

DE GRUYTER

Herodotus

HERODOTI HISTORIAE

Haiim B. Rosén (Ed.)

VOLUMEN I: LIBROS I - IV CONTINENS

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET
ROMANORUM TEUBNERIANA (BT)

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1987

HERODOTI HISTORIAE

VOL. I
LIBROS I–IV CONTINENS

EDIDIT

HAIIM B. ROSÉN

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1987

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana
ISSN 0233-1160
Redaktor: Günther Christian Hansen
Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00359-0

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1987

1. Auflage

VLN 294/375/13/87 • LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig.

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 364 3

14800

PRAEFATIO

Praefantibus ad recensionem nostram Herodoteam liceat nobis illum in nonnullis solitum editionibus conspectum 'de sermone et dialecto' iam illa de causa brevissimis absolvere verbis, ne dicam praetermittere, quod constituendi textus fundamentum volumus ponere quae elaboravimus in nostra Laut- und Formenlehre der herodotischen Sprachform (Indo-germanische Bibliothek, 1. Reihe: Lehr- und Handbücher, Heidelberg 1962), non tantum cum ultima pars 'grammaticae meae' (quo sub titulo illa nostra studia infra passim citabuntur) facultatem det prospiciendae novae rationis decidendi ad textum edendum adhibendae (*Editionspolitik*), sed etiam cum nunc oporteat in usum converti quae principia ex illis studiis grammaticis consequuntur, ita ut hac maxime ratione se distinguat haec nostra a praecedentibus editionibus.

Quoniam moris est — etsi nescio an iure — illum, qui de antiquis linguae Graecae dialectis agere sibi proposuit, primum ad res phonologicas advertere animum, non alienum esse videtur initio de illis rebus tractare, utendo tamen eis quidem criteriis, quae ad huius modi quaestiones vere sunt commoda, id est criteriis orthographicis.

Quod ad res orthographicas attinet, distinctio est facienda inter (1) quae Herodoti aetate recognoscuntur consuetudine fuisse usurpata, et (2) usum atque consuetudinem omnium posteriorum aetatum memoriae per librarios traditae. omnino duae illae res non eodem modo sunt respiciendae.

Quamvis quaeque tradentium aetas illis utatur praeceptis, quae eo ipso tempore vigeant, aetate auctoris nostri (ante edictum illud praeclarum Euclidis archontis Atheniensis) nullae fuerunt leges linguae Graecae 'recte scribendae'; itaque quicumque ad illud tempus respiciens de 'orthographia' loquitur, ἀναχρονισμῶ utitur: posterior demum aetas sibi conscia fuit regulas oportere esse de correctione scribendi, Herodoti autem aequales liberam scribendi variationem a cultu et humanitate non abhorreere censebant.

In eis partibus grammaticae meae (cf. 16–36), quae de rebus phonologicis tractant, usum titulorum illius temporis et eiusdem vel simillimae dialecti liberum fuisse ostendi, imprimis quod ad vocales attinet, et de-

PRAEFATIO

monstravi scripturam *εἶναι* exstitisse in eadem inscriptione in qua *εἶναι* legitur, itemque *κενον* — *κεινο*, *Θεοδωρος* — *Θευδωρος*, *τος* (acc. pl.) — *σαντους*, cet. neque igitur tempore licet alteram formam separare ab altera neque situ sermonis. haec libera variatio, quoad permansit in memoria nostri, conservanda et sustinenda est in recensione, praecipue ubi omnes codices textum tradunt consentientes, ne fide atque auctoritate depriventur verba scripta. ita et *μόνος* conservamus et *μοῦνος*, et *ὄνομα* et *οὔνομα*, *δεξ-* iuxta *δειξ-*, et *θῶμα* et *θωῦμα* (de quo infra agemus), *ἐποίηι* iuxta *ἐποίηε* et similia.

At si variae inveniuntur scripturae in codicibus manu scriptis, non est varietas formarum, sed certa norma vel regula firma constanter ab uno quoque librario adhibita; regulas autem, id est de recta vel vera forma opiniones, non longe videtur a veritate abesse alias fuisse apud alios librarios, prout quisque vel hac vel alia doctrina nitebatur et prout quoque tempore verissimum habebatur iudicium de veritate dialecti.

Pleraeque autem eiusmodi varietates non tam ad litteras quam ad signa lectionis (accentus, spiritus, *ῑῶρα* subscriptum) potissimum attinent, item ad voces vel coniungendas vel seiungendas (*ἐσὸ : ἐς ὁ* vel sim.). qua de re egit iam Gardthausen (Griechische Paläographie 394) dicens „dass unsere Handschriften in bezug auf Spiritus, Accente unserer Ausgaben wertlos sind und bei der Constituierung des Textes z. B. von Lachmann und Cobet principiell nicht beachtet werden“. interdum autem varietas doctrinarum vel regularum etiam ad litteras conserendas attinet, quia de hac quoque re erant Byzantinorum praecepta ad textus dialectis confectos scribendos (qua de re v. infra p. LI, ubi de ratione agemus qua Moschopuli memoria cum traditione textus Herodotei cohaeret); idem dicendum est de *ν* q. d. *ἐφελκυστικῶ* (v. infra).

Quod ad quaestiones attinet quales sunt, unam an duas syllabas constituent litterae *ηι* vel *ωι* iunctim scriptae, decidendae illae sunt cum nostris convenienter cognitionibus, quippe cum numerus syllabarum non constet nisi in sermone metris vincto. si codicem A semper vides *ι* adscribere (e. g. *κεκλητισμένος, ἦτε, πατρώιος*), ne ex accentibus quidem positis (qui nihil nisi disciplinam significant librarii) numerus syllabarum colligendus est. accedit quod codices, qui post vocalem longam illud *ι* non conservant, huius modi voces sine *ι* scribunt (censent enim hoc *ι* esse 'subscriptum'), ita ut grammaticae unius potissimum sequentibus fundamenta nobis sit de hac re decidendum nullam tenentibus rationem codicum memoriae. consentientes ergo illis quae dicit Wackernagel (KZ 25, 1889 = Kl. Schr. 209) scribimus *ἦε, -κλήσ-, πατῶος* (sicut scribi solent eae voces in textibus Atticorum Doricorumve scriptorum),

et Steinii rursum sequentes usum varietatem lectionum non referemus eorum codicum, in quibus illud ι deest vel in ipso versu post η vel ω adscribitur.

Scripturam ergo Herodoteae aetatis conservare summum est nobis praeceptum, quod tamen usque ad finem persequi non possumus, quod editores Alexandrinae aetatis vel aliorum temporum magnum numerum variationum scripturae et formarum a 'normis' discrepantium non tolerabant, nisi potuerunt probari e varietate orthographiae Homericae e necessitate metrica nata. cuius rei exemplum unum iam diu est notum (Struwe, Quaestionum de dialecto Herodoti specimina III, Progr. Gymn. Regiomontani 1830, 9; Aly, RhM 64, 1909, 598): ei, qui temporibus antiquis uniformitati in textu recensendo studebant, ab omni inconstantia cum sibi cavere nequirent, vox $\theta\omega\tilde{\upsilon}\mu\alpha$ mox ita scripta restat mox $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ (itemque in vocabulis inde derivatis), et, ut e locis consensu codicum traditis iudicari potest, in libris I—III $\theta\omega\tilde{\upsilon}\mu\alpha$ existimaverunt esse scribendum, $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ autem in libris IV—IX (cf. etiam grammaticam meam 238).

Eadem ratione antiqui modo $\nu\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$ modo $\nu\acute{\epsilon}\epsilon\varsigma$ tolerabant (sunt enim utriusque formae testimonia in Homero), modo $\delta\nu\omicron\mu\alpha$ modo $\omicron\tilde{\upsilon}\nu\omicron\mu\alpha$, $\mu\omicron\tilde{\upsilon}\nu\omicron\varsigma$ $\mu\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$, $\xi\epsilon\tilde{\iota}\nu\omicron\varsigma$ $\xi\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ et huiusmodi multa, itemque, quid mirum, magnam abundantiam formarum contractarum iuxta non contractas, quas omnes iam legerant in Homeri textu canonico ad necessitatem metri aptatas.

Veterum editorum haec, ut sic dicam, 'patientia tolerandi' longissime distat a rigore quo res orthographicas recensebant apud scriptores Atticos, qui ante Euclidem archontem de lingua Graeca 'recte' scribenda legem ferentem floruerunt; non est ergo illa patientia ita interpretanda, ut philologos quosdam textum Herodoti consulto propriaque manu 'homerizavisse' censeas (quod Wilamowitz, Philologische Untersuchungen 315, iudicaverat esse 'grauenhafte Verwüstungen'). ultro tot restiterunt in Musis formae ab usu Homérico abhorrentes, ut veteribus philologis enormem aliquam attribueremus imperitiam vel negligentiam, si omnia ea arbitraremur integra mansisse, cum illi textum Herodoteum ad Homericum modum consulto transformarent. in prolegomenis ad textum et sermonem Herodoti (v. grammaticam meam 193—254, imprimis 236—246, et cf. iudicia qualia exprimit inter alios v. d. H. Erbse, Glotta 39, 1961, 220sqq.) gravissimis demonstravi argumentis diutius quam saeculum fataliter erravisse editores et eos qui in dialectos Graecas inquirerent, cum alteram e formis lege variantibus 'veram Herodoteam formam' esse vellent, alteri autem 'depravationis' stigma inurerent. hic convenit iterum dicere nihil, quoad linguam, eas duas formas differre neque esse

nisi varios scribendi modos ad eandem linguae naturam spectantes. in metrica dumtaxat poesi declamatorem adiuvat scriptio 'incontracta' atque adeo 'distracta' ad vocalem pluribus quam una syllaba pronuntiantdam — eodem modo quo etiam in nostrae aetatis cantu est, ubi unum syllabae cacumen in binos tonos dividitur; cui rei simile est quod syllabae quaedam vel brevis vel longae loco sunt positae, cumque adesset variatio scripturae, positio metrica varia in versibus epicis redigendis varietate orthographiae exprimebatur. ubi autem facultas huius varietatis scripturae deerat, contentos esse oportebat vetustissimos editores positionibus metricis minime comprobabilibus, e. g. *ἄθανatos*; itaque etiam A. Meillet dixit apud Legrand in introductione 224: „Dans un dialecte, où coexistent les scansions de *παρός* avec première syllabe longue et avec première syllabe brève, on ne voit pas, pourquoi *οἶλος* et *ῥλος* n'auraient pas aussi coexisté . . .“, et v. grammaticam meam 245s.

Quae cum ita sint, infauste est factum, ut viri docti proficiscentes a suppositione formae alterius 'verae' alterius 'depravatae' alteros codices 'fideliores' alteros 'corruptiores' indicandos esse existimarent. sunt enim duae praecipuae stirpes memoriae, quarum utraque modo hanc modo illam exhibet formarum variantium, nulloque modo forma quaedam constanter in altera stirpe traditur, opposita forma in altera. quo factum est, ut maxima pars virorum doctorum F. Bredowii Quaestiones de dialecto Herodotea (Lipsiae 1846) memoriae librorum manu scriptorum penitus diffidentes sequerentur; dixit enim (11): „Si Herodotus . . . pro norma recentis Ionicae dialecti est habendus, in nostris . . . mss. vix vestigium ullum huius normae est relictum“; quae suspicio ultro translata est etiam in formas, quae — ut exemplis *πόλι*, *βασιλέος* etc. utar — in textu tradito omnino non variant, sed non nisi difficillime in numero formarum 'recentis Iadis' habendae sunt. illis dialectorum peritissimis necesse erat etiam quasdam formas suspectas habere, si opinandum est sermonem nostri in omnibus rebus conformem fuisse dialecto in titulis Milesiis usurpatae; credo autem meam grammaticam monstravisse non licere aggredi ad sermonem Herodoteum huic vel illi loco in geographia dialectorum sito attribuendum, antequam quae memoria codicum traduntur sine ulla opinione praeiudicata examinarentur. idem enim usus orthographicus, etsi variat, qui in titulis invenitur, etiam ultra varietatem *ὄνομα* — *οἶνομα* et sim. vetustissimis Herodoti exemplaribus non est abiudicandus. nihilo secus semper memoria tenendum est vetustissimos editores eas scripturas, quae auctoritate textuum heroicorum non fruantur, nequaquam toleravisse; tales sunt infinitivi in *-εν* (pro *-ειν*) ca-

dentes vel genitivi in -o (pro -ov). sui generis problemata proposita sunt illic, ubi forma extra normam scripta eadem fuit ac alterius vocabuli forma secundum normam scribenda; quid enim esset factum, si grammatici Alexandrini in exemplaribus litteras *εκων* invenissent et oportuisset eos disceptare essetne *ἐκὼν* an *εἰκὼν* ad normam scribendum. quod cum ex interpretatione penderet, fieri non potuit, quin errores vel iudicia male concepta subreperent (sicut aoristi stirpes verborum *δείκνυμι* et *δέκομαι* male distentae, cf. Bredow 152s. et grammaticam meam 29s., et *ὁ γὰρ οὗρος* in plurimis codicibus I 72, 2 scriptum, quamvis ubique *ὄρος* 'mons' ab *οὗρος* 'terminus' distinguatur). eodem etiam modo videtur factum ut *ἱροργία* legatur in aliquot codicibus V 83, 3 et IV 28, 3 bis in aliis codicibus vocis *θέρως* forma genitivi contra dialectum in *θέρως* (i. e. *θέρους*) esset depravata et IV 73, 2 pro verbo *ἐκπύρους* (scil. *λίθους*) a stirpe Florentina recte transmissio 'Romani' codices *ἐκ πυρός* ad syntaxin male aptum scriberent necnon prorsus omnes V 78 formam *προθυμέετο* exhibeant, quae minime augmento caret, sed potius vocali *ο* longa legenda est (Attice *προθυμεῖτο*), et vero codices Florentini *προεθυμέετο* habeant non contractum. nihilo secus etiam infima aetate ex ignorantia licet dicamus librariorum vitiosae lectiones irrepserunt, ut e. g. IV 66, ubi librarius Mutinensis (et eum vel simile exemplar secuta Aldina editio, cf. p. XXX) serie litterarum *ονομ* in *ἐκάστου ὁ νομάρχης* obvia inductus *ἐκάστου οὐνομάρχης* praebet. haec vero evenisse constat nonnullis rebus, quibus hic illic etiam ad coniecturam utemur prudentissime effectam (v. infra pp. X, XXIV). et cf. *ἦδε* = *ἦδει* I 45, 3.

Studium nostrum varietatis orthographicae e fontibus epigraphicis optime notae fideliter restituendae ne ea de causa diminuatur, quod quasdam formas incommodissime modo explicare possumus. hoc iudicio usus nullum e frequentissimis infinitivis aoristi secundi non contractis (*βαλέειν*) e textu relegavi specie *βαλεῖν* substituta, etsi ignoro, qua ratione vel ex historia vel e structura linguae illud *βαλέειν* explicari possit; in verborum autem 'purorum' infinitivis praesentis temporis variare constat *-έειν* et *-εῖν*. non eam viam secutus sum quam alii editores, qui in textu constanter formam in *-εῖν* praebent notitia critica in apparatu adiecta „*-έειν* codices“, quae res etsi non obstat quominus aliqui vir doctus formam memoria traditam posthac grammaticae explicet, tamen talem conatum haud mediocriter impedit.

Contra quod ad varietatem formarum *προάστιον* et *προάστειον* attinet, non eodem itinere profecti sumus ea de causa, quod de varietate scripturae *ει* — *ι* Herodoti temporibus vacillante nihil cognovimus itaque *ἀναχρονισμῷ* uteremur si eam nostro imputaremus; est enim illa varietas

manifeste itacismus recentioris Graecitatis. immo vero aliquot locis *προάστειον* consensu codicum traditum in *προάστιον* mutavimus.

Eiusdem naturae, id est itacismi, verisimiliter sunt etiam scripturae *εἰκ-* (pro *οἰκ-*) in formis participii *εἰκός*. ut tamen hoc verbum cum variatione stirpis flectitur (v. grammaticam meam 141ss., ad quae se adiunxit Rix, Münchener Studien 1966, 103—112), cum *εοικ-* inveniatur in singulari indicativi, *οἰκ-* autem cum in indicativi plurali et in coniunctivo tum in participio, magis cavendum est ubi hae formae consensu codicum traduntur.

Aliquot locis veterum errores ingeniosis emendationibus e textu eiecti sunt. vetustissimi editores litteras *δε* non recognoverunt esse *δεῖ* III 155, 6 τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἐμοί τε καὶ Πέρσησι μελήσει τάδε (sic codd., debuerunt τὰ δεῖ) ποιέειν (emendavit Reiske), et cf. IV 10, 3, ubi similia demptavi.

Ubi alii libri alia vocum transcribendarum norma utuntur, nobis disceptandum est. quod facillime fit II 72, ubi *οὐδῶν* pro *ὀδῶν* legitur in **TM**, et I 72, 2, ubi et 'Florentini' et 'Romani' codices *ὄρος* pro 'limite' reliquerunt (cum alias semper *οὔρος* pro 'limite' ponatur, *ὄρος* pro 'monte', v. p. IX), 'tertius' autem ramus (de quo v. pp. XXIX et LIV s.) *οὔρος* posuit quod in **TMQ** invenitur, et I 212, 2 τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας (δουλώσας florilegium Athoo-Parisinum) ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, necnon IV 10, 1 συμβουλῆς in **RSV** pro συμβολῆς ceterorum. difficillima vero genuinae formae restitutio est VII 86, 1, ubi syntaxis et adiectivum in *-ον* cadens tolerat et infinitivum in *-οῦν* cadentem: . . . πάντες δύο σφέας ἐόντας βασιλέας παραθέσθαι καὶ οὐ δικαιοῦν (δίκαιον stirps Romana) τῷ ἐτέρῳ ἄνευ ἐτέρου ἀποδιδόναι.

Plane inepte agebant veteres etiam in scriptura litteris *-εο-* (potius quam *-ειο-*) statuenda comparativorum superlativorumque ἐπιτηδεότερος IX 2, 1, ἐπιτηδεότατος I 110, 1; 126, 2; frequentissimi huius adiectivi thema in *e* longum quin ceciderit non potest esse dubium, quae res cum aliis dialectis congruit, in quibus usus digraphi *-ει-* constanter traditur. ad illam enim quantitatem vocalis debebant animos advertere illi, qui scripturam redigebant, litterae *ο*, qua comparativi et superlativi illius adiectivi scribuntur, rationem habentes; attamen illius tantum proprietatis Iadis conscii fuisse videntur, quae e differentia suffixorum (Ionice *-ότερος*, *-ότατος*: Attice *-έστερος*, *-έστατος*) patet. duobus quidem locis e primo libro laudatis librarii rebus grammaticis studentes correctiorem, ut videlicet putabant, formam mutatione textus temptabant restituere: quod factum est vel littera *ω* scribenda illo *ε* conservato vel secundum exemplum Attici sermonis litteris *-ει-* scribendis (quae re vera ne in variis quidem lectionibus huius adiectivi usquam apparent):

I 110, 1 *ἐπιτηδεωτάτας* CP^c, *ἐπιτηδαιο*- TS; lectiones miscet D (-ειω-), correctoris vero manus in -ειο- mutat, idem -ειο- praebent R et V, in hoc autem -εο- correctura est restitutum; I 126, 2 -εω- CP, -ειο- DTRMSV. plane videmus codices AB scripturam genuinam, ineptam tamen, constanter conservavisse.

Quamvis *ἐς* praepositio semper ita scripta sit (inveniuntur tamen hic illic in codicibus menda speciei *εἰς*, quibus momentum ad stemma textumve constituendum attribuendum est nullum, sed v. infra p. XXIII s.), libri manu scripti praeverbium complexum *ἐπεισ*- semper consensu ita tradunt, qua de causa reiciendum censemus illud Reiskii *ἐπεσελθοῦσα* pro *ἐπεξελθοῦσα* memoria traditum VIII 99, 2, et *ἐπεξήσαν* quoque praeferimus VII 110, 2 lectioni *ἐπεσήσαν* codicum ABCP. equidem scripturae *ἐπεισ*- causam prorsus ignorans eam pro tempore conservavi.

Alia res est quod uno solo loco praeverbium *εἰσ*- consensu omnium invenitur in libris; quod cum semper suspectum sit, fas esse credidimus formas ab usu nostri abhorrentes, praesertim cum loco quodam cumulentur, in interpolationis suspicionem adducere, v. quae ad III 70, 2 adnotavimus. item iam v. d. Powell *εἰς* praepositionem III 48, 1 ab optimis codicibus sic traditam, quamvis per syntaxim liceat ponatur, similibus figuris idiomaticis collatis delevit (cf. adnotationem nostram ad locum).

Transeamus hinc ad alias proprietates speciei orthographicae, scilicet ad illas, quae ad consuetudines librariorum omnium aetatum pertinent; quae cum non sint variationes, sed constantem aliquem monstrent usum e variis de orthographia Graeca opinionibus ortum, nobis non sunt eodem modo tuendae quo consuetudines aetatis Herodoteae. nostra iudicia, noster usus, cognitiones nostrae eadem sunt auctoritate atque illa praeceptorum vel philologorum Byzantinorum et litterarum aetatis renascentium.

Itaque usurpabimus normas proprias nostras et usu Teubneriano consecratas. quae res imprimis attinet ad accentus ante enclitica ponendos, qua in re maxime differunt codices manu scripti; nos autem textuum nostro tempore impressorum consuetudinem sequemur. harum rerum nullam in apparatu critico mentionem faciemus; e contrario in apparatu ad normam hodie vigentem omnia scribuntur, ita ut, si inter varias lectiones e. g. forma *τοῦτῳ* alicuius codicis refertur, haec notatio *ι* subscriptum usurpari non indicet nisi liber manu scriptus, de quo agitur, litteram *ι* omnino vel subscribit vel adscribit. ut quovis loco iudicium de memoria recte fieri possit, in conspectu codicum unumquemque describentes referemus, usurpetne *ι* subscriptum quaque ratione usus. eadem etiam de

ν ἐφελευστικῶ (de quo mox agetur) exponemus. desunt haec omnia in anterioribus editionibus, tamen haud minimi sunt momenti. aliter ac Stein fecit in editione sua, nihil de elisione vocalium in codicibus modo observata modo neglecta dicemus in apparatu (cf. infra p. XXV).

Inter scribendi usum Herodoteae aetatis et orthographicas consuetudines posteriorum temporum distinctio quam supra fecimus textus edendi opus hactenus attingit, ut ille usus ad recensionem attineat, ad cuius bonum, si iure fieri demonstratur, est convertenda, hae autem consuetudines attineant ad sermonem litteris effingendum, nec opus est lege aliqua ad eas usurpandas niti, ideoque non licet ad rationem criticam ullum earum faciamus usum.

Voces vel vocum formas palam dissimiles, quae eandem vim vel habent vel habere videntur neque tamen certa quadam lege genuinae variationis scribendi inter se distant, nequaquam licet in vicem positas (variantes) ducere, etiamsi voci vel formae alterius respondeant dialecti, sed quid inter eas intersit diligentissime est exquirendum.

Si viri docti Aly legimus haec (RhM 64, 1909, 117) „Herodot schreibt nicht nur *θωῶμα* und *θῶμα* . . . , sondern auch *Ξέρξην* und *Ξέρξεα*, *χάρην* und *χάριτα*, *ἀδυναμίη* und *ἀδυναστίη*, *ἀνολίκτης* und *ἀοίκητος* . . . , ohne daß man daran denken darf, hier entweder Bedeutungsnuancen zu wittern oder gegen die Überlieferung zu uniformieren“, ne ea verba solam ‘significationem’ stricto sensu spectare interpretemur, sed aliae ‘umbrae’ vel potius distinctiones grammaticae utique ‘odorandae’ sunt et per-vestigandae; cf. grammaticam meam 69–74, 86, 157, et quae infra (p. XVII s.) agemus de differentia inter *ἀπ’ οὗ* et *ἀφ’ οὗ*, de *τοισίδε* et *τοῖσδε*, *κατίει* – *ἐκάθιζε* et multis aliis similibus, cum Herodoti temporibus *π*, *τ* non cum *φ*, *θ* variare neque *ι* post consonantes modo scribi modo omitti cognoverimus.

Cum variatio vere libera memoriae textus traditi non sit propria (unusquisque enim librarius suas regulas normasve constanter sequitur, prout cuiusque animus ad opus erat attentus), varietates in rebus ‘orthographicis’, id est ultra litteras meras coniunctas, examinandae et per-scrutandae sunt. quae etsi in universa quidem memoria raro incidunt, hoc exemplo bene confirmantur:

Vario cum accentu legitur gen. pl. *θηλέων*, neque tamen vera et libera est variatio: *παροξυτόνως* scribitur in omnibus vel plerisque codicibus II 18, 2, III 85, 3, IV 2, 1; 156, 1; 186, 2, *περισπωμένως* semper in stirpe Romana (est igitur illa fidelior quoad hanc distinctionem) et interdum in ceteris II 46, 3; 66, 2; 93, 2, III 105, 2. perspicuum est quo differant formae: *θηλέων* adiectivum est ut in *βοῶν θηλέων* IV 186, 2, *τῶν θηλέων*

ἔπιων μίαν III 85, 3, et attributi loco apud substantiva, quod sexum attingit, indifferentia eadem ratione usurpatur qua Latini *lupus femina* et similia dicebant; *θηλεῶν* contra substantivi vim habet ut in II 66, 2: *ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι . . . , ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηλεῶν . . . τὰ τέκνα κτείνουσι.*

Etiam *ν* q. d. *ἐφελκυστικοῦ* mentionem fieri oportet inter consuetudines scribendi apud papyros et codices medii aevi. suam quisque enim habet librarius vel memoriae ramus consuetudinem, et libros a correctoribus ad certas quasdam normas litterae *ν* usurpandae retractatos esse plane constat. iure dixit Bredow 102: „Apud Herodotum quidem nunc nostris in exemplaribus perpauca supersunt illius *ν* finalis exempla, ab omnibus communiter retenta; quamquam alibi haud raro ista variant, ac saepius etiam in Codd. Mss. quibusdam illud additum reperitur, aliis non consentientibus“; neque tamen liquet, quas regulas secutus sit unusquisque librariorum. quis primus recenti aetate *ν παραγωγικόν* Herodoto abiudicaverit cuive attribuendum sit, quod novissimo saeculo illa littera in editionibus Historiarum iam non legitur, ignoramus. iam antiquorum grammaticorum pars *ν ἐφελκυστικόν* Herodoteo sermoni defuisse iudicabat (cf. quae infra p. XLIV de usu papyrorum dicemus), laudatque Bredow 103s. sententiam Maximi Planudis (Bekk. Anecd. II 1400b), tantum quod illo loco de Hesiodo agitur, quod nomen pro Herodoti scriptum esse haud iniuste censet Bredow. Planudis discipulus Manuel Moschopulus in § 43 (q. v.) iadem dialectum illo *ν ἐνίοτε* usam esse diserte et plane dicit; illa autem paragraphus iam deest novissimo exemplarium tractatus Moschopuli, illi dico quod in codicibus Musas continentibus inclusum est (v. p. LI) et magis quam cetera exemplaria Gregorium Corinthium sequitur, qui nihil de littera *ν* habet. *ν ἐφελκυστικόν* in titulis Herodoteae aetatis non apparere ficta est fabula.

Tamen non est dubium, quin illud *ν* finale in genuinis textibus nostri neque perpetuo neque ex necessitate aliqua regulae nostrae simili usurpatum sit. post XIV demum saeculum multo latius vagatur. in codice A, in quo *ν ἐφελκυστικόν* parce videmus poni, nusquam vero nisi ubi ‘legitime’ potest, ingentem multitudinem *ν ἐφελκυστικῶν* ad hiatus evitandos post additorum legimus; quod opus videtur duabus esse perfectum vicibus, a manu secunda et a manu recentiori, ut non solum e ductu litterae cognosci potest, sed ex eo quoque, quod saepissime littera *ν* addita vix interstitio inter voces continetur.

Ν ἐφελκυστικόν vel antiquissimae memoriae non erat alienum. usurpat iam Aristarchus I 194, 3 (*ἐστίν*), omniumque aetatum exstant papyri quae id praebent (cf. Paap, De Herodoti reliquiis 88ss.): cum Pap. Ox.

18, 1092, Pap. Zereteli, Pap. Soc. Ital. 1170, tum illud magnum volumen papyraceum, cuius fragmenta tantum supersunt, Oxyrrhynchi 2096. quod totum pervadunt correctiones, etiam de rebus grammaticis, posteriore manu adscriptae, quae *ν ἐφελκυστικά*, quae prima manu posita erant, erasit (I 213; 214, 1). non restat igitur dubium, quin doctrina de sermone Herodoteo *ν παραγωγικῶ* carente iam illis temporibus sit attribuenda.

Florilegium Athoo-Parisinum, quod — ut infra p. LIV demonstrabimus — principalis memoriae paene est instar, *ν παραγωγικόν* ferme constanter et regulariter praebet ambobus fontibus consentientibus.

Tamen inter ramos memoriae, qui — quaequae erat cuiusque de ea re doctrina — *ν ἐφελκυστικῶ* utuntur, non est consensus. plane non absurdum est ante primam recensionem illud *ν* alio modo distributum fuisse vel omnino defuisse in textibus. fieri potest, ut *ν* vetustissima recensione (id est Aristarchi, cf. supra) sit illatum in Herodotum sicut in Homerum, ubi id metri causa (cf. p. VII) saepe etiam ante consonantes scribebant Alexandrini. si vero editoris est unam saltem speciem genuinae et antiquae recensionis ostendere, dignum atque convenientem locum illi litterae finali in textu concedet; ceterum usum atque rationem investigandam posterioribus relinquet. ne multa, editor ne suam propriam opinionem de normis ad *ν* pertinentibus exprimat in textu, sed unam saltem e rationibus vel methodis memoriae testimonio confirmatis.

Hac igitur agimus ratione: (1) omnia *ν ἐφελκυστικά* primae manus codicis A recipiuntur in textum. (2) item recipiuntur illa, quae in florilegio Athoo-Parisino exstant; ubi discrepat A, res in apparatu adnotatur; si nihil est adnotatum, congruit A. (3) illa *ν ἐφελκυστικά*, quae in uno tantum florilegii codice leguntur, inter lectiones varias memoramus. (4) item memorantur in apparatu lectiones papyrorum, quae ab usu vel omissione illius *ν* in codice A discrepant. (5) de illis *ν*, quae posteriores manus inseruerunt in A quaeve in aliis codicibus vel scribuntur vel desunt, in apparatu nihil est dictum; in conspectu codicum vero quantum poterimus accurate exponemus, qua fere ratione unusquisque codex utatur in *ν παραγωγικῶ* usurpando vel negligendo.

Ex his, quae diximus, convenit sermonem Graecum in recensione formare talem, ut nostra erga memoriam fidelitas ipsiusque fidelitatis virtus ubique recognoscantur; hac potissimum indole differet et distinguetur editio nostra ab omnibus eis, quae hoc saeculo in lucem prodierunt. e parte linguisticae quidem artis talia per novissima decennia iam postulabantur; dixit haec v. d. Aly (Glotta 15, 1926, 91): „[man] sollte kein Jota an der Überlieferung ändern“, quae, ut Meilletii utamur verbis

„fournit des formes plausibles, et dont l'intérêt est grand au point de vue linguistique“. quae quamquam dixit vir ille doctissimus in introductione (p. 213) editionis Legrandianae, nihil tamen effecit auctoritas eius, ut ex hac sententia apud ipsum editorem fiat ratio recensendi.

Si recensentium munus id est, ut, quae antiquissima possit obtineri forma textus litteris mandata, illam statuunt restituantve idque faciant amovendis damnis memoriae vitiisque et corruptelis, pro 'vitiis' vel 'corruptelis' illae tantum res sunt habendae, quas vere cognoscamus a norma quadam sermonis esse aberrationes, quae in omnem memoriam vel in partem eius irrepserunt.

Permanemus igitur in illa sententia, secundum quam, quod scientia linguarum recensionem prodesse potest, disruptio est vinculorum, quae si consisterent, constitutionem verae formae sermonis expressi et constitutionem normae sermonis circulo vincirent vitioso: neque enim constitueret hanc grammaticus nisi bona fidaque recensione constituta, neque illam editor nisi norma sermonis cognita; vincula illa rumpi non possunt, nisi textus, sicut librorum memoria traditus est, directa via analysi perscrutatur.

Liceat laudemus quae dixit v. d. M. Leroy in studiis A. Debrunner dedicatis et Sprachgeschichte und Wortbedeutung inscriptis (p. 284) de uniformitate grammatica quae adhuc in editionibus recognoscebatur: „L'examen de l'apparat critique dissipe cette illusion et montre que les éditeurs ont cédé au désir d'unifier le texte en adoptant les formes, qu'ils jugeaient 'dialectalement correctes' ... Quoi tirer de tout cela? Assurément une leçon de prudence. Il est vain de vouloir unifier la langue d'Hérodote et de chercher à en éliminer tous les 'disparates', toutes les 'inconséquences'; l'ionien qu'écrivait le Père de l'Histoire est un parler souple ... , mais [une langue] suffisamment neuve pour n'être pas enserrée dans les préjugés des écoles de grammaire.“ et haec v. d. Paap (de Herodoti reliquiis 92): „Caveamus, ne linguam Herodoti temere uniformem reddamus.“

Descriptioni grammaticae finis propositus est, ut 'mechanismum' (ut dicimus) patefaciat, qui principium vel fundamentum est relationibus 'functionum' vi systematis linguae cohaerentibus, quibus modi loquendi (*Ausdrucksmittel*) varii et distincti inter se referuntur. huius modi grammatica de *distinctionibus et differentiis* imprimis agat; multo demum post neque nisi necesse est quaeret, quae forma vera sit et normae conveniat quaeque depravata et vitiosa.

Nostreae aetatis scientia linguarum periti sibi conscii sunt linguas vel dialectos non tam facie, ut ita dicam, vel materie vocum quarundam vel sonorum quorundam distingui quam differentiis distinctionibusque, quae exstant in hac lingua, desunt in illa. cum ergo de 'norma' loquimur, iam non figuram aliquam formae materie sermonis expressae dicimus, sed potius differentiam vel distinctionem aliquam conservatam, quamvis in

alia dialecto illis, qui illa utuntur quive vel doctissimi ex illa trahunt disciplinam suam, non sit consueta, immo vero plane ignota (cf. REG 89, 1976, XXIV s.).

Ut primum huius rei afferam exemplum, non licet credat philologus substantiva Herodotea in *-ις* (nom.), *-ιος* (gen.) cadentia ad modum vocis *πόλις* flecti, quamvis haec vox frequentissima sit omnium tale thema habentium. in hunc tamen errorem inducti sunt editores Musarum hac una de causa, quod in linguae Graecae dialectis plerisque (ne tamen omnes credas esse v. grammaticam meam 250) omnia in *-ις*, *-ιος* cadentia substantiva eodem paradiigmate sunt atque *πόλις*. ita pluribus quam quinquaginta locis dativum substantivorum verbalium in *-ι* ad exemplum *πόλι* ab editoribus invenis mutatum, quamquam libri semper *-ει* (*τάξει*, *δυνάμει* etc.) praebent. fortasse illi censebant dativi formas in *-ει* cadentes ut 'atticismos' semper et ubique in codices irrepsisse; sed quae de causa in substantivis deverbis tantum neque in vocabulo *πόλις* illud credamus esse factum? tali ratione edendi sicut velo occultatur et dissimulatur sermonem Herodoteum duo paradiigmata nominum in *-ις* distinxisse (qua quidem re differt a plerisque dialectis, quae ea non distinguunt): alterum paradiigma vocabulorum 'abstractorum' (dat. sg. *τάξει* etc.), alterum substantivorum ceterorum (*πόλι*, *βάρι*, *μάντι* masculini generis, cf. grammaticam meam 78 s.). pariter se habent quaedam aliae dialecti titulis conservatae et patriae nostri vicinae. paulum interest illamne distinctionem morphologicam explicare possimus necne, modo constet res; nihilo secus explicationem proponamus quae sequitur. non absurdum enim videtur in substantivis 'concretis' (praecipue in nomine *πόλις*) syncretismo casuum effecto formam dativi e prisco locativo in *-ι* esse tractam, cum in 'abstractis' (quorum locativum rarissime credideris esse usurpatum illo tempore quo tres adhuc distinguebantur illi casus, qui sunt dativus, instrumentalis, locativus) dativus in diphthongum cadens cum instrumentali fusus atque unitus obduraret. aliter ac in aliis dialectis videmus, quae omnes illos casus in unam iam formam reducerunt (Attice in priscum dativum in *-ει*, Dorice in priscum locativum in *-ι*), sermo Herodoteus suo proprio fato ortus systema casuum vetustati multo fidius praebet, de qua re iterum nobis infra erit agendum.

Est alia quoque res, quae propter editorum emendationes arbitrarias e novissimis editionibus non iam potest cognosci; ea est duplicitas stirpium relativarum in casibus obliquis: nam solae verae iudicabantur post Steinium formae *τὸν*, *τοῦ* etc. ab Attico sermone differentes, cum illae aliae *δν*, *οῦ* etc. cum Atticis congruentes, sed codicum consensu permultis locis non minus fide conservatae, ut menda e textibus essent relega-

tae, quod illis tantum locis non faciunt quibus pronomen relativum praepositionem elisione correptam sequitur ($\epsilon\pi'$ $\tilde{\omega}$ vel sim.).

Etsi mihi non contigit in grammatica mea (108—112), ut quanta voluissem claritudine explicarem, qua ratione modo hac modo illa stirpe relativa noster utatur (ut illa in summa fere exponam: quoad hanc rem differunt a ceteris propositionibus relativis illae quae antecedentibus carent), tamen pronomina tradita in textu conservanda sunt. accedit ad hoc, quod compluribus de causis omnino non licet pronomina relativa spiritum asperum initio habentia Herodoto denegare:

1. Particula $\pi\epsilon\rho$ nisi post praepositionem elisione correptam (v. supra) post pronominum adverbiorumque relativorum formas varietate stirpis a nostro usurpatas littera τ incipientes tantum usurpatur etiamque post voces modo anaphoricas vel coordinativas modo subordinativas (e. g. $\tilde{\epsilon}\nu\theta\alpha$, $\tau\tilde{\eta}$ locale, v. grammaticam meam 112), fere numquam vero post $\delta\nu$, $\omicron\tilde{\nu}$ vel similia, quorum natura iam subordinatio est quaeque 'nota' subordinationis minime egent. quare usus particulae $\pi\epsilon\rho$ certum mihi videtur esse signum Herodotum duas usurpasse stirpes relativas.

2. Herodotus praepositiones correptas aspiratas ($\epsilon\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$) a non aspiratis ($\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$) distinguit; illae etsi ubique consensu memoriae traduntur, ab editoribus 'psiloseos' Herodoteae causa eliminabantur et litteris π , τ scribebantur. firma tamen et constans est distinctio inter (1) propositiones adiectivi locum tenentes, quarum pronomen relativum cum praepositione construitur (estque illa quamvis correpta non aspirata, quod spiritus asper ad aliam partem constructionis separatim pertinet) et (2) propositiones adverbiales e pronominibus relativis quae antecedentibus carent natas, in quibus praepositio cum pronomine coaluit ut coniunctionem crearet novam, cuius copulationis vel, ut dicunt, 'univerbationis' signum est sonus 'aspiratus' vel rectius spirans sicut in verbis antea pro compositis sensis $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\theta\iota\zeta\epsilon$, $\mu\acute{\epsilon}\theta\epsilon\varsigma$ etc. haec demonstravi in grammatica mea 37—42, 163—165, ubi inter multa alia haec potissima attuli eius rei exempla:

(1) $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo, von welchem': $\kappa\rho\eta\tau\tilde{\eta}\rho\alpha$ $\omicron\tilde{\iota}\nu\omicron\nu$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\pi\acute{\iota}\nu\omicron\nu\sigma\iota$ IV 66, 1; $\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'secundum quem, nach welchem': $\tau\acute{\omicron}\nu$ $\pi\omicron\tau\alpha\mu\acute{\omicron}\nu$. . . , $\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$. . . δ $\kappa\acute{\omicron}\lambda\pi\omicron\varsigma$ $\omicron\tilde{\upsilon}\tau\omicron\varsigma$ $\tau\tilde{\eta}\nu$ $\epsilon\pi\omega\nu\nu\mu\acute{\iota}\eta\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ VII 58, 3;

(2) $\acute{\alpha}\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo tempore, seildem': $\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}\tau\epsilon\alpha$ $\acute{\alpha}\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\tau\acute{\upsilon}\rho\omicron\nu$ $\omicron\acute{\iota}\kappa\acute{\epsilon}\omicron\nu\sigma\iota$ $\tau\rho\eta\kappa\acute{\omicron}\sigma\iota\alpha$ II 44, 3; $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ 'pro quibus, dafür daß, wofür': $\sigma\tilde{\upsilon}$ $\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$ $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\delta\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu\omicron\iota$ $\omicron\tilde{\upsilon}\delta\epsilon\mu\acute{\iota}\alpha\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\kappa\omega$ $\delta\acute{\upsilon}\nu\alpha\mu\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha\varsigma$. . . , $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ $\tau\omicron\iota$ $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omicron}\nu$. . . $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ III 140, 4; et II 124, 4 ($\epsilon\pi\acute{\iota}$ $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\lambda\acute{\omicron}\phi\omicron\nu$, $\epsilon\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\iota$ $\alpha\acute{\iota}\pi\nu\rho\alpha\mu\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma$), ubi illud $\epsilon\phi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ potius 'ubi' veritas ($\lambda\acute{\omicron}\phi\omicron\varsigma$ situm indicat) quam 'in quo' (neque enim in summo colle stant pyramides).

PRAEFATIO

3. Codicum vetustissimorum, inter quos florilegii libri numerantur, librariis adiumentum praesto erat, quo illa τὸν, τοῦ etc. determinativa-anaphorica a pronomibus relativis-subordinativis aequisonis distinguerent: his commata postponunt (neque praeponunt); quo signo distinctionis similiter ac περ particula (v. supra) apud casus obliquos pronominum relativorum spiritu aspero incipientium numquam utuntur; consuetudinem δ, τι scribendi (ut ab ὅτι distinguatur) ex illo usu explicare audeo, cum in codicibus etiam τὸν, δὲ (ubi τὸν non est 'articulus') inveniam. hic usus distinctionis, cum antiquior sit quam corruptelae, quae principales stirpes memoriae separant, ad meliorem recensioem nos adiuvat: II 155, 3:

τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. stirps Romana
τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον φράσω. stirps Florentina

τό, δέ . . . cod. A, qui est vetustissimus codex stirpis Florentinae; quod comma copulam ἦν ostendit e textu, qui nota propositionis relativae iam erat munitus, excidisse et lectionem verbo ἦν carentem velut propter homoeoteleuton esse corruptam.

Etiam alias formas Atticis aequales, quae cum Ionicis in memoria Herodotea variant, non comprobabant et e textu in adnotationem criticam relegabant editores, qui ne tentabant quidem explicare, qua ratione usurpandi hae ab illis differant. dativi pluralis formae Ionicae τοῖσδε opposita est illa quae fertur Attica, sed quadraginta fere locis apud nostrum consensu codicum legitur, vox τοῖσδε ab editoribus in illud τοῖσδε, quod melius esse credebant, mutata. τοῖσδε et τοῖσδε non eundem esse casum in grammatica mea (114) demonstravi; notissimum enim est linguas indoeuropaeas differentias casuum veteres in pronomibus fidius conservare quam in nominibus, itemque sermo Herodoteus neque tam longe neque tam celeriter processit in syncretismo casuum pronominalium quam aliae dialecti, inter quas erat Atthis. τ(οι)οῖσδε igitur formam dativi instrumentalis esse recognovimus (ut in νόμοισι χρέωνται τοῖσδε I 216, 1 vel semper cum verbo ἀμείβεσθαι 'his verbis [quae sequuntur] respondere'), τοῖσδε contra locativi (e. g. ἐν τοῖσδε χωρίοις III 111, 1); eam differentiam, quae non solum cum origine flexionum congruit, sed etiam cum illis quae e comparatione linguarum collegimus, in editione nostra conservamus.

Pronomina veterem speciem maiore fide quam substantiva conservare etiam ex aliquibus aliis patet (cf. grammaticam meam 107), ut e distinctione facta inter τευ, τεο ablativo (quo solo usu vocem habet Homerus) et τινος interdum possessivo (post Homeri aetatem creato, cf. meas Strukturalgrammatische Beiträge zum Verständnis Homers 110s.).

Alia res est de genitivo pluralis nominum mobilium, in quibus Ias et Atthis multum inter se differunt. Attica enim dialectus distinctionem generum sustulit, e. g., in forma *μεγάλων*, Ionica autem retinuit: *μεγάλων* m., n., *μεγαλέων* f. tamen similis ratio patet apud Herodotum codicibus testibus in parte quidem locorum; hoc enim residuum vetustioris iudicetur esse conditionis grammaticae, quod *αὐτέων* vel aliorum pronominum genitivi pluralis genera non distinguunt, cum illud *αὐτέων* saepissime masculino quoque genere usurpet noster (quamquam nimirum etiam forma *αὐτῶν* saepissime invenitur, cf. grammaticam meam 112s.). illud masculinum *αὐτέων* originem mihi ducere videtur ex **αὐτέσων* (femininum vero ad **αὐτάσων* reducendum est), quod cum sanscritico *tesām*, *tāsām* facillime comparabis et communem cum **-ōsōm > -orum*, **-āsōm > -arum* originem videbis habere. illae et aliae linguae indoeuropaeae differentiam inter declinationem pronominum et substantivorum conservant (cf. priscae Latinitatis genitivos *deum*, *horum*) vel declinationem substantivorum declinationi pronominum adaequant (*deorum*); dialectos Graecas aliquas (inter quas est Attica) solas possum memorare genitivum pluralis pronominum illi substantivorum adaequavisse: e *λόγων* vides *αὐτῶν* natum itemque in adiectivis. sermonis Herodotei mixta conditio patet, quia illo tempore relationes grammaticae e veteribus in novas videntur transiisse.

Neve mutes, ut uniformem declinationem obtineas, binas accusativi formas in *-ην* et *-εα* cadentes nominum barbarorum quorundamque Graecorum, quorum nominativus in *-ης* exit, de quibus in grammatica mea 64—74 egi. horum exituum soni illis quae *sandhi* dicuntur regulis de extremis vocum sonis in sententia conserendis subiecti sunt; accusativi enim in *-ν* cadentes in pausa vel ante vocales usurpantur: *ἡ βασιληὴ ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξην. ὁ τοῖνον Ξέρξης ... VII 4; Ξέρξην ἔκνιζε VII 12, 1; εἶρετο ... τὸν Ἀρισταγόρην, ὁκοσέων ἡμερέων ὁδὸς εἴη V 50, 1; ... οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξην. τέσσερας μὲν δὴ ... VII 209, 5.*

Inveniuntur hae formae pausaes etiam ante *τ(οι)άδε*, quod apud nostrum eodem modo, quo Attico sermone *ὅτι* particula, orationum rectarum, quae sequuntur, initium designat (vel orationem rectam subordinat, quod, ut doctior lector minime ignorat, non idem est ac in obliquam convertere):

εἶπε πρὸς τὸν Καμβύσην, τάδε ἔμοι ... οὐ δοκέεις ...

Pap. Ox. 1619, III 34, 5

Καμβύσεα ἔμοι

stirps Romana

Καμβύσεα, τάδε ἔμοι

stirps Florentina

- * ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιάδε Γύγη, οὐ . . . σε δοκέω . . . I 8, 2.
εἶπε πρὸς Ἀμόντην, τάδε σὺ μὲν . . . (Ἀμόντεα MDSV) V 19, 1.

Itaque confirmatur quod p. XXIII de recta apud τάδε distinctione dicemus, i. e. fiat nunc distinctio commate ei particulae anteposito (cf. comma illis *daß*, *that* antepositum); si in aliquibus libris manu scriptis interpunctio invenitur illi τάδε postposita (ut editores adhuc praelis mandabant), memoria tenendum est veteres codices distinxisse post subordinativa (v. p. XVIII), quam distinctionem nos hodiernis usos consuetudinibus ante subordinativa transferre oportet.

Simili ratione de phonetica syntactica ducenda distribuuntur formae accusativi ἄθω — ἄθων et accusativi pluralis πόλις — πόλιας (v. grammaticam meam 64, 83), et in his quoque scribendis memoria codicum conservanda est.

Variant etiam verbi ἔκτεμαι formae litteris ἐκτ- vel κεκτ- incipientes; teste Eustathio (comm. ad Il. 759; cf. Bredow Quaestiones 287) illae Herodoto adscribebantur, quae res aliquos editores induxit ad formam κεκτ- vel consensu codicum traditam ut 'atticismum' e textibus amovendam. at vices harum 'reduplicationum' certis sunt subiectae conditionibus (v. grammaticam meam 138s., 142s.); nam praeferuntur formae, quarum initia augmento non sunt similia extra indicativum, videlicet ut αὐξήσεις (ut vetustissimi grammatici reduplicationem quoque nominant) in aliis evitetur verbi modis.

Si neutri formae e duabus vice variantibus stigma prorsus 'falsae Iadis' (*unionisch*) erat inustum, non audebant editores utramlibet suo arbitrio e textibus eicere. conservant omnes modo οἶδαμεν modo ἴδμεν, neque vero hac in re grammaticus sufficit ad explicandum (cf. grammaticam meam 147): illi graviore οἶδαμεν pro obiecto adiungitur propositio, cuius una pars exprimit ipsam naturam sciendi (*das Wissen*) vel aliter negationem (οὐδὲν οἶδαμεν II 17, 1, IV 46, 1), cumque quidem sono plenior sit quam ἴδμεν, summam vim gravitatemque sustinere potest illarum sententiarum in quibus exprimitur, utrum sciatur aliquid necne (*daß etwas gewußt wird*, VII 214, 2). ἴδμεν vero, cui pro obiecto merum substantivum adiungitur, id quod 'cognovimus' (*kennen*) exprimit potius quam scientiam (*wissen*) et in talibus usurpatur sententiis, in quibus de re agitur, quam cognovimus (*was wir kennen*): saepissime invenitur in idiomate τῶν ἡμεῖς ἴδμεν 'quod quidem cognoverimus' vel sim.; cf. τὴν . . . Λιβύην ἴδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν τε καὶ ὑπόπετρον ἐοῦσαν, quod Schweighaeuser vertit 'Libyae solum videmus rubicundum et arenosiozem (germanice optime vertetur 'wir kennen Libyen als eher röllichen und et-

was sandigen Boden'), Arabiae vero et Syriae magis argillosum petrosumque ('als eher lehmigen und felsuntersetzten') (II 12, 3). tamen rarissimis locis frequentia figurae τῶν ἡμεῖς ἴδμεν librarios adduxit, ut temere ἴσμεν scriberent; haec quidem licet emendare.

Cum adhuc de fide erga memoriam dixerimus, nequaquam nisi hac fide veritatem de norma sermonis Herodotei propria praeberi posse, tamen ad illos locos advertere oportet animum, quibus noster a norma dialecti consilio digreditur. qui loci cum rarissimi sint, editorem ad formas emendandas fortasse illiciunt; at ubicumque apparet digressio, nisi interpolatione statuenda explicari potest (qua de re v. infra p. XXII), causa est quaerenda.

Uno solo loco (IV 8, 1) substantivi βοῦς forma accusativi pluralis alias consensu librorum βοῦς scripta incerto testimonio transmissa est; habet enim stirps una βόας, coniuncte vero cum altera forma a dialecto abhorrente (Γηρυνάο): λέγουσι . . . Ἡρακλέα ἐλαύνοντα τὰς Γηρυνάο βόας' (Γηρυνέω βοῦς stirps Florentina) ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην . . . ἦντινα νῦν Σκύθαι νέμονται. rectene conicientes Herodotum se ad hymnum Pindari celebrem (fr. 169 Snell = Pap. Ox. 2450) applicavisse (signa textus citati supra posuimus) formas ab Iade alienas conservamus? haud absurdum videtur, cum alio quoque loco noster ad illum hymnum notissimum et sua aetate haud raro laudatum (cf. etiam Pl. Gorg. 484 b 7) explicitis verbis referat: III 38, 4 ὁρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα' φήσας εἶναι (cf. Pind. l. c.: . . . νόμος πάντων βασιλεύς. . . Ἡρακλέος | ἐπεὶ Γαρυνάο βόας . . . ἔλασεν).

Est ubi in formulis antiquitus per gentes Graecas traditis originem digressionis ab Iade factae invenias. permulti loci inveniuntur in nostro in quibus praepositio vel praeverbium συν- nullo codice variante praebetur; at his perpaucis ξυν- legimus:

μετὰ δὲ ἣ τε διαλλαγὴ σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε 'ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους' (συμμάχους P) I 22, 4

Σόλων . . . εἶπε· ' . . . οὕτω ὦν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος ξυμφορῇ . . . ' I 32, 4

συμφορὰ ex c. paroemiogr. R συμφορῇ AT¹ συμφορῇ(ι) T² DRMSV ξυμφορῇ cett. | πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ conl. Schweighauser πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ conl. Desrousseaux

οἱ Ἕλληνες . . . ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἐωντῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὐχεσθαι· μεγίστους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῇ Ἑλλάδι ξυμμάχους (συμμάχους stirps Florentina) VII 178, 1. conferas et κατὰ τὰ ξυνεθήκατο V 112, 2, ubi D solus quod usitatius erat visum habet συνεθήκατο.

Formulas recognoscis, quarum origo est extra Iadem Herodoti tempore consuetam: I 22, 4 mos dicendi, quo in foederibus inter gentes ictis utebantur Graeci quemque VII 178, 1 ad religionem translatus esse videmus; I 32, 4 γνώμη vel proverbium panhellenicum, immo vero sententia quasi ex ore Solonis Atheniensis audita. sunt haec omnia, ut ita dicam, orationes rectae non nostri, sed aliorum.

Etiam infinitivus ζῆν (ζῶειν I 31, 3, III 22, 4 est forma Herodotea, quae cum ceteris verbi formis sermone nostri semper vocalem -o- continentibus congruit, cf. grammaticam meam 124) gnomarum propria est. invenitur enim una cum substantivo verbali in -tv- a dialecto nostri abhorrenti in sententia τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληιστύος κάλλιστον (V 6, 2), quae gnomica naturam non significatione tantum, sed etiam quod copula caret, patefacit; itidem τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῆν (ζῶειν AB Stob., ζόειν CT), αἱ . . . γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσι κτλ. in exhortatione morali erga Xerxem VII 46, 3. simili ratione ἡνδράξατο suffixo Laconico munitum invenis in fabula de priscis rebus Lacedaemoniorum tradita (V 51, 2).

Duobus locis (IV 86, 1, VII 184, 1) substantivi 'navis' altera stirps codicum miram quandam et notabilem formam flexionis conservat, de qua Herodianus tractat (II 553: νεῦς, νεός, νεῖ, II 675: τοῦ ὀνόματος αἱ εὐθεῖαι ποικίλαι, οἷον νεῦς διὰ τοῦ ε, νηῦς διὰ τοῦ η, ναῦς διὰ τοῦ α, νᾶς παρὰ Δωριεῦσι), altera ad Herodoti sermonis canonem adaptat. cum illis duobus locis noster de ratione ad 'normam' magnitudinis vel velocitatis navium mentionem faciat, haud absurdum videtur eum aliquem fontem de rebus nauticis tractantem et aliena dialecto conscriptum citavisse vel memoria tenuisse (variat memoria etiam IV 86, 1 inter νυκτός 'noctu' et νύκτωρ, quod ea praesertim de causa praeferendum videtur quod nusquam alias apud nostrum invenitur): Hecataei verba illa esse veri simile est, quod ad proximum locum (IV 86, 4) expressis verbis indicat grammaticus quidam (Cram. Anecd. Oxon. I 287), ubi haec adnotat editor: „Haec fere habet Hdt. IV 86; num ille ex Hecataeo?“

Est ubi, quod primo quasi aspectu deviatio de dialecti normis videtur, meliore interpretatione (neque emendatione quidem, sed, exempli gratia, distinctione apte effecta) sermoni nostri prorsus concinnum esse recognoscatur.

Iam illius rei mentionem fecimus (p. XIX) particulam ὅτι apud Herodotum numquam in initio orationis rectae poni, uno solo tamen excepto loco, si distinctionum punctis ab editoribus positae fidem dares. haec enim leguntur II 113sq., qui locus de Alexandro (Paride) naufrago Helenam secum ducente et nave ad Aegyptum appulsa Proteum regem ut asylum

sibi det rogante agit: 'tandem Proteus eius hanc (τόνδε) sententiam tulit λέγων ὅτι (quae verba omnes prorsus sic vertunt 'mit folgenden Worten', 'inquiens' vel similiter) 'nisi magni interesse arbitrarer nullum peregrinum interficere, . . . supplicium pro Graeco illo de te sumerem . . . etc.' (II 115, 4). hic melius sequemur iudicium, si interpunctione efficiemus ne in initio orationis ponatur ὅτι insuper illo modo vere supervacuo, cum pronomen τόνδε verba Protei iam introducat; incipiat ergo oratio a λέγων, quae vox iam primum est verborum Protei et de qua ὅτι pendet. inde interpretatio sequitur inopinata quaedam neque inopportuna: si nunc substantivum, ad quod λέγων casu nominativo congruens spectat, minime potest Πρωτεύς esse, subiectum II^{ae} personae facilius invenias in voce ἡλθες, id est Alexander, cuius propria mens et argumentatio ὅτι particulae auxilio in Protei oratione ipsius regis sententiae atque iudicio (νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἡγῆμαι κτλ.) rhetorico modo praemittuntur (cf. eundem usum adverbii νῦν post adversarii 'argumentum' vel potius 'sententiam' primo 'introducunt' IV 119, 2 εἰ μὲν μὴ . . . ἔατε οἱ . . . ἀδικήσαντες . . . τούτων δεόμενοι, τῶν νῦν . . . δέεσθε, λέγειν . . . ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθά . . . νῦν δὲ . . .); cf. quae de illis in REG 89, 1976, XXIV s. egi et vide infra locum et quae in apparatu critico (praesertim ad voce ἔχων conservanda asyndesin inter ἐργάσασθαι et παρὰ τοῦ σεωντοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἔχων ἡλθες evitandam) explicavi.

Si qua forma ab Iade Herodotea abhorrens uno singulo loco in Musis vel in omnibus vel in plurimis legitur libris, ne nimium habeamus dubium, quin illa ex interpolatione vel interpretamento in textum irrepserit, imprimis ubi formae a dialecto alienae complures in una sententia cumulatae inveniuntur. de unico in -ῶν genitivo pluralis substantivi declinationis primae iuxta ἐορτήν posito (I 147, 2) infra (p. LIII) agemus. — genitivus pluralis nominum numeralium femininorum ('26250') -ίων scribitur I 32, 4; seclusi quod nihil est nisi 'arithmetica' multiplicativa paene necessaria ad numerum dierum septuaginta annorum computandum, cum olim e margine irrepsisse existimarem; sin autem primitus signis numericis scripta erant (quod veri simile est, si genuina Herodotea sunt), falsa librariorum translitteratione nasci potuerunt, et si ita est, in Ionicas formas mutari debent. — I 11, 2 ὁδοῖν maiore quamvis parte codicum prae-bitum, cum nusquam noster dualem substantivi numerum usurpet, ea iam ratione omittere possumus, quod ad meliorem intelligentiam numeralis nudi δυοῖν positum est; simili modo stirps Romana ἱρήκων ἑπτὰ ζεύγη δύο αἰγυπῶν ζεύγη διώκοντα habet III 76, 3: ζεύγη consideres ἀπὸ κοινοῦ positum ut illud vitiosum ζεύγη interpretationis causa additum deleri possit. ne multa, cf. e libro tertio 22, 4 (ζωῆς), 48, 1 (εἰς), 70, 2

(*εἰσάγεται*, cf. supra p. XI), et alia in ceteris libris. ea omnia ne quis umquam ad melioris Iadis normam codicibus diffidens temere corrigat!

Nihilo secus minimas editor ne perhorrescat emendationes, si eo pacto singulae a normis passim constantibus digressiones amoveri possint (cf. supra p. XXI de forma *ἴσμεν*). quod praecipue de spiritibus accentibusque dicitur: ne unicum restet post sextum saeculum vel extra poetas pronomen possessivum *ὅς, ἡ, ὅν* (cf. grammaticam meam 115), *ἦν* pro adiectivo *ἦν* scribimus I 205, 1; haec apud nostrum vere monstruosa forma permanserat et obduraverat in omnibus editionibus adhuc confectis, quamvis quoad sermonis quidem speciem mentem liberiores et leviores ostendebant multoque minorem quam haec nostra erga memoriam fidem et reverentiam.

In conspectu codicum in primis de eis agam libris manu scriptis, qui Musas integras vel continent vel continebant (sunt enim quorum pars tantum supersit) et quibus ad constituendum textum et memoriae varietatem adnotandam ut utar necesse mihi est visum; illi sunt quos siglis solitis designavi. lectoribus, quibus haec editio ut usui sit destinatur, utilitatem afferre paucioribus nitens testibus in apparatu critico conficiendo non credidi, praesertim cum assentiri non possem B. Hemmerdinger (*Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.; *Les manuscrits d'Hérodote et la critique verbale*, Genova 1981), qui omnes prorsus codices, e quibus ceteri sunt exscripti, ad nostra superesse tempora opinatur, ita ut 'patribus' illis nixus 'filios' possit eliminare neque ullo nisi duobus tantum codicibus (A et D) uti debeat editor. si vero paucissimos et eos recentissimos recte censeo exstare codices, quibus librarii tamquam exemplaribus usi sunt, lectionum varietas integro opere examinata ad alia stemmata adumbranda (v. pp. XXXVIII et XL) me induxit, ita ut multo maiore numero testium opus sit ad textus historiam intelligendam, cum alia quaedam prisca lectio alio codice sit conservata. praeterea hoc quoque credo editoris esse, lectori erudito facultatem praebere, ut de veritate memoriae ipse iudicet, neque illi suum ipsius iudicium ante paratum nullis testimoniis vel argumentis adiunctis tamquam magister imponere; quae de causa etiam illas, quas minus vel nihil valere existimavi, lectiones varias in codicibus exstantes omittere nolui, ne lectoris aestimationem praeiudicarem. (insuper ad quaestionem codicum eliminandorum et stemmatis delineandi cf. quae R. A. McNeal disseruit in *Antiquité Classique* 52, 1983, 110–127.)

Praeterea quam brevissima potero adiungam de illis codicibus (quos enumeraverunt A. Colonna, *Boll. del Com. per la prep. della ed. naz. dei*

class. gr. e lat. NS 1, 1945, 41—83 cum corrigendis NS 2, 1953, 25, et Hemmerdinger, *Les manuscrits* 29—45, excerptorum codicibus tamen exclusis), quos speciminibus examinatis et collatis supervacuum mihi videbatur in adnotationem includere. praeter eos quos non vidi (Matritensem Bibliothecae Regiae N. 31, anno 1487 exaratum; Oxoniensem Bodleianum gr. 102 [2935] saec. XV; Etonensem gr. 113 [Bl. 2. 11] saec. XVI, e quo aliquas lectiones affert Gale, cf. ed. Gronovianam 1715, 759—788) cum nulla fuerit causa memoriae codicis eliminandae nisi cum ex alio iam excusso et collato plane pendet vel unius e codicibus vere est simillimus, horum codicum mentionem ad illorum descriptionem adiungam, cum quibus affinitas prorsus patet.

Codicum enumerationem tali ordine disposui, ut illi, e quibus Florentina et Romana quae dicuntur stirpes constituuntur (AB DJRSV), in extremis ponantur.

A Laurentianus plutei LXX codex tertius membranaceus, descriptus in Steinii editione pp. v—vii et a Colonna 42—44, ab Hemmerdinger 86—93, saec. X vel, ut Hemmerdingerii (86) iudicio utar, IX exeunti attribuendus continet Musas 376 foliis accuratissime exaratis, quorum ultima pars nescio an recte alteri manui sit adscripta a Stein et Hemmerdinger, praesertim cum in aliis quoque partibus codicis loca distinguere possint, in quibus idem librarius ad diligentiores transit a paulo minus elegantiore ductu. post Steinium, cui in apparatibus criticis conficiendis cuncti nostrae aetatis consentiunt editores codicem illum omnium praecipuum librorum manu scriptorum esse habendum, fidelitate adiuvantium adiutus et imaginibus lucis ope expressis exiguis (*microfilm*) usus codicem denuo excussi, nec frustra tamen cum hic et illic Steinium apparuerit singula non omnino momento carentia praeteriisse. quae res imprimis pertinet ad speciem vocum vel litterarum a manu secunda vel recentiori illatarum, cuius rei si indicationes attente considerabit lector, meliore fruatur iudicio de memoria nostri. ι quod adscriptum vocatur rarissimis omissionibus, etiam plerisque adverbis in $-\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$, $-\tau\acute{\alpha}\tau\omega$ cadentibus ultro additum, exhibet codex, cuius adductus vetustate, cum antequam statuerentur regulae tractatum aevi exeuntis ad dialectum vel orthographiam vel accentus pertinentes esset conscriptus, diligentissime mihi operam dedi ut exhiberem cum accentus spiritusque tum elisiones necnon ν $\epsilon\phi\epsilon\lambda\kappa\nu\sigma\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ prima manu scripta (ad quam rem v. quae supra p. XIII s. disserui). pronominebus vel adverbis relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma distinctionis causa adiungit (v. supra p. XVIII). scholia illius codicis praeter quae a Stein vol. II

429sq. eduntur auxi; nihilo minus haud raro obscuritate notarum marginalium sum inhibitus omnes exscribere notulas.

B Romanus Angelicus graecus 83 (C. I. 6) membranaceus Herodotum unum continet foliis 330. describunt Stein vii s., Colonna 44, Hemmerdinger 94ss. de codice saeculo XI vel XII ineunte exarato interciderunt quaterniones aliquot, qui ducentis vel trecentis annis post a quodam librario in charta scribente suppleti sunt. partes operis, quae in hoc continentur supplemento, quod siglo **b** designamus, hae sunt: ab initio usque ad I 35, 3 et ab I 42, 1 usque ad I 68, 3 (quibus incipiat vel explicat vocibus ex enumeratione testium recognoscatur et illud quoque quod textus foliorum suppletorum ex exemplari exscribebatur, quod ad aliam referendum est stirpem ac **B**, qui cum **A** arte cohaeret; vide quae infra ad codicem **M** disserimus). postquam inspiciendo satis magno numero foliorum mihi persuasi maiorem partem codicis a prioribus sufficienter fuisse excussam, tantum folia **b** vocata adhuc non satis accurate perlecta denuo contuli. apparent in **b** *ν ἐφελκυστικά* satis frequentia, non autem regulariter in fine propositionum adiuncta; *ν ἐφελκυστικά* paene omnino desunt in **B**. litteram *ι* usurpat adscriptam **b** sicut **B**. scholia satis multa inveniuntur in marginibus, quae exscripsit Stein, interdum tamen omissionibus vel erroribus minimis, quos correxit v. d. Desrousseaux in illo tractatu Scholae Francogallicae Romanae anno 1887 proposito et inscripto *Étude sur les manuscrits d'Hérodote*. qui tractatus cum tunc temporis noniam esset publici iuris factus (nunc Hemmerdinger in opere saepius citato elaboravit), auctoris propria manu scriptum exemplar inspicere potui benignitate usus amicorum Parisinorum et conservatorum illius Bibliothèque Nationale Parisinae, quae illum in manuscriptis sub numero Nouvelles Acquisitions Françaises 16311 reposuit.

Cum **A**, ut videtur, maxime congruit Cantabrigiensis bibl. Univ. 2596 (Nn. II. 34), saeculi XIV, Gaisfordii K (Askewianus); cf. Hemmerdinger 89ss. — e codice **B** plane esse descriptum iudicat Colonna 46s. Vaticanum Palatinum gr. 152 saeculi XIV, librum IX continentem; non vidi; excussit Colonna, sed lectiones publici iuris non fecit; cf. Hemmerdinger 98.

C Florentinus Laurentianus Badius Conventuum Suppressorum 207, 1, quem descripserunt praeter Stein (viii ss.) Colonna (44s.) Hemmerdinger (100ss.) E. Rostagni et N. Festa in SIFC 1, 1893, 129ss., membranaceus est 310 foliorum Herodotum totum necnon postremo folio in verso priorem partem ($\alpha - \delta$) *Λέξεων Ἡροδότου* continentium, quae praeter illa, quae capita I 41–73 continent, e codice perdita et quattuor saeculis post a recenti manu, siglo c designata, suppleta, exarata sunt saeculo XI ineunte. comparatis apparatus priorum editionum cum satis magno

PRAEFATIO

numero speciminum lucis ope expressorum persuasus sum mihi non esse opus ut denuo excuterem; aliquot tamen lectiones Hemmerdinger 103 suppeditavit. abundantissime omnium librorum exhibet lectiones 'mixtas' speciei ὀρέωντες, de quibus infra agimus p. XXXIX, vel erratas correctiones: I 179, 2 *μοννόκωλα* codd. plur., *μοννόκωλα* R, *μοννώκωλα* C. antiquissimus est igitur illorum codicum, quibus velut fundamentum praecessit exemplar 'adnotatione critica' munitum. est ubi ipsa prisca adnotatio exstet in codice C (IV 68, 1 *ἔστίας*), de cuius lectionis antiquitate ex eo iudicari potest quod duplices lectiones ex ea natae in alios codices eiusdem stirpis irrepserunt (*ἰεστίας* AB). abundantissime omnium videtur *ν ἐφελκυστικόν* et ante vocales usurpare et ubi nos punctis distinguere solemus sententiarum partes. litteram *ι* adscribit post *η*, *ω*. commate subordinativo postposito (v. p. XVIII) utitur.

P Parisinus graecus 1633 membranaceus constat foliis 284 continetque Herodotum unum et integrum; v. Omontii Catalogum necnon Steinii praefationem x s. dissentiebant inter se viri docti, cui sit attribuendus saeculo; cum Hude Colonna (48) Hemmerdinger (149s.) nunc convenit eum saec. XIV esse ponendum. recentis fere aetatis testimonium etiam est, quod satis frequenter, quod ad flexiones vel res orthographicas attinet, sua sponte librarius eius doctrinam aliquam grammaticam secutus correctiores ut putavit formas introduxit, quales sunt *νεός* VIII 87, 2 (ubi ceteri *νεώς* Atticum scribunt, de quo v. p. LXII), *σπονδαιότερα* I 8, 1 (pro *σπονδαιέστερα*, cf. quae p. X s. de *ἐπιτηδεότερος* diximus), *συμμάχους* I 22, 4 (pro *ξυμμάχους*, v. p. XXI) et aliae quarum plenior mentionem feci in grammatica mea 208. talibus consuetudinibus dissociat se vel ab omnibus vel ab illo qui ei proximus est codice, C (v. stemma infra p. LXIII delineatum). apparet manus corrigens imprimis in marginibus, postque eas correctiones inductas fundamentum constat fuisse codicem **P** aliorum ex eo exscriptorum, inter quos sunt **p** et illi quorum mentionem infra faciam.

Omnium est Lutetiae Parisinorum conservatorum codicum optime scriptus et ea de causa videtur maximam attraxisse intentionem virorum doctorum, qui in illa urbe sedem habebant. post correctiones, quarum iam fecimus mentionem, criticas videmus adnotationes ad varietatem codicis **P** a stirpe Romana spectantes, sicut *·* vel + supra versum scriptum, ubi deest aliqua vox in aliis libris, e. g. III 106, 2 *τοῦτο μὲν*, ubi + superimpositum est illi *μὲν* quo carent DRSV. recentis plane sunt illae postremae adnotationes aetatis haudque absurdum videtur eas esse inductas a sodalibus Henrici Stephani Parisini, qui ad Musas imprimendas ante omnes codice **P** est nixus. inter Parisinos, qui ad codicem **P** adverterunt animum, praecipue est numerandus Havet, qui eum cum editione Stephaniana comparavit, cuius in exemplari (est enim exemplar Stephanianum Havetii manu adnotatum illud quod

PRAEFATIO

in Bibliothèque Nationale signum fert Rés. J 11) unum invenis media in voce *Κύριον* III 64, 5; hoc loco initium habet designatio paginarum Stephanianarum in ipso codice **P**, illo enim modo, ubicumque explicit pagina Stephaniana, litteram **P** (videlicet pro 'pagina') vides adscriptam in margine codicis, haec minima qua recurem si quaerat lector, sciat me ipsum in grammatica mea conscribenda (202 s.) esse affectum errore F. Burgerii (*Hermes* 26, 1891, 463 ss.) qui litteram illam censuerat esse graecam (*ρ*) et numerum centum versuum in stichometricum modum designasse; non videram illo tempore quae recte scribit v. d. Stein in sequenti *Hermes* tomo (27, 1892, 160) de affinitate illarum notarum et editionis Stephanianae.

Excusserunt Parisinum 1633 permulti editores (quorum ultimum nomen Legrand Parisinum) neque tamen sine varietate aliqua apparatum (quam rem significat etiam Hude vii). ut ex aliquibus discrepantiis melius mihi faciam iudicium, unum ex huius codicis apographis (p, q. v.) ipse contuli et sparsim lectiones eius adnotavi.

Cum illi, qui codici **P** succedunt, libri adhuc in Italia conservati saeculis XV et XVI sint exarati et p, illius apographum, anno 1447 scriptus sit, aetas potest recognosci, qua **P** et p Lutetiam allati sunt. inter illos codices qui colophonium eisdem 'versibus heroicis' praebent quibus p hi sunt: Ambrosianus gr. C 82 sup. (Martini-Bassi 186) iam antea (anno 1426) exaratus, qui et Moschopuli tractatum *Περὶ Τάδεος* habet (v. p. LI); Neapolitanus gr. III. B. 4 saeculi XVI, qui partim cum T congruit correcturis aliquot additis, in ultima parte autem cum Pp; Neapolitanus gr. III. B. 3, saeculi XV, ex Ambrosiano C 82 sup. videtur descriptus, Moschopulum habet, caret tamen subscriptione; Laurentianus pl. LXX 29, saeculi XIV (Hemmerdinger 29 s.), cum P maxime congruit; Oxoniensis Baroccianus gr. 200, ab Andrea quodam anno 1515 exaratus foliis 149 primis continet libros I–V e P iam correcto descriptos; Vaticanus Palatinus gr. 332, saeculi, ut Colonnae (58) videtur, XVI, ex Oxoniensi Barocciano 200 est descriptus.

p Parisinus graecus 1635, chartaceus, constat foliis 405, quorum prior pars continet Herodotum, altera alia manu scripta Xenophontis Cyropaediam et Anabasin. in fine Musarum (fol. 238^r) aliqui 'versus heroici' sunt additi necnon colophonium, e quibus codicem anno 1447 esse exaratum colligimus. descripserunt Stein (xiii), Colonna (51), Hemmerdinger (39s.). excussit Stein librum I et notat lectiones; totum contuli lectionesque adfero sparsim (qua de causa siglum uncis parentheticis circumdedi in indice testium praeter librum IX, v. infra); ad quod accedit Steinii (vel adiutoris eius) collationem neque codicis **P** neque codicis p expertem fuisse mendarum. libri I–VIII e **P** (ratione habita, ut videtur, correctionum et partis notarum marginalium, cf. inter alia quae ad IV 3, 3 et V 89, 2 adnotavimus) sunt exscripti et carent *ν ἐφελκυστικῶν* et *ι* subscripto. itaque ubi discrepant inter se editiones quoad lectiones codicis **P**, eam quae cum p congruit tacitus recepi. nulla tamen visa ratione, qua cohaereant **P** et p in libro IX, in hoc libro omnes exscribo lectiones varias; discrepat enim hic p alicubi a **P**, congruunt autem ibidem lectiones eius

PRAEFATIO

cum Aldina editione, contra tamen in ceteris libris, ubicumque distat Aldina a P, huic consentit p. haud abhorrrere videtur illa res ab iudicio Steinii (xxxv) codicem p quodam modo et aliqua ratione fuisse textus Aldini formandi participem.

Provenit codex e bibliotheca Catherinae de Medicis; libri IX exstitisse olim exemplar peculiare ex eo apparet, quod codex Palatinus gr. 152 (quem Colonna 46 e codice B esse descriptum argumentis firmissimis se posse demonstrare affirmat) praeter aliorum scriptorum opera Calliopen continet.

M Mutinensis Estensis graecus 221 (II. H. 6), chartaceus saec. XVI ineuntis foliis 183 continens Herodoti Historias, descriptus a Puntoni, Indice dei codici greci della Biblioteca Estense di Modena, SIFC 4, 1896, 513; eius mentionem faciunt Colonna 57s. et Stein xvi, xviii, neuter inspexit neque Desrousseaux (cf. tractatum eius supra citatum, p. 2). totum adiutores et ipse diligentissime excussimus. *v ἐφελκυστικά* abunde usurpat neque vero *ἰῶτα* subscriptum. Mutinensis lectionum in recensione nostri rationem habendam esse ex eo primum apparet, quod solus videtur esse codex, qui integer penes nos est e ramo memoriae, cuius ceterorum membrorum non nisi reliquiae aliquot quaternionum supersunt, videlicet codex Q (quod vide) et folia b (v. quae de codice B supra diximus), quique cum florilegiorum memoria artius cohaeret quam ceteri libri (vide infra p. LIV ss.). priores editores inscientia Mutinensis impediverat ne adgnatos textus recte ponerent in stemmate memoriae Herodoteae, effectumque erat tali modo, ut b stirpi attribueretur Romanae ultroque Q indicatione quando esset exaratus carens iudicaretur ex Aldina editione esse exscriptus (cf. Steinii praefationem xvii). quam arte cohaereant b et Q ex hoc recognosci potest exemplo lectiones omnes exhibente, quae una pagina (fol. 3^v) continentur codicis M:

I 20 παρὸν M παρὸν bQDTRSV παρεὼν cett.; I 21, 1 ἐξηγγέλθη MbQ et codd. plur. -αγγ CP; βουλόμενος MbQ et codd. plur. -ον SV; θρασέως MQ σαφέως b cett.; μέλλει MTbQP μέλ(λ)οι codd. plur.; I 21, 2 ἅπαντα συναγαγὼν MbQA man. rec. DTRSV πάντα συγκομίσας A¹BCP; χρῆσθαι MbQ et codd. plur. χρεῖσθαι CP; I 22, 1 προηγόρευε MbQ προαγόρευε CPR προσηγόρευε DT σ supra lin. add. A², iterum erasit man. rec. προσαγόρευε SV; ἰδὼν τε σωρὸν MQT ἰδὼν τε σορὸν b ἰδὼν τε σωρὸν codd. plur. ἰδὼν σωρὸν D; I 22, 2 εἰπὼν MbQTR²S ἢ εἰπὼν supr. lin. A² εἰπας πῶν (q. e. εἰπας) V; τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ MQ Ald. τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς b cett.; ἀπῆλθεν ἐς MQ cett. ὑπῆλθεν ἐς bDTSV, supr. lin. A man. rec.; Σάρδεις MQP Σάρδις b cett.; I 22, 3 σιτοδείην MQRSA² σιτοδείην b et codd. plur. σιτοδείην D σιτοδίην T et Priscianus; τετρήσθαι MQTRSV τετρυῖσθαι b cett.; λεὼν MbQ et codd. plur. λεῶ RV; κατεδόκει MQ et codd. plur. κατεδόκει b ἐδόκει CP; εἰς τὸ MQ εἰς τὸ b cett.; I 22, 4 ὠκοδόμησε(ν) MbQ et codd. plur. οἰκοδόμησε CP; νόσον MQCRV ρούσον b cett.; καὶ τὰ μὲν κατὰ MbQT κατὰ μὲν cett.; Ἀλνάτιη MbQ et codd. plur. Ἀλνάτιης DRSV; I 23 ἐξενειχθέντα MbQ et codd. plur. ἐξενεχθέντα

PRAEFATIO

ASV; δελξαντα MQ διδάξαντα b cett.; I 24, 1 τὸν πολλὸν MQ et codd. plur. τὸ πολλὸν bP¹ (?); δὲ MbQ et codd. plur. om. D; I 24, 2 προιέντα σφι(ν) MbQDTRSV σφι προιέντα cett.; I 24, 3 ταφῆς MbQD man. recentissima et codd. plur. ταφείς D¹RSV; I 24, 4 περιδέειν M -δεῖν cett.; δοκέει MbQ δοκέοι cett.; αὐτὸν om. MQ, habent b cett.; ἐδώλοισι MbQP²TRSV ἐδώλοισιν C ἐδώλοισι D¹ (ι inser. D²) ἢ ἐδώλοισι suprascr. man. rec. A (eadem lectt. iterantur I 24, 5); I 24, 5 ὄρθιον MQ et codd. plur. ὄρθριον bTRSV.

E Mutinensis lectionibus recte etiam apparet ratio, qua ille vel alii renascentium artium aetatis codices cohaereant cum editione Aldi, praesertim cum alius codex (p), cuius propinquitas cum M ex apparatu facillime recognoscitur, in Aldinae editionis fundamentorum numero est habitus a Steinio (xxi, xxxv). veri simillimum mihi videtur illum ad quem M pertinet ramum memoriae Aldinae subiecisse potius quam ex ea exscriptos continuisse codices. probandum est ultro (v. infra) Mutinensem praebere textum simillimum manuscripti alicuius, qui editorum Aldinorum labori adfuisse, vel plane fuisse ipsum unum e fundamentis editionis principis anno 1502 impressae. quamdiu pars tantum nota est Aldini textus fundamentorum, usui esse fortasse iudicatur editorem codicis instar eius editionis facere mentionem; nunc vero, cum lectiones non solum codicum T, p, Q notemus, sed etiam codicis M, nihil novi videtur posse praestari Aldina adiuvante. quae cum ita sint, selectas modo lectiones Aldinas Steinium secuti necnon veteres editiones (e. g. Gronovianam) exigentes memorabimus, eas quidem e quibus ipsa Aldina editio qua ratione se referat ad alios humanistarum aetatis textus clariore luce possit inspicere vel quo modo sit orta.

Est ubi varia aliqua lectio Aldinae et Mutinensis sit propria expertesque illius lectiones sint ceteri codices Mutinensis propinqui:

III 135, 3 τὴν οἱ Δαρειὸς ἐπαγγέλλετο M Ald. τὴν ὁ Δαρειὸς ἐπαγγέλλετο (-ται v. l.) cett. si illa Mutinensis Aldinaeque lectio consilio aliquo, ut emendetur textus, erat introducta, subtilior fortasse est atque ingeniosior quam quae illa sit effecta aetate, neque tamen obliviscamur aliam perditam alioqui memoriam participem fuisse in formatione textus a Mutinense traditi (v. p. XXIX).

III 63, 4 οἱ μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες M Ald. οἱ μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανεστεῶτες cett. voces τοι οἱ e lectione duplici τοῖ videntur ortae.

V 101, 3 ὅρος τὸ Τμῶλον, quod M et Ald. habent pro ὅρος τὸν Τμῶλον a reliquis praebito, a plerisque editoribus praefertur.

II 51, 4 πρῶτοι Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν] πρῶτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόντες M Ἑλλήνων in mg. suppl. M et ante παρὰ in textum inseruit Ald.

IV 23, 4 τοι voci τι suprascr. nescio quae manus M τοι Ald.

IV 26, 2 παρὸ in παρὶ correxit M παρὸς Ald.

IV 128, 3 ἂν codd. plur. αἰ M¹ Ald., corr. M².

Porro locos invenies, in quibus omisit M aliquam vocem supplevitque eam Aldina indutam specie, qua a ceteris fontibus differt. editionis impressae editores se esse nixos textu illa voce carente ex eo quoque constat, quod forma ab Aldina praebita

PRAEFATIO

'melior' quoad dialectum vel 'rectior' videtur esse iudicanda quam vera lectio ceterorum codicum: III 99, 2 αὐτῶν codd. plur., om. **M** αὐτέων Ald.; III 12, 1 μούνη om. **M** μόνη Ald. cf. etiam III 97, 5, ubi Aldinam quasi puriori dialecto recognoscas studuisse, addit enim solus Mutinensis nescio qua ratione inductus particulam οὖν post vocem μὲν scribens ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι, quam lectionem recepit Aldina, 'correxit' tamen in ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι, ne ab Iade abhorreret, et V 67, 4, ubi loco vocis ἐώθησαν a codd. **Mp** omissae ἐώθησι inseruit Aldus. cf. V 89, 2.

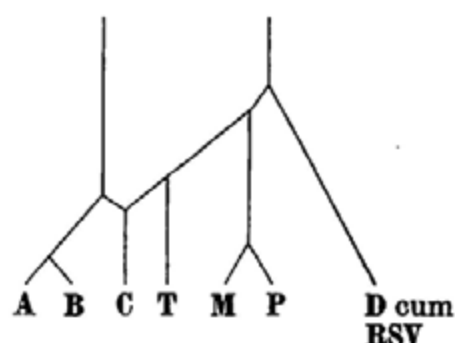
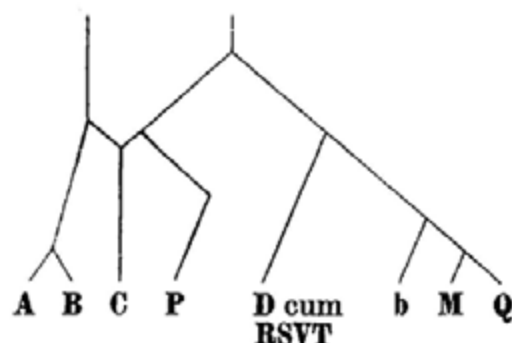
Aliquae in Aldina obviae veniunt lectiones 'mixtae', quas eo modo esse ortas constat, ut lectiones in Mutinense exstantes in unum essent confusae cum illis quae in ceteris codicibus leguntur:

III 58, 3 ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι **ABCP** ἀπικόμενοι ὧν οἱ ἄγγελοι **TDRSV** ἀπικόμενοι δὲ οἱ ἄγγελοι **M** ἀπικόμενοι δ' ὧν οἱ ἄγγελοι Ald.; IV 19 πλὴν τῆς Ὑλαίης **PDRSV** τῆς Ὑλαίης **ABCT** γῆ τῆς Ὑλαίης **M** γῆ πλὴν τῆς Ὑλαίης Ald.; hoc quoque: III 8, 3 (cf. apparatus) Ὁροτάλ **DRSV** Ὁροτάλ **C^c** Ὁροτάλ **AC^{ac}TP** Ὁροτάλ*τ **B** Οὐροτάλ **M** Οὐροτάλτ Ald.

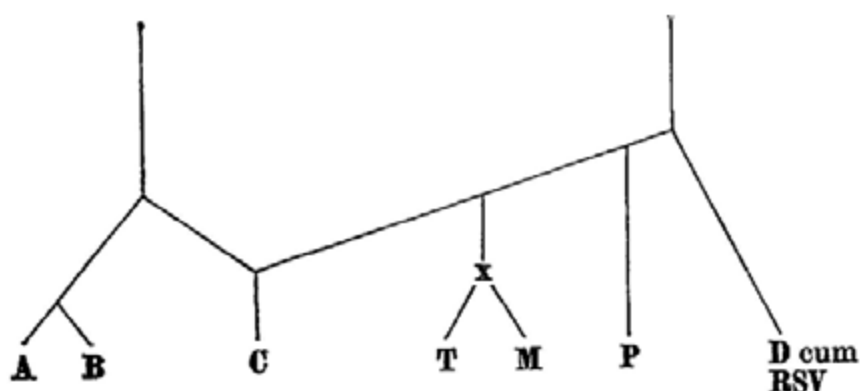
Sunt et alii codices eiusdem familiae, in quibus talis modi confusionis elementa appareant: III 84, 1 Ὀτάνεω **MPp** Ὀτάνεος cett. Ὀτάνεως Ald. planissime autem demonstrari potest origo lectionum mixtarum Aldinarum e duplicibus lectionibus codicis **M** hoc loco: III 156, 1 ὀρέωντες **AB** ὀρέοντες **CTPp^{ac}DRSV** ὀρέοντες **M** ὀρέωντες **p^c** Ald.; similiter invenitur V 68, 1 pro μετατιθεῖς 'falsa' correctio μετὰ-θεῖς **M** et μετατεθεῖς **p** Ald.

Quamquam ex illis satis constat Mutinensem unum fuisse e fundamentis Aldinae potius quam hanc illius, addamus licet exemplum e codice, quem nemo umquam habuit suspectum ex Aldina esse exscriptum: III 80, 3 ἐμφύεται **A** ἐμφύεται cett. ἐνεμφύεται Ald.

Ut de loco agamus, quo in stemmate ponendus est **M**, praeter id quod proximitate codicum **Q** et **b** ponimus eum in illis partibus operis, quae in his continentur, Mutinensem liquet esse unum ex eis, quorum affinitas hic illic mutatur neque aequalis est in omnibus partibus Musarum. qua de mutatione stemmatis cum infra nobis sit disserendum, hic has tantum inter alias positiones (quae ex enumeratione testium recognoscuntur) a nobis observatas esse memoramus:

PRAEFATIO

Ad tertiam eam formam stemmatis non modo memorandum est interdum easdem omissiones ex haplographia ortas et in **T**¹ et in **M** inveniri (cf. IV 33, 2—3 et IV 34, 1), sed etiam haec nobis explicanda et addenda sunt: est, ubi **M** correcturam plane ex nihilo invenerit lectionis a scriba libri **x** penitus depravatae et in **T** adhuc lectae; at cum manus secunda codicis **T** ex alio fonte rectum restituisset, nihil habuisse videtur librarius codicis **M** unde textum genuinum traheret (minime igitur eum repetamus licet ex Aldina esse descriptum). exciderunt enim III 134, 4 propter haplographiam homoeoteleuti aliqua verba, quae vices loquentium indicant, adeo ut in **T**¹ verba contrariam mentem patefacientia, quasi ab una eademque persona essent dicta, exhibeantur.

T¹ ‘... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι’
om. (suppl. **T**²) καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ἔσται
M ‘... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.’

T¹
om. (suppl. **T**²) τελεύμενα.’ λέγει Ἀτοσσα, τάδε ὄρα, νῦν ἐς
M Ἀτοσσα δὲ οὕτω ἔφη.

T¹
om. (suppl. **T**²) Σκύθας μὲν τὴν πρώτην λέναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὰν σὺ βούλῃ,
M

T¹
om. (suppl. **T**²) ἔσονται τοι· σὺ δὲ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.
M

T¹ ἐπιθυμέω γὰρ ...’
om. (suppl. **T**²)
M ‘ἐπιθυμέω γὰρ ...’

Cf. IV 22, 3, ubi vocabulo ἀποκλίνοντι a scriba codicis T in ἀποκλίνον depravato librarius M vocem prorsus inventam τετραμμένον substituit, quae deinde, sicut etiam IV 126 factum est, in Aldi quoque inventa est textu; IV 168, 1, ubi de sententiis οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβνες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἀδρυμαχίδαι Λιβύων κατοίκηται scriba cod. T voces ἀπ' Αἰγύπτου omiserat vel supervacua censuerat, MP necnon editio Aldina syntaxin 'adaptaverunt' novam ponentes interpunctionem inter ἀρξάμενοι (ἀρχόμενοι MPp) et πρῶτοι.

Inter correctiones denique codicis Mutinensis haec quoque est numeranda, qua lectionem a Dindorfio propositam anteceperat: IV 165, 1 ἕως pro τέως.

Est etiam, ubi Mutinensis aliquid in 'patre' cum T communi corruptum, de cuius correctione desperavit scriba, extemplo omiserit:

III 135, 2 codd. plurimi:	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλα λαβόντα ἄγειν
T	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιλαβόντα ἄγειν
M	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἄγειν

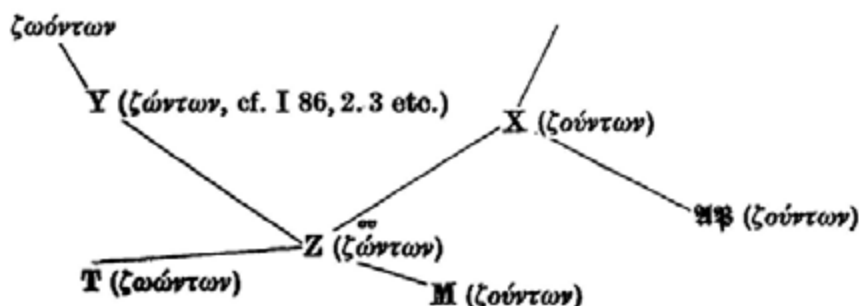
Aliqua ea sola de causa omissa esse videntur, quod lectio non constitit in fontibus: II 60, 3 πλέον C²J^{ac}T πλέον cett. prorsus om. M sententiam mutilans; III 14, 7 τε, v. l. δέ, om. M; cf. III 18; 140, 3; 27, 2; 80, 1; dubiam vocem erasit M III 30, 2, falsam litteram IV 192, 1.

Aliquando evenit, ut M vocem, quam aliquod vitium subiisse et post correctam vel non unanimiter stirpium traditam esse videmus, e correctura fontis sui reciperet, sed formam correctam in fonte videlicet super versum scriptam falsa transpositione in alium locum insereret: I 179, 3 μοννόκωλα ἔδειμαν] μοννόκωλα ἔδειμαν RT μοννόκωλα ἔδειμαν C (v. p. XXVII) ἔδειμαν μοννόκωλα MT; III 34, 3 οἶνω προσκείμενον ABCPT προσκεισάμενον DRSV προσκειμένον οἶνω M; III 83, 1 δὴ τρεῖς αὐταὶ προεκέατο ABCT δὴ τρεῖς αὐταὶ προσεκέατο DRSV δὴ τρεῖς αὐταὶ προσκέατο p Ald. αὐταὶ δὴ προκέατο τρεῖς M αὐταὶ δὴ προσεκέατο τρεῖς T et eius modi alia multa. III 30, 3 vocem οἱ a R omissam transponunt pM Ald. suntque aliquae transpositiones cum Q communes, etsi origo iam non exstat: I 31, 4 ἄριστόν ἐστι τυχεῖν MQ τυχεῖν ἄριστόν ἐστι cett.; I 32, 5 ἔχοντες μετρίως MQ μετρίως ἔχοντες cett.

Neque vero omnes mutationes ordinis verborum in codice M inventae necessario e correcturis ortae sunt; iam scimus (v. p. XLIV, ubi de papyrorum memoria agimus) aliquam antiquissimam recensionem ordine verborum a textu 'Florentino' et 'Romano' interdum differre, et quamvis stemmata hic pro exemplo allata nihil dum de ratione indicent, qua M et 'consanguinei' eius cum memoria obliqua cohaereant quaque rami memoriae ab eis, quos hic delineavimus, alieni sit particeps (de quibus rebus cf. pp. L, LIV s.), tamen haec ultima ad lectiones 'patris' codicum MTQ communis recognoscendas spectantia afferamus exempla:

III 119, 6 ζῶντων codd. plurimi ζούντων ΞPM ζῶντων T, quod, cum II 36, 2 ζῶσι (ex ζῶσι videlicet ortum) adhuc in M exstet, optime sic explicabitur (cf. p. XXXIV), et hoc ad 'tertiarii rami' recensionem orthographicam spectans, quod in solis codicibus TMQ vox 'limes' ὄρος scribitur I 72, 2, ubi ceteri errorem recensorum vetustissimorum (ὄρος) perpetuant, inversa autem ratione οὐδῶν TM (pro ὁδῶν) II 7, 2 (cf. p. X).

PRAEFATIO

Q perditus praeter folia primam partem Musarum usque ad medium caput I 86 continentia et extremis annis saec. XV confecta (Hemmerdinger 38) quae nunc religata sunt numeris 18–36 signata cum reliquo codice miscellaneo Parisino graeco 1405 chartaceo, quem v. d. Omont saeculo XVI adscripsit. sed plane e partibus variorum codicum constat ille liber, cuius alias partes ab aliis manibus esse conscriptas facile recognoscitur. cumque immo mutilus sit in fine, haud libenter adsentiemus Steinio (xvii), cui illa pars libri primi ex ipsa Aldina visa est transscripta. qua ratione de affinitate memoriae codicis **Q** et textus Aldini nobis videatur esse iudicandum, intellet lector ex illis quae de codice **M** disseruimus. subscriptum habet *ῶτα*, regularius tamen ubi cum accentu circumflexo una apparet quam alias; *ν ἐφελκυστικῶ* paene secundum nostrae aetatis consuetudinem utitur.

T Laurentianus plutei LXX codex sextus membranaceus, quem describunt Stein xi s., Colonna 47, Hemmerdinger 106ss., cf. etiam quod de eo tractat v. d. Alberti, Maia 11, 1959, 315ss. et 12, 1960, 331ss. constat foliis 340 Herodotum unum et integrum continentibus exaratisque, ut docet subscriptio, anno 1318 a Nicolao Triclinio iussu Atheniensis cuiusdam bibliopolae vel litterarum viri periti. memoriam huius codicis, quae minoris ad textum constituendum esse momenti diu iudicabatur, postquam **D** in lucem revenit, Steinianam sequens notitiam in apparatu notavi ideoque lectiones manus posterioris (t), quae duo folia illius codicis supplevit (IV 155, 2–163, 2, cf. et Hemmerdinger 108), sparsim modo inter testes enumeravi. codex **T** illustrissimum est exemplum codicum (et insuper ante renascentium aetatem litterarum est scriptus) qui in Musarum parte alia in alio sunt ponendi loco stemmatis. est enim usque ad libri II cap. 132 stirpis Romanae affinis, a II 133 usque ad finem operis Florentinae; nihilo minus eadem fere scholia ubique inveniuntur in margine adscripta quae in codice **A**. haud longe videtur abesse a veritate codicem **T** fuisse unum e fundamentis vel Aldinae editionis vel Vallae

versionis (v. Albertii explicationes et cf. Bolletino del Comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 1959, 65ss.). *ν ἐφελκυστικῶ* paene ubicumque typographi regulariter utebatur librarius; contra *ι* subscriptum nusquam usurpat.

Eundem partim quidem fontem ac T videtur habere Vaticanus Urbinas gr. 88 saeculi XV ineuntis, cuius affinitas cum stirpe Romana eo ipso loco (II 132) finem habet quo codicis T; a libro III usque ad finem eodem loco stemmatis ponendus est Urbinas quo Vaticanus gr. 122 (v. p. XLIII); agit de illis v. d. Alberti Maia 12, 1960, 331–345.

Permultos codices e T pendere plane constat, pauciores tamen quam quos enumerat Hemmerdinger 113: Vaticanum gr. 1359, quem anno 1480 a codice T descriptum esse censet Colonna 54, cf. Alberti Maia 11, 1959, 315 ss., Hemmerdinger 109; Ambrosianum gr. L 115 sup. (Martini-Bassi 501) saeculi XIV cum T, antequam erat correctus, maxime congruentem; Neapolitanum gr. III. B. 1 (anno 1440 exaratum); Venetianos Marcianos 364 (anno 1469 exaratum et cum T et Neapolitano gr. III. B. 2 vel Ambrosiano gr. L 115 sup. maxime congruentem) et 366 (saeculi XV) et 365 (anno 1436 exaratum), qui eundem textum praebent quem T; Oxoniensem Baroccianum gr. 114, saeculi XV, qui foliis 1–25 librum I continet, codicis T fere consimilem; Parisinum gr. 2933 (Gaisfordii d), anno 1474, negligenter exaratum, codici T affinem, ad eundem ramum pertinent illi, qui codicis T et illorum Ambrosianorum et Neapolitani, quorum mentionem fecimus, sunt consimiles: Ambrosianus gr. A 253 inf. (Martini-Bassi 831), saeculi XV; Neapolitanus gr. III. B. 2 saeculi, ut videtur, XV. cum Rb vel T (Stein xvii) arte cohaeret Parisinus gr. 1634 anno 1372 exaratus, et cf. quae de Neapolitano III. B. 4 partim e P pendente diximus.

D Vaticanus graecus 2369 membranaceus foliorum 272 saeculi XI; descripserunt Colonna (45s.) et Hemmerdinger (122ss.). desunt folia ab initio usque ad I 5, 3 et a I 38 usque ad 73 et 197 ad 205. codicis diu ignoti vel perdit nemo ante tertiam Hudii editionem in apparatus conficiendis habuit rationem; accuratissime eius lectiones partim iam antea contulerat Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12); de eius fide atque auctoritate et qua ratione eius memoria ad aliorum spectet agunt idem et Colonna 71ss. (de codice Palatino graeco 176 tractans), cf. etiam Hemmerdinger, CQ 2, 1952, 97ss. intervenerunt inter saecula XII et XVI complures manus correctorum, qui textum ipsum mutaverunt pluribus locis quam quibus lectiones correctas supra versum adiungebant; v. Colonnae notas, Bolletino NS 2, 1953, 13–25. correctores aliqui aut addiderunt aut eraserunt aliqua *ν παραγωγικά* hic illic scripta sed neque secundum nostras regulas neque eisdem quidem locis quibus A usurpata, ut recognosci non possit, qua mente usi remanere sint passi correctores illa *ν παραγωγικά* quae intacta exstant. simili modo *ῥῶτα* adscriptum valde irregulariter invenitur et, ut videtur, rarius in extremis vocibus, in verbis rarissime. non desunt elisiones. commata inveniuntur pronomibus anaphoricis subordinative usurpatis postposita (cf. supra

PRAEFATIO

p. XVIII), sed est ubi correctoris, ut videtur, manus alterum comma insuper adiunxerit pronomini antepositum.

Codicis D 'fere geminum' iudicat Colonna (51s.) Vaticanum Palatinum gr. 176 saeculi XV medii, cuius lectiones praecipuas contulit idem 70–81; qua ratione cohaereant Palatinus et codicis D correcturae accuratius explicat in *Bolletino del Comitato NS* 2, 1953, 13–24. Palatinum non vidi, sed cf. quae de eo p. XL de Hierosolymitano agens dixi.

Vide etiam quae p. L de excerptis Darmstadtensibus disserui.

J Hierosolymitanus Bibliothecae Patriarchae Graeci ad *Πανάγιον Τάφον* vocatae codex 79 (= 512) chartaceus saec. XV medii. quae hoc codice continentur describit *Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, Τεροσολυμιτική Βιβλιοθήκη* 1, 160s., dicens esse *ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων, οἵτινες εἶχον γραφὴν τελευτώσης τῆς ΙΔ' καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος*. codicis folia 35–66 partes Musarum I 192–II 65 et IX 1–28 continentia magnitudine differunt a ceteris; sunt enim folia 35–58 (I 192–II 65) et 59–66 (IX 1–28) scripta alia manu, ut pro certo haberes alterius codicis reliquias esse (praesertim cum in initio libri II titulum inveniamus [*Ἐντέρηνη*], qui deest libro IX), nisi his et illis foliis idem signum (forfex, no. 3666 Briquet) esset impressum. folia aliquot extra ordinem inveniuntur religata, cui rei remederi voluisse videtur manus recentioris aetatis, quae locos operis numeris capitum designat necnon signo *p.* adiungit numeros paginarum editionis Gronovianae 1715. sine ullo dubio volumen religatum est in Patmo, ubi folia anno 1769 scripta in initio et in fine addita sunt et unde Hierosolyma allatus est ante annum 1860.

Signum forcicis, cuius supra fecimus mentionem, chartam a Genua indicat duxisse originem (Briquet II 235ss.), ubi inter annos 1440 et 1450 eam esse confectam satis constat; eandem habet originem eiusdemque est aetatis charta plerarumque reliquiarum partium libri (Libanii et Demosthenis reliquiae, forfex 3670, et item Aristotelis et Heraclidis Pontici; Demosthenis alia forfex 3754), solorum foliorum 170–177 et 194–239 rhetorica aliqua continentium charta aliunde provenit ('*chapeau*' Venetianus, ut videtur, finis XV vel initii XVI saeculi; libra Venetiana 2578; lilium alicuius generis in Briquetii opere non descripti). quibus omnibus chartis cum teste Briquetio extra Italiam et in partibus orientis solis usi essent librarii, fortasse liber Hierosolymitanus e reliquiis codicum in charta exportata sub Genuensium vel Venetianorum imperio exaratorum est compositus, qui olim repositi erant in bibliotheca Patmisa quo tempore ea insula a Turcis expugnata et subiugata est (i. e. anno 1454, cf. quae *Ἐλισαβὲτ Ζαχαρίδη* disserit de historia Patmi in tomo primo *Σύμμεκτα* vocato a *Κέντρον Βυζαντινῶν Σπουδῶν* anno 1966 Athenis edito, p. 195).

Herodotea Hierosolymitana ipse contuli et benignitate curatoris usus in Bibliotheca post annum 1967 potui exscribere. abunde habet *ν ἐφέλκυστικόν*, caret *ἰῶτα* subscripto.

Quanti Hierosolymitanus ad textum recensendum sit momenti, ex eo

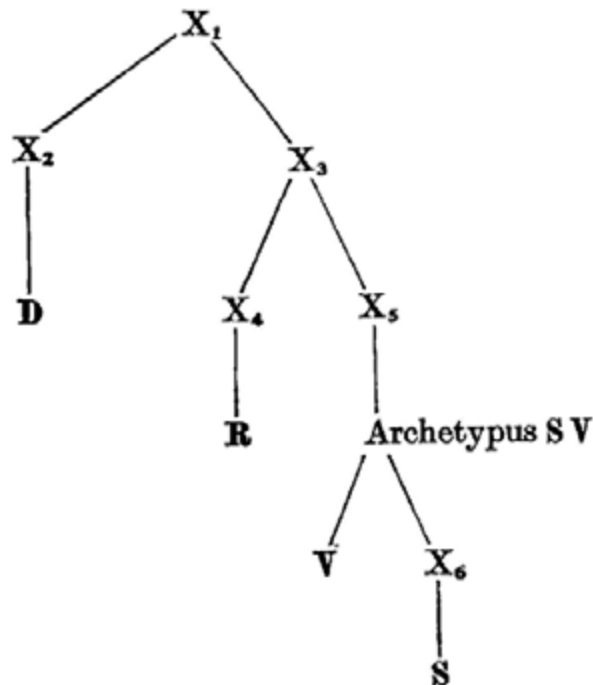
PRAEFATIO

potest recognosci loco quo ponendus est in stemmate codicum manu scriptorum, qui illam quae Romana appellatur stirpem constituunt, de quorum ratione qua cohaereant et relatione optime iudicat Weber in *Analectis Herodoteis* (*Philologus* suppl. 12) eis sane libris manu scriptis nixus, qui illo tempore erant noti.

Non esse dubium, quin Romanae stirpis membrum sit **J**, e permultis elucet lectionibus, quarum minimum numerum exemplorum hic adhibebo.

Congruit enim cum omnibus **DRSV** lectione ceterorum memoriae opposita locis his: I 196, 3 ἀπαγαγέσθαι, om. ἐκδοῦναι — θυγατέρα; 207, 4 Τομύριδος; 211, 2 κλινθέντες δαίνυντο; 211, 3 βασιληῆς Τομύριδος; 212, 2 ἐπαναπνέειν; 214, 1 ὥς ὁ Κύρος, etc.

Adumbrat autem Weber (218) stemma codicum Romanae stirpis potiorum hoc modo, qui nunc quoque testimonio Hierosolymitani adiuncto potest sustineri.

Statim constat codicem **J** ad dextrum pertinere ramum qui e supremo nodo oritur, cum nusquam congruat cum **D** contra **RSV**, saepe vero se cum his codici **D** opponat:

PRAEFATIO

I 196, 2 αὐτῇ; 197 δὲ τοῖσι ἐκφέρουσιν, τοιοῦτον (item II 5, 1), om. δὲ, παρεξελθεῖν οὐ σφιν; 201 Μασαγέτας ὑπ' ἐωντὸν; 206, 1 σπεύδεις; 207, 3 ἐγὼ γνώμην ἔχω; 209, 2 καταλέλειπτο; 211, 2 ἐπελεύσαντος; 213 τῆς βασιληΐης; II 6, 3 μέτρον ἐόν; 7, 1 τὴν μεσόγειον ἐστίν; I 216, 3 ἵκετο, ζῶνσι (contra D¹); 216, 4 γαλακτοπότης (contra D²).

Accuratius ut ponatur Hierosolymitanus in stemmate, enumeremus lectiones eius in illis locis quibus discrepant inter se RSV:

Inveniuntur enim Hierosolymitani cum DS contra RV haec: I 206, 2 διάβαινε ἐς; 206, 3 ἐς μέσον σφιν προετίθεε; cum DSV contra R: II 3, 1 Ἡλιοῦ πόλιν, τοῖσι λόγοισι τοῖσιν; cum DV contra RS: I 207, 6 πρὸς δὲ κρατῆρας; II 6, 1 μέχρι Σελωνίδος; cum R contra SV: I 196, 3 (deest D) αὐτῇ ἐς ὅτω τό; 196, 5 (deest D) δῆμον βίον; cum DR contra SV: 202, 3 φωκίων δέρμασι; 208 συνέστασαν; II 4, 1 δυνάδεκα, τοσῶδε; 8, 1 νότον; 8, 2 τεταμένον; 10, 1 ἥλιον; 17, 1 habet ἐόν, οὐρους; 19, 1 habet καὶ; 25, 1 ἐώθεε; cum DRV contra S: I 208 καὶ εὐποιέειν; I 214, 5 νικῶσαν ἐς μάχην; cum R contra DSV: II 22, 3 ὅς ἂν ταῦτα; 24, 2 ταύτην οἰκός; cum RV contra DS: I 210, 2 ἀμείβεται δὴ ὦν; 214, 1 συλλέξας τὴν ἐωντῆς; cum R contra DSV: II 8, 1 πρὸς μεσαμβρίῃ τε; cum DSV contra R: I 195, 2 κρίνον; 207, 1 τὰ ἐόντα; 207, 2 habet αὐτοῦς; 207, 3 habet περὶ; 207, 5 ὑποχωρήσαι; II 14, 1 habet ἐς; 14, 2 τὸν ἄμνητον; 22, 2 ἐς τὰ ψυχρότατα ὕδων τῶν; 26, 2 ἀπελαννόμενος; contra S: II 22, 2 κόσον δῆτα.

Est igitur suspendendus codex J de illo ramo qui de X₁ tendit ad X₄.

Exciderunt e codice D duo folia capita 196–205 libri I continentia. codicem J, cum in his quoque capitibus nullas praebeat lectiones a RSV discrepantes, temere est inter X₁ et X₃ ponere; sine ulla tamen difficultate potest demonstrari eum tenuisse re vera in capite, ut sic dicam, codicum RSV locum, quem maximi esse momenti constat non e varietate tantum lectionum sed etiam ex ipsis Hierosolymitani lectionibus earumque figura. demonstravit enim Weber in *Analectis Herodoteis* 172ss. non esse scissione seiunctum ramum RSV de codice D priusquam se interposuisset manus cuiusdam librarii, qui criticae recensiois modo lectiones illius qui X₃ designatur libri cum aliis exstantibus contulisset et supra versus notavisset. antequam haec ineamus, quae patefacit argumento suo Weber et quae inde possunt concludi, constare liceat memoremus Hierosolymitanum illis locis discrepare a RSV, quibus in codice D intervenerat corrector, cuius aetatem statuit saeculum XII ad XIV Colonna (46):

I 208 Τόμυρι JD^c et stirps Florentina Τόμυριν D^{ac}RSV; I 212, 2 ἐμπιπλάμενοι JD¹ et stirps Florentina ἐπιπλάμενοι R ἐμπιπλάμενοι D²; II 59, 1 δεύτερα δὲ ἐς J δεύτερα + ἐς D δεύτερα ἐς cett.; rebus sic stantibus non potest dubitari litteram in codice D deletam fuisse δ', coniecerat autem iam Steinius δ' ἐς esse legendum.

Cognatus igitur est Hierosolymitanus cum illa, ut sic dicam, critica recensione, qua scinditur D de reliqua sua stirpe. insignis videtur esse et digna ut animum ad eam advertamus lectio codicis R ἐπιπλάμενοι, quae illa ratione est explicanda ut, postquam corrector aliqui ex ἐμπιπλάμενοι (sicut tradit corrector codicis D) litte-

PRAEFATIO

ram μ delevisset, obliverit librarius posterior errore inductus alteram μ ex eadem voce. sumenda est igitur lectio codicis R pro mixtione duarum lectionum $\epsilon\mu\pi\iota\mu\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ et $\epsilon\mu\pi\iota\mu\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ 'negativae' vel 'deletivae' speciei lectionis mixtae.

Sunt enim mixtae illae lectiones (vel in 'centonis' modum traditae, sicut appellavi eas in grammatica mea 208ss.), quibus nixus constituit Weber perditam manum correctoris. textum, qui adnotationibus suprascriptis correctionem subiit iuxta lectiones stirpis Florentinae, necesse est ante oculos fuisse librariorum 'subarchetypi' RSV (nihil interest utrum idem sit ac X₃ an paulo sequatur eum) et e tali textu derivatas esse lectiones, quae ambas lectiones varias anteriores identidem praebent. non est igitur interpretanda, ut uno pro tempore utamur exemplo, lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ (cuius modi maximum invenis numerum in quibusdam quidem codicibus), nisi assumitur olim exstitisse codicem, in quo voci $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\alpha$ supraposuisset librarius litteram α ($\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\alpha$), ut correctior, secundum Iadem dialectum, efficeretur lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$. cogentibus coniecturis Weber speciem illius codicis 'critice' scripti ex innumeris lectionibus mixtis in codicibus RSV exstantibus reconstituit. neque tamen ex Weberii argumento potest concludi, utrum in specie codicis tali modo reconstituta sint allatae correctiones a secunda manu an iam una manu in aliquo codice varietas lectionum fuerit exhibita.

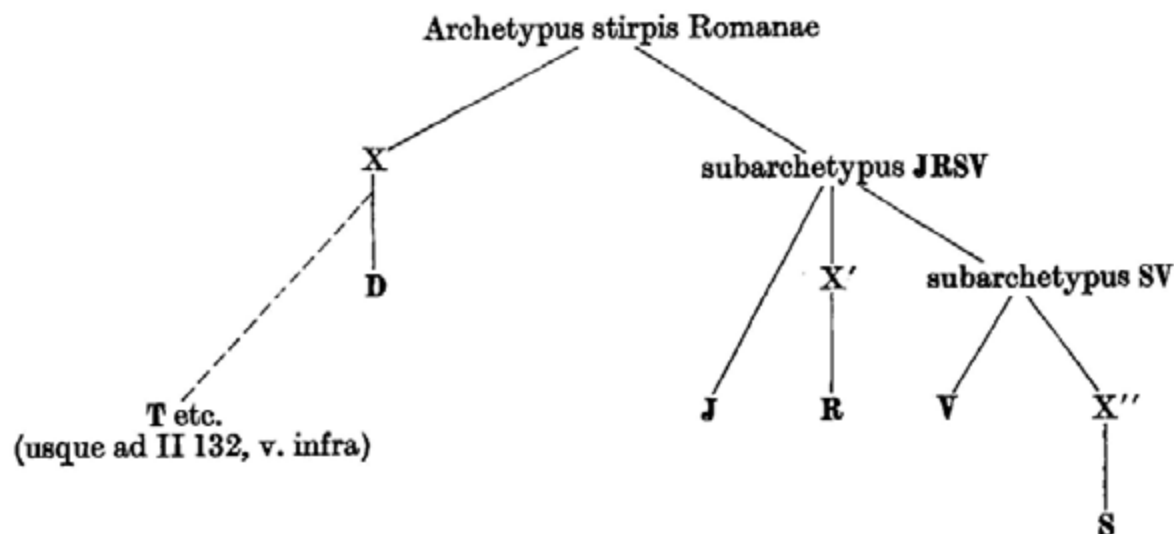
Illius speciei codicem, quam Weber ex examine memoriae cogente iudicio delineabat, plane nunc recognoscimus in codice Hierosolymitano. omnino non desunt in illo lectiones cum varietate formarum supra versum annotata; et qui litteras vel ductum et insuper atramentum observat, non potest habere dubium quin annotationes supra versus allatae eadem manu sint scriptae ac ipse textus.

E magno numero earum lectionum liceat eligam eas quae planissime ante oculos ducunt speciem codicis a Weberio recte coniectam eandem re vera fuisse ac codicis Hierosolymitani.

In extrema parte libri I — sunt autem haec capita quae in codice J exstant — Weber 176ss. lectiones duplices enumerat has vel e lectionibus mixtis coniectas vel in codice R adhuc exstantes: I 202, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ RSV, et legimus in Hierosolymitano $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\alpha$; 203, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ RSV, hic quoque $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ habet Hierosolymitanus; 211, 2 $\eta\ddot{\upsilon}\delta\omicron\nu$ D $\epsilon\ddot{\upsilon}\delta\omicron\nu$ S $\eta\ddot{\upsilon}\delta\omicron\nu$ R, item J; 214, 4 $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\eta\tau\omicron$ D $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\epsilon\tau\omicron$ SV $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\eta\tau\omicron$ R, item J; 216, 4 $\nu\acute{o}\varsigma$ Krüger $\nu\acute{o}\mu\omicron\nu\varsigma$ R $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ rel.: 'quod R praebet nihil aliud esse atque $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ apparet', $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ J; cf. etiam: II 55, 1 $\Theta\eta\beta\alpha\lambda\omega\nu$ BCD $\Theta\eta\beta\epsilon\alpha\lambda\omega\nu$ V $\Theta\eta\beta\alpha\epsilon\omega\nu$ S $\Theta\eta\beta\acute{\alpha}\iota\omega\nu$ R, item J; ad eos accedunt alii loci in quibus J lectiones stirpium ambarum una praebet neque vero exstat mixtio lectionum in aliis codicibus: I 207, 7 $\alpha\pi\omicron\delta\epsilon\acute{\iota}\epsilon\iota\varsigma$ J (- $\delta\epsilon\acute{\iota}\epsilon\iota$ - stirps Romana, - $\delta\epsilon\acute{\epsilon}\varsigma$ - stirps Florentina); II 22, 2 $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ (sq. suprascr.?) J ($\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ stirps Flor., $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\epsilon\tau\alpha$ stirps Rom.); II 39, 2 $\epsilon\chi\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\sigma\iota\nu$ J (- $\omicron\nu$ - cett.); et cf. quae ad II 44, 2 adnotavimus. Vide etiam quae infra p. XLIII de Vaticano 122 egi.

Eandem ergo habet speciem Hierosolymitanus ac ille 'subarchetypus RSV' quem varietatem lectionum constat notavisse; in stemmate exornato codicem ponimus ut sequitur:

PRAEFATIO

Cf. quae p. XLVI de doctrina grammatica in codice Darmstadtensi tradita dicimus.

Non abhorret hoc stemma ab illis lectionibus, quae adduxerunt v. d. Hemmerdinger ut censeret CQ 2, 1952, 97 (cf. Les manuscrits 124ss.) archetypum RSV fuisse 'une copie indirecte de D'. potest enim fieri, ut exemplum afferam, ut VI 69, 4 *φῆσειέ* a D¹ cum ABCP praebitum et post a D² in *φῆσι* correctum ex archetypo RSV vel ex uno e codicibus R, S, V sit illatum potius quam contraria via.

Ad hoc accedit quod chartae codicis Vaticani Palatini gr. 176 (v. p. XXXVI), quem Colonna „codicis D fere geminum exstitisse“ iudicat, idem vel simillimum signum forficis 'omni ornamento destitutae' est impressum quod Hierosolymitano; caret tamen lectionibus duplicibus.

R Vaticanus graecus 123 duorum voluminum vel foliorum 443, chartaceus miscellaneus; describunt Stein xi, Colonna 475, Hemmerdinger 143ss. Musarum exemplar, quod, ut e signis chartae insertis potest iudicari (Colonna, Hemmerdinger), saeculo XIV est exaratum, incipit fol. 12 et continet usque ad finem voluminis primi (fol. 243) libros quattuor, deinde in altero volumine (fol. 244—437) libro quinto omisso libros VI—VIII et partem libri IX (usque ad cap. 106); finem Historiarum in fine voluminis supplevit manus alia (quam siglo r designamus) a Colonna saeculo XV attributa. excusserunt codicem Hude et Colonna, primus autem omnium Stein, in cuius editione R solus apparet testis Romanae, ut ex eius nomine deinde vocabatur, stirpis. neque igitur potuit ea aetate fides illius stirpis recte iudicari, dum Paschis 1884 in sua Commentatione critica in Herodotum (Progr. Gymn. Friedr.-Werd. Berolinensis) affinitate codicis R cum S et V innixus auctoritatem stirpis Romanae (codice

D adhuc ignoto) clare praedicaret Kallenberg Herodoti Teubneriani editor; antecesserant autem ei iam Gomperz, Sitzungsber. Kais. Akad. d. Wiss. Wien (phil.-hist. Kl.) 1883, 141ss., 521ss., et Wehrmann, De Herodoti codicis Romani auctoritate disserens Halis 1882. hic illic correctoris manus invenitur (cf. quae de codice **J** disseruimus); *ν παραγωγικῶ* summa constantia ante vocales et illas quoque, quae in initiis sententiarum sunt sitae, utitur, neque tamen si sequens sententia a consonante initium capit. deest *ι* subscriptum; *ι* et *υ* vocales in cacuminibus syllabarum semper diaeresi (*ι̇*, *υ̇*) sunt munitae. relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma postponitur.

Codicis **R** plane simillimus est, eius tamen menda manifesta correxit, Ambrosianus gr. A 163 inf. (Martini-Bassi 59) saeculi XV (Colonna 55); Londinensis Musei Britannici Harleianus 6312, saeculi XIV, lib. I continet ex **R**, ut mihi videtur, exscriptum, quem e **T** pendere censet Hemmerdinger 121.

S Cantabrigiensis olim Guilelmi Sancroftii archiepiscopi codex in collegio Emmanuelorum conservatus sub numero 30 (vel 1.2.a), chartaceus, foliorum fere trecentorum, quem saeculo XIV attribuit Hude, sed saeculo XV medio posuit Powell, CR 51, 1937, 118s. folio primo in obverso adscripta est notitia Latina indicans librum primo „a Thoma Galeo, sed valde negligenter“ esse collatum, deinde „longe diligentius in usum editionis Wesselingianae ab Antonio Askew, ut tamen non pauca omiserit, quaedam etiam minus recte notaverit, quod in omni fere collatione fit, praesertim in ea, ubi magna variarum lectionum pars ad dialecti rationem vel servatam vel neglectam pertinet“. alia post addiderunt Gaisford, qui denuo contulit, et Hude, qui novissimus; nihilo secus non omnia apud illos congruunt. speciminibus examinatis mihi persuasi nihil iam posse addi quod in alterius utrius editoris adnotatione non invenias. *ῥῶτα* subscriptum negligit codex, *ν* autem *ἐφελκυστικῶ* velut nostrae aetatis typographi satis regulariter utitur. easdem ac **M** codex **S** habet depravationes vocum ad lacunas supplendas inveniendarum (v. infra p. LXIII s.), cf. Hemmerdinger 138ss.

Praecedit Historiis tractatus *Ἡ ἀρχὴ ἐρωτώτων ἰδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου* inscriptus, cuius maximam partem inter alias Moschopuli versiones luci edidi infra p. LXVIIIss.; est enim illa omnium versionum Gregorii Corinthii simillima; additur eiusdem auctoris tractatus *περὶ Ἰάδος* articulorum de vocabulis Ionicis tractantium (quae articulos grammaticos sequuntur) pars prior, i. e. §§ 80–154, omissis tamen §§ 102, 107, 111, 112, 118, 119, 125, 127–129, 137–138, 140, 142, 145–150, 153, quorum pars minor non sunt Herodotea, maior autem, quamvis de Herodoteis vocabulis tractent, non insunt collectioni *Λέξεων*.

V Vindobonensis (olim Budensis in Bibliotheca regis Matthiae Corvini) graecus 85 (Graec. hist. prof. 1) in Hungeri Katalog der griechischen Hand-

schriften der Österreichischen Nationalbibliothek, praeter quem descripserunt codicem Colonna 49, Stein xiv, Hemmerdinger 131ss., accuratius tamen Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12) 137ss.: „*ν* habet *ἐφελκυστικόν*, non regulariter tamen, omnino autem caret *ι* subscripto et etsi codicem non sine elegantia quadam scriptum esse dici potest . . ., tamen non minus apparet“, ut dixit Weber, „ubique maximum numerum mendorum et corruptelarum exstare hasque depravationes speciem aetatis Byzantinae et imprimis superiorum saeculorum prae se ferre“; chartaceus saeculi XIV, Herodotum integrum et unum continet foliis 474. huc accedit, quod plurimi exitus vocum compendiis sunt notati, quae quia omnes prorsus depravant res orthographicas, nescis quo modo sint plene scribendi; quorum ut afferam unum tantum exemplum, non liquet volueritne librarius pluralis formam tradere *πόλις* an *πόλεις*. (in varietate talium lectionum Hude in apparatu suo uncis includit siglum codicis Vindobonensis [V] ubicumque finem vocis compendio notat librarius.)

Eorum liceat specimina afferam, quorum nulla facta est mentio in editionibus; leguntur enim exempli gratia in foliis 127^v et 128^r (II 181 – III 1) haec: *Κυρήνην ἦν τὸ* [*Κυρήνην* ** τὸ D *Κυρήνην* τὸ rel.; *Κυρίνην* pro *Κυρήνην*, *Αἰδω* pro *Αἰνδω*, *καὶ* post *ἀνθρώπων* om. II 182, 2, *αἵτε ἐν* pro *αἵτεσσιν* III 1, 1; in foliis 212^v et 213^r (V 124 – VI 1): *Ἑκταῖος, πλήστη, ἀπόλυται* V 126, *εἰδός* pro *εἰδώς* VI 1, 2. inter venerunt etiam a saeculo XV aliquae manus correctorum (cf. etiam p. XLV). summo iure editores a Wesselingio primo se abstinebant ne omnes scripturas vitiosas vel post correctas vel adhuc exstantes reciperent in apparatus; facile est ergo intellectu, cur viri docti se invicem mutua accusatione identidem affligerint codicem V non satis accurate excussisse; cf. tertiam Hudii editionem et lectiones, quas collegit Weber in *Analectis Herodoteis* passim et quae Hude dixit in BPhW 1912, 702ss.

Rebus sic stantibus diu mecum luctabam, an memoriam Vindobonensis in adnotatione critica includerem (cf. Hemmerdinger, *Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.); si tandem nihilo minus inserendae illius memoriae cepi consilium, id ea feci de causa quod codex V unicus est notus e testibus cum Sancroftiano S arte cohaerentibus et quod de eo aliqui alii pendent vel ei affines sunt codices (e. g. Palat. gr. 215), et postremo quod fons fuit excerptorum a Demetrio Cantacuzeno Byzantino anno 1474 haud paucis cum vitiis exscriptorum (docet subscriptio librum *‘τελεωθῆναι’* Londinii, sed plane coeptus est Pannoniae). quorum excerptorum memoriam (siglo *ν* notatam) illic adiunxi, ubi aliquid plenius vel correctius posse afferre ad varietatem lectionum codicis V mihi videbatur. notandum tamen est codicem *ν* VII 43, 2 e *χίας* (pro *χ’ας*) in RV depravato *χίλας* restituisse.

PRAEFATIO

Vaticanus Palatinus gr. 215 saeculi XV unus illorum est codicum, qui Moschopuli tractatum continent, sed a manu posteriore quam ipsae Musae scriptum et illius quae notas marginales addidit simili; ad eundem ramum memoriae pertinet ac SV. Ambrosianus gr. I 23 sup. (Martini-Bassi 456) saeculi XV codicum SV, potius autem V (cf. quae p. LII de Moschopulo diximus), est simillimus.

Vaticanus gr. 122 saeculi XV, variis exaratus manibus; agit de eo Alberti, Maia 12, 1960, 331–345; ad stirpem Romanam pertinet, praecipuam autem ut videtur similitudinem exhibet codicis V. Vaticanus aliquot habet lectiones duplices (adnotationis criticae modo), quarum pars in codice V specie lectionum mixtarum conservantur; omnes autem prorsus variae lectiones ab Alberti 340 e Vaticano 122 exscriptae cum Sancto Martino S sunt communes (quem nihil curare in stemmatis disputatione placuit Alberti) neque cum R, exque ea re illum librarium, cuius manus varietatem introduxerat, quamquam ἐδίζητο I 214, 4 cum RJ in Vaticano quoque inveni, alium recentiorumque fuisse colligimus quam illum, cui adnotationem grammaticam debemus codicibus JR conservatam. demonstravit Alberti 337s. Vaticanum illis locis, quibus in codice D correctio allata erat, semper una cum reliqua stirpe Romana memoriae codicis D ante correctionem factam congruere, et v. quae supra (p. XXXVIII) de plane contraria relatione diximus codicis Hierosolymitani. Vaticanus 122 praecipuus fuit codicum, quibus nixus Laurentius Valla versionem Latinam (de qua mox vide) conscripsit, ut demonstravit idem Alberti, Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66–84. cf. etiam quae supra p. XXXV de Urbinatense gr. 88 diximus.

Aldinae (1502) lectiones non attulimus in adnotatione critica nisi quae vel ignotae sunt ex aliis fontibus vel rationem illustrant, qua libri manu scripti renascentium litterarum temporis cum ipsa illa editione praelis impressa prima cohaereant. iam de codicibus M et Q agens (supra p. XXXs.) sententiam meam protuli codices quosdam, quorum memoria Aldinae quodam modo similis est, inter huius fontes numerandos esse (vel huius fontibus esse affines) potius quam ex Aldina censendos esse descriptos.

Ut verum dicam, duo tantum inveni codices, quos ex editione impressa princepe pendere mihi persuasi: Laurentianum pl. LXX 32 saeculo XV vel XVI (Stein) negligenter exaratum et e compluribus videlicet fontibus conflatum, inter quos non deerat Aldina, et Florentinum Riccardianum 28 (K. II. 8) saeculi XVI, ex Aldina potissime, ut videtur, exscriptum.

Schedarum memoria inter saeculum I et IV est sita; de ea disserui in grammatica mea 212–217 (cf. Jacoby in Realenzyklopädie Suppl. II, 515) praeter eas papyros quae illo tempore adhuc erant ignotae, quae sunt Pap. Palau Rib. 60 et 135, quas publici iuris fecit J. O'Callaghan in Studiis Papyrologicis 8, 1969, 37–42 et 16, 1977, 77–80; Pap. Mediolanensis Univ. cathol. H 75 (S. Daris, Aegyptus 52, 1972, 71s.); Pap. Coloniensis 1202 ed. Kramer – Hübner, Kölner Papyri 1, 1976, 51–53; Pap. Rendel – Harris 40; Pap. Fackelmann 7 Vindobonensis ed. Banert – Harrauer, WSt 93, 1980, 25–26. ceteras XXI papyros exstantes quarum maxima pars Oxyrrhynchis erat inventa exscripsit A. H. R. E. Paap in libro De Herodoti reliquiis in papyris et membranis Aegyptiis

servatis (Lugduni Batavorum 1948) adnotatione amplissima addita; Paapii numeros denominationibus papyrorum in conspectu siglorum adiunxi. ut breviter repetam, quae loc. cit. de papyrorum positione in memoria nostri dixi (cf. etiam Paap 95—100), imprimis memorandum est papyros non ex una certa e recensionibus exstantibus pependisse (cf. quae de papyris Thucydideis agit Kleinlogel, *Geschichte des Thukydides-textes* 43ss.), sed cum illae quae superiore aetate sunt scriptae stirpi Florentinae affiniores essent (Pap. Mon., Pap. Ox. 1619, Pap. Mus. Brit., Pap. Ox. 1375), saeculo II coepisse fieri recensionem textus utrique stirpi alienam, sed quodam modo memoriae collateralis affinem (Pap. Zereteli, Pap. Ox. 1092, Pap. Ox. 18, Pap. Ox. 1244, Pap. Ox. 2099, Pap. Soc. Ital. 1170, Pap. Ox. 2095, Pap. Rylands 55, Pap. Ox. 2096). in his papyris saepissime ordo verborum invenitur inversus, qua de re disseruit S. Linnér, *De ordine verborum in papyris servato*, *Eranos* 39, 1941, 147s., et cf. Jacoby *RE Suppl.* II, 515s., et ea quae supra p. XXXIII de testimonio Mutinensis dixi. praecipue notandum est de hac memoria in aliquibus schedis manum correctoris intervenisse (cf. quae I 58—214 ex Oxyrrh. 2096 et II 158, 4 ex Oxyrrh. 1092 adnotavimus). aliquot papyri textum *ν ἐφελκυστικῶ* muniunt (v. supra p. XIII s.). papyri *ν ἐφελκυστικόν* numquam in pausis syntacticis, sed interdum ante consonantes usurpant (Paap 91, Sievekingium sequens). papyri infimae aetatis (id est usque ad saeculum IV) uni vel alteri stirpi rursus sunt affiniores; stirpi Romanae e. g. Pap. Ox. 19, Florentinae Pap. Ox. 695.

Sui generis testis Aegyptiacis harenis ereptus est quod de Aristarchi in Herodotum commentariis superest in Pap. Amherstiano II 12 (= Paap X). lectiones eius, quarum momentum ne quis parvi iudicet, cum memoriam Musarum ab illa, qui in codicibus medii aevi exstat, alienam iam a doctis viris Alexandrinis conservatam esse ostenderent, afferro inter grammaticorum testimonia ad I 193—194 et 215. littera *ν ἐφελκυστικῶ* usus est Aristarchus. Aristarchi exemplar, quod umquam exstitisse nullo pacto constat, quasi 'cacumen' memoriae Herodoteae considerat Hemmerdinger 9, 154ss., quo autem iure plane nescio.

Licet nunc transeamus ad excerptorum libros:

¶ (Athonita Dionysii monasterii codex 90) et ¶ (Parisinus supplementi Graeci 134) exemplaria sunt florilegii ex operibus Herodoti, Plutarchi, Diogenis Laertii saeculo X, ut videtur, conscripti. Parisinorum excerptorum Hude et Legrand in editionibus habuerunt rationem non accuratissime quidem; exscripsit lectiones praecipuas ex Athonita *Λάμπρος* in *Νέω Ἑλληνομνήμονι* 2, 1905, 1ss. de codice tractans. ego et Athonitae et

Parisini folia Herodotea continentia excussi et varietatem lectionum maximo esse usui censui ut in adnotatione afferam.

Constat ¶ foliis membranaceis 251, quorum 35 prima Herodotea continent excerpta. descripsit Λάμπρος in *Καταλόγῳ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἑλληνικῶν κodicῶν*, vol. I (*Μονὴ Διονυσίου*), 328ss., numero signans 3624. cf. etiam notitiam Colonnae 59s.; memorat codicem Hude vi. haud facile videmur posse assentire Lambro qui codicem existimavit saeculo XIII esse exaratum. non solum nitidissima eius scriptura minuscula 'prisca' neque ἰῶτα subscripto neque ν παραγωγικῶ carens, in qua etiam comma ponitur post pronomina subordinativa (v. supra p. XVIII), sed hoc quoque quod Parisinus non solum recentiori memoriae (id est stirpi 'Romanae') aliquanto affinior est quam Athonita et desunt in eo aliqua excerpta in Athonita tradita habetque aliquanto plura pro explicatione addita (cf. III 78, 3), haec omnia nihil relinquunt dubii quin antiquiori aetati adscribendus sit Athonita quam Parisinus; hunc si XIII adscribis saeculo, illum adscribere oportet XII, sinon XI, e scripturae testimonio; cf. quae de illis disserui in *Helikon* 1977, 372ss. utuntur ambo exemplaria florilegii peculiari quadam consuetudine prisca et obsoleta accentuum et spirituum vocibus adiungendorum; ea signa ultimis litteris syllabarum superponunt (v. quae loc. cit. de hac re tractavi); quae consuetudo cum hodierna typographia exprimi nequeat (est enim magna pars accentuum spirituumque consonantibus imposita), in apparatu critico lectiones florilegii notavi sic ut signa secundum nostram consuetudinem essent posita.

§ membranaceus, de quo quae praecipua reor, iam de ¶ tractans dixi, constat foliis 278 saeculo XIII exaratis, quorum 32 primis continentur Herodotea. subscriptum ι, παραγωγικὸν ν, interpunctionem 'subordinativam' eadem ratione usurpat qua Athonita.

¶ Parisinus gr. 1731 chartaceus foliorum 200, quae Herodotea continent, a Demetrio Cantacuzeno scriptus. de origine eius v. quae supra (p. XLII) de codice V agentes diximus. codicem primus contuli, sed illas tantum in apparatus transtuli lectiones, quae elucidant, quod e varietate lectionum codicis V ab aliis editoribus adnotata non satis liquet, vel quae lectionem a V uno praebitam confirmant; inveniet ergo lector siglum ¶ in elenchis testium parentheticis uncis inclusum.

Ⲡ Neapolitanus graecus II. C. 32 (= 100 Pierleoni) chartaceus XIV saeculi ineuntis constat foliis 372 „quibus excerpta insunt multorum auctorum, inter alia foliis 253–257 Herodoteae laciniae permultae continentur, rursus folio 315 excerpta alia insunt ex Historiis petita praemis verbis ἐκ τοῦ Ἡροδότου“ (Colonna 61). de codice agit Colonna 148,

PRAEFATIO

et quae sibi praecipuae viderentur lectiones e longioribus excerptis exscripsit. praeterea abbreviationes quoque locorum Herodoteorum inveniuntur. folia inspexi et aliquas a Colonna minoris momenti esse ductas addidi in adnotatione mea. illorum, quae in codice \mathfrak{A} ex Herodoto petita sunt, simillima leguntur etiam in Vaticano Palatino gr. 93 saeculi XIII (cf. Colonna 60s., 65–68), quem non vidi. plurima excerpta in modo sententiarum sunt, qua de causa excerptorem (quem Colonna Andream Lopadiatem fuisse coniecit) ‘paroemiographum’ nominavi.

§ Heidelbergensis bibliothecae universitatis (olim Palatinus) graecus 129 chartaceus saeculi XV miscellaneus constat foliis 141, e quibus illa quae numeris 1 et 34 signata sunt continent aliqua Herodotea frustula, quae nescio quo pacto cohaereant; pars eorum non est e Musis verbatim laudata, sed argumenta aliquarum narrationum Herodoteorum breviter complectitur. ex eis, quae ipsis verbis nostri afferuntur et longiora sunt, varietatem lectionum hic illic attuli. cf. Creuzeri Commentationes ad Herodotum 425.

¶ Darmstadtensis Bibliothecae quae Hessische Landes- und Hochschulbibliothek vocatur codex Graecus 2773, miscellaneus, chartaceus foliorum 377; nonnullarum recognoscuntur vestigia manuum, sic ut inter viros doctos non conveniat saeculone XIV an XV sit ponendus. exactissime describunt codicem L. Voltz et W. Crönert in Centralblatt für Bibliothekswesen 14, 1897, 537–563. loci magnae scriptorum multitudinis omnium aetatum generumque per omnia folia codicis sunt dispersi, e quibus si eos qui ex Herodoto afferuntur accuratius inspicias (enumerantur a Voltz — Crönert 563), mox intelleges eos maxima parte non e Musis esse laudatos, sed e grammatici vel grammaticorum aliquorum opere, qui, ut de Ionica dialecto quam optime et lucidissime agant, Herodotum laudant exempli gratia. plurima igitur eorum, quae e codice \mathfrak{D} traxi, inter testimonia grammaticorum attuli.

Constantini Porphyrogenneti nomine attuli lectiones e duobus collectaneis locorum collatas, quorum altera sunt in codice Turonensis bibliothecae municipalis 980 (86 Omont) vel Peiresciano membranaceo saeculi XI. descripsit eum praeter Omont (in Catalogue des manuscrits grecs des Départements) Wescher in Darange, Catalogue des manuscrits de la Bibliothèque de Tours, 428s. continet excerpta e rerum scriptoribus iussu Constantini collecta, inter quae foliis 164–167 et 184–190 inveniuntur LXIII Herodoti sub titulo *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* (cf. Zosel, De excerptis historicis Constantini Porphyrogenneti iussu confectis quaestiones Herodoteae, Thucydideae, Xenophontaeae, diss. Gryphiae 1933). codicis

instar censet haec collectanea esse Hude x. de sermonis consuetudine varietatem memoriae excutens disseruit Wollenberg, LXIII loci ex Herodoto excerpti qui ex conlectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* in codice Peiresciano extant, Programma Collegii Regii Francogallici, Berolini 1862. non omnino sine utilitate denuo contuli quae Herodotea sunt. altera sunt excerpta ab Andrea Darmario, qui Baroccianum 200 (v. p. XXVIII) exaravit, e Constantini *περὶ πρέσβευων* (vel *περὶ πρεσβειῶν*) exscripta, quorum tria exstant exemplaria eiusdem librarii manu exarata. Darmarii nomen legitur etiam in colophonio Ambrosiani gr. N 135 (552 Martini-Bassi) miscellanei anno 1574 exarati, cuius extrema folia (381—382) continent V 73 et IX 4; eadem continentur folio primo codicis Escorialensis R. III. 13 (No. 47 Revilla, Catálogo de los códices griegos de la Biblioteca de El Escorial), cuius magna pars ab eodem est exarata; de his codicibus cf. Colonna 64. tertium exemplar eadem continens est fol. 253 codicis Bruxellensis Bibliothecae Regiae 98, 16 (11317—21), quod Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial 93—97, ab eodem librario recte censuit esse scriptum, de cuius manu excerpta Escorialensia et Ambrosiana emanabant. cum nulla interveniat varietas lectionum inter tria exemplaria, eorum memorias sub Constantini nomine in unam fundens adnotavi.

Amasidis Epistulam (III 40) ad Polycratem missam praeter Stobaeum aliquot librarii saeculorum XIII et XIV nescire me confiteor qua de causa exscripserint; horum excerptorum, ut varietas lectionum docet, non Stobaeus fuit fons, sed codex quidam vel codices quidam Herodotei. sunt illi, ut fere secundum ordinem temporum enumerem eos: **G** Guelferbytanus 4292 (Gudianus gr. 104), membranaceus saeculi XIII (Colonna 61), qui foliis 25 et 26 epistulam Amasidis continet; **D** Vaticanus gr. 1394 ('ex libris Fulvii Orsini') chartaceus saeculi XIV (folio 295^v); **V** Vindobonensis philolog. gr. 191 (fol. 62^v). etiam inter ea, quae in codice Darmstadtensi (**D**, v. supra) e nostro excerpta sunt, invenitur epistula Amasidis (fol. 150).

Inveniuntur Herodotea etiam in codicibus his, quos tamen nullius esse momenti iudicavi: Bucharestorum Bibliothecae Academiae codicis 624 (493) pag. 22 (II 76. 92 ex Aldina exscripta); Laurentiani pl. LXXXVI 8 fol. 392 (III 107—109 „e T vel e libri T simillimo exemplari descripta“, Colonna 64); Mutinensis Estensis gr. 42 (II. B. 5) fol. 134 (II 1); Vaticani gr. 2238 (Colonna 62s.) fol. 183 (aliqua frustula de rebus geographicis et originibus nominum e libris VII—VIII petita); Hierosolymitani Patriarch. gr. 98 fol. 16^r, 35^v, 37^r, 54^v, 81^r, 104^r.

Laurentii Vallae versionem Latinam quam qui codicis (scil. per-diti) instar haberi vellent fuerant aliqui viri docti, firmissimis argumentis demonstrat Alberti (Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66—84) ab

PRAEFATIO

illo usu codicum R, D, T, Vaticani 122 aliorumque, qui omnes Romae congesti Vallae saeculo XV medio ad editionis Aldinae praeparandae opus incipiendum praesto erant, quibusdam denique coniecturis (cf. I 194, 2) illatis esse conscriptam.

Praeter ultimam Teubnerianam H. R. Dietschii et H. Kallenbergii (¹1885, ³1933) has praecipuas memorabo editiones, quas editorum nominibus tantum in adnotatione indicabo:

Manutii Aldi (v. p. XLIII); H. Stephani (adnotationibus necnon *Λέξεις*, v. p. L, additis), Lutetiae Parisiorum 1570, in cuius exemplaribus quas in marginibus adscripserunt notulas Scaliger, Casaubonus, Diephold, Dobraeus, Hermann, Havet in exemplaribus bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis Nn. V. 26, VI. 29, Oo. I. 59, Pp. VI. 26 et bibliothecae Parisinae (cf. p. XXVII s.) inspectas hic illic memorabo; J. Gronovii (cum interpretatione Latina Laurentii Vallae, cf. p. XLVII, necnon notis H. Stephani, Th. Galei ipsiusque Gronovii), Lugduni Batavorum 1715; Taylorii notae manu adscriptae inveniuntur in exemplari in bibliotheca Universitatis Cantabrigiensis sub numero Nn. II. 23 reposito; Th. Gaisfordii, Lipsiae 1824; J. Schweighauseri cum adnotationibus Wesselingii et Valckenaerii, additis interpretatione Latina, lexico necnon tractatis grammaticorum quorundam, Londini 1830; H. Steinii editionem in usum scholarum explicationibus Germanice conscriptis additis confectam, Berolini 1857; H. Steinii editionem maiorem, cuius in praefatione conspectum codicum manu scriptorum primum invenies, scholiis et *Λέξεις* additis, Berolini 1869; C. Hudii Oxoniensem ¹1908, ³1927; Ph.-E. Legrandii Budaeanam (interpretatione Francogallica, explicationibus, longissima 'introductione' et indicibus additis), Lutetiae Parisiorum 1932–1954. ceterum B. Hemmerdinger (46–80) cum editionum tum editorum fata optime elucidavit.

Librorum et studiorum in ephemeridibus publici iuris factorum mentionem feci in adnotatione vel in praefatione, ubicumque ad locum Historiarum vel ad rem tractatam pertinent, et indicationes necessarias plene exscripsi, ita ut lector de potissimis studiis fere omnibus ad illas res, quarum nobis interest, vere pertinentibus sibi possit rationem dare. qui libri passim citantur et abbreviationibus tantum indicantur, hi sunt: Colonna (cuius indicationem plenam inveniet lector p. XXIV s.); Paap (p. XLIII); Weber, *Analecta Herodotea* (p. XXXV); Bredow (p. VIII); denique grammatica mea (p. V) et v. d. Desrousseaux tractatus manu scriptus et ab Hemmerdinger versione renovata et largiore publici iuris factus (p. XXIV). concordantias Herodoteas habes in Powell, *A Lexicon*

to Herodotus (Cantabrigiis 1938, denuo impressum Hildesheimii 1960). quaestionum Herodoteorum variarum omnium statum anno 1913 in Paulij et Wissowae Realenzyklopädie (Suppl. II) plurimis suis propriis adiectis copiose depinxit F. Jacoby, et praeter quae indicibus bibliographicis annuis insunt elenchum studiorum Herodoteorum annis 1937—1960 conscriptorum a L. Bergsonio confectum invenimus in ea quae Lustrum vocatur ephemeride 11, 1966, 71—138. e recentioribus operibus memoranda sunt liber qui Herodotean Inquiries inscribitur a S. Benardete conscriptus (Hagae 1969) argumenta cogitationesque Musarum compectens et collectanea opusculorum praecipuorum de Herodoto tractantium recentiorum a W. Marg sub titulo Herodot, Eine Auswahl aus der neueren Forschung anno 1965 Darmstadtii iterum edita, sub quorum fine brevem elenchum studiorum iterum invenies.

Ad obliquam vel secundariam memoriam colligendam imprimis indicibus locorum fere sine ulla lacuna a Steinio ad textum allatis sum nixus; ad illa tantum quae in grammaticorum libris traduntur aliqua mihi erant supplenda. tamen memorare modo locum prodesse censeo nihil, cum non nisi in contextu verba omnia auctoris, qui nostrum laudat, intuearis, fidem atque auctoritatem scripti aestimare possis.

Testimonia in duabus paragraphis sub textu disponuntur: priore enim, quae ex Herodoto realium causa laudantur, id est ut res historicae illustrentur vel geographicae vel quae ad religionem pertinent; secunda autem paragrapho illa, quae ad linguam vel genus scribendi pertinent vel vocabula explicant, inter quae praecipua sunt *Λέξεις Ἡροδότου* compluribus exemplaribus traditae (v. grammaticam meam 218—230 et Lexica Graeca Minora [edd. Latte — Erbse], XII—XIII et 191—230 e Steinii operibus iterum impressa).

Gravis et necessaria res mihi videtur ut illae binae memoriae obliquae bene distinguantur; nisi plena et explicita verba scriptoris Herodotum laudantis leguntur, lector iudicare nequit, utrum omissio aliqua vera sit varietas an omissae sint aliquae res quae e scriptoris mente nihili ad explicationem sunt, vel utrum coniunctiones *δέ, γάρ* etc. omissae sint an transsiliverit eas consilio scriptor vel immo addiderit. rerum scriptor, qui Herodotum laudat, certe ad dialectum fideliter reddendam minus spectat; sunt etiam qui verba nostri Attice prorsus rescribant. in ea re alii editores saepissime multisque locis peccabant et in apparatusibus pro 'variis' adnotabant lectiones quae non sunt. ut illa omnia recte iudicari possint, laudata a verbis non verbatim repetitis separanda sunt, quod Stein neglexit. maximam mihi dedi operam, ut quod opus est quam cla-

rissime ante oculos lectorum ducam; itaque illa quae genuina esse iudico verba e Musis laudata eximiis i. e. erectis typis distinguenda curavi.

Quatenus necesse videbatur, locum scriptoris amplum et plenum citamus, ut manifestum fiat, utrum auctor se explicite ad nostrum referat necne.

Memoria obliqua hoc modo praebenda editori non solum lectiones varias genuinas antea reconditas detegere et revelare licet, sed etiam memoria e locis Latine laudatis potest restitui (e. g. cf. quae Blake AJPh 65, 1944, 167ss. ad I 31, 2 restituit e Cic. Tusc. I 47).

Ambitus memoriae obliquae operibus grammaticorum et lexicographorum traditae latior est in nostra editione quam in Steiniana, praesertim cum testimonia nonnulla e codicibus adhuc publici iuris non factis addamus. inter quos imprimis memorandus est Darmstadtensis **D** (v. p. XLVI); commemoratio locorum Herodoteorum in eo passim dispersorum plerumque ad res grammaticas pertinet fitque ad modum generis lexicographici et dialectologici. eo maius est momentum memoriae Darmstadtensis, quod fons eius Vaticano **D** magis affinis esse recognoscitur quam cuiquam Romanae stirpis codici. eius rei duae haud absurdae iudicabuntur causae: aut schola quaedam grammaticorum etiam post saeculum XI (haec enim est aetas Vaticani **D**) viva hoc codice nitebatur aut (quod veri similis mihi videtur) antiquior olim exstitit doctrina grammatica cum uno e Vaticani fontibus conformis, quae in excerptis Darmstadtensibus subsedit. quod si verum est, meliore nunc observamus luce illam inter **JR** et **D** affinitatem: grammatici illius manus, quae in archetypo **JRSV** ad quandam de dialecto doctrinam nuper formandam intervenit (p. XXXIX), eadem vel agnatissima quidem est illi, cuius operis residua adhuc in Darmstadtensi leguntur. optime hoc exemplum monstrat, quanto usui sit obliqua memoria ad rationem stemmatis memoriae directae patefaciendam.

Praeter Darmstadtensem e grammaticis et lexicis Steinio nondum notis adhibui testimonia haec:

1) quae recentissime sunt edita a v. d. Erbse in *Untersuchungen zu den attizistischen Lexika*.

2) memoriam *Λέξεων Ἡροδότου* quam amplissime e codicibus (v. p. LXVII) excussam et collatam edidi in grammatica mea 218ss.; traduntur illae vel ordine alphabetico vel secundum ordinem locorum seriatim conscriptae. varietas lectionum, quae in lexicis patet, saepe eadem est quae stirpes codicum seiungit. cum *λήμματα* plurima ante Gregorii Corinthii aetatem sint conscripta, immo vero antequam vetustis-

simi libri accentibus spiritibusque essent muniti (qua de re ampliora dixi in grammatica mea 221ss.), potissimum ibi habemus indicium divisionem stirpum in summa antiquitate esse ponendam (sed v. quae de memoria papyrorum diximus p. XLIV). huc accedit quod pars τῶν λημμάτων minus ad interpretationem iuvant quam eandem ipsam varietatem lectionum notant qua stirpes inter se discrepant (cf. I 215, 1, II 28, 5).

3) Manuelli Moschopuli περὶ Ἱάδοϋ tractatum ad fidem codicum (qui p. LXVII enumerantur) edidi. cuius tractatus disputatiunculae cum non ad certos aliquos locos pertineant, sed de universo sermone Herodoteo et Homérico agant, eius 48 paragraphos initio Historiarum praemisi potius quam singula ad locos pro exemplo laudatos adnotarem. alia quoque est eius rei causa: est enim ille tractatus aliquot codicibus Herodoteis adiunctus ita ut illorum codicum librarii normas scribendi e regulis Moschopuli ad orthographiam spectantibus peterent. triplici forma vel potius exemplaribus tribus tractatus erat memoriae transmissus, quorum unum quidque in codicibus compluribus exstat. Moschopulum edens operam dedi ut quae inter illa intervenit ratio praelorum typis exprimatur: tres memorias ita superposui, ut, quae primae et secundae sunt communia, ex erectis typis recognoscantur, varicantibus autem litteris ea quae habet et secunda et tertia, e quo apparet verba varicantibus typis erectis impressa in omnibus inveniri exemplaribus. lineis ad libram ductis differentias textuum vel omissiones vel additiones signavi; ubi deest linea, textus inferior a superiore non distinguitur. antiquissimum exemplar et primitus conscriptum, quod non exstat quidem, ex quo autem omnia exstantia derivari possunt, mihi videtur illud fuisse quod varicantibus erectis litteris legi potest, continebatque, ut videtur, commentatiunculas collectaneas ad dialectum fortasse ab ipso Moschopulo conscriptas. quoad stemma memoriae Herodoteae, haec docemur: secundum et tertium exemplar Moschopuli (neque vero primum, quod per se ipsum in collectaneis grammaticis exstat) codicibus Musas integras continentibus additum est; secundum enim, quod fortasse ad usum librorum Herodotum tradentium aliquantulo auctum et mutatum est, una cum lexico invenitur in Ambrosiano I 23 sup. et C 82 sup. et Neapolitano III. B. 3, tertium autem in Palatino 215 et., quod multo maioris est momenti, in Sancroftiano S. qua ratione codices Herodotei inter se cohaereant, iam ex illis ipsis cognovimus, sed cum differentia memoriae Moschopuli in uno vel alio codice index separationis ramorum sit censenda, hinc plura et accuratiora de stemmate colligere possumus; imprimis docemur Moschopulum ramo SV post archetypum esse additum, cum non idem exemplar tractatus περὶ Ἱάδοϋ subicit Sancroftiano et Ambrosiano

I 23 sup., cuius de affinitate cum SV, sed cum codice V potius, iam supra (p. XLIII) egimus. Neapolitanum III. B. 3, quem p. XXVIII ex Ambrosiano C 82 sup. diximus esse descriptum (cf. etiam varietatem lectionum in Moschopuli §§ 3, 5), cum illo commune habet Moschopuli exemplar secundum. ubi non concurrit Ambrosianus I 23 sup. cum Neapolitano, saepe Ambrosiano C 82 sup. est similis.

4) Illa pars tractatus *περὶ διαλέκτων* a Gregorio Corinthio conscripti, quae de Iade agit, quamvis Steinio credo non ignota fuerit, tamen in eius editione non memoratur. ubicumque in nostra Gregorium laudamus, paragraphorum numeri ad caput *περὶ Ἰάδος* spectant; neque tamen omnia praebemus, sed illa modo, quorum consimilia vel in Moschopulo vel in lexicis leguntur. continet Gregorius (ut antiquiora Moschopuli exemplaria) non Herodotea tantum, sed etiam Homerica; exempla Herodotea in paragraphis continuis e locis Musarum iuxta positis et arte cohaerentibus petita sunt, ita ut si non chrestomathia eum existimes nixum opus suum conscripsisse, *ἐπιτομήν* quidem de dialecto voluisse conficere ad usum discipulorum chrestomathiae auxilio instituendorum. Gregorii paragraphos Moschopulo magis affines velut testimonia secundaria ad Moschopulum praebebimus; ubi autem a Gregorio exemplum e certo quodam Historiarum loco affertur, illo loco Gregorium iterum adnotabimus. cetera Gregoriana omnia et imprimis glossae, quae cum *Λέξεων* notitiis artissime cohaerent (cf. grammaticam meam 221ss.) et per opus passim dispersae sunt, ubique ad locos adnotantur. etiam notandum est Sancroftianum S praeter Moschopulum tractatum Gregorii continere.

Aliquanto minoris ad textum recensendum vel ad stemmata constituenda memoriam secundariam extra grammaticos vel lexica traditam aestimamus; illos quidem dico locos, ubi Herodoti nomen non explicite memoratur. quibus verbis vel additis vel omissis vel transpositis vel mutatis discrepat scriptor a codicibus vel eorum parte, ad varietatem textus constituendam non nitimur nisi memoria codicum; verba rerum scriptoris eadem ratione eisdemque causis inter se distant quibus variae codicum lectiones solent. ea quidem tantum condicione deliberare licet, utrum fons obliquus an codices Historiarum meliorem tradiderint textum.

Huius rei ut afferamus exemplum, Blake (AJPh 65, 1944, 167) e Ciceronis (Tusc. I 47) *veste posita*, quae verba Herodoteo *ὑποδύντες* (I 31, 2) respondent, olim ab aliquibus librariis *ἀποδύντες* esse scriptum hoc pacto recte iudicat, quia permulti sunt loci, quibus *ὑπο-* et *ἀπο-* inter se variant.

Antiquissimis iam temporibus scriptores de rebus gestis, litteris, religionibus, rebus naturalibus, orbe terrarum agentes sua ex Herodoto

PRAEFATIO

hauriebant. illa quamvis non sint genuina Herodotea verba neque nomen nostri nisi raro memoretur a scriptoribus, librariis veteribus non erant ignota, acciditque hic illis, ut illorum scriptorum verba in textum Herodoteum irreperant, e. g. fortasse I 31, 3 (etsi textum mutatum praebere non erat librariorum consilium), cum planiora vel magis explicita legerentur in alio scriptore quam in Herodoto vel cum librarii iure se facere existimarent efficientes ut textus nostri verbis illorum sit similior, praesertim cum ille scriptor doctus maiore laude et opinione frueretur quam Herodotus. notum est exemplum Theophrasti, cui iam antiqui probrum obiecerunt quod quaedam ex Herodoto petivisset. si quo loco in textu codicibus Herodoteis tradito verba leguntur e grammatica vel syntaxi difficillime probanda adque eundem locum se rettulit auctor aliquis e veteribus (cf. II 92, 2–3), locum sanare nobis licet hoc iudicio, textum ex exemplo auctoris posterioris vel fontis ex eo descripti esse mutatum. neque tamen sine maxima severitate maxime rigore tali iudicio est utendum; rarissimis ergo locis id admisimus, singulo vel binis in unoquoque libro, nullam iam aliam sperantes rationem sanandi, ne in suspicionem verborum nostri ex auctoritate veritatis historicae, geographicae, naturalis, religiosae corrigendorum veniamus.

Ita I 147, 2 verba εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγονῶσι καὶ Ἀνατολίᾳ ἄγουσι ἐορτήν· ἄγουσι δὲ secludenda censuimus minime illa ratione quod quae restant magis consentanea videntur quam quae in codicibus leguntur, sed quod illa unica forma genetivi pluralis in -ῶν (nusquam alias inventa in nostro) et vox ἐορτήν (quod minime cum editoribus licet in ἐορτήν Iade melius aptum mutare) facillime e Plutarcho, qui de Hdt. mal. 19 simillima verba pro explicatione ad Herodotea addidit, vel e simili fonte potuerunt peti vel derivari.

I 32, 9 librarius codicis V extremis litteris ζ vocum ὥς βασιλεύς erasis lectionem Stobaei memoriae adaequavit; cur codicum memoria una conservanda sit, in studiis I. L. Seeligmannio dedicatis, Hierosolymis 1983, I 505ss. explico. iam a prima illas litteras existimo manu esse erasas, cum idem V proximo loco (I 32, 6) primitus ἐπιδεδύεται (cum parte Stobaei codicum congruens) plane habuerat, cuius v ad normam codicum Herodoteorum aliqua manus post delevit.

Nunc de eo agamus, quo loco potissimi excerptores in stemmate ponendi sint. de illis nihil illius modi suspicamur quod de rerum scriptoribus; fuit enim penes excerptorem aliqui genuinus et integer textus Herodoti, qui fortasse e stirpe memoriae nunc iam perdita erat ortus. de singulis igitur collectaneis quaerendum est, habeantne aliquod ad stemma constituendum momentum; si qui excerptor recensionem textus neque sui generis neque alias ignotum patefacit, tamen certam quandam stirpem memoriae suo tempore exstitisse ostendit.

De florilegiis est agendum primis; inter ea est distinguendum, quae proprie Herodotea sunt et de eo uno petuntur, et ea, quae, sicut Stobaei

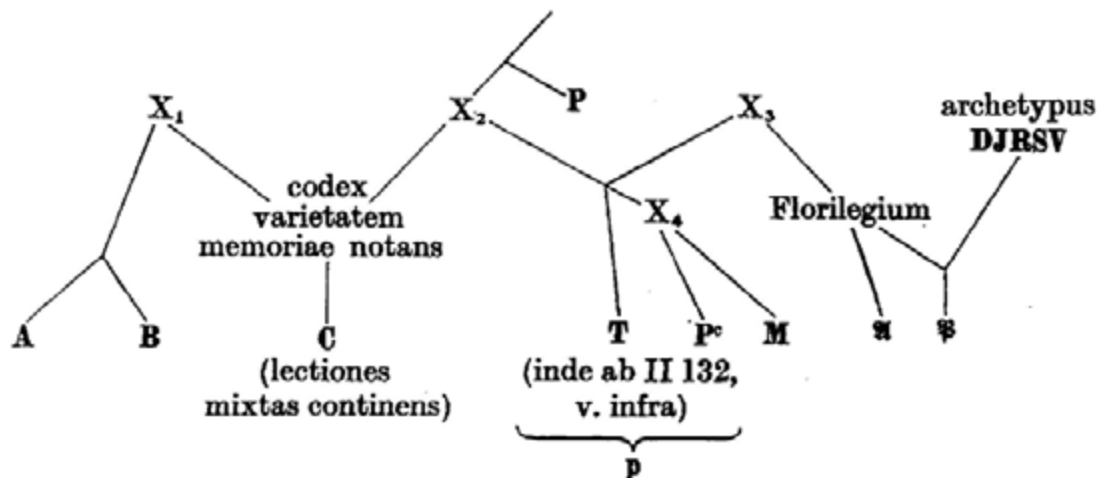
florilegium, Herodoti locos inter verba multorum aliorum auctorum ad argumenta humana vel philosophica tractanda afferunt.

Plurima docemur ad memoriam nostri e florilegio Athonito — Parisino, de quo supra (p. XLIV s.) egimus.

Hemmerdinger (CQ 2, 1952, 98) excerpta Parisina cum codicibus CP artius quam cum codicibus AB cohaerere demonstrat, cuius rei tamen explicationem affert libros CP e fonte et a B et a D simul derivato esse ortos. nos etsi codices CP potius codicis T quam codicis D propinquos esse recognovimus (id est, ubi T non libris AB affinis est, sed codici D), ne minimi aestimemus illam Hemmerdingerii sententiam eum ramum memoriae, ad quem florilegium pertinet, certo quoque loco in stemmate esse ponendum. conferantur haec:

II 35, 3 *χερών* CDTM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ Stob. *χερόν* cett.; III 119, 4 *βασιλεὺς ἐκ πάντων ἑνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι* M \mathfrak{A} *βασιλεὺς ἑνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων* ABDSTV \mathfrak{B} *βασιλεὺς ἑνὸς ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων* CPp *βασιλεὺς ἑνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων* R; III 119, 6 (v. p. XXXIII) *ζώντων* codd. plur. *ζώντων* T *ζούντων* M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$; III 119, 7 *δν* M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ *τόν* cett.; III 139, 2 *τις τοιήδε* codd. plur. *τοιήδε* \mathfrak{A} *τοιάδε* \mathfrak{B} *τοιήδε τις* M Ald.; III 140, 3 (cf. p. XXXIII) *ων* codd. plur. *ον* $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ om. M; III 148, 1 *ἀνεκέλευεν* CTM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ *ἀν ἐκέλευε* cett.; *αὐτῶν* om. M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$; III 151, 2 *αν* om. Tmp \mathfrak{B} hab. \mathfrak{A} rel. vocem, quae aliis codicum stirpibus alio loco scripta est, omnino omiserunt M et florilegium: IV 166, 2 *μιν Δαρειός* ABT *Δαρειός μιν* PDRSV *μιν* om. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}\mathfrak{M}$; florilegium solum illam omisit IV 161, 4: *ἐπὶ παντὶ γὰρ* codd. plur. *γὰρ ἐπὶ παντὶ* M *γὰρ* om. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$. cf. III 14, 10; 22, 4, IV 2, 3. 4.

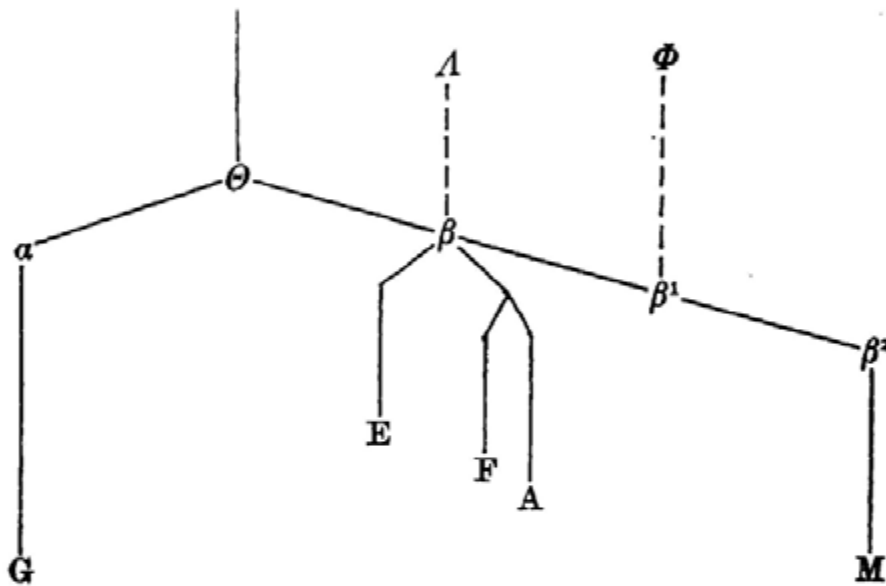
Ex his exemplis, quae codicem M (in aliquibus partibus Musarum etiam T huc pertinet) cum $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ vel etiam cum CP¹ cohaerere ostendunt (quod Hemmerdingerii opinioni non est nimis alienum), inter libros, de quibus pendet illorum codicum fons, unum fuisse colligimus, qui ex eadem stirpe ortus erat, e qua fons excerptorum florilegii. quod delineatione describamus sic:

PRAEFATIO

Notandum est etiam ἐπεθύμῃσε quod **TM** cum Suida commune habent (pro ἐπεθύμει) III 127, 1, cum Eustathio IV 184, 3, cum Aristotele IV 192, 1.

Iam his temporibus scimus effectum stirpium memoriae perditarum in libris adhuc exstantibus a lateribus, ut ita dicam, mutatis atque formatis perpetuari, sicut speciem codicum **P^cpM(T)** a **X₂** una cum **X₃** esse determinatam videmus. huius simillimum delineavit stemma de memoria Thucydidis agens Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes im Mittelalter, Berolini 1965, 188:

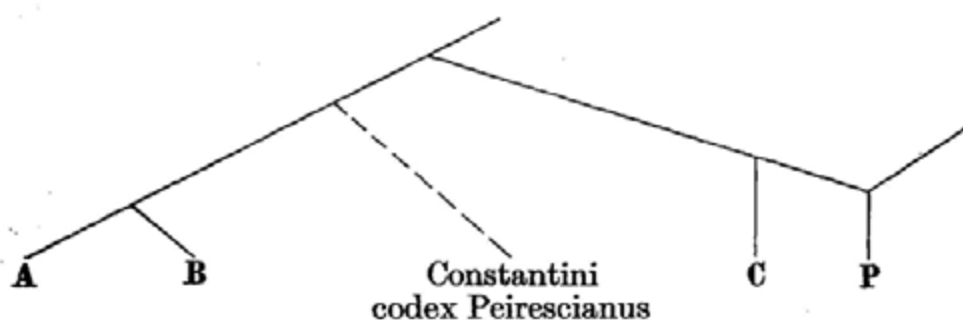

Interdum florilegium memoriam sibi propriam et ceteris stirpibus alienam tradere clarissime patet:

III 119, 4 ἀπεκρίνατο **ΑΒ** ὑπεκρίνατο **ABCM** ὑπεκρίνετο *rell.*; III 78, 3 συνεσπίντουσι et συνεπιπίντουσι olim exstitisse ex his colligitur: συνεσπίντουσι **MPDT** συνεσπίντουσιν **AB** (quorum *ν* ἐφελκυστικόν ante consonantem positum e συνεσπίντουσι conicio ortum ad συνεπιπίντουσι a codice **S** praebitum fortasse spectante) συνεπιπίντουσι **Β**, e quo συνεπίντουσι absurdum ex haplographia ortum est in codicibus **CRV**, denique συνεπεισπίντουσι **Α** (quod e notatione varietatis *συν-επιπίντουσι* censeo natum).

Multo minoris quam florilegia ad stemma constituendum aestimanda sunt Constantini Porphyrogenneti excerpta (de quibus v. supra p. XLVI.), quippe quae non nisi iam satis noti memoriae rami partem capiunt. Zosel in dissertatione supra (p. XLVI) laudata haec delineavit (17):

PRAEFATIO

tamen propterea, quia non satis diligenter excussae erant lectiones et insuper Peiresciani tantum neque excerptorum Darmarianorum (p. XLVII), denique quia nimis de veris falsisque formis Ionicis vel rectis corruptisque lectionibus cogitabat cum Zosel tum Wollenberg (v. p. XLVII), nescio an ex adnotatione nostra critica possit hoc stemma sustentari, praesertim cum nullam viderim causam, cur Constantinus altissimo loco sit ponendus, quasi archetypo stirpis Florentinae esset proximus.

De Amasidis epistula (p. XLVII) hoc modo dicendum est, codices **GD**, qui hoc unum tantum frustum e Musis praebent, una cohaerentes non eandem praebere memoriam quam miscellaneum **D**, in quo multa alia praeter Amasidis epistolam leguntur ex Historiis petita. huius de positione in stemmate cum iam supra (p. XLVI) egerimus, restat — quod facile est factu — ut illi ramo eos apponamus, qui ad codicem **P** (neque vero ad correctores eius) conducit.

Quamvis de Stobaei excerptorum necesse sit ut me abstineam quin quidquam de affinitate eorum ad hunc vel illum dicam memoriae ramum (quod non potest fieri nisi denuo examinetur ipsius Stobaei memoria et quibus e fontibus petita sint excerpta ad singula subiecta pertinentia; ideo hic illic varietatem lectionum Stobaei adieci in apparatu critico), unam quidem certam rem ex his quaestionibus docemur: neque stirpem Romanam neque ullum eius fontium ad textum genuinorum collectaneorum (inter quae neque **D** neque **R** sunt numerandi) primum formandum fuisse participem. iam antiquitus igitur videtur opus collectaneorum conscribendorum esse inceptum.

De stemmate vix ultro quidquam certius dici potest, cuius mentionem iam non in superioribus fecimus. una res certe constat: codices **AB** ex una parte, **DJRSV** ex altera, nusquam Historiarum e communi ramo stemmatis pendere, unde cur Florentina (**AB**) a Romana (**DJRSV**) divi-

datur stirps inter omnia patet, etiamque fontes utriusque stirpis nullo pacto ad unam communem originem, quam 'archetypum' nominare conveniat, esse deducendos (v. grammaticam meam 207); hodiernis temporibus iam de aliis scriptoribus Graecis constat textum 'vulgatum' numquam esse confectum (cf. quae Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes in Mittelalter 43, 46 de memoria Thucydidis disseruit), ita ut dubitari possit cuiusquam umquam fuisse scriptoris pedestris profani vulgatam.

Ipsi archetypi stirpium, quos eo pacto 'sub'archetypos iam non nominabimus, minime prodierunt quisque e singulo textu antiquiore, ita ut iam antiquissimis temporibus duas illas plane species textus recensenti existisse pro certo habeamus. firmis enim amplissimisque credo me demonstravisse argumentis in grammatica mea (197ss.) bina vel terna exemplaria olim existisse vetustissima, quorum unum quidque secundum certam quandam rationem recensendi erat confectum, et ita factum esse, ut quae nunc ut stirpes memoriae recognoscuntur non certa ratione recensendi inter se differrent, quasi altera stirps semper *νήας* traderet, altera *νέας* constanter vel altera *πόλεις* (acc.), altera *πόλιας* vel similia. contrarium est: distribuuntur lectiones, ut eodem continuemus exemplo, *πόλιας* et *πόλεις* secundum stirpes quidem, sed sunt quaedam partes operis, in quibus *πόλιας* Florentinae stirpis proprium et *πόλεις* Romanae, suntque aliae, in quibus distributio contraria invenitur; itemque in multis aliis formis non uniformiter transmissis, de quibus omnibus quam accuratissime poteram egi in grammatica mea.

Nulla alia explicatio talium rerum mihi accipienda esse videtur quam archetypos recensiones, quae illis rebus ad dialectum spectantibus inter se differebant, secundum divisionem Musarum et voluminum, e quibus describebantur, iuxta posteritati tradidisse. haec amabo conspicias:

Accusativus pluralis substantivi <i>νηῦς</i> legitur			
in libris I – VII	plus quam 90 locis	<i>νέας</i>	consensu omnium (excepto loco VI 46, 2, ubi ex assimilatione <i>ναῦς τε ναυπηγεύμενοι</i> scribunt codd.)
VIII 1	quater in enumeratione navium	<i>νέας</i>	consensu omnium
VIII 1, 2 – 76, 2	plus quam 30 locis	<i>νήας</i>	in stirpe Romana (excepto loco VIII 14, 1, quem suspectum habemus)
VIII 79 – 85	sex locis	<i>νέας</i>	consensu omnium
VIII 94, 3		<i>ναῦς</i>	in codicibus omnibus (de quo v. infra p. LXII)
VIII 107, 1 – fin.	(octies) iterum	<i>νήας</i>	in stirpe Romana
in libro IX	fere decies	<i>νέας</i>	consensu omnium

PRAEFATIO

Huius status rerum rationem non satis habere videbis Aly (RhM 64, 1909, 598) dicentem de illa „Eigentümlichkeit des VIII. Buches, in der Deklination von $\nu\eta\upsilon\varsigma$ das η festzuhalten“: „ $\nu\eta\epsilon\varsigma$ ist die attische Form . . . Ich halte es für möglich, dass der Herausgeber der Romanusklassse bei der Bearbeitung von Buch VIII einer ähnlichen Lehre (scil. η in hoc paradi-gmate libri VIII genuine Atticam fuisse) gefolgt und so zu seinem Paradigma von $\nu\eta\upsilon\varsigma$ gekommen ist“, non solum ea de causa, quod accusativi forma $\nu\eta\alpha\varsigma$ minime est Attica, sed praesertim, cum has compares in libro VIII inventas lectiones verbi ‘navigare’:

ab initio libri VIII	plus quam 20	$\pi\lambda\acute{\omega}\epsilon\iota\nu$	stirps Romana,
usque ad 74, 2	locis	$\pi\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\iota\nu$	stirps Florentina
inter VIII 79 et 108	quinque locis	$\pi\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\iota\nu$	codd. omnes
VIII 109—fin.	octo locis	$\pi\lambda\acute{\omega}\epsilon\iota\nu$	stirps Romana,
		$\pi\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\iota\nu$	stirps Florentina

Has quoque: accusativus pluralis substantivi $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$, qui in libro VII in stirpe Florentina ante vocales vel in pausa $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$, aliter $\pi\acute{o}\lambda\iota\alpha\varsigma$ scribitur (v. grammaticam meam 83), in libro VIII sic traditur:

VIII 32, 2; 34, 1; 57, 2 (ante vocales), 68 β 2 (ante consonantem)	$\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$	in stirpe Florentina, $\pi\acute{o}\lambda\iota\alpha\varsigma$ in stirpe Romana
VIII 108, 3	$\pi\acute{o}\lambda\iota\alpha\varsigma$	in omnibus

Denique has: substantivum $\theta\omega\upsilon\mu\alpha$ et vocabula ab eo derivata in libro VIII inter cap. 8 et 65 quater in stirpe Romana litteris $\omega\nu$ scripta leguntur, VIII 74, 2 et 135, 1 autem $\theta\omega\mu\alpha$ - in omnibus.

Cum ad ambas stirpes spectent illae ‘mutationes’ memoriae inque eosdem locos ubique incidant, non potest quin conclusionem effugiamus codices nostros in diversis partibus libri VIII (i. e. VIII 1 — fere 75 vel 76, VIII 76—107 vel 108, denique inde ad finem) non eandem memoriam esse secutos neque ex eadem recensione textus pendere.

Cum in media parte libri VIII, quod ad formas supra memoratas pertinet, codicum memoria, quamvis ab illa quae in priore et in ultima parte recognoscitur plane differat, eadem sit in omnibus libris manu scriptis, duas tantum partes libri VIII olim separatim traditas esse censemus, quae vel in initio vel in fine partis mediae terminantur; ea media pars singulari sua specie in omnibus recensionibus eadem erat; cur tamen antea ab aliis partibus Historiarum differat, in sequentibus exponemus.

Non inauditum est talis modi ‘incisiones’ gigni in memoria auctoris antiqui et e rebus orthographicis vel grammaticis posse recognosci; in Thucydidis memoria statuit ‘incisionem’ VI 92, 5 Kleinlogel, passim, ita ut ex eo loco ad finem operis „an dem Einfluss einer vom Archetypus der Haupthandschriften unabhängigen Quelle kein Zweifel bestehen kann“, eamque rem inter alia ex orthographia corroborat (cf. quae de „Unstetigkeitsstelle“ Thuc. VII 5, 1, ubi unus e codicibus „sich in seinem Wesen sprunghaft ändert“ agit 29s.).

Herodoti textum a Thucydidis hoc distinguit, in nostri memoria non unam solam detegi posse incisionem, sed permultas: differentia par-

tium libri VIII, quam supra varietate lectionum nixi delineavimus, unum modo exemplum est multarum simillimarum: eadem ratione inter se distant singuli libri necnon partes librorum II, III, IV, VII, IX, de quibus v. grammaticam meam 198—204.

Recognitum ergo est unam quamquam dispositionem memoriae suum 'locum' habere in Musis, recognoscitur etiam quae species fuerit recensionis unius cuiusque voluminis, e quo archetypus utriusque stirpis erat descriptus.

Non contingit nobis ut exponamus quot omnino fuerint species recensionum et quales, quoniam divisiones dispositionum non in omnibus rebus grammaticis congruunt et sine dubio posteriore aetate disturbabantur; neque enim praecise eadem sunt quoad varietatem $\Xi\epsilon\rho\xi\eta\nu$: $\Xi\epsilon\rho\xi\epsilon\alpha$ et sim., $\beta\omicron\rho\epsilon\acute{\eta}\varsigma$: $\beta\omicron\rho\epsilon\acute{\eta}\nu$, declinationem substantivi $\nu\eta\upsilon\varsigma$, verbi $\chi\rho\eta\theta\alpha\iota$, participii $\epsilon\omicron\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ et aliorum eiusdem generis, de quibus omnibus in grammatica mea in paragrapho „Gruppierte Einheitlichkeit der Lesartenverteilung“ (193ss.) inscripta quam accuratissime illo tempore potui egi et unum quemque librum ab alio dispositionibus memoriae ad illas formas grammaticas pertinentis firmis et claris indicibus distinxi et separavi, immo vero itidem interdum priorem partem libri a posteriore.

Cum, quod sermonis Herodotei proprium est, variatio sit vel formarum (condicionibus certis quibusdam subiecta) vel orthographiae (libera), si quae nasci potuissent recensiones deliberemus, has facile gigni posse intellegamus (symbolis α et β formas [vel litteras] inter se variantes designamus):

(A) recensionem, quae tum α tum β variatione genuina intacta admittit;

(B) recensionem, quae uniformitati studens α tantum verum iudicat et β eicit;

(C) recensionem, quae e contrario iudicio β modo conservat.

Facile intellegitur ex his recensionibus novem genera dispositionum memoriae gigni posse:

I. recensio A in stirpe Florentina, B in Romana,

II. recensio A in stirpe Florentina, C in Romana,
et septem aliae consequentes, quarum tres tantum (A—A, B—B, C—C) consensum codicum efficiunt.

Quae ut exemplo penitus examinato (v. grammaticam meam 82s.) illustrem, memoriam accusativi pluralis vocabuli $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$ exhibeamus, cuius duae formae sunt $\pi\acute{o}\lambda\iota\alpha\varsigma$ et $\pi\acute{o}\lambda(\epsilon)\iota\varsigma$. inveniuntur hae varietates

lectionum: *πόλιας* in stirpe Florentina, *πόλ(ε)ις* in Romana; *πόλ(ε)ις* Fl., *πόλιας* Rom.; *πόλιας* cons. codd.; *πόλ(ε)ις* cons. codd. aliae esse nequeunt, sed cum *πόλιας* et *πόλις* certis vocum conserendarum regulis inter se variare cognitum sit, illas quattuor e novem oppositionibus recensio-
 iam memoratis colligimus, si illam, quae *πόλ(ε)ις* pro recta forma habet, 'B' vocamus, illam, quae respuit, 'C':

1) A Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλεις* et *πόλεις* cons. codd. gignit) invenitur in libro VII, medio excepto.

2) A Fl. : C Rom. (*πόλεις* : *πόλιας* et *πόλεις* cons. codd.) in libro II.

3) B in utraque stirpe (*πόλ(ε)ις* cons. codd.) lib. IX.

4) B Fl. : C Rom. (*πόλ(ε)ις* : *πόλιας*) in libri IV parte prior, libro V, libri VIII parte prior.

5) C in utraque stirpe (*πόλιας* cons. codd.) in libro I, libri IV parte posterior, libri VI parte prior.

6) C Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλ(ε)ις*) in libri VI parte posterior.

Illarum dispositionum, quae gigni possunt, numerus triplicandus est, si papyrorum testimonia adduntur: tam mutilata tamen est schedarum memoria, ut plurimis Herodotei sermonis variationibus ex illis testimonia afferre nequeamus.

De tribus tamen variationibus papyrorum testimonia habemus:

1. Variat apud nostrum *θῶμα* etc. cum *θωῦμα*; sit recensio, cui *θῶμα* placebat, B, quae respuit, C. e. g. in libro V stirps Florentina e recensione B pendet, Romana ex A, item in libri VIII parte posterior, quod illis locis, quibus consentiunt codices, consensum in -ω- gignit, quam rem iam supra (p. LVIII) memoravimus; in prior parte libri VII omnes libri e B pendent. in libro I, ubi neutra stirps e recensione uniformitati studente pendere, sed librarius codicis B postea *θῶμα* (sicut in libro II) praetulisse videtur, habemus testimonium papyri Ox. 2095 *ἀπεθώμαζε* I 11, 3 (cum AC, idem est locus, quo discrepat papyrus a codicibus forma *Κανδαύλην*, de qua mox vide), quod illam vel e recensione A vel e B pendere docet.

2. Legimus modo *ἱρός*, *ἱερός* modo *ἱερός*, *ἱερός* (v. grammaticam meam 21); recensio-
 nem A olim exstitisse e stirpe Florentina (vel A) in libris VI—IX docemur et ex omnibus codicibus in II 28—90; in primo libro schedarum recensio a codicum differt: habet papyrus *ἱερόν* I 99, 1, ubi codices omnes *ἱρόν* praebent.

3. Quod ad variationem grammaticam generis *Ξέρξην* : *Ξέρξεα* pertinet, iam in grammatica mea 72s. demonstravi recensio-
 nes (quarum species nunc A, B, C vocamus) vario modo per varias partes Historiarum ad

stirpes distribui. ostenderat Paap 91 formas in $-\epsilon\alpha$ in papyris non exstare; sed papyrorum testimonia cum condicionibus grammaticis, quibus illa variatio subiecta est, plane congruunt, praesertim cum illis locis, quibus papyri Oxyrrh. 1619, 2095, 2096 $-\eta\nu$ contra codices habent, illud $-\eta\nu$ regulis conveniat (I 11, 2; 11, 4; 211, 2, III 34, 5); ibi igitur papyri, quarum mentionem fecimus, e recensione A potissime pendent, codices autem e voluminibus magis uniformitati ($-\epsilon\alpha$) studentibus.

Ex illis exemplis iterum stirpium constitutionem recensitionibus papyrorum successisse cognovimus.

Una tamen denique res constat: si 'incisio' nata est memoriae inter binas eiusdem libri partes, incisiones ex omnibus variationibus grammaticis recognitae ad eundem semper locum spectant. qua e re collegimus (v. grammaticam meam 201ss.) volumina olim in tomorum formas esse mutata ac velut recocta tali modo, ut unus quisque tomorum volumina complura secundum unam certam recensitionem conscripta contineret, tomum autem non semper 'Musae' integrae fuisse aequalem. tomos illos, videlicet perditos, inter se, quod ad recensitionem spectat, differentes, in unum coegerunt librarii illi, qui codices archetypos stirpium ex illis descripserunt; variat igitur ubique specie recensitionis utraque stirps.

Haec cum maximi mihi videantur momenti ad transmissionem nostri examinandam, etsi plurima ultro exquirenda sunt, illas 'partitiones' operis, quas pro certo credidi habere cognitae, ut investigaturos adiuvem, in dispositione textus designavi. inveniet igitur lector librum II in tomum, ut ita dicam, priorem et posteriorem divisum, item libros III, VIII, IX in binos tomos, IV et VII in ternos. quod eo facilius potuit fieri, quod argumenta librorum optime eadem ratione disponi solent qua dividuntur 'tomi' e dispositionibus lectionum reconstituti; divisiones argumentorum et tomorum se confirmant invicem et haec illam corroborat. tomos antiqua aetate ita e voluminibus esse constitutos coniecimus, ut unus quisque de certis aliquibus rebus gestis vel de certa quadam gente vel terra ageret. non absurdum videtur illas 'argumentorum inscriptiones', quae in aliquot codicibus partibus operis locis aptis textui adscriptae sunt (editorum aliorum tamen usum sequens eas in hac editione praetermisi), e voluminibus vel tomis antiquis oriri. 'librorum' divisio posterior erat neque inter stirpes aequalis est neque codicum cum lexicis est communis (v. grammaticam meam 203).

Hoc quoque coniecimus, aliqua volumina suam propriam ducere originem ex editione quadam prisca Athenis separatim confecta; qua re praecipue effeci potuit, ut eae partes librorum VII et VIII, quae de rebus gestis Atheniensium gravissimis agunt (fere VII 120–185 et VIII 90–

100), omnium memoria voces Attico modo formatas exhibeant, quarum similes nusquam alias in Historiis reperiuntur: nom. sg. *ναῦς*, acc. pl. *ναῦς*, gen. sg. *νεώς* (semel vel bis etiam aliis locis in codicibus 'Romanis' legitur), nom. pl. et acc. pl. *πόλεις* non distinctos, substantivum *τέρας* quod sine *τ* flectitur mixto modo *τέρεα*, *τέρεος*, cum alias *τέρατος*, *τέρατα* legantur; item verbum *πλέειν* consensu omnium ita scribatur, cum alias in libro VIII in stirpe Romana *πλώειν* legatur (v. supra p. LVIII).

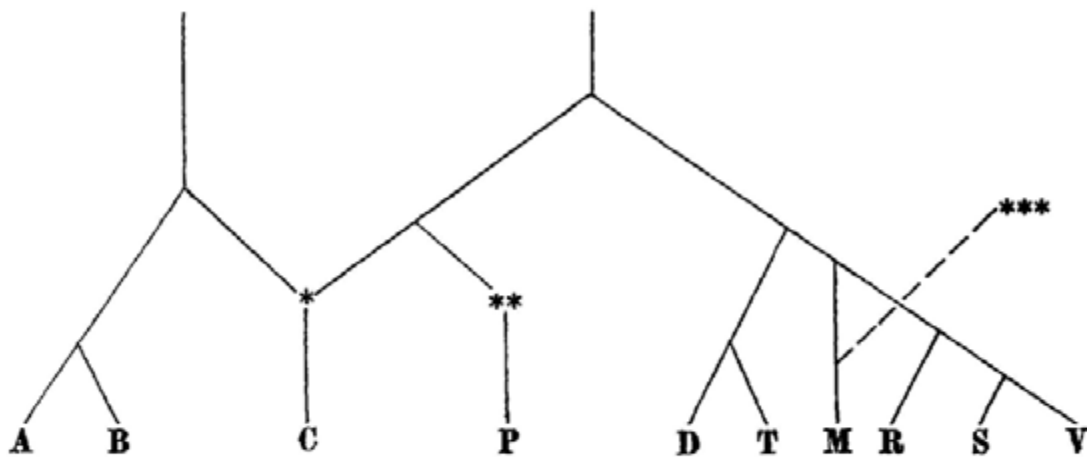
Haec omnia fortasse nimis longa e grammatica nostra repetivimus (ubi multo plura et subtiliora tractantur) ea una de causa, quod de eo quod 'prae-historiam' possumus appellare stemmatis quam firmissimis argumentis neque editionem vulgatam neque archetypum unicum umquam exstitisse verumque stemma memoriae Historiarum ad unum et integrum opus coactarum a compluribus archetypis capere initium demonstrare voluimus.

Tamen si quaeras utrum archetypus Florentinus an Romanus superiore aetate sit creatus, minimam indicationem de altiore vetustate Florentini habeas in corruptelis e notis numericis ortis (v. grammaticam meam 20); eas enim depravationes, quae stirpis Romanae propriae sunt, e notatione inferioris aetatis nasci constat ($\chi' = 1000$ VII 43, 2, IIII = 4 errore pro IIIII = 5 putatum IX 57, 2), cum illae quae vel in omnibus codicibus vel in una stirpe Florentina recognoscuntur e sola prisca notatione alphabetica explicari possint ($\Delta = 4$ ut $\delta' = 10$ lectum IX 57, 2, item $H = 7$ ut $\Pi = 2$ VIII 131, 3, numerus '1', ut videtur, littera A notatus post *ἄνδρα* ex haplographia omissus in stirpe Florentina IV 62, 3); et cf. II 145, 4.

Etsi cacumina stemmatis iam cognovimus, tamen delineandi stemmatis deest facultas; varios enim aliquot libri manu scripti recentiores sibi ad describendum proponebant codices ('*Vorlagen*'), ita ut in aliis partibus operis ad alium ramum memoriae pertineant, et si earum rerum (v. quod supra p. XXXIV, p. XXXVII, p. LIV de quibusdam codicibus egimus et p. XL de Hemmerdingerii opinione disseruimus) habenda esset ratio, nobis satis magnus numerus stemmatum esset delineandus.

Aliam igitur inivi viam. quorum testium enumeratio fiet ad unius cuiusque paginae textum, illorum sigla non quasi catenam continuam specie **ABCPDJRTMSV** imprimenda curavi, sed certis locis spatiis vel minoribus vel maioribus interiectis sigla secundum maiorem vel minorem affinitatem codicum ita disposui, ut quanto maius est inter quaedam sigla spatium, tanto plures, ut dicunt, nodi stemmatis percurrendi sint, ut ab hoc codice veniatur ad illum. ut una e frequentissimis figuris elenchi testium exemplo utar, huius fere speciei stemmati

PRAEFATIO

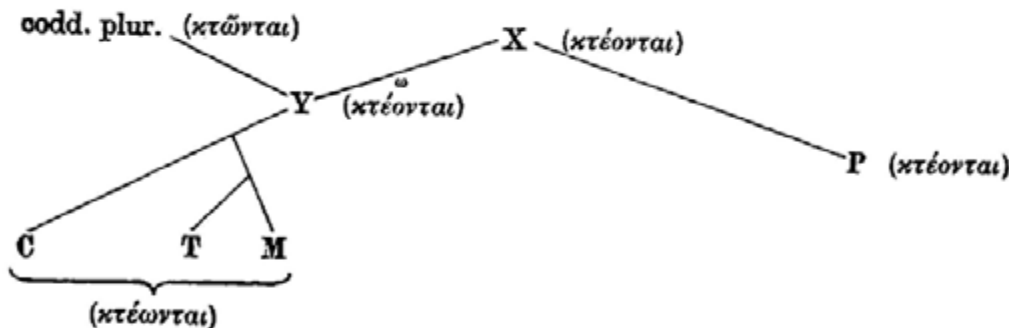

haec series siglorum convenit: **AB C P DTR M SV.**

Tali modo in una quaque parte Historiarum relationes codicum ante oculos lectoris ducuntur, ut melius sibi possit formare iudicium de varietate lectionum et de cuiusque lectionis auctoritate.

Quod ut melius etiam fieri possit, in adnotatione critica exornanda talem rationem variarum lectionum conserendarum praetuli, qualis mihi optime ubique visa est explicare, quo modo meo iudicio natae sint lectiones et unde; variabit igitur ordo siglorum, et — ut exemplum afferam — praeter quod **CTM** iuxta scribamus, modo **C** ante **TM** ponimus modo **TM** ante **C**:

Adnotatio (III 107, 1) *κτῶνται*] *κτέονται* **Pp** *κτέονται* **CTM** indicat, quod facillime est intellectu, *κτέονται* non potuisse nasci antequam *κτέονται* scriptum inveniretur:

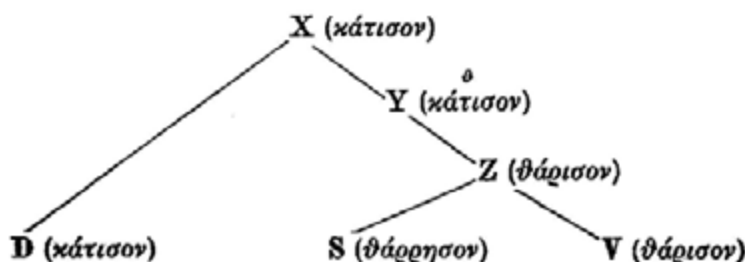
Ordine, quo nobis (cum Weberio, Anal. Hdt. 203) varietatem memoriae III 53, 7 exhibere placuit (*καταυέσαντος*] *καταύσαντος* **V** *καταρέσαντος* **S**), prohibere lectorem in animo habebamus, quominus *καταρέσαντες* genuinam lectionem variam esse censeat dubitetve an ita sit scribendum; nihil enim fuit illud *q* codicis **S** nisi periclitatio scribae, ut mutata una sola littera monstri a **V** negligentia, qua litte-

PRAEFATIO

ram ν omisit, creati probabiliorem lectionem induceret; ea enim est eius consuetudo, ut dixit Weber (202): „Codex S saepius, ut lacunas in textu coortas quantum posset oblineret, nova verba Herodotea insolenter finxit . . . etiam permultis . . . locis eadem audacia lectiones genuinas immutavit et deperdidit.“

Si lectioni codicis C *μονώκωλα* I 179, 3 quod in R legitur *μονόκωλα* anteponi-mus, significare volumus — ne quis erret et librarium codicis C litteram σ vocis *μονώκωλα* in ω mutavisse censeat — illam absurdam codicis C lectionem e correc-tura false apposita (eiusdem generis quod in R adhuc exstat, v. p. XXXIX) esse ortam.

Itidem varietatem lectionum I 89, 3 sic exponimus: *κάθισον*] *κάτισον* D^{ac}V^c *θάρισον* V^{ac} *θάρησον* S me a Webero (Anal. Hdt. 198) dissentire significans, qui *θάρησον* glossema in textum intrusum consideravit, quasi voce *θάρησον* aliquis voluisset *κάθισον* interpretari — et praeterea qua de causa scriba codicis V ortho-graphiam tanta depravaverit stultitia? ego malim iudicare *θάρισον* ex *κάτισον* ortum (male collocata littera θ) et *θάρησον* ex illo a quodam librario 'correctum' esse:

e quibus inter archetypum DJRSV (X) et SV alium nodum (Y) ante Z intervenire docemur. cf. etiam IV 109 init.

Cf. etiam quae supra p. XXXIII de ratione diximus, qua corruptiones codi-cis M e mendis, quas in T invenimus, explicandae sunt.

Alia etiam in apparatus criticum introduximus, ut melius iudicari possit, quanti momenti ad cursum gradusque memoriae recognoscendos aliqua sit lectio. praecipue, ne nimia gravitas attribueretur ad quaedam verba in aliis codicibus praebita aliis omissa, saepissime nota 'haplogr.' adiuncta illud ex homoeoteleuto gigni admonere volumus et similem vocem, quae omissionis causa erat, plene exscribimus.

Nonnumquam in apparatu explicationem proponam, quo iudicio usus quae in textu scribenda sint constituerim; idque rarissime fit illis locis — ubi alii solent editores — quibus editor emendationem sibi proponendam vel recipiendam censet, sed multo saepius, ubi memoriam adversus aliena textus mutandi proposita defendere studui ideoque mihi comprobato et exposito iudicavi esse opus, quemadmodum verba in libris manu scriptis tradita intelligi vel possint vel debeant, ut propter sensus perspicuitatem quaelibet coniectura aliave emendatio iam sit supervacua; fietque id cum ut probatoria legantur in Herodoto nostro tum ut ex hac quoque parte bona firmaque fundamenta ponamus rationis edendi nostrae, qua

PRAEFATIO

erga memoriam debitam fidelitatem quam maxime servare nos voluisse iam pridem profitebamur.

Gratiam reddo hic libente animo sociis instituti Berolinensis studiorum antiquitatis persequendorum praecipueque benevolentiae illustris viri nunc bene emeriti Iohannis Irmischer operi meo semper faventis et v. d. Günthero Christiano Hansen, sine cuius cum devotissima tum infatiganda attentione et in manuscripto meo ad impressionem praeparando assiduitate haec editio tam emendata quam evenisse spero non potuisset esse confecta. gratias ago optimas sodalibus instituti Parisini, quod Institut de Recherche et d'Histoire des Textes dicitur, quorum beneficio imagines omnium codicum manu scriptorum quos mihi opus esse censui semper mihi praesto erant, et adiutrici et custodi bibliothecae instituti nostratis, Esther Rosenthal, cuius perpetuae fidaeque attentionis gratia illarum multitudinem reliquamque silvam rerum Herodotearum semper habebam optime collectam et ordinatam. huius voluminis partem maiorem conscribebam auxilio adiutus Eduardi Gutentag, cuius assiduitas ingeniumque ad has res dedicatum quasi propriae essent laborem meum singulariter et iucundissime levabant; necnon v. d. Nimrod Barri princeps mihi auxilium suum optimum praebuit ad codices diligentissime comparandos et nonnullos accuratissime excutiendos.

His temporibus cum nummi Musis secus faveant, iusta habenda est gratia illi Leo Polak Foundation Amstelodamensi, cuius opibus, quae aliquot iam annos per Universitatem Hebraicam praestabantur mihi, idoneorum frui poteram adiutorum auxilio praecipue ad collationes lectionum faciendas; inter illos ne praetermittantur nomina Sarae Münster-Meron, Leae Sawicki, Sarae Schlosser, Marcelli Erdal, Alfredi Paludis.

Omnibus eis, qui mihi in tanto opere his tam gravibus et mirabilibus gentis nostrae fatibus temporibusque suscipiendo et persequendo aderant, maximas ago gratias.

Scribebam Hierosolymis
mense Iulio a. MCMLXXVII
aliquantulis a. MCMLXXXV additis

H. R.

SIGLA

- A Laurentianus plut. LXX 3
- B Romanus Angelicus gr. F. August. 83, unde interciderunt folia aliquot
- b folia cod. B alia manu suppleta et adiuncta
- C Laurentianus Conv. Suppr. gr. 207, unde interciderunt folia aliquot
- c folia alia manu suppleta et adiuncta
- D Vaticanus gr. 2369
- J Hierosolymitanus Patriarch. gr. 79
- M Mutinensis Estensis 221 (= II. H. 6)
- P Parisinus gr. 1633
- p Parisinus gr. 1635
- Q Parisinus gr. 1405
- R Vaticanus gr. 123
- S Cantabrigiensis Sancerroftianus coll. Emmanuelis gr. 30
- T Laurentianus plut. LXX 6
- t folia alia manu suppleta et adiuncta
- V Vindobonensis philol. gr. 85 (= 72)

PAPYRI

(quarum maxima pars in Paapii libro (v. p. XLIII) sunt exscriptae)

- Pap. Coloniensis 1202
- Pap. Durae Europi (Paap XVII)
- Pap. Fackelmann 7 (WSt 93, 1980, 25-28)
- Pap. Mediolanensis Univ. Cath. H. 75 (Aegyptus 72, 1972, 71s.)
- Pap. Monacensis APF 1, 471 (Paap VII)
- Pap. Musei Britannici 103 (Milne) (Paap XIV)
- Pap. Musei Britannici 104 (Milne) (Paap XV)
- Pap. Oxyrrhynchi 18 (Paap V)
- Pap. Oxyrrhynchi 19 (Paap IV)
- Pap. Oxyrrhynchi 695 (Paap XVI)
- Pap. Oxyrrhynchi 1092 (Paap XII)
- Pap. Oxyrrhynchi 1244 (Paap VI)
- Pap. Oxyrrhynchi 1375 (Paap XVIII)
- Pap. Oxyrrhynchi 1619 (Paap XIII)
- Pap. Oxyrrhynchi 2095 (Paap I)
- Pap. Oxyrrhynchi 2096 (Paap II)
- Pap. Oxyrrhynchi 2097 (Paap III)
- Pap. Oxyrrhynchi 2098 (Paap XIX)
- Pap. Oxyrrhynchi 2099 (Paap XX)
- Pap. Palau Rib. 135 (Stud. Papyrol. 8, 1969, 37-42)
- Pap. Rendel Harris 1936, 40 (Paap XXI)
- Pap. Rylands I 55 (Paap XI)
- Pap. Soc. Ital. X 1170 (Paap IX)
- Pap. Zereteli (Pap. Ross.-Georg. I 15) (Paap VIII)
- [II] papyrus non exstat

LIBRI EXCERPTA CONTINENTES

- ¶ Florilegii Athonitae cod. Athon. Dion. 90 (= 3629)
- ② Darmstadtensis misc. gr. 2773
- ⊗ Guelferbytanus 4292 (= Gudianus gr. 104)

SIGLA

- § Heidelbergensis Palatinus gr. 129
- ℞ Neapolitanus gr. II. C. 32
- Ⓓ Vaticanus gr. 1394
- Ⓕ Florilegii Athonitae cod. Parisinus suppl. gr. 134
- Ⓟ Parisinus gr. 1731
- Ⓢ Vindobonensis philol. gr. 191
- Constantini Porphyrog. *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* cod. Peirescianus Turonensis
et *περὶ πρῶσβων* quae a Darmario exscripta sunt in codd. Ambrosiano N 135,
Bruxellensi 98, Escorialensi R. III. 13

CODICES ΑΕΞΕΙΣ ΗΡΟΔΟΤΟΥ CONTINENTES

seriatim conscriptas:

- C Parisini Coislin. 345 fol. 165–167
- D Parisini Coislin. 324 fol. 65–67
- O Oxoniensis Bodl. 18378 (= E. D. Clarke 16) fol. 67–72
- P Parisini gr. 1630 fol. 247–249

ordine alphabetico conscriptas:

codices Herodotei:

- C fol. 310 (*λήμματα* usque ad litteram δ continens)
- c Ambrosianus gr. 456 (I 23 sup.) (in init.)
- d Ambrosiani gr. 186 (C 82 sup.) fol. 5–8
- n Neapolitani gr. III. B. 3 fol. 1–2
- r Parisini gr. 2933 fol. 206–207

alii:

- a Ambrosiani gr. 1077 (C. S. I. 2) fol. 49–50
- b Ambrosiani gr. 667 (Q 13 sup.) fol. 316–319
- e Cantabrigiensis coll. Trinit. gr. 820 fol. 128–130
- l Laurentiani plut. LIX 44 fol. 223
- m Monacensis gr. 529 fol. 110–112
- o Oxoniensis Bodl. Misc. 104 (= Auct. T. 4.5) p. 339–352
- q Parisini suppl. gr. 70 (excerpta continentis) fol. 158^r, 193^v
- t Taurinensis gr. 271 fol. 107
- u Ambrosiani gr. 184 (G 69 sup.) fol. 200–201
- v Vaticanani gr. 895 fol. 280–281
- w Vaticanani Urbin. gr. 151 fol. 348–351
- x Vaticanani Barberin. gr. 88 (385) fol. 17–19

CODICES MOSCHOPVLI

codices Herodotei:

- S Cantabrigiensis Sancroftiani coll. Emmanuelis gr. 30 fol. 1–2
- y Vaticanani Pal. gr. 215 fol. 1–3
et qui *Αέξεις* quoque continent c, d, n

alii:

- f Bononiensis Univ. 2638 fol. 27–34
- s Vaticanus gr. 292 e Schaeferi appendice ad Gregor. Cor. pp. 683–700
- z Vindobonensis phil. gr. 127 fol. 60–61
et qui *Αέξεις* quoque continet w

MANVELI MOSCHOPVLI DE IADE

$\frac{fz}{cdnw}$	<u>Τοῦ κυρίου Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, ἤ</u>	
sSy		<u>Περὶ Ἰάδος, ἤ οὗτος</u>
$\frac{fz}{cdnw}$	<u>χρηται καὶ ὁ Ὀμηρος</u>	
sSy	<u>ὁ Ἡρόδοτος χρηται,</u>	<u>ἔστι δὲ ἱστορικός</u>
$\frac{fz}{cdnw}$	<u>Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἢ τῶν Ἰώνων ἤγονν Ἀσιανῶν μετοίκων Πελο-</u>	<u>τῶν</u>
$\frac{fz}{cdnw}$	<u>ποννήσου.</u>	<u>, καθ' ἣν συνεγράφατο ὁ Ὀμηρος.</u>
$\frac{fz}{cdnw}$	<u>1 Αὕτη</u>	<u>τὰ εἰς αῖς λήγοντα ὀνόματα εἰς ἡς τρέπει, ἐὰν μὴ</u>
sSy	<u>Ἡ Ἰὰς</u>	

1 Greg. Cor. de dial. Ion. 1 τὰς εἰς αῖς ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς deest Ioh. Gramm.) εἰς ἡς ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες· Ἐρμείας Ἐρμείης, Σωσίας Σωσίης. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Λυκώπης μῦθοι συμπεσόντες (III 55, 1)

V. praef. LI sq. || Τοῦ Μοσχοπούλου κυρίου Μανουήλ z | περὶ — ἱστορικός] Ἡ ἀρχὴ ἐωθότων ιδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου S Ἐτέρα ὑπόθεσις εἰς τὴν Ἰάδα, ἣ κέχρηται Ὀμηρος s | καὶ ὁ om. z || Ἰὰς — Πελοποννήσου hic omissa in fine sub obelo suppl. w | ἤγονν τῶν Ἀσιανῶν ἤγονν μετοίκων z || 1 ante hunc paragr. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα· τὰ εἰς νᾱὶ ἀπαρέμφата ἀπὸ τῶν εἰς ῶ πλην τοῦ περισπομένου πρὸ τοῦ τέλους συλλαμβάνει τὴν μῆ συλλαβὴν· τιθέναι τιθέμ(εν)αι, στήναι στήμ(εν)αι καὶ ὑποδιαιοῦσι· κέκληνται κεκλήαται, βέβληνται βεβλήαται, ἦνται ἦαται καὶ πᾶν ῥῆμα εὐκτικὸν τρίτου προσώπου παραλήγοντος τοῦ εἰς κατὰ μετὰθεσιν τοῦ ῥ εἰς αἰ προφέρονται, ὅλον λέγοντο λεγολατο, ὀδεύοντο ὀδευολατο habet s | ἢ Ἰὰς — Σωσίης in fine post Ἰὰς — Πελοποννήσου iterat w | τρέπει ἐπὶ γενικῆς s | ἐὰν] εἰ y | Ἐρμείας] ὅλον y | Σωσίης s

$\frac{fz}{cdnw}$ ὅσι Δώρια· Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης.
 $\frac{sSy}{}$

$\frac{fz}{cdnw}$ 2 Τὰ εἰς $\eta\zeta$ λήγοντα, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{o\upsilon}$ περατοῦται, παρ' αὐτοῖς
 $\frac{sSy}{\overline{\Pi\alpha\nu} \quad \overline{\lambda\eta\gamma\omicron\nu}, \quad \overline{o\upsilon}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ εἰς $\overline{\epsilon\omega}$ λήγει· Πέρσης Πέρσεω, Ξέρξης Ξέρξεω, Πηληϊάδης
 $\frac{sSy}{}$

$\frac{fz}{cdnw}$ Πηληϊάδεω.
 $\frac{sSy}{}$

$\frac{fz}{cdnw}$ 3 Τὰ εἰς $\eta\zeta$ ἀρσενικά, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{o\upsilon\varsigma}$ λήγει, διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega\varsigma}$
 $\frac{sSy}{\overline{T\omega\nu} \quad \overline{-\omega\nu}, \quad \overline{-\acute{\alpha},}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ κλίνουσιν, οἶον Δημοσθένης Δημοσθένεος, ἀμαθής ἀμαθέα,
 $\frac{sSy}{\overline{\pi\rho\omicron\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota}, \quad \overline{-\epsilon\tau\alpha\iota}, \quad \overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\eta\varsigma \acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha},}$

$\frac{fz}{cdnw}$ τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$ ποιοῦσι· Δημοσθένεα, ἀπαθέα.
 $\frac{sSy}{\overline{\epsilon\acute{\iota}} \quad \overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha}.}$

2 Greg. 6 τὰς εἰς $\overline{o\upsilon}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ καὶ εἰς $\eta\zeta$ εὐθειῶν γινόμενας διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega}$ προφέρουσιν. ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ μὲν, οἶον Ἡρόδοτος· 'τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίῳ γεγονότι' (III 55, 2), καὶ Ὅμηρος. . . ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\eta\zeta$ · 'Ἀτρεΐδew δαΐφρωνος', 'Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος', Πέρσεω, Ξέρξεω

2 περατοῦται om. zs | αὐτοῖς] ἴωσιν sy | $\overline{\epsilon\omega}] \overline{\omega} n$ | λήγει — Πηληϊάδεω] λήγοι, οἶον Ἀτρεΐδew S || 3 ἀρσενικά om. y | προσφέρουσιν w | προφέρει c | προφέρεται sy | οἶον om. sS | Δημοσθένης om. y | εἰς $\overline{\epsilon\alpha}]$ τῶν $\overline{\epsilon\alpha} n$ | τῶν $\overline{\epsilon\alpha} cd$ | ποιεῖ om. $cdnS$ | ποιεῖ — ἀμαθέα] ποιεῖ, οἶον Δημοσθένεα y | εὐπάθεα n

fz 4 Τὰς εἰς οὗς ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἔχόντων οὐδέτε-
 cdnw
 Sy

fz ρον εἰς εἰς διὰ τοῦ εἰς προφέρουσιν· εὐσεβὲς εὐσεβέος.
 cdnw
 Sy εὐθειῶν διαίρει· εὐσεβοῦς

fz 5 Τὰς εἰς οὗς ληγούσας εὐθείας ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ
 cdnw γενικὰς τῶν ληγουσῶν -ιῶν
 sSy H -ια

fz ἧς ἐκφέρουσιν· Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, βασιλῆος·
 cdnw
 sSy -εται ἐπὶ γενικῆς· βασιλεύς,

fz ἐν Ἡροδότῳ δὲ 'βασιλέος' διὰ τοῦ οὐ μι-
 cdnw οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ εἰς ὡς Ἡρό-
 sSy Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, ἱερὸς ἱερῆος.

fz κροῦ κατὰ τοὺς νέους Ἴωνας.
 cdnw δοτος.
 sSy

4 Greg. 11 τὰς εἰς οὗς ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ἧς εὐθείας τῶν ἀρσενικῶν
 ὀνομάτων καὶ θηλυκῶν διὰ τοῦ εἰς προφέρουσιν· εὐτυχέος, ἀμαθέος, καὶ τὰς ἄλλας
 πτώσεις οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ἐκφέρουσιν, εὐτυχεῖ, Πολυκράτει, Δημοσθέ-
 νει, εὐτυχέα, Πολυκράτεια, Δημοσθένεια λέγοντες. ὡσαύτως τὰς εἰς οὗς ληγούσας
 γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς οὗς καὶ εἰς εἰς οὐδετέρων διὰ τοῦ εἰς προφέρουσι καὶ πάσας
 πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελεῖς προάγουσιν, οἷον 'τελχεος ἐντός', 'ἀσθενέος σώματος'
 καὶ πάλιν· 'Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεύς' || 5 ibid. 20 τὰς εἰς οὗς γενικὰς τὰς
 ἀπὸ τῶν εἰς οὗς εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ ἧς προφέρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ
 Πηλῆος

4 γενικὰς — εὐθειῶν] ὧν ἡ γενικὴ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς εὐθειῶν οὐδέτερα γίνονται γ |
 οὐδέτερα f | προσφέρουσιν w | εὐσεβὲς] οἷον γ | εὐσεβὲς εὐσεβέος] εὐσεβέος εὐσε-
 βέος cdn || 5 τὰς — ἐκφέρουσιν] item ac fz scr. w πᾶσαν εὐθειαν εἰς οὗς λήγουσαν s
 πᾶσ(α) εὐθ(εία) εἰς οὗς λή(γουσα) γ | ἐκφέρει s | Ἀχιλλεύς om. f | Ἀχιλλῆος Sy |
 βασιλεύς — ἱερῆος] οἷον Ὀδυσσῆος γ | ἱερὸς ἱερῆος om. s | οἱ — Ἡρόδοτος] eadem
 ac fz habet w om. s

fz 6 Τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων τὰς γενικάς εἰς ἑὸς ποιοῦσι·
 cdnw -εἰ·
 sSy Tà οὐδέτερα -οῦσι· πλήθος

fz πλήθεος, τείχεος.
 cdnw
 sSy

fz 7 Τὰς εἰς ἑῖς τῶν
 cdn ἀπὸ τῆς εἰς ἑὸς εὐθείας τῶν ἐνικῶν γινομένης εὐθείας
 sSyw

fz πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἑὸς ἐνικῶν γινομένης εἰς ἡῖς διαι-
 cdn -ας
 sSyw ἀπὸ τῶν εἰς ἑὸς ἐνικῶν γινομένης

fz ροῦσι· βασιλῆες· καὶ βασιλέες παρὰ τοῖς νεωτέροις.
 cdn -εἰ·
 sSyw -οῦσι· οἶον

fz 8 Τὰς εἰς αἰ πληθυντικὰς διαιρεῖ ἐπὶ γενικῆς
 cdnw τῷ ε
 sSy τῶν

6 Greg. 11 (v. ad 4) || 7 ibid. 40 οὗτοι πολλαχῶς ἐκφέρουσι τὰς εἰς ἑῖς ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἑὸς εὐθειῶν κλίνονται, διὰ τοῦ ἡῖς γράφουσι· βασιλῆες, ἱππῆες, διότι καὶ τὴν ἐνικὴν (om. codd. duo) γενικὴν οὕτω προφέρουσιν. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡῖς ἢ εἰς ἑῖς, διὰ τοῦ ἑῖς, οἶον ἀληθῆς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν ἀληθεῖς καὶ Ἰωνικῶς ἀληθέες, καὶ πάλιν πολὺς πολέος καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πολεῖς καὶ τὸ Ἰωνικὸν πολέες, οἶον πολέες δὲ μιν ἡγήσαντο φορέειν, καὶ ὀξέες ἥλοι . . . || 8 ibid. 4 τὰς εἰς ὧν ληγούσας γενικάς

6 τὰ — γενικάς] πᾶσα εὐθεῖα εἰς ὅς οὐδέτερα s | τὰς — ποιεῖ] εἰς ἑὸς ποιεῖ τὰς γενικάς w | ἑὸς om. s | ποιοῦσι — τείχεος] κλίνεται παρ' αὐτοῖς οἶον πλήθος πλή-
 θεος, σκάφεος, τείχεος, βέλεος, ὄρεος s ποιεῖ· οἶον πλήθεος πλήθος τείχεος y ||

7 τῆς εἰς ἑὸς] τῶν (vel τῶν) ἑὸς n τῆς ἑὸς cd | εὐθείας²] τῶν d | πληθυντικὰς] εὐθείας τῶν πληθυντικῶν s | πληθυντικὰς — γινομένης] εὐθείας S | εἰς ἡῖς] διὰ τοῦ ἡῖς wy | διαιρεῖται s προφέρονται wy | βασιλεῖς βασιλῆες Sy | Ἀχιλλῆες, Πηλεῖς ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς, Ἀχιλεῖς, Πηλεῖς in fine paragr. add. s || 8 εὐθείας πλη-
 θυντικὰς y | ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε w | ἐπὶ τῆς γενικῆς zs | διὰ τοῦ ὧν s | ἐπὶ τῆς — Αἰολικόν] διὰ τοῦ ὧν ἐπὶ γενικῆς, οἶον πόλεων y | ἐπὶ τῆς — νυμφέων om. f | ἐπὶ τῆς πόλεως ibidem ac z habet w | Θηβέων νυμφέων om. w | Αἰολικόν ἐστὶ s

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\text{διὰ τοῦ } \overline{\epsilon\omega\omega}}{\text{Πέρσαι Περσέων, Ἀθῆναι Ἀθηνέων ἐπὶ}}$
 $\frac{sSy}{\text{πληθυντικῶν διὰ τοῦ } \overline{\epsilon}, \text{ οἶον}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\text{τῆς πόλεως, Θῆβαι Θηβέων καὶ νύμφαι νυμφέων.}}{\text{νύμφαι. τὸ δὲ νυμφάων Αἰολικόν.}}$
 $\frac{sSy}{\text{τὸ δὲ νυμφάων Αἰολικόν.}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\theta}{\text{Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οἷς λήγουσα προστίθῃσι τὸ ἰ, οἶον καλοῖς κα-}}$
 $\frac{sSy}{\text{Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οἷς λήγουσα προστίθῃσι τὸ ἰ, οἶον καλοῖς κα-}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\text{τὰς εἰς αἰς ληγούσας}}{\text{τῶν ληγουσῶν πληθυντικῶν}} \frac{\text{δοτικὰς μετα-}}{\text{-ῶν}}$
 $\frac{sSy}{\text{λοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι. τὴν λήγουσαν -ῆν}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\text{βάλλουσι τὸ } \overline{\alpha} \text{ εἰς } \eta, \text{ καὶ τὸ } \overline{\iota} \text{ προσγράφοντες,}}{\text{συγγράφουσι}}$
 $\frac{sSy}{\text{-ει -αφομένον δὲ τοῦ καὶ μὴ}}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{\text{τῶν δὲ } \overline{\sigma} \text{ προστιθέντες καὶ ἰ, οἶον καλαῖς καλῆσι, Ἀθήναις}}{\text{ὡς καλῆσι,}}$
 $\frac{sSy}{\text{ἐκφωνουμένον, οἶον καλαῖς καλῆσι, νύμφαις}}$

$\frac{z}{cdnw}$ $\frac{\text{Ἀθήνησι.}}{\text{ὁμοίησι.}}$
 $\frac{sSy}{\text{νύμφησι.}}$

πληθυντικὰς θηλυκάς, οἶον ὥρῶν Θηβῶν πυλῶν, ὥρέων καὶ Θηβέων καὶ πυλέων λέγουσι· καὶ Ὁμηρος· ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσαντο φαίδιμος Ἑκτωρ· . . . ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικάς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἧς εὐθειῶν γενομένας διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega\omega}$ προφέρουσι Περσέων λέγοντες καὶ νησιωτέων· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρχάς· 'καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον' (III 57, 2)

9 *ibid.* 2 ταῖς ληγούσαις εἰς οἷς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν προστιθέασι τὸ ἰ· Ἡρόδοτος· 'τοῖσι Σαμίοισι' (III 55, 2). 5 ταῖς εἰς αἰς (εἰς αἰς om. codd. aliquot) δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ἰ προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ταῖς ἐν οἷς (αἰς scr.) δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰ διφθόγγου τρέπειν τὸ $\overline{\alpha}$ εἰς η · . . . νύμφαις νύμφης νύμφησι

9 οἷς] αἰς sy | προστίθῃσι — δοτικὴν om. sy | τῶν — δοτικῶν] τὰς εἰς αἰς ληγούσας δοτικὰς w | μεταβάλλει w | η] η ἐπὶ τῆς Ἰάδος sy | προσγεγραμμένου S | συγγεγραμμένου τοῦ ἰ· καλαῖς καλῆσι w | δὲ om. s | δὲ — νύμφαις] οἶον y | τὸ²] τῶ f | καὶ μὴ ἐκφωνουμένου om. s | οἶον καλαῖς καλῆσι s | νύμφησι S νύμφησι καὶ τὰ ὅμοια s

fz 10 Τὰς εἰς ᾧ εὐθείας μακρόν αὐτὸ ἐχούσας διὰ τοῦ ἧ προφέρει·
 cdnw μακρόν
 sSy εἰς τρέπουσι·

fz Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρη.
 cdnw ὥς καὶ τὰ ὅμοια.
 sSy Ἡρα, χώρα

fz 11 Τῶν εἰς ᾧ ληρόντων θηλυκῶν τὰς αἰτιατικὰς τῶν
 cdn Τὰς αἰτιατικὰς
 wsSy Τὰ λήγοντα -ὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς

fz ἐνικῶν εἰς οὖν περατοῦσι· Λητὼ Λητοῦν.
 cdn Τοῦν.
 wsSy -ῖ οἶον Σαπφὼ Σαπφοῦν.

fz 12 Τὸ ἰ ἐνίων λέξεων ἐξαίρουσι· πονεῖσθαι πονέσθαι.
 cdnw -εἶ·
 sSy -εῖται·

10 Greg. 10 τὸ ᾧ εἰς ἧ τρέπουσιν (ἐναντίως τοῖς Δωριεῦσιν add. codd. nonnulli)· Ἡρα Ἡρη (θεὰ λευκώλενος Ἡρη add. pars codd.), σφαῖρα σφαίρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα || 11 ibid. 35 τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς οὖν περατοῦσι· Λητὼ Λητοῦν, Σαπφὼ Σαπφοῦν, ἧ ἡοῦν, αἰδῶ αἰδοῦν || 12 ibid. 36 τὸ ἰ ὑπεξαίρουσιν οἱ Ἵωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι φασὶ καὶ τὸ δεῖξω δέξω καὶ τὸ ἀποδείξω ἀποδέξω, ὥς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρνασῆος ἱστορίας ἀπόδεξις ἦδε· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν μετουσιαστικῶν καὶ κτητικῶν ὑπεξαίρουσιν αὐτὸ ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες· Ὀμηρος· Ἐκτόρεον χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι· τοῦτο καὶ οἱ Δωριεῖς ποιοῦσιν. (καὶ τὸ δεῖξω κτλ. separatim post § 39 (v. ad 25) habent codd. complures)

10 ἐπ' εὐθείας s | μακρόν — ἐχούσας] μηχανομένου τοῦ ᾧ w | διὰ τοῦ] εἰς w | αὐτὸ τρέπει w | τρέπει s | τρέπουσι, οἶον Ἡρη y | Ἡρα κτλ.] Ἡρα Ἡρη, χώρα, συμφορῇ, ὥρη w Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρη, σπεῖρα σπεῖρη, ὥρα ὥρη καὶ τὰ ὅμοια s || 11 θηλυκὰ om. s | εἰς οὖν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς περατοῖ S | αἰτιατικῆς] γενικῆς s | οὖν] ᾧ s, qui mox Λητῶν, Σαπφῶν pro Λητοῦν, Σαπφοῦν | περατοῦσι] τρέπουσι z | οἶον om. w | Σαπφὼ Σαπφοῦν om. w || 12 deest s, sed in initio (ante εἶτι δὲ ταῦτα κτλ., v. ad 1) inveniuntur haec: ἐπὶ δὲ τινων λέξεων τὸ ἰ ὑπεξαίρουσιν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγοντες καὶ ἀντὶ τοῦ πράττειν πράττειν | τὸ ἰ post ἐξαίρει cdn | ἐξαίρει ἢ Τὰς S | πονεῖσθαι] ὥς dn πονέσθαι c | πονεῖσθαι πονέσθαι] τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγει, ὅθεν καὶ τὸ πονέοντο S

\overline{fz} 13 $\overline{\tau\alpha\epsilon\iota\varsigma\tau\epsilon}$ $\overline{\theta\eta\lambda\upsilon\kappa\acute{\alpha}}$ $\overline{\delta\iota\acute{\alpha}}$
 \overline{odnw}
 \overline{sSy} $\overline{\lambda\acute{\eta}\gamma\omicron\upsilon\tau\alpha}$ $\overline{\omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon}\pi\omicron\tau\epsilon\delta\iota\acute{\alpha}\tau\omicron\upsilon\bar{\omega}\kappa\lambda\acute{\iota}\nu\omicron\upsilon\tau\alpha\iota,\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}}$

\overline{fz} $\overline{\tau\omicron\upsilon\bar{\iota}\delta\epsilon}$ $\overline{\kappa\lambda\acute{\iota}\nu\epsilon\iota}$ $\overline{\sigma\chi\acute{\epsilon}\sigma\iota\omicron\varsigma,\pi\acute{o}\lambda\iota\omicron\varsigma.}$
 \overline{odnw} $\overline{\delta}$ $\overline{\sigma\chi\acute{\epsilon}\sigma\iota\omicron\varsigma.}$
 \overline{sSy} $\overline{\delta\mu\iota\kappa\rho\omicron\upsilon}$ $\overline{-\omicron\upsilon\sigma\iota\nu,\omicron\lambda\omicron\nu\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\sigma\iota\omicron\varsigma,}$ $\overline{\cdot}$

\overline{fz} 14 $\overline{\text{Μετὰθεςιν στοιχείων ποιούνται·}}$ $\overline{\kappa\rho\alpha\delta\acute{\iota}\eta}$
 \overline{odnw} $\overline{\Sigma\tau\omicron\iota\chi\epsilon\acute{\iota}\omega\nu\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\iota}\tau\alpha\iota}$ $\overline{\cdot,\acute{\omega}\varsigma}$
 \overline{sSy} $\overline{\sigma\tau\omicron\iota\chi\epsilon\acute{\iota}\omega\nu\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\iota}\tau\alpha\iota,\omicron\lambda\omicron\nu}$

\overline{fz} $\overline{\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\iota}\tau\omicron\upsilon\bar{\iota}\kappa\alpha\rho\delta\acute{\iota}\alpha.}$
 \overline{odnw}
 \overline{sSy}

\overline{fz} 15 $\overline{\text{'Επαναδιπλασιασµὸν ποιούνται·}}$
 \overline{odnw} $\overline{\Pi\omicron\iota\epsilon\acute{\iota}\tau\alpha\iota}$ $\overline{\acute{\omega}\varsigma\kappa\acute{\epsilon}\kappa\lambda\upsilon\theta\iota\kappa\alpha\iota}$
 \overline{sSy} $\overline{Α\acute{\iota}}$ $\overline{-\acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota\varsigma}$ $\overline{\tau\acute{\omega}\nu\omega\nu}$ $\overline{\epsilon\iota\sigma\acute{\iota},\omicron\lambda\omicron\nu}$

\overline{fz} $\overline{\lambda\acute{\alpha}\chi\omega\sigma\iota\lambda\epsilon\lambda\acute{\alpha}\chi\omega\sigma\iota,\kappa\lambda\upsilon\theta\iota\kappa\acute{\epsilon}\kappa\lambda\upsilon\theta\iota.}$
 \overline{odnw}
 \overline{sSy} $\overline{\lambda\acute{\alpha}\chi\omega\sigma\iota}$ $\overline{\kappa\lambda\upsilon\theta\iota\kappa\acute{\epsilon}\kappa\lambda\upsilon\theta\iota.}$

14 Greg. 38 τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων τὰς χρῆται, ὅλον καρδία κραδίη, ἀτραπη-
 τὸς ἀτραπητός, τάφος τάρφος || 15 ibid. 37 αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορί-
 στων Ἰώνων εἰσὶ· τετύκοντό τε δαῖτα, λάχωσι λελάχωσι (λελάχωσι θανόντα), κλῦθι
 κέκλυνθι (κέκλυνθι δὴ καὶ ἐμεῖο), καμὼν κεκαμὼν. εἰσὶ δὲ καὶ Δωρικά

13 οὐδέποτε — πόλιος] οὐδέποτε διὰ τοῦ δ κλίνει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ᾠ μέγαλον εὗρεσις
 εὐρέσεως, πόλις πόλεως, σχέσις σχέσεως s διὰ τοῦ δ μικροῦ κλίνουσι· πόλις πό-
 λεος S | κλίνεται z | αἰρέσιος y | σχέσιος om. z ante πόλιος habet w || 14 τὴν
 μετάθεσιν τῶν στοιχείων ποιεῖ· καρδία κραδίη S | ἡ τὰς ποιεῖται s | κραδίη] cras-
 samentum aliquod vides ad litteram δ mediam fere e sinistro adhaerens in cod. d
 κρασδίη n κραδίην et mox καρδίην s | τοῦ om. w || 15 τὸν ἀναδιπλασιασµὸν ποιεῖ-
 ται· λάχωσι λελάχωσι, κλῦθι κέκλυνθι w | ἀναδιπλάσεις S | ποιούσι z | ὅλον om.
 sS | post ὅλον exciderunt omnia usque ad ὅλον (17) y | καὶ λελάχωσι om. c

<u>fz</u>	16	Διαίρεσιν τῆς διφθόγγου ἐν τῇ	δοτικῇ τῶν ἐνικῶν
<u>cdnw</u>			-ῆς
<u>sy</u>	<u>Αί</u>	-αιρέσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων	ἐνικῶν δοτικῶν

<u>fz</u>	ποιοῦνται, ὡς βέλει,	ἐγχει
<u>cdnw</u>		
<u>sy</u>	<u>Ἰώνων εἰσί·</u>	<u>ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἐγχει.</u>

<u>fz</u>	17	Ἀναστροφὰς καὶ ὑπερβατὰ ποιοῦνται,	οἶον 'τόνδε
<u>cdnw</u>			'Δῶρ'
<u>sy</u>	<u>Αί</u>	<u>-αὶ τὰ</u>	<u>τούτων εἰσὶν ἴδια</u>

<u>fz</u>	προσέφη	ἀντὶ τοῦ 'πρὸς τόνδε ἔφη',
<u>cdnw</u>	ἀποαιρεῖσθαι ἦγουν	ἀφαιρεῖσθαι,
<u>sy</u>	ἀντὶ τοῦ	ὑπερβατὰ δὲ ταῦτα.

<u>fz</u>	καὶ 'νήπιοι οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος	ἡσθιον	ἀντὶ τοῦ
<u>cdnw</u>			ἦγουν
<u>sy</u>		<u>Ἡελίοιο</u>	ἀντὶ τοῦ

<u>fz</u>	'κατήσθιον'.
<u>cdnw</u>	
<u>sy</u>	

16 Greg. 34 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν Ἰώνων εἰσί· βέλει ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἐγχει ἀντὶ τοῦ 'ἐγχει' . . . ll (v. ad 4) || 17 ibid. 50 καὶ τὰ ὑπερβατὰ Ἰώνων εἰσὶν, οἶον 'αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν' ἀντὶ τοῦ 'διέβησαν'· τὰ γὰρ σύνθετα μετὰ προθέσεως ῥήματα διαλύοντες καὶ μεταξὺ τιθέντες τὰ ὀνόματα τὰ ὑπερβατὰ ποιοῦσιν, ὡς τὸ 'λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς' ἀντὶ τοῦ 'κατεδηδώς' καὶ 'κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα' ἀντὶ τοῦ 'κατέκτανε' καὶ 'κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο' ἀντὶ τοῦ 'κατήσθιον'.

16 om. y (v. 15) | ἐνικῶν δοτικῶν om. S | δοτικῆς ποιεῖται w | ἐγχει om. c | ἀντὶ τοῦ² om. S || 17 non habet S | initium paragr. usque ad οἶον excidit y (v. 15) | ποιοῦσι z ποιεῖται eodem loco w | ἦγουν (bis) ἀντὶ τοῦ (bis) w | καὶ ὑπερβατὰ οἶον w | ὑπερβατὰ δὲ κτλ. om. s

fzw 18 Ἄρσιν τοῦ ι ἐκ τῆς διφθόγγου ποιεῖται
cdn ὡς
sSy Αἱ ἐξαιρέσεις εἰ Τώνων εἰσίν, οἶον

fzw Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος.
cdn
sSy Ἐκτόρειος χρύσειος

fz 19 Διαίρεσιν τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ
cdnw -αιρέσεις
sy Αἱ

fz τῶν εἰς ἧς ληγόντων ἀρσενικῶν γιγνομένων
cdnw ἀρσενικοῦ λήγοντος καὶ οὐδετέρου
sy -ῶν ληγόντων τοῦ

fz εἰς ε ποιοῦνται· ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.
cdnw -εῖται
sy εἰς Τώνων εἰσίν, οἶον -ές.

fz 20 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν στοιχείων τὰς προφοράς τῶν ἐνεστώτων καὶ
cdnw ἐπὶ τε -ῶτος
y Αἱ ἀπὸ

fz τῶν παρεληλυθότων ποιοῦνται· ἔχω ἔχον, ἔλω ἔλον.
cdnw -ος τὰς προφοράς -εῖται·
y -αὶ Τώνων εἰσίν, οἶον τύπτεν.

18 Greg. 36 (v. ad 12) || 19 ibid. 51 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ γενικῶν πληθυντικῶν γιγνομένων, ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ἧς (καὶ εἰς εἰς add. codd. quidam) περατοῦται καὶ εἰς ὧς ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, Τώνων εἰσίν, οἶον εὐσεβῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ξ εὐσεβῶς . . . καὶ τὰλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ Τωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως καὶ εὐσεβέως . . .

18 ante 16 habent Sy | Αἱ — οἶον] ἀπὸ τῆς εἰ διφθόγγου διαίρει τὸ ι' S | Ἐκτόρεος κτλ.] Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ χρύσειος καὶ Ἐκτόρειος w Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος s Ἐκτόρεος χιτών y | χρύσεος om. c || 19 τῶν εἰς ἧς ὀνομάτων τὰ εἰς ὧς (ὧς c) ἐπιρρήματα εἰς ὧς ποιοῦσι· ἀτρεκέως cdn | διαιροῦσι z¹ διαίρεσιν z^{ms} | τῶν ἀπὸ — ληγόντων] ἀπὸ z vacat s | εἰς ἧς] εἰς ὧς s | καὶ — εἰς] ὀνομάτων s | οἶον — ἀτρεκῶς] ἀληθέως, ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀτρεκῶς s || 20 ἐνεστώτος — ποιεῖται] ἐνεστώτας καὶ παρεληλυθότας προφέρουσι ὡς cdn | προφαιναὶ y | ἔλον] ὅλον ut vid. f

\overline{fzw} 21 Τὰς εἰς $\overline{\epsilon\tau\zeta}$ εὐθείας πληθυντικῶν εἰς $\overline{\epsilon\epsilon\zeta}$
 \overline{cdn} $\overline{\tau\omega\eta\iota\varsigma}$
 \overline{sSy} ληγούσας -ας

\overline{fzw} μεταβάλλουσιν·
 \overline{cdn} ποιούσι·
 \overline{sSy} διαιρεῖ· πάντοτε καὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς $\overline{\epsilon\tau\zeta}$ οὐσας διὰ τοῦ η προφέ-

\overline{fzw} ἀληθεῖς
 \overline{cdn} ὥς
 \overline{sSy} ρεται, ὅλον βασιλῆες, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\overline{\eta\zeta}$ διὰ τοῦ ϵ , ὅλον ἀληθῆς ἀληθεῖς

\overline{fzw} ἀληθέες, καὶ τὰς εἰς $\overline{\epsilon\tau\zeta}$ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\upsilon\zeta}$ εὐθειῶν· ὀξέες.
 \overline{cdn} ὁμοίως ἐνικῶν ὥς
 \overline{sSy} ὀξὺς

\overline{fz} 22 Τὰ εἰς $\overline{\eta}$ πληθυντικὰ οὐδέτερα εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$ διαιροῦσιν· τείχεα,
 \overline{w} διαιρεῖ
 \overline{sSy} διαιρεῖ· τείχη

\overline{fz} καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τειχέων λέγουσι.
 \overline{w} -ή·
 \overline{sSy} ὄρη ὄρεα, ὁμοίως τὰς -ας διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega\eta\iota\varsigma}$.

21 Greg. 40 (v. ad 7)

21 εἰς — ληγούσας] ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\eta\zeta}$ ἢ $\overline{\iota\zeta}$ ἢ εἰς $\overline{\upsilon\zeta}$ S | $\overline{\epsilon\tau\zeta}^1$] $\overline{\eta\zeta}$ c | εἰς $\overline{\epsilon\epsilon\zeta}$] εἰς $\overline{\epsilon\zeta}$
καὶ $\overline{\epsilon\epsilon\zeta}$ w διὰ τοῦ ϵ S | μεταβάλλει w | πάντοτε — ὅλον om. S | καὶ τὰς μὲν ἀπὸ
μὲν s | inter ἀληθέες et ὀξὺς haec habet S: ὄφεις ὄφεις ὄφεις | ἀληθῆς ἀληθεῖς]
ἀληθῆς τῶν πληθυντικῶν (?) s om. y | $\overline{\epsilon\tau\zeta}^2$ ex $\overline{\upsilon\zeta}$ corr. et $\overline{\epsilon\tau\zeta}$ in mg. adscr. z |
τῶν εὐθειῶν εἰς $\overline{\upsilon\zeta}$ z | ὀξὺς ὀξέες om. y ὀξεῖς ὀξέες fS || 22 τὴν εἰς $\overline{\eta\eta}$ y | πλη-
θυντικὰ] πληθυντικῶς y λήγοντα s | οὐδέτερο? y om. S | εἰς $\overline{\epsilon\alpha\eta}$, ὅλον y, qui mox
τείχεαν | διαιρεῖ ante εἰς s διαιροῦσι S | τείχεα — ὁμοίως] τείχη τείχεα, βέλη
βέλεα, μέλη μέλεα s τείχεαν βέλεαν y | διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega\eta\iota\varsigma}$] ὡσαύτως s ὅλον y | τειχέων
om. S τειχέων, μελέων, βελέων, σκαφέων s | λέγουσι om. z

fzw	23	Tò ὅ	ἀεὶ προστιθέασι ταῖς
cdn	Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρχομένοις		
sSy	Ἀεὶ	ταῖς λέξεσι	-ίθη-

fzw	λέξεσιν ἐχούσαις ὁ μικρά·	ὄρος οὖρος, ὄνομα οὔνομα.
cdn	, ὡς	καὶ
sSy	, οἶον ὄρος	νόσος νοῦσος, μόνος μῦνος.

fzw	24 Tò δισσὸν σσ εἰς ξ τρέπουσι·	δισσὰ διξά.
cdn		-ει·
sSy	-ττ-	-ουσι· τὸ -ὄν -ὄν λέγουσι.

fzw	25 Τῶν λέξεων ἐξαιροῦσι τὸ ἰ	πολλάκις ἐκ τῆς διφθόγγου, τὸ γὰρ
cdn	-εἰ	ὡς
sSy	-οῦσι	πολλάκις, οἶον

fzw	‘δείξω’ δέξω λέγουσι καὶ ‘ἀπόδειξιν’ ἀπόδεξιν.
cdn	
sSy	δείξω, ἀπόδειξιν

fzw	26 Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς	διαιροῦσι·
cdn		-ε ἰ, ὡς
sSy	εἰς σς ληγούσας	οἶον

fzw	λυπούμενος λυπεόμενος,	ποιεόμενος.
cdn	ποτέ δὲ καὶ διὰ τοῦ εὔ λέγει ὡς	-ύ- ν
sSy	μαχεόμενος.	

23 Greg. 9 τῷ ὁ ὑπεμβάλλονσι τὸ ὅ· κόρη κόρη, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος, μόνος μῦνος . . . || 24 ibid. 39 τὸ δισσὸν (διττὸν v. l.) σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ὦνες ‘δισσὰ’ διξὰ καὶ τὰ ‘τρισσὰ’ τριξὰ λέγοντες || 25 v. sub 12, quae in codd. quibusdam paragrapho 39 subiunguntur

23 ὅ φιλὸν S | ταῖς λέξεσι om. S | οἶον om. S | ὄρος — μόνος] νοῦσος y ὄνομα οὔνομα, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος s | οὖρος καὶ om. o || 24 ante hunc paragr. μεταπλάττει τὰς λέξεις· διχόμηνι ἀντὶ τοῦ διχομήνω f | σσ] σ zw | τρέπει wsy | τὸ δισσὸν ‘διξὸν’ λέγουσι] τὰ γὰρ ‘διξὰ’ δισσὰ λέγει s οἶον διξὰ ἀντὶ τοῦ διττοῦ y || 25 τῶν λέξεων] ἐν τισι λέξεσιν S | ἐξαιρεῖ w | ἐξαιρεῖ πολλάκις τὸ ἰ s | τὸ γὰρ om. z | οἶον — ἀπόδεξιν] οἶον ἀπόδεξιν y τὸ γὰρ ‘δείξω’ δέξω λέγει δίχα τοῦ ἰ καὶ τὴν ‘ἀπόδειξιν’ ἀπόδεξιν ὡς καὶ ‘δειλός’ δειλός s | λέγει w | ἀπόδειξιν om. w || 26 τῶν — μαχεόμενος] τὸ λυπούμενος λυπεόμενος λέγει S | παθητικὰς τὰς εἰς y |

$\frac{fz}{w}$ 27 Τὰς εἰς ὧν ληγούσας μετοχὰς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν
 $\frac{sSy}{}$ ἀπὸ

$\frac{fz}{w}$ περισπωμένων
 $\frac{sSy}{}$ γενομένων, ὧν ἐπὶ δευτέρου προσώπου προστακτικὰ εἰς εἰ

$\frac{fz}{w}$ διαιροῦσι· φρονῶν φρονέων.
 $\frac{sSy}{}$ λήγουσιν, -ε ἴ·, οἶον ἔστι γὰρ 'φρόνει' τὸ προστακ-

$\frac{fz}{w}$
 $\frac{sSy}{}$ τικόν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ῥημάτων ῥήματα διαιρεῖ, οὐ γὰρ θέλουσι διαιρεῖ-

$\frac{fz}{w}$
 $\frac{sSy}{}$ σθαι· ὅμως δέ, ἃ διαιρεῖ, σπάνιά εἰσι.

$\frac{fz}{cdnw}$ 28 Τὸν 'οὖν' σύνδεσμον ὧν λέγουσι.
 -ει.

$\frac{fz}{cdnw}$ 29 Τῶν ῥημάτων, ὅσα
 $\frac{s}{}$ Τὰ δασέα τῶν συμφώνων ἐν ταῖς συμπλοκαῖς

29 Greg. 18 τὰ φιλά ἀντὶ τῶν δασέων ἀσπάζονται ἀπιγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίκοντο καὶ ἀπηλιώτης καὶ ἀντ' Αἰδον· οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς· Ἡρόδοτος· 'οὐκ οἶοί τε ἦσαν' (III 58, 1)

διαιροῦσι om. z διαιρεῖ w | οἶον — μαχεόμενος] οἶον λυπούμενος λυπεόμενος μαχόμενος μαχεόμενος s | μαχαιόμενος y

27 deest cdn; deest s, sed in initio post titulum inveniuntur haec: ἴδιον αὐτῆς ἔστι τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ποιῶ ποιέω λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ βοῶ βοάω καὶ ἀντὶ τοῦ χρυσῶ χρυσόω. huius paragraphi loco haec habet S: τὸ φρονέω καὶ ποιέω καὶ νοέω Ἰωνικόν ἐστι | προστακτικοῦ y | λήγουσιν y || 28 deest sSy || 29 deest y; deest s, qui in initio paragr. 12 ante ἐπὶ δέ τινων habet haec: ἀντὶ δὲ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν φιλότητας ἐκφέρουσιν· ἀντὶ ἐφίππων καὶ ἐφορῶν ἐπίππων καὶ ἐπορῶν λέγοντες | τὰς — ἐπορῶ] τὰς συνθέσεις δασυνομένας διὰ φιλῶν συμφώνων προφέρεται w | συμφώνων om. z

fz	δασυνόμενα μετὰ προθέσεων	συντίθεται,	διὰ	ψιλῶν	προφέρουσι
cdnw		τὰς	-θέσεις	εἰς	-ὰ
S			διὰ	-ῶν	

fz	συμφώνων·	καθορῶ κατορῶ.
cdnw	τρέπει,	ἐπορῶ
S	συμφώνων ποιούσιν οἱ Ἵωνες,	λέγοντες καὶ κατορᾷς

fz	
cdnw	
S	καὶ κατορᾷ καὶ ἐπ' ἵππων καὶ κατ' ὄπλον.

fzw	30 Τοῖς	προτακτικοῖς ἄρθροις ἀντὶ	ὑποτακτικῶν
cdn			τῶν
y	ἄρθροις τοῖς		

fzw	χρῶνται, οἷον τὸν θέλω ἀντὶ τοῦ ὄν θέλω,	τὴν ἐπεμψα ἀντὶ τοῦ
cdn		καὶ
y	χρηται, οἷον	θέλω

fzw	ἢ ὡς ἐπεμψα.
cdn	καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.
y	θέλω.

fz	31 Τῷ π ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς
cdnw	
sSy	ἢ τὰς ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς

30 Greg. 7 τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασιν τὸ τ οἱ Ἵωνες ὡς παρ' Ἡροδότῳ αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην δήμου ταύτου τοῦ ἦν (III 55, 2) ἀντὶ τοῦ ὅς ἦν (καὶ ἀλλαγῇ τοῖς ἐντέλλετο ἀντὶ τοῦ ὅς add. codd. plur.) || 31 ibid. 27 τῷ π ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρησθαι εἰώθασιν, οἷον πόσα κόσα, ὁπόσα ὁκόσα, ὅπως ὁκως· οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις

30 deest sS | προστακτικοῖς 2^{ac} | οἷον om. z | ἀντὶ τοῦ (bis) om. z || 31 deest s, sed post χρυσόω (paragr. 27) haec inveniuntur: καὶ ἀντὶ τοῦ π τὸ π λαμβάνουσι τὸ πῶς κῶς λέγοντες. huius paragraphi loco τὸ π τῶν ἐπιρρημάτων εἰς π τρέπει· κῶς καὶ κοῦ καὶ ὁκότε habent cdn (καὶ κοῦ καὶ ὁκότε om. c) | τῷ τὸ z | ἐν — ἀναφορικοῖς om. zy | χρῶνται ἀεὶ y | οἷον om. S | πόσα — ὁκόσα] ὁκοῖα y | καὶ κοῦ — ὁπόσος] ὁκόσος ὁπόσος, κοῦ ποῦ z

fz χρῶνται, οἷον ὁκότε ἀντὶ τοῦ 'ὁπότε' καὶ κοῦ ἀντὶ τοῦ 'ποῦ'
cdnw -ῆ- τὸ 'ποῦ'
sSy

fz καὶ ὁκόσος ἀντὶ τοῦ 'ὁπόσος'.
cdnw λέγει τὸ 'ὁπόσος'
sSy πόσα κόσα, ὅπως ὅκως, -α -α.

fzsy 32 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ κέχρηται· τὸν γὰρ
cdnw χρεῖται
S τὸ μέγα ἐν τισιν· ὧναξ ἀντὶ τοῦ 'ἄναξ' καὶ

fzsy ἄνθρωπον ὠνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὠρι-
cdnw -ει
S ἀντὶ τοῦ 'ἄνθρωπον'

fzsy στον.
cdnw
S τὸ ἄριστον καὶ ὠντόν ἀντὶ τοῦ 'αὐτόν' καὶ ἑωντόν ἀντὶ τοῦ 'ἐαυτόν'.

fzs 33 τῷ ὦ ἀντὶ τῆς αὐ διφθόγγου κέχρηται· τὸ γὰρ θαῦμα θῶμα
cdnw
Sy

fzs λέγουσι.
cdnw -ει.
Sy ἀντὶ τοῦ 'θαῦμα'.

32 Greg. 29 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν (ἔσθ' ὅτε χρῶνται v. l.), ὠνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὠριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησὶν· 'ὠν-θρῶπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον' (I 85, 4) ἀντὶ τοῦ 'ὦ ἄνθρωπε', καὶ ἀλλαχοῦ 'ὧναξ Ἡράκλεις' ἀντὶ τοῦ 'ὦ ἄναξ' . . . || 33 ibid. 30 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ ἐν τῇ (αὐ add. codd. nonnulli) διφθόγγῳ χρῶνται ὠντός λέγοντες ἀντὶ τοῦ 'αὐτός' καὶ θωνμάσας (vel θαῦμάσας) ἀντὶ τοῦ 'θανμάσας' . . .

32 τῷ - ὠριστον] τὰ ἄρθρα τῶν εὐθειῶν τοῖς ὀνόμασι συναλείφει ὡς ὠνθρωπος καὶ ὠριστος ἦγον ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἄριστος (καὶ ὠριστος - ἄριστος om. c) cdn | τῷ] τὸ y | τὸν - ὠριστον] οἷον ὠνθρωπος y | τὸν γὰρ] οἷον z | λέγουσι post ὠρι-στον z | ἀκινάκης in mg. adscr. S || 33 praecedunt καὶ αἱ τμήσεις τῶν ἐπὶ τέλει

$\frac{fz}{\frac{cdnw}{sSy}}$ 34 Αἱ τμήσεις Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι· Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ

$\frac{fz}{\frac{cdnw}{sSy}}$ 'Πελοπόννησος', ἄγριον $\frac{z\dot{\iota}γα}{\frac{\dot{\epsilon}λαιον \dot{\alpha}γρι\dot{\epsilon}λαιον}{\dot{\alpha}γριον,}}$ ἀντὶ τοῦ

$\frac{fz}{\frac{cdnw}{sSy}}$ 'αἰγαγρον'.
, $\frac{\sigma\upsilon\delta\varsigma \dot{\alpha}γρ\acute{\iota}ου \sigma\upsilon\acute{\alpha}γρου,}{\frac{\dot{\epsilon}λαιον \dot{\alpha}γρι\dot{\epsilon}λαιον}{\dot{\alpha}γριον,}}$

$\frac{fzws}{\frac{cdn}{Sy}}$ 35 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν
 $\frac{Χρῶνται}{Αἱ παραλήψεις τῶν}$ τοῖς $\frac{-οις}{-ων}$

$\frac{fzws}{\frac{cdn}{Sy}}$ τῶν αὐτῶν εἰσὶν· $\frac{\dot{\epsilon}λθὼν \dot{\epsilon}\varsigma \kappa\lambda\iota\sigma\acute{\iota}\eta\nu \lambda\gamma\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\mu\omicron\nu\omicron\varsigma \dot{\Lambda}\tau\rho\epsilon\acute{\iota}\delta\alpha\omicron}{\dot{\omega}\varsigma \dot{\Upsilon}\mu\eta\rho\omicron\varsigma\cdot}$
Ἰώνων εἰσὶν, τό

$\frac{fzws}{\frac{cdn}{Sy}}$ πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ 'ἀγόρευε'.
 $\frac{\eta\gamma\omicron\nu\nu}{\dot{\alpha}\nu\tau\acute{\iota} \tau\omicron\upsilon}$

34 Greg. 31 τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις Ἰώνων ἴδιον· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Πελοπόννησος 'Πέλοπος νῆσος' λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγριέλαιον 'ἄγριον ἔλαιον' καὶ 'ἄγριον αἶγα' ἀντὶ τοῦ αἰγαγρον καὶ 'σὺν ἄγριον' ἀντὶ τοῦ σῦαγρον || 35 ibid. 32 αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσὶ· 'πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν' ἀντὶ τοῦ 'ἀγόρευε' . . .

φωνηέντων Ἰώνων εἰς τὴν 'παρὰ' παρ λεγόντων καὶ τὴν 'περὶ' περ S | huius paragraphi loco in codd. cōn inveniuntur haec: τῆς αὐ διφθόγγου τὸ α εἰς ω τρέπει ὡς θαῦμα 'θαῦμα' καὶ τὰ ὅμοια (καὶ τὰ ὅμοια om. c) | τῶ — θαῦμα] καὶ τὸ ω μέγα τοῦ αὐ· θαῦμα τὸ θαῦμα S | τῆς] τοῦ z | χρῆται s om. z | τὸ — λέγουσι] οἶον θαῦμα θαῦμα z | λέγουσι] λέγει καὶ τὸ καῦμα κῶμα καὶ τὸ αὔριον ὥριον s

34 Αἱ — αἰγαγρον] τέμνουσι τὰ ὀνόματα τῶν συνθέτων ὡς Πέλοπος νῆσος cōn | εἰσὶν ἴδιαι] ἴδιαι S εἰσὶν y | νῆσον et Πελοπόννησον sy | ἀντὶ τοῦ¹ om. S | Πελοπόννησος fz | ἄγριον¹ — σῦαγρον om. y | ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον s | ἀντὶ αἰγαγρον z || 35 inter 31 et 32 habet s | in fine iteratur: τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν κέχρηται· ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε fz | τῶν² om. w | προστακτικῶν cōn | τῶν αὐτῶν] Ἰώνων ws | εἰσὶν — ἀγόρευε] οἶον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι ἀντὶ τοῦ ἐπίτελλον y | τοῦ om. z

fzw	36	Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν	τῶν ὀνομάτων
cdn			
sSy		Αἱ παραλήψεις τῶν	ὀνομαστικῶν πτώσεων
fzw		ἀντὶ τῶν γενικῶν τῶν αὐτῶν·	οἱ δὲ
cdn		τὰς εὐθείας παραλαμβάνουσιν, ὥς	
sSy		Ἰώνων εἰσίν,	οἶον δὲ
fzw		δύο σκόπελοι ἀντὶ τοῦ 'δύο σκοπέλων' καὶ	
cdn		τῶν	ὁμοίως τὰς εὐθείας τῶν
sSy		τοῦ	
fzw		τὸ ἄμφω δ' ἐξομένω ἀντὶ τοῦ ἄμφοῖν	
cdn		δυνικῶν ἀντὶ τῶν γενικῶν, ὥς	
sSy			·οτέρων
fzw		δ' ἐξομένων·	
cdn		·ου	
sSy		καθ·	·ων
fz	37	Μεταβάλλουσι τὸ ἡ εἰς ᾧ βραχύ·	μεμηκνῖα
w		Αἱ βολαὶ τοῦ	Ἰώνων εἰσί·
sy		ἐναλλαγαὶ	, οἶον
fz		μεμακνῖα, λελησμένος λελασμένος.	
w			
sy		ἄπλαστος.	

36 (cf. cod. S) Greg. 33 αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσί· 'τοῖσι δὲ τεροπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν' ἀντὶ τοῦ 'ἐσπέρα' || 37–38 ibid. 45 αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ ἡ εἰς ᾧ βραχὺ Ἰώνων εἰσί· μεμακνῖα ἀντὶ τοῦ 'μεμηκνῖα' καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ 'λελησμένος' καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ 'ἄληστος'. εἰ δὲ τις λέγει, πῶς πῇ μὲν τὸ ᾧ εἰς ἡ τρέπουσιν (ὥς Ἡρα Ἡρη, Τιτὰν Τιτήν), πῇ δὲ τὸ ἡ εἰς ᾧ, ἴστω, ὥς τὸ μὲν ᾧ εἰς ἡ τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ μακρόν, τὸ δὲ ἡ εἰς ᾧ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος ᾧ εἰς ἡ τῶν μεταγενεστέρων Ἰώνων εἰσίν, ὥς τὸ 'τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἤκουσιν'.

36 post 35 inter 31 et 32 habet s | huius paragr. loco haec habet S: αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσίν ὥς τὸ ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ἐσπέρα | τῶν¹ om. y | ὀνομαστικῶν s | τῶν²] θηλυκῶν w | τῶν αὐτῶν] Ἰώνων εἰσίν w om. z | εἰσίν om. y | οἶον om. s | τοῦ¹ om. z | τῶν³ om. c | καὶ κτλ. om. y | τὸ om. z | ἀμφοῖν δ' ἐξομένων] ἀμφοτέρων fw | ἀμφοῖν q. e. ἀμφοτέρων d | δ' om. cd || 37 deest cdnS | τὸ ἡ μεταβάλλουσι f | οἶον om. s | μεμακνῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκνῖαι καὶ λελασμένη ἀντὶ τοῦ λελησμένη καὶ ἄπλαστος ἀντὶ τοῦ ἄπληστος s | ἄπλητος y

fz 38 Τὸ μακρὸν \bar{a} εἰς η τρέπουσιν,
w Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ μακροῦ Τῶνων εἰσὶ τὸ πάλαι.
sy , οἶον

fz οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ
w Ἥρα Ἥρη. τοῦ δὲ \bar{a}
sy ἦσαν ἀντὶ τοῦ ἄραν. αἱ ἐναλλαγαὶ

fz βραχὺ τρέπουσιν ἀληθείην
w -έος τῶν νεωτέρων.
sy \bar{a} εἰς η τάδ' ἔστιν οἶον

fz τὴν· ἀλήθειαν λέγοντες.
w ἀντὶ
sy τοῦ

fz 39 Αἱ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων ἀφαιρέσεις
cdn -οῦσι τὰς ἀρχὰς τῶν λέξεων
syw Αἱ κατ' ἀρχὴν -έσεις

fz τῶν συμφώνων τῶν αὐτῶν εἰσὶ· λείβεν εἶβεν.
cdn οἱ ἀρχαῖοι, ὥς
syw Ἰώνων εἰσὶ, οἶον ἀντὶ τοῦ λείβεν.

39 Greg. 46 αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων Ἰώνων εἰσὶν· εἶβεν ἀντὶ τοῦ 'λείβεν' καὶ αἰνὸς ἀντὶ τοῦ 'δαινός' καὶ αἶα ἀντὶ τοῦ 'γαῖα'. 48 τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦνται οἱ Ἴωνες· ἐκεῖνος κείνος, ἐχθὲς χθὲς, ἐορτὴ ὀρτὴ

38 deest cdn S | \bar{a} μακροῦ s | Τῶνων εἰσὶ ibidem atque w habet s | ἥρα et ἄρα s | βραχὺ y | τῶν νεωτέρων εἰσὶν s | τάδ' — οἶον om. s | ἀληθείην] ἀλη-
θείη s ἀληθεῖ y | ἀλήθεια s || 39 αἱ — λείβεν om. S | αἱ ἀφαιρέσεις αἱ κατ'
ἀρχὴν w | καταρχαὶ s | λείβε f d λειβης ut vid. n λιβεν S | τέρεν κατὰ δάκρυον
εἶβεν s | τὰ πρῶτα κτλ. post ἀπέδοντο¹ (40) habent w sy | ἀφαιροῦνται S s | ἐκεῖ-
νος] ὥς ἐπὶ τοῦ sy | κεινῶν y | ἐορτὴ] καὶ s | ἐορτὴ ὀρτὴ om. y | καὶ γὰρ ἐκεῖνος
καὶ ἐορτὴ add. s | ἐνόει νόει, ἔτενε τεῦχε (cf. 41) add. S et inde ἔτι δὲ παρ' Ἴωσι
τὸ ἔκτεινε κατάκεινε λέγεται, τὸ ὑγιαίνειν οὐλεῖν et cetera ad vocabula spectantia
adiungit ex Greg. Cor. (v. p. XLI)

fz	ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων·	
cdn		
sSyw		τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται·
fz	ἐκεῖνος κεῖνος, ἐορτὴ ὁρτὴ, <u>ἑαυτοῦ αὐτοῦ</u> .	
cdn		
sSyw		
fz	40 <u>Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν μετὰ προθέσεως συντιθεμένων</u>	
wsy	Ἄει	τὴν ὡν
fz	μεταξὺ	προστιθέασι τὴν ὡν
wsy	συλλαβὴν περιττὴν οὖσαν	τῶν προθέσεων -τίθησιν,
fz	συλλαβὴν· ἐξ ὧν εἶλοντο	ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλοντο' καὶ ἀπ'
wsy	οἶον εἶλον, ἀπ' ὧν ἔδοντο	
fz	ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἀπέδοντο'.	
wsy		τὰ συνθετὰ ῥήματα διαλύει καὶ μεταξὺ
fz		
wsy	αὐτῶν τι λαμβάνει, οἶον ἀνά τ' ἔδραμον καὶ <ἀπ' ὧν ἔδοντο> ἀντ<ι τοῦ>	
fz		
wsy	'ἀπέδοντο'.	
fz	41 <u>Τὸ προσερχόμενον εἰ κατὰ τοὺς παρωχημένους</u>	
cdnw	<u>Τὰς ἀνξήσεις</u>	<u>τῶν παρεληλυθότων</u>
sy	Ἄει τὸ	εἰ τοῦ -ος χρόνου τῶν
fz	ἀφαιροῦνται·	τίκτεν, λέγειν, τρέχεν.
cdnw	ἀποβάλλουσιν, ὥς	δράμεν.
sy	ῥημάτων ῥήματα ἀφαιρεῖ, οἶον	

40 Greg. 47 αἰ τὴν ὡν συλλαβὴν περισσὴν (περιττὴν v. l.) τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων· ἐξ ὧν εἶλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλον' καὶ 'ἀπέδοντο' ἢ ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο ἄτονα

40 deest cdn | εἰς ὡν s | οἶον om. w | ἐξωνεῖλον et ἀπωνέδοντο s | ἀπ' ὧν ἔδοντο et καὶ ἀπέδοντο om. y | τὰ συνθετὰ κτλ. post 42 wsy | ῥημάτων ῥήματα (cf. 41) y | τι αὐτῶν y | μεταξὺ αὐτῶν λαμβάνει τὸ α· ἀνατέδραμον καὶ ἀναταπέδοντο s | καί³ κτλ. om. y || 41 cf. 39 (S) | τὸ — δράμεν] τὸ προσερχόμενον εἰ κατὰ

<u>fz</u>	42 Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ <u>χρῶνται</u> · ἀφικόμην ἀπικόμην,
<u>w</u>	<u>χρῆται</u>
<u>sy</u>	<u>χρῶνται, οἶον</u> <u>ἀπίκετο.</u>

<u>fz</u>	<u>ἀφείλον, ἀπείλον.</u>
<u>w</u>	
<u>sy</u>	

<u>fz</u>	43 Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις <u>τῶν ῥημάτων τοῖς εἰς ἰ καὶ εἰς εἰ λήγουσι</u>
<u>cdnw</u>	

<u>fz</u>	καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν <u>καὶ</u>
<u>cdnw</u>	<u>ἢ τῶν νέων Ἰώνων διάλεκτος</u>

<u>fz</u>	<u>συμφώνου ἐπιφερομένου ἐνίστε προστιθέασιν τὸ ν</u>
<u>cdnw</u>	<u>ἐφελκυστικὸν οὐ ποιεῖται</u>

<u>fz</u>	<u>διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην.</u>
<u>cdnw</u>	<u>ἀλλὰ τὸ -ον.</u>

τὸν ἐνεστώτα καὶ παρεληλυθότα ἀποσιπτόμενον ἀφαιρεῖται· τίκτεν, λέγεν, τρέχεν ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, ἔλεγεν, ἔτρεχεν *w* ἀεὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τῶν ῥημάτων ἀφαίρεσιν ποιοῦσιν, οἶον νόει, ποίει, τίκτεν ἀντὶ τοῦ ἐνόει, ἐποίει, ἔτικτεν *s*

42 inter 41 et 42 scholium (Moschopuli?) ad Soph. El. 787 irrepsit in *w*: 'τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν' ἀντὶ τοῦ βιώσομεν, τὴν ζωὴν διαβιβάσομεν. sequuntur alia eodem pertinentia scholia post 43 | τῷ τοῦ *y* | ἀπικόμην om. *y*, qui post paragraphi 40 partem posteriorem in fine additam expl. | ἀντὶ τοῦ ἀφικόμην, ἀπίκετο add. *s* necnon paragr. 40 partem posteriorem et aliquid ad Thesalorum dialectum spectans, inde expl. *s* || 43 καὶ¹ | ἢ *f* | ἢ νέα τῶν Ἰώνων *w* | τῶν πληθυντικῶν] πληθυντικῶν *dn* πληθυντικῶς *w* | ἀνάγκην τοῦ μέτρου *z* | ἀλλὰ — μέτρον] εἰ μὴ χάριν μέτρον *w* | μέτρον expl. *cdn*. hic initium tractatus (Ἰὰς διάλεκτος — Σωσίης [1]) adiungit *w* et alia scholia (cf. quae ad 42 adnotavimus) ad Soph. El. 727, 748, 769, 780s.: 'μέτωπα συμπαίονσι' τὰ ἐαντῶν δῆλον. 'μέσον δρόμον' ἦγον εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δρόμου. 'ἄθρυμεις τῷ νῦν λόγῳ' ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ νῦν λόγῳ. 'οὐτ' ἐξ ἡμέρας' ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡμέρας. στεγάζειν ἀντὶ τοῦ στέγην ἔχειν. ὁ προστατῶν· ὁ ἐνιστάμενος, ὁ παρών. expl. *w*. alia ad Soph. El. pertinentia scholia ante paragr. 45 in eodem cod. leguntur, unde, si illam paragr. in codd. omnibus praeter *fz* ad alium locum (inter 21 et 22) transpositum esse haud obliviscaris, facile recognoscas rectum ordinem sine dubio conservatum esse a codd. *fz*

fz 44 Τοῖς ἐνεστῶσιν ἀντὶ ἀορίστων χρῶνται, ὡς τὸ 'ἵνα εἰδῶμαι' ἀντὶ τοῦ
fz 'ἵνα γινῶμαι'.

fz 45 Προστιθέασι τὸ ἰ ἔν τισι τῶν λέξεων.
cdnw
sSy Αἱ προσθέσεις τοῦ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἥ

fz
cdnw
sSy ἐνὸς τῶν ἀμεταβόλων Ἰώνων εἰσίν· ἔασεν εἶασεν, κενή , στενή στεινή.

fzw 46 Ἡ ἐναλλαγή τῆς οἰ διφθόγγου εἰς
cdn -αττουσι τὸ -ον τῆς πληθυντικῆς εὐθείας
sSy Ἡ -γῆ τῆς οἰ -ου τὴν

45 Greg. 43 αἱ προσθέσεις (ἐπενθέσεις v. l.) τοῦ ἰ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἥ τῶν ἀμεταβόλων ἐνὸς Ἰώνων εἰσίν, οἷον ἕως εἰως, κενή ἀντὶ τοῦ κενή καὶ ξείνος ἀντὶ τοῦ ξένος || 46 ibid. 44 τὸ ἐναλλάττειν τὴν οἰ δίφθογγον εἰς τὴν εἰς συλλαβὴν Ἰώνων ἐστίν· Ὀμηρος· ἐρίηρες ἐταῖροι ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι, ἐρυσάρματες ἵπποι ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι

44 εἶδομεν z | τοῦ om. z | γινῶμεν z || 45 paragr. 45—46 ante 22 habent cdnw sSy (cf. quae ad 43 adnotavimus); praecedunt in cod. w scholia ad Soph. El. 782—787, illa ad 43 laudata continuantia, haec: 'ἀπήλλαγμα φόβου πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε' ἀντὶ τοῦ ἡλευθέρωμαι τοῦ φόβου τῆσδε ἐκείνου. 'τοῦμόν ψυχῆς ἄκρατον αἶμα' ἤγουν τὸ αἶμα τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄκρατον ἐκπίνουσα ἤγουν τῆς ἐμῆς ζωῆς ἤγουν τὸ ζωογονούμενον τὸ συνιστῶν τῇ ψυχῇ μου. 'ἄκρατον ἐκπίνουσα' ἀντὶ τοῦ ἀφειδῶς ἐκπίνουσα. Ἐκῆλα· ἡσύχως. ἡμερεύσομεν· διημερεύσομεν | αἱ (om. w) προσθέσεις τοῦ ἰ Ἰωνικαί (τῶν Ἰώνων w) εἰσι· κενή zw | ἐπιφερομένου — ἀμεταβόλων om. S | τῶν Ἰώνων S | Ἰώνων εἰσίν] οἷον y | ἔασεν εἶασεν] εἰως ἀντὶ τοῦ εἰως S om. y | κενή om. Sy | κενή ἀντὶ τοῦ κενή S | στενή στεινή om. Sy || 46 ἡ ἐναλλαγή post διφθόγγον z | Ἰωνική] τῶν αὐτῶν f | Ἰωνικόν S | οἷον] ἐρίηροι S | ἀντὶ κτλ.] ἥοι ἥες S | ἐρίηροι] ἐρίηρες y | νίεες — νίοι] νίεες ἀπὸ τοῦ νίος ἐνικοῦ w | καὶ νίεις post νίοι f | ἐρυσάρματες ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι add. s

MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fzw</u>	<u>εζ</u>	<u>Ιωνική ἐστιν·</u>	<u>ἐρίηρες ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι' καὶ νίεες</u>
<u>cdn</u>		<u>ὥς ἐρίηροι</u>	
<u>sSy</u>		<u>συλλαβὴν Ἰώνων ἐστίν, ὅλον</u>	<u>ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι'.</u>

<u>fzw</u>	<u>καὶ νίεες ἀντὶ 'νίοι'.</u>
<u>cdn</u>	
<u>sSy</u>	

fz 47 Τῶν εἰς α̅ς ληγόντων οὐδετέρων καὶ διὰ τοῦ τ̅ος κλινομένων ἀποβάλλει
fz τὸ τ̅· κρέας, γέρας.

fz 48 Τὸ ἐθέρμῃνα καὶ ἐκάθῃρα διὰ τοῦ ἦ λέγεται· ἐθέρμῃνα καὶ ἐκάθῃρα.

47 haec s. f. § 25 Gregorii (de ὑποστολῆς tractantis) inveniuntur in editione Schaeferiana 'ex edd. transsumpta', sed a mss. 'neglecta': ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς α̅ς εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ τ̅ος κλινομένων καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ̅ κρέας γέρας λέγοντες

48 διὰ — λέγεται] λέγει διὰ τοῦ ἦ z | ea fere, quae paragr. 35 (q. v.) sunt dicta, iterant et expl. fz

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α

Κλειώ

Ἡροδότου Ἀλικαρνησέως ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε, ὥς μήτε τὰ γενόμενα Prooem.
ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ
θωναστά τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροις ἀποδεχθέντα ἀκλεᾶ γένη-
ται, τὰ τε ἄλλα καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

5 Περσέων μὲν νυν οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς δια- 1

A C P(p) TR bMQ SV

T 1 Arist. Rhet. III 9 1409a ἡ μὲν οὖν εἰρομένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν· Ἡροδότου
Θουρίου ἡδ' ἱστορίας ἀπόδειξις (Ἡροδότου . . . ἀπόδειξις secl. Jacoby, ἀπόδειξις om.
cod. Q). Plut. Mor. 604 τὸ δὲ Ἡροδότου Ἀλικαρνασέως ἱστορίας ἀπόδειξις πολλοὶ
μεταγράφουσιν Ἡροδότου Θουρίου· μετόκησε γὰρ εἰς Θουρίους καὶ τῆς ἀποικίας
μετέσχε. cf. Iuliani locum ad 8, 2 laudatum. Dion. Hal. ad Pomp. p. 767 ἐκεῖνος . . .
κοινὴν Ἑλληνικὴν τε καὶ βαρβαρικὴν πράξεων ἐξηγήνοχεν ἱστορίαν, ὥς μήτε τὰ γε-
νόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα (τὰ ἔργα v. l.) . . . καὶ ἀπερ' αὐτὸς
εἶρηκε. Ptolemaeus (ap. Phot. Bibl. p. 148b) (περιέχει . . . Πτολεμαίου τοῦ Ἡφαι-
στίωνος τὸ γ' βιβλίον . . .) ὥς Πλησίνορος ὁ Θεσσαλὸς ὁ ὕμνογράφος ἐρώμενος γε-
γονὼς Ἡροδότου καὶ κληρόνομος τῶν αὐτοῦ οὗτος ποιήσῃ τὸ προοίμιον τῆς πρώτης
ἱστορίας Ἡροδότου Ἀλικαρνασέως· τὴν γὰρ κατὰ φύσιν εἶναι τῶν Ἡροδότου ἱστο-
ριῶν ἀρχὴν Περσέων οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους γενέσθαι φασὶ τῆς διαφορῆς

1 Choerob. Orthogr. 195 'δείξω' διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ 'δείκω' γέ-
γονεν τοῦ σημαίνοντος τὸ 'δεικνύω' . . . Ἡρόδοτος γὰρ αὐτὸ χωρὶς τοῦ ἰ προηγά-
γετο· εἶπεν γάρ· ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε. Greg. Cor. De dial. Ion. 36 τὸ ἰ ὑπεξαι-
ροῦσιν οἱ Ἵωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων· τὸ γὰρ 'πονείσθαι' πονέσθαι φασὶ καὶ τὸ 'δείξω'
δέξω, καὶ τὸ 'ἀποδείξω' ἀποδέξω· ὥς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρνασῆος
ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε. Demetr. De eloc. 17 ὅταν . . . τὸ κῶλον μῆκος τε ἔχῃ καὶ
καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονόκωλος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ τοιάδε· Ἡρο-
δότου Ἀλικαρνασῆος ἱστορίας ἀπόδειξις ἦδε. 44 ποιεῖ . . . καὶ τὰ μῆκη τῶν κῶλων
μέγεθος, οἷον· Ἡροδότου — ἦδε || 5 Poll. II 122 Περσῶν οἱ λόγιοι παρ' Ἡροδότῳ,
καὶ λογίμη πόλις (II 98, 1)

1 Ἀλικαρνησέως C¹ Ἀλικαρνασῆος PMQ Dem. Ἀλικαρνασῆος pTRbSV Greg.
cf. Arist., Plut., Iulian. ad 8, 2 | ἀπόδειξις TRbSV Arist. ἀπόδειξις Choerob. Greg.
Dem. rell. || 3 θαναστά SV¹ | ἀποδεχθέντα P¹S¹V || 4 αἰτίαν T | ἐπολέμουν
PM || 5 Φοίνικας φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς αἰτίους TRbMQSV

φορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικο-
 μένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν καὶ οἰκήσαντας τοῦτον τὸν χώρον, τὸν
 καὶ νῦν οἰκέουσι, αὐτίκα ναντιλίησι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, ἀπαγινέοντας δὲ
 φορτία Αἰγυπτία τε καὶ Ἀσσύρια τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ
 2 δὴ καὶ ἐς Ἄργος. τὸ δὲ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασιν τῶν ἐν τῇ 5
 νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας ἐς δὴ τὸ Ἄρ-
 3 γος τοῦτο διατίθεσθαι τὸν φόρτον, πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρη, ἀπ' ἧς ἀπ-
 ίκοντο, ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναι-
 4 κας ἄλλας τε πολλὰς καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ δὲ οἱ οὐνομα 10
 εἶναι, κατὰ τὸν τὸ δὲ καὶ Ἕλληνας λέγουσι, Ἰοῦν τὴν Ἰνάχον. ταύτας στάσας
 κατὰ πρύμνην τῆς νηὸς ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφιν ἦν θυμὸς
 μάλιστα, καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὁρμήσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς
 μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγείν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασ-
 5 θῆναι· ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν νέα οἴχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου.
 6 οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὡς Ἕλληνας, 15
 καὶ τῶν ἀδικημάτων πρῶτον τοῦτο ἄρξαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων τινὰς
 (οὐ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον
 προσσχόντας ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Εὐρώπην. εἶψαν
 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες. ταῦτα μὲν δὴ ἴσα πρὸς ἴσα σφι γενέσθαι, μετὰ δὲ
 7 ταῦτα Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρης ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας 20
 γὰρ μακρῇ νηϊ ἐς Αἶαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἐνθεῦτεν
 διαπρηξαμένους καὶ τᾶλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως

A C P(p) TR bMQ SV

11 Lex. Vind. p. 196 'ὠνούμαι τόδε τὸ πρᾶγμα' ἀντὶ τοῦ 'διὰ τῶνδε'· καὶ 'ὠνού-
 μαι τῶνδε' ἐκλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. Ἡρόδοτος· ὠνέεσθαι — μάλιστα

2 οἰκίσαντας Q || 3—4 ἀπαγινέοντας φορτία SV || 4 χώρῃ om. PMQ (habet p) secl.
 Stein Hude Schaeferum secuti || 7 ἡμέρα QSV || 8 ἐξεμπολημένων b || 9 βασι-
 λῆος TRbSV || 10 τὸ Q Ald. | στήσας SV || 11 νεὸς P¹PC νεὸς in νηὸς corre-
 xit A (manu prima?) | σφιν ἦν] κινήν V¹ κινήν V² κεν ἦν S¹ || 12 διακελευσ-
 μένους SV || 13 ἀποφυγείν TRbMQSV | ἄλλοισιν V^c || 14 ἐσβαλλομένους MQSV
 Ald. | ναῦν QM || 15 Πέρσαι om. QM | οὐκ ὡς Φοίνικες T^c Ven. Marc. 364 QM
 (οὐκ ὡς Ἕλληνας) in parenthesi b ὡς* Ἕλληνες C οὐκ ὡς Ἕλληνας οὐδὲ ὡς Φοί-
 νικες restituendum putat Herold, Progr. Reg. Gymn. Nurembg. 1850 cap. 5 com-
 parato || 16 τοῦτο πρῶτον ἄρξαι Pp τοῦτο ἄρξαι πρῶτον Tb τοῦτο ὑπάρξαι πρῶ-
 τον M (γρ' ἄρξαι in mg. adiecto) ἄρξαι τοῦτο πρῶτον Q || 18 προσσχόντας edd.
 προσχόντας codd. | βασιλέως CPTMQSV | τὴν om. TRbMQSV || 19 οὕτω SV |
 ταῦτα δὴ (δ' S) ἴσα σφι πρὸς ἴσα TRbMQSV | μὲν om. P¹ || 21 τε om. P¹ | ἐνθεῦ-
 θεν TRbSV ἐνθεῦτεν C¹ || 22 ἐνεκεν bQSV | ἀπίκοντο PTRbMQSV r supra
 a add. A²C² | βασιλέως TCPS o ex ω corr. V βασιλῆος bQM

τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμπαντα δὲ τὸν Κόλχων βασιλέα εἰς τὴν Ἑλλάδα 3
 κήρυκα αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα· τοὺς
 δὲ ὑποκρίνασθαι, ὥς οὐδὲ ἐκείνοι Ἰούς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς
 ἀρπαγῆς οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ 3
 5 ταῦτα Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμον ἀκηκοῦτα ταῦτα ἐθελῆσαι οἱ ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως, ὅτι οὐ
 δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους δίδοναι. οὕτω δὲ ἀρπάσαντος αὐτοῦ 2
 Ἑλένην τοῖσιν Ἑλλήσι δόξαι πρῶτον πέμπαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν τε
 Ἑλένην καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν· τοὺς δὲ προῖσχομένους ταῦτα
 10 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν, ὥς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων βουλοίατό σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι. μέχρι 4
 μὲν ὦν τούτου ἀρπαγὰς μούνας εἶναι παρ' ἀλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου
 Ἑλλήνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι· προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύε-
 σθαι εἰς τὴν Ἀσίην ἢ σφέας εἰς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν νυν ἀρπάζειν γυναῖ- 2
 15 κας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ ἀρπασθεισέων σπουδὴν
 ποιήσασθαι τιμωρέειν ἀνοήτων, τὸ δὲ μηδεμίαν ὥρην ἔχειν ἀρπασθεισέων
 σωφρόνων· δηλα γὰρ δὴ, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο.

A C P(p) TR bMQ SV

Τὸ μὲν νυν — ἡρπάζοντο (4, 2) exc. paroemiogr. R

T 8-10 Eust. II. 415 ad Γ 288 τὴν ὑπὲρ τοῦ πταισθέντος ἔκτισιν ἦτοι τὸ πρόσ-
 τιμον, ὅπερ Ἡρόδοτος δίκας λέγει τῆς ἀρπαγῆς. id. II. 415 ad Γ 204 οἶδε δὲ σὺν
 ἄλλοις καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἡθελῆσαν ιστορίαν λέγων ὅτι Ἑλλήνες πέμψαντες ἀγγέλους
 ἤθελον τὴν τε Ἑλένην ἀπαιτεῖν καὶ τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτεῖν· οἱ δὲ προῖσχομενοὶ
 τὴν τῆς Μηδείας ἀρπαγὴν οὐκ ἐπέισθησαν || 17 Plut. De Herodoti malign. II (856)
 'δηλον γὰρ' φησὶν (ὁ Ἡρόδοτος) 'ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο.' ...
 δηλα γὰρ δὴ καθ' Ἡρόδοτον, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο (ἐβουλέατο, ἐβουλεύοντο
 v. II.) οὐκ ἂν ὑβρίζοντο

2 Lex. Vind. p. 183 'ὑποκρίνασθαι' ἀντὶ τοῦ 'ἀποκρίνασθαι' Ἡρόδοτος· καὶ ἀπαι-
 τέειν — ἀρπαγῆς || 12 Lex. Vind. p. 175 τὸ . . . 'ἀπὸ τούτου' ἀντὶ τοῦ 'μετὰ ταῦ-
 τα'· Ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου — γενέσθαι

1 τὴν¹ om. P¹TRbMQSV (habet p) | Μηδείην TRbSVM (ut videtur) | τῶν Κόλ-
 χων βασιλέα Rb τὸν Κόλχων βασιλῆα MQ τὸν Κόλχων SV || 3 ἀποκρίνασθαι Tb
 MQ ὑποκρινόμενους C² | σφίσι b || 6 οὐ om. Q || 7 οὔτε] οὐδὲ propos. Schaefer ||
 8 πέμπαν V¹ (τας supr. lin. add. V²) πέμπειν S | τε] τὴν SV || 9 προῖσχομένων
 CPRSV litteras ων litteris ους superimposuit A (manus prima?) formae προῖσ-
 χομένους testis Eust. || 10 Μηδείης TRbSV || 12 οὖν MQ | τούτων¹ TRbMQSV ||
 15 ἔργον νομίζειν Tb νομίζων ἔργον M || 16 μηδεμίαν Ab μηδεμίην vel μὴ δὲ
 μίην CPTRSV | ὥρην A ὥραν SV ὥρην cett. || 17 αὐταὶ A²TRbMQSV R |
 ἐβούλοντο edd., nescio an lectio codicum sit conservanda (cf. III 143, 2; V 29, 1;
 63, 3 et Legrand, Introd. 216 necnon grammaticam meam 161) ἐβεβούλε adscr. A²,
 quod ἐβεβουλέατο exhibet (sicut Stein recte), sed plqpf. forma inepte usurpari vi-
 detur ἐβουλεύοντο R scripturam ἐβουλέατο in codice quodam exstitisse docet
 (Colonna, De Herodoti memoria 68), eandem lectionem praebet pars memoriae
 Plutarchi | ἡρπάζετο A¹C¹ litterae ε litteras ον superimposuit A (manus prima?)

- 3 σφέας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας λέγουσι Πέρσαι ἀρπαζομένων τῶν
 γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν
 γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν Ἀσίην τὴν
 4 Πριάμον δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν
 σφίσις εἶναι πολέμιον· τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνηα βάρβαρα 5
 οἰκισθῆναι οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἡγνῆται
 κεχωρισθαι.
- 5 Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι καὶ διὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν εὐρίσκουσι
 2 σφίσις ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. περὶ δὲ τῆς
 Ἰοῦς οὐχ ὁμολογέουσι Πέρσῃσιν οὕτω Φοίνικες· οὐ γὰρ ἀρπαγῇ σφέας 10
 χρησαμένους λέγουσιν ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ
 ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νεός, ἐπεὶ δὲ ἔμαθε ἔγκυος ἐοῦσα, αἰδεομένη
 τοὺς τοκέας οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς ἂν
 3 μὴ κατάδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νῦν Πέρσαι τε καὶ Φοίνικες λέγουσιν,
 ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως κως ταῦτα 15
 ἐγένετο, τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς
 Ἕλληνας, τοῦτον σημήνας προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου ὁμοίως
 4 μικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα ἀνθρώπων ἐπεξιῶν· τὰ γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα
 ἦν, τὰ πολλὰ σμικρὰ αὐτῶν γέγονε, τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον
 ἦν σμικρά. τὴν ἀνθρωπίνην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμᾶ ἐν 20
 τῶντῳ μένουσαν ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως.
- 6 Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων

A C P(p) TR bMQ SV et a σημήνας (5, 3) D

13 Eust. Od. 1428 (ad a 432) παρ' Ἡροδότῳ . . . τὸ ἐθελοντὴν τὴν Ἰὼ τοῖς Φοίνιξι συνεκπλεῦσαι· ἢ καὶ ὁμοίως κλίνεται τοῖς αὐτῶν ὀρσενικοῖς ἢ τὴν κλίσειν ἔχει τῆς 'τιμῆς' || 2288. a permultis laudantur scriptoribus, inter quos notabiliores enume- rem hos: Dion. Hal. De comp. 4 λήψομαι . . . ἐκ τῆς Ἡροδότου λέξεως τὴν ἀρχὴν τῆς ἱστορίας, ἐπειδὴ καὶ γνώριμός ἐστι τοῖς πολλοῖς, μεταθεῖς τὸν χαρακτήρα τῆς διαλέκτου μόνον· Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δ' Ἀλυάττου, τύραννος δ' ἐθνῶν τῶν ἐντὸς Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, δὲ ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε (om. cod. quid.) καὶ Παφλαγόνων ἐξίησι πρὸς βορρᾶν ἀνεμὸν εἰς τὸν Εὐξείνιον καλούμενον πόντον. Hermog. De id. 206 οὐ μὴν ἐν γε τῇ ὀρθότητι τοῦτο ἦν, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ αἱ ἐννοιαὶ διανεπαύοντο ἐφ' ἑαυτὸν περιγραφόμεναι, οἷον Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνῶν. Tiber. De figur. XLVIII 577 καὶ τὴν παρεμβολήν

1 ἀρπαζομένων ACPSV || 2 εἵνεκα b || 5 βάρβαρα secl. Stein || 6 οἰκισθῆναι A^{ac} || 8 Πέρσαι μὲν R | Πέρσαι om. SV || 9 ἐς om. V macula obscuratur b || 11 ἄγειν TRbMQSV || 12 νηὸς P¹TRbMQSV: νεός p cett. littera η litterae s superimpo- sita A | ἔγκυος S¹Q | ἔγκυος C | οὔσα PTQ | αἰδεομένην MP^{ms}, Herold Progr. Reg. Gymn. Nuremb. 1850 || 13 συνεκπλεῦσαι QT Eust. || 14 τε om. P¹TRbMQ SV habet p || 16 πρῶτον om. MQ || 17 ἐς τὸ om. DTRbMQSV || 19 αὐτῶν σμικρὰ DTRbMQSV || 20 ἀνθρωπίνην D | ἀνθρωπείην P¹TRbMQ | ἀνθρωπίνην SV | οὐ- δαμᾶ A¹PR | οὐδαμοῦ SV || 21 τούτῳ D | τῷ αὐτῷ SV || 22 μὲν τὸ γένος MQ Alex.

τῶν ἐντὸς Ἄλφους ποταμοῦ, δὲ ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ἐξίει πρὸς βορρῇν ἄνεμον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον. οὗτος ὁ Κροῖσος βαρβάρων πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν 2 κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσ-
 5 ἐποιήσατο (κατεστρέψατο μὲν Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους), πρὸ δὲ τῆς 3 Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολιῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ. ἡ δὲ ἡγε- 7
 10 μονίη οὕτω περιῆλθε ἐοῦσα Ἡρακλειδέων ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. ἦν Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον 2 ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέους. Ἀγρων μὲν γὰρ πρῶτος Ἡρακλειδέων βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων, Καν-

A C P(p) DTR bMQ SV

T 1-3 Strabo XII 9 (544) τοὺς . . . Παφλαγόνας πρὸς ἑω μὲν ὀρίζει ὁ Ἄλφους ποταμὸς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων καὶ ἐξίει κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππαδόκας. Schol. Apoll. Rhod. β 946 Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν Καππαδοκίαν· ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία· διὸ τὸν Ἄλφον ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα Ἡρόδοτος φησιν εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον

εἰσάγει Καικίλιος σχῆμα λέξεως . . . Ἡρόδοτος· Κροῖσος — πόντον. (scrib. Λυδὸς μὲν γένος; Σύρων καὶ; βορέην). Alex. De fig. 484 ἡ παρεμβολή . . . ὅλη ἀρθεῖσα οὐ βλάπτει τὴν διάνοιαν. παράδειγμα δὲ τῆς παρεμβολῆς καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ κείμενον· Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἄλφους ποταμοῦ, δὲ ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Καππαδόκων καὶ πρὸς βορέην ἄνεμον ἐξίει πρὸς πόντον. οὗτος οὖν Κροῖσος (οὗν mihi videtur παρεμβολῆς ut ita dicam exemplificandae gratia insertum; quod ad μεσημβρίας, βορέην attinet, Dion. Halic. versionem inepte rursus in Ionicam dialectum vertisse videtur). Prisc. XVIII 171 illi (scil. Graeci) γένει ποδαπὸς καὶ γένος· Ἡρόδοτος α'· Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω. Ammon. (s. v. τύραννος) Ἡρόδοτος ἐπὶ Κροίσου τυράννου δ' ἐθνέων, καὶ προβάς· τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω διεδέξατο τὴν βασιλείην (26, 1). totum caput 6 habet Suidas s. v. Κροῖσος in Atticam dialectum versum; variant codd. inter ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι et Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν (6, 3)

6 Hermog. De invent. 87 πρὸ γὰρ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν (ἦσαν Ἕλληνες v. l.) ἐλεύθεροι. cf. Suidae memoriam supra laudatam

1 Ἄλφους bQ | τοῦ ποταμοῦ Q | μεσημβρίας Strabo, cf. Alex. | Σύρων τε καὶ Dion. Hal. codd. aliquot, Alex., Strabo || 2 ἐξίει T | βορέην] alterum ρ add. A² βορέην cf. Alex., Tiber. || 3 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν πρῶτος Q | ἴσμεν RV^{ac} | τοὺς μὲν om. SV || 6 τῇ supra vers. D¹ || 7 πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι vel πάντες Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν Hermog., Suid. || 11 καλουμένους QM || 12 ὀνομάζουσι] καλέουσι S Ald. | Ἡρακλέους CDTRbMQSV || 13 post γὰρ add. ὁ Νίνου τοῦ Βήλου τοῦ Ἀλκαίου ACPS^{ms}

- 3 δαύλης δὲ ὁ Μύρσου ὕστατος. οἱ δὲ πρότερον Ἀγρωνος βασιλεύσαντες
ταύτης τῆς χώρας ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄττος, ἀπ' ὅτεν ὁ δῆμος
4 Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον Μήων καλεόμενος. παρὰ τούτων
Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου ἐκ δούλης τε
τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἡρακλέος, ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ 5
εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἔτεα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρὸς
ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχὴν μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου.
- 8 Οὗτος δὴ ὢν ὁ Κανδαύλης ἠράσθη τῆς ἐωυτοῦ γυναικός, ἐρασθεῖς δὲ
ἐνόμιζε οἱ εἶναι γυναῖκα πολλὸν πασέων καλλίστην. ὥστε δὲ ταῦτα
νομίζων, ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ὁ Δασκύλου ἀρεσκόμενος 10
μάλιστα, τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετί-
θετο ὁ Κανδαύλης καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικός ὑπερεπαινέων.
- 2 χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς,
ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιάδε Γύγῃ, οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαι μοι
λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους τῆς γυναικός (ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποιςιν 15

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 7, 3 ὁ Ἄττις οὗτος καὶ Λυδὸς ὕστερος Τρώων μάχης A man. rec. b² et alii
codd. Romanae quae dicitur stirpis

Ὅτι ὁ Κανδαύλης ὁ τῶν Σαρδίων τύραννος ἠράσθη τῆς ἐωυτοῦ γυναικός (8, 1) —
παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι αἰσχύνην μεγάλην φέρει γυμνὸν ὁρᾶσθαι τινα (10, 3) exc.
Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. I

Ἦτα — ὀφθαλμῶν (8, 2) et ἄμα — γυνή (8, 3) exc. paroemiogr. X

T 3 Eust. Comm. ad Dion. Perieg. 847 δηλοῖ Ἡρόδοτος, ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ
Λυδοῦ τοῦ Ἄττος, πρότερον Μήων καλούμενος || 16 Lucian. De domo 20 ἀναδέξα-
σθε αὐτὸν (sc. Hdt.) ἵασι πρὸς ὑμᾶς λέγοντα . . . 'ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν μυ-
θέεται καὶ οἱ πείσεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τουτέων περὶ ὅσων ἀκοῆς προτιμέων' ὥτα γὰρ
τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν.' Iulian. ep. 152: ὁ λογοποιὸς ὁ Θούριος ὥτα
εἶπεν ἀνθρώποις ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα

12 Eust. Od. 1441 (ad β 190) τὸ δὲ 'ἀνηρέστερον' ὥφειλε μὲν εἶναι 'ἀνηρότερον',
μέτρον δὲ χάριν οὕτω λαλεῖται, ὥς καὶ τὸ 'αἰδοιέστερον' καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς
καὶ τὸ ἀμορφέστατος γυνή παρ' Ἡροδότῳ (I 196, 3) ἐν ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις . . .
καὶ Ἡρόδοτος· τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων || 1588. Dion. Hal. De comp. 3
Γύγῃ — ἔτοιμος (10, 1), vocibus ποιεῖν ταῦτα additis, textum in Atticam dialectum
vertens. id. Rhet. II 401 ὥσπερ ἀμέλει καὶ Ἡρόδοτος πεποίηκεν διαλεγόμενον τὸν
Κανδαύλῃ πρὸς τὸν Γύγην· ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποιςιν ἐόντα ἀπιστότερα ὀφ-
θαλμῶν

1 Ἀγρωνος T bMQ || 2 ἀπ' ὅτεν P ἀπὸ τευ Rb ἀπὸτεν tell. || 3 τούτων δὲ
DTR bMQSV || 5 Ἡρακλέους ut vid. M | μὲν om. DTR bMQSV | τε om. DTR b
MQSV || 8 οὖν TRSV || 9 πολλῶ SV^{ac} πολλῶν Const. || 11 σπουδαιότερα D
σπουδαιότερα P | πραγμάτων TRMQSV Eust. || 12 καὶ² om. Const. | ὑπεραινέων
Const. || 13 Κανδαύλεα QM || 15 τὰ περὶ Dion. cod. quid. | ὥτα . . . ὀφθαλμῶν om.
Const.

έόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν)· ποίει ὅπως ἐκείνην θεήσεται γυμνήν.³ ὁ 3
 δὲ ἀμβώσας εἶπε· ὀρέσποτα, τίνα λέγεις λόγον οὐχ ὑγίεια κελεύων με
 δέσποιναν τὴν ἐμὴν θεήσασθαι γυμνήν; ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένῳ συν-
 εκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυμνή. πάλαι δὲ τὰ καλὰ ἀνθρώποισιν ἐξεύρηται, 4
 5 ἐκ τῶν μανθάνειν δεῖ· ἐν τοῖσιν ἐν τῷδε ἐστί· σκοπέειν τινὰ τὰ ἐώντοῦ.
 ἐγὼ δὲ πελθομαι ἐκείνην εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην καὶ σεο
 δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων.⁴ ὁ μὲν δὴ λέγων τοιαῦτα ἀπεμάχετο ἄρρωδέων, 9
 μὴ τί οἱ ἐξ αὐτέων γένηται κακόν. ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· θάρσει, Γύγη,
 καὶ μὴ φοβεῦ μήτε ἐμέ, ὥς σεο πειρώμενον λέγω λόγον τόνδε, μήτε
 10 γυναικα τὴν ἐμὴν, μὴ τί τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος· ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ
 μηχανήσομαι οὕτω ὥστε μηδὲ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ. ἐγὼ γάρ σε 2
 ἐς τὸ οἶκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα, ὅπισθε τῆς ἀνοιγομένης θύρης στήσω·
 μετὰ δ' ἐμὲ ἐσελθόντα παρέσται καὶ ἡ γυνή ἢ ἐμὴ ἐς κοῖτον. κεῖται δὲ
 ἀγχού τῆς ἐσόδου θρόνος· ἐπὶ τοῦτον τῶν ἱματίων κατὰ ἐν ἑκαστον
 15 ἐκδύνουσα θήσει καὶ κατ' ἡσυχίην πολλὴν παρέξει τοι θεήσασθαι·

A C P(p) DTR bMQ SV

φο]βεν (9, 1) inc. Pap. Ox. 2095 frustula tantum textus conservans

T 3 Plut. Mor. 139 οὐκ ὀρθῶς Ἡρόδοτος εἶπεν, ὅτι ἡ γυνή ἅμα τῷ χιτῶνι ἐκδύε-
 ται καὶ τὴν αἰδῶ. ibid. 37 καὶ καθάπερ Ἡρόδοτός φησιν ἅμα τῷ χιτῶνι συνεκδύεσθαι
 τὴν αἰδῶ τὰς γυναῖκας, οὕτως . . . Stob. XXXII 8: Ἡροδότου ἱστορίας α'· ἅμα δὲ
 χιτῶνι ἐκδυομένῳ ἐκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυμνή. LXXIV 36 eadem repetuntur, sed
 scrib. συνεκδύεται

2-4 Theo Progymn. IV 56 (199) vide ad I 32, 4 || 7 Etym. Magn. 633, 43 μετὰ
 τοῦ στερητικοῦ α' ἄρρωδῶ· Ἡρόδοτος· καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἄρρωδέων

1 ποίει Q Const. | θεήσεται QS θηήσεται b θεήσε+αι V || 2 ἀμβώσας A¹CP
 Dion., Const. μέγα ἀμβώσας A²rell. | λόγον λέγεις Dion. λόγον έχεις Theo |
 οὐκ CPDS (?) οὐκ ut vid. in οὐχ corr. A¹ || 3 θεάσασθαι SV Const. | χιτῶνι
 Theo | ἐκδύεται Stob. XXXII 8 || 4-5 πάλαι . . . ἐώντοῦ om. Const. || 5 τίνα
 σκοπέειν D τίνα σκοπεύειν RbMQSV || 6 πασέων γυναικῶν εἶναι Q pars codd.
 Dion. | καὶ σεο bQ καὶ σέ Const. || 7 τοιαῦτα] ταῦτα Dion. | ἄρρωδέων CD^cA² ||
 7-8 ἄρρωδέων . . . κακόν om. Dion. || 8 αὐτῶν A²P | ἀμείβετα Q | τοιάδε DT
 RbMQSV ἢ τοιάδε suprascr. A² | θάρση Const. || 9 πειρώμενος A^{ac}CP Pap.
 Ox. 2095, Const., Dion. codd. plur. πειρώμενον RV | λέγω λόγον] τὸν λόγον
 λέγω D λόγον λέγω Dion. codd. plur. λέγω om. TRbMQSV | Weber Anal.
 Hdt. I 212 lectionem stirpis Romanae quae dicitur integram esse retur ('πειρώμε-
 ρον est acc. part. absoluti, cui subiectum τὸν λόγον vel λόγον τόνδε additum est')
 afferens argumentum ex Kühner-Gerth II 95 || 10 μὴ] μὴ δὲ ACPR | ἐγὼ] ἄγων
 (ἀγαγὼν v. l.) Dion. || 12 εἰς CQ || 13 ἐσελθόντα Const. | αὐτίκα παρέσται Pap. |
 κοιτῶνα DTRbMQSV κοίτην Dion. (Att. dialecti gratia?) || 14 τούτων Const. |
 κατ' ἐν Const. || 15 ἐκδύνουσα Const. | τοι] το V | θεήσεσθαι Q

- 3 ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νώτου τε αὐτῆς γένῃ,
 10 σοὶ μελέτω τὸ ἐνθεῦτεν ὅπως μὴ σ' ἐσώφεται ἰόντα διὰ θυρέων.' ὁ μὲν δὴ
 ὡς οὐκ ἐδύνατο διαφυγέειν, ἦν ἔτοιμος· ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρῃ
 τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα
 παρῆν καὶ ἡ γυνή, ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα ἐθηεῖτο ὁ 5
 2 Γύγης. ὡς δὲ κατὰ νώτου ἐγένετο ἰούσης τῆς γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην,
 ὑπεκδὺς ἐχώρεε ἔξω καὶ ἡ γυνή ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα. μαθοῦσα δὲ τὸ
 ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὔτε ἀνέβωσε αἰσχυρθεῖσα οὔτε ἔδοξε μαθεῖν ἐν
 3 νόῳ ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλεα· παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ
 καὶ παρὰ τοῖσιν ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς 10
 11 αἰσχύνην μεγάλην φέρει. τότε μὲν δὴ οὕτως οὐδὲν δηλώσασα ἡσυχίην
 εἶχε ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγγόνεε, τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὥρα
 πιστοὺς ἐόντας ἐωυτῇ, ἐτοίμους ποιησαμένη ἐκάλεε τὸν Γύγεα. ὁ δὲ
 οὐδὲν δοκέων αὐτὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι ἦλθε καλεόμενος·
 2 ἐώθεε γὰρ καὶ πρόσθε, ὅπως ἡ βασιλεία καλέοι, φοιτᾷν. ὡς δὲ ὁ Γύγης 15
 ἀπίκετο, ἔλεγε ἡ γυνή, τάδε 'νῦν τοι δυοῖν παρουνσέων, Γύγη, δίδωμι
 αἰρεσιν, ὁκοτέρην βούλει τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλην ἀποκτείνας ἐμέ
 τε καὶ τὴν βασιλῆϊν ἔχε τὴν Λυδῶν ἢ αὐτόν σε αὐτίκα οὕτω ἀποθνήσκων
 δεῖ, ὡς ἂν μὴ πάντα πειθόμενος Κανδαύλῃ τοῦ λοιποῦ ἴδῃς τὰ μὴ σε δεῖ.
 3 ἀλλ' ἤτοι κεινόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλλυσθαι ἢ σὲ τὸν 20
 ἐμὲ γυμνὴν θεησάμενον καὶ ποιήσαντα οὐ νομιζόμενα.' ὁ δὲ Γύγης τέως

A C P(p) DTR bMQ SV

[γέ]νη (9, 3) expl. Pap. Ox. 2095 col. I

πρηχθέν[των] (11, 1) inc. Pap. Ox. 2095 col. II

αἰσχύνην μεγάλην φέρει γυμνὸν ὀραῖσθαι τινα (10, 3) expl. exc. Const. Porph.

1 Lex. Vind. Ἡρόδοτος· ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ νώτου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νώτου
 τε αὐτῆς γένῃ, σοὶ μελέτω τὸν τεῦθεν

1 στείχῃ P¹ DTRbMQSV Lex. Vind., Const. στείχῃ p rel. | αὐτῆς] αὐτῆς Vat.
 122 Valla (in vicem) || 2 ἐνθεῦθεν CP¹ bRV Lex. Vind. | σ' ἐσώφεται scripsi ἐσ-
 ὀφεται ACP¹ σε ὀφεται D σε ὀφεται P^{ms} p rel. | διὰ τῶν MQS Ald. || 3 ἡδύνατο
 DTRbMQSV || 5 ἐσελθοῦσαν A | εἴματα] ἱμάτια Const. | ἐθηεῖτο D ἐθηήτο
 TRbMQSV || 6 νότου Const. || 7 ἐπώρα lectio nescio unde a Scaligero Univ. Can-
 tabr. Nn. 6 notata ὀρα DRbMQSV | μιν] μὲν Const. || 8 ἀνέβωσε Const. ἀν-
 εβόησεν SV || 9 τίσεσθαι D Ald. | δὲ om. DRSV || 10 τίσιν C¹ πᾶσιν SV | ἐς om.
 TRbMQSV Const. || 12 ὥρα P ἐώρα DTRbMQSV ε supra versum add. A man.
 rec. || 15 πρόσθεν PRbV Pap. Ox. 2095 || 16 ἀπίετο SV | τοι δυοῖν scripsi (cf. quae
 in grammatica mea 95 de substantivorum numero duali obsoleto dixi) τοῖν δυοῖν
 SV | τοι δυοῖν ὁδοῖν cett. (voci τοι ut vid. v adscr. A man. rec.) || 17 βούλει D² |
 Κανδαύλην Pap. Ox. 2095 Κανδαύλεα codd. || 18 ἀποθνήσκων αὐτίκα οὕτω MQ ||
 19 εἶδῃς ARSV Ἰωνικῶς ἰῶτα supra lin. adnotavit A man. rec. || 21 γυμνὴν τε
 A² D | θεησάμενον APpD Pap. Ox. 2095 θεησάμενον cett.

μὲν ἀπεθώμαζε τὰ λεγόμενα, μετὰ δὲ ἰκέτενε, μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν
διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. οὐκ ὦν δὴ ἐπειθε, ἀλλ' ὥρα ἀναγκαίην 4
ἀληθῶς προκειμένην ἢ τὸν δεσπότην ἀπολλύναι ἢ αὐτὸν ὑπ' ἄλλων
ἀπόλλυσθαι· αἰρέεται αὐτὸς περιεῖναι. ἐπειρώτα δὴ λέγων, τάδε ἔπει
5 με ἀναγκάζεις δεσπότεα τὸν ἐμὸν κτείνειν οὐκ ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω,
τέω καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ. ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· ἔκ τοῦ 5
αὐτοῦ μὲν χωρίου ἡ ὁρμή ἐσται, ὅθεν περ καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἐπεδέξατο
γυμνήν, ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχειρήσις ἐσται. ὥς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, 12
νυκτὸς γενομένης (οὐ γὰρ ἐμετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία,
10 ἀλλ' ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι ἢ Κανδαύλεα) εἶπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ
γυναικί· καὶ μιν ἐκείνῃ ἐγχειρίδιον δοῦσα κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν
θύρην. καὶ μετὰ ταῦτα ἀναπανομένου Κανδαύλεω ὑπεκδύς τε καὶ ἀποκτεί- 2
νας αὐτὸν ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληίην Γύγης, τοῦ καὶ
Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν ἰάμβῳ τρι-
15 μέτρῳ ἐπεμνήσθη.

Ἔσχε δὲ τὴν βασιληίην καὶ ἐκρατύνθη ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρηστηρίου. 13

A C P(p) DTR bMQ SV
αἰρε[εται (11, 4) expl. Pap. Ox. 2095 col. II

T 13–15 Rufin. Comm. in metr. Terent. 27 (Keil, Gr. Lat. VI 563) *quod* (sc. iambus) *binis pedibus et non singulis scanditur, vetus institutum est. quippe Herodotus, antiquus historiae auctor, cum de heroo diceret versu, quem singulis partiti pedibus moris est, ita dixit: καὶ σφιν ἡ Πυθίη ἀφικομένοισιν χρῆ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε* (I 47, 2). ἀλλ' ὅταν . . . εἶναι (I 55, 2), *unde apparet heroum singulis pedibus scandi etiam apud veteres solitum. iambum autem binis idem ait, cum de Archilochio Pario referret, qui Gygae fabulam optime complexus est, ita: Γύγης, τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονώς ἐπέμνησε* (sic fort. restituendum ex επεννεσ, ηπεμνησ; ἐπήνεσεν Ald., ὑπέμνησεν Putsch) *ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ. meminuit autem versus eius Herodotus, quem applicui οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει*

1 ἀπεθώμαζε A ἀπεθώμαζε C Pap. Ox. 2095 || 2 οὐκων bMQ οὐκων D² |
ἐώρα DTRbMQSV ὄρα P || 3 δεσπότην Pap. Ox. 2095 δεσπότεα codd. |
ἀπολλύναι] ἀποκτείνει Q Ald. || 4 ἐπειρώτα C¹P¹DTMQSV ἐπειρώτα P²p cett.
Ἰωνικῶς supra lin. adnot. A man. rec. || 5 καὶ om. P¹ hab. p cett. | ἐπιχει-
ρήσωμεν Q ἐπιχειρίσωμεν Ald. || 7 ὑπεδέξατο TMQ ὑπεδείξατο b || 8 ἤρτη-
σαν SV^{ac} || 9 γυμνῆς DTRbMQ | μετίετο DTRbQMSV ἐμετίετο littera e
punctis occultantibus circumdata A μεθι (q. e. μεθίετο) in mg. adscr. A² |
οὐδεμία Q Ald. || 10 εἰς CP¹R ἐς p cett. || 12 ὑπεκδύς Sauppe quem secuti
sunt a Wesselingio edd. omnes ὑπειδύς RV^{ac} ὑπεισδύς V^c σ 'lunari' supra
litt. i addita ὑπεισδύς cett. ὑπεσδύς restituendum putat Cobet Mnem. 11, 73,
sed cf. Weber Anal. Hdt. 177 | τε obelo signavit nescio quae manus A ||
13 ἔχε SV | verba τοῦ . . . 15 ἐπεμνήσθη spuria arbitratum Wesselingium
secuti sunt Legrand Dowatur || 14 γενόμενος om. MQ || 15 ἐπέμνησε fort. Ru-
finus

- ὥς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύλεω πάθος καὶ ἐν ὀπλοισι
ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸν οἷ τε τοῦ Γύγεω στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ
Λυδοί, ἦν μὲν δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι Λυδῶν, τὸν δὲ
2 βασιλεύειν, ἦν δὲ μή, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδαν τὴν ἀρχήν. ἀνεῖλε
τε δὴ τὸ χρηστήριον, καὶ ἐβασίλευσε οὕτω Γύγης. τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ
Πυθίη, ὥς Ἡρακλείδῃσι τίσις ἦξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον Γύγεω.
τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοὶ τε καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο,
14 πρὶν δὴ ἐπετελέσθῃ. τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαι τοὺς
Ἡρακλείδαν ἀπελόμενοι, Γύγης δὲ τυραννεύσας ἀπέπεμψε ἀναθήματα ἐς
Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα, ἀλλ' ὅσα μὲν ἀργύρου ἀναθήματα, ἔστιν οἱ πλείστα 10
ἐν Δελφοῖσι, παρέξ δὲ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἅπλετον ἀνέθηκε ἄλλον τε καὶ
τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ· κορητῆρές οἱ ἀριθμὸν ἐξ χρύσεοι
2 ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ σταθμὸν ἔχοντες
τριήκοντα τάλαντα, ἀληθείη δὲ λόγῳ χρωμένῳ οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου
ἐστὶ ὁ θησαυρός, ἀλλὰ Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος. οὕτως δὲ ὁ Γύγης πρῶτος 15
βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα μετὰ
3 Μίδην τὸν Γορδίου Φρυγίης βασιλέα· ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ Μίδης τὸν
βασιλῆον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκασε, ἐόντα ἀξιοθέητον· κέεται
δὲ ὁ θρόνος οὗτος ἔνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω κορητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος
καὶ ὁ ἀργυρὸς, τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλέεται Γυγάδας ἐπὶ 20
4 τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην. ἐσέβαλε μὲν νῦν στρατιὴν καὶ οὗτος, ἐπεῖτε
ἦρξε, ἐς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλε.

A C P(p) DTR bMQ SV

T 21ss. Suid. s. v. Γύγης: ἐσέβαλε — πεδίῳ (18, 1)

3 Λέξ. ἀνέλη· χρήση. Suid. ἀνέλη· παρὰ Ἡεροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'χρήσει'. Greg. Cor. 82 τὸ μαντεύεσθαι 'ἀνελεῖν' || 18 Prisc. XVIII 184 illi (sc. Graeci) εἰς pro ἐν ponunt: ... Ἡρόδοτος· τὸν θρόνον, εἰς τὸν προκατίζων ἐδίκασεν

1 ἔνοπλοι DTRbMQSV ἐν ὀπλοισιν ἢ ἔνοπλοι in mg. A, sed cf. Weber Stud. Ital. Fil. Class. NS 17, 261 || 2 εἰς A | στρατιῶται TRbMQSV || 3 δὴ om. C¹ P¹ A¹, manu rec. suprascriptum et iterum erasum A del. Stein Hude | τῶν Λυδῶν M | τόνδε TRbMQSV || 4 Ἡρακλῆδας b || 6 Ἡρακλείδαισι D | τίσεις V || 7 οἱ om. D || 9 vocī ἀπελόμενοι suprascr. φ (q. e. ἀφελόμενοι) nescio quae manus A || 9—10 ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα ἐς Δελφοὺς D ἐς Δελφοὺς ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα MQ (εἰς) || 13 ἀνακέαται S ἀνακέαται (ai ex an corr.) V | Κορινθίῳ P¹ D | θησαυρῷ ... 14 Κορινθίων haplogr. om. S¹ V || 14 δημοσίῳ] δήμον TRbMQSV ἢ δήμον suprascr. A² || 15 οὗτος C¹ οὗτος AP¹ ἢ οὕτω suprascr. A man. post. οὕτως P² P οὕτω Q² rell. || 16 μετὰ δὲ D¹ SV || 17 τὸν¹ τοῦ SV | τὸν Φρυγίης βασιλέα (βασιλῆα Q) DTRbMQSV | δὴ om. TRbMSV || 18 βασιλῆον R | προκατίζων Prisc. | ἐδίκασεν ὄντα (ex ἐδίκασ' ὄντα natum) M | κέεται PDRbMQSV || 19 κρατῆρες TRbV || 20 Γυγάδας T || 21 ἐπωνυμίην Q Ald. | νῦν Suid. | καὶ οὗτος στρατιὴν DTRbMQSV || 22 ἐς² om. Suid.

ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος θυῶν
δέοντα τεσσαράκοντα ἔτεα.

Τοῦτον μὲν παρήσομεν τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, Ἄρδουος δὲ τοῦ Γύγεω 15
μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πριηνέας τε
5 εἶλε ἐς Μίλητον τε ἐσέβαλε, ἐπὶ τούτου τε τυραννεύοντος Σαρδίων
Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθίων τῶν νομάδων ἐξαναστάντες ἀπίκοντο
ἐς τὴν Ἀσίην καὶ Σάρδις πλὴν τῆς ἀκροπόλιος εἶλον.

Ἄρδουος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα ἐξεδέξατο 16
Σαδνάττης ὁ Ἄρδουος καὶ ἐβασίλευσε ἔτεα δώδεκα, Σαδνάττειω δὲ
10 Ἀλνάττης. οὗτος δὲ Κναξάρη τε τῷ Δηϊόκω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ 2
Μήδοισι Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολο-
φῶνος κτισθεῖσαν εἶλε ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων
οὐκ ὥς ἠθέλε ἀπήλλαξε, ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα
ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπληγυτάτα τάδε· ἐπολέμησε Μιλησίοισι 17
15 παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πατρός. ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρχεε
τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε ὅπως μὲν εἶη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρι-
καῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν· ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ
πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικίου τε καὶ ἀνδρηίου, ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην 2
ἀπίκοντο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε οὔτε ἐνεπίμπρη
20 οὔτε θύρας ἀπέσπα, ἔα δὲ κατὰ χώραν ἐστάναι· ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ
τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειε, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω· τῆς γὰρ 3

A C P(p) DTR bMQ SV

6 Λέξ. ἐξ ἡθέων· ἐκ τόπων οἷς συναναστρέφονται. Suid. ἐξ ἡθέων· ἐκ τῶν συνήθων
τόπων, ἐν οἷς συναναστρέφονται || 16 Lex. Vind. 134 ὅπως ἀντὶ τοῦ 'ὄτε'. Ἡρόδοτος·
ὅπως μὲν εἶη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν || 17 Prisc.
XVIII 300 illi (sc. Graeci) ὑπὸ σοῦ καὶ ὑπὸ σοί καὶ ὑπὸ σέ. Herodotus in I
ἐστρατεύοντο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων καὶ αὐλῶν . . . ὑπὸ τὸν νηὸν κατα-
καέντα (51, 2) || 18 Λέξ. πηκτίς (πηκτίς v. l.)· ὄργανον, ψαλτήριον, αὐλός· εἶδος
ἀκολάστου σχήματος (ὄρχηματος v. l.)

1 γὰρ om. b Suid. | ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο DTRbQMSV || 2 τεσσαράκοντα A¹
τεσσαράκοντα M τεσσαράκοντα A² cett. γ' Suid. || 5 τε² om. Suid. || 6 ἀπικέ-
ατο CP || 7 Σάρδις PS Suid. Σάρδις V | πλὴν] πρὶν TbSV | ἀκροπόλεως Suid. ||
9 ἐβασίλευεν V | ἔτη DTRbMQSV || 11 ἀπὸ] ὑπὸ Q || 12 ἐσέβαλλεν Suid. | νν Suid. ||
13 οὐχ Suid. codd. plur. | δέ om. C¹ || 15 ἐπολιόρχησε PTR¹bMQSV || 16 ὅπως
Lex. Vind. | ἀδρός b in mg., add. A man. rec. ἀνδρός DV || 17 ἐσέβαλε DTR
bMQSV | δέ om. R¹ | ἐστρατεύοντο Prisc. || 18 πηκτίδων C¹ πηκτίδων QM Ald.,
cf. Lexx. | αὐλῶν M Prisc. | γυναικίου DTRbMQSV γυναικίου V | ἀνδρείου DT
RbMQSV || 19 οὔτε¹] οὐ Suid. | κατέβαλε(ν) RMQSV | ἐνεπίμπρη D || 20 κατέσπα
DTRbMQSV ἢ κατέ supraser. A man. rec. | ἐστάναι AD Suid. ἐστάμεναι
rell. | τε om. SV | καὶ . . . 21 γῇ om. SV || 21 τὸν² om. RbMQV | τὸν ἐν τῇ γῇ
om. P^t (habet p) | ὅπως Q | ἀπαλλάσσεται b ἀπαλλάσσεται (ex ἀπαλλάσσετο (cf.
lectionem cod. b) apparet natum esse) SV

- θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ
στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλε ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, ὅπως ἔχοιεν
ἐνθεῦτεν ὁρμώμενοι τὴν γῆν σπεῖρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι,
18 αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλον. ταῦτα
ποιέων ἐπολέμεε ἕτα ἔνδεκα, ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλη- 5
σίων ἐγένετο, ἐν τε ἐν Λιμενήϊω χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ
2 <ἐν> ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. τὰ μὲν νυν ἐξ ἕτα τῶν ἔνδεκα Σαδνάττης
ὁ Ἄρδνος ἔτι Λυδῶν ἦρχε ὁ καὶ ἐσβάλλον τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν
στρατιήν, Σαδνάττης οὗτος γὰρ καὶ ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας· τὰ δὲ
πέντε τῶν ἑτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Ἀλνάττης ὁ Σαδνάττεω ἐπολέμεε, 10
ὃς παραδεξάμενος, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, παρὰ τοῦ πατρὸς τὸν
3 πόλεμον προσεῖχε ἐντεταμένως. τοῖσι δὲ Μιλησίοισιν οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν
πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον ὅτι μὴ Χῖοι μόνον· οὗτοι δὲ τὸ ὅμοιον
ἀνταποδιδόντες ἐτιμώρεον, καὶ γὰρ δὴ πρότερον οἱ Μιλήσιοι τοῖσι
19 Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήνεικαν. τῷ δὲ δυωδεκάτῳ 15
ἔτει λήιον ἐμπιπραμένον ὑπὸ τῆς στρατιῆς συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι
πρῆγμα· ὥς ἄφθη τάχιστα τὸ λήιον, ἀνέμῳ βιώμενον ἄψατο νηοῦ
2 Ἀθηναίης ἐπὶ κλησιν Ἀσσησίης, ἀφθεῖς δὲ ὁ νηὸς κατεκαύθη. καὶ τὸ
παραντίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ τῆς στρατιῆς ἀπικομένης
ἐς Σάρδεις ἐνόσησε ὁ Ἀλνάττης· μακροτέρης δὲ οἱ γινομένης τῆς νόσου 20
πέμπει ἐς Δελφούς θεοπρόπους εἶτε δὴ συμβουλευσάντος τευ εἶτε καὶ
3 αὐτῷ ἔδοξε πέμπαντι τὸν θεὸν ἐπειρέσθαι περὶ τῆς νόσου. τοῖσι δὲ ἡ

A C P(p) DTR bMQ SV

5—7 Suid. s. νν. διφάσια, τρώματα: ἐν τοῖσι — πεδίῳ || 21—22 Prisc. XVIII 183
(non liquet, qua de re grammatica agat) Ἡρόδοτος α'· εἶτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμ-
ψαντι (πέμπαι v. l.) εἰς Δελφούς τὸν θεὸν ἐπειρέσθαι (ἐπείρεσθαι v. l.)

1 ὥστε καὶ Suid. codd. quid. | ἐπ' ἔδρης CTRbMQ ψιλόν adnot. et φ suprascr.
litterae π A man. secunda (ut vid.), iterum obelo signavit et ἐπέδρης mg. add.
man. rec. A | τὸ ἔργον Suid. || 2 κατέβαλλεν A²bP κατέβαλεν p cett. || 3 ἐνθεῦ-
θεν D¹V ἐντεῦτεν C | ὁρμώμενοι C || 4 ἐσβαλὼν S ἐσβαλλὼν V ('alterum λ
minute scr.' Weber) || 5 τοῖσι] τίσι Q | διφράσια D || 6 ἐν τε ἐν Λιμενήϊω AC¹
Suid. ἐν τε Λιμενήϊω rell. ἐν τε ἐν . . . <ἐν> ἐν . . . Reiske recte nusus Vallae
versione Latina (unum in Limeneio . . . alterum in campo Maeandri) || 7 πεδίῳ
om. D || 8 ἐσβαλὼν DTRbMQSV || 9 Σαδνάττης del. Bekker Hude | γὰρ ante
οὗτος T om. DMSV || 12 οὐδαμῶ (?) D¹ οὐδαμῇ SV | Ἰόνων V || 13 συναπελά-
φρυνον bTQ | δὲ καὶ τὸ SV | ὅμοιον CP || 15 συνδιήνειμαν SV | δυωδεκάτῳ D¹ ||
16 συνηνείχθη C συνήχθη S συνείχθη V || 17 ἄφθη Cb || 18 Ἀσίης C¹ Ἀσ-
σίης D Ἀσισίης TbMQ | ἀφθεις C¹ | νεὼς C || 19 λόγος μὲν P¹ μὲν λόγος P²p
cett. || 20 Σάρδεις PTMQ | γενομένης DTRbMQSV | νόσου CPQR || 21 δὴ C ||
22 πέμπαντα A¹ πέμπαν C πέμπαι Prisc. codd. quid. | ἐπειρέσθαι Prisc. codd.
plur. | νόσου CPTRMQ

Πυθίη ἀπικομένοισιν ἐς Δελφοὺς οὐκ ἔφη χρήσειν, πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῆς
 Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι, τὸν ἐνέπρησαν χώρας τῆς Μιλησίης ἐν Ἀσσησῶ.
 Δελφῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι· Μιλήσιοι δὲ τάδε προστιθεῖσι 20
 τούτοις, Περίανδρον τὸν Κυφέλου ἐόντα Θρασυβούλῳ τῷ τότε Μίλητον
 5 τυραννεύοντι ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα πνυθόμενον τὸ χρηστήριον τὸ τῷ
 Ἀλυάττῃ γενόμενον πέμψαντα ἄγγελον κατεπειν, ὅπως ἂν τι προειδὼς
 πρὸς τὸ παρεὸν βουλευῆται. Μιλήσιοι μὲν νυν οὕτω λέγουσι γενέσθαι· 21
 Ἀλυάττης δέ, ὡς οἱ ταῦτα ἐξηγγέλθη, αὐτίκα ἔπεμπε κήρυκα ἐς Μίλητον
 βουλόμενος σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοις χρόνον
 10 ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομή. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν,
 Θρασύβουλος δὲ σαφέως προπεπυσμένος πάντα λόγον καὶ εἰδὼς τὰ
 Ἀλυάττης μέλλοι ποιῆσειν, μηχανᾶται τοιάδε· ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος 2
 καὶ ἔωντοῦ καὶ ἰδιωτικός, τοῦτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν
 προεῖπε Μιλησίοις, ἐπεὰν αὐτὸς σημήνη, τότε πίνειν τε πάντας καὶ
 15 κώμῳ χρῆσθαι ἐς ἀλλήλους. ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ προηγόρευε Θρασύ- 22
 βουλος τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ κῆρυξ ὁ Σαρδιηνὸς ἰδὼν τε σωρὸν
 μέγαν σίτου κεχυμένον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσιν ἐόντας
 ἀγγείλῃ Ἀλυάττῃ. τὰ δὴ καὶ ἐγένετο, ὡς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ κῆρυξ 2
 καὶ εἵπας πρὸς Θρασύβουλον τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς ἀπῆλθε ἐς τὰς

A C P(p) DTR bMQ SV

επε]μπε κηρυ[κα (21, 1) — ιδων τε (22, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. I

2 ἀνορθώσουσι A²DTRbMQSV | τῆς τῆς RSV ('erat igitur in archetypo

τῆς
 RSV χώρης τῆς Μιλησίης' Weber Anal. Hdt. 174) | Ἀσσησῶ b || 4 τὸν Κυφέλλου
 TbV² τὸν τοῦ Κυφέλλου SV¹ || 5 πειθόμενον T || 6 ἀπειπεῖν C || 7 παρὸν DTRb
 QSV ε supr. lin. add. nescio quae manus M | βούληται S¹V || 8 ἐξαγγέλθη CP |
 κήρυκας A man. rec., DTRbMQSV fin. voc. non exstat Pap. Col. || 9 βουλό-
 μενον SV¹ | χρόνον A¹ χρόνων A² χρόνον A man. recentissima || 10 ἦν] 'fuit
 ad Miletum'; ad syntaxin cf. Kühner-Gerth I 543; Legrand comparat ἐς Λακε-
 δαίμονα ἐγένετο V 38, inepte tamen propter verborum εἶναι et γίνεσθαι quod ad
 aspectum verbaalem attinet differentiam; ἦε coni. Valckenaer, quem secutus est
 Hude || 11 σαφέως] θρασέως MQ | προπεπυσμένος A man. rec., DTR²bMQSV
 προπεπυσμένος R¹]εως προ[Pap. || 12 μέλοι R μέλλει PTbMQ | τοιόνδε DTRb
 MQSV]δε Pap. Col. | ἄστν QV[II] || 13 πάντα συγκομίσας] ἅπαντα συναγαγὼν A
 man. rec., DTRbMQSV παντα[Pap. Col. || 15 χρέεσθαι CP]αι Pap. Col. |
 ἐποίε R¹V¹]εε Pap. Col. | προηγόρευε CPR προσηγόρευε DT σ supra lin.
 add. A², iterum erasit man. rec. προσαγόρευε SV[II] || 16 εἵνεκα DTRbMQSV[II] |
 Σαρδήιος DTRbMQSV² ἦ ὁ Σαρδήιος A^{ms} Σαρδύιος SV¹[II] | τε om. D | σῶ-
 ρον TMQ σωρὸν (ex σῶρον natum?) b σαυρ[ο]ν Pap. Col. || 17 εὐπαθείῃσιν] ι
 in ει (vel ει in ι) corr. nescio quae manus A, notam Ἰωνικῶς ἱ supra lin. add. ||
 18 ἐκεῖνον D¹ ἐκεῖνα* D² || 19 εἰπὼν TR²bMQS ἦ εἰπὼν supr. lin. A² εἵπας
 πῶν (q. e. εἵπας) V | τοῦ] τὸν RV | τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ MQ Ald. | ἐπῆλθε(ν)
 DTbSV, supra lin. A man. rec.

- 3 Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή· ἐλπίζων
γὰρ ὁ Ἀλυσάτης σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν
τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς
4 Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. μετὰ δὲ ἢ τε
διαλλαγή σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε 'ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους', 5
καὶ δύο τε ἀντὶ ἐνὸς νηοῦς τῇ Ἀθηναίῃ ὠκοδόμησε ὁ Ἀλυσάτης ἐν τῇ
Ἀσσησῶ αὐτὸς τε ἐκ τῆς νοῦσου ἀνέστη. κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους
τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἀλυσάτῃ ὦδε ἔσχε.
- 23 Περίανδρος δὲ ἦν Κυψέλου παῖς οὗτος ὁ τῷ Θρασυβούλῳ τὸ χρηστήριον
μηνύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθιον· τῷ δὲ λέγουσι Κορίνθιοι 10
(ὁμολογέουσι δὲ σφιν Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶμα μέγιστον παραστῆναι·
Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα
κιθαρωδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον καὶ διθύραμβον πρῶτον
ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα
24 ἐν Κορίνθῳ. τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρί- 15
βοντα παρὰ Περίανδρῳ ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην,
ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι.
2 ὁρμᾶσθαι μὲν νῦν ἐκ Τάραντος, πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ

A C P(p) DTR bMQ SV

το[ν πολλόν (24, 1) — μισθω]σα[σθαι (24, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. II

T 9ss. Dio Chrys. XXXVII 1—4 (101—102) λέγω . . . Περίανδρον τὸν Κυψέλου . . . , ἐπ' οὗ Ἀρίων ἐγένετο, ὃς καὶ διθύραμβον πρῶτος ἀνθρώπων ἐποίησε καὶ ὠνόμασε καὶ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ. θεοφιλὴς γὰρ οὕτως ἦν, ὥστε ἀναπλέων ἐνταῦθα μετὰ χρημάτων μεγάλων . . . μέλλων εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν πορθμέων ἐκπεσεῖν . . . παρητήσατο αὐτοὺς πρὸ τῆς ἐκβολῆς ἄσαι πανσαμένου δὲ τοῦ Ἀρίωνος . . . δελφίς δ' ὑπελθὼν ἐξεκόμισε τὸν ᾠδὸν ἐπὶ Ταίναρον ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ. . . . ποιησάμενος μίμημα χαλκοῦν οὐ μέγα ἀνέθηκεν ἐπὶ Ταίναρον, αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εὐεργέτου καθήμενον. paraphrasis Latina apud Frontonem 237 N.

1 Prisc. XVIII 203 ἐλπίζω non solum de bono illi (sc. Graeci) dicunt. Herodotus I ἐλπίζων σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν τετρῦσθαι ἐς τοῦσχατον κακοῦ || 10 Hermog. De eloqu. meth. 434 W. οἱ παλαιοὶ διηγούμενοι διπλῇ τινι μεθόδῳ χρῶνται, ἀναφορᾷ δι' ἀσφάλειαν καὶ διὰ πίστιν βεβαιώσκει· οἷον . . . Ἡρόδοτος· οὕτω (τῷ cod. unus) δὲ λέγουσι Κορίνθιοι ἀναφορὰ, ὁμολογέουσι δὲ σφιν Λέσβιοι βεβαίως || 13 Λέξ. διθύραμβος· ὕμνος εἰς Διόνυσον. Suid. s. v. eadem quae Λέξ.

1 Σάρδεις PQ | ὡς σὲ ἐγὼ D || 2 σιτοδ•είην D σιτοδείην T Prisc. (v. supra) σιτοδείην A² RSVMQ | σιτοδείην ἰσχυρὴν εἶναι Q | τῇ add. D^c | λεῶ RV νεῶν C¹ || 3 τετρῦσθαι TRQMSV | εἰς MQ || 4 ἐδόκεε CP || 5 ἐπ' ᾧ litt. φ add. nescio an manus prima A | συμμάχους P, v. praef. p. XXI || 6 οἰκοδόμησε CP¹ || 7 νόσου CR QV | κατὰ μὲν καὶ τὰ μὲν κατὰ TMQ || 8 Ἀλυσάτης DRSV || 9 Κυψέλλου T || 10 τῷ] οὕτω Hermog. codd. plur. τὸ D || 11 θῶμα P¹ τῶμα C || 12 Ἀρίονα D¹ | Μιθυμναῖον AD¹ | ἐξενειχθέντα ASV || 14 διδάξαντα] δείξαντα MQ || 15 Ἀρίωνα D¹ | τόν] τὸ P¹ (?) b || 16 παρὰ] σὺν S σὺν παρὰ V || 17 δὲ om. D

Κορινθίοισι μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων· τοὺς δὲ ἐν τῷ
 πελάγει ἐπιβουλεύειν τὸν Ἀρίωνα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα· τὸν δὲ
 συνέντα τοῦτο λίσσεσθαι χρήματα μὲν σφι προῖέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεό-
 μενον. οὐκ ὦν δὴ πείθειν αὐτὸν τούτοις, ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ 3
 αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν
 τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίωνα ἐς ἀπορίην παραιτήσασθαι, 4
 ἐπειδὴ σφιν οὕτω δοκέει, περιιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν
 τοῖσι ἐδώλοισι ἀείσαι· ἀείσας δὲ ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι. καὶ 5
 τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονήν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων
 10 αἰδοῦ, ἀναχωρεῖσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσσην νέα· τὸν δὲ ἐνδύντα τε
 πᾶσαν τὴν σκευὴν καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην στάντα ἐν τοῖσι ἐδώλοισι
 διεξελθεῖν νόμον τὸν ὀρθιον. τελευτῶντος δὲ τοῦ νόμου ῥῖπαί μιν ἐς τὴν
 θάλασσαν ἑωυτὸν ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν 6
 ἐς Κόρινθον, τὸν δὲ δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον.
 15 ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ καὶ ἀπικόμενον
 ἀπηγγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίωνα μὲν ἐν 7
 φυλακῇ ἔχειν οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων· ὡς δὲ

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 24, 7 (ad ἀνακῶς) ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς **B** man. rec. ἐπιμελῶς **A** man. rec.

7 Λέξ. σκευή· ὀπλισίς καὶ στολή || 8 Λέξ. ἐδώλοισιν (ἐδώλοισι, ἐδωλίοισι νν. ll.)·
 ὑποστρώμασι νηός, ζυγαῖς, καθέδραις (ζυγαῖς· καθέδραις ut separatum λῆμμα ha-
 bent codd.). Harpocr. s. v. ἐδωλῖαι· καὶ ἐδωλῖαι αἱ ἐν ταῖς νανσί καθέδραι. Ἡρό-
 δοτος α'. Suid. s. v. ἐδωλῖαι· καὶ ἐδωλίοισι, παρὰ Ἡροδότῳ, ὑποστρώμασι νηός.
 s. v. ζυγοί· παρὰ Ἡροδότῳ καθέδραι || 12 Λέξ. ὀρθιον νόμον (ὀρθιος νόμος Lexx.
 alphab.)· Θανύρα τὸν ὀρθιον νόμον· ὁ κιθαρωδὸς τρόπος τῆς (om. Lexx. alph.)
 μελωδίας ἀρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ (τακτὴν καὶ om. Lexx. alphabet.) ῥυθμὸν ὠρι-
 σμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ, ὧν ὁ εἰς ὁ ὀρθιος. Suid. ὀρθιος νόμος· ὁ καθαρωδικὸς τῆς
 ἀρμονίας· ἦσαν δε ἑπτὰ· οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἰς ὀρθιος || 17 Λέξ. ἀνακῶς· ἐπι-
 μελῶς, φυλακτικῶς. Eustath. II. 21 (ad A 7) δῆλον . . . ὅτι θεία τις λέξις τὸ 'ἀναξ'
 . . . ἢ δὲ χρῆσις τοῦ ἀνακῶς καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ. Od. 1425 (ad α 401) πόθεν . . .
 γίνεται τὸ 'ἀναξ', δηλοῦται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα. ῥητέον δὲ καὶ ἐνταῦθα,
 ὅτι παρὰ τὸ 'ἀνακῶς', ὃ ἐστὶν 'ἐπιμελῶς', γίνεται· ἐστὶ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἀνακῶς ἀντὶ

2 Ἀρίωνα **D¹** || 3 προῖέντα σφι **DTRbMQSV** || 5 ταφεῖς **D¹RSV** ταφῆς **D** man.
 rec. | γῇ] τῇ **D¹** | ἢ om. **D¹** || 6 δὲ] δὴ propos. Stein || 7 δοκέει **bMQ** | περιιδέ-
 ει **M** | αὐτὸν om. **bMQ** || 8 ἐδώλοισιν **C** ἐδωλίοισι **P²TRbMQSV** ἐδώλοισι **D¹**
 (i inser. **D²**) ἢ ἐδωλίοισι suprascr. **A** man. rec. (eadem lectt. iterantur lin. 11), cf.
 Harpocr., Suid., vv. ll. lexic. supra | κατεργάσεσθαι **P^c**, sed v. Kühner-Gerth I 195,
 qui Hdt. I 53, 3 laudat, q. cf. || 11 ad ἐδώλοισι cf. adnotationem ad lin. 8 || 12 ὀρ-
 θιον **TRbSV** | τελευτῶντα Richards, quem sequitur Legrand. talem lectionem
 antiquitus exstitisse ex voce πανσαμένον in Dion. Chrys. paraphrasi usitato con-
 stare videtur || 14 ἐς τὴν (add. **D¹**) Κόρινθον **DTRbMQSV** | ἐξενεῖκαι **A** (ἐξήγαγεν,
 ἐξέβαλεν in mg. interpret. man. rec. **A**) ἐξενεῖκεν in ἐξενεῖκαι corr. **V¹** | ἐπὶ] **A¹**
CP Dio Chrys. ἢ ἐς Ταί(ναρον) supr. lin. **A²** ἐς rell.

- ἄρα παρῆναι αὐτοὺς κληθέντας, ἱστορέεσθαι εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος·
 φασκεν δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλίην καὶ μιν εὖ πρήσσοντα
 λίποιεν ἐν Τάραντι, ἐπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα ὥσπερ ἔχων ἐξεπῆδησε,
 8 καὶ τοὺς ἐκπλαγέντας οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχόμενους ἀρνέεσθαι. ταῦτα μὲν
 νυν Κορίνθιοι τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι, καὶ Ἀρίονος ἔστι ἀνάθημα χάλκεον 5
 οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ, ἐπὶ δελφίνος ἐπεὶ ἄνθρωπος.
- 25 Ἀλυσίας δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας μετέπειτα
 2 τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. ἀνέθηκε δὲ ἐκφυγὼν τὴν
 νοῦσον δεύτερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης ἐς Δελφοὺς κρητῆρά τε ἀργύρεον
 μέγα καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων 10
 τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, δς μῦθος δὴ
 πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.
- 26 Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυσίας ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Κροῖσος ὁ
 Ἀλυσίας ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα, δς δὴ Ἑλλήνων
 2 πρῶτοις ἐπεθήκατο Ἐφεσίοις. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι πολιορκούμενοι 15
 ὑπ' αὐτοῦ ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάπαντες ἐκ τοῦ νηοῦ
 σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. (ἔστι δὲ μεταξὺ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε
 3 ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ ἑπτὰ στάδιοι.) πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις
 ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, μετὰ δὲ ἐν μέρει ἑκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων
 ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, τῶν μὲν ἐδύνατο μέζοντας παρευρίσκειν, 20
 27 μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. ὥς δὲ ἄρα οἱ
 ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν
 2 ἐπενόεε νέας ποιησάμενος ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησιν. ἐόντων δὲ οἱ
 πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα

A C P(p) DTR bMQ SV

T 10 Plut. Mor. 436 ἡ περιβόητος . . . τοῦ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις, ἣν Ἡρόδοτος
 ὑπερκρητηρίδιον ὠνόμασεν || 11 Schol. Plat. ad Phaed. 108d sub Γλαύκου τέχνη:
 οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὔρεν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

τοῦ 'φροντιστικῶς', 'ἐπιμελῶς', Ἡρόδοτος. . . Πανσανίας δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ
 ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ 'φυλακτικῶς' καὶ 'προνοητικῶς' παρὰ τε Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ
 (cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 181). Suid. ἀνακῶς· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'ἐπιμελῶς', 'φυλακτικῶς' ἢ 'βασιλικῶς', καὶ ἀνακῶς ἔχειν 'φροντίζειν'. Greg. Cor.
 84 τὸ 'ἐπιμελῶς' ἀνακῶς

13 Ammon.: v. quae ad 6, 1 laudantur

2 περὶ] περὶ τὴν TM | πρήσσοντα R | πρήσαντα SV || 4 ἐλεγχόμενος C¹ || 5 τε]
 λέγουσι Q || 6 οὐ om. CPRSV (habet Dio Chrys.) || 8 πενήκοντα] N D (Hemmer-
 dinger 167) | ἀνέθηκε . . . 12 ἐξεῦρε om. D¹ || 9 οἰκείας D² || 12 ἐξεῦρε] dubito an
 εὔρεν Scholiorum Platon. genuinae lectionis sit memoria || 13 διεδέξατο Ammon. |
 ἐξεδέξατο . . . 14 Ἀλυσίας haplogr. om. R || 14 ὦν DTRbMQSV | τριήκοντα
 DR || 22 κατεστρέφετο Q | ἐνθεῦτεν D¹ RVb || 23 νησιώτοις D

[ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις], οἱ δὲ Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου
 Κροῖσον, εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι
 τὴν ναυπηγίην· ὧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην ἐς 3
 Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἐν νῶ ἔχοντες στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπίσαντα
 5 λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα εἰπεῖν· αἶ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον
 νησιώτησιν, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι· τὸν δὲ ὑπολαβόντα 4
 φάναι· ὧ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνειαι εὖξασθαι νησιώτας ἵππευο-
 μένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὖχεσθαι
 ἄλλο ἢ, ἐπεῖτε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι
 10 νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ
 οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις; κάρτα τε 5
 ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ καὶ οἱ (προσφύεως γὰρ δόξαι λέγειν)
 πειθόμενον παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους
 οἰκημένοισιν Ἰωσι ξεινίην συνεθήκατο.
 15 Χρόνου δὲ ἐπιγινόμενον καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς 28
 Ἄλως ποταμοῦ οἰκημένων (πλὴν γὰρ Κιλίκων καὶ Λυκίων τοὺς ἄλλους
 πάντας ὑπ' ἐωντῶ εἶχε καταστρεφάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἶδε· Λυδοί,
 Φρύγες, Μυσοί, Μαριανδανοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήκες οἱ Θυνοί
 τε καὶ Βυθινοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι), κατεστραμ- 29
 20 μένων δὲ τούτων καὶ προσεπικτωμένον Κροῖσον Λυδοῖσι ἀπικνέονται ἐς

A C P(p) DTR bMQ SV

14 Λέξ. ξεινίην συνεθήκατο· ἀντὶ τοῦ ὥς ξένιον (ξε(ι)νίης v. l.) ἐδώρησατο. Suid.
 ξεινίην συνεθήκατο· παρὰ Ἡροδότῳ ὥς ξένιον ἐδώρησατο. Greg. Cor. 85 ἀντὶ τοῦ
 'ξεινίην ἐδώρησατο' ξεινίην συνεθήκατο

1 Σάρδεις] Σάρδεις P Πέρσας bT¹ Πέρσας M Κροῖσον Q | Μυτιληναῖον AD
 Μυτιληναῖον cett. | ἐρομένου δὲ MQ Ald. || 2 εἶπαντα A² || 4 Σάρδεις MQ | ἐνῶ R |
 Κροῖσον R Κροῖσον V || 5 ἐκεῖνον λέγειν b || 6 παῖδα C¹ || 7 προθύμους D¹ |
 φαίνεται D¹ R φαίνη* (η ex ε corr.) V || 8 λαβεῖν] βαλεῖν D βλαβεῖν R γρ'
 βαλεῖν suprascr. A² | οἰκότα SV^c εοικότα (quod ex οἰκότα natum esse veri simil-
 limum videtur) A¹ γρ' οἰκότα suprascr. A² οἰκότα D (ut vid.) cett. (praeter M,
 qui οἰκότα ἐλπίζων omisit) || 10 ἀρώμενοι P¹ pS^{ms} γρ' ἀρώμενοι P^{ms} || 11 Ἑλλήνων
 in mg. D² | τίσονται D¹ R | δολώσας b || 12 πρὸς φύσεως D προσφύεως A¹ ἢ
 παρὰ ἄλλων πρὸς φύσεως man. rec. A^{ms} || 14 Ἰωσι secl. Stein | ξεινίη codd. quid.
 Lexic. alphab. || 15 ἐπιγινόμενον CR ἐπιγινόμενον SbT ἐπιγινόμενον V ἐπι-
 γινόμενον ex ἐπιγινόμενον corr. Q || 16 Ἄλως τοῦ ποταμοῦ Q || 17 ὑπὸ DbRSV |
 Legrandio assentiendum est, qui verba εἰσὶ . . . 19 Πάμφυλοι a Steinio seclusa cur
 conservanda essent lucidissimis argumentis exposuit || 18 Μαριανδανοί C^{ac} bMQ
 Μαριανδανοί T litteras δα vel δη litteris δν suprascr. A man. rec. Μαριανδανοί
 RS lectiones Μαριανδανοί et Μαριανδανοί ex Μαριανδανῶν V extricavit Weber
 in BPhW 1912, 702 | οἱ Θυνοί] Ἰθυνοί CP Οἰθυνοί S Θυνοί MQ || 19 Βυθι-
 νοί D^{ac} || 20 δέ] δὴ coni. Legrand | καὶ . . . Λυδοῖσι secl. Stein

Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί,
οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγγανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο, καὶ
δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας
ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα
2 τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῦσαι, τῶν ἔθετο. (αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὸ 5
ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο δέκα ἕτεα χρήσε-
30 σθαι νόμοισι, τοὺς ἂν σφί Σόλων θῇται.) αὐτῶν δὴ ὧν τούτων καὶ τῆς
θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν ἐς Αἴγυπτον ἀπίκετο παρὰ Ἀμασιν
καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ ἐξενίζετο ἐν τοῖσι
βασιλῆίοισι ὑπὸ τοῦ Κροῖσον· μετὰ δέ, ἡμέρη τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαν- 10
τος Κροῖσον τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς καὶ
2 ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὀλβία. θεησάμενον δὲ μιν τὰ
πάντα καὶ σκεψάμενον, ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος, τάδε
᾿ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς καὶ
σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίας 15
εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἡμερος ἐπειρέσθαι μοι ἐπῆλθέ σε, εἴ τινα ἦδη
3 πάντων εἶδες ὀλβιώτατον; ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος
ταῦτα ἐπειρώτα, Σόλων δὲ οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμε-
νος, λέγει· ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον. ἀποθωνμάσας δὲ Κροῖσος τὸ
4 λεχθὲν εἶρετο ἐπιστρεφέως· κοίῃ δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον; 20

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 30, 3 verbis τῷ ἐόντι suprascr. τὰ ἀληθῆ A²

18 Herodian.: cf. quae ad III 80, 6 laudantur || 20 Λέξ. ἐπιστρεφέως* ἀπατητι-
κῶς ἢ ἐπιμελῶς. Suid. ἐπιστρεφέως· ἀντὶ τοῦ ᾿ἐπιμελῶς παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ᾿απα-
τητικῶς. Greg. Cor. 86 ἀντὶ τοῦ ᾿απατητικῶς ἢ ᾿ἐπιμελῶς ἐπιστρεφέως

1 Σάρδεις PMQ | τε om. SV || 2 ἐτύγγανον om. MQ || 4 μὴ δὴ DTRbMQSV ||
5 αὐτὸ om. MQ || 6 χρήσασθαι R || 7 σφίσι S | αὐτοῦ δὴ ὧν τούτου Q Ald. ||
8 εἵνεκα MQ | Ἀμασι RV¹ || 9 Σάρδεις PQ | ἐξενίζετο D || 10 τοῦ om. DRSV |
τρί ἢ τετάρτη
τετάρτη] τρα suprascr. A man. rec., τετράτη suprascr. R, ex τετάρτη fere na-
tum || 12 ἐπεδείκνυνον Q Ald. | ἐόντα om. M | ἐόντα . . . 13 πάντα haplogr. om. D¹,
in mg. suppl. D² | μεγάλα ὄντα Q | τε] δὲ τὰ τε M | θεησάμενον b | τὰ om.
MQ, expunx. V || 12-13 τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον] πάντα ἐόντα μεγάλα MQ ||
13 ἦρετο D || 14 περὶ om. DRSV γρ' γὰρ σευ suprascr. A² | σέο] σε RSV
(supra versum) σευ TbQ || 15 τὴν πολλὴν A ἢ τὴν πόλιν ὅπερ κρεῖττον su-
prascr. A² τὴν πόλιν D τῆς πολλῆς TRbMQSV || 16 εἵνεκα Q | μοι] με MQ |
σε om. DTRbMQSV || 18 ἐπηρώτα CPDMQV^c || 19 ἢ τοῦτον Ἀθην' in mg. A
man. rec., ad Τέλλῳ p. 19, 1 referri mihi videtur, ubi in aliquibus codd. τοῦτον
pro τότε in spatium inter Τέλλῳ et τότε quin superscriptum fuerit vix dubito |
Κροῖσος δὲ ἀποθωνμάσας CP | ὁ Κροῖσος Tb || 20 ἦρετο D | ἐπιστρεφέως C

ὁ δὲ εἶπε· 'Τέλλῳ τοῦτο μὲν τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης παῖδες ἦσαν καλοὶ τε
 καγαθοί, καὶ σφιν εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγενόμενα καὶ πάντα παραμείναντα,
 τοῦτο δὲ τοῦ βίου εὖ ἡκοντι, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῇ τοῦ βίου λαμπρο-
 τάτῃ ἐπεγένετο· γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας 5
 ἐν Ἐλευσίνι βοηθήσας καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων ἀπέθανε
 κάλλιστα, καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μέγας. ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν 31
 Κροῖσον εἶπας πολλά τε καὶ ὀλβία, ἐπειρώτα, τίνα δεύτερον μετ' ἐκείνων
 ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· 'Κλέοβιν τε καὶ
 10 Βίτωνα· τοῦτοισι γὰρ εὐοῦσι γένος Ἀργείοισι βίος τε ἀρκέων ὑπὴν καὶ 2
 πρὸς τούτῳ ῥώμῃ σώματος τοιήδε· ἀεθλοφόροι τε ἀμφοτέρω ὁμοίως
 ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται ὧδε λόγος· εὐοῦσης ἐορτῆς τῇ Ἡρῇ τοῖσι Ἀργείοισι
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν, οἳ δὲ σφι
 βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ, ἐκκληζόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ

A C P(p) DTR bMQ SV

Ὅτι Τέλλῳ τῷ Ἀθηναίῳ τοῦτο μὲν (30, 4) — ἐτίμησαν μέγας (30, 5) exc. Const.
 Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. II || Ὅτι Κλέοβι καὶ Βίτωνα τοῦτοισι εὐοῦσι (31, 2) —
 ἀρίστων γενομένων (31, 5) exc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. III

Σχόλ. 30, 4 verbis εὖ ἡκούσης suprascr. εὖ οἰκούσης A² 31, 1 ὡς δὲ κατὰ τὸν Τέ-
 λλον προετρέψατο ἀντὶ τοῦ 'κατὰ τὸν Τέλλον ἀφηγήσεις (ut vid.) ἔτρεψεν' A man. rec.

T 7ss. Cic. Tusc. I 113 *deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore aliisque pluribus. primum Argiae sacerdotis Cleobis et Bito filii praedicantur. nota fabula est; cum enim illam ad solemne et statutum sacrificium curru vehi opus (ius v. l.) esset satis longe ab oppido ad fanum morarenturque iumenta, tum iuvenes, quos modo nominavi, veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt. ita sacerdos advecta in fanum, cum currus esset ductus a filiis, precata a dea dicitur, ut id illis praemii daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a deo; post epulatos cum matre adolescentis somno se dedisse, mane inventos esse mortuos*

1 Λέξ. ἡκούσης· ἐκούσης. Suid. ἡκούσης· ἐκούσης παρὰ Ἡροδότῳ. Greg. Cor. 87
 τὸ 'ἡκούσης' ἐκούσης λέγουσι

1 τοῦτο] τότε suprascr. A man. rec. τῷ (vel τῶ) SV τῷ ἀντὶ τοῦ τότε γρ(άφ)εται
 in mg. A² τούτῳ TbMQ | πόλεως Const. || 2 ἴδε(ν) DTRSV || 3 ἐς (εἰς DbV)
 τοῦτο DTbMQSV | εὖ om. MQ | ὡς τὰ παρ' ἡμῖν om. MQ | ὑμῖν P || 6 τε om.
 SV Const. | τῇ παρέπεσε Const. || 8 εἰπὼν SV ἡ πων suprascr. A² | ἐπηρώτα
 CPV^{ac} || 9 εἶδοι TRV | πα'χύν S παγίαν V | γ' ὦν A γῶν C δευτερεῖα γῶν
 in mg. A man. rec. | Κλέοβιν T || 10 Βίτωνα b | γὰρ om. Const. | γένος] μένος
 Const. || 11 τοῦτο DTRSV | ὁμοίως ἀμφοτέρω D ὁμοίως P¹ ἀμφοτέρω ὁμοίως
 P²p cett. || 12 ὧδε λόγος bT Ald. ὧδε λόγος DRMQSV ὧδε ὁ λόγος cett.
 Ciceronis nota est fabula melius congruere videtur cum λέγεται ὧδε λόγος quam
 cum aliis lectionibus | εὐοῦσης γὰρ D (enim Cic.) | ἐορτῆς CP²SV ἐορτῆς P²p cett. |
 τισὶν V¹ || 13 εἰς T | ἱερόν CP¹QSV Const. ἱρόν P²p rell. || 14 παρεγίνοντο CPD |
 ἐκκληζόμενοι CD¹ Const. ηομ suprascr. A² ἐκκληζόμενοι TbMQ

νεηνίαι ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην εἶλκον τὴν ἄμαξαν· ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφιν ὠχέετο ἡ μήτηρ, σταδίου δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα
 3 διακομίσαντες ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱρόν. ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι καὶ ὀφθαλμοὶ
 ὑπὸ τῆς πανηγύρεως τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο, διέδεξε τε ἐν
 τούτοις ὁ θεός, ὡς ἄμεινον εἶη ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. 5
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν γνώμην, αἱ δὲ
 4 Ἀργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς
 ἐοῦσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ στήσατο ἀντίον τοῦ ἀγάλματος εὐχετο
 Κλεόβι τε καὶ Βίτωνι τοῖσιν ἐωντιῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μέγας,
 5 τὴν θεὸν δοῦναι, τὸ ἀνθρώπῳ τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν 10
 εὐχὴν ὡς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχῆθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ
 οἱ νεηνίαι οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ
 σφῶν εἰκόνας ποιησάμενοι ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων
 32 γενομένων. Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις, Κροῖσος
 δὲ σπερχθεὶς εἶπε· ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δ' ἡμετέρη εὐδαιμονία οὕτω τοι 15
 ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας

A C P(p) DTR bMQ SV

Διέδειξε — ζῶειν (31, 3) exc. paroemiogr. R

ἀρίστων γενομένων (31, 5) expl. exc. Const. Porph.

Κροῖσος δὲ (32, 1) — προτίθημι (32, 2) exc. Stob. CV 63

Σχόλ. 32, 1 (ad σπερχθεὶς) ἑφείς, λυπηθείς, ταραχθείς, θυμωθείς A² ταραχθείς, θυμωθείς B²

T 6 Paus. II 19, 4 ἐνταῦθα . . . κεῖται . . . εἰκὼν Βίτωνος, ἀνὴρ ἐπὶ ὤμων φέρων
 ταῦρον· ὡς δὲ Λυκίας ἐποίησεν, ἐς Νεμέαν Ἀργείων ἀγόντων θυσίαν τῷ Διὶ ὁ Βίτων
 ὑπὸ ῥώμῃς τε καὶ ἰσχύος ταῦρον ἀράμενος ἤνεγκεν

7 Λέξ. ἐκύρησεν· ἔτυχεν || 15 Λέξ. σπερχθεὶς· ταραχθείς, θυμωθείς. Suid. σπερχ-
 χθείς· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ταραχθείς'. Greg. Cor. 88 τὸ 'θυμωθείς' καὶ 'ταρα-
 χθείς' σπερχθείς λέγουσι

1 νεηνίαι P | ὑποδύντες Const. ἀποδύντες propos. Blake AJPh 65 (1944) 167 ss.,
 Ciceronis veste posita inductus || 2 ὠχέετο CTbSV ὠχετο R | τεσσαράκοντα A ||
 3 εἰς T | ἱερόν CP¹ RSV Const. ἱρόν P² p rell. || 4 πανηγύρεως AV Const. πανη-
 γύρεως DP | ἀρίστου Const. | διέδειξε A Const. R signum aliquid imposuit lit-
 teris ei nescio quae manus A || 6 νεηνιέων C νεηνιῶν DP¹ νεηνίων Const. τεκ-
 νίων TRbMQSV | γνώμην ῥώμην AC¹ Const. 'in mss. dissensu eligendi arbitrium
 est' Wesseling, qui Pausaniae mentem, cum quae supra laudata sunt scriberet,
 marmorea imagine incitatum esse absurdum non habuit, potius credo quam textu
 Herodoteo. 'γνώμην bono quidem consilio a probro quodam viro huc invectum' cen-
 set Schweighauser, potest vero etiam ab aliquo librario ῥώμην e Pausania illatum
 esse || 7 οἷον Const. || 8 γ' ἐοῦσα Const. | στήσατο δὲ Const. || 9 Κλεόβι DQ Κλέ-
 ωβι vel Κλεώβι TRbMQSV | ἐωντιῆς TRV^c || 10 δοῦναι τὴν θεὸν DTRbMQSV |
 ἀριστόν ἐστι τυχεῖν MQ || 11 αὐτῷ τῷ τῶν τῶν Q | ἱερῷ CQSV Const. || 12 ἔσχον D |
 Ἀργεῖαι Const. || 13 εἰς RV || 15 ἡ δὲ DTbMQ Stob. codd. quid. ἥδε RV Stob.
 codd. quid. || 16 οὕτω Const. | ἡμᾶς b Const.

ἐποίησας; ὁ δὲ εἶπε· ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὼν
φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπείων πρηγμάτων πέρι.
ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἔστιν ἰδεῖν, τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ 2
καὶ παθεῖν. ἐς γὰρ ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζώης ἀνθρώπῳ προτίθημι.
οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἑβδομήκοντα παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ 3
πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου· εἰ δὲ δὴ
ἐθέλῃσει τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι
συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἑβδομήκοντα
ἔτεα οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριήκοντα πέντε, ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν
10 τούτων χίλια πεντήκοντα. τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων τῶν ἐς τὰ 4
ἑβδομήκοντα ἔτεα ἐουσέων [πεντήκοντα καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλίων
καὶ δισμυρίων] ἢ ἑτέρῃ αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοιον
προσάγει πρῆγμα. οὕτω ὦν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος συμφορῇ. ἐμοὶ 5

A C P(p) DTR bMQ SV

Ἡ ἑτέρῃ (32, 4) — ἀνέτρεψε (32, 9) exc. Stob. CV 63

Ἐπιστάμενόν με (32, 1) — παθεῖν (32, 2) et Οὕτω ὦν — συμφορά (32, 4) exc. paroemiogr. 9

T 1s. Plut. De Herodoti malign. 15 (857) ἐν τῷ Σόλωνος προσώπῳ ταῦτ' εἶρη-
γεν· ὦ Κροῖσε . . . ἀνθρωπείων περὶ πραγμάτων || 13 Clem. Alex. Strom. III 3 (185)
de miseria hominis vel de laude mortis agens Euripidis verba citat τίς δ' οἶδεν, εἰ
τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ τὸ ζῆν, et adiungit haec: ταῦτόν δὴ
τούτοις φαίνεται καὶ Ἡρόδοτος ποιῶν λέγοντα τὸν Σόλωνα· ὦ Κροῖσε, πᾶς ἀνθρώ-
πος ἐστὶ συμφορῇ

10–13 Theo Progymn. IV 56 (199) ὅταν μέντοι συνεχῶς ἐγκαταμινύῃ τις καὶ
λανθάνει ταῦτα τὰ γνωμικά, ἐπίχαρις πῶς ἡ διήγησις γίνεται, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ ἐν
τῇ πρώτῃ· λέγων γὰρ περὶ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, ὡς οὐκ ἔστι σταθερός, ἀλλὰ πολ-
λὰς ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὰς μεταβολάς, ἔπειτα ἐξαριθμησάμενος, ὅσων ἡμερῶν ἐστὶν ἀν-
θρώπινῃ ζωῇ, ὡς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπιφέρει· τούτων τῶν ἀπασέων — πρῆγμα.
εἰτα ἐπιφωνεί τούτον τὸν τρόπον· οὕτως, ὦ Κροῖσε, — συμφορῇ. ὡς καὶ ὁ Γύγης
πρὸς τὸν Κανδαύλην λέγει (I 8, 3)· δέσποτα, . . . γυνή

1 θεῖον . . . 2 ἀνθρωπείων] ἀνθρώπινον πᾶν οὐδαμᾶ ἐν τωὐτῷ μένον T man. rec.,
quod Stein in edit. sua ad I 5, 4 refert || 2 ἐπηρώτας SV Stob. η ex ει corr. Q | ἀν-
θρωπείων] τῶν σεωντοῦ MQ om. 9 | πραγμάτων MQR Stob. | περὶ πραγμάτων
Plut. om. 9 || 3 ἰδέειν MQ | ἐθέλη DRV || 4 παθεῖν MQ | ζώης D^{ac} ζωῆς P¹ pT
RbSV | προστίθημι Stobaei cod. M || 6 γενομένου DTRbM^c QSV || 7 ἐθέληση DR
ἐθέλησ*ι Q -σει compendio notat V ut vid. | τοῦτερον] τὸ ὕστερον Vat. 122 Valla
(reliquum) || 8 τὰ om. DRSV || 9 τριάκοντα TbQ || 10 τούτων] τόσων R | του-
τέων] τούτων DTRbMQSV Theo | εἰς C Stob. || 11 οὐσέων C || 11 πεντήκον-
τα . . . 12 δισμυρίων a quibusdam codd. omissa secl. Stobaei edd., cumque sint in-
super dialecto aliena, deleui | ἑξακισχιλίων A || 12 δισμυρίων A | ὁμοιον PC ||

13 εἰσάγει Theo, Stob. | ὦν, Κροῖσε] οὖν ὦ Κροῖσε (quod ex οὖν ortum censeo) RQ
SV ὦ Κροῖσε D Theo, Stob. ὦ ut vid. voci ὦν suprascr. A man. rec. ὦν ὦ
Κροῖσε TbM | πᾶς Theo, Clem., suprascr. A man. rec. | πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος συμ-
φορῇ conl. Desrousseaux πᾶν ἐστὶ ἀνθρώποις συμφορῇ conl. Schweighaeuser |
συμφορῇ AT¹ συμφορά 9 συμφορῇ(ι) DT² RMQSV (cf. quae p. XXI diximus)

δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μέγα φαίναται καὶ βασιλεὺς πολλῶν εἶναι ἀνθρώπων·
 ἐκεῖνο δὲ τὸ εἶρεό με οὐ κώ σε ἐγὼ λέγω, πρὶν τελευτήσαντα καλῶς τὸν
 αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τις ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην
 ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχη ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα εὖ
 τελευτῆσαι τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων ἀνολβοί εἰσι, 5
 6 πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος,
 ἀνολβος δέ, δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μῦνον, οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου
 καὶ ἀνολβου πολλοῖσιν· ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι καὶ ἄτην μεγάλην
 προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος, ὁ δὲ τοῖσδε προέχει ἐκείνου· ἄτην 10
 μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία 10
 7 οἱ ἀπερνέει, ἄτηρος δὲ ἐστι, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπαις, εὐειδής· εἰ
 δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ
 ζητεῖς· ὀλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν
 8 μηδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νῦν ταῦτα συλλαβεῖν
 ἀνθρώπον ἐόντα ἀδύνατόν ἐστιν, ὥσπερ χώρα οὐδεμία καταρκέει πάντα 15
 ἐωυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ
 πλεῖστα ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές
 9 ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλον δὲ ἐνδεές ἐστι· ὅς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα
 ἔχων διατελέῃ καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ
 τὸ οὐνομα τοῦτο ὥς βασιλεὺς δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ 20
 παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται· πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχολ. 32, 6 (ad ἄτην) ζημίαν A¹

Ὁ μὲν δὴ — κακῶν (32, 6) exc. paroemiogr. R

3 Eust. II. 501 (ad Δ 486) αἰὼν . . . τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθ' ὃ
 σημαίνονμενον καὶ Ἡρόδοτος 'τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα' φησὶ τὸ θανεῖν || 21 Λέξ.
 χρήματος· πράγματος. Suid. s. v. χρῆμα: καὶ χρήματα παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'πράγματα'

1 σὺ καὶ] σοὶ καὶ Q καὶ σοὶ Stob. codd. MA | μὲν μέγα Stob. | φαίνεται ut
 vid. D¹ | εἶναι πολλῶν DTRbMQSV || 2 ἐγὼ om. Stob. | πρὶν ἂν A² DTRbMQ
 SV || 3 τις Stobaei codd. MS, vide Kühner-Gerth I 662—663 τι Stobaei cod. A,
 Hdt. codd. omnes | ἐπημέρην AC || 4 οἱ] ἡ R | τύχη D | ἔχοντι CTbMQSV ||
 4—5 ἔχοντα πάντα καλὰ τελευτῆσαι εὖ (ἐς codd. AM) Stob. || 5 ἀνολβοί A¹ Stob.
 ἀνολβιοί A² rell. || 6 ἔχοντες μετρίως MQ || 7 ἀνολβος bMQR Stob. ἀνολβιος rell. |
 δυοῖ D δυοῖ suprascr. A man. rec. | μῦνονισιν Stob. || 8 ἀνολβίου PMQS² ||
 9 τοῖσδε PDRSV τοῖσι δὲ TbR τοῖσι MQ || 10 καὶ ἐκείνῳ S || 11 ἀπειρος T^{ac}
 Stobaei codd. AM¹ | κακῶν om. Stob. || 13 ὁ ante ὀλβιος add. Stein | τελευτήσῃ
 TRb | ἐπισχεῖν MQ || 14 κω] καὶ SV | νῦν P Stob. νῦν p rell. || 15 οὐδεμία
 TMQ οὐδεμιῇ b μιῇ DRSV | καταρκέειν DbRSV || 16 ἔχει ex ἔχη corr. V |
 ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται] ἄλλον δέεται MQ | ἐπιδέεται Stobaei cod. A ἐπιδέεται V
 v. praef. p. LIII || 17 ἔχοι Q | ἀρίστη αὕτη DTRbMQSV | ὥς δὲ an emendan-
 dum sit deliberat Legrand || 18 ἐνδεής Stobaei cod. A | αὐτέων Q Ald. || 19 δια-
 τελεῖ D | τελευτήσῃ T || 20 οὐνομα P | ὥς βασιλεὺς] ὡ βασιλεῦ Stob. ὡ* βασι-
 λεύ V v. praef. p. LIII || 21 ὑποδέξας Stob. cod. A

ὄλβον ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε.¹ ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ οὐ πως οὔτε 33
ἐχαρίζετο, οὔτε λόγον μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμπεται κάρτα δόξας
ἀμαθῆα εἶναι, ὃς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετεῖς τὴν τελευταίαν παντὸς χρή-
ματος ὁρᾷ ἐκέλευε.

- 3 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον ἔλαβεν ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον, 34
ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισεν ἑωυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὃς οἱ τὴν ἀληθείην ἔφαινε τῶν μελ-
λόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες, 2
τῶν οὐτερος μὲν διέφθαρτο, ἦν γὰρ δὴ κωφός, ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἡλίκων
10 μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄττυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄττυν
σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα.
ὁ δὲ ἐπεῖτε ἐξηγέρθη καὶ ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, καταρρωδήσας τὸν 3
ὄνειρον ἄγεται μὲν τῷ παιδί γυναικα· ἐωυτότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν
Λυδῶν οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτον πρῆγμα ἐξέπεμπε, ἀκόντια δὲ καὶ
15 δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέωνται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ
τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε, μή τί οἱ κρεμάμε-
νον τῷ παιδί ἐμπέσῃ. ἔχοντος δὲ οἱ ἐν χειρὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἀπ- 35
ικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος καὶ οὐ καθαρὸς χειρὸς,
ἐὼν Φρυγῆ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ βασιλείου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ
20 Κροῖσου οἰκία κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίον ἐδέετο κυρῆσαι,
Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. (ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι 2

A C P(p) DTR bMQ SV

ἀνέτρεψε (32, 9) expl. exc. Stobaei

¹ Ἦσαν δὲ (34, 2) — γενέσθαι (46, 1) exc. b inverso ordine (cf. 46, 1)

16 Λέξ. ἀνδρεών· μέγας οἶκος. Suid. ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ

1 ὄλβιον (i erasum) A | λέγοντα Κροίσῳ V^o | οὔτε] ἄτε con. Herold in Progr. Gymn. Nuremberg. 1850 || 1, 2 οὔτε ἐχαρίζετο om. C¹ || 2 οὐδενός. ἀποπέμπεται distinxit (et lin. 4 ἀμαθῆς legit) Cohoon in AJPh 64, 1943, 439–440 || 3 ἀμαθῆς S ἢς suprascr. A man. rec. || 5 θεῶν TRbMQSV, suprascr. A² || 6 ἐνόμισα R, suprascr. A² ἐνόμισεν ex corr. V || 7 δέ om. M | ἀληθείην PTRV || 8 δύο Mb | παῖδε Q || 9 δὴ om. Mb || 10 Ἄττυς D | Ἄττυν D || 11 ὁ om. CS | αἰχμῇ σιδη-
ρῇ A | σιδηρῇ C¹ σιδηρῇ S σιδηρῇ V σιδηρῇ b || 12 ἐξεγέρθη CP litte-
ram ε litterae η superimposuit b | κατορρωδήσας TRbMQSV a in o mutavit A¹,
τα suprascr. A man. rec. || 14 τοιοῦτο AP | δέ om. SV || 15 χρέονται b || 17 ἔχον-
τες V ἔχον b ἔχοντι con. Hude | οἱ del. Legrand || 18 τὰς om. DRSV || 18–19 χεῖ-
ρας ἐὼν· Φρυγῆ distinx. DTMQV || 19 γένος CA¹ ε suppl. A¹ || 20 οἰκεία Tb |
ἐπι ἐπιχωρίους M | ἐπικυρῆσαι PDT (-ῶσαι) RbMQSV (ἐπι· a voce ἐπιχωρίους vel a
correctione quadam eo pertinenti attractam esse veri simile est)

καὶ τοῖσιν Ἑλλήσιν.) ἐπεῖτε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθά-
 3 νετο, ὁκόθεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων, τάδε ὦνθρωπε, τίς τε ἐὼν καὶ κόθεν
 τῆς Φρυγίης ἦκων ἐπίστιός μοι ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν
 ἐφόνευσας; ὁ δὲ ἀμείβετο· ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς,
 ὀνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος, φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωντοῦ ἀέκων πάρειμι 5
 4 ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστερημένος πάντων. Κροῖσος δὲ
 μιν ἀμείβετο τοῖσδε· ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἐὼν καὶ ἐλήλυθας
 ἐς φίλους· ἔνθα ἀμυχανήσεις χρήματος οὐδενὸς μένων ἐν ἡμετέρου συμφο-
 36 ρήν τε ταύτην ὡς κουφότατα φέρων κερδανέεις πλεῖστον. ὁ μὲν δὴ δίαίταν
 εἶχε ἐν Κροίσου, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ σὺς 10
 χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἐκ τοῦ ὄρεος τούτου τὰ τῶν
 Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, πολλάκις δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξεληθόντες
 2 ποιέεσκον μὲν κακὸν οὐδέν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ ἀπικόμενοι
 παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι ἔλεγον, τάδε ὦ βασιλεῦ, ὑὸς
 χρήμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει. τοῦτον 15
 προθυμώμενοι ἐλέειν οὐ δυνάμεθα. νῦν ὧν προσδεόμεθα σεῦ τὸν παῖδα
 καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνas συμπέμψαι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ
 3 τῆς χώρας. οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο, Κροῖσος δὲ μνημονεύων τοῦ
 ὀνείρου τὰ ἔπεα ἔλεγέ σφι, τάδε· παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε
 ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι καὶ ταῦτά οἱ νῦν 20
 μέλει. Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κνηγέσιον πᾶν συμπέμψω καὶ

AB (inc. πάρειμι 35, 3) C P(p) DTR b (expl. ἀέκων 35, 3) MQ SV(b)
 Σχολ. 35, 3 ἔποικος λέγεται τὸ ἐπίστιος nescio quae manus A (cf. Lexx.)

3 Λέξ. ἐπίστιος· ἐποικος. Greg. Cor. 89 λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἐποικος ἐπίστιος.
 Suid. ἐπίστιος· παρὰ Ἡροδότῳ ὁ ἐποικος || 8 Thom. Mag. p. 47 (s. v. ἀμυχανῶν)
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 10–11 Eust. II. 773 (ad I 535) ὡς . . . καὶ ἄλλοι σύες
 πράγματά τισι παρέσχον, δηλοῖ καὶ . . . τὸ παρὰ Ἡροδότῳ σὺς μέγα χρήμα κατ'
 ἐκείνον εἰπεῖν ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ || 19 Prisc. XVIII 265 Περὶ ἀπὸ ἱλλος (i. e.
 Graecos) et praepositur et postpositur et diversas habet significationes; Herodotus
 Historiarum I: παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθήσεσθαι

1 τοῖσιν] τίσιν R || 2 τε¹ om. P¹ DRSV | ἄνθρωπε DTRbMQSV | ὧν PDTRb
 SV || 3 ἐπέστιος RQ | ἐμοὶ PDTRbMQSV | ἐγένετο R || 4 φονεύσας (distinctione
 post ἐγένεο deleta) coni. Desrousseaux, qui 'augmentum' ex correctione ἐπίστιος
 attractum esse putat || 5 ὀνομάζομαι CMQ | ἀδελφὸν PQ || 8 ἀμυχανήσας Q |
 ἡμέτερον D¹ ἡμετέροις PTRMQSV ις in ras. D² ροις suprascr. A man. rec. ||
 9 τε] δὲ PDTRSV | κουφότατον D || 10 ἐκ Κροίσου D Ald. Κροίσω D | τῷ χρό-
 νῳ τούτῳ Q || 11 ὀρμώμενος D ὀρμώμενος C | οὗρος CDTRMQSV || 12 διε-
 φθείρεσκε DMQ | πολλάκι ABP¹T | ἐλθόντες PDTRMQSV || 13 ἐποιέσκον MQ |
 οὐδὲν κακὸν DMQ || 15 τοῦτον] τοῦ D || 16 προσθυμώμενοι b | ἐλεειν A | οὖν
 TRSV || 18 χώρας SV || 19.20 μνησθῆτε ἔτι] μνησθήσεσθαι Prisc. || 20 τε om. TR
 MQSV || 21 μέλει] λέγει D ἢ λέγει suprascr. A² | μέντοι] τοι D | ἐμπέμψω b

διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι εἶναι ὡς προθυμοτάτοις· συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ
 θηρίον ἐκ τῆς χώρας.¹ ταῦτα ἀμείψατο, ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν 37
 Μυσῶν ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς ἀκηκοώς, τῶν ἐδέοντο οἱ
 Μυσοί. οὐ φαμένον δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά σφι συμπέμψειν λέγει
 5 πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης, τάδε ᾧ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ 2
 γενναιώτατα ἡμῖν ἦν ἔς τε πολέμους καὶ ἔς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκι-
 μέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκλήσας ἔχεις οὔτε τινὰ δειλίην
 μοι παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν
 καὶ ἔξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιῆταισι 3
 10 δόξω εἶναι, κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμφῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ
 συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην ἢ λόγῳ ἀνάπειςον,
 ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα. ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· 38
 ᾧ παῖ, οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι ποιέω ταῦτα,
 ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρον ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι,
 15 ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην τόν 2
 τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀπο-
 πέμπω, φυλακὴν ἔχων, εἴ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζόης διακλέψαι.
 εἰς γάρ μοι μοῦνος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον
 τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.² ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· ὁ συγγνώμη 39
 20 μὲν ᾧ πάτερ τοι ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ
 μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθῇ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς 2

AB C P(p) TR MQ SV(b) et usque ad δυναίμην (38, 2) D

7 Thom. Mag. s. v. ἀθυμία: Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὔτε τινὰ δειλίην μοι (μον
 v. l.) παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. s. v. παρείδεν: ἀντὶ τοῦ 'παρέβλεπεν'. . . . Ἡρόδοτος
 ἐν τῇ πρώτῃ || 21 Antiatt. Bekk. Anecd. p. 111 ὄνειρα· Ἡρόδοτος πρώτῳ ὄνειρον
 οὐδετέρως, Ὅμηρος ὀνείρατα

1 συνεξελέειν C || 2 ἀποχρεωμένων SV in mg., A man. rec. | δὲ om. D | τουτω-
 νι b || 3 ad scripturam ἐπεισέρχεται cf. IV 154, 2; V 15, 2; VII 42, 2; VII 50, 1 ||
 4 σφίσι Q || 5 νεηνίας C¹ D¹ || 6 ἦν om. T || 6.7 εὐδοκιμέειν, νῦν distinx. Desrous-
 seaux, τὰ (lin. 5) pron. rel. ratus (sed cf. gramm. meam 109) et δὲ in δὴ mutans ||
 7 με] μὲν C¹ || 8 ἀθυ**μίην (θ ex corr.) D quod probare videtur lectionem ἀδυνα-
 μίην propositam a Desrousseaux, qui duarum litterarum rasuram divinabat tan-
 tum, vero olim exstitisse | νῦν τε τεοῖσί DTRMQS νῦν τε τ*οῖσί V || 10 τι*τῇ R
 τι τῇ MQV || 11 θύρην RV || 12 ποιούμενα οὕτω M | τάδε DR, suprascr. A
 man. rec. || 14 ἔφη σε D Ald. ἔφη σευ M ἔφησε A ἔφησε(ν) rell. || 15 ἀπολέ-
 σθαι CDRS || 16 τε] τοι Q | τοι om. C | παραλαμβανόμενα] παραβαλλόμενα C²
 παραλαμβανόμεθα inepte proposuisse mihi videtur Desrousseaux, cf. grammaticam
 meam 109 || 17 σε] γε MQ | ζωῆς TRQSV, suprascr. A man. rec. || 18 εἰς] ἢ
 suprascr. A man. rec. et P¹ || 19 τῇ ἀκοῇ S del. Hude nonnullos editores secutus,
 qui κωφός (34, 2), ut cum ἄφωνος (85, 1) congrueret, loquendi potius quam au-
 diendi facultate privatum significare volebant; recte tamen τὴν ἀκοὴν conservant
 cum aliis Stein, Legrand, qui vocem κωφός supra laudatam gallice 'sourd-muet'
 vertit || 20 τὸν δὲ SV || 21 ἐμὲ τοι . . . p. 26, 1 τὸ ὄνειρον haplogr. om. C¹ | φῆς A

τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσῃ· ὅς δὲ κοῖαι
 μέν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρῆ, ἦν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
 ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσῃ με ἢ ἄλλον τευ, ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε
 ποιέειν, τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεῖτε ὦν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν
 40 γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.' ἀμείβεται Κροῖσος· 'ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς 5
 γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὥς ὦν νενικημένος ὑπὸ σέο
 41 μεταγινώσκω μετήμῃ τέ σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.' εἰπας δὲ ταῦτα ὁ
 Κροῖσος μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον· ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει,
 τάδε Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω,
 2 ἐκάθῃρα καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν 10
 ὦν, ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποιεῖσάντος χρηστὰ ἐς σὲ χρηστοῖσί με ἀμεί-
 βεσθαι, φύλακα παιδός σε τοῦ 'μοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὀρμεομένου,
 3 μὴ τινες κατ' ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς
 δὲ τούτῳ καὶ σέ τοι χρεόν ἐστιν ἰέναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι τοῖσι ἔργοισι·
 πατρῶόν τε γὰρ τοί ἐστι καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.' ἀμείβεται ὁ Ἀδρη- 15
 42 στος· 'ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν οὐκ ἦα ἐς ἀέθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ
 συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας ἰέναι
 2 οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεωυτόν· νῦν δέ, ἐπεῖτε σὺ
 σπεύδεις καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι (ὀφείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι),
 ποιέειν εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα, παῖδά τε σόν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν, 20
 43 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν.' τοιούτοι-
 σιν ἐπεῖτε οὗτος ἀμείφατο Κροῖσον, ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι

A B (expl. εὔ 42, 1) C (expl. ἔχω 41, 1) c (inc. παρέχων 41, 1) P(p) TR b (inc. πρήσσοντας 42, 1) MQ SV(b)

Σχόλ. 42, 1 (ad ἦα) παρεγενόμην A man. rec. B 43, 1 (ad ἦσαν) ὥς 'ἔβησαν' in mg. A man. rec.

18 Lex. Vindob. s. v. ἀνίσχει: 'Ἡρόδοτος' πολλαχῇ τε (δὲ ed. pr.) ἀνίσχει ἐμεωυτόν || 22 Λέξ. ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι P^c D^c, cf. II 32, 5)· κατεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι (deest Lexx. alph.). Suid. ἐξηρτυμένος· παρὰ Ἡροδότῳ κατεσκευασμένος, ἡτοιμασμένος

2 χεῖρες εἰσὶ MQ | κοίη] κοῖα C | φοβέαι A^cC²P || 2-3 ὑπὸ μὲν γὰρ ὀδόντος τοι εἰ εἶπε Q || 3 vocī τοι suprascr. σοι A² | δὴ] δέ C || 5 Κροῖσος τοῖσδε MQ || 7 μετήμῃ R μέτημῃ SV ἡμῖ suprascr. A man. rec. | εἰπας A || 9 ἀχάριτι Bekker Hude | τὴν] τί MQ | ὀνειδίζων TMQ || 10 οἰκίῃσι(ν) MQSV || 11 μετ' ἀμείβεσθαι b || 12 τοῦ 'μοῦ PR τοῦμοῦ TMQ τοῦ μου V τοῦ ἐμοῦ cett., cf. III 36, 3 | χρηζῶ B χρήζω cMQRTSV || 14 τοῦτο TQ | χρεών B²PTRQSV, suprascr. A² | ἀπολαμπρύνεται T¹RMQSV || 16 ἦια B ἦια in ἦια (man. rec., ut ex scholl. apparet) A || 17 εἰκός SV || 18 τε] δέ Lex. Vind. ed. pr. | ἀνίσχον (εἰχον suprascr. man. rec.) A || 20 εἵκομος c || 21 εἵνεκε Q εἵνεκα ut vid. M || 22 ἦεισαν S εἶησαν in ἦησαν corr. V

λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος
 ἐζήτεον τὸ θηρίον, εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ ἐσηκόντιζον.
 ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρη- 2
 στος, ἀκοντίζων τὸν σὺν τοῦ μὲν ἀμαρτάνει, τρυγάνει δὲ τοῦ Κροίσου
 5 παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὄνειρου τὴν φήμην, ἔθεε 3
 δέ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις τὴν
 τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμηνε οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος τῷ θανάτῳ 44
 τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι μιν ἀπέκτεινε,
 τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκάλεε 2
 10 μὲν Δία Καθάρσιον μαρτυρόμενος, τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθῶς εἶη,
 ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν,
 τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον
 φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, τὸν δὲ Ἐταιρήιον, ὡς φύλακα
 συμπέμψας αὐτὸν εὐρήκοι πολεμιώτατον. παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ 45
 15 Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν, ὅπισθε δὲ εἶπετό οἱ ὁ φονεύς. στάς δὲ οὗτος

A c P(p) TR bMQ SV(b)

Σχόλ. 44, 2 (ad περιημεκτέων): δυσφορῶν B², suprascr. A man. rec. γρ' περιημεκτέων ἀντὶ τοῦ 'δεινοπαθῶν' in mg. A

9 Λέξ. ἡμεκτέων· δυσφορῶν. — Ἐταίριος (Ἐταιρείος b1mqvwx)· ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησίην. Greg. Cor. 90 ὁ δυσφορῶν ἡμεκτέων. Eust. Od. 1930 (ad γ 340) βωμὸς δὲ ἐρκεῖον Διὸς ἔξω που περὶ τὴν αὐλὴν αἶθριος εἶναι δοκεῖ, ὅποιοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν ᾧ ἔθνον Διὶ ἐφόρω τοῦ ἐρκου, ὃ ἐστὶ τοῦ περὶ αὐλὴν τειχίου, ὥσπερ αὐτὸς πάλιν ἐν τῇ κατ' οἶκον ἐστία Διὶ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἐστιούχῳ. 1562 (ad ζ 266) ἐπίστιον . . . τὸ ὡς ἂν τις εἴποι ἐποίκειον. Ἰώνων δὲ ἡ λέξις, διὸ καὶ φιλοῦται. καθὰ καὶ τὸ Ζεὺς καθάρσιος καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἐφέστιος', καὶ Ἀθηναίων ἐπίστιος (V 72, 1). γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς 'ἰστίας', ἥτις ὁμοίως τῇ 'ἐστία' δασύνεται· αὐτὴ μὲν ἀπὸ τοῦ 'ἰστασθαι', ἀπὸ τοῦ 'ἐστάναι' δὲ ἡ 'ἐστία' . . . ὅτι δὲ φιλωτικοὶ τῶν δασυνομένων οἱ Ἴωνες, δηλοῖ καὶ τὸ 'Λεύκιππος Περσεφόνη' παρὰ Πινδάρῳ καὶ τὸ 'αὐτόδιον', ὃ ἐστὶ 'κατὰ τὴν ὁδόν', καὶ ὁ 'ἀντήλιος' ἦγον 'παρήλιος' καὶ ὁ 'ἀπηλιώτης' . . . ἰστέον δὲ ὡς, εἰ καὶ Ἰώνων ἐστὶν ἡ φιλωσις τοῦ 'ἐπίστιον', ἀλλ' αὐτὴ ἡ λέξις τοῦ 'ἰστίου', καθὰ καὶ ἡ 'ἰστία', Σικελῶν εἶναι πρὸ βραχέων ἐρρέθη καθ' Ἡρακλείδην . . . ἰστέον δὲ καὶ ὡς, εἰ καὶ τὸ 'ἐπίστιον' Ἰωνικόν ἐστι καὶ Σικελικόν, ἀλλὰ τὸ 'ἐφέστιον' ἀτιμίζεται. Hes. ἔταιρείος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Suid. Ἐταιρείος· ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί, σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον

1 νεηνίησι τε καὶ κυσί TRbMQSV | τὸ om. SV || 2 αὐτῷ SV || 3 οὗτος] αὐτός TRbMQSV om. b ἢ αὐτός suprascr. A² || 4 σὺν] ὅν S ἐν (quod sine dubio c ὅν reddit ex ὅν natum) b *ὅν V || 5 φῆμιν SV^c b in suprascr. nescio quae manus A || 6 τῷ om. Ac | Σάρδεις PMQ || 7 ἐσήμεινέ c ἐσημήμεινέ V^{ac} ἐσήμεινέ TRbMQSV^c || 8 συντεταραγμένος b || 11–12 ἐπέστιον bis Q ἐπέστιον bis M utriusque voci ἐπίστιον litt. ε suprascr. nescio quae manus A ἐπίον V¹ b στι sup. vers. V² || 12 διότι] ὅτι MQ | οἰκίησι(n) bQSV | ἀποδεξάμενος TRbMQSV || 13 βόσκων MQ || 14 αὐτῷ(i) PTRbMQSV | εὐρήκοι MQ εὐρήκοι b || 15 τὸν om. PRSV | ὅπισθεν MQ

- πρὸ τοῦ νεκροῦ παρεδίδου ἐωντὸν Κροίσῳ προτείνων τὰς χεῖρας ἐπι-
κατασφάζει μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, λέγων τήν τε προτέραν ἐωντοῦ
συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδέ οἱ εἶη
2 βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας τὸν τε Ἀδρηστον κατοικτεῖρει
καίπερ ἐὼν ἐν κακῷ οἰκηίῳ τοσούτῳ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· ἔχω, ὦ ξεῖνε, 5
παρὰ σεῦ πᾶσαν τήν δίκην, ἐπειδὴ σεωντοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ
οὐ σὺ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαιο, ἀλλὰ θεῶν
3 κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος
μέν νυν ἔθαψε, ὡς οἶκός ἦν, τὸν ἐωντοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδίεω
τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἐωντοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, 10
φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεῖτε ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ
τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἦδε, βαρυσυμφο-
ρώτατος, ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ ἐωντόν.
- 46 Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθῆστο τοῦ παιδὸς ἑστερη-
μένος· μετὰ δὲ ἡ Ἀστυάγειος τοῦ Κναξάρεω ἡγεμονίῃ καταιρεθεῖσα ὑπὸ 15
Κύρον τοῦ Καμβύσεω καὶ τὰ τῶν Περσέων πρήγματα αὐξανόμενα
πένθεος μὲν Κροῖσον ἀπέπαινε, ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ κως δύναιτο,
πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένην
2 τὴν δύναμιν. μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειρώτο τῶν

A c P(p) TR bMQ SV(b)

μεγάλους γενέσθαι (46, 1) expl. **b** et alicuius confusionis causa sine ulla distinc-
tione ὧν οὐ πρὸς ἀνδρας (39, 2) pergit

1—8 Hermog. De eloqu. meth. p. 438 W. τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων μία
παραμυθία ἢ ὁμολογία καὶ ἀπολογία . . . παρ' Ἡροδότῳ ὁ Ἀδραστος . . . ἐαυτὸν
προτείνων κατηγορεῖ ἐαυτοῦ καὶ ἀποκτεῖναι κελεύει, ὥστε τὸν Κροῖσον . . . φωνὴν
ἀφιέναι πρὸς τὸν νεανίσκον· εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἴτιος, ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς
μοι προεσήμαινε ἐν τῷ ὀνείρῳ || 12 Hes. βαρυσυμφορώτατος· βαρέως φέρων τὰς
συμφοράς

3 ἐκείνην **TR** | καθάραντα **TRbMQSV** litterae η litt. α suprascr. **A** man. rec. ||
4 ἀκούων **A¹c** suprascr. σας **A** man. rec. | κατοικτεῖρει **Q** || 5 οἰκείῳ **cb** οἰκειῷ **V** |
ξένη **Q** || 6 σὺ ἐωντοῦ **SV^c** σεῶντοῦ **V** σεωντοῦ **b** rel. | εἰς] ἡς suprascr. **A** man.
post. εἰ **SV** || 6—7 εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἴτιος Hermog. || 7 ἐξεργάσας **MQSV** ||
8 καὶ πάλαι om. Hermog. | προεσήμαινε] litteris μαι litteras μη suprascr. **A** man.
post. **h¹ b** || 9 εἰκός **A** εἰκός **cbMQSV** | τὸν ἐωντοῦ παῖδα] θάψαι ἐωντοῦ παῖδα
RSV | ὁ Γορδίεω . . . 12 βαρυσυμφορώτατος om. **RSV** || 10 Μήδεω **Q** || 11 περὶ]
παρὰ **TMQ** || 12 ἦδε, quod Iadis consuetudine contractam formam (ἦδε) considero,
ex εἶδε (lectione codd. **bMQ**) et ἦιδε (unde natam lectionem ἦειδε codd. **A c P** veri
simillimum videtur) restitui (cf. praef. IX) ἦδε Stephano duce edd. || 13 ἐωντόν
ἐπικατασφάζει **TRbMQS** || 14 ἐν πένθει] ἐπένθει **RSV**, suprascr. **A²** | μεγάλῳ]
μεγάλως suprascr. **A²** | μεγάλῳ . . . ἑστερημένος om. **RSV** || 15 καταιρεθεῖσα **PT**
RbMQSV || 16 Περσῶν **TRbMQSV** || 17 ἀνέβησαν **b** | εἰκος **R** || 18 καταβα-
λεῖν **Q** || 19 οὐν **Q**

μαντηίων τῶν τε ἐν Ἑλλήσι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, τοὺς μὲν ἐς Δελφοὺς ἵκναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκέων, τοὺς δὲ ἐς Δωδώνην οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρὰ τε Ἀμφιάρεον καὶ παρὰ Τροφώνιον, οἱ δὲ τῆς Μιλησίης ἐς Βραγχίδας.

- 5 Ταῦτα μὲν νῦν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήια, ἐς τὰ ἀπέπεμψε μαντευσόμενος 3 Κροῖσος, Λιβύης δὲ παρὰ Ἀμμωνα ἀπέστελλε ἄλλους χρησομένους· διέπεμψε δὲ πειρώμενος τῶν μαντηίων, ὃ τι φρονέοιεν, ὥς εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθείην εὑρεθείη, ἐπειρηταὶ σφεα δεύτερα πέμπων, εἰ ἐπιχειροί ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι. ἐντειλάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε ἀπέπεμψε ἐς 47
10 τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθῶσι ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον ἑκατοστῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις ἐπειρωτῶντας, ὃ τι ποιέων τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἅσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, συγγραφεμένους ἀναφέρειν παρ' ἑωυτόν. ὃ τι μὲν νῦν τὰ λοιπὰ τῶν 2
15 χρηστηρίων ἐθέσπισεν, οὗ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ἐσηλθον τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ καὶ ἐπειρωτῶν τὸ ἐντεταλμένον, ἢ Πυθίῃ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ λέγει, τάδε

A c P(p) TbmQ et usque ad ἐν Δελφοῖσι quod pro ἐν Λιβύῃ (46, 2) habent codd. **RSV**

Σχόλ. 47, 1 (ad ἡμερολογέοντας) ψηφίζοντας **A** man. rec.

Εἰσηλθον οὖν οἱ Λυδοὶ εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενοι (47, 2) — Σάρδεις (48, 1) et Ἐπεμψε Κροῖσος θεοπρόπους εἰς τὰ χρηστήρια καὶ φυλάξας — ἐπιθείς (48, 2) et Μετὰ δὲ ταῦτα (50, 1) — ἀργύρεον (51, 1), ἐχώρει δὲ ὁ ἀργυροῦς ἀμφορέας χ' ας, ἔργα Θεοδώρου Σαμίου καὶ πίδους τε ἀργυροῦς δ' ἔπεμψε (51, 3) excerpts. et in Atticam, ut ita dicam, dialectum vert. **D**

T 1788. **Rufin.** Comm. in metr. Terent. 27: v. ad 12, 2

1 τοῦ] τῶν **cP** | τοῦ ἐν Λιβύῃ . . . p. 33, 10 τὰ χρηστήρια (53, 1)] τοῦ ἐν Δελφοῖσι· τοῖσι δὲ πεμπομένοισι κήρυξι μετὰ δώρων ἐνετέλλετο ἐπειρωτῶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια **RSV** ἢ ἀντίκα ἀποπειράτο . . . τὰ χρηστήρια in mg. **A**² | διαπέμψας et sequentia usque ad fin. cap. 52 codicum una tantum parte transmissa et nonnullas formas dialecto alienas exhibentia fortasse sunt excludenda (cf. VIII 77ss.), praesertim cum scriptores, qui oraculum 47, 3 vel illius versum primum laudant, praeter Apollonium glossatorem Herodoti (in Et. Magn.) nomen nostri auctoris prorsus non commemorant; cf. praecipue quae ex Rufino citantur; ante Prisciani tamen aetatem illam fabulam Branchidarum in Musarum exemplar quoddam esse receptam apparet ex testimoniis (cf. ad 50, 3); videas alias etiam fabulas de oraculis agentes libri primi ex eadem stirpe codd. mss. abesse 73, 3 — 75, 2; 140—177 || 2 Ἄβας] Σάβας **MQ** γρ' ἐς Σάβας **A** man. post. | τὰς] τῶν **cTbmQ** || 3 Ἀμφιάρεων **PTb** Ἀμφιάρεον **Q** || 4 Βραγχίδας **MQ** || 5 μαντευσομένους conit. Hude || 6 ἀπέστελλε **PbMQ** || 7 πειρώμενος **b**, suprascr. **A**² πειρώμενος **PTM** || 8 ἀλείθειαν suprascr. **A**² || 9 τοῖσι Λυδοῖσι secl. Desrousseaux | ἀπέπεμψε **c** | εἰς **Q** || 10 ἡμέρας **T** || 11 ἑκατοστῇ in mg. cod. Vat. gr. 122 et edd. ἕκαστον τῇ **Pp** ἕκαστος τῇ rell. || 12 ἐπειρωτέον **b** ἐπειρωτέοντας **PMQ** | τυγχάνει **Q** || 13 ὁ om. **bT** | θεσπίσει **b** θεσπίσῃ **T** θεσπίσῃ **M** θεσπίσοι **Q** || 15 vocē οὐδαμῶν litt. μῆ (οὐδαμῇ pro πρὸς οὐδαμῶν substituere volens) suprascr. **A**² || 16 εἰς **TMQ** || 17 καὶ σφιν ἢ Πυθίῃ ἀφικόμενοιςιν χρῆ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε **Rufin.**

- 3 'οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνήμι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.
ὁδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης
ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσιν,
ἧ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται.'

5

A c P(p) TbmQ

T 1ss. Titulus recentis aetatis Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc perditus (exscribit CIG I 1724, cf. Hemmerdinger, Les mss. 180ss.)

ΟΙΔΑΔΕΓΩΨΑΜΜΟΥΤΑΡΙΘΜΟΝΚΑΙΜΕΤΡΑΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙΚΩΦΟΥΣΥΝΗΜΙΚΑΙΟΥΦΩΝΕΥΝΤΟΣΑΚΟΥΩ
ΟΔΜΗΜΕΣΦΡΕΝΑΣΗΛΘΕΚΡΑΤΕΙΡΗΟΙΑΧΕΛΩΝΗΣ
ΕΨΟΜΕΝΗΣΕΝΧΑΛΚΩΙΑΜΑΡΝΕΙΟΙΣΙΚΡΕΕΣΙΝ
ΗΧΑΛΚΟΣΜΕΝΥΠΕΣΤΡΩΤΑΙΧΑΛΚΟΝΔΕΠΙΕΣΤΑΙ

oraculum totum habet Suidas s. v. permulti scriptores aetatum omnium praeclarissimos versus primum et secundum ut ad vim et naturam Pythici oraculi spectantes exhibent: Luc. De salt. 62 (sc. ἡ ὄρχησις) κινήμασι τὰ ἀδόμμενα δείξειν ὑπισχνεῖται, ἀλλ' ὅπερ ἔφη ὁ Πυθικός χρησμός, δεῖ τὸν θεώμενον ὄρχησιν καὶ κωφοῦ συνιέναι καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὄρχηστοῦ ἀκούειν. Aristides XLIX 377 ὅτ' Ἀπόλλων καὶ αὐτὸς παραπλήσια ἐν τοῖς χρησμοῖς ἐπιδείκνυται οὐκ ἐπ' οὗτος διὰ ποιητοῦ λέγων, ἀλλ' ὥς θέμις αὐτῷ, οἶδα — ἀκούω. Origenes c. Cels. II 9 κατὰ . . . Ἑλλήνας ὁ λέγων οἶδα — ἀκούω θεὸς νερόμυσται. Porph. vit. Plotini 22 'ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρων' φησὶν ὁ Ἡσίοδος 'λέγειν'; εἰ γὰρ δεῖ ταῖς μαρτυρίαις χρῆσθαι ταῖς παρὰ τῶν σοφῶν γεγενημέναις, τίς ἂν εἴη σοφώτερος θεοῦ; καὶ θεοῦ τοῦ ἀληθῶς εἰρηκότος οἶδα — ἀκούω. Euseb. praep. evang. V 34, 1 de Oenomai adversus oracula libro disserens ἐπεὶ . . . οὐ μόνους ποιητάς, ἤδη δὲ καὶ πύκτας καὶ ἀθλητάς ὁ θαυμάσιος θεὸς διὰ τῶν οἰκείων χρησμῶν ἐξεθέωσεν, εἰκότως μοι δοκεῖ καὶ ταῦτα ἀπελέγχειν ὁ δεδηλωμένος (i. e. Oenomaus, v. in Mullachi editione Oenomai, FPhG II 376) τοῦτοις τοῖς ῥήμασιν· 'ὦ εἰδὼς ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης καὶ κωφοῦ ξυνιείς καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων'

2 Apollonii Gloss. Hdt. in Etym. Magn. s. v. κωφός: ὅτι δὲ 'κωφός' καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς (sc. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου) λέγων ἐκ παραλλήλων εἶναι τὸ καὶ κωφοῦ ξυνήμι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. Eust. Od. 1539 (ad ε 400) ἐρμηνεύουσι . . . 'κωφὸν' ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ τὸ 'ἄφοφον' καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ ἐξακουομένην ἔχον τὴν ἡχὴν . . . κοινῶς μέντοι 'κωφός' ὁ μὴ φθεγγόμενος . . . διὸ ἡ Πυθία χρῆσασα τὸ καὶ κωφοῦ ξυνήμι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω παραλληλίσασα διεσάρφησε. Rufin.: v. ad 12, 2. Greg. Cor. 14 ὁμοίως ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσις ἐντελῶς κέχρηται· ἐν τῷ χρησμῷ καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω, καὶ Ἡρόδοτος· καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον (III 57, 3)

1—2 in invocationem ὦ εἰδὼς ψάμμον . . . ξυνιείς καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων vertit Oenom. || 1 ἀριθμὸς Arist. || 2 ξυνήμι b, testimonia omnia | φωνεῦντος] λαλέοντος testimonia omnia || 3 ἦλθε M | κραταιρίνοιο b κραταιρήνοιο TQ κρατερίνοιο M κρατερίνοιο Suid. κρατερῆ οἶα Steph., cf. titulum || 4 ἀρνείοις κρέεσσιν Suid. | κρέεσσιν bT, cf. titulum || 5 ἧ] η titulus, fortasse ἧ scribendum | ὑπέστρωται] ὑπέρκειται Suid. | ἐπιέσται c¹ ἐπίεσται in mg. c ἐπιέσται A¹ ἐπίεσται suprascr. A¹ ἐπικείται D ὑπόκειται Suid.

ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπισάσης τῆς Πυθίης συγγραφάμενοι οἴχοντο ἀπιόντες 48
 ἐς τὰς Σάρδεις. ὥς δὲ καὶ ὄλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρήσαν φέροντες τοὺς
 χρησμούς, ἐνθαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμ-
 μάτων· τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν, ὁ δὲ ὥς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε,
 5 αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο νομίσας μῦθον εἶναι μαντήιον
 τὸ ἐν Δελφοῖσι, ὃ τι οἱ ἐξευρήκει, τὰ αὐτὸς ἐποίησε. ἐπεῖτε γὰρ δὴ δι- 2
 ἐπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλάξας τὴν κυρίην τῶν
 ἡμερέων ἐμηχανᾶτο τοιάδε· ἐπινοήσας, τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ
 ἐπιφράσασθαι, χελώνην καὶ ἄρνα κατακόψας ὁμοῦ ἤψεε αὐτὸς ἐν λέβητι
 10 χαλκῷ χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς. τὰ μὲν δὴ ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ 49
 ἐχρήσθη, κατὰ δὲ τὴν Ἀμφιάρεω τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν οὐκ ἔχω εἰπεῖν,
 ὃ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἐχρησε ποιήσας περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομιζόμενα (οὐ γὰρ
 ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται) ἄλλο γε ἢ ὅτι καὶ τοῦτον ἐνόμισε μαντήιον
 ἀφενδὲς κεκτῆσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα θυσίησι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελφοῖσι 50
 15 θεὸν ἱλάσκετο· κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσσε κλίνας
 τε ἐπιχρύσσους καὶ ἐπαργύρους καὶ φιάλας χρυσέας καὶ εἴματα πορφύρεα
 καὶ χιλίους κιθῶνας νηήσας πυρὴν μεγάλην κατέκαιε ἐλπίζων τὸν θεὸν
 μᾶλλον τι τούτοις ἀνακτήσεσθαι, Λυδοῖσί τε πᾶσι προεῖπε θύειν πάντα
 τινὰ αὐτῶν τοῦτο, ὃ τι ἔχοι ἕκαστος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, κατα- 2
 20 χεάμενος χρυσὸν ἀπλετον ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε, ἐπὶ μὲν τὰ μακρό-
 τερα ποιέων ἑξαπάλαστα, ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα τριπάλαστα, ὕψος δὲ παλα-
 στιαῖα, ἀριθμὸν δὲ ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τούτων ἀπέφθον χρυσοῦ
 τέσσαρα, τρία ἡμιτάλαντα ἕκαστον ἔλκοντα, τὰ δὲ ἄλλα ἡμιπλίνθια
 λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα. ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα 3

A c P(p) TbMQ

Σχόλ. 50, 1 (ad νηήσας) σωρεύσας **A** man. rec. (cf. νῶντος· σωρεύοντος Phot.)

Quae **D** excerptis v. ad 47, 2

22 Etym. Magn. s. v. πανέφθον: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθον φησὶν ἀπὸ τοῦ ἑφθός·

2 Σάρδεις **TMQ** | ὄλλοι] οἱ ἄλλοι **M** ἄλλοι **Tb** ωἱλλοι et insuper macula atra-
 menti, super quam adhuc * apparet, **A** || 3 ἐνθαῦτα **bQ** | ἐπώρα] ἐπηρώτα **Q** || 4 ὁ
 scripsi ὁ edd. || 5 προσεύχετο **TbMQ** || 6 ὃ τι Desrousseaux ὅτι edd. || 8 ἐμη-
 χανῆσας **PbMQ** || 9 ἐπιφράσασθαι] καταστοχάσασθαι **D** | ἤψεε **P** ἤψεν **TbQ**
 ἤψεν **M** || 9.10 χαλκῷ λέβητι **D** || 11 εἶπαι **MQ** || 12 ὅτι **A'** ὁ τί in mg. **A**² | ἱερὸν
TbQ || 13 τοῦτον] τοῦτο **MQ** || 14 ἐκτῆθαι **TMQ** | Δελφοῖς **Tb** || 15 ἱλάσκετο] ἐδν-
 σώπει **D** | θύσια γρ' in mg. **A** man. rec. || 16 φιάλας] ποτήρια **D** || 17 χιλίους κιθῶ-
 νας scripsi κιθῶνας codd. quod ex χ' κιθῶνας natum reor | νηήσας **TbMQ** ἀνά-
 ψας **D** || 18 τι om. **MQ** | ἀνακτήσασθαι **c¹TbMQ** ἐξευμενίσασθαι **D** | προεῖπε]
 ἐκέλευε **D** || 19 τοῦτω **PbMQ** ω suprascr. **A** man. rec. | ἔχει **Pp** || 21 ἑξαπά-
 λαιστα **cPbMQ** αι suprascr. **A** man. rec. | τριπάλαιστα **c²PbMQ** αι suprascr. **A**
 man. rec. | παλαιστιαῖα **c²PbMQ** αι suprascr. **A** man. rec. || 22 τοῦτον **T** ||
 23 τρίτον ἡμιτάλαντον conl. edd., quasi e Vallae versione duorum et dimidii talenti
 Pollucis (IX 54) τρίτον ἡμιτάλαντον omnino ad nostrum referri constaret

χρυσοῦ ἀπέφθου, ἔλκουσιν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεῖτε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηός, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμιπλινθίων (ἐπὶ γὰρ τούτοις ἰδρυτο) καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον.

51 ἐπιτελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμψε ἐς Δελφούς καὶ τάδε ἄλλα ἅμα 5 αὐτοῖσι· κρητῆρας δύο μεγέθει μεγάλους, χρύσειον καὶ ἀργύρεον, τῶν ὁ μὲν χρύσεος ἔκειτο ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι ἐς τὸν νηόν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά. μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα, καὶ ὁ μὲν χρύσεος κεῖται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ ἔλκων σταθμὸν ἑνατον ἡμιτάλαντον καὶ ἔτι δυώδεκα μνέας, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπὶ τοῦ προνηίου τῆς 10 γωνίης χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους· ἐπικίρνεται γὰρ ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοισι. φασὶ δὲ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ἔργον εἶναι, καὶ ἐγὼ δοκέω· οὐ γὰρ τὸ συντυχὸν φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πύθους τε ἀργυρέους τέσσαρας ἀπέπεμψε, οἳ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ ἐστᾶσι, καὶ περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσεόν τε καὶ ἀργύρεον, τῶν τῷ χρυσέῳ 15 ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων φαμένων εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες· ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο Κροίσου, ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν Λακεδαιμονίοισι βουλόμενος χαρίζεσθαι, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν παῖς, δι' οὗ τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαι- 20 μονίων ἐστὶ, οὐ μέντοι τῶν γε περιρραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα τε ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοις ὁ Κροῖσος καὶ

A c P(p) TbMQ

Quae D excerpit v. ad 47, 2

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 'ἔλκει σταθμὸν' ἀντὶ τοῦ 'ἄγει' ἐκβάλλουσιν ὡς ἀδόκιμον· Ἡρόδοτος πρῶτον || 4 Hes. ἑβδομον ἡμιτάλαντον· τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα. Prisc. fig. num. 9 hoc quoque secundum Atticos et Ionas, qui ἡμισυ τρίτον dicebant pro δύο ἡμισυ, teste etiam Didymo qui hoc ponit . . ., unde et Herodotus in I Historiarum: ἐποιεῖτο δὲ καὶ — ἡμιτάλαντον. ἰδοὺ ὅλον εἰπὼν δέκα τάλαντων γεγενῆσθαι τὸν λέοντα, κατὰ λέγει ἔχειν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, τουτέστιν ἐξ ἡμισυ τάλαντα. 'septimum semitalentum' dixit pro 'sex semis talenta'. ibid. 17 Didymus ea confirmet: καὶ Δίδυμος ἐν τῷ περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίους ἀναλογίας· Ἴωνες καὶ Ἀττικοὶ τὰ δύο ἡμισυ 'ἡμισυ τρίτον' φασὶν καὶ τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Poll. IX 54 ἀρχαία . . . ἢ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ 'πέμπτον ἡμιτάλαντον' καὶ 'τρίτον ἡμιτάλαντον' καὶ 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Bekk. Anecd. 306 τρίτον ἡμιδραχμον· δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης τὸ ἡμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον. ὅμοιον τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον παρ' Ἡροδότῳ || 8 Prisc.: v. ad 17, 1

2 ἐπὶ . . . 3 θησαυρῷ om. MQ || 4 ἀπετάκη] litterae κ litteram γ suprascr. A man. rec. || 5 ἐπεμψε D | τάδε ἄλλα] ταῦτα D || 6 τοῖσι P¹TbMQ αὐτοῖσι P²p tell. | μεγάθει bTQ || 7 ἐκέστο cP^cpTbMQ ἐκαίετο (ut vid.) P¹ || 9 ἑνατον A²TQ || 10 νηίου MQ || 12 θεοφανίησι Q | μιν om. MQ | Σαμίων Tb || 15 περιρραν-
τια TbMQ | ἀνέθηκε del. Stein || 16 φάμενον . . . 17 λέγον Madvig || 18 τοῦνομα bQ τὸ ὄνομα T || 21 ὁ om. Q

χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἰδῶλον χρύσειον
 τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι·
 πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε ὁ Κροί-
 σος καὶ τὰς ζώνας. ταῦτα μὲν ἐς Δελφούς ἀπέπεμψε, τῷ δὲ Ἀμφιάρεω 52
 5 πυνθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον
 πᾶν ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσήν, τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι
 ἐὼν ὁμοίως χρύσειον· τὰ ἔτι καὶ ἀμφοτέρω ἐς ἐμὲ ἦν κείμενα ἐν Θήβῃσι
 καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος.

Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱερὰ ἐνετέλλετο 53
 10 ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος
 καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ 2
 ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο τοῖσι
 χρηστηρίοις λέγοντες· 'Κροῖσος, ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς,
 νομίσας τάδε μαντήια εἶναι μούνα ἐν ἀνθρώποισι ὑμῖν τε ἄξια δῶρα
 15 ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, εἰ στρατεύηται ἐπὶ
 Πέρσας καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον.' οἱ μὲν ταῦτα 3
 ἐπειρώτων, τῶν δὲ μαντηῶν ἀμφοτέρων ἐς τὸν αἶ γινώμαι συνέδραμον
 προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν μιν
 καταλῦσαι· τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα
 20 φίλους προσθέσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀνερχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ 54
 Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοις πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν

A c P(p) TbMQ ad quos rursus accedunt a τοῖσι δὲ πεμπομένοις κήρυξι
 μετὰ δώρων τοιαῦτα ἐνετέλλετο ἐπειρωτᾶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια, quae pro δια-
 πέμψας (46, 2) — ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια (53, 1) habent, **RSV**

6 Ammon. ξυστὸν τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡροδότῳ (Ἡσιόδῳ scr.) ἐν τῷ πρώτῳ . . .

1 κυκλοτερέα] litteris εἰα litteram η suprascr. **A**² || 6 καὶ τὸ ξυστὸν **Q** | voci
 τησι sub obelo αὐτῇσι in mg. super. adscr. **A**² | τοῖσι λόγχῃσι **b** | λόγχῃσι **T** ||
 7 καὶ om. **TbMQ** || 8 Θηβέων em. Reiske, quod 'non distincte necessarium' iudi-
 cat Wesseling, acceperunt tamen Stein Hude Legrand || 9–10 v. app. crit. ad
 p. 29, 1 || 9 ἱερὰ **P¹TbQ** || 10 εἰρωτᾶν **MQ** | στρατεύοιτο **Tb** | Κροῖσος om. **V**
 secl. Hude || 11 ἀπίκοντο **RSV** ἢ ἀπίκοντο suprascr. **A**² || 12 ἐπέμφθησαν **RSV**
 ἢ ἐπέμφθησαν suprascr. **A** man. post | Λυδοὶ] κήρυκες **RSV** ἢ οἱ κήρυκες su-
 prascr. **A** man. post. | ἐχρέωντο] καὶ ἔχρεον **RSV** ἢ καὶ ἔχρεον τοῖσι suprascr. **A**
 man. rec. || 13 Λυδῶν βασιλεὺς καὶ ἄλλων ἐθνῶν **RSV** || 14 ἡμῖν **Q** || 14–15 ἔδωκε
 ἄξια δῶρα **MQ** || 15 ὑμᾶς **RV** | ἐπειρωτᾷ **S** i. eras. **V** | στρατεύοιτο **b** || 17 ἐπειρώ-
 τεον **TbMQ** ἐπρωτῶν **V** || 18 στρατεύεται **V**^o || 19 καταλύσειν **TbMQ** ad infinitivi
 tempus cf. I 24, 4 et Kühner-Gerth I 192s.; nota nostri verba I 91, 4 non ad rem
 sicut vaticinatio dicta, sed ex eventu, et eodem modo quo infra (54, 1) ἐλπίσας
 καταλύσειν ex Croesi animo atque ratione || 19–20 ἐξευρόντας προσθέσθαι φί-
 λους **M** ἐξευρόντας προσθέσθαι **Q** || 20 ἀνερχθέντα **PTbMQ** || 21 πάγχυ] ταχὺ
RSV | καταλῦσαι **RSV** | sai suprascr. **A** man. rec. om. **MQ**

τὴν Κόρου βασιλείην πέμψας αὐτὶς ἐς Πυθὸν Δελφοὺς δωρέεται — πυνθό-
 2 μενος αὐτῶν τὸ πλῆθος — κατ' ἄνδρα δύο στατήρσι ἕκαστον χρυσοῦ.
 2 Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν Κροίσῳ καὶ Λυδοῖσι προμαντήρην καὶ
 ἀτελείην καὶ προεδρίην καὶ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτέων γίνεσθαι Δελφὸν
 55 ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος ἐχρηστηριά- 5
 ζετο τὸ τρίτον· ἐπεῖτε γὰρ δὴ παρέλαβεν, τοῦ μαντηίου ἀληθείην ἐνεφο-
 ρέετο, αὐτοῦ ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, εἴ οἱ πολυχρόνιος
 2 ἔσται ἢ μοναρχίη. ἢ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ, τάδε

ἄλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρέ, πολυψήφιδα παρ' Ἑρμον
 φεύγειν μὴδ' μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

10

56 τούτοις ἐλθοῦσι τοῖσι ἔπεσι ὁ Κροῖσος πολλὸν τι μάλιστα πάντων
 ἦσθη ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμᾶ ἀντ' ἄνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων, οὐδ' ὦν
 αὐτὸς οὐδ' οἱ ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε
 ἱστορέων, τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἐόντας προσκλήσαιο φίλους. 15
 2 ἱστορέων δὲ εὗρισκε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν
 τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προκεκριμένα,
 ἐόντα τὸ ἀρχαῖον τὸ μὲν Πελασγικόν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν

A c P(p) TbMQ, ad quos accedunt **RSV** usque ad βασιλείην (54, 1) et
 iterum a καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστηριαζόμενος ἐπειρώτα εἴ οἱ, quae pro πέμψας
 (54, 1) — εἴ οἱ (55, 1) habent, usque ad Ἰωνικοῦ (56, 2)

T 9–11 **Rufin.** comm. in metr. Terent. 27: v. ad 12, 2. **Plat. Resp.** VIII 566
 κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμὸν πολυψήφιδα παρ' Ἑρμον φεύγει οὐδὲ μένει οὐδ'
 αἰδεῖται κακὸς εἶναι. **Dio Chrys.** XIII 421 R. Κροίσῳ τῷ Λυδῶν βασιλεῖ συνεβού-
 λευσεν ὁ Απόλλων . . . οὕτω πως θεσπίσας· ἄλλ' ὅταν — κακὸς εἶναι

1 βασιλείην c | πέμψας . . . 7 χρηστηριαζόμενος] καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστη-
 ριαζόμενος (-ους V) ἐπειρώτα (-ειρ- V) **RSV** | αὐτὶς codd. || 4 ἀτελείην] litteram
 η litterae α superimposuit **A**¹ ἀγγελίην **MQ** | αὐτῶν **TbQ** || 5 αἰεὶ **PTbQ** ||
 6–7 ἐπεῖτε . . . ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, ἐπειρώτα δὲ distinxerunt cett. edd.:
 ego v. paragogico a cod. **A** praebito inductus post παρέλαβεν distinxī constructio-
 nem attractionis inversae intelligens, quasi ἐπεῖτε παρέλαβεν (sc. illud munus, cf. I
 38, 2), αὐτὸ τὸ μαντήριον, τοῦ ἀληθείην ἐνεφορέετο, ἐπειρώτα (ad positionem part.
 δέ cf. V 79, 2) || 7 vocibus ἐπειρώτα δὲ τάδε supraser. ἐς Δελφοὺς **A** man. rec. |
 ἐπειρώτα **Q** | πολυχρόνιος **Q** || 8 χρᾶται **V** || 13 οὐδαμῇ **SV** | βασιλεύειν **T** |
 Μήδων **Q** || 14 παύσασθαι **TRbMQSV** || 14, 15 ἱστορέων ἐφρόντιζεν **TbMQ** || 15 ἂν
 om. **S** | ἐόντας om. **MQ** | κτήσαιο **M** προσκλήσαιο **S** προσκλήσαιο (o eras.) **V** ||
 16 τε καὶ **RSV** || 17 γένους **P** | ταῦτα . . . ὁ Κροῖσος ἔπεμπε (69, 1)] καὶ δὴ καὶ
 ἐξέπεμπε **RSV** || 18 ἐόντα] ἔθνεα Porsonio duce McNeal **AJPh** 102, 1981, 358ss.
 <ἔθνεα>, ἐόντα Dobree

οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε, τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκα- 3
 λίωνος βασιλέως οἴκεε γῆν τὴν Φθιώτιν, ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἑλλήνος τὴν
 ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ὀλυμπον χώραν, καλεομένην δὲ Ἰστιαιώτιν.
 ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, οἴκεε ἐν Πίνδῳ
 5 Μακεδόνων καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὶς ἐς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ
 ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν Δωρικὸν ἐκλήθη.
 ἦντινα δὲ γλῶσσαν ἴεσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· εἰ δὲ 57
 χρεόν ἐστι τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι ἐοῦσι Πελασγῶν τῶν ὑπὲρ
 Τυρσηνῶν Κρητῶνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὁμονοοῦσι κατεῖχον τῶν
 10 Δωριεῦσι καλεομένοισι (οἴκεον δὲ τηνικαῦτα γῆν τὴν νῦν Θεσσαλιῶτιν
 καλεομένην), καὶ τῶν Πλακίην τε καὶ Σκυλάκην Πελασγῶν οἰκησάντων ἐν 2
 Ἑλλησπόντῳ, οἱ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι, καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγικὰ
 ἔόντα πόλιν κατεῖχε — εἰ τοῦτοισι τεκμαιρόμενον δεῖ
 λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον γλῶσσαν ἰέντες· εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν 3
 15 τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος ἐὼν Πελασγικὸν ἅμα τῇ
 μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. καὶ γὰρ δὴ οὔτε οἱ
 Κρητωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφεας περιοικεόντων εἰσὶ ὁμόγλωσσοι
 οὔτε οἱ Πλακηνοὶ (σφίσι δὲ ὁμόγλωσσοι) δηλοῦσί τε, ὅτι τὸν ἠνείκαντο
 γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαλόντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, τοῦτον ἔχουσι

A e P(p) TbMQ

T 1ss. Steph. Byz. s. v. Δώριον: Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' περὶ τοῦ Δωρικοῦ γέ-
 ρους φησὶ πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνὺς οὕτως· τὸ δὲ πολυπλάνητον — ἐκλή-
 θη || 16—p. 36, 1 Dion. Hal. I 29 καὶ γὰρ δὴ οὔτε Κροτωνιᾶται, ὡς φησιν Ἡρόδο-
 τος, οὐδ' ἄλλοις τῶν νῦν — ἐν φυλακῇ

1 πω Q || 2 βασιλέως Q, Steph. Byz. cod. unus | ὥκεε Steph. Byz. | γῆν om.
 Steph. Byz. || 3 Ὀλυμπον M | δὲ om. Steph. Byz. | Ἰστιαιώτιν . . . 4 Ἰστιαιώτιδος
 Tb Ἰστιαιώτιν . . . Ἰστιαιώτιδος Steph. Byz. || 4 τῆς om. Steph. Byz. | ὥκεε Steph.
 Byz. | Πίνδῳ TQ || 5 Μακεδόν M | ἐνθεῦτεν TbQ Steph. Byz. | αὐτὶς e | Δρυο-
 πίδα TbQ || 6 Δρυοπίδος TbQ || 7 εἶπαι MQ | εἰ δὲ om. TbMQ || 8 χρεῶν PT
 bQ || 9 Κρητῶνα b Κρησιῶνα cett. Κρότωνα Legrand secutus multos viros doc-
 tos, qui Κροτωνιῆται (lin. 17) recte a Dion. Hal. praebitum putant et auctorem
 nostrum ad Italiae urbem Κρότωνα vel Cortonam rettulisse (cf. inter alios De
 Ruyt, Ant. Class. 7, 1938, 281ss., sed contra Wikén, Hermes 73, 1938, 129ss.);
 nihilominus haud absurdum mihi videtur formam Κρητῶνα a cod. b praebitam
 eandem esse ac nomen Κρότωνα-(Crot-/Cort-), si consideras quomodo in Ionicam dia-
 lectum vertatur, quod Hdt. plurimis prorsus nominibus in suum sermonem trans-
 latis fecisse optime notum est (cf. quae ad III 136 adnotavimus) || 11 τῶν Dobree
 τὴν codd. τῶν τὴν propos. Schaefer || 13 μετέβαλλε M | εἰ] ἐν TbQ || 15 τοιοῦτον
 Tb | ἔθνος τὸ Ἀττικὸν MQ || 17 Κρητωνιῆται scripsi, v. supra ad lin. 9 Κροτω-
 νιᾶται Dion. Hal. Κρησιωνιῆται b Κρησιωνιῆται rell. | οὐδαμοῖσι] οὐδ' ἄλλοις
 Dion. Hal. (cf. vv. ll. II 91, 1, III 39, 2) | τῶν νῦν περιοικεόντων οὐδαμοῖσι (οὐδα-
 μῇσι M) MQ || 18 οὔτε . . . ὁμόγλωσσοι haplogr. om. Q | οἱ om. Dion. Hal. | Πλακ-
 ηνοὶ Tb | σφίσι] φησὶ Dion. Hal. | τε] δὲ Dion. Hal.

58 ἐν φυλακῇ. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλώσση μὲν, ἐπεὶτε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ διαχρᾶται, ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι· ἀποσχισθὲν μέντοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ ἐὼν ἀσθενὲς ἀπὸ σμικροῦ τεο τὴν ἀρχὴν ὀρμώμενον αὖξεται ἐς πλῆθος τῶν ἐθνέων, πολλῶν μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνέων βαρβάρων συχνῶν. ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκέει, οὐδὲ τὸ 5 Πελασγικὸν ἔθνος ἐὼν βάρβαρον οὐδαμᾶ μεγάλως αὖξηθῆναι.

59 Τούτων δὴ ὦν τῶν ἐθνέων τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενόν τε καὶ διεσπασμένον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων. Ἱπποκράτει γὰρ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωροῦντι τὰ Οὐλύμπια τέρας ἐγένετο μέγα· θύσαντος γὰρ αὐτοῦ τὰ 10 ἱερὰ οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες καὶ κρεῶν τε ἐόντες ἔμπλεοι καὶ ὕδατος ἄνευ 2 πυρὸς ἔξεσαν καὶ ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυχὼν καὶ θεησάμενος τὸ τέρας συνεβούλευε Ἱπποκράτει πρῶτα μὲν γυναῖκα μὴ ἄγεσθαι τεκνοποιὸν ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναῖκα 3 ἐκπέμπειν, καὶ εἰ τίς οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τοῦτον ἀπείπασθαι. οὐκ ὦν 15 ταῦτα παραινέσαντος Χίλωνος πεῖθεσθαι θέλειν τὸν Ἱπποκράτεα· γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισιστράτον τοῦτον, ὃς στασιαζόντων τῶν παρὰ τὸν καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προεστεῶτος Μεγακλέος τοῦ Ἀλκμέωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου Ἀριστολαΐδew, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν, συλλέξας δὲ 20

A c P(p) TbMQ

α]υξή[θηναι 58 — Αττ[ικόν 59, 1 Pap. Ox. 2096 fr. I

9—10 Lex. Rhet. 670 Dobr. (Latte Lex. Gr. Min. 78) καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ Ἱπποκράτει — τὰ Οὐλύμπια, οὐ ἰδιώτῃ λέγει, ἀλλὰ θεωροῦντι, τουτέστι θεωρῶ πεμφθέντι || 15 Antiatt. Bekk. Anecd. 80 ἀπείπασθαι τὸν παῖδα ἀντὶ τοῦ ἄρνήσασθαι Ἡρόδοτος πρῶτον || 20 Prisc. XVIII 228 Attici καταφρονήσας τούτου καὶ τοῦτον. Ἡρόδοτος πρῶτον καταφρονήσας — στάσιν

1 αἰεὶ A c αἰεὶ rell. || 2 χρέεται MQ | ἐμοὶ om. c || 3 ὀρμώμενον PTbMQ || 4 πολλῶν] Πελασγῶν propos. Sauppe, sequ. Stein Hude <Πελασγῶν> πολλῶν Legrand πολλῶν restituendum putat Weber SIFC NS 17, 261ss. ex πολλῶ, lectione cod. Urbin. gr. 88 || 5 βαρβάρων om. MQ | ὥς δὴ ὦν MQ πρὸς δὲ ὦν Vat. 122 πρὸς δὴ ὦν codd. cett. πρὸς ὦν δὴ vel πρὸς δὴ ὦν legendum iudicat Reiske, si non ὥς δὴ ὦν quod mavult πρὸς δὴ ὦν Krüger πρόσθε δὲ ὦν Stein | ἐμοὶ τε] ἐμοίγε Reiske, quem sequ. Stein Hude; lectionem codd. conservavi intelligens voces ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκέει (id quod ὥς τε δὴ ὦν ἐμοὶ δοκέει, ad positionem particulae τε cf. Kühner-Gerth II 245) verba ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι (2) resumere et eo referri | τό] τι coni. Legrand || 7 διεσπασμένον Q || 10 Οὐλύμπια Lex. Rhet. | μέγα (ut vid.) b || 11 ἱερὰ P¹Tb || 13 συνεβούλεε A, eue suprascr. A¹ || 13—14 τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι MQ || 14 τυγχάνει b oi suprascr. nescio quae manus A || 15 οὐκ ὦν Q || 17 supra τούτου scr. ὁ τοιοῦτος A² || 18 προεστῶτος TbQ || 19 Μεγακλέους T | Ἀλκμείωνος bMQ ai suprascr. A man. rec.

στασιώτας καὶ τῷ λόγῳ τῶν ὑπερακρίων προστὰς μηχανᾶται τοιάδε·
 τρωματίσας ἑωυτόν τε καὶ ἡμιόνους ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος ὥς 4
 ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθρούς, οἳ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπολέσαι
 δῆθεν, ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς τιнос πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι πρότερον
 5 εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ Νίσαιάν τε
 ἐλὼν καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων 5
 ἐξαπατηθεὶς ἔδωκε οἱ τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας τούτους, οἱ δορυφόροι
 μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορυνφόροι δὲ· ξύλων γὰρ κορούνας
 ἔχοντες εἶποντο οἱ ὀπισθεν. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι ἅμα Πεισιστράτῳ 6
 10 ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἐνθα δὴ ὁ Πεισίστρατος ἤρχε Ἀθηναίων οὔτε τιμὰς
 τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας. ἐπὶ τε τοῖσι κατεστεῶσιν
 ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ.

Μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον τῶντὸ φρονήσαντες οἱ τε τοῦ Μεγακλέους 60
 στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου ἐξελαύνονσί μιν. οὕτω μὲν Πεισίστρατος
 15 ἔσχε τὸ πρῶτον Ἀθήνας καὶ τὴν τυραννίδα οὐκ ὡς κάρτα ἐρριζωμένην
 ἔχων ἀπέβαλε, οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον αὐτὶς ἐκ νέης ἐπ' ἀλλή-
 λουσιν ἐστασίασαν. περιελανόμενος δὲ τῇ στάσει ὁ Μεγακλῆς ἐπεκηρυ- 2
 κεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 τυραννίδι. ἐνδεξαμένον δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις 3
 20 Πεισιστράτου μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐηθέστατον, ὥς
 ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῶ (ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου τὸ βάρβαρον
 ἔθνος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐὶν καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθέλης ἡλιθίου ἀπηλλαγ-

A e P(p) TbMQ

T 6ss. Polyae. I 21, 3 ὁ . . . δῆμος ὑπερηγανάκτησεν, ὥς ὁ κηδόμενος αὐτῶν δι'
 αὐτοὺς ταῦτα εἶη παθῶν, καὶ ἐς φυλακὴν τοῦ σώματος ἔδωκαν αὐτῷ τριακοσίους
 φύλακας, οἷς κορυνφόροις χρησάμενος αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων ἐγένετο καὶ τοῖς
 παισὶ τὴν τυραννίδα κατέλιπεν

16 Pap. Berol. inv. 13360 a M. Gronewald publici iuris facta ZPE 42, 1981, 8s.
 [ἐκ νεῆς· Ἡρόδοτος· Κυπριοὶ . . . γενομένο]ι αὐ[τὶς ἐκ νεῆς κατε]δεδουλῶν[το
 (V 116), καὶ παλιν· οἱ δὲ ε]ξελάσαντες Π[εισιστράτον α]ὐτὶς ἐκ νεῆς ἐπ[ὶ ἀλλήλοισι
 ἐσ]τασίασαν

1 στασιώτας] στρατιώτας e | ὑποτακρίων (?) M || 7 καταλέξασθαι Gebhard in
 Progr. Gymn. Chur. 1864 et Legrand | τούτους] vocem τριακοσίους videas apud
 Polyae., quam τ^{ους} scriptam hocque modo in τούτους depravatam esse iudicant
 Naber Stein Legrand || 11 ἐπὶ τε] ἐπεῖτε Tb | κατεστεῶσιν] θεστω suprascr. A² ||
 12 ἔνεμε] ἔμενε P¹pbMQ || 13 Μεγακλέος e Μεγακλέος* (veras.) M || 14 στασιῶται]
 στρατιῶται eQ || 15 κω] πω suprascr. A man. rec. || 21–22 τοῦ βαρβάρου ἔθνεος
 τὸ Ἑλληνικόν TbMQ, sed ad εὐηθέην Graecorum cf. πειθόμενοι infra p. 38, 12 ||
 22 vocē εὐηθέης litteras ei (pro εὐηθείης) suprascr. A¹ vel A²

μένον μᾶλλον ἢ καὶ τότε γε οὗτοι ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοις λεγο-
 4 μένοισιν εἶναι Ἑλλήνων σοφίην). μηχανῶνται τοιάδε· ἐν τῷ δήμῳ τῷ
 Παιανίῃ ἦν γυνή, τῇ οὖνομα ἦν Φύη, μέγεθος ἀπὸ τεσσάρων πήχεων
 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύτην τὴν γυναῖκα
 σκευάσαντες πανοπλίη, ἐς ἄρμα ἐσβιβάσαντες καὶ προδέξαντες σχῆμα, 5
 οἷον τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέσθαι ἔχουσα, ἤλαντον ἐς τὸ ἄστυ
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγόρευον ἀπικό-
 5 μνοι ἐς τὸ ἄστυ λέγοντες, τοιάδε ὧς Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ
 Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴ ἡ Ἀθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα
 κατάγει ἐς τὴν ἐωυτῆς ἀκρόπολιν. οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφροίοντες ἔλεγον, 10
 αὐτίκα δὲ ἐς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, ὡς Ἀθηναίη Πεισίστρατον
 κατάγει, καὶ ἐν τῷ ἄστει πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν
 61 προσεύχοντό τε τὴν ἀνθρωπον καὶ ἐδέχοντο Πεισίστρατον. ἀπολαβὼν
 δὲ τὴν τυραννίδα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ Πεισίστρατος κατὰ τὴν ὁμολογίην
 τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην γαμέει τοῦ Μεγακλέος τὴν θυγατέρα. 15
 οἷα δὲ παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων νενηνίων καὶ λεγομένων ἐναγέων εἶναι
 τῶν Ἀλκμεωνιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ γενέσθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς
 2 τέκνα ἐμίσητό οἱ οὐ κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρῶτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ
 γυνή, μετὰ δέ, εἴτε ἱστορεύσῃ εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ἐωυτῆς μητρί, ἡ
 δὲ τῷ ἀνδρὶ· τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτον. 20
 ὀργῇ δὲ ὡς εἶχε, καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτῃσι. μαθὼν δὲ
 ὁ Πεισίστρατος τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐωυτῷ ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρας τὸ
 παράπαν, ἀπικόμενος δὲ ἐς Ἐρέτριαν ἐβουλεύετο ἅμα τοῖσι παισὶ.
 3 Ἰππῖεω δὲ γνώμῃ νικήσαντος ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα ἐνθαῦτα

A c P(p) TbMQ

4 Lex. Vind. 26 (s. v. ἄλλως) Ἡρόδοτος· ἀπολείπουσα — εὐειδής (εὐειδεῖς cod.) ||
 5 Hes. προδέξαντες· προδείξαντες || 13 Prisc. XVIII 278 Attici· προσήχοντο αὐτὸν
 καὶ αὐτῷ· Ἡρόδοτος α'· προσήχοντό τε τὴν ἀνθρωπον

1 ἡ scripsi: εἰ codd. (ad μᾶλλον ἢ καὶ cf. IX 68, VIII 3, 1, IV 127, 1) | γε om. MQ |
 τοῖσι] αὐτοῖσι c²P² **τοῖσι A τοῖσι p rell. || 2 Ἑλλήνων σοφίην om. Q || 3 Παι-
 ανιεῖ Ae | μέγεθος Tb | τεσσάρων PTbMQ | πήχεων τεσσάρων MQ | post
 πήχεων distinxit ('tribus digitis carens' interpretans) Auct. Lex. Vind. || 5 ἐμβιβά-
 σαντες P¹TbMQ ἐσβιβάσαντες P²p cett. || 6 φαίνεσθαι TbQ || 11 εἰς b | ἀπίκετο T ||
 12 καὶ οἱ ἐν c², receperunt Stein Hude, sed verbum tertiae pers. plur. (προσεύχον-
 το) subiecto carens potius sicut Germ. 'man' est intelligendum | πειθόμενοι c²Q
 πυνθόμενοι cett., cf. III 78, 5 || 13 προσήχοντό Q | ἐδέχοντο PTbMQ | τὸν Πει-
 σίστρατον MQ || 15 γαμέεται (γαμέει Q) τὴν θυγατέρα αὐτοῦ MQ | Μεγακλέους P ||
 16 νενηνίων TQ || 17 Ἀλκμαιωνιδέων T Ἀλκμαιωνιδέων MQ ai suprascr. A man.
 rec. || 18 κατὰ τὸν νόμον Q || 19 vocibus εἴτε ἱστορεύσῃ sub obelo in mg. adscr.
 φιλοῦσι οἱ Ἴωνες ἀντὶ δασέως A man. rec. ἱστορεύσῃ haud inepte Legrand ||
 21 στρατιώτῃσι c¹TQ || 22 ἐπ' ἐωυτῷ ἀπ' ἐωυτοῦ Q ὑπ' ἐωυτοῦ M || 23 Ἐρέτριαν
 Ae || 24 Ἰππῖου T²Q | γνώμην M γνώμη PTb

ἡγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων αἰτινές σφι προηδέατό κού τι. πολλῶν δὲ
 μεγάλα παρασχόντων χρήματα Θηβαῖοι ὑπερεβάλοντο τῇ δόσει τῶν
 χρημάτων. μετὰ δέ, οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, χρόνος διέφν καὶ πάντα σφι 4
 ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτωδοι. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ ἀπίκοντο ἐκ Πελο-
 5 ποννήσου, καὶ Νάξιος σφι ἀνὴρ ἀπιγμένος ἐθελοντής, τῷ οὐνομα ἦν
 Λύγδαμης, προθυμίην πλείστην παρείχετο κομίσας καὶ χρήματα καὶ
 ἄνδρας. ἐξ Ἑρετρίης δὲ ὀρμηθέντες διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω. 62
 καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἴσχουσι Μαραθῶνα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι
 στρατοπεδευομένοισι οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε
 10 ἐκ τῶν δήμων προσέρρεον, οἱσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότε-
 ρον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο· Ἀθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν 2
 Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἡγειρε καὶ μεταῦτις ὥς ἔσχε Μαραθῶνα,
 λόγον οὐδένα εἶχον· ἐπεῖτε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν
 πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσιν ἐπ' αὐτόν. καὶ οὗτοί τε 3
 15 πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὥς
 ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὸντο συνιόντες ἀπ-
 ικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱερὸν καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα.
 ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλυτος ὁ 4
 Ἀκαρνὰν χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ προσιὼν χρᾶ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε
 20 λέγων·

ἔρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται,
 θύνηνοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός·

ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε, Πεισίστρατος δὲ συλλαβὼν τὸ χρηστήριον 63
 καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν ἐπῆγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ
 25 ἄστεος πρὸς ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηρικαῦτα, καὶ μετὰ τὸ

A c P(p) TbMQ

10 Lex. Vind. 154 'πρὸ' πρόθεσις . . . πολλάκις λέγεται καὶ μετὰ συγκριτικοῦ
 ὀνόματος. Ἡρόδοτος· πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον || 11 Λέξ. συνηλίζοντο· συν-
 ηθορίζοντο || 23—p. 40, 2 Suid. συλλαβὼν· εἰς νοῦν λαβὼν· ὁ δὲ Πεισίστρατος —
 χρησθὲν

1 προηδέατο A || 2 ὑπερεβάλλοντο Tb || 3 χρόνος <τε> Stein || 4 ἀπίκοντο Tb ||
 7 Ἑρετρίης Ae | ἑνδεκάτου ἔτεος] ἑνδεκαεκάτου (?) Tb om. et inter διὰ et ἀπί-
 κοντο vacat spatium magnum MQ || 8 χώρῳ] χρόνῳ TbQ || 9 στρατιῶται c¹ |
 ἀπίκοντο Tb || 11 οὗτοι] οὕτω TQ | συνηλίζοντο b || 12 μεταῦτις Q | ἔσχε TbQ ||
 14 πορεύεσθαι] στρατεύεσθαι Q | τε] γε b || 15 ἦσαν A ἦσαν P¹ ἦσαν P²p cett. ||
 16 ἦσαν A ἦσαν M ἦσαν cett. || 17 ἱερὸν P¹TbMQ ἱερὸν P²p cett. | ἔθετο Q ||
 18 ἐνθαῦτα b || 19 Ἀκαρνᾶν T Ἀχαρνέως conl. Valckenaer | χρᾶ] χρῆ in mg. A
 man. rec. || 21 βούλος b || 22 θύνηνοι vel θύνη c¹TQ | οἰμήσουσι PTb || 23 ὁ δὲ
 Πεισίστρατος Suid. | λαβὼν MQ (cf. Suid.)

- ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον· οἱ δὲ
 2 ἀμφὶ Πεισίστρατον ἐσπεσόντες τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ
 τούτων βουλὴν ἐνθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως
 μήτε ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι διεσκεδασμένοι τε εἴεν· ἀναβιβάσας τοὺς
 παῖδας ἐπὶ ἵππους προέπεμπε. οἱ δὲ καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας 5
 ἔλεγον τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ Πεισιστράτου θαρσέειν τε κελεύοντες καὶ
 64 ἀπιέναι — ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ. πειθομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων οὕτω
 δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα
 ἐπικούροισι τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοισι τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν
 δὲ ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ συνιόντων, ὁμήρους τε τῶν παραμεινάντων 10
 Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων παῖδας λαβὼν καὶ καταστήσας ἐς
 2 Νάξον (καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισίστρατος κατεστρέψατο πολέμῳ καὶ
 ἐπέτρεψε Λυγδάμῳ) πρὸς τε ἔτι τούτοις τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας ἐκ
 τῶν λογίων, καθήρας δὲ ὧδε· ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχε, ἐκ τούτου
 τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς μετεφόρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς 15
 3 Δήλου. καὶ Πεισίστρατος μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων, Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν
 ἐν τῇ μάχῃ ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετ' Ἀλκμεωνίδειω ἔφενγον ἐκ τῆς
 οἰκίης.
- 65 Τοὺς μὲν νῦν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦτον ἐπυνθάνετο ὁ
 Κροῖσος κατέχοντα, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους ἐκ κακῶν τε μεγάλων 20
 πεφευγότας καὶ ἐόντας ἤδη τῷ πολέμῳ κατνπερτέρους Τεγεγετέων· ἐπὶ
 γὰρ Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἥγησικλέος ἐν Σπάρτῃ τοὺς ἄλλους

A c P(p) TbMQ

των [μεν] 64, 1 — Λυγδαμι 64, 2 Pap. Ox. 2097 col. I valde mutila
 πε]φευγ[οτας] 65, 1 — απροσ[α]μι[χτοι] 65, 2 Pap. Ox. 2097 col. II

1 Λέξ. μετεξέτεροι· ἐνιοι. Grec. Cor. 91 τὸ 'ἐνιοι' μετεξέτεροι φασίν. Suid. μετεξέτεροι· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἐνιοι'· οἱ δὲ μετεξέτεροι — πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο || 3—4 Suid. ἀλισθεῖεν· συναθροισθεῖεν· ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι

3 ἐνθαῦτα bQ | ὅπως Suid. || 4 μήτε om. Suid. || 7 ἕκαστον P^{ac} recep. Steph. et edd. alii ἕκαστος P^cp cett.; ad nominativum in appositionibus e parenthesibus praesertim opisthotheticis natis pro alio casu usurpatum v. Schwyzer, Die Parenthese 42s., et Schwyzer-Debrunner, Griech. Gramm. II 615s.; an ἐκάστους sit restituendum, dubitat Stein || 9 πρὸςδοιοι Q || 12 αὐτὴν littera τ in initio vocis sup. lin. addita manu (teste Paapio) secunda Pap. Ox. 2097 || 13 τε Schaefer γε codd. || 14 ἐπόσον ATb | ἱεροῦ PⁱpTbMQ || 16 Ἀθηναίων¹] Ἀθηναίων prop. Schenkl, recepp. edd. plerique | post Ἀθηναίων δὲ 'nonnulla verba excidisse, unde eluceret de solis Atheniensibus hic agi, qui erga Pisistratum infesto animo se gessissent' cred. Legrand || 17 Ἀλκμαιωνίδειω bMQ | ai suprascr. nescio quae man. A Ἀλκμαιωνίδειον propos. Wesseling Vallae versione Latina nisus (cum Alcmaeonidis), recepp. Stein Hude || 18 οἰκίης TbMQ || 22 Ἥγησικλέους Pp

πολέμους εὐτυχέοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεήτας μόνους προσ-
 έπταιον, τὸ δὲ ἔτι πρότερον τούτων καὶ κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν 2
 πάντων Ἑλλήνων κατὰ τε σφέας αὐτοὺς καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι, μετέ-
 βαλον δὲ ὧδε ἐς εὐνομίην· Λυκούργου τῶν Σπαρτιητέων δοκίμου ἀνδρὸς
 5 ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἔσῃε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθὺς
 ἢ Πυθίῃ λέγει, τάδε

ἦκεις, ὦ Λυκούργε, ἐμὸν ποτὶ πύονα νηὸν 3
 Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 δίζῳ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον·
 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκούργε.'

οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ τὴν Πυθίην τὸν 4
 νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι, ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι
 λέγουσι, Λυκούργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβάτῳ, ἀδελφιδέου μὲν ἑωυτοῦ,
 βασιλεύοντος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὡς γὰρ 5
 15 ἐπετρόπευσεν τάχιστα, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ

A c P(p) TbmQ

Σχόλ. 65, 3 χρησμός ἐν τοῖς Θησέως βίοις ἀναφερόμενος·
 ὁλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς νῦν κατὰ λάνον οὐδὸν
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρηστήριον εἰσαναβαίνει·
 ἤλυνθεν εὐνομίην διζήμενος, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 δώσω, ἢν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίων πόλις ἔξει. A

T 8 oraculum praebent titulus Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc
 perditus (e cod. Vat. Barb. lat. 2098 correctius exscribit Foucart, Bull. Corr.
 Hell. 5, 1881, 434s., cf. Hemmerdinger, Les mss., 181s.), Themistius XIX 225d
 (qui etiam tertium versum habet bis, VII 97d et XV 193c), Theodoret. Graec.
 affect. X 33, David Proleg. Phil. 13a; tres primos versus tantum Schol. Arist.
 p. 326 Dind., Plut. Mor. 1103a Λυκούργος ὑπὸ τῆς Πυθίας προσαγορευθείς·
 'Ζηνὶ — ἔχουσι'. laudat idem oraculi versum tertium Mor. 1098a

1 μόνους cPT μόνους Pap. Ox. 2097 rell. || 3 ἀπρόσμικτοι Pap. Ox. 2097 quo-
 que || 7 ἦκει A¹c¹ ἤλυνθεν (ἤλυνθεν v. l.) David, titulus | Λυκούργε Dav. codd.
 quid., Theodor., Themist., Schol. Arist., titulus Λυκούργε T¹ Dav. codd. quid. |
 πύονα νηὸν] νηὸν ἀνίων Schol. Arist. || 9 διζῳ APe nescio cur non recipiatur
 δίζων Dav. codd. quidam | ἢ σε θεὸν σε Plut. cod. quid. εἰ σε θεὸν titulus |
 ἢ ἄνθρωπον] ἢ καὶ ἄνδρα T²Q titulus ἢ ἄνθρωπον ἢ (vel ἢ γε) καὶ ἄνδρα
 David || 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον ἔλπομαι θεὸν Q ἀλλ' ἐμπερὶ σε θεὸν μαντεύσομαι
 David ἀλλὰ τι καὶ μᾶλλον ... ci. Stein μᾶλλον τοι θεὸν ἔλπομαι ἔμμεναι titulus |
 Λυκούργε Q titulus, David, Themist., Theodoret., qui addit versum ἦκεις εὐνομίην
 διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ σοι δώσω (cf. scholium) || 13 Λεωβατέω c²P^cp || 15 νόμια P |
 μὴ παραβαίνειν ταῦτα TbmQ

παραβαίνειν. μετὰ δὲ τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ
 συσσίτια, πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκούργος.
 66 οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν, τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι
 ἱρὸν εἰσάμενοι σέβονται μέγਾਲως. οἷα δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ καὶ πλήθει
 οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθενήθησαν. καὶ δὴ σφι
 οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, ἀλλὰ καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες
 2 εἶναι ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ
 Πυθίη σφι χρᾶ, τάδε

‘Ἀρκαδίην μ’ αἰτεῖς; μέγα μ’ αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω·
 πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ σ’ ἀποκωλύσουσιν, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω.
 δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι
 καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρέσασθαι.’

10

3 ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν
 ἄλλων ἀπείχοντο, οἱ δὲ πέδας φερόμενοι ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο 15

A c P(p) TbMQ

T 9–12 oraculum totum habent Schol. Aristid. p. 561 Dind., Eust. II. 301 (ad B 607) μέμνηται δὲ Τεγέας καὶ χρησμοί, ἐν οἷς καὶ οὗτος· Ἀρκαδίην — Τεγέην καὶ τὸ ἐξῆς, Steph. Byz. s. v. Τεγέα: πόλις Ἀρκαδίας . . . Λέπιδος δ’ ἐν ἱστορίας ἐπιτομῇς πρώτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· ‘χρᾶ δ’ αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ’ Ἀρκαδίᾳ ὥδε· Ἀρκαδίην . . . ὀρχήσασθαι. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τάδε· ἔστι — ἔσση’ (67, 4). laudant oraculi versum primum Dio Chrys. XVII 469 et Suid. s. v. Ἀρκαδία, secundum Tzetzes in Lycophr. ad 482

1 Λέξ. συνωμοτία (ἐνωμοτία Lexx. alphab.)· τάξις τις (om. Lexx. alphab.) παρὰ (τοῖς add. Lexx. alphab.) Ἀττικοῖς. — τριηκάδας· δείπνα κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸς λ’ ἀνδρῶν (ἀνδρῶν λ’ Lexx. alphab.). Suid. συνωμοσία· ἡ μεθ’ ὅρκον φίλια, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία τάξις τις. Greg. Cor. 93 λέγουσι δὲ καὶ τὰ κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δείπνα τριηκάδας || 5 Suid. ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ‘ἠύξῃθη’· Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ‘ἠύξῃθη’ || 6 Hes. ἀπέχρα· ἤρκει || 9–13 Alex. De fig. 446 (ἀναδίπλωσίς ἐστι) ὅταν τὸ δεύτερον λεγόμενον ἀρχῇται ἀπὸ τῆς τοῦ προηγουμένου τελευτῆς . . ., ὥς καὶ νῦν ἐν τῷ χρησμῷ Ἀρκαδίην μ’ αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω· δώσω τοι Τεγέην. δοκεῖ δὲ ποιητικώτερον εἶναι

1 συνωμοτίας Lexx. seriatim composita || 4 ἱρὸν P¹ ἱρὸν P²p rell. | εἰσάμενοι bT || 5 εὐθενήθησαν TbM εὐθενήθησαν Q || 6 ἀπέχρη TbQ | κρέσσονες b || 9 μέγ’ αἰτεῖς suprascr. nescio quae manus Q || 10 Ἀρκαδία codd. Tzetz. pars una || 11 σ’ γ’ MQ | ἡς τ’ ἀπο κωλύσουσιν Stephani cod. unus | ἐγὼ δὲ οὐ τοι μεγαίρω Schol. Aristid. codd. plur., Steph. cod. unus || 12 ποσσὶ κρότον T ποσσίκρότον (altero accentu super σσ extincto) A ποσσίκροτον M Schol. Aristid. cod. unus ποσσίκροτον Q

χρησµῶ κιβδήλω πίσυνοι, ὥς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας.
 ἐσσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐξωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες, 4
 τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων
 ἐργάζοντο. αἱ δὲ πέδαι αὐταί, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι
 5 ἐν Τεγέῃ περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι. κατὰ μὲν δὴ 67
 τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας,
 κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεω τε καὶ Ἀρίστωνος
 βασιληίην ἐν Λακεδαίμονι ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ
 ἐγεγόνεσαν τρόπῳ τοιῷδε γενόμενοι· ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο 2
 10 ὑπὸ Τεγεητέων, πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτων, τίνα ἂν
 θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίαιτο. ἡ δὲ
 Πυθίη σφι ἔχρησε τὰ Ὑρέστεω τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁστέα ἐπαγαγομένους.
 ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶοί τε ἐγίνοντο τὴν θήκην τοῦ Ὑρέστεω, ἔπεμπον 3
 αὐτὶς τὴν ἐς θεὸν ἐπειρησομένους τὸν χώρον, ἐν τῷ κέοιτο Ὑρέστης.
 15 εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίη, τάδε

ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῷ ἐνὶ χώρῳ, 4
 ἐνθ' ἄνεμοι πνέουσιν δὺν κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται.
 ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα·
 20 τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση·

ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν, ἀπεῖχον τῆς ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασσαν πάντα 5
 διζήμενοι, ἐς οὗ δὴ Λίχης τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων

A c P(p) TbMQ

T 16ss. Schol. Aristid. p. 561 Dind. totum oraculum habet. Steph. Byz. v. ad 66, 2

6 Hes. ἀέθλεον· ἐμόχθουν, ἡγωνίζοντο. Bekk. Anecd. 347 ἀέθλεον· ἐμόχθουν,
 ἡγωνίζοντο. Poll. III 144 ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν τὸ 'ἀθλέειν' παρ' Ἡροδότῃ (cf. V
 22, 2) || 18 Bekk. Anecd. 408 ἀντιτύπους· σκληροὺς καὶ ἀνενδότους, μεταφορικῶς
 ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος ἀντίτυπος φησὶν ὁ χρησμός

2 ἐσσωθέντες c¹ ἐσδοθέντες TQ | αὐτέων Q || 3 ἔφερον Tb || 5 κρεμάμενοι Ac
 litt. α in o vel o in a mut. M || 6 δεῖ MQ | ἀέθλεον Bekk. Anecd. || 9 ἐγεγόνευσαν
 TbQ | ἐσσοῦντο T || 10 Τεγεητέων] γε ab A¹ omisum sup. lin. add. A man. rec. |
 εἰς b | ἐπειρώτων Pp ἐπειρώτεον MQ ἐπειρώτων b || 12 ὁστέα om. Q | ἐπαγόμε-
 νος TbMQ || 13 ἐγινέατο TbMQ || 14 αὐθις Tb | τὴν ἐς] ἐς τὸν Q Ald. || 15 τοῖς
 bQ || 16 Ἀρκαδίη Q Ἀρκαδίη b Steph. Byz. cod. unus | Τεγέης bQ γαίης Schol.
 Arist. || 17 δύο b²Q || 18 ἐπὶ] ἐν Schol. Arist. codd. quid. | πῆματι] πῆμασι Q ||
 19 φυσίζοος TbQ Schol. Arist. || 20 κομισσάμενος c¹TbQ | Τεγέαις Steph. Byz.
 codd. plur. | ἔση TbMQ || 21 ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι AcP | οὐδὲν supr. lin. A ||
 22 ἐσοῦ A ἐσὸ b

ἀνεῦρε. (οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσι τῶν ἀστῶν ἐξιόντες ἐκ τῶν ἱππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἐκάστου· τοὺς δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἱππέων, Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους
 68 μὴ ἐλινύειν ἄλλους ἄλλη.) τούτων ὧν τῶν ἀνδρῶν Λίχης ἀνεῦρε ἐν Τεγέῃ καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐόσης γὰρ τοῦτον τὸν χρό- 5
 νον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας ἐλθὼν ἐς χαλκήιον ἐθνεῖτο σίδηρον
 2 ἐξελαυνόμενον καὶ ἐν θωῷματι ἦν ὀρῶν τὸ ποιεόμενον. μαθὼν δὲ μιν ὁ χαλκεὺς ἀποθωνμάζοντα εἶπε παυσάμενος τοῦ ἔργου· ἥ κου ἂν, ὦ ξενῖε Λάκων, εἴ περ εἶδες, τό περ ἐγώ, κάρτα ἂν ἐθωύμαζες, ὅκου νῦν οὕτω
 3 τυγχάνεις θωῷμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ἐν 10
 τῇδε θέλων, ἐν τῇ αὐλῇ, φρέαρ ποιήσασθαι, ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῶ
 ἐπταπήχει· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους
 τῶν νῦν ἀνῶξα αὐτὴν καὶ εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἐόντα τῇ σορῶ·
 μετρήσας δὲ συνέχωσα ὀπίσω. ὁ μὲν δὴ οἱ ἔλεγε τά περ ὀπώπее, ὁ δὲ
 ἐννώσας τὰ λεγόμενα συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόπιον 15
 4 τοῦτον εἶναι, τῇδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκεὺς δύο ὀρέων φύσας τοὺς
 ἀνέμους εὗρισκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν τὸν τε τύπον καὶ
 τὸν ἀντίτυπον, τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον,
 5 κατὰ τοιόνδε τι εἰκάζων, ὥς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σιδήρος ἀνεύρηται. συμ-
 βαλόμενος δὲ ταῦτα καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην ἔφραζε Λακεδαιμονίοισι 20
 πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντες οἱ αἰτίην ἐδίωξαν. ὁ
 δὲ ἀπικόμενος ἐς Τεγέην καὶ φράζων τὴν ἐωντοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν
 6 χαλκεῖα ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρόνῳ δὲ ὥς ἀνέγνωσε,

A B (a μὴ μὲν γενέσθαι 68, 3) c P(p) T b (usque ad ἀπιστίας 68, 3) MQ
 Σχόλ. 68, 6 (ad ἀνέγνωσε) ἐπεισεν A man. rec.

1 Hes. ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἐκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Bekk. Anecd. 209 ἀγαθοεργοὶ εἰσιν οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες ἐκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος, ἢ οἱ τῶν ἀρχόντων ὑπηρεταὶ ἢ οἱ ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι || 4 Λέξ. ἐλινύειν (ελινύειν D)· ἡσυχάζειν (deest Lexx. alph.). Greg. Cor. 92 ὁ ἡσυχάζων ἐλινύων (ελινύων v. l.). Suid. ἐλινύειν· ἡσυχάζειν, βραδύνειν || 8—9 Etym. Magn. ἦπον· τοῦτο ἀρχεται μὲν λόγου, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ ἦπου ἂν, ὦ ξενῖε Λάκων, ἐθαύμασα || 15 Λέξ. ἐννώσας (ἐννώσας a r v)· διανοηθεῖς. Suid. ἐννώσας· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ διανοηθεῖς. Greg. Cor. 94 τὸν διανοηθέντα ἐννώσαντα || 23 Pollux I 75 μισθῶσαι οἶκον, ὅπερ Ἡρόδοτος ἐκδιδόναι καλεῖ· ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν

1 ἀνεῦρεν bM ἀνεῦρον Q || 2 δεῖ] δὴ TbQ || 4 ἐλινύειν PTb, cf. Greg. Cor. alterum v add. A² εἰλινύειν cf. Lexx. et Greg. Cor. || 7 θωῷματι P¹Tb θωῷματι p cett. | ὀρέων TbMQ || 8 ἀποθωνμάζοντα P¹Tb ἀποθωνμάζοντα P²p cett. | παυσάμενον A | ἦπον Et. Mag. ad ἦ κου sub obelo in mg. adscr. ἦπον A || 9 ἐθώμαζες P¹Tb ἐθώμαζες p cett. ἐθαύμασα Et. Magn. | ὅπου Q || 10 θωῷμα P¹Tb θωῷμα P²p cett. | ποιεόμενος Q Ald. || 11 ἐν om. MQ || 14 οἱ om. MQ || 15 ἐννώσας Lexx. seriatim conscr. codd. plur. | συνεβάλλετο P || 16 συμβαλόμενος P συμβαλλόμενος Q Ald. || 17 τε om. Q || 19 συμβαλλόμενος BTMQ || 21 δὲ om. TMQ | πλαστοῦ Q || 23 ἐκδιδόντος MQ, litt. v expunxit M

ἐνοικίσθη· ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας οἶχeto φέρων
 ἐς Σπάρτην. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅπως πειρώατο ἀλλήλων, πολλῶ
 κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἤδη δέ σφι καὶ ἡ
 πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη.

5 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος ἔπεμπε ἐς Σπάρτην 69
 ἀγγέλους δῶρά τε φέροντας καὶ δεησομένους συμμαχίης ἐντειλάμενός τε
 τὰ λέγειν χρῆν. οἱ δὲ ἐλθόντες ἔλεγον· ἔπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν τε 2
 καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς λέγων, τάδε “ὦ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος
 τοῦ θεοῦ τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι — ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προ-
 10 εστάναι τῆς Ἑλλάδος — ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προκαλέομαι φίλος
 τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης”. Κροῖσος 3
 μὲν δὴ ταῦτα δι’ ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀκηκοότες
 καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον ἠσθησάν τε τῇ ἀφίξει
 τῶν Λυδῶν καὶ ἐποιήσαντο ὄρκια ἑξινίης πέρι καὶ ξυμμαχίης· καὶ γάρ
 15 τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγονῶσαι·
 πέμψαντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις χρυσὸν ὠνέοντο ἐς ἀγαλμα 4
 βουλόμενοι χρήσασθαι τοῦτο, τὸ νῦν τῆς Λακωνικῆς ἐν Θόρνακι ἴδρυται
 Ἀπόλλωνος, Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτήνην.

Τούτων τε ὦν εἵνεκεν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ 70
 20 ὅτι ἐκ πάντων σφέας προκρίνας Ἑλλήνων αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μὲν
 αὐτοὶ ἦσαν ἔτοιμοι ἐπαγγεῖλαντι, τοῦτο δὲ ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον
 ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος καὶ μεγέθει τριηκοσίους
 ἀμφορέας χωρέοντα ἤγον δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. οὗτος ὁ 2
 κρητῆρ οὐκ ἀπίκετο ἐς Σάρδεις δι’ αἰτίας διφασίας λεγομένας τάσδε· οἱ
 25 μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ
 ἐγίνετο κατὰ τὴν Σαμῖν, πυνθόμενοι Σάμιοι ἀπεληῖσαντο αὐτὸν νηυσὶ
 μακροῖσι ἐπιπλώσαντες· αὐτοὶ δὲ Σάμιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ὑστέρησαν οἱ 3

AB c P(p) TMQ, ad quos iterum accedunt RSV a καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμπεν ἐς
 Σπάρτην κτλ., quod pro initio cap. 69 habent

2 ὅπως M | ἐπειρώατο MQ ἐπειρώατο (quod ex πειρώατο et ἐπειρώατο modo
 mixtae lectionis ortum verisimillimum videtur) cett., corr. Schweighaeuser ||
 6 ἀγγέλους om. Q | δῶρά] ἰά SV || 7 χρῆν λέγειν Ae ordinem inversum signis
 I—II not. A¹ | χρῆν λέγειν TMQ | ἡμᾶς T || 9 προσθέσθαι Q || 10 προκαλέομαι
 codd., corr. Cobet || 11 τε² om. Q || 12 διαγγέλλων S || 12—13 καὶ αὐτοὶ ἀκηκοότες
 MQ || 13 τῇ τε TQ || 14 ξενίης SVQ¹ | συμμαχίης ABcMQRSV, v. praef. p. XXI ||
 15 ἔτι] ἤδη MQ || 16 Σάρδεις Q || 17 τούτῳ TMQRSV | τούτῳ Gaisford alii
 edd. | Θόρνακι SV || 19 τούτων τε ὦν] τούτεῶν R || 20 Ἑλλήνων om. MQ || 21 ἐτοι-
 μος Be | κρητῆρα ποιησάμενοι RSV || 22 μεγέθει PT | τριακοσίους MQ || 23 ἀμ-
 φορέας χωρέοντα] ἀμφορέοντα RV | ἀμφορέοντας S | ἤγον] ἤττον RSV | ἄγον
 TMQ || 24 λεγομένας διφασίας TMQ || 25 Σάρδεις TMQ | Σάρδις V || 26 ἐγένετο
 SV | ἀπελοῖατο ABcP | ἀπελόατο TMQ, cf. III 47, 2 (Weber BPhW 1941, 235ss.)
 ἢ ἀπεληῖσαντο suprascr. A² || 27 ὑστέρησαν MQ

ἄγοντες τῶν Λακεδαιμονίων τὸν κρητῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἡλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, ἰδιώτας δὲ ἄνδρας πριαμένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ Ἑραιοῖν· τάχα δὲ ἂν καὶ οἱ ἀποδόμενοι λέγοιεν ἀπικόμενοι ἐς Σπάρτην, ὥς ἀπαιρεθείησαν ὑπὸ Σαμίων.

- 71 Κατὰ μὲν νῦν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ 5
 χρησμοῦ ἐποιέετο στρατιήν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταιεῖν
 2 Κύρῳ τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροῖσου
 στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας τῶν τις Λυδῶν νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι
 σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὖνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων,
 συνεβούλευσε Κροῖσῳ, τάδε [οὖνομά οἱ ἦν Σάνδανις] ὥ βασιλεῦ, ἐπ' ἄν- 10
 δρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας,
 σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι, σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι,
 3 ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχεῖν. πρὸς δὲ οὐκ οἶνω διαχρέωνται,
 ἀλλὰ ὕδροποτεύουσι, οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν.
 τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεις, τοῖσί γε μὴ ἔστι μηδέν; 15

AB c P(p) TR MQ SV

Σχόλ. 71, 2 ἀναξυρίς καλεῖται τὸ δερμάτινον ὑπόδημα· πρῶτοι δὲ (πρῶτον δὴ A man. rec.) Πέρσαι καταδεδείχασιν τοιαῦτα, οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πρὶν πεδίλοις (πέδιλα A man. rec.) ἐχρῶντο, ἃ οὐ (ἃ οὐ om. A man. rec.) σκύτινα, ἀλλὰ λίνεα ἢ εἰρινα. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὥς ἀναξυρίδες εἰσὶ τὰ παρὰ Ἑλλήσι βρακία λεγόμενα (ἕτεροι κτλ. om. A man. rec.) **BRA** man. rec.

T 1088. Athen. 78e ὁ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρς Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθὸν φησὶν εἶναι τὰ σῦκα οὕτως λέγων· βασιλεῦ ... οὐδὲν ἀγαθόν. Eustath. Od. 1964 (ad ω 342) Ἡρόδοτος ... φησὶν ὁ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρς χώραν τινὰ ψέγων οὔτε οἶνον αὐτὴν ἔχειν, ἔφη, οὐ σῦκα, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν

11 Λέξ. ἀναξυρίδας· τὰ βαθέα καὶ βασιλικά τῶν ὑποδημάτων ἢ τὰ νῦν βρακία λεγόμενα (ἢ κτλ. om. Lexx. alph.). Hes. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ... ὑποδήματα βαθέα ἢ βασιλικά. Suid. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβαρα ὑποδήματα. Bekk. Anecd. 391 i. q. Suid. idemque fere Et. M.

1 ἐπυνθάνετο **RV** | Σάρδεις **MQ** || 2 ἐς Σάμον **Q** || 3 Ἑραιοῖν] Ἑραῖον **T** ἱρόν **R** ἱερὸν **SV** ἢ ἱρόν suprascr. man. ut vid. sec. **A** || 4 ὥς om. **RSV** || 5 νῦν] *ν **V**² om. **S** || 6 στρατιήν **RSV** || 7 τε Κύρῳ **TQ** | Περσέων] Περσικὴν **MQ** || 8 Λυδός **RSV** | ὀνομαζόμενος **R** || 9 οὖνομα ... ἔχων del. Desrousseaux **RPh NS 10, 1886, 54** | ἐν ... 10 οὖνομα haplogr. om. **R** | ἔχων ἐν Λυδοῖσι **SV** || 10 συνεβούλευε **TQ** | οὖνομά οἱ ἦν Σάνδανις om. **M**¹, sub obelo ad τάδε adscr. voces οὖνομά οἱ **M**^{ms}; interpolatoris esse credit Jacoby verba illa, quae 'vel a margine vel ex alio loco ... defluxisse' consentit Legrand | σῦ δ' ἐπ' Athen. || 11 παρασκευάζει στρατεύεσθαι **MQ** Athen. | σκύτῳ **R** σκύτας **V** || 12 δέ² τ' Athen. | οὐχ Athen. || 13 διαχρέονται Athen. || 14 ὕδροποτεύουσι **B**¹ **A**, corr. **A**¹ | οὐ del. Merkelbach **RhM 95, 1952, 288** mentionem faciens de **IV 23, 2-3** et **Plut. Artax. 3** | δέ om. Athen. | οὐδὲν (οὐδὲν Athen.) ἀγαθόν Athen., Eust. || 15 σφε **RSV** σφε^{as} **M** | ἀπαιρήσει **Ac**¹ ἀπειρήσει **B**¹ ἀπαιρήσεις **RSV** ἢ τί σφε ἀπαιρήσεις suprascr. **A** man. rec.

τοῦτο δέ, ἣν νικηθῆς, μάθε, ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν
 ἡμετέρων ἀγαθῶν περιέξονται οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μὲν νῦν 4
 θεοῖσι ἔχω χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον ποιοῦνσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ
 Λυδοῦς. ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ πρὶν Λυδοῦς
 5 καταστρέφασθαι ἦν οὔτε ἄβρον οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν.

Οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται· ἦσαν δὲ οἱ 72
 Σύριοι οὗτοι τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι Μήδων κατήκοοι, τότε δὲ
 Κύρου. ὁ γὰρ οὗρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλυσ 2
 ποταμός, ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου ὄρεος διὰ Κιλικίων, μετὰ δὲ Ματινηοὺς μὲν
 10 ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας, παραμειβόμενος δὲ τούτους
 καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀπέλ-
 γει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας. οὕτως ὁ Ἄλυσ ποταμός ἀποτάμνει 3
 σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον Κύπρου ἐς τὸν
 Εὐξείνου πόντον· ἔστι δὲ αὐτῇ οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης· μήκος
 15 ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται.

Ἐστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖσος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶνδε εἵνεκα, καὶ γῆς 73
 ἱμέρῳ προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἐωντοῦ μοῖραν βουλόμενος καὶ μάλιστα
 τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος εὖν καὶ τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦρον.
 Ἀστυάγεα γὰρ τὸν Κναξάρειον Κροῖσου μὲν γαμβρόν, Μήδων δὲ 2
 20 βασιλέα, Κῦρος ὁ Καμβύσεω καταστρεφάμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρόν

AB c P(p) TR MQ SV, ad quos accedit ab ἔοντα 73, 2 D usque ad γαμ-
 βρόν Κροῖσον 73, 2 ubi excidunt etiam RSV

Σχόλ. 72, 3 (ad ἀναισιμοῦνται) διανύονται B διανύονται, ἀναλοῦνται R, suprascr.
 nescio quae man. A

T 6 Eust. Dion. 772: vide ad V 49, 6 || 8ss. Eust. Dion. 784 Ἡρόδοτος . . .
 φησὶν ὅτι ὁ Ἄλυσ ὥριζε μὲν ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν, ῥέει δὲ ἐξ
 Ἀρμενίου ὄρους διὰ τῆς γῆς τῶν Κιλικίων, παραμειβόμενος δὲ Ματιανούς μὲν ἐν
 δεξιᾷ, ἐτέρωθεν δὲ Φρύγας, ῥέει πρὸς βορρᾶν ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀφεί-
 ρει, ἐξ εὐωνύμων δὲ Παφλαγόνας

5 Λέξ. ἄβρον· καλόν, αὐθαδές, σεμνόν (deest Lexx. alph.), τρυφερόν (σεμνόν· τρυ-
 φερὸν ut separatum λήμμα Lexx. seriatim conscr.) || 6 ss. Steph. Byz. s. v. Καππα-
 δοκία· τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος καὶ Καππαδόκης· Ἡρόδοτος δὲ φη-
 σιν || 15 Λέξ. ἀναισιμοῦν· δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. Hes. i. q. Lexx. Suid. ἀναισιμοῦν·
 παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν

1 ἦν] εἰ RSV | νικηθεὶς RV || 2 ἀπωστοὶ ἔσονται R ἀπωστοὶ ἔσονται (ut
 vid.) M || 3 χάριν ἔχω MQ || 3–4 ἐπὶ Λυδοῦς στρατεύεσθαι MQ || 5 ἄβρον T ||
 8 οὗρος MTQ ὄρος cett. | ἦν om. Q || 9 οὗρος RSV | Ματινηοὺς RSV μαν
 suprascr. A man. post. || 11 Συρίους καὶ Καππαδόκας RSV | ἀπέλγει PTMQ ||
 12 οὗτος M | ἀποτάμνει TRMQ || 14 ἀπάσης ταύτης TMQ || 15 ἀνδρὶ om. RSV ||
 16 γῆς] γῆν ἐπιθυμῶν RSV || 17 ἱμέρῳ] ἡμέρῳ S | προσκτήσεσθαι V^{so} | μοῖραν Q ||
 18 τῷ om. RSV | τίσεσθαι SV

- 3 Κροίσω ὤδε· Σκυθέων τῶν νομάδων ἰλη ἀνδρῶν στασιάσασα ὑπεξῆλθε
 ἐς γῆν τὴν Μηδικήν· ἐτυράννευε δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Μήδων Κναξάρης
 ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκεω, ὃς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον
 περιεῖπε εὖ ὥς ἐόντας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιόμενος αὐτοὺς
 παῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθεῖν καὶ τὴν τέχνην τῶν 5
 4 τόξων. χρόνου δὲ γενομένου καὶ αἰεὶ φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην
 καὶ αἰεὶ τι φερόντων, καὶ κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφεας μηδέν· νοστήσαντας
 δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ ὁ Κναξάρης (ἦν γάρ, ὥς ἔδεξε, ὄργην ἄκρος)
 5 τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικέλη. οἱ δὲ ταῦτα πρὸς Κναξάρειω παθόντες
 ὥστε ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι δι- 10
 δασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ αὐτόν, ὥσπερ ἐώθε-
 σαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κναξάρει δοῦναι φέροντας ὥς ἄγρην δῆθεν·
 δόντες δὲ τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλνάττεα τὸν Σαδνάττεω ἐς
 6 Σάρδεις. ταῦτα καὶ ἐγένετο, καὶ γὰρ Κναξάρης καὶ οἱ παρεόντες δαιτυμόνες
 τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο, καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες Ἀλνάττεω 15
 74 ἰκέται ἐγένοντο. μετὰ δὲ ταῦτα, οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλνάττης ἐξεδίδον τοὺς
 Σκύθας ἐξαιτέοντι Κναξάρει, πόλεμος τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μῆδοις
 ἐγεγόνεε ἐπ' ἔτεα πέντε, ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς
 ἐνίκησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μῆδους· ἐν δὲ καὶ νυκτομαχίην τινὰ
 2 ἐποιήσαντο· διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον τῷ ἔκτω ἔτει 20
 συμβολῆς γενομένης συνήνεικε ὥστε τῆς μάχης συνεστεώσης τὴν ἡμέρην
 ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς
 ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν
 3 τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι
 ἐπεῖτε εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύσαντο καὶ 25

AB c (usque ad πεπονθότες 73, 5) C (ab ἐβούλευσαν 73, 5) P(p) TMQ
 Σχόλ. 74, 2 (ad συνήνεικε) συμβέβηκεν B

1 Λέξ. ἰλη (ἦλη n^{ac})· συστροφή, τάξις ὄχλου ἱππικῆ. Suid. ἰλη· σύστημα, συστρο-
 φή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ

1 ἰλη p εἰλη AB¹ c, cf. Lexx. || 2 ἐτυράννεε TMQ || 5 παῖδά B¹ | γλῶτταν Q |
 ἐκμαθεῖν MQ || 8 διέδεξε ὄργην οὐκ ἄκρος ABcPp; vocem οὐκ ex initio vocis
 ἄκρος dittographia, ut ita dicam, credidit ortam Schaefer, sed etiam ligaturam
 οὐ non dissimilem esse credas litteris δι ligatis (διέδεξε); etiam simplicis verbi
 δεικνύναι constat usus impersonalis || 9 pro -εσπε spat. vac. habent MQ || 10 ἐων-
 τῶν MQ | ἐβούλευσαντο MQ | τῶν τὸν T || 11 εἰώθεσαν CT || 12 Κναξάρει AB¹
 Κναξάρη B² Κναξάρει cett. Κναξάρη edd. | φέροντες Pp retinui φέροντας contra
 edd. plur. intelligens (et distinguens) ἐβούλευσαν . . . κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ
 (sc. ἐβούλευσαν) . . . δοῦναι φέροντας . . . δόντες δὲ (sc. ἐβούλευσαν) . . . κομί-
 ζεσθαι . . . || 14 Σάρδεις TMQ | ταῦτα δὴ καὶ MQ || 15 τούτων B || 16 δὴ in mg. P ||
 17 Κναξάρει AB¹ Κναξάρη B² Κναξάρει cett. Κναξάρη edd. || 21 συνεστεώσης
 (συνεστῶσας M) καὶ τὴν TMQ || 22 νύκτα] μάχην MQ

μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέροι εἰρήνην ἐωντοῖσι γενέσθαι. οἱ δὲ
 συμβιβάσαντες αὐτοὺς ἦσαν οἷδε· Συνέννεσίς τε ὁ Κίλιξ καὶ Λαβόνητος ὁ
 Βαβυλώνιος. οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι ἦσαν· καὶ 4
 γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν, Ἀλυάττεα γὰρ ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα
 5 Ἀρύνην Ἀστυάγει τῷ Κναξάρει παιδί· ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς
 συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. ὄρκια δὲ ποιεῖται ταῦτα τὰ 5
 ἔθνεα, τὰ πέρα τε Ἑλλήνες, καὶ πρὸς τούτοις, ἐπεὰν τοὺς βραχίονας
 ἐπιτάμωται ἐς τὴν ὁμοχροίην, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

Τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἀστυάγεα Κῦρος ἐόντα ἐωντοῦ μητροπάτορα 75
 10 καταστρεψάμενος ἔσχε δι' αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις
 σημανέω· τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ ἔς τε τὰ χρηστήρια 2
 ἔπεμπε, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένον χρησιμοῦ
 κιβδήλον, ἐλπίσας πρὸς ἐωντοῦ τὸν χρησμόν εἶναι ἐστρατεύετο ἐς τὴν
 Περσέων μοῖραν.

15 Ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὥς μὲν 3
 ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν, ὥς δὲ ὁ
 πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε· ἀπορέοντος γὰρ 4
 Κροίσου, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός (οὐ γὰρ δὴ εἶναί
 κω τοῦτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας) λέγεται παρεόντα τὸν Θαλῆν
 20 ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς
 ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥεῖν, ποιῆσαι δὲ ὧδε· ἄνωθεν τοῦ 5
 στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθὴν ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα,
 ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νώτον λάβοι ταύτη κατὰ τὴν
 διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος
 25 τὸ στρατόπεδον ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι, ὥστε ἐπέιτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα
 ὁ ποταμός, ἀμφοτέρῃ διαβατός ἐγένετο. οἱ δὲ καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ 6
 τὸ ἀρχαῖον ῥεέθρον ἀποξηρανθῆναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι· κῶς
 γὰρ ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν <ἂν> αὐτόν; Κροῖσος δὲ ἐπέιτε διαβὰς 76
 σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκετο τῆς Καππαδοκίης ἐς τὴν Πτερίην καλεομένην

AB C P(p) TMQ, ad quos rursus accedunt ab ὥς δὲ 75, 3 DRSV(b)

"Ἄνευ γὰρ — συμμένειν (74, 4) excerpts. Stob. XXVIII 17

5 Ἀρύνην C Ἀρύνην MQ | post παιδί lacunam con. Cobet || 6 συμβάσεις] πίστιες Stob. | συμβαίνειν Stobaei cod. unus || 8 ὁμοχροίην edd. || 9 ὦν om. Q || 12 Πέρσας εἰρωτέων MQ || 14 μοῖραν Q || 15 Ἄλυν B²CT | ἐνθεῦθεν DRSV || 17 Θαλῆς ὁ Μιλήσιος διεβίβασεν οἱ Pp || 21 ὧδε C || 22 ἀρξάμενον] ἄνωθεν μένον Q | βαθεῖν PDRSV βαθεῖαν Q || 23 κατανότου R | λάβη Q || 24 ἀρχέων B | αὐτὶς SV αὐθὶς M || 25 εἰς MQ | ἐσβάλλοι TQ || 26 καί² om. MQ || 27 ῥεῖθρον ABP | οὐδὲ προσίεμαι DRSV || 28 ἂν add. Schaefer et Abicht (Progr. Gymn. Lüneburg. Pasch. 1862) || 29 τῆς om. Q | Πτερίην Vb

(ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον κατὰ Σινώπην πόλιν
 τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ μάλιστα κη κειμένην), ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο
 2 φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. καὶ εἶλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν
 καὶ ἡνδραποδίσατο, εἶλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας Συρίους τε οὐδὲν
 ἐόντας αἰτίους ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦρος δὲ ἀγείρας τὸν ἐωντοῦ στρατὸν
 3 καὶ παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκόντας πάντας ἡντιοῦτο Κροίσῳ· πρὶν
 δὲ ἐξελαύνειν ὀρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμψας κήρυκας ἐς τοὺς Ἴωνας
 ἐπειράτο σφεας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι. Ἴωνες μὲν νῦν οὐκ ἐπείθοντο,
 Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκετο καὶ ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ
 4 Πτερίῃ χώρα ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς 10
 γενομένης καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες
 διέστησαν νυκτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως
 77 ἡγωνίσατο. Κροίσος δὲ μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐωντοῦ στράτευμα —
 ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων ἢ ὁ Κῦρου — τοῦτο
 μεμφθεὶς ὡς τῇ ὕστεραίῃ οὐκ ἐπειράτο ἐπιὼν ὁ Κῦρος, ἀπήλανε ἐς τὰς 15
 Σάρδεις ἐν νόῳ ἔχων παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρκιον
 2 (ἐποίησατο γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου συμμαχίην
 πρότερον ἢ περ πρὸς Λακεδαιμονίους), μεταπεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους
 (καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποιήτο συμμαχίην, ἐτυράννευε δὲ
 3 τὸν χρόνον τοῦτον τῶν Βαβυλωνίων Λαβύνητος), ἐπαγγέλλας δὲ καὶ 20
 Λακεδαιμονίους παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν, ἀλίσας τε δὴ τούτους καὶ τὴν
 ἐωντοῦ συλλέξας στρατιὴν ἐνένωτο τὸν χειμῶνα παρὲς ἅμα τῷ ἡρι

AB C P(p) TMQ et usque ad ἐς τὰς Σάρδεις 77, 1 DRSV(b)
 Κυρος δε 76, 2 — ε[π]ελθούσης και 76, 4 Pap. Ox. 19
 Σχόλ. 77, 3 (ad ἐνένωτο) ἐνενοεῖτο τὸ πλῆρες R

1 Πτερίη Vb || 2 τὴν Εὐξείνῳ πόντῳ (ω ex o corr.) D | πόντου V | κη om. RSV
 πη suprascr. A¹ | κεινουμένην b κειμένη Wesseling, sequ. edd. prorsus omnes |
 ἐνθαῦτα D^{ac}SV || 3 τῶν² om. SV | Πτερίων V (τοὺς κλήρους . . . Π(τ)ερίων haplo-
 graphice om. b) || 4 ἡνδραποδίσαντο b || 5 ἀναστάντος b^{ac} ἀναστάντους Rb^c lec-
 tionem ἀναστάντας olim exstitisse recognovit Weber Anal. Hdt. 75 | ἐγείρας RSV
 ἀγείρας Pap. Ox. 19 rell. || 7 initio vocis ὀρμῆσαι suprascr. iso Pap. Ox. 19, quibus
 litteris Paap scribam ἴσον indicavisse putat, i. e. sensus aequalitatem vocum ἐξε-
 λαύνειν et ὀρμῆσαι | κήρυκα ABCP κήρυκας Pap. Ox. 19 rell. || 8 ἀπιστάμεναι
 CTMQ ἀπιστάναι V^{ac} | ἐπείθοντο] v add. A¹ || 9 ἀπίκετο Pap. Ox. 19 | ἐνθαῦτα
 DSV Pap. Ox. 19 || 10 Πτερίη Q Πτερίη RV^c Πτερίη V^{ac} b rell. | ἐπειρῶντο Pap.
 Ox. 19 ἐπειρώατο C ἐπειρώατο T ἐπειράατο QM Ald. || 11 και [πεσόντων πολ]-
 λων ἀμφοτέρων Pap. Ox. 19 | ἀμφοτέρων om. DRSV || 13 ἡγωνίσαντο B² | πεμ-
 φθείς Q || 14 ὁ² om. DRSV | τοῦτο Q || 15 ἐπειράτο ἐτι μένειν, Κῦρος δὲ ἀπή-
 λανε DRSV vocibus ἐπιὼν ὁ Κῦρος suprascr. ἢ ἐτι μένειν, Κῦρος δὲ ἀπήλανε A
 man. post. || 16 Σάρδεις TMQ | παρακαλέσαι MQ || 18 πρὸς om. C || 21 Λακεδαι-
 μονίοις con. Schaefer sine ulla necessitate, v. Kühner-Gerth II 26 | ἀλίσας δὲ
 δὴ M αλίσας (littera i litterae η superimposita) δὲ Q

στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν ταῦτα φρονέων, ὡς ἀπίκετο ἐς τὰς 4
 Σάρδεις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας προερέοντας ἐς πέμπτον
 μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν
 Πέρσῃσι, ὃς ἦν αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ἀφείς διεσκέδασε οὐδαμᾶ ἐλπίσας,
 5 μὴ κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κῦρος ἐλάσῃ ἐπὶ Σάρδεις.
 ταῦτα ἐπιλεγόμενῳ Κροίσῳ τὸ προάστιον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη· φανέντων 78
 δὲ αὐτῶν οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι φοιτῶντες κατήσθιον.
 ἰδόντι δὲ τοῦτο Κροίσῳ, ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε τέρας εἶναι, αὐτίκα δὲ
 ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητῶν Τελμησσέων· ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι 2
 10 θεοπρόποισι καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησσέων, τὸ θέλει σημαίνειν τὸ τέρας,
 οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι· πρὶν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι
 ἐς τὰς Σάρδεις ἦλῶ ὁ Κροῖσος. Τελμησσέες μέντοι τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν 3
 ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώραν, ἀπικόμενον δὲ
 τοῦτον καταστρέφεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους, λέγοντες ὅφιν εἶναι γῆς παῖδα,
 15 ἵππον δὲ πολέμιόν τε καὶ ἐπήλυδα. Τελμησσέες μὲν νυν ταῦτα ὑπεκρίναντο
 Κροίσῳ ἥδη ἡλωκότι οὐδέν κω εἰδότες τῶν ἦν περὶ Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν
 Κροῖσον.

Κῦρος δὲ αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην 79
 ἐν τῇ Πτερίῃ μαθὼν, ὡς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν
 20 στρατὸν, βουλευόμενος εὗρισκε πρῆγμ' αἰεὶ εἶναι ἐλαύνειν ὡς δύναται
 τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Λυδῶν τὴν

AB C P(p) TMQ, ad quos accedunt ab ὅκως πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι
 τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, quod pro πρὶν ἢ — δύναμιν (79, 1)
 habent, DRSV(b)

15 Thom. Mag. p. 375 ὑποκρίνομαι . . . καὶ τὸ 'ἀποκρίνομαι' καὶ ὑπόκρισις τὸ
 αὐτό. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· Τελμησσέες — Κροίσῳ· καὶ αὐτίς ἐν τῇ αὐτῇ· ἡ Πυ-
 θίη — Λυδοῖσι (91, 6)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ — ὑποκρίσιας (90, 3)

1 ὡς om. TMQ || 2 Σάρδεις TMQ | ἔπεμπε τε MQ | προερέοντας εἰς Q ||
 3 Σάρδεις TMQ || 4 ὃς] ὅσος Herwerden, quem sequitur Legrand | ἀφείς] inter
 litteras α et φ maculam habet A, super quam linea videtur duas illas litteras
 coniungens ἀπείς P ἀφείς M || 5 ἐλάσει TMQ | Σάρδεις TMQ || 6 προάστιον
 codd. || 7 φοιτέοντες PTM φοιτέοντας Q φοιτέωντες C || 8 τοῦτω Κροίσῳ C
 τῷ Κροίσῳ τοῦτο TMQ || 9 ἔπεμπε MQ | ἐς τοὺς ἐξηγητάς MQ | Τελμισσέων
 TQ^c Τελμησσέων M Τελμινσέων (ex Τελμισσέων ortum?) Q^{ac} || 10 Τελμισσέων TQ^c
 Τελμησσέων C Τελμινσέων Q^{ac} Τελμισσέων M || 12 Σάρδεις TMQ | ὁ om. TQ
 parum clare legitur M | Τελμισσέες T Τελμινσέες MQ || 14 καταστρέφεσθαι Q
 Ald. || 14–15 ὅφιν γῆς παῖδα, ἵππον δὲ πολέμιον εἶναι καὶ ἐπήλυδα TMQ || 15 Τελ-
 μισσέες T Τελμινσέες MQ Τελμησσέες Thom. Mag. || 16 Σάρδεις TMQ | τε
 om. Q || 19 Κροῖσος μέλλει MQ || 20 δύναται C || 21 Σάρδεις TMQ | voces ὅκως
 et αὐτὸς ἐπικαταλάβοι a codd. DRSV b praebitas interpolatoris esse credidit Le-
 grand | τὴν τῶν Λυδῶν τὴν D

2 δύναμιν. ὥς δέ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίηε κατὰ τάχος, ἐλάσας γὰρ τὸν
στρατὸν ἐς τὴν Λυδίην αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. ἐνθαῦτα Κροῖσος
ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὥς
3 αὐτὸς κατεδόκεεν, ὅμως τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν
χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρειότερον οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ
Λυδίου. ἢ δὲ μάχῃ σφέων ἦν ἀφ' ἱππων, δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα καὶ
80 αὐτοὶ ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί. ἐς τὸ πεδῖον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ
πρὸ τοῦ ἄστεος ἐστὶ τοῦ Σαρδιηνοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ ψιλόν — διὰ δὲ
αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ Ὑλλος συρρηγνῦσι ἐς τὸν μέγιστον
(καλεόμενον δὲ Ἑρμον), ὃς ἐξ ὄρεος ἱεροῦ μητρὸς Δινδυμήνης ῥέων 10
2 ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν — ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὥς εἶδε
τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδήσας τὴν ἱππον ἐποίησε
Ἀρπάγον ὑποθεμένον ἀνδρὸς Μήδον τοιονδε· ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἐωντοῦ
εἶποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας καὶ
ἀφελὼν τὰ ἄχθεα ἀνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλ- 15
μένους, σκευάσας δὲ αὐτοὺς προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προΐεναι πρὸς
τὴν Κροίσον ἱππον, τῇ δὲ καμήλῳ ἐπεσθαι τὸν πεζὸν λαὸν ἐκέλευε·
3 ὀπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἱππον. ὥς δέ οἱ πάντες διετετά-
χατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα

AB C P(p) DTR MQ SV(b)

T 11 Steph. Byz. Φώκαια· πόλις Ἰωνίας, Ἡρόδοτος πρώτη· λέγεται καὶ Φωκαίη
διὰ τοῦ η

7 Bekk. Anecd. 100 ἱππεύεσθαι· παθητικῶς. Ἡρόδοτος πρώτῳ || 15 Suid. ἀν-
έβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέβησεν· ἀνεβίβασεν.
οὕτως Ἡρόδοτος

1 vocibus ὥς δέ οἱ suprascr. ἀντὶ ἐπικαταλάβοι nescio quae manus A | γὰρ] δὲ
CMQ om. DTRSV del. Hude || 2 ἐλήλυθε C | ἐνθαῦτα D^{ac}QSV || 3 ὥς ἂν B² |
παρὰ δόξαν 'glossema' considerat Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 || 4 τοὺς Λυδοὺς
ἐξῆγε τοὺς Λυδοὺς (duas ultimas voces delet) D | εἰς TQ || 5 ἀνδριότερον D¹
ἀνδρειότερον T | οὔτε ἀλκιμώτερον οὔτε ἀνδρειότερον MQ || 6 ἀπ' CPD^c ἀμφ'
(q. e. ἀπ' olim, Weber) R || 7 ἔσαν Q ἦσαν (ut vid.) M || 8 pro ἄστεος spat.
vac. habet R | Σαρδινοῦ D¹ | ὑψηλὸν DTRMQSV || 9 Ἑλλος T Ἑλλος RSV
Ἑλος MQ | συρρηγνῦσι CP συρρήγνυσιν(ν) cett. || 10 οὗρεος B²CP^cpDTRMQSV ||
11 Φωκίην C Φωκίην DTRMQSV illa Stephani non potest quin ad Hdt.
Iadem referantur | ἐνθαῦτα D¹ | ἴδε DRVSc || 12 τασσομένους] κατασσομέ-
νους R ταρασσομένους C | καταρρωδίσας Vb || 13 τῷ² om. SV || 14 ἐποντο C ||
15 ἀνέβησεν grammatici quoque ἐβησε(ν) DTRMQSV || 17 λαὸν D στρατὸν
cett., cf. II 124, 3 et IV 78, 4 et v. grammaticam meam 62 || 19 παρήνεσε MQ (cf.
p. 53, 2)

τὸν ἐμποδῶν γενόμενον, Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε, τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία 4 τῆς ἵππου τῶνδε εἵνεκεν· καμήλον ἵππος φοβέεται καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὁρέων οὔτε τὴν ὁδὴν ὁσφραϊνόμενος. αὐτοῦ δὲ ὦν τούτου 5 εἵνεκεν ἐσεσόφιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ᾖ τὸ ἵππικόν, τῷ δὲ τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ συνήεσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα 5 ὥς ὠσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι καὶ εἶδον αὐτάς, ὁπίσω ἀνέστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ μέντοι οἱ γε Λυδοὶ τὸ 6 ἐνθεῦτεν δειλοὶ ἦσαν, ἀλλ' ὥς ἔμαθον τὸ γινόμενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν 10 ἵππων πεζοὶ τοῖσι Πέρσησι συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν ἐτράποντο οἱ Λυδοί, κατειληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.

Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη, Κροῖσος δὲ δοκέων οἱ χρόνον ἐπὶ 81 μακρὸν ἔσεσθαι τὴν πολιορκίην ἐπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους 15 ἐς τὰς συμμαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο ἐς πέμπτον μῆνα προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις, τούτους δὲ ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθῆειν ὥς πολιορκευόμενον Κροίσου. ἔς τε δὲ ὦν τὰς ἄλλας 82 ἐπεμπε συμμαχίας καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι [τοῖσι Σπαρτιήτησι] κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad τοῖσι Σπαρτιήτησι 82, 1 b)

1 Suid. ἐμποδῶν· Ἡρόδοτος· τῶν Λυδῶν — Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. Thom. Mag. 110 (s. v. ἐμποδῶν) . . . καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· κτείνειν — γινόμενον || 6 Hermog. π. ἰδεῶν IX (π. λαμπρότητος) 244 ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων καὶ ἐφ' οἷς ἔστι λαμπρόνεσθαι ὡς ἀληθῶς, ὅπερ φησὶν Ἡρόδοτος ἐλλάμψασθαι, ἐπὶ τούτοις ἔστι καὶ ἡ λαμπρότης

1 ἐμποδῶν ABC | γινόμενον ABCP grammatici | ἦν] el testis ignotus, unde per ἦν lectionem εἶν cod. R ortam esse demonstrat Weber | συλλαβόμενος D || 2 παρήνε-σε D (cf. p. 52, 19) || 4 ἰδέαν DTRMQSV | αὐτοῦ ABCP αὐτῆς D | ὁσμὴν DTRMQSV | ὠσφραϊνόμενος RSV || 5 ἐνεκεν TMQ | σεσόφιστο B²C | τι] τοι TMQ || 6 ἐλλάμψεσθαι MQ | ἐλλάμψασθαι Hermog. | ὁ Λυδός] ὁ αὐτός DTRMQSV | αὐτός C² γρ'. αὐτός P^{mz} | αὐτός p | συνήεσαν D e lectione συνήνεσαν cod. C, quam e SYNHI-^{NE}ΣΑΝ (pro SYNHIΣΑΝ lecto) ortam esse credi potest, συνήεσαν restituere voluit Weber, quem secutus est Hude | ἐνθαῦτα D¹Q || 7 ὥς om. DTRMQSV | ὠσφραν-το Krueger, sequ. Hude | ἰδον D | ἰδόντες TRMSV || 9 ἐνθεῦτεν DV || 10 Πέρ-σοισι RV || 12 Περσῶν DTRMSV || 13 πολιορκίη . . . 14 τὴν haplogr. om. R || 14 μακρότερον DTRMQSV || 15 εἰς² D || 16 Σάρδεις MQ | προερέοντες Q | τὸ συλ-λέγεσθαι DTRSV | Σάρδεις TMQ | τὴν . . . 18 ἐπεμπε haplogr. om. R || 17 βο-
θητήν S | βοηθέειν V | βοηθήν b | πολιορκευόμενος T || 19 τοῖσι om. DTRMQSV | τοῖσι Σπαρτιήτησι secl. Cobet, Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 | κατ' om. C¹

2 εἴσοις πρὸς Ἀργείους περὶ χώρου καλεομένου Θυρέας. (τὰς γὰρ Θυρέας
ταύτας εἴσοντας τῆς Ἀργολίδος μοίρης ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαι-
μόνιοι· ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ἡ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἥ τε ἐν τῇ
3 ἡπείρῳ χώρα καὶ ἡ Κυθηρίῃ νήσος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων.) βοηθησάντων
δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους 5
συνελθόντες ὥστε τριηκοσίους ἑκατέρων μαχέσασθαι, ὁκότεροι δ' ἂν
περιγέγωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ
ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑωυτοῦ μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζομένων
τῶνδε εἶνεκεν, ἵνα μὴ παρεόντων τῶν στρατοπέδων ὄρωντες οἱ ἕτεροι
4 ἐσσομένους τοὺς σφετέρους ἐπαμύνοιεν. συνθέμενοι ταῦτα ἀπαλλάσσοντο, 10
λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέντες συνέβαλον. μαχομένων δὲ σφειων καὶ
γινομένων ἰσοπαλέων ὑπελίποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς, Ἀργείων
μὲν Ἀλκίγνωρ τε καὶ Χρωμῖος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυάδης· ὑπελείφθησαν
5 δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελθούσης. οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων ὡς νενικηκότες
ἔθρον ἐς τὸ Ἄργος, ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης σκυλεύσας τοὺς 15
Ἀργείων νεκροὺς καὶ προσφορήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον
ἐν τῇ τάξει εἶχεν ἑωυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρήσαν πυνθανόμενοι
6 ἀμφοτέρω. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾶν, λέγοντες οἱ μὲν ὡς
ἑωυτῶν πλεῖνες περιγεγόνασιν, οἱ δὲ τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας,
τὸν δὲ σφέτερον παραμείναντα καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. 20
7 τέλος δὲ ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων
πολλῶν ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου
κατακειράμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποίησαντο

AB C P(p) DTR MQ SV

T 228s. Eust. II. 165) ad B 11) ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου 'κομᾶν' λέγεται 'κομᾶν' καὶ τὸ
ἐπὶ τινι κατορθώματι ἐπαίρεσθαι, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐπὶ τυ-
ρρανίδι ἐκδόμῃ (V 71, 1). κατὰ τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν ποτὲ χρόνον Ἀργεῖοι μὲν διὰ
τι πένθος κατεκείροντο τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες· Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νική-
σαντες ἔθεντο νόμον μὴ κομῶντες πρώην ἀπὸ τούτου κομᾶν

19 Thomas Mag. 315 (s. v. περιγέγενετο) λέγοντες — περιγεγόνασιν· Ἡρόδοτος ἐν
τῇ πρώτῃ

1 περὶ χώρον καλεόμενον Θυρέας propos. Desrousseaux | Θυρέας D | Θυρέας D
θύρας TMQ || 2 ἀποταμόμενοι TMQ | ἔσχον] σ supra lin. A || 3 ἡ om. MQ | post
Ἀργείων addere voluit <τὸ ἀρχαῖον> Gebhard, Progr. Gymn. Chur. 1857 || 4 Κυ-
θηρίῃ DTRSV Κύθηρα MQ || 5 ἀποταμνομένη Q | ἐνθαῦτα D¹ || 6 μάχεσθαι Pp
μαχέσασθαι V || 7 τούτων DTRMQSV ε supra lin. add. nescio quae manus A ||
8 εἰς RMV | περιμένειν MQ || 9 ὄρωντες T || 10 ἡσσημένους S ἐσσομένους TM |
συνθέντες S συνθέντοι V | ὦν ταῦτα MQ | ἀπηλλάσσοντο Q || 11 συνέβαλλον T
alt. λ supra lin. add. Q || 12 ὑπελίποντο CP ὑπολίποντο V || 13 Ἀλκίγνωρ Q Ald. |
Χρωμῖος C | Ὀθρυάδης MSV θρυάδης B¹P¹ Ὀθρυάδης P²p cett.; ad illam pa-
ginam in mg. περὶ τοῦ Ὀθρυάδου habet A man. rec. || 14 δὴ om. TMQ || 15 Ὀθρυά-
δης CR Ὀθρυάδης D || 17 ἑωυτόν DRV¹

νόμον τε καὶ κατάρην μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδένα μηδὲ
 τὰς γυναικὰς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακε- 8
 δαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ
 τούτου ἀπὸ τούτου κομᾶν· τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν
 5 τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην τῶν οἱ
 συλλοχιτέων διεφθαρμένων αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέῃσι καταχρῆσασθαι
 ἑωυτόν.

Τοιοῦτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτεσι ἐνεστεώτων πρηγμάτων ἦκε ὁ Σαρ- 83
 δηνὸς κῆρυξ δεόμενος Κροίσῳ βοηθέειν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὁμῶς,
 10 ἐπεῖτε ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθέειν, καὶ σφι ἤδη παρε-
 σκευασμένοισι καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοιμῶν ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὥς ἡλώ-
 κοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζωγρηθείς. οὕτω δὴ
 οὗτοι μὲν συμφορὴν ποιησάμενοι μέγαλιν ἐπέπαυτο.

Σάρδιες δὲ ἡλώσαν ὧδε· ἐπειδὴ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ 84
 15 πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κῦρος τῇ στρατιῇ τῇ ἑωυτοῦ διαπέμψας ἱππέας
 προεῖπε τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τοῦτο 2
 πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὥς οὐ προεχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων
 πεπαυμένων ἀνὴρ Μάρδος ἐπειρᾶτο προσβαίνων (τῷ οὐνομα ἦν Ὑριιάδης)
 κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος· οὐ γὰρ ἦν δεινὸν
 20 κατὰ τοῦτο, μὴ ἄλῳ κοτε, ἀπότομός τε γάρ ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις καὶ 3
 ἄμαχος. τῇ οὐδὲ Μήλῃς ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων μούνη οὐ περιήνεικε

AB C P(p) DTR MQ SV (et a Κύρος μὲν τῇ στρατιῇ 84, 1 τῆς ὥς οὐ προσ-
 εχώρει 84, 2 rursus excoerps. b)

T 4–7 Plut. De Hdt. mal. 17 (Mor. 858) τὸν δὲ ἓνα φησὶ τὸν περιλειφθέντα . . .
 ἑωυτόν

6 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχωρῶμαι) Ἡρόδοτος δὲ καὶ 'καταχωρῶμαι' ἀντὶ τοῦ
 'φονεύω' λέγει ἐν τῇ πρώτῃ· αὐτοῦ – ἑωυτόν· καὶ αὐθις ἐν τῇ αὐτῇ· τέφ – παρέ-
 δωκα (117, 2)· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ 'διαχωρῶμαι' πρὸς δοτικὴν λέγει ἀντὶ τοῦ 'χωρῶμαι'
 ὡς ἐν τῇ αὐτῇ· οὗτοι . . . διεχρήσαντο (167, 3)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ τῷ ὀνό-
 ματι . . . τῷ περ νῦν (171, 5) || 19 Suid. φύλακος· παρὰ Ἡροδότῳ· κατὰ – φύλακος

1 κόμας Q | Ἀργείων μηδένα] Ἀργείους MQ | μηδένα om. DTRSV || 2 σφι om. D
 TRMQSV | πρὶν ἂν A² DTRMQSV | ἀνασώσονται DTRSV || 3 τὰναντία MQ ||
 5 Ὀθρυάδην non habet Plut. | οἱ om. Plut. || 6 τῇσι θυρέοισι T τοῖσι θυρέοισι MQ
 τοῖσι θυρέοισι vel τισι θυρέοισι Plutarchi codd. | καταχρῆσασθαι Plutarchi codd. ||
 8 τοιοῦτον R τοιοῦτω D¹ | ἐνισταμένων τῶν πρηγμάτων DTRMQSV | τῶν supra
 lin. add. A man. post. || 10 ὁρμέατο P || 11 ἡλώκοι AB ἡλώκει MQ || 12 μὲν
 om. MQ || 13 ἐπέπαυτο DSV || 14 ἡλώκεσαν DTRMQSV | ἡμέρῃ ἐγένετο M |
 ἡμέρα D || 15 ἐπέας SV || 17 πειρησαμένης MQ πειρασαμένης RSV | προσ-
 εχώρει DTRSVb || 18 πεπαυσαμένων S^b πεπανσμένων V | Ἀμαρδοι (cf. I 125, 4)
 apud Strabonem, Ptolemaeum; formam iranica *Amrda- posuit R. Schmitt ZDMG
 117, 1967, 137 | Ὑριιάδης R || 19 ἀκροπόλεως Suidae codicum pars una || 21 πρό-
 τερος P^c p DTRMQSV

- τὸν λέοντα, τὸν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε, Τελμισσέων δικασάντων ὡς περι-
 ενευχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος ἔσσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι. ὁ δὲ Μήλης
 κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπό-
 λιος, κατηλόγησε τούτου [ὡς ἐὼν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον]· ἔστι δὲ πρὸς
 4 τοῦ Τμώλου τετραμμένον τῆς πόλιος. ὁ ὢν δὴ Ὑροιάδης αὐτὸς ὁ Μάρδος 5
 ἰδὼν τῇ προτεραίῃ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος κατα-
 βάντα ἐπὶ κυνέην ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν καὶ ἀνελόμενον ἐφράσθη καὶ
 5 ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ αὐτὸς τε ἀναβεβήκε καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι
 Περσέων ἀνέβαινον· προσβάντων δὲ συγχῶν οὕτω δὴ Σάρδιες τε ἠλώκεσαν
 καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο. 10
 85 Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγίνετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ καὶ πρότερον
 ἐπεμνήσθη, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικῆς, ἄφρωνος δέ. ἐν τῇ ὢν παρελθούσῃ
 εὐεστοῖ ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκε ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος
 2 καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφεε χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίη
 οἱ εἶπε, τάδε 15

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad ἐγίνετο 85, 1, unde transit ad 85, 3, b)

δε Κροῖσον 85, 1 — [φ]θεγγόμενον 85, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 2—3

Σχόλ. 85, 1 εὐεστοῖ· εὐθηνία, καταστάσει. εὐεστῶ· ὁ τι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης
 τέλος τῆς εὐθυμίας εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἐνιοὶ παρακούσαντες
 ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραν-
 νουμένη φόβον ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλον τινὸς πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ 'εὐεστῶ'
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν **B** man. rec.

13 Λέξ. (alph. conscr. tantum) εὐεστή (εὐεστοῖ e l n o^c)· ἡ εὐημερία, εὐετηρία, ἡ
 καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει. Hes. εὐεστῶ· εὐθηνία,
 ἀπὸ τοῦ εὐ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία, ἀπὸ τοῦ εὐ ἐστάναι τὸν οἶκον ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν
 τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν· εὐετηρία. Suid. εὐεστοῖ· εὐθηνία, καταστάσει

1 παλλακὴ **C¹ DRV** | Τελμισσέων **TRSV** Τελμισσέων **D^c** Τελμισσέων **MQ** |
 δικασάντων **DTRMV** δικασάντων **Q** | περιενειχθέντες **R** || 3 τὸ χωρίον del.
 Krueger, sequ. Stein, Hude | ἀκροπόλεως **V^{ac}** ἀκροπόλιος **b** cett. || 4 κατηλό-
 γισε **D** | τοῦτο Reiske, sequ. Kallenberg (qui accusativum a scriba sequentia non
 respiciente temere in genitivum mutatum esse putat, Progr. Gymn. Berolin. Fried-
 rich-Werder Pasch. 1884), Stein, Hude; cf. I 144, 3 (contra III 121, 2); non ob-
 stare considerat Schweighaeuser sequentia verba, quippe quae absolute sint accu-
 sativo posita, seclusi autem ego ut a glossatore ex p. 55, 20s. repetita | πρὸς*
 (σ eras.) **V** πρὸς **b** rell. || 5 τῆς πόλιος] ποταμοῦ Vat. 122, Valla | αὐτὸς] οὗτος
 Reiske, sequ. Stein, Hude | Μάρδος] cf. p. 55, 18 || 6 τὸν **AB¹** || 8 ἐβάλλετο **BQV b** |
 δὲ om. **B** | ὁ αὐτὸς **DTRMQSV** | ἀναβεβήκε **S** ἀνεβεβήκε Hude | κατ'] μετ'
MQ || 9 δὴ om. **TMQ** | ἐαλώκεσαν **S** ἡαλώκεσαν **V** ἡαλώκεσαν **b** || 11 ἐγένε-
 το **C** || 12 οὖν **TRV** ὢν Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εὐεστοῖ] εὐθηνία **pDTRMQSV**,
 cf. Hes. Schol. γρ' εὐθηνία **C^{m2}P^{m2}** εὐθηνία in mg. **A¹** εὐεστοῖ Pap. Ox. 2096
 rell. εὐτυχία suprascr. **A** man. rec. | ἐς ex ἐπ' corr. **V** | ἐαυτὸν **SV** ...] αὐτον
 Pap. Ox. 2096 ἐαυτὸν **MQ** || 14 χρησόμενος **D^{ac}MQ** χρησομένους **RV** [**Π**]

Ἄνδ' ἐγένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε,
μὴ βούλευ πολύενκτον ἴην ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἄμφις
ἔμμεναι· ἀνδρῆσι γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβω.

5 ἄλισκομένον δὴ τοῦ τείχεος — ἦε γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας 3
Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων — Κροῖσος μὲν νυν ὁρέων ἐπιόντα ὑπὸ τῆς παρ-
εούσης συμφορῆς παρημελήκει, οὐδὲ τί οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν·
ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφρωνος ὡς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους τε καὶ 4
κακοῦ ἔρρηξε φωνήν, εἶπε δέ· ὦνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον. οὗτος μὲν
10 δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγγετο, μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον
τῆς ζόης.

Οἱ δὲ Πέρσαι τάς τε δὴ Σάρδις ἔσχον καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν 86
ἄρξαντα ἔτεα τεσσαρεσκαίδεκα καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκη-
θέντα κατὰ τὸ χρηστήριον τε καταπαύσαντα τὴν ἐωντοῦ μεγάλην ἀρ-
15 χήν. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἡγαγον παρὰ Κῦρον· ὁ δὲ συνήσας 2
πυρρὴν μεγάλην ἀνεβίβασε ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσόν τε ἐν πέδησι δεδεμένον
καὶ δις ἐπὶ Ἀνδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας, ἐν νόῳ ἔχων εἴτε δὴ ἀκροθίνια
ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεω δὴ εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι θέλων εἴτε καὶ
πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα, τοῦδε εἵνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν
20 πυρρὴν βουλόμενος εἰδέναι εἴ τίς μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα

AB C P(p) DTR MQ SV (et a 85, 3 b)

T 9 Gell. V 9, 4 *Herodotus in Historiis huius memoriae scriptor est, eiusque verba sunt, quae prima dixisse filium Croesi refert*: ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον

9 Moschop. 31 (v. p. LXXXI) Greg. Cor. 29 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ἄ ἐσθ' ὅτε χρῶνται, ὠνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι . . . ἀντίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησὶν· ὠνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε' (v. quae l. c. laudavimus)

2 βούλον ABCP ultima litt. v tantum exstat in Pap. Ox. 2096 || 4 ἐν om. MQ || 5 δὴ] δὲ DTRMQSV | τῶν om. MQ | ἄλλον γνώσας DTRMQSV || 6 νυν] μιν propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || 7 παρημελήκει C¹ παρημέλεε γρ' C² παραμελήκει ut vid. M || 8 ὡς om. C || 8–9 τε καὶ*κου D, τε καὶ κακου prima (ut Webero videtur) man. D^c τε καὶ κου TRMQV δέ κου S || 9 ὠνθρωπε] ἄνθρωπε D^{ac} Gellius, sed v. Greg. ὠνθρωπε M | τὸν Κροῖσον D, quam lectionem genuinam esse considerat Weber Anal. Hdt. 215 ('noli interficere istum, qui Croesus sit') || 11 ζώης DTRMQSV || 12 Σάρδεες MQ | αὐτόν*** P αὐτόν δὴ Q || 13 τεσσαρεσκαίδεκα¹ C εσ ex a corr. D || 14 τε] καὶ MQ τε καὶ P^{ac} DTRSV || 15 συνήσας C¹ DTRV, suprascr. A man. rec. || 16 τε om. MQ | δεδεμένον ἐν πέδησι DTRMQSV || 17 καὶ . . . παῖδας om. Q | ἀκροθίνια MQ || 18 ὅτεω] ὅτε C¹ b | καὶ¹ om. D | καὶ² om. SV || 19 εἶναι] οὖν D | εἵνεκα MQ || 20 πυρρὴν D¹ | τίς μιν] τίσιν C | ῥύσσεται V

3 κατακαυθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖν ταῦτα, τῷ δὲ Κροίσῳ ἐστεῶτι ἐπὶ τῆς
 πυρῆς ἐσελθεῖν καίπερ ἐν κακῷ ἐόντι τοσούτῳ τὸ τοῦ Σόλωνος, ὥς οἱ
 εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὄλβιον. ὥς δὲ ἄρα
 μιν προστῆναι τοῦτο, ἀνενεκάμενόν τε καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς
 4 λειποψυχίας ἐς τρεῖς ὀνομάσαι 'Σόλων'· καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα 5
 κελεῦσαι τοὺς ἐρμηνέας ἐπειρέσθαι τὸν Κροῖσον, τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο,
 καὶ τοὺς προσελθόντας ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν
 ἐρωτώμενον, μετὰ δέ, ὥς ἡναγκάζετο, εἰπεῖν· 'τὸν ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράν-
 νοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν.' ὥς δὲ σφι
 5 ἄσσημα ἔφραζε, πάλιν ἐπειρώτων τὰ λεγόμενα. λιπαρέοντων δὲ αὐτῶν 10
 καὶ ὄχλον παρεχόντων ἔλεγε δὴ, ὥς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων ἐὼν Ἀθηναῖος
 καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωντοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε (οἷα δὴ εἶπας),
 ὥς τε αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκε οἱ, τῇ περ ἐκείνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς
 ἐωντὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον καὶ μάλιστα τοὺς παρὰ σφίσι
 αὐτοῖσι ὄλβιους δοκέοντας εἶναι. τὸν μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγέεσθαι, τῆς 15
 6 δὲ πυρῆς ἤδη ἀμμένης καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα

AB C P(p) DTR M Q (ἐλθεῖν 86, 4 expl.) SVb

Ὅτι τῷ Κροίσῳ ἐστεῶτι (86, 3) inc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. IV

Σχόλ. 86, 5 (ad λιπαρέοντων) ἐγκειμένων, ὀχλούντων B

4s. Eust. Od. 1604 (ad θ 393) ὅτι (τὸ ἀνενεγκεῖν) ἀντὶ τοῦ 'ἀνέπνευσε' κεῖται . . . ,
 δηλοῖ Θεόπομλος . . . καὶ 'Ηρόδοτος' ἐκπλαγεῖς δὲ τούτοις ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος
 ἦν. μόγις δὲ τε ἀνενεχθεῖς εἶπε (116, 2). καὶ πάλιν· ἀνενεγκάμενόν τε καὶ ἀναστενά-
 ξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίας || 7 Eust. Il. 80 (ad A 193): 'ἔως' ἐστὶν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ
 'τέως' λαμβάνεται, ὃ σημαίνει τὸ 'πρὸς τὸ παρόν', ὥς δηλοῖ καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ
 ἔως — ἔχει || 11 Thom. Mag. 253 ὄχλος καὶ τὸ 'πλήθος' καὶ 'ὄχλησις'. . . Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ πρώτῃ· λιπαρέοντων — παρεχόντων

3 εἶναι supra lin. add. manus ut vid. prima A | ζώντων D^cTRMQSV Const. ||
 4 προστῆναι Schweighaeuser, sequ. Stein Hude; vocem supra litt. στ obelo si-
 gnat A, obelo in mg. repetito, nulla autem observatione adiuncta | τε om. M ||
 5 λειποψυχίας D ἡσυχίας ABCP ἡσυχίας Eust., Const. ἡσυχίας in ψυχίας de-
 pravatum, deinde in ἀψυχίας = ἀψυχίας 'correctum' et per λειποψυχίας explica-
 tum esse, interpretamentum tandem pro voce explicata positum esse iud. Valcke-
 naer | Σόλωνα S || 6 ἐπειρέσθαι C || 7 ἐπειρωτᾶν C | ἔως DTRSV Eust. τέως
 Const. rell. || 8 ἐρωτώμενον Q ἐρωτεύμενον ut vid. M | ὥς om. DTRMQSV ||
 10 πάλιν] πολλὴν Const. | ἐπειρώτων C || 11 καὶ ὄχλον παρεχόντων om. Const. ||
 12 οἱ δὲ DTRMSV || 13 ὥς τε] τῇ M | ἀποβέβηκε cod. Askewianus Cantabr. Bibl.
 Univ. gr. Nn. II. 34, accep. Schweighaeuser Hude ἀποβέβηκε DTRMSV ἀπο-
 βέβηκε οἱ Const. rell. || 14 οὐκ post ἡ add. Stein Hude Legrand, hic comparatione
 facta cum IV 118, 3, V 94, 2, VII 16 γ 1, ubi autem, ut Legrandi verbis utar, 'οὐ
 καὶ, sed hic, ante nomen totius humani generis, cuius pars Croesus ipse fuit, καὶ
 exstitisse valde dubium est'; habemus enim οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ neque οὐ neque
 καὶ adiuncto I 24, 2 || 16 περὶ ἔσχατα M

τῶν ἐρμηνέων, τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα, ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν ἄλλον ἄνθρωπον γενόμενον ἐωντοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω ζῶντα πυρὶ διδοίη, πρὸς τε τούτοις δέισαντα τὴν τίσιν καὶ ἐπιλεξάμενον, ὥς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλῶς ἔχον, κελεύειν
 5 σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καιόμενον πῦρ καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροῖσον· καὶ τοὺς πειρωμένους οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν Κροῖσον μαθόντα τὴν Κῦρον 87
 μετάγνωσιν, ὥς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβώσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενον, εἴ τί οἱ
 10 κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστῆναι καὶ ῥύσασθαι αὐτόν μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. τὸν μὲν δακρύνοντα ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, ἐκ δὲ 2
 αἰθρίης τε καὶ νηνεμίας συνδραμεῖν ἑξαπίνης νέφεα καὶ χειμῶνά τε καταρραγῆναι καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρὴν. οὕτω δὴ μαθόντα τὸν Κῦρον, ὥς εἴη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ
 15 ἀγαθός, καταβιβάσαντα αὐτόν ἀπὸ τῆς πυρὸς εἰρέσθαι, τάδε ἔκρινε, τίς 3
 σε ἄνθρωπον ἀνέγνωσε ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι; ὁ δὲ εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπραξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμεωντοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ· αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων θεὸς ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι· οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, 4

AB C P(p) DTR M SVb (expl. θεόν 87, 2)

[εμεωντου δ]ε 87, 3 – [πο]λεμον π[ρο] εἰρηνης 87, 4 Pap. Ox. 2096 fr. 4

παρεόντος κακοῦ· (87, 1) καὶ ἑξαπίνης ὄμβρου καταρραγέντος σβεσθῆναι τὴν πυρὴν· καὶ ἔμαθεν ὁ Κῦρος ὡς ὁ Κροῖσος (Κροῖσος scr.) εἶη θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός expl. exc. Const. Porph. Οὐδεὶς γὰρ – αἰρέεται (87, 4) excerpts. Stob. LV 10 Οὐδεὶς γὰρ – παῖδας (87, 4) exc. paroemiogr. R

1 Eust. II. 288 (ad B 568) τὸ ὀργώκοντα· κραῶσιν ἔπαθε τοῦ ὁ καὶ ἡ, οἷαν καὶ . . . παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἐκ τοῦ θρόνου πηδῆσας ἀνέβωσε (III 155, 1) καὶ βωθήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμόν (VIII 72) καὶ τὸ ἐπιβωτῶν (deb. ἐπεβώθεον? cf. IX 23, 1) παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ τὸ ἐννώσαντα ἀντὶ τοῦ ἐννοήσαντα (cf. ad 68, 3) || 16 Λέξ. ἀνέγνωσεν· ἀνέπεισεν, ἀνεδίδαξεν. Steph. Byz. apud Bekk. Anecd. 743 Στεφάνου· ἀναγνῶναι τὸ ἀναπεῖσαι, ὡς παρ' Ἰωσὺν· Ἡρόδοτος γοῦν φησὶν· τίς σε – στρατευσάμενον, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν· ἀνάγνωσις οὖν ἢ ἀνάπεισις. Greg. Cor. 95 καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν ἀνέγνωσε. cf. quae ex Suida laudantur ad 128, 2

3 ζῶντα C || 4 κελεύειν B²V κελενι v κελεύει cett. || 8 ὦρα R || 10 αὐτόν μιν scripsi: αὐτόν tantum ABCP Const. μιν tantum rell. || 11 τὸν μὲν <δὴ> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 12 συνδραμεῖν M || 13 κατασβεσθῆναι] κατασβεσθῆναι B¹ κασβεσθῆναι V καὶ σβεσθῆναι S || 14 ὁ om. M | καί² om. R || 16 ἀνέγνω Steph. || 17 ἐπραξα (i ut vid. erasum) A ἐπραξα MV || 18 μὲν om. D¹ || 19 ἐπάρας A ἐπαίρας B ἐπαήρας R ἐπάρας Pap. Ox. 2096 (quamvis i adscr. constanter praebeat) rell. ἐπαείρας Stein | οὕτω R codd. οὕτως Stob.

ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται, ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας
 θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας· ἀλλὰ ταῦτα δαίμοσί κού
 88 φίλον ἦν οὕτω γενέσθαι. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας
 κατεῖσε τε ἐγγὺς ἐωυτοῦ καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε ἀπεθώμαζε
 τε ὀρέων καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ ἐκείνον ἔοντες πάντες. ὁ δὲ συννόη 5
 2 ἐχόμενος ἥσυχος ἦν. μετὰ δὲ ἐπιστραφεῖς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ
 τῶν Λυδῶν ἄστυ κερατίζοντας εἶπε· ὦ βασιλεῦ, κότερον λέγειν πρὸς σέ,
 τὰ νοέων τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι χρή; Κῦρος δὲ μιν θαρσέ-
 οντα ἐκέλευε λέγειν, ὅ τι βούλοιο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα λέγων·
 3 ὅς τοι πολλὸς ὄμιλος τί ταῦτα πολλῇ σπουδῇ ἐργάζεται; ὁ δὲ εἶπε· 10
 ὅτιν τε τὴν σὴν διαρπάζει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορέει. Κροῖσος δὲ
 ἀμείβετο· οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει· οὐδὲν
 89 γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων μέτα, ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σὰ. Κύρῳ δὲ
 ἐπιμελὲς ἐγένετο, τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταστησάμενος δὲ τοὺς ἄλλους
 εἶρετο Κροῖσον, ὅ τι οἱ ἐνορῶν ἐν τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· ἔπειτε 15
 με θεοὶ ἔδωκαν δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι.
 2 Πέρσαι φύσιν ἔοντες ὑβρίζουσι εἰσὶ ἀχρήματοι· ἦν ὧν σὺ τούτους περιόδης
 διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρήματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν
 ἐπίδοξα γενέσθαι· ὅς ἂν αὐτῶν πλεῖστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαι
 τοι ἐπαναστησόμενον. νῦν ὧν ποίησον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει, τὰ ἐγὼ λέγω· 20
 3 κάθισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι πύλῃσι φυλάκους, οἳ λεγόντων
 πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρούμενοι, ὥς σφεῖ ἀναγκαίως ἔχει
 δεκατευθῆναι τῷ Δίῳ· καὶ σύ τέ σφι οὐκ ἀπεχθήσῃ βίῃ ἀπαιρούμενος τὰ
 χρήματα, καὶ ἐκεῖνοι συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια ἐκόντες προήσουσι.

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 89, 3 (ad λεγόντων) λεγέτωσαν B

19 Λέξ. (alphabet. tantum) ἐπίδοξα· ἀντὶ τοῦ ἑπιδόκιμα

1 αἰρέ*εται B αἰρέται SV¹ || 2 δαίμοσί] δαίμονι DTRMSV litteris si sup-
 praser. vi nescio quae manus A || 4 κάτισέ DTRMSV ἢ Τζέτζης· τισέ su-
 praser. A man. rec. | ἀποθώμαζε D ἀπεθώμαζε CP¹ ἀπεθώμαζε p cett. ||
 5 συννόη RV¹ || 6 εἰδόμενος C αἰδόμενος SV || 8 χρή] χρόνῳ ABCP ἢ χρή su-
 praser. A man. rec. || 9 ἥρώτα CDSV || 9.10 λέγων οὕτως· ὁ DTRMSV || 10 πολλῇ
 om. DTRMSV | εἶπαι R || 11 διαφθείρει M διαφθορέει DTRSV || 12 ἀμείβε-
 ται M | τὰ χρήματα τὰ D² || 13 ἔτι] ἐπὶ C || 16 ὧσαν DTRMSV || 17 φύσει M |
 ἐνορέω C | περιόδης DRSV in περιόδης ut Webero videtur corr. D || 18 κατα-
 σχόντες R || 19 κατάσχοι T | τούτων προσδέκεσθαι R || 20 τοι¹ τι V¹ | τοι² τι SV ||
 21 κάθισον A quoque κάτισον D^{ac}V^c θάρισον V^{ac} θάρρησον S (v. praef. p. LXIV) |
 δορυφόρων B δορηφόρων R || 22 ἀπαιρούμενοι DTRMS ἀπαρε*ό*μενοι (ex ἀπ-
 αρευόμενοι) V | ὥς σφε RS ὥς σφεα ABMV² ὥσφεα CDV¹ ὥσφεα T (v. gram-
 maticam meam 106) | ἀναγκαίους D^{ac} || 23 δεκατευθῆναι] εν ex a corr. V δὴ κα-
 ταθῆναι S | ἀπεχθήσεται C²D^{ac}S^{ac} || 24 ποιήσουσι codd.: Bekkeri emendatio est,
 quem secuti sunt edd. prorsus omnes, meliore ut opinor deficiente emendatione

ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος ὑπερήδeto, ὥς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι· αἰνέσας 90
 δὲ πολλὰ καὶ ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροις, τὰ Κροῖσος ὑπεθήκατο,
 ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον, τάδε 'Κροῖσε, ἀναρτημένον σεῦ ἀνδρὸς
 βασιλέος χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποιέειν, αἰτέο τὴν δόσιν, ἥντινα βούλεαί
 5 τοι γενέσθαι παραντίκα.' ὁ δὲ εἶπε· 'ὦ δέσποτα, ἐάσας με χαριεῖ μάλιστα 2
 τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν μάλιστα, ἐπειρέσθαι
 πέμψαντα τάσδε τὰς πέδας, εἰ ἐξαπατᾷν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστὶ οἱ.'
 Κῦρος δὲ εἶρετο, ὅτι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπ- 3
 ἀνηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑπο-
 10 κρίσιαις καὶ μάλιστα τὰ ἀναθήματα καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ μαντήϊω ἐστρα-
 τεύσατο ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε αὐτὶς παραιτούμενος ἐπει-
 ναί οἱ τῷ θεῷ τοῦτο ὀνειδίσαι. Κῦρος δὲ γελάσας εἶπε· 'καὶ τοῦτον τεύξαι
 παρ' ἐμεῦ, Κροῖσε, καὶ ἄλλον παντός, τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ.' ὥς δὲ ταῦτα 4
 ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν ἐς Δελφούς ἐνετέλλετο τιθέντας
 15 τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν οὐδὸν εἰρωτᾷν, εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι
 μαντηίοις ἐπάρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας ὥς καταπαύσοντα
 τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι, δεικνύντας
 τὰς πέδας· ταῦτά τε ἐπειρωτᾷν καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλ-
 ληνικοῖσι θεοῖσι.

AB C P(p) DTR M SV

8 Poll. II 120 ἀπὸ . . . 'λόγον' ὀνόματα· Ἀντιφῶν . . . ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ
 Ἡρόδοτος (VII 29, 2)· οὗτος δὲ καὶ ἐπανελόγησε (ἐπαλληλόγησεν, ἐπαλλιλόγησε,
 ἐπαντιλογήσῃ νν. II.). || 9 Thom. Mag.: v. ad 78, 3

1 εὖ om. DTRMSV || 3 πρὸς τὸν Κροῖσον R | ἀναρτημένου DTRMSV || 4 βασι-
 λέως M | τὴν δόσιν ἥντινα scripsi, cf. II 102, 2; 151, 3; IV 41 δόσιν τήντινα AB²CP
 δώσιν τήντινα B¹ δόσειν τήντινα D^{ac} δώσειν τήντινα D^c τὴν δόσιν τήντινα TM:
 τηⁿ

exemplar δόσιν ηντινα praebens olim exstitisse mihi non absurdum videtur | βού-
 λεται D¹ βούλεε RV || 5 χαριῇ PM χαριή R χαριῇ T χαρείη (ex χαριῇ^{et} ortum) D
 χαριέει Legrand || 6 τῶν] τὸν A | θεῶν] θεὸν SV | μάλιστα om. M || 8 ἤρετο C |
 ἐπηγορεύων M ἐπαγορεύων propos. Lobeck ἐπηγορέειν propos. Desrousseaux
 RPh 10, 1886, 57 ἐπηγορέων propos. Bredow quem sequi Steinii auctoritate in-
 ductus Hude | ἐπανηλόγησε] lectionem ἐπαλλιλόγησε uno e Pollucis codicibus
 praebitam receperunt Stein Hude; viderat autem iam Schweighauser 'Pollucis
 mss. codices firmare potius quam evertere' vocem Hdt. codd. transmissam ||
 10 ἐπαρθεῖς D (iamque coniecerat Stein antequam cod. D est repertus) || 11 αὐτὶς
 ABC || 12 τοῦτο P τούτων TM τούτω cett. | καὶ τοῦτον τεύξαι εἶπε M | τεύ-
 ξαιε D || 13 ἐμοῦ RSV || 14 ἤκουε DTRMSV | ὁ om. DTRMSV | τὸν Λυδὸν
 C²D^{ac} || 15 ἠρωτᾷν C || 16 μαντοίοις V | ἐπάρας AB ἐπάρας cett. | καταπαύ-
 σαντα DRSV || 17 ἀκροθίνια M || 18 τὰς] τὲ τὰς D | τοιαῦτά DTRMSV | τε om.
 M | ἐπειρωτᾷν C et ut Webero vid. D^{ac} ἐπέρωτᾷν V | τοῖς Ἑλληνικοῖς B¹C

91 Ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι Λυδοῖσι καὶ λέγουσι ταῦτα δὴ τὰ ἐντεταλμένα
 τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν, τάδε ἔτι πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι
 ἀποφυγεῖν καὶ θεῶ. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, δς
 ἐὼν δορυφόρος Ἡρακλειδέων δόλῳ γυναικίῳ ἐπισπόμενος ἐφόνευσσε τὸν
 2 δεσπότη καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. προθυμο- 5
 μένου δὲ Λοξίῳ, ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροῖσον γένοιτο τὸ
 Σαρδίων πάθος καὶ μὴ κατ' αὐτὸν Κροῖσον, οὐκ οἶόν τε ἐγίνετο παραγα-
 3 γεῖν Μοίρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐται, ἡνύσατο καὶ κεχάριστό οἱ, τρία γὰρ
 ἔτεα ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἄλωσιν, καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος
 ὡς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλὺς τῆς πεπρωμένης. δεῦτερα δὲ 10
 4 τούτων καιομένῳ αὐτῷ ἐπήρκεσε. κατὰ δὲ τὸ μαντήιον τὸ γινόμενον οὐκ
 ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται, προηγόρευε γάρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύηται
 ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσειν· τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν εὖ μέλ-
 λοντα βουλευέσθαι ἐπειρέσθαι πέμψαντα, κότερα τὴν ἐωντοῦ ἢ τὴν
 Κύρου λέγοι ἀρχήν. οὐ συλλαβὼν δὲ τὸ ῥηθὲν οὐδ' ἐπανειρόμενος 15
 5 ἐωντὸν αἴτιον ἀποφαινέτω. ὃ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ εἶπε,
 τὰ εἶπε, Λοξίης περὶ ἡμιόνου, οὐδὲ τοῦτο συνέβαλε· ἦν γὰρ δὴ ὁ Κύρος
 οὗτος ἡμίονος, ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος,
 6 πατρὸς δὲ ὑποδεεστέρου· ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς καὶ Ἀστυάγεος θυγάτηρ

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 91, 1 (ad ἐξέπλησε) ἐξέλυσε A² vel man. rec.

T 2s. Liban. or. 25, 7 λέγει . . . καὶ ἡ Πυθία παραμυθουμένη Κροῖσον τὸν Λυδὸν
 αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ Κύρῳ τῷ Πέρσῃ τὴν — θεῶ. Choric. VIII 29 ὁμοία . . .
 Ἀπόλλων τῷ Κροῖσῳ τὴν πεπρωμένην εἰπὼν ἀδύνατον εἶναι νικᾶν καὶ θεῶ

15 Lex. Vind. 167 (s. v. συλλαβῶν) Ἡρόδοτος· οὐ συλλαβῶν — ἐπανειρόμενος

1 ταῦτα δὴ τὰ TM Ald. τὰ cett. || 2 μοῖραν ABDTRMSV om. Liban. Choric. ||
 3 ἀποφυγεῖν] ἀπερύκειν propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | γένεος CPTRM
 SV || 4 ἐπισπόμενος SV om partim in ras. D o in ω vel ω in o mut. M || 5 δε-
 σπότην D^{ac} | προθυμὸν C¹ || 6 ὅπως TRMV | τοὺς² τοῦ BDTRMSV || 7 οἷός
 DRSV | ἐγένετο PDTRMSV || 8 ἡνύσατο καὶ κεχάριστό scripsi: ἡνύσατο καὶ ἐχα-
 ρίστατό codd. ἡνύσε τε καὶ ἐχαρίσατο Schaefer, quem sequ. Stein Hude || 9 ἐπαν-
 εβάλλετο CTM | τὴν om. SV | τούτῳ R || 10 ἔτεσι] ἔπεστι ut vid. M || 12 στρα-
 τεύεται DRV στρατεύηται D man. rec., cett. || 13 post ἀρχὴν add. αὐτὸν ABCP |
 εὖ om. DTRMSV || 14 ἐπήρκεσαι C || 15 λέγει PDTRMSV | ad συλλαβῶν sub
 obelo in mg. συμβαλὼν A² | ἐπανειρόμενος C || 16 ὃ del. Krueger, sequ. Hude Le-
 grand, hic per dittographiam iudicans ortum | εἶπε del. Legrand || 17 τὰ εἶπε
 om. SV, damn. Bredow Quaest. 29 quem sequ. Stein Hude | τούτου R τοῦ SV |
 συνέβαλλε D συνέλαβε M Ald.: non est cur alios editores sequens recipiam quod
 emendatio videtur esse alicuius philologi renovandarum litterarum aetatis, qui
 vocem συλλαβεῖν repetendam esse ex lin. 15 iudicavit; hic noster usurpat vocem
 συμβαλεῖν vi 'coniciendi, (rationem) concludendi' sicut Soph. OC 1474 et al. (ubi
 scholia explicant τεκμηρίῳ νοῆσαι, στοχάσασθαι)

τοῦ Μήδων βασιλέως, ὁ δὲ Πέρσης τε ἦν καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι καὶ
ἐνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι δεσποίνῃ τῇ ἐωντοῦ συνοίκεε.¹ ταῦτα μὲν ἡ
Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι, οἱ δὲ ἀνέεικον ἐς Σάρδις καὶ ἀπήγγειλαν
Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας συνέγνω ἐωντοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα καὶ οὐ τοῦ
5 θεοῦ.

Κατὰ μὲν δὴ τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν 92
ἔσχε οὕτω. Κροίσῳ δέ ἐστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ καὶ οὐ
τὰ εἰρημένα μόνον, ἐν μὲν γὰρ Θήβησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος,
τὸν ἀνέθηκε τῷ Απόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ, ἐν δὲ Ἐφέσῳ αἱ τε βόες αἱ
10 χρύσειαι καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί, ἐν δὲ Προνηίης τῆς ἐν Δελφοῖσι ἀσπίς
χρυσῇ μεγάλῃ. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιέοντα, τὰ δ' ἐξαπόλωλε
[τὰ] τῶν ἀναθημάτων. τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίων ἀναθήματα 2

AB C P(p) et usque ad οὕτω 92, 1 DTR M SV
ο δ[ε] 91, 6 — κατ[α] 92, 1 Pap. Ox. 2096 fr. 5

3 Thom. Mag.: v. quae ad 78, 3 laudantur || 4 Prisc. XVIII 287 Ἡρόδοτος· συν-
έγνω τὴν ἁμαρτάδα, similiter Latini 'ignoscit culpam' || 12 Alexander Cotyaensis apud
Porphyg. quaest. Hom. 8 ἐν τοῖς Φιλήμονος συμμίκτοις περὶ Ἡροδοτείου διορθώμα-
τος ὁ γραμματικὸς διαλεγόμενος πειράται καὶ Ὀμηρικὰ τινα σαφηνίζει, οὐδὲν δὲ
χειρόν καὶ τὸν Ἡρόδοτον φιλοῦντί σοι τὴν πᾶσαν τοῦ ἀνδρὸς ἀναγράφαι ζήτησιν. φησὶ
γὰρ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος τῶν Ἱστοριῶν περὶ Κροίσου . . . πολλὰ τε ἄλλα διεί-
λεκται καὶ ὅτι . . . ἀνέθηκε δέ τινα (δῶρα) καὶ ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίων. καὶ
γέγραπται δὴ κατὰ πάντα ἀπλῶς τὰ ἀντίγραφα τὸ 'τῆς' ἄρθρον σὺν τῷ ἰῶτα ἰσοδύ-
ναμον τῷ 'ταῖς', οὐδένα γε μὴν Ἑλλήνων ὑπομεῖναι θηλυκῶς 'τὰς Βραγχίδας' ἂν
εἰπεῖν, Ἡρόδοτον δὲ μᾶλλον ἂν ἐτέρων φυλάσσειν ἀκριβῆ τε ὄντα περὶ τὰ ὀνόματα
καὶ πάνυ ἐπεικῶς φροντιστικόν. τοῦτο δὲ θεραπεύων τις οὐχ Ἡροδότου φησὶν ἀμάρ-
τημα γεγονέναι, μᾶλλον δὲ τὸν γραφέα φησὶ διαμαρτεῖν παρεμβαλόντα τὸ ἰῶτα.
πολλὰ δὲ φέρεσθαι μέχρι νῦν ἁμαρτήματα κατὰ τὴν Ἡροδότου συγγραφὴν . . . ἐπαν-
άγωμεν δ' ἐπὶ τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν διορθωτὴν τὸν Κοτναέα Ἀλέξανδρον. ἡξίον γὰρ
ὁ ἀνὴρ γράφειν τῇσι Μιλησίων χωρὶς τοῦ ἰῶτα τῆς Μιλησίων, ὑποκειμένης 'χώρης'
ἢ 'γῆς'. καὶ ἐγὼ δέ, φησὶν, ἐπειθόμην οὕτως ἔχειν τὰ τῆς γραφῆς, τὸν δ' ἄνδρα τῆς
ἀκριβοῦς συνέσεως ἐτεθανυμάκειν ἐντυχὼν τοῖς Ἡροδοτείοις αὐτοῖς ἔπεσι καὶ γενόμε-
νος ἐπὶ τέλει τῆς Αἰγυπτιακῆς βίβλου . . . εὗρισκω πάλιν κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτώσιν
εἰπόντα τὸν Ἡρόδοτον ἀνέθηκε εἰς Βραγχίδας τὰς Μιλησίων (II 159, 3). οὐκέτι οὖν
ᾧ μιν ἁμαρτήμα εἶναι γραφικόν, Ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδίωμα, πολλὰ γὰρ οὗτοι τῶν
ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες. Cytilli Lexicon in Cramer's Anecd. e cod.
Bodl. Auct. T. II. 11 (IV 180) Βραγχίδαι· καὶ τὸ γένος καὶ τόπος θῆλυ Ἡρόδο-
τος

1 βασιλέως BCDTMV^{ac} | τε om. R || 2 ἐνερθεν TR || 3 ἀνείκον D | Σάρ-
δεῖς TM || 4 τῷ Κροίσῳ DTRMSV || 12 τὰ¹ del. Reiske, sequ. Stein Hude; Le-
grand post ἀναθημάτων aliquid fortasse exstitisse putat, 'ita ut τὰ (ante ἐξαπόλωλε)
relativi vice fungeretur' | τῇσι τοῖσι Reiske Bekker Dindorf; masculino generi
favet Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 14s. loco I 158, 1 contra II 159, 3
nitens (cf. grammaticos) τῆς ex Philemone | ἀναθήματα om. Ald.

- Κροίσω, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὅμοια τοῖσι ἐν Δελφοῖσι.
 τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφούς καὶ ἔς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε οἰκῆιά τε ἐόντα
 καὶ τῶν πατρῶων χρημάτων ἀπαρχήν, τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἔξ ἀνδρὸς
 ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὃς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκει
 3 συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν 5
 Ἀλνάττεω μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος, Κροῖσος μὲν
 4 γὰρ ἐκ Καείρης ἦν γυναικὸς Ἀλνάττη, Πανταλέων δὲ ἐξ Ἰάδος· ἐπεῖτε δὲ
 δόντος τοῦ πατρὸς ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν
 ἀντιπρήσσοντα ἐπὶ κναφηίου ἔλκων διέφθειρε, τὴν δὲ οὐσίην αὐτοῦ ἔτι
 πρότερον κατιρώσας τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀνέθηκε, ἔς τὰ εἴρηται. καὶ 10
 περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦτα εἰρησθῶ.
- 93 Θῶνυματα δὲ γῇ <ῆ> Λυδίῃ ἔς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, οἷά τε καὶ
 2 ἄλλη χώρα, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος. ἐν δὲ
 ἔργον πολλὸν μέγιστον παρέχεται χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ
 τῶν Βαβυλωνίων· ἔστι αὐτόθι Ἀλνάττεω τοῦ Κροίσου πατρὸς σῆμα, τοῦ 15
 ἡ κρηπίς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα χῶμα γῆς· ἐξεργάσαντο
 δέ μιν οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι καὶ οἱ χειρῶνακτες καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι

AB C P(p) et (93,1 solum) DTR M SV
 Ὅτι Κροῖσος ἐκ Καείρης ἦν γυναικὸς (92, 3) — εἴρηται (92, 4) excerpts. Const.
 Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. V
 Σχόλ. 92, 4 (ad κατιρώσας) καθιερώσας B

T 588. Plut. de Hdt. mal. 18 (Mor. 858) ἀδελφὸν . . . αὐτῷ Πανταλέοντι περὶ τῆς
 βασιλείας αὐτῷ διαφέρεσθαι ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· τὸν οὖν Κροῖσον, ὡς εἰς τὴν βα-
 σιλείαν κατέστη, τῶν ἐταίρων καὶ φίλων τοῦ Πανταλέοντος ἓνα τῶν γνωρίμων ἐπὶ
 γνάφον (ἐπινάφον, ἐπινάφον νν. II.) διαφθεῖραι καταξαινόμενον, ἐκ δὲ τῶν χρη-
 μάτων αὐτοῦ ποιησάμενον ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀποστεῖλαι || 15—p. 65, 4 Strabo
 627 πρὸς . . . ταῖς Σάρδεσιν ἔστι τὸ τοῦ Ἀλνάττον ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα
 ἐργασθέν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖστον ἔργον
 αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεῦσθαι πάσας. 533 τοιοῦτον . . .
 τι καὶ Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς Λυδὰς, πορνεῦν γὰρ ἀπάσας

9 Λέξ. κνάφος· ἄκανθα ἔλκουσα ἱμάτια. Hes. ἐπὶ κνάφον ἔλκων· διαφθεῖρων·
 τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέφαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ
 ἐκκαπτον, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέβαινε ταῖς
 ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἐφθειρε || 17 Poll. I 50 τὸ 'χειρῶνακτες' Ἡροδότῳ δεδοσθαι

1 post Δελφοῖσι lacunam statuit Stein, quam ita fere explendam iudicat: ἐόντα,
 Πέρσαι χρόνῳ ὕστερον συλήσαντες ἔς Σοῦσα ἀπηγάγοντο || 9 ἀντιπρῆσσοντα Const. |
 κνάφον edd. alii ex Hes., Lexx., Plut. (γνάφον) || 10 κατιρώσας B καθιερώσας
 Const. | τρόπῳ] πρῶτῳ C | ἡρημένῳ Const. || 12 θῶματα B θῶμα DTRMSV
 ἢ θῶμα suprasec. A² | γῇ] τῇ (q. e. τῇ) T | ἡ add. Schaefer || 16 ἐξεργάσαντο A
 ἐξεργάσαντο B²CP

παιδίσκαι. οὐροὶ δὲ πέντε ἐόντες ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος 3
 ἄνω, καὶ σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο τὰ ἕκαστοι ἐξεργάσαντο· καὶ
 ἐφαίνεται μετρεόμενον τὸ τῶν παιδισκέων ἔργον ἐὼν μέγιστον. τοῦ γὰρ δὴ 4
 Λυδῶν δῆμον αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαί σφισι
 5 φερνάς, ἐς ὃ ἂν συνοικήσωσι, τοῦτο ποιέουσιν· ἐκδιδοῦσιν δὲ αὐταὶ
 ἐωντάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματός εἰσι στάδιοι ἕξ καὶ δύο πλέθρα, 5
 τὸ δὲ εὐρὸς ἐστὶ πλέθρα τρία καὶ δέκα· λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
 μεγάλη, τὴν λέγουσι Λυδοὶ αἰνῶν εἶναι· καλεῖται δὲ αὕτη Γυγαίη.
 τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι. Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρέωνται 94
 10 καὶ Ἕλληνες, χωρὶς ἢ ὅτι τὰ θήλα τέκνα καταπορνέουσιν. πρῶτοι δὲ
 ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι
 ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς 2
 παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστεώσας ἐωντῶν ἐξεύρημα
 γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνὴν
 15 ἀποικίσαι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασιλέως 3
 σιτοδείην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ τοὺς Λυδοὺς
 τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας, μετὰ δέ, ὡς οὐ παύεσθαι, ἅκεα δίζησθαι,
 ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμηχανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὧν τότε καὶ τῶν
 κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἀλλέων πασέων

AB C P(p)

Σχόλ. 93, 3 (ad οὐροὶ) οὐρος ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ παρὰ τούτῳ μόνῳ τῷ
 Ἡροδότῳ B man. rec.

Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀρ- 94
 γύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ
 Λυδοὶ καὶ παίγνια πρῶτοι ἐξευρέσθαι λέγονται παρ' Ἑλλήνων τῶν τε κύβων καὶ
 τῶν ἀστραγάλων καὶ τῶν ἀλλέων (ἀλέων SV ἄλλων M) πασέων (πασσέων D) παι-
 γνιέων (παιγνίων M) τὰ εἶδεα πλὴν πεσσῶν (πασσέων M).

DTR M SV

T 18—p. 66, 1 Eust. Od. 1396 (ad α 107) Ἡρόδοτος οὐν φανερώς διαφέρειν δηλοῖ
 κύβον καὶ πεσσόν, ἐν οἷς λέγει ὅτι Λυδοὶ τοὺς κύβους εὖρον καὶ τοὺς ἀστραγάλους
 καὶ τὴν σφαῖραν καὶ ἄλλα παίγνια πλὴν πεσσῶν

1 Λέξ. οὐροὶ· ὀροθεσία. Suid. οὐροὶ· ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ
 οὐροὶ οἱ ὄροι, τὰ ὀροθέσια || 10 Thom. Mag. p. 130 (s. v. ἑταίρα) Ἡρόδοτος ἀντὶ
 τοῦ 'εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι' χρῆται τῷ ὀνόματι (i. e. πορνέειν) ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι —
 καταπορνέουσιν

9 τοιοῦτον C | χρέονται B || 10 post πρῶτοι δὲ suprascr. οἱ αὐτοὶ Λυδοὶ A²
 cf. alterius stirpis memoriam || 13 vocis παιγνίας suprascr. ἡ καὶ παίγνια πρῶτοι
 ἐξευρέσθαι λέγονται A man. rec. || 15 ἀποικῆσαι CP ἀποικῆσαι p Ald. | ἄστυος B |
 βασιλέως C || 17 τέως] ἕως AB | δίζεσθαι Pp

παιγνιέων τὰ εἶδεα πλὴν πεσσῶν· τούτων γὰρ ὧν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκη-
 4 οῦνται Λυδοί. ποιεῖν δὲ ὧδε πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἑτέραν
 τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἑτέραν σιτέ-
 εσθαι πανομένους τῶν παιγνιέων. τοιοῦτῳ τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἕτεα δυῶν
 5 δέοντα εἴκοσι. ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἔτι ἐπὶ μᾶλλον
 βιάζεσθαι, οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν
 πάντων κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δ' ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρας, καὶ
 ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα
 προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀπαλλασσομένῃ τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὖνομα
 6 εἶναι Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἑτέρους ἐξιέναι ἐκ τῆς χώρας καὶ 10
 καταβῆναι ἐς Σμύρνην καὶ μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθμεμένους τὰ
 πάντα, ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίον τε καὶ γῆς
 ζήτησιν, ἐς ὃ ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικούς,
 7 ἔνθα σφέας ἐνιδρῦσασθαι πόλιας καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι τοῦδε· ἀντὶ δὲ
 Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ παιδός, ὅς σφεας 15
 ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς.
 Λυδοὶ μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι ἐδεδούλωντο.

95 Ἐπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν τε Κῦρον ὅστις ἐὼν τὴν
 Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, καὶ τοὺς Πέρσας ὅτεω τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς
 Ἀσίης. ὥς ὧν Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι οἱ μὴ βουλόμενοι σεμνοῦν τὰ 20
 περὶ Κῦρον, ἀλλὰ τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, κατὰ ταῦτα γράψω ἐπι-
 στάμενος περὶ Κῦρον καὶ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι.

2 Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης ἐπ' ἕτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια
 πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἥρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ κως οὗτοι περὶ τῆς
 ἑλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρίοισι ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ 25
 ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰ

AB C P(p) et a Λυδοί 94, 7 usque ad φῆναι 95, 1 DTR M SV

Σχόλ. 95, 1 (ad μετεξέτεροι) ἀντὶ τοῦ 'ἐνιοί'

1 Λέξ. πεσσοί· ψῆφοι, ἐν οἷς ἔπαιζον. Suid. πεσσούς· κύβους. καὶ ψῆφοι, παρὰ
 Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον || 12 Poll. X 10 αὐτὰ δὲ τὰ σκεύη καλοῖτ' ἂν ἐπιπλοα, ἡγουν
 ἢ κούφη κτηῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων . . . Ἡρόδοτος δὲ αὐτὰ ἐπίπλοα
 εἴρηκεν, ὅλον δ' αὖ καὶ πλέων ἂν τις ἐπικομίζοιτο, ὥς ἔργειος καλεῖται κτηῆσις ἢ λοιπή

1 πεσῶν T σ supra lin. add. prima ut vid. man. A | οἰκηοῦνται] ν supra
 lin. add. A² || 3 ἐπιζητέοιεν vult Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 5 ἐπὶ μᾶλλον
 ἐτι p Ald. || 10 λαχόντα C | αὐτὸν C¹ | καὶ om. C, del. Stein Hude; retinui verbum
 λαχεῖν absolute usurpatum iudicans || 12 ἐπιπλοα Herwerden, sequ. Legrand ||
 16 ἐπὶ] ἀπὸ C² || 18 δὴ om. DM | ἐνθεῦθεν D || 21 Κῦρον D | γράψω] λέξω
 (γράφεται γράψω in mg.) M

ἄλλα ἔθνεα ἐποίεε τώντῳ τοῖσι Μήδοισι. ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων **96**
ἀνὰ τὴν ἡπειρον ὧδε αὐτίς ἐς τυραννίδας περιῆλθον.

Ἄνθρωποι τοῖσι Μήδοισι ἐγένετο σοφός, τῷ οὖνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ **2**
ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος ἐποίεε τοιάδε·
5 κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κώμας ἐν τῇ ἐωντοῦ ἐὼν καὶ πρότερον
δόκιμος καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει·
καὶ ταῦτα μέντοι ἐούσης ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν ἐποίεε
ἐπιστάμενος, ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς
κώμης Μῆδοι ὁρῶντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους δικαστὴν μιν ἐωντῶν αἰρέοντο.
10 ὁ δὲ δῆ, οἷα μνόμενος ἀρχήν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιέων τε ταῦτα **3**
ἐπαινον εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτέων οὕτω, ὥστε πυνθανόμενοι οἱ
ἐν τῇσι ἄλλῃσι κώμησι ὡς Δηϊόκης εἶη ἄνθρωπος μόνος κατὰ τὸ ὀρθὸν
δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοις γνώμησι, τότε, ἐπεῖτε ἤκουσαν,
ἄσμενοι ἐφοίτων παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι, τέλος δὲ
15 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο. πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, **97**
οἷα πυνθανομένων τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνοὺς ὁ Δηϊόκης
ἐς ἐωντὸν πᾶν ἀνακείμενον οὔτε κατίζειν ἔτι ἠθέλε, ἐνθα περ πρότερον
προκατίζων ἐδίκαζε, οὗτ' ἔφη δικᾶν ἔτι· οὐ γάρ οἱ λυσιτελέειν τῶν
ἐωντοῦ ἐξημεληκότα τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν. ἐούσης ὦν ἀρπαγῆς **2**
20 καὶ ἀνομίης ἔτι πολλῷ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κώμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέχθη-
σαν οἱ Μῆδοι ἐς τώντῳ καὶ ἐδίδουσαν σφίσι λόγον λέγοντες περὶ τῶν
κατηκόντων (ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, μάλιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι).
οὐ γὰρ δῆ τρόπῳ τῷ παρεόντι χρεώμενοι δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν **3**

AB C P(p)

Ἄνθρωπος ἐν τοῖσι Μήδοισι σοφός, τῷ οὖνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω, **96**
οὗτος ὁ Δηϊόκης διὰ ὧν τὴν ἐωντοῦ ἐδνομίην ἐβασίλευε (ἐβασίλευσε **D**) Μήδων.

DTR M SV

T 3–6 Plut. de Hdt. mal. 17 (Mor. 858) Δηϊόκην δὲ τὸν Μῆδων ἀρετῇ καὶ δικαιο-
σύνη κτησάμενον τὴν ἡγεμονίαν οὐ φύσει γενέσθαι φησὶ τοιοῦτον, ἐρασθέντα δὲ
τυραννίδος ἐπιθέσθαι προσποιήματι δικαιοσύνης

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 90 δικᾶν ἀντὶ τοῦ 'δικάσειν'· Ἡρόδοτος πρῶτῳ· οὐ φησι
δικᾶν ἔτι

2 τυραννίδα Stein || **3** inter ἀνὴρ et τοῖσι vocem ἐν suprascr. nescio quae ma-
nus **A** (cf. alterius stirpis textum) || **4** τάδε **C** || **10** μνεόμενος **CP** || **11** πολιτέων] cf. V 7; VIII 75, 1 et v. grammaticam meam 85 || **14** ἐφοίτεον **Pp** ἐφοίτεων **C** ||
15 ἐκφοιτέωντος **C** || **18** οὗτ' ἔφη] οὐ φησι Antiattic.

χώρην, φέρε στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλέα· καὶ οὕτω ἢ τε χώρα
 εὐνομήσεται καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρεψόμεθα οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι
 98 ἐσόμεθα.² ταῦτά κη λέγοντες πείθουσι ἑωντοὺς βασιλεύεσθαι. αὐτίκα
 δὲ προβαλλομένων, ὅντινα στήσονται βασιλέα, ὁ Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ
 παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλόμενος καὶ αἰνεόμενος, ἐς δὲ τοῦτον καταινέουσι 5
 2 βασιλέα σφίσι εἶναι. ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑωντῶ ἄξια τῆς βασιληΐης
 οἰκοδομῆσαι καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφόροις. ποιεῦσι δὲ ταῦτα οἱ
 Μῆδοι· οἰκοδομέουσιν τε γὰρ αὐτῶ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς
 ἔφρασε τῆς χώρας, καὶ δορυφόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων
 3 καταλέξασθαι. ὁ δὲ ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν 10
 πόλιν ποιήσασθαι καὶ τοῦτο περιστέλλοντας τῶν ἄλλων ἦσσαν ἐπι-
 μέλεσθαι. πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων οἰκοδομέει τείχεα
 μεγάλα τε καὶ καρτερά, ταῦτα τὰ νῦν Ἀγβάτανα κέκληται, ἕτερον ἑτέρῳ
 4 κύκλῳ ἐνεστεῶτα. μεμηγάνηται δὲ οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος
 τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μόνουσί ἐστιν ὑψηλότερος. (τὸ μὲν 15
 κού τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχέει κολωνὸς ἔων ὥστε τοιοῦτο εἶναι, τὸ δὲ
 5 καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη.) κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἐπτά, ἐν
 δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆα ἐνεστι καὶ οἱ θησαυροί· τὸ δ' αὐτῶν
 μέγιστόν ἐστι τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγεθος.
 τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές εἰσι λευκοί, τοῦ δὲ δευτέρου 20
 μέλανες, τρίτον δὲ κύκλον φοινίκιοι, τετάρτου δὲ κυάνεοι, πέμπτου δὲ
 6 σανδαράκιοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες ἠνθισμένοι εἰσὶ
 φαρμάκοις, δύο δὲ οἱ τελευταῖοι εἰσι ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δὲ

AB C P(p)

Σχόλ. 98, 5 (ad στονδαράκιοι) δ 'λαζουρί' φασίν B²

98 Ποιέουσιν δὲ ταῦτα οἱ Μῆδοι· οἰκοδομέουσιν τε οἰκοδομήματα μεγάλα καὶ δορυ-
 φόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων καταλέξασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσιέναι παρὰ
 βασιλέα μηδὲνα συγχωρεῖν.

DTR M SV

23 Λέξ. φαρμάκοις· βαφαῖς. Suid. φαρμάκοις· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'βαφαῖς'.
 Greg. Cor. 96 καὶ τὰς βαφὰς φάρμακα

1 καὶ om. C || 2 τρεψόμεθα C || 3 vocis κη suprascr. π (i. e. πη) A man. rec. ||
 4 τότε C | στήσονται CP || 10—11 ἠνάγκασε ἐμπόλιμα P ἠνάγκασε ἐν πόλιν P
 cett. || 12 οἰκοδομέειν C || 13 Ἐκβάτανα Pp || 16 ἐόν Pp || 17 κύκλων δ' ἐόντων
 Krueger, sequ. Stein Hude | συναπτόντων Pp || 18 δὲ] δὴ Schweighaeuser, sequ.
 edd. omnes || 19 Ἀθηναίων codd.: corr. Reiske, sequ. edd. omnes || 22 στονδα-
 ράκιοι codd. (litteris στ litteras σα suprascr. A²) | οὕτω πάντων τῶν] οὕτω τῶν
 πέντε propos. Stein τῶν πέντε ὧν τῶν Legrand codd. lectionem retinui vocem πάν-
 τες 'omnes adhuc memoratos' interpretatus

κατακεχυμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας. ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης 99
 ἑωυτῷ τε εἰτείχεε καὶ περὶ τὰ ἑωυτοῦ οἰκία, τὸν δὲ ἄλλον δῆμον πέριξ
 ἐκέλευε τὸ τεῖχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων κόσμον τόνδε
 Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος μήτε εἰσιέναι παρὰ βασιλέα
 5 μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι, ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενὸς
 πρὸς τε τούτοις ἔτι γελᾶν τε καὶ ἀντίον πτύειν καὶ ἅπασιν εἶναι τοῦτό γε
 αἰσχρόν. ταῦτα δὲ περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ 2
 ὁρῶντες οἱ ὁμήλικες ἔοντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ καὶ οἰκίῃς οὐ φλαυροτέρῃς
 οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἔτε-
 10 ροῖός σφι δοκεῖ εἶναι μὴ ὁρῶσι. ἐπεῖτε δὲ ταῦτα διεκόσμησε καὶ ἐκράτυνε 100
 ἑωυτὸν τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός· καὶ τὰς τε δίκας
 γράφοντες ἔσω παρ' ἐκείνον ἐσπέμπεσκον, καὶ ἐκεῖνος διακρίνων τὰς
 ἐσπερομένας ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν κατὰ τὰς δίκας ἐποίησε, τάδε δὲ ἄλλα 2
 ἐκεκοσμέατό οἱ· εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμψαι-
 15 το, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίειν, καὶ οἱ κατάσκοποί τε καὶ
 κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν, τῆς ἤρχε. Δηϊόκης μὲν νῦν τὸ 101
 Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μῦνον καὶ τούτου ἤρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε.
 γένεα, Βουσαῖ, Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀριζαντοί, Βούδιοι, Μάγοι.
 γένεα μὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τοσάδε.
 20 Δηϊόκω δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὃς τελευτήσαντος Δηϊόκω βασιλεύ- 102
 σαντος τρία καὶ πεντήκοντα ἔτεα παρεδέξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος
 δὲ οὐκ ἀπεχρᾶτο μόνων Μήδων ἀρχεῖν, ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοῖς

AB C P(p), ad quos accedunt a δι' ἀγγέλων 99, 1 usque ad ἐπιβουλεύοιεν 99, 2
 et iterum ab initio cap. 101 DTR M SV

Σχόλ. 99, 1 (ad ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός) τοῦτο καὶ νῦν φυλάττεται παρὰ
 τῶν Τούρκων B man. rec.

T 18 Steph. Byz. Βουσαι· ἔθνος Μήδων, Ἡρόδοτος πρώτη

15 Suid. δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν, οὕτως Ἡρό-
 δοτος || 22 Suid. ἀπεχρᾶτο· Ἡρόδοτος . . . ἀντὶ τοῦ ἄρκεῖν ἡγεῖτο'. Bekk. Anecd.
 123 ἀποχρᾶν, οὐκ ἀποχρῆναι· Ἡρόδοτος πρώτη

4 εἰσιέναι C || 5 τε] δὲ DTRMSV || 7 ἐσέμνυνε — εἵνεκεν] ποιέονται DTRM
 SV suprascr. ἣ ποιέονται ὅπως A² || 8 ὁρῶντες C | φλυροτέρῃς C || 10 ὁρῶσι
 CPp || 12 εἶσω BP | ἐσεπέμπεσκον B εἰσεπέμπεσκον CP || 13 τὰ δὲ δὴ codd.,
 corr. Eltz || 14 ὅπως P ὅπως p cett. || 15 ἐδικαίειν AP^{ac} ἐδικαίειν P^cp cett. ||
 17 τοῦτον B¹ || 18 Βουσαι B Steph. Byz. Βουσαι acc. gravem in circumflex. mut.
 nescio quae manus A || 19 δὴ om. CTM | τοσάδε] τάδε DTRMSV || 20 δὲ] μὲν
 DTRMSV | Δηϊόκω βασιλεύσαντος om. SV || 21 παρεδέξατο D || 22 ἀπ-
 εχρῆτο SV (cf. Bekk. Anecd.) ἀπάχρᾶτο C litterae ā litteras ai suprascr.
 nescio quae manus A | Μήδων μόνων ἀρχεῖν A¹C μόνων ἀρχεῖν τῶν Μήδων
 DTRMSV

- Πέρσας πρώτοισι τε τούτοισι ἐπεθήκατο καὶ πρώτους Μήδων ὑπηκόους
 2 ἐποίησε. μετὰ δὲ ἔχων δύο ταῦτα ἔθνεα καὶ ἀμφοτέρω ἰσχυρά, κατεστρέφετο
 τὴν Ἀσίην ἀπ' ἄλλον ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος, ἐς δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ τοῦς
 Ἀσσυρίους καὶ Ἀσσυρίων τούτους, οἱ Νίνον εἶχον καὶ ἦρχον πρότερον
 πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμονωμένοι μὲν συμμάχων ἅτε ἀπεστεώτων, 5
 ἄλλως μέντοι ἐωντῶν εὖ ἦγοντες, ἐπὶ τούτους δὲ στρατευσάμενος ὁ
 Φραόρτης αὐτός τε διεφθάρη ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτεα καὶ ὁ στρατὸς
 αὐτοῦ ὁ πολλός.
- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Κναξάρης ὁ Φραόρτεω τοῦ
 Δηϊόκεω παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν 10
 προγόνων, καὶ πρῶτός τε ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ πρῶτος
 διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς τοξοφόρους
 καὶ τοὺς ἱππέας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα.
- 2 οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσι ἐστὶ μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρη ἐγένετο σφι
 μαχομένοισι, καὶ ὁ τὴν Ἄλνως ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν συστήσας 15
 ἐωντῶ. συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἐωντῶ ἀρχομένους πάντας ἐστρατεύετο
 ἐπὶ τὴν Νίνον τιμωρέων τε τῷ πατρὶ καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν.
- 3 καὶ οἱ, ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ τὴν Νίνον
 ἐπῆλθε Σκυθέων στρατὸς μέγας, ἦγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθέων
 Μαδύης Προτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην Κιμμερίους 20
 ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τούτοισι δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι οὕτω ἐς
- 104 τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπύκοντο. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαίητιδος
 ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός, ἐκ
 δὲ τῆς Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ
 μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Σάσπειρες, τοῦτο δὲ παραμειβομένοισι εἶναι ἐν 25
 2 τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε
 ὁδὸν πολλῶ μακροτέρῃ ἐκτραπόμενοι ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Κανκάσιον
 ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύθησι καὶ ἐσσωθέντες

AB C P(p) et usque ad συστήσας ἐωντῶ 103, 2 DTR M SV

11 Λέξ. ἐλόχισεν· εἰς λόχους κατέταξεν. Suid. ἐλόχησε· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'εἰς λόχους κατέταξεν' | Λέξ. κατατέλεα· τὰ ἀναλώματα καὶ τὰ συνέδρια τὰ ἐν τῇ
 ἀρχῇ καὶ τὸ συνελεῖν εἰς τάγμα (τὰ ἐν — τάγμα deest Lexx. alph. conscr.)

2 ἰσχυρά καὶ ἀμφοτέρω M || 5 δὲ D || 6 ἄλλων M || 7 ἄρξας δὲ D | δύο δε καὶ
 TRMSV || 9 ἐδέξατο C || 10 πολλῶν SV | ἀλκιμώτερος γενέσθαι M || 11 ἐλόχησε
 DTRMSV (cf. Suid.) litt. ι in η mut. et rursus ι suprascr. A || 12—13 τοὺς τε
 αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας A', ad αἰχμοφόρους sub obelo in mg. add. τοὺς τοξο-
 φόρους manus ut vid. sec. A | τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς
 τοξοφόρους Pp || 13 ἦν om. SV || 14 σφι ἐγένετο DTRMSV || 15 στήσας D ||
 19 ἄγε CPr || 20 Μυδίας C | ἐσέβαλλον C || 27 δὲ ἔχοντες C

τῇ μάχῃ τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον,
 ἐνθεῦτεν δὲ ἦσαν ἐπ' Αἴγυπτον. καὶ ἐπεῖτε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ 105
 Συρίῃ, Ψαμμήτιχος σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισι τε καὶ
 λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ ἐπεῖτε ἀναχωρέοντες 2
 ὀπίσω ἐγένοντο τῆς Συρίης ἐν Ἀσκάλῳ πόλει, τῶν πλεόνων Σκυθῶν
 παρεξεληθόντων ἀσινέων ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες ἐσύλησαν τῆς
 οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱερόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱερόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος 3
 εὐρίσκω, πάντων ἀρχαιοτάτων ἱερῶν, ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐν
 Κύπρῳ ἱερόν ἐνθεῦτεν ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι, καὶ τὸ ἐν
 10 Κυθήροις Φοίνικες εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι ἐκ ταύτης τῆς Συρίης ἐόντες.
 τοῖσι δὲ τῶν Σκυθῶν συλήσασι τὸ ἱερόν τὸ ἐν Ἀσκάλῳ καὶ τοῖσι τούτων 4
 αἰεὶ ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον· ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ
 Σκύθαι διὰ τοῦτο σφεας νοσέειν, καὶ ὁρᾷ παρ' ἑωντοῖσι τοὺς ἀπικνεομέ-
 νους ἐς τὴν Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται, τοὺς καλέουσι 'ἐναρέας' οἱ
 15 Σκύθαι. ἐπὶ μὲν νυν ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτα ἤρχον τῆς Ἀσίης οἱ Σκύθαι, καὶ 106
 τὰ πάντα σφι ὑπὸ τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίας ἀνάστατα ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ
 φόρων ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον, χωρὶς δὲ [τοῦ
 φόρου] ἥρπαζον περιελαύνοντες τοῦτο, ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι. καὶ τούτων μὲν 2
 τοὺς πλεῖνας Κναξάρης τε καὶ Μῆδοι ξεινίσαντες καὶ καταμεθύσαντες
 20 κατεφόνευσαν, καὶ οὕτω ἀνεσώσαντο τὴν ἀρχὴν Μῆδοι καὶ ἐπεκράτεον,
 τῶν περ καὶ πρότερον, καὶ τὴν τε Νίνον εἶλον (ὡς δὲ εἶλον, ἐν ἑτέροις
 λόγοις δηλώσω) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποίησαντο πλὴν τῆς

AB C P(p)

εν Κ[υπρω] 105, 3 — υβριος 106, 1 Pap. Ox. 18 satis mutilatus [Ασ]καλωνι
 105, 4 — επ[ι] μιν 106, 1 Pap. Ox. 1244 col. I frustula tantum textus conservans
 περ και 106, 2 — ονε[οπολοισι] 107, 1 Pap. Ox. 1244 col. II

13–14 Ps.-Long. de subl. 28, 4 καὶ τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο τοῦ Ἡροδότου· τῶν δὲ
 Σκυθῶν τοῖς συλήσασι τὸ ἱερόν ἐνέβαλεν ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον || 14 Tiber. de figur.
 35 p. 665 W. ἐνέσκηψεν ἡ θεὸς θήλειαν νόσον ἀντὶ τοῦ 'ἐποίησεν ἀνδρογύνους ἡ
 κατεαγότας'

2 ἦσαν B ἦσαν A ἦσαν cett. || 3 Ψαμμήτιχος codd. | δώροις τε B δώροις
 τε C || 5 ἐγένοντο CP | πόλει CP || 6 τινὲς τι ἡ C || 9 ἐντεῦθεν Pap. Ox. 18 ||
 12 [ἐνέσκηψεν] Pap. Ox. 18 | ἡ Papp. Oxx. 18, 1244, Ps.-Long., Tib. ὁ codd. |
 θήλειαν A θήλειαν cett. θή[λ]ε[αν] Pap. Ox. 18 lacunam habet Pap. Ox. 1244 ||
 13 inter [Σ]κύθαι et [νοσέ]ειν duodecim fere tantum litterarum spatium vacat
 Pap. Ox. 1244 | νοσεῖν Pp || 14 ἐναρέας Stein Hude loco IV 67, 2 nisi || 16 σφιν
 Pap. Ox. 18 || 16–17 χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸν Reiske,
 etiam propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850 χωρὶς μὲν γὰρ φόρον
 ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸ Stein Hude μέγαν μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσαν παρ'
 ἐκάστων, τὸν propos. Abicht Progr. Iohann. Luneburg. 1862 || 17.18 τοῦ φόρου
 seclusi interpretamentum ad vocem χωρὶς (hic vero adverbii vi usurpatam) iudicans

- 3 Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ δὲ ταῦτα Κναξάρης μὲν βασιλεύσας τεσσαρά-
 107 κοντα ἔτεα (σὺν τοῖσι Σκύθαι ἤρξαν) τελευτᾷ. ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης
 ὁ Κναξάρει παῖς τὴν βασιλίην. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ οὖνομα
 ἔθετο Μανδάνην, τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι τοσοῦτον
 ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἐωυτοῦ πόλιν, ἐπικατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην 5
 πᾶσαν. ὑπερθέμενος δὲ τῶν μάγων τοῖσι ὄνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον
 2 ἐφοβήθη παρ' αὐτῶν αὐτὰ ἕκαστα μαθῶν. μετὰ δὲ τὴν Μανδάνην ταύτην
 ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὠραίην Μήδων μὲν τῶν ἐωυτοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ
 γυναικα δεδοικώς τὴν ὄψιν, ὁ δὲ Πέρσης διδοῖ, τῷ οὖνομα ἦν Καμβύσης,
 τὸν εὗρισκε οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, πολλῶ ἐνεργε 10
 ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου.
- 108 Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης ὁ Ἀστυάγης τῷ πρώτῳ
 ἔτει εἶδε ἄλλην ὄψιν, ἐδόκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης
 2 φῦναι ἄμπελον, τὴν δὲ ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο
 καὶ ὑπερθέμενος τοῖσι ὄνειροπόλοισι μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν 15
 θυγατέρα ἐπίτοκα ἐοῦσαν, ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε βουλόμενος τὸ
 γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γάρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων
 ὄνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύ-
 3 σειν ἀντὶ ἐκείνου. ταῦτα δὴ ὦν φυλασσόμενος ὁ Ἀστυάγης, ὡς ἐγένετο
 ὁ Κῦρος, καλέσας Ἀρπαγον, ἀνδρα οἰκίῃον καὶ πιστότατόν τε Μήδων 20
 4 καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἐωυτοῦ, ἔλεγέ οἱ, τοιάδε Ἀρπαγε, πρῆγμα, τὸ
 ἂν τοι προσθέω, μηδαμῶς παραχρήσῃ, μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ καὶ ἄλλους

AB C P(p) et a μετὰ δὲ 106, 3 DTR M SV(b)

ου]νομ[α ην] 107, 2 — [ονειρο]πολ[οισι 108, 2 Pap. Ox. 1244 col. III valde mutila

Ὅτι ὁ Καμβύσης ὁ Πέρσης ὁ τῆς Μανδάνης ἀνὴρ οἰκίης μὲν ἦν ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου 107, 2 Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VI

Σχόλ. 107, 2 (ad ἀνδρὸς ὠραίην) ἐπικαιρον ἀνδρὶ, πρὸς γάμον καιρὸν ἀφιγμένην A man. rec. B

1 τεσσαράκοντα AT Pap. Ox. 1244 || 1.2 ἔτεα τεσσαράκοντα MT || 2 σὺν — ἤρξαν om. DTRMSV habet Pap. Ox. 1244 || 3 ὁ om. ABCP habet Pap. Ox. 1244 | τῇ ABCP Pap. Ox. 1244 τὴν DTRSV τη ut vid. in τὴν mut. M || 4 τοσοῦτον om. Pap. Ox. 1244 || 5 ἐπικατακλύσαι D ἐπικατακλῦσαι litt. κ supra lin. manu prima add. A || 6 ὑπερθέμενος Pap. Ox. 1244 (iam coniecerat Schaefer) ὑποθέμενος codd. | δὲ om. D || 7 αὐτέων M Ald. | ἐκμαθῶν M Ald. | τὴν μὲν Μανδάνην T || 8 ἤδη om. M || 10 ἡσύχιον S ἡσύχιος Vb || 13 δὲ om. DTRMSV || 15 ὑποθέμενος S ὑποθέμενος V ὑπερθέμενος b rell. litteris ὑπερ litteras ὑπο suprascr. man. ut vid. sec. A | μεταπέμπεται M || 16 ἐπίτοκα Pp || 17 γενώμενον B γενόμενον ACP γενόμενον V | ἐξ αὐτῆς γεννώμενον M | ἐκ] καὶ D^{ac}M | ὄψεως V^{ac} ὄψιος b rell. | τῶν μάγων οἱ Krueger, sequ. Hude || 20 πιστότατον καὶ οἰκίῃον τῶν Μήδων M || 21 τοιάδε] τάδε DRSV || 22 τοι] τι Vb | προθέων M | μηδαμὰ PDRV μηδαμῇ M μηδαμοῦ S μᾶ in fine vocis suprascr. nescio quae manus A

ἐλόμενος ἐξ ὑστέρης σὺ ἐωντῶ περιπέσης. λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε
 παῖδα, φέρον δὲ ἐς σεωντοῦ ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ θάψον τρόπῳ ὅτε αὐτὸς
 βούλει. ὁ δὲ ἀμείβεται· ὦ βασιλεῦ, οὔτε ἄλλοτέ κω παρεῖδες ἀνδρὶ 5
 τῷδε ἄχαρι οὐδέν, φυλασσόμεθα δὲ ἐς σὲ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον
 10 μὴδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ' εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γίνεσθαι, χρὴ δὴ τό γε
 ἔμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως. τούτοις ἀμειψάμενος ὁ Ἀρπαγος, ὥς οἱ 109
 παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἦι κλαίων ἐς τὰ
 οἰκία· παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἐωντοῦ γυναικὶ τὸν πάντα Ἀστυάγεος
 ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· νῦν ὦν τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν; 2
 15 ὁ δὲ ἀμείβεται· οὐκ εἰ ἐνετέλλετο Ἀστυάγης, οὐδ' εἰ παραφρονήσει τε καὶ
 μαρεῖται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ
 οὐδὲ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ εἵνεκα οὐ φονεύσω μιν, καὶ 3
 ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶ ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρον καὶ
 ἅπαις ἔρσηνος γόνου· εἰ δ' ἐθέλῃσει τούτου τελευτήσαντος ἐς τὴν θυγα- 4
 15 τέρα ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, ἥς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι' ἐμεῦ, ἄλλο τι
 ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλῆος
 εἵνεκα ἐμοὶ δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα, δεῖ μέντοι τῶν τινα Ἀστυάγεος
 αὐτοῦ φορέα γενέσθαι καὶ μὴ τῶν ἐμῶν. ταῦτα εἶπε καὶ αὐτίκα ἄγγελον 110
 ἔπεμπε ἐπὶ τῶν βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος, τὸν ἡπίστατο νομάς τε ἐπιτη-
 20 δειοτάτας νέμοντα καὶ ὄρεα θηριωδέστατα, τῷ ὄνομα ἦν Μιτραδάτης.
 συνοίκεε δὲ ἐωντοῦ συνδούλῃ, ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν, τῇ συνοίκεε,
 Κυνὼ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν Σπακῶ (τὴν

AB C P(p) DTR M SV(b)

Οὐκ ἦ — γνώμη (109, 2) exc. paroemiogr. R

Σχόλ. 109, 2 (ad οὐκ ἦ) οὐχ ὡς ἐνετείλατο A man. rec. B

1 σοὶ ἐωντῶ AB σοὶ αὐτῶ Pp σεωντῶ M | τὸν ἄν TRMSV ἄν supra lin.
 add. nescio quae manus A || 2 ἐς om. RM | ἐωντοῦ DTRMSV || 3 παρίδες T
 παρίδον D^{ac}RSV παρεῖδον D^crell. ἴδον suprascr. A man. rec. || 4 ἄχαρι D¹ |
 εἰς¹ T || 5 εἴ τοι] εἴ τι Sb οἴ τι V (ex εἰτὶ ortum Weber Anal. Hdt. 199) || 7 πᾶ-
 δίων AB | ἦμι P ἦμι B ἦμι CM ἦμι litt. ι minuta inter η et ε add. A ἶμι
 D^{ac}TRV || 8 οἰκία DTM || 9 νῶ M || 10 οὐκ εἰ scripsi οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ
 codd. R litt. κ in nescioquid mut. A (suprascr. καθά, i. e. ἦ ut ἦ explicat, nescio
 quae manus) οὐδ' εἰ propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 59 οὐ τῇ vol. Struwe
 Quaest. de dial. Hdt. spec. I 30s., cf. gramm. meam 112 || 12 φόρον DRSV^{ac}b ||
 14 ἄρσηνος P^{ac}TRMSV ἔρσηνος P^cp rell. litterae ε litt. α suprascr. secunda ut
 vid. manus A | δ' ἐθέλῃσει] δὲ θελήσει CP^cpTRMSV θελήσει D || 15 νῦν om. R ||
 16 ἐνθεῦτεν DV | ἀσφαλῆως D¹TM || 17 μέντοι] δὲ M || 18–19 ταῦτα εἶπας ἄγγελον
 ἐπὶ M || 19 τῶν βουκόλων τῶν CPD τὸν βουκόλον τὸν M on . . . on . . . τον
 suprascr. A² τὸν βουκόλον τοῦ TRSV | ἐπιτηδεωτάτας CP^cp ἐπιτηδειότατα D^cTS
 ἐπιτηδειώτατα D^{ac} ἐπιτηδειότα RV^{ac} ἐπιτιδύτα h || 20 οὔρεα PDTRMSV || 21 τῇ¹
 om. ABCP || 22 τὴν τῶν Ἑλλήνων M

2 γὰρ κῦνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι). αἱ δὲ ὑπώρεαι εἰσι τῶν οὐρέων, ἐνθα
 τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, πρὸς βορέω τε ἀνέμου τῶν
 Ἀγβατάνων καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου· ταύτη μὲν γὰρ ἡ Μηδική
 χώρα πρὸς Σασπειρῶν ὀρεινὴ ἐστὶ κάρτα καὶ ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συν-
 3 ηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὦν ὁ βουκόλος 5
 σπονδῇ πολλῇ καλούμενος ἀπῆκετο, ἔλεγε ὁ Ἀρπαγος, τάδε ἐκελεύει σε
 Ἀστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα θεῖναι ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν ὀρέων,
 ὅπως ἂν τάχιστα διαφθαρείη. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀπο-
 κτείνῃ αὐτό, ἀλλὰ τεω τρόπῳ περιποιήσῃ, ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ διαχρή-
 111 σεσθαι· ἐπορεύαν δὲ ἐκκείμενον τέταγμαί ἐγώ· ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος 10
 καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦε τὴν αὐτὴν ὁπίσω ὁδὸν καὶ ἀπικνέεται ἐς τὴν
 ἑπανλιν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε
 κως κατὰ δαίμονα τίκει οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν
 φροντίδι ἀμφοτέρω ἀλλήλων πέρι, ὁ μὲν τοῦ τόκου τῆς γυναικὸς ἀρρω-
 δέων, ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐωθὼς ὁ Ἀρπαγος μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν 15
 2 ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, οἷα ἐξ ἀέλπτου ἰδοῦσα ἡ γυνὴ
 εἶρετο προτέρη ὅτι μιν οὕτω προθύμως Ἀρπαγος μετεπέμψατο. ὁ δὲ
 εἶπεν· ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ ἤκουσα, τὸ μήτε ἰδεῖν ὄφελον
 μήτε κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότης τοὺς ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου
 3 κλανυμῷ κατείχετο· ἐγὼ δὲ ἐκπλαγεὶς ἦα ἔσω. ὥς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον, 20

AB C P(p) DTR M SV(b)

1 Hes. σπάκα· κῦνα, ἡ σφίγξ || 5 Thomas Mag. 46 (s. v. ἄπεδος) ἄπεδος χώρα ἡ
 ὀρεινὴ καὶ πετρώδης καὶ μὴ πεδῖον ἔχουσα. . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 18 Tho-
 mas Mag. 255 (s. v. ὄφελον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὸ μήτε ἰδεῖν ὄφελον

1 ὀρέων DTRMSV || 3 pro Ἀγβατάνων spatium vacuum habet in extr. lin. M ||
 4 πρὸς Σασπειρῶν DTRM πρὸς Σασπειρῶν B προσασπειρῶν C πρὸς ἀπείρων V
 πρὸς ἀπείρων Sv | καὶ ὑψηλὴ τε . . . 6 καλούμενος] σπονδῇ ὦν καλούμενος RSV
 σπονδῇ ὦν πολλῇ καλούμενος D ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συνηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ
 χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. σπονδῇ πολλῇ καλούμενος T ὑψηλὴ τε καὶ ἰδησι συνηρε-
 φής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. σπονδῇ ὦν καλούμενος M || 6 καὶ
 ἔλεγε(v) DTRMSV | σε] δὲ R abesse malim σε (cf. lectiones nostras lin. 9,
 in quibus formas III^{ae} pers. 'indefinitae' (Germ. *man*) formis vel pronomini-
 bus secundae pers. praetuli (cf. quae 117, 4 narratur) || 7 οὐρέων CPr || 8 ἀπο-
 κτείνης codd. || 9 περιποιήσῃ B¹ περιποιήσῃ in περιποιήσῃ corr., tum περιποιήσῃ
 restit. V περιποιήσῃ v περιποιήσῃς Bekker, sequ. edd. | διαχρήσεσθαι TM
 Ald. σε διαχρήσασθαι CDSV σε διαχρήσεσθαι ABCPR (has duas lectiones e
 διαχρήσασθαι natas esse haud absurdum mihi videtur) || 10 διατέταγμαί DTRMSV
 δια supra lin. add. A² | ὥς ἐγώ C || 11 inter αὐτὴν et ὁδὸν aliquid supra lin.
 add. M || 12 αὐτῷ om. D, in mg. add. cod. D quae manus nescit Weber Anal.
 HdT. 153 || 12. 13 τότε κως DTRMSV τότεκος V || 13 ἐς τὴν πόλιν M ||
 15 ὀρθῶς SV^{ac} v ἐωρθῶς RV^c | μετεπέμψατο TM Vat. 122 || 16 ἀπέλπτου V ||
 17 ἦρετο C || 18 ὄφελον D^{ac}RMSVPr || 19 τοὺς om. DTRMSV || 20 δέ¹ om. D

ὄρεω παιδίον προκείμενον ἀσπαῖρόν τε καὶ κραυγανόμενον, κεκοσμημένον
 χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ. Ἀρπαγος δὲ ὡς εἶδέ με, ἐκέλευε τὴν
 ταχίστην ἀναλαβόντα τὸ παιδίον οἴχεσθαι φέροντα καὶ θείναι, ἔνθα
 θηριωδέστατον εἶη τῶν ὄρέων, φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον
 5 μοι, πόλλ' ἀπειλήσας, εἰ μὴ σφεα ποιήσαιμι. καὶ ἐγὼ ἀναλαβὼν ἔφερον 4
 δοκέων τῶν τινος οἰκετέων εἶναι, οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα, ἔνθεν γε ἦν·
 ἐθάμβεον δὲ ὄρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον, πρὸς δὲ καὶ
 κλανθμόν καθεστεῶτα ἐμφανέα ἐν Ἀρπάγον. καὶ πρόκατε δὴ κατ' ὁδὸν 5
 πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος
 10 ἐνεχείρισε τὸ βρέφος, ὡς ἄρα Μανδάνης τε εἶη παῖς τῆς Ἀστυάγεος θυγα-
 τρὸς καὶ Καμβύσεω τοῦ Κύρου, καὶ μιν Ἀστυάγης ἐντέλλεται ἀποκτεῖναι.
 νῦν τε ὅδε ἐστί.' ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε ὁ βουκόλος καὶ ἐκκαλύψας ἀπεδείκνυε. 112
 ἡ δὲ ὡς εἶδε τὸ παιδίον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἐόν, δακρύσασα καὶ λαβομένη
 τῶν γουνάτων τοῦ ἀνδρὸς ἔχρηζε μηδεμιᾷ τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν. ὁ δὲ οὐκ
 15 ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιέειν· ἐπιφοιτήσῃν γὰρ κατασκόπους ἔξ
 Ἀρπάγον ἐποφομένους, ἀπολέσθαι τε κάκιστα, ἦν μὴ σφεα ποιήσῃ. ὡς 2
 δὲ οὐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει ἡ γυνή, τάδε ἔπει τοίνυν οὐ
 δύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὧδε ποιήσον, εἰ δὴ πᾶσά γε ἀνάγκη
 ὀφθῆναι ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγώ, τέτοκα δὲ τεθνεὸς· τοῦτο μὲν 3
 20 φέρων πρόθες, τὸν δὲ τῆς Ἀστυάγεος θυγατρὸς παῖδα ὡς ἔξ ἡμῶν ἐόντα
 τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὕτε σὺ ἀλώσῃαι ἀδικέων τοὺς δεσπότας οὕτε ἡμῖν
 κακῶς βεβουλευμένα ἔσται· ὃ τε γὰρ τεθνεὺς βασιληίης ταφῆς κυρήσει
 καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολέει τὴν ψυχὴν.' κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς 113
 τὰ παρεόντα εὐ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίησε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχολ. 111, 5 πρόκα· εὐθύς, παραχρῆμα. B man. rec. 113, 1 (ad κάρτα) πάντ B

8 Hes. καὶ πρόκατε δὴ· ἀντὶ τοῦ ἄφνω

1 κραυγανόμενον BCP ο ex ω corr. A || 2 ἴδε D¹TRSV εἶδέ D man. rec., cett. || 4 οὐρέων CPDTRMSV | τοιαῦτα DTRMSV || 5 σφεα ποιήσαιμι] ποιήσαιμι ταῦτα M || 6 οἰκετέων D^{ac}b | γε ἦν] γενεήν DTRMSV || 7 χρυσέω DRSV || 8 κατεστεῶτα CPDMS θεστεῶτα Vb | ἐμφανέα om. DRMSV | πρόκατε om. DTRMSV || 9 τὸν] τὸ RV^{ac} | ἐμὲ προπέμπων] ἐμπροπέμπων DRSV || 10 ἄρα] παρὰ DRSV | τε om. D | Ἀστυάγεω TR || 11 καὶ¹ om. DRSV | τε τοῦ V^cb | ὧδε D¹SV ὅδε D man. rec., cett. | δέ] τε Krueger, sequ. Hude | ἀπεδείκνυε Vb || 14 γονάτων CPTMb || 15 εἶναι om. M || 15–16 ἔξ Ἀρπάγον κατασκόπους M || 16 κατεποφομένους DTRMSV | ἀπολέσθαι DTRMSV | ποιήσῃ R || 17 ἄρα τὸν om. SV | δεύτερον TRMSV || 18 γε om. ABCPM || 19 ἐκκείμενον D¹, με sup. lin. add. D² | τεθνεὺς BD || 20 ἡμῶν DTRSV || 21 τρέφωμεν CT litt. ω in macula habet A τρέφωμεν M || 23 περιεὼν PRSV | ἀπολέσει DTRMSV

- θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδού τῇ ἑωυτοῦ γυναικί, τὸν δὲ
 ἑωυτοῦ ἔοντα νεκρὸν λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος, ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον.
 2 κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἑτέρου παιδός, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον
 τῶν ὀρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, ἦε ἐς
 πόλιν ὁ βουκόλος τῶν τινα προβοσκῶν φύλακον αὐτοῦ καταλιπὼν, ἐλθὼν 5
 δὲ ἐς τοῦ Ἀρπάγον ἀποδεικνύναι ἔφη ἔτοιμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν.
 3 πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγος τῶν ἑωυτοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους εἰδὲ τε
 διὰ τούτων καὶ ἔθαψε τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο, τὸν
 δὲ ὕστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ
 βουκόλου, οὐνομα ἄλλο κού τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη. 10
 114 Καὶ ὅτε ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε γενόμενον
 ἐξέφηνέ μιν· ἔπαιζε ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὗται,
 ἔπαιζε δὲ μετ' ἄλλων ἡλίκων ἐν ὁδῷ. καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἴλοντο
 2 ἑωυτῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον δὴ τὸν τοῦ βουκόλου ἐπὶ κλησιν παῖδα. ὁ δὲ
 αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν οἰκίας <οἱ> οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ δορυφόρους 15
 εἶναι, τὸν δὲ κού τινα αὐτῶν ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι, τῷ δὲ τινι τὰς
 3 ἀγγελίας ἐσφέρειν ἐδίδου γέρας ὡς ἐκάστῳ ἔργον προστάσων. εἷς δὴ
 τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων ἔδον Ἀρτεμβάρεος παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου
 ἐν Μήδοισι (οὐ γὰρ δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κῦρου), ἐκέλευε
 αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, πειθομένων δὲ τῶν παίδων ὁ Κῦρος 20
 4 τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων. ὁ δὲ ἐπεῖτε μετεῖθη

AB C P(p) DTR M SV(b)

19–20 Bekk. Anecd. 36 (Phryn.?) διαλαβεῖν δύο σημαίνει, τὸ ἑκατέρωθεν τινος λαβεῖσθαι καὶ τὸ εἰς δύο ἢ πλεονα διαχωρίσαι ἢ διελεῖν. Ἡρόδοτος τὰ δύο, τὸ μὲν πρῶτον· ἐκάλεσεν αὐτοῦ τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, τὸ δὲ δεύτερον· διώρυχας διέλαβεν ὁ Κῦρος (190, 1) ἀντὶ τοῦ ἀπέτεμε καὶ διείλεν

1 μὲν om. CDTRMSV || 1.2 ἑωυτοῦ δὲ D || 2 τῷ] ῥ Pp || 3 ἐρημότατον D^{ac} ||
 4 οὐρέων CPDTRMSV | ἔθηκε M | ἐκκειμένῳ τῷ παιδίῳ M || 5 προβοσκῶν DT
 RMSV | φύλακα TM || 6 τοῦ¹ τὸ DTRSV om. M || 7 ἑωυτοῦ B || 8 ἐτέθαπτο
 DTRMSV || 9 τοῦτον M || 11 δὴ ἦν καέτης R δὴ ἦν δεκαέτης DTSV ἦν δὴ
 δεκαέτης M (ex ἦν ^{de}καέτης archetypī stirpis DTRMSV eas lectiones ortas esse
 veri simile videtur) || 12 ἐν¹ om. Vb | αὗται del. Legrand fort. ex ἔπαι ortum
 credens || 13 ἔπαι TRSV¹, ζε suprascr. V² ἔπαιζε b rell. | ὁδῷ ἦσαν καὶ R ||
 14 ἑωυτὸν V¹ | εἶναι om. M | τοῦ supra lin. D om. TRMSV | βουκόλου RMSV ||
 15 αὐτέων M | <οἱ> add. Desrousseaux RPh 10, 1886, 60, sequ. Legrand; propos.
 etiam οἰκία pro οἰκίας || 16 τὸν] τῶν ABC | αὐτέων M | βασιλέως D || 17 φέρειν
 ABCP ἐφέρειν b ἐκφέρειν V | ἐκάστου RVb || 18 παίδων Bekker, sequ. Hude |
 ἔδον D | Ἀρτεμβάρεως (ex Ἀρτεμβάρεος corr.?) D Ἀρτεμβάρεω ut vid. M Ἀρτε-
 βάρεος V Ἀρτεβάρεω Sb || 19.20 ἐκέλευε αὐτὸν] ἐκάλεσεν αὐτοῦ Phryn. || 20 δια-
 λαβεῖν M || 21 τὸν παῖδα om. M | περιέσπε D^{ac}TRSV περιέσπε D^c | ἐμετείθη DM
 μετήθη C ἐμετείχθη R ἐμετήχθη b •μετήχθη V ἐματίχθη (vel ἐματήχθη) ἢ
 ἀφείθη suprascr. A man. post. ἐμαστίχθη S

τάχιστα, ὥς γε δὴ ἀνάξια ἐωντοῦ παθὼν μᾶλλον τι περιημέκτεε, κατελθὼν
 δὲ ἐς πόλιν πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτιζέτο, τῶν ὑπὸ Κῦρου ἥντησε, λέγων
 δὲ οὐ 'Κῦρον', οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοῦνομα, ἀλλὰ 'πρὸς τοῦ βουκόλου
 τοῦ Ἀστυάγεος παιδός'. ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ 5
 τὸν Ἀστυάγεα καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα ἀνάρσια πρήγματα ἔφη
 πεπονθέναι λέγων· 'ὦ βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδὸς
 ὧδε περὶβρίσμεθα', δεικνὺς τοῦ παιδὸς τοὺς ὤμους. ἀκούσας δὲ καὶ 115
 ἰδὼν Ἀστυάγης θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους εἵνεκα
 μετεπέμπετο τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα· ἐπεῖτε δὲ παρήσαν ἀμφοτέ-
 10 ροι, βλέψας πρὸς τὸν Κῦρον ὁ Ἀστυάγης ἔφη· 'σὺ δὴ ἐὼν τοῦδε τοιούτου 2
 ἐόντος παῖς ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα ἐόντος πρώτου παρ' ἐμοὶ ἀεικείῃ
 τοιῇδε περισπεῖν;' ὁ δὲ ἀμείβετο ὧδε· 'ὦ δέσποτα, ἐγὼ ταῦτα τοῦτον
 ἐποίησα σὺν δίκῃ· οἱ γάρ με ἐκ τῆς κώμης παῖδες, τῶν καὶ ὅδε ἦν,
 παίζοντες σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα, ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς
 15 τοῦτο ἐπιτηδεότατος. οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, 3
 οὗτος δὲ ἀνηκούστεέ τε καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, ἐς δ' ἔλαβε τὴν δίκην. εἰ
 ὦν δὴ τούτου εἵνεκεν ἄξιός τευ κακοῦ εἰμι, ὅδε τοι πάρειμι.' ταῦτα 116
 λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῆε ἀνάγνωσις αὐτοῦ καὶ οἱ ὁ τε
 χαρακτηρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἐωντὸν καὶ ἡ ὑπόκρισις

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 114, 4 (ad περιημέκτεε) ἐδυσχέρανεν οἰκτιζόμενος, ταρασσόμενος, χαλεπῶς
 φέρον A man. rec. B (cf. ad 44, 2)

εσ]τησαντο 115, 2 — [χε]ρο[ς 116, 1 Pap. Monac. Paap VII

18 Suid. ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. Ἡρόδοτος (v. ad IV 154, 2)

1 ὥς γε] ὥστε D¹ | τι om. D || 2 δὲ om. SVb τε add. V² | ὑπὸ τοῦ Κῦρου T |
 ἥντισε D || 3 δὲ om. M secl. Legrand | οὐ ὁ Κῦρον C | Κῦρον DRSV | τοῦτο
 ὄνομα TM | τοῦ] τευ propos. Desrousseaux RPh NS 10, 1886, 62 || 4 Ἀρτεμβάρ⁷⁵ V
 Ἀρτεμβάρης b || 5 ἔφησε SV || 6 τοῦ om. DRMSV | δὲ om. DRSV || 7 τοὺς
 ὤμους τοῦ παιδὸς DTRMSV || 8 ὁ Ἀστυάγης C | Ἀρτεμβάρους D^c Ἀρτεμβάρους
 RM Ἀρτεμβάρω T || 10 δὴ ex corr. P δὲ pVb || 11 τοῦδε] τούτου Pp | ἀεικίῃ

DTRM ἀκίῃ SVb δι supra lin. add. (ἀδικίῃ) V², ex ΑΕΙΚΙΗ (Δι pro ΑΙ lecto) na-
 tum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 207 || 12 ἐγὼ δὲ ταῦτα SV ἐγὼ δὴ ταῦτα
 coni. Legrand || 14 αὐτῶν om. M || 14–15 ἐς τοῦτο εἶναι Pap. Monac. || 15 ἐπιτη-
 δεότατος D ἐπιτηδεώτατος CPRM ἐπιτηδιώτητος S ἐπιτηδιώτητος Vb ἐπι-
 τηδεότατος Pap. Monac. rell. || 16 ἔβαλε SV ἔλαβε Pap. Monac. rell. || 17 τούτου
 εἵνεκεν Pap. Monac. τοῦδε εἵνεκα codd. | τεῦ RM τοῦ T τε C τευ Pap. Monac.
 rell. | ὧδε DTRMSV ὅδε Pap. Monac. rell. | τοι τι R || 18 εσῆε Pap. Monac.
 ἐσῆει codd. | οἱ om. Pap. Monac. || 19 ὥς T Ald. | ωντὸν R αὐτὸν C αὐτοῦς
 AB Pap. Monac. ἐωῦτ suprascr. A² Hude dubitat αὐτοῦς an ἐωντὸν sit scriben-
 dum (ἐς αὐτὸν 'ad se ipsum suosque' defendit Weber BPhW 1941, 235s.)

- ἐλευθεριωτέρη εἶναι, ὃ τε χρόνος τῆς ἐκθέσεως τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς
 2 ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοις ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγισ
 δὲ δὴ κοτε ἀνενεχθεὶς εἶπε θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεα, ἵνα τὸν
 βουκόλον μῦνον λαβὼν βασανίσῃ· Ἀρτέμβαρεις, ἐγὼ ταῦτα ποιήσω
 3 ὥστε σὲ καὶ παῖδα τὸν σὸν μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι. τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεα 5
 πέμπει, τὸν δὲ Κῦρον ἦγον ἔσω οἱ θεράποντες κελεύσαντος τοῦ Ἀστυάγεος.
 ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μῦνος, μουνωθέντα δὲ αὐτὸν εἶρετο ὁ
 4 Ἀστυάγης, κόθεν λάβοι τὸν παῖδα καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς· ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ
 τε ἔφη γεγονέναι καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ' ἑωυτῷ. Ἀστυάγης
 δὲ μιν οὐκ εὖ βουλευέσθαι ἔφη ἐπιθυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέε- 10
 σθαι, ἅμα τε λέγων ταῦτα ἐσήμαινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν αὐτόν.
 5 ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας οὕτω δὴ ἔφαινε τὸν ἔοντα λόγον· ἀρχόμενος
 δὲ ἀπ' ἀρχῆς διεξῆε τῇ ἀληθείᾳ χρεώμενος καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε
 καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτόν.
 117 Ἀστυάγης δὲ τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην ἐκφήναντος λόγον ἤδη 15
 καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο, Ἀρπάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος καλέειν
 2 αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὥς δὲ οἱ παρῆν ὁ Ἀρπαγος, εἶρετό μιν
 ὁ Ἀστυάγης· Ἀρπαγε, τέφρ' ἔγωγε τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τὸν τοι
 παρέδωκα ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς; ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς εἶδε τὸν
 βουκόλον ἔνδον ἔοντα, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος 20
 3 ἀλίσκηται, ἀλλὰ λέγει, τάδε ὦ βασιλεῦ, ἐπεῖτε παρέλαβον τὸ παιδίον,
 ἐβούλευον σκοπῶν ὅπως σοὶ τε ποιήσω κατὰ νόον καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 γινόμενος ἀναμάρτητος μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ σοὶ εἶην αὐθέντης.
 4 ποιῶ δὴ ὧδε· καλέσας τὸν βουκόλον τόνδε παραδίδωμι τὸ παιδίον φάς

AB C P(p) DTR M SV(b)

2s. Eust. Od. 1604: v. ad 86, 3. Zon. 216 ἀννέχθη ἀντὶ τοῦ ἀννέγκειν· Ἡρόδοτος· ἐκπλαγεὶς — εἶπε || 18 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχρῶμαι) v. ad I 82, 8 || 23 Thomas Mag. 101 (s. v. δεσποτεία) τὸ γὰρ αὐθέντης· οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ φονέως τάττουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· μήτε θυγατρὶ — αὐθέντης

1 ἐλευθεριωτέρη Pap. Monac. (iam coniec. Reiske Portus) ἐλευθεριωτέρη codd. | ἐκθέσεως R^{ac}TMSV ἐκθέσεως R^c || 3 δὲ δὴ κοτε] δὲ τε Eust. | ἀνενεχθεὶς CP MT || 4 μόνον TM | λαβὼν om. SVb || 5 σὲ om. TRMSV | καὶ τὸν παῖδα ABCP || 6 ἄγον C | εἶσω DTRMSV || 7 ὑπελέλειπτο TRSV | μουνωθέντα δὲ] μουνωθέντα δὲ RV^{ac}b μουνόθεν τάδε AB^{ac} γρ' μουνωθέντα sec. ut vid. manus in mg. A μουνωθέντα τάδε B^c μουνωθέντα τάδε CPM μουνωθέντα δὲ τάδε T | ἦρετο C || 8 εἰ DRSV | ὁ παραδιδούς εἴη M || 9 εἶναι ἔτι ABC | ἑωυτοῦ Rb || 10 ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἀπικνέεσθαι ἐπιθυμέοντα T ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἐπιθυμέοντα ἀπικνέεσθαι M || 12 ἀγκάλας SV¹ ἀνάγκας b || 13 ἀληθείᾳ V ἀληθῆι b θῆλιν suprascr. nesc. quae manus A || 14 κελεύειν TRSV || 17 ὁ Ἀρπαγος om. M | ἦρετο C || 18 μόρφ] μόνω V^{ac}b τρώφω T || 20 ὄντα Vb || 22 σκοπῶν DTRSV σκοπέων edd. || 23 γενόμενος TM | σοὶ αὐτῷ M || 24 ποιέω CP | δὴ] δὲ δὴ C | δίδωμι οἱ τὸ R¹

σέ τε εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε οὐκ ἐψευσδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε ἐντειλάμενος θείναι μιν ἐς ἔρημον ὄρος καὶ παραμένοντα φυλάσσειν, ἄχρι οὗ τελευτήσῃ, ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ.
 5 ἐπεῖτε δὲ ποιήσαντος τούτου τὰ κελεύόμενα ἐτελεύτησε τὸ παιδίον, 5 πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους καὶ εἶδον δι' ἐκείνων καὶ ἔθαψά μιν. οὕτως ἔσχε, ὧ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρῆγματος τούτου, καὶ τοιοῦτω μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς.⁶ Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Ἀστυάγης 118 δὲ κρύπτων τὸν οἱ ἐνεῖχε χόλον διὰ τὸ γεγονός, πρῶτα μὲν, κατὰ περ
 10 ἤκουσε αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ πρῆγμα, πάλιν ἀπηγέετο τῷ Ἀρπάγῳ, μετὰ δέ, ὥς οἱ ἐπαλλιλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὥς περιεστί τε ὁ παῖς καὶ τὸ γεγονός ἔχει καλῶς. 'τῷ τε γὰρ πεποιημένῳ', ἔφη λέγων, 'ἐς τὸν παῖδα 2 τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. ὥς ὦν τῆς τύχης εὖ μετεστέωσης τοῦτο μὲν τὸν
 15 σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα, τοῦτο δέ — σῶστρο γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκέεται — πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον.' Ἀρπαγος μὲν ὥς ἤκουσε ταῦτα, προσκνήσας 119 καὶ μεγάλα ποιησάμενος, ὅτι τε ἡ ἁμαρτιάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε καὶ ὅτι ἐπὶ τύχησι χρηστῆσι ἐπὶ δεῖπνον ἐκέκλητο, ἦε ἐς τὰ οἰκία. ἐσελθὼν δὲ 2
 20 τὴν ταχίστην, ἣν γὰρ οἱ παῖς εἰς μῶνος ἔτη τρία καὶ δέκα κοινὰ μάλιστα γεγονώς, τοῦτον ἐκπέμπει ἵεναι τε κελεύων ἐς Ἀστυάγεος καὶ ποιέειν, ὅ τι

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 118, 1 (ad πάλιν) ἐναντίως, κεκρυμμένως A man. rec. B

τωι [Αρπαγωί] 118, 1 inc. et λεγων 118, 2 expl. Pap. Ox. 2096 fr. 6 mutilatum

6 Thomas Mag. 48 (s. v. ἡγανακτησάμην) ὥσπερ 'ἐγεννησάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐγέννησα' καὶ 'ἐθρεψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐθρεψα' λέγομεν, οὕτω καὶ 'ἡγανακτησάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἡγανάκτησα'. . . . ὡσαύτως καὶ 'ἐθαψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐθαψα', Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἶδον . . . καὶ ἐθαψάμην

1 τε] γε Hude Eltzium secutus || 2 ἐνετέλλετο Sb ἐνετέλλε*o V || 3 εἰς C | οὐρος C οὐρος DTRMSV | ἄχρις MS || 6 ἰδον PT ἐ εἶδον S ι εἶδον Vb | ἐκείνων R || 6, 7 ἔθαψά μιν] ἐθαψάμην Thom. || 7 τούτου om. DTRSV || 9 ἐνεῖχε b ἐνείχεε cum obelo, sed nulla in mg. adscripta adnotatione A ἐνείχεε cett. ἐνείχε em. Steph. | χόλον] λόγον CDTRSVb | πρῶτον T | καθά SV || 10 αὐτὸς om. T || 11 ἐπαλλιλόγητο D ἐπαλλιλόγητο TRSV ἐπαλλήλόγητο BC¹ || 12 τῷ τε] τότε D | ^{πε} [οιημεναι] Pap. Ox. 2096 || 14 οὖν RV | τύχης] ψυχῆς C | τοῦτον V^{ac} || 16 προσκέεται SV^c προσκέεται V^{ac} b cett. || 17 πάρισθί DTRSV ιθι suprascr. man. ut vid. secunda A || 18 εἰς C || 19 ἦε] ἦθε R | οἰκία T || 20 εἰς om. B¹ | ἔτη] ultimae litterae ι suprascr. nescio quae man. A ἔτι C || 20–21 μάλιστα ἔτεα γεγονώς ABC^c μάλιστα γεγονώς ἔτεα C^{ac} || 21 κέλευον V^{ac}

- ἂν ἐκεῖνος κελεύη. αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἔὼν φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρή-
 3 σαντα. Ἀστυάγης δέ, ὥς οἱ ἀπύκετο ὁ Ἀρπάγου παῖς, σφάξας αὐτὸν καὶ
 κατὰ μέλεα διελὼν τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἤψησε τῶν κρεῶν, εὐτυχὰ δὲ
 4 ποιησάμενος εἶχε [ἔτοιμα]. ἐπεῖτε δὲ τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου
 παρῆσαν οἱ τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἀρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ 5
 αὐτῷ Ἀστυάγει παρετιθέατο τράπεζαι ἐπίπλευαι μηλείων κρεῶν, Ἀρπάγῳ
 δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλήν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ
 ποδῶν, τᾶλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμμένα.
 5 ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλλος ἔχειν τῆς βορῆς, Ἀστυάγης εἴρετό μιν, εἰ
 ἡσθεῖν τι τῇ θοίνῃ· φαμένον δὲ Ἀρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι παρέφερον, 10
 τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς
 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, Ἀρπαγον δὲ ἐκέλευον προσστάντες ἀποκαλύπτειν
 6 τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος καὶ ἀποκαλύ-
 πτων ὁρᾷ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ
 γίνεται. εἴρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώσκουσι, ὅτεν θηρίου κρέα 15
 7 βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκων ἔφη καὶ ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασι-
 λεὺς ἔρδῃ. τούτοις δὲ ἀμειψάμενος καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν
 ἦε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὥς ἐγὼ δοκέω, ἀλίσας θάψειν τὰ
 πάντα.
 120 Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Κύρου δὲ πέρι βουλευόντων 20
 ἐκάλεσε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικο-

AB C P(p) DTR M SV(b)

Ὅτι Ἀστυάγης, ὥς οἱ ἀπύκετο (119, 3) — ἐπέθηκεν μὴ ἀνσχόντι Κύρῳ (120, 1)
 expl. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VII

3 Λέξ. εὐτυχὰ· ῥαδίως (ἔτοιμα, ῥάδια Lexx. seriatim conscripta) εἰργασμένα.
 Suid. εὐτυχὰ· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ῥάδια, ἔτοιμα, εἰργασμένα, καλῶς κατ-
 εσκευασμένα || 11 Thom. Mag. (s. v. πρόσκειμαι) καὶ πρόσκειμαι τὸ ἄνάκειμαι.
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· παρέφερον — παιδὸς

1 συγκυρήσαντα V^{ac} || 3 ἤψησε AB¹ ἔψησε PM ἔψησε CDTRSV^c ἔψησα V^{ac} b |
 τὸν V^{ac} | εὐτυχὰ DTRSV B^m Lexx. τ inter κ et α inser. A man. rec. εὐτυχὰ
 Const. rell. || 4 ἔτοιμα om. SV del. Hude, recte ut mihi videtur ut glossema (cf.
 Lexx.) | ἐπεῖτα DTRSV τα fin. vocis suprascr. A² vel man. rec. || 6 τράπεζα T |
 ἐπίπλευα TM om. S | μηλείων D¹(?) M || 7 τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς DTRSV | τῆς
 κεφαλῆς BDTRMSV | τε² om. D || 8 τὰ ἄλλα DTRMSV || 9 ἤρετο C || 10 θοίνῃ
 o ex α ut vid. corr. A θ*οίνῃ D | τοῦ Ἀρπάγου C || 12 προσστάντες codd., corr.
 Schweighaeuser sequ. Stein Hude, sed cf. 86, 3 || 13 ὁ Ἀρπαγος om. M || 14 τε
 δ' C || 15 ἤρετο C | γινώσκει T || 17 ἔρδοι T || 18 ἐνθεῦθεν V b || 20 μὲν δὲ M |
 τοιαύτην M || 21 ἐκάλεσε B¹ ἐκέλευε DRSV | ἔκριναν — p. 81, 1 τῇ haplogr.
 om. R

μένους δὲ εἶρετο ὁ Ἀστυάγης, τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταῦτα
εἶπαν λέγοντες, ὡς βασιλεῦσαι χρῆν τὸν παῖδα, εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε
πρότερον. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε· ἔστι τε ὁ παῖς καὶ περίεστι, καὶ 2
μὴν ἐπ' ἀγροῦ διαιτώμενον οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστήσαντο βασιλέα.
ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθείᾳ λόγῳ βασιλέες, ἐτελέωσε ποιήσας· καὶ
γὰρ δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
διατάξας ἤρχε. καὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; εἶπαν οἱ μάγοι· 3
ἔι μὲν περίεστί τε καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίας τινός, θάρσει τε
τούτου εἵνεκα καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ
σμικρὰ γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε, καὶ τά γε τῶν ὀνειράτων
ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται· ἀμείβεται ὁ Ἀστυάγης τοῖσδε· καὶ 4
αὐτός, ὧ μάγοι, ταύτῃ πλείστος γνώμην εἰμί, βασιλέος ὀνομασθέντος
τοῦ παιδὸς ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον καὶ μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δεινὸν
ἔτι οὐδέν. ὅμως γε μέντοι συμβουλευσάτέ μοι εὖ περισκεψάμενοι, τὰ
μέλλει ἀσφαλέστατα εἶναι οἴκῳ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν· εἶπαν πρὸς ταῦτα οἱ 5
μάγοι· ὧ βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι
ἀρχὴν τὴν σὴν· κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιουσία
ἔόντα Πέρσῃ, καὶ ἡμεῖς ἔόντες Μῆδοι δουλούμεθα τε καὶ λόγον οὐδενὸς
γινόμεθα πρὸς Περσέων ἔόντες ξεῖνοι, σέο δ' ἐνεστεῶτος βασιλέος
ἐόντος πολιήτεω καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας
ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτεόν ἐστί. 6
καὶ νῦν εἰ φοβερόν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἂν σοι προσφράζομεν. νῦν δὲ ἀποσκή-
ψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον αὐτοὶ τε θαρσέομεν καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα
παρακελεύομεθα· τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς
Πέρσας τε καὶ τοὺς γειναμένους· ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης ἐχάρη τε 121
καὶ καλέσας τὸν Κῦρον ἔλεγέ οἱ, τάδε ὧ παῖ, σὲ γὰρ ἐγὼ δι' ὄψιν ὀνείρου

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἐόντες ξεῖνοι 120, 5 v)
Σχολ. 120, 6 (ad φαῦλον quod pro φλαῦρον habet) ἐς τὸ εὐτελές B

1 ἤρετο C | τῇ] τι DMSV | ταῦτα BDRM ταῦτα P || 2 ἐπέζησε CP || 3 ἀμεί-
βετο CDRSV || 5 ἐτελέωσε D τελέωσε CT || 6 ἀγγελιφόρους D ἀγγελιαφόρους
TRMSV || 7 διαπράξας M | ἤρχε] εἶχε SV | νῦν om. DRSV | ἐς τί] ἐστὶ D
ἐστὶ R ἔτι SV || 8 προνοίας TRV || 10 τὰ σμικρὰ C | ἡμῶν TRMSV | κεχώ-
ρισται v || 11 ἀμείβεται Ἀστυάγης PM ἀμείβεται ὁ Ἀστυάγης p cett. || 12 πλεί-
στος DM | τῇ γνώμῃ M | βασιλέως CTM || 13 δεινὸν om. P || 14 οὐδέν ἐτι DR
MSV | γε μέντοι Eltz, sequ. Hude μέν γε τοι codd. μέντοι M Ald. || 17 ἐκεί-
νως D | περιουσία TRV παριουσία S || 19 ἀνεστεῶτος C | βασιλέως M βασιλῆος V
βασιλέος v cett. || 20 πολιήτεω D || 21 τε om. ABCP | προπτεόν SV προστέον D ||
22 ἐωρῶμεν C ἐνωρῶμεν propos. Lhardy (quem sequi. Stein Hude), sed vix recte
ut iudicat Weber BPhW 1941, 235 || 23 φαῦλον ABCP || 24 διακελεύομεθα MT |
τὸν δὲ τὸν παῖδα B | ἀποπέμψαι BD ἀπόπεμψαι M ἀπόπέμψαι P ἀποπέμπει p
ἀπόπεμψε TRSV || 26 τάδε] τοιάδε TM

οὐ τελέην ἡδίκεον, τῇ σεωντοῦ δὲ μοίρῃ περιέεις· νῦν ὦν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας, πομποὺς δὲ ἐγὼ ἅμα πέμπω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ πατέρα τε καὶ μητέρα εὐρήσεις οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.⁷

- 122 Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης ἀποπέμπει τὸν Κῦρον. νοστήσαντα δὲ μιν 6
ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία ἐδέξαντο οἱ γεινάμενοι καὶ δεξάμενοι, ὥς
ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε τελευτῇ-
2 σαι, ἰστόρεόν τε, ὅτεω τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δὲ σφι ἔλεγε φὰς πρὸ τοῦ
μὲν οὐκ εἰδέναι ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλείστον, κατ' ὁδὸν δὲ πνθέσθαι
πᾶσαν τὴν ἑωντοῦ πάθην· ἐπίστασθαι μὲν γάρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυ- 10
άγεος εἶη παῖς, ἀπὸ δὲ τῆς κειῖθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν
3 πνθέσθαι, τραφῆναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός, ἥ τε
ταύτην αἰνέων διὰ παντός, ἣν τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ
τοκέες παραλαβόντες τὸ οὖνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι
Πέρσησι περιεῖναι σφι ὁ παῖς, κατέβαλον φάτιν, ὥς ἐκκείμενον Κῦρον 15
123 κῦρον ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκε. Κῦρῳ δὲ ἀνδρε-
μένῳ καὶ ἐόντι τῶν ἡλικίων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ προσέκειτο
ὁ Ἀρπαγος δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμέων· ἀπ' ἑωντοῦ
γὰρ ἐόντος ἰδιώτεω οὐκ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, Κῦρον
δὲ ὀρέων ἐπιτρεφόμενον ἐποιέετο σύμμαχον τὰς πάθας τὰς Κῦρον τῇσι 20
2 ἑωντοῦ ὁμοιούμενος. πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέργαστο· ἐόντος τοῦ
Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἀρπαγος
τῶν πρώτων Μήδων ἀνέπειθε, ὥς χρηὴ Κῦρον προστησαμένους Ἀστυάγεα
3 παῦσαι τῆς βασιλείης. κατεργασμένου δὲ οἱ τούτου καὶ ἐόντος ἐτοίμου,
οὕτω δὴ τῷ Κῦρῳ δαιτυμένῳ ἐν Πέρσησι βουλόμενος Ἀρπαγος δηλῶσαι 25
τὴν ἑωντοῦ γνώμην, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσο-
4 μένων· ὁ δὲ ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε· λαγὸν μηχανησάμενος καὶ ἀνασχίσας

AB C P(p) DTR M SV

13 Hes. αἰὲν ἐόντες (αἰνεοντες v. l.)· διὰ παντός ὄντες || 23 Antiatt. Bekk. Anecd. 111 πρώτους· τοὺς ἀρίστους· Πλάτων Πολιτεία, Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 τῆς ἑωντοῦ SV | τῇ σεωντοῦ C | μοίρης RSV | περιέεις Pp περιεῖς (vel περιεῖς) cett. || 6 εἰς C | ἐδέξαν SV || 7 ἐπειθοντο T | τότε] τὸ RSV || 8 φὰς] σφας DTR et ut vid. P^{ms} σφας V σφας S φὰς p cett. || 11 εἶη] ἐστὶ DTRSV || 12 ἥ] ἡ V εἶη S || 14 ὄνομα Pp || 15 περιεῖναι σφι] περιέσφιν V **σθαι fin. vocis suprascr. V² περὶ σφιν S | κατέλαβον DRSV || 16 ἐνθεῦθεν V | φάτις A^{ac}B^{ac} | κεχώρηκε T || 18 ἀπὸ δὲ ἑωντοῦ R || 19 οὐκ ἐνεώρα A (cf. 120, 6) | ἐς om. RSV | Ἀστυάγῃ V^{ac} Ἀστυάγῃ V^c || 20 τὰς²] τοῦ RSV τὰς τοῦ T | τῇσι] τῇ DTRSV || 21 πρὸς δ' ἔτι τούτῳ M || 24 κατεργασαμένου DTRSV | τοῦτο M || 25 ὁ Ἀρπαγος DTRMSV || 26 οὐδῶν DRM (ut vid.) SV || 27 λαγὸν P¹TM o in ω mut. nescio quae man. A λαγὸν P²p cett.

τούτου τὴν γαστέρα καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, ὥς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε
 βυβλίον γράφας, τὰ οἱ ἐδόκεε, ἀπορράφας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα καὶ
 δίκτυα δούς ἄτε θηρευτῇ τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ ἀπέστελλε ἐς τοὺς
 Πέρσας ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν
 5 αὐτοχειρὶ μιν διελεῖν καὶ μηδένα οἱ ταῦτα ποιεῖντι παρεῖναι. ταῦτά τε 124
 δὴ ὦν ἐπιτελέα ἐγένετο καὶ ὁ Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχιζε·
 εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βυβλίον ἐνεὸν λαβὼν ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα
 ἔλεγε, τάδε ᾧ παῖ Καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορῶσι, οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς
 τοσοῦτ' ὅ τυχῆς ἀπείκεν, σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεωντοῦ φονέα τίσαι. κατὰ 2
 10 μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας, τὸ δὲ κατὰ θεοῦς τε καὶ ἐμὲ
 περιεῖς, τὰ σε καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι
 ὥς ἐπρήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ ἀπέκτεινα,
 ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ νῦν, ἣν βούλῃ ἐμοὶ πεῖθεσθαι, τῆς περ
 Ἀστυάγης ἄρχει χώρας, ταύτης ἀπάσης ἄρξεις· Πέρσας γὰρ ἀναπείσας
 15 ἀπίστασθαι στρατηλάτεις ἐπὶ Μήδων. καὶ ἦν τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος 3
 ἀποδεχθῆναι στρατηγὸς ἀντὶ σεῦ, ἔστι τοι, τὰ σὺ βούλει, ἦν τε τῶν τις
 δοκίμων ἄλλος Μήδων, πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ' ἐκείνου καὶ
 γενόμενοι πρὸς σέο Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. ὥς ὦν ἐτοίμου τοῦ
 γε ἐνθάδε ἐόντος ποίει ταῦτα καὶ ποίει κατὰ τάχος.⁷
 20 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κύρος ἐφροντίζε, ὅτεω τρόπῳ σοφωτάτῳ Πέρσας 125
 ἀναπείσει ἀπίστασθαι, φροντίζων δὲ εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι·

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 124, 1 (ad βυβλίον) τὴν ἐπιστολήν B

1 οὐδὲν **ABPD** dubitat annon ita sit legendum Weber in Anal. Hdt. 215 |
 ἀποτίλας **B**² ἀποτείλας **D** ἀποτείλας cett. litteris ei litteram i suprascr. nescio
 quae man. **A** | ἐπέθηκε **TRSV** || 2 βιβλίον **PDTRMSV** | ἀποράφας **ABC** ||
 3 δέικτυα **B**¹ | ἀπέστελε(ν) **D**² **RV** ἀπέστειλε(ν) **D**¹ **TMS** ἀπέστελε **D** man. rec.,
 cett. || 4 λαγὼν **M** || 4.5 εἰπεῖν αὐτοχειρὶ **DTRMSV** || 5 ποιεῖντα **DTMSV**¹
 ποεῖν **R** | τε] δὲ **CM** τ suprascr. nescio quae man. **C** || 6 λαγὼν **D**² || 7 βιβλίον
PTRMSV || 8 ἐπορέωσι **CP** ἐπηρώσιν **RSV** || 9 τοσοῦτον **CT** | ἀπικνεῦ **DTMSV**
 extr. voc. litt. νεν suprascr. **A**² vel man. rec. ἐπικνεῦς **R** | σεωντοῦ **DTRMSV**
 σεαντοῦ **A** || 11 περιῖς **B**^{ms} περιεῖς **TS** περιεῖς **RM** || 12 ἀπέκτεινα] ἀπέστειλα **C**¹ ||
 13 ἦν] ἦν **R** εἰ **S** om. **V** | βούλει **TRSV** litteris ei litt. η suprascr. **V**² | πιθέ-
 σθαι **R** πνθέσθαι **T** || 16 ἀποδειχθῶ **DTMRVS** litterae e litteras ei suprascr.
A man. rec. | ἀντὶ σεῦ] ἀντῆσαι **DTRMSV** τῆσαι suprascr. **A**² vel man. rec. |
 ἔσται **M** | τὰ συμβούλῃ **SV** || 17 ἄλλον **C** | ἄλλος δοκίμων **M** || 21 ἀνάπεισαι **AB**
 ἀναπείσαι **C** ἀναπείση **D** | εὐρίσκε **DTRMSV** lectionem εὐρίσκε τε cod. Askew.
 recepp. Schaefer Hude, propter καὶ eodem codice infra additum rectam iudicat
 B. Hammer, De τε part. usu Hdt. Thuc. Xen., diss. Lips. 1904, 18; εὐρίσκεται
 tamen passive usurpatur, φροντίζων nominativi qui dicitur absoluti modo adiuncto,
 quod a nostri sermone nihil abhorret, cf. IV 50, 4 s. f., VII 157, 2 (ἀλῆς κτλ.)
 (Kühner-Gerth II 108) | καιριώτατα] καὶ κυριώτατα **R** | εἶναι καὶ ἐποίη cod.
 Askew. (v. supra)

2 ἐποίηε δὴ ταῦτα. γράψας ἐς βυβλίον, τὰ ἐβούλετο, ἄλλην τῶν Περσέων
ἐποίησατο, μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βυβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος ἔφη Ἀστυάγεά
μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύναι. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ὦ Πέρσαι,
3 προσαγορεύω ὑμῖν παρεῖναι ἕκαστον ἔχοντα δρέπανον.' Κῦρος μὲν ταῦτα
προηγόρευσε· ἔστι δὲ Περσέων συχνὰ γένηα, καὶ τὰ μὲν αὐτέων ὁ Κῦρος 5
συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων· ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι
πάντες ἀρτέαται Πέρσαι· Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι· τουτέων
Πασαργάδαι εἰσὶ ἄριστοι, ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, ἐνθεν
4 οἱ βασιλῆες οἱ Περσεῖδαι γεγόνاسι· ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰσὶ οἷδε· Πανθη-
λαῖοι, Δηρουσιαῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀροτῆρες εἰσι, οἱ δὲ 10
126 ἄλλοι νομάδες, Δάοι, Μάρδοι, Δροπικοί, Σαγάρτιοι. ὥς δὲ παρήσαν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 125, 2 (ad ἄλλην) ἄθροισιν B ἄθροισμα invenitur in cod. A voci ἄλλην
suprascr. 125, 3 (ad Ἀρτεάται): οἱ Πέρσαι Ἀρταῖοι τὸ παλαιτάτον ὠνομάζοντο.
ἐπεὶ δὲ Περσεὺς ὁ ἐκ Δανάης τῆς Ἀχαιοῦ ἐξ Ἀργεὺς παρεγένετο αὐτοῖς καὶ γήμας
Ἀνδρομέδαν τὴν Κηφείως Πέρσῃ ἐποίησατο παῖδα, ἐκ τοῦδε Πέρσαι ἐπωνομάσθησαν.
γῆμαντος δὲ τοῦ Ἀχαιμένου τὴν θυγατέρα Βήλου τοῦ Ἀσσυρίου, ὁ ἐξ αὐτῶν τεχθεὶς
Ἀχαιμένης ἐκλήθη, καὶ βασιλεύσας μετὰ τὸν φόντα, ἐκάλεον αὐτὸν Ἀχαιμενίδα B²

T 7 Steph. Byz. p. 127 (s. v. Ἀρταῖα) Ἡρόδοτος Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ
ε ψιλῶ. p. 128 Ἀρτεῖται· γένος Περσικόν· Ἡρόδοτος πρώτη. p. 435 Μάσπιοι·
ἔθνος Περσικόν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Μαράφιων, Ἀρτεατῶν καὶ Πασαργαδῶν. cf.
Schol. et lectiones codicum. quo de errore, ut videtur, Stephani disser. Stein in
Vindiciarum Hdt. specimine. Eust. Dion. Perieg. 1069 οἷς ἀγχιτέρονες οἱ Πασα-
ργάδαι, ἄριστοι Περσῶν κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Steph. Byz. p. 228 Δηρούσιοι· ἔθνος
Περσικόν· Ἡρόδοτος α'. Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι, οἱ δὲ Δηρούσιοι, οἱ δὲ Καρμά-
νιοι. Eust. Dion. Perieg. 1059 ἱστορεῖ δὲ νομάδας τινὰς Πέρσας, καὶ συχνὰ εἶναι γένη
λέγει Περσῶν. 305 ὁ δὲ Ἡρόδοτος νομαδικὸν Περσικόν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθά
καὶ τοὺς Μάρδους καὶ ἄλλους τινὰς

1 Poll. VII 211 ἐπὶ τοῦ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἰρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν· γράψας ἐν
βιβλίῳ | Eust. II. 179 (ad B 90): τὸ δὲ 'ἄλις' παρὰ τὸ 'ἀλίζω' γίνεται, ὅθεν καὶ ἄλις
Περσῶν παρ' Ἡροδότῳ ἢ ἄθροισις (cf. Schol.)

1 ἐποίησε δὲ V ἐποίησε δὲ S | ταῦτα] τάδε PDTRMSV | ἐν βιβλίῳ Poll. | βι-
βλίον PTRMSV || 2 βιβλίον PTRMSV || 3 μιν] μὲν ABCP || 4 προσαγορεύω D ||
5 καὶ τὰ] κατὰ R | αὐτῶν C || 6 ὅλλοι] ἄλλοι TM || 7 ἀρτέαται A solus ἀρτεῖται
(i. e. Ἀρτεῖται) BCTR ἀρτεῖται (i. e. Ἀρτεῖται) P Ἀρτεῖται Steph. | post Ἀρ-
τεῖται distinx. CR, post πάντες dist. B Ald. — nescio an vere sit nomen ethnicum,
quod nominalis sententia praecedat ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες 'e quibus alii omnes ori-
ginem capiunt' | Μαράφιοι M | Μάσπιοι D Μάσιοι TRSV | τούτων C || 8 καὶ —
φρήτρη] δ' Ἀχαιμενίδῃσι ἐστὶ φρήτρα M | Ἀχαιμενίδαι R || 9 Πανθήλαιοι DRV
Πανθήλαιοι TMS Πενθιάδαι Steph. || 10 Δηρούσιοι Steph. | Καρμάνιοι Steph.,
quod verum nomen gentis esse iudicat R. Schmitt, ZDMG 117, 1967, 124 (et in
Γερμάνιοι aliqua depravatione a Germanorum nomine inducta esse mutatum), sed
dubito an Stephani testimonio aliquid momenti sit attribuendum, quippe qui tot
errores in hanc paragraphum introduxerit | ἀροτῆρες ἔασι C

ἅπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος — ἦν γάρ τις χώρος
 τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίων ἢ εἴ-
 κοσι πάντη — τοῦτόν σφι τὸν χώρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ.
 ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἀεθλον δευτέρᾳ σφι 2
 5 προεῖπε ἐς τὴν ὑστεραίην παρῆναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε
 αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς
 συναλίσας ἐς τῶντων ἔθνε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δεξόμενος τὸν Περσέων
 στρατόν, πρὸς δὲ οἶνω τε καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεοτάτοις. ἀπικομένους 3
 δὲ τῇ ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα εὐώχεε. ἐπεῖτε δὲ
 10 ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἰρετό σφας ὁ Κῦρος κότερα, τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον
 ἢ τὰ παρεόντα σφι, εἴη αἰρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ 4
 μέσον· τὴν μὲν γὰρ προτέρεν ἡμέρεν πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε
 παρεούσαν πάντα ἀγαθὰ. παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύ-
 μνον τὸν πάντα λόγον λέγων· ἄνδρες Πέρσαι, οὕτως ὑμῖν ἔχει· βουλο- 5
 15 μένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ, οὐδένα
 πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι εἰσὶ ὑμῖν
 πόνοι τῷ χθιζῷ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὦν ἐμέο πειθόμενοι 6
 γίνεσθε ἐλεύθεροι· αὐτὸς τε γὰρ δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονώς τάδε ἐς χεῖρας
 ἄγεσθαι καὶ ὑμέας ἡγῆμαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φανλοτέρους οὔτε
 20 τᾶλλα οὔτε τὰ πολέμια. ὡς ὦν ἐχόντων ὧδε ἀπίστασθε ἀπ' Ἀστυάγεος
 τὴν ταχίστην.³

Πέρσαι μὲν νυν προστάτεω ἐπιλαβόμενοι ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο, καὶ 127
 πάλοι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο
 Κῦρον ταῦτα πρήσσοντα, πέμψας ἄγγελον ἐκάλεε αὐτόν· ὁ δὲ Κῦρος 2
 25 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἤξει παρ' ἐκείνων ἢ

AB C P(p) DTR M SV

3 Hes. ἐξημερῶσαι· ἡμεροποιῆσαι (sed obscurum est, utrum ad nostri locum an ad Eur. Herc. 20 pertineat hoc λῆμμα)

1 τις χώρος] τῆς χώρας ABCP || 2 τε] δὲ C || 3 πάντη] πᾶν τι D | ἐξημῶσαι T
 ἐξ*ημῶσαι M | ἐξεξημῶσαι (e corr. ἐξημῶσαι natum) cod. Ven. Marc. 364 || 6 ὁ
 om. DRSV || 7 τῶντων PD | τῶντων P | τὸ ὠντὸ R | τὸ ἔωντὸ TS | τὸ ἔωντὸ V¹
 τὸ ἔωντὸ V² | ἔθνε ABC | δεξόμενος DRSV^{ac} | δεξιωσόμενος M || 7–8 τῶν Περ-
 σέων στρατόν ADRSV | τῶν Περσέων τὸν στρατόν TM || 8 ἐπιτηδεωτάτοις CP
 ἐπιτηδεωτάτοις DTRMSV || 9 λειμῶνας CM | λειμῶνα D¹ || 10 κότερα . . . 11 ἔφα-
 σαν om. RSV || 11 ἢ A^{ac}B | αὐτῶν C || 13 δὲ om. C || 15 ἔστι δὲ C | ἔσται DTRSV ||
 16 ἐμέο πείθεσθαι om. M | πείθεσθαι R || 18 γίνεσθε ἐλεύθεροι D | γίνεσθαι ἐλεύ-
 θεροι BC¹P¹pM | γίνεσθαι λεύθεροι V^{ac} || 20 τὰ ἄλλα DTRSV | ἀπίστασθαι D
 ἀπίστασθε V || 22 μὲν νυν] δὲ νῦν DRSV | ἡλευθεροῦντο D || 24 πρήσσοντα RV |
 πρήσσοντα ταῦτα M Ald. | ἐκάλεσε P | ἐκάλε⁶⁷ V² (ἐκάλεσεν ut vid. V¹) || 25 ἤξει
 TRSV

Ἀστυάγης αὐτὸς βουλήσεται. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε
 ὥπλισε πάντας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν ὥστε θεοβλαβῆς ἔων Ἀρπαγον
 3 ἀπέδεξε λήθην ποιεύμενος, τὰ μιν ἐόργεε. ὥς δὲ οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι
 τοῖσι Πέρσησι συνέμισγον, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ
 λόγου μετέσχον, οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ πλεῖστοι 5
 128 ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφευγον. διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος
 αἰσχυρῶς, ὥς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη ἀπειλέων τῷ Κύρῳ·
 2 ‘ἀλλ’ οὐδ’ ὡς Κύρος γε χαιρήσει.’ τοσαῦτα εἶπας πρῶτον μὲν τῶν μάγων
 τοὺς ὄνειροπόλους, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον, τούτους ἀνεσκο-
 λόπισε, μετὰ δὲ ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῷ ἄστεϊ τῶν Μήδων νέους 10
 3 τε καὶ πρεσβύτας ἄνδρας· ἐξαγαγὼν δὲ τούτους καὶ συμβαλὼν τοῖσι
 Πέρσησι ἐσώθη, καὶ αὐτὸς τε Ἀστυάγης ἐζωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε
 129 τῶν Μήδων, ἀπέβαλε. ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγει προστάς ὁ
 Ἀρπαγος κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε καὶ ἄλλα λέγων ἐς αὐτὸν
 θυμαλγέα ἔπεα καὶ δὴ καὶ εἵρετό μιν πρὸς τὸ ἐωντοῦ δεῖπνον, τό μιν 15
 ἐκεῖνος σαρκὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνησε, ὃ τι εἶη ἢ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς
 2 βασιληΐης. ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐωντοῦ ποιέεται τὸ Κύρου
 ἔργον. Ἀρπαγος δὲ ἔφη αὐτὸς γὰρ γράφαι, τὸ πρῆγμα ἐωντοῦ δὴ δικαίως
 3 εἶναι. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατόν τε καὶ ἀδικώτατον
 ἐόντα πάντων ἀνθρώπων, σκαιότατον μὲν γε, εἰ παρεὼν αὐτῷ βασιλέα 20
 γενέσθαι, εἰ δὴ δι’ ἐωντοῦ γε ἐπρήχθη τὰ παρεόντα, ἄλλῳ περιέθηκε τὸ
 4 κράτος, ἀδικώτατον δέ, ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατεδούλωσε· εἰ
 γὰρ δὴ δέον πάντως περιθεῖναι ἄλλῳ τέῳ τὴν βασιληίην καὶ μὴ αὐτὸν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 128, 2 (ad ἀνέγνωσαν) ἀνέπεισαν B (cf. Suid.). 128, 3 (ad ἐσώθη) ἡτ-
 τήθη B

8–10 Suid. s. v. μετεῖναι· Ἡρόδοτος· πρῶτον μὲν τοὺς μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κύρον
 ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε (ἀνεσκολόπισαν v. l.). s. v. ἀνέγνωσαν· Ἡρόδοτος· τοὺς ὄνει-
 ροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον. cf. Λέξεις ad 87, 3.
 Thom. Mag. 52 (s. v. ἀναγινώσκω): εὔρηται . . . παρ’ Ἡροδότῳ ‘ἀναγινώσκω’ τὸ
 ἀναπείθειν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· οἳ μιν . . . Κύρον

1 βούλεται S || 2 αὐτὸν DTRSV αὐτέων M Ald. || 3 ἐώργεε(v) DTRSV ||
 4 ἔμισγον C συνέμισγον SV | αὐτέων M Ald. || 7 ἀπειλῶν DTRSV || 8 ὡς ὁ
 Κύρος TRMSV | πρώτων B¹ || 9 μετεῖναι] μετεῖναι Thom., unde μὴ κτῆναι coni.
 Jungermann | τὸν om. Thom. | ἀνεσκολόπισε τούτους T ἀνεσκολόπισε πάντας M ||
 10 ὥπλισε AB^{ac} || 12 ἐσώθη C¹TRSV ἐσώθη D ἡσώθη C² || 13 Ἀστυάγῃ DSV^{ac} |
 προστάς Schweighaeuser, sequ. Stein Hude, cf. 119, 5 sed cf. 86, 3 || 15 θυμαλγέα V
 θυμαλγέα R | ἡρετό C || 16 ἐθοίνισεν TR¹SV | ἡ om. C | δουλοσύνην R βασι-
 λεΐη M || 17 ἀντήρετο C | ποιέεται om. C || 18 καὶ τὸ πρῆγμα M Ald. | δὴ ἐωντοῦ
 PDRMSV || 19 ἀδικώτατον] δικαιοτάτον C || 20 σκαιότατον . . . 21 ἐωντοῦ γε om. C |
 αὐτῷ ex αὐτὸν corr. V || 21 δὴ] δέ V || 23 δεῖν PDRSV

ἔχειν, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέω περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων· νῦν δὲ Μήδους μὲν ἀναιτίους τούτου ἔοντας δούλους ἀντι δεσποτέων γεγονέναι, Πέρσας δὲ δούλους ἔοντας τὸ πρὶν Μήδων νῦν γεγονέναι δεσπότας.

5 Ἀστυάγης μὲν νῦν βασιλεύσας ἔτεα πέντε καὶ τριήκοντα οὕτω τῆς 130 βασιλῆως κατεπαύσθη, Μῆδοι δὲ ὑπέκνυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἄλνος ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ' ἔτεα τριήκοντα καὶ ἑκατὸν δυῶν δέοντα πάρεξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἤρχον. ὑστέρω μέντοι 2 χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφι ταῦτα ποιήσασι καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου, 10 ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστράφησαν μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ ἐπὶ Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπαναστάντες τοῖσι Μῆδοισι ἤρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης. Ἀστυάγεα δὲ Κῦρος κακὸν οὐδὲν ἄλλο 3 ποιήσας εἶχε παρ' ἑωυτῷ, ἐς δ' ἐτελεύτησε. οὕτω δὲ Κῦρος γενόμενός τε καὶ τραφεὶς καὶ ἐβασίλευσε καὶ Κροῖσον ὕστερον τούτων ἄρξαντα ἀδικίης 15 κατεστρέψατο, ὥς εἴρηται μοι πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεφάμενος οὕτω πάσης τῆς Ἀσίης ἤρξε.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοιοῖσδε χρεωμένους, ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς 131 καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἰδρύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν 20 τοὺς θεοὺς κατὰ περ οἱ Ἕλληνες εἶναι. οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν ἐπὶ τὰ 2 ὑψηλότερα τῶν ὀρέων ἀναβαίνοντες θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες. θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν δὲ θύουσι μύνοις ἀρχῇθεν, 3 ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανῇ θύειν παρὰ τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ

AB C P(p), ad quos accedunt usque ad ἀρχῇθεν 131, 3 DTR M SV

T 17–20 Cels. ap. Origen. C. Cels. VII 62 Ἡρόδοτος ἐν τοῖσδε ἱστορεῖ· Πέρσας – Ἕλληνες εἶναι || 20–22 ibid. V 41 δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος πάλαι δεδογμένον· νομίζουσι γάρ φησι Διὶ – καλέοντες. Eust. II. 128 (ad I 423) . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ . . . εἰπόντι, ὅτι τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλοῦσιν οἱ Πέρσαι

23 Phryn. p. 166 ἀρχῇθεν . . . παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν

3 δεσποτῶν DTRMSV | τὸ] τε SV || 5 ἐπ' ante ἔτεα man. ut vid. rec. add. D | τριήκοντα V^c || 6 κατεπαύσθη DTRMSV | τοῦτο D^{ac} || 7 τριήκοντα DTRSV || 9 κατεμέλησέ TM || 10 κατεστράφησαν CDTRMSV (cf. grammaticam meam 134) || 11 Ἀστυάγεος] ο ex ω corr. V || 13 ἐσὶ A || 14 τραφ·εῖς (e τραφθ·εῖς corr.) A || 17 τοῖσι M τοιοῖσδε PD^{ac}V τοιοῖσδε R τοιοῖσδε D^c τοιοῖσι S τοῖσδε Cels. ap. Origen. || 18 ποιευμένους om. C | ἰδρύεσθαι Origen. cod. unus || 19 δοκέει DR MSV || 20 καθά SV Cels. ap. Origen. || 21 οὐρέων CPD man. rec., Cels. ap. Origen. | θυσίας om. SV | ἔρδειν AB ἔρδειν PpT Cels. ap. Origen. | τὸν κύκλον – 22 καλέοντες eras. T || 23 θύουσι om. RSV | μύνοις θύουσι T | μύνοις C

- Ἀραβίων. καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιττα, Ἀράβιοι δὲ
 132 Ἀλιττα, Πέρσαι δὲ Μίτραν. θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους
 θεοὺς ἥδε κατέστηκε. οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι μέλλον-
 τες θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶ, οὐ στέμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι.
 τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλῃ, ἐς χῶρον καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος 5
 2 καλέει τὸν θεὸν ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίην μάλιστα. ἐωντῶ μὲν
 δὴ τῷ θύοντι ἰδίῃ μόνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, ὁ δὲ τοῖσι πᾶσι
 Πέρσησι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλεῖ, ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασιν
 Πέρσησι καὶ αὐτὸς γίνεται. ἐπεὰν δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήιον
 ἐψῆσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιήν ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλ- 10
 3 λον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν πάντα κρέα. διαθέντος δὲ αὐτοῦ μάγος ἀνὴρ
 παρεστὼς ἐπαείδει θεογονίην, οἷον δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαιοιδίην·
 ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι, ἐπισχὼν δὲ
 ὀλίγον χρόνον ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα καὶ χρᾶται, ὃ τι μιν λόγος
 133 αἰρέει. ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος 15

AB C P(p)

[ο]ν οι — [πασιν] τε Περσησι 132, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 7 mutilatum

- 133 ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ἐγένετο. οἷον δὲ
 Πέρσαι κάρτα προσκένανται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἐξεστι οὐκὶ (οὐκ M) οὐρῆσαι ἀντίον
 ἄλλον. ταῦτα μὲν οὕτω φυλάσσεται.

DTR M SV

T 15—p. 89, 14 Athen. 143f ss. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπόσια
 πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησὶν· ἡμέρην δὲ Πέρσαι ἀπασέων — ἐπιδιαγινώσκουσι

6 Hes. τιάρᾳ . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐν α' ἀρρενικῶς. Schol. Plat. Rp. 553c Ἡρόδοτος
 δὲ ἀρρενικῶς τὸν τιάραν φησὶ || 7—8 Thom. Mag. 219 κατεύχομαι τὸ 'καταρῶμαι'.
 παρ' Ἡροδότην δὲ τὸ 'ἐπιπόνως εὐχομαι', ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· πᾶσι — γίνεσθαι

1—2 dearum nomina scripsi sicut consensu codd. omnium sunt transmissa (praeter
 quod *Μήτραν* in cod. C legitur); corrupta autem partim saltem esse inter editores
 constat, fortasse assimilatione litterarum, in quas nomina cadunt, in -ιττα creato
 errore, sed Legrand nihilominus *Ναιτταν* pro *Μιταν* (e quo *Μίτραν*) proposuit, ut
 deae quae *Ανᾱhitā* vocatur (Veneris apud Persas, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967,
 122) fieret memoria; mirum cur Hdt. formas nominum divinorum in accusati-
 vorum casus non verterit; *Ἀλιλάτ* a Seldenio propositum et ab omnibus prorsus
 editoribus receptum coll. III 8, 3, quamvis Canaanitico potius sermoni congruat,
 si eadem est nominis forma, nomini divino 'l (—?) lāt scripto conveniret; pro
Μύλιττα fortasse *Μύλιττα* (Semitice 'regina', neque vero proprie 'Assyricae', i. e.
 'regina caeli', quomodo Venerem appellatam esse nullo modo esset absurdum) vel
Βήλιττα (fere Assyricae 'domina') restituendum || 4 στέμμασι] πέμμασι propos.
 Valckenaer || 5 ἕκαστος propos. Bekker ἐκάστῳ τις propos. Valckenaer τῶν δὲ
 δς ἂν ἐκάστοτε θύειν ἐθέλῃ propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 4s. |
 ἐθέλῃ C θέλει Pp || 6 τόν²] τήν C² || 7—8 [πασιν] τε περσησι Pap. Ox. 2096 (conie-
 cerat Kallenberg) || 11 post ὧν spat. vac. AB | πάντα τὰ κρέα propos. Valckenaer,
 sequ. Stein Hude

- ἐγένετο, ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτίθεται
 ἐν τ' ἢ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτι-
 θέαται ὄλους ὅπτους ἐν καμίνοισι, οἱ δὲ πένητες αὐτέων τὰ λεπτὰ τῶν
 προβάτων προτιθέαται. σίτοις δὲ ὀλίγοις χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ 2
 5 πολλοῖσι καὶ οὐκ ἄλῃσι· καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεο-
 μένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν
 λόγον ἄξιον, εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίωντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἷνῳ δὲ 3
 κάρτα προσκέαται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλον.
 ταῦτα μὲν νῦν οὕτω φυλάσσεται· μεθύσκόμενοι δὲ ἐώθασιν βουλεύεσθαι
 10 τὰ σπουδαιότατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφι βουλευομένοις, 4
 τοῦτο τῇ ὕστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες
 βουλεύονται. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτῷ· ἦν δὲ μὴ ἄδη,
 μετιεῖσι. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθύσκόμενοι ἐπιδιαγινώ-
 σκουσι.
- 15 Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ, εἰ 134
 ὁμοιοὶ εἰσι οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους
 φιλέουσι τοῖσι στόμασι, ἦν δὲ ἢ οὔτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς
 φιλέονται, ἦν δὲ πολλῷ ἢ οὔτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ
 τὸν ἕτερον. τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀγχιστα ἐωντῶν οἰκέοντας μετὰ γε 2
 20 ἐωντούς, δεύτερα δὲ τοὺς δευτέρους, μετὰ δὲ κατὰ λόγον προβαίνοντες

AB C P(p)

Σχόλ. 133, 4 (ad στέγαρχος) ὁ τοῦ οἴκου κύριος ἢ ὁ ἄρχων στέγης AB

4 Athen. 640e ss. Τρύφων δὲ φησι τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ τε καὶ ποικίλα ἐπισφάλλεσθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ· σιτίοις δὲ ὀλίγοις χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς. Λέξ. ἐπιφορήματα· τραγήματα. Suid. ἐπιφορήματα· παρὰ Ἡροδότῳ τραγήματα

2 τ' ἢ scripsi τῇ codd.; ad constructionem relativam a pronomine τῇ incipientem et pron. ταύτῃ (deinde ἢ a me restituto) continuatam cf. Kühner-Gerth II 431 ss. | καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον Athen. || 3 καμίνοις Athen. | αὐτῶν C Athen. || 4 προτίθενται Athen. | σιτίοις δὲ Athen. 641 σίτοις τε Athen. 144 | χρέωνται Athen. || 6 πινῶντας C | σφίσιν Athen. || 8 προκέαται Ald. (cf. lectionem stirpis Romanae) | σφιν Athen. | οὐκὶ οὐκ Athen. || 10 σπουδαιότατα P Ald. Athen. | πρηγμάτων Athen. cod. unus, cf. Schulze Kl. Schr. 410 et grammaticam meam 36 s. || 11 στεγάρχος Athen. | 12 χρέονται Athen. | αὐτῷ Athen. αὐτέῳ codd. | αὐτῷ — ἄδη om. B¹ || 12–13 εἰ δὲ μὴ, μετιεῖσι (μετίησι v. l.) Athen. || 15 τοῖσι CP || 16 ἐντυγχάνοντες P

τιμῶσι· ἥκιστα δὲ τοὺς ἐωυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται
 νομίζοντες ἐωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῶ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ
 ἄλλους κατὰ λόγον τῷ λεγομένῳ τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω
 3 οἰκόντας ἀπὸ ἐωυτῶν κακίστους εἶναι. ἐπὶ δὲ Μήδων ἀρχόντων καὶ
 ἦρχε τὰ ἔθνεα ἀλλήλων, συναπάντων μὲν Μῆδοι καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκεόν- 5
 των σφίσι, οὗτοι δὲ καὶ τῶν ὁμούρων, οἱ δὲ μάλα τῶν ἐχομένων. κατὰ τὸν
 αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον
 135 τε καὶ ἐπιτροπεῦον. ξεινικὰ δὲ νόμια Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα·
 καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα νομίσαντες τῆς ἐωυτῶν εἶναι καλλίω
 φορέουσι καὶ ἐς τοὺς πολέμους τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας, καὶ εὐπαθείας 10
 τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶ ἀπ' Ἑλλήνων
 μαθόντες παισὶ μίσγονται, γαμέουσι δὲ ἕκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν
 136 κουριδίας γυναικας, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς κτῶνται. ἀνδραγαθίῃ
 δὲ αὕτη ἀποδέδεκται· μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς
 ἀποδέξῃ παῖδας, τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι δῶρα ἐκπέμπει 15
 2 βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος· τὸ πολλὸν δ' ἡγήεσθαι ἰσχυρὸν εἶναι. παιδεύουσι
 δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα·

AB C P(p)

Σχόλ. 134, 2 Οἱ ἄγχιστα· οἱ τρίτοι A 135 (ad καὶ δὴ καὶ . . .) κακὸν τὸ διδα-
 σκάλιον B² (ad γαμέουσι . . .): τοῦτο ἔτι παρὰ τοῖς νῦν Τούρκοις τηρεῖται B man. rec.

134—

137 Καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι. παιδεύουσι δὲ τοὺς
 παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα· ἱππεύειν καὶ

DTR M SV

T 11 Plut. De Hdt. mal. 13 (Mor. 857) ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπιμένων Πέρσας μὲν
 φησι παισὶ μίσεσθαι παρ' Ἑλλήνων μαθόντας || 17 Strabo 733 ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν
 ἕως τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ παιδεύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἀληθεύειν

16—p. 91, 1 Eust. Dion. 1059 Ἡρόδοτος δὲ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς
 ἐαυτῶν παῖδας ἀπὸ πενταετοῦς ἕως ἐτῶν κ' ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι.
 Thom. Mag. 23 (s. v. ἀληθεύω) ἀληθεύω καὶ ἀληθίζω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ·
 ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι

1 ἐκαστάτω ABC ἐκάστω Ald. || 3 τῷ λεγομένῳ secl. Krueger, sequ. Hude τῶν
 λεγομένων propos. Stein τὸν λεγόμενον propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb.
 1850, 11, sequ. Legrand | ἐκαστάτω ABC || 6 μάλα] μάλιστα C || 11 ἀπ'] παρ'
 Plut. || 12 αὐτῶν B^{ac} C || 13 δέ τι C | παλακὰς C || 14 vocem unam inter μάχεσθαι
 et εἶναι erasam habet A || 17 πενταετέος ut vid. A πενταετοῦς Eust. | εἰκοσαέτεος
 ut vid. A an Strabonis τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ antiquitus lectionem ΔΔ pro ΚΔ
 lectam exstitisse demonstrat? cf. IX 57, 2

ἰππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρί, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαίταν ἔχει· τοῦδε ἔνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνη τρεφόμενος, μηδεμίαν ἄσπιν τῷ πατρὶ προσβάλλῃ. αἰνέω μὲν νῦν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ 137
 5 τόνδε· τὸ μὴ μιῆς αἰτίας ἔνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν μήτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐωντοῦ οἰκετέων ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος, ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἐόντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται. ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἐωντοῦ πατέρα οὐδὲ μητέρα, ἀλλὰ 2
 10 ὁκόσα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἂν εὐρεθῆναι ἤτοι ὑποβολιμαῖα ἐόντα ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἶκός εἶναι τὸν γε ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἐωντοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. ἄσσα δὲ 138
 σφι ποιεῖν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος, πολλῶν μὲν καὶ
 15 ἄλλων εἴνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεύδος λέγειν. ὃς ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοις Πέρσησι· φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι ταῦτα ἔχειν. ξεῖνον δὲ πάντα τὸν λαμβανόμενον 2
 ὑπὸ τουτέων πολλοὶ ἐξελαύνουσι ἐκ τῆς χώρας, καὶ τὰς λευκάς περιστεράς

AB C P(p)

τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης (πενταετής codd.) γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρί, ἀλλὰ παρὰ τῇσι (τις D τοῖσι V¹) γυναιξὶ δίαίταν ἔχει. τοῦδε εἴνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνη τρεφόμενος, μηδεμίαν (μηδεμίν DR) βλάβην ἀποθνήσκον τῷ πατρὶ προσβάλλῃ (προσβάλλῃ T). αἰνέω (αἰνέων RV¹) μὲν νῦν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ τόνδε· τὸ (τὸν SV) μὴ μιῆς αἰτίας εἴνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν μηδὲ (μὴ δὲ DTM μηδένα RV¹ μήτε τινὰ S μηδένα τε V²) τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐωντοῦ οἰκετέων (οἰκετῶν TM) ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν. ὁκόσα δὲ σφι ποιεῖν οὐκ (om. M) ἔξεστι, 138
 (ταῦτα δὲ V) οὐδὲ λέγειν ἔξεστι Πέρσησι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος καὶ τὸ ἐς ποταμὸν ἐνουρέειν (οὐρέειν M) ἢ

DTR M SV

16 Λέξ. λεύκη· πάθος τι (om. lexx. alphab. conscripta) περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Suid. λεύκη· παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Greg. Cor. 112 λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα

1 πενταετής codd. || 3 τοῦ δὲ CP τοῦδε δὲ propos. Schweighaeuser, sequ. Stein Hude | εἴνεκα CP | οὕτω om. B || 4 τόνδε] τοῦτον propos. Herwerden, sequ. Legrand || 5 αἰτίας εἴνεκα C || 9 λέγουσι] λύνουσι C || 10, 11 ταῦτα ἀνευρηθῆναι BP || 12 ἀληθῶς Pp || 19 πολλοὶ cum Hudio retinui sensum 'multi', i. e. 'frequenter' intelligens; secludi vult Stein, post χώρας transpos. Reiz, in πάλιν commutare vult Coray | post περιστεράς aliquid excidisse putat Stein, dubitans sequ. Legrand

- τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέειν οὔτε ἐμπτύειν, οὐ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορῶσι, ἀλλὰ σέβονται
- 139 ποταμοὺς μάλιστα. καὶ τότε ἄλλο σφι ὧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. τὰ οὐνόματά σφι ἐόντα ὁμοια τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ τελευτῶσι πάντα ἐς τὸντο 5 γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν σᾶν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μέν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.
- 140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. τάδε μέντοι ὡς κρυπτόμενα λέγεται καὶ οὐ σαφηνέως περὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς οὐ 10 πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυσ πρὶν ἢ ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ταῦτα ποιέοντας, ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῦσι. κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι. μάγοι δὲ κεχωρῖδαι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐν 3 Αἰγύπτῳ ἱρέων· οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα 15 θύουσι, οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρὴ πάντα πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου κτείνουσι, καὶ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις καὶ τᾶλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἔχεται, ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, ἀνείμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.
- 141 Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὡς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, 20 ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδις παρὰ Κῦρον ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτέων, τὰ προῖσχοντο, ἔλεξέ σφι λόγον, ἀνδρα φὰς αὐλητὴν ἰδόντα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ 2 αὐλέειν δοκέοντά σφας ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν· ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν 25

AB C P(p)

Τὸ πέρσας — οὐ ἐτ τὰ οὐνόματα — σίγμα (139) ex. paroemiogr. 9

Ὁ δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προῖσχοντο (141, 1) — ἐπεῖθοντο (141, 3) ex. floril. 10

πτύειν ἢ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι (ἐναπονίπτεσθαι D) ἢ ἄλλο τι ποιεῖν· σέβονται δὲ

- 139 ποταμοὺς πάντων μάλιστα. τὰ δὲ οὐνόματα τῶν Περσέων πάντα τελευτῶσι ἐς τὸντο γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν σᾶν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα (σῆγμα D). οὐ πρότερον δὲ παρ' αὐτῶν θάπτεται νέκυσ, πρὶν ἢ ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. ταῦτα μὲν νυν οὕτω τελείται.

DTR M SV

Ἡρόδοτος· τὸ ὁ Δωριέες μὲν σᾶν καλέουσιν, Ἴωνες δὲ σίγμα (139) 2 fol. 5'

1—2 οὔτε ἐνουρέουσι οὔτε ἐμπτύουσι οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται codd. ABCP cur infinitivi stirpis Romanae sint praeferendi, recognosci potest e grammatica mea 171; ad negationem multiplicem (οὐδὲ ἄλλον 'ne alium quidem') cf. VI 11, 2; VIII 119 etc. necnon exempla triplicis negationis apud Kühner-Gerth II 205 exhibita || 2 οὐ οὔτε B | περιορέωσι C || 5 καὶ σώμασι καὶ C || 7 Περσέων C | ονόματα B¹ || 13 δῆ² δὲ Stein Hude || 20 κατεστρέφατο A¹BP κατεστρεφέατο C || 22 αὐτέων ἀκούσας 10 || αὐτῶν C | προῖσχοντο 10 || προέσχοντο Pp | προσέσχοντο ABC || 24, 25 τῶν ἐλπίδων 10 || 25 λαβεῖν] βαλεῖν 10

ἰχθύων καὶ ἐξαιρούσαι· ἰδόντα δὲ παλλομένους εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς
 ἰχθύς· 'παύεσθέ μοι ὀρχεόμενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο ἀλλέοντος ἠθέλετε
 ἐκβαίνειν ὀρχεόμενοι.' Κῦρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσιν Ἰωσι καὶ τοῖσι 3
 Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ Ἰωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου
 5 δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστασθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου οὐκ ἐπείθοντο,
 τότε δὲ κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων ἦσαν ἔτοιμοι πείθεσθαι Κύρῳ. ὁ 4
 μὲν δὴ ὀργῇ ἐχόμενος ἔλεγέ σφι τάδε. Ἰωνες δὲ ὡς ἤκουσαν τούτων
 ἀνενηχθέντων ἐς τὰς πόλεις, τείχεά τε περιεβάλλοντο ἕκαστοι καὶ συνελέ-
 γοντο ἐς Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πλὴν Μιλησίων, πρὸς μούρους γὰρ τούτους
 10 ὄρκιον Κῦρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσί περ ὁ Λυδός· τοῖσι δὲ λοιποῖσι [Ἰωσι]
 ἔδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην δεησομένους Ἰωσι
 τιμωρέειν.
 Οἱ δὲ Ἰωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιόν ἐστι, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν 142
 ὠρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτύγγανον ἰδρυσάμενοι πόλεις πάντων ἀνθρώπων,
 15 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τῶντ' οὐ ποιεῖ τῇ Ἰωνίῃ οὔτε 2
 τὰ κάτω [οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην], τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ
 ψυχροῦ τε καὶ ὑγροῦ πιεζόμενα, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀρχμώδεος.
 γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσαρας 3
 παραγωγέων. Μίλητος μὲν αὐτέων πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην,
 20 μετὰ δὲ Μυσοῦς τε καὶ Πριήγη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοίκηνται κατὰ
 ταῦτα διαλεγόμεναι σφίσι, αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφών,
 Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλεις τῇσι πρότερον 4
 λεχθείησι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι
 δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλεις, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται, Σάμον
 25 τε καὶ Χίον, ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἴδρυνται, Ἐρυθραί. Χίοι μὲν νῦν καὶ
 Ἐρυθραῖοι κατὰ τῶντ' οὐ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἐωντῶν μῦθοι. οὗτοι
 χαρακτηρὲς γλώσσης τέσσαρες γίνονται.

AB C P(p)

T 21–25 Steph. Byz. e nostro aliqua laudat s. vv. Ἐφεσος, Τέως, Φώκαια, Χίος
 in Atticam dialectum prorsus versa, cf. 80, 1

23 et 27 Poll. II 109 γλώττας ἐκάλουν . . . καὶ γλώσσης χαρακτηρὲς ὡς Ἡρόδοτος

3 ὀρχεόμενοι secl. Legrand | τοῖσι Ἰωσι A | τοῖς Αἰολεῦσι P | τοῖς Αἰολεῦ-
 σι A || 4 ἔλεξε A | οἱ om. A P || 5 δι' ἀγγέλου P om. A P || 6 ἔτοιμοι CP ||
 8 ἀνενηχθέντων B¹ | περιεβάλλοντο P || 10 Ἰωσι secl. Legrand, cf. quae sequun-
 tur || 11 Ἰωσι] σφίσι propos. Naber (cf. quae praecedunt), sequ. Hude || 14 οὐ-
 ρέων P || 15 ποιεῖν C || 16 οὔτε τὰ — ἐσπέρην secl. Stein, sequ. Hude (omnia au-
 tem ab οὔτε γὰρ (lin. 15) usque ad ἀρχμώδεος (lin. 17) interpolata iudicat Abicht,
 Progr. Gymn. Luneburg. 1862, cuius iudicio favet Legrand) || 17 τε² om. P ||
 18 αὐτὴν] αὐτοὶ C | τέσσαρες A || 19 αὐτῶν CP | μεσιμβρίην C || 21 σφι CP ||
 23 σφίσι propos. Stein, sequ. Hude || 27 τέσσαρες CP

- 143 Τούτων δὴ ὦν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ φόβου, ὄρκιον ποιησάμενοι, τοῖσι δὲ αὐτῶν νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.
- 2 ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος τοῦ παντός τότε Ἑλληνικοῦ γένεος, πολλῶν δὲ ἦν 5 ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων τὸ Ἰωνικὸν καὶ λόγον ἐλαχίστον· ὅτι γὰρ μὴ
- 3 Ἀθῆναι, ἦν οὐδέν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφευγον τὸ οὖνομα οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκλησθαι, ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι· αἱ δὲ 10 δυνάδεκα πόλεις αὗται τῷ τε ὀνόματι ἡγάλλοντο καὶ ἱερὸν ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτέων, τῷ οὖνομα ἔθεντο Πανιώνιον, ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι ἄλλοις Ἰώνων (οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ
- 144 μετασχεῖν ὅτι μὴ Σμυρναῖοι), κατὰ περ οἱ ἐκ τῆς πενταπόλιος νῦν χώρης Δωριεῖς, πρότερον δὲ ἑξαπόλιος τῆς αὐτῆς ταύτης καλεομένης, φυλάσσον- 15 ται ὦν μηδαμοὺς ἐσδέξεσθαι τῶν προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ Τριοπικὸν ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ σφέων αὐτέων τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν ἀνομήσαντας ἐξέκλησαν
- 2 τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι τρίποδας χαλκέους τοῖσι νικῶσι, καὶ τούτους χρῆν τοὺς λαμ- 3 βάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνατιθέναι τῷ θεῷ· ἀνὴρ ὦν Ἀλικαρνησσεύς, τῷ οὖνομα ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας τῶν νόμων 20 κατηλόγησε, φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ πέντε πόλεις, Λίνδος καὶ Ἰήλυσός τε καὶ Κάμειρος καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξέκλησαν τῆς μετοχῆς τὴν ἑκτὴν πόλιν Ἀλικαρνησσόν. τούτοις μὲν νυν οὗτοι ταύτην τὴν ζημίην ἐπέθηκαν.

AB C P(p)

T 7—9 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858): v. ad 146, 2

1 Suid. σκέπη· παρὰ Ἡροδότῳ θήκη, δέσμα. cf. quae ad 185, 4 ex Lexx. et Hes. laudantur || 6—7 Thom. Mag. 227 (s. v. λόγιμον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι — λόγιμον || 11—13 Thom. Mag. 269 (s. v. οὐδεῖς) . . . οὐ μόνον 'οὐδεῖς' καὶ 'μηδεῖς', ἀλλὰ καὶ 'οὐδένες' καὶ 'μηδένες' καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν πληθυντικῶν Ἀπτικοὶ λέγουσι τὸ 'οὐδαμοὶ' καὶ 'μηδαμοὶ'· Ἡρόδοτος, ὡς Ἰωνικόν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· ἐβουλεύσαντο — μετασχεῖν || 15 Steph. Byz. s. v. Τριοπίον: τὸ κτητικὸν Τριοπικός· Τριοπικὸν ἱερὸν· Ἡρόδοτος πρώτῃ || 17 Bekk. Anecd. Antiatt. 107 μετοχή· Ἡρόδοτος πρώτῳ

5 δέ²] δὴ propos. Stein, sequ. edd. τε propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremberg. 1853, 12 || 7 οὐδέ Thom. Mag. || 8 ἔφευγον propos. Cobet (cf. Plut.) ἔφυγον codd. || 10 οὐνόματι CP | ἱερὸν CP || 10.11 ἐπὶ τε σφέων CP^p || 11 αὐτῶν C | τῷ] τὸ CP^p || 15 ὦν] αἰνῶς propos. Stein IV 76, 1 collato | εἰσδέξεσθαι C | ἐσδέξασθαι Pp || 16 αὐτῶν CPp || 20 τῶν νόμων Pp | τὸν νόμον cett., cf. 84, 3 et quae Kallenberg dixit in Progr. Gymn. Freder.-Werderiani Berolin. 1884, 22 || 23 Κάμυρος A

• Δωδέκα δέ μοι δοκέουσι πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες καὶ οὐκ ἐθέλῃσαι 145
 πλεῦνας ἐσδέξασθαι τοῦδε εἵνεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον,
 δωδέκα ἦν αὐτῶν μέρεα, κατὰ περ νῦν Ἀχαιῶν τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας
 δωδέκά ἐστι μέρεα· Πελλήνη μὲν γε πρώτη πρὸς Σικυῶνος, μετὰ δὲ
 5 Αἰγείρα καὶ Αἰγαί, ἐν τῇ Κραῖθις ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπὸ τοῦ ὃ ἐν
 Ἰταλίῃ ποταμὸς τὸ οὐνομα ἔσχε, καὶ Βοῦρα καὶ Ἑλίκη, ἐς τὴν κατέφυγον
 Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες, καὶ Αἶγιον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρές
 καὶ Φαρές καὶ Ὠλενος, ἐν τῷ Πείρῳ ποταμὸς μέγας ἐστί, καὶ Δύμη
 καὶ Τριταιέες, οἱ μούνοι τούτων μεσόγαιοι οἰκέουσι. ταῦτα δωδέκα 146
 10 μέρεα νῦν Ἀχαιῶν ἐστι καὶ τότε γε Ἰώνων ἦν. τούτων δὲ εἵνεκα καὶ οἱ
 Ἴωνες δωδέκα πόλιας ἐποίησαντο, ἐπεὶ ὥς γέ τι μᾶλλον οὗτοι Ἴωνες εἰσι
 τῶν ἄλλων Ἰώνων ἢ κάλλιόν τι γεγόνασι, μωρίῃ πολλή λέγειν, τῶν
 Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσι οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἰωνίης μετὰ οὐδὲ
 τοῦ οὐνόματος οὐδέν, Μινύαι δὲ Ὀρχομένιοι σφιν ἀναμεμίχεται καὶ
 15 Καδμεῖοι καὶ Δρύοπες καὶ Φωκές ἀποδάσμιοι καὶ Μολοσσοὶ καὶ Ἀρκάδες
 Πελασγοὶ καὶ Λωριέες Ἐπιδαύριοι, ἄλλα τε ἔθνηα πολλὰ ἀναμεμίχεται·
 οἱ δὲ αὐτέων ἀπὸ τοῦ πρυτανήριου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες καὶ νομίζοντες 2
 γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην,
 ἀλλὰ Κασίρας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. διὰ τοῦτον δὲ τὸν 3
 20 φόνον αἱ γυναῖκες αὗται νόμον θέμεναι σφίσι αὐτῇσι ὄρκους ἐπήλασαν καὶ

AB C P(p)

T 17—p. 96, 10 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858s.) ἀλλ' ἀφήμι τὰ τῶν βαρβάρων, ἀφθονίαν γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πεποίηκεν· Ἀθηναίους τοίνυν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων Ἰώνων ἐπαισχύνεσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ φεύγοντας Ἴωνας κεκλησθαι (143, 3), τοὺς δὲ νομίζοντας αὐτῶν γενναϊοτάτους εἶναι καὶ ὀρμηθέντας ἀπὸ τοῦ πρυτανήριου τῶν Ἀθηναίων ἐκ βαρβάρων παιδοποιήσασθαι γυναικῶν, πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας φονεύσαντας· διὸ τὰς γυναῖκας νόμον θέσθαι, ὄρκους ἐπελάσαι καὶ παραδοῦναι ταῖς θυγατράσι μήποτε ὁμοσιτῆσαι τοῖς γε ἀνδράσι μηδ' ὀνομαστὶ βοῆσαι τὸν αὐτῆς ἀνδρα, καὶ τοὺς νῦν ὄντας Μιλησίους ἐξ ἐκείνων γεγονέναι τῶν γυναικῶν. ὑπειπὼν δὲ καθαρῶς Ἴωνας γεγονέναι τοὺς Ἀπατούρια ἄγοντας ἐορτὴν ἄγουσι δὲ πάντες φησὶ πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων. τούτους μὲν οὕτως ἐκκέκλεικε τῆς εὐγενείας

17 Λέξ. πρυτανεῖον· θεσμοθεῖον (θεσμοθέτιον Lexx. alphab.), θόλος (θόλος καὶ ἡ τοῦ σίτου θήκη Lexx. alphab.). Suid. πρυτανεῖον· θόλος . . . || 20 Eust. II. 70 (ad A 154) τὸ . . . ὄρκους ἐπήλασαν παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡγῶν ἀπ' ἐναντίας ῥηθὲν πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν τὸν ἐπακτὸν ὄρκον ὀνομασθῆναι πεποίηκε παρὰ τοῖς ὕστερον

1 δοκέουσι δὲ μοι δωδέκα P Ald. || 2 πλεονας Pp | εἰσδέξασθαι CPp | καὶ ὅτι καὶ ὅτε Pp || 4 γε Reiske τε codd. | πρὸ CPp || 5 ἀένναός ACP | ἀπότου scr. codd., fortasse ἀπ' ὅτου, sed v. grammaticam meam 109 || 7 Ῥύπαις C || 8 Δρύμη ABP || 11 γέ τι] γε ἐπὶ C γέ τοι Pp || 14 Ὀρχομένιοι σφι Herold Progr. Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 10 Ὀρχομένιοισιν codd.

- παρέδοσαν τῇσι θυγατράσι μή κοτε ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι μηδὲ
 οὐνόματι βῶσαι τὸν ἐωντῆς ἄνδρα τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφέων τοὺς
 πατέρας καὶ ἄνδρας καὶ παῖδας καὶ ἔπειτε ταῦτα ποιήσαντες αὐτῇσι
 147 συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα ἐν Μιλήτῳ. βασιλέας δὲ ἐστήσαντο οἱ
 μὲν αὐτῶν Λυκίους ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἱππολόχου γεγονότας, οἱ δὲ 3
 Καύκωνας Πυλίους ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους.
 ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων.
 2 ἔστωσαν δὲ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες [εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι
 ἀπ' Ἀθηνῶν γεγόνασι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ἑορτήν. ἄγουσι δὲ] πάντες
 πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων· οὗτοι γὰρ μῦνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι 10
 148 Ἀπατούρια, καὶ οὗτοι κατὰ φόνον τινὰ σκῆψιν. τὸ δὲ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς
 Μυκάλης χῶρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τετραμμένος κοινῇ ἐξαραιρημένος ὑπὸ
 Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἐλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρῃ πρὸς
 ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολλῶν
 2 Ἴωνες ἄγεσκον ὄρτην, τῇ ἔθεντο οὐνομα Πανιώνια. πεπόνθασι δὲ οὗτι 15
 μῦναι αἱ Ἰώνων ὄρται τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς
 τὸ αὐτὸ γράμμα τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα.
 149 Αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλιές εἰσι, αἶδε δὲ <αἱ> Αἰολίδες, Κύμη ἢ Φρικωνίς
 καλεομένη, Λήρισαι, Νέον τεῖχος, Τῆνμος, Κίλλα, Νότιον, Αἰγιρόεσσα,
 Πιτάνη, Αἰγαῖαι, Μύρινα, Γρόνεια· αὗται ἑνδεκα Αἰολέων πόλιες αἱ 20
 ἀρχαῖαι, μία γὰρ σφῶν παρελύθη Σμύρνη ὑπὸ Ἰώνων· ἦσαν γὰρ καὶ
 2 αὗται δωδέκα αἱ ἐν τῇ ἡπείρῳ. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολέες χῶρην μὲν ἔτνχον
 150 κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὥρεων δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως. Σμύρνην δὲ

AB C P(p)

3 Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 117) 'εἶτα' καὶ 'ἔπειτα'
 Ἀττικά· τὸ δὲ 'εἶτεν' καὶ 'ἔπειτεν' Ἰακά· διὸ καὶ παρὰ Ἡροδότῳ

2 ὀνομαστί Plut. || 7 οὐνόματος BP || 8 δὲ²] δὴ propos. Herold Progr. Gymn. Reg.
 Nuremb. 1853, 13—14, sequ. edd. | εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες om. A¹, in mg. add. A¹ |
 εἰσὶ — 9 ἄγουσι δὲ seclusi (a Ionica dialecto abhorrentes consideres formas) quae
 veri simillimum iudicandum est invasisse e Plutarchi verbis (vel e simili fonte),
 ubi illud ὑπειπὼν ea a nostro expressis verbis non esse dicta satis perspicue ex-
 primit et ἑορτήν ἄγουσι δὲ ad explendam tantum Plutarchi sententiam ex eis quae
 apud Hdt. sequuntur detractum esse recognoscitur || 9 ὄρτην Pp | δὲ om. C ||
 12 ὑπὸ] ἀπὸ C || 15 ὄρτην AB | πεπόνθασι — 17 οὐνόματα del. Stein, locum suspi-
 catur Legrand || 16 ὄρται AB || 17 τούτῳ CP | τελευτῶσαι Pp Ald. || 18 αἶδε
 δὲ A | αἱ suppl. Ald. || 19 Τῆνμος codd., quam lectionem respuit Holsten ap. Steph.,
 sequ. edd., Gronovius autem codicum testimonium emendari non vult, inepte
 iudicans dialecti phonetismum forma Τῆνμος esse exhibitum | Αἰγιρόεσσα C Αἰγι-
 ροῦσσα Stephani Byz. Aeolicam formam nominis in Ionicam vel Atticam tantum
 convertit || 20 Αἰγαῖαι C | αἱ om. CP || 21 παρεληλύθη C¹, παρελείφθη adscr. C² ||
 22 δώδεκα ἐν C

ὧδε ἀπέβαλον Αἰολέες· Κολοφωνίους ἄνδρας στάσει ἐσσωθέντας καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρίδος ὑπεδέξαντο. μετὰ δὲ οἱ φυγάδες τῶν Κολοφωνίων φυλάξαντες τοὺς Σμυρναίους ὁρτὴν ἔξω τείχεος ποιευμένους Διονύσω τὰς πύλας ἀποκλήσαντες ἔσχον τὴν πόλιν. βοηθησάντων δὲ 2 πάντων Αἰολέων ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο τὰ ἐπιπλά ἀποδόντων τῶν Ἰώνων ἐκλιπεῖν Σμύρνην Αἰολέας. ποιησάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων ἐπιδιείλοντό σφεας αἱ ἑνδεκα πόλεις καὶ ἐποιήσαντο σφέων αὐτέων πολιήτας. αὗται 151 μὲν νυν αἱ ἡπειρώτιδες Αἰολίδες πόλεις ἔξω τῶν ἐν τῇ Ἰδῇ οἰκημένων· κεχωρίδαται γὰρ αὗται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσαι πέντε μὲν πόλεις τὴν 2 Λέσβον νέμονται — τὴν γὰρ ἑκτὴν ἐν τῇ Λέσβῳ οἰκεομένην Ἀρίσβαν ἡνδραπόδισαν Μηθυμναῖοι, ἐόντας ὁμαίμους —, ἐν Τενέδῳ δὲ μία οἰκέεται πόλις, καὶ ἐν τῇσι Ἑκατὸν νήσοισι καλεομένησι ἄλλη μία. Λεσβίοισι μὲν νυν καὶ Τενεδίοισι, κατὰ περ Ἰώνων τοῖσι τὰς νήσους 3 ἔχουσι, ἦν δεινὸν οὐδέν, τῇσι δὲ λοιπῇσι πόλισι ἔαδε κοινῇ Ἰωσι ἐπεσθαι, 15 τῇ ἂν οὗτοι ἐξηγέωνται.

Ὡς δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι, 152 κατὰ γὰρ δὴ τάχος ἦν ταῦτα πρησσόμενα, εἶλοντο πρὸ πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα, τῷ οὐνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ πορφύρεόν τε εἶμα περιβαλόμενος, ὥς ἂν πυνθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστάς 20 ἔλεγε πολλὰ τιμωρέειν ἐωντοῖσι χρήζων. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ κως 2 ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἰωσι· οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπωσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους ὁμῶς ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ὥς μὲν ἔμοι δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου 3 πρηγμάτων καὶ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι ἐς Φώκαιαν ἔπεμπον ἐς 3 25 Σάρδις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Λακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν ὥς αὐτῶν οὐ περιορομένων. ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος λέγεται Κύρον 153 ἐπειρέσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων, τίνες ἐόντες ἄνθρωποι Λακεδαιμό-

AB C P(p)

Σχόλ. 152, 3 σινάμωρον· πορνικόν. καὶ σινάμωρος ὁ κακόςχολος· Ἡρόδοτος. καὶ σιναμωρομένη συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα. οὕτως Ἀριστοφάνης B³

5 Λέξ. ἐπιπλά· ἢ μὴ βεβαία κτήσις (ἐγγαία κτίσις Lexx. ser. conscr.), ἀλλ' ἐπιπόλαιος (ἐπιπλά καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων add. alph.). Suid. ἐπιπλά· σκεύη τὰ μὴ ἐγγεῖα, ἀλλ' ὅλον ἐπιπόλαια, οἱ δὲ ἐπίπλοα αὐτὰ φασιν. Greg. Cor. 111 ἐπιπλά τὴν μὴ βεβαίαν (βαθεῖαν ser.) κτήσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς || 10 Steph. Byz. s. v. Ἀρίσβη: Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἰάζων Ἀρίσβαν (Ἀρίσβην codd. tres) καλεῖ ἐν πρώτῃ

1 ἀπέβαλλον C | στάσι AB¹ | ἐσσωθέντες B¹ || 6 Σμυρναίων secl. Stein || 11 Μηθυμναῖοι B^m Μεθυμναῖοι cett. litterae ε litteram η suprascr. A man. rec. || 13 Τενεδίοισι C || 16 ἀπικάτο C ἀπικέατο Pp || 18 Φωκαίεα P^{sc} Φωκαέα P^c p cett. || 20, 21 οὐκ ἐσήκουον propos. Naber οὐ κως ἐσήκουον propos. Stein || 23 μὲν om. C || 28 ἐπήρεσθαι C

- νιοι καὶ κόσοι πλῆθος ταῦτα ἑωντῶ προαγορεύουσι. πυνθανόμενον δέ μιν
 εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην· 'οὐκ ἔδειςά κω ἄνδρας τοιούτους,
 τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος, ἐς τὸν συλλεγόμενοι
 ἀλλήλους ὁμιλοῦντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἦν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ τὰ Ἰώνων
 2 πάθεα ἔσται ἔλλεσχα ἀλλὰ τὰ οἰκήμια.' ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἑλλήνας 5
 ἀπέρριψε ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτισάμενοι ὦνῃ τε καὶ πρήσει
 χρέωνται· αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασιν χρῆσθαι, οὐδέ σφι
 3 ἔστι τὸ παράπαν ἀγορῇ. μετὰ ταῦτα ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδις Ταβάλῳ
 ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ χρυσὸν τὸν τε Κροῖσον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν
 Πακτῆ ἀνδρὶ Λυδῶ κομίζεῖν ἀπήλανε αὐτὸς ἐς Ἀγβάτανα, Κροῖσόν τε 10
 ἅμα ἀγόμενος καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην
 4 εἶναι. ἥ τε γὰρ Βαβυλών οἱ ἦν ἐμπόδιος καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος καὶ
 Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οὓς ἐπέιχε τε στρατηλατέειν αὐτός, ἐπὶ δὲ
 Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.
- 154 Ὡς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ 15
 Πακτῆς ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ Κύρου, καταβάς δὲ ἐπὶ θάλασσαν ἄτε τὸν
 χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο καὶ τοὺς
 ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε σὺν ἑωντῶ στρατεύεσθαι. ἐλάσας δὲ
 155 ἐπὶ τὰς Σάρδις ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργγμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. πυνθόμενος
 δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς Κροῖσον, τάδε ἔκρινε, τί ἔσται 20
 τέλος τῶν γινομένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὥς οἴκασιν,
 πρήγματα παρέχοντες καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ ἄριστον ἢ
 ἐξανδραποδίσασθαι σφεας· ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι,
 2 ὥς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας τῶν παιδῶν αὐτοῦ φείσαιο. ὥς δὲ καὶ ἐγὼν
 Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα ἐόντα σὲ λαβὼν ἄγω, αὐτοῖσι δὲ 25
 Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα καὶ ἔπειτα θωνμάζω, εἴ μοι ἀπεστῶσι.' ὁ
 μὲν δὴ, τὰ περ ἐνόεε, ἔλεγε, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε δείσας, μὴ ἀναστάτους
 3 ποιήσῃ τὰς Σάρδις· ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας, σὺ μέντοι μὴ
 πάντα θυμῷ χρέο μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσεως ἀναμάρτητον ἐοῦσαν
 καὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν νῦν ἐστεώτων· τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τε 30

AB C P(p)

Σχόλ. 153, 1 ad ἔλλεσχα sub obelo in mg. habet αἰσχρός A man. rec.

T 23s. Clem. Al. Strom. VI 19, 2 Ξενοφῶν λέγει· ὁμοίως — φείσαιο

1 πόσοι Pp || 3 πόλει CP | ἀποδεδεγμένος C || 4 ὁμιλοῦντες (i.e. ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ)
 scripsi ὁμοῦντες codd. ὁμύντες propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 6 κτισά-
 μενοι scripsi κτησάμενοι codd. (cf. 167, 3) στησάμενοι propos. Stein, sequ. Hude ||
 7 χρέωνται — σφι om. C || 10 Πακτῆ ἀνδρὶ Λυδῶ om. C | αὐτοῦς C || 18 δέ] τε C ||
 19 ἀκροπόλει CP || 23 γε om. Clem. || 24 ὥς Pp ὥς cett. || 26 θωνμάζω C || 29 χρέω
 CP

ἔπρηξα καὶ ἐγὼ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω· τὰ δὲ νῦν παρεόντα Πακτύης
 γάρ ἐστι ὁ ἀδικέων, τῷ σὺ ἐπέτρεψας Σάρδεις, οὗτος δότω τοι δίκην.
 Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι 4
 μήτε δεινοί τοι ἔωσι· ἅπειπε μὲν σφι πέμψας ὅπλα ἀρήγια μὴ κεκτῆσθαι,
 5 κέλευε δὲ σφεας κιθωνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι καὶ κοθόρνους ὑποδέε-
 σθαι, πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν
 παιδεύειν τοὺς παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὃ βασιλεῦ, γυναικας ἀντ' ἀν-
 δρῶν ὄφραι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ ἀποστέωσι.⁷
 Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι 156
 10 ἢ ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναί σφεας, ἐπιστάμενος, ὅτι, ἦν μὴ ἀξιόχρεον
 πρόφασιν προτείνει, οὐκ ἀναπείσει μιν μεταβουλεύσασθαι, ἀρρωδέων δὲ
 μὴ καὶ ὕστερόν κοτε οἱ Λυδοί, ἦν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ
 τῶν Περσέων ἀπόλωνται. Κῦρος δὲ ἡσθίεις τῇ ὑποθήκῃ καὶ ὑπείς τῆς 2
 ὀργῆς ἔφη οἱ πείσεσθαι. καλέσας δὲ Μαζάρεα ἄνδρα Μῆδον ταῦτά τέ οἱ
 15 ἐνετείλατο προειπεῖν Λυδοῖσι, τὰ δὲ Κροῖσος ὑπετίθετο, καὶ πρὸς ἐξανδρα-
 ποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρατεύσαντο,
 αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτόν.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος ἀπήλανε ἐς ἡῖθα τὰ Περσέων, 157
 Πακτύης δὲ πνυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐωυτόν ἰόντα, δείσας
 20 ὥχετο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις τοῦ 2
 Κύρου στρατοῦ μοῖραν ὅσῃν δὴ κοτε ἔχων, ὥς οὐχ εὔρε ἔτι ἐόντας τοὺς
 ἀμφὶ Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου
 ἐντολὰς ἐπιτελέειν· ἐκ τούτου δὲ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν διάιταν
 τῆς ζώης μετέβαλον. Μαζάρης δὲ μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην 3
 25 ἀγγέλους ἐκδιδόναι κελεύων Πακτύην. οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν συμβουλῆς

AB C P(p)

Σχόλ. 155, 3 (ad ἀναμάξας) ἀναφύρας, σκευάσας B

Ὅτι Πακτύης πνυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν Περσικὸν ἐπ' ἐωυτόν ἰόντα (157, 1)
 inc. Const. Porph. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ex. VIII

18 Λέξ. ἡῖθα· τόποι ἐν οἷς ἀνατρέφονται (ἀναστρέφονται Lexx. alph. conscr.).
 Suid. ἡῖθα· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται. Greg. Cor. 83 καὶ οἱ
 τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἡῖθα

4 τοι] τε CP || 5 ὑποδύνειν C || 9 αἰρετώτερα B || 10 ἀξιόχρεον B^cP || 14 πεί-
 θεσθαι codd., corr. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 11s. (locis V
 39, 2 et minus apte VI 2, 1 collatis) || 15 προσεξανδραποδίσασθαι Pp || 20 Σάρ-
 δεις Const. | τοῦ – 22 μὲν om. Const. || 21 οὐχ] cf. 5, 2; 8, 3 et gramma-
 ticam meam 38 || 23 ἐκτελέειν Const. | δὲ κελευσμοσύνης om. Const. ||
 24 ζώης B^cC ζωῆς Const. | μετέβαλλον Const. | μετὰ τοῦτο om. Const. | τὴν
 om. Const.

περί ἐς θεὸν ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι. (ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον ἐκ
 παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάντες καὶ Αἰολέσι ἐώθεσαν χρεέσθαι·
 158 ὁ δὲ χῶρος οὗτός ἐστι τῆς Μιλησίης ὑπὲρ Πανόρμου λιμένος.) πέμψαντες
 ὧν οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους εἰρώτευν περὶ Πακτύην,
 ὁκοῖόν τι ποιέοντες θεοῖσι μέλλοιεν χαριεῖσθαι· ἐπειρωτῶσι δέ σφι ταῦτα 5
 χρηστήριον ἐγένετο ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσῃσι. ταῦτα δὲ ὡς ἀπενει-
 2 χθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὀρμέατο ἐκδιδόναι. ὀρμωμένοι δὲ ταύτῃ τοῦ
 πλήθεος Ἀριστόδικος ὁ Ἡρακλείδῃ ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος ἔσχε
 μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ καὶ δοκέων τοὺς
 θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθές, ἐς δὲ τὸ δεύτερον περὶ Πακτύῃ ἐπειρησά- 10
 159 μενοι ἦσαν ἄλλοι θεοπρόποι, τῶν καὶ Ἀριστόδικος ἦν. ἀπικομένων δὲ ἐς
 Βραγχίδας ἐχρηστηριάζετο ἐκ πάντων Ἀριστόδικος ἐπειρωτῶν, τάδε
 ὦναξ, ἦλθε παρ' ἡμέας ἰκέτης Πακτύης ὁ Λυδὸς φεύγων θάνατον βίαιον
 πρὸς Περσέων· οἱ δὲ μιν ἐξαιτέοντα προεῖναι Κυμαίους κελεύοντες.
 2 ἡμεῖς δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν τὸν ἰκέτην ἐς τόδε οὐ τετολμή- 15
 καμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, ὁκότερα
 ποιῶμεν.' ὁ μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτὸν σφι χρησμὸν
 3 ἔφαινε κελεύων ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα ὁ Ἀριστόδικος
 ἐκ προνοίας ἐποίησε τάδε· περιῶν τὸν νηὸν κύκλῳ ἐξαίρει τοὺς στρουθούς
 καὶ ἄλλα, ὅσα ἦν νεοσσενμένα ὀρνίθων γένηα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ 20
 αὐτοῦ ταῦτα λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι φέρουσαν μὲν πρὸς
 τὸν Ἀριστόδικον, λέγουσαν δέ, τάδε ἄνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε
 τολμᾷς ποιεῖν; τοὺς ἰκέτας μὲν ἐκ τοῦ νηοῦ κεραῖζεις; Ἀριστόδικον δὲ
 4 οὐκ ἀπορήσαντα πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· ὦναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἰκέτησι
 βοηθέεις, Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην ἐκδιδόναι; τὸν δὲ αὖτις 25
 ἀμείψασθαι τοῖσδε· ἔναί κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες θᾶσσον ἀπόλῃσθε,
 160 ὥς μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἰκετέων ἐκδόσιος ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ χρηστήριον.' ταῦτα
 ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε ἐκδόντες

AB C P(p)

1 ἀνῶσαι Ald. ἀνοῖσαι propos. Bredow Quaest. crit. 341, sequ. Stein Hude, ab
 ἀνωθέω ('permittere, delegare' i. q. anglice 'hand over', cf. GEL, sicut ap. Dion.
 Cass. τὰ πράγματα ἐς τὸν δῆμον) ducendum potius quam ab ἀναφέρω | Βραγχίδῃσι
 Const. | ἦν γὰρ — 4 Βραγχίδας om. Const. || 2 ἐώθεσι C || 3 πέμψαντες] πέμψας
 δὲ C || 4 ἐρώτευν CP || 5 ἐπειρωτῶσι C || 7 ὀρμωμένοι PP ὀρμωμένοι C ὀρμη-
 μένον propos. Stein, sequ. Hude | ὀρμωμένοι — 8 Ἀριστόδικος] Ἀριστόδικος δὲ
 Const. || 9 ἀπιστέων C Const. fort. ἀπιστεύειν restituendum | δοκέων] δικαιῶν
 Const. || 10 ἐσὶ AB Const. | ἐπειρησόμενοι C || 11 τῶν] ὧν una littera quae τ fuisse
 videtur ante erasa A | ἀπικομένων — 12 πάντων] καὶ ἐχρηστηριάζετο Const. ||
 12 ἐπειρωτέων PP ἐπειρωτέων C || 17 ἐπειρώτα C || 20 νεομισμένα C || 21 ταῦτα
 αὐτοῦ C¹ || 28 ἀπενειχθέντα C

ἀπολέσθαι οὔτε παρ' ἐωντοῖσι ἔχοντες πολιορκέσθαι ἐκπέμπουσι αὐτὸν
 ἐς Μυτιλήνην. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας 2
 ἐκδιδόναι τὸν Πακτύνην παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δῆ. οὐ γὰρ ἔχω
 τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως, οὐ γὰρ ἐτελεώθη· Κυμαῖοι γὰρ ὡς ἔμαθον 3
 5 ταῦτα πρησόμενα ἐκ τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον
 ἐκκομίζουσι Πακτύνην ἐς Χίον, ἐνθεῦτεν δὲ ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιούχου
 ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. ἐξέδοσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνεί 4
 μισθῷ (τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, ἐστὶ χώρος τῆς Μυσίης, Λέσβου ἀντίος).
 Πακτύνην μὲν νῦν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν φυλακῇ θέλοντες
 10 Κύρῳ ἀποδέξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς 5
 ἐκ τοῦ Ἀταρνέος τούτου οὔτε [οὐλὰς κριθῶν] πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν
 οὐδενὶ οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν ἀπείχετό τε τῶν
 πάντων ἱρῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χώρας ταύτης γινόμενα.
 Χῖοι μὲν νῦν Πακτύνην ἐξέδοσαν, Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο 161
 15 ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον, καὶ τοῦτο μὲν Πριηνέας ἐξηνδρα-
 ποδίσατο, τοῦτο δὲ Μαιάνδρον πεδίον πᾶν ἐπέδραμε λήϊν ποιεύμενος
 τῷ στρατῷ, Μαγνησίην τε ὡσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα νούσῳ
 τελευτᾷ. ἀποθανόντος δὲ τούτου Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος τῆς στρατη- 162
 γίης, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν ὁ Μήδων βασιλεὺς Ἀστυάγης
 20 ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιληίην συγκατεργασάμενος.
 οὗτος ὡνῆρ τότε ὑπὸ Κύρον στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς ὡς ἀπείκετο ἐς τὴν 2

AB C P(p)

ἔχοντες πολιορκέσθαι ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι (160, 1) expl. Const.
 Porph. exc. VIII, add. exc. IX: Ὅτι ἐς Χίον ἐκδοθεὶς ὁ Πακτύης καὶ ἐξ ἱεροῦ
 Ἀθηναίης πολιούχου ἀποσπασθεὶς ἐξεδόθη (160, 3)

ἀτρεκ[εως ... ετελεω]θη κ[υμαῖοι] (160, 2–3) Pap. Ox. 2096 fr. 8 valde mutilatum

T 3–5 Plut. de Hdt. mal. 20 (Mor. 859) Πακτύνην δ' ἀποστάντα Κύρον φησὶ Κυ-
 μαίους καὶ Μιτυληναίους ἐκδιδόναι παρασκευάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μισθῷ· οὐ
 γὰρ ἔχω γ' εἰπεῖν ἀτρεκέως· ... Χίους μέντοι τὸν Πακτύνην κομισθέντα πρὸς αὐτοὺς
 ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιούχου ἐκδοῦναι, καὶ ταῦτα ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν Ἀταρνέα
 μισθὸν λαβόντας

11 Λέξ. πρόχυσιν· τὸ ἀποσπείσαι. Suid. πρόχυσιν παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπείσαι.
 Greg. Cor. 110 πρόχυσιν τὸ ἀποσπείσαι

2 Μιτυλήνην CP || 3–4 ἐπὶ μισθῷ· οὐ γὰρ ἔχω γε εἰπεῖν Plut. || 5 Μιτυληναίων
 B² CP || 6 ἱεροῦ Const. || 8 τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, distinxi, 'quod ad Atarnem
 attinet' intellegens (cf. Kühner-Gerth I 363; genitivum 'vix intellegit' Legrand
 et e sequentibus irrepsisse credit); Ἀταρνεί non esse adi., sed substantivum, cui
 μισθῷ appositionis vi est adiunctum (cf. Powell Lexicon s. v. μισθός), recte
 iudices || 11 οὐλὰς tantum secl. Stein οὐλαῖς propos. Reiske | κριθῶν Stein,
 sequ. Hude || 12 ἀπείχετό] γράφεται ἀπείκετο prima ut vid. man. in mg. adscr. A ||
 15 πολιορκήσαντας C || 17 τε] δὲ C

- Ἰωνίην, αἶρεε τὰς πόλιας χώμασι· ὅπως γὰρ τειχήρεας ποιήσῃ, τὸ
 163 ἐνθεῦτεν χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίη Ἰωνίης
 ἐπεχείρησε. οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο, καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν
 2 Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναντίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι 5
 νηυσὶ ἀλλὰ πεντηκοντέροις. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ταρτησσὸν προσφιλέες
 ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, τῷ οὐνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος,
 ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ <τὰ> πάντα εἴκοσι
 3 καὶ ἑκατόν· τούτῳ δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω δὴ τι
 ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτά σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἐωντοῦ 10
 χώρας οἰκῆσαι ὅκου βούλονται, μετὰ δέ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς
 Φωκαῖας, ὁ δὲ πνυθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὥς αὖξοιτο, ἐδίδου σφι
 4 χρήματα τείχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί εἰσι, τοῦτο δὲ πᾶν λίθων
 164 μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. τὸ μὲν δὴ τείχος τοῖσι Φωκαεῦσι 15
 τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη, ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς ἐπήλασε τὴν στρατιήν,
 ἐπολιόρκεε αὐτοὺς προῖσχόμενος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται
 Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι καὶ οἴκημα ἐν
 2 κατειρῶσαι. οἱ δὲ Φωκαῖες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ ἔφασαν θέλειν
 βουλευσασθαι ἡμέρην μίαν καὶ ἔπειτα ὑποκρινέσθαι· ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται 20
 αὐτοί, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιήν ἀπὸ τοῦ τείχεος. ὁ δὲ
 Ἀρπαγος ἔφη εἰδέναι μὲν εὖ, τὰ ἐκεῖνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως δὲ σφι

AB C P(p)

Σχόλ. 162, 2 (ad τειχήρεας) ἀντὶ εἰσω τοῦ τείχεος B³ 164, 1 ἐρεῖψαι· ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, ὡς προμαχῶνα καταβαλεῖν ἓνα καὶ οἴκημα ἐν ἐδαφίῃ. ὦν τὸ μὲν ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρόσαι B

T 8 Cic. de senect. 19 fuit enim, ut scriptum video, Arganthonius quidam Gadibus,
 qui LXXX regnavit annos, centum et viginti vixit. Phlego Macrobiani 4 Ἀργανθώνιος
 ὁ τῶν Ταρτησίων βασιλεὺς, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητής, ἔτη ρν'.
 Strabo 151 Ἡρόδοτον δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καταγράψαι καλέσαντα Ἀργαν-
 θώνιον

128. Thom. Mag. 293 (s. v. περιβάλλεσθαι) περιβάλλω τινά . . . ὅπερ οὐ μόνον
 δοτικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ εὐρηταί· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἐδίδου — πόλιν ||
 19 Suid. περιημάκτεον· ἐδυσφόρου· οἱ δὲ Φωκαῖες — δουλοσύνη (id. laudat s. v.
 δουλοσύνη)

2 πρὸς τειχήρεα C || 7 Ἀργανθώνιος C || 8 ὀγδοήκοντα AB | ἐβίωσε δὲ πάντα
 om. C | τὰ add. Hermann, cf. 214, 3 etc. || 9 δέ] δὴ Ald., recepp. Stein Hude |
 Φωκαῖες C | τι] τοι C || 10 ἐαυτοῦ C || 11 γε om. Pp || 13 περιβάλλεσθαι Thom.
 Mag. || 18 ἐρεῖψαι AB (litterae i priori ei suprascr. prima ut vid. man. A) *ρεψε C,
 v. schol. B || 19 κατειρῶσαι (e κατεῖρῶσαι videtur ortum) AB^{ac}P κατειρόσαι B^c
 κατερῶσαι C || 21 ὁ δὲ — p. 103, 1 τείχεος haplogr. om. C

παριέναι βουλεύσασθαι. ἐν ᾧ ὢν ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν 3
 στρατιήν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπάσαντες τὰς πεντηκοντέρους
 ἐσθόμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα
 τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ
 5 γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες ἔπλεον ἐπὶ
 Χίου· τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθείσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ 165
 Φωκαῖες, ἐπεῖτε σφι Χῖοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας οὐκ
 ἐβούλοντο ὠνευμένοισι πωλέειν δειμαίνοντες, μὴ αἱ μὲν ἐμπόριον γένωνται,
 ἡ δὲ αὐτέων νῆσος ἀποκλησθῇ τούτου εἵνεκα, πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαῖες
 10 ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ τῇ Κύρνῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ
 θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ οὕνομα ἦν Ἀλαλία. Ἀργανθώνιος δὲ 2
 τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει, στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα
 καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φώκαιαν κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν
 φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγον τὴν πόλιν, μετὰ δέ,
 15 ὥς τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ
 ἐωντῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν 3
 καὶ ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀνα-
 φανῆναι. στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον ὑπὲρ ἡμίσεας τῶν ἀστῶν
 ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθῶν τῆς χώρας, ψευδόρ-
 20 κιοι δὲ γενόμενοι ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον
 ἐφύλασσον, ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσέων ἔπλεον. ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν 166
 Κύρνον ἀπίκοντο, οἶκεον κοινῇ μετὰ τῶν πρότερον ἀπικομένων ἐπ' ἔτεα
 πέντε καὶ ἱρὰ ἐνιδρύσαντο· καὶ ἦγον γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους
 ἅπαντας. στρατεύονται ὢν ἐπ' αὐτοὺς κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι Τυρσηνοὶ
 25 καὶ Καρχηδόνιοι νηυσὶν ἑκάτεροι ἐξήκοντα. οἱ δὲ Φωκαῖες πληρώσαντες 2
 καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα ἐόντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον
 καλεόμενον πέλαγος. συμμίσγοντων δὲ τῇ ναυμαχίᾳ Καδμεῖη τις νίκη

AB C P(p)

T 11 Steph. Byz. Ἀλαλία· πόλις ἐν Κύρνῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκαέων, ὡς Ἡρό-
 δοτος· τὸ ἐθνικὸν Ἀλλαλιαῖος

16 Λέξ. μύδρον· σιδήρεον ἀργόν. Hes. μύδρος· ὁ ἀργὸς σίδηρος . . . σίδηρος πεπυ-
 ρωμένος. Suid. μύδρος· σίδηρος ἀργός, πεπυρακτωμένος

2 Φωκαῖες C || 6 Φώκαιαν edd. alii hic et in seqq., sed cf. quae ad 80, 1 ad-
 notavi || 9 αὐτῶν B^c CP || 11 ἐνεκτίσαντο coni. Stein (cf. 153, 2) ἐνεκτίσαντο
 coni. Legrand coll. V 23, 2 | Ἀλαλία (Attice) Steph. Byz. || 12 ἐτετελευτήκει
 edd. alii, cf. gramm. meam 153s. || 16 ἐαυτῶν A || 17 ἀναφῆναι codd., em. Reiske
 ἀναδύναι propos. Bekker ἀναβῆναι Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 16 ||
 18 ὑπερημίσεας Pp (cf. VII 40, 1) || 19 τῆς χώρας secl. Herwerden glossam iudi-
 cans, fort. recte, cf. Lexx. ad 157, 1 || 21 Οἰνουσέων C || 23 ἄγον γὰρ ἤδη CP

τοῖσι Φωκαιεῦσι ἐγένετο· αἱ μὲν γὰρ τεσσαράκοντά σφι νῆες διεφθάρησαν,
αἱ δὲ εἴκοσι αἱ περιεοῦσαι ἦσαν ἄχρηστοι, ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβό-
3 λους· καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Ἀλαλίην ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς
γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν, ὅσῃν οἰαί τε ἐγίνοντο αἱ νῆές σφι ἄγειν,
167 καὶ ἔπειτα ἀφέντες τὴν Κύρνον ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. τῶν δὲ διαφθαρευσέων 5
νεῶν τοὺς ἄνδρας οἱ τε Καρχηδόνιοι <ἔλαχον> καὶ οἱ Τυρσηνοὶ λαχόντες
αὐτῶν πολλῶ πλείους καὶ τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν. (μετὰ δὲ
Ἀγυλλαίοισι πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαιέες κατα-
λευσθέντες ἐκέατο, ἐγίνετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα,
2 ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι. οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι ἐς Δελφούς 10
ἔπεμπον βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἀμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε
ποιεῖν, τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἐτι ἐπιτελέουσιν· καὶ γὰρ ἐναγίζουσί σφι
3 μεγάλως καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἐπιστᾶσι.) καὶ οὗτοι μὲν τῶν
Φωκαιέων τοιούτῳ μὲν διεχρήσαντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ῥήγιον κατα-
φυγόντες ἐνθεῦτεν ὀρμεόμενοι ἐκτίσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰνωτρίας ταύτην, 15
4 ἥτις νῦν Ὑέλη καλεῖται· ἐκτίσαν δὲ ταύτην πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιήτεω

AB C P(p)

T 15 Steph. Byz. s. v. Θυέλα: Ουέλα (sic scribendum; Θυέλα, Θυέλλα codd.)·
πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ἣ μοῖρα Φωκαέων ὤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος πρώτῳ (nomen emen-
davit e Velia explicans Stein in Vindiciarum Hdt. specimine 19)

2 Λέξ. ἔμβολος· χάλκωμα περιτιθέμενον (ἐπιτιθέμενον v. l.) κατὰ πρῶραν ταῖς
ναυσίν. Suid. ἔμβολος· χάλκωμα πεπυρωμένον περιτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυ-
σίν. Greg. Cor. 108 ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον (προτιθέμενον v. l.)
κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν || 11 Suid. ἀμαρτίαν οἱ Ἀττικοί, ἀμαρτίδα Ἡρόδοτος καὶ
ἄλλοι ὼνες || 12 Λέξ. ἐναγίζειν· τὸ (om. Lexx. alphab. conser.) χοὰς ἐπιφέρειν ἢ
θύειν (ἢ θύειν om. Lexx. alphab. conser.) τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπα-
νᾶν (ἢ — δαπανᾶν om. Lexx. alph. conser.). Erotian. ἐναγίζειν· τοῖς κατοικομένοις
ἢ τοῖς καταχθονίοις θύειν. Hes. ἐναγίζειν· τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικο-
μένοις ἢ διὰ πυρὸς δαπανᾶν ἢ φονεύειν. Suid. ἐναγίζειν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ χοὰς φέ-
ρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Greg. Cor. 109 ἐναγίζειν δὲ
τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις || 13 s. Thom. Mag.: v. quae ad 82, 8
laudantur

1 τεσσαράκοντα A | σφίσι ABP (v. grammaticam meam 105) || 2 ἀπεστρέ-
φατο AB || 6 ἔλαχον supplēvi. lacunam statuit Reiske post Τυρσηνοί, quod recepp.
edd. cett. ea de causa quod Agyllae Tyrrenorum urbis antea mentio non esset
facta; facilius autem hunc locum sanes, si 7 μετὰ — 13 ἐπιστᾶσι pro parenthesi
consideres | λαχόντες scripsi ἔλαχόν τε codd. ἔλαβόν τε propos. Casaubon (v. Po-
well CR 52, 1938, 58s.) || 7 πλείστους propos. Stein, sequi. Hude || 11 ἀμαρτίδα C
ex AMAPTIAN potest nasci, glossator aliquis (cf. Suid.) tali usus esse videtur exem-
plari || 13 καὶ ἵππικὸν om. Pp || 14 Φωκαέων C Φωκαίων Thom. Mag. || 15 ὀρ-
μεόμενοι C | ἐκτίσαντο scripsi (cf. 153, 2) ἐκτίσαντο codd. τι (q. e. ἐκτίσαντο)
adnotavit Scaliger in notis Cantabrig. Nn. V. 26 ἐκτίσαν Schweighauser | Οἰνο-
τρίας C || 16 Ὑέλη C^{ac} (cf. lectiones codd. Steph. Byz.) | Ποσειδωνιήτεω ABC

μαθόντες ὡς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι ἥρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νῆσον.

Φωκαίης μὲν νῦν πέρι τῆς ἐν Ἰωνίῃ οὕτως ἔσχε· παραπλήσια δὲ 168
τούτοις καὶ Τήιοι ἐποίησαν· ἐπεὶ γάρ σφρων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος
5 Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηίκης
καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν Ἀβδήρα, τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος
Τιμήσιος κτίσας οὐκ ἀπόνητο, ἀλλ' ὑπὸ Θρηίκων ἐξελασθεὶς τιμὰς νῦν
ὕπὸ Τηίων τῶν ἐν Ἀβδήροισι ὡς ἥρως ἔχει.

Οὗτοι μὲν νῦν Ἰώνων μοῦνοι τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι ἐξέλειπον 169
10 τὰς πατρίδας, οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες πλὴν Μιλησίων διὰ μάχης μὲν ἀπίκοντο
Ἀρπάγῳ κατὰ περ οἱ ἐκλιπόντες καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ περὶ τῆς
ἐωντοῦ ἕκαστος μαχόμενοι, ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἀλόντες ἔμενον κατὰ
χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δέ, ὡς καὶ 2
πρότερόν μοι εἴρηται, αὐτῷ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι ἡσυχίην ἤγον.
15 οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἐδεδούλωτο. ὡς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἴωνας
ἐχειρώσατο Ἀρπαγος, οἱ τὰς νήσους ἔχοντες Ἴωνες καταρρωδήσαντες
ταῦτα σφέας αὐτοὺς ἔδωσαν Κύρῳ. κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλλεγο- 170
μένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Παριώνιον πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα
Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, τῇ εἰ ἐπειθόντο, παρεῖχε
20 ἂν σφι εὐδαιμονεῖν Ἑλλήνων μάλιστα· δς ἐκέλευε κοινῶ στόλῳ Ἴωνας 2
ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων
καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν νήσων τε
ἀπασέων μεγίστην νεμομένους καὶ ἄρχοντας ἄλλων· μένουσι δὲ σφι ἐν
τῇ Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην. αὕτη μὲν Βίαντος τοῦ 3
25 Πριηνέος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοις Ἴωσι γενομένη, χρηστὴ δὲ καὶ πρὶν
ἢ διαφθαρεῖν Ἰωνίην Θαλέω ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο τὸ ἀνέκαθεν

AB C P(p)

T 26 Plut. de Hdt. mal. 15 (mor. 857) καὶ μὴν τῶν ἐπὶ σοφῶν, οὓς αὐτὸς σοφιστὰς προσεῖπε, τὸν . . . Θάλητα Φοίνικα τῷ γένει τὸ ἀνέκαθεν ἀποφαίνεται βάρβαρον. Theodoret. Graec. affect. I 24 τὸν . . . Θάλην οἱ μὲν Μιλήσιον λέγουσι, Λεάνδρος δὲ καὶ Ἡρόδοτος Φοίνικα προσηγόρευσαν

6–7 Thom. Mag. 406 (s. v. ὠνήσομαι) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὴν – ἀπόνητο || 26 Phryn. 237 ἀνέκαθεν . . . εἰ δέ τις φαίη ἐπὶ χρόνου παρ' Ἡροδότῳ εἰρησθαι τοῦνομα, ἀληθὴ μὲν φῆσαι (εἴρηται γάρ), οὐ μὴν τῷ ὕφ' Ἡροδότου εἰρησθαι τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται

5 Θρηίκης codd., em. Bekker || 7 ἀπόνητο Pp Thom. Mag. | ἐξελαθεὶς P'p || 10 ἀπικέατο CP || 14 ἄγον CP || 17 ταῦτά propos. Reiske || 21 ἀερθέντας Ald. αἰρεθέντας codd. (cf. 165, 3) || 26 Θάλλεω Pp Θάλεω rell. | τὸ] τὰ propos. Abicht coll. V 55 etc., sed cf. II 43, 2; VI 128, 2

γένος ἐόντος Φοίνικος, ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἰωνας κεκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέῳ, Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης, τὰς δὲ ἄλλας πόλιας οἰκεομένας μηδὲν ἥσσον νομίζεσθαι, καθάπερ εἰ δῆμοι εἶεν.

- 171 Οὕτω μὲν δὴ σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο· Ἀρπαγος δὲ καταστρεφά-
 2 μενος Ἰωνίην ἐποιέετο στρατήϊν ἐπὶ Κᾶρας καὶ Καννίους καὶ Λυκίους 3
 2 ἅμα ἀγόμενος καὶ Ἰωνας καὶ Αἰολέας. εἰσὶ δὲ τούτων Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι
 ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων, τὸ γὰρ παλαιὸν ἐόντες Μίνω κατήκοοι καὶ
 καλεόμενοι Λέλεγες εἶχον τὰς νήσους φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέοντες,
 ὅσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι (ἐπὶ) μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, οἱ δέ, ὅκως
 3 Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν οἱ τὰς νέας. ἅτε δὴ Μίνω τε κατεστραμμένου 10
 γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχεόντος τῷ πολέμῳ τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον
 4 τῶν ἐθνέων ἀπάντων κατὰ τοῦτον ἅμα τὸν χρόνον μακρῷ μάλιστα. καί
 σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ
 τὰ κράνα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες καὶ ἐπὶ τὰς
 ἀσπίδας τὰ σημεῖα ποιεέσθαι, καὶ ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι 15
 πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες, οἳ περ
 ἐώθεσαν ἀσπίσι χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνουσι οἰηκίζοντες περὶ τοῖσι
 5 αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοισι περικείμενοι. μετὰ δὲ τοὺς Κᾶρας
 χρόνῳ ὕστερον πολλῶ Δωριέες τε καὶ Ἰωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων
 καὶ οὕτως ἐς τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρηῖτες 20
 λέγουσι γενέσθαι· οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι τούτοις οἱ Κᾶρες,
 ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐωντοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῷ
 6 ὀνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, τῷ περ νῦν. ἀποδεικνῦσι δὲ ἐν
 Μυλάσοισι Διὸς Καρίον ἱερὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι
 μέτεστι ὥς κασιγνήτοις ἐοῦσι τοῖσι Καρσί, τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν 25
 Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελφεούς. τούτοις μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ
 ἐόντες ἄλλου ἔθνους ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ

AB C P(p)

T 2 Steph. Byz. Τέως· πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ

10—11 Thom. Mag. 74 (s. v. καταστρέφομαι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἅτε — πολλήν ||
 11 Steph. Byz. Καρία· τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικὸς· τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκι-
 μώτατον || 23 Thom. Mag.: v. quae ad I 82, 8 laudantur

1 ἐκτῆσθαι BCP || 2 μέσον] v. Steph. Byz. || 3 καθάπερ CP || 4 οὕτω] οὗτοι
 propos. Schaefer, sequ. Stein Hude || 5 στρατήϊν C || 9 ἐπὶ add. Werfer (cf. II
 29, 1; 34, 1, IV 16, 2; 192, 3) || 10 δὴ] δὲ p || 11 λογιμώτατον] δοκι-
 μώτατον Steph. || 13 ἐξεγένετο C || 15 σημεῖα Pp Ald. || 18 fort. περικείμενοι (nom.
 abs.) vel περικειμένους (ad ἀσπίδας spectans) legendum, ne περικεῖσθαι medii vi
 Hdt. iam habeas aetate || 23 ὀνόματι CP || 24 Μυλάσ-
 σοισι Pp || 25 τοῖσι om. A¹, add. A²

μέτα. οἱ δὲ Καύνιοι αὐτόχθονες δοκέειν ἐμοί εἶσι, αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης 172
 φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασιν δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἢ οἱ
 Κᾶρες πρὸς τὸ Καννικόν (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι),
 νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 5 Καρῶν· τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα εἰλαδὸν
 συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισίν. ἰδρυθέντων δὲ 2
 σφι ἱρῶν ξεινικῶν μετέπειτα, ὥς σφι ἀπέδοξε (ἔδοξε δὴ τοῖσι πατρίοισι
 μῦθον χρᾶσθαι θεοῖσιν), ἐνδύντες τὰ δπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδὸν
 τύπτοντες δόρασι τὸν ἡέρα μέχρι οὖρων τῶν Καλυνδικῶν εἶποντο καὶ
 10 ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιούτοις 173
 χρέωνται, οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης τῶρκαῖον γεγόνασι, τὴν γὰρ Κρήτην
 εἶχον τὸ παλαιὸν πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς 2
 βασιληΐας τῶν Εὐρώπης παίδων Σαρπηδόνης τε καὶ Μίνω, ὥς ἐπεκράτησε
 τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτόν τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας
 15 αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπωσθέντες ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν
 γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλύας, οἱ δὲ Μιλύαι τότε
 Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τέως μὲν δὴ αὐτῶν Σαρπηδὼν ἦρχε, οἱ δὲ ἐκαλέοντο 3
 τό πέρ τε ἡνείκαντο οὖνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιόικων οἱ
 Λύκιοι, Τερμίλαι· ὥς δὲ ἐξ Ἀθηνέων Λύκος ὁ Πανδίωνος, ἐξελασθεὶς καὶ
 20 οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέος, ἀπίκετο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπη-
 δόνα, οὕτω δὴ κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθη-
 σαν. νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. ἐν δὲ τόδε 4
 ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοις συμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι
 ἀπὸ τῶν μητέρων ἑωυτοὺς καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων. εἰρομένου δὲ 5
 25 ἑτέρου τὸν πλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς
 ἀνανεμεῖται τὰς μητέρας. καὶ ἦν μὲν γε γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικῆσθαι,

AB C P(p)

T 1688. Strabo 573 τούτους . . . ἀγαγεῖν ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα . . . καὶ
 ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἔτι δὲ πρότερον Σο-
 λύμους, ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίωνος Λύκον ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύσαι τοὺς αὐτοὺς
 Λυκίους. Steph. Byz. Τέρμερα· πόλις Λυκίας· . . . Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς
 καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. cf. Eust. Dion. 857

8 Λέξ. ἡβηδόν· μετὰ ἰσχύος, μετὰ ἀκολασίας (ὀρχηδόν add. Lexx. alph. conscr.) ||
 26 Suid. s. v. ἀνανέμειν: Ἡρόδοτος δὲ 'ἀνανέμεσθαι' ἐπὶ τοῦ 'καταλέγειν' τέθει-
 κεν

5 γὰρ secl. Stein | ἱλαδὸν Pp; nihil obstat quin forma εἰλαδὸν recipiatur, cf.
 Frisk Etym. Wb. s. v. ἱλη || 6 εἰς C || 7 ἔδοξε δὴ om. C | δὴ] δὲ Ald. edd. || 8 χρᾶ-
 σθαι B || 9 δούρασι Pp || 19 Ἀθηναίων CP | ἐξελασθεὶς Pp || 20 ἀδελφοῦ p Ald. |
 Αἰγέως codd. || 23 συμφέροντα A (vocem obelo sign. nulla in mg. adnotatione
 addita) || 24 ἡρομένου C || 26 ἀνανεμεῖται C

- γενναῖα τὰ τέκνα νενόμισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστός, καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν, γυναικα ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ, ἅτιμα τὰ τέκνα γίνεται.
- 174 Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγον, οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες ἀποδεξάμενοι οὐδὲν οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων
 2 ταύτην τὴν χώραν οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι καὶ Λακεδαιμονίων 5
 ἄποικοι Κνίδιοι τῆς χώρας τῆς σφετέρης τετραμμένης ἐς πόντον, τὸ δὴ Τριόπιον καλεῖται, ἀργμῆνης δὲ ἐκ τῆς Χερσονήσου τῆς Βυβασσίας
 3 ἐούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης πλὴν ὀλίγης περιρρόου. (τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς βορρὴν ἄνεμον ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον θάλασσα.) τὸ ὦν δὴ ὀλίγον τοῦτο ἐὼν ὅσον τε 10
 ἐπὶ πέντε στάδια ὤρουσσαν οἱ Κνίδιοι, ἐν ὧν Ἀρπαγὸς τὴν Ἰωνίην κατεστρέφετο, βουλόμενοι νῆσον τὴν χώραν ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ πᾶσά σφι ἐγένετο, τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρα ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμὸς
 4 ἐστὶ τὸν ὤρουσσαν. καὶ δὴ πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων, μᾶλλον γάρ τι καὶ θειότερον ἐφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ οἰκότος 15
 τὰ τε ἄλλα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς θραυνομένης τῆς πέτρης, ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους ἐπειρησομένους τὸ ἀντίξουν.
 5 ἡ δὲ Πυθίη σφι, ὡς αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρᾶ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, τάδε
 Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε μηδ' ὀρύσσετε.
 Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο. 20
- 6 Κνίδιοι μὲν ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης τοῦ τε ὀρύγματος ἐπαύσαντο καὶ Ἀρπάγῳ ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν.
- 175 ἦσαν δὲ Πηδασεὺς οἰκεῦντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησοῦ μεσόγαιαν, τοῖσιν ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιοίκοις, ἡ ἱερεὶα τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἴσχει. τρεῖς σφι τοῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῶν 25

AB C P(p)

T 19s. Oenom. ap. Euseb. praep. ev. V 26 (fr. 8 Mullach FPhG II 369) Ἴσθμὸν — ἐβούλετο || 23ss. Strabo 611 ἐν . . . τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασσέων τὰ Πηδασα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις. . . τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις, φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκοις, τὴν ἱερείαν τῆς Ἀθηναίης πώγωνα ἴσχειν· τρεῖς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 111: v. quae ad 123, 2 laudantur || 17 Λέξ. ἀντίξουν· τὸ ἐναντιούμενον. Suid. ἀντίξουν· ἐναντίον, πολέμιον· Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃσι (VI 7)

6 οἱ post Κνίδιοι add. Bekker (inepte ut mihi videtur), sequ. Stein Hude || 7 Βυβλασίας codd., corr. Vossius || 9 ἀπέργει Cp Ald. || 13 ἐγένετο CP || 17 ἐπειρησομένους codd. || 19 δὲ om. Oenom. || 20 αἶ κ' Oenom. codd. plur. || 23 Πηδασεὺς C | οἰκοῦντες codd. || 24 μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον Strabo

περὶ Καρίην ἀνδρῶν μούνοι τε ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγω καὶ πρήγματα
παρέσχον πλεῖστα ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὐνομά ἐστι Λίδη. Πηδασέες μὲν 176
νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, Λύκιοι δέ, ὥς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ
Ἀρπαγος τὸν στρατόν, ἐπεξιόντες καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο, ἐσσωθέντες δὲ καὶ κατειληθέντες ἐς τὸ ἄστυ
συνήλυσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα
καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι.
ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὅρκους δεινούς, ἐπεξελθόντες 2
ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι μαχόμενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φαμένων 3
10 Ξανθίων εἶναι οἱ πολλοὶ πλὴν ὀγδῶκοντα ἰστιέων εἰσὶ ἐπήλυδες· αἱ δὲ
ὀγδῶκοντα ἰστίαι αὗται ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέουσιν καὶ οὕτω περιεγέ-
νοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως ἔσχε ὁ Ἀρπαγος, παραπλησίως δὲ καὶ
τὴν Καῦνον ἔσχε· καὶ γὰρ οἱ Καῦνιοι τοὺς Λυκίους ἐμιμήσαντο τὰ πλέω.

Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἀρπαγος ἀνάστατα ἐποίησε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς 177
15 αὐτὸς Κῦρος πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος καὶ οὐδὲν παριείς. τὰ μὲν νυν
αὐτῶν πλέω παρήσομεν, τὰ δὲ οἱ παρέσχε τε πόνον πλεῖστον καὶ ἀξιαπ-
γηγντότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Κῦρος ἐπεῖτε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ὑποχείρια ἐποίησατο, Ἀσσυρίοισι 178
ἐπετίθετο. τῆς δὲ Ἀσσυρίας ἐστὶ μὲν κον καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα
20 πολλά, τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι Νίνου ἀναστά-
τον γενομένης τὰ βασιλῆα κατεστήκεε, ἣν Βαβυλὼν ἐοῦσα τοιαύτη δὴ
τις πόλις· κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγαθος ἐοῦσα μέτωπον ἕκαστον 2
εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ἐούσης τετραγώνου· οὗτοι στάδιοι τῆς περι-
όδου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδῶκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν
25 νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου, ἐκεκόσμητο δὲ

AB C P(p), ad quos ab initio cap. 178 (ubi Κῦρος δὲ ἐπεῖτε incipiunt) rursus
accedunt DTR M SV et ab ἣν δὲ Βαβυλῶν (178, 1) b

Ὅτι Νίνου ἀναστάτου γενομένης μεγάλης πόλεως τῶν Ἀσσυρίων τὰ βασιλῆα
(178, 1) — τετραγώνου (178, 2) exc. §

T 19ss. Eust. Dion. 1005 Ἡρόδοτος . . . περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά
φησιν, ὅτι τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα καὶ ἰσχυρότατον ἡ Βαβυλῶν, ἔνθα
καὶ τὰ βασίλεια, οὗσα δὲ τετραγώνου κέεται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέτωπον ἕκαστον
αὐτῆς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ὥστε εἶναι κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον τῆς πόλεως
στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα

2 Πηδασέες C || 4 ὑπεξιόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 8 || 5 ἐπεδείκνυντο C ||
6 συνείλυσαν Pp || 8 ἐπεξελθόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 4 || 11 ἰστιαίων Pp ||
18 ὑπὸ χεῖρα DTRMSV | ἐποίησαντο C || 18–19 Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο τῆς δὲ
om. A¹, in mg. add. A¹ || 19 ἐστὶ τὰ μὲν ABCP || 20 ὀνομαστότατον C || 21 βασί-
λεια M || 22 καίεται SV | μέγεθος D¹SV || 23 τετραγώνων DTRV¹ || 24 γίνονται
RMV | πόλεως T

- 3 ὥς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρῶτά μιν βαθεῖα
 τε καὶ εὐρεῖα καὶ πλήρῃ ὕδατος περιθέει, μετὰ δὲ τεῖχος πεντήκοντα μὲν
 πήχεων βασιλῆϊων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ διηκοσίων πήχεων. ὁ δὲ βασι-
 179 λῆϊος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι. δεῖ δὲ με
 πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι, ἵνα τε ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμώθῃ καὶ τὸ
 τεῖχος ὄντινα τρόπον ἐργαστο· ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθινον
 τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην, ἐλκύσαντες δὲ πλίνθους
 2 ἱκανὰς ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοις· μετὰ δὲ τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ
 θερμῇ καὶ διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθον ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζον-
 τες ἔδειμαν πρῶτα μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλα, δεύτερα δὲ αὐτὸ τὸ τεῖχος 10
 3 τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ τοῦ τεύχεος παρὰ τὰ ἔσχατα οἰκήματα μον-
 νόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα, τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων
 ἔλιπον τεθρίπῳ περιέλασιν· πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι πέριξ τοῦ τεύχεος ἑκατόν,
 4 χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύτως. ἔστι δὲ ἄλλη
 πόλις ἀπέχουσα ὀκτὼ ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Βαβυλῶνος· Ἴς οὖνομα αὐτῇ. 15

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 179, 1 (ad ἀναισιμώθῃ) ἐξεκοῖσθη, ἐξεφορήθη, ἀνετέθη πλινθινεύεισα· ἐν
 ἄλλοις ἢ λέξις σημαίνει τὸ ἡνύσθη καὶ ἔδαπανήθη B

Τὸ δὲ τεῖχος αὐτῆς πεντήκοντα πήχεων — δακτύλοις (178, 3) et ποταμός τις Ἴς
 ὄνομα ἐσβάλλει (ἐς τὸν) Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον· ὅς ἅμα — ἐκομίσθη (179, 4)
 exc. S ὁ βασιλῆϊος πῆχυς — δακτύλοις (178, 3) in Atticum sermonem vertens exc.
 paroemiogr. R

T 13s. Eust. Dion. 1005 πύλαι δὲ πέριξ τοῦ τεύχους ἑκατόν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ
 καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ ὑπέρθυρα

6 num huc refertur Pollucis (II 102) ἀναστομῶσαι (ἀνεστόμωσε v. l.) τὰς τάφρους
 φησὶν Ἡρόδοτος, καὶ Καλλίας ὁ κωμικός? || 9 λέξ. ταρσοὶ καλάμων· πρασιά, ἐν ᾗ
 ἐξήραινον τὴν πλίνθον. Suid. ταρσοὶ καλάμων· παρ' Ἡροδότῳ ἢ πρασιά, οὐ ἐξή-
 ραινον τὴν πλίνθον. Greg. Cor. 107 ταρσοὺς δὲ καλάμων τὴν πρασίαν, οὐ ἐξήραινον
 τὴν πλίνθον | Antiatt. Bekk. Anecd. 89 δόμων· οὐκ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐφ' οὗ
 ἢ συνήθεια τάττει· Ἡρόδοτος πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ (II 127, 3) || 10 ibid. δεύτερον·
 ἀντὶ τοῦ 'μεθ' ἑτέρου'· Ἡρόδοτος πρῶτῳ || 15 Choerob. in EM 470, 309 τὸ . . . Ἴς
 γράφεται διὰ τοῦ ἰ, ὡς δικατάληκτον. οὐ μόνον δὲ 'δύναμιν' σημαίνει, ἀλλ' ἔστι καὶ
 ὄνομα ποταμοῦ, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

1 ἴδμεν M Ald. (ἴσμεν suprascr. nescio quae man. M) ἴσμεν cett. | τάφος C |
 μιν om. DTRMSV | βαθεῖα T Ald. || 2 εὐρεῖα TMSV Ald. | καὶ² om. TRMSV ||
 3 πήχεων¹ | τεύχων C | ἐὼν om. S || 4 μέζων D¹ R μέζων R μεῖζων V ||
 5 ἐπιφράσαι propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ἀναισιμώθῃ SVb ἄλλη σι-
 μωθῇ D || 8 ἱκανοὺς T | χρεώμενοι RSV || 9 τριήκοντα Vb | πλίνθοις SV
 πλίνθους b | πλίνθον ταρσοὺς καλάμων om. D, in mg. suppl. D² || 10 δεύ-
 τερον Antiatt. | αὐτὸ τὸ] αὐτὸ SV^c b || 11 τεύχους RSV | μοννόκωλα TR μοννώ-
 κωλα C || 11, 12 ἔδειμαν μοννόκωλα M || 13 τεθρίπῳ M | ἐστᾶσι DTRMS ἐστᾶσι
 (σ ex π, α ex α corr.) V ἐπτάσι b | ἑκατόν] ἑκαόντο (ex ἑκαόν^{το} sine dubio or-
 tum) b || 14 ὑπέρθυρον SV || 15 ἡμερῶν DRMSV | ὁδὸν om. M

ἐνθα ἐστὶ ποταμὸς οὐ μέγας· Ἴς καὶ τῷ ποταμῷ τὸ οὐνομα. ἐσβάλλει δὲ οὗτος ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον. οὗτος ὢν ὁ Ἴς ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδόι πολλούς, ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη. ἐτετείχιστο μὲν νῦν ἡ Βαβυλὼν τρόπῳ 180
 5 τοιῶδε, ἔστι δὲ δύο φάρσεια τῆς πόλιος. τὸ γὰρ μέσον αὐτῆς ποταμὸς διείργει, τῷ οὐνομά ἐστι Εὐφράτης, ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίων, ἐὼν μέγας καὶ βαθὺς καὶ ταχύς· ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. τὸ ὢν δὴ 2
 τεῖχος ἐκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ αἵμασι πλίνθων
 10 ὀπτέων παρατείνει. τὸ δὲ ἄστυ αὐτὸ ἐὼν πλήρες οἰκιέων τριορόφων καὶ τε- 3
 τρορόφων κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας τὰς τε ἄλλας καὶ τὰς ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας. κατὰ δὴ ὢν ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασι τῇ 4

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 1 Eust. II. 877 (ad A 668) ὅτι . . . Ἴς καὶ ὀνομά ἐστι ποταμοῦ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος οἶδε καὶ τις δὲ Φύλαξ ἱστορικός, παρεσημειώσαντο οἱ τεχνικοί || 588. Eust. Dion. 988 καὶ Ἡρόδοτος δὲ φησιν, ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διείργει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ Ἀρμενίων μέγας ὢν καὶ βαθὺς καὶ ταχύς, ἐξίει δὲ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν || 10 Dion. Hal. ars rhet. I 3 καὶ Ἡρόδοτος πεντόροφα καὶ ἐξόροφα φησιν εἶναι ἐν Βαβυλῶνι

1–4 Steph. Byz. Ἴς, πόλις Περσική, Ἡρόδοτος πρώτη· ἐνθα καὶ ποταμὸς Ἴς . . . ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς (ἐν codd.) τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη. Herodian. π. μονήρ. λέξ. 19 (s. v. τίς) τὸ 'τίς' ἐπὶ ποταμοῦ κείμενον παρ' Ἡροδότῳ ἐκτεινόμενον ἔχει τὸ ἰ || 5 λέξ. φάρσος (φάρος DO φάρος r)· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον (om. lexx. alph. conser.). Hes. φάρσος· τρύφος, κλάσμα, περὺγιον. Phot. φάρσος· τρύφος, ῥάκος, περὺγιον, ἀκρωτήριον, κλάσμα. Suid. φάρσος· κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, περὺγιον, ἀκρωτήριον. Greg. Cor. 106 φάρσος (φάρος v. l.) τὸ κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκρωτήριον || 9 λέξ. αἵμασι· τὸ ἐξ χαλίκων ὠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον, ὃ νῦν ἐρμακίως καλοῦσιν (δ – καλοῦσιν) καὶ ὁ ἐξ ἀκανθῶν φραγμός blvx). Eust. Od. 1851 (ad σ 358) Αἴλιος . . . Διονύσιος εἰπὼν . . . , ὅτι αἵμασι τὸ ἀπὸ χαλίκων τειχίον, ἐπάγει· ἦν τινες καὶ ἄρπεζον ὡς καὶ Ἴωνες. δηλοῖ δὲ, φησί, τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. I 356 αἵμασι· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον, κυρίως δὲ τοῖς ἡκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. Suid. αἵμασι· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ Ἴωνες οὕτω χρῶνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 101

1 τὸ] τῷ RV | ὀνομα DV || 2 οὗτος om. B⁵ | Εὐφράτην CP | Ἴς] num olim fīs erat scriptum? v. Herodianum || 3 ἐνθα T || 4 τετείχιστο C || 5 δὲ om. DTR MSV || 6 διείργει C | Εὐφράτης CPRV^a b | ὢν Eust. || 7 δὲ] δὴ S om. V b | δὴ ὢν M || 9 αἱ ἐπικαμπαὶ delendum iudicat Legrand | παρὰ τὸ χεῖλος D¹ | αἵμασι V² Lexx. αἵμασιν V b αἵμασιαῖσι (ex ΑΙΜΑΣΙΑ ortum esse recte iudicat Weber Anal. Hdt. 207) S αἵμασι D¹ αἵμασι D man. rec. || 10 ἐὼν P ἐὼν p cett. | οἰκιῶν DTRMSV | τριορόφων B^c P D^c TR^c M (v. Dion. Hal.) | τετρωρόφων B^c PTRSV om. M τριορόφων et τετρωρόφων scripsi cum Hudio, maxime vero dubitans, cf. Wackernagel Dehnungsgesetz 23s. || 11 ἰθείας M || 12 ὁδὸν om. SV

παρὰ τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμόν.
 ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεια φέρουσαι καὶ αὗται ἐς αὐτὸν τὸν ποταμόν.
 181 τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἐστί, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθεῖ, οὐ
 2 πολλῶ τεω ἀσθενέστερον τοῦ ἐτέρου τείχεος, στεινότερον δέ. ἐν δὲ φάρσει
 ἐκατέρω τῆς πόλιος ἐτετείχιστο <τὸ> ἐν μέσῳ· ἐν τῷ ἐνῆν τὰ βασιλῆα 5
 περιβόλῳ [τε] μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ Διὸς Βήλου ἱερὸν
 χαλκόπυλον (καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι τοῦτο ἐόν, δύο σταδίων πάντῃ ἐὼν τετράγω-
 3 νον), ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἱεροῦ πύργος στερεὸς οἰκοδόμηται, σταδίου καὶ τὸ
 μῆκος καὶ τὸ εὖρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε,
 4 καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ, μέχρῃς οὐδ' ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς 10
 αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποίηται.
 μεσοῦντι δὲ κοῦ τῆς ἀναβάσιός ἐστι καταγωγὴ τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι,
 5 ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ
 πύργῳ νηὸς ἔπεστι μέγας· ἐν δὲ τῷ νηῷ κλίνη μεγάλη κέεται εὖ ἐστρω-
 μένη καὶ οἱ τράπεζα παρακείμεαι χρυσῇ. ἄγαλμα δὲ οὐκ ἔνι οὐδὲν αὐτόθι 15
 ἐνιδρυμένον, οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναντίζειται ἀνθρώπων ὅτι μὴ γυνή μούνη
 τῶν ἐπιχωρίων, τὴν αὖν ὁ θεὸς ἔλθεται ἐκ πασέων, ὡς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι
 182 ἐόντες ἰρέες τούτου τοῦ θεοῦ. φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ
 λέγοντες) τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς τὸν νηὸν καὶ ἀναπαύεσθαι ἐπὶ
 τῆς κλίνης (καθάπερ ἐν Θήβῃσι τῇσι Αἰγυπτίῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, 20
 2 ὡς λέγουσι οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ
 Θηβαίου γυνή, ἀμφοτέραι δὲ αὗται λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὁμίλην
 φοιτᾶν, καὶ κατὰ περ ἐν Πατάροισι τῆς Λυκίης ἢ πρόμαντις τοῦ θεοῦ,

AB C P(p) et usque ad στεινότερον δέ (181, 1) DTR M SV(b)

1 Λέξ. λαῦραι· ῥῦμαι, ἄμφοδοι || 12 Λέξ. καταγωγὴ· πανδοχεῖον (πανδοκεῖον lexh. alph. conscr.). Suid. καταγωγὴ· παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον || 21s. Lex. Vindob. p. 89 ἐκεῖθι γράφεται ὡς αὐτόθι· Ἡρόδοτος· καὶ — γυνή

1 ἐπῆσαν D^cTRM ἐπίεσαν D^{ac} εἰσέκεσαν V^cb ἐστήκεσαν SV^{ac} || 2 καὶ¹ om. Pp | αὗται C | χάλκεια DTRMSV^cb || 3 μὲν om. R | περιθεῖ om. DTR MSV || 5 τετείχιστο C | ἐν μέσῳ secl. Stein. verbi τειχίζειν vim transitivam conservare cupiens supplevi τὸ, quod haplographice omissum ab aliquo scriba inter lineas suppletum in prius τε (lin. 6) postea mutatum esse haud absurdum videtur |

ἐνῆν scripsi ἦεν codd. quod ex ^{EN}HN (littera N pro accentu circumflexo lecta?) natum esse veri simile mihi videtur. μὲν proposit. Gronov. in not. et obs. ad loc. ('nec error est in hac voce ἐκατέρω, verum in verbo ἦεν'), quem sequ. edd. alii. intellegas: ἐν τῷ ἐνῆν τὰ βασιλῆα, (sc. ἐτετείχιστο τὸ ἐν μέσῳ) περιβόλῳ μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ (sc. ἐτετείχιστο) Διὸς Βήλου ἱερὸν χαλκόπυλον || 6 τε¹ del. Bekker, cf. quae ad lin. 5 adnotavi. retinere vult Legrand constructionem αἰοιδῆν τε ταύτην πρῶτην καὶ μούνην (II 79, 3) comparans | τε² om. Pp || 7 τοῦτο ἔτι Pp || 14 ἔπεστι B || 17 ὁ om. p Ald. || 20 κατὰ περ C || 21 οἱ om. C || 22 Θηβαίου Lex. Vind.

ἐπεὰν γένηται — οὐ γὰρ ὦν αἰεὶ ἐστὶ χρηστήριον αὐτόθι —, ἐπεὰν δὲ γένηται, τότε ὦν συγκατακλήεται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῷ). ἔστι δὲ 183 τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱεροῦ καὶ ἄλλος κάτω νηός, ἐνθα ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἐνὶ κατήμενον χρύσειον, καὶ οἱ τράπεζα μεγάλη παρακείμεται χρυσῇ καὶ 5 τὸ βάθρον οἱ καὶ ὁ θρόνος χρυσεὸς ἐστὶ. καὶ ὡς ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι, ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσίου πεποιήται ταῦτα. ἔξω δὲ τοῦ νηοῦ βωμός 2 ἐστὶ χρύσεος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος βωμός μέγας, ἐπ' οὗ θύεται τὰ τέλεα τῶν προβάτων· ἐπὶ γὰρ τοῦ χρυσεοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μούνα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια 10 τάλαντα ἕτερος ἐκάστου οἱ Χαλδαῖοι τότε, ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ· ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον ἐκείνον καὶ ἀνδριάς δυνάδεκα πήχεων χρύσεος στερεός. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, τὰ δὲ λέγεται 3 ὑπὸ Χαλδαίων, ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ ἀνδριάντι Δαρεῖος μὲν ὁ Ὑστάσπερος ἐπιβουλεύσας οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν, Ξέρξης δὲ ὁ Δαρείου ἔλαβε καὶ τὸν 15 ἱερεὺς ἀπέκτεινε ἀπαγορεύοντα μὴ κινεῖν τὸν ἀνδριάντα. τὸ μὲν δὴ ἱερὸν τοῦτο οὕτω κεκόσμηται, ἔστι δὲ καὶ ἴδια ἀναθήματα πολλά.

Τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μὲν κούροι καὶ ἄλλοι ἐγένοντο βασιλεῖς, 184 τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, οἱ τὰ τεῖχεά τε ἐπεκόσμησαν καὶ τὰ ἱερά, ἐν δὲ δὴ καὶ γυναῖκες δύο· ἡ μὲν πρότερον 20 ἄρξασα, τῆς ὕστερον γενεῇσι πέντε πρότερον γενομένη, τῇ οὐνομα ἦν Σεμίραμις, αὕτη μὲν ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδῖον ἐόντα ἀξιοθέητα· πρότερον δὲ ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδῖον πᾶν πελαγίζειν· ἡ δὲ δὴ 185 δεύτερον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτωκρῖς, αὕτη δὲ συνετωτέρη γενομένη τῆς πρότερον ἀρξάσης τοῦτο μὲν μνημόσυνα 25 ἐλίπετο, τὰ ἐγὼ ἀπηγγέσομαι, τοῦτο δὲ τὴν Μήδων ὀρώσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν — ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον —, προεφυλάξατο ὅσα ἐδύνατο μάλιστα. πρῶτα μὲν τὸν 2 Εὐφράτην ποταμὸν ἐόντα πρότερον ἰθύν, ὅς σφι διὰ τῆς πόλιος μέσης

AB C P(p), ad quos rursus accedunt ab initio cap. 184 DTR M SV(v)

ss. Athen. 396c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ πρώτῃ φησίν, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ — μούνα

2 τότε ὦν om. P¹ hab. P^mp cett. || 7 μέγας βωμός C | ἐπ' οὗ Stein ὅπου codd. || 8 χρυσοῦ Athen. || 10 ὁρτὴν C || 16 κεκόσμητο C || 18 λόγοισι om. R | μνήμην ποιήσομαι] μ+θήσομαι (μνηθήσομαι vult ut vid.) M | τε om. M || 19 ἐκόσμησαν SV | ἱερά D^acSV | καί² om. C || 20 πέντε om. M || 22 ἐώθεν DTRMSV | ἡ δὲ δὴ ἡ D^ac ἡ δὲ δὲ ἡ D^c ἡδε δὴ ἡ SV (HdEΔH Weber Anal. Hdt. 218) || 23 βασιλεία ταύτης M | Νίτωκρῖς BCD Νίτωκρῖς A Νίτωκρῖς MT Νίτωκρῖς scribitur in initio exe. florileg. (v. testes ad 187, 1) || 25 ἐλίπετο D¹, litteris ei litt. i suprascr. D man. rec. || 26 ἀλλ' ante ἄλλα addi propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ἀραιρημένα D || 28 Εὐφράτην CPRSV | ὄοντα ABCP

ῥέει, τοῦτον ἄνωθεν διώρυγας ὀρύξασα οὕτω δὴ τι ἐποίησε σκολιόν, ὥστε
 δὴ τρεῖς ἐς τῶν τινα κωμέων τῶν ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων. τῇ δὲ
 κώμῃ οὖνομά ἐστι, ἐς τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφράτης, Ἀρδέρικκα. καὶ νῦν οἱ
 ἂν κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, καταπλέοντες ἐς
 τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τρεῖς τε ἐς τὴν αὐτὴν ταύτην κώμην παραγίνονται 5
 3 καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον ἐποίησε, χῶμα δὲ παρέχουσα
 παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος ἄξιον θύουματος, μέγαθος καὶ
 4 ὕψος ὅσον τι ἐστί. κατ' ἐπερθε δὲ πολλῶ Βαβυλῶνος ὄρυσσε ἔλντρον
 λίμνη ὀλίγον τι παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ
 αἰεὶ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἴκοσί τε καὶ 10
 τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος
 5 ἀναισίμου παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεῖτε δὲ οἱ ὤρυκτο,
 6 λίθους ἀγαγομένη κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. ἐποίησε δὲ ἀμφοτέρω
 ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιόν καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος, ὥς ὃ τε ποταμὸς
 βραδύτερος εἴη περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ 15
 ἐς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκ τε τῶν πλόων ἐκδέχεται περίοδος τῆς λίμνης
 7 μακρῇ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χώρας, τῇ αἰεὶ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ
 σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν
 186 αὐτῆς τὰ πρήγματα. ταῦτα μὲν δὴ ἐκ βάθεος περιεβάλετο, τοιήνδε δὲ ἐξ
 αὐτῶν παρενθήκην ἐποιήσατο. τῆς πόλιος ἐούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ 20
 ποταμοῦ μέσον ἔχοντος, ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων, ὅπως τις ἐθέλοι ἐκ

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἡμέρησι 185, 2 b)

Σχόλ. 185, 4 (ad ἀναισίμου) ἀνεσώριζεν, ἀνελίθει χέουσα παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, τοντέστι κατεδαπάνα B

8 Λέξ. ἔλντρον· σκέπη, θήκη, δέσμα (duae ult. voces desunt in lexx. alph. conscr.). Hes. ἔλντρον· δέσμα, θήκη, λέπυρον, ἐνείλημα, κάλυμμα, σκέπασμα. Suid. ἔλντρον· κάλυμμα, ἐκπέτασμα καὶ ἐνείλημα, ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος (cf. quae ad 143, 1 laudata sunt) || 20 Phryn. 199 ἐνθήκη· τὸ μὲν 'παρενθήκη', ὅπως ὑπὸ Ἡροδότου εἴρηται, ὕστερον ὀφόμεθα (nusquam tamen eius mentio fit), τὸ δὲ 'ἐνθήκη', ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἄτοπον

3 Εὐφράτης CPRSV 'ή denuo pictum et perspicuum factum' (Weber) D² | Ἀρδέρικκα C Ἀρδερικά M || 4 ἂν κομίζονται] ω ex o corr. D ἀγκομίζονται RSV | τῆσδε om. TRMSV | ἐς secl. Schweighauser, sequ. edd. alii || 5 Εὐφράτην D | παραγίνονται DV || 6 δέ] δὴ V || 7 μέγεθος SV || 8 κατ' ἐπερθεν DRV | ὤρυσσε CPDMS ὤρυσεν RV | ἔλντρον D || 9 λίμνης DTMSV λύμνης R | παρακλίνασα DTRMSV παρακλίνουσα propos. Weber BPhW 1941, 235ss., vocem παρακλίνειν 'iuxta flectere, aperire' interpretans (III 156, 1 collato) || 10 αἰεὶ C || 12 ὀρύσσουσα propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 13 ἀγομένη DTRMSV | κύκλον D κύκλῳ R || 13.14 ταῦτα ἀμφοτέρω T || 16 πλόων ex πλῶν corr. V || 17 μακρός ABCP^cp | δὲ τοῦτο TM | ἐργάζετο AB¹ || 19 περιεβάλλετο TSV | δὲ om. TRSV || 20 αὐτέων B^c | παρενθήκην B^cCP || 21 πρότερον PTRSV | ἐθέλει C

τοῦ ἑτέρου φάρσεος ἐς τοῦτερον διαβῆναι, χρῆν πλοῖω διαβαίνειν, καὶ ἦν,
ὥς ἐγὼ δοκέω, ὀχληρὸν τοῦτο. αὕτη δὲ καὶ τοῦτο προεῖδε· ἐπεῖτε γὰρ
ὥρυσσε τὸ ἑλυτρον τῇ λίμνῃ, μνημόσυνον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἔργον ἐλείπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκεις, ὥς δὲ οἱ ἦσαν οἱ λίθοι 2
5 ἔτοιμοι καὶ τὸ χωρίον ὥρυκτο, ἐκτρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν
ἐς τὸ ὥρυσσε χωρίον, ἐν ᾧ ἐπίμπλατο τοῦτο, ἐν τούτῳ ἀπεξηρασμένου
τοῦ ἀρχαίου ῥέεθρου τοῦτο μὲν τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν πόλιν
καὶ τὰς καταβάσεις τὰς ἐκ τῶν πυλίδων ἐς τὸν ποταμὸν φερούσας
ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῆσι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τελεχεῖ, τοῦτο
10 δὲ κατὰ μέσσην κοινὴν μάλιστα τὴν πόλιν τοῖσι λίθοισι, τοὺς ὠρύξατο,
οἰκοδόμει γέφυραν δέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ τε καὶ μολύβδῳ. ἐπιτείνεσκε 3
δὲ ἐπ' αὐτήν, ὅπως μὲν ἡμέρη γένοιτο, ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν
διάβασιν ἐποιεῦντο οἱ Βαβυλώνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαιρέε-
σκον τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ διαφοιτέοντες τὰς νύκτας κλέπτοιεν παρ' ἄλ-
15 λήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν λίμνη πλήρης ἐγεγόνει ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ 4
τὰ περὶ τὴν γέφυραν ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα
ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε, καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν ἔλος γινόμενον
ἐς δέον ἐδόκει γεγονέναι καὶ τοῖσι πολιήτησι γέφυρα ἦν κατεσκευασ-
μένη.

20 Ἡ δ' αὕτη αὕτη βασιλεία καὶ ἀπάτην τοιήνδε τινὰ ἐμηχανήσατο· ὑπὲρ 187
τῶν μάλιστα λαοφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἐωντῇ κατεσκευάσατο
μετέωρον ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυλέων, ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον

AB C P(p) DTR M SV

Νίτρωκίς Βαβυλῶνος βασιλεία τοιαῦτα ἐμηχανήσατο (187, 1) — ἀνέφγες (187, 5)
exc. florileg. A² B²

3 Λέξ.: v. ad 185, 4

1 φάρσεως D^{ac} | διαβαίνειν] διαβῆναι CV^{ac} || 3 ἑλυτρον D λύτρον R ἑλυτρον V ||
4 ἐλείπετο D | ἐτέμνετο SV || 5 ἔτοιμοι CPp | ὥρυκτο scripsi (cf. I 185, 5; III

60, 2) ὀρώρυκτο AB² CDRSV ὀρώρυκτο B¹ Pp quod ex ὀρώρυκτο esse natum
veri simile videtur || 6 ὥρυξε propos. Krueger, retineri autem potest imperf. cf.
Kühner-Gerth I 143s. e nostro ad hunc usum illustrandum adhibet Stein in
comm. 66, 4 (ἐφύροντο), 108, 2 (ἐσήμαινον) etc. | τοῦτο τὸ ἐν τούτῳ DTRMSV |
ἀπεξηρασμένου SV || 8 καὶ κατὰ τὰς T | καταβάσεις ABCP || 9 ἀνοικοδόμησε
TRMSV || 10 τὴν πόλιν om. R || 11 τοὺς λίθους om. C | μολίβδῳ pD¹ TRMV^c
μολείβδῳ fort. V¹ | ἐπιτείνεσκε M Ald. || 12 γένηται MT || 13 ἀπαιρέσκον ABCP
ἀπαιρέεσκον D || 14 διαφοιτέοντες C φοιτέοντες TM | τὰς νύκτας om. C secl.
Hude || 16 Εὐφράτην DTRV | ποταμὸν om. M || 17 γινόμενον TRMSV || 20 αὕτη
om. DTRMSV || 21 λαοφόρων (prius ω dubium) B² λεωφόρων DTRMSV λαο-
φόρων A² Tell. extr. ων ex on corr. V | πυλῶν B² | τάφον D || 22 ἐπὶ πολλῆς C |
τάφον D

- 2 γράμματα λέγοντα, τάδε τῶν τις ἐμεῦ ὕστερον γινομένων Βαβυλῶνος
 βασιλέων ἦν σπανίση χρημάτων, ἀνοίξας τὸν τάφον λαβέτω, ὁκόσα
 βούλεται χρήματα· μὴ μέντοι γε μὴ σπανίσας γε ἄλλως ἀνοίξῃ· οὐ γὰρ
 3 ἄμεινον.· οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, μέχρις οὗ ἐς Δαρεῖον περιήλθεν ἡ
 βασιλήϊα. Δαρεῖω δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεεν εἶναι τῇσι πύλῃσι ταύτῃσι μηδὲν
 4 χρῆσθαι καὶ χρημάτων κειμένων καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ἐπικαλεο-
 μένων μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῇσι δὲ πύλῃσι ταύτησιν οὐδὲν ἐχρᾶτο τοῦδε
 εἴνεκα, ὅτι ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ ἐγένετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ
 5 τὸν τάφον εὗρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν καὶ γράμματα λέγοντα,
 τάδε· εἰ μὴ ἀπληστός τε ἕας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν
 10 νεκρῶν θήκας ἀνέωγες.· αὕτη μὲν νῦν ἡ βασιλεία τοιαύτη τις λέγεται
 γενέσθαι.
- 188 Ὁ δὲ δὴ Κῦρος ἐπὶ ταύτης τῆς γυναικὸς τὸν παῖδα ἐστρατεύετο, ἔχοντά
 τε τοῦ πατρὸς τοῦ ἐωντοῦ τοῦνομα Λαβυρήτου καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχήν.
 στρατεύεται δὲ δὴ βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοις ἐξ
 15 οἴκου καὶ προβάτοισι καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω ποταμοῦ ἅμα
 ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος, τοῦ μόνον πίνει βασιλεὺς καὶ ἄλλον

ABC P(p) DTR M SV

Κῦρος ὁ μέγας βασιλεὺς στρατεύεται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ σιτίοισιν (188, 1) inc.
 exc. b ἀνέωγες (187, 5) expl. exc. flor. A P

T 1ss. Plut. Reg. et imperat. apophthegm. (mor. 173) Σεμίραμις . . . ἐαντὶ κατα-
 σκευάσασα τάφον ἐπέγραψεν· ὅστις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνη-
 μεῖον, ὅσα βούλεται, λαβεῖν· || 16—p. 117, 3 Athen. 45b ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς
 φησιν ἐν τῇ α' Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα
 ῥέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς· τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλὰ
 κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοισιν ἔπονται οἱ.
 Eust. Od. 1499 (ad δ 351ss.) . . . δ δὴ ἄλλοι καὶ περὶ τοῦ Σουσίου ἱστορήσαν φά-
 μενοι, ὡς ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοισιν ὕδωρ

10s. Lex. Vindob. p. 33 (s. v. ἀνέωγεν) Ἡρόδοτος· οὐκ — ἀνέωγας

1 γινομένων R || 2 χρήματα DTRMSV | τάφον D | ὁκόσα P ὁπόσα τις A ||
 3 χρήματα om. M | γε² om. A P | ἄλλος R || 4 μέχρι TM | οὐ om. SV | περιήλ-
 θε A περιήλθεν D quoque || 5 βασιλείη A P βασιληῖα T¹ RSV | ἐδόκεε A ||
 6 χρῆσθαι CP | γραμμάτων] χρημάτων codd., corr. Naber || 7 ταῖσι A | πύλῃσι
 δὲ DRMSV | οὐδὲν DRSV || 8 ἐγένετο οἱ A P | ἐγένετο D^cTSV^c ἐγένοντο D^{ac}
 RV^{ac} || 9 εὗρε δὲ V εὗρε δὴ S | καὶ τὰ γράμματα A || 10 εἰς DTRMSV in
 fine versus post ἀπληστός τε supraser. P, post χρημάτων habet A || 11 θήκας νε-
 κρῶν A | ἀνέωγας A Lex. Vind. | βασιληῖα SV || 14 Λαβυρήτου SV Λαβυρίτου
 cett., em. Wesseling locis 74, 3 et 77, 2 collatis || 15 δὴ om. DTRMSV secl.
 Hude | ἐσκευασμένοις TRMSV ἐσκευασμένος D (quod iam ante proposuerat
 Schweighaeuser) || 17 μόνου BCP μόνος TRSV quod etiam recognoscas ex Eust.
 τῷ βασιλεῖ μόνῳ ἐκείθεν πίνοντι (comm. ad Od.), quamquam gen. μόνου habes in
 eiusdem comm. ad Dion. Perieg. | πίνειν R

οὐδενὸς ποταμοῦ. τούτου δὲ τοῦ Χοάσπεω τοῦ ὕδατος ἀπεψημένον πολλὰ 2
 κάρτα ἄμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγηίοισι ἀργυρέοισι
 ἔπονται, ὅκη ἂν ἐλαύνη ἐκάστοτε. ἐπεῖτε δὲ ὁ Κῦρος πορευόμενος ἐπὶ τὴν 189
 Βαβυλῶνα ἐγένετο ἐπὶ Γύνδῃ ποταμῷ, τοῦ αἰ μὲν πηγαὶ ἐν Ματιηνοῖσι εἰσι
 5 ὄρεσι, ῥέει δὲ διὰ Δαρδανέων, ἐκδιδόει δὲ ἐς ἕτερον ποταμὸν Τίγρην, ὁ δὲ
 παρὰ Ὡπιν πόλιν ῥέων ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιδόει, τοῦτον δὲ τὸν
 Γύνδην ποταμὸν ὡς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος ἐόντα νηυσὶ περητόν,
 ἐνθαυτὰ οἱ τῶν τις ἱρῶν ἱππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν
 ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο, ὁ δὲ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε
 10 φέρων· κάρτα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι καὶ 2
 οἱ ἐπηπείλησε οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα ποιήσῃν ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ
 γυναικᾶς μιν εὐπετέως τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν 3
 ἀπειλὴν μετείς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στρατεύσιν διαίρει τὴν στρατιὴν δίχα,
 διελὼν δὲ κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδῶκοντα καὶ
 15 ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ χεῖλος τοῦ Γύνδεω τετραμμένας πάντα τρόπον,
 διατάξας δὲ τὸν στρατὸν ὀρύσσειν ἐκέλευε. οἱ δὲ ὁμίλον πολλοῦ ἐργαζο- 4
 μένου ἦνετο μὲν τὸ ἔργον, ὁμῶς μέντοι τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ
 διέτριψαν ἐργαζόμενοι. ὡς δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος ἐς 190

AB C P(p) DTR M SV(b)

ἀπεψημένον ἀπὸ Χοάσπεω τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος ἐκόμιζον τῷ βασιλεῖ μόνῳ ἐκεῖ-
 θεν πίνοντι. id. Dion. 1073 Χοάσπης . . . παραρρέων . . . τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου
 ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, . . . περὶ οὗ φησι καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι τοῦ ὕδατος
 τοῦ Χοασπείου ἀπεψημένου πολλὰ ἄμαξαι ἡμιόνειοι τετράκυκλοι ἔπονται κομίζουσαι
 ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοις

9 Λέξ. συνψήσας (συμψήσας Lexx. alph. conscr.)· συντρίψας. Greg. Cor. 104 'συν-
 ψήσας' δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ 'συντρίψας'. Suid. συμψήσας· συντρίψας. Ἡρόδο-
 τος· τῶν τις — φέρων || 14 Λέξ. σχοινοτενές· μακρόν, ὀρθόν (om. Lexx. alph. con-
 scr.). Hes. σχοινοτενές· ὀρθόν, μακρόν. Suid. σχοινοτενές· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'μακρόν, ὀρθόν' || 17 Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θερεία· Ἡρόδοτος πρώτῳ

2 ἡμιόνειοι τετράκυκλοι Eust. | ἡμιόνει D¹ ἡμιόνει R ἡμιόνει SV ἡμιόνειαι
 Athen. rell. | ἀγγείοις Eust. ἀγγ••είοισιν V ἀγγείοισι v rell. || 3 ὅποι Pp ὅπη
 cett. | ἐλαύνησι ABC ἐλαύνει M Ald. || 4 Ματιηνοῖσι CPDTRM Μαντίοισιν
 SV || 4–5 Ματιηνοῖσι εἰσι ὄρεσι scripsi Ματιηνοῖσι ὄρεσι (οὗρεσι M) codd. Μα-
 τιηνοῖσι εἰσι ci. Hude || 5 εἰς ABD | Τίγρην P^cTRMV Τίγρην p, v. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 122s. || 6 Ἐρυθρὰν D¹ ἡ in ras. M | τοῦ τὸν δὴν τὸν D ||
 7 Γύνδην AB¹ | ἐπειρᾶτο διαβαίνειν M | νηυσὶ περητόν M νηυσὶ περη•τόν ('τ eras.
 τὸ ex ω corr.' Weber) D νηυσὶ περατόν S νηυσὶπέρητον edd. || 8 ἱρῶν om. SV ||
 9 οἰσχώκεε Sv οἰ•χώκεε V || 10 τε] δὲ S | τούτῳ DTRMSV || 12 οὐ] μὴ TRMSV
 om. D || 14 ὀγδῶκοντα D¹ | καὶ supra lin. add. D¹ || 15 τετραμμένας τοῦ Γύν-
 δεω C || 16 ἐκέλευσεν TRMSV || 17 ἦνέτο DTRMSV | ταύτας M

τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντα διώρυχάς μιν διαλαβών, καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ
 ὑπέλαμπε, οὕτω δὴ ἤλανε ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα· οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρα-
 τευσάμενοι ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος,
 συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ κατειλήθησαν ἐς τὸ
 2 ἄστυ. οἷα δὲ ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, 5
 ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειρόντα, προεσάξαντο σιτία
 ἐτέων κάρτα πολλῶν. ἐνθαῦτα οὗτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιορκίης
 οὐδένα, Κῦρος δὲ ἀπορίησι ἐνείχετο ἅτε χρόνον τε ἐγγινομένου συχνοῦ
 191 ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων. εἴτε δὴ ὢν ἄλλος οἱ
 ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴτε καὶ αὐτὸς ἔμαθε, τὸ ποιητέον οἱ ἦν, ἐποίει δὴ 10
 2 τοιόνδε· τάξας τὴν στρατιὴν ἅπασαν ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν
 πόλιν ἐσβάλλει, καὶ ὀπισθε αὐτὶς τῆς πόλιος τάξας ἐτέρους, τῇ ἐξίει ἐκ
 τῆς πόλιος ὁ ποταμός, προεῖπε τῷ στρατῷ, ὅταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον
 ἴδωνται γενόμενον, ἐσιέναι ταύτῃ ἐς τὴν πόλιν. οὕτω τε δὴ τάξας καὶ κατὰ
 3 ταῦτα παραινέσας ἀπήλανε αὐτὸς σὺν τῷ ἀχρηίῳ τοῦ στρατοῦ· ἀπικό- 15
 μενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τὰ περ ἢ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεία ἐποίησε
 κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἐποίει καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα·
 τὸν γὰρ ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἔλος τὸ ἀρχαῖον
 4 ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. γενο-
 μένου δὲ τούτου τοιούτου οἱ Πέρσαι, οἱ περ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, 20
 κατὰ τὸ ῥέεθρον τοῦ Εὐφράτεω ποταμοῦ ὑπονοστήσαντος ἀνδρὶ ὥς ἐς
 5 μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τοῦτο ἐσῆσαν ἐς τὴν Βαβυλῶνα. εἰ μὲν νυν
 προεπύθοντο ἢ ἔμαθον οἱ Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ Κύρου ποιούμενον, οἱ
 δ' ἂν περιυδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν διέφθειραν κάκιστα,

AB C P(p) DTR M SV(b)

[ο]πι[σθε] — [ο]π[τ]ω 191, 2 Pap. Ox. 2096 fr. IX valde mutilatum

1 Bekk. Anecd. 36 (Phryn.?): v. quae ad 114, 3 laudata sunt || 2s. Lex. Vindob.
 p. 63 ἔμενον ἀντὶ τοῦ ἐξεδέχοντο· Ἡρόδοτος· οἱ — αὐτόν

1 μιν διώρυχας M Ald. || 6 ὀρέοντες CD | προσάξαντο DTRMSV || 7 πολιορ-
 κίας P πολιορκίης D πολιορκίης p cett. || 9 τε] δὲ T^b Ald. | πραγμάτων V
 πρηγμάτων v cett. | ὢν] ὡς D^{ac}R || 10 ἐπεθήκατο C¹ | τὸ] τὰ C || 11 ἅπασαν
 suspic. Stein (in comm. ad loc.) propter ἐτέρους (l. 12), omnino corruptum iudicat
 locum Legrand ἀπαναστάσαν dubitanter propos. Stein (in ed. mai.) || 12 πό-
 λεως M | ἐξίει DTRMSV ἐξίει C]ει tantum superest Pap. Ox. 2096 || 13 πό-
 λεως M || 14 τε om. DTRMSV || 16 ἐποίει C || 17 ἐποίει — 18 λίμνην haplogr.
 om. TRMSV | αὐτὸς] ὁ Κῦρος ABCP || 19 διαβατὸν — 21 κατὰ τὸ ῥέεθρον
 haplogr. om. C (aliqua similia in inf. mg. suppl. C man. rec.) || 20 τούτου] τοῦ
 BM | περ om. D¹, inter lin. add. nescio quae man. D | ἐπαντὶ τοῦτο D¹ ἐπ'
 αὐτὸ τοῦτο D man. rec. || 21 Εὐφράτεω DTRMSV | ἀνδρὶ ὡς] ἀνδρείως D^{ac}TR
 MSV || 22 ἐσίεσαν D¹ ἐσή(ι)εσαν D² cett. | εἰ] οἱ V^b || 23 προεπύθοντο D^{ac} ||
 23 — 24 οἱ δ' ἂν Stein Hude Palmium secuti οὐδ' ἂν ABCP οὐ μὲν cett. codd.
 οὐκ ἂν propos. Schweighauser || 24 διέφθειραν <ἂν> Stein

- κατακλήσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἵμασιās ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας ἔλαβον ἂν σφεας ὡς ἐν κύρτη. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι 6 παρέστησαν οἱ Πέρσαι· ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῆς πόλιος, ὡς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκότας, ἀλλὰ — τυχεῖν γάρ σφι ἐοῦσαν ὁρτὴν — χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς δὲ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο. καὶ Βαβυλὼν μὲν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο.
- 10 Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ὅση 192 τις ἐστί, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· βασιλείᾳ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφήν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς διαραίρηται πάρεξ τοῦ φόρου γῆ πᾶσα. ὅσης ἄρχει. δυνώδεκα ὧν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν τοὺς τέσσαρας μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη χώρα, τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἡ λοιπὴ πᾶσα Ἀσίῃ· οὕτω τριτημορίῃ 2 ἡ Ἀσσυρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν καλέουσι, ἐστὶ ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατίστη, ὅκον Τριτανταίχμη τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλέος ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον ἀργυρίου μὲν προσῆε ἐκάστης ἡμέρης ἀρτάβη

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 13 Eust. Dion. 1005 ὁ αὐτὸς (sc. Hdt.) ... τῇ Βαβυλωνίᾳ χώρα τοσαύτην προσμαρτυρεῖ δύναμιν, ὥστε αὐτὴ μὲν, φησι, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφει τὸν μέγαν βασιλέα, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας || 17ss. Tzetz. ad Hesiod. op. 589 et Chil. III 1–11 huc spectare videntur || 18 Eust. Il. 1206 (ad Y 241) ὁ παρ' Ἡροδότῳ Βαβυλωνίος Τριτανταίχμης ἄλλως τε παμπλούσιος ἦν, δς ἐκάστης φησὶ ἡμέρας ἀρτάβην ἀργυρίου προσωδίαζεν, ἦγον ὑπὲρ τρεῖς μεδίμνους Ἀττικούς, καὶ ζῳοῖς ἄγαν ἐνευθηνεῖτο

3 Poll. X 160 ἀλλὰ μὴν καὶ 'κύρτη' σιδηρᾷ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθιος παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ || 18 Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 109) ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικόν, οὕτως Ἡρόδοτος. Poll. IV 168 πενταχοίνικον· καπίθη, ὡς Ξενοφῶν· ἀρτάβη, ὡς Ἡρόδοτος

1 κατακλείσαντες MV^{ac} || 2 τὰς² τὰ D^{ac}RV | τὰ om. D¹ || 3 κύρτω R κύρτει ut vid. M κυρτηῳ SVb || 5 vocis ἐαλωκότων supraser. ἡλωκότων ut vid. R¹ || 7 ἐορτὴν TRV || 8 ἐσὸ AB | τότε om. DTRMSV || 9 ἀναίρητο TMSV || 12 δυνώδεκα SV || 13 τέσσαρας AB ΔC | μῆνας om. DTRMSV | μιν] νιν D || 14 τῶν om. A¹, supra lin. add. A² | λυπὴ BC¹ | τριτημορίῃ TRMSV || 15 ἡ Ἀσσυρίη om. DT RMSV || 16 σατραπήν CDTRMSV | ἀρχαίων BC^{ac}DTRMSV || 17 πολλὸν κρατὶς ἀρίστη M | Τριπανταίχμη C Τριταίχμη TRMSV Tzetz., cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 122, ubi etiam 128 de Ἀρταβάζου invenies | βασιλέως D^{ac}MV^c βασιλέος D^cV^{ac}b cett. || 18 προσῆει codd.

3 μεστή [ἡ δὲ ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικὸν χωρέον μεδίμνου Ἀττικοῦ
 πλεῖον χοίνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι], ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ πάρεξ τῶν
 πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας ὀκτακόσιοι, αἱ δὲ
 βαινόμεναι ἑξακισχίλια καὶ μύρια· ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων
 4 τούτων εἴκοσι ἵππους. κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο, 5
 ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτε-
 λές τοῖσι κυσὶ προσετιτάχατο σιτία παρέχειν. τοιαῦτα μὲν τῷ ἄρχοντι
 193 τῆς Βαβυλῶνος ὑπῆρχε ἑόντα. ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕεται μὲν ὀλίγῳ,
 καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν ῥίζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο· ἀρδόμενον μέντοι ἐκ
 τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήιον καὶ παραγίνεται ὁ σῖτος, οὐ κατὰ περ 10
 ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσί
 2 τε καὶ κηλωνήιοισι ἀρδόμενος· ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα πᾶσα, κατὰ περ
 ἡ Αἰγυπτία, κατατέμνεται ἐς διώρυχας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων
 ἐστὶ νηυσὶ περητὸς πρὸς ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν, ἐσέχει δὲ ἐς
 ἄλλον ποταμόν ἐκ τοῦ Εὐφράτεω, ἐς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν Νίνος πόλις 15
 οἰκητο. ἔστι δὲ χωρέων αὕτη πασέων μακρῷ ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
 3 Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· τὰ γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειράται
 ἀρχὴν φέρειν οὔτε συκὴν οὔτε ἄμπελον οὔτε ἐλαίην. τὸν δὲ τῆς Δήμητρος
 καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστί, ὥστε ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad fin. cap. 192 v, qui (fol. 177^v) iterum
 habet κυνῶν — παρέχειν 192, 4), atque ab ὑπῆρχεν ἑόντα (cap. 192 extr.) J

Σχόλ. 193, 1 (ad κηλωνήιοις) γερανίοις (leg. γεράνοις?), ἐκ τοῦ 'κηλοῦ'. Όμηρος·
 'αὐα περὶ κηλα' (cf. s. 240) B

4s. Lex. Vindob. p. 22 (s. v. ἀναβαίνει) ὡς παρ' Ἡροδότῳ· ἀνέβαινε — ἵππους ||
 12 Poll. VII 143 τῶν . . . τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον. οὐ
 μόνον γὰρ Ἡρόδοτος μνημονεύει . . . || 15 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst.
 t. II [1901] 12 = Paap X) col. I]ος οὐ [Νί]νον· ἐστὶ δὲ [ἀρίστη·] ἀπὸ τῶν ἀρ-
 των[] κατάλυσις

1 ἡ δὲ — 2 Ἀττικῇσι seclusi ut pristinam glossam considerans, cf. Eust., Poll. et con-
 sideres vocum varietatem et formas ab Iade a nostro usitata abhorrentes parumque
 ad Ionicam dialectum aptatas | μέτρον ἐὼν Περσικὸν χωρέει ABCP | Ἀττικῇς AB
 CP || 2 οἰπποι Vb || 3 πολεμιστέων DTRMSV Eust. | θηλείας DTRMSV || 4 ἐρσέ-
 νων PDTs Lex. Vind. || 5 τοσοῦτω R | δὴ τι a D¹ omisum in fin. vers. add. D² ||
 6 τέσσαρες CPDTRMSV || 9 ἀρδενόμενον JRTMSV^c || 10 τε om. B¹ DJTRMSV ||
 12 καὶ κηλωνήιοις PB^c καὶ κηλωνίοις JTM καὶ κηλονί*οις D (prius o in ω corr. D
 man. rec.) ἡίοισιν V^{ac} ἰδίοισιν S ἡ**ῆσιν V^c (cf. Poll.) | ἀρδενόμενος V^{ac} || 13 ἡ Αἰ-
 γυπτίος V^{ac} (?) S | ἐς secl. Krueger | διωρύχων BD^{ac} || 14 νηυσὶ περητὸς ACP νηυσὶ-
 περητὸς D νηυσὶ περιτὸς SV^{ac} νηυσὶ περη*τὸς V^c || 15 Εὐφράτεω DTRMSV | Τί-
 γριν P^c JTV^{ac} Τίγριν p || 16 οἰκητο D (v. Weber Anal. Hdt. 215) necnon Cod. Aske-
 wianus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. III. 34 unde post Wesselingium istam lectionem
 recepp. edd. omnes; οἰκητο vel οἰκητο olim exstitisse recognosci potest (cf. Weber)
 ex οἱ οἰκητο A οἱ οἰκητο B οἱ οἰκητο CP οἰκώκητο DJTRSV οἰκέεται M
 Ald. | αὕτη πασέων Pp πασέων αὕτη DJRSV ἀπασέων αὕτη TM || 17 καρπὸς
 JRV^{ac} | δένδρεα V || 18 ἐλέην D^{ac}

ἀποδιοδοῖ, ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὐτὴ ἐωυτῆς ἐνείκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ
 δὲ φύλλα αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται
 τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησάμου ὅσον τι 4
 δένδρον μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστάμενος μνήμην οὐ ποιήσομαι εὖ εἰδώς,
 5 ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν καὶ τὰ εἰρημένα
 καρπῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστήν πολλὴν ἀπίκται. χρέωνται δὲ οὐδὲν ἐλαίῳ,
 ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεῦντες. εἰσὶ δέ σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν
 τὸ πεδῖον, οἱ πλεῦνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ
 μέλι ποιεῦνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι τὰ τε ἄλλα καὶ φοινίκων, 5
 10 τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῆσι
 βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψῆν τὴν βάλανον
 ἐσθύνων καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος· ψῆνας γὰρ δὴ φέρουσι
 ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατὰ περ δὴ οἱ ὀλονθοί. τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα 194
 μέγιστόν μοι ἔστι τῶν ταύτῃ μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσων·
 15 τὰ πλοῖα αὐτοῖσι ἔστι τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν Βαβυλῶνα
 ἐόντα κνκλωτερέα πάντα σκύτινα· ἐπεὰν γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι τοῖσι 2
 κατύπερθε Ἀσσυρίων οἰκημένοι νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται,

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 193, 5 οἱ ψῆνες εἰσὶ τὰ κωνώπια (ita scribendum; κωνώπια εἰσὶν οἱ ψῆνες
 codd.) τὰ γινόμενα ἐν τοῖς ὀλόνθοις ABT (cf. Lexx.)

T 7–13 Athen. 651b–c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' (β' codd.) περὶ Βαβυλῶνος λέγων
 φησὶν· εἰσὶ δ' – ὀλονθοί

118. Λέξ. ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα (γινόμενα) τοῖς ἄρσεσι
 Lexx. alph. conscr.). Hes. et Suid. ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα.
 Greg. Cor. 102 ψῆνας τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα ζῶφια. Aristarch. comm. col. I
 [. . . ?ρσε]νες ἕως τούτου πρ[. π]ολλ[ο]ῦ χρόνου[?] ρ[σ]εν εἰσδυν[. . .]

1 ἐπειδὴν ABCP | αὐτὴ ἄριστα DJRTMSV | ἐνείκη] ἐκείνη T om. M | τρι-
 ηκόσια] α in η mut. D² | ἐκφέρειν SV || 3 τεσσάρων CPTMSV | εὐπετέων T
 om. M || 4 μέγεθος SV | οὐ ποιήσομαι μνήμην M || 6 καρπὸν DJRTV^{ac} litteris
 ὦν siglum -ὄν suprascr. nescio quae man. M | χρέονται D^{ac} | οὐδ' ἐν (ε eras.) D ||
 7 ποιεῦνται SV cf. lin. 9 | σφι] αὐτόθι Athen. om. M || 9 ποιεῦνται] ν add. D² |
 συκῶν DJRTMSV συκέων Ath. rell. | θεραπεύουσιν· τῶν γὰρ φοινίκων, οὗς ἔρσε-
 νας Athen. || 10 ἄρσενας P¹ RS ἔρσενας γρ' in mg. add. nescio quae man. S ἔρ-
 σενας Athen. P² p rell. | Ἕλληνας R | Ἕλληνες***καλέουσι D ἐπικαλέουσι conl.
 Colonna | τούτων JRTMSV τούτο D¹ τούτων Athen. D² rell. || 11 πεπαίνῃ τέ]
 πεπαίνηται D^c JRTM πεπένηται SV τε πεπαίνῃ (πεπένῃ v. l.) Athen. | τὴν βα-
 λάνην SV^{ac} om. C || 12 ἐσθύνων Athen. | ἀπορρέῃ Athen. | τοῦ] ὁ τοῦ DJRT
 MSV | δὴ om. R | φέρουσιν Athen. || 13 ἄρσενες RS | καθάπερ Athen. | δὴ
 om. ABC Athen. | ὀλόνθοι DJRTSV | θῶμα vel θῶυμα DJRTMV^c ὁ su-
 prascr. A² θῶυμον SV^{ac} || 14 μοι μέγιστόν ἐστι M | γε] δὲ SV || 16 τοῖσι² om. DJ
 RTSV || 17 ποιήσονται CD^{ac} JRV

περιτείνουσι τούτοις διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν ἐδάφους τρόπον
οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες οὔτε πρῶρην συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος
τρόπον κυκλωτέρειά ποιήσαντες καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον
τούτο ἀπιεῖσι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι φορτίων πλήσαντες· μάλιστα
3 δὲ βίκους φοινικίους κατάγουσι οἴνου πλέους. ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο 3
πλήκτρων καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἐστεώτων, καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ
πλήκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει. ποιεῖται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ πλοῖα
καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον
ἔχει. ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ ὄνος ζῶς ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζουσι πλεῦνες.
4 ἑπεὰν ὧν ἀπίκωνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα καὶ διαθέωνται τὸν φόρτον, 10
νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλάμην πᾶσαν ἀπεκρήρυσαν, τὰς δὲ
διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους.
5 ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν οὐδενὶ τρόπῳ ὑπὸ τάχεος
τοῦ ποταμοῦ· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα ἀλλ' ἐκ
διφθερέων. ἑπεὰν δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκωνται ὀπίσω ἐς τοὺς 15
195 Ἀρμενίους, ἄλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοῖα. τὰ μὲν δὴ πλοῖα
αὐτοῖσι ἐστι τοιαῦτα, ἐσθῆτι δὲ τοιγῆδε χρέωνται, κινῶνι ποδηγεκί

AB C P(p) D J RT M SV

Σχολ. 194, 2 (ad βίκους) ἀγγελία B man. rec.

T 17—p. 123, 6 Strabo 746 Babyloniorum vestimenta describit nostri narrationem sequens

1 Aristarch. comm. col. II init.]νον οἶα νῦν φοροῦσιν οἱ σαχοφοροῦντες. 'dubitari non potest, quin annotatio, cuius finem hic versus praebet, ad διφθέρας στεγαστρίδας referenda fuerit. quas pro vestibis interdum usurpatas esse ex iis, quae apud Pollucem legimus, apparet' (Paap ad loc. p. 39); cf. Poll. VII 70 σκύτιναι . . . ἦσαν ἐσθῆτες . . . διφθέρα . . . στεγαστὸς χιτῶν ἐπικρανον ἔχων, X 180 στέγαστρον . . . ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν (ἤπερ ἡ πολλὴ χρῆσις) τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα . . . || 5 Antiatt. Bekk. Anecd. 85 βίκος· Ἰππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ || 9 Aristarch. comm. col. II ὄνος ζῶς ἐστ[ι]ν· οἶοι καὶ ἐν τοῖς πλοίοις ὄν[οι] ξύλου(?) || 12 Poll. VII 186 . . . καὶ τὸν ὄνον (fort. cum Dindorf legendum τῶν ὄνων) ἐπισάξαι, Ἡρόδοτος

1 τεγαστρίδας CV^c || 3 καλάμων M | πλήσαντες — 4 τοῦτο delendum iudicat Desrousseaux RPh 10, 1886, 63 || 4 τούτοις SV | ἀπιεῖσι DJRTMSV || 5 βίκους ABC βίκους J βίκους P βίκους p rell. | φοινικίους] *doliis e palmularum vino onustum* vertit Valla, unde illum φοινικίου legisse recognoscitur, quae lectio Wesselingio teste ipsius Vallae erat coniectura (cf. Alberti Boll. Comit. per la prepar. NS 7, 1959, 84); genitivum recipit Legrand, sed vi nominis proprii (Φοινικίου) praebet; nescio quomodo talis sensus Vallae possit imputari || 9 ζῶς vel ζῶς D^cJRT MSV Aristarch. ζῶν ut vid. D^{ac} ζῶος cett. | ἔνεστι] ἐστίν Aristarch. || 10 ἀπίκωνται J || 11 ἀπεκρήρυσαν] ἀπινεκρήρυσαν AB litteris ι vel ω litteram ω vel potius ε 'pronom' suprascr. A², unde lectio cod. C ἀπ' ὧν ἐκρήρυσαν potuit nasci ἀπονεκρήρυσαν B^{m2} || 12 ἐπισάξαντες DSV^c || 14 τοῦ e τῶν corr. D¹ | ποιεῦνται D¹ ποιεῦνται B || 17 ποδηγεκί R ποδονεκί M

λινέω· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει καὶ χλανίδιον
 λευκὸν περιβαλλόμενος ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια παραπλήσια τῇσι
 Βοιωτῇσι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, μεμυ-
 ρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφρηγίδα δὲ ἕκαστος ἔχει καὶ σκῆπτρον χειρο- 2
 5 ποίητον· ἐπ' ἐκάστῳ δὲ σκῆπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ῥόδον ἢ
 κρίνον ἢ αἰετὸς ἢ ἄλλο τι· ἄνευ γὰρ ἐπισήμου οὐ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν
 σκῆπτρον. αὕτη μὲν δὴ σφι ἄρτησις περὶ τὸ σῶμά ἐστι, νόμοι δὲ αὐτοῖσι 196
 οἶδε κατεστέεται· ὁ μὲν σοφώτατος ὅδε κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ
 καὶ Ἰλλυριῶν Ἐνετοῦς πυνθάνομαι χρῆσθαι· κατὰ κώμας ἑκάστας ἀπαξ
 10 τοῦ ἔτεος ἑκάστου ἐποιέετο τάδε· ὥς ἂν αἱ παρθένοι γινοίαιτο γάμων
 ὥραϊαι, ταύτας ὅπως συναγάγοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας,
 πέριξ δὲ αὐτὰς ἴστατο ὄμιλος ἀνδρῶν, ἀνιστὰς δὲ κατὰ μίαν ἑκάστην 2
 κῆρυξ πωλέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πασέων, μετὰ δέ,
 ὅπως αὕτη εὐροῦσα πολλὸν χρυσίον πρηθείη, ἄλλην ἀνεκέρυσσε, ἢ
 15 μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδεστάτη· ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικίῃσι. ὅσοι μὲν
 δὴ ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους
 ἐξωνέοντο τὰς καλλιστενοῦσας· ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι

AB C P(p) D J RT M SV

σφι α[ρτ]ησις (195, 2) inc. Pap. Zereteli (Papyri russischer und georgischer Samm-
 lungen fasc. I, no. 15 = Paap VIII) recto ευ[ρ]ουσα] χρ[υσιον] π[ο]λλον — [ευει-
 δεστα]τ[η] (196, 2) Pap. Palau 60 recto
 Σχόλ. 195, 1 (ad εἰρίνεον) μάλινον B

16 Lex. Vindob. 61 ἐπίγαμος· ὁ καιρὸν ἔχων γάμον. Ἡρόδοτος· ὅσοι μὲν ἔσκον
 εὐδαίμονες τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς
 καλλιστενοῦσας

1 τούτω M τούτῳ Ald. | εἰρίνεον JRV εἰρεινέον D^{ac} (ei poster. in i corr. D¹)
 ἡριναῖον T ἐριναῖον M ἐρινέον S | κιθῶνα C || 2 περιβαλλόμενοι DJRTMSV |
 εἶχον SV ἔχουσι M Ald. || 2,3 τοῖσι Βοιωτικοῖσι M τῇσι Βοιωτικῇσι Ald. τοῖσι
 Βοιωτιοῖσιν SV || 3 μίτρῃσι B¹ D¹ μέτροισιν T || 4 σφρηγίδα D σφηγίδα C σφι-
 γίδα V || 6 κρίνον R | αἰετὸς V i post add. J αἰτὸς R || 7 ἄρτησις DJRTM ||
 8 οἶδε Pap. Zeret. (iam coniecerat Eltz) ὥδε codd. | κατεστέασι C, quae lectio
 capite 200 mihi inducta videtur (ad perf. med. usum verbi ἰστάναι cf. Schwyzer
 Gr. Gramm. II 228 et Blass-Debrunner Nt. Gramm. App. 18) κατεσ[Pap. Zeret. ||
 9 χρέεσθαι C χρέεσται B² || 10 ὅσαι αἰεὶ παρθένοι dubitanter propos. Stein | γε-
 νοίαιτο M Ald. || 11 voci ὥραϊαι suprascr. ἢ γνώριαι nescio quae man. A | συν-
 ἀγοιεν SV | εἰς D || 12 ἴσταται C ἴστατο Pap. Zeret. cett. | ἀνδρῶν ομ[Pap. Ze-
 ret., cf. Linner, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s. |
 ἀναστὰς DJRMV || 14 αὕτη JRTMSV αὕτη A | ευροῦσα χρυσιον[ν]η
 ἀλλη Pap. Zeret. Pal. | <ἀν> ἀνεκέρυσσε propos. Stein || 15 ἔσχεν V | συνοικίῃσι
]σι (an]ει?) Pap. Zeret. || 16 δὴ om. Lex. Vind. | ἔσχον SV ἔσκον Pap. Zeret.
 rell. | υπερβαλ[Pap. Zeret. || 17 ἔσχον S ἔσχον V om. M

δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
 3 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κῆρυξ πωλέων τὰς εὐειδε-
 στάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορφεστάτην ἢ εἴ τις αὐτῶν
 ἔμπηρος εἴη, καὶ ταύτην ἀνεκήρυσσε, ὅστις θέλοι ἐλάχιστον χρυσίον
 λαβὼν συνοικέειν αὐτῇ, ἐς δὲ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσέκειτο· τὸ
 δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων παρθένων, καὶ οὕτως αἱ εὐμορφοὶ
 τὰς ἀμόρφους καὶ ἔμπηρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα
 ὅτεω βούλοιοτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέω ἀπαγαγέσθαι τὴν
 παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα ἢ μὴν συνοικη-
 4 σειν αὐτῇ, οὕτω ἂν ἄγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίαιτο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον 10
 ἔκειτο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν βουλόμενον
 5 ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νῦν κάλλιστος νόμος οὗτός σφι ἦν, οὐ μέντοι νῦν γε
 διετέλεσε ἑὼν· ἄλλο δὲ τι ἐξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν
 αὐτὰς μὴδ' [εἰς ἑτέραν πόλιν] ἄγωνται· ἐπεὶ γὰρ ἁλόντες ἐκακώθησαν

AB C P(p) J RT M SV et usque ad cap. 196 extr. (unde folium unum intercidit) D

χ[ρ]υ[σι]ον — ε[μ]π[η]ροι (196, 3) Pap. Palau 60 verso των πα[ρ]θ[εν]ων (196, 3) expl. recto Pap. Zereteli ἐλ[θ]οντα (196, 4) inc. Pap. Societat. Ital. t. X 2, no. 1170 (= Paap IX)

3 Eust.: v. quae ad 8, 1 laudantur || 6s. Lex. Vind. 63 ἔμπηρος· ὁ ἀντίπηρος. Ἡρόδοτος· καὶ οὕτως — ἐξεδίδουσιν

1 δὲ in ras. D man. rec. | ἂν] αὖ con. Legrand || 2 διεξέλθοι Pap. Zeret. (iam coniecerat Bergler) οἱ ἐξέλθοι codd. || 3 ἀμορφωτάτην TM ἀμορφέστατον recognoscas ex Eust., qui ἀκριβέστερα ἀντίγραφα laudat, unde eum alia cognosse, quae ἀμορφώτατον praebeant, apparet | ἢ om. DJRTMSV | αὐτέων C || 4 ἢ ABC^c εἰ C^{ac} ἢ DJRTMV ἦν S corr. Stein; archetypus ἦν praeuisse videtur Weberio in Analectis Hdt. 226 | θέλει T || 5 βαλὼν ABCM γράφεται λαβὼν in mg. A² | τῷ om. MSV | ἐπισταμένῳ TM | προσέκειτο C || 6 δὲ ἂν] δὴ ὦν con. Legrand δ' αὖ con. Hermann || 7 ἐκδοῦναι — θυγατέρα om. DJRTMSV | ἑαυτοῦ C || 8 ἐγγυτεω D¹ (η supra lin. add. D²) | ἀπάγεσθαι ABCP || 9 χρῆ DJRT¹MSV | μὴν] μὲν con. Reiz Stein, sequ. Hude || 10 ἀνάγεσθαι DJRTSV^c ἀγάγεσθαι V^{ac} ἀγαγέσθαι iam coniecerat Stein ἀ*αγεσθαι M ἀπάγεσθαι propos. Gronov., sequ. Hude || 11 ἐκέτο C || 12 σφιν DJ Pap. Soc. Ital. | γε ex δὲ corr. D¹ om. TM || 13 διετέλεσε A διετέλεσε(v) DJRTMSV Pap. Soc. Ital. διατελεῖ propos. Cobet, sequ. Legrand; ter noster usurpat verbum διατελεῖν tempore praeterito (cum partic.): V 86, 3, VII 153, 2, nulla negatione addita imperfecto tempore, hic autem unus est locus, ubi negatum invenitur verbum διατελεῖν | δ' ἐπεξευρήκασιν C εων[. . .] ἐξευρηκασιν Pap. Soc. Ital. | ἵνα — 14 ἄγωνται secl. Stein, sequ. Hude; ad modorum usum v. Kühner-Gerth II 387s. („Nebenzweck und Hauptzweck“), qui I 185, 6, VIII 6 comparat, v. etiam VIII 76, 2 || 14 ἑτέραν R ἑτέραν cett. | voces εἰς ἑτέραν πόλιν ab Iade nostri abhorrentes deleui, ut sensum recipias ‘ne iniuria facta eas secum ducant’. quod scriba aliquis sensus ignarus vocibus ‘in aliam urbem’ interpretandum credidit | ἄγονται V αναγωσι Pap. Soc. Ital., quod probat Weber SIFC 17, 1936, 268 | ἁλόντες om. M

καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου βίου σπανίζων καταπορνεύει τὰ
 θήλεα τέκνα. δεύτερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατέστηκε· τοὺς 197
 κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι, οὐ γὰρ δὴ χρέωνται ἱητροῖσι.
 προσιόντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα συμβουλευόντι περὶ τῆς νοῦσον, εἴ τις
 5 καὶ αὐτὸς τοιοῦτο ἔπαυε, ὁκοῖον ἂν ἔχοι ὁ κάμνων ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα·
 ταῦτα προσιόντες συμβουλευόντι καὶ παραινέουσι ἅσσα αὐτὸς ποιήσας
 ἐξέφυγε ὁμοίῳ νοῦσον ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν
 οὐ σφι ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπείρῃται ἥντινα νοῦσον ἔχει. ταφαὶ δὲ σφι 198
 ἐν μέλιτι, θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν
 10 μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἐωυτοῦ ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμὸν καταγιζό-
 μενον ἴζει, ἐτέρωθι δὲ ἢ γυνὴ τῶντ' οὗτο ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενομένου
 λούνται καὶ ἀμφοτέρω· ἄγγελος γὰρ οὐδενὸς ἄφρονται πρὶν ἂν λούσωνται.
 ταῦτα δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι. ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἐστὶ 199
 τοῖσι Βαβυλωνίοισι ὅδε· δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰσομένην ἐς ἱρὸν
 15 Ἀφροδίτης ἄπαξ ἐν τῇ ζώῃ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ
 ἀξιέμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι, ἐπὶ
 ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι, θεραπερίῃ δὲ σφι
 ὀπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε· ἐν τεμένει Ἀφροδίτης 2
 κατέαται στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσιν θώμιγγος πολλαὶ γυναῖ-
 20 κες, αἱ μὲν γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ διέξοδοι
 πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν, δι' ὧν οἱ ξεῖνοι διεξιόντες

AB C P(p) atque usque ad fin. cap. 198 J RT M SV

Σχόλ. 199, 2 (ad θώμιγγος) σπαρτίον, λίνου B

T 9ss. Strabo 745 ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσοντας ἐξανίστανται
 ἑκάτερος χωρὶς· ὄρθρου δὲ λούονται πρὶν ἀγγεῖον τινὸς ἄφασθαι

7–8 Lex. Vindob. 145 παρεξελθεῖν ἀντὶ τοῦ 'παρεκδραμεῖν'. Ἡρόδοτος· σιγῇ –
 κάμνοντα || 17 Poll. X 52 τὰ δὲ κατάστεγα καὶ στεγαστά καὶ καμάραι· οὕτω γὰρ
 ὠνόμασεν Ἡρόδοτος

1 καὶ οἰκοφθορήθησαν om. D¹, in mg. add. D² | βίου om. S eras. V | βίου δήμου M ||
 2 ὅδε om. M | σφιν J Pap. Soc. Ital. | κατέστηκε Schaefer κατεστήκει codd.
 κατε[Pap. Soc. Ital. || 3 ἐκφέρουσι(ν) JRTMSV Pap. Soc. Ital. | χρεον[ται] Pap.
 Soc. Ital. || 4 νόσον CPJRTMSV νησον Pap. Soc. Ital. || 5 τοιοῦτον JRTMSV
 τοι[Pap. Soc. Ital. | ἔχη JRTMSV | οἶδε M || 6 παραινέουσι καὶ [συμ]βουλευουσιν
 Pap. Soc. Ital. || 7 ἐξεφυγε Pap. Soc. Ital. | εἶδε M (cf. lin. 4) | δὲ om. T¹ RSV ||
 8 τὸν κάμνοντα ante οὐ σφι add. ABCP, cf. Lex. Vindob. | σφιν Pap. Soc. Ital. ||
 10 Βαβυλώνιος ἀνὴρ M | περὶ] περὶ M Ald. || 11 ποιεῖ P ποιεῖ p cett. || 12 καὶ
 om. PJRTMSV καὶ Pap. Soc. Ital. | ἄφρονται T | λούσονται B¹ R || 13 ποιέουσιν
 JRTMSV ποι[. . .] Pap. Soc. Ital. || 14 βαβυλωνιοῖσιν Pap. Soc. Ital. | ἐξομένην C
 Pap. Soc. Ital. | εἰς ABP non extat Pap. Soc. Ital. || 15 ζώῃ C¹ non extat Pap.
 Soc. Ital. || 17 ἰσῆσι C Ald. || 18 ἔπεται πολλή ὀπισθεν P Ald. ὀπισθεν ἔπεται
 πολλή p cett. [θερα]πήνη δε op[ισθεν] (ν?) σφι(ν?) ἔπεται πολλή Pap. Soc. Ital. ||
 21 ὁδῶν] ὁδὸν Ald. δι' ὧν propos. Bekker secl. Schweighaeuser, sequ. Legrand

- 3 ἐκλέγονται. ἐνθα ἐπεὰν ἰζηται γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία ἢ τίς οἱ ξείνων ἀργύριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα μιχθῇ ἔξω τοῦ ἱεροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· 'ἐπικαλέω τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.'
- 4 Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργύριον μέγαθός ἐστι ὅσον ὦν· οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστί, γίνεται γὰρ ἱερὸν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔπεται οὐδὲ ἀποδοκιμῶ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ, ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, καὶ τῷπὸ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις, ὥς μιν λάμψει. ὅσαι μὲν νυν εἶδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένονσι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλήσαι· καὶ γὰρ τριέτεα καὶ τετραέτεα μετεξέτεραι χρόνον μένουσι. ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος.
- 200 Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστᾶσι· εἰσὶ δὲ αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθυὺς μόνον, τοὺς ἐπεῖτε ἂν θηρεύσαντες ἀνήνωσιν (πρὸς ἥλιον ποιεῦσι τάδε, ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον καὶ λεήναντες ὑπέροισι σῶσι διὰ σινδόνης)· καὶ ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν, ἅτε μᾶζαν μαξάμενος ἔχει, ὁ δὲ ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.
- 201 'Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ὑπ' ἐωντῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰκημένον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίον ἀνατολάς, πέρην τοῦ Ἀράξεω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ οἷτινες καὶ
- 202 Σκνυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι τοῦ Ἰστροῦ. νήσους δὲ ἐν αὐτῷ Λέσβω μεγάθεα

AB C P(p), ad quos ab initio cap. 200 rursus accedunt JRT M SV
[ἐπικαλέω] τοι (199, 3) expl. Pap. Soc. Ital. εσ]τιν [παραπλήσιος] (199, 5) —
[ελασσων εἶναι] (202, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. I valde mutilata fines tantum versuum conservans

Σχόλ. 200 (ad ὑπέροισι) τριβεῦσι B

16 Et. Magn. (s. v. σήθω) Ἡρόδοτος τοῦ 'σῶ' τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σῶσιν ἀντὶ τοῦ 'σήθουσιν'

2 μειχ[θῇ] Pap. Soc. Ital. | ἔξω] ἔσω propos. Legrand || 3 εἰπεῖν· τοσοῦδε ἐπικαλέω nomine Vallae adnot. Scaliger ad Stephani editionem (Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V 26) | Μύλιττα] v. quae ad 131, 3 adnotavi || 9 ἀπαλλάττονται Pp Ald. || 13 μὲν δὴ] δὲ JRTMSV μὲν[Pap. Zeret. || 14 ἰχθεῖς V | μόνον C || 15 θηρεύσαντες V^{ac} | ἀνήνωσι JRT ἀνήμωσι SV¹ non extat Pap. Zeret. | post ἀνήνωσιν distinxī illius v. paragogici gratia, quod codd. AB exhibetur || 15—16 πρὸς [.....] σι [.....] σιν[δόνης] Pap. Zeret., ubi Linnér, Eranos 39, 1941, 147 s., ἐς ὄλμον ante ἐσβάλλου]σι supplere vult || 17 ἔχει] ἔδει propos. Diels, sequ. Hude || 18 Μασσαγέτας JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 19 ὑπ' ἐπ' T¹ | ἐωντὸ C ἐωντὸν JRT MSV non extat Pap. Zeret. | εἶναι ante λέγεται C om. M || 22 λέγουσι om. C || 23 εἶναι καὶ ἐλάσσων M οὐκ ἐλάσσων εἶναι Palat. Gr. 176 | μεγέθεα J μεγάθεα RSV

παραπλησίας συχνάς φασι εἶναι, ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, οἱ σιτέονται
 μὲν ῥίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παντοίας, καρπὸν δὲ ἀπὸ δενδρέων
 ἐξευρημένους σφι ἐς φορβὴν κατατίθεσθαι ὠραίους καὶ τούτους σιτέεσθαι
 τὴν χειμερινήν· ἄλλα δὲ σφι ἐξευρησθαι δένδρεα καρπὸν τοιούδε τινας 2
 5 φέροντα, τοὺς ἐπεῖτε ἂν ἐς τὸντὸ συνέλθωσι κατὰ εἶλας καὶ πῦρ ἀνακαύ-
 σονται κύκλῳ περιζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ, ὁσφραινομένους δὲ
 καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου μεθύσκεσθαι τῇ ὁσμῇ
 κατὰ περ Ἑλληνας τῷ οἴνῳ, πλεῖνος δ' ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ μᾶλλον
 μεθύσκεσθαι, ἐς δὲ ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι καὶ ἐς ἀοιδὴν ἀπικνέε-
 10 σθαι.

Τούτων μὲν αὕτη λέγεται δίαίτα εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης ποταμὸς ῥέει μὲν 3
 ἐκ Ματινηῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε
 καὶ τριηκοσίας διέλαβε ὁ Κῦρος, στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα,
 τῶν τὰ πάντα πλὴν ἑνὸς ἐς ἑλέα τε καὶ τενάγεια ἐκδιδοῖ, ἐν τοῖσι ἀνθρώπους
 15 κατοικῆσθαι λέγουσι ἰχθυὺς ὠμοὺς σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας
 χρᾶσθαι φωκίων δέρμασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ 4
 καθαροῦ ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπίη θάλασσά ἐστιν ἐπ' ἐω-
 τῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσσῃ. τὴν μὲν γὰρ Ἑλληνες ναντίλλον-
 ται πᾶσα καὶ ἡ ἔξω Στηλέων θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη καὶ ἡ
 20 Ἐρυθρὴ μία ἐοῦσα τυγχάνει. ἡ δὲ Κασπίη ἐστὶ ἐτέρη ἐπ' ἐωυτῆς, ἐοῦσα 203
 μῆκος μὲν πλόον εἰρεσίῃ χρεωμένῳ πεντεκαίδεκα ἡμερέων, εὖρος δέ, τῇ

AB C P(p) RJT M SV

λ[εγουσι] (202, 3) — αγριης ζωοντα (203, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. II

T 11–14 Eust. Dion. 739 Ἡρόδοτος δὲ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν (sc. Araxen flu-
 vium) εἶναι τοῦ Ἰστροῦ, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν . . . στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδι-
 δόναι εἰς ἑλὴν καὶ τενάγη. Strabo 531 ad eadem nostri spectans Hdt. verba nullam
 habere fidem declarat || 17 Eust. Dion. 48 Ἡρόδοτος . . . λέγει, ὅτι ἡ Κασπίη ἐστὶν
 ἐπ' ἐωυτῆς οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσσῃ || 21 ibid. 721 εὐπέρατός ἐστι (sc. mare
 Caspium), μῆκος μὲν πλόον ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσι ιε' ἡμερῶν, εὖρος δὲ ὀκτώ ἡμερῶν,
 ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτη ἐαυτῆς, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον

1 συχνάς om. C | αὐτοῖσιν JRTMSV || 3 φορβήν ut vid. A, litterae μ (?) litte-
 ram β suprascr. A man. rec. || 4 τοιούδε τινας codd. nonnulli τοιούδε τινας R ||
 5 τῶντῶ RM | ἵλας Pp ὕλας S εἶλας vel εἴλας vel εἰλὰς cett. | ἀνακαύσον-
 ται RT¹ || 7 καταγιαζομένον JRTMSV | ἐπιβαλλομένου C || 8 καθὰ περ JV ||
 12 Ματινηῶν CM Ματιανῶν attice Eust. Ματιονῶν SV¹ Μαντιονῶν V² |
 Γύνδης C | τε om. JRTMSV || 13 διέβαλε J | τεσσαράκοντα AB || 15 κατοικεί-
 σθαι PJRTMSV | ἰχθεῖς SV¹ || 16 φωκίων SV | ἐν] εκ Pap. Zeret. || 17 [ε]ωυτης
 Pap. Zeret. αὐτῆς vel αὐτῆς rell. || 18 συμμίσγουσα Pp || 19 πᾶσα AB Pap.
 Zeret. πᾶσαν rell. | Στηλέων] 'sc. Ἡρακλέων' explic. Stein in ed. in usum scho-
 larum locis II 33, 4, IV 42, 2 comparatis <Ἡρακλέων> στηλέων Hude στηλῶν
 JRTMSV | καί² om. C || 20 τυγχάνει ἐοῦσα Pap. Zeret. Ald. | ἐαυτῆς C || 21 μὲν
 om. JRTMSV non extat Pap. Zeret., sed quoad ex spatio iudicari potest, habe-
 bat | χρεωμένῳ B

- εὐρυτάτη ἐστὶ αὐτὴ ἐωντῆς, ὅκτῳ ἡμερέων. καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην
 φέροντα τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει ἐὼν ὀρέων καὶ
 πλήθει μέγιστον καὶ μεγάλῃ ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ
 καὶ παντοῖα ἐν ἐωντῷ ἔχει ὁ Καύκασος, τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης
 2 ἀγρῆς ζῶοντα. ἐν τοῖσι καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ἰδέης παρεχόμενα 5
 εἶναι λέγεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ ζῶα ἐωντοῖσι ἐς
 τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγερ-
 σκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ κατὰ περ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τούτων τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα κατὰ περ τοῖσι προβάτοισι.
- 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς Κασπίης καλεο- 10
 μένης ὁ Καύκασος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα
 πεδῖον ἐκδέκεται πλήθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν. τοῦ ὧν δὴ πεδῖον <τούτου>
 τοῦ μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν μετέχουσιν οἱ Μασσαγέται, ἐπ' οὗς ὁ
 2 Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι· πολλὰ τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ
 ἐπαίροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον 15
 τι εἶναι ἀνθρώπου, δεύτερα δὲ ἡ εὐτυχία ἢ κατὰ τοὺς πολέμους γινομένη·
 ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος
 205 διαφυγέειν. ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος γυνὴ τῶν Μασσαγετέων
 βασίλεια· Τόμυρις οἱ ἦν οὖνομα. ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο (τῷ
 λόγῳ θέλων γυναικα ἦν ἔχειν). ἡ δὲ Τόμυρις συνειῖσα οὐκ αὐτήν μιν 20

AB C P(p) RJT M SV

Τῆς Κασπίης θαλάσσης τὰ μὲν πρὸς — ὑψηλότατον (203, 1), τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε —
 ἄποψιν, οὐ μοῖραν — ὁ Κῦρος ἐστράτευσε (204, 1) exo. §

12 Poll. II 58 Ἡρόδοτος . . . καὶ ἄποψιν

1 εὐρυτάτη A¹, εν suprascr. A man. rec. || 2 Καυκάσιος JRTSV non extat
 Pap. Zeret. Καύκασος scr. Legrand 'suadente Snellio' (cf. infra 4) | ἐὼν BJRTSV
 Pap. Zeret. | οὐρέων C || 3 μεγάλῃ J μεγάθῃ RSV μεγάθῃ Pap. Zeret.
 rell. | ὑψηλότατος M non extat Pap. Zeret. || 4 ἐωντῷ C | Καυκάσιος JRTSV
 καυκασίς Pap. Zeret. | ἀπ' ἐξ JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 5 ἀγρῆς
 JRMSV || 8 δὲ] τε JRTMSV || 9 ἐκφανέα C || 11 Καυκάσιος JRTSV | ἀπείρ-
 γει ABP || 12 δὴ om. M | πεδῖον] τὸ πεδῖον C | τούτου add. Herold Progr.
 Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 12 || 13 μοῖραν codd. || 14 ἔσκε JRTSV^c ἔχει C ||
 15 ἐπαίροντα M | καὶ ἐπὶ τρύνοντα V om. M | τὸ] τῷ P¹p || 16 δεύτερον
 JRTMSV | πολεμίους JRTSV | γενομένη ABC || 17 ἐκεῖνον J || 18 Μασσαγε-
 τέων JRTSV || 19 Τόμυρις Pal. Gr. 176, cf. Suid. s. vv. μνωμένη, Τόμυρις |
 ταύτη JRTMSV || 20 γυναικῶν R | ἦν scripsi ἦν codd., cf. gramm. meam
 115, 189 μιν propos. Cobet | θέλων — ἔχειν delenda iudicat Abicht Progr.
 Lünebg. 1862, 7; post ἐμνᾶτο distinx. Legrand | συνειῖσα JRTMSV | οὐ κατ'
 αὐτήν SV

μνόμενον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιλῆην, ἀπείπατο τὴν πρόσδοτον.
 Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξην 2
 ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος [ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας] στρατιήν γεφύρας τε
 ζευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ διάβασιν τῷ στρατῷ καὶ πύργους ἐπὶ πλοίων
 5 τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομώμενος. ἔχοντι δὲ οἱ τοῦτον 206
 τὸν πόνον πέμψασα ἡ Τόμυρις κήρυκα ἔλεγε, τάδε ὦ βασιλεῦ Μήδων,
 παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, οὐ γὰρ ἂν εἰδείης, εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται
 ταῦτα τελεόμενα· πανσάμενος δὲ βασίλευε τῶν σεωντοῦ καὶ ἡμέας
 ἀνέχευ ὀρέων ἄρχοντας, τῶν περ ἄρχομεν. οὐκ ὦν ἐθελήσεις ὑποθήκησι 2
 10 τησίδε χρῆσθαι, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι· σὺ δὲ ἦν
 μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετέων πειρηθῆναι, φέρε μόχθον μὲν, τὸν
 ἔχεις ζευγνύς τὸν ποταμὸν, ἄφες, σὺ δὲ ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ τριῶν ἡμερέων ὁδὸν διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέραν. εἰ δ' ἡμέας 3
 βούλει ἐσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέραν, σὺ τῶντὸ τοῦτο ποιεῖ.
 15 ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους, συναγείρας
 δὲ τούτους ἐς μέσον σφί προετίθει τὸ πρῆγμα συμβουλευόμενος, ὁκότερα
 ποιήη. τῶν δὲ κατὰ τῶντὸ αἰ γινώμαι συνεξέπιπτον κελευόντων ἐσδέκεσθαι
 Τόμυριν τε καὶ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμε- 207
 νος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀπεδείκνυτο ἐναντίην τῇ
 20 προκειμένη [γνώμῃ] λέγων, τάδε ὦ βασιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι,

AB C P(p) RJT M SV et ab ἐπὶ πλοίων (205, 2) D

T 1–3 Suid. Τόμυρις (Τώμυρις cod. unus, qui in mg. add. τοῦτο εἰ διὰ τοῦ ω
 μεγάλου γράφεται, οὐκ ἔχει τόπον ὧδε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς)· βασιλεία Μασσαγετῶν,
 ἦν μνόμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλω — ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρα-
 τείαν

1–3 Suid. μνωμένη· μνηστευομένη· ὅτι Κῦρος Τώμυριν μνόμενος — στρατιάν

1 Μασσαγετέων JRTSV || 2 προεχώρει(ν) PJRTMSV | Ἀράξα ABCP ||
 3 Μασσαγέτας MV^{ac} | ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας om. Suid. s. vv. Τόμυρις, μνωμένη;
 delevi discrepantiam considerans inter hunc et superiores locos quod ad formam
 nominis Massagetarum traditam attinet | στρατιήν T στρατιάν Suid. s. v. μνω-
 μένη στρατείαν Suid. s. v. Τόμυρις τὴν στρατιήν M || 7 σπεύδης D | εἴ τοι εἴ
 τι T¹V¹ || 8 εἰς C || 8 τελεόμενα DJRT¹SV τελεώμενα Pal.
 Gr. 176 τελεύμενα MT² || 10 πάντα S | μᾶλλον om. M | ἦν] εἰ PDJRTMSV ||
 11 προθυμέαι Pp προθυμέαι (η ex corr. man. rec.) D προθυμία V^{ac} (ad sub-
 iunct. formam προθυμέαι v. gramm. meam 159) | Μασσαγετέων RSV | μὲν om. J ||
 13 εἰς RV || 14 βούλει D^{ac}JRSV^{ac} | εἰσδέξασθαι CR | ἡμετέραν JV^{ac} | ποίει CD
 RSV || 15 συνεκάλεσε C || 16 εἰς RV | προετίθετο τὸ R || 17 ποιεῖ DJRTMSV |
 εἰσδέκεσθαι C || 20 γνώμη A γνώμην Pal. Gr. 176 τῇ γνώμῃ J om. M Ald.,
 seclusi | τοι] τί οἱ J

ὅτι, ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκέ τοι, τὸ ἂν ὄρῳ σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῶ, κατὰ
 δύναμιν ἀποτρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἐόντα ἀχάρिता μαθήματα
 2 γέγονε. εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι καὶ στρατιῆς τοιαύτης ἄρχειν,
 οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμὲ σοὶ ἀποφαίνεσθαι· εἰ δ' ἔγνωκας, ὅτι
 ἄνθρωπος καὶ σὺ εἰς καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκεῖνο πρῶτον μάθε, ὥς 5
 κύκλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἔῃ αἰεὶ
 3 τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. ἤδη ὦν ἐγὼ ἔχω γνώμην περὶ τοῦ προκειμένου
 πρηγματος τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι· εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἔνι· ἐσσωθεὶς μὲν
 προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν, δηλα γὰρ δὴ, ὅτι νικῶντες Μασσαγέται 10
 4 οὐ τὸ ὀπίσω φεύγονται, ἀλλ' ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι· νικῶν δὲ οὐ νικᾷς
 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβὰς ἐς τὴν ἐκείνων νικῶν Μασσαγέτας ἔποιω
 φεύγουσι· τὼντὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ, ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιουμένους
 5 ἑλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριδος. χωρὶς τε τοῦ ἀπηγνημένου αἰσχροῦ
 καὶ οὐκ ἀνασχετὸν Κῦρόν γε τὸν Καμβύσῳ γυναικὶ εἵξαντα ὑποχωρῆσαι 15
 τῆς χώρας. νῦν ὦν μοι δοκεῖ διαβάντα προελθεῖν, ὅσον ἂν ἐκεῖνοι
 διεξίωσι, ἐνθεῦτεν δὲ τάδε ποιεῦντας πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι
 6 (ὥς γὰρ ἐγὼ πνιθάνομαι, Μασσαγέται εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι
 καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθές)· τούτοισι ὦν τοῖσι ἀνδράσι τῶν προβάτων

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 207, 3 (ad ἐσσωθεὶς) ἡττηθεὶς B

Εἰ δ' — εὐτυχεῖν (207, 2) exc. paroemiogr. X

T 2 Schol. Clem. Alex. Protr. p. 310 Stählin ἐπὶ τῆς πυρᾶς οὕτως εἶπεν Κροῖσος, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· τὰ δὲ — μαθήματα γέγονεν

5—7 Stob. CV 53 Ἡροδότου· ὥς κύκλος — εὐτυχεῖν || 11 Thom. Mag. 118 (s. v. ἐλάω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὐ τὸ ὀπίσω — ἐλῶσιν

1 ὅτι om. Ald., secl. Desrousseaux RPh 10, 1886, 64 propter discordantiam grammaticam (sequente acc. c. inf.), sed cf. IV 137, 2 et v. quae Kühner-Gerth II 357 (n. 3b) afferunt e Platone Lysia Xenophonte aliisque auctoribus | ὄρῳ C || 2 τὰ² om. RM | ἀχάρिता] ἀριστα C ἀχάριστα T² Ald. || 3 ἐγεγόνε C γέγονε(v) DJ RTSV Schol. Clem. Al. || 5 καὶ σὺ ἄνθρωπος M || 6 αἰεὶ M || 7 αὐτοὺς om. R | εὐτυχεῖν Stob. | ἐγὼ ἔχω γνώμην scripsi ἔχω γνώμην ABCPD ἐγὼ γνώμην ἔχω JRTSV γνώμην ἔχω M | περὶ om. R || 8 πράγματος V || 9 ὅδε τοι] ὅδε τη M ὅδε τις Ald. || 10 πρὸς ἀπολλύεις D¹ || 12 εἰς J | Μασσαγέται D¹ (litteram s extr. voci adscr. D²) Μασσαγέται M Μασσαγέτας TRSV || 13 ἐναντιουμένους DJRTM SV || 14 ἰθὺς C | τῆς² om. SV | Τομύριδος DJRTMSV | ἀπηγνημένον D^{ac}, corr. D¹ || 15 καὶ] τε καὶ M Ald. | γε] τε D¹ del. D² om. M | γυναικὶ M | εἵξαντα D^{ac} | ἀποχωρῆσαι R || 16 χώρας] μάχης JRTMSV | διαβάντας ABCP | προσελθεῖν C¹ D JRT¹ V || 17 an sit ὑπεξίωσι scribendum dubitat Stein; recep. Hude, inepte vero, cf. grammaticam meam 175 | ποιεῦντες B | περιγίνεσθαι DJRTMSV || 18 Μασσαγέται M | Περσικῶν ἀνδρῶν (τε om.) M || 19 καλῶν] κακῶν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 63

ἀφειδέως πολλὰ κατακόφαντας καὶ σκευάσαντας προθεῖναι ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ τῷ ἡμετέρῳ δαῖτα, πρὸς δὲ καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἶνον ἀκρήτου
καὶ σιτία παντοῖα, ποιήσαντας δὲ ταῦτα ὑπολιπομένους τῆς στρατιῆς τὸ 7
φλαυρότατον τοὺς λοιποὺς αὐτοὺς ἐξαναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ
5 ἐγὼ γνώμης μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ τρέφονται τε πρὸς
αὐτὰ καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων.⁷

Γινώμαι μὲν αὗται συνέστασαν, Κῦρος δὲ μετεῖς τὴν προτέραν γνώμην, 208
τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος προηγόρευε Τομύρι ἐξαναχωρεῖν ὡς αὐτοῦ
διαβησομένου ἐπ' ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξανέχωρε, καθὰ ὑπέσχετο πρῶτα.
10 Κῦρος δὲ Κροίσου ἐς τὰς χεῖρας ἐσθλὴν τῷ ἑωυτοῦ παιδί Καμβύσῃ, τῷ
περὶ τὴν βασιλίην ἐδίδου, καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ
εὖ ποιεῖν, ἣν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ, ταῦτα ἐντειλάμε-
νος καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας αὐτὸς διέβαινε τὸν ποταμόν καὶ ὁ
στρατὸς αὐτοῦ.

15 Ἐπεῖτε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξην, νυκτὸς ἐπελθούσης εἶδε ὄψιν εὐδων 209
ἐν τῶν Μασσαγετέων τῇ χώρῃ τοιήνδε· ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὄραν
τῶν Ὑστάσπεος παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας
καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπεϊ 2
δὲ τῷ Ἀρσάμεος ἐόντι ἀνδρὶ Ἀχαιμενίδῃ ἦν τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύ-
20 τατος ἐὼν τότε ἡλικίην ἐς εἰκοσὶ κον μάλιστα ἔτεα, καὶ οὗτος κατελέλειπτο
ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην στρατεύεσθαι. ἐπεὶ ὧν δὴ ἐξηγέρθη 3
ὁ Κῦρος, ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος· ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη
εἶναι ἡ ὄψις, καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μῦθον εἶπε· Ὑστασπες,
παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐάλωκε. ὡς δὲ ταῦτα

AB C P(p) D J RT M SV

απ]ολα[βων (209, 3) — παροιχομε]νη (209, 4) Pap. Palau 135

3 Suid. φλαυρότατον· ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρό-
τατον· παρὰ Ἡροδότῳ

1 ἀφειδέων Pp || 2 καὶ om. JRTMSV | κρατῆρας ἀφειδέως JRV ἀφειδέως κρη-
τῆρας T | ἀκράτου T || 3 ὑπολειπομένους DJRTMSV, cf. Suid. || 4 φανλότητον
A¹C | ἐπὶ om. C | ποταμόν aD¹ omissum in mg. suppl. D² || 5 τε om. M Ald. ||
6 ἀπόδεξις DRSV ἀπόδεξις J || 7 αὗται] ἄλλων B | συνέστασαν SV 'glossema
in textum irrepsit et cum eo contaminatum est' Weber Anal. Hdt. 200 || 8 τὴν]
τοῦ B | Κροίσου διελόμενος T | Τομυρα ut vid. D^{ac} Τόμυριν RSV || 9 ἐξαναχώ-
ρεε CJ | κατὰ CP καθὰ M || 10 παιδί om. T || 12 εὖποιεῖν codd. nonnulli | Μα-
σαγέτας TM || 15 Ἀράξεια ABCP || 16 Μασσαγετέων TM Μασσετέων V¹ |
ἐν τῷ ὕπνῳ om. S || 17 Ὑστάσπεως ut vid. D^{ac} | τῶν] τὸν R || 18 τὴν¹] τῇ V^{ac} |
τὴν² om. M | Ὑστάσπη AB || 19 Ἀρσάμεος BDJRTMSV || 20 κον om. C | κα-
ταλέλειπτο CPJRTMSV || 21 δὴ om. M | ἐξηγέρθη C^oPp Ald. || 22 ὄψεως V ὄψις
A¹B¹ o supra lin. add. nescio quae man. A || 23 καλεσάσας C

- 4 ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω· ἐμεῦ θεοὶ κήδονται καὶ μοι πάντα προ-
 δεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροιχομένη νυκτὶ εὐδων εἶδον
 τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας καὶ
 5 τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὦν ἔστι
 μηχανὴ ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης οὐδεμία τὸ μὴ οὐ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί. 5
 σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ὀπίσω ἐς Πέρσας καὶ ποίεε, ὅπως,
 ἐπεὰν ἐγὼ τάδε καταστρεφάμενος ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι καταστήσης τὸν
 210 παῖδα ἐς ἔλεγχον.· Κῦρος μὲν δοκέων οἱ Δαρεῖον ἐπιβουλεύειν ἔλεγε τάδε·
 τῷδε οἱ ὁ δαίμων προέφαινε, ὥς αὐτὸς μὲν τελευτήσῃ αὐτοῦ ταύτῃ
 2 μέλλοι, ἡ δὲ βασιληίᾳ αὐτοῦ περιχωρεῖ ἐς Δαρεῖον. ἀμείβεται οἱ δὲ ὦν 10
 ὁ Ὑστάσπης τοῖσδε· ὦ βασιλεῦ, μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγωνός, ὅστις τοι
 ἐπιβουλεύσει — εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα —, ὃς ἀντὶ μὲν δούλων
 ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι, ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων ἄρχειν
 3 ἀπάντων. εἰ δέ τίς τοι ὄψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλεύειν
 περὶ σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τούτῳ, ὃ τι σὺ βούλει.· 15
 Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμειψάμενος καὶ διαβὰς τὸν Ἀράξην ἦε ἐς
 Πέρσας φυλάξων Κῦρον τὸν παῖδα Δαρεῖον.
- 211 Κῦρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξεω ἡμέρης ὁδὸν ἐποίησε τὰς Κροίσου

AB C P(p) D J RT M SV

τη[ν ταχίστην — ποι]ει ρ[κως (209, 5) Pap. Ox. 2096 fr. 10—12 col. I valde mutila
 δο]κεων (210, 1) — [απα]ν[των (210, 2) pap. Ox. fr. 10—12 col. II valde mutila
 δια]βας (210, 3) — τον [της] βα[σιλειης] (211, 3) fr. 10—12 col. III

Οὐκ ὦν — ἐπιβουλεύειν (209, 5) exc. paroemiogr. X

Ἀμείβεται οἱ — ὡς τάχιστα (210, 2) exc. floril. X deest P Ω βασιλεῦ — ὡς τά-
 χιστα (210, 2) exc. paroemiogr. X

1 ἐμεῦ] εμε Pap. Palau¹ εμεν Pap. Palau^{2ms} | κηδέεται C κήδονται Pap. Pa-
 lau cett. || 3 τὸν σὸν παῖδα M || 5 μηχανῆς C | οὐδὲ μίη DJRTSV οὐδεμὴ M
 οὐδεμία Xrell. | οὐ κεῖνον] ἐκεῖνον codd., corr. Dobree coll. II 181, 3, III 51, 1, recep.
 Hude || 6 τοίνυν] νῦν ABC | πορεύου DJRTMSV non extat Pap. Ox. 2096 |
 ποι]ει Pap. Ox. 2096 || 7 καταστήσεις PD^{ac}JRTV || 8 εἰς CD | Δαρεῖον δοκέων
 οἱ M || 9 τῷ δὲ nonnulli codd. | οἱ δ] ὁ JRTMSV ὁ* (ι ut vid. eras.) D non
 extat Pap. Ox. 2096 || 10 μέλλει M | βασιληία B βασιληί*η (ι ex corr.) D | περι-
 χωρεῖ DJRTV περιχωρεῖ CS | χωρεῖ Pap. Ox. 2096 περιχωρεῖ M | ἀμεί-
 βετ' οἱ R ἀμείβεται (extr. litt. ι eras.) D ἀμείβετο V ἀμείβετο οἱ S ἀμει-
 βεται[.]ης τοισ[Pap. Ox. 2096 ἀμείβεται Tp | ὦν δὲ Pp || 11 τοιοῖσδε
 Pp τοῖσδε Pap. Ox. 2096 rell. | εἴης R εἴη Pap. Ox. 2096 rell. || 12 ἐπιβουλεύει
 Pap. Ox. 2096 B¹DJRSV ἐπιβουλεύει TM ἐπεβούλευσεν X ἐπιβουλεύσεις sine
 necessitate propos. Krueger, recep. Hude | ἔστι A | ἀπόλοιτο CD¹RSV | οἱτο
 Pap. Ox. 2096 | δούλων μὲν DJRTMSV μὲν δούλων Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εἶναι
 Πέρσας TM || 15 τούτῳ] τούτῳ B² τούτῳ Ald., cui favet Herold quoque in Progr.
 Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 9 || 16 ἡμ*εν V^c ἡει (?) V^{ac} || 18 ἐποίηε] supra extrem.
 spat. vacuum ubi epioiei ut verisimile est excidit litteram ε (vel]ε) invenis scrip-
 tam manu secunda Pap. Ox. 2096, unde correctorem epioiei scribi voluisse facile
 recognoscas

ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα Κύρου τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ 2
ἀπελάσαντος ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἀράξην, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηίου, ἐπελθοῦ-
σα τῶν Μασσαγετέων τριτημορις τοῦ στρατοῦ τοὺς τε λειφθέντας τῆς
Κύρου στρατιῆς ἐφόνευσεν ἀλεξομένους καὶ τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα,
5 ὥς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες ἐδαίνυντο, πληρωθέντες δὲ
φορβῆς καὶ οἶνον ἡῦδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφραγῶν 3
ἐφόνευσαν, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας ἐζώγρησαν καὶ ἄλλους καὶ τὸν τῆς
βασιλείης Τομύριδος παῖδα στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὐνομα ἦν
Σπαργαπίσης. ἡ δὲ πνυθόμενη τά τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ τὰ 212
10 περὶ τὸν παῖδα πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κύρον ἔλεγε, τάδε· ἄπληστε 2
αἵματος Κῦρε, μηδὲν ἐπαρῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ
καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε οὕτως, ὥστε κατιόντος τοῦ

AB C P(p) D J RT M SV

usque ad βα[σιλειῆς] (211, 3) et τ[ω]ι ρ[υνομα] (211, 3) — [τ]ην ε[ωυτης] (214, 1)
Pap. Ox. 2096 fr. 10–12 col. III, col. IV mutilata et col. V

ἄπληστε (212, 2) — κορέσω (212, 3) exc. floril. **AB** Μηδὲν ἐπαρῆς — τοῦ ἐμοῦ
(212, 2) exc. paroemiogr. **R**

T 12—p. 134, 1 Athen. 613b τὸν Διόνυσον . . . μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ
τοῦ τοὺς πλείονας ἀκράτου σπῶντας θορυβῶδεις γίνεσθαι . . . (laudat φ 293–298)
. . . κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπαναπλέει κακὰ ἔπεα
καὶ μαινόμενα. Eust. II. 1156 (ad Σ 486) ἄλλως . . . μαινόμενος Διόνυσος διὰ τὸ
τοὺς πλείονας ἀκράτου, φησί, σπῶντας θορυβῶδεις γίνεσθαι, ὅτε καί, καθ' Ἡρό-
δοτον εἰπεῖν, τοῦ οἴνου εἰς τὸ σῶμα κατιόντος ἀναπλώει ἔπεα μαινομένῳ πρόποντα.
id. II. 1241 (ad Φ 361) ἐπεὶ καὶ καθ' Ἡρόδοτον οἴνου κατιόντος ἀναπλώουσιν ἔπεα.
id. Od. 1857 (ad τ 108) οὐκ ἄκομψον . . . ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς Ἡρόδοτος μὲν φησιν,
οἴνου κατιόντος ἀναπλῶειν ἔπεα διὰ τὸ πολυλόγους εἶναι τοὺς ἐν μέθῃ. Ὀμηρος δ'
ἐνταῦθα, ὅθεν καὶ Ἡρόδοτος τὸν λόγον ἴσως μεθείλκυσε, δεξιῶς ἐνέφηγεν, ὡς ἄρα
οἴνου κατιόντος ἐπιπολάζουσι δάκρυα

4 Λέξ. ἀλεξομένους· ἀμυνομένους. Suid. ἀλεξόμενον: . . . καὶ ἀλεξομένους παρὰ Ἡρο-
δότῳ ἀντὶ τοῦ ἀμυνομένους· ἡ ἐπιβοηθοῦντας· τριτημορις — ἀλεξομένους ἐφόνευσεν

1 <τοῦ> στρατοῦ propos. Krueger coll. 191, 2; 207, 7, recep. Legrand στρατοῦ
Pap. Ox. 2096 codd. || 2 ἐπελεύσαντος **JRTMSV** ἀπελάσαντος Pap. Ox. 2096
rell. | α[ραξην] Pap. Ox. 2096 Ἀράξεια codd. | ἀπελθοῦσα **DRSV** (ε suprascr. **R**¹)
ἐπελθοῦσα Pap. Ox. 2096 rell. || 3 Μασσαγετέων **M** Μασσαγετέων Pap. Ox. 2096
rell. | τριτημορις in τριτημορις corr. **J** | τε λειφθέντας] περιλειφθέντας Suid. |
τῆς] τοῦ **V** || 4 ἀλεξομένους ἐφόνευσεν Suid. ἐφόνευσεν ἀλεξομένους **C** ἐφόνευσεν ἀλεξο-
μένους οὐδὲν Pal. Gr. 176 ('cuiusdam lectoris adnotatiuncula in textum irrepsit'
Colonna, De Hdt. memoria 175) | δαῖταν **J** || 5 ἐχειρώσατο **RM** ἐχειρώσαντο
Pap. Ox. 2096 rell. | κληθέντες **D**¹ κλινθέντες **JT** κλιθέντες Pap. Ox. 2096
rell. | δαίνυντο **DJRTSV** init. vocis non exstat Pap. Ox. 2096 || 6 εὔδον **CPTMS**
εὔδον (εὔ eras.) **V** ^{εὔ} ἡῦδον **J** ^{εὔ} ἡῦδον **R** | Πέρσαι om. **M** || 7 δέ τι **CDR** δέ τι **J**
δέ τι commendat Verdenius Mnemos. IV 7, 1954, 202 || 8 βασιλείης **DJRTMSV** |
Τομύριδος **DJRTMSV** Τωμύριδος Pal. Gr. 176 | Μασσαγετέων **TM** || 9 Σπαρ-
γευπίσης **D** σπαργ[α]πίσης Pap. Ox. 2096 || 10 ἀπλειστε **RV** || 12 ἐμπιπλάμενοι **R**
ἐμπιπλάμενοι **D**¹ ἐμ[Pap. Ox. 2096 | μαίνεσθε ^α **J** μαίνεσθαι **V**^α

- οἶνον ἐς τὸ σῶμα ἐπαναπλέειν ὑμῖν ἔπεα κακά, τοιοῦτω φαρμάκῳ δολώσας
 3 ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἔμου, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν ὦν μεν
 εὐ παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον· ἀποδοὺς μοι τὸν παῖδα ἄπιθι ἐκ
 τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ
 κατυβρίσας· εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιήσεις, "Ἡλιον ἐπόμενυμί τοι τὸν Μασσαγε- 5
 τέων δεσπότην, ἢ μὴν σε ἐγὼ καὶ ἄπληστον ἐόντα αἵματος κορέσω."
 213 Κύρος μὲν ἐπέων οὐδένα τούτων ἀνεειχθέντων ἐποιέετο λόγον· ὁ δὲ τῆς
 βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ὡς μιν ὁ τε οἶνος ἀνῆκε καὶ
 ἔμαθε, ἵνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς Κύρον ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι ἔτυχε, ὡς δὲ
 214 ἐλύθη τε τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐωυτόν. καὶ δὴ 10
 οὗτος μὲν τρόπῳ τοιοῦτω τελευτᾷ, Τόμυρις δέ, ὡς οἱ Κύρος οὐκ ἐσήκουσε,
 συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἐωυτῆς δύναμιν συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην,
 ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυροτάτην γενέσθαι,

AB C P(p) D J RT M SV

usque ad τὴν ἐωυτῆς (214, 1) Pap. Ox. 2096 fr. 10—12 col. V et γε[ν]ε[σθαι]
 (214, 1) — [αυτος] K[υρος] (214, 3) col. VI valde mutila

2s. Thom. Mag. 370 (s. v. ὑπολαμβάνω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· νῦν — λόγον. καὶ
 αὐθις ἐν τῇ τρίτῃ (146, 1)· Μαιάνδριος δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον || 4 Poll. IX 66 ὅταν
 . . . Θουκυδίδης (II 98) εἶπῃ 'τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν', τὴν τρίτην μοῖραν
 εἶρηκεν· ὁ δὲ Ἡρόδοτος 'τριτημορίδα' || 6 Etym. M. 'ἢ μὴν' μάλιστα μὲν ἀπαρ-
 εμφάτῳ συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὀριστικῶ, . . . ὡς Ἡρόδοτος ἐν α'. ἢ μὴν —
 κορέσω

1 ἐπαναπλέειν DJRTMSV ἐπαναπλέειν A¹ ἐπαναπλώειν recognoscas ex Eust.
 Il. 1156, 1241, Od. 1857 non exstat Pap. Ox. 2096 | ἡμῖν A | ἔπεα κακά καὶ
 μαινόμενα Athen., quod etiam recognoscas ex eis quae apud Eust. Il. 1156 ex
 Athen. descripta sunt | δουλώσας A¹ || 2 τοῦ παιδὸς T || 2—3 μεν παραι-
 νεούσης A¹ ἐμὲν παραινεούσης [εν] (correctionibus manu sec. allatis) Pap. Ox.
 2096 || 4 τῆσδε om. Pap. Ox. 2096 ut vid. | Μασσαγετέων A¹ | τρίτη μορίδι CR
 τρίτη μορίδι J τρίτη μερίδι D^{ac} (ε in o corr. D¹) τρι μερι V τρίτην μερίδα S,
 cf. Poll. non exstat Pap. Ox. 2096 || 5 κατυβρίσας A¹]βρι[Pap. Ox. 2096 |
 εἰ δὲ μὴ ταῦτα σὺ ποιήσεις CPTM εἰ δὲ ταῦτα σὺ ποιήσεις A^{ac}B^{ac}DJRV εἰ δὲ
 οὐ ταῦτα σὺ ποιήσεις Pal. Gr. 176 εἰ δὲ ταῦτα σὺ μὴ ποιήσεις S [ου] δε ταντ
 [. . .]ησις correctionibus manu sec. allatis Pap. Ox. 2096 | τοι τε V σοι A
 om. S | τὸν τῶν D¹JRMV | Μασσαγετέων M || 6 ἢ μὴν] ἡμῖν B 'Hdt. i stylo
 convenientius futurum fuisse ἢ μὲν' censet Schweighauser, quem sequ. edd. fere
 omnes | ἄπληστον JR | αἵματα Et. M. || 7 μὲν νῦν τῶν ἐπέων τουτέων ἀνεειχθέν-
 των οὐδένα ἐποιέετο λόγον M Ald. | ἀνεειχθέντων om. et inter vers. suppl. D¹
 ἀνεειχθέντων BD^{ac} ἀνεειχθέντων Pal. Gr. 176 || 8 βασιλῆης JRSV βασιλῆς
 Pap. Ox. 2096 | Τομύριδος DJRTM τῆς Τομύριδος S ***Τομύριδος V Τομύ-
 ριος Pap. Ox. 2096 rell. || 9 εμαθε[ν] Pap. Ox. 2096 || 10 τε om. Pap. Ox. 2096 ||
 10—11 καὶ οὗτος μὲν δὴ Pap. Ox. 2096 || 11 τρόπῳ τοιοῦτῳ μὲν M | οἱ δὲ DJRT
 MSV οἱ δὲ Pp οἱ Pap. Ox. 2096 rell. | ἐσηκου[σε]ν Pap. Ox. 2096 || 12 συλ-
 λέξας JRV συλλέξασα D | πᾶσαν om. DJRTMSV habet Pap. Ox. 2096 quoad
 e spatio lacunae potest iudicari

καὶ δὴ καὶ πυνθάνομαι οὕτω τοῦτο γινόμενον· πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται 2
αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα
ἐξετετόξευτο, συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσί τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοις
συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνεστάναι μαχομένους καὶ οὐδετέ-
5 ρους ἐθέλειν φεύγειν· τέλος δὲ οἱ Μασσαγέται περιεγένοντο. ἢ τε δὴ 3
πολλὴ τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη καὶ δὴ καὶ αὐτὸς
Κῦρος τελευτᾷ βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. ἄσκον 4
δ' ἐμπλήσασα αἵματος ἀνθρωπηίου Τόμυρις ἐδίζητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι
τῶν Περσέων τὸν Κῦρον νέκυν· ὥς δὲ εὔρεν, ἐναπῆπτεν αὐτοῦ τὴν
10 κεφαλὴν ἐς τὸν ἄσκον· λυμαιομένη δὲ τῷ νεκρῷ ἐπέλεγε, τάδε· 'σὺ μὲν 5
ἐμὲ ζῶσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώλεσας παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν
δόλω· σὲ δ' ἐγώ, κατὰ περ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.' τὰ μὲν δὴ κατὰ
τὴν Κῦρον τελευτὴν τοῦ βίου πολλῶν λόγων λεγομένων ὅδε μοι ὁ πιθανώ-
τατος εἴρηται.

15 Μασσαγέται δὲ ἐσθιῆτά τε ὁμοίην τῇ Σκυθικῇ φορέουσι καὶ δίαιταν 215
ἔχουσι, ἱππῶται δὲ εἰσι καὶ ἀνιπποι (ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι) καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Ἀσκὸν ἐμπλήσασα (214, 4) — κορέσω (214, 5) exc. floril. X⁸

10 Prisc. XVIII 139 haec (sc. verba maledico benedico) tamen ad imitationem Graecorum dativis adiunguntur; nam illi λυμαίνομαι σοι et λοιδορῶ σοι; Herodotus in I: λυμαιομένη τῷ νεκρῷ. id. XVIII 236 'λυμαίνεται τῷδε' καὶ 'τόνδε'. 'Herodotus α'· λυμαιομένη — ἐπέλεγε τοιαύδε' καὶ ἐν τρίτῃ (III 16, 5, ut vid.) 'λυμαίνεται αὐτόν' || 16 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst. t. II [1901] 12 = Paap X) col. II ἀνιπ[ποι οὐ] δέ[ι] [ἀ]λλὰ ἄμιπ[ποι, ὅπερ ἰ]πποι (rest. Hemmerdinger, Les mss. 155) δ[ύο εὐ]άργωγοι ἰμᾶσι δεδεμένοι καὶ [ἐπ'] αὐτῶν τινες ὀχοῦμενοι· οἱ ἥρωες τοῖς ἀρ-
μασι προσήλαντον καὶ οὕτως ἀπέβα[ι]νον· οἱ δὲ πρ[οσ]ελάσσ[ω]σι, ὁ μὲν ἀπέβαινον, ὁ δὲ [μ]ένων παρείχετο τὴν τοῦ ἡνιόχου χρεῖαν. Bekker Anecd. 205 ἄμιππος· ἐὰν διὰ τοῦ π γράφεται ἢ συλλαβή, 'ἀνιππος', σημαίνει τοὺς ἵππους μὴ ἔχοντας, ἀλλὰ πεζοὺς· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ μ, 'ἄμιππος', ὅπερ καὶ μάλλον, σημαίνει τοὺς δύο ἔχοντας ἐξευγμένους ἵππους ἰμᾶσι χωρὶς ζυγοῦ καὶ τὸν μὲν ἡνιοχοῦντα, τὸν δὲ μαχόμενον

1 γινόμενον D vox mutilata Pap. Ox. 2096 || 2 διαστάντας αὐτοὺς M | ἐς] ἐπ' Pp[II] || 3 ἐξετετόξευτο D ἐξετετόξευτο JRTMSV ἐξ[Pap. Ox. 2096 || 5 Μασσαγέται TM | περιεγενέατο ABCP primae ε litt. γ (q. e. περιεγενέατο) suprascr. nescio quae man. A non exstat Pap. Ox. 2096 || 7 δέον A¹ || 8 ἐμπλήσασα (in initio excerpti voce δὲ omissa) X⁸ δὲ πλήσασα codd. | αἵματος om. X | ἐδίκετο TSV X⁸ litterae η litt. ε suprascr. J¹ R¹ M¹ | τοῖς X⁸ || 9 Κῦρον D¹ | εὔρε A | ἐναπῆκε PDJRTMSV || 10 τὸν νεκρὸν M | τάδε] τοιαύδε Prisc. | μὲν] μὴν X om. D || 11 ἐμὲ ζῶσάν M ἐμεῦ ζώσης Ald. ἐμὲ ζώουσαν C | τε] σε X | νικῶσάν M νικώσης Ald. | σε μάχῃ] ἐς μάχην DJR (?) TMV μάχῃ X (ubi se pro τε legitur) om. S || 11–12 δόλω παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν X⁸ | ἐλὼν om. D¹, in mg. suppl. D¹ || 13 ὡδὲ DJRTV | ὁ om. J | πιθανότατος C || 15 Μασσαγέται M | τε om. M || 16 ἱππῶται — μετέχουσι haplogr. om. P¹ hab. P^m p cett. | ἀνιπποι καὶ M | ἀνιπποι] ἄμιπποι em. Aristarch.

τοξόται τε καὶ αἰχμοφόροι σαγάρεις νομίζοντες ἔχειν. χρυσῶ δὲ καὶ χαλκῶ
τὰ πάντα χρέωνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδεις καὶ σαγάρεις, χαλκῶ
τὰ πάντα χρέωνται, ὅσα δὲ περὶ κεφαλὴν καὶ ζωστήρας καὶ μασχαλιστή-
2 ρας, χρυσῶ κοσμέονται. ὥς δ' αὖτως τῶν ἵππων τὰ μὲν περὶ τὰ στέρνα
χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι, τὰ δὲ περὶ τοὺς χαλινούς καὶ στόμια καὶ 5
φάλαρα χρυσῶ. σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν, οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι
216 ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὃ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. νόμοισι δὲ χρέωνται
τοιοῖσδε· γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ταύτησι δὲ ἐπίκοινα χρέωνται.
ὁ γὰρ Σκύθας φασὶν Ἕλληνες ποιεῖν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες ἀλλὰ
Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμῆσι γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ, τὸν 10
2 φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης μίσγεται ἀδεῶς. οὗρος δὲ
ἡλικίης σφι πρόκειται ἄλλος μὲν οὐδεὶς· ἐπεὶ δὲ γέρον γένηται κάρτα,
οἱ προσήκοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα
3 αὐτῷ, ἐψήσαντες δὲ τὰ κρέα κατενωχέονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιώτατά σφι
νερόμισται, τὸν δὲ νοῦσῳ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, ἀλλὰ γῆ 15

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμοισι (216, 1) — θύουσί μιν (216, 2) exc. b

Σχόλ. 215, 1 (ad σαγάρεις) κοπίδας· εἰσὶ δὲ εἶδη μαχαιρῶν πλατειῶν οὐ τόσον
ὅσον αἱ σπάθαι, μήκος ἔχουσιν· σημαίνει καὶ πελέκας BR

T 11 Aelian. Hist. anim. VI 60 Μασσαγέται μὲν, ὡς Ἡρόδοτος λέγει, τὸν φαρε-
τρεῶνα πρὸ γε ἑαυτῶν κρεμάσαντες, εἰτα μέντοι ὁμιλεῖ τῇ θηλείᾳ ὁ ἄρσεν ἐμφανῶς,
εἰ καὶ ὀρῶεν αὐτοὺς οἱ πάντες, πεφροντικότες οὐδὲν ἐκείνοι γε

1 Aristarch. comm. col. II σάγαρις· πέλεκυς Σκυθικός, οἶον [α]ἱ Ἀμάζονες
φ[ορ]οῦσιν. [. . . .] ὁρθῶς ἔλε[γε]. γ[ημ]. νω γὰρ [φάλ(?)] αρον. Λέξ. seriatim conscr.
σαγάρεις (σαγγάρεις DO)· πελέκεις. alphab. conscr. σαγάρεις (σαγγάρεις e)· τὰ ἐκ
χειρὸς ὄπλα (cf. Lexx. ad IV 81, 5). Suid. σάγαρις· κοπίς ἢ πέλεκυς . . . ἢ τὰ ἐκ
χειρὸς ὄπλα. Greg. Cor. 99 σαγάρεις τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα || 2 Λέξ.
ἄρδεις (ἄρδεις v. l.)· φαρέτρας (καὶ τὸ βέλος add. ab m n o r t u v x). Greg. Cor. 100
ἄρδεις τὰς φαρέτρας. Hes. ἄρδεις· τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα || 6 Λέξ. φάλαρα· τὰ περὶ τὰς
γνάθους σκεπάσματα. Phot. φάλαρα τὰς προμετωπίδας . . . ἢ τὰ τῶν γνάθων σκε-
πάσματα. Suid. φάλαρα τὰς προμετωπίδας . . . παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνά-
θους σκεπάσματα. Greg. Cor. 101 φάλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα |
Aristarch. comm. col. II σιδή[ρῳ] δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρ[.]νται ('editores referunt decerni
non posse, utrum una (ω) duaeve litterae (εω) exciderint' Paap)· Σοφοκλῆς ἐν
Π[οι]μέσι· οὐ χαλκὸς οὐ σιδήρος ἄπτεται χρὸς

1 τε om. M | αἰχμοφόροι A¹B¹ | σαγάρεις D σαγγάρεις JRTMSV, cf. Lexx. ||
2 χρέωνται APD¹RTMSV χρέωνται J | ὅσα — 3 χρέωνται haplogr. om. B¹JM |
ἄρδεις] φαρέτρας DRTSV, cf. Lexx., Hes., Greg. Cor. | σαγάρεις D σαγγάρεις T
Ald. σαγάρεις (γ super γ add. man. sec.) V || 4 αὐτὸς J^{ac} | ἱππέων C || 6 χρ[.]νται
Aristarch. q. v. χρέονται V^{ac} | οὐδέν] οὐδὲ εν (= οὐδὲ ἐν ?) D¹ | οὐδέ] οὐδεὶς
dubitans propos. Legrand || 7 ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς TM || 9 Ἕλληνας D¹ | οἱ
om. M || 10 Μασσαγέται TM | τῆς — Μασσαγέτης om. R | ἐπιθυμῆσει CPDJR
TMS vocis exitum compend. not. V | Μασσαγέτης TM || 10.11 τῶν φαρετρεῶν D
τῶν φαρετρεῶν JRT¹SV || 12 προκέειται C || 14 ὀλβιώτατά J || 15 κατασιτέονται
(v eras.) D κατασιτέονται M

κρύπτουσι συμφορὴν ποιούμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο ἐς τὸ τυθῆναι. σπεύρουσι
 δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων ζώουσι καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ ἄφθονοί σφι ἐκ τοῦ
 Ἀράξεω ποταμοῦ παραγίνονται. γαλακτοπότηαι δὲ εἰσι. θεῶν δὲ μόνον 4
 ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους. νόος δὲ οὗτος τῆς θυσίης· τῶν θεῶν
 5 τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμος (pro νόος) — δατέονται (216, 4) exc. paroemiogr. **℞**

T 5 Eust. Il. 36 (ad A 36) κατὰ δὲ Ἡρόδοτον καὶ Πέρσαι ἵππον αὐτῷ ἱέρεον ὡς
 ταχυτάτῳ τὸ ἐν πεζοῖς ταχύτατον. id. Il. 339 (ad B 762) οἱ . . . αὐτοὶ (sc. Πέρσαι)
 καὶ ἱερὸν Ἡλίῳ τὸν ἵππον νομίσαντες ἔθνον ἵππον ἐκείνῳ, τῷ ταχυτάτῳ, φασί, τὸ ἐν
 ζώοις τάχιστον. id. Il. 844 (ad A 281) τὸ . . . 'πετέσθην' ἐπὶ ἀπλῶς ἵππων λεγόμενον
 διὰ τὸ πάνυ πολὺ τοῦ τάχους, οὗ χάριν καὶ Ἡλίῳ ἀνάκειται καθ' Ἡρόδοτον

1 ποιούμενοι **A^c** | ἦκετο **D** || 2 κτεινέων **PJ** κτηνέων **p** cett. | ζώοσι **D^{ac}** ||
 3 γαλακτοπῶται **D** man. rec. γαλακτιπότηαι **SV^{ac}** || 4 ἵπποισι **SV** | νόος **Krueger**
 νόμον **R** νόμος **℞** rell. νόμος^{ov} olim exstitisse recte vidit Weber Anal. Hdt. 176 |
 οὗτος· τῶν θεῶν τῆς θυσίης **M** οὗτος τῆς θυσίης· τῷ θεῷ **℞**

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Β

Ευτέρπη

I

- 1 Τελευτήσαντος δὲ Κύρου παρέλαβε τὴν βασιληίην Καμβύσης Κύρου
 ἐὼν παῖς καὶ Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς, τῆς προαποθανού-
 σης Κῦρος αὐτός τε μέγα πένθος ἐποιήσατο καὶ τοῖσι ἄλλοισι προεῖπε
 2 πᾶσι, τῶν ἥρχε, πένθος ποιέεσθαι· ταύτης δὲ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ
 Κύρον Καμβύσης Ἴωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρώους ἐόντας 5
 ἐνόμιζε, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην ἄλλους τε παραλαβὼν,
 τῶν ἥρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε.
 2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὶν μὲν ἢ Ψαμμήτιχον σφέων βασιλεῦσαι ἐνόμιζον
 ἐωντοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων· ἐπειδὴ δὲ Ψαμμήτιχος
 βασιλεύσας ἠθέλησε εἰδέναι, οἵτινες γενοίαιτο πρώτοι, ἀπὸ τούτου νομί- 10
 ζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἐωντῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἐωντούς.

AB C P(p) D J RT M SV

Ετελεύτησεν δὲ Κῦρος, παρέλαβεν δὲ (1, 1) — ταύτης δὲ (sic expl.) (1, 2) exc. b

T 988. Schol. Arist. Nub. 398 (ad βεκεσελέην) (= Suid. s. v. βεκεσελέην) Ψαμμήτιχος Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων Suid.) βασιλεύσας ἠθέλησε ἐπιγνῶναι (γνῶναι Suid.), τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτατοι (πρεσβύτεροι Suid.) καὶ πρῶτοι γένοιοντο. ὡς δὲ πάντα (πάνυ Suid.) πολυπραγμονῶν οὐχ οἶός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτο· λαβὼν ἀρτίτοκα δύο παιδία εἰς οἶκημα κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὸς παντάπασιν, καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς αἰγας ὑπέπεμψεν αὐτοῖς, ἃς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδία, οἱ δὲ, ὡς τροφὸς παρέστησε τὰς γλῶττας αὐτῶν ἐκτεμῶν ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκοῦειν τὰ παιδία. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίει βουλόμενος εἰδέναι, τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρώτην προήσουσι φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσῆμων κνυζημάτων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπεμψεν εἰς τὸν οἶκόν τινα τῶν φίλων (φιλάτων Suid.) ἐντειλάμενος σιωπῇ παρελθεῖν. τοῦ δὲ ἀνεψῆαντος τὰς θύρας, ὁρῶντα τὰς χεῖρας τὰ παιδία ῥέκος ἐλάλουν (ἐκάλουν Suid.)· Φρύγας δὲ φασὶ (om. Suid.) τὸν ἄρτον οὕτως καλεῖν, καὶ οὕτω μὲν Ψαμμήτιχον εὐρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγονέναι πρώτους Φρύγας

Ad divisionem libri v. praef. LXI || 1 δὴ DR || 1.2 ἐὼν Κύρου M | Κασσανδάνης C Κασσανδάνης V Κασσανδάνης b cett. || 3 πένθος μέγα DJRTMSV || 4 ποιέεσθαι DJRV | δὲ DJRTMSVb || 5 καὶ ante Καμβύσης punctis deleuit A || 7 Ἑλλήνας M Ald. || 8 Ψαμμήτιχος B Ψαμμίτιχον CPD Ψαμμίτιχον J Ψαμμήτιχος deinde littera η praeter sinistram hastam erasa in ι mutata A Ψαμμήτιχον SV || 9 ἐωντούς V | ἐπει δὲ DJRTMSV | Ψαμμίτιχος A^c (sicut ante) CPD Ψαμμίτιχος J Ψαμμήτιχος SV || 11 γενέσθαι προτέρους M

Ψαμμήτιχος δέ, ὡς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτου 2
 ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρῶτοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε· παιδία δύο
 νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμένα
 τροφήν τινα τοιήνδε, ἐντειλόμενος μηδένα ἀντίον αὐτῶν μηδεμίαν
 5 φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἐωυτῶν κέεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν ὥρην
 ἐπαγινέειν σφιν αἶγας, πλήσαντα δὲ γάλακτος τᾶλλα διαπρήσσεσθαι.
 ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμήτιχος θέλων ἀκοῦσαι τῶν 3
 παιδίων ἀπαλλαγέντων τῶν ἀσήμεων κνυζημάτων, ἥντινα φωνὴν ῥήξουσιν
 πρῶτην, τὰ περ ὧν καὶ ἐγένετο. ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγγόνεε ταῦτα τῷ
 10 ποιμένι πρήσσοντι, ἀνοίγοντί τε τὴν θύρην καὶ ἐσιόντι τὰ παιδία ἀμφοτέρω
 προσπίπτοντα 'βεκός' ἐφώνεον ὁρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα 4
 ἀκούσας ἡσυχος ἦν ὁ ποιμήν, ὡς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ
 πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὲ σημήνας τῷ δεσπότῃ ἤγαγε τὰ παιδία
 κελεύσαντος ἐς ὄψιν τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος

AB C P(p) D J RT M SV

Ψαμμήτιχος (ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς add. P) ὡς οὐκ (2, 2) — πρεσβυτέρους
 ἐωυτῶν εἶναι (2, 5) exc. floril. A P

3 Poll. II 8 ἄμεινον . . . αὐτοῦ (i. e. voce νεογίλιον) τὸ παρ' Ἡροδότῳ νεόγονον ||
 8 Λέξ. κνυζημάτων· τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων. Suid. κνυζημάτων· παρὰ Ἡροδό-
 τῳ, τουτέστι τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων. Greg. Cor. 113 κνυζήματα τὰ γοερά ἀπο-
 φθέγματα || 9 Lex. Vindob. 53, adnotatio quam scriba codicis linea inducta dele-
 vit: διέτης παιδίων λέγεται καὶ διέτης χρόνος· Ἡρόδοτος· ὡς γὰρ — πρήσσοντι ||
 11 Hes. βεκός· ἄρτος, Φρύγες

1 Ψαμμήτιχος A Ψαμμήτιχος CPD A P Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV |
 ἡδύνατο A | τούτων A om. P || 2 ἐπιτεχνᾶται C | ἐπιτεχνᾶται . . . 3 ἀνθρώπων
 haplograph. om. B¹ || 3 νεόγονα recognosci videtur e Poll. | δίδωσι ABCP A P |
 ποιμένι C ποιμένοι M || 4 μηδὲν ἀντίον ABC μὴδ' ἐναντίον A ἐναντίον P ||
 4, 5 φωνὴν μηδεμίαν DJRTMSV || 5 ἰέναι A P M Ald. | ὑπ' ἐωυτῶν T Ald. ἐπεών-
 των A | κείσθαι DJRTMSV || 6 ἐπαγινέειν JRSV ἐπάγειν ABC A P | σφιν A
 σφίσιν DJRTSV σφίσι M | πλήσαντας ABC¹ A | τοῦ γάλακτος DJRTMSV,
 quod ut recipiatur suadet Legrand ('caprarum lacte, non mulieris alicuius, repleti
 infantes expressis verbis Psammetichus iussit') || 7 δὲ ποίετο καὶ DTRSV δ'
 ἐποίετο καὶ M δὲ ἐποίετο καὶ J δὲ (vel δ') ἐποίεε καὶ A P | ὁ om. ABCP A P |

Ψαμμήτιχος CPD A P Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV || 8 ἀπαλλαχθέντων AB
 PTSV A P ἀπηλλαχθέντων DM ἀπηλλαχθέντων J ἀπηλλαχθέντων R ἀπαλλα-
 γέντων recognoscas e Schol. Arist., Suid., et v. gramm. meam 133s. || 9 γὰρ] δὲ A P |
 διέτης ABC¹ A P Lex. Vind. τριέτης Schol. Arist., Suid. | ἐγγόνεε Lex. Vind., cf.
 Schol. Arist., Suid. | ταῦτα om. C¹ || 10 ἀνοίγοντι τὴν ABCP A P ἀνοίγονται τε
 τὴν D ἀνοίγονται τὴν M | ἐσιόντι DJRTMSV || 11 βέκκος JRTMSV^{ac} Suidae
 codd. plurr. βέκος V^p P^{ac} βέκος Suid. (v. l.) βόκος Schol. Arist. βαικός A βεκός
 P^p rell. Hes. | ἐφώνεον C¹ ἐφώνων ut vid. M ἐφώνεον A | τὴν χεῖρα TM ||
 12 φοιτῶντι DJRTMSV φοιτῶντι C | ἐπιμελομένῳ A P ἐπιμελουμένῳ DJRT
 MSV || 13 σημήνας AB || 14 τὴν ἐκείνου om. AP | ὁ om. P | Ψαμμήτιχος CPD J
 A P Ψαμμήτιχος SV

ἐπυνθάνετο, οἵτινες ἀνθρώπων 'βεκός' τι καλέουσι, πυνθανόμενος δὲ
 5 εὗρισκε Φρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον. οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι καὶ
 τοιοῦτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι
 ἐωυτῶν. ὧδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱερέων τοῦ Ἡφαίστου τοῦ ἐν Μέμφι
 ἤκουον· Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ καὶ ὥς γυναικῶν τὰς
 γλώσσας ὁ Ψαμμήτιχος ἐκταμὼν τὴν δίαίταν οὕτως ἐποιήσατο τῶν
 3 παίδων παρὰ ταύτησι τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν τροφήν τῶν παίδων
 τοσαῦτα ἔλεγον· ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλα ἐν Μέμφι ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖσι
 ἱερεῦσι τοῦ Ἡφαίστου, καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἡλίον πόλιν αὐτέων
 τουτέων εἵνεκεν ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι, εἰ συμβήσονται τοῖσι 10
 λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι, οἱ γὰρ Ἡλιοπολίται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι
 2 λογιώτατοι. τὰ μὲν νυν θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρό-
 θυμος ἐξηγέσθαι ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μόνον νομίζων πάντας
 ἀνθρώπους ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, ὑπὸ
 4 τοῦ λόγου ἐξαναγκαζόμενος ἐπιμνησθήσομαι. ὅσα δὲ ἀνθρωπία πρήγ- 15
 ματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολογέοντες σφίσι, πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων

AB C P(p) D J RT M SV

πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (2, 5) expl. floril. 23

T 11 Eust. Dion. 242 λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους
 ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτὸν (4, 1) καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἡλιοπολίται λογιώτατοι ||
 12ss. Athenagoras Legat. 24–28 de ratione qua deorum iuxta atque hominum
 naturam Hdt. iudicat agens τὰ μὲν – αὐτῶν μούνα ἐλάχιστα laudat et τοὺς μὲν –
 γράφουσι (41, 1–2), ἐν δὲ Βουσίρι – λέγειν (61, 1), ἐπεὶ – ὀνομάζειν (86, 2),
 ἡδὴ – γλώσσαν (144, 1–2), Ἀπόλλωνα – γενέσθαι (156, 5), εἰσι (170, 1) – Αἰ-
 γύπτιοι (171, 1) || 16 Eust. Dion. 242: v. ad 3, 1

1 βέκκος TM βεκκός RV^{ac} βέκός J βέκος P^{ac} βαικός 23 βεκός P^cp cett. ||
 2 τοὺς Φρύγας 23 || 3 σταθμωσάμενοι propos. Legrand (cf. VII 10 β 1, sed v.
 VIII 130, 2), qui (Introduction 213s.) omnes eius verbi formas ad σταθμόμαι
 reducere vult, sed v. Schwyzler Gr. Gramm. I 732, qui σταθμώσασθαι a σταθμός,
 σταθμήσασθαι autem a στάθμη derivandum esse recte iudicat | πρεσβυτέρους]
 πρώτους DJRTMSV || 3.4 ἐωυτῶν εἶναι 23 || 4 ἱερέων DRMS ἱερέων J ἱερεῶν
 (quod ex ^{ερε} ἱερεων ortum esse cognovit Weber Anal. Hdt. 188) V | τοῦ om. DJRTSV |
 μέμφ in fine vers. J || 6 Ψαμμήτιχος CPDJ Ψαμμήτιχος SV | ἐκτεμὼν B ||
 7 παιδίων¹ DJRTMSV | ταῖς JRTMSV | τὴν om. DJRTSV | παιδίων² DJRTM
 SV || 8 ἐν Μέμφι om. M || 9 ἱερεῦσι BDMSV ἱερεῦσι J | ἐς om. RM | Ἡλιού-
 πολιν BCPDJRTMSV || 9.10 αὐτῶν τουτέων DJRTSV αὐτῶν M Ald. || 10 ἐνεκεν
 D¹JRMV || 10.11 τοῖς λόγοισι R || 11 Μέμφι C | Ἡλιονπολίται CPDJRTMSV ||
 12 λογιώτατοι DJRTMSV Eust. || 13 διηγείσθαι Athenag. | ἔξω ἢ] ἐξ ὧν Athe-
 nag. | μόνον DJRTMSV μούνα ἐλάχιστα Athenag. || 14 αὐτὸν JRV¹ αὐτέων
 (περὶ suprasec.) M Ald. || 15 ἀναγκαζόμενος DJRTMSV | ὑπομνησθήσομαι D ||
 16 σφι B^{2ms}C

ἀπάντων ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν δυνώδεκα μέρεια δασαμένους τῶν ὥρέων
 ἐς αὐτόν, ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἀστρῶν ἔλεγον. ἄγουσι δὲ τοσῶδε
 σοφώτερον Ἑλλήνων, ἐμοὶ δοκέειν, ὅσῳ Ἕλληνας μὲν διὰ τρίτου ἔτεος
 ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλουσι τῶν ὥρέων εἵνεκεν, Αἰγύπτιοι δὲ τριηκοντημέ-
 5 ρους ἄγοντες τοὺς δυνώδεκα μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας
 πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφιν ὁ κύκλος τῶν ὥρέων ἐς τὸντὸ περιὼν
 παραγίνεται. δυνώδεκά τε θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους 2
 νομίσαι καὶ Ἑλλήνας παρὰ σφέων ἀναλαβεῖν, βωμούς τε καὶ ἀγάλματα καὶ
 νηοὺς θεοῖσι ἀπονείμει σφέας πρώτους καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι.
 10 τούτων μὲν νῦν τὰ πλεῶν ἔργῳ ἐδήλουν οὕτω γενόμενα. βασιλεῦσαι δὲ
 πρώτον Αἰγύπτου ἀνθρώπων ἔλεγον Μῖνα· ἐπὶ τούτου πλήν τοῦ Θηβαϊκοῦ 3
 νομοῦ πᾶσαν Αἰγύπτου εἶναι ἔλος, καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν
 νῦν ἐνερχομένων λίμνης τῆς Μοίριος ἐόντων, ἐς τὴν ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης
 ἐπὶ τὰ ἡμερέων ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποταμόν. καὶ εἴ μοι ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς 5
 15 χώρας — δῆλα γὰρ δὴ καὶ μὴ προακούσαντι, ἰδόντι δέ, ὅστις γε σύνεσιν
 ἔχει —, ὅτι Αἰγύπτου, ἐς τὴν Ἕλληνας ναυτίλλονται, ἐστὶν Αἰγυπτίοις
 ἐπίκτητός τε γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ κατύπερθε ἐστὶ τῆς

ABC P(p) D J RT M SV

Ὅτι Αἰγύπτιοι τὸν ἐνιαυτὸν ἐξεύρον πρώτοι δυνώδεκα μέρη (ut vid.) δασάμενοι·
 ταῦτα δὲ (4, 1) — ἔλεγον. τριηκοντημέρους τοὺς μῆνας ἄγοντες ἐπάγουσιν ἡμέρας 5
 δυνώδεκα τε — ἐγγλύψαι (4, 2) exc. §

T 17 Eust. Dion. 222 δηλοῖ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπίκτητον εἶναι τὴν Αἰγύπτου
 καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ. illius δῶρον τοῦ ποταμοῦ mentionem facit etiam Strabo 36,
 536, 691. Arr. Anab. V 6 Αἰγυπτὸν τε Ἡρόδοτός τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογοποιοί, ἣ
 εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα, δῶρόν τε
 τοῦ ποταμοῦ ἀμφοτέρω ὡσαύτως ὀνομάζουσιν καὶ οὐκ ἀμαυροῖς τεκμηρίοις, ὅτι
 ταύτῃ ἔχει, Ἡροδότῳ ἐπιδέδεικται, ὥς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχόν τοῦ ποταμοῦ εἶναι
 ἐπώνυμον

1 δυνώδεκα SV | ὥρῶν D^{ac} || 2 ἐξευρεῖν AB | ἀστέρων PDJRTMSV | τοσῶδε |
 τὸ σῶμα SV (olim τόσῳ exstitisse iudicat Weber Anal. Hdt. 207) || 3 ὥς ἐμοὶ δο-
 κέει DJRTMSV || 4 μῆνα post ἐμβόλιμον addi propos. Cobet, sequ. Legrand |
 ὥρῶν D^{ac} | τριηκοντημέρους ABC¹ | τριηκονταμέρους D^{ac} | τριηκοντῶν J
 τριηκοντημέρους C²P || 5 ἄγοντες — μῆνας | τοὺς μῆνας ἄγοντες § || 6 λαβεῖν § ||
 9 ἐγγλύψαι καὶ τούτων (quod dittographiam iudicat Legrand) ABCP || 10 πλείον
 AB | γινόμενα J || 11 Αἰγύπτου om. DJRTMSV | ἀνθρώπων DJRTMSV |
 Μῖνα AB (litt. ea extremae voci suprascr. man. post. A) | Μῖνα DJRT¹MSV ||
 12 ἔλος BD¹J || 13 Μοίριος CDJRTMSV cui favet, inepte ut mihi videtur, Stein
 in Vindie. Hdt. Spec. I || 14 ἐδόκεε T || 15 δὴ om. ABC | γε om. M || 16 Αἰγύπτου,
 ἐς τὴν κτλ.] 'manifestum est Aegyptum hanc' (ut Schweighauseri utar versione)
 'quam Graeci navibus adeunt, adquisitam Aegyptiis terram esse et fluminis donum',
 qui sensus e textu codd. transmissio plane mihi videtur emanare neque Steinio (in
 edit. adnot.) neque Legrandio possum assentiri, qui illum sensum non opinantur
 posse exprimi nisi articulus ἢ bis addatur (cum ante Αἰγύπτου tum ante τὰ κα-
 τύπερθε) || 17 κατ' ὑπερ RS κατύπερ T καθ' ὑπερ JV^{ac} | ἐστὶ (scil. ἐπίκτητός τε
 γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ) cod. Askew. ἐτι cett.

- λίμνης ταύτης μέχρι τριῶν ἡμερέων πλόον (γῆ, τῆς πέρι ἐκεῖνοι οὐδὲν ἔτι
 2 ἔλεγον, ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον). Αἰγύπτου γὰρ φύσις ἐστὶ τῆς χώρας
 τοιῆδε· πρῶτα μὲν προσπλέων ἔτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς
 κατεῖς καταπειρητηρίην πηλὸν τε ἀνοίσεις καὶ ἐν ἑνδεκα ὀργυῖσιν ἔσεαι·
 τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτο δηλοῖ πρόχυσιν τῆς γῆς ἐοῦσαν. 5
- 6 Αὐτὶς δὲ αὐτῆς ἐστὶ Αἰγύπτου μῆκος τὸ παρὰ θάλασσαν ἐξήκοντα
 σχοῖνοι, κατὰ ἡμεῖς διαιρέομεν εἶναι Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ Πλινθινήτεω
 κόλπου μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον ὄρος τείνει· ταύτης
 2 ὧν ἅπο οἱ ἐξήκοντα σχοῖνοί εἰσι. ὅσοι μὲν γὰρ γεωπεῖναι εἰσι ἀνθρώπων,
 ὀργυῖσι μεμετρήκασιν τὴν χώραν, ὅσοι δὲ ἦσσαν γεωπεῖναι, σταδίοισι, 10
 3 οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγησι, οἱ δὲ ἄφθονον λίην, σχοῖνοισι. δύνатаι
 δὲ ὁ μὲν παρασάγγης τριήκοντα στάδια, ὁ δὲ σχοῖνος ἑκάστος (μέτρον
 ἑὼν Αἰγύπτου) ἐξήκοντα στάδια· οὕτως ἂν εἴησαν Αἰγύπτου στάδιοι
 7 ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι τὸ παρὰ θάλασσαν. ἐνθεῦτεν μὲν καὶ μέχρι
 Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν μεσόγαιάν ἐστι εὐρέα Αἰγύπτος, ἐοῦσα πᾶσα ὑπὲρ 15

AB C P(p) D J RT M SV

4 Hes. καταπειρητήρη· τόπους βαθεῖς πειράζοντες, καὶ ἡ λεγομένη βολίς || 10 Λέξ.
 γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι (ἀποροι Lexx. alphab. conscr.). Hes.
 γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. Etym. M. γεωπεῖναι· παρὰ Ἡροδότῳ
 οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες οἷονεῖ πεινῶντες γῆς. Suid. γεωπεῖναι· οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
 γῆν ἔχοντες. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. Greg. Cor. 114
 γεωπεῖνας δὲ τοὺς γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους || 11–13 Lex. Rhet. p. 674
 Dobr. (Latte, Lexica Graeca minora 83) ὁ . . . παρασάγγης μέτρον ἐστὶν ὁδοῦ ὡς
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ οὕτω· δύνатаι μὲν οὖν οἱ παρασάγγης τριάκοντα σταδίους,
 ὁ δὲ σχοῖνος ἑκάστος (ἐκατόν vel ἑκάστον scr.) μέτρον Αἰγύπτου ἐξήκοντα σταδίους

1 γῆ τῆς scripsi τῇ D¹ τῆς D^c cett. num melius τῆς γῆς ('qua de terra') scri-
 bendum, ea de causa quod e ^{THΣ} ΓΗΣ vel ΓΗ (si litterae suprascriptae correctio potius
 quam suppletio vocis haplographice omissae alicui scribae fuerint visae) cum ΓΗΣ
 tum variae codicum lectiones potuerint nasci? || 1, 2 ἔτι τοιόνδε ἔλεγον ABC (cete-
 rorum codd. lectionem ad 'Ionum' opinionem [cf. cap. 15s.] spectare obvium est) ||
 2 τοιοῦτο PD τοιόνδε ABC | τῆς χώρας ἐστὶ M Ald. || 3 πρῶτον TM | προσ-
 πλέων A^{ac} | ἀπέχων om. M | γῆς e γεις vel sim. corr. J¹ || 4 κατεῖς D | κατα-
 ρητηρίη Hes. | πηλῶν DJRSV πυλῶν M | ἐν ἑνδεκα] ἐν δέκα ABCP^cp ἐνδεκα
 SV | ὀργυῖσι(n) CDJSV ὀργυῖσιν R || 5 τοσοῦτον DJRTMSV || 6 αὐτὶς — μῆκος]
 αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου (γῆς add. M) ἐπὶ μῆκος DJRTMSV an αὐτῆς δὲ αὐτῆς
 Αἰγύπτου ἐστὶ μῆκος legendum sit dubitat Legrand || 7 κατ' ἃ JR | Αἰγύπτου
 εἶναι M | τοῦ om. C | Πλινθινήτου T Ald. || 8 Σελβωνίδος TMS Σελβωδίνος
 DJV | Κάσιον A | τείνει om. ABC¹ (qui error littera τ vocis quae sequitur
 ταύτης mihi videtur inductus) del. Legrand e III 5, 2 iudicans irrepsisse || 9 οὖν
 JRV | ἅπο om. DJRTMSV | γεωπεῖναι ABCD^{ac}JRTSV, cf. Lexx. || 10 ὀργυῖσι
 RT | γεωπεῖναι eidem qui ante || 12 μὲν om. ABC¹P, habet Lex. Rhet. | σταδίους
 Lex. Rhet. || 13 ἐὼν ABCJRTSV om. Lex. Rhet. | σταδίους Lex. Rhet. || 14 μὲν
 om. DJRTMSV || 15 Ἡλιουπόλεως DJRTMV | εἰς M | μεσόγαιάν JRSV

τε καὶ ἔνυδρος καὶ ἰλύς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς Ἡλίου πόλιν ἀπὸ θαλάσσης ἄνω
 ἀνιόντι παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ Ἀθηνέων ὁδῷ τῇ ἀπὸ τῶν δώδεκα
 θεῶν τοῦ βωμοῦ φερούσῃ ἐς τε Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ
 Ὀλυμπίου. σμικρὸν τι τὸ διάφορον εὗροι τις ἂν λογιζόμενος τῶν ὁδῶν 2
 5 τουτέων, τὸ μὴ ἴσας μῆκος εἶναι, οὐ πλέον πεντεκαίδεκα σταδίων· ἡ μὲν
 γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων ἐς μὴ εἶναι
 πεντακοσίων καὶ χιλίων, ἡ δὲ ἐς Ἡλίου πόλιν ἀπὸ θαλάσσης πληροὶ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον. ἀπὸ δὲ Ἡλίου πόλιος ἄνω ἰόντι στενὴ ἔστι Αἴγυπτος.
 τῇ μὲν γὰρ τῆς Ἀραβίης ὁρος παρατέταται φέρον ἀπ' ἄρκτον πρὸς μεσαμ- 8
 10 βρίης τε καὶ νότον, αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλομένην θάλασσαν,
 ἐν τῷ αἰ λυθοτομίαι ἐνεῖσι αἰ ἐς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι τὰς ἐν
 Μέμφι. ταύτῃ μὲν λῆγον ἀνακάμπει, ἐς τὰ εἴρηται, τὸ ὁρος· τῇ δὲ αὐτὸ
 ἔωντοῦ ἔστι μακρότατον, ὡς ἐγὼ ἐπυνθανόμην, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι
 [τῆς] ὁδοῦ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ λιβανωτοφόρα
 15 αὐτοῦ τὰ τέρματα εἶναι. τοῦτο μὲν νυν τὸ ὁρος τοιοῦτό ἐστι, τὸ δὲ πρὸς 2
 Λιβύης τῆς Αἰγύπτου ὁρος ἄλλο πέτρινον τείνει, ἐν τῷ αἰ πυραμίδες
 ἐνεῖσι, ψάμμῳ κατειλυμένον κατατεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῦ
 Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμβρίην φέροντα. τὸ ὧν δὴ ἀπὸ Ἡλίου πόλιος οὐκέτι 3
 πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων

AB C P(p) D J RT M SV

T 18 Aristid. Aegypt. 343 ἐτέρως εἴρηκεν, οἷον ὡς ὑπὲρ Ἡλιούπολιν τεττάρων
 ἡμερῶν πορείαν αὐθις εὐρεῖα Αἴγυπτος

1 ἄνυδρος codd., em. Hennicke | ἐς τὴν DJRTMSV || 2 ἰόντι ABCP | Ἀθη-
 ναίων CDJRTMSV || 3 θεοῦ βωμοῦ ut vid. M^{ac} | Πείσαν AB Πίσαν Pp
 cod. Marc. 164 Ald. || 4 τι om. C | τὸ om. DJRTMSV | διαφέρειν DRTSV
 διεφέρων J | ἂν om. M | οὐδῶν TM Ald. || 5 μῆκος om. DJRTMSV | ἡ - 6 στα-

δίων haplogr. om. B¹M || 6 ἐς Πείσαν AB² ἐπὶ πᾶσαν (ex ἐς Πείσαν ortum)
 DR ἐπὶ Πίσαν JTSV | Ἀθηναίων CDJRTMSV | καταδὴ vel κατὰ δὴ JR
 TV | ἐς² scripsi dubitans coll. VIII 82, 2 ὡς DJRTMSV om. ABCP ||

7-8 πληροὶ ἐς τὸν ἀριθμὸν ABCPD²JRTMSV (e ὡς in superiore linea scripto
 fortasse irrepsit) || 8 Ἡλιουπόλεως D || 9 μεσαμβρίη JRTMV^c μεσαμβρίην
 SV^{ac} Ald. || 10 νότον SV Ald. | αἰεὶ DJRTMSV | τείνων J || 11 αἰ¹] καὶ DJRT
 MSV || 12 Μέμφι C | ἀνακάμπει C | αὐτῷ J^{ac} || 13 μακρότερον DJRTMSV |
 ἐπυνθανόμην B^cC || 14 τῆς del. post Steinium edd. omnes, cf. IV 18, 2 | τῆς ὁδοῦ
 om. S | ἡοῦς] ἔω DJRTMSV | ἔω DJRTMSV || 15 τέλματα SV | τοιοῦτόν
 DJRTMSV || 16 πέτρινον τείνει] ὑπερτείνει CP^cp || 17 κατειλημμένον PDJRTM
 SV | κατατεταμένον τὸν scripsi τεταμένον τὸν DJRT τεταμμένον τὸν SV κατὰ
 τὸν ACP κάτον B τετραμμένον τὸν propos. Bekker | καὶ] τὸν καὶ CP τὸν
 suprascr. A² vel man. rec. || 18 μεσημβρίην CD¹T | Ἡλιουπόλιος (io ex corr.) D ||
 19 πολλῶν χωρίων DJRTMSV | ὅσον MV^{ac} | τεσσάρων P¹p^{ac}DTRM numerum
 quattuor, quem apud nostrum Aristides quoque legit, falsum esse inter omnes
 constat; καὶ δέκα post Dietschium, Jahn. Jahrb. 1853, 404 add. Stein Hude
 (v. Stein Vindic. Hdt. Spec. 19, ubi spatiorum et itinerum rationem invenias)

ἀναπλόου ἐστὶ στενὴ Αἴγυπτος ἐοῦσα. τῶν δὲ ὁρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ πεδιάς μὲν γῆ, στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι εἶναι, τῇ στενότη-
τόν ἐστι, διηκοσίων οὐ πλέους ἐκ τοῦ Ἀραβίου ὄρεος ἐς τὸ Λιβυκὸν
καλεόμενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτὶς εὐρέα Αἴγυπτος ἐστι.

- 9 Πέφυκε μὲν ὧν ἡ χώρα αὕτη οὕτως, ἀπὸ δὲ Ἡλίου πόλιος ἐς Θήβας 5
ἐστὶ ἀνάπλοος ἐννέα ἡμερέων, στάδιοι δὲ τῆς ὁδοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι
2 καὶ τετρακισχίλιοι, σχοίνων ἑνὸς καὶ ὀγδώκοντα ἐόντων. οὗτοι συντιθέ-
μενοι οἱ στάδιοι Αἰγύπτου· τὸ μὲν παρὰ θάλασσαν ἤδη μοι καὶ πρότερον
δεδηλωται, ὅτι ἑξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων, ὅσον δὲ τι
ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν μέχρι Θηβέων ἐστί, σημανέω· στάδιοι γάρ 10
εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἐς Ἐλεφαντίνην
καλεομένην πόλιν στάδιοι χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.
- 10 Ταύτης ὧν τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, καθάπερ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον,
ἐδόκεε καὶ αὐτῷ μοι εἶναι ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ ὁρέων τῶν
εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξύ γ' ἐφαίνεται μοι 15
εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ τὰ τε περὶ Ἴλιον καὶ Τευθρανίην καὶ
Ἐφεσὸν τε καὶ Μαιάνδρου πεδίον ὥς γε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μέγαλοισι
2 συμβαλέειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν ἐπὶ τῶν
στομάτων τοῦ Νείλου ἐόντος πενταστόμου οὐδεὶς αὐτῶν πλήθους

AB C P(p) D J RT M SV

T 19 Eust. Dion. 226 ἐπὶ διὰ στομάτων ἐλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἄλλα βάλλει
... ὁ δὲ Γεωγράφος (i. e. Strabo) λέγει δέχα τῶν ἐπὶ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα
εἶναι ἄσημα ψευδοστόματα. Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ
κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα ὡς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. φησὶ γάρ, ὅτι ὁ Νεῖλος
ἀπὸ τῶν Καταδούπων ἀρξάμενος ῥέει μέσσην Αἰγύπτου σχίζων εἰς θάλασσαν (17, 3),
σχιζόμενον δὲ εἰς τρία τὸ μὲν ἔξω σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλούσιον στόμα, τὸ δὲ ἐσπέριον
Κανωβικὸν καλεῖται, τὸ δὲ μέσον Σεβεννυτικόν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαῖτικόν καὶ
τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ
Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικόν, οὐκ ἰθαγενῆ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτά (17, 6).
cf. quae ad 15, 3 ex Aristot. Meteor. laudantur

1 τῶν δὲ — 2 μεταξὺ secl. Legrand | δὲ om. ABC || 2 γῆς DJRSV | εἶναι om. M ||
3 πλείους DJRTMSV | ὄρεος C^pPD²TM | Λυβικόν B¹V¹ || 4 καλεόμενον DJRT
MSV | αὐτὶς ABD¹ | Αἴγυπτος εὐρέα DJRTMSV || 5 ὧν] νυν ABC || 5—6 ἐστι(ν)
ἐς Θήβας DJRMSV || 6 ὀκτακόσιοι] τετρακόσιοι ABC ὀκτα suprascr. A² ||
7 ἑνὸς ὀγδώκοντα DJRTMSV inter ἑνὸς et ὀγδώκοντα vocem δέοντος suprascr. D² ||
7—8 συντιθεμένοι στάδιοι DJRTMSV || 9 τι] τῇ DJRTMSV || 10 μέχρι Θηβαίων
μεσόγαια (μεσόγαιά TM) ἐστὶ DJRTMSV | Θηβαίων C || 11 Θηβαίων DJRTMV ||
12 πόλιν καλεομένην S | χίλιοι] εἴκοσι DJRTMSV || 13 καθάπερ A κατὰπερ cett. |
ἱερεῖς CDJRSV || 14 δὲ καὶ αὐτῷ μοι P^pJRTSV δέ μοι καὶ αὐτῷ M | ἐπικτή-
τος εἶναι Αἰγυπτίοισι M | ὁρέων CP || 15 εἰρημένων ὑπὲρ B | Μέμφιν C |
γ' om. ABCP | γε φαίνεται TRSV γεφαίνεται J^{ac} γε ἐφαίνεται D || 16 τὰ τε] γε
τὰ ABCP qui fortasse γε l. 15 omisum hic suppleverunt | ἥλιον DJRTM || 17 ὥς
γε Schweighauser ὥστε ABCP ὥς cett. || 18 προσχωσάντων TM || 19 ἐπταστό-
μου P^pJRTMSV | αὐτὸν T

πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον 3
 ἐόντες μεγάλα οἴτινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσὶ· τῶν ἐγὼ φράσαι
 ἔχω οὐνόματα καὶ ἄλλων καὶ οὐκ ἥμιστα Ἀχελῷον, ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης
 καὶ ἐξίεις ἐς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισέας ἤδη ἡπειρον
 5 πεποίηκε.

Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρόσω, κόλπος θαλάσσης 11
 ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ
 στενός, ὥς ἔρχομαι φράσων· μῆκος μὲν πλόου ἀρξαμένῳ ἐκ μυχοῦ 2
 διεκπλῶσαι ἐς τὴν εὐρέην θάλασσαν ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσαράκοντα
 10 εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, εὐρος δέ, τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἡμισὺν ἡμέρης
 πλόου. ῥήγῃ δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμφοτερι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. ἕτερον 3
 τοιοῦτον κόλπον καὶ τὴν Αἰγύπτου δοκέω γενέσθαι, τὸν μὲν ἐκ τῆς
 βορείης θαλάσσης ἐσέχοντα ἐπ' Αἰθιοπίης, τὸν δὲ Ἀράβιον, τὸν ἔρχομαι
 λέξων, ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης, σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραί-
 15 νοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δὲ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρας. εἰ ὧν ἐθε- 4
 λήσει ἐκτρέφαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τοῦτον τὸν Ἀράβιον κόλπον, τί μιν
 κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντός γε δισφυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 11, 2 (ad ἀναισιμοῦνται) διανύονται· ἐν ἄλλοις σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'δαπα-
 νοῦνται' καὶ 'ἀναλίσκονται' BR (ad ῥήγῃ) αὐχμός, ξηρότης· ἐκ τοῦ ἀναπεπόσθαι
 καὶ ὑποχωρῆσαι τὸ ὕδωρ BR

T 3 Eust. Dion. 431 Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . , ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι' Ἀκαρνανίας
 καὶ ἐξίειν εἰς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισέας ἡπειρον πεποίηκε

68. Lex. Vindob. 64 εἰσέχων ἀντὶ τοῦ 'εἰσερχόμενος'. Ἡρόδοτος· κόλπος — θα-
 λάσσης || 8 Λέξ. μυχοί· αἱ καταδύσεις, τὰ ἐνδον, λιμένες, κοιλότητες, τὰ ἔσχατα ἔσω
 (τὰ ἐνδον κτλ. om. Lexx. alphab. ord. conscr.). Hes. μυχοί· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδό-
 τatoi καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα καὶ τὰ πείρατα (? ποιήματα
 scr.) ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη. Suid. μυχοί· παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις, τὰ ἐνδον

1 περίξ C^{ac} (e ξ littera videtur natum, quae ad συμβληθῆναι corrigendum for-
 tasse erat superimposita) | συμβληθῆναι DJRTMSV | ἄλλοι πολλοὶ ποταμοὶ D ||
 4 ἐξίειν ἐς τὴν θάλασσαν DRTMSV ἐξίειν εἰς τὴν θάλασσαν J ἐξίειν ἐς (vel εἰς)
 θάλασσαν Eust. | ἤδη om. Eust. || 7 εἰσέχων Lex. Vind. | θαλάσσης om. DJR
 MSV, habet Lex. Vind. || 8 στενός JRTMSV | πλοίου (πλόου B^c) ἀρξαμένου
 ABCP | μυχοῦ] μάχον DJRTMSV, cf. Lexx. || 9 εὐρέην ABP εὐρείαν C | τεσ-
 σεράκοντα ABCD² || 10 χρεωμένῳ AB || 11 ῥήγῃ C ῥήγῃ D | ἄμφοτερι SV ||
 12 καὶ ἐπὶ τὴν PJRTMSV | κου] κοτέ 'fort. rectius' iudicat Stein om. DJRT
 MSV | τόν] τὸ D¹ qui 13 κόλπον non praebebat || 13 βορείης D βορέης JRTMSV |
 ἐσέχοντα] κόλπον ἐσέχοντα (εἰσέχοντα C) ABCP ἔχοντα DJRTMSV κόλπον
 ἐσέχοντα e cod. Remigiano a Reiskio recepp. edd. omnes | Ἀράβιον — 14 λέξων
 Schweighauseri iudicio nisi del. Stein Hude || 14 μὲν om. DJRTMSV | συμπεραί-
 νοντας PDJRTMSV || 15 ὧν ABC¹p¹ ὧν δὲ C²P^{ms}p cett. || 17 χωσθῆναι DJRT
 MSV | μὲν om. DJRTMSV

γὰρ ἔλπομαί γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἂν (κοῦ γε δὴ ἐν τῷ
προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι οὐκ ἂν χωσθεῖη
κόλπος;) καὶ πολλῶ μείζον' ἔτι τούτου ὑπὸ τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ
οὕτως ἐργατικοῦ.

- 12 Τὰ περὶ Αἴγυπτον ὧν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι καὶ αὐτὸς οὕτω 5
κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς
κογχυλίᾳ τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι ὄρεσι καὶ ἄλμην ἐπανθέουσιν ὥστε καὶ
τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, καὶ ψάμμον μόνον Αἰγύπτου ὄρος τοῦτο τὸ
2 ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον, πρὸς δὲ τῇ χώρῃ οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρω εὐρύση
τὴν Αἴγυπτον προσεικέλην οὔτε τῇ Λιβύῃ, οὐ μὲν οὐδὲ τῇ Συρίῃ (τῆς γὰρ 10
Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται), ἀλλὰ μελάγγεόν τε καὶ
καταρρηγνυμένην ὥστε εὐρύσαν ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας
3 κατενηνευγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθροτέρην τε
γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν
13 τε καὶ ὑπόπετρον εὐρύσαν. ἔλεγον δὲ καὶ τότε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς 15
χώρης ταύτης οἱ ἱεῖες, ὥς ἐπὶ Μοίριος βασιλέος, ὅπως ἔλθοι ὁ ποταμὸς
ἐπὶ ὀκτὼ πῆχας τὸ ἐλάχιστον, ἄρδεσκε Αἴγυπτον τὴν ἐνεργθε Μέμφιος.
καὶ Μοίρι οὐκ ἦν ἔτεα εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱερέων ταῦτα
ἐγὼ ἤκουον. νῦν δέ, εἰ μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πῆχας ἀναβῇ

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 11, 4 (ad προαναισιμωμένῳ) προπαρωχημένῳ, προηνησμένῳ BR 12, 3
(ad ἀργιλωδεστέραν) λεπτογειοδεστέραν ἢ λευκόγειον BR

T 4 Eust. Dion. 222 διὸ καὶ ἐργατικὸν (ἐργαστικὸν v. l.) ποταμὸν αὐτὸν φησιν ὁ
Ἡρόδοτος || 5 id. Od. 1509 (ad δ 563) ad hunc Hdt. locum se refert

1 γε καὶ] τε DJRTMSV | χωσθῆναι, ἦν κον A² || 2 ἢ ἐμὲ] ἢ με DJRTV οἶ-
μαι S | ἂν χωσθεῖη] ἀναχωσθεῖη ABCP || 3 ὁ κόλπος J | μείζον ABC μείζον M
μείζων DRTS μείζων (i ex i corr.) V || 4 ἐργαστικοῦ ex Eust. cod. quodam ||
5 αὐτὸς οὗτος οὕτω SV || 6 καταδοκέω DJRTMS καταδικέω V || 7 οὔρεσι C |
ἄλμην] ἄλλην M | ἐμπαθέουσιν C || 8 βάμμον SV | μόνον DJRTSV om. M ||
9 τῇ χώρῃ del. Stein || 10 Λιβύῃ J^{ac} | μὲν] μὴν ABCP || 11 μελάγγαιον ABCP
(adiectiva cum substantivo γῆ composita, quae ad speciem bahuvrihi pertinent,
sine -io- suffixo formantur, cf. μελάγγεος IV 198, 2, βαθύγεος IV 23, 1, illa autem,
quae cum praepositionibus formantur, κατά-, ἐπίγαιος, vel primum membrum
μεσό- habent, in -αιος cadunt) || 12 καταρρηγνυμένην ABC κατερρηγνυμένην TRSV
κατερρηγνυμένην M κατατερρηγνυμένην (e κατάρρηγνυμένην ortum) J | οὐσαν DJ
RTMSV | πρόχυσιν R || 13 κατενηνευγμένην AP^{ac} κατεινηνευγμένην P κατενηνευ-
γμένην C κατανεινευγμένην DJRMV κατενηνευγμένην T κατενηνευγμένην S | Λι-
βύην J^{ac} | ἰσμεν ABC || 14 ἀργιλωδεστέραν D || 15 ὑπόπετρον B²C τ cum ρ liga-
tum a sinistra parte super lineam usque ad π extenditur J | εὐρύσα J || 16 χώρις A |
Μύριος C¹P^cDJRTMSV | βασιλέος D || 17 ἄρδεσκε δὴ Αἴγυπτον (vacat spatium)
Μέμφιος M || 18 Μύρις . . . ἐννακόσια τετελευτηκώς DJRTMSV | Μοίρη C |
ἱερέων JRV || 18, 19 ἐγὼ ταῦτα C || 19 εἰ] ἦν PDJRT¹SV

τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμός, οὐκ ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώραν. δοκέουσί τέ μοι 2
 Αἰγυπτίων οἱ ἐνερθε λίμνης τῆς Μοίριος οἰκέοντες τά τε ἄλλα χωρία καὶ
 τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἣν οὕτω ἡ χώρα αὕτη κατὰ λόγον ἐπιιδῶι ἐς ὕψος
 καὶ τὸ ὅμοιον ἀποιδῶι ἐς αὐξήσιν μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου
 5 πείσεσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τό κοτε αὐτοὶ
 Ἕλληνας ἔφασαν πείσεσθαι. πυνθόμενοι γάρ, ὥς ἔεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν 3
 Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται κατὰ περ ἡ σφετέρῃ, ἔφασαν
 Ἕλληνας ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης κακῶς πεινήσειν· τὸ δὲ
 ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν ὥς, εἰ μὴ ἐθελήσει σφι θεῖν ὁ θεὸς ἀλλ' αὐχμῶ
 10 διαχρᾶσθαι, λιμῶ οἱ Ἕλληνες αἰρεθήσονται, οὐ γὰρ δὴ σφι ἔστι ὕδατος
 οὐδεμία ἄλλη ἀποστροφὴ ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῶνον. καὶ ταῦτα μὲν ἐς 14
 Ἕλληνας Αἰγυπτίοισι ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ νῦν καὶ αὐτοῖσι
 Αἰγυπτίοισι ὥς ἔχει φράσω· εἰ σφι θέλοι, ὥς καὶ πρότερον εἶπον, ἡ
 χώρα ἡ ἐνερθε Μέμφιος (αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ αὐξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ
 15 παροιχομένου χρόνου ἐς ὕψος αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτῃ οἰκέοντες
 Αἰγυπτίων πεινήσουσι, εἰ μήτε γε ὕσεται σφι ἡ χώρα μήτε ὁ ποταμός
 οἷός τε ἔσται ἐς τὰς ἀρούρας ὑπερβαίνειν; ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἀπονητό- 2
 τατα καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων πάντων καὶ
 τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων, οἳ οὐτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὐλακὰς ἔχουσι
 20 πόρους οὐτε σκάλλοντες οὐτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδέν, τῶν οἱ ἄλλοι
 ἀνθρωποι περὶ λήιον πονέουσι, ἀλλ' ἐπεὰν σφι ὁ ποταμός αὐτόματος
 ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπη ὀπίσω, τότε σπείρας

AB C P(p) D J RT M SV

20 Hes. (itemque Phot.) σκάλλοντες· σκάπτοντες || 21 D fol. 48^r ἄρδω ἐνεστώς·
 ἡρδον παρατατικός· ἄρσω μέλλων· ἡρσα ἀόριστος. Ἡρόδοτος· ἀλλ' ἐπεὰν — ὅς

1 τουλάχιστον JRTMV | οὐχ AB | τέ] δέ DJRTMSV || 2 τῆς λίμνης τῆς DJR
 TMSV | Μύριος DJRTMSV || 5.6 Ἕλληνας αὐτοὶ DJRMSV || 6 πυνθανόμενοι
 DJRTMSV | χώρα DJV || 8 μεγάλως fort. haud inepte propos. et κακῶς delendum
 conl. (nescio ubi) Stein (v. Legrandii adnotationem), cf. I 4, 1, VII 190 | πονή-
 σειν M Ald. || 9 ἐθελήσῃ JR^cSV^c | θελήσει C | σφίσι ABCP || 10 ἀναιρεθήσον-
 ται S || 11 μόνον T | ἐς om. R || 12 ὀρθῶς — 13 Αἰγυπτίοισι haplogr. om. SV |
 ἔχοντα del. Abicht Progr. Lüneburg. Pasch. 1862 | δέ om. DJRM || 13 ἐθελήσει
 DJRTMSV | καὶ om. C || 14 αὐξομένη DJRSV || 15 παρωχομένου T Ald. ||
 15.16 Αἰγυπτίων οἰκέοντες DJRTMSV || 16 Αἰγυπτίων secl. Kallenberg | μήτι C |
 γε ὕσεται σφι ἡ χώρα C | γεύσεται σφι ἡ χώρα T^{ac} | γεύσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ
 Διὸς DJRT^cMSV (τὰ ἀπὸ Διὸς additum videtur, ne γεύσεται depravatam sensu
 careatur) || 17 ἐς τὰς om. DJRTMSV | δὴ om. D¹, add. D² | ἀπονητότατοι C ||
 18 γῆς] τῆς DJRTMSV^{ac} | ἀπάντων DJRTMSV || 19 τῶν om. C | ἀναρρηγνύν-
 τες ABC || 20 οὐτε σκάλλοντες om. SV | οἱ ἄλλοι] ἄλλοι J^cM | ἄλλοι J^{ac}TRSV
 ὅλοι D || 21 αὐτόματος] αὐτός M || 22 ἐπανελθὼν M | ἀπολείπη D¹ | ἀπολείπει M
 ἀπολείπει T

ἑκαστος τὴν ἐωντοῦ ἄρουραν ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν ὕς, ἐπεὰν δὲ καταπατήσῃ
τῇσι ὕσι τὸ σπέρμα, τὸν ἄμητον τὸ ἀπὸ τούτου μένει, ἀποδιωχθεὶς δὲ τῇσι
ὕσι τὸν σῖτον οὕτω κομίζεται.

- 15 Εἰ ὧν βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι τὰ περὶ Αἴγυπτον, οἱ
φασὶ τὸ Δέλτα μόνον εἶναι Αἴγυπτον ἀπὸ Περσέως καλεομένης σκοπιῆς 5
λέγοντες τὸ παρὰ θάλασσαν εἶναι αὐτὴν μέχρι ταριχηίων τῶν Πηλου-
σιακῶν, τῇ δὲ τεσσαράκοντά εἰσι σχοῖνοι, τὸ δὲ ἀπὸ θαλάσσης λεγόντων
ἐς μεσόγειαν τείνειν αὐτῶν μέχρι Κερκασώρον πόλιος, κατ' ἣν σχίζεται
ὁ Νεῖλος ἐς τε Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον, τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων
τῆς Αἰγύπτου τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης εἶναι, — ἀποδεικνύοιμεν ἂν 10
τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι Αἰγυπτίοισι οὐκ εἶναι πρότερον χώραν.
2 ἤδη γάρ σφι τό γε Δέλτα, ὡς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι καὶ ἔμοι δοκεῖ, ἐστὶ
κατάρρυντόν τε καὶ νεωστὶ ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναπεφηνός. εἰ τοίνυν σφι
χώρα γε μηδεμία ὑπῆρχε, τί περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων
γεγονέναι; οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδίων ἰέναι, τίνα γλῶσσαν 15
3 πρῶτην ἀπήσουσι. ἀλλ' οὐτε Αἰγυπτίους δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπὸ
Ἰώνων καλεομένῳ γενέσθαι αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο,
προϊούσης δὲ τῆς χώρας πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν γίνεσθαι,
πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας. τὸ δ' ὧν πάσαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος
ἐκαλέετο, τῆς τὸ περίμετρον στάδιοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ- 20
16 χίλιοι. εἰ ὧν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι
περὶ Αἰγύπτου· εἰ δὲ ὀρθή ἐστι ἡ γνώμη τῶν Ἰώνων, Ἑλληνὰς τε καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 15, 2 (ad ἀπήσουσι) ἀφήσουσι, λέξουσι BR

T 19 Arist. Meteor. I 12, 351 b φαίνεται δ' οὖν καὶ τὰ στόματα πάντα πλὴν ἐνὸς
τοῦ Κανωβικοῦ χειροποίητα καὶ οὐ τοῦ ποταμοῦ ὄντα, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἢ Αἴγυπτος
Θῆβαι καλοῦμεναι

1 καταπατηθῇ M Ald. || 2 τῇσι] τοῖσι M Ald. om. SV | τὸ σπέρμα — 3 ὕσι
haplogr. om. T¹ | τὸν] τὸ R om. ABCPT¹ | τούτου] τοῦδε M | τῇσι] τοῖσιν SV ||
4 βουλόμεθα maluit Wesseling, recep. Stein, sed verbum βούλεσθαι eandem fere
vim modalem habere censeo atque potentialem qui dicitur optativum | τὰ περὶ
Αἴγυπτον] περὶ Αἰγύπτου DJRTMSV || 5 Περσέως TM | καλεομένην DJRTMSV ||
6 αὐτῆς ABCP ult. litt. in ras. M | ταριχηίων S ταριχιών ABCP ταριχειών
DJRV ταριχειών TM || 7 τῇ δὲ] τῇ δὲ vel τῇδε DJRTMSV | τεσσαράκοντα AB ||
8 μεσόγειαν DJRSV | αὐτὴν DJRTMSV || 11 εἶναι B¹ || 14 μηδεμία M Ald. |
περιεργάζοντο T περιεργάζονται DJRMSV περιηργάζοντο AB, v. grammaticam
meam 152 || 15 διάπειραν] ἀπειραν SV || 16 πρῶτον S πρῶτην V^{ac} || 17 γίνεσθαι D |
αἰεὶ ABSV || 18 ὑπολειπομένους M | αὐτῶ D αὐτέων M Ald. | γενέσθαι ci. Reiz ||
19 καταβαίνοντας J || 21 περὶ αὐτῶν ὀρθῶς AC ordinem superimpositis signis
mutandum indicavit nescio quae manus A | αὐτέων M Ald. || 22 ἢ om. PDJRSV |
τῶν Ἰώνων ἢ γνώμη M ἢ τῶν Ἰώνων γνώμη Ald.

αὐτοὺς Ἰωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, οἳ φασὶ τρία
μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην. τέταρτον γὰρ 2
δὴ σφεας δεῖ προσλογίζεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα, εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς
Ἀσίας μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν
5 λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὄξυ
περιωρήγνυται ὁ Νεῖλος, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης
γίνοιτ' ἄν.

Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ὧδέ κη περὶ τούτων 17
λέγομεν, Αἰγύπτου μὲν πᾶσαν εἶναι ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκεο-
10 μένην κατὰ περ Κιλικίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων καὶ Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυ-
ρίων, οὐρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδὲν ἐὼν ὁρθῶ λόγῳ εἰ μὴ τοὺς
Αἰγυπτίων οὐρους. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἑλλήνων νενομισμένῳ χρῆσόμεθα, 2
νομιούμεν Αἰγύπτου πᾶσαν ἀρξαμένην ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαν-
τίνης πόλιος δίχα διαιρέεσθαι καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμιῶν ἔχεισθαι·
15 τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος 3
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν Καταδούπων ῥέει μέσσην Αἰγύπτου σχίζων ἐς θάλασ-
σαν. μέχρι μὲν νῦν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἐὼν ὁ Νεῖλος, τὸ δὲ ἀπὸ
ταύτης τῆς πόλιος σχίζεται τριφασίας ὁδοῦς. καὶ ἡ μὲν πρὸς ἡῶν τρέπεται, 4
τὸ καλεῖται Πηλοῦσιον στόμα, ἡ δὲ ἑτέρα τῶν ὁδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει·
20 τοῦτο δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθιῖα τῶν ὁδῶν τῷ Νείλῳ
ἐστὶ ἡδε· ἄνωθεν φερόμενος ἐς τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα ἀπικνέεται, τὸ δὲ ἀπὸ
τούτου σχίζων μέσον τὸ Δέλτα ἐς θάλασσαν ἐξίει οὔτε ἐλαχίστην μοῖραν
τοῦ ὕδατος παρεχόμενος ταύτῃ οὔτε ἡκιστα ὀνομαστήν, τὸ καλεῖται
Σεβεννυτικὸν στόμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα ἀπὸ τοῦ Σεβεν- 5
25 νυτικοῦ ἀποσχισθέντα φέροντα ἐς θάλασσαν, τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε·
τῷ μὲν Σαῦτικὸν αὐτῶν, τῷ δὲ Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβίτινον στόμα καὶ 6

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 3 (ad τριφασίας) τριπλασίους, τριφώνους BR 17, 5 (ad διφάσια) διπλά-
σια, δισά B man. rec.

T 1588. Eust. Dion. 226 (v. ad 10, 2)

2 τὴν γῆν M Ald. || 3 δὴ σφεας δεῖ] δεῖ σφέας PpT¹ δὴ σφέας DJRT²MSV
δὴ σφέας δὴ B¹ | μῆτι CDJRTMSV || 4 μῆτε] ἡ M || 6 περιωρήγνυται ABC | τε
om. M || 7 γένοιτ' ABC || 8 κη Reiske καὶ codd. || 9 ταύτην om. S || 10 ὑπό²]
ἀπὸ R || 11 ἐὼν om. SV || 12 οὐρους vel ὁρους CSV | τῶν . . . νενομισμένων J ||
14 ἀμφοτερέων propos. Stein, recep. Legrand || 16 ἀπὸ PDJRTMSV Eust. ἐκ
ABC | εἰς τὴν Eust. || 18 ἡ] ἡ PD ἡ JRTMV || 19 τὸ om. PDJRTMSV | ὁδῶν]
ὅλων DJRTMV ὧλλων S || 20 δὴ om. M | ἰθιῖα CTM ἰθιῖα J ἰθιῖα SV ||
22 ἐξήκει C | μοῖραν D Ald. || 23 ταύτην AB | οὐνομαστήν M Ald. || 25 εἰς R ||
26 τῷ . . . τῷ] τὸ . . . τὸ DM | Σαῦτικῶν V^{ac}

- 18 τὸ Βουκολικὸν οὐκ ἰθαγενέα στόματά ἐστι, ἀλλ' ὀρυκτά. μαρτυρεῖ δέ
μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι τοσαύτη ἐστὶ Αἴγυπτος, ὅσην τινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ
λόγῳ, καὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον γενόμενον, τὸ ἐγὼ τῆς ἑμεωντοῦ
2 γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην. οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρῆς τε πόλιος
καὶ Ἀπιοσ οἰκόντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες 5
εἶναι Λίβνες καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι καὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκείῃ,
βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ εἰργεσθαι ἔπεμψαν ἐς Ἀμμωνα φάμενοι
οὐδὲν σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ
Δέλτα καὶ οὐδὲν ὁμολογέειν αὐτοῖσι βούλεσθαι τε πάντων σφίσι ἐξεῖναι
3 γεύεσθαι. ὁ δὲ θεὸς σφας οὐκ ἔα ποιέειν ταῦτα φὰς Αἴγυπτον εἶναι 10
ταύτην, τὴν ὁ Νεῖλος ἐπιὼν ἄρδει, καὶ Αἰγυπτίους εἶναι τούτους, οἱ
ἐνεργεῖ Ἐλεφαντίνης πόλιος οἰκόντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πίνουσι·
19 οὕτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὶ πληθύνῃ, οὐ
μόνον τὸ Δέλτα ἀλλὰ καὶ τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου χωρίου εἶναι καὶ τοῦ
Ἀραβίου ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερέων ἑκατέρωθεν ὁδὸν καὶ πλεῦν ἔτι τούτου 15
καὶ ἔλασσον. τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσιος πέρι οὔτε τι τῶν ἱερέων οὔτε ἄλλων
2 οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα τάδε παρ' αὐτῶν πυνθέ-
σθαι, ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύνων ἀπὸ τροπέων τῶν θερινῶν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 6 (ad οὐκ ἰθαγενέα) οὐ γνήσια, οὐκ ἴδια B

T 4—12 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 χρήσαιτο δ' ἂν τις καὶ Ἡροδότῳ πρὸς τόδε
μάρτυρι λέγοντι ὥδε· οἱ γὰρ δὴ — πίνουσιν || 18s. Plin. N. H. V 57 in totum... revo-
catur intra ripas in Libia, ut tradit Herodotus, centesimo die

6 Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρησκεία· Ἡρόδοτος δευτέρῳ || 17 D fol. 165^r ἔα
Ἰωνικῶν· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυνθέσθαι. ἰὼ τὰ ὑπάρχοντα· ὁ μέλλων ἔσω·
ὁ μέσος παρα(τατικ)ὸς ἔα ἀναύξητος κατ' Ἰωνας. ibid. fol. 48^r (post ea quae ad 14, 2
exscripsimus) ὅτι τὸ ἔα ἀντὶ τοῦ ἦν Ἰωνικόν ἐστι· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυν-
θέσθαι

1 ἰθαγενέα PD (ex ἰθαγενέα corr. man. prima D) S ἰσθαγενέα (ex ἰθαγενέα
ortum?) JRV | μαρτυρεῖ JRTMV || 2 μὲν PDJRTMSV | τινὰ om. ABC ||
3—4 τῇ(ι)σι(ν) ἑμεωντοῦ γνώμη(ι)σι(ν) codd., corr. Valckenaer ('ὕστερον iungente
passim cum casu secundo'); posterius quam ita in animum induxeram vertit Valla
nulla emendatione introducta || 6 καὶ οὐκ ἀχθόμενοι ABCP^{2ms} (vocem οὐκ in textu
et in mg. obelo sign. nescio quae man. A) καὶ ἀχθόμενοι P^{1p} rell. Cels. an pro
καὶ οὐκ sit cou legendum dubitat Stein | θρησκείῃ DJRSV, cf. Antiatt. || 7 θηλέων
codd. prorsus omnes, v. praef. XII s. | εἰργεσθαι CP εἰργεσθαι rell. Cels. | pro
φάμενοι plane errore εἰργόμενοι habet Cels. || 8 τε² om. Cels. || 9 οὐδὲν] οὐκ ABC
οὐχ Cels., cf. I 8, 3 | ἐξεῖναι σφίσι M || 10 σφας οὐκ εἰ D οὐκ εἰ σφας Cels. ||
11 τὴν] ἦν Cels. | Αἰγύπτου Cels. || 13 ἐπεὶ δὲ πληθύνῃ J | πληθύνῃ D || 14 μόνον M |
τε] τοῦ M | χώρου D^cJRTMSV || 16 καὶ om. SV | ἱερέων V || 17 αὐτέων M Ald. ||
18 πληθύνων M | θερινῶν PDJRTMSV

ἀρξάμενος ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, πελαγίσας δὲ ἐς τὸν ἀριθμὸν τουτέων τῶν
 ἡμερέων ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, ὥστε βραχὺς τὸν χει-
 μῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν μέχρις οὗ αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων·
 τούτων ὧν περί οὐδενὸς οὐδὲν οἶός τε ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν 3
 5 Αἰγυπτίων ἱστορέων αὐτούς, ἦντινα δύνανται ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμπαλιν
 πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ λελεγμένα βουλόμενος
 εἰδέναι ἱστόρεον, καὶ ὃ τι αὖρας ἀποπνεούσας μῦθος ποταμῶν πάντων
 οὐ παρέχεται.

Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην ἔλεξαν 20
 10 περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς, τῶν τὰς μὲν δύο [τῶν ὁδῶν]
 οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῦθον. τῶν ἡ 2
 ἑτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν
 κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. πολλάκις δὲ ἐτησίαι μὲν οὐκ
 ὦν ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος τὸντοῦτο ἐργάζεται. πρὸς δέ, εἰ ἐτησίαι αἴτιοι 3
 15 ἦσαν, χρῆν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι,
 ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ ταῦτά τῳ Νεῖλῳ καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ,
 ὅσω ἐλάσσονες ἐόντες ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ
 πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοί, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ, οἳ οὐδὲν τοιοῦτο
 πάσχουσι, οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος. ἡ δ' ἑτέρῃ ἀνεπιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ 21
 20 τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν θωμασιωτέρη, ἢ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ
 ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δὲ Ὀκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.
 ἡ δὲ τρίτῃ τῶν ὁδῶν πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα μάλιστα ἔψευσται· λέγει 22
 γὰρ δὴ οὐδ' αὕτη οὐδὲν φασμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος,
 δς ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον·

AB C P(p) D J RT M SV

22 Λέξ. ἐπιεικεστάτη· μετρία, εὐγνώμων (καλῶς ἔχουσα add. Lexx. seriatim conscr.) (om. cdenoqrtn). Suid. ἐπιεικεστάτη· παρὰ Ἡροδότῳ εὐγνώμων, καλῶς ἔχουσα. Greg. Cor. 116 τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικεστάτον φασι

1 πελαγίσας Quincey CR 15, 1960, 105 collato 92, 2 (ubi πελαγίσῃ legunt codd. plur., πελασγίσῃ RSV) πελάσας CPDJRTMSV πέλας AB | ἐς τὸν] τῶν R || 2 ἀπόλειπον D^{ac} || 3 μέχρις Scalliger in adnotationibus ad Stephanī ed. Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V 26 || 4 τουτέων DJRTMSV | παρὰ secl. Krueger Stein Hude || 6 τὰ λεγόμενα BPDJRTMSV secl. Krueger Hude || 7 εἰδέναι om. J | ἀποπνεούσης R et ut vid. M | πάντων ποταμῶν PDJRTMSV || 10 τούτου om. R | τῶν ὁδῶν secl. Dietsch, sequ. Hude || 11 οὐκ ABCD | μόνον CM || 12 πληθύνειν D || 13 ἐκρέει J || 15 τῇ C | ἐτησίῃσι SV || 16 κατὰ τὰ αὐτὰ ABC κατ' αὐτὰ R || 18 τοιοῦτον JRTMSV || 19 ἀνεπιστημονεστέρα DJRTMSV || 20 λεγομένης in λελεγμένης corr. D¹ | θωμασιωτέρη CPDRTSV θωμασιωτέρη J θωμασιωτέρης M || 21 ῥέει J || 22 πολλῶν R || 23 αὕτη Stein αὐτὴ codd.

- 2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα
 ῥέοντ', ὦν τὰ πολλά ἐστι; ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἷω τε εἶναι,
 ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν, πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον
 3 οἱ ἄνεμοι παρέχονται πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρέων τουτέων θερμοί· δεύτερον
 δέ, ὅτι ἄνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος διατελέει ἐοῦσα, ἐπὶ δὲ χιόνι 5
 πεσοῦση πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι, ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο
 ἂν ταῦτα τὰ χωρία· τρίτα δὲ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μέλανεσ
 4 ἐόντες· ἱκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, γέραναι
 δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον φοιτῶσι ἐς
 χειμασίην ἐς τοὺς τόπους τούτους. εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσον ὦν ταύτην 10
 τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἄρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ἦν ἂν τι
 28 τούτων οὐδέν, ὥς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας ἐς
 ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνερείκας οὐκ ἔχει ἔλεγχον· οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα
 ποταμὸν Ὠκεανὸν ἐόντα, Ὅμηρον δὲ ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων
 24 ποιητέων δοκέω τοῦνομα εὐρόντα ἐς ποίησιν ἐσενείκασθαι. εἰ δὲ δεῖ 15
 μεμφάμενον γνώμας τὰς προκειμένας αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην

AB C P(p) D J RT M SV

T 1 Aristid. Aegypt. II 334 ὁρμάται μὲν γὰρ ἐκ τῶν θερμωτάτων τῆς οἰκουμένης
 ὁ Νεῖλος δῆπου, καὶ προϊὼν εἰς ἡττον αἰεὶ θερμὴν

1—2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέοντ'
 ὦν τὰ πολλά ἐστι; scripsi κῶς ὦν (κόσον DJRTMV) δῆτα ῥέοι (ῥέει JTSV^{ac}) ἂν
 ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων (ψυχρότατα ῥέων DJMSV,
 e ψυχροτερων ortum? cf. praef. XXXIX ῥέων ἐς τὰ ψυχρότατα Pp) τῶν τὰ πολλά
 ἐστι PDJRTMSV κῶς ὦν δῆτα ῥέοι (ῥέει C) ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων
 τόπων ἐς τὰ ψυχρότερα τῶν τὰ πολλά ἐστι ABC κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος,
 ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων; τῶν τὰ πολλά ἐστι, ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι
 τοιούτων πέρι οἷω τε εἶναι, ὥς οὐδὲ οἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν propos. et ita Ger-
 manice vertit: 'Wie könnte der Nil vom Schnee herkommen, da er doch aus den
 heißesten Gegenden in kältere fließt? Von diesen sind die meisten, wenigstens für
 einen in diesen Fragen urteilsfähigen Beobachter, derartig, daß (ὥς = ὥστε coll.
 VII 24, V 105, 1 etc.) sie sogar die bloße Wahrscheinlichkeit jener These ausschlie-
 ßen' Erbse RhM 102, 1959, 47—50 κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν
 θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα τὰ πολλά ἐστι; Stein κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ
 χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τῶν ψυχρότερα τὰ πολλά ἐστι; Hude κῶς ὦν
 δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα; <τεκμήρια>
 γῶν πολλά ἐστι, ἀνδρὶ γε κτλ. Legrand || 2 ἀνδρὶ γε ABCP || 3 οὐδέν C | οἰκὸς
 PDJRT | καὶ μέγιστον καὶ μαρτύριον (alterum καὶ post eras.) A || 4 χωρίων DJ
 RTMSV || 5 ἀκρύσταλος MV^{ac} || 6 ὕει Pp Ald. ὕει(v) DJRSV || 9 φεύγοντες M |
 γενόμενον P¹TM Ald. γινόμενον p | φῦτῶσιν J || 10 ἐχιόνιζε εἰ καὶ A || 11—12 ἂν
 τι τούτων] ἂν τούτων AB τούτων C ἂν τι τοιούτων (ex an τοιούτων censeo
 ortum) JR ἂν τι τοιούτων TMSV || 14 Ὠκεανὸν om. M | τινα om. M || 15 ποιη-
 τῶν AB | τὸ οὔνομα PDJRMV | εὐρόντας CP^{ms}p || 16 αὐτῶν DT αὐτέων M
 Ald.

ἀποδέξασθαι, φράσω, διότι μοι δοκέει πληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρεος.
τὴν χειμερινὴν ὥρην ἀπελαυνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης διεξόδου ὑπὸ
τῶν χειμῶνων ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. ὥς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶ- 2
σαι, πᾶν εἴρηται· τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτω ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς καὶ κατὰ
5 ἦντινα, ταύτην εἰκὸς διψῆν τε ὑδάτων μάλιστα καὶ τὰ ἐγχώρια ῥεύματα
μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν. ὥς δὲ ἐν πλείονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει· 25
διεξιὼν τῆς Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντὸς τοῦ
χρόνου αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ ἀλεεινῆς
τῆς χώρης ἐούσης καὶ <ἄνευ> ἀνέμων ψυχρῶν διεξιὼν ποιεῖ, οἷον περ καὶ
10 τὸ θέρος ἔωθε ποιεῖν ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· ἔλκει γὰρ ἐπ' ἐωυτὸν τὸ 2
ὔδωρ, ἐλκύσας δὲ ἀπωθῆει ἐς τὰ ἄνω χωρία, ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ
ἄνεμοι καὶ διασκιδνάντες τήκουσιν· καὶ εἰσὶ οἰκότως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς
χώρης πνεόντες, ὃ τε νότος καὶ ὁ λίψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετιώτα-

AB C P(p) D J RT M SV — ab initio fere cap. 25 AB C P(p)M D J
RT SV

Σχόλ. 25, 1 (ad ἀλεεινῆς) θερμῆς BJ 25, 2 (ad ὑετώτατοι) βροχωδέστατοι,
ὀμβρωδέστατοι B

T 2 Hermog. π. ἰδεῶν p. 220 ταῦτα (sc. κινήσεις γῆς ἢ θαλάττης) . . . εἰ . . . ἐξε-
τάζοιτο κατὰ τὰς αἰτίας, σεμνὸν μόνον, οὐ μὴν καὶ πολιτικὸν δύναται ποιεῖν τὸν λό-
γον· ποῦ γὰρ ἂν εἴη πολιτικὸν τὸ ὃ ἥλιος ἀπελαυνόμενος τὴν χειμερινὴν ὥραν καὶ τὰ
ἐξῆς εἰρημένα παρὰ τῷ Ἡροδότῳ; Aristid. Aegypt. 341 φησὶ δ' (sc. ὁ Ἡρόδοτος)
. . . ἀπελαυνόμενον τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν ἐνταυθοῖ χειμῶνων ἔρχεσθαι τῆς Λιβύης [εἰς]
τὰ ἄνω. D fol. 166' "Ἡλιος ἀπελαυνόμενος· τοῦτο ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν Ἡρόδοτος
βουλόμενος δεῖξαι τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. φασὶν οὖν, ὅτι ὁ ἥλιος χει-
μῶνος πρὸς τὰ νοτιώτερα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νείλου πορευόμενος καὶ κατὰ κορυφὴν
αὐτῶν γινόμενος ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸν τὸ ὔδωρ καὶ τηνικαῦτα ἐλάττων ἑαυτοῦ ὁ ποταμὸς
ῥέει ἢ τοῦ θέρεος (25, 5). καὶ ὅτι ἐπικλύσει τῆς γῆς πολλὰς ἐχούσης, ὥς φασι, ῥήχ-
μοὺς καὶ διασφάγας (158, 3) τὸ ὔδωρ εἰς δύο μέρη τίκει πνεῦμα· εἰτα τὸ πνεῦμα
στενοχωρούμενον ποιεῖ τὴν κίνησιν δι' ἑτέρου τόπου καὶ οὐχ ὅθεν τὸ ὔδωρ εἰσφορεῖ
διαφορούμενον || 6 Diod. I 38 huc refertur

11 s. Lex. Vindob. p. 183 (s. v. ὑπολαμβάνειν) . . . καὶ Ἡρόδοτος· ὑπολαμβάνον-
τες — τήκουσιν

1 δοκέη D^{ac} | ὁ Νεῖλος πληθύνεσθαι M | θέρος J || 2 τὴν κτλ.] cf. Hermog. ||
3 ἐς τὰ ἄνω PDJRTMSV cf. Aristid. | ἐν om. D || 4 ἂν om. DJRTMSV | ἀγχοτάτω
ἢ scripsi ἀγχοτάτω (ἀγχοτάτω C) ἢ ABC ἀγχοτάτω γε ἢ Pp ἀγχοτάτω γε
DJRTSV ἀγχοτάτω M ἀγχοτάτω τε ἢ Stein, sequ. Hude | ὁ θεὸς οὗτος
M | καὶ om. R || 5 οἰκός PJRT¹ | διψῆν DJRTSV || 6 τῶν ποταμῶν μαραι-
νεσθαι M | πλείονι DJRTSV || 8 ἐόντος om. ABC | τοῦ² τὸ DJRTSV | τὰ om.,
supra lin. add. A¹ vel¹² || 9 ἐούσης οὐκ ὄντων ἀνέμων S | ἄνευ add. Madvig, sequ.
edd. plurr. || 10 ἔωθε MDJRTV εἰωθε S | αὐτὸν C || 11 ἀπωθεῖ CDJRTS
ἀποθεῖ V || 12 οἰκότως TSV (ad sententiam refertur velut ὥς οἰκός potius quam
ad sententiae partem sicut infra p. 154, 9) || 13 πολλὸν τῶν om. D | θυετιώτα-
τοι D ὑετώτατοι cett. + litt. τω suprascr. nescio quae man. A

- 3 τοι. δοκέει δέ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι
τοῦ Νείλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολείπεσθαι περὶ ἑωυτόν. πρηϋνομένου δὲ
τοῦ χειμῶνος ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὀπίσω καὶ τὸ
4 ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν. τέως δὲ οἱ μὲν
ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι ἅτε ὑομένης τε τῆς χώρας 5
καὶ κεχαδρωμένης ῥέουσιν μεγάλοι, τοῦ δὲ θέρους τῶν τε ὀμβρων
5 ἐπιλειπόντων αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι ἀσθενέες εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖ-
λος ἐὼν ἄνομβρος ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου μῶνος ποταμῶν τοῦτον τὸν
χρόνον εἰκότως αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρους.
τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται, τὸν δὲ χειμῶνα 10
26 μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενόμικα τούτων αἴτιον εἶναι. αἴτιος δὲ
ὁ αὐτὸς οὗτος κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτη εἶναι
διακαίων τὴν διέξοδον αὐτῷ. οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρους αἰεὶ κατέχει.
2 εἰ δὲ ἡ στάσις ἡλλακτο τῶν ὥρέων καὶ τοῦ οὐρανοῦ, τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης
τε καὶ ὁ χειμῶν ἐστᾶσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμ- 15
βρίης, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἐστηκε, ταύτη δὲ ὁ βορέης, — εἰ ταῦτα οὕτως
εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαννόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος
καὶ τοῦ βορέω ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰ περ νῦν τῆς Λιβύης
ἔρχεται, διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν
27 Ἴστρον, τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον. τῆς αὔρης δὲ πέρι, ὅτι οὐκ 20
ἀποπνέει, τήνδε ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χώρων οὐκ οἰκός
ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν, αὔρη δ' ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν.
28 Ταῦτα μὲν νῦν ἔστω, ὥς ἐστι τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγένετο. τοῦ δὲ Νείλου

AB C P(p)M D J RT SV

T 8—9 P: v. quae ad 24, 1 laudantur

2 καὶ om. R | ἀπολείπεσθαι M Ald. || 3 τοῦ οὐρανοῦ R^{ac} | καὶ om. D || 4 ἔλκει
ἀπὸ πάντων M | δὲν οἱ μὲν R δέ* εἰ μὲν V μὲν S ex δεοι ortum iudicat Weber
Anal. Hdt. 200 || 5 ὀμβροὶ D | τοῦ ὕδατος PMDJRTSV | πολλοῦ om. M | τε
om. DJRTSV || 8 ἐλκόμενος δὲ PMDJRTSV || 9 οἰκότως MDJRTSV^{ac}, v.
quod ad p. 153, 12 adnotavi | πολλὸν M Ald. | θέρους J || 10 τῶν om. DJRTSV ||
11 οὕτω — 13 αὐτῷ om. M | τοῦτον D τούτου JRTSV || 12 ξηρὸν αὐτῇ SV ξη-
ρὸν ταύτῃ P¹ DJRT ξηρὸν τὸν ταύτῃ P² p cett. || 13 δικαίων τὴν JRTSV δικαίων
καὶ τὴν (ex δικαίων τὴν ortum?) D | αὐτῷ om. JRTSV secl. Legrand αὐτοῦ
propos. Stephanus ἑωυτοῦ propos. Stein | αἰ AB || 14 εἰ ἢ JRV | ἡλλακτο J |
ὥρέων JRTSV ὥραίων M | νῦν] οὖν C || 15 σύστασις C || 16 ὁ¹ om. C | νῦν
ἐστηκε] συνέστηκε CDJRTSV || 18 τῆς² τὰ M || 19 διεξιὼν δ' ἂν ἡμῖν DJRTSV
διεξιόντα δὲ μιν M Ald. | ἂν τὸν] ἂν τὸ B αὐτὸν C || 21 ἀποπνέει ἀπὸ τοῦ Νείλου
JRTSV καταπνέει ἀπὸ τοῦ Νείλου D | θερμῶν χωρῶν ABCP θερμῶν χωρῶν
Stein Hude | εἰκός MT εἰκὼς V || 22 φιλέειν R || 23 ὥς² τὴν DJRTSV | Νείλου
δὲ DJRTSV

τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων οὔτε Λιβύων οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἔμοι ἀπικο-
 μένων ἐς λόγους οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαί πόλει
 ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος δ' ἔμοιγε 2
 παίζειν ἐδόκεε φάμενος εἰδέναι ἀτρεκέως. ἔλεγε δὲ ὧδε· εἶναι δύο ὄρεα
 5 ἐς ὃν τὰς κορυφὰς ἀπυγμένα μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς
 Θηβαΐδος καὶ Ἐλεφαντίνης, ὀνόματα δὲ εἶναι τοῖσι ὄρεσι τῷ μὲν Κρῶφι,
 τῷ δὲ Μῶφι· τὰς δὲ πηγὰς τοῦ Νείλου ἐοῦσας ἀβύσσους ἐκ τοῦ μέσου 3
 τῶν ὀρέων τούτων ῥέειν, καὶ τὸ μὲν ἡμῖν τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου
 ῥέειν καὶ πρὸς βορρῆν ἄνεμον, τὸ δ' ἕτερον ἡμῖν ἐπ' Αἰθιοπίας τε
 10 καὶ νότον. ὥς δὲ ἀβύσσοι εἰσι αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου Ψαμ- 4
 μήτιχον Αἰγύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι, πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων
 ὀργυιέων πλεξάμενον κάλον κατεῖναι ταύτη καὶ οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν.
 οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστὴς, εἰ ἄρα ταῦτα γινόμενα ἔλεγεν, ἀπέφαινε, ὥς 5
 ἐμὲ κατανοέειν, δίνας τινὰς ταύτῃ ἐοῦσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα δὲ
 15 ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι ὄρεσι μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρη-
 τηρίην ἐς βυσσὸν ἰέναι. ἄλλου δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυνθέσθαι, ἀλλὰ 29
 τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης
 πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. ἀπὸ 2

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 28, 5 (ad δίνας) συστροφάς BR (ad παλιρροίην) κίνησιν ὀπισθόρμητον,
 κίνησιν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ BR

T 3–4 Aristid. Aegypt. 343–344 locum memorat || 14 ibid. 345 φησὶν . . . δο-
 κεῖν αὐτῷ δίνας ἐνταῦθα εἶναι καὶ παλιρροίας τοῦ ποταμοῦ

3 Poll. IV 19 Ἡρόδοτος μέντοι γραμματιστὴν τῶν ἐν Σαί ἱερῶν χρημάτων εἴρηκεν
 ἀντὶ γραμματέως || 12 Λέξ. βυσσός· βυθός. Suid. βυσσός· βάθος . . . καὶ βυσσός·
 βυθός παρὰ Ἡροδότῳ. D fol. 48^r παρὰ τῷ αὐτῷ (sc. Ἡροδότῳ) λέγεται καὶ ὁ βυθός
 'βυσσός'· ὥστε τῶν Ἰώνων ἐστὶ καὶ ὁ βυσός (βυσσός man. sec.) || 18–p. 156, 16 Auct.
 de subl. 26 ἐναγώνιος δ' ὁμοίως καὶ ἡ τῶν προσώπων ἀντιμετάθεσις καὶ πολλάκις
 ἐν μέσοις τοῖς κινδύνοις ποιοῦσα τὸν ἀκροατὴν δοκεῖν στρέφεσθαι. . . ὧδέ που καὶ
 ὁ Ἡρόδοτος· ἀπὸ δὲ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἄνω πλεύσαι καὶ ἔπειτα ἀφίξει ἐς πεδῖον
 λεῖον· διεξελθὼν δὲ τοῦτο τὸ χωρίον αὐθις εἰς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς πλεύσαι δὲ ἡμέ-
 ρας, ἔπειτα ἤξει ἐς πόλιν μεγάλην, ἥ ὄνομα Μερόη

1 Ἑλλήνων οὔτε Λιβύων DJRTSV || 2 πόλει CPDJRT || 3 ἱερῶν RS | γ' ἔμοιγε
 DJRTSV | δέ μοι M Ald. || 4 δὲ om. B¹V | οὔρεα CPM || 5 ἀπυγμένα DJRTSV
 cf. VII 64, 2 | Συήνης κείμενα πόλιος DJRTSV || 6 ὀνόματα CPM | οὔρεσι
 CPM | Κρῶφι DJRTSV || 7 Μῶφι MDJRTSV || 8 οὔρεων CPM | τουτέων ῥέειν
 PMDJT | τουτέειν RSV || 10 Ψαμμήτιχον CP || 11 χιλιάδων om. M || 12 ὀργυέων
 PJR | κάλων ABC, suprascr. D¹ | ἐξικνέσθαι T | βυθόν M cf. D || 13 οὗτος DJ
 RTSV | γινόμενα PDJRTSV | ἔλεγεν om. M | ἀπέφανε D || 14 κατανοεῖν DJ
 RTV | δὲ om. ABC || 15 ἐμβάλλοντος C¹PMDJRTSV | οὔρεσι CPM | κατὰ πει-
 ρητηρίην T κατὰ πειρητηρίην M κατὰ πειρατηρίην Venet. Marc. 364 Ald. || 16 βυ-
 θόν ABDJRTSV cf. grammaticos || 17 τοσόνδε D || 18 αὐτόπτης – p. 156,
 1 πόλιος haplogr. om. B¹ | τὸ] τὰ J | τούτου] τοῦ δὲ M | τοῦδε Ald. | ἀκοῇ ACMJR

Ἐλεφαντίνης πόλιος ἄνω ἰόντι ἄναντές ἐστι χωρίον· ταύτη ὣν δεῖ τὸ
 πλοῖον διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν κατὰ περ βοῦν πορεύεσθαι· ἦν δὲ
 3 ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον οἴχεται φερόμενον ὑπὸ ἰσχύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ
 χωρίον τοῦτό ἐστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας πλόος, σκολιὸς δὲ ταύτη κατὰ περ
 ὁ Μαίανδρός ἐστι ὁ Νεῖλος· σχοῖνοι δὲ δυνάδεκά εἰσι οὗτοι τοὺς δεῖ 5
 τούτῳ τρόπῳ διεκπλῶσαι· καὶ ἔπειτα ἀπίξαι ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῷ
 4 νῆσον περιερέει ὁ Νεῖλος· Ταχομῶν οὖνομα αὐτῇ ἐστι. οἰκέουσι δὲ τὰ ἀπὸ
 Ἐλεφαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη καὶ τῆς νήσου τὸ ἡμισυ, τὸ δὲ ἡμισυ
 Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη μεγάλη, τὴν πέριξ νομάδες Αἰθίοπες
 νέμονται· τὴν διεκπλώσας ἐς τοῦ Νείλου τὸ ῥέεθρον ἤξεις, τὸ ἐς τὴν 10
 5 λίμνην ταύτην ἐκδιδού· καὶ ἔπειτα ἀποβάς παρὰ τὸν ποταμὸν ὁδοιπορίην
 ποιήσας ἡμερέων τεσσαράκοντα, σκόπελοί τε γὰρ ἐν τῷ Νείλῳ ὀξέες
 6 ἀνέχουσι καὶ χοιράδες πολλαὶ εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν. διεξεληθὼν
 δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι τοῦτο τὸ χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον πλοῖον
 ἐσβάς δυνάδεκα ἡμέρας πλεύσας καὶ ἔπειτα ἤξεις ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ 15
 οὖνομα ἐστι Μερὴ· λέγεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις τῶν
 7 ἄλλων Αἰθιόπων. οἱ δ' ἐν ταύτῃ Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μόνους σέβονται
 τούτους τε μεγάλως τιμῶσι καὶ σφι μαντήιον Διὸς κατέστηκε, στρατεύον-
 ται δέ, ἐπεὶ σφας ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, καὶ τῇ ἂν
 80 κελεύῃ, ἐκεῖσε. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλιος πλέων ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλῳ 20

AB C P(p)M D J RT SV

T 7 Steph. Byz. 695 Χομῶ· νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς
 Ἡρόδοτος δευτέρῳ· τὸ ἐθνικὸν Χομφοῖτης, ὡς Σαβοῖτης. nescio an huc pertineat
 illud Steph. Byz. 609 Ταχεμῶ· νῆσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ· τὸ ἐθνικὸν Ταχεμ-
 φῖτης || 16 id. Μερὴ (Μερὸπη v. l.)· πόλις Αἰθιόπων· Ἡρόδοτος δευτέρῳ || 17 Cels.
 ap. Orig. c. Cels. V 34 locum memorat

13 Λέξ. χοιράδες· πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσῃ. Bachmann Anecd. I 416 χοιράδες·
 πέτραι ἢ ἐξοχαὶ ἢ ὄχθαι πετρῶν. Suid. id., sed ὄχθοι

1 πόλιος] i ex corr. D πόλεως T Auct. de subl. | δεῖ] δὴ ABCMJ^acRTSV^{ac} ||
 2 πλείον R | διαδήσαντες CS διαδήσαντα (ex διαδήσαντες) PDJRTV δήσαντα M ||
 3 οἴχεται PDJRTSV ἴχεται M Ald. || 4 τέσσαρας AB || 6 τούτῳ τῷ τρόπῳ PD
 RTSV τούτῳ τῷ τῷ προσόπῳ (ex τούτῳ τῷ τρόπῳ fere natum?) J | ἀπίξαι AB
 litterae ξ litteras χθ suprascr. A² ἀπίξαι recognoscas ex Auct. de subl. | τῷ] φ
 DJRTSV || 7 Ταχομῶ] T ex corr. D Χομῶ Steph. Byz. 695, cf. Steph. Byz.
 609 | ὄνομα M | ἐστὶ αὐτῇ T | τὰ om. DJRTSV || 8 τὸ δὲ om. J || 9 τῆς om. R ||
 10 δ' ἐκπλώσας D δὴ ἐκπλώσας S δὲ ἐκπλώσας V | ἐξ¹] ἐκ DJRTSV | τὴν
 om. M || 12 τεσσαράκοντα ABP || 13 pro πολλαὶ εἰσι vocem ἀνέχουσι iterant pM ||
 14 ἐν om. PMDJRTV | τεσσαράκοντα ABCP | αὐτὶς Auct. de subl. || 15 ἐμβάς
 PMDJRTSV Auct. de subl. | δυνάδεκα] δὴ Auct. de subl. | ἤξει C ἴξαι M
 Ald. || 16 ὄνομα JRV || 17 αὐτῇ C | θεὸν D¹R | μόνους S | σέβονται μόνους D ||
 18 μαντήιον σφι M | κατέστηκε CD || 20 πλέων T

ἤξειες ἐς τοὺς αὐτομόλους, ἐν ὧσιν περ ἐξ Ἐλεφαντίνης ἦλθες ἐς τὴν
μητρόπολιν τὴν Αἰθιοπίων. τοῖσι δὲ αὐτομόλοισι τούτοις οὐνομά ἐστι
Ἀσμάχ (δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οἱ ἐξ
ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεί). ἀπέστησαν δὲ αὐταὶ τέσσαρες 2
καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων τῶν μαχίμων ἐς τοὺς Αἰθίοπας τούτους
δι' αἰτίην τοιήνδε· ἐπὶ Ψαμμητίχῳ βασιλέως φυλακαὶ κατέστασαν ἐν τε
Ἐλεφαντίνῃ πόλει πρὸς Αἰθιοπίων καὶ ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίῃσι (ἄλλη
δὲ πρὸς Ἀραβίων τε καὶ Σύρων καὶ ἐν Μαρέῃ πρὸς Λιβύης ἄλλη). ἔτι δὲ 3
ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἱ φυλακαὶ ἔχουσι, ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμ-
μητίχῳ ἦσαν· καὶ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ Πέρσαι φρουρέουσι καὶ ἐν Δάφνησι.
τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας ἀπέλυνεν οὐδεὶς τῆς
φρουρῆς· οἱ δὲ βουλευσάμενοι καὶ κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι πάντες ἀπὸ
τοῦ Ψαμμητίχου ἀποστάντες ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Ψαμμήτιχος δὲ πυθό- 4
μενος ἐδίωκεν· ὥς δὲ κατέλαβεν, ἐδέετο πολλὰ λέγων καὶ σφεας θεοὺς
πατρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. τῶν δὲ τινα λέγεται
δείξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν, ἔνθα ἂν τοῦτο ᾗ, ἔσεσθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα
καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. οὗτοι ἐπεῖτε ἐς Αἰθιοπίην ἀπίκοντο, διδοῦσι 5
σφέας ἑωντοῦς τῷ Αἰθιοπίων βασιλεί. ὁ δὲ σφέας τῷδε ἀντιδωρέεται·
ἦσαν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιοπίων· τούτους ἐκέλευε ἐξελόν-

AB C P(p)M D J RT SV

Τοὺς δὴ ὧν Αἰγυπτίους (30, 3) — γυναῖκας (30, 4) exc. flor. **¶**

T 2–4 Steph. Byz. Αὐτόμολοι· ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοῖσι
δὲ αὐτομόλοις τούτοις ὄνομα Ἀσμάχην, ὃ ἐστὶν οἱ ἐξ ἀριστερᾶς (ἀριστερῆς v. l.)
γλώσσης παριστάμενοι βασιλεῖ (fort. χειρὸς [γλῶσσα] olim extabat)

7 Eust. Dion. 916 πρὸς . . . τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι πλη-
θυντικῶς 'Δάφναι' λέγονται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ || 14–17 Arist. Rhetor. III 16
1417a 3–7 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ . . . παραδιηγείσθαι . . ., ὅσα εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν φέρει,
οἷον ἐγὼ δ' ἐνουθέτουν αἰεὶ τὰ δίκαια λέγων, μὴ τὰ τέκνα ἐγκαταλείπειν, ἢ θατέρου
κακίαν· ὃ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐκ ἂν ᾗ αὐτός, ἐστὶ ἄλλα παιδία, ὃ τοὺς ἀφιστα-
μένους Αἰγυπτίους ἀποκρίνασθαι φησὶν ὁ Ἡρόδοτος

1 ἐνὸς ὥσπερ **D** | ἐξ om. **M** | εἰς **pM** ε ex corr. **D**¹ || 2 τὴν] τῶν **CPMDJRTSV** |
ἐστι] cf. Steph. Byz. || 3 Ἀσμάχ **ABC** Ἀσμάχην Steph. Byz. (qui etiam cor-
rupte γλώσσης mox habet loco χειρὸς) || 4 τέσσαρες **ABCDJRTSV** || 6 Ψαμμη-
τίχῳ **CP** | βασιλέως **MT** | κατέστησαν **ABCSVJ** κατέστασαν p cett. || 7 πόλει
CPMDTSV πόλιος **R** | Δάφνησι] φάτνησι **D** || 8 δέ¹ secl. Bekker, sequ. Stein

Hude | τε om. **ABC** | Ἀσσυρίων **ABCPM** | Μαράη **ABCD** Μαρά⁷ **P** Μαρέη **p**
cett. || 9 ταῦτα **D** | Ψαμμητίχῳ **CPV**^{ac} Ψαμμητήχῳ **V**^c || 10 ἐν Ἐλεφαντίνῃ] Ἐλε-
φαντίνῃ **DJRTSV** || 11 δὴ ὧν **¶** om. **¶** | ἀπέλυνε **A** || 13 τοῦ om. **¶** | Ψαμμητί-
χῳ **CPV**^{ac} **¶** | Ψαμμήτιχος **CP¶** | πυθόμενος] αἰσθόμενος **M** || 14 ἐδίωκε **A** |
κατέλαβε **A** || 15 πατρώους **DJRTSV¶** | εἰα **¶** | τὸν **PMDJRTSV** || 16 τοῦτο]
cf. Aristot. | αὐτοῖσι **A** || 17 ἀπίκοντο **D** || 18 ἑωντοῦς] αὐτοῦς **P**^c **¶** **M** | ὁ —
19 Αἰθιοπίων om. **JRTSV** | τόδε **D** || 19 τῶν Αἰθιοπίων om. **M** | ἐξελθόντας **D**

τας τὴν ἐκεῖνων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἔσοικισθέντων ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἡμερώτεροι γεγόνασι Αἰθίοπες ἦθθα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νῦν τεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος
 πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ῥεύματος, τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες
 εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς αὐτομό- 5
 λους τούτους· ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ δυσμέων. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε
 οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι, ἔρημος γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος.
 32 ἀλλὰ τάδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων φαμένων· ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ
 Ἀμμωνος χρηστήριον καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἑτεάρχῳ τῷ Ἀμμωνίων
 βασιλεί καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, 10
 ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγάς, καὶ τὸν Ἑτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε
 2 παρ' αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. (τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυκόν,
 νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ
 3 πολλόν.) ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας καὶ εἰρωτωμένους, εἴ τι
 ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρημῶν τῆς Λιβύης, φάναι παρὰ σφίσι 15
 γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστὰς τοὺς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι
 ἀνδρωθέντας περισσὰ καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πέντε ἑωυτῶν ὀφρομένους
 τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης, καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων.
 4 (τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν βορρην θάλασσαν ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἡ τελευτᾷ <τὰ> τῆς Λιβύης, παρήκουσι 20
 παρὰ πᾶσαν Λίβυν καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλὰ, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ
 Φοίνικες ἔχουσι· τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπὶ θάλασσαν κατ-
 ηκόντων ἀνθρώπων τὰ κατ' ὑπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη, τὰ δὲ κατ' ὑπερθε

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 31 (ad ἀναισιμούμενοι) νῦν σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'ἀναισιμούμενοι', 'διαννόμε-
 νοι' BR

2 ἡμερώτεροι J || 3 τεσσέρων CM | γινώσκεται ὁ γινώσκεται ὁ SV γινώσκεται
 ὁ γινώσκεται ὁ JR || 4 τοσοῦτοι Reiske τοσοῦτω DJRTSV οὔτοι ABCPM |
 συμβαλλομένῳ V^{ac} || 6 ἐσπερίης C | καὶ ἡλίον δυσμέων ABCPM || 7 ἔχει ἀπὸ τ' σα-
 φέως (q. e. ἀπὸ τοῦ σαφέως ut vid.) J || 8 τάδε] τὰ ABC | τε om. C || 9 Ἀμμο-
 νος V^{ac} | εἰς R | λόγους περὶ τοῦ Νείλου (cf. lin. 10) ABC | Ἀμμωνίῳ A¹ ||

12 αὐτῶν B | Νασαμόνας R Νασάμμωνας J Νασμλῶ V (e Νασαμῶνας ortum
 recte iudicat Weber Anal. Hdt. 160) || 13 Σύρτιν V^{ac} et ut vid. D^{ac} | ἔω ABC ||
 14 Νασάμμωνας ABC Νασαμόνας D¹ | εἰρωτωμένους J ἐρωτωμένους AB εἰ-
 ρωτωμένους Pp ἡρωτωμένους C || 15 πλέον τι λέγειν D | τῆς om. M Ald. ||
 17 καὶ² om. CM | ὠτῶν R || 18 Λιβύης J^{ac} | τὰ² om. PMDJRTSV || 20 ἡ]
 ἡ B ἡ codd. aliquot | <τὰ> suppl. Reiske iamque Scaliger in notis Cantabr. Nn.
 V. 26 et alii | post Λιβύης aliqua (τὰ παραθαλάσσια fere, coll. IV 181, 1) ex-
 cidisse censet Stein in ed. ad usum schol., cf. Gebhardt Progr. Gymn. Chur.
 1856, 3 || 22 τὸ D | ἐπὶ] ὑπὲρ ABC || 23 τὰ κατ' ὑπερθε secl. Krueger, sequ. Hude |
 ἡ om. D | δὲ om. D

τῆς θηριώδους ψάμμος τέ ἐστι καὶ ἄνδρος δεινῶς καὶ ἔρημος πάντων.)
 ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηρίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων ὕδατί τε καὶ 5
 σιτιοῖσι εὖ ἐξηρτυμένους ἵεναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης, ταύτην
 δὲ διεξελθόντας ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι, ἐκ δὲ ταύτης τὴν ἔρημον
 5 διεξιέναι τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, διεξελθόντας δὲ 6
 χῶρον πολλὸν ψαμμώδεα καὶ ἐν πολλῇσι ἡμέρησι ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα
 ἐν πεδίῳ πεφυκότα, καὶ σφεας προσελθόντας ἄπτεσθαι τοῦ ἐπεόντος ἐπὶ
 τῶν δενδρέων καρποῦ, ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς με-
 τρίων ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς
 10 ἐκείνων τοὺς Νασαμῶνας γινώσκειν οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμώνων·
 ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι' ἐλέων μεγίστων καὶ διεξελθόντας ταῦτα ἀπικέσθαι 7
 ἐς πόλιν, ἐν τῇ πάντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ
 μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγαν, ῥέειν δὲ ἀπ' ἐσπέρης
 αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους. ὁ μὲν 33
 15 δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό μοι δεδηλώσθω, πλὴν ὅτι
 ἀπονοστήσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμῶνας, ὡς Κυρηναῖοι ἔλεγον, καὶ ἐς
 τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι ἅπαντας. τὸν δὲ δὴ ποταμὸν 2
 τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτέαρχος συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, καὶ δὴ
 καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει· ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος καὶ μέσην τάμνων
 20 Λιβύην, καὶ ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι τοῖσι ἐμφανέσι τὰ μὴ γινωσκόμενα
 τεκμαιρόμενος, τῷ Ἰστροῦ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμαῖται. Ἰστρος τε γὰρ 3
 ποταμὸς ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν καὶ Πυρρήνης πόλιος ῥέει μέσην σχίζων

AB C P(p)M D J RT SV

T 22 Eust. Dion. 298 Ἡρόδοτος . . . Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ἰστρον, ἐν οἷς
 λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν (cf. IV 50, 1), ἀρχεσθαι δὲ ἐκ
 Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης

14 s. Lex. Vindob. 64 ἐς τοῦτο ἀντὶ τοῦ 'μέχρι τούτου' Ἡρόδοτος· ὁ μὲν δὴ — δε-
 δηλώσθω || 20 id. 170 (s. v. συμβάλλομαι) Ἡρόδοτος· καὶ ὡς ἐγὼ — τεκμαιρόμενος

2 ἐπεὶ] ἐπεῖτε propos. Weber Stud. Ital. Fil. Cl. NS 17, 1936, 261ss. εἶπον
 propos. Reiz (v. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 3ss.) εἰπεῖν propos. Reiske,
 εἶπαι Stein | ὕδασι ABCM || 3 ἐξηρτημένους CDJRTSV || 7 ἐπελθόντας M | ἀπ-
 εόντος J || 8 σφισι ABC || 10 Νασάμωνα AB Νασσαμῶνας CD¹ Νασαμόνας
 RV^{ac} | γινώσκειν PJR | Νασσαμώνων C Νασαμώνων RV^{ac} || 11 δὴ om. PMDJ
 RTSV | ἐλέων JRT || 12 τοῖς D | μέγεθος BDJSV || 15 τοῦτό] τοσοῦτό propos.
 Abicht, recep. Hude, cf. Lex. Vind. || 16 τε om. M | Νασάμωνα AB Νασσα-
 μῶνας C Νασαμόνας V^{ac} | οἱ Κυρηναῖοι PMDJRTSV || 17 οὗς PMDJRTSV |
 οὔτοι] ὅτι D | πάντας PMDJRTSV || 18 παραρρέοντα ABC | συνεβάλετο AB |
 τὸν Νεῖλον M Ald. || 19 ὁ — 20 Λιβύην haplogr. om. B || 20 καὶ ὡς] ὡς P^t καὶ
 ὡς P^{ms}p cett. | γινωσκόμενα PJ || 22 ἐκ Κελτῶν ἀρξάμενος M | Πυρρήνης Pp
 Ald. Πειρρήνης T Πυρρήνης M

- τὴν Εὐρώπην. (οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακλέων στηλέων, ὁμοῦρέουσι δὲ
 Κυνησίοις, οἱ ἔσχατοι πρὸς δυσμέων οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ
 4 κατοικημένων.) τελευτᾷ δὲ ὁ Ἰστρος ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου
 34 πόντον διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρινῶι Μιλησίων οἰκέουσι ἄποικοι. ὁ
 μὲν δὴ Ἰστρος (ῥέει γὰρ δι' οἰκεομένης) πρὸς πολλῶν γινώσκεται· περὶ 5
 δὲ τῶν τοῦ Νείλου πηγέων οὐδεὶς ἔχει λέγειν, ἀοίκητός τε γὰρ καὶ
 ἔρημός ἐστι ἡ Λιβύη δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον
 μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυπτον. ἡ δὲ
 2 Αἴγυπτος τῆς ὀρεινῆς Κιλικίης μάλιστα κη ἀντίη κέεται. ἐνθεῦτεν δὲ ἐς
 Σινώπην τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερῶν ἰθιῖα ὁδὸς εὐζώνῳ 10
 ἀνδρί· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ ἐκδιδόντι ἐς θάλασσαν ἀντίον κέεται.
 οὕτω τὸν Νεῖλον δοκέω διὰ πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ
 Ἰστρῷ. Νείλου μὲν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω.
 35 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι πλεῖστα θωμάσια
 ἔχει [ἢ ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα] καὶ ἔργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν 15
 χώραν· τούτων εἵνεκα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται.
 2 Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἑτεροίῳ καὶ τῷ ποταμῷ
 φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν
 τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο ἡθεά τε καὶ νόμους, ἐν τοῖσι αἱ μὲν
 γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους ἐόντες 20
 ὑφαίνουσι· ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι
 3 δὲ κάτω. τὰ ἄχθεια οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλαίων φορέουσι, αἱ δὲ

AB C P(p)M D J RT SV

T 3—4 Eust. Dion. 823 ὅπου . . . τελευταῖος (τελευτᾷ v. l.) ὁ Ἰστρος περὶ τὸν
 Εὐξείνου, Ἰστρινῶι κατοικοῦσι Μιλησίων ἄποικοι, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

1 Ἑρακλείων AB Ἑρακλήτων CPM Ald. | ὁμοῦρέουσι D || 2 δυσμεύων J ||
 3 ῥέων et 4 διὰ πάσης Εὐρώπης secl. Valckenauer || 4 Ἰστρινῶι ex Eust. quoque re-
 cognoscas Ἰστρινῶι R Ἰστρινῶι οἱ ABC Ἰστρινῶι οἱ DS || 5 ῥέει γὰρ] ῥέει C¹ ῥέ-
 ων C² | οἰκεομένης S οἰκεμένης V | γινώσκεται DRJ || 6 τῶν om. R || 6—7 ἐστι
 καὶ ἔρημος PMDJRTSV || 7 ἢ om. R | διηοῦρέει V^{ac} διηοῦρέει olim extitisse
 recte iudicat Weber Anal. Hdt. 209 || 8—9 ἡ δὲ Αἴγυπτος haplogr. om. C || 9 ὀρι-
 νῆς PD¹JRV | κεῖται S | ἐνθεῦτεν C || 10 πέντε — εὐζώνῳ haplogr. fere om. et
 ante πόντῳ expunx. C || 11 ἀντίη MS || 12 οὕτω — 13 Ἰστρῷ om. M | τῆς om.
 ABC || 14 πλέω PDJRTMSV | θωμάσια A²CPDJRTMSV || 15 ἢ om. CPM
 Ald. | ἢ — χώρα, quae verba glossa esse videntur ad πρὸς πᾶσαν χώραν adscripta,
 del. Stein, sequ. Hude Legrand, qui tamen ἄλλην addi vult inter πᾶσαν et χώραν |
 μέζω λόγου M || 17 τῷ οὐρανῷ haplogr. om. M | ἑτεροὶ DJRTV || 18 ἄλλην
 CP^{ms} ἀλλοίην P^p cett. || 20—21 ἐόντες ὑφαίνουσι· οἱ μὲν ἄλλοι M ἐόντες ὑφαίνουσι·
 ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι Ald. || 21 ὠθέοντες om. et ὠθέουσι supra lin. add. M ||
 22 κεφαλαίων C¹D¹ κεφαλαίων J | φέρουσι C¹D

γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. οὐρέουσι αἱ μὲν γυναῖκες ὀρθαί, οἱ δὲ ἄνδρες
κατήμενοι. εὐμαρέη χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν τῇσιν
ὁδοῖσι ἐπιλέγοντες, ὥς τὰ μὲν αἰσχροῦ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ
ποιεῖν χρεόν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ ἀναφανδόν. ἱρᾶται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε 4
ἔρσηνος θεοῦ οὔτε θηλέης, ἄνδρες δὲ πάντων τε καὶ πασέων. τρέφειν
τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη μὴ βουλομένοισι, τῇσι δὲ
θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη καὶ μὴ βουλομένησι. οἱ ἱεῖς τῶν θεῶν τῇ μὲν 36
ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυροῦνται. τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι
νόμος ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς, τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, Αἰγύπτιοι
10 δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῶσι τὰς τρίχας αὐξέσθαι τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ
καὶ τῷ γενεῖῳ, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀνθρώποισι χωρὶς 2
θηρίων δίαίτα ἀποκέκριται, Αἰγυπτίοις δὲ ὁμοῦ θηρίοις ἢ δίαίτα ἐστι.
ἀπὸ πυρῶν καὶ κριθέων ὄλλοι ζῶουσι, Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ
τούτων τὴν ζόην ὄνειδος μέγιστόν ἐστι, ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται
15 σιτία, τὰς ζεῖας μετεξέτεροι καλέουσι. φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, 3
τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. τὰ αἰδοῖα ὄλλοι μὲν

AB C P(p)M D J RT SV

Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῇσιν ὁδοῖσι — ἀναφανδόν (35, 3) exc. floril. 98. eadem
exc. Stob. XL 74

Σχόλ. 36, 2 (ad μετεξέτεροι) ἐνιοι BR

T 14 s. Eust. II. 1206 (ad Y 227) Ἡρόδοτος . . . εἰς ταῦτόν φησιν ἄγεσθαι τὰς ζεῖας
ταῖς ὀλύραις || 15 s. Strabo 823 ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου, καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακὸν
τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί

2 Λέξ. εὐμαρέη· ἀπόπατος. Suid. εὐμαρέη· ἀπόπατος παρὰ Ἡροδότῳ. Greg. Cor.
119 εὐμαρέην δὲ τὴν ἀπόπατον || 13–15 D fol. 48^r τὸ 'ζῶειν' Ἰωνικὸν καὶ τὰ παρα-
πλήσια· ὀλυρα καὶ ζεῖαι ταῦτόν, Ἡρόδοτος· ἀλλὰ ἀπ' ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς
ζεῖας μετεξέτεροι. παρ' Ἰωσὶ λέγεται μεις (cf. 82, 1) ὁ μὴν· χρῆται αὐτῷ Ἡρό-
δοτος. Ἰων (deb. ἐὼν) ὦν· παρὰ τῷ αὐτῷ λέγεται καὶ εἰρίνεα εἴματα (81, 2) ἀπὸ τοῦ
'εἰρίων' . . . ὥς ἀπὸ τοῦ 'λαῖας' τὸ λατῖνον (X 154), ὥστε καὶ τὰ τοιαῦτα Ἰωνικά
ἐστίν. ὅτι Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὸ κρίνον λωτόν, καθά φησιν Ἡρόδοτος ἐν τούτοις·
ἐπεὶ ἂν πλήρης . . . κρίνεα (92, 2)

2 κατήμενοι DJRTMSV | τῇσι A τοῖσι(ν) CDJRTV^{ac} || 3 λέγοντες 98 ||
4 ποιεῖν D²JRV ποιεῖ D¹ | χρεών CDTM98 Stob. | μὴ αἰ in fine vers. et
ἱρᾶται in initio sequ. habet M | ἱρᾶ τε P¹DJRTSV ἱρᾶται P²p cett. | οὐδεμία
PMDJRTSV || 5 ἔρσηνος D || 6 τῇσι — 7 βουλομένησι haplogr. om. C | οὐδεμία
MDJRT | βουλομένησι M^{ac}D || 7 θυγατρίσι D θυγατρήσι JRTS θυγατροῖσι V |
ἱεῖς MD¹R || 8 κομόωσι(ν) DJTSV κομόουσιν R, sed v. IV 180, 1; 191, 1 |
ξυροῦνται DJT ξυροῦντε R ξυρεῦνται C²PM ξηρεῦνται C¹, cf. II 37, 2; V 35, 3.
sed v. II 66, 4 || 9 νόμος — 11 ἀνθρώποισι haplogr. om. A¹, inf. pag. suppl. A¹ ||
12 ἢ δίαίτα propos. Schaefer || 13 πυρῶν M Ald. | κριθέων D^{ac}JRTSV | ἄλλοι
DJRTSV | ζῶωσι M || 14 ζώην A¹CS ζώην T | ὀλυρέων DJRTSV || 15 ζεῖας
ABCPM98 ζεῖας Eust. cett. | σταῖς JRV σταῖς P^cpM || 16 τῇσι τοῖσι V ταῖς S |
καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται om. P¹DJRSV, habent P^mp cett., secl. Hude, aliqua
ante haec verba excidisse censet Legrand | ἄλλοι SV

- εἴωσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμαθον, Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμ-
 νονται. εἴματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο, τῶν δὲ γυναικῶν ἓν
 4 ἐκάστη. τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους καὶ τοὺς κάλους οἱ μὲν ἄλλοι ἔσωθεν
 προσδέουσι, Αἰγύπτιοι δὲ ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται
 ψήφοις. Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χειρᾶ, 5
 Αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ποιεῦντες ταῦτα αὐτοὶ
 μὲν φασὶ 'ἐπιδέξια' ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπαρίστερα· διφασίοισι δὲ
 γράμμασι χρέωνται, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἱρά, τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται.
- 87 Θεοσεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων νόμοισι
 τοιοῖσδε χρέωνται· ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι διασμώντες ἀνὰ πᾶσαν 10
 2 ἡμέρην, οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ
 νεόπλυτα ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. τά τε αἰδοῖα περιτάμνονται
 καθαριότητος εἵνεκεν προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. οἱ δὲ
 ἱερεῖς ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ μήτε
 3 ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίνηταί σφι θεραπεύουσι τοὺς θεούς. ἐσθῆτα δὲ 15
 φορέουσι οἱ ἱερεῖς λινέην μούνην καὶ ὑποδήματα βύβλινα, ἄλλην δὲ σφι
 ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα· λοῦνται δὲ δις τε τῆς
 ἡμέρης ἐκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἐκάστης νυκτός. ἄλλας τε θρησκείας
 4 ἐπιτελέουσι μυρίας ὡς εἰπεῖν λόγῳ. πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα·
 οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηρίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, ἀλλὰ καὶ σιτία σφί 20
 ἐστὶ ἱρὰ πεσσόμενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθὺς τι ἐκάστῳ

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 1 (ad διασμώντες) καθαίροντες BR 37, 4 (ad πεσσόμενα) ὀπτώμενα
 BJR (cf. Lexx.)

T 10 Athen. 231 d Ἡρόδοτος . . . φησὶ τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις
 πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιά-
 λας ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ
 σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς σπενδόντων

21 Λέξ. πεσσόμενα (πεσόμενα CDP)· ὀπτώμενα. Suid. πεσσόμενα· παρὰ Ἡροδότῳ
 ὀπτώμενα. Greg. Cor. 120 τὰ δὲ ὀπτώμενα πεσσόμενα

3 κρίκους V^{ac} || 5 ψήφοις om. M || 6 ποιεῖντες ABC ποιοῦντες M || 7 ἐπὶ δεξιὰ
 ABCPDS ἐπὶ τὰ δεξιὰ M Ald. | Ἕλληνες M | ἐπ' ἀριστερὰ ABCPMD S || 8 δη-
 μωτικά SV^{ac} || 10 τοιοῖσδε ABD | διασμώντες Pp διασμέωντες C¹ Ald. || 11 ἡμέ-
 ρην D² τὴν ἡμέρην C | οὐκ ABC οὐχ cett. || 13 καθαριότητος CMDJRTV
 καθαρότητος S | προτιμῶντες C || 14 ἱερεῖς D | ξυρεῶνται ABDJRT ξηρεῶν-
 ται SV^c, cf. 36, 1 | πᾶν] περὶ πᾶν D || 14, 15 μήτε τι ἄλλο M Ald. || 15 ἐγγίνηται
 PDRSV ἐγγίνεταί C | σφισι ABC || 16 ἱερεῖς D || 17 βαλεῖν PDJRTSV βα-
 λέειν MS | τε om. ABCPM || 18 ὕδατι ψυχρῶ M Ald. χυθρῶ SV | θρησκείας
 D¹ JSV || 19 ὥστε D | τῷ λόγῳ B || 20 γάρ τι T | δαπανέονται M δαπανέονται
 CP Ald. || 21 πεσσόμενα V cf. Lexx. | βοέων καὶ χηνέων κρεῶν Ald. χηνέων καὶ
 βοέων καὶ κρεῶν M | τι] τε D

γίνεται πολλὸν ἡμέρης ἐκάστης, δίδοται δέ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος·
 ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι 5
 Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔφοντες
 πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱερεῖς οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ καθαρὸν
 5 εἶναι μιν ὄσπριον. ἱεῖται δὲ οὐκ εἰς ἐκάστου τῶν θεῶν ἀλλὰ πολλοί, τῶν
 εἰς ἐστὶ ἀρχιερεώς· ἐπεὶ δὲ τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταιται.
 Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι καὶ τούτου 38
 εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε· τρίχα ἦν καὶ μίαν ἰδηται ἐπεοῦσαν
 μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. δίζηται δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῦτο τεταγ- 2
 10 μένος τῶν τις ἱερέων καὶ ὀρθοῦ ἐστεῶτος τοῦ κτήneos καὶ ὑπτίον καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηίων, τὰ ἐγὼ
 ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔρέω, κατορᾷ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν
 ἔχει πεφυκυίας· ἦν δὲ τούτων πάντων ἡ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλῳ περὶ 3
 τὰ κέρεια εἰλίσεων καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν
 15 δακτύλιον, καὶ οὕτω ἀπάγουσι. ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημίη
 ἐπικέεται. δοκιμάζεται μὲν νῦν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε, θυσίῃ δὲ σφι
 ἦδε κατέστηκε· ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, 39
 ὅκου ἂν θύσωσι πῦρ ἀνακαίουσι, ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ
 ἱερίου ἐπισπείσαντες καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν σφάζουσι, σφάζαντες
 20 δὲ ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήneos δείρουσι, κεφαλῇ 2
 δὲ κείνῃ πολλὰ καταρησάμενοι φέρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἡ ἀγορὴ καὶ Ἑλληνές

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 5 (ad πατέονται) γεύονται BJR 38, 3 (ad βύβλῳ) σχοινίῳ ἐκ πατύρου
 ἐργασμένῳ BR

T 2–4 Plut. Quaest. conv. VIII 8, 2 (Mor. 729a) οἷον ἐστὶ καὶ τὸ τῶν κυάμων·
 οὔτε γὰρ σπείρειν οὔτε σιτεῖσθαι κύαμον Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὀρέωντας ἀνέχεσθαι
 φησὶν ὁ Ἡρόδοτος· ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἐτι νῦν ἀπεχομένους

1 γίγνεται PDJRV | ἐκάστης ἡμέρης M || 2 τι om. DJRTSV || 4 πατέονται
 DJRTSV Ald. πατέονται cett. litterae π litteram δ suprascr. A man. rec. |
 ἱερεῖς C || 5 μιν εἶναι M Ald. | οὐκ P^pM οὐχ ABCP^{ac}JRTSV^{ac} οὐδ' DV^c ||
 6 ἀρχιερεώς scripsi, v. grammaticam meam 91 ἀρχιερεως ABC ἀρχιερεὺς PM
 JDJRTSV ἀρχιερεὺς P εὐς extremae voci suprascr. A man. rec. | ὁ om.
 DRTSV | ἀντικατίσταιται JRTSV || 7 τοῦς² om. SV || 8 καὶ om. C | ἐνεοῦσαν
 DJRTSV || 9 δίζηται M Ald. | τούτῳ ABCPT || 10 ἱερέων V || 11 σημείων M ||
 13 τουτέων M Ald. | πάντων om. SV | βίβλῳ J || 14 ἐλίσεων vel ἐλίσεων PMDJ
 RTSV || 15 ἡ καὶ ἡ C | ζημία JRTSV || 17 κατεστήκει T || 18 θύωσι ABC |
 πῦρ ἀνακαίουσι Bekk. edd. πύρην καίουσι codd. (e πυραν(α)καίουσι inepte in πυ-
 ράν divinum et 'correctum' esse verisimile mihi videtur) | δὲ om. DJR
 TSV || 19 ἐπει σπείσαντες C || 20 ἀποτάμνουσι T | δὴ om. ABC | δέρουσι JRTSV ||
 21 δ' ἐκείνῃ PDJTV δ' ἐκείνου MS Ald. | καταρησόμενοι DJRTSV | ἦν T |
 ἀγορὴ – p. 164, 1 τὴν haplogr. om. R

σφι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι, οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔδοντο, τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἱ δ' ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. 3 καταρῶνται δὲ τάδε λέγοντες τῇσι κεφαλῇσι, εἴ τι μέλλει ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην 4 τραπέσθαι. κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνέων καὶ τὴν 5 ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου πάντες Αἰγυπτῖοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱερά, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου οὐδὲ ἄλλον οὐδενὸς 40 ἐμψύχον κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεὶς. ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱερῶν καὶ ἡ καὶ οἱ ἄλλοι περὶ ἄλλο ἱερόν σφι κατέστηκε. (τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἡγῆνται εἶναι καὶ μεγίστην οἱ ὄρνιθας ἀνάγουσι, ταύτην ἐρχομαι 10 2 ἐρέων.) ἐπεὰν ἀποδείρῃσι τὸν βούην, κατευξάμενοι κοιλίην μὲν κενὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν, σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην καὶ τοὺς ὠμους 3 τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλᾷσι ἄρτων καθαρῶν καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος καὶ σύκων καὶ λιβανωτοῦ καὶ 15 σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θνωμάτων, πλήσαντες δὲ τούτων καταγίζουσι 4 ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. προνηστεύσαντες δὲ θύουσι, καιομένων δὲ τῶν ἱερῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται, 41 τὰ ἐλείποντο τῶν ἱερῶν. τοὺς μὲν νυν καθαρὸς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς μόσχους οἱ πάντες Αἰγυπτῖοι θύουσι, τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι ἔξεστι θύειν, 20

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 39, 4 (ad ἐπίσπεισιν) ἐπίχουσιν, θυσίαν BR 40, 3 (ad καταγίζουσι) θύουσι, πυρὶ κατακαίουσι BR

T 19—p. 165, 2 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2

18 Hes. ἀποτύψωνται· παύσωνται τοῦ τύψασθαι

1 σφίσι ABC | ἐπιδήμιοι PMDJR(?)TSV || 2 ἐκβάλλουσιν J || 3 καταρῶνται PpM Ald. καταρέωνται C | μέλλοι CS || 4 κακὸν om. M || 5 κατὰ om. R || 6 ἐπίσπεισιν JRV ἐπίπασιν T | αὐτοῖσι om. J || 7 τὰ om. J | ἱερά SV | οὐδὲ ἄλλον om. DJR TSV || 9 ἱερῶν SV | καὶ om. C | ὧν] ὡς DJRTSV || 10 ἡγῆνται] ἄγειν τε C | ὄρνιθας ἀνάγουσι ταύτη C || 11 ἐπεὰν — κατευξάμενοι] ἐπὶ (ἐπ' ἢν R) προνηστεύσωσι (προνηστεύσουσι S προνηστεύουσι V προμνηστεύσωσι P, cf. infra lin. 17, unde haec ducta videntur) τῇ Ἰσι (quod e τῇσι in P lecto restituit et glossam marginalem considerat Stephanus et in textum inserendum propos. Gronovius; illud ab illo ταύτη quod adhuc in C cum P arte cohaerenti legitur esse adductum censeo; τῇσι vel τῇσι PMDJRTSV) ἐπὶ (ἐπ' ἢν JR) κατευξάνται (κατεύξονται JSV) θύουσι (cf. lin. 17) τὸν (τὴν DJRTV τὴν Mc Ald.) βῶν (βούην PD, cf. grammaticam meam 87) καὶ ἀποδείραντες PMDJRTSV | κενὴν Scaliger in adnotationibus Cantabrig. Bibl. Univ. Nn. V. 26 (v. Powell CR 52, 1938, 58s.) κείνην codd. et edd. || 11.12 πᾶσαν κείνην M || 12 ἐξ ὧν JRT ἐξω M Ald. || 15 καθαρὸν CR || 16 θωμάτων D¹ || 17 ἔλεον C | καταχέαντες DJRTSV || 18 ἀποτύψωνται R || 19 βοῦς τοὺς ἔρσενας] ἔρσενας τῶν βοῶν M Ald. | ἔρσενας R ἔρσενας Athenag. rell. || 20 θηλείας Athenag.

ἀλλ' ἱραὶ εἰσι τῆς Ἰσίου. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον βούκερὼν 2
 ἐστὶ, κατὰ περ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι, καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας
 Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῶ.
 τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνή ἄνδρα Ἕλληνα φιλήσειεν ἂν 3
 5 τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται οὐδὲ ὀβελοῖσι οὐδὲ
 λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένον Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ
 γεύσεται. θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς τρόπον τόνδε· τὰς μὲν 4
 θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιεῖσι, τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν
 τοῖσι προαστίοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρω ὑπερέχοντα σημήϊον
 10 εἵνεκεν· ἐπεὰν δὲ σαπῇ καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς
 ἐκάστην πόλιν βᾶρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσου. ἡ δ' ἐστὶ 5
 μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα. ἐν ταύτῃ ὧν τῇ
 Προσωπίτιδι νήσῳ ἔννευσι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί, ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρεις
 παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὀστέα τῶν βοῶν. (ὄνομα τῇ πόλει Ἀτάρ-
 15 βηχίς, ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἅγιον ἱδρυται.) ἐκ ταύτης τῆς πόλιος 6
 πλανῶνται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλεις, ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὀστέα ἀπ-
 ἄγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χώρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι βοῦσι καὶ
 τὰλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα. καὶ γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι
 νενομοθέτῃται· κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ ταῦτα.
 20 Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαίος ἱδρυνται ἱερὸν ἢ νομοῦ τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, 42
 οὗτοι μὲν πάντες οἷον ἀπεχόμενοι αἰγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς 2
 αὐτοὺς ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι [σέβονται] πλὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος,

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 41, 5 (ad βάρεις) πλοῖα· πολυσήμαντος δὲ ἐστὶ ἡ λέξις, σημαίνει γὰρ καὶ
 τεῖχη καὶ πύργους καὶ μεγίστους οἴκους καὶ σφύρας καὶ ἀθλάς καὶ στοὰς μεγάλας **BR**
 (cf. **Lexx.**)

11 *Λέξ. βάρεις· ναῦς.* Greg. Cor. 121 *βάρεις δὲ τὰς ναῦς* || 22 *Λέξ. Ὅσιρις ὁ Διόνυ-
 σος λέγεται.* Suid. Ὅσιρις· τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον, οἱ δὲ ἄλλον . . .
 Greg. Cor. 122, quasi Iados fuisset et quasi illud λέγεται *Lexicorum 'ab Herodoto'*
esset intellegendum, habet haec: Ὅσιριν δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον

1 *εἰσι τῆς Ἰσιδος, τῆς ἄγαλμα* Athenag. | *βούκερὼν* **MSV** || 2 *οἱ Ἕλληνες* Athenag. |
Ἰοῦν] οὖν **C**¹ | *βοῦν* **C**² || 3 *ὁμοίως* om. **SV** | *πάντων* om. **M** || 7 *γεύσεται* | *χρήσεται*
DJRTSV | *τρόπῳ τοιῶδε* **M** | *τρόπον τοιόνδε* Ald. || 8 *ἀπιᾶσι* codd. | *ἔρσενας* **R** ||
 9 *προαστείοις* codd. || 10 *εἵνεκα* **PMDJRTSV** || 11 *βᾶρις* **ABC** cf. Greg. Cor. |
καλεομένης νήσου **AB** | *καλουμένου χώρος* **M**¹ || 12 *περίμετρος* **PDJRTSV** | *περί-*
μετροι **M** (ut vid.) Ald. | *ταύτῃ δὴ ὧν* **M** Ald. || 13 *πόλεις* **DTSV** | *πόλις* **PJR** |
βάρεις **D** | *βάρεις* cett. || 14 *πόλει* **CpMDTSV** | *Ἀτάρβηχίς* **J** || 15 *ἅγιον* om. **T** ||
 16 *πλανέονται* **PM** | *πλανέωνται* **C** | *πόλεις* **C** | *πόλις* **MDJRTSV** || 17 *ἐν χωρίον*
DJRTSV | *ἓνα τόπον* **M** | *ταῦτα* **DT** | *δὲ* om. **R** || 20 *Θηβαίος* | *Θηβαίου* **ABC** ||
 21 *μὲν νυν* **ABC** || 22 *σέβονται ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι* **DJRTSV** | *ἅπαντες* **M** |
σέβονται *occlusi* | *Ὀσίριδος* **ABC**

τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι, τούτους δὲ ὁμοίως ἅπαντες σέβονται.
 ὅσοι δὲ τοῦ Μένδητος ἔκτινται ἱρὸν ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσί, οὗτοι δὲ
 3 αἰγῶν ἀπεχόμενοι οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν καὶ ὅσοι διὰ τούτους οἶων
 ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι· Ἡρακλέα
 θελῆσαι πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, 5
 4 τέλος δέ, ἐπεῖτε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχανήσασθαι κριὸν
 ἐκδείραντα προέχεσθαι τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ καὶ
 ἐνδύντα τὸ νάκος οὕτω οἱ ἑωντὸν ἐπιδέξαι. ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τοῦ
 Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσιν Αἰγύπτιοι, ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων Ἀμμώνιοι ἐόντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἄποικοι καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων 10
 5 νομίζοντες· δοκέειν δέ μοι, καὶ τὸ ὄνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν
 ἐπωνυμίην ἐποίησαντο, Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. τοὺς δὲ
 6 κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ' εἰσί σφι ἱροὶ διὰ τοῦτο. μὴ δὲ ἡμέρη τοῦ
 ἐνιαυτοῦ, ἐν ὁρτῇ τοῦ Διός, κριὸν ἕνα κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες
 κατὰ τῶντὸ ἐνδύνουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα Ἡρα- 15
 κλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό· ταῦτα δὲ ποιήσαντες τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριὸν καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπτουσι αὐτόν.
 43 Ἡρακλέος δὲ περὶ τοῦδε λόγον ἤκουσα, ὡς εἶη τῶν δυνώδεκα θεῶν· τοῦ
 ἑτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλλήνες οἶδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτιον ἐδυ-

AB C P(p)M D J RT SV

Ἡρακλέα θελήσαντα πάντως (42, 3) — Αἰγύπτιοι (42, 4) exc. M

Σχόλ. 42, 4 (ad νάκος) τὸ δέσμα BR

T 8—12 Eust. Dion. 211 Ἡρόδοτος . . . ταῦτὸν οἰόμενος εἰπεῖν Ἀμμῶνα καὶ Δία
 λέγει, ὅτι κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐτόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Ἀμμώνιοι.
 Ἀμοῦν (Ἀμμοῦν v. l.) γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι || 18 Arrian. Anab. II 16 λέ-
 γει Ἡρόδοτος, ὅτι τῶν δώδεκα θεῶν Ἡρακλέα ἄγουσιν Αἰγύπτιοι

1 δὴ] δὲ δὴ D (quod e δὲ natum verisimillimum videtur) | σέβονται M | 2 δὲ
 τοῦ om. M || 3 τούτου JR τούτων TS τούτω V || 4 σφισι MS || 5 ἐθέλειν om. M ||
 6 δέ om. M | μηχανήσασθαι <τάδε> (vel <τοιόνδε>) post Heroldium edd.: quae se-
 quuntur nihil sunt nisi consilium capitis obtendendi captum (qua ratione 7 προέχε-
 σθαι formae aoristi praepono) itaque illud τάδε (vel sim.) supervacaneum censeo
 loco Pl. Rep. 519c n̄sus; cf. quae de loco disseruit G. L. Cooper, TAPA 104, 1974,
 33s. || 7 προεκθέσθαι MDJRTSV προσχέσθαι P^t προέχεσθαι P^cp^urell. | τε
 om. M | ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ om. M || 8 ἐαυτὸν ABM | ἐπιδέξαι PMDJRT
 SVM ἀποδέξεται C | κριοπρόσωπον V^{ac} || 8—9 τῷγαλμα τοῦ Διὸς PMDJRTSV
 cf. Eust. || 9 ποιεῦσι A ποιοῦσιν M || 10 ἄπικοι V || 11 τοῦνομα M Ald. | σφίσι
 propos. Stein, sed cf. gramm. meam 105 || 12 Ἀμμοῦν PMDJRTSV Eustathii
 codd. aliquot | καλοῦσι C || 13 ταῦτα M || 14 ὁρτῇ M ὁρτῇ C ὁρτῇ V | κριὸν
 om. C | καὶ ἀποδείραντες om. M || 15 ταῦτα DJRTSV | ἐνδύνουσι D | τὸ ἄγαλ-
 μα M | ἄγαλμα ἄλλο DJRTSV | Ἡρακλέους ABCM || 16 οἱ om. C || 17 πάντες
 DJRTSV || 18 τοῦδε scripsi τόνδε λόγον ἤκουσα ὡς DJRTSV τόνδε τὸν λόγον
 ἤκουσα ὡς PM τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα ὅτι ABC | δυνώδεκα B δώδεκα V

νάσθην ἀκοῦσαι. καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ οὐνομα 2
 Αἰγύπτιοι [τοῦ Ἡρακλέους], ἀλλ' Ἕλληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίων — καὶ
 Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτρούωνος γόνῳ τοῦνομα Ἡρακλέα —,
 πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τόδε, ὅτι
 5 τε τοῦ Ἡρακλέους τούτου οἱ γονεὲς ἀμφοτέρω ἦσαν Ἀμφιτρούων καὶ
 Ἀλκμήνη γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπτου καὶ διότι Αἰγύπτιοι οὔτε
 Ποσειδέωνος οὔτε Διοσκούρων τὰ οὐνόματά φασι εἰδέναι οὐδὲ σφι θεοὶ
 οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι ἀποδεδέχονται. καὶ μὴν εἴ γε παρ' Ἑλλήνων 3
 ἔλαβον οὐνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκιστα ἀλλὰ μάλιστα ἔμελλον
 10 μνήμην ἔχειν, εἴ περ καὶ τότε ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο καὶ ἦσαν Ἑλλήνων
 τινὲς ναυτίλοι, ὥς ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει· ὥστε τούτων ἂν καὶ
 μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστέατο Αἰγύπτιοι ἢ τοῦ Ἡρακλέους.
 ἀλλὰ τις ἀρχαῖός ἐστι θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, 4
 ἔτεά ἐστι ἐπτακισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεῖτε ἐκ
 15 τῶν ὀκτὼ θεῶν οἱ δώδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα ἓνα νομίζουσι.

Καὶ θέλων δὲ τούτων περὶ σαφές τι εἰδέναι, ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἐπλευσα 11
 καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱερὸν Ἡρακλέους
 ἅγιον. καὶ εἶδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοισί τε πολλοῖσι ἀναθή- 2
 μαι καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθον, ἡ δὲ σμαράγδου

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 44, 2 (ad ἀπέφθον) παραπάλλον ἢ πολυεψήτου ἄτε πλειστάκις ἐν χωνευτηρίῳ
 δοκιμασθέντος. λέγει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ χρυσόν B

T 1–2 Eust. Od. 1386 (ad ι 23) ἀπὸ Λιβύων . . . ἐξ ἀρχῆς κατὰ Ἡρόδοτον (50, 3)
 τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ὄνομα ἐλθεῖν εἰς Ἑλλήνας, καθὰ καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ||
 18–p. 168, 1 Eust. Dion. 911 λέγεται . . . ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέους ἐν τῇ Τύρῳ ἦν πλου-
 σίως ἐσκευασμένον καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἡ μὲν — νύκτας

19 Etym. M. s. v. πανέφθον: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθον φησὶν ἀπὸ τοῦ ἑφθός

1 μὲν edd. | τοῦνομα M || 2 τοῦ Ἡρακλέους Αἰγύπτιοι PMDJRTSV | τοῦ Ἡρα-
 κλέους del. Cobet, sequ. Hude || 3 οὐνομα PMDJRTSV || 4 τοῦτο om. M | ἐν δὲ δὴ
 καὶ M Ald., recepp. Stein Hude; an sit deterius se haud scire fatetur Wesseling ||
 7 Διοσκόρων D^{ac}SV^c Διοσκόρον (ex Διοσκῶν natum recogn. Weber Anal. Hdt.
 180) RV^{ac} | ὀνόματά B || 8 μὲν edd. || 9 τοῦνομα τοῦ T | οὐκ om. A¹B¹C || 10 ναυ-
 τιλίσι T || 11 ἐμὴ γνώμη C | τουτέων M Ald. || 12 ἐξεπιστέατο M (ut vid.)
 JRTV || 13 ἐστὶν ἀρχαῖος θεὸς Αἰγυπτίοισι DJRTV ἐστὶν Αἰγυπτίοισι ἀρχαῖος
 θεὸς S ἐστὶ θεὸς ἀρχαῖος Αἰγυπτίοισι M || 14 καὶ μύρια om. M | Ἀμασι D¹JRV ||
 15 θεοὶ M | δώδεκα B δώδεκα DJRTSV | τῶν τὸν PDJSV om. R | τῶν
 Ἡρακλέα ἓνα νομίζουσι εἶναι. θέλων κτλ. propos. Bekker τῶν καὶ Ἡρακλέα ἓνα
 εἶναι νομίζουσι. θέλων κτλ. propos. Abicht Progr. Gymn. Lüneburg. 1862 || 16 σα-
 φές] φανές M || 17 Ἡρακλέους ἱερὸν M || 18 εἶδον C ἴδον rell. | κατεσκευασμένων J^{ac}
 ἐσκευασμένον Eust. || 19 μὲν] μὲν γὰρ D | ἀπεφθον M¹, corr. in mg. M² ἀπέ-
 φθον J cf. Etym. M. | σμαράγδου A^{ac}BP^cpD¹JRV^{ac} σμαράγδου Eust. rell.

λίθον λάμποντος τὰς νύκτας μεγάλως, ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱεῦσι
 3 τοῦ θεοῦ εἰρόμην, ὁκόσος χρόνος εἴη, ἐξ οὗ σφι τὸ ἱερὸν ἰδρυται. εὖρον δὲ
 οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἑλλήσι συμφερομένους, ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ
 οἰκίζομένη καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυθῆναι, εἶναι δὲ ἔτεα, ἀφ' οὗ Τύρον
 οἰκέουσι, τριηκόσια καὶ δισχίλια· εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱερὸν 5
 4 Ἡρακλέος ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίου εἶναι. ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον,
 ἐν τῇ εὖρον ἱερὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης
 ζήτησιν ἐκπλώσαντες Θάσον ἔκτισαν, καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι
 ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 5 Τὰ μὲν νυν ἱστορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν θεὸν Ἡρακλέα ἐόντα. 10
 καὶ δοκέουσι δέ μοι οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιέειν, οἱ διὰ Ἡράκλεια
 ἰδρυσάμενοι ἔκτινται καὶ τῷ μὲν ὡς ἀθανάτῳ, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίην,
 45 θύουσι, τῷ δὲ ἐτέρῳ ὡς ἥρωι ἐναγίζουσι. λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα
 ἀνεπισκέπτως οἱ Ἕλληνες· εὐήθης δὲ αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ μῦθος ἐστι, τὸν
 περὶ τοῦ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐτὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέφαντες 15
 οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύσοντες τῷ Διὶ· τὸν δὲ τέως μὲν
 ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν τραπό-
 2 μενον πάντας σφέας καταφονεῦσαι. ἐμοὶ μὲν νυν δοκέουσι ταῦτα λέγοντες
 τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες·
 τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήνεα ὁσίη θύειν ἐστὶ χωρὶς δίων καὶ ἐρσένων βοῶν 20

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 44, 5 τῷ μὲν θυσίας προσφέρουσι, τῷ δὲ χοὰς ἐπιχεύουσιν, ἅτινα μέτεστι νεκροῖς ἐπιχεόμενα εἶδη, μέλι καὶ ἄλφιτα καὶ τινα ἄλλα· μέλι, ὅτι φροντίδος ἀμοιροῦσιν οἱ νεκροί· ἄλφιτα, ὅτι οὐκ ἀναθελήσειν δύνανται ὡς οὐδὲ τὰ ἄλφιτα. καὶ αὕτη μὲν δόξα Ἑλλήνων, οὐ θεοσεβῶν δὲ ἀνδρῶν BR

T 6—8 Eust. Dion. 517 Ἡρόδοτος μέμνηται λέγων, ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ Θάσιοι καὶ μέταλλα χρυσᾶ Σκαπτῆς ὕλης (VI 46, 2—3)· ἀνεῦρον δὲ αὐτὰ Φοίνικες οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσον τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τοῦνομα (VI 47, 1). εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἢ Θάσος ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἰδρυθέν, οἱ πλεύσαντες κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης τὴν Θάσον ἔκτισαν || 13 Plut. de Hdt. mal. 13 (Mor. 857) ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος μὲν ἀποφαίνει θεοῦς, τούτοις δ' ὡς φθιτοῖς καὶ ἥρωσι ἐναγίζειν οἴεται δεῖν, ἀλλὰ μὴ θύειν ὡς θεοῖς

1 μεγάλως a Gronovio repudiatum probat Wesseling idemque recognoscas ex illo Vallae smaragdo maiorem in modum splendente per noctem, quo nisus μεζόνως propos. Weber BPhW 1941, 235ss. μέγα φῶς a Reiskio propositum reiecit Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 5: μέγαθος codd. (ante hanc vocem explic. quae ab Eust. laudantur) | ἱερεῦσι R || 2 ἡρώμην C | ἱερὸν D¹ R || 3 Ἑλλήσι om. M || 4 ἰδρυθῆναι CPM | δὲ τὰ ἔτεα B || 5 εἶδον C ἶδον cett. || 6 ἀπικόμενος M Ald. -ος ex compend. et -ην suprascr. J | καὶ om. SV | θάσσον B || 7 ἐν τῇ om. M Ald. || 8 καὶ¹ om. PMDJRTSV || 10 θεὸν τὸν Ἡρακλέα M Ald. || 11 Ἡρακλέα ABC Ἡρακλεῖα D || 14 αὐτέων M Ald. | μῦθος] μισθός R | τὸν om. SV || 15 Ἡρακλέους M^{ac} || 17 αὐτοὶ DJRTSV || 19 ἀπείρως SV || 20 ὁσίη om. M | δίων C ὕων cett. | ἐρσένων] σέων SV

καὶ μόσχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι, καὶ χηνῶν, κῶς ἂν οὗτοι ἀνθρώπους
 θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα ἐόντα τὸν Ἡρακλέα καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὡς δὴ φασι, 3
 κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι; καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα
 ἡμῖν εἰποῦσι καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια εἴη.
 5 Τὰς δὲ δὴ αἶγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ θύουσι Αἰγυπτίων οἱ 46
 εἰρημένοι· τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι,
 τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τούτους προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασι γενέσθαι.
 γράφουσί τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι τοῦ Πανὸς τῷγαλμα κατὰ περ 2
 Ἑλλήνες αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα οὔτι τοιοῦτον νομίζοντες εἶναι
 10 μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσιν. ὅτεν δὲ ἔνεκα τοιοῦτον γράφουσι
 αὐτόν, οὗ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν· σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδή- 3
 σιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλεῶν, καὶ τούτων οἱ αἰπόλοι τιμὰς
 μέζοντας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα, ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος
 μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ νομῶ τίθεται. καλέεται δὲ ὃ τε τράγος καὶ ὃ 4
 15 Πᾶν Αἰγυπτιστὶ Μένδης. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ
 τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο ἀναφανδόν. τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων
 ἀπίκετο.
 Ὑν δὲ Αἰγύπτιοι μιὰρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι· καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις 47
 παύσῃ αὐτῶν παριῶν ὅς, αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοις ἀπ' ὧν ἔβαφε ἑωυτὸν
 20 βὰς ἐς τὸν ποταμόν, τοῦτο δέ, οἱ συμβῶται ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες ἐς
 ἰὸν οὐδὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μόνον πάντων, οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι
 οὐδεῖς θυγατέρα ἐθέλει οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ
 συμβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοις θεοῖσι θύειν ὅς 2
 οὐ δικαιοῦσι Αἰγύπτιοι, Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μόνον τοῦ αὐτοῦ
 25 χρόνον, τῇ αὐτῇ πανσελήνῃ, τοὺς ὅς θύσαντες πατέονται τῶν κρεῶν.

AB C P(p)M D J RT SV

1 καὶ μόσχων καὶ ὅσοι C | ὅσοι ἂν καθαροὶ ABC | χηνῶν M Ald. || 2 ὄντα
 ABCM | δὴ] δέ T || 3 ἔχειν ABC nescio an recte || 4 εὐμένεια vel εὐμενέα DJR
 TSV (non liquet P) εὐμένεια p || 5–6 οἱ εἰρημένοι Αἰγυπτίων M || 6 τῶν]
 τὸν V^{ac} || 7 δωδέκα B | γεγενῆσθαι D^c || 8 τε] δέ PMDJRTSV | καὶ γλύ-
 φουσι om. C | οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ B² PMDJRTSV || 8–9 κατὰ
 περ Ἑλλήνες τῷγαλμα M || 9 οὔτι] ὅτι C || 10 εἵνεκα CPM || 11 ἴδιον DJ | τοὺς]
 τὰς M^c || 12 θηλεῶν] v. praef. p. XII s. | τούτων ... ἔχουσι (13)] τούτοις ... νέμονται
 coni. Legrand | τινὰς R || ἓνα propos. Stein || 14 Μενδησίῳ M | τε] τι J || 15 τὸ
 om. D || 16 ἐπίδεξιν A¹ CMJSV^{ac} | an ἀνθρώποις sit scribendum dubitat Leg-
 rand || 17 ἀπίκετο] ἐγένετο M || 18 ἡγνῆται C | θηρίον SV | μὲν] μὴ JRV || 19 τοῖσι
 om. SV | ἀπ' ὧν] ἀπὸν C | ἀπὸν PDJRTSV || 20 ἐς¹] ἐπὶ ABC | συμβῶται M |
 εἰς CM || 21 ἰερὸν M || 22 θυγατέρα οὐδεῖς PMDJRTSV | αὐτῶν ABC | ἐκδι-
 δάται C | τε om. M Ald. || 23 συμβῶται J | ἀγέται C || 24 μόνον J || 25 τῇ
 αὐτῇ πανσελήνῃ τοὺς secl. Gomperz | τοὺς secl. Legrand | πατέονται C | τῶν]
 τὸν M

- διότι δὲ τοὺς ὅς ἐν μὲν τῇσι ἄλλῃσι ὀρτῇσι ἀπεστυγήκασιν, ἐν δὲ ταύτῃ
 θύουσι, ἔστι μὲν λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, ἐμοὶ
 3 μέντοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ δὲ ἦδε τῶν
 ὧν τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα
 καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήneos τῇ
 5 πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γινομένη καὶ ἔπειτα καταγίξει πυρὶ· τὰ δὲ
 ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἱρὰ θύωσιν, ἐν ἄλλῃ δὲ
 ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσαίαιτο. οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείας βίον
 σταιτίνας πλάσαντες ὅς καὶ ὀπτήσαντες ταύτας θύουσι.
- 48 Τῷ δὲ Διονύσῳ τῆς ὀρτῆς τῇ δορπίῃ χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας 10
 ἕκαστος διδοῖ ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ τῶν συμβωτέων.
 2 τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ Αἰγύπτιοι πλήν χορῶν κατὰ
 ταῦτα σχεδὸν πάντα Ἑλλήσι· ἀντὶ δὲ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα
 ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας
 γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον οὐ πολλῷ τεῷ ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλου σώματος· 15
 3 προηγέεται δὲ αὐλός, αἱ δὲ ἔπονται αἰδοῦσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ
 μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ κινεῖ μοῦνον τοῦ σώματος, ἔστι λόγος περὶ
 49 αὐτοῦ ἱρὸς λεγόμενος. ἦδη ὧν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυνθέωνος τῆς
 θυσίης ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς ἀλλ' ἔμπειρος. Ἑλλήσι γὰρ δὴ Μελάμπους
 ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὐνομα καὶ τὴν θυσίην καὶ τὴν 20
 πομπὴν τοῦ φαλλοῦ· ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον ἔφηνε,
 ἀλλ' οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφιστὰι μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν δ' ὧν φαλλὸν
 τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγορησάμενος, καὶ ἀπὸ
 2 τούτου μαθόντες ποιέουσι, τὰ ποιέουσιν Ἕλληνες. ἐγὼ μὲν νῦν φημι
 Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν μαντικὴν τε ἐωντῷ συστήσαι καὶ 25

AB C P(p)M D J RT SV — ab initio fere cap. 49 usque ad 50, 2 AB C
 P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 47, 3 (ad καταγίξει) κατακαίει B

1 δέ¹] μὲν C | μὲν om. CPMDJRTSV | ἀποστυγήκασιν MSV || 2 ὑπ' ἐπ' J ||
 4 θήσει T || 5 ἐπίπλοον C || 7 κρέα om. DJRTSV, secl. Hude | πανσελήνῃ C | ἐν
 τῇ ἱρὰ θύωσιν R | θύωσιν ABC || 8.9 βιούς τε τινὰς MDJRTSV βίον σταιτίνας
 ABP^m βίον σταιτίνας Cp σταιτίνας P^t || 10 ὀρτῆς M | τῆς τῇ δορπίῃ JRV
 τῆς τῇ δορπίης S || 11 συμβωτέων J συμβωτέων ABM || 12 ἄλλην om. M | οἱ Αἰ-
 γύπτιοι PMDJRTSV | χοίρων PD Ald. χοίρων MJRSV χέρων T || 13 δὲ
 om. M^t | σφισι ABC || 14 νευρώσπαστα M νευρόσπαστα R || 15 αἱ γυναῖκες M
 ταὶ γυναῖκες Ald. | ὃν M || 18 ἱρὸς λεγόμενος] προσλεγόμενος DRTSV προλε-
 γόμενος J || 19 δὴ om. R || 20 ἐξηγούμενος M | τοῦ] τὸ J | τε om. PDJRTMSV |
 τοῦνομα M Ald. || 22 ἐπιγενόμενοι ABC | μεζόνως T || 23 τὸν] τῷ V^{ac} | ἀπηγη-
 σάμενος PDJRTMSV || 24 ποιέουσιν τὰ ποιέουσι(v) PDRTMSV ποιέουσιν J | οἱ
 Ἕλληνες M || 25 ἄνδρα σοφὸν γενόμενον M

πνθόμενον ἀπ' Αἰγύπτου ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσασθαι Ἕλλησι καὶ τὰ
 περὶ τὸν Διόνυσον ὀλίγα αὐτῶν παραλλάξαντα· οὐ γὰρ δὴ συμπεσεῖν γε
 φήσω τὰ τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι·
 ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ οὐ νεωστὶ ἐσαγμένα. οὐ μὲν οὐδὲ 3
 5 φήσω, ὅπως Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο ἢ ἄλλο κού τι
 νόμαιοι. πνθέσθαι δέ μοι δοκεῖ μάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον
 παρὰ Κάδμου τε τοῦ Τυρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων
 ἐς τὴν νῦν Βοιωτὴν καλεομένην χώραν. σχεδὸν δὲ καὶ πάντων τὰ οὐνό- 50
 ματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τὴν Ελλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 10 βαρβάρων ἦκει, πνθανόμενος οὕτω εὐρίσκω ἐόν· δοκέω δ' ὦν μάλιστα
 ἀπ' Αἰγύπτου ἀπῆλθαι. ὅτι γὰρ δὴ μὴ Ποσειδέωνος καὶ Διοσκούρων, ὥς 2
 καὶ πρότερόν μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης καὶ Ἰστίης καὶ Θέμιος καὶ
 Χαρίτων καὶ Νηρηίδων, τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ
 οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ
 15 οὐ φασι θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δέ μοι δοκέουσι ὑπὸ Πελασγῶν
 ὀνομασθῆναι πλὴν Ποσειδέωνος, τοῦτον δὲ τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων
 ἐπύθοντο· οὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος οὐνομα κέκτηνται εἰ 3
 μὴ Λίβυες καὶ τιμῶσι τὸν θεὸν τοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι
 οὐδ' ἥρωσι οὐδέν.
 20 Ταῦτα μὲν νῦν καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις, τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνες 51
 ἀπ' Αἰγυπτίων νεομίκασι· τοῦ δὲ Εὐρέω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ
 αἰδοῖα ποιεῦντες οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν,
 πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων
 ὄλλοι. Ἀθηναίοισι γὰρ ἤδη τηρικαῦτα ἐς Ἑλληνας τελέουσι Πελασγοὶ 2
 25 σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ, ὅθεν περ καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι.
 ὅστις δὲ τὰ Καβεῖρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρήικες ἐπιτελέουσι

AB C P(p) D J RT M SV – inde a 50, 3 AB C P(p)M D J RT SV

T 16 Eust. Od. 1386: v. ad 43, 2

1 πνθόμενος M | ἀπηγήσασθαι M Ald. || 2 τὸν om. M | συμπεσεῖν M Ald. ||
 3 τοῖς JRMSV || 4 ὁμότροπα SV | ὁμότροπα – Ἕλλησι haplogr. om. B¹ | ἂν
 om. JRTMSV | ἐσηγμένα PD^c ἐσηγημένα D^{ac} JRRTMSV, v. grammaticam meam

142 | μὲν] μὴν ABCP || 5 ἄλλο* D || 6 νόμιμον M | μάλιστα om. PDJRRTSV,
 habet p || 7 τοῦ τε C τοῦ M | Τυρίων DJRT Τυρέων V Τυρέω S || 8–9 πάντα
 τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν M πάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν Ald. πάντων τῶν θεῶν τὰ
 οὐνόματα (ὀνόματα V) SV || 11 Διοσκόρων D^{ac} || 12 Θέμιδος ABC || 13 τῶν] καὶ τῶν
 PMDJRTSV || 14 εἰσι(ν) MSV || 15 ὀνόματα V || 17 οὐδαμῇ SV Ald. | ὄνομα CT |
 ἐκτινται PC^c M || 18 τιμέωσι CPM Ald. || 19 οὐ δὴ δρώσι(ν) DJRTSV || 21 ἀπ'
 ὑπ' M || 22 ποιεῦνται SV || 24 ἄλλοι T | ἤδη] δὴ PMJRT om. DSV | Ἕλλησι M |
 στελέουσι J || 25 περ om. J | ἐσήρξαντο C ἤρξαντο <αὐτοὶ> Legrand

3 παραλαβόντες παρὰ Πελασγῶν, οὗτος ὦν ἦρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ
 Σαμοθρηίκην οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι οἱ περ Ἀθηναίοισι
 σύνοικοι ἐγένοντο, καὶ παρὰ τούτων τὰ ὄργια Σαμοθρηίκες παραλαμβά-
 4 νουσι. ὁρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα τὰγάλματα τοῦ Ἑρμέω Ἀθηναῖοι πρῶτοι
 Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν ἐποίησαντο. οἱ δὲ Πελασγοὶ ἱρόν 5
 τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρηίκῃ μυστηρίοισι
 52 δεδῆλωται. ἔθνον δὲ πάντα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπενυχόμενοι,
 ὡς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας, ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ἐποιεῦντο
 οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφας ἀπὸ
 τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομὰς 10
 2 εἶχον. ἔπειτα δὲ χρόνον πολλοῦ διεξελθόντος ἐπύθοντο ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἀπιγμένα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν ἄλλων, Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶ
 ἐπύθοντο, καὶ μετὰ χρόνον ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν
 Δωδώνῃ· τὸ γὰρ δὴ μαντήιον τοῦτο νενομίσται ἀρχαιότατον τῶν ἐν
 3 Ἑλλήσι χρηστηρίων εἶναι καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον μῦνον. ἐπεὶ ὦν 15
 ἐχρηστηριάζοντο ἐν τῇ Δωδώνῃ οἱ Πελασγοί, εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα
 τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἦκοντα, ἀνείλε τὸ μαντήιον χρᾶσθαι. ἀπὸ μὲν δὴ
 τούτου τοῦ χρόνου ἔθνον τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν χρεώμενοι. παρὰ δὲ

AB C P(p)M D J RT SV

Σχολ. 52, 3 (ad ἀνείλε) ἔχρησεν B (cf. Lexx. ad I 13, 1)

T 10 Eust. II. 19 (ad A 5) καθ' Ἡρόδοτον οἱ θεοὶ οὕτω καλοῦνται, διότι κόσμῳ
 ἔθεντο τὰ πάντα πρήγματα || 14 id. Od. 1760 (ad ξ 327) Ἡρόδοτος . . . ἀρχαιότατον
 εἰπὼν τῶν ἐν Ἑλλήσι χρηστηρίων τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον φησὶ (55, 1—2) καὶ ὅτι
 λέγεται, ὡς δύο μέλαινα πελειάδες ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἀναπτάμεναι, ἡ μὲν
 εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἡ δὲ εἰς Δωδώνην, ἐνθα καθεσθεῖσα ἐπὶ φηγὸν ἐλάλησε φωνῇ
 ἀνθρωπίνῃ, χρῆναι μαντεῖον ἐκεῖ Διὸς γενέσθαι, καὶ ἐγένετο. ἡ δὲ ἑτέρα πελειὰ χρη-
 στήριον Ἀμμωνος ἐκέλευσε ποιεῖν τοὺς Λίβυας, καὶ ἐποίησαν. δοκοῦσι δέ μοι, φησὶν
 (57, 1), αἱ πελειάδες αὗται βάρβαροι γυναικες εἶναι, διὸ καὶ ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι
 φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον συνετὰ ἐλάλουν βαρβαρίζουσαι. τὸ δὲ μέλαν τῆς πελειάδος
 σημαίνει, ὅτι Αἰγυπτία ἡ γυνή ἦν. ἰέρεται δέ, φησι (55, 3), τῶν Δωδωναίων, πρεσβυ-
 τάτη μὲν Προμένεια, ἡ δὲ μετ' αὐτὴν Τιμαρέτη, ἡ δὲ νεωτάτη Νικάνδρη

11 v. quae ad I 146, 3 ex Aelio Dion. afferuntur

1 λαβόντες pM Ald. | ὁ ἄνῃρ TV ὡάνῃρ JR | τὸ] τὸν (compend.) J τὰ M
 Ald. || 2 Σαμοθρηίκην J | οἱ] τοί M || 3 Σαμοθρηίκες — 4 τοῦ om. C | Σαμοθρηίκες
 τὰ ὄργια PMDJRTSV || 4 τὰ ἀγάλματα AB || 4—5 πρῶτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόν-
 τες (Ἑλλήνων in mg. suppl.) M πρῶτοι Ἑλλήνων παρὰ Πελασγῶν μαθόντες Ald. ||
 6 ἐν² om. DJRTSV Ald. | Σαμοθρηίκῃ J Σαμοθράκῃ R || 7 δὲ καὶ πάντα M Ald. |
 ἐνυχόμενοι M || 8 ὄνομα T || 9 αὐτέων M Ald. | ἀκηκόεσάν κοθεν οὐς δὲ T ἀκήκοες ἂν
 κοθεν οὐς δὲ JRV ἀκηκόασιν ἂν κοθεν οὐς δὲ S | προσωνόμασαν BJRV | σφε T ||
 10 τοῦ om. A¹ | τοιούτου] αἰτίου M || 11 ἔπειτα ABC ἔπειτα cett. | διεξελθόντος
 PMDJRTSV || 12 ἀπιγμένα MSV ἀπικόμενα ABC | τῶν¹ τῷ J || 12.13 ἐπύ-
 θοντο πολλῶ M || 13 τῶν om. D, secl. Hude || 14 νενομίστο M Ald. | τῶν om. M ||
 15 οὐν MJRTSV || 16 ἀνέλονται DM || 17 τὰ om. RSV || 18 χρώμενοι DJRV

Πελασγῶν Ἕλληνες ἐξεδέξαντο ὕστερον. ὅθεν δὲ ἐγένοντο ἕκαστος τῶν 53
θεῶν εἴτε αἰεὶ ἦσαν πάντες ὁκοῖοί τε τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἠπιστέατο μέχρι
οὐ πρώην τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην 2
τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλέοσι.
οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς
ἐπωνυμίας δόντες καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες καὶ εἶδεα αὐτῶν
σημήναντες. οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν 3
γενέσθαι ὕστερον, ἔμοιγε δοκέειν, ἐγένοντο. τούτων τὰ μὲν πρῶτα αἱ
Δωδωνίδες ἱερεῖαι λέγουσι, τὰ δὲ ὕστερα τὰ ἐς Ἡσίοδον τε καὶ Ὅμηρον
10 ἔχοντα ἐγὼ λέγω.

Χρηστηρίων δὲ πέρι τοῦ τε ἐν Ἕλλησι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ τόνδε Αἰγύπτιοι 54
λόγον λέγουσι· ἔφασαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Θηβαίου Διὸς δύο γυναῖκας ἱερείας
ἐκ Θηβέων ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων, καὶ τὴν μὲν αὐτέων πνθῆσθαι ἐς
Λιβύην προηθείσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας· ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας
15 εἶναι τὰς ἰδρυσάμενας τὰ μαντήια πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοις ἔθνεσι.
εἰρομένου δὲ μεν, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγουσι, ἔφασαν 2
πρὸς ταῦτα ζητήσιν μεγάλην ἀπὸ σφῶν γενέσθαι τῶν γυναικῶν τουτέων,
καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφεας οὐ δυνατοὶ γενέσθαι, πνθῆσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα

AB C P(p)M D J RT SV

T 3–8 Cyrill. adv. Julian. III p. 76 διατέθενται γὰρ ἑτέρως, οὐ κομφοεπείας καὶ
μύθους τὰ περὶ θεῶν εἶναι λέγοντες, ἀλλ' ὥς ἀληθεῖς καὶ δοκιμωτάτας δεχόμενοι
τὰς φωνὰς καὶ τοῦτο οἱ συνετώτατοι. Ἡρόδοτος γοῦν ὁ διαβόητος ἱστορίαν συντε-
θηκῶς οὕτω πού φησι· Ἡσίοδον – ἐγένοντο. cf. Rydbeck, Svensk Teologisk Kvar-
talskrift 45, 1969, 75–81. Athenag. Legat. 14 ἀνάγκη . . . ἀπολογούμενον ἀκρι-
βεστέρους παρέχειν τοὺς λογισμοὺς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων, ὅτι νεώτερα, καὶ περὶ
τῶν εἰκόνων, ὅτι χθές καὶ πρώην γεγόνασιν, ὥς λόγῳ εἰπεῖν. ἴστε δὲ καὶ ὑμεῖς ταῦτα
ἀξιολογώτερον, ὥς ἂν ἐν πᾶσι καὶ ὑπὲρ πάντας τοῖς παλαιοῖς συγγενόμενοι. φημὶ οὖν
Ὅρφέα καὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον εἶναι τοὺς καὶ γένη καὶ ὀνόματα δόντας τοῖς ὑπ'
αὐτῶν λεγομένοις θεοῖς. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος· Ἡσίοδον – σημήναντες. cf.
Rydbeck l. c.

1 ἐδέξαντο MDJRTSV | ὅθεν] ἐνθεν ABC | ἐγένετο BCM || 2 εἴτε δ' αἰεὶ AB
εἴτε δ' αἰεὶ C | τινες om. M || 2,3 μέχρι οὖν J | μέχρι κοιν. propos. Scaliger in anno-
tationibus Cantabrig. Bibl. Universit. Nn. V. 26 || 3 πρώην] πρίν ABC || 4 δοκέω
πρεσβυτέρους ἐμοῦ Athenag. | δοκέομεν πρεσβυτέρους Cyrillus, unde lectionem δο-
κέω μὲν olim exstitisse recognoscas | πλέουσι A | πλείοσι Athenag. || 5 τοῖσι
om. Cyr. || 6 τε om. Cyr. | ἰδέαν Cyr. || 7 πρότεροι P¹MDJRTV | πρότερον P²p
cett. | τῶν ἀνδρῶν τούτων M || 8 ἐμοὶ PMDJRTSV | ἐγένοντο τούτων. καὶ τὰ M
Ald. | post τούτων distinx. PRT || 9 ἱερεῖαι PMDJRTSV | τὰ δὲ ὕστερον PM
DJRT | τὸ δὲ ὕστερον SV | τὰ ἐς] τὰς T | τε om. M || 11 τοῦ¹] τῶν PMDJRTV |
τε om. M | ἐν¹ om. A suprascr. nesc. quae man. || 12 λόγον ἔχουσι B | λέγουσι λό-
γον T | ἱερεῖς D | Θηβαῖος D¹P¹JRSV | Θηβαῖος P²p cett. | ἱερείας CPMDJR
TSV || 13 Θηβαίων CMD^cJRTSV | αὐτῶν C | εἰς R || 14 προηθείσαν (ut vid.) M
προσθείσαν C || 15 εἶναι om. C | ἰδρυσάμενας P¹DJRTV | ἰδρυσάμενας P²p cett. ||
16 ἡρωμένου C | εἰρημένου SV

55 περὶ αὐτέων, τὰ περ δὴ ἔλεγον. ταῦτα μὲν νῦν τῶν ἐν Θήβησι ἱρέων
 ἤκουον, τάδε δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ προμάντιες· δύο πελειάδας μελαίνας
 ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίεων ἀναπταμένας τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην,
 2 τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δέ μιν ἐπὶ φηγὸν αὐδάσασθαι
 φωνῇ ἀνθρωπείῃ, ὥς χρεὸν εἶη μαντήιον αὐτόθι Διὸς γενέσθαι, καὶ 5
 αὐτοὺς ὑπολαβεῖν θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖσι καὶ σφεας ἐκ
 3 τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβνας οἰχομένην πελειάδα λέγουσιν
 Ἀμμωνος χρηστήριον κελεῦσαι τοὺς Λίβνας ποιεῖν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο
 Διός. Δωδωναίων δὲ αἱ ἱέρειαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὐνομα ἦν Προμένεια,
 τῇ δὲ μετὰ ταύτην Τιμαρέτῃ, τῇ δὲ νεωτάτῃ Νικάνδρῃ, ἔλεγον ταῦτα· 10
 56 συνωμολόγεον δὲ σφι καὶ οἱ ἄλλοι Δωδωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. ἐγὼ δ' ἔχω
 περὶ αὐτέων γνώμην τήνδε· εἰ ἀληθέως οἱ Φοίνικες ἐξήγαγον τὰς ἱρὰς
 γυναῖκας καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο,
 δοκέει ἐμοὶ ἢ γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης
 2 καλευμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, προηθῆναι ἐς Θεσπρωτοῦς, ἔπειτα δουλεύου- 15
 σα αὐτόθι ἰδρύσασθαι ὑπὸ φηγῷ πεφυκνίῃ Διὸς ἱρόν (ὥσπερ ἦν οἰκὸς
 ἀμφιπολεύουσιν ἐν Θήβησι ἱρόν Διός), ἐνθα ἀπίκητο, ἐνθαῦτα μνήμην
 3 αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου χρηστήριον κατηγήσατο, ἐπεῖτε συνέλαβε τὴν
 Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ πεπρωσθαι ὑπὸ τῶν
 57 αὐτῶν Φοινίκων ὑπ' ὧν καὶ αὕτη ἐπρήθη. πελειάδες δὲ μοι δοκέουσι 20
 κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν,

AB C P(p)M D J RT SV

T 2—8 Theo Progygmn. 220 (VI 9) *Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ δευτέρᾳ περὶ τῶν πε-
 λειάδων διηγούμενος, ὡς ἐξέστησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ μὲν εἰς Δωδώνην, ἡ δὲ
 εἰς Ἀμμωνος ἀπίκητο.* Eust. Od. 1760 (ad § 327): v. quae ad 52, 2 laudantur ||
 20—p. 175, 5 Eust. Od. 1760: v. quae ad 52, 2 laudantur

1 ἐν Θήβαισιν J om. M | ἱρέων JRV || 2 ἤκουσα M | τάδε δὲ AB τὰ δὲ cett. |
 Δωδωνέων JRSV || 3 Θηβαίων BCMD Θηβαίων JR Θηβαίων S Θηβαίων V |
 Αἰγυπτίων M Ald. Eust. | ἀναπτομένας ABC Eust., cf. Theon. | αὐτῶν C || 5 ἀν-
 θρωπείῃ PD^c ἀνθρωπείῃ D^{ac} RSV ἀνθρωπίνῃ pJM Ald. Eust. | χρεὼν B^c CM
 D^c J^{ac} | αὐτόθι μαντήιον M || 6 σφεα Krueger, sequ. Stein Hude, quod est super-
 vacaneum, cf. τοὺς Λίβνας ποιεῖν (infra lin. 8) et quod in fine habet Eust. ||
 8 τοῦτο] τοῦ J || 9 Δωδωνέων D¹ JSV^{ac} | αἱ om. DJRTSV Eust. | ἱρήμαι PMDJ
 RTSV Eust. | τῷ JRV || 10 μετ' αὐτὴν PMDJRTSV Eust. | Τιμαρέτην R |
 ταῦτα] τάδε M || 11 οἱ¹ om. PMDJRTSV | Δωδωνέοι J | οἱ² om. D | ἱρόν V ||
 12 ἱρὰς JRV || 13 αὐτῶν C || 14 δοκέει ἐμοὶ S δοκέει**μοὶ M δοκέειν ἐμοὶ cett. |
 Πελαγίης A¹ D¹ JRV σ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || 15 Θεσπρωτοῦς JRV |
 δουλεύουσιν PMJRTSV || 16 ἱρόν Διὸς (cf. lin. 17) ABC | εἰκὸς TSV Ald. || 17 ἀμ-
 φιπολεύσαν PM Ald. ἀμφιπολεύσασαν Bekker | ἐνθα] ἐνθαδ^c AB ἐνθε Scaliger
 in annotationibus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 || 17, 18 αὐτοῦ μνήμην M || 18 συν-
 έβαλε D || 21 Δωδωνέων J | διότι — p. 175, 1 φθέγγεσθαι om. T

ἐδόκεον δὲ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα 2
 ἀνθρωπινή φωνῇ αὐδάσασθαι λέγουσι, ἐπεὶτε συνετά σφι ἡδδα ἢ γυνή·
 ἔως δὲ ἐβαρβάριζε, ὄρνιθος τρόπον ἐδόκεέ σφι φθέγγεσθαι, ἐπεὶ τέω
 τρόπῳ ἂν πελειάς γε ἀνθρωπινή φωνῇ φθέγγεται; μέλαιναν δὲ λέγοντες
 εἶναι τὴν πελειάδα σημαίνουσι, ὅτι Αἰγυπτίη ἢ γυνή ἦν. ἢ δὲ μαντήη ἢ 3
 τε ἐν Θήβησι τῇσι Αἰγυπτίησι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσιαι ἀλλήλησι
 τυγχάνουσι ἐοῦσαι· ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱεῶν ἢ μαντική ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀπιγμένη. πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶτοι 58
 ἀνθρώπων Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι, καὶ παρὰ τούτων Ἕλληνες
 10 μεμαθήκασιν. τεκμήριον δὲ μοι τούτου τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ
 πολλοῦ τευ χρόνον ποιούμεναι, αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.

Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐχ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανηγύρις δὲ 59
 συχνάς, μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βούβαστιν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι,
 δεύτερα δὲ ἐς Βούσιριν πόλιν τῇ Ἰσι, ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἐστὶ μέγι- 2
 15 στον Ἰσιος ἱερόν· ἱδρύται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα,
 Ἰσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν Δημήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σάιν 3
 πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρίζουσι, τέταρτα δὲ ἐς Ἡλίον πόλιν τῷ Ἡλίῳ,
 πέμπτα δὲ ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Λητοῖ, ἕκτα δὲ ἐς Πάπρημιν πόλιν τῷ
 Ἀρεῖ. ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν ἐπεὶ κομίζονται, ποιεῦσι τοιάδε· 60
 20 πλέουσιν τε γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναιξὶ καὶ πολλόν τι πληθος ἑκατέρων

AB C P(p)M D J RT SV

T 14–16 Steph. Byz. Βούσιρις· πόλις Αἰγύπτου. ἐν ταύτῃ Ἰσιος μέγιστον ἱερόν·
 ἱδρύται δὲ ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἰσις — Δημήτηρ

13 Steph. Byz. Βούβαστος· πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος Βούβαστίν φησι διὰ τοῦ ἰ

1 ἐδόκεε PM Ald. || 2 ἀνθρωπινή D¹ RTSV ἀνθρωπεῖη PD² ἀνθρωπίνη M Ald. |
 ἐπεὶ τὰ M ἐπεὶ τε τὰ Ald. | αὐδα C || 3 ἐδόκεέ σφι ὄρνιθος τρόπον M Ald. || 4 ἂν
 om. ABC | γε om. PMDJRTSV | ἀνθρωπινή D¹ JRTSV ἀνθρωπεῖη D² ἀν-
 θρωπίνη M Ald. || 5 ἦν ἢ γυνή M | μαντήη (l ex η corr.) J | ἢ τε — 6 Αἰγυπτίησι
 om. D || 6 καὶ <ἢ> propos. Stein | ἀλλήλοισι V^{ac} || 7 ἱεῶν ABC | μαντικῇ C ||
 8 ἀπιγμένη A¹ DJRSV | πανηγύρις ABC πανηγύριος cett. | προσαγωγὰς D¹ ||
 9 ἀνθρώπων post Αἰγύπτιοι iterat M || 11 τοῦ C | ποιούμεναι A unde olim correc-
 turam εν (pro εο) allatam fuisse fortasse recognoscas || 12 οὐκ CPMDJRTSV, v.
 gramm. meam 38 | πανηγύρις C πανηγύριος PMDRTSV πανηγύριος J || 13 προ-
 θυμότατα τὰ DJRTSV | Βούβαστον ABC (cf. Steph. Byz.) Βούβασταῖν J | τὴν
 πόλιν JRTSV || 14 δὲ ἐς (quod coniecerat Stein) J *ἐς (δ' erasum recte censet Le-
 grand) D ἐς cett. | Ἰση JRT | πόλει CMD² JTS (compendio not. V) || 14–15 Ἰσιος
 μέγιστον ἱερόν Steph. || 15 αὕτη ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου Steph. αὕτη Αἰγύπτου ἐν
 μέσῳ R | τῷ τοῦ M ἐν τῷ Steph. || 16 κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἢ Δη-
 μήτηρ Steph. || 18 Πάπρημιν C Πρῆμιν P¹ JRT Πρῆμιν D Πρῆμιν V Πα-
 τρημιν S Πάπρημιν P^m p cett. || 19 Ἄρη vel Ἀρηῖ AB¹ C | εἰς M | Βούβαστον ABC
 (cf. 13) | πόλιν om. MDJRTSV | τάδε PM Ald.

ἐν ἐκάστη βάρει· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν κρόταλα ἔχουσαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ ἀδλέουσι κατὰ πάντα τὸν πλόον, αἱ δὲ λοιπαὶ γυναικες καὶ ἄνδρες 2 αἰείδουσι καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλέοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ἐγχρίμψαντες τὴν βάρην τῇ γῇ ποιεῦσι τοιάδε· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν ποιεῦσι, τὰ περ εἴρηκα, αἱ δὲ τωθάζουσι βοῶσαι τὰς 5 ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γυναικάς, αἱ δὲ ὀρχέονται, αἱ δὲ ἀνασύρονται ἀνιστάμε- 3 ναι. ταῦτα παρὰ πᾶσαν πόλιν παραποταμὴν ποιέουσι. ἐπεὰν δὲ ἀπλκωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, καὶ οἶνος ἀμ- πέλινος ἀναισιμονῦται πλέων ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοιπῷ. συμφοιτῶσι δέ, ὃ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι πλὴν παιδίων, καὶ ἐς 10 61 ἐβδομήκοντα μυριάδας, ὡς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιέεται, ἐν δὲ Βουσίρι πόλει ὡς ἀνάγουσι τῇ Ἰσι τὴν ὀρτήν, εἴρηται πρό- τερόν μοι. τύπτονται γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες 2 κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων· τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι ὁσιόν ἐστι λέγειν. 15 2 ὅσοι δὲ Καρῶν εἰσι ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες, οὗτοι δὲ τοσούτῳ ἔτι πλέω 10 ποιεῦσι τούτων, ὅσῳ καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι, καὶ τούτῳ 62 εἰσὶ δῆλοι, ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι. ἐς Σάιν δὲ πόλιν ἐπεὰν συλλεχθῶσι τῇσι θυσίῃσι, ἐν τινι νυκτὶ λύχνα καλοῦσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 60, 1 (ad βάρει) πλοῖω B 60, 2 (ad τωθάζουσι) σκώπτουσι B 60, 3 (ad ἀναισιμονῦται) νῦν σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'δαπανᾶται' καὶ 'ἀναλίσκεται' BR (cf. Schol. 11, 2)

T 11—14 Athenag. Legat. 25: v. ad 3, 2

4 Λέξ. ἐγχρίμψαι (ἐγχρίψαι lexx. alph. conscr.)· ἐμπεσεῖν, προσπελάσαι. Suid. ἐγχρίψαι παρ' Ἡροδότῳ 'ἐμπεσεῖν, παραπολαῦσαι' || 8 Hes. οἶνος ἀμπέλιμος· τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἐτέρων γίνεσθαι οἶνον || 18 Athen. 701a λύχνα . . . οὐδετέρως εἴρη- κεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ ἱστοριῶν. Antiatt. Bekk. Anecd. 106 λύχνα οὐδετέρως· Ἡρόδοτος δευτέρῳ, Εὐριπίδης Κύκλωπι. Eust. Od. 1571 (ad η 101) λέγει (sc. Ναυ- κρατίτης ῥήτωρ) τὰ λύχνα οὐδετέρως κατὰ Ἡρόδοτον. cf. Poll. X 115, Phot. s. v.

1 βάρει C, nescio quae man. D || 4 γένωνται ἄλλην C | ἐγχρίμψαντες MSV ἐχρίμψαντες T, cf. Lexx. Suid. | τὰδε M Ald. || 6 πόλει MDJ (comp. not. V) | ταύτῃ om. J || 7 ποιεῦσι MDJRTSV || 8 Βούβαστον ABC | ὀρτάζουσι AB ὀρτάζοντες M || 9 πλέων C²J^cT Ald. om. M | τῷ² om. C || 10 συμφοιτῶσι CPM || 12 πόλει CMDS (comp. not. V) | ὀρτήν Athenag. || 13 τύπτονται μὲν γὰρ ABC || 14 τὸν] τῷ MRT τὸ D τὸ J τὸ ὦ SV litterae o litte- ram ω suprascr. A man. rec. | τὸν δὲ τύπτονται τρόπον Athenag. || 15 πλέ- ον C || 16 ποιέουσι PDJRTSV | τὰ om. R || 17 ξεῖνοι M || 18 συλλεχθῶσι PMDJ BRTSV | τινι] τῇ P¹PMDJRTSV

καὶ ἐλαίου, ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον, καὶ τοῦτο καίεται
 παννύχιον, καὶ τῇ ὁρτῇ οὖνομα κέεται λυχνοκαΐη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν 2
 Αἰγυπτίων ἐς τὴν πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης
 καίουσιν καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα, καὶ οὕτω οὐκ ἐν Σαί μούνη καίεται,
 5 ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. ὅτεν δὲ εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἢ
 νύξ αὕτη, ἔστι ἱρὸς περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. ἐς δὲ Ἡλίου τε πόλιν καὶ 63
 Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελέουσιν φοιτέοντες· ἐν δὲ Παπρήμι θυσίας
 μὲν καὶ ἱρὰ κατὰ περ καὶ τῇ ἄλλῃ ποιεῦσι· εὐτ' ἂν δὴ γίνηται καταφερέης
 ὁ ἥλιος, ὀλίγοι μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τῷγαλμα πεπονέεται, οἱ δὲ
 10 πολλοὶ αὐτῶν ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ·
 ἄλλοι δὲ εὐχολὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες
 ξύλα καὶ οὗτοι ἐπὶ τὰ ἔτερα ἀλέες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα ἐὼν ἐν νηῶ μικρῷ 2
 ξυλίνῳ κατακεχυρσομένῳ προεκκομίζουσιν τῇ προτεραιῇ ἐς ἄλλο οἶκημα
 ἱρόν. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα λελειμμένοι ἔλκουσι τετράκυκλον
 15 ἄμαξαν ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῶ ἐνεὸν ἄγαλμα, οἱ δὲ οὐκ
 ἐῷσι ἐν τοῖσι προπυλαίοις ἐστεῶτες ἐσιέναι, οἱ δὲ εὐχολιμαῖοι τιμωρέον-
 τες τῷ θεῷ παίουσι αὐτοὺς ἀλεξομένους. ἐνθαῦτα μάχη ξύλοις καρτερῇ 3
 γίνεται, κεφαλὰς τε συναράσσονται καί, ὥς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ
 ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων· οὐ μέντοι οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν

AB C P(p)M D J RT SV

Σχολ. 63, 2 (ad τιμωρέοντες) βοηθοῦντες BR

T 4s. Themist. IV 49c λέγει Ἡρόδοτος οὐκ ἐν Σαί μόνον γίνεσθαι τὴν πανήγυριν,
 ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον

1 Phryn. 141 ἐλλύχνιον· καὶ τοῦτο τῶν εἰσχωμασάντων ταῖς Ἀθήναις· ὁ θναλλίδα
 οὖν ῥητέον [ἐλλύχνιον· Ἡρόδοτος κέχρηται vel ἐλλύχνιον παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι θναλλίδα in quibusdam codd. invenitur s. f.]. cf. Antiattic. Bekk.
 Anecd. 95 || 2 Poll. VII 178 λυχνοκαΐα παρ' Ἡροδότῳ || 10 Λέξ. κορύνη· ξύλον
 ἐπικαμπές. Hes. κορύνη· στεροβαρές ξύλον, οἱ δὲ ῥόπαλον, . . . οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμ-
 πές. Suid. κορύνη· ῥόπαλον, οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Greg. Cor. 118 κο-
 ρύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον

1 καί² — 2 παννύχιον haplogr. om. D¹, in mg. suppl. D² | καίεται JRT²V ||
 2 λυχνοκαΐα PM cf. Poll. || 4 οὕτω] τοῦτο B | κέεται M quod fortasse etiam ex
 γίνεσθαι Themistii recognoscas | μόνον Them. || 5 ὅτεν ABC | ἔνεκα PMDJRTSV ||
 6 λεγόμενος λόγος M | τε om. ABC || 7 φοιτέοντες DJRSV φοιτέωντες C | Πα-
 πρήμι JRT || 8 ποιεῦσι(ν) PMDJRTSV | δὴ] δὲ PMDJTSV om. R | γίνηται
 DJRTV || 9 τὸ ἄγαλμα ABM Ald. || 10 αὐτέων PMDJRTSV | ἐκ om. ABC
 (olim fort. ἐ(ξ) ξύλων exstiterat) | εἰσόδῳ C || 11 δὲ] τε ABC | εὐχολὰς J | ἀπο-
 τελέοντες DJRTSV || 12 ἀλέες om. C || 13 κατακεχυρσομένῳ J | προτέρῃ DJR
 TSV || 14 λελειμμένοι AJ alterum μ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || 15 τὸ]
 τῷ C om. SV | ἐνεὸν RV || 16 εἰσιέναι V | εὐχολιμαῖοι CJ^{ac} | τιμωρέοντες C ||
 17 ἀλεξόμενοι ABCPM | ξύλῃσι J || 18 συναράσσονται M || 19 οἱ γε] οἱ τε T γε
 οἱ τε M Ald.

- 4 ἀποθνήσκειν οὐδένα. τὴν δὲ πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι· οἰκέειν ἐν τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα, καὶ τὸν Ἄρεα ἀπότροπον γενόμενον ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα τῇ μητρὶ συμ-
μῖξαι, καὶ τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς οἷα οὐκ ὁπωπότης αὐτὸν πρότερον
οὐ περιορᾶν παριέναι ἀλλὰ ἀπερύκειν, τὸν δὲ ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόμενον ἀνθρώπους τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπεῖν καὶ ἐσελθεῖν παρὰ
τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεῖ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρετῇ νενομί-
κέναι φασί.
- 64 Καὶ τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱεροῖσι μηδὲ ἀλούτους ἀπὸ γυναικῶν ἐς
ἱρὰ εἰσεῖναι οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκευσάντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν 10
πάντες ἄνθρωποι πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων μίσγονται ἐν ἱεροῖσι καὶ
ἀπὸ γυναικῶν ἀνιστάμενοι ἄλουτοι ἐσέρχονται ἐς ἱρὸν νομίζοντες ἀνθρώ-
2 πους εἶναι κατὰ περ τὰ ἄλλα κτήνεα· καὶ γὰρ τὰ πάντα κτήνεα ὄρᾶν καὶ
ὀρνίθων γένηα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ ἐν τοῖσι τεμέ-
νεσι· εἰ ὧν εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον, οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποιέειν. 15
οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιέουσι ἔμοιγε οὐκ ἄρεστά.
- 65 Αἰγύπτιοι δὲ θρησκευοῦσι περισσῶς τά τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ καὶ δὴ 2
καὶ τάδε· ἐοῦσα δὲ Αἴγυπτος ὁμοῦρος τῇ Λιβύῃ οὐ μάλα θηριώδης ἐστί,
τὰ δὲ ἐόντα σφι ἱρὰ ἅπαντα νενομίσται, καὶ τὰ μὲν σύντροφα [αὐτοῖσι]
τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνεῖται τὰ ἱρά, εἰ λέγοιμι, 20
καταβαλὴν ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω μάλιστα
ἀπηγγέεσθαι· τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιψάσας, ἀναγκαίῃ καταλαμ-

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 63, 4 (ad οὐκ ὁπωπότης) οὐκ εἰδότης (ιδόντας B²) BR

4 Λέξ. πρόπολος· νεωκόρος (μετὰ τοῦ ὁ δούλος add. Lexx. alphab. ord. conscr.)

3 Ἄρεα] ἄρεα J | ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα] ἐθέλοντα (quasi haplogr. induc-
tus) A¹ ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐλθόντα D ἐλθεῖν ἐξανδρωμένων ἐθέλοντα R ἐξαν-
δρωθείται (ut vid.) ἐθέλειν M ἐλθεῖν in mg. suppl. A¹ et ἐξανδρωμένον sec. vel
posterior man. A || 4 προπόλλους C προσπόλους S Ald., cf. Lexx. | τῆς μητρὸς —
6 προπόλους haplogr. om. M || 5 ἀγαγόμενος R || 6 προσπόλους S Ald. || 9 εἰς M ||
11 ἱεροῖσι (ut vid.) M || 12 ἄλουτοι ἀνιστάμενοι PDJRTSV | ἀνιστάμενοι secl.
Naber, sequ. Hude | ἄλουτοι A¹B¹ ου suprascr. A man. rec. | ἱρὸν D || 13 πάντα]
ἄλλα ABCP^{ms}pM || 14 γένηα] τέληα DJRTSV || 15 εἶναι] ἦν M || 16 ποιέοντες
ἐπιλέγουσι(ν) PMDJRTSV || 18 δέ] γὰρ Reiske, sequ. Stein secl. Herold, sequ.
Legrand | Λιβύῃ D || 19 πάντα ἱρὰ ABC ἅπαντα ἱρὰ M | αὐτοῖσι del. Cobet,
sequ. Hude || 20 τοῖσι om. SV | εἵνεκα PM Ald. | τὰ ἱρά (i. e. θηρία) sicut caprum
qui 'emissarius' vocatur intelligendum: τὰ <θηρία> ἱρά scr. Stein Valckenaerio
duce quem v. ad loc. ('sententia poscit: τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνεῖται τὰ θηρία εἰ λέγοιμι:
quibus autem de causis ferae sint consecratae, si dicerem') pro τὰ vocem ταῦτα
propos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26: τὰ duce Wesselingio secl.
Hude || 22 ἀνάγκη AB ἀνάγκη καὶ C

βανόμενος εἶπον. νόμος δέ ἐστι περὶ τῶν θηρίων ὧδε ἔχων· μελεδωνοὶ 3
 ἀποδεδέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων καὶ ἔρσηνες καὶ θήλειαι τῶν
 Αἰγυπτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρός ἐκδέκεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι 4
 πόλιν ἐκαστοὶ εὐχὰς τάσδε σφι ἀποτελέουσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ, τοῦ
 5 ἂν ᾗ τὸ θηρίον, ξυρῶντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ ἥμισυ
 ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς ἰστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας·
 τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων διδοῖ· ἢ δ' ἂντ' αὐτοῦ
 τάμνουσα ἰχθυὺς παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοις. τροφή μὲν δὴ αὐτοῖσι 5
 τοιαύτη ἀποδέδεται. τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἣν μὲν
 10 ἐκὼν, θάνατός ἢ ζημίη, ἣν δὲ ἀέκων, ἀποτίνει ζημίην, τὴν ἂν οἱ ἰρέες
 τάξωνται. ὅς δ' ἂν ἴβιν ἢ ἰρηκα ἀποκτείνῃ, ἣν τε ἐκὼν ἣν τε ἀέκων,
 τεθνάναι ἀνάγκη. πολλῶν δὲ ἐόντων ὁμοτρόφων τοῖσι ἀνθρώποις θηρίων 66
 πολλῶν ἂν ἔτι πλείω ἐγένετο, εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιαύδε·
 ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι, οὐκέτι φοιτῶσι παρὰ τοὺς ἔρσηνας, οἱ δὲ διζήμενοι
 15 μίσγεσθαι αὐτῇσι οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες 2
 ἀπὸ τῶν θηλεῶν καὶ ὑπαιρεόμενοι τὰ τέκνα κτείνουσι, κτείναντες μέντοι
 οὐ πατέονται. αἱ δὲ στερισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων δὲ ἐπιθυμέουσαι,
 οὕτω δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρσηνας, φιλότεκνον γὰρ τὸ θηρίον.
 πυρκαϊῆς δὲ γινομένης θεῖα πρῆγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους· οἱ 3
 20 μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν αἰελοῦρων ἀμελήσαν-
 τες σβεννύναι τὸ καιόμενον, οἱ δὲ αἰελοῦροι διαδύνοντες καὶ ὑπερθρόσκον-

AB C P(p)M DTR SV, ad quos accedit usque ad ἰστᾶσι (65, 4) J, et inde
 fere AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 65, 3 (ad μελεδωνοί) φροντισταί BR 66, 1 (ad αἰελοῦρους) παρὰ τὸ αἰολεῖν
 ἦτοι κινεῖν τὸ σῦρριον λέγεται αἰλουρος B

1 Λέξ. μελεδωνοί· φροντισταί. Phot. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φροντισταί, προεστη-
 κότες. Hes. μελεδωνοί· φροντισταί καὶ τὰ δμοια. Suid. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φρον-
 τισταί παρ' Ἡροδότῳ

2 ἀποδέχεται DJRTSV | θήλειαι D¹ θήλεσαι M || 3 τοῖσι M || 4 post εὐχὰς
 aliqua excidisse et e Diod. I 83, 2 supplenda cens. Stein || 5 ξυρῶντες CPMJ ||
 7 τοῦτο τῇ] τοῦτο τῷ DRSV τούτω τῷ T || 9 ἀποδέδεικται M || 10 ἀποτίνειν M ||
 11 ἴβιν M | ἰρηκα PD²RV || 12 δ' ἐόντων vel δὲ ὄντων PMDRSV δὲ ὄντων
 τῶν T || 13 πλείων DTRSV | αἰελοῦρους B¹PDTRMSV litt. e eras. et iterum
 suprascr. prima ut vid. man. A || 14 φοιτέουσι PDTRMSV φοιτέωσι C || 15 τὰ
 P¹DTRSV ταῦτα P²p cett. || 16 θηλεῶν ABPDM v. quod ad 46, 3 adnotavi-
 γε' δα
 mus | ὑπαιρεόμενοι D ὑπεραιόμενοι M || 17 δατέονται ABC πατέονται P **πα-
 τέονται (δα eras.) p || 18 δὴ om. P¹DTRSV habent P²p cett. | γὰρ] δὲ ABC ||
 19 γενομένης ABCS γιγνομένης PMRV^c | αἰελοῦρους PDTRMSV || 20 αἰλου-
 ρων PDTRMSV || 21 σβεννύνται R | αἰελοῦροι CB^c αἰλουροι B^{ac} cett. | διαδύν-
 τες codd., em. Cobet, cf. gramm. meam 124 | ὑπερθρῶσκοντους ἀνθρώπους BV

- 4 *τες τοὺς ἀνθρώπους ἐσάλλονται ἐς τὸ πῦρ. ταῦτα δὲ γινόμενα πένθεα*
μεγάλα Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ὁτέοισι δ' ἂν οἰκίοισι αἰέλουρος
ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ ἐνοικέοντες πάντες ξυροῦνται τὰς
ὀφρύας μούνας, παρ' ὁτέοισι δ' ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν.
- 67 *ἀπάγονται δὲ οἱ αἰέλουροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς στέγας, ἔνθα θάπτονται* 5
ταριχευθέντες, ἐν Βουβάστι πόλει· τὰς δὲ κύνας ἐν τῇ ἐωντῶν ἑκαστοὶ
πόλει θάπτονται ἐν ἱρῇσι θήκησι. ὥς δὲ αὐτῶς τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ
θάπτονται. τὰς δὲ μυγαλὰς καὶ τοὺς ἰρηκας ἀπάγουσι ἐς Βουτοῦν πόλιν,
 2 *τὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἐρμέω πόλιν. τὰς δὲ ἄρκτους εἰούσας σπανίας καὶ τοὺς*
λύκους οὐ πολλῶν τεφρῶν ἔοντας ἀλωπεκέων μέζονας αὐτοῦ θάπτονται, τῇ 10
ἂν εὐρεθῶσι κείμενοι.
- 68 *Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε· τοὺς χειμεριωτάτους μῆνας*
τέσσερας ἐσθίει οὐδέν, ἐὼν δὲ τετράπουν χερσαῖον καὶ λιμναῖόν ἐστι·
τίκτει μὲν γὰρ ὥς ἐν γῇ καὶ ἐκλέπει καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει
ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ 15
 2 *τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς δροσίου. πάντων δέ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,*
θητῶν τοῦτο ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται· τὰ μὲν γὰρ ὥς χηνέων οὐ
πολλῶν μέζονα τίκτει, καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὥου γίνεται, ἀξάνο-
 3 *μενος δὲ γίνεται καὶ ἐς ἑπτακαίδεκα πῆχας καὶ μέζων ἐστὶ. ἔχει δὲ*
ὀφθαλμοὺς μὲν ὅς, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον 20
τοῦ σώματος. γλῶσσαν δὲ μῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε. οὐδὲ κινεῖ τὴν
κάτω γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μῦνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει
 4 *τῇ κάτω. ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς καὶ δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρηκτον*
ἐπὶ τοῦ νώτου. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ δξυδερκέστατον. ἄτε

AB C P(p) DTR M SV et a 68, 2 fere AB C P(p)M DTR SV
 Σχόλ. 68, 4 (ad λεπιδωτόν) φοιιδωτόν R

24 Poll. II 51 δξυδερκέστατον δὲ Ἡρόδοτος λέγει

1 ἄλλονται ABC | τούτων δὲ γινόμενων PDTRMSV || 2 τοὺς Αἰγυπτίους CM
 TS | ὁτέοισι δ' ἂν οἰκίῃσι MT | αἰλουρος PDTRMSV || 3 ξυροῦνται RSV | ξυρέων-
 ται T | ξυρώνται D | ξυροῦντες C, cf. II 36, 1; 37, 2; V 35, 3 || 4 ὀφρύς DTRSV ||
 5 ἀπαγέται C | αἰλουροι APDTRMSV | ε supra lin. add. A² || 6 Βουβάστι πόλει
 MTV | Βουβάστη πόλει C || 7 πόλει CMTV | ἱροῖσι MT | Θήβησι(ν) B¹TRSV |
 ὡσαύτως δὲ M Ald. || 8 μυγάλας CD² | μυγαλὰς MTSV | ἰρηκας CPpMD²RSV ||
 9 τὰς — πόλιν haplogr. om. P¹pDTRMSV | σπανίας] ἐρὰς D | ἱρὰς PTRMSV ||
 10 τε P¹DTRSV | τεφρῶν P²p cett. | ἀλωπεκέων C | ἀλωπέκων cett., v. grammaticam
 meam 93 | μεζονας T || 11 εὐρεθῶσι PM Ald. | ἐρεθῶσι SV || 13 τέσσαρας CMT
 RSV || 14 ὡς AB | ὡς PV | ὡς D || 16 τε om. ABCT | ἴσμεν DTRSV ||
 17 μέγιστον om. SV | γίνεται PDRV | τὰ μὲν — 18 ὥου γίνεται haplogr. om. et
 in mg. inf. suppl. M || 18 μέζω PMDTRSV | γίνεται PDTRV || 19 γίνεται
 PDTRV || 20 κατὰ — 21 σώματος secl. Gomperz, sequ. Hude || 21 θηρίων R
 om. SV || 21—22 κινεῖν τὴν κάτω C | κινεῖ τὴν κάτω PDM | τὴν κάτω κινεῖ TR
 SV || 22 θηρίων SV

δὴ ὦν ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενον, τὸ στόμα ἐνδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν
 βδελλέων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν, ὁ δὲ τροχίλος
 εἰρηναῖόν οἱ ἔστι ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ· ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν 5
 ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος καὶ ἔπειτα χάνῃ (ἔωθε γὰρ τοῦτο ὡς
 τὸ ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον), ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς τὸ
 στόμα αὐτοῦ καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὠφελεύμενος ἤδεται καὶ οὐδὲν
 σίνεται τὸν τροχίλον. τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι, 69
 τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' ἅτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας καὶ τὴν
 Μοίριος λίμνην οἰκέοντες καὶ κάρτα ἡγνῆται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ 2
 10 πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι
 χειροῖθεα, ἀρτήματά τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐσθέντες καὶ
 ἀμφιδέας περὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ
 ἱρήια καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα ζῶντας, ἀποθανόντας δὲ θάπτουσι
 ταριχεύοντες ἐν ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκέοντες 3
 15 καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. καλέονται δὲ οὐ κροκό-
 δειλοι ἀλλὰ χάμψαι· κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν εἰκάζοντες αὐτῶν
 τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμα-
 σιῇσι. ἄγραι δὲ σφεων πολλαὶ κατεστῆασι καὶ παντοῖαι· ἡ δ' ὦν ἔμοιγε 70

AB C P(p)M DTR SV

T 2 Arist. Ethic. Eud. 1236b τὸ χρήσιμον ἐπὶ μικρόν τι φαίνεται ἐνυπάρχον καὶ
 πρὸς ἄνθρωπον τοῖς ἡμέροις καὶ πρὸς ἄλληλα, ὅλον τὸν τροχίλον φησιν Ἡρόδοτος
 τῷ κροκοδείλῳ

3s. Greg. Cor. 55 τὸ 'ἐπὶ' ἐπεὰν λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐπεὰν — κροκόδειλος ||
 5 Greg. Cor. 56: τὸ 'ἐνθαῦτα' ἐνθαῦτά φησιν· Ἡρόδοτος· ἐνθαῦτα — εἰσδύνων, ὡς
 ἀπὸ τοῦ 'ἐνθα' || 7s. Lex. Vind. 143 περιέπουσιν ἀντὶ τοῦ 'περιφυλάσσουσιν', ἐπὶ
 τῶν φιλάτων, ὅλον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα ἢ τὰ στρατόπεδα τὸν ἄλλον λαόν. καὶ περι-
 έπουσιν ἀντὶ τοῦ 'ὑποβλέπονσιν'. Ἡρόδοτος· τοῖσι μὲν — περιέπουσιν || 12 Λέξ.
 ἀφιδέας· ἀλύσεις, οἱ δὲ ψέλλια. Greg. Cor. 123 τὰς δὲ ἀλύσεις 'ἀφιδέας'· οἱ δὲ τὰ
 ψέλλια. Hes. ἀμφιδέας· ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. Suid. ἀμφιδέας· ἀλύσεις παρ'
 Ἡροδότῳ· οἱ δὲ ψέλλια

1 δίαιταν ἐν ὕδατι M || 2 βδελέων MSV | ἐνδοθεν ante βδελέων iterat M | τροχί-
 λος T Ald. τροχίνος M || 3 ὠφελεομένῳ CT | εἰς R || 3-4 ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν Greg.
 Cor. || 4 ἐώθε DTRSV || 5 τὸ om. ABCPM | τροχίλος TM Ald. | εἰσδύνων Greg.
 Cor. | εἰς C || 6 βδέλλας M | ὠφελεόμενος PDMRSV ὠφελόμενος T || 7 τροχίλον
 TM Ald. || 9 Μύριος DTRSV | λίμνην πόλιν M | ἡγνῆται C || 10 ἐκτρέφουσι M
 Ald. || 11 λιθωτὰ TRSV λιθιτὰ D λιθιώτὰ restituit Weber BPhW 1941, 235ss. |
 χρύσεια C | ἐσθέντες ABCpM^c ἐσθέντες P, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Friedr.-
 Werd. Berol. Pasch. 1884, 26 || 12 ἀμφιδέας cf. grammaticos | προσθίους ABC ||
 13 ζῶντας C || 13,14 ταριχεύσαντες θάπτουσι PDTRSV | ἱροῖσι θήκοις T || 15 οὐκ
 οὐχ M | οὐ] οἱ ABC οὐ suprascr. A man. rec. || 16 αὐτοὺς C || 17 γινομένοι-
 σι D | τοῖσι om. S | ἐν τῇσι om. V || 18 κατεστῆασι PDTRSV κατεστεῖασι M
 Ald. | ἐμοὶ ABC

- δοκέει ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν νῶτον υἱὸς
 δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετῖει ἐς μέσον τὸν ποταμόν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ
 2 χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζώην ταύτην τύπτει. ἐπακούσας δὲ
 τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν, ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ
 καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ
 3 θηρευτῆς πηλῶ κατ' ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας
 κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο σὺν πόνῳ.
- 71 Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι, τοῖσι δὲ
 ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἱροὶ. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· τετρά-
 10 πουν ἐστὶ, δίχην, [ὄπλαι βοός] σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, χαυλιόδοντα
 φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν, μέγαθος ὅσον τε βοῦς ὁ μέγιστος. τὸ
 δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δὴ τι παχύ ἐστὶ ὥστε αὐτοῦ γενομένου ξυστὰ ποιέεσθαι
 ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ.
- 72 Γίνονται δὲ καὶ ἐνὸδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱρὰς ἡγῆνται εἶναι. νομί-
 ζουσι δὲ καὶ τῶν ἰχθύων τὸν καλεούμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι καὶ τὴν
 15 ἔγχελυν. ἱρὸς δὲ τούτους τοῦ Νείλου φασὶ εἶναι καὶ τῶν ὀρνίθων τοὺς
- 73 χηναλώπεκας. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρός, τῷ οὐνομα φοῖνιξ. ἐγὼ μὲν
 μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι
 2 δι' ἐτέων, ὥς Ἡλιοπολῖται λέγουσι, πεντακοσίων. φοιτᾷν δὲ τότε φασί,
 ἐπεὰν οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ (εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος) τοσόσδε καὶ
 20 τοιόσδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά. ἐς τὰ
 3 μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. τοῦτον δὲ λέγουσι

AB C P(p)M DTR SV

18. Lex. Vind. 45 (s. v. δελεάσει) Ἡρόδοτος· ἐπεὰν — ἄγκιστρον

1 εἶναι om. DTRSV | νῶτος DTRSV νῶτον Lex. Vind. rell. | υἱὸς C σὺς
 PM Ald. || 2 δελεάσει Lex. Vind. | περὶ τὸ Lex. Vind. | μετῖει C || 3 ζώην AB
 ω suprascr. A man. rec. || 5 οἱ δὲ ἔλκουσι om. P¹DTRSV habent P^{ms}p cett. |
 ἐλκυσθῇ P¹DTRSV ἐξελκυσθῇ P²p cett. || 6 θηρευτῆρ DTRSV | αὐτοῦς C ||
 7 δὲ ποιήσας DTRSV || 8 Παπρημίτῃ ABC || 9 τοιαύτην M | τετράπουν R ||
 10 διχέιλον C | ὄπλαι βοός del. Stein ὥς καὶ βοός Aristot. Hist. An. II 7 nisus
 propos. Diels, quem sequi. Legrand | χαυλιόδοντος D^cT (hic ante φαῖνον distinguit
 sicut R quoque ubi ἐστὶ χαυλιόδοντας legimus) || 12 παχύ τι C | ποιέεται PDT
 RMSV || 12.13 ἀκόντια ποιέεται M || 13 ἀκόντια 'tamquam e scholio invecum del.
 Schaefer' (Schweighaeuser), sequi. Hude; ξυστὰ ἀκόντια idem atque ξυστὰ ἀκόντων
 significare vult intellegere Reiske, unde ἀκοντίων propos. Legrand || 14 γίνονται
 PpM | ἐνὶδρυες vel ἐνιδρύες TRSV ἐνὸδρες D | ἡγῆνται C || 15 τῶν] πάντων
 ABC | τὸν] τὸ C | λεπιδωτὸν R | ἰρὸν P ἱρὸν p cett. || 16 ἔχελυν R | φασὶ εἶναι
 τοῦ Νείλου P¹ εἶναι τοῦ Νείλου φασὶ pM Ald. || 18 ἴδον AB¹ || 19 Ἡλιοπολῖται
 CPM | φοιτᾷν P^c φοιτῆν DTRSV φοιτῆν Ald. φοιτᾷν p cett. || 20 ἀποθάνοι
 MT | εἰ] ἐν ABCM Ald. οἱ S || 21 πτερῶν DTRSV || 22 αἰετῶν DRSV | ὁμό-
 τητος R | μέγεθος V

μηχανᾶσθαι τάδε (ἔμοι μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες)· ἐξ Ἀραβίης ὁρμώμενον
 ἐς τὸ ἱὸν τοῦ Ἥλιου κομίζειν τὸν πατέρα ἐν σμύρνη ἐμπλάσσοντα καὶ
 θάπτειν ἐν τοῦ Ἥλιου τῷ ἱρῷ· κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον τῆς σμύρνης 4
 ὦν πλάσσειν, ὅσον τε δυνατὸς εἶναι φέρειν, μετὰ δὲ πειρᾶσθαι αὐτὸ
 5 φορέοντα, ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, οὕτω δὴ κοιλήναντα τὸ ὦν τὸν πατέρα
 ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι, σμύρνη δὲ ἄλλη ἐμπλάσσειν τοῦτο, κατ' ὃ τι τοῦ ὦου
 ἐκκοιλήνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα, ἐσκευμένον δὲ τοῦ πατρὸς γίνεσθαι
 τῶντ' ὅσον, ἐμπλάσαντα δὲ κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἥλιου
 τὸ ἱόν. ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιεῖν.
 10 Εἰσὶ δὲ περὶ Θήβας ἱροὶ ὄφεις ἀνθρώπων οὐδαμῶς δηλήμονες, οἳ 74
 μεγάθει ἰόντες μικροὶ δύο κέρα φορέουσι πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφα-
 λῆς, τοὺς θάπτουσι ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Διὸς· τούτου γάρ σφας
 τοῦ θεοῦ φασὶ εἶναι ἱρούς.
 Ἔστι δὲ χῶρος τῆς Ἀραβίης κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστα κη κείμενος, 75
 15 καὶ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον πυνθανόμενος περὶ τῶν ὀφίων. ἀπικόμενος
 δὲ εἶδον ὅστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας πλήθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι,
 σωροὶ δὲ ἦσαν ἀκανθέων καὶ μεγάλοι καὶ ὑποδεέστεροι καὶ ἐλάσσονες
 ἔτι τούτων, πολλοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ἔστι δὲ ὁ χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἰ ἄκανθαι 2
 κατακεχύδαται, τοιόσδε τις· ἐσβολὴ ἐξ ὀρέων στενωπῶν ἐς πεδίον μέγα,
 20 τὸ δὲ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ ἐστὶ ἅμα τῷ 3
 ἔαρι πτερωτοῦς ὄφιος ἐκ τῆς Ἀραβίης πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου, τὰς δὲ
 ἴβρις τὰς ὀρνίθας ἀπαντώσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας οὐ παρίεναι
 τοὺς ὄφεις ἀλλὰ κατακτείνειν. καὶ τὴν ἴβιν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τετιμῆσθαι 4
 λέγουσι Ἀράβιοι μεγάλως πρὸς Αἰγυπτίων· ὁμολογέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι
 25 διὰ ταῦτα τιμᾶν τὰς ὀρνίθας ταύτας. εἶδος δὲ τῆς μὲν ἴβριος τόδε· μέλαινα 76

AB C P(p)M DTR SV

1 ὁρμώμενον Pp ὁρμώμενον CM Ald. || 2 εἰς V | ἐμπλάσαντα (cf. lin. 8) Co-
 bet || 4 ὅσον δυνατὸς ἐστὶ φέρειν PMDTRSV; ad syntaxin v. Kühner-Gerth II
 550 et cf. 109, 2 | αὐτὸν R om. S || 5 φορέοντα M || 6 δὲ om. TRSV | τοῦτον T |
 καθότι MDTRSV | τοῦ ὦου om. T || 7 ἐκκοιλήνας PMTRSV | ἐγκειμένον PM
 DTRSV, cf. Thuc. VI 32, v. Kallenberg Progr. Gymn. Berolin. Friedr.-Werd.
 Pasch. 1884, 26 || 8 ἐμπλάσαντα ABCMD | μιν om. B¹ PMDTRSV || 10 οὐδα-
 μᾶ M Ald. || 11 μεγάθει M μεγάθοι T μεγέθει V | ὄντες C | φέροντες C ||
 12 ἀποθανόντας θάπτουσι PMDTRSV (an ἀποθανόντας est delendum?) | ἱερῷ M ||
 15 περὶ τῶν] τῶν πτερωτῶν PDTRSV γρ' περὶ τῶν ὀφίων P^{ms} περὶ τῶν p cett. |
 ἀπικόμενος RSV ἀπικνεόμενος T || 16 εἶδον C Ald. εἶδον ut vid. M ἴδον rell. ||
 17 σωροὶ C | ἀκανθέων] τῶν θεῶν ABC τῶν ἀκανθέων in mg. B man. rec. ὁστέων
 in mg. A man. rec. || 18 ἐπὶ M Ald. | τῷ] φ PDTRSV || 19 κατακεχύδαται
 P¹ PDTRSV | οὐρέων CPM Ald. | στενωπὸν propos. Stein || 21 ἴβρις C | ὄφεις CD |
 Αἰγύπτου] ου ex on M || 22 ἴβρις B¹ R Ald. || 23 ὄφεις CMD || 25 μὲν om. CM
 Ald.

- δεινῶς πᾶσα, σκέλεα δὲ φορέει γεράνον, πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα
ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ. τῶν μὲν δὴ μελαινέων τῶν μαχομενέων
πρὸς τοὺς ὄφεις ἦδε ἰδέη· τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώ-
2 ποισι (διξαὶ γὰρ δὴ εἰσι ἱβίες) ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν,
λευκὴ πτεροῖσι πλὴν κεφαλῆς καὶ τοῦ ἀυχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων 5
καὶ τοῦ πνυγαίου ἄκρου (ταῦτα δέ, τὰ εἶπον, πάντα μέλανά ἐστι δεινῶς),
σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον ἐμφερῆς τῇ ἐτέρῃ. τοῦ δὲ ὄφις ἡ μορφὴ οἷα περ
3 τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος
πτεροῖσι μάλιστα κη ἐμπερέστατα. τοσαῦτα μὲν θηρίων πέρι ἰρῶν
εἰρήσθω. 10
- 77 Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον οἰκέουσι,
μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκέοντες μάλιστα λογιώτατοί εἰσι μακρῶ,
2 τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην. τρόπῳ δὲ ζώης τοιῷδε διαχρέωνται·
συρματίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἑκάστον ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν

ABC P(p)M DTR SV

Ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ μὲν (77, 1) — αἱ ὥραι (77, 3) Const. Porph. II. ἀρ. καὶ
κακ. exc. X

Σχόλ. 76, 1 (ad δεινῶς) ἱκανῶς. πολυσήμαντός ἐστιν ἡ λέξις· σημαίνει γὰρ τὸν
πανοῦργον, τὸν συνετόν (ἀσύνετον R), τὸν φρόνιμον, τὸν φοβερόν, τὸν ἐμπειρόν, τὸν
σοφόν, τὸν ἀκολάκευτον, τὸν εὐπρεπῆ (καὶ τὸν ἀπρεπῆ R)· παρὰ τὸ δέω τὸ 'πρέπω' BR
77, 1 (ad μακρῶ) διαφερόντως B 77, 2 (ad συρματίζουσι) καθαίρουσι B

T s Theo Progygmn. XI 2, XI 9 (242 W.) se ad locum refert, non verbatim tamen

2 Greg. Cor. 59 τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστο-
ριῶν· πρόσωπον — κρέξ. Λέξ. et Suid. κρέξ· ὄνονον δυσσιώνιστον τοῖς (om. Lexx.
seriatim conscripta) γαμοῦσι || 14 Λέξ. συρματίζειν· καθαίρειν πόματι (πόμα [ex
πόμα τι corruptum, cum verbo καθαίρειν percolandi, ut videtur, sensus esset ad-
scriptus] Lexx. seriatim conscripta: πόματί τῳ vel πόματι τῷ cett. Lexx. alphab.
ord. conscripta) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Greg. Cor. 124 τὸ δὲ καθαίρειν πόμα (cf. lex.
lectionum varietatem) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος 'συρματίζειν'. Suid. συρματίζειν· καθαί-
ρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ (i. e. apud nostrum
II 125, 6) λάχανον σελίνῳ ἐοικός. συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων [καὶ] κοιλίας
(καὶ 'συρματίζειν' τὸ κινεῖσθαι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως Ἡρόδοτος) ἢ λάχανον
σελίνῳ ἐοικός ἢ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Phot. συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι'
ἐμέτων [καὶ] κοιλίας· καὶ 'συρματίζειν' τὸ κινεῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος. cf. Poll. I 247.
D fol. 5^r συρματίζουσιν· ἐμοῦσιν καὶ κλύζονται

2 μέγαθος δὲ ὅσον D μέγεθος ὅσον V μέγαθος ὅσον Greg. Cor. rell. | μαχο-
μένων PMDSV, cf. grammaticam meam 104 || 3 ὄφεις CD | ἰδέη αὕτη propos. Le-
grand, sed cf. infra lin. 4 | εἰλευμένων BCD^rTRV || 4 εἰσι δὴ M | αἱ ἱβίες M Ald. |
ψιλὴν DTRV ἢ ψιλὴ ABC ἦδε· ψιλὴ propos. Schweighauser et Herold Progr.
Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 15, sequ. Hude || 5 λευκὴν C | τοῦ om. PMDTRSV,
secl. Hude || 6 τοῦ om. PMDTRSV | μέλαινα C μέλενά R || 8 τοῖσι] τῇσι RV ||
9 πτεροῖσι om. M || 11 πειρομένην Const. Porph. | Αἰγυπτον] γῆν scripsit et in
αἶγν correctum litteris πτον auxit M || 12 μάλιστα om. Const. Porph. || 13 ζώης
TRSV ζῳης Const. Porph. | δὴ χρέωνται A²BC Const. Porph. δὴ χρέονται A¹
διαχρέονται P διαχρέωνται p rell.

ὕγιειν καὶ κλύσμασι νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων· πάσας τὰς
 νόσους τοῖσι ἀνθρώποισι γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι 3
 μετὰ Λίβυας ὑγιερέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων, ἐμοὶ δοκέειν,
 εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὥραι. (ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι
 5 ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ
 καὶ τῶν ὥρέων μάλιστα.) ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλνρέων ποιεῦντες 4
 ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι. οἶνω δὲ ἐκ κριθέων πεποιθ-
 μένω διαχρέωνται, οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς
 μὲν πρὸς ἥλιον αὐήναντες ὠμοὺς σιτέονται, τοὺς δὲ ἐξ ἄλμης τεταριχευ-
 10 μένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρνυγας καὶ τὰς νήσας καὶ τὰ μικρὰ τῶν 5
 ὀρνιθίων ὠμὰ σιτέονται προταριχεύσαντες· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνίθων
 ἢ ἰχθύων σφί ἐστι ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὁκόσοι σφι ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς
 λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθόους σιτέονται. ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι τοῖσιν 78
 εὐδαίμοσιν αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν
 15 σορῶ ξύλινον πεποιημένον, μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῇ καὶ

AB C P(p)M DTR SV

Ἐν δὲ τῇσι — τοιοῦτος (78) exc. floril. A³

Σχόλ. 77, 3 (ad ἄλλως) φύσει· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ 'πάνν' B 77, 4 (ad
 οἶνω) σκευαστῶ ἐκ περινοίας, τῷ λεγομένῳ ζύθῳ· γίνεται δὲ ἐκ μέλιτος καὶ κριθῆς
 (κριθῶν B^c) BR (ad τεταριχευμένους) τεταριχευμένον ἐστὶ τὸ ἀλσί πεπασμένον καὶ
 ἥλιφ κατεξηραμένον καὶ ἐνυγμένον BR

T 2—4 Eust. Dion. 262 Ἡρόδοτος δὲ φανερώς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἐν τε ἄλλοις τόποις καὶ ἐνθά λέγει, ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιεστεροὶ πάν-
 των ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν || 7 Athen. 114c Νίκανδρος . . . θιαγό-
 νας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ
 τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον κύλλαστιν καλοῦσιν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Λα-
 ναῖται . . . μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος καὶ Φανόδημος

1 ὕγιειν A litteras ιη sub fine vocis suprascer. A¹ ὕγιειν D^cTRSV ὕγιειν M
 Ald. ὕγιειν D^{ac} Const. Porph. rell. || 2 νόσους CRSV Const. Porph. | γίνεσθαι
 PD γίνεσθαι Const. Porph. p rell. || 3 ὑγιερέστατοι DTRSV Eust. ὑγιερέστατοι M
 ὑγιεστάτοι Ald. ὑγιερέστατοι Const. Porph. rell. | ἀνδρῶν PMDTRSV Eust. ἀν-
 θρώπων Const. Porph. rell. | ὀρνέων D || 3—4 μοι δοκέειν εἵνεκεν S δοκέειν ἐμοὶ
 (μοι Const. Porph.) εἵνεκα ABC Const. Porph. || 5 αἱ νοῦσοι — 6 ὥρέων μάλιστα]
 πάντων
 αἱ νοῦσοι γίνονται μάλιστα DTRSV | πάντων] εἵνεκα M εἵνεκα πάντων Ald. ||
 6 ὀλνρέων MD²TR ὀλνρέων SV || 7 κολλήστις M Ald. || 8 διαχρέονται PpM ||
 9 αὐήναντες RV αὐήναντες PpM | σιτέονται M | τεταριχευκότες ut vid. M ||
 10 νήσας CD¹TR νύσας V^{ac} | σμικρὰ S || 11 ὀρνιθίων] ὀρνίθων ABCP^cpV^{ac} ||
 ἰχθύων
 12 θηρίων M | ἐστὶ σφι(ν) PMDTRSV || 13 τοῖσιν om. SV || 13, 14 τοῖσι εὐδαί-
 μοσι A || 14 αὐτέων PMDTRSV || 14—15 ἐν σορῶ νεκρὸν A³

ἔργω, μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ
 τῶν συμποτέων λέγει· ἔς τοῦτον ὀρέων πίνε τε καὶ τέρευν· ἔσσαι γὰρ
 79 ἀποθανῶν τοιοῦτος· ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι. πατρίοισι δὲ
 χρεώμενοι νόμοισι ἄλλον οὐδένα ἐπικτῶνται. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι
 νόμιμα καὶ δὴ καὶ ἄεισμα ἔν ἐστι, λίνος, ὃς περ ἔν τε Φοινίκη ἀοιδιμός 5
 ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα οὕνομα ἔχει, συμφέρεται
 2 δὲ ὧν τὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες λίνον ὀνομάζοντες αἰδοῦσι, ὥστε πολλὰ
 μὲν καὶ ἄλλα ἀποθωμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἐόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
 τὸν λίνον ὁκόθεν ἔλαβον τὸν νόμον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τοῦτον αἰδόν-
 3 τες· ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ λίνος καλεούμενος μαγερώς, ἔφασαν δὲ μιν 10
 Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μονογενέα
 γενέσθαι, ἀποθανόντα δὲ αὐτὸν ἄωρον θρήνοισι τούτοις ὑπὸ Αἰγυπτίων
 τιμηθῆναι, καὶ ἀοιδὴν τε ταύτην πρώτην καὶ μόνην σφίσι γενέσθαι.

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 79, 2 (ad λίνον, cf. Lexx.) τὸν (τὴν R) ἐκ λίνου πεποιημένης κιθάρας
 (πεποιημένην κιθάραν R)· αἱ μὲν γὰρ τῶν κιθαρῶν ἐκ λίνου εἶχον τὰς νευρὰς ἥτοι
 τὰς (om. B) χορδὰς, αἱ δὲ ἐκ τῶν προβατείων ἐντέρων BR

T 9 Eust. II. 1164 (ad Σ 571): Ἡρόδοτος . . . λέγει ὅτι παρὰ Αἰγυπτίοις λίνος τις
 αἰδεῖται καὶ θαυμάζειν ἐκεῖνός φησι τὸν λίνον ὁκόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα

2 Greg. Cor. 60 τὸ εἰ καὶ τὸ δ εἰς τὴν εὐ δίφθογγον κινῶνται παρ' αὐτοῖς· Ἡρόδο-
 τος· ἐς τοῦτον — τοιοῦτος. καὶ πλεῖνας τοὺς πλέονας· μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 Ἑλλήνων — Μενελάῳ (118, 2) || 7 Λέξ. λίνον· ὠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδὴ (λίνον
 [vel λίνον]· λύρας χορδὴ ἢ ὠδῆς ὄνομα. lex. alphab. ord. conscr.), Greg. Cor. 125
 λίνον δὲ ὠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδὴν. Hes. λίνον· ὠδῆς ὄνομα. Suid. λίνος· εἶδος
 ὕμνου . . . ἢ λύρας χορδὴ

1 μέγεθος A^{ps} | τε om. A^{ps} | πάντῃ secl. Stein | δίπηχυν P^cpM Ald. διπλοῦν
 P^cDTRSV || 2 τοῦτο T | ὀρέων A^{ps} ὀρέων C | πίνε τε A^{ps} (cf. Greg. Cor.) πῖ-
 νεν τέ (i ex i corr.) V (e πινέτε ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189) πίνε
 τε TR || 4 χρεώμενος A^{sc} χρεώμεν B¹ χρεόμενοι P χρεώμενοι A^cp cett. | ἐπι-
 κτῶνται Pp ἐπικτῶνται CM Ald. | τε] τε πολλὰ M | ἐπάξιά] ἀπαξ ᾧ ABC ἀπαξά
 propos. Hoffmann || 5 ἐν ἐστι A (iam proposuerat Wesseling) ἐστι M ἐνεστι rell.,
 cf. lectiones codd. AB infra lin. 8 | λίνος om. DTRSV deerat in exemplari, quo
 utebatur auctor Λέξεων, quippe qui accusativi formam infra lin. 7 exstantem lau-
 det | ὧς MV | τε] τῇ DTRSV || 6 καὶ ἐν ἄλλῃ M Ald. || 7 δὲ om. M | οὕνομαζον-
 τες C || 8 ἀποθωμάζειν D¹ | ἐν A¹B || 9 ἔλαβε M Ald. Eust. | τὸν νόμον scripsi
 τὸ οὕνομα (τοῦνομα M Ald.) codd. Eust., secl. Wesseling, qui etiam ἔλαβον νόμον
 proposuerat, sed corruptelam TOYNOM potius e TONNOM' ortam esse iudices || 10 δὲ
 om. D | ὁ om. P¹DTRSV | μάνερος R^{sc}SV μάνερος P^cR^cT μανερῶς P^cp
 cett. || 11 Αἰγύπτου] Αἰγυπτίων PMDTRSV || 12 ἄωρον ABCPM ἄωρον Eust.
 rell. || 13 τε αὐτὴν καὶ μόνην σφίσι (σφι D) DTRSV τε ταύτην μόνην εἶναι καὶ
 πρώτην σφίσι M Ald.

συμφέρονται δὲ καὶ τότε ἄλλο Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μόνουσι Λακεδαι- 80
 μονίοις· οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροις συντυγχάνοντες εἰκονσι
 τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτρέπονται καὶ ἐπιούσι ἐξ ἑδρης ὑπανιστάται. τότε μέντοι 2
 ἄλλοις Ἑλλήνων οὐδαμοῖς συμφέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν
 5 ἁλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 χεῖρα. ἐνδεδύκασιν δὲ κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, οὓς 81
 καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τούτοις δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν
 φορέουσι. οὐ μέντοι ἐξ γὰρ τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα οὐδὲ συγκαταθάπτεται
 σφιν, οὐ γὰρ ὅσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοις 2
 10 καὶ Βακχικοῖσι, εὐοῖσι δὲ Αἰγυπτίοις καὶ Πυθαγορείοις. οὐδὲ γὰρ
 τούτων τῶν ὀργίων μετέχοντα ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοις εἵμασι θαφθῆναι.
 ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.

Καὶ τάδε ἄλλα Αἰγυπτίοις ἐστι ἐξευρημένα· μείς τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη 82
 θεῶν ὅτεν ἐστί, καὶ τῇ ἑκάστῳ ἡμέρῃ γενόμενος ὁτέοις ἐγκυρήσει καὶ
 15 ὅπως τελευτήσει καὶ ὁκοῖός τις ἔσται, καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν
 ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο. τέρατά τε πλέω σφιν ἀνεύρηται ἢ τοῖσι 2
 ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις· γενομένου γὰρ τέρατος φυλάσσουσι γραφό-
 μενοι τῷ ποβαῖνον, καὶ ἥν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ
 τὸν νόμον νομίζουσι ἀποβήσεσθαι. μαντική δὲ αὐτοῖς ὧδε διακέεται· 83
 20 ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἢ τέχνη, τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροις,
 καὶ γὰρ Ἡρακλῆος μαντήιον αὐτόθι ἔστι καὶ Απόλλωνος καὶ Ἀθηναίης
 καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἄρεος καὶ Διός, καὶ ὃ γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 81, 1 (ad εἰρίνεα) μάλινα B 81, 2 (ad εἰρινέοις) ἐκ τοῦ 'εἶρος', ὃ σημαίνει
 τὸν τοῦ προβάτου μαλλόν. καὶ Ὀμηρος· ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα (ι 426) BR

T 1–3 Eust. Od. 1484 (ad δ 84) καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτω τίμοι περὶ τὰ ἐκεῖ
 γεγόνασιν, ὥστε καὶ καθ' Ἡρόδοτον ἐν Αἰγύπτῳ οἱ ἐγγύριοι νεώτεροι μόνους Ἑλλή-
 νων Λακεδαιμονίοις τοῖς πρεσβυτέροις συντυγχάνοντες ὁδοῦ τε εἰκονσι καὶ ἐκτρέπον-
 ται καὶ ἐπιούσιν ἐκ τῆς ἑδρης ἀνίστανται

6 Λέξ. θύσανοι· κόρυμβοι, κροσσοί. Greg. Cor. 126 θυσάνους (φυσάνους, φυσά-
 νους vv. ll.) δὲ τοὺς κροσσούς. Hes. θύσανοι· κροσσοί, κόρυμβοι || 11 D fol. 48^r: v.
 ad 36, 2 || 13 D fol. 48^r: v. ad 36, 2

1 ἄλλο Αἰγύπτιοι τότε M || 2 αὐτέων M Ald. || 3 ἐκ τῆς ἑδρης recognoscas ex
 Eust. | ἐξανιστάται M || 4 ἄλλο propos. Stephanus sequ. Hude | οὐδαμοῖς D οὐ-
 δαμοῖς R οὐδομοῖς V teste Webero Anal. Hdt. 161 || 7 καλασίρις D καλασύρις M ||
 8 γε] δὲ SV || εἰσφέρεται B || 9 ὁμολογέει DTRSV || 10 Βακχικοῖσι — καὶ haplogr.
 om. ABC | Πυθαγορείοις(v) AB¹PDRSV || 11 ἐν om. R | ταφῆναι DTRSV θα-
 φῆναι C || 14 ὅτεν] οὔτε C | τέοις ABC || 16 εὔρηται PMDTRSV || 17 ἅπασιν
 om. V || 18 ἥν] εἰ DTRSV || 19 τῶντὸν C | διακέεται M Ald. || 20 προκέεται R ||
 21 Ἀθήνης ABC || 22 ὃ γε] ὅτε M Ald.

πάντων τῶν μαντηίων, Λητοῦς, ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί. οὐ μέντοι αἱ γε μαντηῖαι σφι κατὰ τὸντο ἐστᾶσι, ἀλλὰ διάφοροί εἰσι.

- 84 Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τὰδε σφι δέδασται· μῆς νόσου ἕκαστος ἱητρός ἐστί καὶ οὐ πλεόνων. πάντα δ' ἱητρῶν ἐστί πλέα· οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἱητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νόσων.
- 85 Θρηῖνοι δὲ καὶ ταφαί σφεων εἰσὶ αἶδε· τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίῶν ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον, κᾶπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν αὐταὶ ἀνὰ τὴν πόλιν στρω- 10 φώμεναι τύπτονται ἐπεζωσμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, σὺν δὲ σφι αἱ προσήκουσαι πᾶσαι· ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρίχευσιν κομίζουσι.
- 86 εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι, 2 ἐπεὰν σφι κομισθῇ νεκρός, δεικνύουσι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα 15 νεκρῶν ξύλινα τῇ γραφῇ μεμιμημένα, καὶ τὴν μὲν σπονδαιοτάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι τὸ οὐνομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν, τὴν δὲ δευτέραν δεικνύουσι, ὑποδεεστέραν τε ταύτης καὶ

AB C P(p)M DTR SV

T 15—18 Athenagoras Legat. 25: v. ad 3, 2

15 Thom. Mag. 169 (s. v. ζευγνύασι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἐπεὰν — δεικνύασι τοῖσι κομίσασιν

1 Βουτοῖ πόλι C Βουτοῖσι πόλις M (e Βουτοῖ πόλι natum videtur) Βουτοῖσι πόλι Ald. || 3 νόσου RSV || 5 δὲ³ δὲ τῶν PMDTRSV || 8 οἰκίων AB οἰκίῶν C | ἄνθρωπος — 9 οἰκίων haplogr. om. B¹ | τοῦ τις] τούτοις M | τὸ² iterant DRV || 9 οἰκίων PMDTRSV οἰκίῶν C | τουτέων C | ἢ om. P¹ PMDTRSV || 10 οἰκί-οισι MD Ald. | αὐταὶ PTRSV | στρωφόμεναι MT Ald. στρωφόμεναι S στρωφόμεναι (ex στρωφόμεναι ortum iudicat Weber Anal. Hdt. 181) RV || 11 ὑπεζωσμένοι ut vid. D^{ac} ὑπεζωόμεναι SV ὑπεζωμένοι D^c R ἐπεζωμένοι P^{ac} ἐπεζωσμένοι P^c p cett. || 12 ὑπεζωσμένοι ut vid. D^{ac} ὑπεζωμένοι D^c ἐπεζωμένοι P ἐπεζωμένοι R ἐπεζωόμενοι S ἐπεζωμένοι TV ἐπεζωσμένοι p cett. || 14 τοῦτο M | κατατετάχεται S || 15 σφισι Athenag. | κομισθῆναι νεκρός R νεκρός κομισθῇ M κομισθῇ νεκρός κομισθῇ C | δεικνύασι ABC Thom. Mag. Athenag. || 16 τῶν νεκρῶν Athenag. | σπονδαιοτάτην (scil. γραφῇ) intelligo, i. e. 'illius cuius nomen nuncupare fas non putat' noster (i. e. Osiridis) de imagine agitur; ad ταρίχευσιν existimant pertinere alii suntque qui, cum illa vox nimis sit remota, lacunam statuunt post μεμιμημένα (Stein), ubi inter alia verba illud ταρίχευσις fuerit expres- sum || 17 τοῦ οὐχ ABCPM τοῦ οὐχ Athenag. τὸ οὐχ rell. | τὸ ABCP² PM om. P¹ DTRSV Athenag. | πρήγματι A¹ πράγματι RV || 18 ὀνομάζειν CM | δὲ om. V | δεικνύασι ABC | τε om. SV | τε — p. 189, 1 εὐτελεστέραν haplogr. om. C

εὐτελεστέραν, τὴν δὲ τρίτην εὐτελεστάτην· φράσαντες δὲ πυνθάνονται παρ' αὐτῶν, κατὰ ἥντινα βούλονται σφι σκευασθῆναι τὸν νεκρὸν. οἱ μὲν 3 δὴ ἐκποδῶν μισθῷ ὁμολογήσαντες ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ἐν οἰκήμασι ὧδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι· πρῶτα μὲν σκολιῷ σιδήρῳ 5 διὰ τῶν μυξωτήρων ἐξάγουσιν τὸν ἐγκέφαλον τὰ μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ἐγγέοντες φάρμακα. μετὰ δὲ λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὀξεί παρασχίσαν- 4 τες παρὰ τὴν λαπάρεν ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, ἐκκαθήραντες δὲ αὐτὴν καὶ διηθήσαντες οἶνω φοινικίῳ αὐτὶς διηθέουσι θυμῆμασι τετριμμένοισι. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης καὶ 5 κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων πλὴν λιβανωτοῦ πλήσαντες συρράπτουσι ὀπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ταριχεύουσι λίτρῳ, κρύψαντες ἡμέρας ἑβδομήκοντα, πλεῖνας δὲ τουτέων οὐκ ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν 6 δὲ παρέλθωσι αἱ ἑβδομήκοντα, λούσαντες τὸν νεκρὸν κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνης βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι ὑποχρίοντες 15 τῷ κόμμι, τῷ δὲ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέωνται Αἰγύπτιοι. ἐνθεῦτεν δὲ 7 παραδεξάμενοι μιν οἱ προσήκοντες ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, ποιησάμενοι δὲ ἐσεργνύουσι τὸν νεκρὸν καὶ κατακλήσαντες οὕτω θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ ἰστάντες ὀρθὸν πρὸς τοῖχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ 87 πολυτελέστατα σκευάζουσι νεκρούς· τοὺς δὲ τὰ μέσα βουλομένους, τὴν 20 δὲ πολυτελείην φεύγοντας, σκευάζουσι ὧδε· ἐπεὰν τοὺς κλυστήρας 2 πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Σχολ. 86, 4 (ad διηθήσαντες) διωλίσαντες B (cf. Lexx.) 86, 5 (ad λίτρῳ) νίτρῳ B

T 9s. Eust. Od. 1488 (ad δ 121) θυώματα παρὰ Ἡροδότῳ τὰ εὐώδη θυμιάματα, φησὶ γὰρ· σμύρνης — θυωμάτων || 20 Poll. X 149 ἱατροῦ . . . σκεύη· σμίλη, . . . κλυστήρ· ἔστι γὰρ παρ' Ἡροδότῳ τοῦνομα

15 Antiattic. Bekk. Anecd. 104 κόμμιδι· ἡ δοτική. Ἡρόδοτος δευτέρῳ

2 αὐτέων M Ald. || 3 ἀπαλλάττονται M || 5 μυξωτήρων DTR μυκτήρων S μη-
τήρων V | ἐνάγουσι C || 6 ἐγγέοντες φάρμακα D φάρμακα ἐγγέοντες C || 8 διηθή-
σαντες] θεραπεύσαντες Paris. gr. 1634 et 2933 (cf. Schol.) | αὐθις ABPDTRSV |
διηθέουσι C || 9 περιτετριμμένοισι M Ald. | σμύρνη R | ἀκηράτου TRSV | τετριμ-
μένης om. Eust. || 10 κασίης in κασσίης mut. D¹ | θυμωμάτων ABC (cf. Eust.)
θυμωμάτων (e θυωμάτων ortum) R θυωμάτων Eust. rell. || 11 νίτρῳ MD²TRSV
(cf. Schol.) || 13 λύσαντες D | κατειλίσσουσι C || 14 βυσσίνης S βσσίνης (ex σύσ-
σίνης ortum?) D συνσσίνης (ex eadem correctione ortum in exemplari extante
quod consimili fere forma scribit litteras β μ ν) RV || 15 κόμμι C κόμμιδι Antiatt.
(fort. omissione illius τῷ e κόμμι δι' ortum) | χρέονται PpM || 17 ἐσεργνύσι AB
CPM | κατακλείσαντες T || 18 ἐν — 19 νεκρούς om. DTRSV | Θηβαίῳ C | ἰστάν-
τες — 19 νεκρούς om. P¹, omisa habent P^mp cett. || 19 τὰ om. C || 20 ἐκφεύγον-
τας M Ald. | ὧδε] οὕτω M | τοὺς om. PMDTRSV || 21 ἀπὸ τοῦ M Ald. | γενομέ-
νου M || 21—p. 190, 1 τὴν κοιλίην τοῦ νεκροῦ C

νεκροῦ τὴν κοιλὴν, οὔτε ἀναταμόντες αὐτὸν οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδύν,
κατὰ δὲ τὴν ἔδρην ἐσηθήσαντες καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω
ὁδοῦ ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας, τῇ δὲ τελευταίῃ ἐξιέεισι ἐκ τῆς
3 κοιλῆς τὴν κεδρίην, τὴν ἐσηκαν πρότερον. ἡ δὲ ἔχει τοσαύτην δύναμιν,
ὥστε ἅμα ἐωντῇ τὴν νηδύν καὶ τὰ σπλάγχνα κατατετηκότα ἐξάγει· τὰς 5
δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει, καὶ δὴ λείπεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέσμα
μοῦνον καὶ τὰ ὀστέα. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν
88 νεκρὸν οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες. ἡ δὲ τρίτη ταρίχενσίς ἐστι ἥδε, ἡ τοὺς
χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευάζει. [συρμαίη] διηθήσαντες τὴν κοιλὴν
ταριχεύουσι τὰς ἐβδομήκοντα ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέ- 10
89 ρεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι, οὐ
παραντίκα διδοῦσι ταριχεύειν οὐδὲ ὅσαι ἂν [ᾧσιν] εὐειδέες κάρτα καὶ
λόγον πλεῦνος γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὰν τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται,
2 οὕτω παραδιδούσι τοῖσι ταριχεύουσι. τοῦτο δὲ ποιεῦσι οὕτω τοῦδε
εἵνεκεν, ἵνα μὴ σφι οἱ ταριχευταὶ μίσγωνται τῇσι γυναιξί· λαμφθῆναι γάρ 15
τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ προσφάτω γυναικός, κατεπειν δὲ τὸν
90 ὁμότεχνον. ὅς δ' ἂν ἡ αὐτῶν Αἰγυπτίων ἢ ξείνων ὁμοίως ὑπὸ κροκοδείλου
ἀρπασθεῖς ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται τεθνεώς, κατ' ἣν ἂν πόλιν
ἐξενειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν καὶ περιστεί-
2 λαντας ὥς κάλλιστα θάψαι ἐν ἱερῇσι θήκησι, οὐδὲ ψαῦσαι ἔξεστι αὐτοῦ 20
ἄλλον οὐδένα οὔτε τῶν προσηκόντων οὔτε τῶν φίλων, ἀλλὰ μιν οἱ ἱερεῖς
αὐτοὶ οἱ τοῦ Νείλου ἅτε πλέον τι ἢ ἀνθρώπου νεκρὸν χειραπτάζοντες
θάπτουσι.

AB C P(p)M DTR SV

2 Λέξ. ἐσηθήσαντες (v. l. ἐσηθίσαντες)· ὕλισαντες (cf. Schol. ad 86, 4)

1 ἀνατεμόντες R || 2 δέ] τε ABC | ἐισηθήσαντες M (cf. Lexx.) || 4 κέδρην DTRSV ||
6 λίτρον ABMTRSV | λίτρον in νίτρον mut. D¹, cf. Schol. ad 86, 5 || 7 μόνον M ||
8 πρηγματευθέντες A | ἡ om. DTRSV || 9 συρμαίη delevi glossam iudicans (cf.
86, 4) eo inductus quod Lexx. ad illum locum ubi primum reperitur vox interpre-
tanda se referre consueta (cf. grammaticam meam 219 et supra 77, 2) loco 125, 6
demum συρμαίην explicant | διηθήσαντες RV || 10 τὰς om. PMDTRSV || 12 ᾧσιν
delevi solam apud nostrum exstantem formam subiunctivi verbi εἶναι ab Iade ab-
horrentem; post relativa cum ἂν haud raro sententia invenitur copula egens, cf.
Monteil, La phrase relative en grec ancien 208—210 || 13 λόγοι vel λόγος TRV |
πλεῦνες DTRSV | ἡ τεταρταῖαι om. M || 14 ποιεῦσι PMDTRSV || 15 εἵνεκα PM
DTRSV | λαμφθῆναι B | λαφθῆναι M || 16 τινά om. et supra lin. add. prima
manu D | φασι τινά MTRSV | κατεῖπαι PpM | κατεῖπε DTRSV || 17 ἡ² om. C |
ξείνων M || 18 ἀρπασθεῖς ABCPM | τεθνηώς P¹M (ut vid.) DTRSV | τεθνεώς P
man. post. p cett. || 19 ἐξενειχθῇ ABCM || 20 εἰρήσι R | εἰρήμι C | αὐτῷ TRSV ||
21 μὴν DRV || 22 οἱ om. ABCP | suprascr. M | ἀνθρώπων TRSV | ἀνθρώπων in
ἀνθρώπου mut. D¹

Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι φεύγουσι χρᾶσθαι, τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν 91
 μηδ' ἄλλων [μηδαμῶν] ἀνθρώπων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι
 οὕτω τοῦτο φυλάσσουσι, ἔστι δὲ Χέμμης πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ Θηβαϊκοῦ
 ἐγγὺς Νέης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἔστι Περσέος τοῦ Δανάης ἱερὸν 2
 5 τετράγωνον· περίξ δὲ αὐτοῦ φοίνικες πεφύκασι, τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ
 λίθινά ἐστι κάρτα μεγάλα, ἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες δύο ἐστᾶσι λίθινοι
 μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς τε ἔνι καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ
 ἐνέστηκε Περσέος. οὗτοι οἱ Χεμμῖται λέγουσι τὸν Περσέα πολλάκις μὲν 3
 ἀνὰ τὴν γῆν φαίνεσθαι σφι, πολλάκις δὲ ἔσσι τοῦ ἱεροῦ, σανδάλιον τε αὐτοῦ
 10 πεφορημένον εὐρίσκεσθαι, ἐὼν τὸ μέγαθος δίπηχυν, τὸ ἐπεὰν φανῇ, εὐθηνέειν
 ἅπασαν Αἴγυπτον. ταῦτα μὲν λέγουσι, ποιεῦσι δὲ τάδε Ἑλληνικά τῷ 4
 Περσεί· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα παρέχοντες
 ἄεθλα κτήνεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰρομένον δὲ μεν, ὃ τι σφι μού- 5
 νοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι καὶ ὃ τι κεχωρίδαται Αἰγυπτίων τῶν
 15 ἄλλων· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες, ἔφασαν τὸν Περσέα ἐκ τῆς ἐωυτῶν
 πόλιος γεγονέναι, τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Λυγκέα ἐόντας Χεμμίτας
 ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα· ἀπὸ δὲ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς
 τὸν Περσέα· ἀπικόμενον δὲ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον κατ' αἰτίνην, τὴν καὶ 6
 Ἑλληνες λέγουσι, οἷσοντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν ἔφασαν
 20 ἔλθεῖν καὶ παρὰ σφέας καὶ ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, ἐκμεμαθη-
 κότα δὲ μιν ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Χέμμιος οὐνομα πεπυσμένον
 παρὰ τῆς μητρὸς, ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν αὐτοῦ κελεύσαντος ἐπιτελέειν.

AB C P(p)M DTR SV

T 3 Steph. Byz. Χέμμης· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος· ἔστι καὶ Χέμμης (Χέμης
 cod. unus) πόλις — ἐγγὺς τῆς Νέας πόλιος. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν
 ἐν αὐτῇ (cf. 156, 1–2)

9 Poll. VII 86 τὸ δὲ 'σανδάλιον' οὐ μόνον Μένανδρος εἶρηκε καὶ Ἡρόδοτος ||
 10 Zonar. p. 920 οἱ . . . ὧρες 'εὐθηνεῖν' . . . Ἡρόδοτος· εὐθηνέειν πᾶσαν Αἴγυπτον ||
 12 Hes. ἀγωνίης· τῆς ἐν ἀγῶνι ἀμίλλης

1 φεύγουσι — 2 νομαίοισι haplogr. om. T | φεύγουσι om. SV || 2 μηδαμῶν] μηδα-
 μᾶ μηδαμῶν ABCPM seclusi collata lectione Dion. Hal. ad [I 57, 3 allata exi-
 stimans lectionem codd. prae bitam ex ΜΗΔΑΛΛΩΝ vel sim. ortam esse || 3 τοῦτο
 om. M | Χέμμης ABCS¹V | πόλις om. SV || 4 πόλει CRS exitum compend. not. V ||
 5 αὐτὸ DTRSV || 6 ἐπὶ δὲ — 7 μεγάλοι haplogr. om. C || 8 τοῦ Περσέος ABC |
 Χεμμῖται ABCV^{ac} Χεμμῖται M | πολλάκι M Ald. || 10 εὐθηνέειν M Ald. εὐθηνέειν
 propos. Cobet, sed cf. Zonaram || 11 ἅπασαν τὴν Ald. πᾶσαν τὴν M | τάδε] τὰ C ||
 12 ἀγωνίης PMDV ἀγωνίης Hes. rell. || 13 ἡρομένον C | μου C | μούνοισι] μούνοι
 εἰσι (εἰ ex c corr.) M || 14 εἶωθε M | τὸν D || 15 τιθεῖντες R || 16 Χεμμῖτας AB
 CRV || 17 ἐς²] εἰς R || 18 ἦν ABC || 21 Χέμμος V^{ac} | ὄνομα M^{ac} | πεπυσμένου C²

92 Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοικημένοι τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι, καὶ τὰλλα καὶ γυναικὶ μὴ ἕκαστος αὐτῶν συνοικέει, κατὰ περ Ἑλλήνες, ἀτὰρ πρὸς εὐτελείην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα 2 ἐξεύρηται· ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ, 5 φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλά, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι λωτόν. ταῦτα ἐπεὰν δρέψωσι, ἀθαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ τῇ μήκωνι ἐὼν ἐμφερές, ἐὼν στρογγύλον, μέγαθος κατὰ μῆλον, πνίξαντες

AB C P(p)M DTR SV

T 5—p. 193, 2 Eust. Od. 1616 (ad i 84) Ἡρόδοτος δὲ φησιν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ ὁ ποταμὸς — πυρί· ἔστι δὲ, φησί, καὶ ἡ ῥίζα — ἐδωδίμη. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ λωτοῦ μέγεθος ὅσον σχίνου, γλυκύτητα τῷ καρπῷ τοῦ φοίνικος ὁμοίως· ποιοῦνται — οἶνον (IV 177) (verba in Atticam dialectum vertit excepta, codd. testibus, voce κρίνεα). cf. grammaticorum testimonia. Theophr. hist. plant. IV 8, 11 τὰς δὲ κωδύας ταύτας οἱ Αἰγύπτιοι συνθέντες εἰς τὸ αὐτὸ σήπουσιν . . . , ξηράναντες δὲ καὶ πτίσαντες ἄρτους ποιοῦσι καὶ τούτῳ χρέωνται σιτίῳ. ἡ δὲ ῥίζα τοῦ λωτοῦ καλεῖται μὲν κόρσιον, ἐστὶ δὲ στρογγύλη, τὸ μέγεθος ἡλίκον μῆλον κυδώνιον . . . τὸ δὲ ἐν τὸς λευκόν, ἐφόμενον δὲ καὶ ὀπτώμενον γίνεται λευκιθῶδες, ἡδὴ δὲ ἐν τῇ προσφορᾷ· ἐσθίεται δὲ καὶ ὥμή, ἀρίστη δὲ ἐν τῷ ὕδατι ἐφθῇ καὶ ὀπτῇ. Plin. nat. hist. XIII 17s. est . . . eodem nomine [i. e. loti] . . . herba, . . . similis fabae . . . cui fructus in capite papaveri similis incisuris, . . . intus grana ceu milium. incolae capita in acervis putrefaciunt; mox separant lavando et siccata tundunt eoque pane utuntur . . . radicem lotos haec habet mali cotonei magnitudine

5—6 D: v. ad 36, 2 || 8—p. 193, 1 Eust. Il. 481 (ad Δ 345) τὰ . . . ὀπταλέα κρέα· καὶ σίτον ὀπτὸν ἐνθεῖν ἂν καθ' Ἡρόδοτον καὶ ἐπὶ ἄρτου δὲ ἡ τοιαύτη λέξις τίθεται, ὥς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ἐν οἷς λέγει, ὅτι λωτοῦ τι εἶδος πτίσαντες Αἰγύπτιοι ποιοῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτῶν πυρί. cf. Testimonia || 8 Hes. πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν (quo de vocabulo tractat etiam Athen. 396)

1 οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων οἰκέοντες ABCPM cf. 94, 1 || 2 ἐν τοῖς MP Ald. | Ἑλλήσι DRV | χρέωνται PpM || 3 οἱ om. D | καὶ³ om. R | αὐτέων M Ald. || 4 εὐτελείην S εὐτελείην R εὐτελίην V || 5 πελαγίσῃ RSV Eust. πελαγίσῃ D rell. || 7 δρέψονται M Ald. | ἐκ αὐτοῦ M | μέσω C || 8 τῷ μήκωνι ABCPM τῇ μήκωνι Eust. rell. | ἐὼν¹ D¹ | ἐμφερές ὅν τῇ μήκωνι Eust. || 8—p. 193, 2 locus suspectus et aegre sanabilis. potius quam Theophrastum (q. v.) credo Hdt. i verba diligenter repetivisse, censeo illum nostri verbis usum quae de Aegyptiaca loto vera iudicabat expressisse posteaque doctiores librarios ante Eustathii utique aetatem similitudine aliquarum vocum inductos Hdt. textum ex auctoritate Theophrasti voluisse recensere; verba ergo ἐὼν στρογγύλον — μῆλον, quae nulla ratione argumentum praebent, cur radix sit edibilis vel suave oleat (quarum rerum nulla fit apud Theophr. mentio), sed explicant potius, cur medium loti papaveri sit simile, nihilo minus post ῥίζα — ἐπιεικέως inseruerunt librarii inconcinnitatem generum ita evocantes inter ῥίζα et ἐὼν, quae nullo pacto est toleranda (cf. etiam p. 193, 4); illa ergo in codd. post ἐπιεικέως (p. 193, 2) scripta ad eum quem rectum censeo locum traieci. necnon πνίξαντες scripsi: ὀπτήσαντες ABCP^mpM πτίσαντες P^t Eust. rell. Theophrasti πτίσαντες e Plinii tundunt confirmatur, qui tamen scriptores multo explicatiori enarratione illam comparisonem panis e loto factam describunt neque vero

ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτους πυρί· ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ 3
 τούτου ἐδωδίμη καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοισι 4
 ἐμφερέα ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ
 κάλυνκι παραφυομένη ἐκ τῆς ῥίζης γίνεται κηρίῳ σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότα-
 5 τον· ἐν τούτῳ τρακτὰ ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης ἐγγίνεται συχνά, τρώγεται
 δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὔα. τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην 5
 ἐπεὰν ἀνασπάσῃ ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες ἐς
 ἄλλο τι τρέπουσι, τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν τρώγουσι
 καὶ πωλέουσι. οἱ δὲ ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι,
 10 ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες οὕτω τρώγουσι. οἱ δὲ τινες αὐτῶν ζῶσι
 ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων, τοὺς ἐπεὰν λάβῃσι καὶ ἐξέλῃσι τὴν κοιλίην,
 ἀδαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα αὐτοὺς ἐόντας σιτέονται.

Οἱ δὲ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι οὐ μάλα γίνονται, 93
 τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι τοιάδε ποιεῦσι· ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἱστρός

AB C P(p)M DTR SV

Σχολ. 92, 3 (ad ἐγγλύσσει) ἐγγλυκάζει AB 92, 4 πυρὴν ὁ κόκκος τῆς ἐλαίας B

T 10 Eust. Dion. 912 τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ὅσον ἐπὶ πῆχυν τρώγεται, ὡς φησιν
 Ἡρόδοτος, πνιγὲν μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ

2 Hes. ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει. cf. Schol. || 10 Eust. II. 975 (ad Ξ 171) οὐ μόνον
 κλίβανος διὰ τοῦ λ, ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ῥῶ Ἀττικῶς, ὅθεν ὁ
 κριβανίτης. Athen 110c Ἐπίχαρμος . . . ἄρτων ἐκτίθεται γένη· κριβανίτην, ὁμοῦρον
 . . . Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Ἱστοριῶν ἐφη· κλιβάνῳ διαφανεῖ | Hes.: v. ad
 92, 2 || 13 Hes. ἀγελαῖοι· ἰχθύες πολλοὶ μικροὶ καὶ ὁμοῦ [λίθοι] εὐτελεῖς

omnino de coctura loquuntur. πνίξαντες credas olim scriptum (sicut infra p. 193, 10)
 et illam grammaticorum glossam ὀπτήσαντες (v. Hes.) in pristino aliquo exemplari
 suprascriptam et inde altera a stirpe pro propria lectione esse substitutam inque

altera mixtam ut dicimus ex ^{οπησ} πνίξαντες esse natam lectionem, quam librarius qui-
 dam facillime illi πτίσαντες e Theophr. petito potuit assimilare

2 ἐγγλύσει CMDT γγλύσει R ἐγγύς εἰ SV ἐγγλύσσει Hes. rell. || 4 παραφυο-
 μένης DTRV | ῥίζης] γῆς DTRSV | σφηκῶ D¹ | ἰδέην M | ὁμοιότατον] παρα-
 πλησίον M; adverbialiter censeo usurpatam vocem; 'ego ὁμοιότατος requisiveram,
 sic ut Benedictus . . . legi maluerat; sed nihil novandum: non quidem adverbial-
 iter . . . accipiendum fuerit illud ὁμοιότατον, sed . . . per ellipsin vocabuli χρῆμα
 aut τι intelligendum' (Schweighaeuser) || 6 ἀπαλὰ καὶ ταῦτα καὶ αὔαν C | γινομένην
 PD || 7 σπάσῃσι(ν) P¹ DRSV σπεύσῃσι T ἀνασπάσῃσι P² p cett. | ἐλαίων C |
 ἐς om. R || 8 τραποῦσι ABCPMDR fort. olim ἀποτέμνοντες in eodem versu ex-
 stabat, unde α in vocem τρέπουσι transtulit librarius quidam | λελειμμένον D
 κάλελειμμένον V | τε om. B || 9 καὶ πωλέουσι post τρέπουσι (8) traieci. Legrand,
 del. Stein | εἰς καὶ AB καὶ ἂν TRSV | βούλωνται κάρτα DTRSV | τῇ om.
 DTRSV || 11 μούνων PpM μούνον cett. || 14 ποιέουσι PMDTRV ποιέονται S |
 ἐσίοι D¹ | οἱστρός C ἱστρός SV

κνίσκεσθαι, ἀγεληδὸν ἐκπλώουσι ἐς θάλασσαν· ἡγέονται δὲ οἱ ἔρσενες ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ, αἱ δὲ ἐπόμεναι ἀνακάπτουσι καὶ ἐξ αὐτοῦ
 2 κνίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις γένωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἡθεα τὰ ἐωυτῶν ἕκαστοι. ἡγέονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοί, ἀλλὰ τῶν θηλεῶν γίνεται ἡ ἡγεμονία. ἡγεύμεναι δὲ ἀγεληδὸν ποιεῦσι, οἷόν περ
 3 οἱ δὲ ἔρσενες καταπίνουσι ἐπόμενοι· εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι ἰχθύες. ἐκ δὲ τῶν περιγινόμενων καὶ μὴ καταπινομένων κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν ἀλώσιν ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν, φαίνον-
 4 ται τετριμμένοι τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλῶν, οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλῶον-
 5 τες, τὰ ἐπὶ δεξιὰ τετρίφεται. πᾶσχουσι δὲ ταῦτα διὰ τόδε· ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς θάλασσαν καὶ ἀναπλῶοντες ὀπίσω τῆς αὐτῆς ἀντέχονται ἐγχρηπιτόμενοι καὶ ψαύοντες ὥς μάλιστα, ἵνα δὴ μὴ
 6 ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ῥόον. ἐπεὰν δὲ πληθύνεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τὰ τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται
 7 πίμπλασθαι διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ αὐτίκα τε πλέα
 8 γίνεται ταῦτα καὶ παραχρῆμα ἰχθύων σμικρῶν πίμπλαται πάντα· κόθεν δὲ εἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω κατανοεῖν τοῦτο· τοῦ προτέρου ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ἐντεκόντες ὥς ἐς τὴν ἰλὸν ἄμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 93, 1 (ad ἀνακάπτουσι) κατεσθίουσι B (cf. Lexx. Greg. Hes.)

T 2 Arist. gen. anim. 756b τὸν εὐήθη λέγουσι λόγον καὶ τεθρυλημένον, ὅπερ καὶ Ἡρόδοτος ὁ μυθολόγος, ὡς κνίσκομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τοῦ ἀνακάπτειν (ἀνακάπτειν v. l.) τὸν θορόν, οὐ συνορῶντες, ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον

2 Λέξ. κάπτοντες (κάμπτοντες εοχ)· ἀποδεχόμενοι. Greg. Cor. 117 τὸ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντες. Hes. κάπτοντες· ἀποδεχόμενοι, ἐσθίουτες (cf. Schol.)

1 ἐκπλώουσι M ἐκπλώουσι C ἐκπλώουσι D | ἐς] εἰς T ἐς τὴν M Ald. || 2 ἀνακάπτουσι D quod e Greg. quoque recognoscas, cf. Lexx. ἀναλάμπουσι PM pro ἀνακάπτουσι καὶ Hes. et Lexx. ἀνακάπτουσαι legisse veri simile videtur || 3 δὲ om. V | γίνονται C | ἀναπλώουσι C || 4 γε om. D || 5 θηλεῶν APM, v. praef. p. XII s. | ἡ om. BR | ἡγεύμενοι SV || 7 ἔρσενες PS ἔρσενες RV | ἐρχόμενοι PMD TRSV || 9 γίνονται P γίνονται p cett. | αὐτέων M Ald. | ἐκπλώοντες C | εἰς R || 10 κεφαλαίων TRSV | ἀναπλώοντες C²M || 12 καταπλώοντες M | ἀναπλώοντες M || 13 ἐγχρηπιτόμενοι MRSV ἐχρηπιτόμενοι T | δὴ om. ABC || 14 ἀμάρτιαν R ἀμάρτοιαν TV^c | πληθύνεσθαι P¹ DTRSV πληθύνεσθαι P² p cett. πληθύνεσθαι propos. Dindorf || 15 τὰ² om. DTRSV || 16 πίμπλασθαι AD^a R¹ S¹ | τε om. T | πλέα] πελάγια C || 17 γίνονται M | μικρῶν V | πίπλαται D^{ac} πίμπλαντα M || 17.18 κόθεν δέ*τε D, ubi sub rasura littera v 'vix visibilis' apparuit Colonnae ὅθεν δεύτερον TRSV, unde illud δευτε codicis D abbreviatione ortum credit Colonna; Hemmerdinger Class. Quart. 2, 1952, 97 ss. (cf. Les manuscrits 126) autem δεύτερον iudicat e δέ*τε fuisse coniectum || 18 οἰκός CTR | κατανοεῖν C || 19 οἱ supra lin. suppl. A¹ | ὕλην DTSV λύμην R

τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται· ἐπεὶ δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου
 πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῶν ὣων τούτων παραντίκα γίνονται οἱ ἰχθύες.
 καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθύς οὕτως ἔχει.

Μλείφατι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλα οἰκέοντες ἀπὸ τῶν 94
 5 σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῦσι μὲν Αἰγύπτιοι κίκι, ποιεῦσι δὲ
 ὧδε· παρὰ χεῖλα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνέων σπεύρουσι τὰ σιλλι-
 κύπρια ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλλήσι αὐτόματα ἄγρια φύεται· ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ 2
 σπειρόμενα καρπὸν φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ· τοῦτον ἐπεὶ συλλέξων-
 ται, οἱ μὲν κόψαντες ἀπιποῦσι, οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι καὶ τὸ
 10 ἀπορρέον αὐτοῦ συγκομίζονται. ἔστι δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου
 τῷ λύχνῳ προσηνές, ὁδμὴν δὲ βαρεάν παρέχειται.

Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας ἀφθόγους ἐόντας τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα· 95
 τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οἰκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς οὓς ἀνα-
 βαίνοντες κοιμῶνται, οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἶοί τε εἰσι
 15 ὑψοῦ πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οἰκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα 2
 μεμηχάνηται· πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκτεται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρης
 ἰχθύς ἀγρεύει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ,
 περὶ ταύτην ἴστησι τὸ ἀμφίβληστρον καὶ ἔπειτα ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ καθεύδει.
 οἱ δὲ κώνωπες, ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιζάμενος εὖδῃ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων 3
 20 δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν.

Τὰ δὲ δὴ πλοιά σφι τοῖσι φορτηγέουσι ἐστὶ ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιούμενα, 96
 τῆς ἥ μορφὴ μὲν ἐστὶ ὁμοιοτάτη τῷ Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκρυν
 κόμμι ἐστὶ· ἐκ ταύτης ὧν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε διπήχεα
 πλινθηδὸν συντιθεῖσι ναυπηγεύμενοι τρόπον τοιόνδε· περὶ γόμφους 2
 25 πεκνὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, ἐπεὶ δὲ τῷ τρόπῳ

AB C P(p)M DTR SV

[διπήχε]α ξύλα (96, 2) – βυβλινοί[σι] (96, 3) Pap. Rylands fr. I

Σχόλ. 94, 2 (ad ἀπιποῦσι) ἐκπιέζουσιν· ἐκ τοῦ ἱπὸς ἱπῶ B

1 ἀναπλάσσονται A¹CD¹ || 2 γίνονται P γίνονται p cett. | ἰχθύες οὗτοι PMD
 TRSV || 3 τοὺς ἰχθύας PDTRSV τῶν ἰχθύων M Ald. || 4 ἀδιφάτι D | χρέονται
 PM χρέωνται p cett. | Αἰγύπτιοι DTRSV || 5 καλέουσι C | κίκι D τήκι vel
 τήκι ABCP^cpM || 6 τὰ χεῖλα PMDTRSV | λιμναίων CD || 7 τὰ γὰρ ἐν CPM ||
 8 καρπὸν δὲ φέρει D | τούτων DRSV || 9 ἀπειποῦσι B ἀπειποῦσι (litt. supra lin.
 add. man. rec.) A ἀπειποῦσι(r) CPM || 10 ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ ABC | συγκομίζ-
 οῦσι(r) DTRSV || 11 βαρεῖαν ABCM βαρεῖαν p || 13 τὰ τῷ V | ἐλαίων C |
 ὠφελοῦσιν R | εἰς M || 14 κοιμέονται PpM κοιμέωνται C || 15 ὑψοῦ om. M ||
 16 αὐτέων M Ald. | κέκτεται ABCM | τὸ DTRSV | ἡμέρης μὲν PpM || 17 τάδε
 om. PMDTRSV || 18 ἐσδύς propos. Cobet || 19 ἐλιζάμενος PMDTRSV | εὖδει
 CV || 20 δεικτύου B || 22 ὁμοίη M | λωτῷ τὸ] λόγῳ τῷ C || 24 τοιόνδε T τοιοῦτον S
 τοιοῦτον V τοιοῦ τοιόνδε R

- τούτῳ ναυπηγήσονται, ζυγὰ ἐπιπολῆς τείνουσι αὐτῶν. νομεῦσι δὲ οὐδὲν
 3 χρέωνται· ἔσωθεν δὲ τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ. πηδάλιον
 δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τροπίος διαβύνεται. ἰστίῳ δὲ ἀκανθίνῳ
 χρέωνται, ἰστίοισι δὲ βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν
 οὐ δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς δὲ παρέλκεται, 5
 4 κατὰ ῥόον δὲ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ μυρικήης πεποιημένη θύρη κατερραμ-
 μένη ῥίπει καλάμων, καὶ λίθος τετριμμένος διτάλαντος μάλιστα κη
 σταθμόν. τούτων τὴν μὲν θύρην δεδεμένην κάλῳ ἔμπροσθε τοῦ πλοίου
 5 ἀπίει ἐπιφέρεσθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ κάλῳ ὀπισθε. ἡ μὲν δὲ θύρη τοῦ
 ῥόου ἐμπίπτοντος χωρεῖ ταχέως καὶ ἔλκει τὴν βάρην (τοῦτο γὰρ δὴ 10
 οὐνομά ἐστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις), ὁ δὲ λίθος ὀπισθεν ἐπελκόμενος καὶ
 ἐὼν ἐν βυσσῶ κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι δὲ σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει
 πολλὰ καὶ ἄγει ἔνια πολλὰς χιλιάδας ταλάντων.
- 97 Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ Νεῖλος τὴν χώραν, αἱ πόλεις μῦναι φαίνονται
 ὑπερέχουσαι μάλιστα κη ἐμφερέες τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοισι, τὰ 15
 μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται. [αἱ δὲ πόλεις μῦναι
 ὑπερέχουσαι] πορθμύονται ὧν, ἐπεὰν τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ τὰ
 2 ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ ἀλλὰ διὰ μέσον τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ
 Ναυκράτιος ἀναπλώνοντι παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας γίνεται ὁ πλόος· ἔστι
 δὲ οὐκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν 20

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 96, 2 (ad νομεῦσι) τοῖς τῶν πλοίων ἀγκυλίοις AB 96, 3 (ad βυβλίνοισι)
 ψιαθώδεσι B

T 2 Eust. Od. 1532 (ad ε 248) καθὰ δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ δευτέρῳ· πα-
 κτοῦσι τὰς ἀρμονίας βύβλῳ, τουτέστι κατασφαλίζονται

2 Hes. ἐπάκτωσαν· ἔκλεισαν, ἐφράξαντο || 7 Λέξ. ῥίπης (ῥήπης Lexx. alph.)·
 πλέγμα. Suid. ῥιπῆς· ὀρμῆς, φορᾶς, βολῆς. ῥιπῆς δὲ πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ

1 τούτων R [II] | ξύλα D [II] | ἐπὶ πολῆς R ἐπὶ πολλῆς CSV [II] | τίνουσι AB
 Pap. Ryl. || 2 χρέονται Pp [II] | ἐνῶ B ἐν ὧν Pap. Ryl. rell. || 3 ἐν DTRSV
 [II] || 4 χρέονται Pp χρέωνται Pap. Ryl. rell. || 5 δύναται PMDTRSV || 6 καταρρόον
 AB | κομίζονται C | κατερραμένη DRV κατερραγμένη C || 7 ῥίπι καλάμων P^{ac}
 ῥύπει (ut vid.) (ei ex η corr.?) M ῥί*πῇ καλάμῳ D^{ac} ῥίπι καλάμῳ TRSV ῥίπει
 καλάμων ABCP^c cf. Lexx.; ῥίπ usurpatur IV 71, 4 (ῥίπες(σ)ι ε 256 a ῥίπος potius
 quam a ῥίπ derivandum esse censeo) | τετριμμένος PM τετρη*μένος (η ex ι videtur
 mutatum) A τετρημμένος pR^{ac} τετριμμένος V | διατάλαντος A^{ac} CD^{ac} || 8 σταθμῶ
 SV || 10 χωρεῖ C || 11 ἐλκόμενος ABC || 14 πόλεις MDTSV πόλιν PR || 15 πόντῳ
 κόλπῳ PM Ald. || 16 γὰρ om. SV | γίνεταί P γίνεταί p cett. | αἱ δὲ — ὑπερ-
 ἔχουσαι seclusi || 17 ὑπερέχουσι BCPM ai in ι mut. nescio quae man. A | τὰ
 om. ABCM || 19 ἀναπλῶντι C ἀναπλῶντι M | γίνεταί P γίνεταί p cett. ||
 20 οὐκ] οὐδ' ABCPM | Κερκάσουρον M

ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου πλέων ἤξεις
κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλυμένην. τουτέων δὲ ἡ μὲν 98
Ἀνθυλλα ἐοῦσα λογίμη πόλις ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδεται τοῦ αἰεὶ
βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐξ ὅσον ὑπὸ
5 Πέρσῃσι ἐστὶ Αἴγυπτος. ἡ δὲ ἑτέρα πόλις δοκέει μοι τὸ οὖνομα ἔχειν ἀπὸ 2
τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ, Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου τοῦ Ἀχαιοῦ, καλέεται γὰρ
δὴ Ἀρχάνδρου πόλις· εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχάνδρος, οὐ μέντοι γε
Αἰγύπτιον τὸ οὖνομα.

II

Μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσά 99
10 ἐστὶ, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἤκουον·
προσέσται δὲ αὐτοῖσί τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος.

Τὸν Μῖνα πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου οἱ ἱερεῖς ἔλεγον τοῦτο μὲν 2
ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ ποταμὸν πάντα ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος
τὸ ψάμμινον πρὸς Λιβύης, τὸν δὲ Μῖνα ἄνωθεν, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους
15 ἀπὸ Μέμφιος, τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώσαντα τὸ μὲν
ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρᾶναι, τὸν δὲ ποταμὸν ὀχετεῦσαι τὸ μέσον τῶν
ὀρέων ῥέειν. (ἔτι δὲ καὶ νῦν ὑπὸ Περσέων ὁ ἀγκῶν οὗτος τοῦ Νείλου, 3

AB C P(p)M DTR SV

Περσῇσι ἐστὶ (98, 1) — ἱστορίη (99, 1) Pap. Rylands fr. II

Σχόλ. 98, 1 (ad λογίμη) ἀποπληρομένη καὶ ἐψηφισμένη, ἡ ὅτι ἐν αὐτῇ ἐλλόγμοι
τινὲς εἰσι. νοεῖσθαι δὲ δύναται ἐκ τοῦ λογίζεσθαι τοῦ 'λογαριάζειν', ἐξ οὗ καὶ λογιστῆς
BR

T 28. Steph. Byz. Ἀνθυλλα· πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τουτέων δὲ —
ἐξαίρετως

3 Poll. II 122: v. ad I 1, 1

1 Κανώβου R || 2 Ἀνθυλλάν C Ἀνθύλαν M | τε om. M | τὴν om. DTRSV |
κελευομένην C || 3 ἐξαίρετως Steph. Byz. | τοῦ om. R | αἰεὶ AB || 4 γίνεται P
γίνεται p cett. | ὅσον S || 5 δοκέει μοι πο[λις Pap. Ryl. | σχειν Pap. Ryl. ||
6 τοῦ Φθίου — 7 Ἀρχάνδρου haplogr. om. B¹ | γὰρ om. R habet Pap. Ryl. ||
7 εἴη] ei litt. η supra lin. add. man. altera Pap. Ryl. || 7.8 αἰγυπτίον γε Pap. Ryl.,
cf. Linnér, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s., qui
censet μέντοι γε hiatus evitandi causa esse usurpatum | ad divisionem v. praef. LXI ||
9 ἐμοὶ M Ald. | ἱστορίη Pap. Ryl.^{ac} (ubi γνώμη vel γνώμη non extat) || 10 τὰ om.
MT || 11 πρόσσεσι SV | δέ τι καὶ αὐτοῖσι καὶ DTRSV δέ τι καὶ (del. P²) αὐτοῖσί
τι καὶ P δέ τοι καὶ αὐτοῖσί τι καὶ pM Ald. || 12 τὸν Μῖνα τὸν πρῶτον DTR^{ac}S τὸν
Μῖνα τὸν πρῶτον D¹R^cV | τοῦτον PpM || 13 ἀπογεφυρῶσαι καὶ ABCPM an
ἀποχερῶσαι sit scribendum dubitat Legrand | ῥέει C || 14 ψάμμινον DTRSV^c
ψάμμινον V^{ac} ψάμμινον PpM Ald. | Μῖνα R^{ac} || 15 τὸν om. DTRSV, del. Legrand |
μεσημβρίας ABC || 16 ἀποξηρᾶναι pars editorum, cf. VII 109, 1 || 17 οὐρέων CPpM
Ald.

ὥς ἀπεργμένος ῥέη, ἐν φυλακῇσι μεγάλῃσι ἔχεται φρασσόμενος ἀνὰ πᾶν
 ἔτος· εἰ γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτη, κίνδυνος πάσῃ
 4 Μέμφι κατακλυσθῆναι ἐστι.) ὥς δὲ τῷ Μῖνι τούτῳ τῷ πρώτῳ γενομένῳ
 βασιλείῃ χέρσον γεγονέναι τὸ ἀπεργμένον, τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι
 ταύτην, ἣτις νῦν Μέμφις καλεῖται (ἔστι γὰρ καὶ ἡ Μέμφις ἐν τῷ στενωφί 5
 τῆς Αἰγύπτου), ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιορῶσαι λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς
 βορέην τε καὶ πρὸς ἐσπέρην (τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖλος ἀπέργει),
 τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἰδρῦσασθαι ἐν αὐτῇ ἐὼν μέγα τε καὶ
 100 ἀξιαπηνηγρότατον. μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ βύβλου ἄλλων
 βασιλέων τριηκοσίων καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν τοσαύτησι δὲ γενεῇσι 10
 ἀνθρώπων ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία δὲ γυνὴ ἐπιχωρή, οἱ δὲ
 2 ἄλλοι ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ γυναικὶ οὐνομα ἦν, ἣτις ἐβασίλευσε, τό περ
 τῇ Βαβυλωνίῃ, Νίτωκρις· τὴν ἔλεγον τιμωρέουσαν ἀδελφεῶν, τὸν Αἰγύ-
 πτιοι βασιλεύοντά σφεν ἀπέκτειναν, ἀποκτείναντες δὲ οὕτως ἐκείνη
 ἀπέδωκεν τὴν βασιλίην, τούτῳ τιμωρέουσαν πολλοὺς Αἰγυπτίων δόλῳ 15
 3 διαφθεῖραι. ποιησαμένην γὰρ μιν οἴκημα περίμηκες ὑπόγειον καινοῦν τῷ
 λόγῳ, νόῳ δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι· καλέσασάν τε μιν Αἰγυπτίων, τοὺς
 μάλιστα μεταιτίους τοῦ φόνου ἦδεε, πολλοὺς ἐστιᾶν, δαιτυμένους δὲ
 4 ἐπεῖναι τὸν ποταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ μεγάλου. ταύτης μὲν πέρι
 τοσαῦτα ἔλεγον, πλὴν ὅτι αὐτὴν μιν, ὥς τοῦτο ἐξέργαστο, ῥίψαι ἐς 20

AB C P(p)M DTR SV

Σχολ. 100, 3 (ad καινοῦν) καιρέον ἢ καινοῦν· λόγῳ καινῷ χρῆσασθαι B

T 9–10 Ios. Antiqu. VIII 6, 157 νομίζω δὲ καὶ Ἡρόδοτον τὸν Ἀλικαρνασέα διὰ
 τοῦτο μετὰ Μινάαν τὸν οἰκοδομήσαντα Μέμφιν τριάκοντα καὶ τριακοσίους βασιλεῖς
 Αἰγυπτίων γενέσθαι λέγοντα μὴ δηλώσαι αὐτῶν τὰ ὀνόματα, ὅτι κοινῶς Φαραῶν
 ἐκαλοῦντο· καὶ γὰρ μετὰ τὴν τούτων τελευταίην γυναικὸς βασιλευσάσης λέγει τοῦνομα
 Νικαύλην καλῶν

9 Hes. ἀξιαπηνηγρότατον· ἀξιολογώτατον, ἄξιον ἀφηγήσεως. Bekk. Anecd. 413
 ἀξιαπηνηγρότατον· ἀξιολογώτατον || 16 Λέξ. καινοῦν· τὸ χρῆσασθαι λόγῳ καινῷ (cf.
 Schol.). Suid. καινοῦν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρῆσασθαι

1 ὁς T | ἀπερχόμενος A¹ χ in γο mut. (an ἀπερχόμενος voluit?) A² vel man.
 rec. ἀπεργόμενος BC | ῥέει M ῥέει cett. | ὥς – ῥέη vel ὁς – ῥέει scribendum
 censet Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn V. 26 | ἔχεται φρασσόμενος μεγά-
 λῃσι D || 3 ὥς δὲ τῷ τῷ δὲ DRSV | Μηνί C¹R^c || 4 ἐν haplogr. om. ABC |
 κτίσαι πόλιν M || 7 πρὸς¹ om. M || 8 τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου M || 9 βίβλου RSV^c
 βύβλου M Ald. || 10 τριηκοσίων τε καὶ (τε ex τ' ortum?) PpM Ald. | δὲ om.
 ABCPM || 12 δὲ om. D | οὐνομα om. M || 12–13 τό περ ἐν τῇ ABC τῇ περ τῇ M
 Ald. || 13 Νίτωκρις T, cf. Ios. || 14 βασιλεύσαντα DTRSV | ἐκείνη V || 15, 16 δια-
 φθεῖραι δόλῳ PMDTRSV || 16 ὑπόγειον R ὑπόγειον SV | καὶ νοῦν D²TR καὶ
 νῦν SV || 17 κατέλεσαν TRSV καλέουσαν M Ald. | τε scripsi δὲ codd. del. Abicht ||
 18 ἦδε TRSV || 20 μὲν M μὲν Ald. | ἐξέργαστο V ἐξεργάσατο S

οἴκημα σποδοῦ πλέον, ὅπως ἀτιμώρητος γένηται. τῶν δὲ ἄλλων βασιλέων 101
οὐ γὰρ ἔλεγον οὐδεμίαν ἔργων ἀποδέξιν κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος
πλὴν ἐνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν Μοίριος· τοῦτον δὲ ἀποδέξασθαι μνη- 2
μόσυνα τοῦ Ἡφαίστου τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια,
λίμνην τε ὀρύξαι, τῆς ἡ περιόδου ὅσων ἐστὶ σταδίων ὕστερον δηλώσω,
πυραμίδας τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομήσαι, τῶν τοῦ μεγάρου πέρι ὁμοῦ αὐτῇ τῇ
λίμνῃ ἐπιμνήσομαι. τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων
οὐδένα οὐδέν.

Παραμεινόμενος ὢν τούτους τοῦ ἐπὶ τούτοις γενομένου βασιλέως, τῷ 102
οὐνομα ἦν Σέσωστρις, τούτου μνήμην ποιήσομαι, τὸν ἔλεγον οἱ ἱερεῖς 2
πρῶτον μὲν πλοίοις μακροῖσι ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοὺς
παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους καταστρέφειν, ἐς δὲ
πλέοντά μιν πρὸς ὧ ἀπικέσθαι ἐς θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων.
ἐνθεῦτεν δὲ ὡς ὀπίσω ἀπικέτο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱερέων τὴν φάτιν 3
στρατιὴν πολλὴν λαβὼν ἤλανε διὰ τῆς ἡπείρου πᾶν ἔθνος τὸ ἐμποδὼν
καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νῦν αὐτέων ἀλκίμοις ἐνετύγχανε καὶ 4
δεινῶς γλιχομένοις περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας ἐνίστη ἐς
τὰς χώρας διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε ἑωυτοῦ οὐνομα καὶ τῆς πάτρης
καὶ ὡς δυνάμει τῇ ἑωυτοῦ κατεστρέψατο σφεας· ὅτεων δὲ ἀμαχητὶ καὶ 5
εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ
ταῦτα καὶ τοῖσι ἀνδρῶσι τῶν ἐθνέων γενομένοις καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα
γυναικὸς προσενέγραφε δῆλα βουλόμενος ποιέειν, ὡς εἶησαν ἀνάλκιδες.

AB C P(p)M DTR SV

T 19–22 Eust. II. 668 (ad H 97ss.) ἱστορεῖ . . . Ἡρόδοτος ὅτι Σέσωστρις, εἴ ποτε
ἀνδρῶν εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ περιγένοιτο, στήλας στήσας αἰδοῖα γυναικῶν τοῖς ἀν-
δρείοις προσέγραψε δηλῶν, ὡς ἦσαν ἀνάλκιδες. Schol. Apollon. Rhod. δ 272 Θεό-
πομπος . . . ἐν γ' Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν ὅτι, εἰ μὲν τινες
πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχώρουν, γυναικεῖον
ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει σύμβολον τῆς μαλακίας

1 πλέον D || 2 ἔργων om. MR | κατ' οὐδὲν εἶναι] καὶ οὐδὲν εἶναι Stein: an κατὰ
τὸ οὐδὲν scribendum? cf. autem ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι (I 210, 2) et VI 32, VII 170, 2,
quibus locis noster inarticulato infinitivo utitur post praepositionem || 3 Μύριος
DTRSV || 4 βορέην ABC || 5 περίμετρος pM Ald. | ὅσων R || 6 μεγάρου SV ||
9 οὐν M | βασιλέως C || 10 ἦν M Ald. | ἔλεγον om. DTRSV || 11 πλοίοις Pp ||
12 παρὰ] περὶ M Ald. || 13 μηκέτι M Ald. | βραχέων D² βραγχεῶν M || 14 τὸν R ||
15 πολλὴν στρατιὴν τῶν λαβὼν ABC^aPM | ἐμποδὼν RSV || 16 αὐτῶν Pp αὐ-
τῶι C | καὶ om. P¹ DTRSV || 17 δεινῶς γὰρ R | ἀνίστη S || 19 δυνάμει AB¹D¹ |
ὅτεων] καὶ τέων C || 19–20 εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ Eust. || 20 πόλεις MDTRSV
πόλεις Pp Ald. || 21 ταῦτα AB | καὶ¹ om. M | ἀνδρῶσι D¹ ἀνδρῆσι T | δὴ
καὶ om. M || 22 γυναικῶν Eust. | προσενέγραφε DTRSV προσανέγραφε M Ald. |
ἦσαν PMDTRSV, idem fort. recognoscas ex Eust.

- 103 ταῦτα δὲ ποιέων διεξῆγε τὴν ἡπειρον, ἐς δ' ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην
 διαβὰς τοὺς τε Σκύθας κατεστρέψατο καὶ τοὺς Θρήικας. ἐς τοὺτους δέ
 μοι δοκεῖ καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ
 τῇ τούτων χώρα φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στῆλαι, τὸ δὲ προσωτέρω τούτων
 2 οὐκέτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας ὀπίσω ἦε· καὶ ἐπεῖτε ἐγένετο ἐπὶ Φάσι 5
 ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
 Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐωυτοῦ στρατιῆς μόριον, ὅσον δὴ αὐτοῦ
 κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας, εἴτε τῶν τινες στρατιωτέων τῇ πλάνῃ
 104 αὐτοῦ ἀχθεσθέντες περὶ Φάσιν ποταμὸν κατέμειναν. φαίνονται μὲν γὰρ
 ἐόντες Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς ἢ ἀκούσας ἄλλων 10
 λέγω· ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους, καὶ μᾶλλον οἱ
 2 Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν
 δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσώστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους·
 αὐτὸς δὲ εἶκασα τῇδε καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλότριχες (καὶ τοῦτο
 μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι), ἀλλὰ τοισίδε καὶ 15
 μᾶλλον ὅτι μόνον πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες
 3 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ
 Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι, Σύριοι

AB C P(p) DTR M SV

T 16—p. 201, 5 Ios. c. Apion. I 168—170 περὶ . . . Κόλχων ιστορῶν ἐν τῇ δευ-
 τέρῃ βίβλῳ φησὶν οὕτως· μόνον δὲ πάντων, φησί, Κόλχοι — ἐξέμαθον (in Atticas
 vertit formas bis μόνον excepto). Antiqu. VIII 10, 260—262 μέμνηται . . . ταύτης
 τῆς στρατείας καὶ ὁ Ἀλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος περὶ μόνον τὸ τοῦ βασιλέως πλανηθεὶς
 ὄνομα, καὶ ὅτι ἄλλοις τε πολλοῖς ἐπῆλθεν ἔθνεσι καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐδου-
 λεύσατο λαβὼν ἀμαχητὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν αὐτῇ· φανερόν δ' ἐστίν, ὅτι τὸ
 ἡμέτερον ἔθνος βούλεται δηλοῦν κεχειρημένον ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου, ἐπάγει γάρ, ὅτι
 στήλας κατέλιπεν ἐν τῇ τῶν ἀμαχητὶ παραδόντων ἑαυτοὺς αἰδοῖα γυναικῶν ἐγγρά-
 φας . . . φησὶ δὲ καὶ Αἰθίοπας παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι τὴν τῶν αἰδοίων περι-
 τομήν· Φοίνικες γάρ (om. codd. aliquot) καὶ Σύριοι — μεμαθηκέναι (in Atticas for-
 mas vertit). Eust. Dion. 772 . . . λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερμῶδοντα ποταμὸν —
 τούτοις (τούτων v. l.) ἀστυγείτονες. Schol. Apollon. Rhod. α 1024 idem memorat.

14 Eust. Od. 1864 (ad τ 246) οὐλοκάρηνος . . . ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόθριξ, καὶ
 ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ' Ὀμήρῳ σαφέστερον. Poll. II 23 καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ

2 ἐκ τούτου B^{ms} || 3 καὶ] καὶ οὐ PMTRSV οὐ suprascr. A² || 4 τὸ] τῷ DRSV ||
 5 ἐγένετο CPM | Φάσει SV || 6 ἀτρεκέως τὸ ἐνθεῦτεν DTRSV | ὁ βασιλεὺς om. M ||
 7 δὴ om. SV | αὐτοῦ om. P¹ DRSV habent P^{ms}p cett. || 8 καταλείπει ABC ||
 9 ἀχθέντες TRSV | περὶ Φάσιν ποταμὸν om. M || 10 ἐόντες om. M | οἱ Κόλχοι
 ABCPM | αὐτὸς om. M | ἄλλων om. M || 11 ἐγένετο T | ἡρόμην ABCPM ||
 12 τῶν¹ om. M | οἱ om. M || 13 οἱ Αἰγύπτιοι ABC | Σεσώστριδος T || 14 μελάχροές
 DRSV || 15 ἀφήκει DTRSV | τοισίδε C | καὶ² om. PMDTRSV || 16 ὅτι] οὐτὶ DR
 οὔτοι SV | ἀνθρώπων om. Ios. | καὶ Αἰθίοπες om. M || 17 περιτάμνουσιν C |
 Σύριοι PMDTRSV Ios. c. Ap. Σύριοι Ios. Ant. rell. | οἱ om. MDR || 18 οὔτοι Ios.

δὲ οἱ περὶ Θερμώδοντα ποταμὸν καὶ Παρθένιον καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις
 ἀστυγείτονες ἔοντες ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι· οὗτοι γάρ
 εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μῦνοι. καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοις φαίνονται
 ποιεῦντες κατὰ ταῦτά, αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν οὐκ ἔχω 4
 εἰπεῖν, ὁκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον, ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται
 ἔόν. ὥς δὲ ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τόδε τεκμήριον
 γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκέτι Αἰγυπτίους
 μιμούνται κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινόμενων οὐ περιτάμνουσι τὰ
 αἰδοῖα. φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν Κόλχων, ὥς Αἰγυπτίοις προσ- 105
 φερέες εἰσί. λίνον μῦνοι οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται καὶ κατὰ
 ταῦτά, καὶ ἡ ζώη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι. λίνον δὲ τὸ
 μὲν Κολχικὸν ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται, τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀπικνεύμενον καλεῖται Αἰγύπτιον. τὰς δὲ στήλας, τὰς ἴστα κατὰ τὰς 106
 χώρας ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῖνες οὐκέτι φαίνονται
 περιεοῦσαι, ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς ὥρων εἰσάσας καὶ τὰ
 γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα καὶ γυναικὸς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ 2
 Ἰωνίην δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ
 τῆς Ἐφεσίου ἐς Φώκαιαν ἔρχονται καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην· ἐκα- 3
 τέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς τῇ μὲν δεξιῇ
 20 χειρὶ ἔχων αἰχμήν, τῇ δὲ ἀριστερῇ τόξα, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως·

ABC P(p) DTR MSV

Σχόλ. 106, 3 (ad σκευήν) ὁπλισμὸν BR

T 12 Poll. V 26 Ἡρόδοτος . . . τὸ Φασιανόν, ὅπερ ἐστὶ Κολχικόν, ὑφ' Ἑλλήνων
 Σαρδονικὸν καλεῖσθαι λέγει || 15–16 Ios. Antiqu. VIII 10, 260. 261: v. ad 104, 3

19 Didym. ap. Prisc. de fig. num. 17 (GL III 411) τοὺς τέσσαρας ἡμισυ πῆχεις
 πέμπτην σπιθαμήν, καθάπερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 οἱ περὶ] ὑπὲρ C | καὶ Παρθένιον ποταμὸν ABCPM Ios. ποταμὸν καὶ Παρθέ-
 νιον Eust. tell. | μάκρωνες C ω ex o corr. V || 3 ἀνθρώπων περιταμνόμενοι DT
 RSV | μῦνοι C | Αἰγύπτιοι TRSV || 4 ποιοῦντες M | τὰ αὐτά DTMSV αὐτά R ||
 5 ἐμαθον M | τι om. DTRSV || 6 Αἰγύπτῳ C | τεκμήριον] μαρτύριον PDTRMSV ||
 8 ἀλλὰ τῶν — 9 αἰδοῖα haplogr. om. M | τὰ² om. TR || 9 νυν] δὴ PpM Ald. ||
 10 λίνον μῦνον S λίνων μῦνοι P λίνον μῦνον οἱ V λίνον μῦνοι p cett. | καὶ²
 om. PDTRMSV || 11 τὰ αὐτά DTRSV | ζώη vel ζώη TRSV ζώη C | πᾶσι T
 δὲ πᾶσα D | ἀλλήλοισι PDTRV || 12 Σαρδονικὸν ABCPS Σαρδονικὸν Poll.
 cett. Σαρδονικὸν coni. Abicht, v. Lucchesi Orientalia 47, 1978, 109ss. || 13 ἀπι-
 κνεύμενον DTRSV | καλεῖται M | αἱ δὲ στήλαι τὰς ABCP αἱ δὲ στήλαι ἄς M |
 ἴστη DRSV || 13–14 κατὰ χώρας Pp κατὰ χώραν M Ald. || 15 ὥρων B ὁρῶν
 DTRV ὄρεον S || 16 τὰ om. D || 18 ἐς Φωκαίαν ἀνέρχονται RV ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέ-
 ρχονται S εἰς Φώκαιαν κατέρχονται M | ἐκατέρωθεν MSV || 19 μέγεθος SV ||
 20 χειρὶ M Ald. | τόξαν ut vid. M τόξον Ald. | κατασκευὴν DTRSV ἀκ·ασ(?)·
 εὐήν M

- 4 καὶ γὰρ Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν ἕτερον
ὤμον διὰ τῶν στηθέων γράμματα ἰρὰ Αἰγύπτια διήκει ἐγκεκολλημένα
λέγοντα, τάδε ἔγὼ τήνδε τὴν χώραν ὥμοισι τοῖσι ἑμοῖσι ἐκτησάμην.⁷
5 ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστί, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ, ἐτέρωθι δὲ δεδήλωκε. τὰ
δὲ καὶ μετεξέτεροι τῶν θειησαμένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσί μιν εἶναι 3
πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.
- 107 Τοῦτον δὲ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρέοντα καὶ ἀνάγοντα
πολλοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐθνέων, τῶν τὰς χώρας κατεστρέψατο, ἔλεγον
οἱ ἱερεῖς, ἐπεῖτε ἐγένετο ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, τὸν
ἀδελφεὸν αὐτοῦ, τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον, τοῦτον ἐπὶ ξείνια 10
αὐτὸν καλέσαντα καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖδας περινήσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίην
2 ὕλην, περινήσαντα δὲ ὑποπρῆσαι· τὸν δὲ ὥς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβου-
λεύεσθαι τῇ γυναικί, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι· τὴν
δὲ οἱ συμβουλεύσαι τῶν παίδων ἐόντων ἐξ τοῦς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτεί-
ναντα γεφυρῶσαι τὸ καίόμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας 15
ἐκσώζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν, καὶ δύο μὲν τῶν παίδων
κατακαῆναι τρόπῳ τοιούτῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί.
- 108 νοστήσας δὲ ὁ Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεὸν
τῷ μὲν ὀμίλῳ, τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας κατεστρέψατο, τούτῳ μὲν
2 τάδε ἐχρήσατο· τοὺς τε ἑβδομήκοντα λίθους τοὺς ἐπὶ τούτῳ τοῦ βασιλέως 20
κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἐόντας μεγάλῃ περιμήκειας οὗτοι
ἦσαν οἱ ἐλκύσαντες, καὶ τὰς διώρυγας τὰς νῦν ἐούσας ἐν Αἰγύπτῳ πάσας
οὗτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρξαν ἐποίησαν τε οὐκ ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν
3 ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἀμαξενομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ

AB C P(p) DTR M SV

ποιῆσαι (107, 2) — ὀμίλῳ (108, 1) Pap. Rylands fr. III

Σχόλ. 106, 5 (ad μετεξέτεροι) ἐνιοι B 108, 1 (ad τισάμενος) τιμωρησάμενος BR

9 Eust. Dion. 916: v. ad 30, 2

1 Αἰθιοπίην T || 3 νόμοισι S ὥμοισι V || 5 θειησαμένων DTRSV || 6 ἀληθείης M
Ald. || 8 πολλέας M Ald. | ἐθνέων] ἄντων (i. e. ἀνθρώπων) M || 9 ἐγένετο RM Ald. ||
10 ἐωντοῦ ABC | ὁ Σέσωστρις ABC || 11 περινήσαι PDTRMSV || 12 ὕλην RSV^{ac} |
περινήσαντα PDTRMSV || 13 ἅμα om. M || 14 τοὺς] τὰς RSV | ἐκτείνοντα
DRSV || 15 καίόμενον TRSV || 17 τοιῷδε PpM Ald. τοιούτῳ (οὔτῳ in lit. D) Pap.
Ryl. rell. || 18 τισάμενος] κτησάμενος vel sim. M | ἀδελ]φον Pap. Ryl.¹ ἀδελ-
φεὸν Pap. Ryl.² codd. || 19 τοῦτο CMV || 20 ἑβδομήκοντα (i. e. ο') scripsi οἱ codd.,
quod nulla ratione e syntaxi potest explicari (non est coniungendum cum κοι-
μισθέντας ultra modum remoto, praesertim cum haec vox minime sit particeps illius
propositionis cuius regimen est τοὺς λίθους, ex quo per posterius τοὺς pendet κοι-
μισθέντας) | βασιλέως AB¹T || 21 μεγάλῃ ABT || 23 ἀνακομιζόμενοι T | ὥρυσσον
ABC | ἐποίησαν PDTRMSV || 24 ἱππασίμην DTRSV

τούτου τοῦ χρόνου Αἴγυπτος ἐοῦσα ἅπασα πεδιάς ἀνιππος καὶ ἀναμάξευτος
 γέγονεν· αἷται δὲ τούτων αἱ διώρυχες γεγόνασιν ἐοῦσαι πολλαὶ καὶ
 παντοίους τρόπους ἔχουσαι. κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ 4
 βασιλεύς· ὅσοι τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτενον τὰς πόλεις
 5 ἀλλ' ἀναμέσους, οὗτοι, ὅπως τε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, σπανίζοντες ὑδάτων
 πλατυτέροις ἐχρέωντο τοῖσι πόμασι [ἐκ φρεάτων χρεώμενοι]. τούτων μὲν
 δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ Αἴγυπτος. καταναῖμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτίοις 109
 ἅπασιν τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλήρον ἴσον ἐκάστῳ τετραγώνον
 διδόντα καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσόδους ποιήσασθαι ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν
 10 ἀποτελεῖν κατ' ἐνιαυτόν. εἰ δὲ τις τοῦ κλήρου ὁ ποταμός τι παρέλοιτο, 2
 ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκε-
 ψομένους καὶ ἀναμετρήσοντας, ὅσῳ ἐλάσσων ὁ χώρος γεγονέναι, ὅπως
 τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. δοκεῖ δέ μοι 3
 ἐνθεῦτεν γεωμετρίῃ εὐρεθεῖσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ
 15 καὶ γνώμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρης παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον
 οἱ Ἕλληνες.

Βασιλεὺς μὲν δὴ οὗτος μῦθος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίας ἤρξε, μνημόσυνα δὲ 110
 ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἡφαιστείου ἀνδριάντας λιθίνους δύο μὲν τριήκοντα

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 109, 2 (ad ἀποφορῆς) τὸ τέλος τὸ ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις τελού-
 μενον **B**

T 14–15 Eust. Dion. 988 σοφοὶ . . . οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ὡς Ἡρόδοτος λέγει, παρ'
 αὐτῶν οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον καὶ γνώμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας

1 Poll. III 96 ἀνιππος . . . καὶ ἀναμάξευτος· Ἡρόδοτος λέγει || 9 Λέξ. ἀποφορὴν
 (ἀποφορὴν Lexx. alphab. ord. conscr.) τὴν τελουμένην τιμὴν ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς
 δεσπόταις. Greg. Cor. 127 ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπό-
 ταις. Suid. ἀποφορὴ· παρὰ Ἡροδότῳ ἡ τελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.
 cf. Schol.

1 ἅπασα πεδιάς **AB** πᾶσα πεδιάς **C** πεδιάς πᾶσα cett. | ἀνιππος **R** | ἀμάξεν-
 τος **D** || 3 τόπους Vat. 122 Valla || 4 ἔκτενον **C** ἐκέκτενον **D** ἐκτέατο fort. Eust.
 (cf. ad IV 66) | τὰς om. **P¹M** Ald. hab. **P²p** cett. || 5 ἀπὸ **M** | post ὁ ποταμός
 fere καὶ τὰ πεδία ἀποξηραίνοντο excidisse existimat Legrand Steinius secutus ||
 6 ἐχρέοντο **PDRSV** | πόμασι **AB¹C** πόματι **PR^{ac}** πόματι **R^cV** | ἐκ φρεάτων
 χρεώμενοι seclusi, iam suspicatur Schweighaeuser | χρεώμενοι **Pp** ἀρνόμενοι pro-
 pos. Dindorf (an sit ita scribendum iam dubitat Schweighaeuser) || 7 δὴ om. **DT**
RSV | ἡ om. **ABCT** || 8 ἴσον] ὅσον **C** || 9 τὰς] τοὺς **R** || 10 ἐπιτελεῖν **DT²RMSV** |
 τι (ex haplogr. maiusculorum TI Π?) om. **P¹DTRSV** habent **P²p** cett. || 12 γέγο-
 νεν **ABC**, ad syntaxin cf. 73, 4 || 13 τελέη **M** | δέ om. **DTRV** || 15 μέρη **AB** ||
 16 οἱ om. **M** || 17 δὲ δὴ οὗτος **S** δὲ οὗτος δὴ **TRV** δὴ οὗτος δὴ **P^{ac}DM** μὲν δὴ
 οὗτος **P^cpM** Ald. rell. || 18 ἐλίπετο **B** | Ἡφαιστίου **ABC** litterae l litteras ei su-
 prascr. nescio quae man. **A** | μὲν] μὲν καὶ **M** | τριάκοντα **ABC**

- πήχεων, ἑωυτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα, τοὺς δὲ παῖδας ἐόντας τέσσερας,
 2 εἴκοσι πήχεων ἕκαστον. τῶν δὴ ὁ ἱερὺς τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα
 πολλῶ Δαρεῖον τὸν Πέρσῃν οὐ περιεΐδε ἰστάντα ἔμπροσθε ἀνδριάντα φὰς
 οὐ οἱ πεποιῆσθαι ἔργα, οἷά περ Σεσώστρι τῷ Αἰγυπτίῳ. Σέσωστριν μὲν
 γὰρ ἄλλα τε καταστρέψασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσῳ ἐκείνου καὶ δὴ καὶ 5
 3 Σκύθας, Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὐκ ὦν δίκαιον εἶναι
 ἰστάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι
 ἔργοισι. Δαρεῖον μὲν νῦν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.
 111 Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὴν βασιλῆϊν τὸν
 παῖδα αὐτοῦ Φερῶν, τὸν ἀποδέξασθαι μὲν οὐδεμίαν στρατιήν, συνενεχθῆ- 10
 ναι δὲ οἱ τυφλὸν γενέσθαι διὰ τοιόνδε πρῆγμα· τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος
 μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὥς ὑπερέβαλε τὰς ἀρούρας,
 2 πνεύματος ἔμπροσθεντος κυματῆς ὁ ποταμὸς ἐγένετο. τὸν δὲ βασιλέα
 λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ χρησάμενον λαβόντα αἰχμὴν βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ, μετὰ δὲ αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς 15
 τυφλωθῆναι· δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν τυφλόν, ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτει
 ἀπικέσθαι οἱ μαντήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὥς ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 ζημίας καὶ ἀναβλέψει γυναικὸς οὖρῳ νιψάμενος τοὺς ὀφθαλμούς, ἥτις
 παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μῦνον πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος·
 3 καὶ τὸν πρώτης τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι, μετὰ δέ, ὥς οὐκ ἀνέβλεψε, 20
 ἐπεξῆς πασέων πειρᾶσθαι, ἀναβλέψαντα δὲ συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας, τῶν
 ἐπειρήθη, πλὴν ἥ τῆς τῷ οὖρῳ νιψάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος, ἐς ταύτην συναλίσσαντα ὑποπρῆσαι πάσας σὺν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 111, 2 (ad ζημίας) ἐπιτιμήσεως B

T 23 Steph. Byz. Ἐρυθρὰ βῶλος· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρῳ

13 Eust. II. 827 (ad A 21) ἔστι νοῆσαι . . . , ὅτι ὁ 'Κινύρης' Ἰωνικῆς διαλέκτου
 ἐστίν, ἐπεὶ καὶ ὁ κυματίας ποταμὸς κυματῆς παρ' ἐκείνῳ (i. e. Ἡροδότῳ) εἰρηται.
 Od. 1538 (ad ε 296) Ἰωνικόν . . . τὸ 'Βορέης', καθὰ καὶ τὸ κυματίας παρὰ Ἡροδότῳ·
 κοινὰ δέ γε ὁ Βορέας καὶ ὁ κυματίας

1 τέσσαρας CPDTMV || 2 τὸν δὴ D^{ac} τὸν δὲ δὴ D^c τῶν δὲ δὴ TRSV | ἱερὺς V ||
 3 περιεΐδε AB¹ PDTRSV || 4 οἱ om. DTRSV | Σέσωστρις (ut vid.) M Σέσω-
 στρίῳ Ald. | Σέσωστρις DTRSV || 5 ἔθνεα R || 6 Δαρεῖον — Σκύθας haplogr.
 om. P¹ DTRSV habent P^{ms} p cett. || 7 ἰστάναι] στάναι M Ald. om. T | τῶν]
 τοῦ C | ὑπερβαλλόμενον TR || 7. 8 τοῖς ἐκείνου ἔργοισι M τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι
 Ald. || 9 ἔλεγον om. T || 10 Φέρων TRMSV Φέρων vel Φερῶν cett. | οὐδὲ μίην
 DTRMSV | στρατιήν DTRSV || 14 τοῦτον λέγουσι M || 17 ἀναπικέσθαι SV ||
 20 μετὰ — 21 πειρᾶσθαι haplogr. om. C | ἀνέβλεπε ABC || 21 πασέων] πολλέων conl.
 Legrand | δὲ om. V | τῶν] ὦν M || 22 μίην M Ald. || 23 συναλίσσαντα V συναυ-
 λίσσαντας R συναυλήσαντα T

αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νιψάμενος τῷ οὐρῷ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς 4
 γυναικα. ἀναθήματα δὲ ἀποφυγὸν τὴν πάντη τῶν ὀφθαλμῶν ἄλλα τε
 ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγιμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἄξιόν
 ἐστὶ ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο
 5 λιθίνους ἐξ ἐνὸς ἐόντας ἐκάτερον λίθου, μήκος μὲν ἐκάτερον πήχεων
 ἐκατόν, εὐρος δὲ ὀκτὼ πήχεων.

Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ 112
 τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οὐνομα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν
 Μέμφι κάρτα καλὸν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἥφαιστειον πρὸς νότον
 10 ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι, 2
 καλέεται δ' ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας Τυρίων στρατόπεδον. ἐστὶ δὲ ἐν τῷ
 τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι
 δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοώς, ὡς
 διατιθήη Ἑλένη παρὰ Πρωτέα καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυμόν
 15 ἐστίν· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἐστὶ, οὐδαμῶς ξείνης ἐπικαλέεται.
 ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱερεῖς ἱστοροῦντι τὰ περὶ Ἑλένην γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον 113
 ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωντοῦ· καί μιν, ὡς
 ἐγένετο ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἐξῴσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
 πέλαγος, ἐνθεῦτεν δὲ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπικνέεται ἐς Αἴγυπτον
 20 καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου καὶ ἐς
 Ταριχείας. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἡμόνος, ὃ καὶ νῦν ἐστὶ, Ἡρακλέος ἱρὸν, ἐς τὸ ἦν 2
 καταφυγὸν οἰκέτης ὅτεφ <ὦν> ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα ἱρὰ

AB C P(p) DTR M SV

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) περὶ . . . Πρωτέως ἱστόρηται, ὅτι ἀνὴρ τις ἦν Μεμφί-
 της, ᾧ κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτεύς, οὗ καὶ τέμενος ἐν Μέμφη κατὰ Ἡρό-
 δοτον κάρτα καλὸν καὶ εὖ ἐσκευασμένον || 21—p. 206, 7 Eust. Od. 1493 (ad δ 228)
 Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ, ὅτι Θῶνις φύλαξ ἦν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· δς καὶ ἀνήνεγκεν
 εἰς Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε καὶ ἀφηρεῖται τὴν Ἑλένην. ἀρέσκειται γὰρ
 Ἡρόδοτος μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. ὁ δ' αὐτὸς λέγει
 καὶ ὅτι ἐν τῷ ῥηθέντι Κανωβικῷ στόματι ἱερὸν ἐστὶ Ἡρακλέος, εἰς δ' εἴ τις καταφυγὸν
 ἐπιβάληται στίγματα ἱερὰ δούς αὐτὸν τῷ θεῷ, οὐκ ἐστὶ τούτου ἄψασθαι

1 πόλει CSV τὴν πόλιν (ut vid.) D^{ac} | ἔσχε coni. Krueger || 3 λόγιμα D¹ |
 καὶ — 4 ἀνέθηκε haplogr. om. B¹ || 4 σχεῖν DTRSV || 5 ἐόντα ABC | ἐκατέ-
 ρους M || 6 πήχεων om. M Ald. || 8 τῶν Ἑλλήνων ABC Ἑλλήνων Eust. rel. |
 οὐνομα om. M || 9 Μέμφη Eust. | τε om. Eust. | Ἥφαιστειον A Ἥφαιστηλον M ||
 12 συμβάλλομαι — 14 Ἀφροδίτης haplogr. om. R || 13 δὲ om. DTSV | Τυνδάρω C ||
 14 ἐδιατιθήη DTSV | ἐπώνυμόν — 15 Ἀφροδίτης haplogr. om. C | ἐπώνυμόν AB ||
 15 ἄλλης PDTRSV ἄλλη ἄλλης pM Ald. | οὐδαμᾶ M Ald. | ξείνη DRSV || 17 ἐκ
 Σπάρτης Ἑλένην M || 18 Αἰγυπτίων M Ald. || 19 ἀνίει C || 20 νῦν om. P¹ DTR
 MSV | καλούμενον CM || 21 ἡμόνος] κίονος TRSV || 22 ἱκέτης ut vid. P¹ οἰκέτης
 P² p cett. | ὅτεφ <ὦν> propos. Bekker, sequ. Stein Hude, sed cf. J. Weber, Der
 sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Münster 1915, 32 | ἐπιβάληται P¹ DTRSV
 ἐπιβέβληται C ἐπιβάληται P² p cett.

ἑωυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἄψασθαι. (ὁ νόμος οὗτος
 3 διατελείει ἑὼν ὁμοίος τὸ μέχρι ἐμεῦ ἀπ' ἀρχῆς.) τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου
 ἀπιστεύεται θεράποντες πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρὸν ἔχοντα νόμον, ἰκέται
 δὲ ἰζόμενοι τοῦ θεοῦ κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου βουλόμενοι βλάπτειν
 αὐτὸν πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι, ὥς εἶχε περὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς
 Μενέλεων ἀδικίην· κατηγοροῦν δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱεῖρας καὶ τὸν τοῦ
 114 στόματος τούτου φύλακον, τῷ οὐνομα ἦν Θῶνις. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ
 Θῶνις πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν,
 2 τάδε ἦκει ξείνος, γένος μὲν Τευκρός, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι
 ἐξεργασμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἑωυτοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναῖκα αὐτὴν τε 10
 ταύτην ἄγων ἦκει καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν
 ἀπενειχθεῖς· κότερα δῆτα τοῦτον ἑῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν ἢ ἀφελώμεθα τὰ
 3 ἔχων ἦλθε;· ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεύς λέγων, τάδε ἄνδρα
 τοῦτον, ὅστις κοτέ ἐστι ἀνόσια ἐξεργασμένος ξείνον τὸν ἑωυτοῦ, συλλα-
 115 βόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ, ἵνα εἰδῶ, ὅ τι κοτε καὶ λέξει.· ἀκούσας δὲ ταῦτα 15
 ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς νέας αὐτοῦ κατίσχει,
 μετὰ δὲ αὐτὸν τε τοῦτον ἀνήγαγε ἐς Μέμφιν καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ
 2 χρήματα, πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἰκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων εἰρώτα τὸν
 Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἶη καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ οἱ καὶ τὸ γένος
 κατέλεξε καὶ τῆς πάτρης εἶπε τὸ οὐνομα καὶ δὴ καὶ τὸν πλόον ἀπηγήσατο 20

fere ad cap. 115 AB C P(p) DTR M SV, inde AB C P(p)M DTR SV
 Σχόλ. 113, 3 (ad ἀπιστεύεται) ἀπίστανται B

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) ὅτι ὁ προρηθὲς Θῶνις φύλαξ ὧν τοῦ Κανωβικοῦ στό-
 ματος ἀνήνεγκεν εἰς τοῦτο τὸν Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ ἄρπαγος Πάριδος, καὶ ὡς
 ἀφῆρθε τότε τὴν Ἑλένην ἐκεῖνος, καὶ ὡς ἀρέσκονται οἱ πλείους μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην
 ἐν Τροίᾳ

1 ἑαυτὸν DTRV | δούς Eust. | ἔξεστι] ἔστι Eust. | οὕτως R || 2 ὁμοίως Ald.
 om. M | μέχρι ἐμεῦ τὸ ABC | μέχρι ἐμεῦ τῷ Pp | μέχρι ἐμεῦ τῷ C | τῷ μέχρι ἐμεῦ D
 μέχρις ἐμεῦ τὸ M | μέχρις ἐμεῦ τῷ Ald. | τοῦ ὧν] τούτων AB¹ || 3 ἀπιστεύεται — 4
 Ἀλεξάνδρου haplogr. om. R || 6 Μενέλεον D¹ | Μενέλαον R | ἱερέας V || 7 τούτου
 om. SV || 8 λέγουσα C || 10 ἐργασμένος PDM Ald. | ἐργασάμενος TRSV | τὴν
 om. D | τε] γε DTRSV || 11 τὴν σὴν] ταύτην ABC || 12 ἀπενειχθεῖς DRSV | δῆτα]
 δὴ ταῦτα C | ἀφελώμεθα R || 13 λέγων Herwerden, sequ. Hude | λέγοντα ABCPM
 λέγοντας DRSV | λέγω T || 14 ἀνόσιον C | ἐστι <ὁ> ἀνόσιον ἐξεργασμένος Krüger,
 sed v. grammaticam meam 189 (sic intelligendum: 'suum ipsius violavit hospitem',
 quod Gallice reddatur 'c'était son propre hôte qu'il a outragé') | ἐργασμένος ABC ||
 15 ἀπάγεται C | ὅ τί] τί PMDTRSV | τοῦτο PMDTRSV || 17 αὐτοῦ M Ald. |
 ἀνήγαγε(v) PMDTRSV || 18 οἰκέτας MT | ἡρώτα CPMD² | εἰρώτα δὲ τὸν (vocem
 δὲ linea subscripta occultavit) A || 19 voci τίς vocem τε suprascr. nescio quae
 man. M | τίς τε Ald. | ὁ δὲ — p. 207, 1 πλέοι haplogr. om. M || 20 ὄνομα C

ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δὲ ὁ Πρωτεύς εἰρώτα αὐτόν, ὁκόθεν τὴν Ἑλένην 3
 λάβοι· πλανωμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ καὶ οὐ λέγοντος τὴν
 ἀληθείην ἤλεγχον οἱ γενόμενοι ἰκέται ἐξηγεύμενοι πάντα λόγον τοῦ
 ἀδικήματος. τέλος δὲ δὴ σφι λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεύς· ἔλεγον, 4
 5 ὅτι ἐγὼ, εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι ὑπ' ἀνέ-
 μων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμήν, ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ
 Ἑλληνος ἐτισάμην, ὅς, ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ξεινίων τυχὼν ἔργον ἀνοσιώτα-
 τον ἐργάσαιο, παρὰ τοῦ σεωντοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἔχων ἦλθες· καὶ μάλα
 ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλ' ἀναπτέρωσας αὐτὴν οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας.
 10 καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι μοῦνα ἤρκεσε, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραῖσας 5
 ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἡγήμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν 6
 ταύτην καὶ τὰ χρήματα οὐ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλ' αὐτὰ ἐγὼ τῷ
 Ἑλληνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς δ' ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκεῖνος ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ·
 αὐτὸν δὲ σε καὶ τοὺς σὺν συμπλόους τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ
 15 τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινὰ μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μή, ἅτε πολεμίους
 περιέψεσθαι.'

Ἑλένης μὲν ταύτην ἄπιξιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον οἱ ἱεῖες γενέσθαι· 116

AB C P(p)M DTR SV

10 Eust. II. 364 (ad B 364) ὅτι . . . 'κερατίζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθείρειν ἢ
 λητίζεσθαι καὶ ὡς εἰπεῖν κτείνειν λέγεται, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτὲ μὲν λέγων· κε-
 ραῖσας τὰ οἰκία τοῦ ξένου || 11 Poll. III 58 ξεινοκτόνον (εἰρηκε) Ἡρόδοτος

1 ἡρώτα CPD²M | τὴν Ἑλένην ὁκόθεν M || 3 ἀληθείην M Ald. | οἰκέται SV ||
 4 δὴ om. P¹pMDTRSV | ἐκφαίνων TRV || 5 ἐγὼ om. M Ald. || 4–9 post Πρω-
 τεύς distincti: si distingueretur Πρωτεύς λέγων ὅτι· 'ἐγὼ . . . ἐργάσαιο· παρὰ
 . . . ἦλθες. . .', illud ὅτι esset unicum apud nostrum, quod orationem rectam
 introduceret, exstans (cf. Powell s. v. et v. grammaticam meam 74 necnon praef.
 XII s. et quod ad I 207, 1 adnotavimus). participium λέγων (ad cuius significationem
 et usum cf. IV 119, 2) cum ἦλθες (8) coniungendum, et inde mentem Alexandri
 exhibent verba ἐγὼ . . . ἐτισάμην, ad quae iterum rhetorico modo se refert Proteus
 quasi respondens iudicio suo (νῦν ὦν, ἐπειδὴ . . . ξεινοκτονέειν [11] 'rebus sic stan-
 tibus, cum revera . . . multi faciam') || 6 δὴ P¹DTRSV ἤδη P²p cett. | ἀπολαφ-
 θέντες T ἀπολαμφθέντες B | ἂν γάρ R || 7 ὅς, ὦ] ὅσων D ὅσον TRSV | ἀνό-
 σιον DTRSV || 8 ἐργάσατο M | ἔχων om. ABCP | μάλα om. S || 9 ἤρκεσε –
 10 τοι haplogr. om. M qui μοῦνα (10) post ἤρκεσε ponit | ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε]
 οὐκ ἤρκεσέ σοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ S Ald. | οἴχου S Ald. οἴχεται RV |
 ἐκκλέψας om. P¹DTRSV habent P^{ms}p cett. seiungi volunt Stein Hude, sed sic
 intelligi: 'tu viens, [au dessus] l'ayant été en l'excitant que tu l'as volée', cf. tamen

Weber SIFC 17, 261ss., qui ἔχων (8) ex ἐκκλέψας ortum esse censet || 10 ἤρκεσε
 μοῦνα M | τὰ οἰκία DTRSV Eust. οἰκία rell. | ξένου C || 11 οὐν RV | ἄγειναι C |
 ξεινοκτονέειν RS ξεινοκτείνειν V || 12 τοι T om. C | ἀλλ' αὐτὰ] ἀλλὰ ταῦτα C ||
 13 ἂν] εἰάν ABC | ἐκεῖνος ἐλθὼν ABC | θέλῃ DTRSV ἐθέλοι ut vid. M ||
 14 ἡμερῶν CM | προαγορεύω M προαγορεύω D || 15 ἐς om. DTRSV | μετο-
 ρίζεσθαι D μετεωρίζεσθαι TRSV

δοκέει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον τοῦτον πνθῆσθαι, ἀλλ' (οὐ γὰρ
 2 ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιίην εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἑτέρῳ, τῷ περ ἐχρήσατο) ἐς δ
 κατὰ παρεποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλη ἀνεπόδισεν ἑωυτόν) πλάνην
 τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἀπηνείχθη ἄγων Ἑλένην τῇ τε δὴ ἄλλη πλαζόμενος
 3 καὶ ὡς ἐς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν Διομή-
 δεος ἀριστείῃ· λέγει δὲ τὰ ἔπεα ὧδε·

ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ἃς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν. 10

4 ἐπιμέμνηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσείῃ [ἐν] τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι·

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. 15

5 καὶ τὰδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει·

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.

6 ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ, ὅτι ἠπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου
 πλάνην· ὁμολογεῖ γὰρ ἡ Συρὴ Αἰγύπτῳ, οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστὶ ἡ
 117 Σιδῶν, ἐν τῇ Συρίῃ οἰκέουσι. κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον

AB C P(p)M DTR SV

2 ἐς δ] ἐκὼν propos. Stein, secl. Bekker Reiskio duce, sequ. Hude: ex χρῆται po-
 tuit nasci, quod de prisca lectione χρῆται esset testis (cf. lectionem ἐπίσταται et
 ἐπιμέμνηται, λέγει infra): in quem (i. e. τῷ ἑτέρῳ) transtulit inepte Valla || 3 μεθῆ-
 κεν DTRSV | ὡς om. T | ἐπίσταται litteris τα prioribus linea supposita occul-
 tatis A ἐπίσταται CM || 4 κατὰ παρεποίησε Bekker, sequ. Hude κατάπερ ἐποίησε
 Reiz, sequ. Stein κατὰ γὰρ ἐποίησε codd. | ἐν om. DTRSV || 5 ἀπηνείχθη B¹
 ἀπενείχθη C | ἄγω RV || 6 δὴ S || 7 ὧδε] οὕτω ABC || 8 Z 289ss. | παμποίκιλα
 codd. Homerici quidam || 9 ἃς ABC Homeri codd. quidam necnon Strabo 41 (Ho-
 merum laudans) τὰς rell. || 12—19 secl. Schaefer, sequ. Stein Hude; post finem
 cap. 119 collocanda censet Legrand: recte hic conservare vult Dowatur Bibl. Class.
 Or. 10, 1965, 145—175 || 12 ἐν seclusi, cf. V 92 β, 2; VI 86 γ, 1 | τοῖσιδε AS ||
 13 δ 227ss. || 16 ἐσθλά om. R || 17 Μενέλεος AB¹V Μενέλαος M Ald. || 18 δ 351s. |
 μ' ἔτι] δ' ἔτι TRS δὴ τι V | ναίεσθαι M || 19 ἴσχον ABC | σφιν ἔρεξα C σφι ῥέξα
 DTRV σφι ῥέξας S σφι ἔρεξα M | τελευτήσας C τεληέσσας DR || 20 τούτοις M |
 ἠπιστάετο T || 21 ὁμολογεῖ ut vid. M ὁμολογῇ Ald. | ὦν D || 21—22 ἐστὶ ἡ Σιδῶν
 om. SV || 21 ἡ² om. M Ald.

οὐκ ἤκιστα, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι
 ἀλλ' ἄλλον τινός· ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ
 Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπῖκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων Ἑλένην εὐαί τε πνεύματι
 χρησάμενος καὶ θαλάσση λείη· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει, ὡς ἐπλάζετο ἄγων
 5 αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω.

Εἰρομένον δέ μεν τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ 118
 περὶ Ἴλιον γενέσθαι ἢ οὐ, ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε (ἱστορήσει φάμενοι
 εἰδέναι παρ' αὐτοῦ Μενέλεω)· ἐλθεῖν μὲν γὰρ μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν 2
 ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενέλεω,
 10 ἐκβῆσαν δὲ ἐς γῆν καὶ ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον
 ἀγγέλους, σὺν δέ σφι ἵεναι καὶ αὐτὸν Μενέλεω. τοὺς δ' ἐπεῖτε ἐσελθεῖν 3
 ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα, τά οἱ οἶχετο κλέψας
 Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας αἰτέειν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν
 αὐτὸν λόγον λέγειν τότε καὶ μετέπειτα καὶ ὁμνύντας καὶ ἀνωμοτὶ μὴ μὲν
 15 ἔχειν Ἑλένην μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος
 βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν οὕτω δὴ 4
 ἐπολιόρκεον, ἐς δ' ἐξεῖλον· ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὡς οὐκ ἐφαίνετο Ἑλένη,
 ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὲ πιστεύσαντες
 20 τῷ λόγῳ τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες αὐτὸν Μενέλεω ἀποστέλλουσι παρὰ Πρω-
 τέα. ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν 119
 Μέμφιν εἰπας τὴν ἀληθείην τῶν προηγμάτων καὶ ξεινίων ἤντησε μεγάλων
 καὶ Ἑλένην ἀπαθέα κακῶν ἀπέλαβε, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐόντος χρήματα

AB C P(p)M DTR SV

T 2–4 Eust. II. 643 (ad Z 290) ὁ μὲν ποιητὴς φησὶν, ὡς ἐπλάζετο Ἀλέξανδρος
 ἄγων τὴν Ἑλένην, ὁ δὲ τὰ Κύπρια ποιήσας λέγει, ὡς — ἀπῖκετο εἰς τὸ — καὶ θα-
 λάττῃ λεία

88. Greg. Cor.: v. ad 78 || 14 Bekk. Anecd. 20 ἀνωμοτί· ἄνευ ὄρκου καὶ τοῦ
 ὁμόσαι || 14–18 Greg. Cor. 62–63 τὸν συμπλεκτικὸν 'μὲν' σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ παρα-
 πληρωματικοῦ 'μὴν' προσλαμβάνουσιν, ὡς παρ' Ἡροδότῳ· μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην. —
 ἀντὶ τοῦ 'ἔως οὐ' ἐς δ' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐς δ' ἐξεῖλον

1 ἔπεά om. SV || 2–3 Ἀλέξανδρος ἔκετο ἐκ Σπάρτης M Ἀλέξανδρος ἐκ Σπάρτης
 ἀπῖκετο Ald. || 3 ἐς om. R | τὴν Ἑλένην εὐαγεί τε M Ald. (num γε pro τε habebat
 cod. aliquis?) | τε om. ABC || 4, 5 αὐτήν ἄγων DTRV || 5 ἔπεα χαιρέτω] ἐπιχαι-
 ρέτω M || 6 ἡρομένον C | οἱ om. M || 8 μὲν om. ABC || 9 γῆν] τὴν ABCPM |
 στρατιάν Greg. Cor. | Μενελάω Greg. Cor. || 10 εἰς¹ M | πέμπει DRV || 11 δ'
 om. DTRSV || 12 τε om. M | οἱ om. PMDTRSV || 14 ἀνωμοτεῖ C ἀνωμοτί (ω
 ex corr.) D² ἀνωμοτί T || 14, 15 μηδὲν ἔχειν C || 16 α] τῶν propos. Struwe, sed
 v. grammaticam meam 109 || 18 ἡ Ἑλένη MDTRSV || 21 τὴν¹ om. M || 22 ἀλη-
 θήην M Ald. ἀληθείαν V^{ac} | προηγμάτων V

- 2 πάντα. τυχὼν μέντοι τούτων ἐγένετο Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους·
 ἀποπλέειν γὰρ ὀρμημένον αὐτὸν ἰσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 3 πολλὸν τοιοῦτον ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρῆγμα οὐκ ὅσιον, λαβὼν γὰρ δύο
 παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἐντομά σφεα ἐποίησε· μετὰ δὲ ὡς ἐπῆλυτος
 ἐγένετο τοῦτο ἐργασμένος, μισθθεὶς τε καὶ διωκόμενος οἴχετο φεύγων 5
 τῆσι νηυσὶ ἐπὶ Λιβύης. τὸ ἐνθελύειν δέ, ὅκου ἔτι ἐτράπετο, οὐκ εἶχον
 εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίησι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ
 παρ' ἑωντοῖσι γινόμενα ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν.
- 120 Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἱερεῖς ἔλεγον, ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ ἦν Ἑλένη ἐν 10
 Ἰλίῳ, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἑλλήσι ἦτοι ἐκόντος γε ἢ ἀέκοντος
 2 Ἀλεξάνδρου· οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβῆς ἦν ὁ Πριάμος οὐδὲ οἱ
 ἄλλοι <οἱ> προσήκοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη
 3 συνοικέη. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώτοις χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον, 15
 ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, ὁκότε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλήσι,
 ἀπώλυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ ἔτι

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι ὁ Μενέλεως τυχὼν ἀγαθῶν ἐγένετο ἀνὴρ ἄδικος (119, 2) — Λιβύης (119, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XI

Σχόλ. 119, 3 (ad ἐπῆλυτος) φανερός· δύναται δὲ εἶναι τὸ α νῦν ἐπιτατικόν, οὐ
 στερητικόν· ἰσὺς αἰστος, καὶ ἐπῆλυτος ὁ ἐπίδηλος καὶ φανερός B

T 3—8 Plut. de Hdt. mal. 12 (Mor. 857) ἐν . . . τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ Μενέλαόν φησι
 παρὰ Πρωτέως ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην . . . ἀδικώτατον ἀνθρώπων γενέσθαι . . .
 ὑπὸ γὰρ ἀπλοίας συνεχόμενον ἐπιτεχνῆσαι πρᾶγμα οὐκ ὅσιον καὶ λαβόντα δύο
 παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἐντομά σ<φεα> ποιῆσαι· μισθθέντα δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ διω-
 κόμενον οἴχεσθαι φεύγοντα νηυσὶν ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης || 10—12 Eust. II. 397 (ad I' 157)
 τούτων εἰς ὧν καὶ Ἡρόδοτος ἀρέσκειται μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν Τροίᾳ· οὐ γὰρ οὕτω,
 φησί, φρενοβλαβεῖς οἱ Τρῆες, ὥστε περὶ τῶν πάντων κινδυνεύοντες μὴ ἀποδοῦναι τὴν
 Ἑλένην ἢ ἐκόντος Ἀλεξάνδρου ἢ ἄκοντος. idem habet Od. 1500 (ad δ 365)

1 ἀνὴρ Μενέλεως M || 2 ὀρμημένον CPMDTRS ὀρμημένων Const. rell. | τοῦτο
 ἐπὶ ABCPM Const. τὸ rell. || 3 ἐπιτεχνᾶται γὰρ RSV ἐπιτεχνᾶται Const. rell. |
 οὐκούσιον λαβὼν R || 4 ἐγχωρίων DTRSV ἐπιχωρίων Plut. Const. rell. || 5 εἰργα-
 σμένος DTRV ἐργασάμενος C ἐργασμένος Plut. Const. rell. | μισθθεὶς P¹DT
 RSV μι*θθεὶς M μισθθεὶς Plut. Const. P²p rell. | δὲ DRV Plut. τε Const.
 rell. om. T | ὡχετο PMDTRS οἴχετο Const. rell. || 8 ἐπὶ ἰθὺ ἐπὶ Plut. pars
 codd. (corrup. Plut. codd. rell.) ἰθὺ propos. Valckenaer | ἐτράπετο ἔτι οὐκ DT
 RSV ἐτράπετο οὐκέτι PM Ald. | ἔτι del. Legrand || 8 ἑαυτοῖσι AB || 10 λεχθέντι
 ἀχθέντι CP^mPM || 11 ἂν om. CP¹MDTRS habent P²p cett. | ἄκοντος codd. ||
 13 οἱ add. Bekker, sequ. Stein Hude || 14 τῇ om. ABC | πόλει ABCS | ἐβού-
 λοντο secl. Legrand Steinio duce glossema fuisse credens ad ἐγίνωσκον (15) || 15 τοι
 τι CMDTRS | ἐγίνωσκον PDR || 17 ἀπώλυντο CTV^c ἀπώλυντο M ἀπόλον-
 το V^{ac} ἀπόλυντο S | οὐ] ἢ ABC | καὶ om. C

πλείους τῶν παίδων μάχης γενομένης ἀπέθνησκον (εἰ χρή τι τοῖσι
ἐποποιῶσι χρεώμενον λέγειν) — τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων ἐγὼ
μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πριάμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
τοῖσι Ἀχαιοῖσι μέλλοντά γε δὴ τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσθαι.
5 οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληὴ ἐς Ἀλέξανδρον περιῆγε ὥστε γέροντος Πριάμου 4
ἑόντος ἐπ' ἐκείνῳ τὰ πρήγματα εἶναι, ἀλλὰ Ἐκτωρ καὶ πρεσβύτερος καὶ
ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐὼν ἔμελλε αὐτὴν Πριάμον ἀποθανόντος παρα-
λάμψεσθαι, τὸν οὐ προσῆκε ἀδικέοντι τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα
μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι
10 ἄλλοις πᾶσι Τρωσί. ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ λέγουσι 5
αὐτοῖσι τὴν ἀληθείην ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες, ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀπο-
φαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολό-
μενοι καταφανὲς τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
κημάτων μεγάλαί εἰσι καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. καὶ ταῦτα μὲν,
15 τῇ ἔμοι δοκέει, εἴρηται.

Πρωτέος δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληὴν Ῥαμψίνιτον ἔλεγον, ὃς μνη- 121
μόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἥφαι-
στείου, ἀντίους δὲ τῶν προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο ἐόντας τὸ
μέγαθος πέντε καὶ εἴκοσι πήχεων, τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν πρὸς βορέω
20 ἐστεῶτα καλέουσι θέρος, τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα· καὶ τὸν μὲν καλέουσι
θέρος, τοῦτον μὲν προσκυνέουσιν τε καὶ εὖ ποιέουσι, τὸν δὲ χειμῶνα
καλούμενον τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βασιλεῖ α
γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων

AB C P(p)M DTR SV, ad quos cap. 121 accedit b

Ἦς μὲν ἐγὼ — εἴρηται (120, 5) exo. A

1 γενομένης PMDTRV | τι om. pM Ald. || 2 χρεώμενον Pp^c | τοιούτων om. M ||
3 οἴκεε(ν) D^{ac}TRSV || 4 γε] γ e correct. D τε ut vid. M || 6 ἐπ'] ὑπ' DTRSV |
πρήγματα C | ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ TRSV || 6—7 καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀνὴρ om. AB¹C ||
6 καὶ² om. D¹ || 7 ἐὼν] γε ὦν M γ' ἐὼν Ald. | ἀποθανόντος αὐτὸν M | παραλάμ-
ψασθαι CDSV παραλάμψεσθαι T || 9 κακῶν] κινδύνων M | καὶ¹ om. P^{ac}DTRSV
habent P^cp cett. || 10 ἀποδοῦναι Ἑλένην ἀλλ' οὐδὲ M || 11 ἀληθείην M Ald. ἀλη-
θείην p cett. || 12 ὅπως A | πανωλεθρίῃ MD¹V πανωλεθρίῃ D³A rell. || 13 τοῖ-
σιν A | ποιήσωσιν A ποιήσονται M Ald. || 14 καὶ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν vel
καὶ αἱ τιμωρίαι αἱ παρὰ τῶν θεῶν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 65 | ἐμοί]
ἐμῇ A om. DTRSV || 16 Πρωτέως M | Ῥαμψίνιτον S Ῥαψίνιτον R Ῥαψίνη-
τον V Ῥαψίνιτον b Ῥαμψίνιτον (μ delete) p || 17 Ἥφαιστίου ABC || 19 μὲν
om. M | βορέην MD² Ald. || 20 τὸν δὲ — 21 θέρος haplogr. om. B¹PpM Ald. |
καὶ — 21 χειμῶνα haplogr. om. DTRSV b || 21 ποιέουσι p ποιέουσιν M Ald. ||
21—22 τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα καλούμενον PpM Ald. || 23 ἔτι γραφέντων DTR
SV b ἐπιστραφέντων M ἐπιγραφέντων Ald. ἐπιτραφέντων p cett.

δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι οὐδ' ἐγγὺς ἐλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν
 ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησανρίζειν οἰκοδομέεσθαι οἶκημα λίθινον, τοῦ
 τῶν τοίχων ἓνα ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκίης ἔχειν. τὸν δὲ ἐργαζόμενον
 ἐπιβουλεύοντα τάδε μηχανᾶσθαι· τῶν λίθων παρασκευάσασθαι ἓνα
 ἐξαιρετὸν εἶναι ἐκ τοῦ τοίχου ῥηδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ενός. 5
 2 ὥς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἶκημα, τὸν μὲν βασιλέα θησανρίζειν τὰ χρήματα ἐν
 αὐτῷ, χρόνον δὲ περιόντος τὸν οἰκοδόμον περὶ τελευτὴν τοῦ βίου ἐόντα
 ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο), τούτοις δὲ ἀπηγγήσα-
 σθαι, ὥς ἐκείνων προορῶν, ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι, τεχνάσαιτο
 οἰκοδομέων τὸν θησανρὸν τοῦ βασιλέως· σαφέως δὲ αὐτοῖσι πάντα 10
 ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ λίθου δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ
 λέγοντα ὥς ταῦτα διαφυλάσσοντες ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων
 3 ἔσονται. καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖδας αὐτοῦ οὐκ ἐς
 μακρὴν ἔργου ἔχεσθαι, ἐπελθόντας δὲ ἐπὶ τὰ βασιλῆα νυκτὸς καὶ τὸν
 λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι ἀνευρόντας ῥηδίως μεταχειρίσασθαι καὶ τῶν 15
 β χρημάτων πολλὰ ἐξενείκασθαι. ὥς δὲ τυχεῖν τὸν βασιλέα ἀνοίξαντα τὸ
 οἶκημα, θωυμάσαι ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεῦν τὰ ἀγγήια, οὐκ ἔχειν
 δέ, ὅντινα ἐπαιτιᾶται τῶν τε σημάντρων ἐόντων σώων καὶ τοῦ οἰκήματος
 κεκλησμένου. ὥς δὲ αὐτῷ καὶ δις καὶ τρις ἀνοίξαντι αἰεὶ ἐλάσσω φαίνεσθαι
 τὰ χρήματα (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κερατίζοντας), ποιῆσαί μιν 20

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχολ. 121 β 1 (ad οὐκ ἀνιέναι) οὐκ ἐνδιδόναι B

9 Lex. Vind. 150 προορῶν ἀντὶ τοῦ 'κηδόμενος'· Ἡρόδοτος· ὡς ἐκείνων προορῶν
 ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι || 11 Eust. II. 119 (ad A 369) 'ἐξελεῖν' δὲ ποτε λέγεται
 καὶ τὸ ἐκβαλεῖν καὶ ἀπολέσαι καὶ 'ὑπεξελεῖν' τὸ ἐς μέρος θείναι· τοῦτο δὲ καὶ 'ἐξαι-
 ρεῖν' ὀνομάζεται, ὅθεν ἐξαίρεσιν λίθου φησὶ πον Ἡρόδοτος || 20 Eust. II. 364 (ad B
 861) ὅτι δὲ 'κερατίζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθείρειν ἢ λητίζεσθαι καὶ ὡς εἰπεῖν κείρειν
 λέγεται, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτε μὲν λέγων . . . κλέπτας κερατίζοντας χρήματα

1 ὑπερβαλέσθαι Vb | βουλόμενος b || 2 οἰκονομέεσθαι SVb || 4 παρασκευά-
 σασθαι (litt. ε suprascr. man. rec., num παρεσκευάσθαι indicare voluit?) A || 6 ἐτε-
 λέσθη SVb || 7 περιόντος CM περιόντος (litt. i suprascr. prima ut vid. man.) A
 περὶ ὄντος b || 8 αὐτῶν D¹V αὐτὸν R | δέ] γάρ C om. DTRSV || 9 προορῶν
 CPM | ἔχουσιν C || 10 οἰκοδομῶν ABC οἰκοδομένων b | βασιλέως CMDTR βα-
 σιλῆος Ald. | πάντα om. M || 11 τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ λίθου] τὸν λίθον καὶ τὴν ἐξαί-
 ρεσιν αὐτοῦ M || 12 <τοῦ> βασιλέως proposit. Herwerden, sequ. Hude | βασιλέως
 ABMTVb βασιλῆος Ald. || 13 εἰς C || 14 μακρὸν ABCP^cpM μακρὴ b | ἐλθόντας
 DTRSVb || 15 ἐνευρόντας D^cTRSVb || 17 θωμάσαι D¹TRSV θωμάσιον b |
 ἀγγεῖα M || 18 ἀπαιτιᾶται DTRSVb | σώων AB¹D^{ac} || 19 κεκλησμένου scripsi
 (v. gramm. meam 148) κεκλησμένου D¹b κεκλησμένου PD²TRSV κεκλημέ-
 νου ABC κατακεκλησμένου M Ald. | δέ] δὲ καὶ R | αἰεὶ om. ABC

τάδε· πάγας προστάξαι ἐργάσασθαι καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγγήια, ἐν οἷσι τὰ
 χρήματα ἐνῆν, στήσαι. τῶν δὲ φωρῶν ὥσπερ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ ἐλθόντων 2
 καὶ ἐσδύντος τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ
 πάγῃ ἐνέχεσθαι· ὥς δὲ γνῶναι αὐτόν, ἐν οἷῳ κακῶ ἦν, ἰθέως καλέειν τὸν
 5 ἀδελφεὸν καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρεόντα καὶ κελεύειν τὴν ταχίστην
 ἐσδύντα ἀποταμεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθεῖς καὶ γνωρι-
 σθεῖς, ὃς εἶη, προσαπολέσει κάκεινον· τῷ δὲ δόξαι εὖ λέγειν καὶ ποιησαί
 μιν πεισθέντα ταῦτα καὶ καταρμόσαντα τὸν λίθον ἀπιέναι ἐπ' οἶκου
 φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφεοῦ. ὥς δὲ ἡμέρη ἐγένετο, ἐσελθόντα τὸν γ
 10 βασιλέα εἰς τὸ οἶκημα ἐκπεπληγῆναι ὁρῶντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ
 πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν, τὸ δὲ οἶκημα ἄσινές καὶ οὔτε ἔσοδον οὔτε
 ἔκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον. ἀπορεύμενον δέ μιν τάδε ποιῆσαι· τοῦ φωρὸς τὸν
 νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι, φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστή-
 σαντα ἐντείλασθαι σφι, τὸν ἂν ἴδωνται ἀποκλαύσαντα ἢ κατοικτισάμενον,
 15 συλλαβόντας ἄγειν πρὸς ἑωυτόν. ἀνακρεμαμένον δὲ τοῦ νέκνους τὴν μη- 2
 τέρα δεινῶς φέρειν, λόγους δὲ πρὸς τὸν περιέοντα παῖδα ποιευμένην
 προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεω τρόπῳ δύναται, μηχανᾶσθαι, ὅπως τὸ σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύσας κομιῇ· εἰ δὲ τούτων ἀμελήσει, διαπειλέειν αὐ-
 τήν, ὥς ἐλθοῦσα πρὸς τὸν βασιλέα μηνύσει αὐτόν ἔχοντα τὰ χρήματα.
 20 ὥς δὲ χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιέοντος παιδὸς καὶ πολλὰ δ
 πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ ἔπειθε, ἐπιτεχνήσασθαι τοιάδε μιν· ὄνους κατα-
 σκευασάμενον καὶ ἄσκους πλήσαντα οἶνου ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ
 ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὥς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν τὸν κρεμάμενον

AB C P(p)M DTR SV(b)

15 s. Lex. Vind. 45 (s. v. δεινῶς φέρειν) Ἡρόδοτος· ἀνακρεμαμένου — φέρειν

1 ταῦτα R | οἷσι] τοῖσι ABCP²pM, v. gramm. meam 109 || 3 ἐνδύντος ABC
 PM | εὐθέως M || 3.4 τὴν πάγην D || 4 ἔχεσθαι DTRSVb | ἑωυτόν M Ald. ||
 5 κελεύει RV καλέβει b || 6 ἐσδύντα] ἐλθόντα T om. B¹, cf. Kallenberg Progr.
 Gymn. Fred.-Werderian. Berolinensis, Paschis 1884, 26 | ἀποτάμνειν PMDTR
 SVb || 7 προσαπολέσει T απολεσι b || 9 φέροντα] ἀπάγοντα PMDTRSVb |
 ἀδελφοῦ ut vid. M || 10 ὁρέοντα PpM Ald. ὁρέωντα C || 11 ἄσινές ἐόν M Ald. ||
 12 οὐδεμίαν M Ald. | ἔχον τε πορευόμενον S ἔχοντα πορευόμενον DTRSVb ||
 13 φύλακας SVb || 13.14 καταστήσαι ἐντείλασθαι τε TRSVb καταστήσαι ἐντείλα-
 σθαι δὲ D || 14 σφισι ABC || 15 αὐτόν ABC || 16 δεινῶς φέρειν] ἰδεῖν T | περιέον-
 τα C || 17 μηχανήσασθαι DTRSVb | ὅπως ABC || 18 κομιεῖ ABCP²pM κομί-
 ση P^{ac} cett., em. Merzdorf, sequ. Hude | ἀμελήσει SV | ἀπειλέειν P¹DTRSV δι-
 ἀπειλέειν P²p cett. | αὐτόν T αὐτῷ M Ald. || 19 ἔχοντι b | τὰ] τὰς A om. C ||
 20 ἐπελαμβάνετο M Ald. || 21 ἐπιτεχνήσασθαι C || 23 ἦν] ἦν ἴσον TRSV Ald. om. M
 ἦνυσεν propros. Heiberg

νέκυν, ἐπισπάσαντα τῶν ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύνει ἀπαμ-
 2 μένους· ὥς δὲ ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλα βοῶντα
 ὥς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὁκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον τράπηται· τοὺς δὲ φυλάκους
 ὥς ἰδεῖν πολὺν ῥέοντα τὸν οἶνον, συντρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγήια ἔχοντας
 3 καὶ τὸν ἐκκεχυμένον συγκομίζειν ἐν κέρδεϊ ποιευμένους. τὸν δὲ διαλοιδό- 5
 ρέεσθαι πᾶσιν ὀργὴν προσποιούμενον· παραμυθευμένων δὲ αὐτὸν τῶν
 φυλάκων χρόνῳ πρηγνέσθαι προσποιέεσθαι καὶ ὑπείσθαι τῆς ὀργῆς,
 4 τέλος δὲ ἐξελάσαι αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ κατασκευάζειν. ὥς
 δὲ λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι καὶ τινα καὶ σκῶπαί μιν καὶ ἐς γέλῳτα
 προαγαγέσθαι, ἐπιδοῦναι αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ 10
 εἶχον, κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι καὶ ἐκεῖνον παραλαμβάνειν καὶ
 κελεύειν μετ' ἐωντῶν μέιναντα συμπίνειν, τὸν δὲ πεισθῆναι τε δὴ καὶ
 5 καταμεῖναι. ὥς δὲ μιν παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδοῦναι
 αὐτοῖσι καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν, δαφιλέει δὲ τῷ ποτῷ χρησαμένους τοὺς
 φυλάκους ὑπερμεθυσθῆναι καὶ κρατηθέντας ὑπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, ἔνθα 15
 6 περ ἔπινον, κατακοιμηθῆναι· τὸν δὲ, ὥς πρόσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλῦσαι καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ πάντων ξυρῆσαι τὰς
 δεξιὰς παρηίδας· ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνειν
 7 ἐπ' οἴκου ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα. τὸν δὲ βασιλέα, ὥς
 αὐτῷ ἀπηγγέλη τοῦ φωρὸς ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, δεινὰ ποιεῖν, 20
 πάντως δὲ βουλόμενον εὐρεθῆναι, ὅστις κοτὲ εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος,

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχόλ. 121 δ 1 (ad ἀπαμμένους) κρεμαμένους B 121 δ 3 (ad πρηγνέσθαι) σχη-
 ματίζεσθαι καὶ ἐνδοσιν ποιεῖσθαι τῆς ὀργῆς B

1 Lex. Vind. 146 ποδεῶνες· οἱ τοῦ δέρματος τόποι τῶν ποδῶν· Ἡρόδοτος· τῶν
 ἀσκῶν — ποδεῶνας || 2 Lex. Vind. 114 (s. v. κόπτει) Ἡρόδοτος· τὴν κεφαλὴν —
 βοῶντα

1 τὸν ἀσκὸν SVb | αὐτὸν] αὐτὸν M | ἀπαμμένους ABC || 2 ἔρρεε A¹ D¹ | μεγά-
 λως Lex. Vind. || 3 πρῶτον τῶν ὄνων DTRSV | φύλακας MTSV φύλας R
 φυλακοὺς olim exstitisse recte iudicat Weber Anal. Hdt. 181 || 4 συντρέχειν —
 5 ἐκκεχυμένον om. C haplogr. quia οἶνον habuit, v. quae sequ. || 5 ἐκκεχυμένον
 οἶνον ABCP | συνεκκομίζειν ut vid. M || 6 παραμυθευμένον R || 7 ὑπείσχεσθαι DT
 RSV || 9 ἐγγίνεσθαι PMD | καὶ ἐς] ἐς καὶ RSV ὥς καὶ T ἐς D || 10 προσ-
 αγαγέσθαι BP¹ Ald. προσαγαγεῖν TR προσαγαγαγεῖν D προσαγεῖν SVb προ-
 αγαγέσθαι P²p cett. | αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα] σφι τῶν ἀσκῶν (ut vid.) ἓνα αὐτοῖ-
 σι M σφι τὸν ἀσκὸν ἓνα αὐτοῖσι Ald. αὐτοῖσι τὸν ἀσκὸν ἓνα B¹ || 11 κατακλι-
 σθέντας R κατακλιθέντας δὲ b || 12 μεθ' ἐωντῶν M | τε δὴ] τε δεῖ DRV δεῖ b ||
 13 φιλοφρόνως om. DTRSV | ἡσπάζοντο ἐπιδοῦναι om. A¹, in mg. suppl. A² ||
 14 ἀσκὸν M || 15 καὶ — 16 κατακοιμηθῆναι haplogr. om. M || 16 ἐπίπινον C | κοι-
 μηθῆναι DTRSV || 17 καταλῦσαι RSV | πάντων om. DTRSV || 18 παρηιάς RSV
 παρηιάς b παριάς D^{ac} παρειάς D^cT || 20 ἀπηγγέλη DTRSV | ἐγκεκλεμμένος M
 Ald.

ποιῆσαι μιν τάδε (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά)· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ 2
κατίσαι ἐπ' οἰκήματος ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοίως προσδέκεσθαι, καὶ
πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ, ὅ τι δὴ ἐν τῷ βίῳ ἔργασται
αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· δς δ' ἂν ἀπηγγήσεται τὰ περὶ τὸν
5 φῶρα γεγενημένα, τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι ἔξω. ὡς δὲ τὴν 3
παῖδα ποιεῖν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα, τὸν φῶρα πυνθόμενον τῶν
εἵνεκα ταῦτα ἐπρήσσετο, βουλευθέντα πολυτροπίῃ τοῦ βασιλέως περι-
γενέσθαι ποιεῖν τάδε· νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἐν τῷ ὦμῳ τὴν 4
χεῖρα ἰέναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ, ἐσελθόντα δὲ ὡς τοῦ
10 βασιλέως τὴν θυγατέρα καὶ εἰρωτώμενον, τά περ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγγή-
σασθαι, ὡς ἀνοσιώτατον μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ
θησαυρῷ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πάγης ἀλόντος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν,
σοφώτατον δέ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας καταλύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ
κρεμώμενον τὸν νέκυν. τὴν δέ, ὡς ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ, τὸν δὲ φῶρα 5
15 ἐν τῷ σκότει προτεῖναι αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα, τὴν δὲ ἐπιλαβομένην
ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι, τὸν δὲ φῶρα
προέμενον αὐτῇ οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα· ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν ζ
βασιλέα ἀνηνεῖχθαι, ἐκπεπληχθαι μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ
τοῦ ἀνθρώπου, τέλος δὲ διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς πόλεις ἐπαγγέλλεσθαι
20 ἄδειάν τε διδόντα καὶ μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὅπιν τὴν ἑωυτοῦ,
τὸν δὲ φῶρα πιστεύσαντα ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν, Ῥαμφίνιτον δὲ μεγάλως 2
θαυμάσαι καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοικίσαι ὡς πλεῖστα ἐπισταμένῳ
ἀνθρώπων. Αἰγυπτίους μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι, ἐκεῖνον δὲ
Αἰγυπτίων.

AB C P(p)M DTR SV(b)

20 Thom. Mag. 373 οὐ μόνον ὑφίσταμαι ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι, . . . ἀλλὰ καὶ ὑπο-
δέχομαι . . . καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἄδειαν — ὑποδεκόμενον. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
ἄναδέχομαι λέγει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀναδεκομένους — Ἀθήνας (V 91, 2)

1 δὲ om. P^cMDTRSV hab. P^cp cett. || 2 καθίσαι DTRSV κατίσαι (spiritum
add. nescio quae manus) A κτίσαι C | τε om. T || 3 ἔργασθαι M Ald. | στ ex
sch corr. ut vid. V || 4 ἀπηγγήσεται DTRSV || 7 περιτροπίῃ M | βασιλέως BC, ut
vid. M βασιλῆος Ald. || 8–9 τὴν χεῖρα ἐν τῷ ὦμῳ PM Ald. || 9 ἐσελθεῖν DTR
SV | ὡς] ἐς CPM, cf. 135, 6; III 140, 1; IV 125, 1 || 10 ἠρωτώμενον C || 11 μὲν
om. DTRSV | ἐργασάμενος D ἐργαζόμενος b || 12 βασιλέως MT βασιλῆος Ald. |
ἀλόντα D¹RVb || 14 κρεμαμένον ABC || 15 αὐτῇ] αὐτοῦ D || 18 ἀνηνεῖχθη A
ἀνευέλχθη CP | μὲν om. DTRSV | τε om. C || 19 τὸν ἀνθρώπου PMDTRSV τοῦ
ἀνθ^ρ b | πέμποντα M | πόλεις BCM πόλιας DTRSV || 20 ἄδειαν codd. | ὑπο-
δεχόμενον M || 21 Ῥαμφίνιτον Rb || 22 θαυμάσαι DTRSV | οἱ καὶ DTRSV |
συνοικῆσαι D¹b

- 122] Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες Αἶδην νομίζουσι εἶναι, κακείθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρει καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς, καὶ μιν πάλιν ἄνω 2 ἀπικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρώμακτρον χρύσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψινίτου καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπίκετο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους 5 ἔφασαν, τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελέοντας αὐτούς· οὐ μέντοι, 3 εἴτε δι' ἄλλο τι εἴτε διὰ ταῦτα ὁρτάζουσι, ἔχω λέγειν. φᾶρος δὲ αὐτημερὸν ἐξυφάναντες οἱ ἱερεῖς κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μίτρην τοὺς ὀφθαλμούς, ἀγαγόντες δὲ μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέρουσαν ἐς Δήμητρος αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω· τὸν δὲ ἱερέα τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς 10 λέγουσιν ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ἀπέχον τῆς πόλιος εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτὶς ὀπίσω ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπάγειν μιν τοὺς λύκους ἐς τὸν τόχον.
- 123 Τοῖσι μὲν νῦν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοιςι χράσθω, ὅτεω τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα λόγον ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα 15 ὑπ' ἐκάστων ἀκοῇ γράφω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι 2 Δήμητρα καὶ Διόνυσον. πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ πάντα περιέλθῃ τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινά, αὐτὶς ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινό- 20

AB C P(p)M DTR SV, ad quos usque ad ἀνθρώπων (121 ζ 2) accedit b
Σχόλ. 122, 1 (ad συγκυβεύειν) συνταβλίζειν· κυβευταὶ γὰρ οἱ ταβλισταί, καὶ κύβος πᾶν τετράγωνον B

T 1—4 Athen. 410e—f Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ β' φησί· μετὰ — χρύσειον || 17—p. 217, 3 Stob. I 49, 12 Ἡροδότου Ἱστορία β'· πρῶτοι δὲ — ὕστερον

1 τὸν² δν Athen. || 2 Αἶδην CPM Αἶδην DTRSV | εἶναι om. Athen. | κακείθι A καὶ κείθι B καὶ ἐκείθι DTRSV κακείθι Ald. κακείθι Athen. rell. || 3 ἐσσοῦσθαι T Athen. | μιν] μὲν Athen. || 3,4 ἄνω ἀπικέσθαι] ἀναφικέσθαι Athen. ἀπικέσθαι ABCPM || 4 χειρώμακτρον PMD^cTRSV χειρώμακτρον D^{ac} || 6 μέντοι] μὲν DTRSV || 7 εἴτε — εἴτε] εἴ γε ex haplogr. ABDRST οὔτε δι' ἄλλ' ὅτι εἴτε C οὔτε δι' ἄλλο ὅτι in mg. sub obelo adscr. A man. rec. | ἐορτάζουσι TR SV | αὐτημερὸν M || 8 ἐξυφάναντες TRSV || 9 μιν] ὧν D om. TRSV | ἐς (εἰς M) ἱερὸν Δήμητρος ABCPM || 10 ἱερέα C¹ || 11 εἰς M || 12 ἀπάγει RV ἀπαγάγειν S || 15 πάντα A πάντα τὸν cett. τὸν in mg. adscr. A man. rec. | ὅτι om. DTRSV || 16 ὑπ' ὑπὲρ DTRSV | ἀκοῇ D | ἀρχηγετεύειν D || 17 εἰσι om. B¹ | οἱ om. CPM hab. Stob. rell. || 18 ἀθάνατόν Stob., cf. quae ad ἐὸν 92, 2 adnotavimus | δὲ σώματος Stob. | καταφθίνοντος SV καταφθίνοντος Stob. rell. || 19 ἐγγινόμενον D | ἐπὶ Stob. | περιέλθῃ πάντα M Ald. || 20 θαλάττια M | πετηνά C^cD^c πτηνά PpMD^{ac} Ald. πετεινά C^{ac} Stob. rell. | γενόμενον Stob.

μενον ἐσδύνειν, τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν πρότερον, οἱ δὲ 3 ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑωυτῶν ἐόντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ οὐνόματα οὐ γράφω.

Μέχρι μὲν νυν Ῥαμψινίτου βασιλέως εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην 124
 5 ἔλεγον καὶ εὐθηνέειν Αἴγυπτον μεγάλως, μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύσαντά
 σφεων Χέοπα ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι· κατακλήσαντα γὰρ μιν πάντα
 τὰ ἱερὰ πρῶτα μὲν σφεας θυσιῶν τουτέων ἀπέρξαι, μετὰ δὲ ἐργάζεσθαι
 ἑωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι ἐκ τῶν 2
 λιθοτομιέων τῶν ἐν τῷ Ἀραβίῳ ὄρεϊ, ἐκ τουτέων ἔλκειν λίθους μέχρι τοῦ
 10 Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν πλοίοισι τοὺς λίθους ἐτέροις
 ἔταξε ἐκδέκεσθαι καὶ πρὸς τὸ Αἰβυκὸν καλούμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο
 ἔλκειν. ἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τρίμηνον 3
 ἐκάστην. χρόνον δὲ ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ δέκα ἔτεα μὲν τῆς
 ὁδοῦ, κατ' ἣν εἴλκον τοὺς λίθους, τὴν ἔδειμαν ἔργον ἐὼν οὐ πολλῷ τει
 15 ἔλασσον τῆς πυραμίδος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν (τῆς γὰρ μῆκος μὲν εἰσὶ πέντε 4
 στάδιοι, εὖρος δὲ δέκα ὀργυαί, ὕψος δέ, τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὐτῇ ἑωυτῆς,
 ὀκτὼ ὀργυαί, λίθου δὲ ξεστοῦ), καὶ ζῶων ἐγγεγλυμμένων ταύτῃ τε δὴ τὰ
 δέκα ἔτεα γενέσθαι καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἐστᾶσι αἱ πυραμίδες,
 τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο θήκας ἑωυτῷ ἐν νήσῳ διώρυχα τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι μέχρι Ῥαμψινίτου βασιλέως εἶναι (124, 1) — ἔδειμαν (124, 3) Const. Porph.
 π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XII

1 Λέξ. ἤλυσιν· ἔφοδον, πορείαν. Greg. Cor. 128 ἤλυσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
 Suid. ἤλυσιν· ἔλευσις, ἀφίξις, ἔφοδος, πορεία

1 ἐσδύνει ABPP εἰσδύνει C ἐσδύνειν Stob. rell. | περιήλυσιν M Ald. | τρισχι-
 λίοις D || 2 πρότεροι C || 3 δεύτερον DTRSV ὕστερον Stob. rell. || 4 βασιλέως B
 Const. | ἐν om. SV | εὐνομίαν Const. || 5 ἔλεγον] ἔφασαν Const. | εὐθηνέειν S Ald. |
 βασιλεύοντα DTRSV βασιλεύσαντα Const. rell. || 6 κατακλήσαντα C κατακλή-
 σαντα Const. rell. || 7 ἱερὰ Const. | τουτέων ABCPM Const. om. cett. | ἀπέρξαι
 TRSV ἀπέρξαι Const. rell. || 8 ἑωυτοῦ DRSV ἑωυτῷ Const. rell. || 9 λιθοτο-
 μιέων AB Const. | suprascr. nescio quae man. A | οὐρεῖ CPM || 10 πλοίοισι τὸν
 ποταμὸν M || 11 ἐκδέκεσθαι M ἐκδέχσεσθαι Const. | καλούμενον ut vid. Const. ||
 12 ἐργάζοντο B² Const. | ἐργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο rell. || 13 ἕκαστοι propos.
 Gomperz, sequ. Hude, v. Weber BPhW 1941, 235ss. | ἐγγενέσθαι ABPM Const.
 ἐπιγενέσθαι DTRSV γενέσθαι C | ἄλλῳ ABCP¹ Const. | λαῷ P²p rell., cf.
 IV 78, 4 et grammaticam meam 62 | μὲν ἔτεα M || 14 κατὰ τὴν Const. | ἤλκον AB
 ἤλκον Const. | ἤλκων (?) D¹ εἴλκοντο S εἴλκοντο (ex εἴλκοντο ortum) RV ||
 15 δοκέει SV | τῆς μὲν γὰρ μῆκος εἰσὶ ABCPP τῆς μὲν γὰρ μῆκος ἐστὶ M Ald. ||
 17 δέ] τε ABCPM | ἐγγεγραμμένων M | ταύτης duce Reizio Stein Hude, sed
 parenthesis post ἐγγεγλυμμένων claudunt | τε] δέ M Ald. om. DRSV | δέ] δέ S ||
 18 ἐπ' οὐ Ald., cf. grammaticam meam 38 || 19 τὰς] τὰ propos. Scaliger in notis
 Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26

5 Νείλου ἐσαγαγών. τῇ δὲ πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γενέσθαι εἴκοσι ἔτεα
 ποιευμένη, τῆς ἐστὶ πανταχῇ μέτωπον ἕκαστον ὁκτὼ πλέθρα ἐούσης
 τετραγώνου καὶ ὕψος ἴσον, λίθου δὲ ξεστοῦ τε καὶ ἄρμωσμένον τὰ μάλιστα
 125 (οὐδεὶς τῶν λίθων τριήκοντα ποδῶν ἐλάσσων). ἐποιήθη δὲ ὧδε αὕτη ἡ
 πυραμὶς ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι 'κρόσσας', οἱ δὲ 'βωμίδας' 5
 2 ὀνομάζουσι· τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπέτε ἐποίησαν αὐτήν, ἥειρον τοὺς
 ἐπιλοίπους λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, χαμάθεν μὲν
 3 ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν ἀείροντες· ὅπως δὲ ἀνίοι ὁ
 λίθος ἐπ' αὐτόν, ἐς ἐτέραν μηχανὴν ἐτίθεται ἐστεῶσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου
 στοῖχου, ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον εἴλκετο στοῖχον ἐπ' ἄλλης 10
 4 μηχανῆς· ὅσοι γὰρ δὴ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, τοσαῦται καὶ αἱ
 μηχαναὶ ἦσαν, εἴτε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανὴν ἐοῦσαν μίαν τε καὶ εὐβάστακτον
 μετεφόρεον ἐπὶ στοῖχον ἕκαστον, ὅπως τὸν λίθον ἐξέλοιεν· λελέχθω
 5 ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρω, κατὰ περ λέγεται. ἐξεποιήθη δ' ὧν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς
 πρῶτα, μετὰ δὲ τὰ ἐχόμενα τούτων ἐξεποίησεν, τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ 15
 6 ἐπίγεια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν. σεσήμανται δὲ διὰ γραμμάτων
 Αἰγυπτίων ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἔς τε συρμαῖν καὶ κρόμνα καὶ σκόροδα
 ἀναισιμώθη τοῖσι ἐργαζομένοισι· καὶ ὥς ἐμὲ εὖ μεμνησθαι, τὰ ὁ ἐρμηνεύς
 μοι ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα ἔφη, ἑξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
 7 τετελέσθαι. (εἰ δ' ἐστὶ οὕτως ἔχοντα ταῦτα, κόσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαι 20
 ἐστὶν ἔς τε σίδηρον, τῷ ἐργάζοντο, καὶ σιτία καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζο-
 μένοισι, ὅκοτε χρόνον μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρημένον, ἄλλον δέ, ὥς
 ἐγὼ δοκέω, ἐν τῷ τοὺς λίθους ἑταμον καὶ ἦγον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 125, 6 (ad συρμαῖν) εἶδος πλακοῦντος καθαυτοῦ AB (ad ἀναισιμώθη)
 ἐδαπανήθη BT (ad ἐπιλεγόμενος) ἀναγνώσκων B

17 Λέξ. συρμαῖν (συρμαία Lexx. alphab. ord. conscr.)· λάχανον σελίνω εἰκὸς ἢ
 βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος (βρώμα — μέλιτος ἢ λάχανον — εἰκὸς Lexx. alphab.
 ord. conscr.). Greg. Cor. 129 συρμένη δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνω
 εἰκὸς ἢ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Hes. συρμαία . . . ἐστὶ δὲ βρωμάτιον διὰ
 στέατος καὶ μέλιτος. cf. quae ad 77, 2 e Suida sunt laudata

1 εἰσαγαγών C || 4 τριάκοντα T | ἐλάσσω DRV | αὐτὴ D || 5 κρόσσας SV
 κρόσσας R κρόσσας P κρόσσας p cett. || 6 ἥειρων DRV || 7 χαμάθεν T Ald. ||
 8 στοῖχον V^{ac} | δὲ] τε C | ἀνίοι] ἂν εἴη DRSV ἀνίη T || 9 εἰς M Ald. || 10 δὲ]
 δ' ἂν DRSV | ἤλκετο AB ἔλκετο C | τοῖχον M || 11 ἦσαν στοῖχοι M | αἱ
 om. DTRSV || 12 μίην MT Ald. || 13 μετεφόρεον] μετ supra lin. M² || 13, 14 λε-
 λέχθω γὰρ ἡμῖν CPM || 14 καθά RV || 15 ἐχόμενα Bekker ἐπόμενα codd. ||
 16 ἐπίγεια R^cSV | κατώτατα SV || 17 συρμένη M cf. Greg. Cor. | κρόμνα D |
 20 εἰ δέτι M | κόσα om. D || 21 τῷ] ᾧ M | ἐργάζοντο AB¹ | ἐργάζοντο DTRSV |
 23 ἦγον CPM

ἐργάζοντο, οὐκ ὀλίγον χρόνον;) ἐς τοῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέοπα κακότητος 126
 ὥστε χρημάτων δεόμενον τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαντα ἐπ' οἰκή-
 ματος προστάξαι πρήσσεσθαι ἀργύριον (ὁκόσον δὴ τι, οὐ γὰρ δὴ τοῦτό
 γε ἔλεγον)· τὴν δὲ τὰ τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι, ἰδίῃ δὲ
 5 καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι μνημήιον καταλιπέσθαι καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς
 αὐτὴν ἐκάστον δέεσθαι, ὅπως ἂν αὐτῇ λίθον ἓνα [ἐν] τοῖσι ἔργοισι
 δωρέοιτο. ἐκ τούτων δὲ τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι 2
 τὴν ἐν μέσῳ τῶν τριῶν ἐστηκυῖαν, ἔμπροσθε τῆς μεγάλης πυραμίδος, τῆς
 ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον ὅλον καὶ ἡμίσεος πλέθρον.
 10 Βασιλεῦσαι δὲ τὸν Χέοπα τοῦτον Αἰγύπτιοι ἔλεγον πεντήκοντα ἔτα, 127
 τελευτήσαντος δὲ τούτου ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ
 Χεφρήνα, καὶ τοῦτον δὲ τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι τῷ ἑτέρῳ τὰ τε ἄλλα
 καὶ πυραμίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνου μέτρα οὐκ ἀνήκουσαν, ταῦτα
 γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ἐμετρήσαμεν. οὔτε γὰρ ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, οὔτε 2
 15 ἐκ τοῦ Νείλου διῶρυξ ἦκει ἐς αὐτὴν ὥσπερ ἐς τὴν ἑτέραν ῥέουσα· δι' οἰκο-
 δομημένον δὲ ἀνδρῶνος ἔσω νῆσον περιρρέει, ἐν τῇ αὐτὸν λέγουσι κεῖσθαι
 Χέοπα. ὑποδείμας δὲ τὸν πρῶτον δόμον λίθον Αἰθιοπικοῦ ποικίλου 3
 τεσσαράκοντα πόδας ὑποβάς τῆς ἑτέρας τῶντὸ μέγαθος ἐχομένην τῆς
 μεγάλης οἰκοδόμησε. ἐστῶσι δὲ ἐπὶ λόφον τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέραι μάλιστα
 20 ἐς ἑκατὸν πόδας ὕψηλοῦ. βασιλεῦσαι δὲ ἔλεγον Χεφρήνα ἑξ καὶ πεντή-
 κοντα ἔτα. ταῦτα ἑξ τε καὶ ἑκατὸν λογίζονται ἔτα, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι 128
 τε πᾶσαν εἶναι κακότητα καὶ τὰ ἱερὰ χρόνον τοσούτου κατακλησθέντα οὐκ
 ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος οὐ κάρτα θέλουσι Αἰγύπτιοι ὀνομάζειν,

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι φασὶ τὸν Χέοπα τὸν βασιλέα ἐς τοῦτο ἐλθεῖν — ἔλεγον (126, 1) Const. Porph.
 π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIII

Σχόλ. 126, 2 (ad πλέθρον) εἶδους μέτρον B

17 Antiatt. Bekk. Anecd. 89: v. ad I 179, 2

1 ἡργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο DTRSV || 2 τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ χρημάτων
 δεόμενον Mp Ald. | κατίσαντα DRSV Const. κτίσαντα P κτίσαντα p κα-
 τίσαν M || 3 πρήσσεσθαι R Const. πρήσασθαι SV | οὐ γὰρ δὴ om. Const. || 4 πρή-
 σεσθαι R Const. πρήσασθαι SV || 5 μνημόσυνον pM Ald. || 6 λίθον ἓνα scripsi
 ἓνα λίθον ἐν codd. | ἐν del. Valckenaer (ex on repetitum censens) ἐν τοῖσι ἔργοισι
 del. Hude (ἐν τοῖσι ἔργοισι illum delevisse affirmans) || 7 δωροῖτο DTRSV || 9 ἐστὶ
 ἐς C om. M Ald. | ὅλον SV | ἡμίσεως D¹ || 10 λέγουσι pM Ald. || 12 Χεβρήνα D
 Χεβρίνα R Χεβρηίνα SV || 13 πυραμίδας M || 14 ὑπέστη R || 15 ἐστὶν ἑτέρη
 DRSV | δι' οἰκοδομημένον A διοικοδομημένον cett. || 16 δὲ secl. Legrand duce
 Powell CQ 29, 1935, 77 | περιρρέειν AB περιρρέειν CPM || 17 ὑποδίμας R ὑπο-
 δόμας SV η ex corr. M || 18 τεσσαράκοντα CMTRSV | ὑπερβάς M || 19 οἰκοδο-
 μῆς codd., em. Stephanus || 20 εἰς M | Χεβρήνα D Χεβρηίνα R Χεβρηίνα S
 Χεβριήνα V || 22 ἱερὰ B | κατακλησθέντα CP^{ms} κατακλεισθέντα ABDS κατα-
 κλησθέντα P¹p cett. || 23 κάρτα] κατὰ DRSV

ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέουσι ποιμένος Φιλίτιος, ὃς τοῦτον τὸν χρόνον ἔνεμε κτήνεα κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

- 129 Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι Αἰγύπτου Μυκερῖνον ἔλεγον Χέοπος παῖδα, τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, τὸν δὲ τὰ τε ἰρὰ ἀνοῖξαι καὶ τὸν λεῶν τετρυνόμενον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, δίκας 5
2 δὲ σφι πάντων βασιλέων δικαιοτάτας κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον ἀπάντων, ὅσοι ἤδη βασιλέες ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον· τὰ τε ἄλλα γάρ μιν κρίνειν εὖ καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμφομένῳ ἐκ τῆς
3 δίκης παρ' ἑωυτοῦ διδόντα ἄλλα ἀποπιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. ἐόντι δὲ ἡπίῳ τῷ Μυκερῖνῳ κατὰ τοὺς πολιήτας καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι πρῶτον 10
κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ, τὴν μουνόν οἱ εἶναι ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ ὑπεραλγήσαντά τε τῷ περιεπεπτώκεε πρήγματι καὶ βουλόμενον περισσώτερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα ποιήσασθαι βούν ξυλίνην κοίλην καὶ ἔπειτα καταχρυσώσαντά μιν [ταύτην]
130 ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ταύτην δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. αὕτη ὣν ἡ 15
βοῦς γῇ οὐκ ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερὴ ἐν Σαί μὲν πόλι ἐοῦσα, κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιλῆίοισι ἐν οἰκίᾳ ἡσκημένῳ· θυμιάματα δὲ παρ' αὐτῇ παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, νύκτα δὲ ἐκάστην
2 πάννυχος λύχνος παρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοῦς ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκίᾳ εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν Μυκερῖνου ἐστᾶσι, ὡς ἔλεγον οἱ ἐν Σαί πόλι 20
ἱρέες· ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλινοι κολοσσοὶ ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὡς εἴκοσι μάλιστα κη γυμναὶ ἐργασμέναι· αἵτινες μέντοι εἰσί, οὐκ ἔχω εἰπεῖν πλὴν ἢ τὰ

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 129, 1 (ad τετρυνόμενον) ὠδυνημένον, καταπεπονημένον, κακοπαθεία πολλῇ χρησάμενον, τρυχόμενον χρόνῳ μακρῷ B 130, 2 (ad κολοσσοί) ἀγάλματα B

T 20 Hes. Μυκερίνα· ἡ Μέμφις. Δίδυμος τὴν Σαίν· ταύτης γὰρ λέγει Ἡρόδοτος βασιλεῦσαι Μυκερῖνον

5 Greg. Cor. 140 τὸν καταπεπονημένον 'τετρυνόμενον' (τετρυνημένον v. l.) λέγουσι

1 καὶ om. D | Φιλοίτιος R Φιλοίτιος V^c Φιλίτιος V^{ac} Φιλίτιονος C Φιλίτιονος PpMT || 2 κτήνεα om. SV || 4 ἀπάδειν D ἐπάδειν SV ἐπάδιν R | λεῶν ABD¹RV ὡς supra lin. add. A² λαῶν ut vid. M λαὸν Ald. || 5 τετρυνημένον Greg. Cor. codd. aliquot | ἐς τὸ om. R || 7 ἐγένοντο T || 8 γὰρ μιν ἄλλα pM Ald. | δὴ] δὲ M | καὶ² om. pM || 11 κακὸν T om. M | τὴν μουνόν οἱ] τὸ μουνόν DRSV || 12 οἰκείοισι DRV || 14 ποιήσασθαι — 15 θυγατέρα haplogr. om. C | βούν om. SV | κοίλην D μεγάλην et κοίλην in mg. M | ταύτην del. Krueger, sequ. Hude || 15 ταύτην δὴ om. pM Ald. || 16 ἔτι om. DTRSV | ἐς] ἐς μὲν R om. P¹ hab. P²p cett. | πόλει CD Ald., fort. M || 17 θυμιάματα DTRSV || 18 αὐτὴν DRSV || 19 παρακείται CPT | βοῆς M || 20 παλακῶν MDV^{ac} | τοῦ DTRSV | πόλει CD || 21 εἴκοσι M Ald. || 22 ἐργασμέναι] κείμεναι M Ald.

λεγόμενα. οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῆς ταύτης καὶ τῶν κολοσσῶν 131
 τόνδε τὸν λόγον, ὡς Μυκερῖνος ἠράσθη τῆς ἑωυτοῦ θυγατρὸς καὶ ἔπειτα
 ἐμίγη οἱ ἀκούσῃ· μετὰ δὲ λέγουσι, ὡς ἡ παῖς ἀπήγατο ὑπὸ ἄχρους, ὃ δὲ 2
 μιν ἔθαψε ἐν τῇ βοῇ ταύτῃ, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀμφιπόλων τῶν
 5 προδουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ἀπέταμε τὰς χεῖρας, καὶ νῦν τὰς
 εἰκόνας αὐτέων εἶναι πεπονθυίας, τὰ περ αἱ ζωαὶ ἔπαθον. ταῦτα δὲ 3
 λέγουσι φλυηρέοντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, τὰ τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὰς
 χεῖρας τῶν κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ὠρῶμεν, ὅτι ὑπὸ χρόνου τὰς
 χεῖρας ἀποβεβλήκασιν, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων ἐφαίνοντο εἶναι ἔτι καὶ ἐς ἐμέ.
 10 ἡ δὲ βοῦς τὰ μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικέῳ εἵματι, τὸν ἀνχένα δὲ καὶ 132
 τὴν κεφαλὴν φαίνει κεχρυσωμένα παχεί κάρτα χρυσῷ· μεταξὺ δὲ τῶν
 κερέων ὃ τοῦ ἡλίου κύκλος μεμνημένος ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ ἡ βοῦς 2
 οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν γόνασι κειμένη, μέγαθος δὲ ὅση περ μεγάλη βοῦς ζωή.
 ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀνὰ πάντα ἔτεα, ἐπεὰν τύπτονται Αἰγύ-
 15 πτιοὶ τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον θεὸν ὑπ' ἐμεῦ ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι. τότε 3
 ὦν καὶ τὴν βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς· φασὶ γὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ
 πατρὸς Μυκερῖνου ἀποθνήσκουσας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἅπαξ μιν τὸν ἡλίον
 κατιδεῖν. μετὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὸ πάθος δεύτερα τούτῳ τῷ βασιλεῖ τάδε 133
 γενέσθαι· ἐλθεῖν οἱ μαντήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς μέλλοι ἐξ ἔτεα
 20 μῦνον βιοὺς τῷ ἐβδόμῳ τελευτήσῃ· τὸν δὲ δεινὸν ποιησάμενον πέμψαι 2
 ἐς τὸ μαντήιον τῷ θεῷ ὀνειδίσμα ἀντιμεμφόμενον, ὅτι ὁ μὲν αὐτοῦ πατὴρ
 καὶ πάτρως ἀποκλήσαντες τὰ ἱερά καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους φθείραντες, ἐβίωσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν, αὐτὸς δ' εὐσεβέων
 μέλλοι ταχέως οὕτω τελευτήσῃ. ἐκ δὲ τοῦ χρηστηρίου αὐτῷ δεύτερα 3

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 132, 2 (ad ζωή) ζῶσα B 133, 2 (ad πάτρως) ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός B

1 βοῆς ut vid. M || 2 τὸν om. D, secl. Hude | ἐράσθη V || 3 οἱ ἀκούσῃ R | ὃ δέ] οὐδέ B || 6 αὐτῶν AB | αἱ om. M Ald. | ζωαὶ AB litterae o litteram ω suprascr. prima ut vid. man. A || 6–7 δὴ λέγοντες φλυαρέουσιν S || 7 καὶ ὅτι δὴ M || 8 ταύτας propos. Stein, sequ. Legrand | ὠρῶμεν DTRSV ὠρέομεν PpM ὠρέωμεν C || 9 ἀποβεβλήκασιν R ὑποβεβλήκασιν C | αἱ] δ RV | φαίνονται DRSV | καὶ om. M Ald. | μέ R || 10 κατακέκρυπται M | εἵματι] ἱμάντι DRSV | καὶ om. C || 11 φαίνει κεχρυσωμένα] ἐν κεχρυσωμένα DRV ἐγκεχρυσωμένα S | χρυσῷ κάρτα M || 12 μεμνημένος A μη supra lin. suppl. A man. rec. | ἔστι R || 13 γόνασι MDTRSV | ζοή AB¹ || 14 ἀνὰ πάντα] πάντα τὰ M Ald. | τύπτονται RV | οἱ Αἰγύπτιοι MD TRSV || 15 ὑπ' ἐπ' B²T || 16 βοῦν om. D¹ | δὴ om. ABCPM || 19 μέλλει MRS || 20 βιώσας D || 21 ὀνειδίσμα καὶ SV || 23 φθείροντες ABCPMT | εὐσεβῆς ἐὼν ABCPM || 24 μέλλει SM Ald.

ἐλθεῖν λέγοντα τούτων εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτὸν τὸν βίον· οὐ γὰρ ποιῆσαι μιν, τὸ χρεὸν ἦν ποιεῖν· δεῖν γὰρ Αἴγυπτον κακοῦσθαι ἐπ' ἔτεα πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους
 4 βασιλέας μαθεῖν τοῦτο, κείνον δὲ οὐ. ταῦτα ἀκούσαντα τὸν Μυκερῖνον ὡς κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων λύχνα ποιησάμενον πολλά, ὅπως
 5 γίνοιτο νύξ, ἀνάψαντα αὐτὰ πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα ἐς τε τὰ ἔλεια καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον καὶ ἵνα πνυθάνοιτο
 5 εἶναι ἐνηβητήρια ἐπιτηδεότατα. ταῦτα δὲ ἐμηχανᾶτο θέλων τὸ μαντήιον ψευδόμενον ἀποδείξαι, ἵνα οἱ δυνάδεκα ἔτεα ἀντὶ ἐξ ἑτέων γένηται, αἱ
 134 νύκτες ἡμέραι ποιεύμεναι. πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος κατελίπετο πολλὸν
 ἐλάσσω τοῦ πατρὸς εἴκοσι ποδῶν καταδέουσιν κῶλον ἑκαστον τριῶν πλέθρων, εὐρύσης τετραγώνου, λίθον δὲ ἐς τὸ ἥμισυ Αἰθιοπικοῦ· τὴν δὲ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων Ῥοδῶπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι οὐκ ὀρθῶς
 2 λέγοντες. (οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι, ἦτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις· οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν
 15 ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναισίμωνται, πρὸς δέ, ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις, ἀλλ' οὐ κατὰ
 3 τοῦτον, ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων τῶν τὰς

hinc fere AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 133, 4 (ad κατακεκριμένων) ταῦτα αὐτῷ ἐκρίθη B (ad ὅπως) ὁπότε γί-
 ροιτο B (ad ἐνηβητήρια) εὐωχητήρια B 134, 2 (ad ἀναισίμωνται) δεδαπάνηται B

T 5—7 Athen. 438b Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ διὰ τῆς δευ-
 τέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων, ὅτι ὀλιγοχρόνιος ἐστὶ, λύχνα — ἄλση νεμόμε-
 νον, ἔτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν
 Αἰγυπτίων βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησὶν (nostri verba Attico sermone
 reddens)

5 v. ad 62, 1 || 7—8 Λέξ. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια. Greg. Cor. 130 ἐνηβητήρια δὲ
 τὰ εὐωχητήρια. Suid. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια παρὰ Ἡροδότῳ | Greg. Cor. 65
 τοῦ ἑπιτήδεος· τὸ ἰ ὑπεξαίρουσι καὶ ἑπιτήδεος· λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἵνα — ἐπιτη-
 δεώτατα

1 λέγονται RV | ταχύνειν M συνταχύνειν cod. Urbin. 88, quod ex συνταχύνειν
 ortum censet et inde συνταχύνειν αὐτῷ propos. Weber SIFC NS 17, 1945, 261 ss. |
 αὐτῷ MT litt. ὃν in ras. exhibere cod. T affirmat Alberti Maia 12, 1960, 331 ss. ||
 2 χρεὼν codd. | εἶη M Ald. || 3 τε om. S | τοὺς μὲν πρότερον τοὺς δύο M Ald. |
 τοὺς πρὸ ἐκείνου] τοὺς προκειμένους D^{ac} τοῦ προκειμένου R || 4 τοῦτον κακείνον
 TRSV | ταῦτα δὲ M || 5 ὅπως] ὁπότε recognoscas ex Athenaei ὁπότε || 6 γένοιτο
 Athen. | τε om. Athen. || 7 καὶ ἐς τε τὰ ἔλεια δὲ Athen. || 8 ἐνηβητήρια] νηβ D^c
 cf. Athen., Lexx., Greg. Cor. 65 et 130, Suid. | ἐπιτηδεώτατα B²TPpM Ald.
 Greg. Cor. || 9 ἀποδέξαι CP | γένωνται M || 10 καὶ om. ABCPM | κατελίπετο
 Bekker ὑπελίπετο M ἀπελείπετο T ἀπελίπετο cett. || 11 εἴκοσι M Ald. | κατα-
 χεύουσιν C || 13 φασι om. T || 14 μοι om. DRSV || 15 ἂν om. ABC || 16 ἀναισι-
 μῶνται CD || 17 ἀκμάζουσα ἦν M || 18 τουτέων M Ald. | κάρτα om. M

πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων.) Ῥοδῶπις γενεὴν μὲν ἀπὸ Θρηίκης, δούλη δὲ ἦν Ἰάδμονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος ἀνδρὸς Σαμίου, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένετο, ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἤκιστα· ἐπεὶτε γὰρ πολλάκις κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπροπίου, 4 ὅς βούλοιο ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς ἄλλος Ἰάδμων ἀνείλετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος Ἰάδμονος ἐγένετο. Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο Ξάνθεω τοῦ Σαμίου 135 κομίσαντός μιν, ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράξου τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδός, ἀδελφεοῦ 10 δὲ Σαπφούς τῆς μουσοποιοῦ. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη καὶ 2 κατέμεινέ τε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη μέγαλα ἐκτίσαστο χρήματα (ὡς ἀνεῖναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι· τῆς γὰρ τὴν δεκάτην τῶν χρημάτων ιδέσθαι ἔστι ἔτι 3 καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ). οὐδὲν δεῖ μέγαλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι· 13 ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημήιον ἐωντῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι ποίημα ποιησαμένη τοῦτο, τὸ μὴ τυγχάνει ἄλλῳ ἐξευρημένον καὶ ἀνακεῖ- μενον ἐν ἱερῷ, τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφούς μνημόσυνον ἐωντῆς. τῆς ὧν 4 δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ὀβελοὺς βουπόρους πολλοὺς σιδηρε-

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 2 (ad ἐπαφρόδιτος) ἐπιθυμητὴ κατὰ ἀσέλγειαν τοῖς τότε ἀνθρώποις B 135, 4 ὀβελοὺς βουπόρους· μεγάλους B

T 7—p. 224, 3 Paus. Att. (Erbse, Unters. z. d. attizist. Lexika, Abh. d. Dt. Akad. d. Wiss. 1949, 2) p. 207 Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα· ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί. Ἀπελ- λᾶς δὲ ὁ Ποντικός οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν

3 Suid. λογοποιός· ὁ ὕψ· ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος || 5 Λέξ. ποιητῶν· ἀντέκτισις, τίσις. Suid. ποιητῶν· τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον. Bachmann Anecd. I 344 idem ac Suid. || 18 Λέξ. βουπόρους· ὀβελοὺς μεγάλους. Hes. βουπόρους ὀβελοὺς· μεγάλους ὀβελίσκους. Suid. βουπόρους· παρὰ Ἡροδότῳ ὀβελοὺς μεγάλους

1 ἦν λιπομένη ABCM λιπομένων ἦν duce Schaefero Hude : ἦν (scil. ἀκμάζουσα) λιπομένων. Ῥοδῶπις distinxi, alii edd. post Ῥοδῶπις || 2 Ἰάδμωνος T || 3 Ἰάδμωνος οὗτος T | διέδειξε M || 4 οὐκ M | νεοτροπίου SV || 5 ὡς C || 8 μιν om. ABC T | δὲ om. DRV | μεγάλων χρημάτων M || 9 Μυτιληναίου codd. || 10 μουσοποιοῦ D | ἡλευθερώθη MDRSV || 12 ἐκτίσαστο C | ἀνεῖναι] ἀν εἶναι codd. ἀν del. Krueger, sequ. Hude: sic intelligendum est: 'pecuniam adeo multam ut liberaret (scil. pecunia) Rhodopin (scil. ex obligatione erga Charaxum) neque tamen ut sufficiat ad talem pyramidem extruendam' | Ῥοδῶπιος propos. Valckenaer Ῥοδῶπι propos. Schaefer κατὰ Ῥοδῶπιν propos. Reiske | πυραμίδα] τυραννίδα M Ald. || 13 τοιήνδε DRSV || 13, 14 ἔστι καὶ ἔτι καὶ R || 14 δεῖν D δὴ R | ἀναθεῖναι R | locum suspex. Gompertz || 15 αὐτῆς ABCPpM¹ ἐωντῆς P²M² cett. | καταλιπέσθαι C || 16 τυγχάνει propos. Stein sequ. Legrand loco IV 166, 1 nisus || 17 ἱερῷ RV | ἀναθεῖναι R

ους, ὅσον ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέπεμπε εἰς Δελφούς· οἱ καὶ νῦν ἔτι
 συννεύεται ὀπισθε μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χῖοι ἀνέθεσαν, ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ
 5 νηοῦ. φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ Ναυκρατί ἐπαφροδίτοι γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι.
 τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς πέρι λέγεται ὅδε ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ
 ἐγένετο, ὥς καὶ οἱ πάντες Ἕλληνες Ῥοδώπιος τὸ οὖνομα ἐξέμαθον· τοῦτο 5
 δὲ (ὑστερον ταύτης), τῇ οὖνομα ἦν Ἀρχιδίκη, αἰοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
 6 ἐγένετο, ἥσσαν δὲ τῆς ἐτέρης περιλεσχήμεντος. Χάραξος δὲ ὡς λυσάμενος
 Ῥοδῶπιν ἀπενόστησεν ὡς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκερτό-
 μησέ μιν. Ῥοδώπιος μὲν νυν πέρι πέπνυμαι.

- 136 Μετὰ δὲ Μυκερῖνον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα ἔλεγον οἱ ἱεῖς Σά- 10
 συχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῆσαι τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια
 ἑόντα πολλῶν τε κάλλιστα καὶ πολλῶν μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ πάντα
 προπύλαια τύπους τε ἐγγεγλυμμένους καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων
 2 μυρίην, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῶν μάλιστα. ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος ἔλεγον
 ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι ἀποδεικνύντα 15
 ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος· προστεθῆναι δὲ
 ἔτι τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε· τὸν διδόντα τὸ χρέος καὶ ἀπάσης κρατέειν τῆς
 τοῦ λαμβάνοντος θήκης, τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον τήνδε
 ἐπεῖναι ζημίην μὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος μήτε αὐτῷ ἐκείνῳ
 τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κυρῆσαι μήτ' ἐν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ τάφῳ 20
 μήτ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μήτε ἄλλον μηδένα τῶν ἑωντοῦ ἀπογενόμενον
 3 θάψαι. ὑπερβαλέσθαι δὲ βουλόμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότερον
 ἑωντοῦ βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι ἐκ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 4 (ad συννεύεται) συνηγμένοι, πεπνυκνωμένοι, συνειλεγμένοι B 135, 5
 οὐκ ἐφλυαρήθη παρά τισι τοσαῦτα περὶ αὐτῆς, ἀκαίρως οὐκ ἐλέχθη, ὅσα καὶ περὶ τῆς
 ἄλλης. τὸ γὰρ εἰπεῖν τινὰς πυραμίδας αὐτὴν πεποιηκέναι φλυαρίαν ὁ ἱστορικός
 ἐλογίσατο. διὰ τοῦτο εἶπεν· ἥσσαν περιλεσχήμεντος (περιλεσχήμεντος scr.) B 136, 1
 (ad μακρῶν) πολλῶν B

T 3 Athen. 596d φιλεῖ . . . πως ἡ Ναύκρατις, ὡς ὁ Ἡρόδοτος φησιν, ἐπαφροδίτους
 ἔχειν τὰς ἐταῖρας

7 Hes. περιλεσχήμεντος· περιποιητός, περιλάλητος

2 συννεύεται CT συννέεται DRSV | ἀντίοι DRSV || 3 αἱ om. DRSV || 4 ὁ
 om. ABT | τι] τοι ut vid. M || 5 οἱ om. M Ald. | τοῦνομα M Ald. || 7 κρέσσων
 RSV | περὶ λέσχην οὗτος DRSV | λυσάμενος D¹RV || 8 ὡς] ἐς PMDRSV, cf.
 II 121 ε 4; III 140, 1; IV 125, 1 | Μυτιλήνην ABCTPMRSV | ἐν om. DRSV ||
 10 ἱεῖς γενέσθαι Ἀσυχιν M Ald. ἱεῖς Ἀσυχιν cett. ἱεῖς Σάσυχιν scripsi duce
 Bunsenio coll. Diod. I 94 || 11 ποιῆσαι μιν τῷ DRSV || 12 τε] τε καὶ C || 13 εἰ
 γεγλυμμένους ABPM εἰ λελεγμένους C || 15 ἀμαξίης DRSV || 16 προστεθεῖναι

DSV^c προστεθεῖναι R || 17 τούτῳ τῷ] τῷ M τούτῳ τὸ R | τόδε DRSV || 19 μὴ]
 καὶ μὴ M Ald. | μήτε] μὴ δὲ ABCTPM || 20 πατρὶ codd. || 21 τὸν T || 22 ὑπερ-
 βαλλέσθαι D¹V || 23 βασιλέας ἑωντοῦ M ἑαντοῦ βασιλέας C

πλίνθων ποιήσαντα, ἐν τῇ γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολλημένα τάδε λέγοντά ἐστι· 'μή με κατονοσθῆς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας· προέχω 4 γὰρ αὐτέων τοσοῦτον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν· κοντῶ γὰρ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὃ τι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῶ κοντῶ, τοῦτο συλλέγον-
5 τες πλίνθους εἵρυσαν καὶ με τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν.'

Τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι· μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι ἄνδρα 137 τυφλὸν ἐξ Ἀνύσιος πόλιος, τῷ ὄνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτῳ βασιλεύοντος ἐλάσαι ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ Αἰθιοπίας τε καὶ Σαβακῶν τὸν Αἰθιοπῶν βασιλέα. τὸν μὲν δὴ τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα ἐς τὰ 2
10 ἔλα, τὸν δὲ Αἰθιοπία βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἔτεα πενήτηκοντα, ἐν τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδέξασθαι· ὅπως τῶν τις Αἰγυπτίων ἀμάρτοι τι, κτείνειν 3 μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν, τὸν δὲ κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ἐκάστῳ δικάζειν ἐπιτάσσοντα χῶματα χοῦν πρὸς τῇ ἐωντῶν πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν ἀδικούντων· καὶ οὕτω ἔτι αἱ πόλεις ἐγένοντο ὑψηλότεραι. τὸ μὲν 4
15 γὰρ πρῶτον ἐχώσθησαν ὑπὸ τῶν τὰς διώρυχας ὀρυζάντων ἐπὶ Σεσώστριος βασιλέως, δευτέρα δὲ ἐπὶ τοῦ Αἰθιοπῶς, καὶ κάρτα ὑψηλαὶ ἐγένοντο. ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ πολίων, ὥς ἐμοὶ 5 δοκεῖ, μάλιστα μὲν Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρὸν ἐστι Βουβάστιος ἀξιαπηνητότατον· μέζω μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πολυδαπανώτερά 20 ἐστι ἱρά, ἡδονῇ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον· ἡ δὲ Βούβαστις κατὰ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 136, 4 (ad κατονοσθῆς) καταμέμφοιο B

20 Steph. Byz.: v. ad 59, 1

13 Suid., Bachmann Anecd. I 418, Cramer Anecd. Paris. IV 176 χῶμα (χώματα Suid.) χοῦν· Ἡρόδοτος Ἱστοριῶν β' ἀντὶ τοῦ 'γῆν ὑφοῦν'

1–2 ἔστι τάδε λέγοντα DRSV || 2 κατονοσθῆς CPM Ald. κατονόσης in mg. sub obelo A man. rec. κατονομασθῆς DRSV || 4 προσέχοιτο DRSV προσχοίτο C PM || 8 ἐπ'] ἐς PMDRSV | πολλῇ χειρὶ M | Αἰθιοπία RSV | τε om. M | Σάβακον vel Σαβακὼν D^cSV | τὸν] τῶν RSV || 11 ἀμάρτοι P¹DRSV ἀμάρτη τι M ἀμάρτοι τι P²p cett. || 12 αὐτὸν DRSV | ἐκάστου ABCT || 13 δικάζοντα ἐπιτάσσειν C² | πόλι PpM Ald. || 14 οἰκεόντων DRSV | οὕτω αἱ τε πόλεις ἔτι M || 15 ὀρυζάντων om. SV || 16 καὶ om. pM Ald. || 17 ἐτέρων om. M | τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ABCTP^{ms} ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τασσομένων M γενομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ P¹DRSV || 18 μὲν Βουβάστι πόλει C ἢ ἐν Βουβάστι πόλεις PMDRSV μὲν Βούβαστις πόλις proposit. Weber BPhW 1941, 288; sed mihi videtur ἐξεχώσθη scil. χῶμα intelligendum esse vel impersonaliter construendum ('hat man einen Wall aufgerichtet'); vallum tantum aggeritur (ἐκχώννυται) neque ulla ratione illud quod super vallum aggestum ponitur, videlicet oppidum, qua de causa infra p. 226, 7–8 ἐγκεχωσμένης ὑφοῦ 'intus positae aggeris superiore loco aggesto' praetuli ne noster voce πόλις pro subiecto passivi ἐκχώννυσθαι appareat esse usus || 19 καὶ ἄλλα καὶ M Ald. || 20 ἡδονῇ DRSV | Βούβαστις] cf. Steph. Byz.

- 138 Ελλάδα γλῶσσάν ἐστι Ἀρτεμις. τὸ δὲ ἱρὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει· πλὴν τῆς
 ἐσόδου τὸ ἄλλο νῆσός ἐστι· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρυγες ἐσέχουσι οὐ
 συμμίσγονσαι ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσόδου τοῦ ἱεροῦ ἑκατέρῃ ἐσέχει,
 ἢ μὲν τῇ περιρρέουσα, ἢ δὲ τῇ, εὐρος εὐῶσα ἑκατέρῃ ἑκατὸν ποδῶν,
 2 δένδρεσι κατὰσκιος. τὰ δὲ προπύλαια ὕψος μὲν δέκα ὀργυιέων ἐστί, 5
 τύποισι δὲ ἐξαπλήχεσι ἐσκευάδεται ἀξίοισι λόγον. ἐὼν δ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει
 τὸ ἱρὸν κατορθαῖται πάντοθεν περιμόντι· ἅτε γὰρ τῆς πόλιος μὲν ἐγκεχωσ-
 μένης ὕψος, τοῦ δ' ἱεροῦ οὐ κεκινημένον, ὡς ἀρχῇθεν ἐποιήθη, ἔσοπτόν
 3 ἐστί. περιθίει δὲ αὐτὸ αἵμασι καὶ ἐγγεγλυμμένη τύποισι· ἐστί δὲ ἔσωθεν
 ἄλσος δένδρεων μεγίστων πεφυτευμένον περὶ νηὸν μέγαν, ἐν τῷ δὴ 10
 4 τῷγαλμα ἐνι· εὐρος δὲ καὶ μῆκος τοῦ ἱεροῦ πάντῃ σταδίου ἐστί. κατὰ μὲν
 δὴ τὴν ἔσοδον ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίου τρεῖς μάλιστα κη
 διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ, εὐρος δὲ ὡς τεσσέρων πλέθρων·
 τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει δ' ἐς Ἑρμέω
 139 ἱρὸν. τὸ μὲν δὴ ἱρὸν τοῦτο οὕτως ἔχει. τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ 15
 Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι· ὅψιν ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε ἰδόντα αὐτὸν
 οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκεε οἱ ἄνδρα ἐπιστάντα συμβουλευεῖν τοὺς ἱρέας
 2 τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντα πάντας μέσους διαταμέειν· ἰδόντα δὲ τὴν
 ὄψιν ταύτην λέγειν αὐτόν, ὡς πρόφασιν οἱ δοκέοι ταύτην τοὺς θεοὺς
 προδεικνύναι, ἵνα ἀσεβήσας περὶ τὰ ἱρὰ κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς 20
 ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ὦν ποιήσειν ταῦτα, ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν
 3 χρόνον ὁκόσον κεχρησθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ἐκχωρήσειν. ἐν γὰρ τῇ
 Αἰθιοπῇ ἐόντι αὐτῷ τὰ μαντήια, τοῖσι χρέωνται Αἰθίοπες, ἀνείλε, ὡς
 δέοι αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι ἔτεα πεντήκοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος

AB CT P(p)M DR SV

6 Eust. Od. 1569 (ad η 86) τὸ . . . 'ἐρηρέδαται' ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, γίνεται δὲ ἀπὸ
 τρίτου ἐνικοῦ τοῦ 'ἐρήρεισται' ἀποβολῇ τοῦ σίγμα τῆς ληγούσης καὶ πλεονασμῷ τῆς
 δα συλλαβῆς ὁμοίως τῷ 'ὠνόμασται ὠνομάδαται' . . . καὶ 'ἐσκεύασται ἐσκευάδαται'
 παρὰ Ἡροδότῳ, οἷον· τὰ προπύλαια ἐσκευάδαται || 17—18 Greg. Cor. 67 τὸ τέμ-
 νειν 'τάμνειν' λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοὺς ἱρέας — μέσους διατάμνειν

1 ἔτι R | ἱερὸν V | τῷδε D || 3 συμμίσγονται C || 4 περιρέουσα AB | οὐσα M ||
 5 δένδρεσι κατὰσκιος om. M || 6 ἀξίως DRSV | πόλει CTD || 7 ἐγκεχωσμένης AB
 CTPM, v. quod ad p. 225, 18 annotavimus || 8 ἔσοπτόν PM Ald. ἔσοπτόν C ||
 9 δέ¹ om. CDRV | αὐτῷ M | τύποις DRV || 10 μὲν ἄλσος SV | πεφυτευμένων PMD
 RSV || 11 εὐρος δέ] εὐ δὴ M || 12 εἰσοδὸν M | ὁδὸς λίθου ἐστὶ(ν) DRSV || 13 τεσ-
 σέρων CM || 14 τῇ² τῇδε T | ἐς om. ABCTM | Ἑρμαίου T || 15 οὕτω Pp Ald.
 οὕτως M cett. || 18 συλλέξαντας Greg. Cor. | διαταμεύειν C διαταμεῖν PMDRSV
 διατάμνειν Greg. Cor. || 19 δοκέειν ABCTM | ταύτην² om. D || 20 παραδεικνύναι T
 παρδεικνύναι R || 21 ποιήσει C || 22 ὅσον DRSV | ἄρχοντα P¹ DRSV ἄρξαντα P² p
 cett. | ἐκχωρήειν M Ald. || 23 χρέονται Pp || 23.24 ὡς δέοι] ὁ θς οἱ D ὁ θεός οἱ
 RSV

οὗτος ἐξῆγε καὶ αὐτὸν ἢ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς.

Ὡς δ' ἄρα οἶχεσθαι τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὶς τὸν τυφλὸν 140 ἄρχειν ἐκ τῶν ἐλέων ἀπικόμενον, ἐνθα πεντήκοντα ἔτεα νῆσον χώσας σποδῶ τε καὶ γῇ οἶκεε· ὅπως γάρ οἱ φοιτᾶν σῖτον ἄγοντας Αἰγυπτίων, ὡς ἐκάστοισι προστετάχθαι σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, ἐς τὴν δωρεὴν κελεύειν σφέας καὶ σποδὸν κομίζειν. ταύτην τὴν νῆσον οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη 2 Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν, ἀλλὰ ἔτεα ἐπὶ πλέω ἢ ἑπτακόσια οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενόμενοι βασιλεῖς Ἀμυρταίου. οὐνομα δὲ 10 ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβώ, μέγαθος δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.

Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου, τῷ οὐνομα εἶναι 141 Σεθῶν· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων ὡς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, ἀλλὰ τε δὴ ἄτιμα ποιεῦντα ἐς αὐτοὺς καὶ σφείας ἀπελέσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προτέρων βασιλέων δεδόσθαι 15 ἐξαιρέτους ἐκάστῳ δυνώδεκα ἀρούρας. μετὰ δὲ ἐπ' Αἰγύπτου ἐλαύνειν 2 στρατὸν μέγαν Σαναχάριβον βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων· οὐκ ὦν δὴ ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθέειν. τὸν δὲ ἱερά ἐς 3

AB CT P(p)M DR SV

Σχολ. 141, 2 (ad Σαναχάριβον) τὸν Σαναχηρείμ λέγει B

T 10 Steph. Byz. Ἑλβώ· νῆσος· Ἡρόδοτος δευτέρα || 15—p. 228, 13 Ios. Ant. X 1, 18—20 παραχθῆεις οὐν ὑπὸ τούτων ὁ βασιλεὺς Σαναχάριβος ἀπρακτος, ὡς ἔφη, ἀνεχώρησε καταλιπὼν τὸ Πηλούσιον. περὶ τούτου τοῦ Σαναχηρίβου καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ φησὶν, ὡς οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τῶν Αἰγυπτίων ἔλθοι βασιλέα ἱερά ὄντα τοῦ Ἡφαίστου, πολιορκῶν δὲ τὸ Πηλούσιον ἔλυσεν τὴν πολιορκίαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἠῤῥατο ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων τῷ θεῷ, ᾧ γενομένου ἐπήκοος ὁ θεὸς πληγὴν ἐνσκήπτει τῷ Ἀραβί. (πλανᾶται γὰρ καὶ τοῦτο Ἡρόδοτος οὐκ Ἀσσυρίων λέγων τὸν βασιλέα, ἀλλ' Ἀράβων.) μὲν γὰρ πληθὸς φησι μιᾷ νυκτὶ τὰ τόξα καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα διαφαιρῆναι τῶν Ἀσσυρίων καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχοντα τόξα τὸν βασιλέα τὴν στρατιὰν ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ Πηλουσίου. καὶ Ἡρόδοτος μὲν οὕτως μαρτυρεῖ ἱστορῶν, ἀλλὰ καὶ Βηρωσσὸς ὁ τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραψάμενος μνημονεύει

6 Thom. Mag. 346 (s. v. σιγῇ) οὐ μόνον 'κρύφα τοῦ δαίμονος' φαμέν, ἀλλὰ καὶ 'σιγῇ τοῦ δαίμονος'. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· σιγῇ — κομίζειν || 8 Λέξ. (seriatim conscr. tantum) Ἀμυρταίου· εἰμαρτοῦ || 15 Eust. II. 210 (ad B 227) 'ἐξαίρετοι' οὐ μόνον γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄρourkei παρὰ Ἡροδότῃ· καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ πολλῶν τὸ 'ἐξαίρετον' τίθεται

1 ἐτάρασσε D || 2 ἐκ τῆς] ἐξ RSV | Σαβακός vel Σαβάκος RSV || 4 ἄρχειν om. C || 5 φοιτᾶν C || 8 Ἀμυρταίου R (cf. Lexx.) | τριηκόσια Hemmerdinger Les manuscrits 168 (T = 300 pro + = 700 perperam interpretatus est librarius) || 9 βασιλῆς M Ald. || 10 Ἑλβώ BT || 12 τοὺς μαχίμους conl. Legrand || 13 αὐτὸν TRV^{ac} || 14 τῇ·σι M | προτέρων] πρόσθε(v) DRSV | βασιλῆων M Ald. || 16 τε καὶ Ἀσσυρίων] cf. Ioseph. || 17 δὴ] δὲ DRSV

- ἀπορίην ἀπειλημένον ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον πρὸς τῷγαλμα ἀποδύ-
 ρεσθαι, οἷα κινδυνεύει παθεῖν· ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον
 καὶ οἱ δόξαι ἐν τῇ ὄφει ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐδὲν πείσεται
 ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν· αὐτὸς γάρ οἱ πέμψει τιμωροὺς.
 4 τούτοις δὴ μιν πύσνον [τοῖσι ἐνυπνίοις] παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς 5
 βουλομένους οἱ ἔπεσθαι στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ (ταύτῃ γὰρ εἰσι
 αἱ ἐσβολαί)· ἔπεσθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων μὲν οὐδένα ἀνδρῶν, κατήλους δὲ
 5 καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους τοῖσι
 ἐναντίοις αὐτοῖς ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ἀρουραῖους κατὰ μὲν φαγέειν
 τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα, πρὸς δὲ τῶν ἀσπίδων τὰ 10
 ὄχανα, ὥστε τῇ ὕστεραίῃ φευγόντων σφέων γυμνῶν ὅπλων πεσέειν πολλοὺς.
 6 καὶ νῦν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου λίθινος ἔχων
 ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμμάτων, τάδε ἔς ἐμέ τις ὀρέων εὐσεβὴς
 ἔστω·
 142 Ἐς μὲν τοσόνδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοι τε καὶ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον ἀποδεικνύντες 15
 ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἱερεῖα τοῦτον τὸν τελευταῖον

AB CT P(p)M DR SV ad quos ab ἐνθαῦθα (141, 5) usque ad μῦν (141, 6)
 accedit b

Σχόλ. 141, 4 (ad χειρώνακτας) χειροτέχνας καὶ τῆς μέσης B 141, 5 (ad τὰ
 ὄχανα) τοὺς πόρπακας, τοὺς δεσμούς B

T 8—13 Eust. II. 35 (ad A 39) Ἡρόδοτος δὲ καὶ Αἰγυπτιακὴν ἐκτίθεται ταύτην, ὅτι
 Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων εἰς Αἴγυπτον ἐπιχυθέντες μῦες ἀρουραῖοι κατ-
 ἐφαγον μὲν τοὺς φαρετρεῶνας καὶ τὰ τόξα, πρὸς δὲ γε τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε
 τῇ ὕστεραίᾳ φευγόντων αὐτῶν γυμνῶν ὅπλων πεσεῖν πολλοὺς. καὶ ἔστηκεν ὁ τῆς
 Αἰγύπτου τότε βασιλεὺς ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν

4 Greg. Cor. 141 τὸ πολεμεῖν ἄντιάζειν λέγουσι || 11 Λέξ. ὄχανα· ἀσπίδων
 πόρπακες καὶ οἱ δεσμοὶ (ὄχανα ἀσπίδων· πόρπακες καὶ δεσμοὶ Lexx. alphab. ord.
 conscr.). Hes. ὄχανον· ὁ τῆς ἀσπίδος πόρπαξ καὶ ὁ δεσμός. (ὀχάνοισι χεῖρα τιθέμενοι
 fort. legendum Anaer. 91 (81 D.), unde illud Photii et Suidae ὀχάνοις· δεσμοῖς, quod
 irrepsit in Herodoteas Lexx.)

1 ἀπειλημένον codd., em. Reiske, cf. I 24, 4; VIII 109, 2 | ἐλθόντα R | ἀποδύ-
 ρασθαι M Ald. || 2 κινδυνεύειν DRSV || 3 ὄφει AB¹ | θαρσύνειν DRSV || 4 τῶν D |
 πέμψει ABCTP || 5 δὴ μιν] μὲν δὴ pM Ald. | τοῖσι ἐνυπνίοις] τοῖσι Αἰγυπτίοις DR
 SV del. Gomperz (glossa marginalis in textum irrepsisse videtur) | Αἰγυπτίοις C¹ ||
 6 οἱ om. M || 7 μὲν om. MR || 8 χειρώνακτας vel χειρονάκτας D¹SV χειρώνακτας
 vel χειρωνάκτας D² cett. | ἀγοραίους R | ἐνθαῦθα b | sic intellige: 'mures agrestes
 nocte advenientes perfusos super illos [vel ipsos] adversariorum comedisse phare-
 tras . . .'; aliter intelligit Eust. (Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων): ἀπικομένοις
 propos. Schaefer, sequ. Hude | τοῖς D || 9 αὐτοῖς om. R, secl. Reiske Hude ||
 10 αὐτέων M Ald. | πρὸς δὲ γε Eust. || 11 ὅπλων PMDRSV Eust. ἀνόπλων AB
 CT, quod utpote glossema ad γυμνῶν del. Stein || 12 ἐν om. DRSV || 13 οἱ
 om. MSV || 16 βασιλέως A¹B¹

βασιλεύσαντα μίαν τε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίας γενεὰς ἀνθρώπων
 γενομένας καὶ ἐν ταύτησι ἀρχιερέας καὶ βασιλέας ἑκατέρους τοσούτους
 γενομένους. καίτοι τριηκόσiai μὲν γενεαὶ ἀνδρῶν δυνέεται μύρια ἕτεα 2
 (γενεαὶ γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἕτεά ἐστι), μιῆς δὲ καὶ τεσσαράκοντα ἔτι
 5 τῶν ἐπιλοίπων γενεῶν, αἱ ἐπῆσαν τῇσι τριηκοσίῃσι, ἐστὶ τεσσαράκοντα
 καὶ τριηκόσια καὶ χίλια ἕτεα. οὕτως ἐν μυρίοισι τε ἕτεσι καὶ χιλίοισι καὶ 3
 πρὸς τριηκοσίοισι τε καὶ τεσσαράκοντα ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα
 γενέσθαι· οὐ μὲν οὐδὲ πρότερον οὐδὲ ὕστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι
 Αἰγύπτου βασιλεύσει γενομένοις ἔλεγον οὐδὲν τοιοῦτον. ἐν τοίνυν τούτῳ 4
 10 τῷ χρόνῳ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι· ἐνθα τε νῦν
 καταδύεται, ἐνθεῦτεν δις ἐπαντεῖλαι, καὶ ἐνθεν νῦν ἀνατέλλει, ἐνθαῦτα
 δις καταδύναι· καὶ οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι,
 οὔτε τὰ ἀπὸ τῆς γῆς οὔτε τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφί γινόμενα οὔτε τὰ
 ἀμφὶ νόσους οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους.
 15 Πρότερον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν Θήβῃσι γενεηλογήσαντί τε 143
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ
 ἱερεῖς τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἑμεωυτὸν· ἐσαγαγόντες 2
 ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὼν μέγα ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσὸς ξυλίνους
 τοσούτους, ὅσους περ εἶπον· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἵσταται ἐπὶ
 20 τῆς ἑωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωυτοῦ. ἀριθμύοντες ὧν καὶ δεικνύντες οἱ ἱερεῖς 3
 ἐμοὶ ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἐόντα, ἐκ τοῦ ἀγχιστα

AB CT P(p)M DR SV

10 Thom. Mag. 147 (s. v. ἐξ) ἡ 'ἐξ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐξω' τίθεται· . . . καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρῃ· τετράκις — ἀνατεῖλαι || 16 Harpogr. (s. v. λογοποιός) . . .
 καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ β'

1 τεσσαράκοντα ABCP || 1–2 ἀνθρώπων γενεὰς γενομένας PMDRSV ἀνθρώ-
 πων γενομένας γενεὰς T || 2 ἀρχιερέας PMD^oRV || 3 καίτοι] καὶ DRSV | ἀνδρῶν
 γενεαὶ ABCTPM || 4 γενεαὶ — ἕτεα haplogr. om. D | τρεῖς — 5 ἐπιλοίπων om. M |
 τεσσαράκοντα ABP | ἔτι] ἐπὶ ABCT || 5 τεσσαράκοντα ABCPD || 5–6 τριηκόσια
 καὶ τεσσαράκοντα M || 7 πρὸς om. ABCTPM | τριηκοσίοι R | τε om. CM | τεσ-
 σεράκοντα ABCPD τετταράκοντα M | οὐδένα om. M || 8 οὐ] οἱ DRV | μέντοι
 ABCTPM || 9 οὐδὲν τοιοῦτο AB τοιοῦτον οὐδὲν M Ald. || 10 ἐνθα — 11 ἐπανα-
 τεῖλαι haplogr. om. RSV || 11 ἐπανατεῖλαι MDRSV, v. grammaticam meam 180 ||
 12 καταβῆναι pM Ald. | ὑπὸ ταῦτα om. M || 13 ἀπὸ¹] ἐκ ABCTPM | ἀπὸ²] ἐκ ABC
 TPM | γινόμενα TDRV || 15 γενεηλογήσαντι MR || 15–16 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι D
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε (vocem τε om. falso loco suppl. cod. quidam perditus)
 ABTPM ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντά τι C τε ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε (τε¹ in
 fine versus) Pp¹ δὲ ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε p² om. RSV | καιδέκατον R
 ἐξ καὶ δέκατον PM || 17 ἐμοὶ συγγενηλογήσαντι M Ald. | ἐσαγόντες V || 19 ἀρχι-
 ρεὺς DP | ἵστα PMDRSV || 20 ἑαυτοῦ bis C | ἱερεῖς C || 21 μοι MDRSV |
 ἑωυτὸν ἕκαστον T ἕκαστον ἑωυτὸν M Ald.

- 4 ἀποθανόντος τῆς εἰκόνης διεξιόντες. Ἐκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν
καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκκαίδεκατον θεὸν ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμῇσει
οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον· ἀντεγενεηλόγησαν
δὲ ὧδε φάμενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν πύρῳμιν ἐκ πυρώμιος γεγονέναι
(ἐς δὲ τοὺς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν κολοσ- 5
σοὺς) 'πύρῳμιν' ἐπονομαζόμενον, καὶ οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδη-
144 σαν αὐτούς. πύρῳμις δὲ ἐστὶ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν 'καλὸς καγαθός'. ἦδη
ὦν τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυσάν σφας πάντας ἑόντας,
2 θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων
θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας οὐκ ἑόντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώ- 10
ποισι, καὶ τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς βασι-
λεῦσαι Ὡρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα Ἕλληνας ὀνομάζουσι·
τοῦτον καταπαύσαντα Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσιρις δὲ
ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.
- 145 Ἐν Ἑλλήσι μὲν νῦν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζονται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ 15
Διόνυσος καὶ Πᾶν, παρ' Αἰγυπτίοισι δὲ Πᾶν μὲν ἀρχαιότατος καὶ τῶν
ὀκτώ τῶν πρώτων λεγομένων θεῶν, Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων τῶν
δωδέκα λεγομένων εἶναι, Διόνυσος δὲ τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν δωδέκα
2 θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ ὅσα αὐτοῖ Αἰγύπτιοί φασιν εἶναι ἔτεα ἐς

AB CT P(p)M DR SV

T 4-5 Synes. de prov. 93 refert ad loc. || 7-14 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 ||
11-13 Eust. II. 346 (ad B 782) ἄλλοι τε οὖν Τυφῶνός μέμνηται περιφανοῦς ἀνδρός
καὶ Ἡρόδοτος ἐν οἷς λέγει ὅτι Ὡρος ὁ Ἀπόλλων Αἰγυπτιστί, ὃς λέγεται καταπαύσας
Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατος Αἰγύπτου || 13-14 Eust. II. 629 (ad Z 133) Ἡρόδοτος
λέγει καὶ ὅτι Ὀσιρις καθ' Ἑλλάδα γλῶσσαν ὁ Διόνυσος || 16 Eust. Od. 1435 (ad β
85) Ἡρόδοτος δὲ ἄλλον τινὰ Πᾶνα ἱστορῶν φησὶν, ὅτι Πᾶν ἀρχαιότατος παρ' Αἰ-
γυπτίοις || 17 Arrian. anab. II 16 ad locum refert || 17-18 Plut. de Hdt. mal. 13
(mor. 857) καίτοι καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἡρακλέα τῶν δευτέρων θεῶν γενέσθαι λέγει
καὶ τὸν Διόνυσον τῶν τρίτων

1 διεξιόντες om. SV | διεξιόντες διὰ πασέων, ἐς (ἕως PpM) οὐ ἀπέδεξαν ἀπάσας
αὐτάς PMDRSV (cf. lin. 5) || 2 ἀναδήσαντι ἑωυτὸν C | ἐξ καὶ δέκατον M || 3 ἀν-
θρώπων D¹ || 4 ἑκάστῳ DRSV || 5 δὲ τοὺς] ἑωυτούς SV | τεσσαράκοντα ABDS ||
5-6 ἀπέδεξαν - ἐπονομαζόμενον] ἀπηριθμήσαν αὐτούς πύρῳμιν ἐκ πυρώμιος γενό-
μενον DRSV (cf. Weber BPhW 1941, 285). sic intellige: 'cognomine vocatum piro-
mide'; voces καλὸς καγαθός usu titulorum Aegyptiaco *pirōmi* 'vir (sc. κατ' ἐξο-
χήν)' idem valere demonstrat Dowatur, Bibl. Class. Or. 10, 1965, 145ss. || 6 ἐς²
om. R || 8 πάντας] αὐτούς Athenag. || 9 ἀπηλλαγμένους TMDRSV Athen. || 10 οὐκ
ἑόντας] οἰκείοντας CDRSV || 11 τοῦτον M | αἰεὶ Athen. | ὕστερον Athen. || 12 Ὀσί-
ριος D Ὀσίρεως Athen. || 15 Ἡρακλῆς] v. grammaticam meam 68 || 16 τῶν
om. R || 17 πρώτων λεγομένων om. SV || 17-18 Ἡρακλῆς - λεγομένων om. pM
Ald.

Ἀμασιν βασιλέα, δεδήλωται μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων πλέονα
 λέγεται εἶναι, Διονύσω δ' ἐλάχιστα τούτων, καὶ τούτῳ πεντακισχίλια καὶ
 μύρια λογιζονται εἶναι ἐς Ἀμασιν βασιλέα. καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως 3
 φασὶ ἐπίστασθαι αἰεὶ τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα.
 5 Διονύσω μὲν νῦν τῷ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γενέσθαι κατὰ 4
 χίλια ἔτεα μάλιστα ἐστὶ ἐς ἐμέ, Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης κατὰ εἰνακόσια,
 Πανὶ δὲ τῷ Πηνελόπης (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμῆω λέγεται γενέσθαι ὑπὸ
 Ἑλλήνων ὁ Πάν) ἐλάσσῳ ἔτεά ἐστι τῶν Τρωικῶν, κατὰ τὰ ὀκτακόσια
 μάλιστα ἐς ἐμέ. τούτων ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι, τοῖσί τις 146
 10 πείσεται λεγομένοισι μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη ἀποδέδεκται.
 εἰ μὲν γὰρ φανεροί τε ἐγένοντο καὶ κατεγύρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι,
 κατὰ περ Ἡρακλῆς ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος καὶ δὴ καὶ Διόνυσος ὁ
 ἐκ Σεμέλης καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηνελόπης γενόμενος, ἔφη ἄν τις καὶ τούτους
 ἄλλους γενομένους ἄνδρας ἔχειν τὰ ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων
 15 θεῶν· νῦν δὲ Διόνυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες, ὡς αὐτίκα γενόμενον ἐς 2
 τὸν μηρὸν ἐνεργάσατο Ζεὺς καὶ ἦναικε ἐς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου
 εἴσσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ Πανὸς γε πέρι οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν, ὅκη ἐτράπετο
 γενόμενος. δῆλα ὧν μοι γέγονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων
 τὰ οὐνόματα ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν. ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο χρόνον, ἀπὸ
 20 τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν.
 Ταῦτα μὲν νῦν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι· ὅσα δὲ οἱ τε ἄλλοι ἄνθρωποι 147
 καὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις κατὰ ταύτην τὴν
 χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω, προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς
 ὄψιος.

AB CT P(p)M DR SV

[Αμ]α[σιν] — βα[σιλεα] (145, 2) Pap. Fackelmann 7

Σχολ. 145, 3 (ad λογιζόμενοι) ψηφίζοντες B

T 15–17 Eust. Dion. 1153 Ἡρόδοτος . . . περὶ που τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦ-
 τον τελεσφορεῖ λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεργάσατο (ἐνεργά-
 σατο codd. duo) καὶ ἦνεγκεν εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὔσαν

1 πλείονα ABCT πλεω Pap. Fackelmann || 5–6 κατὰ χίλια ἔτεα] κατὰ ἐξα-
 κόσια ἔτεα καὶ χίλια codd. quod ex κατὰ χ' ἔτεα et inde κατὰ ἐξακόσια ἔτεα supra
 lin. in κατὰ χίλια correcto verisimillime ortum est; errorem in generationum numero
 suspicabantur edd. omnes et variis modis textum restituunt || 6 Ἡρακλεῖ — 9 ἐς
 ἐμέ haplogr. om. C¹ | ἐνακόσια D^{ac} ἐννακόσια D^cRSV εἰνακόσια ἔτεα ABC
 εἰνακόσια ἐτη T || 7 τῷ ἐκ Πηνελόπης ABCTPM || 8 τὰ haplogr. om. CTPMD
 RSV || 10 ὧν om. M | ἀποδέδεικται M || 12 Ἡρακλέης MDRSV | καὶ² om. M ||
 14 ἄνδρας γενομένους ABCT || 15 δὲ] τε DRSV || 16 ἀνεργάσατο MS Eust. codd.
 plur. ἐργάσατο A¹BC ἐργάσατο A²T | Νύσαν T Eust. || 18 μοι ὧν ABCTPM |
 ἐγέγονε(v) DRSV || 21 ὅσα — 22 λέγουσι om. T | τε om. ABC || 23 αὐτοῖς M
 (ut vid.) Ald.

2 Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι μετὰ τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα
 (οὐδένα γὰρ χρόνον οἷοί τε ἦσαν ἄνευ βασιλέως διαιτᾶσθαι) ἐστήσαντο
 3 δυνάδεκα βασιλέας δυνάδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι
 ἐπιγαμίας ποιησάμενοι ἐβασίλευον νόμοισι τοῖσδε χρεώμενοι, μήτε κατ-
 4 αιρέειν ἀλλήλους μήτε πλέον τι δίζησθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου εἶναι 5
 τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἵνεκα τοὺς νόμους τούτους ἐποιέοντο
 ἰσχυρῶς περιστέλλοντες· ἐκέχρηστο σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοι
 ἐς τὰς τυραννίδας τὸν χαλκῆ φιάλῃ σπείσαντα αὐτῶν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ
 Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύσειν Αἴγυπτον (ἐς γὰρ δὴ τὰ πάντα
 148 ἱερά συνελέγοντο). καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ, δόξαν δέ 10
 σφι ἐποιήσαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς λίμνης τῆς Μοιρίδος κατὰ
 Κροκοδείλων καλεομένην πόλιν μάλιστα κη κείμενον, τὸν ἐγὼ ἤδη εἶδον
 2 λόγον μέζω. εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν
 συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου τε ἂν καὶ δαπάνης φανείη ἑόντα τοῦ
 λαβυρίνθου τούτου. καίτοι ἀξιόλογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ἐστὶ νηὸς καὶ ὁ 15
 3 ἐν Σάμῳ. ἦσαν μὲν νῦν καὶ αἱ πυραμίδες λόγον μέζονες καὶ πολλῶν
 ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἀνταξίη, ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος
 4 καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεκα μὲν εἰσι αἱ αὐλαὶ κατὰ-
 στεγοὶ ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἑξ μὲν πρὸς βορέω, ἑξ δὲ πρὸς νότον τετραμ-
 μέναι, συνεχέες, τοῖχος δὲ ἑξῴθεν ὁ αὐτὸς σφρας περιέρχει. οἰκήματα 20
 δ' ἔνεστι διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια
 5 ἀριθμόν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα. τὰ μὲν νῦν μετέωρα τῶν
 οἰκημάτων αὐτοὶ τε ὠρῶμεν διεξιόντες καὶ αὐτοὶ θεησάμενοι λέγομεν, τὰ
 δὲ αὐτῶν ὑπόγαια λόγοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεστεῶτες τῶν

AB CT P(p)M DR SV

T 11–12 Steph. Byz. Κροκοδείλων πόλις· πόλις ἐν τῇ Μοιρίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ.
 Ἡρόδοτος δευτέρα

2 οἷω RV | βασιλέως CTP || 3 ἐς δυνάδεκα μοίρας ABCTPM (cf. II 4, 1, VII
 121, 2) || 4 τοῖσδε BCTM τοῖσι δὲ vel τοῖσιδε rell., v. grammaticam meam 114 |
 χρεώμενοι Pp || 5 δίζησθαι B¹PD || 6 δὲ om. ABCT | ἐποιέοντο] ἐμοὶ ποιεῦντο
 DRV || 7 ἰσχυροὺς DRSV | ἐκέχρηστο CDRSV || 8 αὐτῶν ἐν τῷ] αὐτὸν ἐν τῷ T
 ἂν τῶν ἐν τῷ D ἂν τῷ S ἂν τῶν RV || 9 ἐς] ὡς RS δὲ D^{ac}V ὡς D^c || 11 Μό-
 ριος TD^cRSV || 12 πόλιν om. M | ἶδον PDRSV || 13 μέζω λόγον M | μεῖζω V |
 ad τὰ in mg. sub obelo annotat ἐς τὰ A² | ἀπόδεξιν D || 14 συλλογήσαιο D | τε]
 τὰ S τὸ V || 15 γε] δὲ SV | νηὸς ἐστὶ ὁ M | νηὸς DRSV || 16 μέζονος V || 17 με-
 γίστων PpM Ald. | ἀνταξίη RV om. M || 18 αἱ om. ABCTPM || 19 βορέην PM
 DRSV || 20 ἑξῴθεν om. SV | σφρας om. M || 21 ὑπόγαια R | ἐπ' — 22 ἑκάτερα
 om. T | ἐπ'] ὑπ' RSV || 21–22 τρισχίλια ἀριθμόν <τὰ πάντα>, πεντακοσίων propos.
 Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || 23 ὠρῶμεν Pp Ald. ὠρέωμεν C ὠρέωμεν TM ||
 24 αὐτέων M Ald. | ὑπόγαια R ὑπόγαια V^{ac}

Αἰγυπτίων δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον φάμενοι θήκας αὐτόθι εἶναι
 τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβύρινθον τοῦτον οἰκοδομησαμένων βασιλέων καὶ τῶν
 ἱρῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν μὲν κάτω πέρι οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόν- 6
 τες λέγομεν, τὰ δὲ ἄνω μέζονα ἀνθρωπείων ἔργων αὐτοὶ ὠρῶμεν, αἱ τε
 5 γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων καὶ οἱ ἐλιγμοὶ διὰ τῶν ἀλλέων ἐόντες ποικιλώ-
 τατοι θῶμα μυρίον παρέρχοντο ἐξ ἀλλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιούσι καὶ ἐκ
 τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων καὶ ἐς
 ἀλλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων. ὀροφὴ δὲ πάντων τούτων λιθίνη κατὰ περ οἱ 7
 τοῖχοι, οἱ δὲ τοῖχοι τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, αὐτὴ δὲ ἐκάστη περίστυ-
 10 λος λίθου λευκοῦ ἁρμοσμένου τὰ μάλιστα· τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος
 τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ζῶα μέγала
 ἐγγέγλυπται· ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιήται.

Τοῦ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιούτου θωῦμα ἔτι μέζον παρέχεται 149
 ἡ Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ λαβύρινθος οὗτος οἰκοδόμηται·
 15 τῆς τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι
 (σχοίωνων ἐξήκοντα ἐόντων) ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν·
 κεῖται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορρῆν τε καὶ νότον ἐοῦσα βάθος, τῇ βαθυ-
 τάτῃ αὐτὴ ἐωντῆς, πεντηκοντόργυιος. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ 2
 ὀρυκτῆ, αὐτὴ δηλοῖ· ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστᾶσι δύο πυρα-
 20 μίδες τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσιν πεντήκοντα ὀργυιάς ἑκατέρῃ, καὶ τὸ
 κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον τοσοῦτον, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπεστι
 κολοσσὸς λίθινος κατήμενος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν 3
 ὀργυιέων (αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰσὶ στάδιον ἑξάπλευρον, ἑξαπέδου
 μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης καὶ τετραπήχεος, τῶν ποδῶν μὲν τετραπα-
 25 λαίστων ἐόντων, τοῦ δὲ πήχεος ἑξαπαλαίστου). τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ 4

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 149, 2 (ad κολοσσός) ἀγαλμα, ἀνδρείας B

2 τὸν] τὴν T | τούτων ABT || 4 ἀνθρωπείων ut vid. D¹ ἀνθρωπίων R¹ ἀν-
 θρωπέων D² ἀνθρωποίων V | ὠρῶμεν PpT ὀρῶμεν DRSV ὠρέωμεν CM ||
 5 στεγέων] γέων SV | ἐλιγμένοι ABC T | ποικιλότατοι T || 6 θῶμα CPMDRSV |
 παρέχοντο D^a M Ald. | ἐς] εἰς V καὶ R || 7 ἐς στέγας τε RS ἐστέγασται V ||
 8 ἄλλας om. MDRSV | τούτων πάντων M | κατὰ περ om. T || 9 οἱ δὲ τοῖχοι ha-
 plogr. om. TDRSV | ἐγγεγλυμένων CP γεγλυμμένων DRSV | ἐκάστη — 10 τῆς
 δὲ haplogr. om. SV || 11 τεσσαρακοντόργυιος TMV || 12 αὐτὴν — 13 τοιούτου
 om. RSV || 13 θῶμα TD¹ | μεῖζον V | παρέχεται] παρῆ V πάρεστιν S || 14 Μύριος
 RSV | ὀκοδόμηται M || 15 τῆς περιόδου secl. Legrand || 16 ἴσοι] v suprascr. fini
 vocis A¹ || 17 κέεται CTPpM | ἡ λίμνη μακρὴ M | βορρῆν DRSV || 18 αὐτὴ om. CP¹
 hab. P² p cett. || 21 ὀκοδόμηται M | τοσοῦτο ABTPM | ἀμφοτέροις T || 22 κατήμε-
 νος D | τούτω DRSV || 23 δίκαιαι om. SV | ἑξαπέδον CTP || 24 μὲν¹] δὲ DRS(?) V
 secl. Krueger Hude τε scr. Stein | μετρεομένης MRV | τετραπαλαίστων et ἑξα-
 παλαίστου] sed cf. I 50, 2 || 25 τῇ om. C

- λίμνη αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι (ἄνδρος γὰρ δὴ δεινῶς ἔστι <ῆ> ταύτη), ἐκ
 τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσθῆται καὶ ἐξ μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν
 5 λίμνην, ἐξ δὲ μῆνας ἔξω ἐς τὸν Νεῖλον αὐτὶς· καὶ ἐπεὶ μὲν ἐκρέη ἔξω,
 ἦδε τότε τοὺς ἐξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆιον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἐκάστην
 τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων, ἐπεὶ δὲ ἐσίη τὸ ὕδωρ ἐς αὐτήν, εἴκοσι 5
 150 μνέας. ἔλεγον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ ὥς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκδιδοῖ
 ἡ λίμνη αὕτη ὑπὸ γῆν τετραμμένη τὸ πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν μεσόγαιαν
 2 παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ Μέμφιος. ἐπεῖτε δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρων
 τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἔοντα — ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν — εἰρόμην τοὺς ἄγχιστα
 οἰκούντας τῆς λίμνης, ὅκου εἶη ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρασαν μοι 10
 ἵνα ἐξεφορήθῃ καὶ εὐπετέως ἐπειθον· ἦδεα γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ
 3 Ἀσσυρίων πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτον. τὰ γὰρ Σαρδαναπάλλον τοῦ
 Νίνου βασιλέως ἔοντα μεγάλα χρήματα καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι
 καταγαίοισι ἐπενόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι. ἐκ δὴ ὧν τῶν σφετέρων οἰκίων
 ἀρξάμενοι οἱ κλῶπες ὑπὸ γῆν σταθμεύοντες ἐς τὰ βασιλῆα οἰκία ὤρυσσον, 15
 τὸν δὲ χοῦν τὸν ἐκφορεόμενον ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὅπως γένοιτο νύξ, ἐς τὸν
 Τίγριν ποταμὸν παραρρέοντα τὴν Νίον ἐξεφόρεον, ἐς δὲ κατεργάσαντο,
 4 ὅ τι ἐβούλοντο. τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ <κατὰ> τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ
 λίμνης ὀρυγμα γενέσθαι, πλὴν οὐ νυκτός, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην ποιεύμενον·
 ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν, ὁ δὲ 20
 ὑπολαμβάνων ἔμελλε διαχέειν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται
 ὀρυχθῆναι.
- 151 Τῶν δὲ δώδεκα βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων ἀνὰ χρόνον, ὥς
 ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ ὑστάτῃ τῆς ὀρετῆς μελλόντων
 κατασπείσειν ὁ ἀρχιερεὺς ἐξήνεια σφι φιάλας χρυσέας, τῇσί περ ἐώθεσαν 25
 2 σπένδειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ ἑνδεκα δώδεκα ἑοῦσι. ἐνθαῦτα ὥς οὐκ
 εἶχε φιάλην ὁ ἔσχατος ἑστειὼς αὐτῶν Ψαμμήτιχος, περιελόμενος τὴν

AB CT P(p)M DR SV

1 δὴ δεινῶς] δεινῶς DRV | ῆ add. Reiske || 3 αὐθις ABTD RV | ῥέη M ||
 4 ἦδε B || 6 ἐς Λιβύην ABCT || 7 τετραμμένη C τετραμένη T | μεσόγειαν SV με-
 σόγαιαν R || 8 ὤρων T P P ὤρων RSV ὤρων C || 9 ἡρόμην ABCTPM εἰρόμην
 SV || 11 ἐξορύχθη M ἐξεφορήθη T | ἦδε R ἦδε C | λόγον ACT o in ω corr.
 et λόγῳ in mg. adscr. A man. post. λόγων B || 12 πόλει ABCTD² | ἕτερόν τι
 τοιοῦτο P p M Ald. | Σαρδαναπάλλον MRSV || 13 βασιλέως M | ἔοντα χρήματα
 μεγάλα T χρήματα ἔοντα μεγάλα M Ald. || 14 καταγαίοισιν RSV | οἰκίων ABCT
 PM || 15 σταθμεύοντες MD^c Ald. | ὤρυσσον S ὤρυσσον R || 16 δὲ om. C | ἐκφε-
 ρόμενον TPMD RSV | ἐκ] τὸν ἐκ DRV | γίνοιτο DRSV || 17 Τίγριν TPDRSV |
 παραρρέοντα ABCDR | τὴν] τὸν T || 18 κατὰ add. Krueger, sequ. Hude || 21 αὕτη
 RV || 23 δώδεκα V | χρεωμένων P χρεωμένων p cett. | ἀνὰ χρόνον om. M ||
 24 εορετῆς AB || 25 ἀρχιερεὺς PD^c S | ἐξήνεια CP ἐξήνεια καὶ R || 27 αὐτέων M
 Ald. | Ψαμμήτιχος CP

κυνήην ἐοῦσαν χαλκήν ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας δὲ καὶ οἱ ἄλλοι
 ἅπαντες ἐφόρεον βασιλέες καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχοντες. Ψαμμήτιχος μὲν 3
 νυν οὐδενὶ δολερῷ νόῳ χρεώμενος ὑπέσχε τὴν κυνήην, οἱ δὲ ἐν φρενὶ
 λαβόντες τό τε ποιηθὲν ἐκ Ψαμμήτιχου καὶ τὸ χρηστήριον, ὃ τι ἐκέ-
 5 χρηστό σφι (τὸν χαλκήν σπείσαντα αὐτῶν φιάλη τοῦτον βασιλέα ἔσεσθαι
 μούνον Αἰγύπτου), ἀναμνησθέντες τοῦ χρησμοῦ κτεῖναι μὲν οὐκ ἐδικαίω-
 σαν Ψαμμήτιχον, ὥς ἀνεύρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιῆς προνοίης
 αὐτὸν ποιήσαντα, ἐς δὲ τὰ ἔλεα ἔδοξε σφι διώξαι ψιλώσαντας τὰ πλεῖστα
 τῆς δυνάμειος, ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ὁρμώμενον μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ
 10 Αἰγύπτῳ. τὸν δὲ Ψαμμήτιχον τοῦτον πρότερον φεύγοντα τὸν Αἰθίοπα 152
 Σαβακῶν, ὃς οἱ τὸν πατέρα Νεκῶν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα τότε ἐς
 Συρίην, ὥς ἀπαλλάχθῃ ἐκ τῆς ὄψιος τοῦ ὀνείρου ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον
 Αἰγυπτίων οὗτοι, οἱ ἐκ νομοῦ τοῦ Σαῖτέων εἰσι. μετὰ δὲ βασιλεύοντα τὸ 2
 δεῦτερον πρὸς τῶν ἑνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνήην
 15 φεύγειν ἐς τὰ ἔλεα. ἐπιστάμενος ὧν, ὥς περὶ βρισμένος εἶη πρὸς αὐτῶν, 3
 ἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διώξαντας. πέμπαντι δὲ οἱ ἐς Βουτοῦν πόλιν ἐς τὸ
 χρηστήριον τῆς Λητοῦς, ἔνθα δὴ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ μαντήιον ἀψευδέστατον,
 ἦλθε χρησμός, ὥς τίσις ἦξει ἀπὸ θαλάσσης χαλκῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων.
 καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστὴ μεγάλη ὑπεκέχυτο χαλκούς οἱ ἄνδρας ἦξειν 4
 20 ἐπικούρους· χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διεληθόντος ἀναγκαίῃ κατέλαβε Ἰωνάς
 τε καὶ Κᾶρας ἄνδρας κατὰ λήϊν ἐκπλώσαντας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον,

AB CT P(p)M DR SV

T 4 Athen. 231d: v. ad 37, 1

21 Greg. Cor. 69 τὸ 'ἐκπλεύσας' ἐκπλώσας λέγουσιν· Ἡρόδοτος· κατὰ λήϊον ἐκ-
 πλώσαντες

1 ὑπέσχε τε] ὑπέσχετο R | δὲ] γὰρ pM Ald. || 2 πάντες CTPM | ἐφόρεόν τε AB
 CTP | βασιλῆες M Ald. | Ψαμμήτιχος CP | μὲν] δὲ pM Ald. || 3 δολερῷ νόῳ]
 δόλῳ M | ἐν om. DRSV || 4 τό om. M | ἐκέχρητό DSV οὐκέχρητό R || 7 οὐδε-
 μιῆς προνοίης] οὐδεμιῆς αἰτίας RSV^{ac} οὐδεμιῆς αἰτίας V^c οὐδεμιᾶς προνοίης T^c ||
 9 δυνάμειος p Ald. δυνάμειος M δύνμιος RV | ἐλαίων C | ὁρμώμενον Pp ὁρμώ-
 μενον CT Ald. ὁρμώμενον M || 10 φεύγοντα om. DRSV || 11 Σαβάκων D Σα-
 βάκων SV Σάβακων R | Νεκῶν DRSV ἐκῶν A¹ Νεκῶν in mg. A man. post.
 ἐκῶν A^o BCTP | ἀπέκτεινε A || 12 ἀπηλλάχθῃ ABV¹ || 13 Σαῖτεω TPMDRSV ||
 14–15 φεύγοντα διὰ τὴν κυνήην S || 15 ὧν] δὲ M || 16 ἐπενόει ABCT ἐπενόησε S
 ἐπενόησε V ex ἐπενόησε⁷⁸⁶ natum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189 | οἱ om. DRSV |
 ἐς²] ἐν ᾗ DRSV | ἐς² – 17 Λητοῦς secl. Herwerden, sequ. Hude || 17 ἀψευδέστατον
 μαντήιον DRV ἀψευδέστατον PpM Ald. ἀψευδέστατον χρηστήριον S || 18 ἦξει <οἱ>
 Schaefer || 19 τῶν μὲν δ' ἢ ἀπιστὴ R || 21 ἄνδρας om. R | λήϊν SV^{ac} λήϊον Greg.
 Cor.

ἐκβάντας δὲ ἐς γῆν καὶ ὀπλισθέντας χαλκῷ ἀγγέλλει τῶν τις Αἰγυπτίων
 ἐς τὰ ἔλεα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμητίχῳ ὡς οὐκ ἰδὼν πρότερον χαλκῷ ἄνδρας
 ὀπλισθέντας, ὡς χάλκεοι ἄνδρες ἀπικόμενοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ
 5 πεδῖον. ὁ δὲ μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον φίλα τε τοῖσι Ἰωσι καὶ
 Καρσί ποιέεται καὶ σφεας μεγάλα ὑπισχνέμενος πεῖθει μετ' ἑωυτοῦ 5
 γενέσθαι· ὡς δὲ ἔπεισε, οὕτω ἅμα τοῖσι [μετ' ἑωυτοῦ] βουλομένοισι
 153 Αἰγυπτίοισι καὶ τοῖσι ἐπικούροισι καταίρει τοὺς βασιλέας. κρατήσας δὲ
 Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίησε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν
 Μέμφι τὰ πρὸς νότον ἄνεμον τετραμμένα, αὐλὴν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέφε-
 ται, ἑπεὰν φανῇ, ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε ἐναντίον τῶν προπυλαίων πᾶσάν τε 10
 περιστυλον ἐοῦσαν καὶ τύπων πλὴν· ἀντὶ δὲ κιόνων ὑπεστᾶσι κολοσσοὶ
 δυωδεκαπῆχες τῇ αὐλῇ. (ὁ δὲ Ἄπις κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι
 154 Ἐπαφος.) τοῖσι δὲ Ἰωσι καὶ τοῖσι Καρσί τοῖσι συγκατεργασαμένοισι αὐτῷ
 ὁ Ψαμμήτιχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆσαι ἀντίους ἀλλήλων τοῦ Νείλου τὸ
 μέσον ἔχοντος, τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφι 15
 2 τοὺς χώρους δίδωσι καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὑπέσχετο, πάντα ἀπέδωκε. καὶ δὴ
 καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδι-
 δάσκεσθαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν
 3 Αἰγύπτῳ γεγόνασι. οἱ δὲ Ἰωνές τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους τοὺς χώρους
 οἰκησαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ χώροι πρὸς θαλάσσης ὀλίγον 20
 ἔνερθε Βουβάστιος πόλιος ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ
 Νείλου. τούτους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις ἐξαναστήσας
 ἐνθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν φυλακὴν ἑωυτοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυ-
 4 πτίων. τούτων δὲ οἰκισθέντων ἐν Αἰγύπτῳ οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι
 τούτοις τὰ περὶ Αἰγύπτου γινόμενα ἀπὸ Ψαμμητίχου βασιλέως ἀρξάμενοι 25
 πάντα καὶ τὰ ὕστερον ἐπιστάμεθα ἀτρεκέως· πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἐν

AB CT P(p)M DR SV

γλωσσ[αν] (154, 2) — οἰ[κ]ησαν (154, 3) Pap. Ox. 1092 col. I

1 ἐς] εἰς T || 2 ὡς] ὅς T | οὐχ AB = supraser. A man. post. || 5 ὑπισχνόμε-
 νος AB ὑπεσχνέμενος C (ex ὑπισχνόμενος potuit nasci) || 6 μετ' ἑωυτοῦ del.
 Abicht Curae Hdt., Progr. Iohannei Lüneburg. Pasch. 1862, Krueger Hude τε τὰ
 ἑωυτοῦ Stein || 10 ὁ om. R | οἰκοδόμησε ἐναντίων T¹ οἰκοδόμησ·ἐναντίων B ||
 11 δὲ om. M || 13 συγκατεργασμένοις B¹ || 15 ἔχοντας DRSV | τὰ στρατό-
 πεδα DRSV || 16 δίδωσι] ἀπέδωκε M | τ' ὑπέσχετο M || 17 καὶ om. ABCT |
 παρέλαβεν TRSV | διδάσκεσθαι DRSV || 18 τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν pM Ald. ||
 18—19 ἐν Αἰγύπτῳ ἐρμηνέες M || 19 τε καὶ οἱ ABCTPD Pap. Ox. 1092 τε καὶ M
 καὶ οἱ cett. | χώρους Pap. Ox. 1092 D^c rell. χρόνους PD^{ac} RSV || 20 ὥκησαν M |
 χρόνον S | ὀλίγον θαλάσσης M Ald. || 21 καλεομένῳ DRSV || 23 ἐνθεῦτε
 D¹PR | κατοίκησε(ν) D¹RSV^c | ποιουμένους T | πρὸς] πρὸ Dietsch || 25 Ψαμ-
 μητίχου pM | βασιλέως T || 26 ὕστερα DRSV | ἐπιστάμενοι T | πρῶτον T

Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. ἐξ ὧν δὲ ἐξανέστησαν χώρων, ἐν 5
τούτοις δὴ οἱ τε ὄλκοι τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρίπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι
ἐμεῦ ἦσαν. Ψαμμήτιχος μὲν νυν οὕτως ἔσχε Αἴγυπτον.

Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνήσθην ἤδη καὶ δὴ 155
5 λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίον ἐόντος ποιήσομαι· τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο
τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἔστι μὲν Λητοῦς ἱερὸν, ἐν πόλει δὲ μεγάλη ἰδρυμένον κατὰ
τὸ Σεβεννυτικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης
ἄνω. οὐνομα δὲ τῇ πόλει ταύτῃ, ὅκον τὸ χρηστήριον ἔστι, Βουτώ, ὡς καὶ 2
πρότερον ὠνόμασται μοι. ἱερὸν δ' ἔστι ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ Ἀπόλλωνος καὶ
10 Ἀρτέμιδος. καὶ ὁ γε νηὸς τῆς Λητοῦς, ἐν τῷ δὴ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς
τε τυγχάνει ἐὼν μέγας καὶ τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυιέων. τὸ 3
δὲ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. ἔστι ἐν
τῷ τεμένει τούτῳ Λητοῦς νηὸς ἐξ ἐνὸς λίθου πεποιημένος ἐς τε ὕψος καὶ
ἐς μῆκος, καὶ τοῖχος ἕκαστος τούτοις ἴσος· τεσσαράκοντα πήχεων
15 τούτων ἕκαστόν ἐστι. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς ἄλλος ἐπικείται
λίθος ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν. οὕτω μὲν νυν ὁ νηὸς τῶν 156
φανερῶν μοι τῶν περὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν ἔστι θωμαστότατον, τῶν δὲ δευτέρων
νησος ἡ Χέμμης καλευμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατῇ κειμένη 2
παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱερὸν, λέγεται δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νησος

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 154, 5 ὄλκος ἐστὶν ὁ ἀγωγὸς τοῦ ῥεύματος καὶ τὸ τοῦ δράκοντος σύρμα καὶ
τὸ τῆς τροπιδὸς ἔκταμα B

T 18 Steph. Byz.: v. ad 91, 1 || 18–19 Eust. Od. 1644 (ad x 3) καὶ Ἡρόδοτος
δὲ ἱστορεῖ, ὡς νῆσος πλωτὴ λέγεται περὶ Αἴγυπτον ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατείᾳ·
ἐκαλεῖτο δὲ ἡ τοιαύτη Ἐχεμῖς

15 Poll. VII 123 καταστεγάσματα (κατασκευάσματα vel καὶ στεγάσματα scr.) . . .
Ἡρόδοτος λέγει

1 ἀνέστησαν M Ald. | χώρων] χρόνων D || 2 δὴ] δὲ p, idem propos. Dobree in
notis Cantabr. Bibl. Univ. Pp. VI. 26 fortasse ex p a Georgiade transcripto: om. M |
ἐρίπια CTPMD²R | μέχρις DRV || 3 τὴν Αἴγυπτον DRSV || 4 δὴ om. DRSV ||
5.6 τοῦτο τὸ] τούτω A¹ τοῦτο A²B || 6 τὸ ἐν Αἰγύπτῳ secl. Cobet | πόλει CT
MDR || 7 Σεβεννυτικὸν M || 8 πόλει CTMD | ὅπου DRSV | Βουτώ — 9 ἐστὶ ha-
plogr. om. M || 9 ὠνόμασται CP | Βουτώ T || 12 ἦν om. ABCTPM (interpunctione
tamen pronomen τὸ relativum esse designat A) | θῶμα CPMDRSV || 14 καὶ
om. DRSV | τούτοις ἕκαστος M | τεσσαράκοντα ABPD τεσσαρεσκαίδεκα rectius
censet Stein || 15 ἕκαστον τούτων ἐστὶ M τούτων ἕκαστόν ἐστι Ald. | καταστέ-
γασμα] cf. Poll. | τῆς] ἐστὶ τῆς C | ἐπικείται M || 16 παρωροφίδα RSV | οὕτω]
οὗτος propos. Bekker || 17 τῶν¹] τὸ Pp | ἱερὸν V | θωμαστότατον PDRSV θαν-
μαστότατον C θανμαστότερον pM Ald. | δευτέρον propos. Gomperz || 18 ἡ Χέμ-
μῖς] Ἐχεμῖς DR Ἐχεμῖς SV Eust. μ suprascr. M Χέμμῖς recognoscas e Steph.
Byz. | καλεομένη CTPM | ἐν om. B | κειμένη A || 19 ἡ νησος αὕτη εἶναι M
Ald.

- πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε πλέουσιν οὔτε κινηθεῖσαν εἶδον, τέθηπα
 3 δὲ ἀκούων, εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὲ ὧν ταύτῃ νηὸς τε Ἀπόλ-
 λωνος μέγας ἐνὶ καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύονται, ἐμπεφύκασιν δ' ἐν αὐτῇ
 4 φοῖνικες τε συχοὶ καὶ ἄλλα δένδρεα καρποφόρα καὶ ἄφρα πολλά. λόγον
 δὲ τόνδε ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοί φασιν εἶναι αὐτὴν πλωτήν, ὥς ἐν τῇ 5
 νήσῳ ταύτῃ οὐκ εὐρύση πρότερον πλωτῇ Λητῶ εὐρύσσει τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν
 πρώτων γενομένων, οἰκέουσα δὲ ἐν Βουτοὶ πόλει, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον
 τοῦτο ἔστι, Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη διέσωσε
 κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένῃ νήσῳ, ὅτε τὸ πᾶν διζήμενος ὁ
 5 Τυφὼν ἐπῆλθε θέλων ἐξευρεῖν τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. Ἀπόλλωνα δὲ καὶ 10
 Ἄρτεμιν Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσι εἶναι παῖδας, Λητοῦν δὲ τροφὸν
 αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὡρος,
 6 Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ
 οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε, τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὲ
 ποιητῶν τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα 15
 Δήμητρος. τὴν δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέσθαι πλωτήν.
- 157 Ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσι. Ψαμμήτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου τέσσαρα
 καὶ πεντήκοντα ἔτη, τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τριήκοντα Ἄζωτον τῆς Συρίας
 μεγάλην πόλιν προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς δ' ἐξεῖλε· αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος
 ἀπασέων πολλῶν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκεομένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς 20
 ἴδμεν.
- 158 Ψαμμήτιχον δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο καὶ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου, ὅς τῃ

AB CT P(p)M DR SV

T 10–12 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 || 17–21 Suid. s. v. Ψαμμήτιχος: Ὅτι
 Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκεσεν — ἴδμεν

3 Λέξ. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφῶνοι (τριφῶνοι, τριπλάσιοι Lexx. alphab. ord.
 conscr.). Greg. Cor. 131 τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τριφῶνοι.
 Hes. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφῶνοι || 4 Lex. Vind. (s. v. φορά) Ἡρόδοτος· δέν-
 δρεα — πολλά

1 ἴδον PDRSV || 2 δὲ] δὲ που T || 3 ἐμπεφύκασιν C ἐμπεφύκασιν SV ἐπεμ-
 φύκασιν R ἐμπεμφύκασιν D || 4 τε om. ABCTPM | συχοὶ RSV | καὶ καρποφόρα
 ABCTPM || 5 τοιόνδε M Ald. || 6 οὐκ εὐρύση] οἰκεούση RSV || 7 πόλει CD² || 8 δε-
 ξαμένη om. M || 9 κατακρύψασαν C | λεγομένη πλωτῇ DRSV | ὅτε δὲ τὸ S ||
 10 Ὀσίριος TrpM || 11 Ἴσιος M Athenag. | εἶναι om. M | Λητῶ ABCTPM Athe-
 nag. || 12 καὶ om. Athenag. | σωτήριαν Athenag. | σώτηραν C || 13 ἴσος A¹· ἴσης R ||
 14 Αἰσχύλος — 15 ποιητῶν om. C¹ | φράσω δὲ μῦθος M || 15 τῶν om. SV | προ-
 γενομένων] λεγομένων DRSV | θυγατέρα εἶναι M || 16 γενέσθαι] εἶναι M || 17 Ψαμ-
 μήτιχος pM | τέσσαρα ABPD || 18 Ἄζωτον SV Ἐζωτον R Ἄζωτον Suid. rell. ||
 19 ἐπολιόρκεσεν RSV Suid. | τὸ CPM δ Suid. rell. | Ἐζωτος RSV || 20 πολιο-
 ρκευμένη DRSV πολιορκευμένη Suid. || 22 Ψαμμήτιχον CPpM | δὲ om. M

διώρουχι ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν
 Δαρείος ὁ Πέρσης δεύτερα διώρουξε. τῆς μῆκός ἐστι πλόος ἡμέραι τέσσε-
 ρες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρεομένας.
 ἦκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν, ἦκται δὲ κατ' ὑπερθε ὀλίγον 2
 5 Βουβάστιος πόλις παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν
 Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὠρυκται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ
 πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα, ἔχεται δὲ κατ' ὑπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν
 τεῖνον ὄρος, ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι ἐνεῖσι. τοῦ ὧν δὴ ὄρεος τούτου παρὰ τὴν 3
 ὑπωρεὴν ἦκται ἡ διώρουξ ἀπ' ἐσπέρας μακρὴ πρὸς τὴν ἡῶ καὶ ἔπειτα τείνει
 10 ἐς διασφάγας φέρουσα ἀπὸ τοῦ ὄρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνε-
 μον ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ ἐλάχιστόν ἐστι καὶ συντομώτατον 4
 ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν
 ταύτην καλεομένην ἀπὸ τοῦ Κασίου ὄρεος τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτὸν τε καὶ
 Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰς στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον.
 15 τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον, ἡ δὲ διώρουξ πολλῶ μακροτέρῃ, ὅσῳ σκολιῶ- 5
 τέρῃ ἐστί· τὴν ἐπὶ Νεκῷ βασιλέως ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων ἀπώλοντο δυνά-

AB CT P(p)M DR SV

τη]· δε ἐλα[χιστον] (158, 4) — συν[τομωτατ]ον (158, 5) Pap. Ox. 1092 col. V

T 10 P: v. quae ad 24, 1 sunt laudata || 13 Eust. Dion. 260 ἰστέον . . . ὅτι τὸ
 Κάσιον Ἡρόδοτος ὀρίζειν φησὶ τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὴν Συρίαν

3 Eust. II. 1161 (ad Σ 544) ὅτι . . . καὶ νηῶν ἐλαιομένων τὸ ἐλαστρεῖν λέγεται,
 Ἡρόδοτος δηλοῖ ἐν τῷ τριήρεας ἐλαστρεομένας || 14 Suid. ἀπαρτὶ· ἐπίρρημά ἐστιν, ὡς
 ἀμογητί· παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰς στάδιοι ο'
 ἀπαρτὶ. Schol. Ar. Plut. 388 ἀπαρτὶ· ὁξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως· ἐπίρρημα δὲ
 ἐστὶν ὡς ἀμογητί παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον . . . κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων·
 ἀπὸ — ἀπαρτὶ. Bekk. Anecd. 418 ἀπαρτὶ· παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμέ-
 νως καὶ ἀκριβῶς· ἀπὸ — κόλπον

1 ἐπεχείρησε M | πρῶτον D || 2 διώρουξε R | τῆς — 4 ἦκται δὲ] cf. Eust.; τῆς
 μῆκος μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες (τέσσαρες SV), ἦκται δὲ RSV τῆς μῆκος
 μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ
 ἐλαστρεομένας. ἦκται δὲ D | τέσσαρες CTM || 3 ἐλαστρεομένας CTPM Eust. ||
 4 ταύτην DRSV | κατ' ὑπερθε TR θ' ὑπερ V (ex κατ' ὑπερθε censet natum
 Weber Anal. Hdt. 162) | ὀλίγον κατ' ὑπερθε M || 6 ὠρυκται R ὀρύσσεται propos.
 Bekker, sequ. Stein Hude | τοῦ Αἰγυπτίου — 7 πεδίου haplogr. om. R | Αἰγυπτὸν
 DSV || 7 δὲ om. T | κατ' ὑπερθε T || 8 ἐν τῷ λιθοτομίαι μὲν ἐνεῖσι DRSV | οὖρος
 CTPM || 9 ὑπωρεὴν DRSV || 10 φερούσας P¹ PMDRSV | οὖρος CTPM | μεσημ-
 βρίην ABC || 11 δὲ CD¹ δε Pap. Ox. 1092 δὴ rell. || 13 ταύτην om. C, habet
 Pap. Ox. 1092 | καλεομένην Pap. Ox. 1092 | ασίου D¹ ἰου Pap. Ox. 1092 |
 οὖρος CTPM ὄρος Pap. Ox. 1092 rell. | ὀρίζοντος TPMDRSV Pap. Ox. 1092 ||
 14 τούτων M | χίλιοι ἀπαρτὶ Bekk. Anecd. ο' (deb. ω'?) ἀπαρτὶ Suid., Schol. Ar.
 χίλιοι codd. Pap. Ox. 1092 || 16 βασιλέως C | ὀρύσσοντος CP | ἀπώλλοντο BC

- δεκα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο μαντηλίον ἐμπο-
 δίου γενομένου τοιοῦδε· τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι. βαρβάρους δὲ
 159 πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσους. πανσάμενος
 δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκῶς ἐτράπετο πρὸς στρατηίας, καὶ τριήρεις αἱ μὲν
 ἐπὶ τῇ βορηίῃ θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ' ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ 5
 2 Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὅλκοι εἰσι δῆλοι. καὶ ταύτησί τε ἐχρᾶτο ἐν
 τῷ δέοντι καὶ Συρίοισι πεζῇ ὁ Νεκῶς συμβαλὼν ἐν Μαγδάλῳ ἐνίκησε,
 3 μετὰ δὲ τὴν μάχην Κάδουτιν πόλιν τῆς Συρίας ἐοῦσαν μεγάλην εἴλε. ἐν τῇ
 δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι πέμψας ἔς
 Βραγχίδας τὰς Μιλησίων. μετὰ δὲ ἑκατάδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας τε- 10
 λευτᾷ τῷ παιδὶ Ψάμμῳ παραδοὺς τὴν ἀρχήν.
 160 Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν Ψάμμῳ βασιλεύοντα Αἰγύπτου ἀπίκοντο Ἡλείων
 ἄγγελοι αὐχέοντες δικαιοτάτα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ
 ἀγῶνα πάντων ἀνθρώπων καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἂν τοὺς σοφω-
 2 τάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἔς τὴν 15
 Αἴγυπτον οἱ Ἡλείοι ἔλεγον, τῶν εἵνεκα ἀπίκατο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς
 οὗτος συγκαλέεται Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους. συν-
 ελθόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπυνθάνοντο τῶν Ἡλείων λεγόντων ἅπαντα, τὰ
 κατήκει σφέας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα· ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα ἔφασαν
 ἦκειν ἐπιμαθησόμενοι, εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι τούτων δικαιοτέρον ἐπεξευ- 20
 3 ρεῖν. οἱ δὲ βουλευσάμενοι ἐπειρώτων τοὺς Ἡλείους, εἴ σφιν οἱ πολιῆται

AB CT P(p)M DR SV

ετραπε]το (159, 1) — α[ρξας (159, 3) Pap. Ox. 1092 col. VI

T 8 Steph. Byz. Κάδουτις (Κάλυτις scr.)· πόλις Συρίας· Ἡρόδοτος δευτέρῳ

7 Lex. Vind. 165: συμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ 'ἀρμόσαι' καὶ ἀντὶ τοῦ 'νοῆσαι' καὶ ἀντὶ
 τοῦ 'μαχίμως συμπλακῆναι'· Ἡρόδοτος· συμβαλὼν ἐν Μαγδάλῳ || 10 Alex. Cotya-
 ensis et Cyrill. Lex.: v. ad I 92, 2

1 μυριάδας C || 2 προεργάζεσθαι MS Ald. περιεργάζεσθαι R || 3 σφι PpM Ald. ||
 5 ἐποιήθησαν — 6 θαλάσση haplogr. om. T || 6 θαλάσση om. M | ὧν P¹pM DRSV
 τῶν Pap. Ox. 1092 P² rell. | ἐπίδηλοι ABCTPM εἰσι δῆλοι Pap. Ox. 1092 rell. ||
 7 Σύριοισι ABCTP [Σ]υρο[ισι] Pap. Ox. 1092 | Μαγδάλῳ pMD^cSV Ald. Μαγ-
 δάλῳ TR Lex. Vind. [Μαγδ]ῳλοι Pap. Ox. 1092 obelo not. nihil autem in mg.
 adscr. A || 8 Κάλυτιν recognoscas e Steph. Byz. Κάδουτι[v] Pap. Ox. 1092 || 9 εἰς
 Alex. Cot. || 10 [Β]ραγχίδας Pap. Ox. 1092 | τοὺς S τὰς Pap. Ox. 1092 rell. |
 ἔτεα πάντα ἄρξας DRSV ἔτεα ἄρξας τὰ πάντα T ετεα α[Pap. Ox. 1092 || 12 δὴ
 om. DRSV, secl. Hude || 13 ἄνδρες ἄγγελοι pM Ald. | αὐχένες C | μάλιστα DRSV |
 Ὀλυμπίᾳ M || 15 ἐπεξευρεῖν D || 16 ἀπίκοντο ABCTPMS || 17 συνεκάλεσατο M ||
 19 κατήκει] κἀτησκε C¹ ἦκει DRSV || 20 δικαιοτέρον τούτου M | ἐπεξευρεῖν R ||
 21 ἐπειρώτων CPSV

ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν καὶ σφέων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως
τῷ βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασάν σφεας οὕτω 4
τιθέντας παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτηκέναι· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανήν,
ὅπως οὐ τῷ ἀστῶ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται ἀδικέοντες τὸν ξεῖνον.
5 ἀλλ' εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι καὶ τούτου εἵνεκα ἀπικοίτατο ἐς
Αἴγυπτον, ξείνοισι ἀγωνιστῇσι ἐκέλευον τὸν ἀγῶνα τιθέναι, Ἡλείων δὲ
μηδενὶ εἶναι ἀγωνίζεσθαι. ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἡλείοισι ὑπεθήκαντο.

Ψάμμιος δὲ ἐξ ἔτεα μούνον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου καὶ στρατευσάμε- 161
νου ἐς Αἰθιοπίην καὶ μεταντίκα τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Ἀπρίης ὁ Ψάμ-
10 μιος· ὃς μετὰ Ψαμμήτιχον τὸν ἐωντοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστατος 2
τῶν πρότερον βασιλέων ἐπ' ἔτεα πέντε καὶ εἴκοσι ἄρξας, ἐν τοῖσι ἐπὶ τε
Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε καὶ ἐνανμάχησε τῷ Τυρίῳ. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς 3
γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος, τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι
λόγοισι ἀπηγγέσθαι, μετρίως δ' ἐν τῷ παρεόντι· ἀποπέμψας γὰρ στρά- 4
15 τευμα μέγα Ἀπρίης ἐπὶ Κυρηναίους μεγαλωστὶ προσέπταισε, Αἰγύπτιοι
δὲ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ δοκέοντες τὸν Ἀπρίην ἐκ
προνοίας αὐτοὺς ἀποπέμψαι ἐς φαινόμενον κακόν, ἵνα δὴ σφεων φθορὴ
γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχοι. ταῦτα δὲ
δεινὰ ποιούμενοι οὗτοί τε οἱ ἀπονοστήσαντες καὶ οἱ τῶν ἀπολομένων φίλοι
20 ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθιεύς. πυνθόμενος δὲ Ἀπρίης ταῦτα πέμπει ἐπ' αὐτοὺς 162
Ἀμασιν καταπαύσοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεῖτε ἀπικόμενος κατελάμβανε τοὺς
Αἰγυπτίους ταῦτα μὴ ποιεῖν, λέγοντος αὐτοῦ τῶν τις Αἰγυπτίων ὀπισθε

AB CT P(p)M DR SV

σφε]ων και (160, 3) — αἰ[κεοντες (160, 4) et post sex septemve versus deficientes
[Αιγυπτ]ιοι (160, 4) — γεν[εσθαι (161, 3) et inde post sex versus deficientes [ταυτ]α
[επι]μεμ[φομενοι] — [ποι]ευμενοι ου[τοι (161, 4) Pap. Ox. 1092 col. VII magis mu-
tila quam ceterae

1 καὶ σφέων om. D | καί² om. RSV | τῶν om. PpM || 1–2 ὁμοίως Ἑλλήνων
ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ M || 2 ἀγωνίσασθαι DRV ἀγωνίζεσθαι Pap. Ox. 1092 rell. ||
2, 3 οὕτω τιθέντας] οὐτιθίντας RV^c τοῦτο τιθέντας S ου[Pap. Ox. 1092 (pris-
cam lectionem θέντας recognoscit Weber Anal. Hdt. 182 οὐτὸθεντας olim existi-
tisse iudicans) || 3 οὐδὲ μίην DRSV οὐδεμίην M Ald.]μιν Pap. Ox. 1092 ||
5 βούλονται DRSV || 6 ἀγωνισθεῖσι SV || 7 εἶναι] ἐξεῖναι M Ald. | ἀγωνίσασθαι
DRV | ηλίοισι[Pap. Ox. 1092 || 8 μούνα T || 9 μεταντίκα] μετὰ ταῦτα M | ἐξε-
δέξατο τὴν βασιλείαν Ἀπρίης T ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Πρίης M Ald. || 10 Ψαμ-
μήτιχον CPrM Ψαμμήτιχον Pap. Ox. 1092 rell. || 11 πέντε] ἐν τε DRV quod
praeferit Erbse RhM 98, 1955, 120 duce V. D. de Meulenaere Bibl. du Muséon 27,
1955, 74s.]τε Pap. Ox. 1092 | ἐπεὶ DRV non exstat Pap. Ox. 1092 || 12 Σι-
δῶνα M Σιδῶνα Pap. Ox. 1092 rell. || 13 ἐγένετο DRSV | μεζόνως V || 14 γὰρ
om. SV || 15 μέγα ὁ Ἀπρίης ABCT ὁ Ἀπρίης μέγα PpM Ald. | μεγάλως DR
SV || 18 ἄρχῃ PMD^cS αἰ[Pap. Ox. 1092 || 20 ὁ Ἀπρίης P^cDRSV Ἀπρίης P^cp
cett.

- 2 στὰς περιέθηκε οἱ κυνέην καὶ περιτιθεῖς ἔφη ἐπὶ βασιλῆϊ περιτιθέναι. καὶ
τῷ οὐ πως ἀκούσιον ἐγένετο τὸ ποιούμενον, ὥς διεδείκνυε. ἐπεῖτε γὰρ
ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο
3 ὥς ἐλῶν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην. πνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ἔπεμπε ἐπ' Ἀμασιν
ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἑωυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ οὐνομα ἦν Πατάρβημις, 5
ἐντειλάμενος αὐτῷ ζῶντα Ἀμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἑωυτόν. ὥς δὲ ἀπικόμενος
τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἀμασις — ἔτυχε γὰρ ἐπ' ἵππου κατ-
4 ἡμενος — ἐπάρας ἀπεματαίσε καὶ τοῦτό μιν ἐκέλευε Ἀπρίην ἀπάγειν. ὁμῶς δὲ
αὐτὸν ἀξιοῦν τὸν Πατάρβημιν βασιλέος μεταπεμπομένον ἵεναι πρὸς αὐτόν.
τὸν δὲ αὐτῷ ὑποκρίνασθαι, ὥς ταῦτα πάλαι παρασκευάζεται ποιέειν, καὶ 10
αὐτῷ οὐ μέμψεσθαι Ἀπρίην· παρέσεσθαι γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους
5 ἄξιον. τὸν δὲ Πατάρβημιν ἔκ τε τῶν λεγομένων οὐκ ἀγνοεῖν τὴν διάνοιαν
καὶ παρασκευαζόμενον ὁρῶντα σπουδῇ ἀπιέναι βουλόμενον τὴν ταχίστην
βασιλείᾳ δηλῶσαι τὰ πρησόμενα. ὥς δὲ ἀπικέσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην
οὐκ ἄγοντα τὸν Ἀμασιν, οὐδένα λόγον αὐτῷ δόντα, ἀλλὰ περιθύμως ἔχοντα 15
6 περιταμεῖν προστάξει αὐτοῦ τά τε ὦτα καὶ τὴν ῥίνα. ἰδόμενοι δ' οἱ λοιποὶ
τῶν Αἰγυπτίων, οἱ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνεον, ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον

AB CT P(p)M DR SV

εστησ[α]ντο (162, 2) — [τὴν Πα]ταρβημις (162, 3) et Απριη]ν (162, 4) — σπο[υ]δη (162, 5) Pap. Ox. 1092 col. VIII et βουλομε]νον (162, 5) — νο[μους] (164, 2) col. IX finem paragr. 162, 5 ex alia versione (οὐτως εν τισιν αλλοις) exscripsit et in capite col. IX notavit Pap. Ox. 1092 man. II^a

Σχόλ. 162, 3 (ad τῷ) Ἀμάσιδι B 162, 3 (ad ἀπεματαίσε) ἐματαιολόγησεν, ἐμώρανεν B cf. (Lexx.) 162, 5 (ad περιθύμως) πάντῃ ὀργίλως B

8 Λέξ. ἀπεματαίσειν· ἐμώρανεν. Greg. Cor. 132 ἀπεματαίσε δὲ τὰ 'ἐμώρανεν' σημαίνει. cf. schol.

1 οἱ om. DRSV || 2 ἀκούσιον T | ἐγένετο M || 5 παρ' αὐτόν D^cR παρ' αὐτῶν D^{ac}SV παρ' εωυτον Pap. Ox. 1092 || 6 ἐντειλάμενος — ἑωυτόν om. M | ἀγειν DR SV || 7 τὸν Ἀμασιν — κατήμενος haplogr. om. C | ὁ Πατάρβημις τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε, ὁ δὲ Ἀμασις M Ald. | Τάρβημις RSV | κατήμενος om. M || 8 ἀπεματαίσε DRV | ἐκέλευσε pM Ald. | Ἀπρίην in fine vocis ἦν suprascr. A man. rec. || 9 βασιλέως CT || 10 ὑποκρίνεσθαι ABCTP | παρεσκευάζετο ABCTPM παρεσκευάζεται D¹ || 11 μέμψεσθαι A man. rec. DR μέμψασθαι cett. | αὐτόν DRSV αὐτὸς Pap. Ox. 1092 rell. || 12 ἐκ τῶν τε λόγων οὐκ DRSV Pap. Ox. 1092 || 13 ὁρῶντα T^ppM Ald. ὁρῶντα C non extat Pap. Ox. 1092 || 14 τὸ πρησόμενον pM Ald. || 15 ἄγοντα] ἔχοντα pM Ald. || 15—16 . . .] τουτον και ουκ α[γοντα τον Αμασιν] Απριης ουδε[να λογον αυτωι δοντα] αλλα περιθυ[μως εχοντα προστα]ξει περιτα[μειν αυτου την τε ρινα] και τα ωτα εν τ[ισιν] α[λλ(οις)] in summa pagina adscr. man. II^a Pap. Ox. 1092, cf. Linnér, Eranos 39, 1941, 147s. || 16 αὐτῷ λόγον pM Ald. λο[γον αυτωι] Pap. Ox. 1092¹ | προθυ[μως] D περι περιθυ[μως] M περιθυ[μως] Pap. Ox. 1092¹ || 16 [προστα]ξει περιτα[μειν αυτου τα τε ωτα κ]αι την ρι[να] Pap. Ox. 1092¹ | ἠδόμενοι C

έωντων οὕτω αἰσχυρῶς λύμῃ διακείμενον, οὐδένα δὴ χρόνον ἐπισχόντες
 ἀπιστέατο πρὸς τοὺς ἑτέρους καὶ ἐδίδουσαν σφέας αὐτοὺς Ἀμάσι. πυνθόμε- 163
 νος δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ὥπλιζε τοὺς ἐπικούρους καὶ ἤλαννε ἐπὶ τοὺς
 Αἰγυπτίους. εἶχε δὲ περὶ ἑωτὸν Κᾶράς τε καὶ Ἰωνας ἄνδρας ἐπικούρους
 5 τρισμυρίους, ἦν δὲ οἱ τὰ βασιλῆα ἐν Σαί πόλι μεγάλα ἔοντα καὶ ἀξιοθέητα.
 καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀμα- 2
 σιν ἐπὶ τοὺς ξείνους· ἐν τε δὴ Μωμέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφοτέρω καὶ
 πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων.

Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἐπτά γένη, καὶ τούτων οἱ μὲν ἱερεῖς, οἱ δὲ μάχιμοι 164
 10 κεκλέαται, οἱ δὲ βουκόλοι, οἱ δὲ συβῶται, οἱ δὲ κάπηλοι, οἱ δὲ ἐρμηνέες, οἱ
 δὲ κυβερνήται. γένη μὲν Αἰγυπτίων τσαυτὰ ἐστί, οὐνόματα δὲ σφι κέεται
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν. οἱ δὲ μάχιμοι αὐτῶν καλέονται μὲν Καλασιρίδες τε καὶ 2
 Ἐρμούβιες, ἐκ νομῶν δὲ τῶνδ' εἰσι (κατὰ γὰρ δὴ νομοὺς Αἴγυπτος
 ἅπασα διαραίρεται). Ἐρμουβίων μὲν οἶδε εἰσὶ νομοί· Βουσιρίτης, Σαίτης, 165
 15 Χερμίτης, Παπρημίτης, νῆσος ἡ Προσωπίτις καλεομένη, Ναθῶ τὸ ἡμισυ.
 ἐκ μὲν τούτων τῶν νομῶν Ἐρμούβιες εἰσι, γενόμενοι, ὅτ' ἐπὶ πλείστους
 ἐγένοντο, ἑκατάδεκα μυριάδες. καὶ τούτων βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν,
 ἀλλ' ἀνέωνται ἐς τὸ μάχιμον. Καλασιρίων δὲ οἶδε ἄλλοι νομοί εἰσι· Θη- 166
 βαῖος, Βουβαστίτης, Αφθίτης, Τανίτης, Μενδήσιος, Σεβεννύτης, Αθρι-
 20 βίτης, Φαρβαιθίτης, Θμουίτης, Ονουφίτης, Ανύτιος, Μνεκφορίτης·
 οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει, ἀντίον οἱ Βουβάστιος πόλιος. οὗτοι δὲ οἱ 2

AB CT P(p)M DR SV

ἡτα[ι (164, 2) – Σαίτης] (165, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 165 (ad ἀνέωνται) ἀνέονται γρ' ἐκ τοῦ 'ἀνίημι' ἢ ἐκ τοῦ 'έω' B

T 7 Steph. Byz. Μώμεμφις· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρω

4 αὐτὸν T || 5 τρισμυρίους om. A, in mg. sub obelo suppl. A man. rec. habet
 Pap. Ox. 1092 | πόλει C non exstat Pap. Ox. 1092 | ὄντα pM Ald. ε]οντα Pap.
 Ox. 1092 || 6 ἦσαν AB ἦσαν Pap. Ox. 1092 rell. || 7 ξένους M | δὴ Μωμέμφι
 edd. omnes δῆμω Μέμφι DRSV δη]μωι Μεμφ[ι Pap. Ox. 1092^c δη]μων Μεμφ[ι
 Pap. Ox. 1092^{ac} δὴ Μέμφι rell. | πόλει C | ἐγένοντο DRSV non exstat Pap.
 Ox. 1092 || 10 ἐρμηνέες οἱ δὲ haplogr. om. B¹ || 12 αὐτέων M Ald. αυτ[Pap. Ox.
 1092 | μὲν om. DRSV habent Pap. Ox. 1092 rell. || 13 κατὰ – 14 εἰσὶ haplogr.
 om. DR | δὴ om. Pap. Ox. 1092 || 14 διήρηται SV διαρεείρηται T ἡτα[Pap.
 Ox. 1092 | Βουσουρίτης M || 14–15 Βουσιρίτης Σαίτης Χαμμίτης Παπρημίτης T ||
 15 Χαμμίτης R | Παπρημίτης B¹ om. D | καλεομένην Αθῶ R καλεομένην
 Αθῶ D¹ || 16 τουτέων M Ald. | τῶν om. DRSV || 17 γενοίετο TPMDRSV ||
 18 ἀνέονται P¹pMDRSV ἀνέονται A² mg. ἀνέωνται P^{ms} cett., v. Scholl. | Καλα-
 σιρίων MSV^{ac} || 19 Τονίτης T | Μενδήσιος – 20 Φαρβαιθίτης om. R | Σεβεννήτης
 Αθριβήτης Φαρβαιθίτης T || 20 Θουίτης DRSV | Ονουφίτης] Κουφίτης DRSV |
 Ανύσιος RV^{ac} Ανύσιος SV^c | Μνεκφορίτης T || 21 οἱ¹ om. ABCTPM (ἀντίον
 adverbii vice potuit fungi, cf. ἀντία I 162, 1)

- νομοὶ Καλασιρίων εἰσὶ γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστον ἐγένοντο, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τούτοις ἐξεστὶ τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μούνα, παῖς παρὰ πατρός ἐκδεκόμενος.
- 167 εἰ μὲν νῦν καὶ τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν οἱ Ἕλληνες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως κρῖναι ὁρέων καὶ Θρήικας καὶ Σκύθας καὶ Πέρσας καὶ Λυδοὺς 5 καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς βαρβάρους ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ἡγεμένους πολιητέων τοὺς τὰς τέχνας μανθάνοντας καὶ τοὺς ἐκγόνους τούτων, τοὺς δὲ ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωναξίων γενναίους νομιζομένους εἶναι καὶ μάλιστα τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους. μεμαθήκασιν δ' ὧν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ μάλιστα Λακεδαιμόνιοι, ἥκιστα δὲ Κορίνθιοι ὄνουν τοὺς 10
- 168 χειροτέχνους. γέρεα δὲ σφι ἦν τάδε ἐξαιρημένα μόνουσι Αἰγυπτίων πάρεξ τῶν ἱερέων· ἄρουραι ἐξαίρετοι δυνώδεκα ἐκάστῳ ἀτελέες. ἡ δὲ ἄρουρα ἑκατὸν πήχεων ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντῃ, ὃ δὲ Αἰγύπτιος πῆχυς 2 τυγχάνει ἴσος ἐὼν τῷ Σαμίῳ. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασιν ἦν ἐξαιρημένα, τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμᾶ ὧντοί· Καλασιρίων χίλιοι 15 καὶ Ἐρμοτυβίων ἄλλοι ἐδορυφόρεον ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὸν βασιλέα· τούτοις δὲ ὧν τάδε· πάρεξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστη, ὁποῦ σίτου σταθμὸς πέντε μνέαι ἐκάστῳ, κρεῶν βοέων δύο μνέαι, οἶνον τέσσαρες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδδοτο.
- 169 Ἐπεὶ δὲ συνιόντες ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπικούρους καὶ ὁ Ἄμα- 20 σις πάντας Αἰγυπτίους ἀπίκοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ

AB CT P(p)M DR SV

Περ]σας — [ἀποτιμωτέ]ρους (167, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 167, 1 (ad ἀποτιμωτέρους) ἀτίμους, ἀδόξους, ἀδοκιμωτέρους B (cf. Lexx.)
168, 2 ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσιν μᾶν μίαν B

6 Λέξ. ἀποτιμωτέρους· ἀτίμους. Greg. Cor. 133 ἀποτιμωτέρους δὲ τοὺς ἀτίμους λέγουσιν. cf. Schol. || 8 Poll. II 151 χειρωναξία παρὰ Ἡροδότῳ || 13 Eust. II. 411 (ad Γ 246) σημειῶσαι . . . , ὅτι νῦν μὲν ἀπλῶς ἄρουρα ἢ ἀρουμένη γῆ, παρὰ δὲ Ἡροδότῳ καὶ ὠρισταὶ εἰπόντι ἄρουρα ἑκατὸν πήχεων Αἰγυπτίων πάντῃ. D fol. 107ⁱ ὃ πήχεων Αἰγυπτίων ἢ ἄρουρα

1 Καλασιρίων MSV^{ac} | ἐγένοντο M ἐγενέατο cett. γενοίατο Hude || 2 οὐδεμίαν ἐπασκῆσαι DRSV || 3 τὰ] τε DRSV | ἐς] εἰ T | μόνα AB | ἐκδεκόμενοι M Ald. || 4 οἱ om. MR || 5 ὁρέων ABT || 6 τοὺς om. DRSV habet Pap. Ox. 1092 | ἀποτιμωτέρους SV | τῶν ἄλλων ἡγεμόνους C²PpM Ald. τῶν ἄλλων ἡγεμόνους C¹ ἡγεμένους τῶν ἄλλων DRSV || 7 ἐκγόνους C || 8 ἀπαλλαττομένους T | χειρωναξίων D RS χειρωναξίων T χειρωναξίων C¹, cf. Poll. | νομίζοντες C νομίζοντας PpM Ald. || 9 εἰς M || 10, 11 τοὺς χειροτέχνους] τὰς τέχνας M || 11 ἦν om. DRSV | ἐξαιρημένα DRSV || 13 ἐστὶ om. Eust. || 14 ἐξαιρημένα D || 15 δὲ] δὴ DRSV | Καλασιρίων MS || 16 ἄλλοι om. ABCTPM ἄλλοι χίλιοι vel χίλιοι ἄλλοι propos. quidam vv. dd. | ἕκαστοι ABCT || 17 ὧν] δ' ὧν DRSV | ἀρουραίων TD^{ac} | ἐδοτο T || 19 τέσσαρες CTMSV || 20 δὲ om. C || 21 πάντας τοὺς Αἰγυπτίους M Ald. | Μώμεμφιν CT Μέμφιν PpM Ald.

ἐμαχέσαντο μὲν εὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῶν ἐλάσσονες ἐόντες κατὰ τοῦτο
 ἐσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἡδε διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα 2
 δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιλείης· οὕτω ἀσφαλέως ἐωντῶ ἰδρῦσθαι ἐδόκεε.
 καὶ δὴ τότε συμβαλὼν ἐσώθη καὶ ζωγρηθεὶς ἀπήχθη ἐς Σάιν πόλιν, ἐς
 5 τὰ ἐωντοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ Ἀμάσιος ἡδὴ βασιλῆα. ἐνθαῦτα 3
 δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο ἐν τοῖσι βασιλῆοις, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεῖπε·
 τέλος δὲ μεμφομένον Αἰγυπτίων, ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια τρέφων τὸν σφίσι τε
 καὶ ἐωντῶ ἔχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδόει τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοις.
 οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν καὶ ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρώησι ταφῇσι. (αἱ δὲ 4
 10 εἰσι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχωτάτω τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι ἀριστερῆς
 χειρὸς· ἔθαψαν δὲ Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ τούτου γενομένους βασι-
 λέας ἔσω ἐν τῷ ἱερῷ.) καὶ γὰρ τὸ τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρῳ μὲν ἐστὶ 5
 τοῦ μεγάρου ἢ τὸ τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων, ἐστὶ μέντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἱεροῦ, παστάς λιθίνη μεγάλη καὶ ἡσκημένη στύ-
 15 λουσί τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμιμημένοις καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ
 ἐν τῇ παστάδι διζὰ θυρώματα ἔστηκε, ἐν δε τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη ἐστίν.
 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῖν ἐπὶ τοιούτῳ πρῆγματι ἐξαγο- 170
 ρεύειν τοῦνομα ἐν Σαί ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε τοῦ νηοῦ παντὸς
 τοῦ τῆς Ἀθηναίης ἐχομένου τοίχου. καὶ ἐν τῷ τεμένει ὀβελοὶ ἐστῶσι 2
 20 μεγάλοι λίθινοι λίμνη τέ ἐστι ἐχομένη λιθίνη κρηπῖδι κεκοσμημένη καὶ
 ἐργασμένη εὖ κύκλῳ καὶ μέγαθος, ὥς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ ἢ ἐν Δήλῳ

AB CT P(p)M DR SV

προτε[ρον] (169, 2) — εκ [νομον] (169, 4) et ε[χομε]ν[η] — μεγαθος ω[ς] (170, 2)
 Pap. Ox. 1092 col. XII valde mutila
 Σχολ. 169, 5 (ad ἦ) ὅπου B

T 17—p. 246, 2 Athen. Legat. 28: v. ad 3, 2

1 ἐμάχοντο εὖ M | ξεῖνοι TM || 2 ἐσώθησαν CR ἐσώθησαν T | ἡδε] ἢ pM
 ἡδε ἢ S Ald. | μηδένα om. CTPM || 3 ἰδρῦσθαι ἐωντῶ M || 4 ἐσώθη CTR ||
 5 ἐαντοῦ T | οἰκία] οἰκεία SV^c βασιλῆα M || 6 τέως] ἔως DRSV || 7 ὥς om. C |
 ποιεῖ CTMSV || 9 οἱ δὲ μιν] ὁ δὲ μιν D¹ οὐδὲ μίαν C | ε]ν τη[ι] πα[ρ] Pap. Ox. 1092
 (πατρῶη ταφῇ habuisse videtur) || 10 ἀγχωτάτω AB Pap. Ox. 1092 ἀγχωτά-
 του T | μεγάλου ABV litterae λ litteram ρ suprascr. A man. rec. | εἰσιόντι DRV
 non extat Pap. Ox. 1092 || 11 χειρὸς M Ald. | πάντας om. M | τούτου] τὸ τοῦ M ||
 12 τὸ om. DRSV | σῆμα] σῶμα M om. DRSV | ἐκαστέρῳ AB ἐκατέρῳ TD
 RSV ἐκατέρῳ C || 13 ἢ τὸ τοῦ A¹ ἢ in mg. sub obelo adser. nescio quae man. A
 ἢ τὸ τοῦ B ἢ τὸ τοῦ M ἢ τούτου DRSV || 16 διζὰ D | τῇσι D || 17 οὐχ ὅσιον
 Athenag. οὐκούσιον R || 18 τόνονα D¹ τὸ ὄνομα Athenag. | ἱερῷ Athenag. ||
 19 ἐχομενα S ἐχόμενον Athenag. rell., em. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Nn. V. 26 | τοίχον C | καὶ — 20 λίθινοι non habet Athenag. | ὀβελοῖσι(v) D^{ac} RV ||
 20 τέ] δ' Athenag. || 20, 21 καὶ ἐργασμένη] καὶ ἐρμασμένη RV καὶ ἐρμασμένη D
 καὶ ἀρμασμένη S om. Pap. Ox. 1092 Athenag. || 21 εὖ] ἐν Athenag. om. D non
 extat Pap. 1092 | καὶ om. Athenag. | μέγεθος Athenag. | δοκέει Athenag.

- 171 ἡ τροχοειδὴς καλεομένη. ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ τὰ δείκηλα τῶν παθέων
 αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν νυν τοῦ-
 2 των εἰδότε μοι ἐπὶ πλέον, ὥς ἕκαστα αὐτῶν ἔχει, εὖστομα κείσθω. καὶ
 τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ
 3 ταύτης μοι πέρι εὖστομα κείσθω, πλὴν ὅσον αὐτῆς ὁσίη ἐστὶ λέγειν. αἱ 5
 Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι
 καὶ διδάσασαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναικάς· μετὰ δὲ ἐξαναστάσης πάσης
 Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων ἐξαπώλετο ἡ τελετή, οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
 Πελοποννησίων καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες διέσωζον αὐτὴν μῦθοι.
 172 Ἀπρίεω δὲ ὧδε καταραιομένην ἐβασίλευσε Ἄμασις, νομοῦ μὲν Σαῖτεω 10
 2 ἐὼν, ἐκ τῆς δὲ ἦν πόλις, οὐνομά οἱ ἐστὶ Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατ-
 ὠνοντο τὸν Ἄμασιν Αἰγύπτιοι καὶ ἐν οὐδεμιᾷ μοίῃ μεγάλῃ ἦγον ἅτε δὴ
 δημότην τὸ πρὶν ἐόντα καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος· μετὰ δὲ σοφίῃ αὐτοῦς ὁ
 3 Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη, προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν
 δὲ καὶ ποδανιπτῆρ χρύσεος, ἐν τῷ αὐτὸς τε ὁ Ἄμασις καὶ οἱ δαιτυμόνες 15
 οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε ἐναπενίζοντο· τοῦτον κατ' ὧν κόφας ἀγαλ-
 μα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποίησατο καὶ ἰδρυσεν τῆς πόλις, ὅκον ἦν ἐπιτη-

AB CT P(p)M DR SV

Τὰ μὲν δὴ (172, 2) — ἐκέλευεν (172, 5) exc. flor. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$

Σχόλ. 171, 1 (ad δείκηλα) εἰδωλα, ὁμοιώματα B

T 3 Plut. mor. 636 καὶ τὰλλα . . . εὖστομα κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 417 περὶ . . .
 τῶν μυστικῶν . . . εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 607 περὶ ὧν Αἰσχύλος ἠνί-
 ξατο καὶ ὑπεδήλωσεν εἰπὼν ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φηγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν' (Suppl. 214)
 εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον

3 Herodian. ap. Phryn. 469 εὖστομεῖν ἀντὶ τοῦ 'εὐφημεῖν'· καὶ Ἡρόδοτος εὖστομα
 κείσθω. Thom. Mag. 160 εὖστομεῖν ἀντὶ τοῦ 'εὐγλωττεῖν' καὶ ἀντὶ τοῦ 'εὐφημεῖν'·
 εὖστομα κείσθω παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'εὐφῆμως εἰρήσθω'. Schol. Soph. Phil. 201
 εὖστομ' ἔχε παῖ· εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἀντὶ τοῦ 'σιώπα'· τὸ δὲ τοιοῦτον κεχρίασται,
 ὅτι Ἑλλάνικὸς ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν· περὶ δὲ τῶνδε <εἰδότε>
 εὖστομα κείσθω

1 ἡ om. DRSV | ταύτῃ τῇ λίμνῃ P τῇ λίμνῃ ταύτῃ p cett. || 2 ποιεῦσι, τὰ
 om. Athenag. | νυν om. DRSV | τούτων] τῶνδε Schol. Soph. || 3 αὐτέων M Ald. ||
 4 πέρι om. M | καὶ] δ καὶ DRV || 5 ταύτης εἰδότε μοι S || 7 Πελαγιώτιδας R¹
 γιώτιδας SV | μετὰ] κατὰ M | πάσης secl. Stein cui consentit Legrand ('quod cum
 ὑπολειφθέντες pugnat et ex -στάσης facile per dittographiam enasci potuit') ||
 8 ὑποληφθέντες R || 10 ὧδε om. DRSV, del. Legrand ex illis quae praecedunt -ω
 δὲ repetitum iudicans | κατ+αιρημένου D || 11 ἐστὶ om. M | κατόνοντο RSV
 κατόνοντο $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ rell. || 12 οὐδενὶ \mathfrak{B} οὐδεμιᾷ \mathfrak{A} rell. | ἅτε — 13 ἐπιφανέος om. T ||
 13 πρὶν] πρότερον pM Ald. | ὁ om. D || 14 εὐγνωμοσύνη pM Ald. | οἱ ἄλλα τε]
 ἄλλα τέ οἱ DRSV οἱ ἄλλα $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ || 14.15 ἐν δὲ] ἐν δὲ C || 15 ποδανιστῆρ C | ὁ
 om. M || 16 οἱ om. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ | ἐναπενίζετο \mathfrak{A} ἐναπενίζετο \mathfrak{B} codd. litteris ea litte-
 ras on compendio suprascr. A man. post. | τοῦτον οὖν κατῶν κόφας \mathfrak{A} τοῦτον
 κατῶν κόφας \mathfrak{B} || 17 ὅπου $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ | ἐπιτηδεώτατον CTPS \mathfrak{B} ἐπιτηδειότατον M \mathfrak{A}

δεότατον· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φοιτῶντες πρὸς τῷ γαλμα ἐσέβοντο μέγας·
 μαθὼν δὲ ὁ Ἄμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιούμενον, συγκαλέσας Αἰγυπτίους 4
 ἐξέφηρε φᾶς ἐκ τοῦ ποδανιπτῆρος τῷ γαλμα γεγονέναι, ἐς τὸν πρότερον
 μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμεῖν τε καὶ ἐνουρέειν καὶ πόδας ἐναπονίξασθαι,
 5 τότε δὲ μέγας σέβασθαι. ἤδη ὦν ἔφη λέγων ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανι- 5
 πτῆρι πεπρηγέναι· εἰ γὰρ πρότερον εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι
 εἶναι αὐτῶν βασιλεύς, καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθεύειν ἐκείνους ἐκέλευεν.
 τοιούτῳ μὲν τρόπῳ προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν δου-
 λεύειν. ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει πρηγμάτων τοιῆδε· τὸ μὲν ὄρθριον, μέχρι 173
 10 ὅτεν πληθύνῃς ἀγορῆς, προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα,
 τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἔπινε τε καὶ κατέσκαπτε τοὺς συμπότας καὶ ἦν μάταιος
 τε καὶ παιγνιῶν. ἀχθεσθέντες δὲ τούτοις οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐνουθέτεον 2
 αὐτὸν τοιάδε λέγοντες· ὦ βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεωντοῦ προέστηκας ἐς
 τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωντόν· σὲ γὰρ ἐχρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν
 15 θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα· καὶ οὕτω Αἰγύπτιοι τ' ἂν
 ἠπιστέατο, ὥς ὑπ' ἀνδρὸς μέγαν ἀρχονται, καὶ ἄμεινον σὺ ἂν ἦκουες·
 νῦν δὲ ποιεῖς οὐδαμῶς βασιλικά· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε αὐτοῖς· τὰ τόξα 3
 οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι, ἐπεὰν δὲ χρήσων-
 ται, ἐκλύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἂν,

AB CT P(p)M DR SV

— ἐκέλευεν (172, 5) et τὸ μὲν ὄρθριον Ἄμασις μέχρι (173, 1) — μάλιστα ἐπεμέλετο
 (174, 2) exc. flor. A²

Σχόλ. 173, 2 (ad θωκέοντα) καθήμενον B

T 11—p. 248, 6 Athen. 261 c Ἡρόδοτος . . . φησὶν Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα παι-
 γνιῶνα ἐόντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ἰδιώτης, φησὶν, ἦν, φιλοπότης
 ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνὴρ

5 Poll. X 78 καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτῆρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Διοκλέους Βάγκαις

1 φοιτέοντες TPMDRSV φοιτῶντες C || 4 μὲν om. DRSV²A² | ἀπονίξασθαι
 MDRSV || 5 οὐν A² || 6 εἶναι] ἦν M Ald. | παρόντι A || 7 αὐτέων T Ald. | ἐων-
 τὸν cf. IX 108, 1 ἐωντοῦ (cf. III 78, 4—5) ABCTPM²A² | ἐκέλευεν A ἐκέλευε A ||
 9 ἐχρῆτο PMDRSV | καταστάσι AB | μέχρις A || 10 ὅτεν] ὅτου A codd. om. P
 οὐ propos. Dindorf (codd. lectio ex ὅτε^{οὔ} potuit nasci) | πληθύνῃς ABCTPM
 πληθυνούσης A² | ἔπρησε A² || 11 κατέκοπτε C κατέσκαπτε D¹R ἐσκαπτε reco-
 gnoscas ex Athen. | συμπότας V συμπότας Athen. A² rel. | καὶ ἦν] ἐὼν
 legisse videtur Athen. || 12 ἀχθενθεῦντες RSV | δὲ — αὐτοῦ] δὲ οἱ φίλοι αὐτοῦ
 αὐτοῖσιν A² || 13 λέγοντες τοιάδε A² || 14 τὸν SV | ἀπάγων DRSV | χρῆν CTPM
 | σεμνῶ σεμνόν] σεμνῶ D σεμνῶ D² mg. σεμνῶ σεμνῶς A² σεμνόν σεμνῶ pM
 Ald. || 15 πρήγματα C² | οὕτως A || 16 ἐπιστέατο CP | καὶ σὺ ἄμεινον ἦκουες TD
 RSV || 17 ἀμείβεται A | τοῖσδε AB²A² || 18 μὲν om. DRSV² | ἐπεὰν — 19 ἐκλύ-
 ουσι haplogr. om. ABCTPM²A² || 19 ἅπαντα A² | τετανυμένα M | ἐκραγείη A²

4 ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρᾶσθαι. οὕτω δὲ καὶ ἀνθρώπου
κατάστασις· εἰ ἐθέλοι κατεσπονδάσθαι αἰεὶ μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ μέρος
ἑωντὸν ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς ἢ ὁ γε ἀπόπληκτος γενόμενος. τὰ
174 ἐγὼ ἐπιστάμενος μέρος ἑκατέρω νέμω.⁷ ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο.
λέγεται δὲ ὁ Ἀμασις, καὶ ὅτε ἦν ἰδιώτης, ὡς φιλοπότης ἦν καὶ φιλοσκώμ- 5
μων καὶ οὐδαμῶς κατεσπονδασμένος ἀνὴρ· ὅπως δὲ μιν ἐπιλείποι πίνοντά
τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιών. οἱ δ' ἂν μιν φάμε-
νοι ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενον ἄγεσκον ἐπὶ μαντήιον, ὅκου
ἐκάστοισιν εἶη· πολλὰ μὲν δὲ κατηλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντηλίων, πολλὰ δὲ
2 καὶ ὑποφεύγεσκεν. ἐπεῖτε δὲ καὶ ἐβασίλευσεν, ἐποίεε τοιάδε· ὅσοι μὲν 10
αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν τῶν ἱρῶν οὐτε
ἐπεμέλετο οὐτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδὲν οὐδὲ φοιτῶν ἔθνε ως οὐδενὸς
ἐοῦσιν ἀξίοισι ψευδέα τε μαντήια κεκτημένοισιν· ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν
φῶρα εἶναι, τούτων δὲ ὡς ἀληθέων ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια παρεχο-
175 μένων τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο. καὶ τοῦτο μὲν ἐν Σαί τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια 15
θωνυμάσια οἱ ἔξεποίησε, πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ
τῷ μεγάλῃ, ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ καὶ ὁκοίων τέων· τοῦτο δὲ
κολοσσὸς μεγάλους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε
2 ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφνέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε. ἡγάγετο δὲ τούτων
τοὺς μὲν ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν ἐουσέων λιθοτομιέων, τοὺς δὲ ὑπερμεγάθεις 20

AB CT P(p)M DR SV

— ἐπεμέλετο (174, 2) flor. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ παρ[ε]χ[ο]μενων (174, 2) — [υ]περβα[λ]ομενος
(175, 1) Pap. Ox. 1092 col. XV valde mutila

Σχόλ. 175, 1 (ad ἀνδρόσφιγγας) ἀνδριάντας μεγάλους ἐξ ἀνδρὸς καὶ σφιγγὸς ὑπὸ
δημιουργοῦ γενομένους B σύνθετον σῶμα ἐστὶν ἐξ ἀνδρὸς καὶ σφιγγὸς ὑπὸ δημιου-
ργοῦ γεγονός T (cf. Lexx.)

18 Λέξ. ἀνδρόσφιγγας· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ σφιγγὸς ὑπὸ δημιουργοῦ γε-
γονός. Hes. ἀνδρόσφιγγες· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὑπὸ δημιουργοῦ
γεγονός. cf. schol.

1 χρῆσθαι ABM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ || 2 ἐθέλει ABCTDRSV \mathfrak{A} ἐθέλοι PpM Ald. θέλοι \mathfrak{B} |
αἰεὶ RV | μηδὲ] δὲ \mathfrak{A} μηδ' \mathfrak{B} || 3 ἦτοι] εἴτε M | γε] τε SV || 4 ἑκάτερον $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ ||
5 καὶ ὅτε ἦν] ὅτε ἦν M Ald. καὶ ἦν \mathfrak{A} | φιλοπότης D^c | ἦν²] ἐὼν ABC $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$
ὑπῆρχε Athen. | φιλοσκώμων D¹R φιλοσκώμων V || 6 ὅπως \mathfrak{B} | ἐπιλείποι TD
RSV ἐπιλίπη $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ || 6, 7 τε πίνοντα M || 7 τε om. P | ἐπιτήδεα ABMDRSV $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ ||
8 χτήματα \mathfrak{A} || 9 ἐκάστοισι A ἐκάστοτε DRSV quod praetulit Herold Progr.
Gymn. Nuremb. 1853, 6 | καταλίσκετο RSV καὶ ἡλίσκετο Valckenaer, sequ. Stein
Hude || 10 ἀπέφηνε(ν) ABCTPM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ | δὲ om. R | ἐβασίλευσε A | ἐποίεε D |
τάδε TPM || 12 ἐπεμέλλετο RV | ἐς om. R | φοιτῶν CTPM || 13 ἐοῦσι A οὐ-
σιν \mathfrak{B} | ἀξίοις \mathfrak{A} | κεκτημένοισι A κεκλημένοισι T | ὅσοι] οἱ \mathfrak{B} || 14 ἀληθέων]
ἀληθέως θεῶν TDRSV ἀληθέων θεῶν C | παραχομένων V || 15 ἐπεμέλλετο RV ||
16 οἱα Pap. Ox. 1092 (coniecerat Abicht) οἱ codd. | ὑπερβαλλόμενος BTMSV
[ε]ρβα[Pap. Ox. 1092 || 17 μεγέθει C a ex corr. D | ὅσον R | λίθων om. M ||
19 εἰς CT om. R || 20 ἐουσέων PpM

ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος πλόον καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης ἀπὸ Σάιος.
 τὸ δὲ οὐκ ἦκιστα αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα θωνμάζω, ἐστὶ τόδε· οἴκημα 3
 μονόλιθον ἐκόμισε ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος (καὶ τοῦτο ἐκόμιζον μὲν
 ἐπ' ἕτεα τρία, δισχίλιοι δὲ οἱ προσετατάχατο ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗτοι
 5 ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται). τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ μὲν μῆκος ἔξωθεν
 ἐστὶ εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχεις, εὖρος δὲ τεσσαρεσκαίδεκα, ὕψος δὲ ὀκτώ.
 ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἔξωθεν τῆς στέγης τῆς μονολίθου ἐστί, ἀτὰρ ἔσωθεν 4
 τὸ (μὲν) μῆκος ὀκτωκαίδεκα πήχεων καὶ πυγόνος, τὸ δὲ εὖρος δυνάδεκα
 πήχεων, τὸ δὲ ὕψος πέντε πήχεων ἐστὶ. αὕτη τοῦ ἱεροῦ κέεται παρὰ τὴν
 10 εἴσοδον. ἔσω γὰρ μιν ἐς τὸ ἱερόν φασι τῶνδε εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν 5
 ἀρχιτέκτονα αὐτῆς ἐλκομένης τῆς στέγης ἀναστενάξαι, οἷά τε χρόνον
 ἐγγεγονότος πολλοῦ καταχθόμενον τῷ ἔργῳ· τὸν δὲ Ἀμασιν ἐνθυμιστὸν
 ποιησάμενον οὐκ ἔαν ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι. ἤδη δὲ τινες λέγουσι, ὡς
 ἄνθρωπος διεφθάρη ὑπ' αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων, καὶ ἀπὸ τοῦ-
 15 του οὐκ ἐσελκυσθῆναι. ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοις ἱεροῖς ὁ Ἀμασις 176
 πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα, ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι
 τὸν ὑπτιον κείμενον κολοσσὸν τοῦ Ἡφαιστείου ἔμπροσθε, τοῦ πόδες πέντε
 καὶ ἑβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστᾶσι Αἰθιοπικοῦ
 ἐόντες λίθου δύο κολοσσοί, εἴκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος ἑὼν ἑκάτερος, ὁ
 20 μὲν ἔνθεν, ὁ δ' ἔνθεν τοῦ μεγάλου. ἐστὶ δὲ λίθινος ἕτερος τοσοῦτος καὶ 2
 ἐν Σαί κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐν Μέμφι. τῇ Ἰσι τε τὸ ἐν
 Μέμφι ἱερόν Ἀμασις ἐστὶ ὁ ἐξοικοδομήσας ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθεητό-
 τατον.

AB CT P(p)M DR SV

1 πόλεως M | καὶ] κατὰ propos. Eltz, cf. Dobree in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Pp. VI. 26: om. T Ald. || 2 θωνμάζω C θωνμάζω D¹ || 3 μονόλιθον M | ἐκόμισε
 om. T | ἐκόμιζον] ἐκόμιζε S non liquet V || 4 προσετατάχατο D προσετατάχα-
 το T || 5 πάντες DRSV || 6 τεσσαρεσκαίδεκα BCTMDRV || 7 τῆς² τοῦ Pp |
 μονολίθου MR | ἀτὰρ] ἀ γὰρ DRSV || 8 μὲν add. Herwerden, sequ. Hude | πυγό-
 νος] πλείονος Vat. 122 man. 1^a, Valla (amplius) | τὸ δὲ — 9 πήχεων¹ S habet solus
 (haplogr. om. cett.?) || 10 εἴσοδον ABM | εἰσελκύσαι M || 12 ἐγγεγονότος codd.,
 em. Schweighaeuser | καταχθόμενον] καὶ ἀχθόμενον R | τὸ ἔργον C | ἐσθυμι-
 στὸν D¹ (ut vid.) RSV ἐσθυμιον D² ἐνθυμιον propos. Valckenaer ἐνθυμητὸν
 propos. Bekker, sequ. Hude; ad vocem ἐνθυμίζεσθαι v. Suid. et Poll. II 231 (ad
 Thuc. V 32) || 13 ἤδη οἱ DRSV || 14 αὐτῇ P¹ DRSV αὐτῆς P² p cett. | μοχλευόν-
 των (v m. pr.) A | διὰ τούτου DRSV || 15 ἱεροῖς M || 15–16 ὁ Ἀμασις πᾶσι τοῖσι]
 Ἀμασις πᾶσι τοῖσι T ὁ Ἀμασις τοῖσι D haplogr. om. RSV || 16 ἐν δὲ] ἐν δὲ
 ABCS om. M || 16, 17 Μέμφι δὲ τὸν M || 17 Ἡφαιστείου ABC Ἡφαιστου T ||
 18 βάθρα M | Αἰθιοπικοῦ] τοῦ αὐτοῦ ABCTPM || 19 ἐόντος codd., em. Schweig-
 haeuser || 20 μέγαρον ABCTPMS || 21 αὐτὸν om. SV | τῷ V τοῦ S | τῇ Ἰσι]
 λέγουσι DRSV | τὸ] τῷ R

- 177 Ἐπ' Ἀμάσιος δὲ βασιλέως λέγεται Αἴγυπτος μάλιστα δὴ τότε εὐδαι-
μονῆσαι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῇ χώρῃ γινόμενα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
χώρης τοῖσι ἀνθρώποισι, καὶ πόλιν ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
2 δισμυρίας τὰς οἰκουμένας. νόμον δὲ Αἰγυπτίοισι τόνδε Ἀμασίς ἐστι ὁ
καταστήσας· ἀποδεικνύναι ἔτεος ἐκάστου τῷ νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἴγυ- 5
πτίων, ὅθεν βιοῦται, μὴ δὲ ποιεῦντα ταῦτα μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίην
ζόην ἰδύνεσθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου τοῦτον
τὸν νόμον Ἀθηναίοισι ἔθηκε· τῷ ἐκεῖνοι ἐς αἰεὶ χρέωνται ἐόντι ἀμώμῳ
178 νόμῳ. φιλέλλην δὲ γενόμενος ὁ Ἀμασίς ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους
ἀπεδέξατο καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αἴγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν 10
πόλιν ἐνοικῆσαι, τοῖσι δὲ μὴ βουλομένοισι αὐτῶν οἰκέειν αὐτοῦ [δὲ] ναυ-
2 τιλλομένοισι ἔδωκε χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι. τὸ
μὲν νυν μέγιστον αὐτῶν τέμενος καὶ ὀνομαστότατον ἐὼν καὶ χρησιμώτατον
(καλούμενον δὲ Ἑλλήριον), αἶδε πόλιές εἰσι αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ· Ἰώνων μὲν
Χίος καὶ Τέως καὶ Φώκαια καὶ Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος καὶ Κνί- 15
δος καὶ Αλικαρνησσὸς καὶ Φάσηλις, Αἰολέων δὲ ἡ Μυτιληναίων μούνη.
3 τούτων μὲν ἐστὶ τοῦτο τὸ τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὐταὶ
αἱ πόλιές εἰσι παρέχουσαι· ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλεις μεταποιεῦνται, οὐδὲν σφι
μετεὸν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ Αἰγινῆται ἐπὶ ἐωντῶν ἰδρύναντο τέμενος

AB CT P(p)M DR SV

T 1—16 Eust. II. 314 (ad B 654) εὐδαιμονῆσαι λέγεται Αἴγυπτος ἐπὶ Ἀμάσιος μάλιστα, καὶ πόλεις γενέσθαι τότε πάσας δισμυρίας τὰς οἰκουμένας, ἐν αἷς καὶ Ἰώνων μὲν Χίος, Τέως, Φώκαια, Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος, Κνίδος καὶ ἄλλαι τινές

6 Suid. βιοῦται· ἀντὶ τοῦ 'ζῆ' ἢ 'ζήσεται'· οὕτως Ἡρόδοτος. item Zonaras 389

1 βασιλέως BCTV^{ac} | δὴ μάλιστα M | τότε] τό B¹ || 3—4 ἀπάσας δισμυρίας τότε M | τότε πάσας δισμυρίας Eust. || 4 δὲ] τε P²pMDRSV | Αἰγυπτίοις T || 5 Αἰγύπτιον RSV || 6 ὅθεν] ὅπερ T | βεβαιοῦται ABT | βεβαιοῦτε C | βεβίωται A² mg. | βιοῦται Suid. Zonar. rell. || 7 ζῶν RSV | ὁ om. M || 8 τὸν om. C | χρέωνται Pp || 9 ὁ om. ABCT || 10 ἀπικνευμένοισι M | ἀποκνευμένοισι R (ex ἀπικνευμένοισι natum) | ἐδόκεε D | Ναυκρέτιν D | Ναυκράτην C || 11 ἐσοικῆσαι B cf. Kallenberg Progr. Gymn. Fred.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 27 | ἐνοικέειν DRSV | αὐτοῦ δὲ] δὲ seclusi | αὐτόσε propos. Herwerden || 12 χωρίους ABC | χωρίους T || 13 ὀνομαστότατον ABCTPM || 14 καλούμενον CPM | αἱ om. C | ἰδρυμένην C || 15 καὶ Τέως — Κνίδος om. C | Κλαζομεναί R | Κληζομεναί S | Κληζομεναί V | Κνίσος PSV | Κνίσοδος R (e Κνίσος) | Χίος C | Κνίδος Eust. rell. || 16 Αλικαρνησσός TSV | Αλικαρνασσός M | Μυτιληναίων B¹ | Μυτιληναίων AB² CT PDRSV | Μυτιληναίων ut vid. M || 17 τούτων CPM | τὸ τέμενος τοῦτο pM Ald. || 18 αἱ om. DRV | πόλις AB | εἰσι om. M | αἱ παρέχουσαι RSV | αἱ παρέχουσι* D | ὅσαι] αἱ DRSV | πόλις ABT | οὐδέν — 19 μεταποιεῦνται haplogr. om. ABCT, in mg. suppl. A man. post.

Διός, καὶ ἄλλο Σάμιοι Ἡρῆς καὶ Μιλήσιοι Απόλλωνος. ἦν δὲ τὸ παλαιὸν 179
 μούνη Ναύκρατις ἐμπόριον καὶ ἄλλο οὐδὲν Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι
 ἄλλο στομάτων τοῦ Νείλου ἀπύκοιτο, χρῆν ὁμῶσαι μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν,
 ἀπομόσαντα δὲ τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικὸν ἤ, εἰ μή γε οἶά τε εἴη
 5 πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ
 Δέλτα, μέχρις οὗ ἀπύκοιτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις ἐτετί-
 μητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἐόντα νηὸν 180
 τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι (ὁ γὰρ πρότερον ἐὼν αὐτόθι αὐτό-
 ματος κατεκάη) τοὺς Δελφούς δὴ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώμα-
 10 τος παρασχεῖν· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλεις ἐδωτίναζον, 2
 ποιῶντες δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκοντο. Ἀμασις μὲν
 γάρ σφι ἔδωκε χίλια στυπτηρίας τάλαντα, οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες
 Ἕλληνες εἴκοσι μνέας.

Κυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλότητά τε καὶ συμμαχίην συνεθήκατο. ἐδι- 181
 15 καίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν εἴτε ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς εἴτε καὶ
 ἄλλως φιλότητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δὲ ὧν οἱ μὲν λέγουσι Βάττον 2
 τοῦ Ἀρκεσίλεω θυγατέρα, οἱ δὲ Κριτοβούλου ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου,
 τῇ οὖνομα ἦν Λαδίκη. τῇ ἐπεῖτε συγκλίνοιτο Ἀμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἶός
 τε ἐγένετο, τῇσι δὲ ἄλλησι γυναιξὶν ἐχρᾶτο. ἐπεῖτε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγί- 3
 20 νετο, εἶπε ὁ Ἀμασις πρὸς τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· ὦ γύναι,
 κατὰ με ἐφάρομαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι
 κάκιστα γυναικῶν πασέων. ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπεῖτε οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐγί- 4
 νετο προῦτερος Ἀμασις, εὐχεται ἐν τῷ νόῳ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ὑπ' ἐκείνην
 τὴν νύκτα μιχθῇ ὁ Ἀμασις — τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος — ἄγαλμά οἱ

AB CT P(p)M DR SV

1 Ἡρῆς ABCT Ἡρῆσι V || 2 μούνη ἢ CTPM | Ναυκρέτις T || 3 στόμα τῶν
 ABD || 4 ἀπομόσαντα T | ἢ om. M || 5 ἐν ταῖς βάρισι SV ἐν βαρέσι ut vid. M ||
 6 Ναυκρέτιν D | Ναυκρέτις D | ἐτετίμητο ABCT ἐτετίμητο in mg. A man. post. ||
 8 ἐξεργάσθαι ABC | αὐτομάτως ABCTPM || 9 δὴ] δὲ C | ἐπέβαλε MS Ald. |
 τεταρτημόριον A || 10 πλανώμενοι T | πόλις DRSV πόλεις CT, v. grammaticam
 meam 83 || 11 ἐνείκοντο CT || 12 σφι om. M | στυπτηρίας A | ἐν om. DRV | Αἰγύ-
 πτου D¹ Αἰγυπτου D² || 14 Ἀμασις] ἐς ἀλλήλους ABCTPM^{ms} ἐς ἀλλήλους Ἀμασις
 pM Ald. || 15 δὲ om. P¹ hab. P²p cett. || 16 ἔνεκα M | ὧν om. M | Βάττω AB
 CTPM || 17 τοῦ] οἱ δὲ ABCTPM | Ἀρκεσίω D || 18 Λαδίκη DRSV | ὁ Ἀμασις
 DRSV || 19 ἐγένετο MRSV Ald. | ἀλλήλοισι R ἀλλήλοισι V (ex ἀλλήμοις ortas
 iudicat lectiones Weber Anal. Hdt. 189) | ἐπεῖ M || 20 ὁ] δὲ ὁ RV δὴ ὁ S | Λα-
 δίκην DRSV || 21 τοι] τι A om. PpM Ald. | οὐδεμία M || 22 Λαδίκη DRSV |
 οἱ om. M || 23 προῦτερος M | ὁ Ἀμασις TP^{sc} DRSV Ἀμασις P^cp cett. | τῷ] τὸ R |
 νῷ ABC | ὑπ' ἐπ' codd., corr. Schaefer, sequ. Stein Hude, cf. VI 2, 1, VIII
 71, 1 etc.

ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἀμασις.
καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη, ὁκότε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο καὶ κάρτα μιν
5 ἔστρεψε μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ, ποιησαμένη
γὰρ ἄγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν σόον ἔξω τεταγμέ-
νον τοῦ Κυρηναίων ἄστεος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὡς ἐπεκράτησε Καμβύ- 6
σης Αἰγύπτου καὶ ἐπύθετο αὐτῆς, ἥτις εἶη, ἀπέπεμψε ἄσινέα ἐς Κυρήνην.
182 Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἀμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο μὲν ἐς
Κυρήνην ἄγαλμα ἐπίχρουσον Ἀθηναίης καὶ εἰκόνα ἐωντοῦ γραφῇ εἰκασμέ-
νην, τοῦτο δὲ τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ, δύο τε ἀγάλματα λίθινα καὶ θώρηκα
λίνεον ἀξιοθέητον, τοῦτο δ' ἐς Σάμον τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἐωντοῦ διφασίας 10
ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὅπισθε
2 τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἐωντοῦ τε καὶ
Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος, ἐς δὲ Λίνδον ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι
δὲ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς Δαναοῦ θυγατέρας
ἰδρῦσασθαι προσσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. ταῦτα 15
μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. εἶλε δὲ Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέ-
ψατο ἐς φόρον ἀπαγωγὴν.

AB CT P(p)M DR SV

T 168. Suid. Ἀμασις . . . ὃς εἶλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέψατο ἐς
φόρου ἀπαγωγὴν. Eust. II. 827 (ad A 21) ὅτι . . . καὶ Ἀμασις πρῶτος ἀνθρώπων
Κύπρον κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ

2 ἤδη] δὴ DRSV | ἔλθοι Ἀμασις πρὸς αὐτήν ABCP | ἔλθοι πρὸς αὐτήν ὁ Ἀμα-
σις M || 3 Λαδίκη DRSV | τῇ] τῷ ut vid. B¹ DRV || 3, 4 καὶ ποιησαμένη ἄγαλ-
μα T || 4 ἀπέπεμψε C | εἰς¹ T | Κυρήνην ἦν V | Κυρήνην ** D | σῶον CPMS |
τεταγμένον coni. Legrand | τετραμμένον ABCTPM | ἰδρῦμένον DRSV; 'τετραμ-
μένον . . . statuum notabit vultu extra urbem verso sive spectantem loca subur-
bana. verum in talibus saepe anceps electio' Wesseling || 5 τὴν omisum supra
lineam suppl. nescio quae man. A | Λαδίκη DRSV || 6 ἥτις] εἴ τις D¹ | εἴ τι R
SV || 7 ἀναθήματα πέμψας ὁ Ἀμασις DRSV || 8 καὶ εἰκόνα — 9 Ἀθηναίῃ haplogr.
om. C || 9 Λίδος V | θήρηκα RV || 10 λίνεον om. DRSV || 13 Ἀκέος R | ἔνεκεν T ||
14 ἱερὸν R | τοῦ Δαναοῦ M Ald. || 15 ἰδρῦσθαι AB | ἰδρύσθαι C | προσσχούσας CT
PMDRSV || 16 πρῶτος ἀνθρώπων Κύπρον Eust. | καὶ om. V || 17 ἐπὶ τοῦτον —
ἐστρατεύετο (v. init. lib. III) in fine add. (iterum habent lib. III ineunte) DRV

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Γ

Θάλεια

I

Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρον ἐστρατεύετο ἄγων ἄλλους 1
 τε, τῶν ἡρχε, καὶ Ἑλλήνων Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας δι' αἰτίην τοιήνδε·
 πέμψας Καμβύσης ἐς Αἴγυπτον κήρυκα αἶτεε Ἀμασιν θυγατέρα, αἶτεε δὲ
 ἐκ συμβουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, δς μεμφόμενος Ἀμάσι ἐπρηξε ταῦτα,
 5 ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱετῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός
 τε καὶ τέκνων ἐκδοτὸν ἐποίησε ἐς Πέρσας, ὅτε Κύρος πέμψας παρὰ
 Ἀμασιν αἶτεε ἱετῶν ὀφθαλμῶν, δς εἶη ἄριστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ· ταῦτα 2
 δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπιος ἐνήγε τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν
 Καμβύσεα Ἀμασιν θυγατέρα, ἵνα ἢ δοὺς ἀνιῶτο ἢ μὴ δοὺς Καμβύση
 10 ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ Ἀμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος καὶ ἀρρω-
 δέων οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, εὖ γὰρ ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς
 γυναικὰ μιν ἔμελλε Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλο- 3
 γιζόμενος ἐποίησε τάδε· ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βασιλέως θυγάτηρ κάρτα
 μεγάλη τε καὶ εὐειδὴς μούνη τοῦ οἴκου λελειμμένη, οὄνομα δὲ οἱ ἦν Νίτη-
 15 τις· ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ Ἀμασις κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ ἀπο-
 πέμπει ἐς Πέρσας ὡς ἑωντοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ χρόνον, ὥς μιν ἠσπάζετο 4
 πατρώθεν ὀνομάζων, λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ παῖς· ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος
 ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, δς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε ὡς
 ἑωντοῦ θυγατέρα διδοὺς ἐοῦσαν τῇ ἀληθείᾳ Ἀπρίεω, τὸν ἐκεῖνος ἐόντα

AB CT P(p)M DR SV

3—6 Theo Progymn. IV 35 ἔξεστι . . . καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀρξάμενον ἐλθεῖν
 ἐπὶ τὰ μέσα καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καταρτῆσαι, ὅπερ Ἡρόδοτος διὰ τῆς τρίτης
 ἡμᾶς διδάσκει λέγων οὕτω· πέμψας — Πέρσας || 17—19 Greg. Cor. 143—144 τὸ
 'καταπαιχθεὶς' καὶ 'γελασθεὶς' 'διαβεβλημένος' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ὦ βασιλεῦ —
 μανθάνεις. τὸ 'καλλωπίσας' 'ἀσκήσας' λέγουσιν· δς ἐμέ — θυγατέρα

Ad divisionem libri v. praef. LVII ss. || 1.2 ἄλλους τε] καὶ ἄλλους ABCTPM ||
 3 εἰς D || 4 συμβουλῆς Theo (cf. lin. 8) βουλῆς ABCTPM; ad similitatem sen-
 suum vocum συμβουλῆ et βουλῆ v. Weber BPhW 1941, 235ss. | Ἀμασιν codd.,
 corr. Dietsch Lhardy, sequ. Hude || 5 ἀπάντων — ἱετῶν non hab. Theo | ἱε-
 τῶν T | ἀπὸ om. Theo || 6 εἰς Theo || 7 ἱετῶν T || 8 δὲ T | συμβουλῇ CTPM |
 τὸν om. M || 10 δὲ om. D¹ || 11 οὔτε ἀρνήσασθαι οὔτε δοῦναι M | εὖ γὰρ ἠπίστατο]
 ἠπίστατο γὰρ DRSV | οὐχ ABCTPM || 12 παλλακὴν ABCV || 13 τάδε] ταῦτα
 CPM | βασιλέως ACTDV¹ || 14 μούνη M || 15 δὴ] δὲ CS || 17 οὄνομάζων CTPM ||
 19 ἀληθείαι AB

5 ἐωντοῦ δεσπότηα μετ' Αἰγυπτίων ἐπαναστὰς ἐφόνευσε. τοῦτο δὲ τὸ
 ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτία ἐγγενομένη ἤγαγε Καμβύσεα τὸν Κύρον μεγάλως
 2 θυμωθέντα ἐπ' Αἴγυπτον. οὕτω μὲν νυν λέγουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ
 οἰκειοῦνται Καμβύσεα φάμενοι μιν ἐκ ταύτης δὴ τῆς Ἀπρίεω θυγατρὸς
 γενέσθαι, Κῦρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμασιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα, 5
 2 ἀλλ' οὐ Καμβύσεα. λέγοντες δὲ ταῦτα οὐκ ὀρθῶς λέγουσι, οὐ μὴν οὐδὲ
 λέληθε αὐτούς (εἰ γὰρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ἐπιστέαται
 καὶ Αἰγύπτιοι), ὅτι πρῶτα μὲν νόθον οὐ σφι νόμος ἐστὶ βασιλεῦσαι γνησίον
 παρόντος, αὐτὶς δὲ ὅτι Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς
 Καμβύσης ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης· ἀλλὰ παρα- 10
 3 τρέπουσι τὸν λόγον προσποιούμενοι τῇ Κῦρον οἰκίῃ συγγενέες εἶναι. καὶ
 ταῦτα μὲν ὧδε ἔχει· λέγεται δὲ καὶ ὅδε λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός, ὡς
 τῶν Περσίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κῦρον γυναῖκας, ὡς εἶδε
 τῇ Κασσανδάνῃ παρεστῶτα τὰ τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, πολλῶ
 ἐχρᾶτο τῷ ἐπαίνῳ ὑπερθωμάζουσα, ἡ δὲ Κασσανδάνη ἐοῦσα τοῦ Κῦρον 15
 2 γυνὴ εἶπε, τάδε τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα ἐοῦσαν Κῦρος ἐν
 ἀτιμίῃ ἔχει, τὴν δὲ ἀπ' Αἰγύπτου ἐπίκτητον ἐν τιμῇ τίθεται. τὴν μὲν
 ἀχθομένην τῇ Νιτήτι εἰπεῖν ταῦτα, τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν πρεσβύτερον
 3 εἰπεῖν Καμβύσεα· τοιγάρ τοι, ὦ μητὲρ, ἐπεὶ ἐγὼ γένωμαι ἀνὴρ, Αἰγύ-
 πτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω, τὰ δὲ κάτω ἄνω. ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα 20
 ὡς δέκα κού γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θώματι γενέσθαι· τὸν δὲ

AB CT P(p)M DR SV

λέγεται (3, 1) — στρατηγὴν (3, 3) exc. floril. X³

T 6 Theo Progymn. p. 193 (VI 2) ad locum se refert

16s. Lex. Vind. 86 ἐπίκτητος γυνὴ ἢ οὐ κατὰ νόμους· Ἰώσηπος· τοιῶνδε μέντοι —
 τίθεται || 20s. Thom. Mag. 79 γέγονα ἔτη τοσαῦτα· κάλλιον ἢ γέγονα ἐτών· . . .
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ ταῦτα — δώδεκα γεγονότα

1 δεσπότην DRS casum vocis compendio not. V || 2 αἰτία RV | ἐγγενομένη M
 Ald. || 4 οἰκειοῦνται TM οἰκηοῦνται D¹ οἰκηοῦνται D² οἰκοιοῦνται RV οἰκη-
 εῦνται S, cf. I 94, 2, sed v. I 4, 4, IV 148, 1 | δὴ om. DRSV || 6 λέγοντες] λέγε-
 ται R | μὴν] μὲν Stein Hude, sed post λέγουσι puncto distinguunt || 7 λέλυθεν R |
 νόμιμα ὀρθῶς ἐπιστέαται PMDRSV || 9 αὐθις p Ald. | Κασσανδάνης TM Ald. ||
 11 συγγενές DRV || 12 ὅδε ABCTP²p ὅδε ὁ P¹ DRSVX³ ὅδε * M ὅδε Ald. |
 ἐμοὶ — πιθανός om. X³ || 13 Περσίων X³ | ἐσελθοῦσα ABX³ | οἶδε V || 14 Κασσαν-
 δάνη TMX³ Ald. | παρεστῶτα X³ | τὰ haplogr. om. ABCTPMSX³ || 15 ὑπερθω-
 μάζουσα D¹ θωμάζουσα T | Κασσανδάνη TMX³ Ald. | τοῦ om. CX³ || 16 τοιάδε
 DRV τοιαῦτα S τάδε X³ rell. | τῶνδε M | ἐμὲ om. X³ | μητέραν RV || 17 ἀπ'
 ἐπ' C || 18 ἀχθομένη X³ | Νιτήτι TM Νιτήτι Ald. | πρεσβύτατον DRSV πρεσ-
 βύτερον X³ rell. || 19 τοιγάρ τοι ABX³ τοίγαρ rell. | γίνωμαι ut vid. X³ ||
 20 δέ om. D¹ || 21 δέκα κού cf. Thom. Mag. | δέ om. D¹

διαμνημονεύοντα οὕτω δὴ, ἐπεὶτε ἀνδρώθη καὶ ἔσχε τὴν βασιληίην, ποιή-
σαι τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατήν.

Συνήνεκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν 4
ταύτην· ἦν τῶν ἐπικούρων τῶν Ἀμάσιος ἀνὴρ γένος μὲν Ἀλικαρνησσεύς,
5 οὐνομα δὲ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς καὶ τὰ πολέμια ἄλκιμος. οὗτος ὁ 2
Φάνης μεμφόμενός κού τι Ἀμάσι ἐκδιδρῆσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου βουλό-
μενος Καμβύση ἐλθεῖν ἐς λόγους. οἷα δὲ ἐόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι
λόγον οὐ σμικροῦ ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέστατα μετα-
διώκει ὁ Ἀμασις σπουδὴν ποιούμενος ἐλεῖν, μεταδιώκει δὲ τῶν εὐνούχων
10 τὸν πιστότατον ἀποστείλας τριήρεϊ κατ' αὐτόν, ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ·
ἐλὼν δὲ οὐκ ἀνήγαγε ἐς Αἴγυπτον, σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης·
καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας. ὁρμημένῳ δὲ 3
στρατεύεσθαι Καμβύση ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅπως
τὴν ἀνδροῖον διεκπερᾷ, ἐπελθὼν φράζει μὲν καὶ τὰ ἄλλα τὰ Ἀμάσιος πρήγ-
15 ματα, ἐξηγέεται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων, πέμψαντα παρὰ τὸν
Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι τὴν διέξοδόν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. μούνη δὲ 5
ταύτῃ εἰσὶ φανεραὶ αἱ ἐσβολαὶ ἐς Αἴγυπτον· ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρις
οὐρῶν τῶν Καδύτιος πόλιος (ἣ ἐστὶ Σύρων τῶν Παλαιστίνων καλεομέ-
νων), ἀπὸ δὲ Καδύτιος (εὐούσης πόλιος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Σαρδίων οὐ πολλῶ 2
20 ἐλάσσονος), ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἀπὸ θαλάσσης μέχρις Ἰνύσον
πόλιός ἐστι τῆς Ἀραβίων, ἀπὸ δὲ Ἰνύσον αὐτὶς Συρίων μέχρι Σερβωνίδος

AB CT P(p)M DR SV

T 20 Steph. Byz. Ἰνυσσός· πόλις Αἰγύπτου προσεχῆς τῷ Κασίῳ ὄρει· Ἡρόδοτος

3 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπιστράτευσις· Ἡρόδοτος τρίτῳ || 17 Lex. Vindob. 83
(s. v. εἰσβολή) Ἡρόδοτος· εἰσὶ — Αἴγυπτον

1 ἔχε R || 2 στρατήν A¹ B¹ στρατιήν ABCTPM || 3 συνήνεκε M | τοιοῦτο D
τοιοῦτον RSV | εἰς AB | στράτευσιν pM Ald. || 4 τῶν² om. ABCTPM | γένος
μὲν] γενόμενος C | Ἀλικαρνασσεύς TV || 5 οἱ ἦν DRSV | πολεμικά ABCTP ||
6 Ἀμασιον CP^c DS Ἀμάσιδος T Ἀμάσι P^{ac} p cett. | εἰσδιδρῆσκει R εἰδιδρῆ-
σκει V διαδιδρῆσκει S || 7 οἷα] ὁ DRSV || 8 μικροῦ pM Ald. || 9 ποιούμενον C |
ἐλθεῖν SV || 10 τριήρη A¹ BC | κατ' αὐτόν] εἰς ταυτόν RS κα εἰς ταυτόν V ||
12 καταμεθύσας] θύσας DRSV | ἀπηλλάσσετο DRSV | ὁρμημένῳ CTPMD^c ||
13 Καμβύση στρατεύεσθαι M Ald. || 14 μὲν] μιν DRSV || 15 τῶν BMV¹ || 17 αἱ ha-
plogr. om. DRSV Lex. Vind. | ἐς] ἐπ' Lex. Vind. | μέχρι PM || 18 Καταδύτιος
CM Κανδύτιος V | πόλιος — 19 εὐούσης om. T¹ | ἦ] γῆ Gronovius ἡ γῆ Legrand
del. Dobree Stein Hude | Συρίων P^c p DRSV | καλεομένων νῦν Vat. 122 man. 1^a
Valla || 19 πόλιος εὐούσης DRSV | δοκεῖ AB || 20 ἀπὸ — ἀπὸ] τὰ ἐμπόρια ἀπὸ
ταύτης τὰ ἐπὶ DRV τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐπὶ S τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ
PM | μέχρι Pp | Ἰνύσον RSV Ἰνυσσοῦ recognoscas e Steph. Byz. || 21 τοῦ TP¹
DRSV τῆς P² p cett. | Ἰνύσον RSV cf. Steph. Byz. | αὐτὶς] πόλιος DRSV

3 λίμνης, παρ' ἣν δὴ τὸ Κάσιον ὄρος τείνει ἐς θάλασσαν, ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος
 λίμνης (ἐν τῇ δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι), ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος.
 τὸ δὴ μεταξὺ Ἰγνύσου πόλιος καὶ Κασίου τε ὄρεος καὶ τῆς Σερβωνίδος
 λίμνης, ἐὼν τοῦτο οὐκ ὀλίγον χωρίον, ἀλλὰ ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας
 6 [ὁδόν], ἄνυδρον ἐστὶ δεινῶς. τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλλομένων 5
 ἐννεώκασιν, τοῦτο ἔρχομαι φράσω. ἐς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάσης
 καὶ πρὸς ἐκ Φοινίκης κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἶνον δις τοῦ ἔτεος ἐκά-
 στου, καὶ ἐν κεράμιον οἶνηρόν ἀριθμῶ κεινὸν οὐκ ἔστι, ὥς λόγῳ εἰπεῖν,
 2 ἰδέσθαι. κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἄν, ταῦτα ἀναισιμουῦται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω.
 δεῖ τὸν μὲν δῆμαρχον ἕκαστον ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα 10
 τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μέμφιν, τοὺς δὲ ἐκ Μέμφιος ἐς ταῦτα δὴ τὰ ἄνδρα
 τῆς Συρίας κομίζειν πλήσαντας ὕδατος. οὕτως ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος καὶ
 7 ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. οὕτω μὲν
 νῦν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευάσαντες ἐπ' Αἴγυπτον
 κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα σάξαντες ὕδατι, ἐπεῖτε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. 15
 2 τότε δὲ οὐκ ἐόντος κω ὕδατος ἐτοίμου Καμβύσης πυθόμενος τοῦ Ἀλικαρ-
 νησιέως ξείνου πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον ἀγγέλους καὶ δεηθεὶς τῆς
 8 ἀσφαλείης ἔτυχε πίστει δούς τε καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ. (σέβονται δὲ
 Ἀράβιοι πίστει ἀνθρώπων ὅμοια τοῖσι μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς
 τρόπῳ τοιῷδε· τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι ἄλλος ἄνθρωπος ἀμφοτέ- 20

AB CT P(p)M DR SV

T 2 Schol. Apoll. Rhod. β 209 διήκει . . . αὕτη (i. e. ἡ Σερβωνίς λίμνη) ἀπὸ Συ-
 ρίας μέχρι Πηλουσίου· περὶ δὲ τοῦ τὸν Τυφῶνα ἐν αὐτῇ κεῖσθαι καὶ Ἡρόδοτος (cf.
 quae ad 26, 1 e Photii Bibl. exscriptus) ἰστορεῖ

8 Antiatt. Bekk. Anecd. 110 οἶνηρόν κεράμιον· Ἡρόδοτος τρίτῳ. Poll. VII 161
 κεράμιον οἶνηρόν Ἡρόδοτος

1 ἐς] ἐπ V^{ac} ἐπὶ S || 2 δὴ om. DRSV | ἤδη] δὴ ABC || 3 δὴ] δὲ SV | Ἰγνύσου
 RSV cf. Steph. Byz. | οὔρεος CPM | Σερβωνίδος RV || 4 τε om. M || 5 [ὁδόν]
 seclusi: an ὁδοῦ esset scribendum dubitavit Stein, ita Hude | ἔστιν ἄνυδρον DRSV ||
 7 καὶ
 νῦν πρὸς V νῦν καὶ πρὸς S | Φοινίκων pM Ald. | δις τοῦ] διέτους DRV δι' S |
 ἐκάστου secl. Gomperz, non secuti sunt Hude Legrand qui δι' ἔτεος praetulerunt ||
 8 κείμενον ABCTP¹pM κεινὸν P² mg. cett. | λόγος DRSV || 9 κοῦ] οὐ D | ἀναι-
 σιμουῦνται CPMV^{ac} || 10 συλλέξαντα ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος pM Ald. || 12 οὕτως B |
 ἐπιφοιτῶν AB || 13 τῶν παλαιῶν M Ald. τῷ παλαιῷ Scaliger ad Steph. ed. adnot.
 in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 56 || 14 ἐπ'] ἐς CTPM || 15 σάξαντες] ἔλξαν-
 τες ABCTPM | ἐπεῖτε τάχιστα] ἐπὶ τὸ χαστὰ DRSV || 16 κως D¹R κων M Ald. |
 ἐτοίμου ὕδατος DRSV | Ἀλικαρνησῆος R Ἀλικαρνασῆος T Ἀλικαρνασῆος SV
 Ἀλικαρνασῆος M Ald. || 17 Ἀράβιον] Ἀράβιον βασιλέα DRSV || 18 πίστις C^oPMS
 πίστι R πίστις V (e quibus πίστις olim exstitisse constat), v. grammaticam
 meam 77 || 19 πίστις C^oPMRSV | τίσι RSV | δὲ] δὴ BP

ρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἔστεως λίθῳ ὁξεί τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς
 δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς πίστεις καὶ ἔπειτα
 λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κει-
 μένους λίθους ἑπτά, τοῦτο δὲ ποιέων ἐπικαλεῖται τὸν τε Διόνυσον καὶ τὴν
 5 Οὐρανίην. ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα ὁ τὰς πίστεις ποιησάμενος τοῖσι 2
 φίλοισι παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον ἢ καὶ τὸν ἀστόν, ἣν πρὸς ἀστόν ποιῆται, οἱ δὲ
 φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ θεῶν μῦθον 3
 καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγέονται εἶναι καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι
 φασὶ κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περιτρόχαλα
 10 ὑποξυροῦντες τοὺς κροτάφους. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον Ὀροτάλ,
 τὴν δὲ Οὐρανίην Ἀλιλάτ.) ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοισι τοῖσι παρὰ 9
 Καμβύσειω ἀπιγμένοισι ἐποίησατο ὁ Ἀράβιος, ἐμηχανᾶτο τοιάδε· ἀσκούς
 καμήλων πλήσας ὕδατος ἐπέσασε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων πάσας,
 τοῦτο δὲ ποιήσας ἤλασε ἐς τὴν ἀνυδρον καὶ ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύ-
 15 σεω στρατόν. οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται, δεῖ δὲ καὶ τὸν 2
 ἦσσαν πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥηθῆναι· ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ
 Ἀραβίᾳ τῷ ὀνόματι Κόρυς, ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην
 θάλασσαν· ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν 3

AB CT P(p)M DR SV

Συμβολὴ μεγάλης Ἀμάσεως μετὰ Καμβύσεως βασιλέως Περσῶν· Ἀράβιος ἐμηχα-
 νᾶτο (9, 1) — ἀπομαστιγῶσιν (29, 2) ex. b

T 3 Poll. VII 63 κρόκυσ . . . μέρος ἐσθῆτος· λέγει γοῦν Ἡρόδοτος· λαβὼν κρόκυν
 ἐκ τοῦ ἱματίου || 7—8 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 se refert ad locum

9 Phot. περιτρόχαλα κείρονται· Ἡρόδοτος || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπι-
 σάξαι ἀντὶ τοῦ ἐπιγεμίσαι· Ἡρόδοτος

1 τὸ] τῷ C | εἶσω MR Ald. || 2 πίστις PM πίστεις D, cf. supra || 3 ἐκάστου
 DRSV | κροκίδα RSV litterae v litt. i suprascr. nescio quae man. A κροκύν T
 Ald. κροκύν M cf. Poll. || 4 τε τὸν ABCP^{ac} τὸν TS τὸν τε P^cp cett. || 5 ἐπι-
 καλέσαντος M Ald. | δὲ om. CDRV | ὅ] ὡς C | πίστις PMR πίστεις D || 6 καὶ
 om. D¹ | ἀστόν] αὐτόν CSV | ποιέται CTPM || 7 καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι
 σέβεσθαι PpM καὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ DV καὶ τὰς πίστις δι-
 καιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ RS | θεὸν P^cpM Ald. || 8 ἡγεῦνται DRSV | κείρεσθαι
 DRSV^c || 9 καθάπερ A || 9, 10 ὑποτρόχαλα περιξυροῦντες CTPM ὑποτρόχαλα πε-
 ριξυρώντες AB, cf. II 36, 1; 37, 2; 66, 4, V 35, 3 cf. Phot. || 10 ὀνομάζουσι CTPM |
 δὲ τὸν μὲν] μὲν τὸν C | Ὀροτάλ C^c Ὀροτάλ DRSV Ὀροτάλ A C^cTP Ὀρο-
 τάλ·τ B Οὐροτάλ M Οὐροτάλ Ald.; illam praetuli lectionem quae masculini
 nominis formam Semiticam praebet et unde reliquas lectiones per Ὀροτάλ^{at} natas
 esse haud absurdum videtur || 11 Ἀλιλάτ D Ἀλιλάτ T v. quae ad I 131, 3 adno-
 tavimus || 13 πλήσας — καμήλων haplogr. om. R eadem repetita sunt (ἐπέσασε
 omisso) V | τὰς om. D | ζωὰς AB ζωὰς D || 14 τὴν] τὸν V^{ac} | ὑπέμεινε(ν) MR
 SV Ald. || 16 γε om. M || 17 τῷ] ᾧ T | Κόρυς C Κόρυς (o eras.) A Κόρος T

- Ἀραβίων ῥαψάμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν μήκει ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἄνδρον ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτων τὸ ὕδωρ, ἐν δὲ τῇ ἀνδρὶ μεγάλας δεξαμενὰς ὀρύσσασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σφώζωσι 4 (ὁδὸς δ' ἐστὶ δυνώδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἄνδρον), ἀγαγεῖν δέ μιν δι' ὀχετῶν ἐς τριζὰ χωρία. 5
- 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νείλου ἐστρατοπεδεύετο 2 Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς ὑπομένων Καμβύσεα. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα Καμβύσης ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον, ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ Ἀμασις τέσσερα καὶ τεσσαράκοντα ἔτεα ἀπέθανε, ἐν τοῖσι οὐδὲν οἱ μέγα ἀνάρσιον 10 προήγμα συνηρείχθη. ἀποθανὼν δὲ καὶ ταριχευθεὶς ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι 3 τῇσι ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. ἐπὶ Ψαμμήνιτου δὲ τοῦ Ἀμασίου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαι οὔτε πρότερον οὐδαμᾶ ὕσθεισαι οὔτε ὕστερον τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ δὴ ὕεται τὰ ἄνω 11 τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. οἱ 15 δὲ Πέρσαι ἐπεῖτε διεξελάσαντες τὴν ἄνδρον ἴζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπίκουροι οἱ τοῦ Αἰγυπτίου ἐόντες ἄνδρες Ἕλληνες τε καὶ Κᾶρες μεμφόμενοι τῷ Φάνη, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται προήγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε· ἦσαν τῷ Φάνη 20 παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι, τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 11–15 Eust. Dion. 248 δηλοῖ ὁ θαυμάζων, ὅτι ἐπὶ Ψαμμήνιτου (Ψαμμονίτου vel simm. vv. ll.) τοῦ υἱοῦ Ἀμασίου ὕσθησαν (ἤσθησαν v. l.) αἱ Θῆβαι ψεκάδι. Schol. Ar. Nub. 1130 ad locum se referunt

12s. Suid. βουλήσεται κἄν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν . . . , ὡς ἐπὶ κατάρας . . . , ἡ βούλεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι, ὅπου αὐτὸν οὐδὲν βλάψει ὑετός, ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν, ὡς Ἡρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι οὐδαμᾶ πρότερον ὕσθεισαι

1 ἀράμενον AB¹CT | τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ABC²T ὠμοβοέων καὶ ἄλλων δερμάτων DRSV ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων PM ὠμοβοέη substantivi vim habet IV 65, 1 || 1.2 ὀχετῶν μήκη T || 2 ἐξικνεύμενον DR SV | εἰς RV | τοῦτο DRV τούτου S || 3 ὀρύσσασθαι SV ὀρύσας T | σφώζωσι] ποτίζωσιν DRSV || 4 αὐτὴν T || 5 ἄγειν ABCPM ἄγει T | ὀχετῶν τριῶν PMD RSV || 6 ἐστρατεύετο ABCT || 7 Ψαμμήνιτος CD Ψαμμήνιτος V || 8 ἐπ' ἐς DR SV || 9 τέσσερα καὶ haplogr. om. SVb | τέσσαρα M | τεσσαράκοντα CTMRV | μέγα om. pM Ald. || 10 συνειρείχθη CTPp συνειρείχθη M || 11 τῇσι om. T Ald. | ἄς T | οἰκονομήσατο Vb^c οἰκονομήσας b^{ac} | Ψαμμήνιτου DV (ut vid.) || 12 βασιλεύοντος DRSV | δὴ om. DRSV || 13 γὰρ δὴ D | αἱ haplogr. om. ABTMb | οὐδαμᾶ πρότερον Suid. | ὕσθεισαι (priore σ post add.) V || 14 μέχρι PM Ald. | Θηβαῖοι] Αἰγύπτιοι M | οὐ] οὔτε RSV | δὴ om. RV || 15 καὶ om. M | οἰσθησαν AB¹ cf. Eust. | ψεκάδι TPS Eust. ψεκά V^{ac} ψακά V^c ψακάδα b ψεκάσι pM Ald. || 17 συγκαλέοντες pM Ald. || 19 ἀλλόθριον D || 20 τούτους DRSV

καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατο-
πέδων, μετὰ δὲ ἀγινέοντες κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων ἔσφαζον ἐς τὸν
κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξεληθόντες τῶν παίδων οἶνόν τε καὶ ὕδωρ 3
ἐσεφόρεον ἐς αὐτόν, ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπίκουροι οὕτω
5 δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. θῶυμα δὲ μέγα 12
εἶδον πνυθόμενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων· τῶν γὰρ ὁστέων περικεχυμένων χω-
ρὶς ἑκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων — χωρὶς μὲν γὰρ τῶν
Περσέων ἐκέετο τὰ ὁστέα, ὥς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς, ἐτέρωθεν δὲ τῶν
10 Αἰγυπτίων —, αἱ μὲν τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω ὥστε, εἰ
θέλοις ψήφῳ μούνη βαλέειν, διατετρανέεις, αἱ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὕτω δὴ
τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαρρήξεις. αἴτιον δὲ τούτου τόδε 2
ἔλεγον — καὶ ἐμέ γε εὐπετέως ἐπειθον —, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν αὐτίκα ἀπὸ
παιδίων ἀρξάμενοι ξυροῦνται τὰς κεφαλὰς καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται
15 τὸ ὁστέον. τῶν δὲ τούτου καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτιὸν ἐστὶ· Αἰγυ- 3
πτίων γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τούτοις 4
μὲν δὴ τούτῳ ἐστὶ αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς· τοῖσι δὲ Πέρσησι,
ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον τόδε· σκητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς
πίλους τιάρας φορέοντες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα, εἶδον δὲ καὶ ἄλλα ὅμοια
20 τούτοις ἐν Παπρήμῃ τῶν ἄμα Ἀχαιμένει τῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ
Ἰνάρῳ τοῦ Λίβνους.

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 13–16 Eust. Dion. 232 λέγονται . . . καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὁστοῦν· διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασίν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ
φαλακροί

28. Lex. Vindob. 42 (s. v. διεξεληθόντες) Ἡρόδοτος· κατὰ ἓνα — διεξεληθόντες τῶν
παίδων

1 παντὸς R || 2 κατὰ om. TD | ἔσφαζον — 3 παίδων haplogr. om. SV || 4 ἐσφό-
ρεον C ἐφόρεον DRSV || 5 συνέβαλλον CM | ἐξ — 6 στρατοπέδων] ἀμφοτέρων τῶν
στρ. DRSV ἐξ ἀμφοτέρων scr. Gomperz ἀμφοτέρων τῶν στρ. scr. Hude || 6 θῶ-
μα D¹ | δὲ] τε ABT τι C || 7 ἴδον R^eSV | γὰρ om. RSV | κεχυμένων DRSV ||
9 κέεται DRSV | δὲ <τὰ> τῶν Legrand || 11 θέλεις ABCTPM, cf. διαρρήξεις (12) |
μόνη Ald. om. M || 12 μόγις] ὥς μόγις pM Ald. | διαρᾶξεις DRV διαρράξεις S
διαρρήξεως (quod e διαρρήξεις potuit nasci) PpM διαρᾶξεως b, cf. θέλεις (11) et
v. quod Kühner-Gerth II 478 e nostro I 32, 5 necnon ex Isocr. II 25 laudant ||
12.13 ἔλεγον τόδε T || 14 ξυρεῦνται CPM ξυρέονται T ξυρῶνται (quod ex Eust.
quoque recognoscas) cett. | τὸν om. Eust. || 15 τὸ μὴ Vb | αἴτιον καὶ τοῦ μὴ φαλα-
κροῦσθαι M | αἴτιον om. V habet b || 17 τοῖσι] τούτοις C | τοῖσι — 18 κεφαλὰς
haplogr. om. R || 18 τὰς κεφαλὰς om. M Ald. | σκητροφέουσι τε ἐξ ἀρχῆς DRSV ||
19 τιάρας τε TPM Ald. | τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, εἶδον V τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, ἴδον S
τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, εἶδον D τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, ἴδον R || 20 Παπρήμη T Παρ-
μή D | <ἐπὶ> τῶν Stein | τῷ] τοῦ DRSV || 21 Ἰνάρῳ C Εἰνάρῳ M Ἰνάρου RSV |
τοῦ] τῷ M Ald.

- 13 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ.
κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμφιν ἔπεμπε ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μυτι-
ληναίην κήρυκα ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσῃν ἐς ὁμολογίην προκαλούμενος
2 Αἰγυπτίους. οἱ δὲ ἐπέλτε τὴν νέα εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν Μέμφιν, ἐκχυ-
θέντες ἄλλες ἐκ τοῦ τείχεος τὴν τε νέα διέφθειραν καὶ τοὺς ἄνδρας κρεουρ- 5
3 γηδὸν διασπάσαντες ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο
πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν, οἱ δὲ προσεχές Λίβνες δείσαντες τὰ
περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα παρέδωκαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητὶ καὶ φόρον
τε ἐτάξαντο καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρχαῖοι δείσαντες
4 ὅμοια ὡς καὶ οἱ Λίβνες τοιαῦτα ἐποίησαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ 10
Λιβύων ἐλθόντα δῶρα φιλοφρόνως ἐδέξατο, τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων
ἀπικόμενα μεμφθείς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἦν ὀλίγα — ἔπεμψαν γὰρ δὴ
πεντακοσίας μνέας ἀργυρίου οἱ Κυρηναῖοι —, ταύτας δρασσόμενος αὐτο-
χειρὴ διέσπειρε τῇ στρατιῇ.
- 14 Ἡμέρη δὲ δεκάτῃ, ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέλφι, Καμβύσης 15
κατίσας ἐς τὸ προάστιον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμή-
νιτον — βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ — τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισιν Αἰγυπτίοισι
2 διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ποιέων τοιάδε· στείλας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα
ἐσθῆτι δουλήν ἐξέπεμπεν ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν ὑδρήιον, συνέπεμψε δὲ καὶ
ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ 20
3 τοῦ βασιλέως. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλανθμῷ παρήσαν αἱ παρθένοι παρὰ τοὺς

AB CT P(p)M DR SV(b)

Καμβύσης ὁ Κύρου Ψαμμήνιτον τὸν Αἰγύπτιον χειρωσάμενος κατίσας (14, 1) —
παρὰ Καμβύσῃν (15, 1) exc. floril. ㉞

7 Thom. Mag. 319 (s. v. παρέστησαν) . . . καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐπόρθησαν' ὁ αὐτὸς (i. e. Hdt.) ἐν τῇ τρίτῃ· πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν || 19 Hes. ὑδρήιον· ὑδρεία || 19s. Thom. Mag. 21 (s. v. ἀναλέγομαι) ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπολέγω· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ — πρώτων

2 Μιτυληναίην CTPDRSV Μιτυληνέην M || 3 παρακαλούμενος C || 4 νέαν V νέα b cett. | ἴδον RSV | ἐλθοῦσαν RSV || 5 νέαν V νέα b cett. || 6 καὶ om. Vb || 7 πολιορκούμενοι AB Thom. Mag. πολιορκούμενοι (sine dubio ex πολιορκούμενοι natum) CPr πολιορκούμενοι MDRSV || 9 ἐτάξαν M | καὶ οἱ Βαρχαῖοι DRSV καὶ Βαρχαῖοι C || 9.10 δείσαντες ὅμοια ὡς καὶ οἱ Λίβνες, τοιαῦτα scripsi, cf. VII 120, 2 δείσαντες ὁμοίως ā (quod ex ομοιά censeas esse ortum) καὶ οἱ Λίβνες τοιαῦτα ABC TPM δείσαντες τε ὁμοίως ὡς καὶ οἱ Λίβνες ἕτερα τοιαῦτα DRSV δείσαντες ὁμοίως ā καὶ οἱ Λίβνες ἕτερα τοιαῦτα duce Schaeferio Hude || 10 π' ἐποίησαν R πέποίησαν SV πέποίησαν b || 11 φιλοτίμως pM || 12 ὀλίγον b | δὴ om. R || 13 πεντηκοσίας ABC | νέας D || 15 ἐμέμφι A ἐμμέφι R || 16 προάστιον codd. | Ψαμμήνιτον C || 17 ἄλλοισι A || 18 διεπειρεῖτο DRSV | τάδε T || 19 δουλή SV | ἐξέπεμπε A | ἐπ' ὕδωρ om. S | συνέπεμψε DRSV | δὲ om. T || 21 βασιλέως T㉞ | καθμῷ P | παρήσαν D^cRSV παρήσαν D^{ac}㉞ rell.

πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀντεβόων τε καὶ ἀντέκλαιον ὀρῶντες τὰ τέκνα
 κεκακωμένα, ὁ δὲ Ψαμμήνιτος προῖδων καὶ μαθὼν ἔκνυεν ἐς τὴν γῆν.
 παρελθουσέων δὲ τῶν ὑδροφόρων δευτέρᾳ οἱ τὸν παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλ- 4
 λων Αἰγυπτίων δισχιλίων τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχόντων, τοὺς τε αὐχένας
 5 κάλῳ δεδεμένους καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ἤγοντο δὲ ποινὴν 5
 τίσοντες Μυτιληναίων τοῖσιν ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ νηί· ταῦτα γὰρ
 ἐδίκασαν οἱ βασιλῆοι δικασταί, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν
 πρώτων ἀνταπόλλυσθαι. ὁ δὲ ἰδὼν παρεξιόντας καὶ μαθὼν τὸν παῖδα 6
 ἡγεόμενον ἐπὶ θάνατον τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν
 10 κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιούντων τῶντ' ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
 παρελθόντων δὲ καὶ τούτων συνήνεκε ὥστε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα 7
 ἀπηλικέστερον ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων ἔχοντά τε οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα
 πτωχὸς καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν παριέναι Ψαμμήνιτον τε τὸν
 Ἀμάσιος καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστίῳ κατημένους Αἰγυπτίων· ὁ δὲ Ψαμμή-
 15 νιτος ὥς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα καὶ καλέσας ὀνομαστὶ τὸν ἑταῖρον
 ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν 8
 ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον. θωνμάσας δὲ ὁ Καμ-
 βύσης τὰ ποιούμενα πέμψας ἄγγελον εἰρώτα αὐτὸν λέγων, τάδε 'δεσπότης 9

AB CT P(pM) DR SV(b)

exc. floril. A¹ B¹

Σχολ. 14, 7 (ad ἀπηλικέστερον) πρεσβύτερον B² (cf. Lexx.)

12 Λέξ. ἀπηλικέστερον (ἀπηλικέστερον Lexx. alph. ord. conscr.)· πρεσβύτερον.
 Suid. ἀπηλικέστερος· . . ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται. Greg. Cor. 134 ἀπηλι-
 κέστερον δὲ τὸν πρεσβύτερον

1 πάντες] πατέρες DRSV | ἀντεβόων A¹ B¹ ἀντεβόων codd. | καὶ om. M | ἀνέκλαιον
 CPM | ὀρέοντες CTPpM || 2 προῖδων DRSV | ἔκνυε A || 3 παρελθουσέων ABC
 PM A¹ B¹, v. grammaticam meam 175 et cf. infra (8) || 4 Αἰγυπτίων om. A¹ B¹ |
 δὲ PMDRSV τε A¹ B¹ rell. || 5 δεδεμένους ἤγον καὶ PMDRSV | ἤγοντο CTPM ||
 6 πείσοντες B¹ ποίσοντες b τίσοντες V τίσοντες A¹ rell. | Μυτιληναίων B² CTP
 MDRSV A¹ Μυτιληναίων B¹ | τοῖσι A | τῶν ἐν Μέμφι ἀπολομένων B¹ | σὺν]
 ἐν M || 7 βασιλῆοι A¹ B¹ || 9 ἡγεόμενον intellige: 'sc. τοὺς παρεξιόντας': ἡγεόμενον
 pM ἡγεόμενον propos. Dindorf, sequ. Hude ἡγεόμενον Scaliger in notis Can-
 tabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | αὐτῷ B¹ αὐτὸν A¹ codd. || 10 καὶ δεινὰ ποιούντων
 om. pM Ald. | τὸ] τῷ C | καὶ² om. ABC A¹ B¹ | τῇ om. RSV || 11 ὥστε καὶ τῶν
 DRV || 12 ἀπηλικέστερον Lexx. seriatim conscr., Greg. Cor. | ἐκ τῶν om. R | τε]

δὲ DRSV om. M || 13 Ψαμμήνιτον A¹ Ψαμμήνιτον R Ψαμμήνιτον B¹ -νη- in
 ras. V || 13-14 Ψαμμήνιτον τε τὸν Ἀμάσιος om. M || 14 προαστείῳ A¹ B¹ codd. |
 τῶν Αἰγυπτίων A¹ B¹ | Ψαμμήνιτος R A¹ Ψαμμήνιτος B¹ || 15 ὥς ἶδεν RSV om. B¹ |
 ὀνομαστὶ C ὀνόματι DRV ὀνόματι S || 16 φύλακες A¹ τρεῖς φύλακοι M Ald. |
 ἄπαν DRSV || 17 ὑπ' ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη A¹ ἐπ' ἐκείνου ἐξ ἐκάστη RSV ἐξ ἐκείνου
 ἐπ' ἐκάστη B¹ rell. | ἐσήμηνον DRV | θωνμάσας T || 18 τὸ ποιούμενον pM Ald. |
 ἡρώτα CTPM D¹ V εἰρώτα A¹ B¹ D¹ rell. | αὐτὸν - p. 262, 1 εἰρωτᾷ haplogr. om. T

- σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα ὄρων κε-
κακωμένην καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στείχοντα οὔτε ἀνέβωσας οὔτε
ἀπέκλυσας, τὸν δὲ πτωχὸν οὐδὲν σοι προσήκοντα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται,
10 ἐτίμησας; ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ παῖ Κύρου,
τὰ μὲν οἰκῆια ἦν μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος 5
ἄξιον ἦν δακρύνειν, ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν ἐς πτωχήν
ἀπίκται ἐπὶ γήραος οὐδῶ. καὶ ταῦτα, ὥς ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτων, εὖ
11 δοκέειν σφιν εἰρησθαι· ὥς δὲ λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων, δακρύνειν μὲν Κροῖ-
σον (ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον), δα-
κρύνειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας, αὐτῶ τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτόν 10
τινα καὶ αὐτίκα κελεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σῶζειν καὶ
15 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστίου ἀναστήσαντας ἄγειν παρ' ἐωντόν. τὸν μὲν δὴ οἱ
παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν
δὲ Ψαμμήνιτον ἀναστήσαντες ἦγον παρὰ Καμβύσῃ. ἐνθα τοῦ λοιποῦ
2 διατῆτο ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, 15
ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς, ἐπεὶ τιμῶν ἐώθασι Πέρσαι
τῶν βασιλέων τοὺς παῖδας· τῶν, εἰ καὶ σφεων ἀποστέωσι, ὅμως τοῖσί γε

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad Καμβύσῃν (15, 1) accedit flo-
ril. 28

1 Ψαμμήνιτε R2 Ψαμμήνιτε 2 | ἐρωτᾷ CPMDRV εἰρωτᾷ 28 rell. | διὰ τί 28
διότι δὴ 28 rell. | ὄρων CTPM ὄρων 28 rell. || 2 παῖδα δὲ ἐπὶ DRSV | στείχοντα
TMD2 28 || 3 ἀνέκλυσας M2 Ald. ἀπέκλυσας 28 rell., cf. p. 261, 1; οὔτε —
οὔτε intellige: 'alterum ad alterum spectans' (q. e. germanice *beziehungsweise*) |
πυνθάνομαι CTPM πυνθάνεται 28 rell. || 4 ἐτίμησας τούτοις DRSV ἐτίμησας
28 rell. | ἐπειρώτα PpMV^{ac} ἐπειρώτα 28 V^c 28 rell. | ἀμείβετο 28 ἀμείβετο 28
rell. || 5 οἰκῆα D οἰκῆα Vb οἰκῆα 28 rell. | μέζω DRV μέζω 28 rell. |
κακὰ ὥστε ABCT2 κακὰ¹ ὥστε M ἢ inter voces suprascr. A man. rec. κακαί
(ut vid.) ὥστε 28 κακὰ ἢ ὥστε cett. | ἐτέρου CSV | πάθος M Ald. 28 || 6 δα-
κρύνειν κλαίειν ὃς D | πτωχεῖν 28 πτωχεῖν TrpM Ald. || 7 ἀπίκται 28 | ἀπ-
ενειχθέντα 28 | ὑπὸ τούτων scripsi, i. e. τῶν Περσέων (intellige: 'ut sunt relata a
Persis . . . , sed ut ab Aegyptiis dicitur . . .'): ὑπὸ τούτου codd. ἐπύθοντο propos.
Tkatsch ὑπὸ τούτου <ἤκουσαν> coni. Abicht et similia fere Stein || 8 σφιν εἰρη-
σθαι A εἰρησθαί σφιν 28 οἱ εἰρησθαι M Ald. | δὲ om. DRSV || 9 ἐτετεύχεε C |
γὰρ 28 καὶ C γὰρ καὶ 28 rell. | ἐπισπόμενος MS Ald. || 12 προαστέον 28 codd. ||
12—13 τὸν μὲν δὴ οἱ παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα scripsi τὸν μὲν δὴ παῖ-
δα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα C τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκέτι
περιέοντα (quod ex οἱ iterum suppleto ortum esse iudico) ABT τὸν μὲν δὴ παῖδα
περιέοντα οὐκέτι εὖρον οἱ μετιόντες 28 τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον αὐτοῦ οἱ μετιόντες
οὐκέτι περιέοντα (e glossa quae vocem οἱ recte possessiva vi explicaverat haud du-
bito quin sit natum) cett. || 14 Ψαμμήνιτον R2 Ψαμμήνιτον 28 | Καμβύσῃ 28
Καμβύσεα codd. || 15 βίον A¹ αἰ suprascr. A² | ἐπιστήθη RS | μὴ om. A¹, bis
supra lin. suppl. et iterum eras. mg. adscr. A man. post. | πολυπραγμονεῖν TrpM
πολυπραγμονῶν SV || 16 αὐτὴν DRSV | ἐώθεσαν D || 17 εἰ ABCTP^{ac} ἦν P^c
cett.

παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι μὲν νυν καὶ ἄλλοισι ἔστι 3
 σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίκασι ποιέειν, ἐν δὲ καὶ τῷδε Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθανύρρα, ὡς ἀπέλαβε, τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε, ἀρχήν, καὶ τῷ Ἀμυρ-
 ταίου Πανσίρι, καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχήν· καίτοι
 5 Ἰνάρῳ γε καὶ Ἀμυρταίου οὐδαμοὶ κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν 4
 δὲ μηχανώμενος κακὰ ὁ Ψαμμίντος ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ
 Αἰγυπτίους ἦλω, ἐπεῖτε δὲ ἐπάιστος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσει, αἷμα ταύρου
 πιὼν ἀπέθανε παραχρῆμα. οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε· Καμβύσης δὲ ἐκ 16
 Μέμφιος ἀπῆκετο ἐς Σάιν πόλιν βουλόμενος ποιῆσαι, τὰ δὴ καὶ ἐποίησε.
 10 ἐπεῖτε γὰρ ἐσῆλθε ἐς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς
 τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω· ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο,
 μαστιγοῦν ἐκέλευε καὶ τὰς τρίχας ἀποτίλλειν καὶ κεντροῦν τε καὶ τὰλλα
 πάντα λυμαίνεσθαι. ἐπεῖτε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες — ὁ γὰρ δὴ 2
 νεκρὸς ἄτε τεταριχενόμενος ἀντεῖχε τε καὶ οὐδὲν διεχέετο —, ἐκέλευσέ μιν
 15 ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομί-
 ζουσι εἶναι πῦρ. τὸ ὦν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ 3
 οὐδετέροις ἔστι, Πέρσησι μὲν, διόπερ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέ-
 γοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίων

AB CT P(p)M DRSV(b)

Πέρσαι γὰρ — πῦρ (16, 2), διό οὐ δίκαιον εἶναι (16, 3) — καταβρωθῇ (16, 4) exc.
 Stob. floril. 123

T 12 Dio Chrys. XXXVII 125 R. ἐμαίνεται Καμβύσης Ἀμασιν τὸν Αἰγυπτίων
 βασιλέα τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κεντῶν τε καὶ μαστιγῶν

2 Eust. II. 70 (ad A 153) σταθμώσασθαι . . . παρὰ Ἡροδότῳ τὸ στοχάσασθαι ||
 7 Λέξ. ἐπάιστος· φανερός. Hes. ἐπάιστος· φανερός, κατάφωρος. Greg. Cor. 135 τὸν
 φανερόν ἐπάιστον

1 καὶ om. T || 2 τοῦτο om. M | δέ] δὲ δὴ M Ald. | τόδε V^{ac} τῷδε V^c cett. sic in-
 tellige: 'ex illo quod sequitur Ithannyrae (scil. exemplo)' τῷ τε Reiskio duce Stein
 (in ed. maiore) Hude τῷδε τῷ Stein in ed. ad usum schol. confecta || 2–3 Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθανύρρα scripsi Ἰνάρῳ παιδὶ Ἰθανύρρα ABCTPM Ἰνάρῳ τοῦ Αἰβνός παιδὶ
 Ἰθανύρρα D Ἰνάρῳ τῷ Αἰβνός παιδὶ Ἰθανύρρα RSV ; subscr. in nomine Ithanyr-
 rae in Aldina ed. tantum invenitur || 3 ὡς DRSV^b δς V^{ac} cett. | εἰρχεν R ||
 5 γε] τε P^cPM DRSV | οὐδαμοὶ κω om. SV | πλέα TrpM Ald. | εἰργάσαντο M
 ἐργάσατο RSV || 6 Ψαμμίντος R || 9 ἀπῆκετο M || 10 εἰσῆλθε(v) εἰς DRV | τῆς
 om. T || 11 Ἀμάσιον D¹RV (ex Ἀμάσιος recte iudicat ortum coll. I 214, 4 Weber
 Anal. Hdt. 182) Ἀμάσειον D² | νέκυν ἐκφέρειν] φέρειν M | οἱ om. ABCTPM ||
 12 μαστιγοῦν τὸν νέκυν ἐκέλευε DRSV | κεντροῦν τε] κεντοῦν τε ABCTP om. M
 κεντροῦν Ald., cf. Dion. Chrys. || 14 τε om. M | ἐκέλευε γὰρ μιν T || 15 κατακαῦ-
 σαι — 16 πῦρ] κατα πῦρ C || 15, 16 εἶναι νομίζουσι M || 16 τὸ πῦρ PpM Ald. Stob. |
 γε Schweighaeuser τε ABCTP om. cett. || 17 διότιπερ DRSV | θεῷ οὐ δίκαιον
 εἶναι λέγουσιν M Ald. οὐ δίκαιον εἶναι λέγουσιν θεῷ Stob. || 18 τὸ πῦρ Stob.

- εἶναι ἔμψυχον, πάντα δὲ αὐτὸ κατεσθίειν, τὰ περ ἂν λάβῃ, πλησθὲν δὲ
 4 αὐτὸ τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὦν θηρίοισι νόμος
 οὐδαμῶς σφὶν ἐστὶ τὸν νέκυν διδόναι· καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ
 κείμενος ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ. οὕτω δὲ οὐδετέροις νομιζόμενα ἐνε-
 5 τέλλετο ποιεῖν ὁ Καμβύσης. ὥς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ Ἀμασις
 ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τις τῶν Αἰγυπτίων ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην
 6 Ἀμάσι, ᾧ λυμαινόμενοι Πέρσαι ἐδόκεον Ἀμάσι λυμαίνεσθαι. λέγουσι γάρ,
 ὥς πνθόμενος ἐκ μαρτηρίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἐωυτὸν ἀποθανόντα μέλλοντα
 γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον
 τὸν μαστιγωθέντα ἀποθανόντα ἔθαπεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἐωντοῦ
 10 θήκης, ἐωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυχῷ τῆς θήκης ὥς μάλιστα θεῖ-
 7 ναι. αἱ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Ἀμασιος ἐντολαὶ αὗται αἱ ἐς τὴν ταφὴν τε καὶ τὸν
 ἄνθρωπον ἔχουσαι οὗ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ
 Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.
- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατηίας, ἐπὶ τε 15
 Καρχηδονίους καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους καὶ ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας,
 2 οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δὲ οἱ ἔδοξε
 ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν, ἐπὶ δὲ Ἀμμο-
 νίους τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα, ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας κατόπτας πρῶτον
 ὀφρομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοσι λεγομένην εἶναι Ἥλιον τρά- 20
 πεζαν, εἰ ἔστι ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτην τὰ ἄλλα κατοφομένους, δῶρα δὲ
 18 τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ἡ δὲ τράπεζα τοῦ Ἥλιου τοιγὰρ

AB CT P(p)M DR SV(b)

Σχόλ. 16, 4 (ad εὐλέων) σκολήκων T

4 Λέξ. εὐλέων (εὐλεων Lexx. alphab. ord. conser. fere omnia)· σκολήκων. Hes.
 εὐλέων· σκολήκων || 7 Prisc. XVIII 236 v. quae ad I 214, 4 sunt laudata ||
 19 Poll. II 59 εἶπε . . . Ἡρόδοτος . . . κατόπτας

1 δὲ¹ om. D | αὐτὸν AB αὐτὸ Stob. rell. secl. Legrand | ἂν περ DRSV Stob. |
 πλησθέντες Stob. || 2 αὐτὸ secl. Abicht Progr. Iohannei Lüneburg. Pasch. 1862, 9 |
 οὐκοῦν Stob. || 2—3 θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφὶν C θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς φησὶν
 ABT θηρίῳ οὐδαμῶς σφὶ νόμος Stob. || 3 καὶ om. C | ἵνα om. Stob. || 4 δὲ om.
 ABCTPM | ἐνετέλλετο RV ἐνετέλλετο b cett. || 6 τις τῶν] τῶν T¹ τῶν τις DRSV ||
 6—7 ἔχων τε τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι R ἔχοντι τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι D ἔχων
 τε τὴν ἡλικίην Ἀμασιν SV || 7 Ἀμάσι² MD¹ R Ἀμασιν D² cett., cf. Prisc. || 8 μέλ-
 λοντα ἀποθανόντα D¹ μέλλοι ἀποθανόντα D² RSV μέλλει ἀποθανόντα S || 9 γί-
 γνεσθαι DRSV | μὲν om. RSV || 10 ἐπὶ] ἐν PpM Ald. | ἐκτός DRSV || 12 Ἀμά-
 σεος R | αἱ om. MDRSV | εἰς M | τὴν om. M Ald. || 13 ἀλλ' ἄλλως] ἄλλως δ'
 ABCTPM || 15 ἐβουλεύσατο ὁ Καμβύσης τριφασίας στρατηίας DRSV ἐβουλεύ-
 σατο τριφασίας στρατηίας (ut vid.) ὁ Καμβύσης M || 17 οἰκημένους — 19 Αἰθίοπας
 haplogr. om. M | βουλομένῳ D¹ || 19 καθόπτας D¹ RV | πρῶτους DRSV om. M ||
 20 τε om. MDRSV || 22 αὐτέων DRSV

τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστίῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων, ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἐόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλόμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ Ἡλίου καλεομένη λέγεται εἶναι τοιήδε. Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, αὐτίκα 19 μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν. ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ 2 ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατόν. Φοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσιν ταῦτα· ὀρκίοισι τε γὰρ μεγάλοισι ἐνδεδέσθαι καὶ οὐκ ἂν ποιέειν ὅσα ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατενόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βουλομένων οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι μὲν νῦν οὕτω 3 δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοίνιξι, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσῃσι καὶ πᾶς ἐκ 15 Φοινίκων ἡρητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσῃσι ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς 20 Ἑλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἐντειλάμενός τε, τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεόν τε εἶμα καὶ χρύσειον στρεπτὸν περιανχένιον καὶ ψέλια καὶ μύρον ἀλάβαστρον καὶ 20 φοινικίου οἶνον κάδον. οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι 2

AB CT P(p)M DR SV(b)

Γλῶσσαν μετῆσαν ο(ὗ)ν τοῦ Καμβύσου ἐν τούτῳ (τούτου scr.) ἐκέλευε (19, 1) — στρατός (19, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIV

T 21 Eust. Dion. 218 τῶν . . . Αἰθιοπῶν Ἡρόδοτος τοὺς μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρέα ἐφθὰ καὶ πίνειν γάλα καὶ ζῆν ἔτη εἴκοσι καὶ ἐκατόν· τινὲς δέ, φασίν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα (23, 1). σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός, πολὺς δὲ ὁ χρυσός, καὶ οἱ δεσμῶται παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πέδαις δέδενται (23, 4)· φέρει δέ, φησίν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς καὶ ἔβενον (114)

19 Phot. λήκνυθον· τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. item fere (sed ἀλάβαστρον v. l.) hab. Schol. Plat. Hipp. Min. 368c. Ael. Dionys. l. 10 (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx. 127): 'λήκνυθον' ἀγ-

1 προαστείῳ codd. | ἐπίπλεως **A^cBCD²P** || **2** ἐς δὲ **DRSV** | τίθεται **T** || **2, 3** τὰ κρέατα **S** om. **M** || **3** ἐκάστοτε propos. Gomperz || **4** αὐτὴν om. **pMS** || **6** Καμβύσης **DRSV** || **8** ᾧ — ἐν haplogr. om. **DRSV** || **9** ἐπὶ om. **pM Ald.** || **10** τε om. **AB CTPM Const.** || **11** ὧσιν **RSV** ὅσα Const. rell. | ἐωυτοῦ Const. || **12** ἐγένοντο **DRSV** || **14** προσφέρειν **M** | τε om. **D** hab. Const. rell. | πᾶς] τὰς **C** || **15** καὶ om. **M** || **16** ἐστράτευον **M** || **18** τε¹ om. **ABCTPM** | χρή καὶ] χρῆναι **DRSV** χρῆν καὶ **pM Ald.** || **19** ψέλια **TM Phot.** | ἀλάβαστρον **D¹** ἀλάβαστρον Ael. Dion. **D²** rell. cf. Schol. Plat. || **20** Φοινικίου Poll. | ἀπέπεμπε **pM Ald.** || **21** ἀπάντων **DR** | νόμοις **D^{ac}**

- δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιλῆην τοιῷδε, τὸν ἂν τῶν ἀστῶν κρίνωσι μέγιστόν τε
 21 εἶναι καὶ κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον βασιλεύειν. ἐς τούτους
 δὴ ὦν τοὺς ἀνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασι-
 λεί αὐτῶν ἔλεγον, τάδε βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης βουλόμενος φίλος 5
 καὶ ξείνός τοι γενέσθαι ἡμέας τε ἀπέπεμψε ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων
 καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοῖ, τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἡδεται χρεώμενος.¹
 2 ὁ δὲ Αἰθίοψ μαθὼν, ὅτι κατόπται ἦκοιεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς τοιάδε· οὔτε
 ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἐπεμψε φέροντας προτιμῶν πολλοῦ
 ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι, οὔτε ὑμεῖς λέγετε ἀληθέα, ἦκετε γὰρ κατόπται τῆς 10
 ἐμῆς ἀρχῆς, οὔτε ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὔτ' ἂν
 ἐπεθύμησε χώρας ἄλλης ἢ τῆς ἑωυτοῦ οὔτ' ἂν ἐς δουλοσύνην ἀνθρώπους
 ἦγε, ὑπ' ὧν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τόδε διδόντες τάδε ἔπεα
 3 λέγετε· “βασιλεὺς ὁ Αἰθιοπῶν συμβουλευεῖ τῷ Περσέων βασιλεί, ἐπεὶ
 οὕτως εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἐόντα μεγάθει τοσαῦτα, τότε 15
 ἐπ' Αἰθιοπας τοὺς μακροβίους πλήθει ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι,
 μέχρι δὲ τούτου θεοῖσιν εἰδέναι χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσιν Αἰθιοπῶν
 22 παισὶ γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν”. ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀνείς τὸ
 τόξον παρέδωκε τοῖσιν ἦκουσι. λαβὼν δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον εἰρώτα,

AB CT P(p)M DR SV(b)

Nῦν δὲ (21, 3) — ἐσσοῦσθαι (22, 4) exc. floril. ㉞

γείον τι φασὶν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστον· ἀρσε-
 νικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος || 20 Athen. 472b Ἡρόδοτος... ἐν τῇ τρίτῃ
 φοινικίου, φησὶν, οἴνου κάδον. Poll. X 70 καὶ Ἡρόδοτος· καὶ φοινικίου οἴνου
 κάδον

8 Poll. v. ad 17, 2

1 ἄλλοις RV | αὐτοὺς καὶ (quod e syllaba sequenti recte iudicat natum esse
 Valckenaer, cf. R) κεχωρισμένοισι ABT αὐτοὺς καὶ κεχωρισμένοισι δὲ C αὐτοὺς
 φασὶ καὶ κεχωρισμένοισι R αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι DSV; ad accusativi c.
 inf. et nominativi c. inf. vices liberas cf. IV 15, 2 et Kühner-Gerth II 30 n. 4 ||
 2 καὶ om. DRSV | κρίνωσι post ἰσχύν (3) DRSV | τε om. P¹M hab. P²p cett. ||
 3 τὸ om. ABC | μέγεθος DRV | τοῦτον ἀξιοῦσι βασιλεύειν ABCTPM || 4 ὡς
 om. DRSV | διδόντες δὲ τὰ DRSV || 5—6 τοι βουλόμενος φίλος καὶ ξείνος γενέ-
 σθαι DRSV βουλόμενός τοι φίλος καὶ ξείνος γενέσθαι M Ald. || 6 ἀπέπεμψε CPM |
 εἰς D || 7 χρεώμενος Pp || 9 ὑμᾶς T || 11 ἐστὶν ἀνὴρ DRSV || 12 ἐπεθύμει D ἐπε-
 θύμει RSV | εἰς D || 13 τόδε om. ㉞ || 14 ὁ om. DRSV ㉞ | ἐπειδὴν CPM
 ἐπεὶ ㉞ rell. || 15 ἔλκωσι ㉞ ἔλκωσι ㉞ rell. | τὰ om. DRSV, secl. Hude | με-
 γάθη RSV μεγέθει D ㉞ μεγάθει vel μεγάθει ㉞ rell. || 17 μέχρις AC | τούτου
 τοῦ D¹ τούτο D² τούτων TPrM Ald. | θεοῖσι A | τρέπουσι A || 18 κτᾶσθαι
 πρὸς DRSV || 19 τοῖσι A Περσέων τοῖσι ㉞ qui Ichthyophagorum nominis nusquam
 facta mentione (cf. lectiones p. 267, 1. 4) Elephantiniensibus Cambysis legatis
 Persarum nomen adscribit (cf. p. 267, 13) | ἡρώτα CPMV

ὅ τι εἶη καὶ ὅπως πεποιημένον· εἰπόντων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὴν ἀλη-
 θείην περὶ τῆς πορφύρας καὶ τῆς βαφῆς, δολερὸν μὲν τοὺς ἀνθρώπους
 ἔφη εἶναι, δολερὰ δὲ αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύτερα δὲ τὸν χρυσοῦν εἰρώτα τὸν 2
 στρεπτόν περιανχένιον καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων
 3 τὸν κόσμον αὐτοῦ γελάσας ὁ βασιλεὺς καὶ νομίσας εἶναί σφρα πέδας εἶπεν,
 ὥς παρ' ἐωντοῖσιν εἰσι ῥωμαλεώτεραι τουτέων πέδαι. τρίτον δὲ εἰρώτα τὸ 3
 μύρον· εἰπόντων δὲ τῆς ποιήσιος πέρι καὶ ἀλείψιος τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 καὶ περὶ τοῦ εἵματος εἶπεν. ὥς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπύκετο καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ
 τὴν ποίησιν, ὑπερησθὲς τῷ πόματι ἐπείρετο, ὅ τι τε σιτέεται ὁ βασιλεὺς
 10 καὶ χρόνον ὁκόσον μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν 4
 τὸν ἄρτον εἶπον ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν, ὀγδώκοντα δὲ ἔτεα
 [ζωῆς] πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέεσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ
 ἔφη οὐδὲν θωμάζειν, εἰ σιτέομενοι κόπρον ἔτεα ὀλίγα ζῶουσιν· οὐδὲ γὰρ
 ἂν τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, φράζων
 15 τοῖσιν Ἰχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τούτῳ γὰρ ἐωντοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦ-
 σθαι· ἀντειρομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς ζώης καὶ διαίτης πέρι ἔτεα 23
 μὲν ἐς εἴκοσί τε καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπικνέεσθαι, ὑπερβάλλειν

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad fin. cap. 22 accedit floril. 98

T 1–3 Plut. de Hdt. mal. 28 (Mor. 863d) αὐτὸς τὸν Αἰθίοπα φησι πρὸς τὰ μύρα
 καὶ τὴν πορφύραν εἰπεῖν, ὥς δολερὰ μὲν τὰ χρίματα (χείματα v. l.), δολερὰ δὲ τὰ
 εἴματα τῶν Περσέων ἐστί. Mor. 646b τὸ μὲν μύρον εἰκότως ὑποδυσωπούμεθα καὶ τὴν
 πορφύραν διὰ τὴν ἐπίθετον πολυτέλειαν ὥς δολερὰ εἴματα καὶ χρίματα (χρώματα
 v. l.) κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν || 16–p. 268, 1 Eust.: v. ad 20, 1. Valerius
 Max. VIII 13 ad locum se refert

1 ὅπως 98 | εἰπάντων DRSV | εἰπόντων 98 rell. | τῶν Ἰχθυοφάγων om. 98 |
 ἀληθινήν M Ald. || 2 πορφυρέας DR | πορφυρέας 98 || 3 αὐτῶν καὶ τὰ 98 |
 χρυσὸν MDRSV | ἡρώτα CPM || 3, 4 τὸν στρεπτόν τὸν DRSV || 4 ψέλια M98 |
 ἐξηγεομένων D | ἐξηγουμένων 98 | τῶν Ἰχθυοφάγων om. 98 (cf. quae ad p. 266, 19
 adnotavimus) || 5 αὐτῶν MS | αὐτοῦ V | σφέας TDRSV | πέδαι (cf. 6) D |
 εἶπε A || 6 ἐωντοῖς AB98 | τούτων ῥωμαλεώτεραι 98 | ῥωμαλεώτεραι τούτων
 MDRSV | ῥωμαλεώτεραι τουτέων 98 rell. | ἡρώτα CPM || 7 εἰπάντων DRSV | δὲ
 om. 98 | ποιήσεως RV98 | ποιήσιος 98 rell. || 8 καὶ περὶ καὶ ἐπὶ D | ἐπὶ RSV | εἶπε A |
 δὲ καὶ ἐς 98 | ἀπύκετο 98 || 9 τὴν ποίησιν om. 98 | ἐπύθετο CM98 || 10 ὁκόσον pM ||
 11 τὸν om. 98 | ἄρτον om. 98 | εἶπαν DRSV | ὀγδώκοντα D¹ | ὀγδώκοντα b ||
 11, 12 ζωῆς ἔτεα 98 | ἔτεα ζώης C²PM | vocem quae ubique fere littera o scribitur
 in codd. seclusi || 12–13 ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν ἔφη DRSV | εἶπεν ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν 98 ||
 13 θωμάζειν CpMDRSV | θανμάζειν P | θωμάζειν 98 rell. | ζῶουσι A | οὐδέ] |
 οὐ 98 || 14 ζῶειν δύνασθαι P¹ DRSV | δύνασθαι ζῶειν 98 P² p rell. | τῷ πόματι
 τῷδε 98 | ἀναφέρων DRSV || 15 τοῖσι A | τοῦτο DRSV | ἐωντοὺς 98 || 16 ἀντερο-
 μένων B¹ M | δὲ] δὲ τὸν βασιλέα ABCTPM | ζώης CT | ζωῆς DRSV | καὶ τῆς
 διαίτης DRSV || 16, 17 ἔτεα μὲν <εἶπε> Krueger Hude | <εἶπε> ἔτεα μὲν Legrand,
 quae additamenta recte respuit G. L. Cooper TAPA 104, 1974, 67 || 17 ἐς εἴκοσί
 τε] ἐς εἴκοσι PpM Ald. | εἴκοσι ABC | τοὺς om. M | αὐτέων Tp (ut vid.) M Ald. |
 ὑπερβάλλειν M Ald.

- 2 δέ τινας καὶ ταῦτα, σίτησιν δὲ εἶναι κρέα ἐφθὰ καὶ πόμα γάλα. θῶμα δὲ
 ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων ἐπὶ κρήνην τινὰ σφισιν
 ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι λιπαρώτεροι ἐγίνοντο, κατὰ περ εἰ ἐλαίου
 3 εἶη· ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥς εἰ ἴων. ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης
 οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι ὥστε μηδὲν οἶόν τ' εἶναι ἐπ' αὐτοῦ 5
 ἐπιπλέειν μήτε ξύλον μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα, ἀλλὰ πάντα
 σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφί ἐστι ἀληθέως, οἶόν
 τί ἐστι λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι μακρόβιοι.
 4 ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων ἀγαγεῖν σφέας ἐς δεσμωτήριον ἀν-
 δρῶν, ἐνθα τοὺς πάντας ἐν πέδησι χρυσέησι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τούτοις 10
 τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι
 δὲ καὶ τὸ δεσμωτήριον ἐθεήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου λεγομένην τράπεζαν.
 24 μετὰ δὲ ταύτην τελευταίας ἐθεήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται
 2 σκευάζεσθαι ἐξ ὕαλου τρόπῳ τοιῷδε· ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήνωσι εἴτε
 δὴ κατὰ περ Αἰγύπτιοι εἴτε ἄλλως κως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν γραφῇ 15
 κοσμέουσι ἐξομοιεύοντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν, ἔπειτα δὲ οἱ περιστᾶσι στή-
 λην ἐξ ὕαλου πεποιημένην κοίλην (ἣ δὲ σφι πολλὴ καὶ εὐεργὸς ὀρύσσεται)·
 3 ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς οὔτε ὁδμὴν οὐδεμίαν
 ἄχαριν παρεχόμενος οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν, καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως
 4 αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκίοις οἱ 20
 μάλιστα προσήκοντες πάντων τε ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες·
 μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες ἱστᾶσι περὶ τὴν πόλιν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 2 Sotion (Paradox. p. 186 West.) ad locum se refert || 10 Eust.: v. ad 20, 1 ||
 15—17 Diod. II 15, 3 χρυσὴν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, εἰς ἣν ἐντεθέντος τοῦ
 νεκροῦ περὶ τὴν εἰκόνα χεῖσθαι τὴν ὕελον· τοῦ δὲ κατασκευάσματος τεθέντος ἐπὶ τὸν
 τάφον διὰ τῆς ὕελου φανῆναι τὸν χρυσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τετελευτηκότι

1 κρέα τε ἐφθὰ ABCTPM | καὶ πόμα μεγάλα R om. T | θῶμα T || 2 τινὰς
 φησιν R τινὰς σφισιν D σφι ABCTPM || 3 ἐγίνοντο PpM γίνονται DRSV ||
 4 τὸ] καὶ τὸ DRSV || 5 εἶναι¹ om. M | εἶναι ἀπ' p Ald. om. M || 6 πλέειν T |
 εἰσὶν T || 7 χωρεῖν DRSV χωρ+ν M | βυθόν DRSV || 8 τι ἐστὶ λέγεται A τι
 λέγεται PMDRSV τι λέγεται ἐστὶ cett. | τὰ πάντα τούτῳ M | χρεώμενοι Pp ||
 9 ἄγειν DRSV | δεσμωτήριον V || 11 καὶ τιμιώτατον om. M || 12 δὲ καὶ] δὲ D
 καὶ b | ἐθεήσαντο CTPMD^cRV || 13 ἐθεήσαντο CTPMD^cRV | δ C || 14 ἐξ ὕελου

PM ἐξ ὕελου (quod ex EE YÉΛΟΥ pro EE YÉΛΟΥ lecto credo esse ortum pace We-
 beri Anal. Hdt. 189s.) C^mT ἐξ ὕαλλου V^{ac} ἐκ ξύλου AB¹C¹ ὕελου suprascr. A
 man. post., cf. Diod. | ἰσχνήσωσι R ἰσχνήσωσι C ἰσχνίσωσι T || 15 εἴτε δὴ
 ἄλλως D || 16 κοσμοῦσι ABCTPM | ἐξομοιούμενοι S | ἐς] κατὰ M || 17 ἐξ ὕ-
 λου A^{2m}B²P ἐξ ὕαλλου R ἐκ ξύλου AB¹C¹ | εὐεργῶς R εὐεργετῶς SV || 18 οὐ-
 δεμίην MRSV Ald. || 19 ἄχαρι T || 20 ἐν τῇσι οἰκίσιν T || 21 τε om. ABCTPM |
 ἀρχόμενοι C || 22 ἱστῶσι pM Ald.

Θεησάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω· ἀπαγγει- 25
 λάντων δὲ ταῦτα τούτων αὐτίκα ὁ Καμβύσης ὀργὴν ποιησάμενος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας οὔτε παρασκευὴν σίτου οὐδεμίαν παραγγείλας
 οὔτε λόγον ἑωυτῷ δούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι· οἷα 2
 3 δὲ ἐμμανὴς τε ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουσε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρα-
 τεύετο Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτῃ τάξας ὑπομένειν, τὸν
 δὲ πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος. ἐπεῖτε δὲ στρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, 3
 ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὥς πέντε μυριάδας καὶ τούτοις μὲν ἐνετέλλετο
 Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπρῆσαι,
 10 αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν ἦε ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ 4
 τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθέναι τὴν στρατιὴν αὐτίκα πάντα αὐτοὺς, τὰ
 εἶχον σιτίων ἐχόμενα, ἐπελελοίπεε, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέ-
 λιπε κατεσθιόμενα. εἰ μὲν νῦν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχῃ 5
 καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἁμαρτάδι ἦν ἂν
 15 ἀνὴρ σοφός· νῦν δὲ οὐδένα λόγον ποιεύμενος ἦε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω. οἱ δὲ 6
 στρατιῶται ἕως μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες διέζων·
 ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινες εἰργάσαντο· ἐκ
 δεκάδος γὰρ ἕνα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες κατέφαγον. πυθόμενος δὲ 7
 ταῦτα ὁ Καμβύσης δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην ἀπείς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στό-
 20 λον ὀπίσω ἐπορεύετο καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας πολλοὺς ἀπολέσας τοῦ
 στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς Μέμφιν τοὺς Ἑλληνας ἀπῆκε ἀπο-
 πλέειν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

Σχόλ. 25, 5 'γνωσιμαχέειν' τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων
 ἰσχύν B² (cf. Lexx.) 25, 7 σημειῶσαι, ὅτι 'στόλον' καὶ τὸν στρατὸν φησι B

5 Λέξ. φρενήρης· σώφρων. Greg. Cor. 136 φρενήρη τὸν σώφρονα || 13 Λέξ. γνω-
 σιμαχέειν· τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν (καὶ τῶν ἐναν-
 τιῶν τὴν ἰσχύν Lexx. alphab. ord. conscr.). Hes. γνωσιμαχῆσαι· τινὲς μὲν τὸ γνῶναι
 τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. idem fere Suid. Etym. M. Greg.
 Cor. 147 γνωσιμαχέειν· τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν ||
 19—p. 270, 1 Thom. Mag. 346 (s. v. στόλος) καὶ αὐτὴ ἡ στρατιὰ παρ' Ἡροδότῳ ἐν
 τῇ τρίτῃ· ἀπείς — ἐπορεύετο, ὁ μὲν — ἐπρηξε (26, 1)

1 ἀπαλλάσσονται DRSV || 2 ἀρχὴν DRSV || 3 οὐδεμίην MS Ald. casum vocis
 compendio not. p || 4 διδούς C | τῆς γῆς DRSV || 5 δέ] τε AB | ὦν pM Ald. |
 ἤκουε ABCTPM || 6 αὐτοῦ ταύτῃ] αὐτοῦ ABCTPp αὐτῷ M Ald. || 7 ἅμα ἀγό-
 μενος] ἀγόμενος T¹SV ἀγόμενος ἅμα M | πορευόμενος DRSV || 8 ἀπέκρινε B
 i in ras. A¹ | μυριάδες C || 9 ἀνδραποδισαμένους D || 11 τὸ om. pM | τὸν στρα-
 τὸν M || 12 ἐξέλειπε BD¹ || 13 ἐσθιόμενα M || 14 ἀρχῇθεν] ὀπίσω M | ἂν om. RSV ||
 15 σοφός ἀνὴρ pM Ald. | αἰ RV || 16 μὲν τι] μέντοι SV | ποιηφαγέοντες S ποιο-
 φαγέοντες b | διέζων DRSV || 17 ἐργάσαντο C || 18 ἀποκληρώσαντες DRSV |
 ἐφαγον M || 19 ἀλληλοφαγίαν B η² ex corr. D || 21 Θηβαίων CTMDRSV Θη-
 βῶν AB | καταβὰς] ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς καὶ καταβὰς M Ald. (cf.
 p. 270, 2—3)

- 26 Ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτως ἔπραξε, οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμμωνίους
ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεῖτε ὁρμηθέντες ἐκ τῶν Θηβαίων ἐπο-
ρεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικόμενοι μὲν φανεροί εἰσι ἐς Ὀασιν πόλιν,
τὴν ἔχουσι μὲν Σάμιοι τῆς Αἰσχυριωνίης φυλῆς λεγόμενοι εἶναι (ἀπέχουσι
δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβαίων διὰ ψάμμου, ὀνομάζεται δὲ ὁ χῶρος 5
2 οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν Μακάρων Νῆσοι). ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν
χῶρον λέγεται ἀπικέσθαι τὸν στρατὸν, τὸ ἐνθεῦτεν δέ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμ-
μώνιοι καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν περὶ
3 αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους ἀπίκοντο οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέ-
γεται δὲ καὶ τάδε ὑπ' αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης 10
ἵκναι διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξύ κού μάλιστα
αὐτέων τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἄριστον αἰρεομένοισι αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον
μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμου καταχῶσαί σφεας,
καὶ τρόπῳ τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν οὕτω λέγουσι γενέσθαι
27 περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης. ἀπιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν ἐφάνη 15
Αἰγυπτίοισι ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληνες Ἐπαφον καλέουσι· ἐπιφανέος δὲ τούτου
γενομένου αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι εἰματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα καὶ ἦσαν
2 ἐν θαλίῃσι. ἰδὼν δὲ ταῦτα τότε τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης
πάγχυ σφέας καταδόξας ἑωντοῦ κακῶς πρήξαντος χαρμόσυνα ταῦτα
ποιέειν ἐκάλεσε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος· ἀπικομένων δὲ ἐς ὄψιν 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

αγωγή]ς — [απε]χου[σι (26, 1) Pap. Ox. 1619 col. I frustula tantum aliquarum
vorum exhibens

T 3—6 Steph. Byz. Ὀάσις· πόλις Αἰγύπτου· ταύτην δὲ καὶ Ὀασιν καλοῦσιν, . . .
Ἡρόδοτος δὲ καὶ Δουρις Μακάρων αὐτὴν ὠνόμασαν Νῆσον. Eust. Od. 1509 (ad δ
563) Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅτι οἱ περὶ Ὀασιν πόλιν Σάμιοι ἀπέχουσιν ἑπτὰ ἡμερῶν ὁδὸν
ἀπὸ Θηβῶν διὰ ψάμμου· ὀνομάζεται δέ, φησὶν, ὁ χῶρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσ-
σαν Μακάρων Νῆσοι. Phot. Bibl. 61a λέγει (sc. Olympiodorus) ὅτι νῆσος τὸ πα-
λαιὸν ἦν καὶ ἀπεχερσώθη καὶ ὅτι ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος Μακάρων Νήσους· Ἡρό-
δοτος δὲ . . . Φαιακίδα ταύτην καλεῖ. Hes. et Phot. Lex. Μακάρων Νήσος· ἡ ἀκρό-
πολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν (ὡς Ἀρμένδας add. Phot.)

1 ἐπ'¹ om. RV hab. Thom. Mag. | ἐπραξε T || 2 σταλέντες T | Θηβαίων Cp DR
SV Θηβέων cett. || 3 εἰς M || 4 φυγῆς DRSV φυ[Pap. Ox. 1619 || 5 Θηβέων
ABS cf. Eust. | ὀνομάζεται CTPM | δὲ om. DRV hab. Eust. || 6 νῆσοι DRSV
Olympiod. ap. Phot. Bibl., Eust. νῆσος Steph. Byz., Phot. Lex., rell. || 8 ἀκούον-
τες DRSV | οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν οὐδένες M || 10 καὶ om. DRSV || 11 ἐπὶ] ἐπεὶ
DRV | τε καὶ αὐτοὺς T || 12 αὐτῶν PMDRSV | ἄριστον δὲ M Ald. | αὐτέοισι
ABCT || 16 ὁ om. DRSV | καλέουσιν Ἐπαφον DRSV || 17 τε om. ABCTPM |
ἐφ'ερον DRSV || 18 ταῦτα τότε τοῦς] ταῦτα τοῦς ABCTPM ταῦτα τοῦτο b ||
19 ἑαυτοῦ T || 20 ἐκάλεσε ABCTPM | ἀπικομένους ABCTPM

εἶρετο, ὃ τι πρότερον μὲν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν Αἰγύπτιοι, τότε δέ, ἐπεὶ αὐτὸς παρεῖη τῆς στρατιῆς πληθὺς τι ἀποβαλὼν. οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφι θεὸς εἶη φανείς διὰ χρόνου πολλοῦ ἐωνθῶς ἐπιφαί- 3
νεσθαι, καὶ ὥς ἐπεὰν φανῇ, τότε πάντες Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες ὀρτάζοιεν.
5 ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης ἔφη ψεύδεσθαι σφεας καὶ ὥς ψευδομένους
θανάτῳ ἐξημίον. ἀποκτείνας δὲ τούτους δεύτερα τοὺς ἱεράς ἐκάλεσε ἐς 28
ὄψιν· λεγόντων δὲ κατὰ ταῦτα τῶν ἱερέων οὐ λήσειν ἔφη αὐτόν, εἰ θεὸς τις
χειροῆθης ἀπιγμένος εἶη Αἰγυπτίοισι. τοσαῦτα δὲ εἶπας ἀπάγειν ἐκέλευε
τὸν Ἄπιν τοὺς ἱεράς· οἱ μὲν δὴ μετῆσαν ἄξοντες. ὁ δὲ Ἄπιν οὗτος ὁ Ἐπαφος 2
10 γίνεται μύσχος ἐκ βοός, ἥτις οὐκέτι οἴη τε γίνεται ἐς γαστέρα ἄλλον
βαλέσθαι γόνον. Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
κατίσχειν καὶ μιν ἐκ τούτου τίττειν τὸν Ἄπιν. ἔχει δὲ ὁ μύσχος οὗτος 3
ὁ Ἄπιν καλεόμενος σημήμα τοιάδε· ἐὼν μέλας ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν
τετράγωνον, ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου αἰετὸν εἰκασμένον, ἐν δὲ τῇ οὐρῇ τὰς τρίχας
15 διπλᾶς, ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσει κύνθαρον. ὥς δὲ ἤγαγον τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὁ 29
Καμβύσης, οἷα ἐὼν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον θέλων
τύπαι τὴν γαστέρα τοῦ Ἄπιν παίει τὸν μηρόν· γελάσας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς
ἱεράς· ὦ κακαὶ κεφαλαί, τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις 2
καὶ ἐπαίοντες σιδηρίων; ἄξιός μιν γε Αἰγυπτίων οὗτός γε ὁ θεός· ἀτὰρ
20 τοι ὑμεῖς γε οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε. ταῦτα εἶπας ἐνετείλατο
τοῖσι ταῦτα πρήσσουνσι τοὺς μὲν ἱεράς ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad ἀπομαστιγῶσαι (29, 2) accedit b
ἐπ]ιφ[α]ι[νεσθαι] — Καμβυ[σης] (27, 3) Pap. Ox. 1619 col. III prima columna
non minus mutilata Αἰγυ[πτίων] (29, 2) — Περσεω]ν ὄσον (30, 1) col. IV valde
mutilata

Ἐχει δὲ (28, 3) — κτείνειν (29, 2) exc. A

11 Eust. II. 133 (ad A 450) σημειῶσαι . . . , ὅτι τῷ ἄνίσχειν ἀντίκειται τὸ ἡ-
ίσχειν, ὥς Ἡρόδοτος δηλοῖ λέγων· κατίσχοι σέλας — Ἄπιν καὶ ὅτι τὸ ἄνασχεῖν
καὶ ἐπὶ ὑπομονῆς ποτε λέγεται· φησὶ γοῦν ὁ αὐτός· μέγα ἦ μικρὸν λυπηρὸν ἀνα-
σχῆσιν (V 106, 3) ἤγουν ἀνέξεσθαι

1 αὐτοῦ ἐόντος DRSV ἐόντος M || 2 οἱ Αἰγύπτιοι DRSV | τό•τεδὲ (ὁ ex a ut
vid. corr.) A | ἐπειδὴ DRSV | αὐτὸς] αὐτῆς Herwerden || 3 παρεῖη pM Ald. |
εἰωνθῶς DRSV || 4 πάντες om. R || 6 θανάτου R | ἱερέας TRV ἱ•ρέας A ||
7 τὰ αὐτὰ PMDRSV | ἱερέων TRV || 8 ἄγειν DRSV || 9 ἱερέας TRV | οὗτος
om. SV || 11 βαλέσθαι D βάλλεσθαι ABCTPM | ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν
DRSV Eust. ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν pM || 13 μέλας] μέγας C¹ pM Ald. || 14 τετρά-
γωνον φορέει CTPM | νώτου] μετώπου A || 15 ἐπὶ] ὑπὸ edd. Jablonskio duce et
scriptoribus antiquis de Apide tractantibus nixi | ἱερεῖς CR | ὁ om. DRV hab. A
rell. || 16 ἐὼν μαργότερος M ὑπομαργότερος ἐὼν DRSV || 18 ἱερέας RA | τοιοῦ-
τοι] οὔτοι οἱ ABCTA || 19 εἰσαίοντες DRV εἰσαίοντες S ἐπαίοντες A rell. | γε¹
om. DRSV | γε² om. M Ald. | ἀτὰρ C || 20 θήσεσθε A || 21 ἀπομαστιγῶσαι RSV
non extat Pap. Ox. 1619 || 21. p. 272, 1 τῶν ἄλλων bis ω ex o corr. V om. A

- 3 ἄλλων, τὸν ἄν λάβωσι ὀρτάζοντα, κτείνειν. <ῆ> ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι, οἱ δὲ ἱερεῖς ἐδικαιεῦντο, ὁ δὲ Ἄπις πεπληγμένος τὸν μηρὸν ἔφθινεν ἐν τῷ ἱερῷ κατακείμενος, καὶ τὸν μὲν τελευτήσαντα ἐκ τοῦ τρώματος ἔθαψαν οἱ ἱερεῖς λάθρῃ Καμβύσεω.
- 30 Καμβύσης δέ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμά- 5
νη ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενῆρης. καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν Σμέρδιν ἐόντα πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς, τὸν ἀπέπεμψε ἐς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον μόνος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἶρυσσε, τὸ παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἦναι οἱ Ἰχθυοφάγοι,
- 2 τῶν δὲ ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἴος τε ἐγένετο. ἀποιχομένον ὦν ἐς Πέρσας 10
τοῦ Σμέρδιος ὅπιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ ὕπνῳ τοιγύνη· ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγγέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλῆϊ ἰζόμενος
- 3 Σμέρδις τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψάσσειε. πρὸς ὧν ταῦτα δέσας περὶ ἐωντοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, πέμπει Πρηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὃς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ ἀνα- 15
βὰς ἐς Σοῦσα ἀπέκτεινε Σμέρδιν, οἱ μὲν λέγουσιν ἐπ' ἄγρην ἐξαγαγόντα,
- 31 οἱ δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προαγαγόντα καταποντώσαι. πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύσῃ τῶν κακῶν ἄρξαι τοῦτο, δεύτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελφεὴν ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνοίκεε καὶ ἦν οἱ ἀπ' ἀμ- 2
φοτέρων ἀδελφεῇ. ἔγημε δὲ αὐτὴν ὧδε· οὐδαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον 20
τῇσι ἀδελφεῇσι συνοικέειν Πέρσαι· ἡράσθη μίης τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης καὶ ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιήσιν,

AB CT P(p)M DR SV

Ὅτι ὁ Καμβύσης μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Ἄπιν αὐτίκα διὰ τοῦτο — οἴος τε ἐγένετο καὶ τοῦτον ἐφόνευσεν (30, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XV

ἀποκτενεοντ]α μιν (30, 3) — βασιλῆ]οι Pap. Ox. 1619 col. V; initio columnae [... βασι]λῆιοι δικαστ[α]i suprascriptum invenitur (cf. 31, 2)

1 λάβωσιν M]αβω[Pap. Ox. 1619 | ἐορτάζοντα M | <ῆ> add. Schaefer, sequ. Hude | ἐλέλυτο M || 2 ἐδικαιεῦντο DRSV]ευντο Pap. Ox. 1619 || 3 ἱερῷ ABC non exstat Pap. Ox. 1619 || 4 ἱερεῖς C non exstat Pap. Ox. 1619 || 5 διὰ M Ald. αὐτίκα διὰ Const. rell. || 6 τῶν κακῶν secl. Stein (cf. l. 18) || 8 ἐς Πέρσας om. S | τὸ om. pM Ald. | μόνος M || 9 δύο Const. | τὸν ... ἦναι C ὁ ... ἦναι AB τὸ ... ὁ ἦναι DRSV τὸ ... ἦναι Const. rell. || 11 ὅπιν εἶδε ὁ Καμβύσης τοιγύνη M εἶδεν ὅπιν ὁ Καμβύσης τοιγύνη DRSV || 12 ἀγγέλλειν CpRV om. M | ἐζόμενος M || 13 οὐρανοῦ ***οῦ M || 14 ἐωντῷ D (περὶ ἐωντοῦ prolepsis est obiecti verbi ἀποκτείνειν et pronomine μιν resumitur, cf. Kühner-Gerth II 579s.) | ἄρξῃ M Ald. | Πρηξάσπεα pM || 14.15 ἐς Πέρσας om. DRSV || 15 ὡς C | οἱ ἦν pM Ald. ἦν R || 16 ἐπ' ἐς B ἐπ' Pap. Ox. 1619 rell. | ἐξάγοντα R]αγον[Pap. Ox. 1619 || 17 προαγαγόντα DR]αγον[Pap. Ox. 1619 ἐξαγόντα M (cf. lin. 16) || 18 δὲ om. D non exstat Pap. Ox. 1619 | ἐξεργάσατο Const. ἐξεργάσατο D || 19 ἐπισπομένην SV ἐσπομένην AB ἐπομένην CPM]ην Pap. Ox. 1619 | ἀπ' ἐπ' C non exstat Pap. Ox. 1619 || 21 οἱ Πέρσαι pM Ald. Πέρσαι Pap. Ox. 1619 rell. || 22 ἐνόεε ποιέειν M

εἶρετο καλέσας τοὺς βασιλῆιους καλεομένους δικαστάς, εἴ τις ἔστι [κε-
λεύων] νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν. (οἱ δὲ βασιλῆιοι δικα- 3
σταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γίνονται Περσέων, ἐς οὗ ἀποθάνωσι ἢ σφι παρ-
ευρεθῇ τι ἄδικον, μέχρι τούτου· οὗτοι δὲ τοῖσι δίκας δικάζουσι καὶ ἐξηγη-
5 ταὶ τῶν πατρίων θεσμῶν γίνονται, καὶ πάντα ἐς τούτους ἀνακέεται.)
εἰρομένον ὦν τοῦ Καμβύσεω ὑπεκρίνοντο οὗτοι καὶ δίκαια καὶ ἀσφαλέα 4
φάμενοι νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελεύει ἀδελφεῇ συνοικέειν ἀδελφεόν,
ἄλλον μέντοι ἐξευρηκέναι νόμον τῷ βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποίειν
τὸ ἂν βούληται. οὕτω οὐτε τὸν νόμον ἔλυσαν δείσαντες Καμβύσεα, ἵνα τε 5
10 μὴ αὐτοὶ ἀπόλωνται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξεῦρον ἄλλον νόμον
σύμμαχον τῷ θέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς. τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἐγῆμε 6
τὴν ἐρωμένην, μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε καὶ ἄλλην ἀδελφεήν·
τουτέων δὴ τὴν νεωτέραν ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνει. ἀμφὶ δὲ 32
τῷ θανάτῳ αὐτῆς διζὸς ὥσπερ περὶ Σμέρδιος λέγεται λόγος. Ἑλλήνης

AB CT P(p)M DR SV

Τῶν ἀδελφῶν τὴν νεωτέραν (31, 6) — καλῶς βαλέειν (35, 4) aliquibus omissis
cap. 33 et initio cap. 34 exc. floril. 23

T 1ss. Schol. Lucian. p. 84s. Ἐκ τοῦ Ἡροδότου· Καμβύσης ὁ Κύρου τοῦ Περ-
σέων (Περσῶν pars codd.) ἐρασθεὶς τῆς ἀδελφῆς Ἀτόσσης ἤρετο τοὺς βασιλῆιους
δικαστάς, εἴ τις ἔστι νόμος κελεύων τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν· οἱ δὲ ἀπε-
κρίναντο νόμον μὲν μηδένα εἶναι, ὃς κελεύει ἀδελφεὸν ἀδελφεῇ συνοικέειν, ἄλλον μέν-
τοι νόμον ἐξευρηκέναι, ὃς θεσπίζει τῷ βασιλεύοντι Περσῶν ἐξεῖναι ποίειν, ὃ ἂν
βούληται· καὶ τότε Καμβύσης ἐγῆμε τὴν ἀδελφεήν

1 Hes. βασιλῆιοι δικασταί· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζομένῳ ἐναν-
τιούμενοι

1 ἤρετο V Schol. Luc.]το Pap. Ox. 1619 | καλεομένους om. ABTPM habet
Pap. Ox. 1619 vocem eras. C | κελεύων (quod hab. Pap. Ox. 1619 quoque) dele-
vi, cum nulla ratione verbi κελεύειν concedendi vel permittendi sit significatio et
positio participii cum syntaxi minime congruat; vox κελεύων nihil nisi praepara-
tionem animi praebet ad vanum fraudulentumque illud a iudicibus responsum
(infra lin. 7). num fort. κωλύων scribendum? || 3 Περσέων γίνονται DRSV |
ὁ P¹ A mg. man. rec. οὐ P² p cett. | ἢ σφι A ἢ σφι C ἢν σφι μὴ pM Ald. ||
4 τι om. pM | τούτων ABCTPM | δίκας] Πέρσησι DRSV om. M || 5 ἀνάκει-
ται DRSV ἀνακέεται M Ald. || 6 ὑπεκρίναντο DRSV cf. Schol. Luc. | αὐτῷ
οὗτοι ABCTPp οὗτοι αὐτῷ M Ald. || 8 νόμον ἐξευρηκέναι Schol. Luc. || 9 τὰ ἂν M
Ald. ὃ ἂν Schol. Luc. | ἔλυσαν — 10 νόμον haplogr. om. R | ἔλυσαν] ἔδοσαν T |
δείσαντες om. C || 9—10 ἵνα μὴ αὐτοὶ TP¹ ἵνα τε αὐτοὶ μὴ CD ἵνα τε μὴ αὐτοὶ
P² p cett. || 10 ἀπόλλωνται TDV¹ | παρεξεῦρόν τε DSV καὶ παρεξεῦρον T ||
11 ἀδελφεήν M || 12 εἰρημένην DRSV ἐρημένην ut vid. M | μετὰ — χρόνον] μετὰ
δὲ χρόνον DRSV | καὶ om. ABCTPM || 13 δῆ] δὲ SV δῆτα ABCTPM | νεωτε-
ρέην D | ἐπισπωμένην MSV | οἱ] δῆ T || 14 λέγεται] ἐκφέρεται M Ald.

μὲν λέγουσι Καμβύσεα συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός, θεωρέειν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην, νικωμένου δὲ τοῦ σκύλακος ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἄλλον σκύλακα ἀπορρήξαντα τὸν δεσμὸν παραγενέσθαι οἱ, δύο 2 δὲ γενομένους οὕτω δὴ ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνον· καὶ τὸν μὲν Καμβύσεα ἠδεσθαι θεώμενον, τὴν δὲ παρημένην δακρύειν. Καμβύσεα δὲ μαθόντα 5 τοῦτο ἐπειρέσθαι, διότι δακρύει, τὴν δὲ εἰπεῖν, ὥς ἰδοῦσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμωρήσαντα δακρύσειε μνησθεῖσά τε Σμέρδιος καὶ καταμα- 3 θοῦσα, ὥς ἐκείνῳ οὐκ εἶη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες μὲν δὴ διὰ τοῦτο τὸ ἔπος φασὶν αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσεω, Αἰγύπτιοι δέ, ὥς τραπέζῃ παρακατημένων λαβοῦσαν θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλαι καὶ ἐπανεῖρε- 10 σθαι τὸν ἄνδρα, κότερον περιτετιλμένη ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα εἶη καλλίων, 4 καὶ τὸν φάναι δασεῖαν, τὴν δ' εἰπεῖν· 'ταύτην <με> μέντοι σύ κοτε τὴν θρίδακα ἐμιμήσαιο τὸν Κύρου οἶκον ἀποφιλώσας.' τὸν δὲ θυμωθέντα ἐμπεδηῖσαι αὐτῇ ἐχούσῃ ἐν γαστρὶ, καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν. 33 Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς οἰκήλους ὁ Καμβύσης ἐξεμάνη, εἴτε δὴ διὰ τὸν 15

AB CT P(p)M DR SV, ad quos accedit floril. usque ad ἐξεμάνη (33, 1) P, καταλαμβάνειν (33, 1) M

νικωμένον (32, 1) — τον [μεν Καμβυσεα (32, 2) Pap. Ox. 1619 col. VI frustula tantum textus praebens οἶκον (32, 4) — κ[ο]ιον (34, 2) Pap. Ox. 1619 col. VII non minus mutilata

Ὅτι ὁ Καμβύσης ἐς τοὺς οἰκείους ἐξεμάνη — ὀνομάζουσι τινες (33) et Καμβύσης καὶ ἐτέρωδι Περσέων — κατέρωξε (35, 5) et ὁ μὲν Καμβύσης δὴ τοιαῦτα — κατεγέλασε (37, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XVI — XVIII iuncta

10 Phryn. θρίδακα Ἡρόδοτος ἰάων εἶπεν. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρίδακα· Ἡρόδοτος τρίτῳ δὲ || 14 id. 95 ἐν γαστρὶ ἔχειν· Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 μὲν γὰρ M Ald. | συμβαλέειν om. RSV | καὶ σκύλακα D² || 2 νικωμένου BRV^{ac} νικωμένου M² Pap. Ox. 1619 V^c rel. || 3 ἄλλον αὐτοῦ P¹ DRSV αὐτοῦ ἄλλον M² Pap. Ox. 1619 P² p rel. | ἄλλον σκύλακα duce Naberio secl. Hude | θεσμὸν D || 4 ἐπικρατῆσαι Pap. Ox. 1619 τὰς σκύλακας ἐπικρατῆσαι R τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι M² rel. || 6 δακρύειν R || 7 μαθοῦσα ABCTPM² || 8 κείνῳ M Ald. | δὴ γὰρ C om. M² || 9 φασι A || 10 παρακατημένων Stein Hude περικατημένων P^c p MDRSV περικατημένον M² P^{ac} rel. | λαβοῦσα CM | περιτεῖλαι ABTP¹ p M² περιστεῖλαι C περιτίλαι P² rel. | ἐπανεῖρεσθαι P ἐπανεῖρεσθαι M² rel. || 11 πότερον P κότερα M Ald. κότερον M² rel. | ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα ἢ C ἢ δασεῖα ἢ θρίδαξ εἶπεν DRSV | καλλίων ἀμείνων pM || 12 με addidi, quia nulla ratione lactucam Cambyses imitando effingit (fort. ἐμέ τοι προ μέντοι scribendum?); intellige: 'ταύτην με . . . τὴν θρίδακα (scil. φιλέουσαν) ἐμιμήσαιο'. difficultatem iam antiquitus fuisse obviam ex emendatione florilegii (διεμμήσαιο) recognoscatur | μέντοι κοτε σὺ ABCTP μὲν δὴ κοτε σὺ M Ald. || 13 ἐμιμήσω SV διεμμήσαιο M² || 14 ἐμπεδηῖσαι A ἐκπεδηῖσαι M² ἐμπεδηῖσαι M ἐμποδίσαι T non exstat Pap. Ox. 1619 | ἐκτρώσασαν]σαν et in mg. sub obelo α(λλοι) εκτρώσας man. sec. Pap. Ox. 1619 || 15 οἰκείους P Const. οἰκειοτάτους DRSV οἰκ[]ι[(superl. ut e spatio vacuo vid.) Pap. Ox. 1619 οἰκήλους M² rel. | διὰ om. Const.

ἄπιν εἴτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ ἐώθεε ἀνθρώπους κακὰ καταλαμβάνειν·
 καὶ γὰρ τινα καὶ ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης,
 τὴν ἰσὴν ὀνομάζουσί τινες. οὐ νῦν τοι ἀεικὲς οὐδὲν ἦν τοῦ σώματος νοῦσον
 μεγάλην νοσέοντος μηδὲ τὰς φρένας ὑγιαίνειν. τάδε δὲ ἐς τοὺς ἄλλους 34
 5 Πέρσας ἐξεμάνη· λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πηξάσπεα, τὸν ἐτίμα
 τε μάλιστα καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐσεφόρεεν οὗτος τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος
 ἦν τῷ Καμβύσῃ — τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ σμικρὴ —, εἰπεῖν δὲ λέγεται, τάδε
 ‘Πηξάσπεα, κοῖόν μὲ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα τίνας τε λόγους 2
 περὶ ἐμέο ποιεῦνται;’ τὸν δὲ εἰπεῖν· ‘ὦ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα
 10 μεγάλως ἐπαινέαι, τῇ δὲ φιλοινίῃ σέ φασι πλεόνως προσκείσθαι.’ τὸν μὲν 3
 δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων, τὸν δὲ θυμωθέντα τοιάδε ἀμείβεσθαι·
 ‘νῦν ἄρα μέ φασι Πέρσαι οἴνῳ προσκείμενον παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι
 νοήμονα· οὐδ’ ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθῆες.’ πρότερον γὰρ 4
 δὴ ἄρα Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροῖσον εἶρετο Καμβύσης,
 15 κοῖός τις δοκέει ἄνθρωπος εἶναι πρὸς τὸν πατέρα †τελέσαι† Κῦρον· οἱ δὲ ἀμεί-
 βοντο, ὥς εἴη ἀμείνων τοῦ πατρὸς, τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν
 καὶ προσεκτῆσθαι Αἴγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασσαν. Πέρσαι μὲν ταῦτα 5
 ἔλεγον, Κροῖσος δὲ παρεὼν τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει εἶπε πρὸς

AB CT P(p)M DR SV et inde a πρὸς δὲ Πηξάσπεα δὲ ἐτίμα (34, 1) A,
 τὰδε δ’ ἐς (34, 1) B
 εἶναι πρὸς (34, 4) — Καμβύσης (34, 5) Pap. Ox. 1619 col. VIII

11 id. 99 θυμωθῆναι Ἡρόδοτος τριτω

1 ἐώθεν TDRSV | ἀνθρώποισι Const. | κακὰ om. ABCT Const. A (non ex-
 cerps. B) || 2 ἐκ ABCTPM Const. καὶ ἐκ Pap. Ox. 1619 Const. rell. || 3 ἰσὴν M
 ἰσὴν Pap. Ox. 1619 rell. | ὀνομάζουσι pM ὀνομάζουσι Pap. Ox. 1619 rell. || 4 τὰ
 δὲ ἐς ABCA (non excerp. B) ταδε ες Pap. Ox. 1619 || 5 αὐτὸν εἰπεῖν T | δὲ B
 τὸν A rell. (non exstat Pap. Ox. 1619) || 6 ἐσεφόρεεν D ἐφόρε(ν) AB rell.]εφορε
 Pap. Ox. 1619 ἐσεφόρε iam coniecerat Naber, cf. III 11, 3 | τε²] δ’ B γε A ||
 6.7 οἰνοχόει B οἰνοχόος ἦν Pap. Ox. 1619 A rell. || 7 καὶ om. PpM Ald. hab.
 Pap. Ox. 1619 | δέ² om. B hab. A Pap. Ox. 1619 || 8 ποῖόν AB κοῖόν Pap. Ox.
 1619 rell. | μὲν τινα C τινά με DRSV | νομίζουσιν ἄνδρα εἶναι A νομίζουσι Πέρ-
 σαι ἄνδρα εἶναι B | τε B codd. δὲ A || 10 ἐπαινέαι PpM Ald. | φιλονεικίῃ pM
 Ald. | πλεόνως A μεγάλως B | προσκείσθαι DRSV προσκείσθαι AB rell. ||
 11 λέγειν ταῦτα B codd. ταῦτα λέγειν A | τοῖσδε PMDRSV τοιαῦτα T τοιάδε
 AB rell. | ἀμείβεσθαι B codd. ἀμείβασθαι A || 12 Πέρσαι om. pM Ald. | προσ-
 κείμενον οἴνῳ M προσκεισάμενον DRSV || 13 οὐδ’ A codd. εἰ δ’ B | πρότεροι
 — ἦσαν] πρῶτοι M | ἀληθῆες· αὐτίκα δὴ εἶση B | γὰρ om. M || 14 ἄρα om. AB |
 ὁ Καμβύσης DRSV || 15 ποῖός AB | τις om. M | δοκέει TD B δοκέει A rell. |
 τελέσαι Pap. Ox. 1619 quoque καλέσαι CPpM om. AB an εἰκάσαι sit scriben-
 dum dubitat Stein in ed. maiore sed residuum versus Homericum (β 271) in mg. olim
 laudatis censet esse in ed. ad usum schol. conscripta: <ὥστε> τελέσαι Κῦρον ‘ut ad
 patris exemplar perveniat’ sive ‘eum aequiparet’ propos. Reiskio duce Wesseling ||
 17 προσεκτῆσθαι DRSV προσεκτῆσθαι Pap. Ox. 1619 AB rell. || 18 γινωμένῃ
 κρίσει DRSV κρίσει AB Pap. Ox. 1619 rell.

- τὸν Καμβύσην, τάδε ἔμοι μὲν νυν, ὃ παῖ Κύρου, οὐ δοκέεις ὁμοίος εἶναι
 τῷ πατρί· οὐ γάρ κώ τοί ἐστιν υἱός, οἷον σὲ ἐκεῖνος κατελίπετο.¹ ἦσθη
 35 τε ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης καὶ ἐπαίνεε τὴν Κροίσου κρίσιν. τούτων
 δὴ ὦν ἐπιμνησθέντα ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηξάσπεα· ² σὺ νυν μάθε, εἰ
 2 λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα εἴτε αὐτοὶ λέγοντες ταῦτα παραφρονέουσιν· εἰ
 μὲν γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι βαλὼν
 τύχοιμι μέσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ
 3 ἁμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν ἀληθέα καὶ ἐμὲ μὴ σωφρονέειν.³ ταῦτα
 δὲ εἰπόντα καὶ διατείναντα τὸ τόξον βαλέειν τὸν παῖδα, πεσόντος δὲ τοῦ
 παιδὸς ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν καὶ σκέψασθαι τὸ βλήμα· ὥς δ' ἐν τῇ 10
 καρδίῃ εὗρεθῆναι ἐνεόντα τὸν διστόν, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς
 4 γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον· ⁴ Πηξάσπεες, ὥς μὲν ἔγωγε οὐ μαίνο-
 μαι Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλὰ τοι γέγονεν· νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα
 εἶδες ἤδη πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;⁵ Πηξάσπεα δὲ
 ὀρῶντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα καὶ περὶ ἐωντῶ δειμαίνοντα εἰπεῖν· ⁵ δέσποτα, 15
 οὐδ' ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.⁶ τότε μὲν
 5 ταῦτα ἐξεργάσατο, ἐτέρωθι δὲ Περσέων ὁμοίους τοῖσι πρώτοισι δυνάδεκα
 ἐπ' οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιοχρέω ἐλὼν ζῶντας ἐπὶ κεφαλὴν κατώρυξε.
 36 Ταῦτα δὲ μιν ποιεῦντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Ἀνδρὸς νομθετῆσαι τοῖσδε
 τοῖσι ἔπεσι· ὃ βασιλεῦ, μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε, ἀλλ' ἴσχε 20

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad καλῶς βαλέειν (35, 4) accedit
 floril. ΞΦ

τοξεύοντ[α] (35, 4) — [αξιο]χρ[ε]ω[ι] (35, 5) Pap. Ox. 1619 col. IX valde mutila

10 Lex. Vindob. 36 (s. v. βλήμα) Ἡρόδοτος· ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύει καὶ σκέπτε-
 σθαι τὸ βλήμα

1 Καμβύσην Pap. Ox. 1619 Καμβύσεα codd. | τάδε om. DRSV hab. Pap.
 Ox. 1619 | νυν om. M || 2 ἐστι A Pap. Ox. 1619 || 3 τε om. M | ἀκούσας om. AB
 CΨΦ habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 4 οὐν ΨΦ | ὀργῇ om. M | σὺ νυν μάθε,
 εἰ ABCTPMΦ νῦν δὴ σὺ μάθε, εἰ Ψ σὺ νυν μάθε αὐτός, εἴτε DRSV || 5 παρα-
 φρονέουσι A | εἰ] ἦν (et τύχῃ lin. 7) DRSV || 6 γὰρ om. ΨΦ | τοῦ σοῦ om. M |
 ἐστεῶτος DRVΦ ἐστεῶτος Ψ rell. || 7 τύχῃ DRSV | τῆς om. SV | καρδίας
 CTPM || 8 τε Πέρσας M | με ABCTPMΨΦ || 9 δὲ εἰπόντα om. SV | διατεί-
 νοντα SV || 10 σκέπτεσθαι Lex. Vind. || 11 καρδίῃ ΨΦ | ἐόντα M | διστόν] ἰστόν
 CPr | ἰόν M Ald. | τὸν² om. D || 12 ἐγώ τε propos. Dobree, sequ. Hude || 13 τε
 Πέρσαι τε SV | τε ταῦτα παραφρονέουσι ΨΦ | γέγονεν] posterius v post era-
 sum A || 14 ἤδη εἶδες ΨΦ | οὕτως om. Φ | τοξάζοντα Ψ τοξεύοντα Φ rell. || 15 ὀρέ-
 οντα TPM ὀρέοντα C non exstat Pap. Ox. 1619 | οὐ om. DRSV | φρενήρη T |
 φρενήρεα — δέσποτα] εἰπεῖν ΨΦ omnia habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 16 αὐ-
 τός C | μὲν] μετὰ SV || 17 ἐξεργάσατο DRSV | ὁμοίως CPD Const. ὁμοία pM
 Ald. || 18 ζῶντας DRSV || 19.20 τοισίδε τοῖς DRSV τοισίδε τοῖσι CTPM, v.
 grammaticam meam 114

καὶ καταλάμβανε σεωντόν· ἀγαθόν τοι πρόνοον εἶναι, σοφὸν δὲ ἢ προμη-
 θίῃ· σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας σεωντοῦ πολίητας ἐπ' οὐδεμιῇ αἰτίῃ
 ἀξιοχρέω ἐλὼν, κτείνεις δὲ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιῆς, ὅρα, 2
 ὅπως μὴ σε ἀποστήσωνται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κῦρος ἐνετέλλετο
 5 πολλὰ κελεύων σε νουθετεῖν καὶ ὑποτίθεςθαι, ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.⁷
 ὁ μὲν δὴ εὐνοίην φαίνων συνεβούλευέ οἱ ταῦτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· 'σὺ 3
 καὶ ἐμοὶ τολμᾷς συμβουλεύειν, ὅς χρηστῶς μὲν τὴν σεωντοῦ πατρίδα
 ἐπετρόπενσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ μῶ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν
 Ἀράξην ποταμὸν διαβάντα ἰέναι ἐπὶ Μασσαγέτας βουλομένων ἐκείνων
 10 διαβαίνειν ἐς τὴν ἡμετέραν, καὶ ἀπὸ μὲν σεωντόν ὤλεσας τῆς σεωντοῦ
 πατρίδος κακῶς προστάς, ἀπὸ δὲ ὤλεσας Κῦρον πειθόμενόν σοι· ἀλλ' οὔτι
 χαίρων, ἐπεὶ τοι καὶ πάλαι ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.⁸
 ταῦτα δὲ εἰπας ἐλάμβανε τὰ τόξα ὡς κατατοξεύσων αὐτόν, Κροῖσος δὲ 4
 ἀναδραμὼν ἔθρε ἔξω· ὁ δὲ ἐπέλτε τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐντείλατο τοῖσι
 15 θεράπουσι λαβόντας μιν ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ θεράποντες ἐπιστάμενοι τὸν 5
 τρόπον αὐτοῦ κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ, ὥστε, εἰ
 μὲν μεταμελήσῃ τῷ Καμβύσῃ καὶ ἐπιζητῇ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ ἐκφήναντες
 δῶρα λάμπονται ζωάγρια Κροῖσον, ἦν δὲ μὴ μεταμελήται μηδὲ ποθῇ
 μιν, τότε καταχρῆσθαι. ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῶ 6
 20 μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο ἐπηγγέλ-

AB CT P(p)M DR SV

ανδ]ρ[ας] (36, 1) — [ἐνετέλλ]ε[ι] (36, 2) Pap. Ox. 1619 col. IX pars inferior et
 K[αμβύσης τον] — Καμβ[ύσης δε] (36, 6) col. X frustula tantum textus praebentes

1 ἀγαθόν τι RSV ἀγαθὸν τε ABTPM ἀγαθὸν το (ut vid.) C (ex ἀγαθῶν τε
 potuit nasci) litteris ων suprascr. ὃν nescio quae man. A | προμηθείῃ CTP ||
 2 σὲ R | κτείνης B | ἐωντοῦ πολίητας RSV πολίητας ἐωντοῦ D | πολίτας p πο-
 λήτας M Ald. | ἐπὶ D ἐπεὶ RV || 3 ποιῆς CTPM non exstat Pap. Ox. 1619 ||
 4 ἀποστήσονται BCPRSV non exstat Pap. Ox. 1619 | πατὴρ ὁ σὸς propos. Bekker,
 sequ. Stein Hude | ἐνετείλατο DRSV non liquet Pap. Ox. 1619 || 5 νουθετεῖν
 σε DRSV || 6 εὐνοίαν codd. | συνεβούλευσέ DRSV | ἀμείβεται M || 7 ὡς DRSV
 δς
 ὡς P δς p cett. | ἐωντοῦ C || 8 τῷ μῶ R τῷ μῶ DV τῷ ἐμῶ cett., cf. I 41, 1 ||
 9 Ἀράξεια S || 10 τῆς — 11 ὤλεσας haplogr. om. R | σέωντοῦ (σ incertum) C || 11 ὤλε-
 σας Kruegerio duce del. Hude fort. recte | οὔτοι M Ald. || 12 χαίρω SV | τευ] τε
 DRSV om. M || 12.13 ἐπιλαβέσθαι. ταῦτα δὲ om. ABC || 13 ἐπελάμβανε DRSV |
 τὸ τόξον ABCTPM | ὡς om. M || 14 ἐπέλτε D || 15 λαμβάνοντας CP || 16 ἐπὶ
 λόγῳ τοῖσδε M || 17 μὲν om. DRSV | μεταμελήσει PMDRSV exitum vocis
 comp. not. V | ἐπιζητῇ P ἐπιζητοῖ p Ald. ἐπιζητέ M ἐπιζητήσῃ DRSV |
 ἐκφήναντες αὐτόν ABCTPM || 18 λήφονται P¹ DRSV λάμπονται P² p cett. | δέ]
 μὲν δὴ p Ald. μέντοι M || 18—19 μηδὲ ποθῇ μιν] μηδέποτε DRSV || 19 κατα-
 χρᾶσθαι M καταχρήσασθαι DRSV || 20 inter μ[ετέπειτα et θε]ραποντες non satis
 est spatii ut omnia a codd. praebita introducuntur Pap. Ox. 1619: ὕστερον censet
 omissum et secl. Hude | τοῦτο μαθόντες M || 20sq. ἐπηγγέλλοντο αὐτῷ] ἐπηγγέ-
 λον S ἐπηγγελον τὸ αὐτό V]γγέλλ[Pap. Ox. 1619

λοντο αὐτῷ, ὥς περιεῖη. Καμβύσης δὲ Κροίσῳ μὲν συνήδεσθαι ἔφη περιέοντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, ἀλλ' ἀποκτενέειν· καὶ ἐποίησε ταῦτα.

- 37 Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς συμμάχους ἐξεμαίνετο
 μένων ἐν Μέμφι καὶ θήκας τε παλαιὰς ἀνοίγων καὶ σκεπτόμενος τοὺς 5
 2 νεκρούς· ὥς δὲ δὴ καὶ ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἦλθε καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλ-
 ματι κατεγέλασε. (ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῷγαλμα τοῖσι Φοινικηλοῖσι
 Παταῖκοις ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοῖνικες ἐν τῇσι πρῶρησι τῶν τριη-
 3 ῤῃων περιάγουσι· δς δὲ τούτους μὴ ὀπωπε, ἐγὼ ὧδε σημανέω· πνγμαῖον
 3 ἀνδρὸς μίμησις ἐστὶ.) ἐσηλθε δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερὸν, ἐς τὸ οὐ 10
 θεμιτὸν ἐστὶ εἰσιέναι ἄλλον γε ἢ τὸν ἱερέα· ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ
 ἐνέπρησε πολλὰ κατασκώψας. (ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια, τοῦ Ἡφαίστου
 38 τούτου δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι.) πανταχῇ ὧν μοι δηλὰ ἐστι, ὅτι

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 36, 6 (ad οὐ καταπροΐξεσθαι) οὐ καταφρονήσιν A man. post. cf. Lexx.

Ὅτι δ' αὐτὸς ἐσηλθε καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερὸν (37, 3) — καταγελᾶν (38, 1)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIX

T 5ss. Strabo 473 C Ἡρόδοτος . . . ἐν Μέμφει λέγει τῶν Καβείρων ἱερά, καθάπερ
 καὶ τοῦ Ἡφαίστου, διαφθεῖραι δ' αὐτὰ Καμβύσῃν

1s. Lex. Vindob. 150 περιποιήσαντας ἀντὶ τοῦ 'διασώσαντας'· Ἡρόδοτος· Κροίσῳ
 μέντοι συνήδεσθαι περιέοντι — οὐ καταπροΐξεσθαι || 2 Λέξ. οὐ καταπροΐξεσθαι·
 προῖκα ποιῆσαι, ἀτιμωρητί, οἷον καταφρονήσας. Hes. καταπροΐξάμενος· καταφρονή-
 σας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. Suid. Phot. καταπροΐζεται· κατα-
 φρονήσει, καταπροδώσει, οἷον προῖκα ἐκφύγοι. Greg. Cor. 137 καταπροΐξασθαι λέγε-
 ται τὸ προῖκα ποιῆσαι || 8 Λέξ. Παταῖκοις· θεοὶ οἱ Πάτοιχοι (Πάτοιχοι· θεοὶ Lexx.
 alphab. ord. conser.) Φοινικηκοὶ ἐν ταῖς πρῶταις ἰδρυμένοι || 11 Hes. θεμιτὸν· Ἡρό-
 δοτος τρίτῳ, Πλάτων περὶ ψυχῆς || 12 Thom. Mag. 269 (s. v. ὅμοιον) ὅμοιον τῷ
 δεῖνι καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνός· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τρίτῃ· ἐστὶ — Ἡφαίστου

1 Καμβύση RV Καμβ[Pap. Ox. 1619 | μὲν] μέντοι Lex. Vind. om. M | ἔφη
 om. Lex. Vind. || 2 περιέοντι V Lex. Vind. | καταπροΐξεσθαι RSV καταπροΐξε-
 σθαι Schol., Lexx., rell. cf. grammaticos || 4 ξυμμάχους MD²RSV συμμάχους
 Const. D¹ rell. || 5 σκεπτόμενος C || 6 ὥς — Ἡφαίστου Schaeferio duce edd. ὥς δὲ
 δὴ καὶ ἐς τοῦ Ἡφαίστου ABCP^{ac} Const. ἐς δὲ δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου P^{ac}p cett. |
 τὸ — 7 Ἡφαίστου harl. om. R || 7 Φοινικηκοῖσι DR Φοινικοῖσι SV || 8 Πατά-
 κοιςi DRSV Lexx. | οἱ om. PMV^{ac} | πρῶτησι ABCTP q suprascr. A man.
 post. || 9 ὀπωπε, ἐγὼ ὧδε scripsi (ὀπωπε iam Schaeferio duce edd.) ὀπώπες,
 ἐγὼ δὲ P²pDR ὀπώπες ἐγὼ δὲ SV ὀπώπες δὲ ὦ(ι)δε ABCT ὀπώπες ὧδε P¹
 ὀπώπες, ἐγὼ δὲ οἱ M Ald. | πνγμαῖον DRSV || 10 δὲ om. DRSV | Καβείρων AB
 Const. Καβύρων C | ἱερὸν R || 11 εἰσιέναι MDRV εἰσιέναι Const. rell. | ἱερέα R
 Const. || 12 κατασκώψας Const. | δὲ ABCTPM Const. γὰρ cett. | ὅμοια, τοῦ
 Ἡφαίστου (ita ABCT Thom. Mag., Const.) distinxi ὅμοια τοῖσι τοῦ Ἡφαίστου·
 (ita cett.) distinxi alii || 13 τούτου — εἶναι non hab. Const. | παῖδας om. R |
 πολλαχῇ DRV πολλαχοῦς S

ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν ἱροῖσί τε καὶ νομαίοισι ἐπεχείρησε
καταγελᾶν. εἰ γὰρ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων
νόμους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι ἂν ἐλοίατο
ἕκαστοι τοὺς ἑωυτῶν· οὕτω νομίζουσι πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἑωυτῶν
5 νόμους ἕκαστοι εἶναι. οὐκ ὦν οἰκός ἐστι ἄλλο γε ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλω- 2
τα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. ὥς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους οἱ
πάντες ἀνθρώποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμώ-
σασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ἀρχῆς καλέσας 3
Ἑλλήνων τοὺς παρεόντας εἵρετο, ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς
10 πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν
ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλ- 4
λατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσι, εἵρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ
δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίεατ' ἂν τε-
λευτώντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφη-
15 μείν μιν ἐκέλευον. οὕτω μὲν νυν ταῦτα νενομίσται, καὶ ὁρθῶς μοι δοκεῖ
Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι.

Καμβύσεω δὲ ἐπ' Αἴγυπτον στρατευομένον ἐποιήσαντο καὶ Λακεδαιμό- 39
νιοι στρατιήν ἐπὶ Σάμον τε καὶ Πολυκράτεα τὸν Αἰάκεος, ὃς ἔσχε Σά-
μον ἐπαναστάς. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελ- 2
20 φροῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι διένειμε, μετὰ δὲ τὸν μὲν αὐτέων
ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα ἐξελάσας ἔσχε πᾶσαν Σάμον,
ἔχων δὲ ξεινίην Ἀμάσι τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ συνεθήκατο πέμπων τε

AB CT P(p)M DR SV

Εἰ γὰρ τις — ἕκαστοι εἶναι (38, 1) exc. Stob. XXIII 11

T 2—16 Celsus ap. Orig. c. Cels. V 34 ἱστορεῖ . . . ὧδε· εἰ γὰρ τις — φήσας εἶναι ||
16 Pind. fr. 169 Snell = 187 Turyn

1 νομίμοισι DRSV || 2 προσθείη ABCTS Cels. || 3 τῶν om. Cels. || 4 ἕκαστος
τοὺς ἑαυτῶν Stob. | ἕκαστοι — νομίζουσι deest Cels. | τι] τοι M | τοὺς om. Cels. |
ἑαυτῶν V Stob. | αὐτῶν R | ἑωυτῶν Cels. rell. || 5 οὐκ οὐκον M | ἄλλον D^eS Cels. |
ἢ ABCTPM Cels. | δὴ cett. || 5.6 γέλωτα τὰ] γέλωτα ABC | τὰ Cels. || 6 τοιαῦτα
ὦν M | νενομήκασι M | οἱ om. ABCTPM | hab. Cels. || 7 τε om. Cels. | πάρεστι]
ἔστι M || 8 τόδε D | om. Cels. || 9 ἤρετο Cels. | πόσῳ pM Ald. | κόσῳ Cels. rell. ||
10 πατέρας om. SV | hab. Cels. | ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν] ἔφασαν M | ἔφασαν ἐπ' οὐδενὶ
Cels. || 11 τοῦτο] ταῦτα DRSV Cels. | Καλατίας RSV || 12 ἤρετο Cels. || 13 ἑρ-
μηνέως M | ἑρμηνέων Cels. | τίνι] τίνη R | τέῳ propos. Dindorf sed v. gramm.
meam 107 | τελευτήσαντας D¹ | τελευτέοντας CPM (Cels.) || 14 εὐφημέειν Cels. ||
15 μὲν om. ABCT | hab. Cels. || 16 νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς Pind. fr. 169 Snell
unde etiam Γηρύοναο βόας (cf. Pap. Ox. 2450) laudat noster || 18 στρατιήν TD |
καὶ om. T | εἶχε(ν) DRSV || 19 ἀδελφοῖσι A¹ || 20 Πανταγνώστῳ C | ἐνεῖμε ABC
TPM | αὐτῶν ABCTPM v. gramm. meam 112s. || 21 πᾶσαν τὴν Σάμον M Ald. ||
22 ἰσχυὼν ABCTPM | σχῶν Stein | δὲ om. V | ξεινήν ABCT | Ἀμάσι ξεινήν M |
Αἰγυπτίων M Ald. | ξυνεθήκατο M | φιλήν συνεθήκατο AB

- 3 δῶρα καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ
 Πολυκράτεος τὰ πρήγματα ἠϋξέτο καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην καὶ
 τὴν ἄλλην Ἑλλάδα· ὅκον γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχώρει
 εὐτυχέως. ἐκέκτετο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν καὶ χιλίους τοξότας.
 4 ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι 5
 μᾶλλον ἀποδιδούς, τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συχνὰς μὲν δὴ τῶν
 νήσων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστεα. ἐν δὲ δὴ καὶ Λεσβίου
 πανστρατιῇ βοηθόντας Μιλησίοισι ναυμαχίῃ κρατήσας εἴλε, οἱ τὴν τὰ-
 40 φρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὥρυσαν. καί κως τὸν
 Ἀμασιν εὐτυχέων μεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάνθανε, ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν 10
 ἐπιμελής. πολλῶν δὲ ἔτι πλευνός οἱ εὐτυχίης γινομένης γράψας ἐς βυβλίον
 2 τάδε ἐπέστειλε ἐς Σάμον· Ἀμασις Πολυκράτει ὥδε λέγει· ἡδὺ μὲν πυν-
 θάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα, ἐμοὶ δὲ αἱ σαι μεγάλαι
 εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὥς ἔστι φθονερόν. καί κως
 βούλομαι, καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἄν κήδωμαι, τὸ μὲν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμά- 15
 των, τὸ δὲ προσπταῖεν, καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω
 3 ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γὰρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς τέλος
 οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος εὐτυχέων τὰ πάντα. σὺ ὦν νῦν ἐμοὶ
 4 πειθόμενος ποιήσον πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε· φροντίσας, τὸ ἂν εὖρης

AB CT P(p)M DR SV

βοηθεοντ]α[ς] — περ[ι] (39, 4) Pap. Ox. 1619 col. XII singulas tantum litteras
 conservans

Epistulam Amasidis (40, 2—4) exc. **GD** et usque ad τοιάδε (41, 2) **D** fol. 150^v;
 "Αμασις Πολυκράτει (40, 1) — πάντα (40, 3) exc. Stob. floril. CXII 15

5 Eust. II. 573 (ad E 485) τὸ . . . 'φέρουεν ἢ ἄγοιεν' φανεράν διαφορὰν δηλοῖ τοῦ
 'ἄγειν καὶ φέρειν', λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ἄγεσθαι μὲν τὰ ἐμψυχα καὶ βαδιστικά,
 φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα . . . λέγει δὲ πον καὶ Ἡρόδοτος· ἔφερον — νήσῳ (VI 90)
 καὶ πάλιν· ἔφερε — οὐδένα || 16 Lex. Vindob. 42 (s. v. διαφέρει) Ἡρόδοτος· καὶ
 οὕτω — πρήσσω

1 δεκόμενος **C** | ἄλλα] ἄμα **DRSV** | αὐτίκα om. **M** || 2 εὔξετο **AB** αὐξετο **CPp**
 an suprascr. **A**² || 3 ὅκῃ **Eltz** ut notatur a Dobraeo not. Cantabr. Bibl. Univ. Pp.
 VI 26 || 4 ἐκτετο **CPM** | πεντηκοντόρους **T** || 6 μηδὲ] μηδὲν propos. Abicht, Progr.
 Iohannei Lüneb. Pasch. 1862, sequ. Legrand || 7 ἀραιήκεε Bekkerio duce edd. ||
 9 δεδεσμένοι **T** || 10 ὁ Πολυκράτης μεγάλως **T** | Πολυκράτης — 11 πλευνός] Πο-
 λυκρά νός **C** | ἐλάμβανε **M** || 11 δὲ ἔτι] δέ τοι **M** Ald. | γινομένης **PpM** γινό-
 μενος **SV** | βυβλίον **DR** βιβλίον cett. || 13 καὶ ξεῖνον **ABCTPMSGD** κάκει-
 νον **D** rell. | αἱ om. **D** || 14 ἐπισταμένῳ τὸ θεῖον **DRSV** **D** Stob. τὸ θεῖον ἐπιστα-
 μένῳ **GD** rell. || 15 κήδωμαι **D** | μὲν τοι **CRD** **MS** μὲν ut vid. **V** μὲν τι **GD** rell. |
 πραγμάτων **D** || 17 εὐτυχέων **M** Ald. | οὐδὲν **DRSV** **D** οὐδένα Stob. **GD** rell. |
 ἐς τέλος **PpM** **DRSV** **D** Stob. ἕτερος **Pp** **GD** rell. || 18 πρόρρηξος **R** πρόρρη-
 ξος **M** | ὦν νῦν] νῦν **ABCTGD** **MS** ὦν **D** | ἐμοὶ om. **R** || 19 πυνθόμενος **SV** | ποιή-
 σον om. **A**¹, in mg. suppl. prima ut vid. man. **A** | εὖροις **M** **D** Ald. εὖρης **GD**
 rell.

ἔόν τοι πλείστου ἄξιον καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγή-
 σεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅπως μηκέτι ἥξει ἐς ἀνθρώπους. ἦν τε μὴ
 ἐναλλάξ ἤδη τῶπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι [ταῖς πάθαις] σοὶ προσπίπτωσι,
 τρόπῳ τῷ ἐξ ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἄκέο.² ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ Πολυκράτης 41
 5 καὶ νόῳ λαβὼν, ὥς οἱ εὐ' ὑπετίθετο ὁ Ἄμασις, ἐδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα
 τὴν ψυχὴν ἀσθηθεῖν ἀπολομένῳ τῶν κειμηλίων, διζήμενος δ' εὗρισκε τόδε·
 ἦν οἱ σφρηγίς, τὴν ἐφόρει, χρυσόδετος σμαράγδου μὲν λίθον ἐοῦσα,
 ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ Τηλεκλέος Σαμίῳ. ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε 2
 ἀποβαλέειν, ἐποίησε τοιάδε· πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν ἐσέβη ἐς
 10 αὐτήν, μετὰ δὲ ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀπὸ τῆς νήσου
 ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφρηγίδα πάντων ὁρώντων τῶν συμπλόων
 ὀρίπτει ἐς τὸ πέλαγος. τοῦτο δὲ ποιήσας ἀπέπλεε, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ
 οἰκία συμφορῇ ἐχρήτο. πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων τάδε οἱ 42
 συνήνεικε γενέσθαι· ἀνὴρ ἄλιεὺς λαβὼν ἰχθὺν μέγαν τε καὶ καλὸν ἡξίου
 15 μιν Πολυκράτῃ δῶρον δοθῆναι· φέρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας Πολυκράτῃ ἔφη
 ἐθέλειν ἐλθεῖν ἐς ὄψιν, χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου ἔλεγε διδοῦς τὸν ἰχθύν·
 ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἐλὼν οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορὴν καίπερ γε 2
 ἐὼν ἀποχειροβίωτος, ἀλλὰ μοι ἐδόκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς·
 σοὶ δὴ μιν φέρων δίδωμι.³ ὁ δὲ ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι ἀμείβεται τοῖσδε·

AB CT P(p)M DR SV

4 Thom. Mag. 367 (s. v. ὑποτίθησι) . . . καὶ ὑποκείμενος λόγος . . . Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ τρίτῃ· τρόπῳ – ἄκέο

1 τοι] τι R τὸ ut vid. in τι corr. V τοῖς^{οἱ} B | μάλιστα ἀπολομένῳ D² ἀπο-
 λομένῳ μάλιστα G² B² rell. | ἀλγήσης D ἀλγήσει (η² ex ei corr.) vel ἀλγήσεις (ei
 ex η corr.) D ἀλγήσει ut vid. B ἀλγήσεις G² B² rell. || 2 τούτω R | μὴ] μὴν R ||
 3 τῶπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαις DRSV² τῶπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι-
 αῦταισι πάθαισι A² B² P² D² B² τῶπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοιαύταισι πάθεσι A¹ CT² G²
 αἱ εὐτυχίαι τοι τῶπὸ τοῦδε αὐταῖσι πάθεσι p αἱ εὐτυχίαι τοι τῶπὸ τοῦδε αὐτοῖσι
 πάθεσι M Ald. τῶπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι τῇσι πάθεσι Dindorf, sequ. Hude
 Legrand: ταῖς πάθαις delevi interpretamentum ad ἐναλλάξ allatum esse et in tex-
 tum irrepsisse censens || 4 τὸ B | ἄκεω C ἄκαιο G ἄκεο vel ἄκέο D² B² Thom.
 Mag. rell. || 5 νόῳ] ἐν νόῳ DRSV² | ὑποτίθειτο vel ὑποτιθεῖτο PMDRSV ὑπο-
 τίθειτο p Ald. | ὁ om. ABCP hab. D rell. | ἐδίξετο M Ald. | μάλιστα om. D¹,
 in mg. suppl. D¹ || 6 ἀσθηθεῖν ABCP¹ ἀσθηθείη P^m p cett. ἀσθεσθείη in mg. adscr. A
 man. rec. | δὲ τόδε εὗρισκεν DRSV² || 7 ἡ RSV οἱ D rell. || 8 ἦν δὲ ἔργον
 pM Ald. | Τηλεκλέος RSV | ἐδόκεε(v) οἱ DSV ἐδώκεεν οἱ R || 9 τάδε pM Ald. |
 πεντηκόντερον πληρώσας p πεντηκόντορον π*ρώσας M πεντηκόντορον πλήσας T ||
 10 μετὰ] κατὰ T || 11 σφραγίδα R ρη D² | ὁρεόντων TPM ὁρεώντων C || 12 ἐπέ-
 πλεεν DRSV || 15 δὲ DRSV || 16 θέλειν DRSV || 17 ἐς] ἐπ' D | γε om. ABCPM ||
 18 ὦν RV om. D | ἀποχειροβίωτος TPM D | ἐδόκε RV | σεῦ^{σου} V || 19 δὴ] δέ T |
 ἀμείβετο D | τοιάδε DRV

- ἄρτα τε εὖ ἐποίησας καὶ χάρις διπλή τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου, καὶ
 3 σε ἐπὶ δεῖπνον καλέομεν. ὁ μὲν δὴ ἄλιεὺς μέγα ποιούμενος ταῦτα ἦε ἐς
 τὰ οἰκία, τὸν δὲ ἰχθὺν τάμνοντες οἱ θεράποντες εὐρίσκουσι ἐν τῇ νηδί
 4 αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρηγίδα. ὥς δὲ εἰδὼν τε καὶ ἔλαβον
 τάχιστα, ἔφερον κεχαρηότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα, διδόντες δέ οἱ τὴν
 σφρηγίδα ἔλεγον, ὅτεω τρόπῳ εὐρέθη. τὸν δὲ ὥς ἐσηλθε θεῖον εἶναι τὸ
 πρῆγμα, γράφει ἐς βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἷα καταλελάβηκε,
 43 γράψας δὲ ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἀμασις τὸ βιβλίον, τὸ
 παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε, ὅτι ἐκκομίσαι τε ἀδύνατον εἶη ἀν-
 θρώπῳ ἀνθρωπὸν ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρῆγματος καὶ ὅτι οὐκ εὖ
 10 τελευτήσῃν μέλλοι Πολυκράτης εὐτυχέων τὰ πάντα, ὅς καὶ τὰ ἀποβάλλει
 2 εὐρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινίην.
 τοῦδε δὲ εἵνεκεν ταῦτα ἐποίησεν, ἵνα μὴ συντυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης
 Πολυκράτεα καταλαβούσης αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὥς περὶ ξείνου
 ἀνδρός.
 44 Ἐπὶ τούτῳ δὴ ὢν τὸν Πολυκράτεα εὐτυχέοντα τὰ πάντα ἐστρατεύοντο
 Λακεδαιμόνιοι ἐπικαλεσαμένων τῶν μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ
 κτισάντων Σαμίων. Πολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεα τὸν Κύρου
 συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον ἐδεήθη, ὅπως ἂν καὶ παρ' ἑωυτὸν
 2 πέμψας ἐς Σάμον δέοιτο στρατοῦ. Καμβύσης δὲ ἀκούσας τούτων προθύ-
 μως ἔπεμπε ἐς Σάμον δεησόμενος Πολυκράτεος στρατὸν ναυτικὸν ἅμα
 πέμψαι ἑωυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν, τοὺς ὑπόπτενε

AB C TM P(p) DR SV

7 Phot. λελάβηκεν, Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν. et καταλελάβηκεν· τὸ 'κατεί-
 ληφεν'· Ἡρόδοτος. Antiatt. Bekk. Anecd. 104 καταλελάβηκεν· Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 τοῦ τε δώρου καὶ τῶν λόγων D || 2 ἐπὶ δεῖπνον σε DRSV | μεγάλα DRSV ||
 3 εὐρίσκουσιν M || 4 σφρηγίδα] ρη D² || 5 ἔφερον om. M | κεχαρηότες TMPD
 RSV, v. grammaticam meam 145 | παρὰ] κατὰ pM || 6 σφρηγίδα D | εὐρεθείη M
 Ald. | εἶναι om. DRSV || 7 βιβλίον ABCTMPSV fort. e βιβλίον corr. A | κατα-
 λελάβηκε ABCT καταλελάβηκε Antiatt. tell. || 8 βιβλίον ABCTMP²p βυ-
 βλίον P² cett. || 9 ἔμαθε τε ὅτι T | ἐκκομίσαι C | τε om. CT (sed post ἔμαθε
 suppl. T) || 10 ὅτι ὥς οὐκ M Ald. || 11 τελέσειν M | μέλλει CTM || 13 τοῦδε δὲ DR
 τοῦ δὲ vel τοῦδε cett. | εἵνεκεν DRV εἵνεκα M Ald. | ἐποίησεν C || 14 καταλα-
 βούσης - 16 Πολυκράτεα haplogr. om. B¹ || 15 ἀνδρός om. Mp Ald. || 18 κτησάν-
 των Σαμίων C κτησαμένων (ut vid.) Σαμίων D¹ Σαμίων κτισάντων M | πέμψας
 δὲ κήρυκα λάθρη (λάθρα R) Σαμίων Πολυκράτης MPDRSV || 19 αὐτὸν DRSV ||
 21 ἔπεμπε(ν) ABCTD¹ (ut vid.) | δεόμενος ABCT δεησόμενος propos. Her-
 werden || 22 ὑπόπτενε D^{ac} ὑπόπτενε D^c cett., cf. III 68, 2; 70, 1, VI 129, 2. tem-
 porale habet augmentum (ῥ) verbum quod non est compositum, sed ab ὑποπτος
 derivatum (cf. grammaticam meam 154)

μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε τεσσαράκοντα τριήρεσι ἐντειλάμενος
 Καμβύση ὀπίσω τούτους μὴ ἀποπέμπειν. οἱ μὲν δὲ λέγουσι τοὺς ἀπο- 46
 πεμφθέντας Σαμίων οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐπεῖτε ἐγένοντο
 ἐν Καρπάθῳ πλέοντες, δοῦναι σφίσι λόγον καὶ σφί ἀδεῖν τὸ προσωτέρω
 5 μηκέτι πλέειν· οἱ δὲ λέγουσι ἀπικομένους τε ἐς Αἴγυπτον καὶ φυλασσομέ-
 νους ἐνθεῦτεν αὐτοὺς ἀποδρῆναι. καταπλέουσι δὲ ἐς τὴν Σάμον Πολυ- 2
 κράτης νηυσὶ ἀντιάσας ἐς μάχην κατέστη· νικήσαντες δὲ οἱ κατιόντες
 ἀπέβησαν ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχήσαντες δὲ ἐν αὐτῇ ἐσώθησαν καὶ οὕτω
 δὴ ἔπλεον ἐς Λακεδαίμονα. εἰσὶ δέ, οἱ λέγουσι τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου νικῆσαι 3
 10 Πολυκράτα, λέγοντες ἑμοὶ δοκέειν οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲν γὰρ ἔδει σφέας
 Λακεδαιμονίους ἐπικαλέσθαι, εἴ περ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ Πολυκράτα
 παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ λόγος αἰρεῖται, τῷ ἐπίκουροί τε
 μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκίηοι ἦσαν πλήθει πολλοί, τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόν-
 των Σαμίων ἐόντων ὀλίγων ἐσώθησαν. τῶν δ' ὑπ' ἐωυτῶ ἐόντων πο- 4
 15 λιτέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους
 συνειλήσας εἶχε ἐτοιμούς, ἣν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας,
 ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις.

Ἐπεῖτε δὲ οἱ ἐξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτους ἀπίκοντο ἐς τὴν 46
 Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον πολλὰ οἷα κάρτα δεό-
 20 μενοι. οἱ δὲ σφί τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα
 ἐπιλελῆσθαι, τὰ δὲ ὕστατα οὐ συνιέναι. μετὰ δὲ ταῦτα δεύτερα κατα- 2
 στάντες ἄλλο μὲν εἶπον οὐδέν, θύλακον δὲ φέροντες ἔφασαν τὸν θύλακον
 ἀλφίτων δέεσθαι. οἱ δὲ σφί ὑπεκρίναντο τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι, βοη-
 25 θέειν δ' ὧν ἔδοξε αὐτοῖσι. καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύοντο 47
 Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Σάμον, ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι, εὐεργεσίας ἐκτίνοντες,

AB C TM P(p) DR SV

T 14–17 Suid. s. v. νεώσοικος: ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ'
 ἐωυτῶ — νεωσοίκοις || 21 Plut. mor. 232d Σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογούσιν
 ἔφασαν οἱ Σπαρτιάται· τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν

1 τεσσαράκοντα TRS || 2 ὀπίσω om. M || 3 Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτους MPDRSV |
 ἐγίνοντο C || 4 σφίσι] σφί ABCTMP | τῷ CV || 6 αὐτοὺς ἐνθεῦτεν DRSV | ἀποδρᾶ-
 ναι T || 7 ἀντήσας D¹ || 8 ἐσώθησαν RSV || 10 ἔδε C || 11 ἐπικαλέσασθαι DRSV |
 ἱκανοὶ ἦσαν M Ald. || 12 τούτῳ DRSV | τε om. ABCP¹ hab. P²p cett. || 13 πλή-
 θη R πληθ*** M | τούτων SV || 14 ἐσώθησαν RV | ἐωυτὸν DRSV ἐωυτῶ Suid.
 rell. || 15 τοὺς om. Suid. || 17 τοῖσι om. TMD hab. Suid. rell. || 18 ἐξελασθέντες M
 Ald. || 20 ὑπεκρίνοντο T || 21 ἐπιλελῆσθαι — ὕστατα om. A¹, in mg. sub obelo
 suppl. A man. post. | ἐπιλελῆσθαι DRSV cf. Plut. | ὕστερα S Plut. || 22 θύλακα C
 om. M Ald. || 23 περιεργάσθαι vel περιεργάσθαι ABM περιεργάσασθαι B^{2m}D
 RSV | βοηθεῖν CTPDRSV || 24 ὧν om. M || 25 ἐκτίνοντες ABMRSV Ald. litte-
 ris et litteram et suprascr. A man. post.

- ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοήθησαν ἐπὶ Μεσσηνίους, ὥς δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι λέγουσι, οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο
 ὥς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν ἦγον Κροίσω,
 καὶ τοῦ θώρηκος, τὸν αὐτοῖσι Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐπεμψε δῶρον.
 2 καὶ γὰρ θώρηκα ἐληίσαντο τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι 5
 ἐόντα μὲν λίνεον καὶ ζώων ἐνυφασμένων συγχῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ
 3 καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου· τῶν δὲ εἵνεκα θωυμάσαι ἄξιον, ἀρπεδόνη ἐκάστη
 τοῦ θώρηκος ποιέει· εὐῶσα γὰρ λεπτὴ ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐωντῇ τριηκο-
 σίας καὶ ἐξήκοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἕτερός ἐστι καὶ τὸν ἐν Λίν-
 δω ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἀμασις. 10
- 48 Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ
 Κορίνθιοι προθύμως· ὕβρισμα γὰρ καὶ [εἰς] τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων
 γενόμενον γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 2 χρόνον τοῦ κρητῆρος τῇ ἀρπαγῇ γεγονός. Κερκυραίων γὰρ παῖδας τριη-

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι Κερκυραίων παῖδας (48, 2) — Σάμιοι (48, 4) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exo. XX

1ss. Plut. de Hdt. mal. 21s. (mor. 859b) ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῶν βίβλων . . . αὐτοὺς
 μὲν οἶεσθαι φησι καὶ λέγειν Σαμίους, ὥς χάριν ἐκτίνοντες αὐτοῖς τῆς ἐπὶ Μεσσηνίους
 (Μεσσηνίας codd.) βοηθείας στρατεύσειαν, τοὺς τε φεύγοντας κατάγοντες τῶν πολιτῶν
 καὶ τῷ τυράνῳ πολεμοῦντες . . . συνεπελάβοντο γὰρ, φησι, τοῦ στρατεύματος (τοῦ)
 ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι Κορίνθιοι προθύμως (48, 1) ὕβρισματος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Σα-
 μίων πρότερον ὑπάρξαντος· ἦν δὲ τοιοῦτο· Κερκυραίων παῖδας τριακοσίους τῶν πρῶ-
 των Περίανδρος ὁ Κορίνθου τύραννος ἐπ' ἑκτομῇ παρ' Ἀλυάττην ἔπεμπε (48, 2)·
 τούτους ἀποβάνας εἰς τὴν νῆσον οἱ Σάμιοι διδάξαντες ἐν ἱερῷ Ἀρτέμιδος ἱκέτας
 καθίζεσθαι καὶ τρωκτὰ προτιθέντες αὐτοῖς ὀσημέραι σῆσάμον καὶ μέλιτος περιεποίη-
 σαν (48, 3) . . . Κορίνθιοι δὲ τί παθόντες ἐτιμωροῦντο Σαμίους . . . καὶ ταῦτα μετὰ
 τρεῖς γενεάς (cf. 48, 1) ὁργὴν καὶ μνησικακίαν ἀναφέροντες ὑπὲρ τυραννίδος;

7 Poll. VII 31 'ἀρπεδόνας' . . . τὰ νήματα εἶπεν Ἡρόδοτος || 12 Lex. Vind. 87
 'εἶχεν' ἀντὶ τοῦ 'ὑπῆρχεν'· <Ἡρόδοτος>· ὕβρισμα — γενόμενον

1 αὐτῶν DRV | Μεσσηνίους RV || 2 οὐκ οὕτω] οὐκω τι M Ald. οὐκω τοῦ pro-
 pos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | δεόμενοι Σαμίοισι DR SV
 Σαμίοισι δεομένοισι M || 3 Κροίσον D || 4 ὁ om. M || 6 συγχῶν — δέ] συγχῶν καὶ
 κεκοσμημένων D om. RSV || 7 θανμάσαι T || 8 θώρακος M | ἐωντῷ Mp || 12 εἰς
 ABRV ἐς cett. secl. Powell coll. I 69, 3, conservat Servais AC 38, 1969, 63
 coll. VI 87 (ὑβρίζειν ἐς) necnon II 53, 3 (ἔχειν ἐς 'spectare ad'); delere tamen malim
 illud εἰς a dialecto abhorrens (v. praef. XXIII) || 13 <γ'> γενεῇ i. e. <τρίτῃ> γενεῇ
 propos. Stein Vindic. Hdt. 18, iam antea Panofka Res Samiorum, Berolini 1822,
 30ss. (cf. Servais 65. 68), dubito vero num antiquissimi scribae notis numericis pro
 ordinalibus sint usi, et cf. quae ad p. 285, 15 adnotavimus | τούτου] τούτου ὕμῶν T |
 <οὐ> κατὰ Vollgraf Mn. 50, 1922, 67s. | κατὰ — 14 γεγονός secl. Servais 77s. chro-
 nologiae imprimis discrepantiae necnon varietate temporum participiorum adduc-
 tus | δὴ M Ald. || 14 Κερκυραίων B

κοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδις ἀπέπεμψε
 παρὰ Ἀλνάττεα ἐπ' ἐκτομῇ, προσσχόντων δὲ ἐς τὴν Σάμον τῶν ἀγόντων
 τοὺς παῖδας Κορινθίων πνυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο
 ἐς Σάρδις, πρώτα μὲν τοὺς παῖδας ἐδίδαξαν ἱεροῦ ἄψασθαι Ἀρτέμιδος, μετὰ 3
 5 δὲ οὐ περιορῶντες ἀπέλκειν τοὺς ἰκέτας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, σιτίων δὲ τοὺς παῖδας
 ἐργόντων Κορινθίων ἐποίησαντο οἱ Σάμιοι ὄρετῃν, τῇ καὶ νῦν ἔτι χρέωνται
 κατὰ ταῦτά· νυκτὸς γὰρ ἐπιγενομένης, ὅσον χρόνον ἰκέτευσον οἱ παῖδες,
 ἵστασαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἡιθέων, ἱστάντες δὲ τοὺς χοροὺς τρωκτὰ
 σησάμον τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νόμον φέρεσθαι, ἵνα ἀρπάζοντες οἱ
 10 τῶν Κερκυραίων παῖδες ἔχοιεν τροφήν. ἐς τοῦτο δὲ τοιαύδε ἐγένετο, ἐς δ' 4
 οἱ Κορινθιοὶ τῶν παίδων οἱ φύλακοι οἴχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς δὲ παῖδας
 ἀπήγαγον ἐς Κέρκυραν οἱ Σάμιοι. εἰ μὲν νῦν Περίανδρον τελευτήσαντος 49
 φίλια ἦν τοῖσι Κορινθίοισι πρὸς τοὺς Κερκυραίους, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελά-
 βοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ταύτης εἵνεκεν τῆς αἰτίας· νῦν
 15 δὲ αἰεὶ, ἐπεὶτε ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰσὶ ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἐγγύτατοι

AB C TM P(p) DR SV

εινε]κεν (49, 1) — α[τασθαλον (49, 2) Pap. Ox. 1619 col. XVIII valde mutilata

8 Lex. Vind. 151 'παρθένος' ἐπὶ γυναικός, 'ἡιθέος' ἐπὶ ἀνδρός· Ἡρόδοτος· ἵστα-
 σαν — ἡιθέων

1 ἀνδρῶν om. Plut. | Κυψέλου MR Ald. | Σάρδις Const. Σαρ V | ἐπεμψε
 Const. || 2 προσσχόντων TMPDRSV | ἐς] πρὸς DRSV || 3 ἐπ' οἷσι ἀγοίτο D ἐπ'
 οἷσιν ἀγοίτο R ἐπεὶ συνάγοιτο SV ἐπ' οἷσι ἀγαγοίτο οἱ παῖδες Mp Ald. ἐπ'
 οἷσι ἀγοίτο Const. || 4 τοὺς παῖδας] αὐτοὺς M | ἱεροῦ Const. || 5 περιορῶντες MPP
 Ald. περιορῶντες C περιορῶντας T περιορῶντες RV περιορῶντες Const. rell. ||
 6 ἐργόντων DRV ἐργόντων Const. rell. | τῶν Κορινθίων DRSV Κορινθίων
 Const. rell. | ὄρετῃν ut vid. M | χρέονται MPp || 7 ταῦτά] τοῦτο SV | ἰκέτευσον
 DRSV ἰκέτευσον Const. rell. || 8 παρθένων — χοροὺς haplogr. om. SV | χοροὺς
 Const. || 10 τοιαύδε ἐγένετο scripsi: τόδε ἐγένετο DRSV οἱ ἐγένετο ABCT¹P οἱ
 ἐγένετο Mp Ald. (ταδε olim exstitisse censeo) τοῦτο ἐγένετο T² | ἐς δ] ἔτι ἐς τῶν-
 τὸν ἐς δ DRS (τῶντὸν in ras.) V ὅσον Const. || 11 οἴχοντο DRSV οἴχοντο (ex
 ὡχόντο fort. ortum) MPp Const. || 13 φίλια ἦν τοῖσι Κορινθίοισι SV τοῖσι Κοριν-
 θίοισι φίλια ἦν ABCTMP | συνεβάλοντο R || 14 ἐνεκα p Ald.]κεν Pap. Ox. 1619 ||
 15 ἀλλήλοισι secl. Schaefer Schweighaeuser, assentit Gebhardt Progr. Gymn. Chur.
 1856]λοισι Pap. Ox. 1619 | ἐγγύτατοι scripsi: ἐωντοί DRSV ἐωντοῖσι cett. vo-
 cem ἐγγύς si sensu locali comprehendas, fort. ἐγγύτατοι ἐωντοῖσι exstiterat olim;
 si vero significatione proximitatis vel consanguineitatis, distinguendum potius
 ἐόντες ἐγγύτατοι τούτων, ὧν (sic) εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον 'maxime consanguinei
 eorum, quorum causa (vel proximi earum rerum, quarum causa, cf. l. 13 et com-
 prehendas ὕβρισμα . . . γεγόμενον γενεῇ (p. 284, 13) 'iniuria (eorum) genti facta')
 indignabantur Corinthii' (εἵνεκεν ad personam spectans apud nostrum etiam I 42, 2
 invenitur). praeterea hoc loco ἐωντοῖσι reflexivum non videtur cum reciproco ἀλλή-
 λοις coniungi posse (de his pronominiibus coniunctis v. quae disserunt Kuehner-
 Gerth I 573s., secundum quos IV 11, 3 sic est interpretandum: τοῖσι βασιλεῦσι δόξαι
 ἐν τῇ ἐωντῶν κείσθαι ἀποθανόντας . . ., ὥς δὲ δόξαι σφι ταῦτα, διαστάντας . . . μάχε-
 σθαι πρὸς ἀλλήλους ['inter se']· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἐωντῶν ['pro-

2 τούτων, ὧν εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοις οἱ Κορίνθιοι. ἀπέπεμπε
 δὲ ἐς Σάρδεις ἐπ' ἑκτομῇ Περίανδρος τῶν πρώτων Κερκυραίων ἐπιλέξας
 τοὺς παῖδας τιμωρεύμενος· πρότεροι γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν
 50 πρῆγμα ἀτάσθαλον ποιήσαντες. ἐπεῖτε γὰρ τὴν ἑωντοῦ γυναῖκα Μελίσσαν
 Περίανδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοιήνδε οἱ ἄλλην συνέβη πρὸς τῇ γε- 5
 γονυίῃ γενέσθαι· ἥσαν οἱ ἐκ Μελίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην ὃ μὲν ἑπτα-
 2 καίδεκα, ὃ δὲ ὀκτωκαίδεκα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ Προκλῆς
 ἐὼν Ἐπιδαύρον τύραννος μεταπεμψάμενος παρ' ἑωντὸν ἐφιλοφρονέετο,
 ὥς εἰκὸς ἦν θυγατρὸς ἐόντας τῆς ἑωντοῦ παῖδας. ἐπεῖτε δὲ σφεας ἀπε-
 3 πέμπετο, εἶπε προπέμπων αὐτοῦς· ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, δς ὑμέων τὴν 10
 μητέρα ἀπέκτεινε;· τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσβύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λό-
 γῳ ἐποίησατο· ὁ δὲ νεώτερος, τῷ ὄνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας
 οὕτως ὥστε ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν πα-
 τέρα οὔτε προσεῖπε, διαλεγόμενῳ τε οὐ τι προσδιελέγετο ἱστορέοντί τε
 λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δὲ μιν περιθύμως χολούμενός οἱ Περίανδρος 15
 51 ἐξελαύνει ἐκ τῶν οἰκίων. ἐξελάσας δὲ τοῦτον ἱστόρει τὸν πρεσβύτερον, τά
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ἀπηγέετο ὥς σφεας φιλοφρόνως
 ἐδέξατο, ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε
 οὐ νόῳ λαβόν, οὐκ ἐμέμνητο. Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι

AB CT P(p)M DR SV

priis neque alienis manibus'] . . .); pace Powell s. v. dubito num noster ἑωντῶν
 eodem sensu ac ἀλλήλων usus sit | οἰκῆμοι ἐόντες ἑωντοῖσι Reiske ἐόντες ἑωντοῖσι
 ὁμαίμονες Stein in ed. ad usum schol. conf. ἐόντες οἱ ὧντοῖ 'quamvis iidem sint'
 Wesseling ἐόντες ἑωντοῖσι συγγενέες Valckenaer ἐρίζοντες ἑωντοῖσι Krueger.
 ἐόντες crucibus inclusit Hude, sed verbum ἐστί (vel εἰσί) cum partic. ἐὼν coniunc-
 tum invenitur etiam II 7, 1, IV 46, 3

1 ὧν sine spiritu A ὧν edd. | διαφ[]ων εἰν[Pap. Ox. 1619 | ἐνεκεν DRV
 εἵνεκα M Ald. || 1,2 ἐπέμπε δὲ PMDRS]πεμπε δε Pap. Ox. 1619 ἀπέπεμπε AV
 (in fine versus A, δὲ in mg. adscr. A²) || 2 Σάρδεις T || 3 τιμωρεύμενος DRSV
 τιμωρεύμενος Pap. Ox. 1619 rell. | πρότερον DRSV πρότοι T non exstat Pap.

Ox. 1619 | οἱ — 4 γὰρ haplogr. om. SV | ἤρξαντο D || 4 πρῆγμα Pap. Ox. 1619,
 cf. 57, 1 et v. grammaticam meam 36 | Μελίσσαν A¹ || 5 γεγονοίη AB oi expunx.
 et vi suprascr. A || 6 Μελίττης DRSV || 7 ὀκτωκαίδεκα ἑτα ABCTPM || 8 ἐφι-
 λοφρόνέε τε MDRSV || 9 ἐπεὶ DRSV || 13 οὕτω PMDRSV | εἰς RV^c || 14 προεῖπε
 RSV | διαλεγόμενον DRSV | οὐ τι] οὐ pM Ald. οὐτε cett., corr. Reiz, cf. Ham-
 mer De te partic. usu Hdt. . . ., diss. Lipsiae 1904, 14 || 15 περιθύμως χολούμενος
 scripsi: περιθύμως ἐχόμενος DRSV περιθυμῶι (accentu omissio A) ἐχόμενος AB
 περὶ θυμῶι ἐχόμενος CP περὶ θυμῶ ἐχόμενος TM Ald. (cum oī quae scripsimus
 maxime congruunt, antiquitus credo ΠΕΡΙΘΥΜΩΧΟΛΟΜΕΝΟΣ in ΠΕΡΙΘΥΜΩΧΟ[ΧΟ]-
 ΜΕΝΟΣ esse depravatam) περὶ θυμῶ ἐχόμενος coni. Gebhardt Progr. Iohann.
 Lüneb. Pasch. 1862 περιθύμως ἐχων Abichtio duce Hude coll. II 162, 5 ||
 15—16 οἱ Περίανδρος ἐξελαύνει scripsi: ὁ Πέριανδρος ἐξελαύνει ABCTPM ὁ Περί-
 ανδρος ἐξελαύνει οἱ DS οἱ Περίανδρος ἐξελαύνει οἱ RV || 16 πρεσβύτατον ABC ||
 17 ἀπηγέετο T ἀπηγήσατο C | ὥς] ὅτι T | σφεας om. M || 18 Πατροκλῆς T ||
 19 οὐδεμίαν M Ald.

μη οὐ σφι ἐκεῖνον ὑποθέσθαι τι ἐλιπάρεε τε ἱστορέων· ὁ δὲ ἀναμνησθεὶς 2
εἶπε καὶ τοῦτο. Περιάνδρος δὲ νόῳ λαβὼν καὶ τοῦτο καὶ μαλακὸν ἐνδιδο-
ναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ ἐξελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίδαιταν ἐποιέετο,
ἐς τούτους πέμπων ἄγγελον ἀπηγόρευε, μή μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ὁ δὲ 3
ὅπως ἀπελαινόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπηλαύνετ' ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης
ἀπειλέοντός τε τοῦ Περιάνδρου τοῖσι δεξαμένοισι καὶ ἐξείργειν κελεύον-
τος, ἀπελαινόμενος δ' ἂν ἦε ἐπ' ἐτέραν τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ ἅτε Περιάν- 52
δρου ἑόντα παῖδα καίπερ δειμαίνοντες ὁμῶς ἐδέκοντο. τέλος δὲ ὁ Περιάν-
δρος κήρυγμα ἐποιήσατο, ὅς ἂν ἡ οἰκίοισι ὑποδέξηται μιν ἢ προσδιαλεχθῇ,
10 ἰρὴν ζημίην τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσῃ δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ 2
τοῦτο τὸ κήρυγμα οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι οὔτε οἰκίοισι δέκεσθαι ἠθέλε·
πρὸς δὲ οὐδὲ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐδικαίον πειρᾶσθαι ἀπειρημένον, ἀλλὰ διακαρ-
τερέων ἐν τῇσι στοιῇσι ἐκαλινδέετο. τετάρτη δὲ ἡμέρη ἰδὼν μιν ὁ Περιάν- 3
δρος ἀλυσίησιν τε καὶ ἀσιτήσιν συμπεπτωκότα οἰκτερεῖ· ὑπεὶς δὲ τῆς ὀργῆς
15 ἦε ἄσπον καὶ ἔλεγε· ὦ παῖ, κόττερα τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα, τὰ
νῦν ἔχων πρήσσεις, ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ, τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα
ἑόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον παραλαμβάνειν; ὅς ἐὼν ἐμός τε παῖς καὶ Κο- 4
ρίνθου τῆς εὐδαιμόνου βασιλεὺς ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ
ὀργῇ χρεώμενος, ἐς τὸν σε ἥκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐτοῖσι ἐγε-
20 γόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις, ἐμοί τε αὕτη γέγονε καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ
πλεῦν μέτοχός εἰμι, ὅσῳ αὐτὸς σφε' ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν, ὅσῳ 5
γθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν τί ἐστι ἐς τοὺς

AB CT P(p)M DR SV

ασιτη[σι] (52, 3) —]γεγονεε ε[ξ] (52, 4) Pap. Ox. 1619 col. XX

Σὺ δὲ — εἰς τὰ οἰκίαι (52, 5) exc. Stob. III 69

1 τι] τε RV | ἐλιπάρεε DRSV || 2 καὶ τοῦτο secl. Krueger, sequ. Stein Hude ||
3 ἐξελασθεὶς MD Ald. | ὑπὸ ἐωντοῦ DRSV || 4 εἰς RV | οἰκίησι T || 5 ἔλθῃ V |
ἔλθοι — 7 ἀπελαινόμενος haplogr. om. R | ἀπελαύνετ' MDSV Ald. || 6 ἐπιλέγον-
τός DSV | ἐξείργειν CP || 7 δ' ἂν] ἂν ABCTP om. M fort. δ' ἂν] scribebatur
voce ἐτέραν ad illam domum (ἀπὸ ταύτης 5) sociorum spectante ad quos prius dever-
tit | τῶν ἐτέρων CRV¹ || 8 ἐδέκοντο C (quod ex ἐδέχοντο non habeo dubium quin
sit natum) || 9 κήρυγμα C | ἧ¹] οἱ ἦ D om. pM Ald. | οἰκίησι T | δέξηται DRSV ||
11 οἰκίησι T || 12 ἐδικαίειν CTPM || 13 ἐν om. DRV | στοιῇσι ABTPM | στολῇσι C |
ἐκαλινδέετο D^c || 15 τούτων αἰρετώτερον om. B¹ || 16 καὶ τὰ ἀγαθὰ pM Ald. | καὶ ἀγα-
θα Pap. Ox. 1619 || 17 ἐπιτήδεον T | τε om. M [H] || 18 εἶλεν R || 19 χρεώμενος Pp
]ος Pap. Ox. 1619 | εἰς AB ἐς Pap. Ox. 1619 cett. | ἐγγεγόνεε(v) DRV γέγονε
propos. Krueger, supervacuo tamen cum alia possint usurpari tempora cum lo-
quitur de 'mundo de quo agitur' vel de 'rebus quae contingunt illi qui loquitur'
(besprochene' vel 'erlebte Welt') alia cum de rebus gestis ('erzählte Welt') ||
20 ἐμοί] ἐμή SV || 21 ὅσον SV^{ac} | σφε'] v. grammaticam meam 105 τε T | ἐξειρ-
γασάμην AB ἐξεργασάμην T | ὅσον Stob. || 22 κρεῖσσον CTM Stob. codd. plur. |
τί ἐστὶ ἐς] τι ἐς ex haplogr. ABCTPM ἐστὶ ἐς Stob.

6 τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας τεθνυμῶσθαι, ἅπιθι ἐς τὰ οἰκία. Περὶαν-
 δρος μὲν τούτοις αὐτὸν κατελάμβανε, ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν
 πατέρα, ἔφη δὲ μιν ἱερὴν ζημίην ὀφείλειν τῷ θεῷ ἑωυτῷ ἐς λόγους ἀπ-
 ικόμενον. μαθὼν δὲ ὁ Περὶανδρος, ὡς ἀπορὸν τι τὸ κακὸν εἶη τοῦ παιδὸς
 καὶ ἀνίκητον, ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται στείλας πλοῖον ἐς Κέρκυ- 5
 7 ραν, ἐπεκράτεε γὰρ καὶ ταύτης· ἀποστείλας δὲ τοῦτον ὁ Περὶανδρος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τὸν πενθερὸν Προκλέα ὡς τῶν παρεόντων οἱ πρηγμάτων ἔοντα
 αἰτιώτατον καὶ εἶλε μὲν τὴν Ἐπίδανρον, εἶλε δὲ αὐτὸν Προκλέα καὶ
 58 ἐζώγρησε. ἐπεὶ δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος ὃ τε Περὶανδρος παρηβήκεε
 καὶ συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τε 10
 καὶ διέπειν, πέμπων ἐς τὴν Κέρκυραν ἀπεκάλεε τὸν Λυκόφρονα ἐπὶ τὴν
 τυραννίδα· ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνώρα, ἀλλὰ οἱ
 2 κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἤξιωσε
 τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Περὶανδρος δὲ περιεχόμενος τοῦ κενῆς δού-
 τερα ἀπέστελλε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀδελφεήν, ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν 15
 3 μάλιστα ταύτης ἂν πελθεσθαι. ἀπικομένης δὲ ταύτης καὶ λεγούσης ὅτι παῖ,
 βούλειαι τὴν τε τυραννίδα ἐς ἄλλους πεσέειν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 διαφορηθέντα μᾶλλον ἢ αὐτὸς σφε' ἀπελθὼν ἔχειν; ἅπιθι ἐς τὰ οἰκία,
 4 παῦσαι σεωυτὸν ζημιῶν· φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν· μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν
 ἰῶ· πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθεῖσι. πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ 20
 μητρῶα διζήμενοι τὰ πατρῶα ἀπέβαλον· τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολ-
 λοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσι· ὁ δὲ γέρον τε ἤδη καὶ παρηγηκώς· μὴ δῶς τὰ

AB CT P(p)M DR SV

πεσεειν] καὶ (53, 3) — καὶ π[αρηγηκώς (53, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXII valde mutilata

Ἡ φιλοτιμία — ἀπέβαλον (53, 4) exc. Stob. XLIX 28 et inde Τυραννὶς — ἐρασταὶ εἰσιν (53, 4) exc. Stob. XXVIII 12 Φιλοτιμία κτῆμα σκαιόν (53, 4) exc. p[aroe-
 miogr. R

Σχόλ. 53, 4 (ad ὁ δὲ) πατήρ A man. rec.

1 τοκέας M Ald. | εἰς τὰ οἰκία Stob. || 2 ἀμείβετο D || 3 ἱερὴν T || 4 εἶη τὸ κα-
 κὸν M || 5 μιν om. T | πλοῖον MS Ald. || 6 ἐπεκράτει M || 7 Πατροκλέα T | ὡς —
 8 Π(ατ)ροκλέα haplogr. om. T | οἱ om. DRSV || 9 παραβαίνοντος C | τε secl. Cobet,
 sequ. Hude || 10 δυνατὸς εἶναι RSV | ἐπορῶν D || 11 πέμψας ABCTPM | εἰς R |
 ἐπεκάλεε M Ald. || 12 ἐν] ἐπὶ M | δὴ om. M | οὐκ ἐνώρα PMS οὐκὼν ἐώρα
 ABC || 13 ἀνακρίσεως M ἀποκρίσιος DRSV || 15 ἀπέστελλε ABCPM ἐπέστει-
 λεν T | αὐτῷ T ἑαυτοῦ T || 16 ταύτη ἂν ABCTPM || 17 τὴν om. R | τε om. DR
 SV | πεσέειν ἔχειν καὶ pM || 18 σφε'] v. gramm. meam 105 | ἅπιθι] ἀπελθε DRSV
 non exstat Pap. Ox. 1619 | εἰς M || 19 ἡ φιλοτιμία DRSV Stob. φιλοτιμία R
 rell. litteris τι litteras θν suprascr. A man. rec. | λoτιμῆ Pap. Ox. 1619 | κτῆ-
 μα R | καὶ μὴ (καὶ del. man. rec.) A | τὸ κακὸν κακῷ M Ald. τῷ κακῷ τὸ κα-
 κὸν Pap. Ox. 1619 Stob. rell. || 20 προτιθέασιν Stob. || 21 μετέβαλον ABCTP
 ἀπέβαλον Stob. rell. non exstat Pap. Ox. 1619 || 22 ἤδη] δὴ DR | η Pap.
 Ox. 1619 om. SV | μὴ δῶς] μηδοῖς D^oSV μηδεὶς R

σεωντοῦ ἀγαθὰ ἄλλοισι, ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ 5
πατρὸς ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑποκρινάμενος ἔφη οὐδαμᾶ ἤξειν ἐς Κόριν-
θον, ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιέοντα τὸν πατέρα. ἀπαγγειλάσης δὲ ταύτης 6
ταῦτα τὸ τρίτον Περίανδρος κήρυκα πέμπει βουλόμενος αὐτὸς μὲν ἐς
5 Κέρκυραν ἦκειν, ἐκείνον δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπικόμενον διάδοχον
γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ παιδὸς ὁ μὲν 7
Περίανδρος ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς οἱ ἐς τὴν Κόρινθον.
μαθόντες δὲ οἱ Κερκυραῖοι τούτων ἕκαστα, ἵνα μὴ σφί Περίανδρος ἐς
τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεηνίσκον. ἀντὶ τούτων μὲν Περίαν-
10 δρος Κερκυραίους ἐτιμωρέετο.

Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὥς ἀπίκοντο, ἐπολιόρκεον Σάμον· 54
προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ μὲν πρὸς θαλάσσην ἑστειώτος πύργου
κατὰ τὸ προάστιον τῆς πόλιος ὑπερέβησαν, μετὰ δὲ αὐτοῦ βοηθήσαντος
Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ ἀπηλάσθησαν. κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τὸν 2
15 ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ ὄρους ἐπεόντα ἐπεξῆλθον οἱ τε ἐπικούροι καὶ αὐτῶν
Σαμίων συχνοί, δεξάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον
ἔφηνον ὀπίσω· οἱ δὲ ἐπισπόμενοι ἔκτεινον. εἰ μὲν νυν οἱ παρεόντες Λακε- 55
δαιμονίων ὅμοιοι ἐγίνοντο ταύτην τὴν ἡμέραν Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη,
αἰρέθη ἂν Σάμος. Ἀρχίης γὰρ καὶ Λυκώπης μῦθοι συνεσπασόντες φεύ-
20 γουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοις καὶ ἀποκλυσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ
ἀπέθανον ἐν τῇ πόλει τῇ Σαμίων. (τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίω τούτου γεγονότι 2
ἄλλῳ Ἀρχίῃ τῷ Σαμίων τοῦ Ἀρχίω αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην —

AB C TM P(p) DR SV

ἐκτείνον (54, 2) — [Σαμιοῖς] (55, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXIII valde mutila
Σχολ. 54, 2 (ad ῥάχιος pertinet) ἐπι του α[κ]ρωτηριου Pap. Ox. 1619²

14–16 Lex. Vind. 63 'ἐπεξῆλθον' ἀντὶ τοῦ 'κατέφηνον'· Ἡρόδοτος· κατὰ δὲ —
συχνοί || 19 Greg. Cor. 1. 2 (v. ad Moschop. 1, 9)

1 ἑωντοῦ DRSV | τὰ ταῦτα M || 2 ὑποκρινόμενος MPp Ald. || 4 ὁ Περίαν-
δρος M Ald. | πέμπει κήρυκα DRSV || 5 ἐκέλευεν T || 6 γενέσθαι MpS Ald. |
καταιέσαντος V καταρέσαντος S | δὲ καὶ ἐπὶ SV || 7 οἱ om. DRSV, cf. J. Weber,
Der sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Monast. 1915, 41s. || 11 δὲ om. D ||
12 ἑστειώτος AB || 13 προάστιον codd. | ἐπέβησαν DRSV | μετὰ — 14 ἀπηλάσθη-
σαν haplogr. om. M || 14 ἀπηλάσθησαν pD Ald. | κατὰ δὲ ἀετῶν ἐπάνω πύργων ἐπὶ
Lex. Vind. || 15 ῥάχιας Lex. Vind. | οὐρεος CTMPD² | ἐπεόντα om. Lex. Vind. |
ἐξῆλθον D ἐπεξῆλθον Lex. Vind. rell. | αὐτῶν τῶν D || 17 ἐπισπόμενοι TV |
ἐκτεινον — παρεόντες ἐκτείνοντες D¹ RSV καὶ κτείνοντες D²]νον ει με[Pap.
Ox. 1619 || 18 ἐγένοντο ABTMS]ντο Pap. Ox. 1619 || 19 αἰρέθησαν Σαμίοις
D^{ac} RSV οἱ αἰρέθησαν Σαμίοις D^c]ος Pap. Ox. 1619 | Ἀρχίης γὰρ] ὁ δὲ Ἀρ-
χίης Greg. Cor. | συνεσπασόντες ABM συμπεσόντες RSV συ]ρ[Pap. Ox. 1619 ||
20 τοῖς T | ἀποκλυσθέντες T || 21 πόλει A^cBCD²S | τῶν Σαμίων M | τοῦ-
τον om. Greg. Cor. inter lin. add. V || 22 ἄλλο M | τῷ τῶν D | ἐν Πιστάνῃ T
ἐπιτάνῃ B¹

- δήμον γὰρ τούτου ἦν —, ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα τε Σαμίους καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον τοῦνομα τεθῆναι, ὅτι οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελεύτησε· τιμᾶν δὲ Σαμίους ἔφη, διότι ταφῆναί οἱ τὸν πάπ-
 56 πον δημοσίῃ εὖ ὑπὸ Σαμίων.) Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς σφι τεσσαράκοντα ἐγεγόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο 5
 2 τῶν πρηγμάτων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Πελοπόννησον. ὥς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὁρμηται, λέγεται Πολυκράτεα ἐπιχώριον νόμισμα κόψαντα πολλὸν μολύβδον καταχρυσώσαντα δοῦναι σφι, τοὺς δὲ δεξαμένους οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. ταύτην πρώτην στρατιὴν ἐς τὴν Ἀσίην Λακεδαιμόνιοι
 57 Δωριεὲς ἐποίησαντο. οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεα στρατευσάμενοι Σαμίων, 10
 ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἔμελλον, καὶ αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς
 2 Σίφνον· χρημάτων γὰρ ἐδέοντο, τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων οὕτω, ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνάκειται ὅμοια 15
 τοῖσι πλουσιωτάτοις· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἐκάστῳ χρήματα
 3 διενέμοντο. ὅτε ὧν ἐποιεῦντο τὸν θησαυρὸν, ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἶά τέ ἐστι πολλὸν χρόνον παραμένειν· ἡ δὲ Πυθίῃ ἔχρησέ σφι, τάδε
 4 ἄλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανίῃ λευκὰ γένηται 20
 λεύκοφρὺς τ' ἀγορή, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς
 φράσσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν.'

AB C TM P(p) DR SV

δου]γ[αι (56, 2) — ε]π[λουτεον (57, 2) Pap. Ox. 1619 col. XXIV valde mutilata

1 Greg. Cor. 7 (v. ad Moschop. 30) || 13 id. 4. 14 (v. ad Moschop. 8 et quae ad I 47, 3 sunt laudata) || 18 id. 17 τὸ ὧν, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχων, ἔων λέγουσι· καὶ Ὁμηρος . . . καὶ Ἡρόδοτος· εἰ αὐτοῖσι — παραμένειν

1 γὰρ τούτου] ταυτοῦ τοῦ DR Greg. Cor. ταυτοῦ SV | ξείνων πάντων om. M | ἐτίμα τε] ἐτιμάτο ABCT || 2 οὔνομα DRSV | ὁ om. M Ald. || 4 εὖ ὑπὸ Σαμίων] ὑπὸ Σαμίων ABCT ὑπὸ Σαμίων εὖ MPp Ald., cf. VI 30, 2 | τεσσαράκοντα AB PSV^{ac} || 5 προεκόπτετο M || 6 Πελοπόννησον A¹R τὴν Πελοπόννησον Mp Ald. | ματαιότατος D || 7 ὁρμηται CTMPD²RSV | ὁρμηται λέγεσθαι, Πολυκράτεα pro-
 pos. Wesseling, sequ. Hude, reiecit Schweighaeuser coll. VII 189, 2; λέγεται secl. Stein iamque Schweighaeuser dubitaverat an glossa irrepsisset in textum || 8 μο-
 λύβδου TP¹pD¹R | δὴ om. DRSV hab. Pap. Ox. 1619 || 9 πρώτην DRSV Pap. Ox. 1619 τὴν cett. | στρατιήν pro-
 pos. Wesseling | Λακεδαιμονίοισι PDRS Λακεδαιμονίῃσι V Λακεδαιμ[Pap. Ox. 1619 || 11 ἐπεὶ ex ἐπὶ (ut vid.) corr. nescio
 quae man. A | ἀπολείπειν αὐτοὺς M | ἀπολείπειν AB¹CTMD^{ac} || 12 πρη]γ[ματα Pap. Ox. 1619, cf. 49, 3 || 15 ἀνακέσται CTMP || 16 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ DRSV || 17 οὐν ABCTM | ἐποιεῖν DRSV | ἐχρέοντο A^{ac}P || 18 πολλὸν R || 19 σφι om. DR SV || 21 τε ἡ ἀγορή M || 22 φράσσασθαι CTDRSV

τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανίον Παρίῳ λίθῳ ἡσκη-
 μένα. τοῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶοί τε ἦσαν γινῶναι οὔτε τότε ἰθὺς οὔτε 58
 τῶν Σαμίων ἀπιγμένων. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον
 οἱ Σάμιοι, ἐπεμπον τῶν νεῶν μίαν πρέσβεας ἄγουσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ 2
 5 παλαιὸν ἅπασαι αἱ νέες μιλητληφές· καὶ ἦν τοῦτο, τὸ ἡ Πυθίη προηγό-
 ρευε τοῖσι Σιφνίοισι φυλάσασθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεύουσα καὶ κήρυκα
 ἐρυθρόν. ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι 3
 χρῆσαι· οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι οἱ Σάμιοι τοὺς
 χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰθὺς ἤκον οἱ Σίφνιοι βοηθέοντες 4
 10 καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι ἐσώθησαν, καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκλήσθησαν τοῦ
 ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων· καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα ἔπραξαν.
 παρὰ δὲ Ἐρμιονέων νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον (Ὑδρέαν τὴν ἐπὶ 59
 Πελοποννήσῳ) καὶ αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην
 τὴν ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν οὐκ ἐπὶ τοῦτο πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελόντες
 15 ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἔτι πέντε, ὥστε 2
 τὰ ἰσὰ τὰ ἐν Κυδωνίᾳ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες καὶ τὸν τῆς
 Λικτύνης νηόν· ἔκτω δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς ναυμαχίᾳ νικήσαντες ἦν- 3
 δραποδίσαντο μετὰ Κρητῶν καὶ τῶν νεῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρόρας
 ἡκρωτηρίασαν καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηναίης τῆς ἐν Αἰγίνῃ. ταῦτα 4
 20 δ' ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. πρότεροι γὰρ Σάμιοι
 ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν Σάμῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγιναν
 μεγάλα κακὰ ἐποίησαν Αἰγινήτας καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτία
 αὕτη.

AB C TM P(p) DR SV

ισο] της (59, 3) — βασιλευοντ[ος (59, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXVI valde mu-
 tilata

2 Greg. Cor. 18 (v. ad Moschop. 29)

1 δὲ] τε ABCTM | τότε ἦν ἡ PDRSV | ἦν τότε T || 2 τοῦτον γὰρ τὸν DRSV |
 οἶοί] οἱ R | ἐθὺς ABCTMP | ἰ•θὺς D || 3 ἐπεῖ DRSV | προσέσχον Mp Ald.
 προσίσχον R | προσεῖχον SV^c || 5 νῆες ἦσαν ABCTMP | μιλητληφές scripsi: μι-
 τηληφές ABCTMP^{ac} | μιλητληφές P^cpD | μιλητλοηφές RSV || 6 φυλάσσεσθαι
 DRSV | λόφον M || 7 ὧν] δὲ M | δ' ὧν Ald. | οἱ ἄγγελοι TMDRSV | σφισι BC
 PR | fini vocis supra lin. si adiunxit A² || 9 ἐπὶ C | ἐθὺς ABCTMP || 10 συμ-
 βαλέοντες D | ἐσώθησαν TD^{ac}RSV¹ | ἀπεκλήσθησαν C | ἀπεκλη***ίσθησαν D ||
 11 ὑπὸ] ἀπὸ SV | ἔπραξαν M || 12 Ὑδρέαν] θυρέαν ABC | θυρέην TMPp | ἐπὶ] ἐν
 ABCTMP || 13 Πελοποννήσῳ A¹C RV || 14 τούτῳ RSV | ἐξελόντες scripsi: ἐξε-
 λῶντες B² | ἐξελοῦντες B¹ cett., cf. I 36, 2; 159, 3, V 63, 2 || 15 εὐδαιμόνησαν M
 η ex corr. D || 16 καὶ — 17 νηόν om. S || 17 Λικτύνης A || 18 καὶ τῶν om. DSV |
 νηῶν ABCTMP | κυπρίους RSV | κρηπίους M | τὰς πρόρας ABCTMP²p | πρό-
 ρας P¹ cett. || 19 εἰς DRV | Ἀθηναίης] Ἀφαίης coni. Furtwängler | τῆς ἀθηναίης
 τη[ς ἐν αἰγινῇ Pap. Ox. 1619 | τῆς² om. codd. || 20 πρότερον MDRSV | πρότεροι
 Pap. Ox. 1619 rell. | γὰρ] μὲν γὰρ M Ald. || 21 Αἰγινήν DRSV

- 60 Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μάλλον, ὅτι σφι τρία ἐστὶ μέγιστα πάντων
 Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. ὄρεός τε ὑψηλοῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς,
 2 τούτου ὄρυγμα κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον· τὸ μὲν μήκος τοῦ ὀρύγ-
 ματος ἑπτὰ στάδιοι εἰσι, τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος ὀκτὼ ἑκάτερον πόδες· διὰ
 παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰκοσίκηχυν βάθος ὥρνεται, τρίπουν δὲ τὸ
 εὖρος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ τῶν σωλήνων παραγίνεται ἐς τὴν
 3 πόλιν ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς· ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου
 ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος Ναυστρόφον. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν
 ἐστὶ, δεύτερον δὲ περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ βάθος κατὰ εἴκοσι ὀρ-
 4 γυιῶν, μήκος δὲ τοῦ χώματος μέζον δύο σταδίων. τρίτον δὲ σφι ἐξέρ- 10
 γασται νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοῦ ἀρχιτέκτων
 πρῶτος ἐγένετο Ῥοῖκος Φίλεω ἐπιχώριος. τούτων εἵνεκεν μάλλον τι περὶ
 Σαμίων ἐμήκυνα.
- 61 Καμβύση δὲ τῷ Κύρου χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον καὶ παραφρονήσαντι
 ἐπανιστάται ἄνδρες μάγοι δύο ἀδελφεοί, τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπε 15
 τῶν οἰκίων μελεδωνὸν ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὢν οἱ ἐπανεστη μαθὼν τε
 τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὡς ὀλίγοι εἶησαν οἱ
 2 ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιέοντα μιν εἰδείησαν. πρὸς
 ταῦτα βουλευσας τάδε ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλείοισι· ἦν οἱ ἀδελφεός, τὸν

AB C TM P(p) DR SV

τ]ον ορυγματος — κατα (60, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXVI

Σχόλ. 60, 3 π' λιμε[να] ωσει περὶ λ[ι]με[ν].] vel π[αρα] λ[ι]με[ν].] Pap. Ox. 1619²

T 2—12 Eust. Dion. 533 ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ . . . ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντή-
 κοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, πολυστάδιον,
 δι' οὗ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων παραγίνεται (παρεγένετο v. l.) εἰς τὴν πόλιν
 ἀπὸ μεγάλων πηγῶν, οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεὺς. ἦν δέ, φησὶν, αὐτόθι
 καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοῖκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος

1 τρία] τοῖα D || 2 ἐξεργασμένοι T | οὗρος CTMPD² | τε ὄρυγμα ὑψηλοῦ T²M
 Ald. || 3 τούτου PDRSV ex Eust. quoque recognoscas τοῦτο τὸ rell. | ἀμφιστό-
 μιον DRSV | μὲν om. DRSV || 4 στάδιοι εἰσι] σταδίοισι CRSV | ἑκάτεροι ABC
 TMPDRV || 5 ὥρνεται CTMP, cf. I 185, 5 | τριπλουν DRSV || 6 τὸ om. DR
 SV Eust. | μετοχετευόμενον M Ald. | τῶν om. DRSV Eust. | παραγίνεται] cf.
 Eust. | εἰς V || 7 τούτου τοῦ ὀρύγματος DRSV τοῦ ὀρύγματος τούτου Pap. Ox.
 1619 rell. || 9 κατὰ] καὶ Eltzio duce edd., inutiliter tamen: κατὰ + numerale +
 acc. nominativi tenet locum (II 145, 4, VI 117, 1, VII 173, 2, cf. Kuehner-Gerth
 I 32), κατὰ + num. + gen. (partit.) obliqui tenet locum casus (VI 44, 3; 79, 1) ||

10 ἐξείργασθαι DRSV || 11 νηὸς μεγίστη πασῶν M νηὸς μεγίστη πάντων in ras: T² |
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν νηῶν M || 12 τι om. SV || 14 τῷ R || 15 ἐπανισταταται M
 ἐπανιστατατο Ald. | ἀδελφοί V | καταλέλοιπε PDRSV || 16 οἰκητῶν M Ald. | οἱ
 om. TM | τε] δὲ M om. DRSV || 17 τὸν om. D¹ | εἶησαν] τε ἦσαν ABCTMP ||
 18 αὐτῶν P¹ αὐτὸν P²p cett. | εἰδοίησαν pM Ald. || 19 ἐπεχείρει V | ἀδελφός M

εἰπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρον, τὸν ὁ
 Καμβύσης ἐόντα ἐωντοῦ ἀδελφεὸν ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος εἶδος τῷ
 Σμέρδι καὶ δὴ καὶ οὐνομα τῶντὸ εἶχε Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώ- 3
 σας ὁ μάγος Πατιζεΐθης, ὥς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει, εἶσε ἄγων ἐς τὸν
 5 βασιλῆμον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο κήρυκας τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε καὶ δὴ
 καὶ ἐς Αἴγυπτον προερέοντα τῷ στρατῷ, ὥς Σμέρδιος τοῦ Κύρον ἀκου-
 στέα εἶη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω. οἱ τε δὴ ὧν ἄλλοι κήρυκες 62
 προηγόρευον ταῦτα καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς (εὗρισκε γὰρ
 Καμβύσεα καὶ τὸν στρατὸν ἐόντα τῆς Συρίας ἐν Ἀγβατάνοις) προηγόρευε
 10 στὰς ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ μάγου· ταῦτα ἀκούσας τοῦ κήρυκος 2
 καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθῆα αὐτὸς τε προδεδοσθαι ἐκ Πρηξάσπεος
 (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὥς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν οὐ ποιῆσαι ταῦτα)
 βλέψας ἐς τὸν Πρηξάσπεα 'Πρηξάσπεες', ἔφη, 'οὐ τοι μοι διέπρηξας, τό
 τοι προσέθηκα, πρῆγμα.' ὁ δὲ εἶπε· 'ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτ' ἀληθῆα, 3
 15 ὅπως κοτέ σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανέστηκε οὐδὲ ὅπως τι ἐξ
 ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς
 ποιήσας, τὰ σὺ με ἐκέλευες, ἔθαπά μιν χερσὶ τῇσι ἐμεωντοῦ. εἰ μὲν νῦν 4
 οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπ-
 αναστήσεσθαι· εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μὴ τί τοι ἐκ γε ἐκείνου νεώτε-
 20 ρον ἀναβλάστη. νῦν ὧν μοι δοκέει μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα ἐξετάζειν

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 61, 3 Διονύσιος ὁ Μιλήσιος Πανξούτην ὀνομάζεσθαι τοῦτον λέγει B²

T 9 Steph. Byz. Ἀγβάτανα· πολίχνιον Συρίας· Ἡρόδοτος τρίτῳ || 10 ss. Schol.
 Arist. 682 Dind. ad locum se refert

20 Antiatt. Bekk. Anecd. 96 ἐτάζειν τὸ ἐξετάζειν· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 οἱ om. DRSV | οἰκός T εἰκός V οἰκότα M Ald. | Σμερδίῳ τῷ Κύρου τὸ
 εἶδος M || 2 δὴ om. M | εἶδος om. DRSV | εἶδος ὁμοῖος M || 3 Σμέρδεϊ RV | καί²
 om. M | τῶντὸ (ut vid.) in ταντὸ mut. A¹ litterae α litteram ω (ut vid.) su-
 prascr. A man. rec. τῶντὸν DRSV | Σμέρδι PDRSV || 4 ἦσε ἄγων C εἰσάγων
 DRV εἰσάγει S | εἰς DRV || 5 διέπεμπε τῇ τε ἄλλῃ M Ald. || 6 προερέοντα] προ-
 ελθόντες DRSV || 9 Ἀγβατάνοις RV Steph. Byz. Εγβατάνοις S Εκβατάνοις
 rell. || 10 ἐν μέσοις M | Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος ABCTP
 Καμβύσης δὲ ἀκούσας ἐκ τοῦ κήρυκος ταῦτα M || 11 προσδίδοσθαι DRSV || 12 ἀπο-
 κτεινέοντα T || 13 εἰς DRV | Πρηξάσπεες, ἔφη] εἶπε· Πρηξάσπεες ABCTMP |
 οὐ τοι sine spiritu AB οὐ τι TM Ald. οὕτω PDRSV | διεπρήξας ABC διεπρή-
 ξας MPp || 15 ὁ om. ABCTM | ὅπως²] οὐ πως T | τι] ὅτι C τοι M Ald. || 16 νεῖ-
 κός ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς M | τοι ἔσται] τι ἔσται TPSV ἔσται τι M | μικρόν T ||
 17 ἐκέλευσας DRSV || 19 ὥσπερ] ὅς T | νεώτερον] νεώτερον κακὸν ABCTP κα-
 κὸν M || 20 ἀναβλάστοι M ἀναβλάστη p ἀναβλαστήσει D^{sc} RSV ἀναβλαστήσῃ D^c |
 δοκέειν A om. DRSV | μεταδιώξαντος D^c μεταδιώγοντας R μεταδιώξας SV |
 ἐξετάζειν] cf. Antiatt.

εἰρωτεύοντας, παρ' ὅτεν ἦκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέως ἀκού-
 63 ειν.¹ ταῦτα ἀκούσας Πρηξάσπεος, ἤρεσε γὰρ Καμβύση, αὐτίκα μεταδιώ-
 κτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε· ἀπιγμένον δέ μιν εἶρετο ὁ Πρηξάσπης, τάδε
 ὠνθροπε, φῆς γὰρ ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος. νῦν ὦν
 εἶπας τὴν ἀληθείην ἅπιθι χαίρων, κότερα αὐτός τοι Σμέρδις φαινόμενος 5
 2 ἐς ὅπιν ἐνετέλλετο ταῦτα ἢ τῶν τις ἐκείνου ὑπηρετέων.² ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ
 Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρον, ἐξ ὅσου βασιλεὺς Καμβύσης ἤλασε ἐπ' Αἴγυπτον,
 οὐκ ὅπως· ὁ δέ μοι μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀ-
 ἔδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο φᾶς Σμέρδιν τὸν Κύρον εἶναι τὸν ταῦτα
 3 ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας.³ ὁ μὲν δὴ σφι ἔλεγε οὐδὲν ἐπικαταφενυσάμε- 10
 νος, Καμβύσης δὲ εἶπε· Πρηξάσπεες, σὺ μὲν, οἷα ἀνὴρ ἀγαθός, ποιήσας
 τὸ κελεύόμενον αἰτίην ἐκπέφευγας· ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴη Περσέων ὁ ἐπαν-
 4 εστεὼς ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος;⁴ ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ μοι δοκέω
 συνιέναι τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὃ βασιλεῦ· οἱ μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανεστέωτες,
 τόν τε ἔλιπες μελεδωνόν τῶν οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφεός 15
 64 Σμέρδις.⁵ ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεα τὸ Σμέρδιος οὐνομα ἔτυψε ἢ
 ἀληθείᾳ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὃς ἐδόκεε ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπαγγεῖλαι
 τινὰ οἶ, ὡς Σμέρδις ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆιον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ
 2 τοῦ οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολωλεκῶς εἶη τὸν ἀδελφεόν, ἀπέκλαιε
 Σμέρδιν, ἀποκλαύσας δὲ καὶ περιημεκτήςας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ ἀναθρό- 20
 σκει ἐπὶ τὸν ἵππον ἐν νόῳ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι

AB C TM P(p) DR SV

στρα[τευεσθαι] (64, 2) — ξ[ι]φ[ος] (64, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXIX minima tan-
 tum frustula textus conservans

13 Poll. II 200 καὶ ἐπιβατεύων — οὐνόματος· Ἡρόδοτος || 19 Poll. II 64 ἐρεῖς δὲ
 καὶ 'κλαῦσαι', 'ἀνακλαῦσαι', 'ἀπέκλαεν' ὡς Ἡρόδοτος

1 ἠρωτεύοντας C ἠρωτεύοντας Pp εἰρωτῶντας DRSV, v. gramm. meam 18 | προ-
 αγορεύει M Ald. | βασιλέως T βασιλῆος M Ald. || 2 ἀκούσας] εἶπαντος ABCTMP
 difficiliorem conservavi lectionem (nom. ad Καμβύση adiunctum, cf. λέγοντες 16, 3
 et v. Kuehner-Gerth II 106) | μεταδιώκοντος C || 3 ἀπιγμένων D¹ | ἤρετο CM |
 ὁ om. MD || 4 φῆς A | ἦκει A¹ | ὦν om. M || 5 ἀληθείην M Ald. | τοι] τι Ald.
 τις p || 6 ἐν ὅπιν M Ald. | ταῦτα] τάδε TM | ὑπηρετῶν TM ὑπηρετῶν D || 7 ὅτῳ
 ABCTMP ὅτεν duce Struwig edd., sed cf. II 98, 1 et III 115, 1 et v. gramm.
 meam 109 | ἐπ'] ἐς ABCTMP || 8 οἰκίῳ M Ald. | ἀπέδειξε TM || 10 ἐπιθέμενον
 εἶπε CT ἐπιτιθέμενον εἶπαι M ἐπιέμενον εἶπαι DR (-αι D^c) ἐπιένον εἶπε V εἶ-
 ποντα ἐρέειν S | σφι om. M | οὐδὲν RSV^c | ἐπικαταφενυσμένος ABCTMP || 12 Περ-
 σέων] ἀνὴρ Περσέων DRSV || 13 οὐνόματος ABCR Poll. || 14 τοι οἶ M Ald.
 edd., sed cf. gramm. meam 189 || 17 ἀληθείην M Ald. | τε om. M | ἀγγεῖ-
 λαί RSV || 18 ἰζόμενος M | εἰς RV || 19 ἀπέκλαε R Poll. || 21 νῶ TM | Σοῦ-
 σαν R

ἐπὶ τὸν μάγον· καὶ οἱ ἀναθρόσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον τοῦ κολεοῦ τοῦ ξίφους 3
 ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος παίει τὸν μηρόν· τρωματισθεὶς
 δὲ κατὰ τοῦτο, τῇ αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν ἐπληξε,
 ὡς οἱ καιρὶν ἔδοξε τετύφθαι, εἵρετο ὁ Καμβύσης, ὃ τι τῇ πόλει οὖνομα
 5 εἶη. οἱ δὲ εἶπαν, ὅτι Ἀγβάτανα. τῷ δὲ ἔτι πρότερον ἐκέχρηστο ἐκ Βουτοῦς 4
 πόλιος ἐν Ἀγβατάνοις τελευτήσιν τὸν βίον. ὁ μὲν δὲ ἐν τοῖσι Μηδικοῖσιν
 Ἀγβατάνοις ἐδόκεε τελευτήσιν γηραιός, ἐν τοῖσί οἱ ἦν τὰ πάντα πρήγμα-
 τα, τὸ δὲ χρηστήριον <ἐν> τοῖσι ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοις ἔλεγεν ἄρα. καὶ δὴ 5
 ὡς τότε ἐπειρόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὖνομα, ὑπὸ τῆς συμφορῆς
 10 τῆς τε ἐκ τοῦ μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος ἐσωφρόνησε, συλ-
 λαβὼν δὲ τὸ θεοπρόπιον εἶπε· ἔνθαυτα Καμβύσεα τὸν Κύρου ἐστὶ πε-
 πρωμένον τελευτᾶν. τότε μὲν τσαυτὰ· ἡμέρησι δὲ ὕστερον ὡς εἴκοσι 65
 μεταπεμφάμενος Περσέων τῶν παρεόντων τοὺς λογιμωτάτους ἔλεγέ σφι,
 τάδε ὧ Πέρσαι, καταλελάβηκέ με, τὸ πάντων μάλιστα ἐκρυπτον πρηγμά-
 15 των, τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γὰρ ἐὼν ἐν Αἰγύπτῳ εἶδον ὄψιν ἐν τῷ 2
 ὕπνῳ, τὴν μηδαμῶς ὄφελον ἰδεῖν· ἐδόκεον δέ μοι ἄγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου
 ἀγγέλλειν, ὡς Σμέρδης ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆιον θρόνον ψάσειε τῇ κε-
 φαλῇ τοῦ οὐρανοῦ. δέσας δέ, μὴ ἀπαιρεθῶ τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελ- 3
 φεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα· ἐν τῇ γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐκ
 20 ἐνῆν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν, ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος Πρηξάσπεα
 ἀποπέμπω ἐς Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιν. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ

AB C TM P(p) DR SV

Πείσας (pro δέσας) δὲ ἐποίησα — ἀποτρέπειν (65, 3) exc. paroemiogr. R

2 Eust. II. 290 (ad B 569): 'μύκης' . . . κατὰ τοὺς παλαιούς ἡ λάβη τοῦ ξίφους·
 ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ καὶ τοῦ κολεοῦ — ἀποπίπτει | Antiatt. Bekk.
 Anecd. 114 τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ 'τρωθῆναι' . . . Ἡρόδοτος [πρώτῳ, δευτέρῳ,
 τρίτῳ || 14 v. quae ad 42, 4 sunt laudata

1 οἱ om. CTM hab. Pap. Ox. 1619 | κολεοῦ Tmp Ald. Eust. || 2 μέκης TM
 μύκης Ald. | τρωματισθεὶς] cf. Antiatt. || 3 τὸν τῶν A²B²CTMP τὸ τῶν B¹
 τῶν A¹D^{ac}V τὸν D^cRS || 4 ὁ om. M | πόλει ABCTMpD²RS fin. vocis
 comp. notat V || 5 εἶπον TM Ald. | ὅτι om. DRSV | Ἀγβάτανα ABCTP Ἐκ-
 βάτανα M Ald. | τῷ] τὸ CPRSV | ἔτι] ὅτι TM Ald. | ἐκέχρηστο SV || 6 Ἀκ-
 βατάνοις ABCTP Ἐκβατάνοις M Ald. | τὸν βίον — 7 τελευτήσιν haplogr.
 om. RSV | τὸν βίον — ἐν om. P¹D hab. P²p cett. | τοῖσι — 7 τελευτήσιν R^{m2} ||
 7 Ἀκβατάνοις ABCTP Ἐκβατάνοις M Ald. | οἱ om. M | πάντα τὰ Mp Ald. ||
 8 ἐν add. Krueger, sequ. Stein Hude | Ἀκβατάνοις ABCTP Ἐκβατάνοις M
 Ald. || 9 ἐπειρόμενος ABTM ἐπηρεόμενος C || 9–10 τῆς τε συμφορῆς τῆς ἐκ
 DRSV || 11 τὸν Κύρου Καμβύσεα M || 12 ὡς om. MP¹RSV hab. P²p cett. ||
 14 μάλιστα ἐκρυπτον] μάλιστα ἐπρησσον DRSV ἐκρυπτον μάλιστα M | πραγμά-
 των R || 15, 16 τῷ ὕπνῳ] Αἰγύπτῳ M || 16 ὄφελον CTMD¹ || 17 ἰζόμενος DRSV |
 εἰς AB | ψάσει ABCTM ad fin. vocis supra lin. ε add. A man. rec. || 19 ἀν-
 θρωπίνῃ D^{ac} ἀνθρωπείῃ D^c ἀνθρωπίνῃ R || 20 γίνεσθαι R || 21 ἐργασθέν-
 τος M

τοσούτου ἀδεῶς διαιτώμην οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τίς μοι Σμέρ-
 4 διος ὑπαραιρημένου ἄλλος ἐπανασταίῃ ἀνθρώπων. παντὸς δὲ τοῦ μέλλον-
 τος ἔσεσθαι ἁμαρτῶν ἀδελφροκτόνος τε οὐδὲν δέον γέγονα καὶ τῆς βασι-
 λείης οὐδὲν ἦσσαν ἐστέρημαι. Σμέρδης γὰρ δὴ ἦν ὁ μάγος, τὸν μοι ὁ
 5 δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄφει ἐπαναστήσεσθαι. τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί
 μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν μά-
 γοι κρατέουσι τῶν βασιλῆων, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν οἰκίων, καὶ
 ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδης. τὸν μὲν νῦν μάλιστα χρῆν ἐμεῦ αἰσχροῦ πρὸς
 τῶν μάγων πεπονθότος τιμωρέειν ἐμοί, οὗτος μὲν ἀνοσίῳ μόρῳ τετελεύ-
 6 τηκε ὑπὸ τῶν ἐωντοῦ οἰκιοτάτων· τούτου δὲ μηκέτι ἐόντος δευτέρα τῶν
 λοιπῶν ὑμῖν, ὦ Πέρσαι, γίνεται μοι ἀναγκαιότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω
 μοι γενέσθαι τελευτῶν τὸν βίον· καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκῆπτω θεοὺς τοὺς
 βασιλῆους ἐπικαλέων καὶ πᾶσι ὑμῖν καὶ μάλιστα Ἀχαιμενιδέων τοῖσι
 παρευῶσι, μὴ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτῆς ἐς Μήδους περιελθοῦσαν,
 ἀλλ' εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησάμενοι, δόλῳ ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων,
 15 εἴτε καὶ σθένει τῷ κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερόν ἀνασώσα-
 7 σθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῇ τε καρπὸν ἐκφέρει καὶ γυναικὲς τε
 καὶ ποῖμαι τίκτοιεν ἐοῦσι ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· μὴ δ' ἀνα-
 σωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μὴδ' ἐπιχειρήσασιν ἀνασώζειν τὰ ἐναντία τού-
 τοις ἀρῶμαι ὑμῖν γενέσθαι καὶ πρὸς ἔτι τούτοις τὸ τέλος Περσέων
 20 ἐκάστῳ ἐπιγενέσθαι, οἷον ἐμοί ἐπιγέγονεν. ἅμα τε εἰπας ταῦτα ὁ Καμ-
 βύσης ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἐωντοῦ προῆξιν.

66 Πέρσαι δὲ ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες, τὰ τε ἐσθῆτος
 ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρέκοντο καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνῳ διεχρέωντο.

AB C TM P(p) DR SV

3 Poll. III 25 Ἡρόδοτος . . . 'ἀδελφροκτόνος' ὠνόμασε (i. e. 'vocabulum innovavit') || 9 Prisc. XVIII 287 *Herodotus in III: οὗτος μὲν ἀνοσίῳ — οἰκιοτάτων, id est 'obiit' vel 'mortuus est a suis'* || 22 v. ad 64, 2 || 24 Hes. κατηρέκοντο· κατε-
 σχίζοντο

2 ὑπαραιρημένου CM ὑπαιρημένου T παραιρημένου PRSV | ἄνθρωπος V^{ac} |
 πάντως propos. Krueger || 3 ἀδελφροκτόνος RSV | τε] δὲ M | δέον om. DRV
 ἦσσαν S || 4 ὁ¹ om. SV || 5 ὄφει D¹ | ἐπαναστήσασθαι V | ἐργασταί TMP Ald. ||
 6 ἐόντα ὑμῖν MDRSV || 10 οἰκιοτάτων TMPD¹ οἰκιοτάτων R οἰκιοτάτων SV
 οἰκιοτάτων fere Prisc. || 12 δὴ] νῦν καὶ C || 13 ἐπικαλέω C || 14 περιιδεῖν V quod
 ex περιιδεῖν esse ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 201 || 15 ἀπαιρεθῆναι
 ABCT || 16 τῷ] τῷ M Ald. | κατεργασμένοι ABCP || 17 ἐκφέρει V || 18 καὶ
 ποῖμνια CP om. DRSV | ἐκτίκτοιεν C¹ | πάντα DRSV | μὴ ἀνασώσασθαι δὲ
 RSV || 19 τὴν om. ABCTMP | ἐπιχειρήσασιν V Ald. || 20 ἀρῶμαι — τούτοις
 haplogr. om. DRSV | ἀρῶμαι MPp ἀρῶμαι CT || 21 ἐπιγίγνεσθαι ABTM | ἅμα]
 ἅτα SV | τε] δὲ D || 23 ἴδον RV || 23, 24 ἐχόμενα ἐσθῆτος M || 24 κατηρέκοντο
 D^{ac}R^{ac} κατηρέκοντο D^cR^cSV Hes. κατήρεκόν τε AB¹C^{1c} κατήρεκόν τε B^{2ms}T
 MP κατήρεκόν τε C^{ac} | διεχρέωντο TP

μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέον καὶ ὁ μηρὸς τάχιστα ἐσάπη,
 ἀπήνεκε Καμβύσεα τὸν Κύρου βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ
 πέντε μῆνας, ἅπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἔοντα ἔρσηνος καὶ θήλεος γόνου. Περ- 3
 σέων δὲ τοῖσι παρεούσι ἀπιστίῃ πολλὴ ὑπεκέχυντο τοὺς μάγονς ἔχειν τὰ
 5 πρήγματα, ἀλλ' ἠπιστέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ
 τοῦ Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. οὗτοι μὲν 67
 νυν ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ
 Πρηνάσπης ἔξαρκος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλὲς
 Καμβύσεω τετελευτηκότος φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολωλέκεναι αὐτο-
 10 χειρίῃ.

Ὁ δὲ δὴ μάγος τελευτήσαντος Καμβύσεω ἀδεῶς ἐβασίλευσε ἐπιβατεύων 2
 τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση
 ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος· ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους πάν- 3
 τας εὐεργεσίας μεγάλας ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας
 15 τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ πάρεξ αὐτῶν Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ μάγος ἐς πᾶν
 ἔθνος, τῶν ἥρχε, προεῖπε ἀτελείην εἶναι στρατιῆς καὶ φόρον ἐπ' ἔτεα
 τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, ὁγδόῳ δὲ 68
 μηνὶ ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε· Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς,
 γένει δὲ καὶ χρήμασι ὅμοιος τῷ πρώτῳ Περσέων· οὗτος ὁ Ὀτάνης πρῶτος 2
 20 ὑπόπτευσεν τὸν μάγον, ὥς οὐκ εἶη ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλ' ὅς περ ἦν, τῇδε

AB C TM P(p) DR SV

1 Erot. fr. 66 Klein ἐσφακέλισε· . . . ἰδίως ὅτε μὲν ἐπ' ὀδύνης, ὅτε δὲ ἐπὶ σήφειος,
 ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βρασμοῦ καὶ συγκινήσεως· . . . μήποτε οὖν ἐπ' ὀστέου τίθησι τὴν λέ-
 ξιν . . . ἀντὶ τῆς σήφειος· ἔστιν ἰδεῖν καὶ Ἡρόδοτον ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν λέγοντα
 τοῦτον τὸν τρόπον· μετὰ δὲ — ἐνεσάπη

1 τε om. DRSV Erot. | καὶ om. Erot. | μηρὸς] μυελός Erot. | ἐσάπην C ἐν-
 ἐσάπη Erot. || 2 ἀπένεικε CTMP | locussanus: intellige '(ex conspectu) abstulerunt'
 (i. q. germanice 'trug man weg', cf. Kuehner-Gerth I 32s.); iam recognovit Geb-
 hardt Progr. Gymn. Chur. 1856, 7ss. spuriam esse illam quam memorant omnes
 prorsus commentatores loci VI 27, 2 similitudinem, cum illic explicite substanti-
 vum λοιμός subiecti locum teneret verbi ἀναφέρειν; illud autem λοιμός nusquam
 apparet loco nostro. cf. III 37, 2 potius ubi Persae νοσέοντι tantum neque vero mo-
 rienti dicuntur adfuisse || 3 μῆνας πέντε p Ald. | ἔρσηνος ABT || 4 ὑπεκέχυντο D
 ἐκέχυντο M || 7 ἐπιστέατο DRSV | ἐνεστεῶτα Valckenaer coll. I 120, 5 (cf. III 68, 1),
 sequi. Stein Hude ἀνεστεῶτα codd. | ὁ om. DRSV || 8 μὲν] μιν DRSV | οἱ ἦν
 DRSV || 9 ἀπολωλέκεναι p Ald. || 11 δὲ] μὲν C | ἐβασίλευεν DRSV || 12 τοῦ Κύρου
 om. M | ἑπτὰ om. M || 13 οἱσι(ν) DRSV | εἰς RV || 16 ὦν DRSV | ἀτελείην T
 ἀτελήην M ἀτελήην cett. | στρατιῆς ABCTMP, cf. VII 38, 1; nusquam στρα-
 τηῇ sensu 'militiae' apud nostrum consensu codicum conservatur (cf. IV 84, 2) ||
 17 ἀνιστάμενος ABCTMP, cf. lin. 7 || 18 κατάδηλος ὅς ἦν DRSV || 19 δὲ] μὲν TM |
 ὁμοίως C Ald. | οὗτος ὦν M Ald. | ὁ om. DSV || 20 ὑπόπτευσεν(ν) CTMPDR,
 cf. quod ad 44, 2 adnotavi; ν ἐφέλκ. iure positum comprehendas cum τὸν μάγον
 consideres ex 'prolepsi' propositionis subordinatae esse subiectum | ὅς περ] ὅπερ RSV ὥσπερ D

συμβαλλόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε
 3 ἐς ὅψιν ἐωντῶ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ὑποπτεύσας δέ μιν ἐποίησε
 τάδε· ἔσχε αὐτοῦ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὖνομα ἦν Φαιδύμη· τὴν
 αὐτὴν δὴ ταύτην εἶχε τότε ὁ μάγος καὶ ταύτῃ τε συνοίκεε καὶ τῇσι ἄλλῃσι
 πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δὴ ὦν ὁ Ὀτάνης παρὰ ταύ- 5
 τὴν τὴν θυγατέρα ἐπυνθάνετο, παρ' ὅτεω ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴτε μετὰ
 4 Σμέρδιος τοῦ Κύρου εἴτε μετὰ ἄλλου τευ· ἡ δέ οἱ ἀντέπεμπε φαμένη οὐ
 γινώσκειν, οὔτε γὰρ τὸν Κύρου Σμέρδιον ιδέσθαι οὐδαμᾶ οὔτε, ὅστις εἴη
 ὁ συνοικέων αὐτῇ, εἰδέναι. ἔπεμπε δεύτερα ὁ Ὀτάνης λέγων· 'εἰ μὴ αὐτῇ
 Σμέρδιον τὸν Κύρου γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πυθεῖς, ὅτεω τούτῳ 10
 συνοικέει αὐτῇ τε ἐκείνῃ καὶ σύ· πάντως γὰρ δὴ κου τόν γ' ἐωντῆς ἀδελ-
 5 φεὸν γινώσκει.' ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· 'οὔτε Ἀτόσση δύναμαι
 ἐς λόγους ἐλθεῖν οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ιδέσθαι τῶν συγκαθημένων γυναι-
 κῶν· ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα οὗτος ὦνθρωπος, ὅστις κοτέ ἐστι, παρέλαβε τὴν
 69 βασιλῆήν, διέσπειρε ἡμέας ἄλλην ἄλλῃ τάξας.' ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ 15
 Ὀτάνῃ μᾶλλον κατεφαίνεται τὸ πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει
 2 παρ' αὐτὴν λέγουσαν ταῦτα· 'ὦ θυγάτερ, δεῖ σε γεγонуῖαν εἰ κίνδυνον
 ἀναλαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατήρ ὑποδύνειν κελεύῃ· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρου
 Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω ἐγώ, οὔτοι μιν σοί τε συγκοιμώμενον καὶ
 τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δοῦναι δίκην. 20
 3 νῦν ὦν ποίησον τάδε· ἐπεὰν σοι συνεύδῃ καὶ μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον,
 ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα· καὶ ἦν μὲν φαίνεται ἔχων ὦτα, νόμιζε σεωντὴν
 Σμέρδι τῷ Κύρου συνοικέειν, ἦν δὲ μὴ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ Σμέρδι·
 4 ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδύμη φαμένη κινδυνεύσειν μεγάλως, ἦν

AB C TM P(p) DR SV

την] αυ[την] — [συν]οικεε και (68, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXIII singulas tan-
 tum litteras conservans

1 συμβαλλόμενος M Ald. συμβαλόμενος ABCP | τε] δὲ D | ἐκάλεσεν C ||
 3 ἔσχε δὲ αὐτοῦ C | ὁ Καμβύσης CTMP | Φαιδίμη M Φαιδυμή DRSV Zon.
 (ex Φαιδύμη credo ortum) || 4 δὴ — τότε om. DRSV ut e spatio potest iudicari
 hab. Pap. Ox. 1619 | τε om. CTMPDRSV || 5 ὁ om. TDSV | παρ' αὐτὴν
 CTMP παρ' αὐτὸν AB || 8 ιδέσθαι D^{ac}RSV γινώσκειν Mⁱ (ιδεῖν ut vid. in mg.
 add.) || 9 ὁ² om. MDSV || 10 Σμέρδι D¹ | δὲ πῶς παρὰ M | τούτῳ om. DRSV ||
 11 τόν] τό D¹ | ἐωντὸν C || 12 γινώσκειν CM | Ἀτόσση CR || 13 οὐδεμίαν MD
 RSV | ιδέσθαι] l ex corr. D | συγκαθημένων PDRSV συγκαθημένων AB ||
 14 οὗτος om. D | ὁ ἄνθρωπος M | ἐστὶ C || 15 ἄλλη ἄλλην M || 17 ταῦτα] τάδε M |
 εἰ] ἐς D^c || 18 τόν] τόνδ' B | ὑποδεικνύειν CP | κελεύῃ· εἰ edd. κελεύει· εἰ DR
 SV κελεύῃ· ἦν ACMP κελεύει· ἦν BT || 19 οὔτε M || 22 εἰ μὲν φαίνεται M ||
 24 Φαιδυμή A^cDRS Φαιδυμή V | κινδυνεύειν DRSV

ποιῇ ταῦτα· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνει τὰ ὦτα, ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσ-
 σουσα ἔσται, εὖ εἰδέναι, ὥς αἰστώσει μιν· ὅμως μέντοι ποιήσῃ ταῦτα.
 ἢ μὲν δὴ ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσασθαι. (τοῦ δὲ μάγον τούτου 5
 τοῦ Σμέρδιος Κῦρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων τὰ ὦτα ἀπέταμε ἐπ' αἰτίῃ δὴ
 5 τινι οὐ σμικρῇ.) ἢ ὧν δὴ Φαιδύμη αὕτη ἢ τοῦ Ὑτάνεω θυγάτηρ πάντα 6
 ἐπιτελέουσα, τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρί, ἐπεῖτε αὐτῇ μέρος ἐγένετο τῆς ἀπ-
 ἱξίος παρὰ τὸν μάγον (ἐν περιτροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι
 Πέρσῃσι), ἐλθοῦσα παρ' αὐτὸν ἠῦδε, ὑπνωμένον δὲ καρτερῶς τοῦ μάγον
 ἤφασσε τὰ ὦτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, οὐκ ἔχοντα τὸν
 10 ἄνδρα ὦτα, ὥς ἡμέρη τάχιστα ἐγγέγονε, πέμψασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ
 γενόμενα.

Ὁ δὲ Ὑτάνης παραλαβὼν Ἀσπαθίνην καὶ Γωβρύην Περσέων τε πρώ- 70
 τους ἔοντας καὶ ἑωντῶ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν ἀπηγήσατο πᾶν τὸ
 πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτενον οὕτω τοῦτο ἔχειν, ἀνερείκαντος
 15 δὲ τοῦ Ὑτάνεος τοὺς λόγους ἐδέξαντο. καὶ ἔδοξέ σφι ἕκαστον ἄνδρα 2
 Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον, ὅτεω πιστεύει μάλιστα, Ὑτάνης μὲν
 νυν [εἰσάγεται] Ἰνταφρένεα, Γωβρύης δὲ Μεγάβυξον, Ἀσπαθίνης δὲ
 Ὑδάρεα. γεγονότων δὲ τούτων ἐξ παραγίνεται ἐς τὰ Σοῦσα Δαρεῖος ὁ 3

AB C TM P(p) DR SV

παραγιν[ε]ται (70, 3) — [ε]πε[ι]τε (71, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXXV frustula tan-
 tum textus conservans

1 Λέξ. ἐπίλαμπτος (ἐπίλαμπτος DP)· καταφανής. Greg. Cor. 138 καὶ τὸν καταφανῆ
 ἐπίλαμπτον. Suid. ἐπίλαμπτος· καταφανής παρ' Ἡροδότῳ | Suid. et Bekk. Anecd. 469
 ἀφάσσων· ψηλαφῶν· Ἡρόδοτος || 7 Lex. Vind. 155 (s. v. περιτροπή) . . . καὶ
 Ἡρόδοτος· ἐν περιτροπῇσιν αἱ γυναῖκες φοιτῶσι Πέρσῃσι

1 ποιήσῃ Pp | εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνῃ τὰ ὦτα R ἢ γὰρ δὴ μὴ τυγχάνῃ τὰ ὦτα
 ἔχων CMP ἢ γὰρ δὴ μὴ τυγχάνει τὰ ὦτα ἔχων ABT | ἐπίλαμπτος MSV Suid.,
 Greg. Cor., Lexx. codd. plur. | ἀφάσσουσα CMR || 2 ἔσεσθαι M || 3 ταῦτα om. D
 τοῦτο RSV | κατεργάσασθαι TMDRSV || 4 τοῦ om. DRSV | ἀπέταμεν D^{ac}
 ὑπέταμε C ἀπέταμε D^c cett. || 5 Φαιδύμη ABDRSV | Ὑτάνεω] haec genitivi
 forma non nisi in patronymico usu invenitur apud nostrum (VII 40, 4; 62, 2), ce-
 terum Ὑτάνεος (cf. e. g. infra 70, 1, sed v. VII 82) || 6 αὐτῆς ABCTM | ἐγένε-
 το V^{ac} | ἀπᾶξιος DRSV || 7 περιτροπῇ] v. Lex. Vind. | αἱ om. TMPp Ald., cf.
 Lex. Vind. | φοιτῶσι DRSV Lex. Vind. φοιτέουσι CTM || 8 ἠῦδε] ἦν δὲ C ||
 9 ἤφασσε ABCTMV^{ac} || 12 Ἀσπαθίνην R Ἀσπαθόνην SV Ἀσπιθίνην M | Γο-
 βρύην ABCTPV^{ac} Γωβρύης melius convenit cum Gaubaruiwa (cf. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 120) || 13 ἐπιτηδεωτάτους CTP ἐπιτηδειοτάτους M | εἰς M |
 ἀπηγήσαντο RS || 14 ὑπόπτενον ABCTMPD²R | τοῦτο om. M | ἀνείκαντος D^{ac}
 RSV || 15 Ὑτάνεω CTMPS || 15.16 Περσέων ἄνδρα M || 16 ὅτεω Struwe, sequ. edd.
 τῷ DRSV ὅτῳ ABTMV οὕτω C an ὅ scribendum? v. gramm. meam 109, 110 |
 πιστεύειν C || 17 εἰσάγεται exclusi interpretamentum ad 'ellipticam' appositionem
 iudicans esse (sc. προσεταιρίσασθαι), cf. 48, 1 et praef. XI | Ἰνταφρένεα ABCT |
 Γωβρύης CTPV^{ac} | Μεγάβυξον TM Μεγάβυξον cett., ad quam depravationem
 v. Schmitt 121 | Ἀσπαθίνης RV Ἀσπαθόνης S

Ὑστάσπεος ἐκ Περσέων ἦκων· τούτων γὰρ δὴ ἦν οἱ ὁ πατήρ ὑπαρχος.
 ἐπεὶ ὦν οὗτος ἀπύκετο, τοῖσι ἐξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσ-
 71 εταιρίσασθαι· συνελθόντες δὲ οὗτοι ἐόντες ἐπὶ τὰ ἐδίδουσαν σφίσι πίστις καὶ
 λόγους. ἐπεῖτε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπύκετο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ σφι,
 2 τάδε ἔγὼ ταῦτα ἔδοκεον μὲν αὐτὸς μῦθος ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ μάγος 5
 εἶη ὁ βασιλεύων καὶ Σμέρδις ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου
 εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ ὥς συστήσω ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. ἐπεῖτε δὲ
 3 συνήνεκε ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι καὶ μὴ μῦθον ἐμὲ, ποιεῖν αὐτίκα μοι
 δοκέει καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον. εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὑτά-
 νης· ὦ παῖ Ὑστάσπεος, εἰς τε πατρὸς ἀγαθοῦ καὶ ἐκφαίνειν ἔοικας 10
 σεωντὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἦσσω· τὴν μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην
 μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε·
 4 δεῖ γὰρ πλεῦνας γενομένους οὕτως ἐπιχειρεῖν. λέγει πρὸς ταῦτα Δαρεῖος·
 ἄνδρες οἱ παρεόντες, τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὑτάνεος εἰ χρήσεσθε, ἐπί-
 στασθε, ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα· ἐξοίσει γὰρ τις πρὸς τὸν μάγον, ἰδίῃ 15
 5 περιβαλλόμενος ἑώντῳ κέρδεα. μάλιστα μὲν νῦν ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐ-
 τῶν βαλλόμενοι ποιεῖν ταῦτα· ἐπεῖτε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἔδοκεε
 καὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε, ἣ ποιεῖμεν σήμερον ἣ ἴστε ὑμῖν, ὅτι ἦν ὑπερπέση ἣ
 νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλὰ σφεας αὐτὸς
 72 ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν μάγον. λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Ὑτάνης, ἐπειδὴ ὥρα 20
 σπερχόμενον Δαρεῖον· ἐπεῖτε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις καὶ ὑπερ-
 βάλλεσθαι οὐκ ἔῃς, ἴθι ἐξηγέο αὐτὸς, ὅτεω τρόπῳ πάριμεν ἐς τὰ βασιλῆα

AB C TM P(p) DR SV

21 Lex. Vind. 184 ὑπερβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ 'νικᾶν' καὶ ἀντὶ τοῦ 'ὑπερτίθεσθαι'.
 Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — ἔῃς

1 οἱ ὁ πατήρ] ὁ πατήρ p ὁ πατήρ οἱ M || 2 οὗτος] αὐτός TM Ald. || 3-4 λόγους
 καὶ πίστις D^{ac}S λόγους καὶ πίστις D^cRV non exstat Pap. Ox. 1619; v. gramm.
 meam 77 || 4 δὲ om. V | ἀπύκετο ἐς Δαρεῖον DRSV | γνώμη DRV | σφίσι DR
 SV || 5 ἐγὼ δὲ D | μὲν om. TMP Ald. hab. p cett. | ἐπίστασθαι — μάγος] ὅτι
 μάγος M || 6 αὐτοῦ] αὐ ABC TM αὐτοῦ add. A² mg. || 7 εἵνεκα D ἔνεκεν T
 ἔνεκα M | ὥς] ** D || 9 ὑπερβάλλεσθαι V ὑπερβαλέσθαι ABCTMS | ὁ om. SV ||
 10 ἐκφανέειν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 | οἶκας DR ἦκας SV, v.
 gramm. meam 141 || 11 ὄντα DRSV | τοῦ om. TMP Ald. | ἦσσω C | ταύτην
 om. RSV || 12 οὕτω] οὐ ut vid. M || 13 γενομένους TM || 14 Ὑτάνεω P Ὑτά-
 νεως p || 15 ἀπολέεσθαι A^{ac}BR ἀπολέεσθε A^{1c} num ἐπίστασθε ἀπολέεσθαι ὅτι
 κάκιστα scribendum? || 16 ἑώντῳ DRSV | ὠφείλετε TMD^{ac} | ἐπ'] ἐπ' Mp ||
 17 βαλλόμενοι BC²PDRSV βουλόμενοι TM Ald. || 18 ποιεῖμεν DRSV | εἰ ὑπερ-
 πέσοι M ἦν περ πέση D¹RSV ἦν περιπέση (vel παραπέση) D² ἦν ὑπεκπέση
 Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 | ἣ] καὶ ἣ M || 19 σφεας (i. e. con-
 iuratos)] σφρα DRSV, v. gramm. meam 106 | αὐτοῦς M || 20 ὁ om. ABCTM |
 ἐπεὶ M || 21 παρεχόμενον C | ἐπεῖτε δὲ ἡμᾶς C | ὑμέας RV Lex. Vind. || 22 εἰᾶς M |
 ἐξηγέω SV | τρόπῳ — p. 301, 2 τέω haplogr. om. M

καὶ ἐπιχειρήσομεν αὐτοῖσι. φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας οἰδᾶς κού καὶ
 αὐτὸς εἰ μὴ ἰδὼν, ἀλλ' ἀκούσας, ὡς τέω τρόπῳ περήσομεν; ἀμείβεται
 Δαρειὸς τοῖσδε· Ὅτάνη, ἣ πολλὰ ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλῶσαι, 2
 ἔργῳ δέ· ἀλλὰ δ' ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν
 5 λαμπρὸν γίνεται. ὅμεις δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς κατεστεώσας ἐούσας οὐδὲν
 χαλεπὰς παρελθεῖν. τοῦτο μὲν γάρ — ἡμέων ἐόντων τοιῶνδε — οὐδεὶς, 3
 ὅστις οὐ παρήσει τὰ μὲν κού καταιδεόμενος ἡμέας, τὰ δὲ κού καὶ δει-
 μαίνων· τοῦτο δὲ ἔχω αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ πάριμεν, φᾶς ἄρτι
 τε ἡκεῖν ἐκ Περσέων καὶ βούλεσθαι τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημήναι
 10 τῷ βασιλεῖ. ἔνθα γάρ τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω, τοῦ γὰρ αὐτοῦ 4
 γλιχόμεθα οἷ τε ψευδόμενοι καὶ οἱ τῇ ἀληθείᾳ διαχρεώμενοι· οἱ μὲν γε
 ψεύδονται τότε, ἐπεὶ τι μέλλωσι τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι,
 οἱ δ' ἀληθίζονται, ἵνα τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπᾶσονται κέρδος καὶ τι μᾶλλον
 σφίσι τράπηται· οὕτω οὐ ταῦτα ἀσκέοντες τῶντοῦ περιεχόμεθα, εἰ δὲ 5
 15 μὴδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως ἂν ὅ τε ἀληθιζόμενος ψευδῆς εἴη καὶ
 ὁ ψευδόμενος ἀληθής. ὅς ἂν μὲν νῦν τῶν πυλινῶν ἐκὼν παρή, αὐτῷ
 οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, ὅς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, διαδεικνύσθω
 ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος· καὶ ἔπειτα ὡσάμενοι ἔσω ἔργου ἐχώμεθα.' λέγει 73

AB CTM P(p) DR SV

περησο]με[ν] (72, 1) — [ευ]πρεπεστ[ατην] (72, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXVII
 "Ενθα γάρ — λεγέσθω (72, 4) exc. Stob. XII 23 "Ενθα γάρ — περιεχόμεθα
 (72, 4) exc. D fol. 5^r–5^v Τοῦ αὐτοῦ — κέρδος (72, 4) exc. paroemiogr. R. cf. testi-
 monia Eustathii

T 10 Eust. II. 188 (ad B 114) τῇ δὲ τοιαύτῃ γνώμῃ συγγενὲς καὶ Ἡρόδοτον τὸ
 ἐνθα γάρ τι ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ibid. 628 (ad Z 113) κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον
 ἐνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. id. Od. 1455 (ad γ 20) καὶ Ἡρόδοτος φησὶν·
 ἐνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω

1 ἐπιχειρήσομεν V^{ac} | γὰρ om. R | διεστεώσας ABDRSV | οἶδα ABCT || 2 ἀκού-
 ων DRSV | ὡς] τὰς propos. Bekker, sequ. Stein Hude | περήσομεν C¹ | περήσο-
 μεν C²PDRSV | με[ν] Pap. Ox. 1619 || 3 ἣ om. DRSV Pap. Ox. 1619 || 4–5 inter
 ουδε[ν et υ]μεις aliquam vocem om. Pap. Ox. 1619 || 5 κατεστεώσας DRSV || 6 μὲν
 μ[εν]
 om. SV | τουτο [γαρ] (μὲν suprascr. man. I^a testibus editoribus) Pap. Ox. 1619 |
 ὅμεις SV[II] | τοῖων ABCTMP | τοῖωνδε Pap. Ox. 1619 rell. || 7 κού καὶ] καὶ οὐ C
 κ[Pap. Ox. 1619 || 8 ἄρτι] γάρ DRSV || 9 ἐκ τῶν Περσέων M || 10 γάρ non prae-
 bent R Eust. cuius vide testimonia | δεῖ] γάρ Eust. II. 188 om. M | δεῖ καὶ
 Stob. | λέγεται M || 11 ἀληθείᾳ TM Ald. | διαχρεώμενοι MP || 12 τότε om. R |
 τοῖσι om. ADR || 13 ἵνα τι] ἵνα ABCTPD²DR || 14 ἵνα M Ald. | ὡς ἵνα D¹ | ἀλη-
 θείᾳ TM Ald. | ἐπισπᾶσονται B | τι — 14 τράπηται] intellige: 'ut aliquid (lucris)
 iis potius obveniat' | τις μᾶλλον σφί ἐπιτράπηται DRSV | τις μᾶλλον σφίσι τράπη-
 ται P²p | τι μᾶλλον σφί τράπηται DR || 14 οὐ] οὐν ABDR || 15 ταῦτα ADR
 ταῦτα cett. | τῶντῳ M || 16 πυλινῶν ABM | παρή DRSV | add. (in fine
 vers.) A man. post. || 17 ἀμείνων D¹ | πειρᾶτο ut vid. M | δεικνύσθω ABCTMP ||
 18 ἐνθαῦτα T | ἐχώμεθα D^{ac}RSV | λέγει om. SV

- Γωβρύης μετὰ ταῦτα· ἄνδρες φίλοι, ἡμῖν κότε κάλλιον παρέξει ἀνασώ-
 σασθαι τὴν ἀρχὴν ἢ, εἴ γε μὴ οἰοί τε ἐσόμεθα αὐτὴν ἀναλαβεῖν, ἀποθα-
 νεῖν, ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν ἐόντες Πέρσαι ὑπὸ Μήδου ἀνδρὸς μάγου καὶ
 2 τούτου ὧτα οὐκ ἔχοντος; ὅσοι τε ὑμέων Καμβύσῃ νοσέοντι παρεγένοντο,
 πάντως κόν μέμνησθε, τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον μὴ 5
 πειρωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ
 3 διαβολῇ ἐδοκέομεν εἰπεῖν Καμβύσεια. νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον πείθεσθαι
 Δαρείῳ καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν
 μάγον ἰθέως. ταῦτα εἶπε Γωβρύης, καὶ πάντες ταύτῃ αἶνεον.
 74 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ συντυχίην τάδε· τοῖσι 10
 μάγοις ἐδοξε βουλευομένοισι Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε
 ἐπεπόνθεε πρὸς Καμβύσειω ἀνάρσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολω-
 λέκεε, καὶ διότι μῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θάνατον αὐτο-
 χειρὴ μιν ἀπολέσας, πρὸς δ' ἔτι ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστη [τὸν Πρηξάσπεα]
 2 ἐν Πέρσῃσι· τούτων δὴ μιν εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτῶντο 15
 πίστις τε λαβόντες καὶ ὀρκίοισι ἢ μὲν ἔξιν παρ' ἐωντῶ μῆδ' ἐξοίσειν
 μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην ἐς Πέρσας γεγонуῖαν ὑπισχνεύ-
 3 μενοὶ τε πάντα οἱ μυρία δώσειν. ὑποσχομένου δὲ τοῦ Πρηξάσπεος ποιήσιν
 ταῦτα, ὥς ἀνέπεισάν μιν οἱ μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μὲν φά-
 μενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν ὑπὸ τὸ βασιλῆιον τεῖχος, κείνων δ' ἐκέ- 20
 λευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον ἀγορεύσαι, ὥς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος

AB C TM P(p) DR SV

1—2 Lex. Vind. 20 (s. v. ἀναλαβεῖν) . . . Ἡρόδοτος· ἄνδρες φίλοι — ἀποθανεῖν

1 Γωβρύης ABCTP (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | ὑμῖν M ἡμῖν Lex. Vind.
 rell. || 2 γε om. M | αὐτὴν om. Lex. Vind. | ἀναλαβεῖν ἀποθανεῖν DRSV ||
 2—4 ἀποθανεῖν, ὅτε — ἔχοντος; distinxi: ἀποθανεῖν; ὅτε — ἔχοντος. distinxi. alii;
 ἀποθανεῖν <ἢ> ὅτε — ἔχοντος; propos. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1857 || 3 γε]
 γὰρ ABCTMP (ex γ' non est dubium quin sit ortum) | μὲν om. TM | μάγου τε καὶ
 DRSV || 4 ἡμέων T | παρεγένοντο νοσέοντι DRSV || 5 πάντες ut vid. C | κω D ||
 6 πειρωμένοισι Pp πειρωμένοισι CTM | ἐνεδεκόμεθα AB || 7 ἐδοκέωμεν B |
 Καμβύσεια εἰπεῖν M || 8 ἄλλοθι ὄντας ἢ C ἀλλ' ἰόντας DRSV || 9 ἰθέως] ἰόντας M |
 Γωβρύης ABCP | ταύτῃ] ταῦτα DRSV om. M | ἔνεον M ἔναιον C || 11 προθέ-
 σθαι M || 13 ὅτι DRSV | μόνος M | ἐπίστατο C¹ ἢ ἐπίστατο RV | τοῦ] τὸν C |
 αὐτοχειρὴ T || 14 αἴνῃ αἰτή DRSV | μεγάλῃ M | del. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26 (cf. Powell CR 52, 1938, 58s.) Herwerden, sequ. Hude ||
 15 προσεκτέοντο TMPp προσεκτέοντο C Ald. || 16 πίστεις T πίστει PDRSV |
 τε] δὲ C | μὴν MDRSV ἢ μὴν sub obelo in mg. adscr. A man. post. || 17 παρὰ
 μηδενὶ M Ald. | γεγонуῖαν A^{sc}B | ὑπισχνόμενοι AB ὑπισχόμενοι DRSV || 18 τε
 πάντα scripsi: τὰ πάντα codd. (cf. IV 88, 1) τάλας propos. Hermann in notis
 Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (v. Powell CR 52, 1938, 58ss.) | μοῖρια C |
 ὑποδεκόμενον DRSV | τοῦ om. SV | Πρηξάσπεω MS Ald. || 20 συγκαλέσειν DR
 SV | ὑπὸ] ἐπὶ T | ἐπὶ τὸ βασιλῆιον τεῖχος συγκαλέειν M || 21 ἐπὶ] δ' ἐπὶ C | ἀναγο-
 ρεῦσαι TM

ἄρχονται καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο ὡς πιστοτά- 4
του δῆθεν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι καὶ πολλάκις ἀποδεξαμένου γνώμην,
ὡς περιεῖη ὁ Κύρου Σμέρδης, καὶ ἐξαρηνησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ. φα- 75
μένον δὲ καὶ ταῦτα ἐτοίμου εἶναι ποιεῖν τοῦ Πρηξάσπεος συγκαλέσαντες
5 Πέρσας οἱ μάγοι ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον.
ὁ δέ, τῶν μὲν δὴ ἐκεῖνοι προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἐκὼν ἐπελήθετο,
ἀρξάμενος δὲ ἀπ' Ἀχαιμένεος ἐγενεολόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου,
μετὰ δέ, ὡς ἐς τοῦτον κατέβη, τελευτῶν ἔλεγε, ὅσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας
πεποιήκοι, διεξελθὼν δὲ ταῦτα ἐξέφαινε τὴν ἀληθείην φάμενος πρότερον 2
10 μὲν κρύπτειν — οὐ γάρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα —, ἐν δὲ τῷ
παρόντι ἀναγκαίην μιν καταλαμβάνειν φαίνειν, καὶ δὴ ἔλεγε τὸν μὲν
Κύρου Σμέρδιν ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσειω ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνειε,
τοὺς μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνα- 3
κτησαίαιτο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἑωυτὸν
15 ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρηξάσπης μὲν νῦν ἔων
τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος οὕτω ἐτελεύτησε.

Οἱ δὲ δὴ ἐπὶ τῶν Περσέων ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρεῖν τοῖσι 76
μάγοισι καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, ἦσαν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι τῶν περὶ
Πρηξάσπεα πρηχθέντων εἰδότες οὐδέν. ἐν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στείχοντες 2
20 ἐγίνοντο καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνθαῦτα ἐκ-
στάντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδουσαν αὐτῖς σφίσι λόγους, οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὑτάνην
πάγχυ κελεύοντες ὑπερβαλέσθαι μὴδὲ οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων ἐπι-
τίθεσθαι, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Λαρεῖον αὐτίκα τε ἵεναι καὶ τὰ δεδογμένα ποιεῖν

AB C TM P(p) DR SV

22 Eust. Od. 1441 (ad β 204) δῆλον . . . ὅτι τὸ διατρίβειν . . . λέγεται ὑπερβάλ-
λεσθαι, ὡς δηλοῖ παρὰ Ἡροδότῳ τὸ κελεύοντες — ἐπιτίθεσθαι

2—3 πολλάκις τε ἀποδεξαμένου γνώμην ὥσπερ εἶη DRSV || 4 Πρηξάσπεω MS Ald. ||
5 τοὺς Πέρσας M Ald. | ἐπὶ τὸν πύργον TM Ald. | ἀναγορεύειν SV λέγειν Ald. ||
6 ὁ] οἱ C | δέ] δὴ M | μὲν δὴ Bekker, sequ. edd. μὲν τι ABTPR μὲν M μέντοι
cett. | ἐπελάθετο Pp || 7 δέ om. D | τῇ²] τοῦ MP¹ DRSV om. p || 8 ἐς om. D |
τοῦτο Ald. defendit Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 11 | Πέρσας Κύρος M |
Πέρση C || 9 πεποιήκει CT ἐπεποιήκει M | ἔφαινε M | ἀληθείην M Ald. ||
10 κρύπτει C | τὰ γενόμενα — 11 καταλαμβάνειν om. M || 11 ἀναγκαίη RSV | φαί-
νειν om. MSV || 12 ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Καμβύσειω M || 15 ἔων] *** M ἔδον Ald. ||
16 τὸν om. DRSV | οὕτως M || 17 ἐπιχειρεῖν S ἐπιχειρεῖν V || 18 ἦσαν S || 19 πρη-
χθέντων T | δὴ om. ABCTM | στείχοντες CTMPDRSV || 21 αὐτοῖσι ABCTM |
σφί R || 22 κελεύοντες om. M | ὑπερβαλέσθαι D^cRS Eust. ὑπερβαλλέσθαι C^{ac}V

ὑπερβαλέσθαι ABC^cT ὑπερβαλέσθαι M; nota lin. 18 et p. 304, 1, praesentis inf.
esse negatum, hic vero aoristi inf. usurpari negatione carentem | μὴδὲ] λέγοντες
μὴδὲ M καὶ μὴ Eust. | ὑπερτίθεσθαι M

3 μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι. ὠθιζομένων δ' αὐτῶν ἐφάνη ἰσκήκων ἑπτὰ [ζεύγη]
 δύο αἰγυπιδῶν ζεύγεα διώκοντα καὶ τίλλοντά τε καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες
 δὲ ταῦτα οἱ ἑπτὰ τὴν τε Δαρείου πάντες αἶνεον γνώμην καὶ ἔπειτα ἦσαν
 77 ἐπὶ τὰ βασιλῆα τεταρσηκότες τοῖσι ὄρνισι. ἐπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας
 ἐγίνετο, οἷον τι Δαρείῳ γνώμη ἔφερε· καταιδέμενοι γὰρ οἱ φύλακοι ἄν- 5
 δρας τοὺς Περσέων πρώτους καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ὑποπτεύοντες ἐξ αὐτῶν
 2 ἔσεσθαι παρίεσαν θείῃ πομπῇ χρεωμένους οὐδ' ἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεῖτε
 δὲ καὶ παρήλθον ἐς τὴν αὐλήν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 εὐνούχοις, οἳ σφῆας ἰστόρεον, ὃ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ ἅμα ἰστορέοντες
 τούτους τοῖσι πυλουργοῖσι ἀπείλειον, ὅτι σφέας παρήκαν, ἰσχόν τε βουλομέ- 10
 3 νους τοὺς ἑπτὰ ἐς τὸ πρόσω παριέναι. οἱ δὲ διακελευσάμενοι καὶ σπασάμε-
 νοι τὰ ἐγχειρίδια τούτους μὲν τοὺς ἰσχοντας αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντέουσι,
 78 αὐτοὶ δὲ ἦσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα. οἱ δὲ μάγοι ἔτυχον ἀμφοτέροι τῆν-
 καῦτα ἐόντες τε ἔσω καὶ τὰ ἀπὸ Πηξάσπεος γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχοντες.
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς εὐνούχους τεθορυβημένους τε καὶ βοῶντας, ἀνά τε 15
 ἔδραμον πάλιν ἀμφοτέροι, καὶ ὥς ἔμαθον τὸ ποιούμενον, πρὸς ἀλκὴν
 2 ἐτράποντο. ὁ μὲν δὲ αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν
 αἰχμὴν ἐτράπετο· ἐνθα δὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι. τῷ μὲν δὲ τὰ τόξα
 ἀναλαμβάνοντι αὐτῶν ἐόντων τε ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων ἦν
 χρηστὰ οὐδέν, ὁ δ' ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο καὶ τοῦτο μὲν Ἀσπαθίνην 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. αἰγυπιδῶν· γυπιδῶν. Suid. αἰγυπιόν· οὕτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' οὐ 'γυπιδῶν'· αἰ-
 γυπιδῶν δὲ πληθυντικῶς 'γυπιδῶν', Ἡρόδοτος | Λέξ. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἐλκοῦν.
 Hes. ἀμύσσειν· ξέειν, σπαράττειν, λυπεῖν. Bekk. Anecd. 388 ἀμύσσειν· ξέειν, σπα-
 ράσσει. Suid. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἐλκοῦν, ξέειν, σπαράσσειν || 13 Eust. Od. 1573
 (ad η 122) 'ἀμπελεῶν' κατὰ Ἀττικὸν ἀναλόγως τῷ 'ἀκανθεῶν'· οὗ τύπου ἐστὶ καὶ
 τὸ 'χαραδρεῶν' . . . καὶ τὰ τοιαῦτα . . . οὐ πρὸς ὁμοιότητα καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος
 ἀνδρῶν 'ἀνδρεῶν' κεῖται παρ' Ἡροδότῳ

1 ὑπερβάλλεσθαι R | ἰσκήκων D | ζεύγεα ABCTMP seclusi interpretamentum
 iudicans ad numerale quod praecedat (nota numeralia et avium nomina chi-
 astico ordine collocata postque ζεύγεα utrique membro ἀπὸ κοινοῦ appositum) ||
 2 αἰγυπιδῶν CD¹ RV cf. Lexx. | διώκοντά τε καὶ PDRSV || 3 τε] δὲ RV om. S |
 ἦνεον M | ἦσαν M Ald. || 4 βασιλῆα M | τεταρσηκότες ABCTMP | ἐπιστάντες
 DRSV || 5 ἐγίνετο M | ἡ γνώμη PDRSV | φύλακες M || 6 τοιοῦτο ABP τοιού-
 τῳ C || 7 παρίεσαν TM Ald. | χρεωμένους Pp | ἐπειρώτα CP || 8 εἰς RV | ἐσ-
 φέρουσι T φέρουσι M || 10 πυλουργοῖσι TM πυλουργοῖσι C || 11 καὶ σπασάμενοι
 haplogr. om. A¹, in mg. suppl. A man. post. || 13 ἦσαν δρόμῳ ABCT ἦσαν
 δρόμῳ P ἦσαν δρόμῳ p δρόμῳ ἦσαν M | τῆνικαῦτα om. M || 14 τε om. TMD
 RS, supra lin. add. D | εἶσω ABCTMP | Πηξάσπεω S || 15 τε¹ om. ABCTM ||
 17 αὐτέων M Ald. || 18 ἐτράποντο C | ἐνθαῦτα δὲ ABCTMP || 19 λαβόντι αὐτῷ
 TM | ἀγχοῦ] αὐτῷ ἀγχοῦ M ἀγχοῦ αὐτῷ Ald. || 20 Ἀσπαθίνην RV Ἀσπαθόνην S

παίει ἐς τὸν μηρόν, τοῦτο δὲ Ἰνταφρένεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐστερήθη
 μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ Ἰνταφρένης, οὐ μέντοι ἀπέθανε γε.
 τῶν μὲν δὴ μάγων οὐτερος τρωματίζει τούτους, ὁ δ' ἕτερος, ἐπεὶ οἱ τὰ 3
 τόξα οὐδὲν χρήσιμα ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα,
 5 ἐς τοῦτον καταφεύγει θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας. καὶ οἱ συν- 4
 εσπύπτονται τῶν ἐπὶ τὰ δύο, Δαρειὸς τε καὶ Γωβρύης· συμπλεκέντος δὲ
 Γωβρύεω τῷ μάγῳ ὁ Δαρειὸς ἐπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει, προμη-
 θεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. ὁρῶν δὲ μιν ἀργὸν ἐπεστεῶτα ὁ 5
 Γωβρύης εἶρετο, ὅ τι οὐ χρᾶται τῇ χειρὶ· ὁ δ' εἶπε· 'προμηθεόμενος σέο,
 10 μὴ πλήξω.' Γωβρύης δὲ ἀμείβετο· 'ὦθει τὸ ξίφος καὶ δι' ἀμφοτέρων.'
 Δαρειὸς δὲ πειθόμενος ὥσε τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἔτυχέ πως τοῦ μάγου.
 ἀποκτείναντες δὲ τοὺς μάγους καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τοὺς 79
 μὲν τρωματίας ἐωντῶν αὐτοῦ λείπουνσι καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν καὶ φυλακῆς
 τῆς ἀκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν μάγων τὰς κεφαλὰς ἔθεον
 15 βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο
 ἐξηγεόμενοι τε τὸ πρῆγμα καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς καὶ ἅμα ἔκτεινον
 πάντα τινὰ τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαι μαθόντες τὸ 2
 γεγονὸς ἐκ τῶν ἐπὶ καὶ τῶν μάγων τὴν ἀπάτην ἐδικαίουν καὶ αὐτοὶ

AB C TM P(p) DR SV

Ὁ δὲ ἕτερος τῶν μάγων (τῶν ἐν Πέρσῃσι μετὰ Καμβύσῃν ἀρξάντων add. P)
 ἐπεὶ (78, 3) – τοῦ μάγου (78, 5) exc. floril. P

5 Suid. Phot. Antiatt. Bekk. Anecd. 111 προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ 'ἐπι-
 κλείσαι', Ἡρόδοτος γ'

1 Ἰνταφρένεα ABCTMP | καὶ om. TM || 2 Ἰνταφρένης ABCTMP || 3 ὁ ἕτερος
 DRSV | τούτους τρωματίζει RSV | τούτους τρωμάζει D | τρωματίζει – 4 ἐγένετο
 om. C || 4 χρηστὰ ABTM P | ἐγένετο TMDRSV | ἐγένετο P rel. || 5 προ-
 θεῖναι P | προσθεῖναι P Suid., Phot., Bekk. Anecd. rel. | συνεπιπύπτονται S | συνεπι-
 πύπτονται CRV | συνεσπύπτονται AB (an ex συνεσπύπτονται natum?) | συνεπιπύπτονται P
 συνεπεισπύπτονται P (ex συνεπιπύπτονται) || 6 Γωβρύης ABCTP | Γωβρύης P
 rel. (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | συμπλεκέντος] lex D^c | συμπλακέντος TP
 M P || 7 Γωβρύεω P | Γωβρύεω ABCTMP | τοῦ Γωβρύεω rel. | ἔτι ἐστεῶς
 DRS | ἐστι ἐστεῶς V | ἐπεστεῶς P rel. | ἐν σκότει ἠπόρει οἷα P | ἐν σκότει
 διηπόρει οἷα ἐν σκότει P | ἠπόρει οἷον ἐν σκότει DRSV | προθεόμενος RSV | προ-
 μηθεόμενος P rel. || 8 Γωβρύην ABCTMPV^{ac} | Γωβρύην P^{vc} rel. | ὁρῶν DR
 SV P | ὁρῶν P rel. | ἐστεῶτα CPD | ἐπεστεῶτα P rel. || 9 Γωβρύης ABCTMP
 Γωβρύης P rel. | ἦρετο C P | εἶρετο P cett. | χρᾶται M | χρᾶται P rel. ||
 10 Γωβρύης ABCTMP | Γωβρύης P rel. | δὲ om. ABCTM P | ἀμείβετο M P
 ἀμείβετο P rel. | ὦθει P | ὦθει P codd. | καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος M Ald. ||
 11 πνθόμενος ABCMS | πειθόμενος P rel. | τὸ ABCTMP P | τε τὸ rel. |
 πως DRV P | πως P rel. || 12 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν M || 13 μὲν] τε DRSV | ἐωντῶν]
 αὐτῶν C | ἔνεκα TM || 14 ἔθεον ἐξω DRSV || 15 χρεώμενοι P P || 16 ἀπέκτεινον C ||
 17 τῶν ἐν ποσὶ γενομένων C

- ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖν, σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια ἔκτεινον, ὅκου τινὰ
 3 μάγον εὗρισκον· εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἂν οὐδένα μάγον. ταύ-
 την τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων καὶ ἐν
 αὐτῇ ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων 'μαγοφόνια'· ἐν
 τῇ μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἐωντοῦς οἱ 5
 μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.
- 80 Ἐπεῖτε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, ἐβου-
 λεύοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι μάγοισι περὶ τῶν πάντων πρηγμάτων, καὶ
 2 ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν. Ὀτάνης
 μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα λέγων, τάδε 10
 'ἐμοὶ δοκεῖ ἓνα μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺ
 οὔτε ἀγαθόν. εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβριν, ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε,
 3 μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ μάγον ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρη-
 μένον μουναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιεῖν, τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν
 τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην ἐκτὸς τῶν ἐωντότων νοημά- 15
 των στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν,
 4 φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα ἔχει πᾶσαν
 κακότητα· τὰ μὲν γὰρ ὕβρις κεκορημένος ἔρδει πολλά καὶ ἀτάσθαλα, τὰ
 δὲ φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον ἀφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα
 τὰ ἀγαθὰ· τὸ δ' ὑπεναντίον τούτου ἐς τοὺς πολιήτας πέφυκε, φθονεῖ γὰρ 20
 τοῖσι ἀρίστοισι περιουσί τε καὶ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοις τῶν
 5 ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος ἐνδέκεσθαι. ἀναρμωστότατον δὲ πάντων· ἦν

AB C TM P(p) DR SV

Ὀτάνης μὲν — πρήγματα (80, 2). ἐμοὶ δὲ (82, 1) — περιστέλλειν (82, 5) exc. Stob.
 floril. XLVII 2 Κῶς δ' ἂν (80, 3) — πάντα (80, 6) exc. Stob. floril. IL 29

19 Thom. Mag. 52 (s. v. ἀφθονος) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἄνδρα — ἔδει εἶναι

4 αὐτῇ κοινῇ M Ald. | ἄγουσι(ν) MPDRSV || 7 ἐντὸς ABCTMP | ἐγένοντο
 DRSV om. M || 8 πρηγμάτων πάντων TMPp Ald. || 9 δ' ὧν] δέ M || 10 θεῖναι M ||
 11 ὕμεων T | μούναρχον μουνον M Ald. | μηκέτι γίνεσθαι DRSV γενέσθαι μη-
 κέτι M || 12 μὲν om. CPR | ἐπεξῆλθατε C ἐξῆλθε PDRSV || 13 μετέσχετε DR
 SV | δέ] γὰρ C | ὕβριος om. M | κῶς] καὶ ὡς ABCTM πῶς Stob. || 14 ἀπεν-
 θύνως S Ald. | ποιεῖν Stob. || 15 ἐς ταύτην] ἐν ταύτῃ M ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν
 DRSV Stob. || 16 στήσει DRSV στήσειε Stob. rell. | ὑπὸ — 18 ὕβρις haplogr.
 om. RSV | παρόντων Stob. || 17 ἐμφύεται A ἐνεμφύεται Ald. || 18 ὕβρις TMD^c
 Stob. || 19 γε ἄνδρα SV ἄνδρα R ἄνδρα γε Stob., Thom. Mag. rell. | ἀφθονον
 om. SV | εἶναι ἔδει TM ἔδει εἶναι Stob., Thom. Mag. rell. || 20 τὰ om. C | τούτῳ
 DRSV Stob. codd. pars τοῦτο Stob. codd. pars | φθονεῖ C || 21 περιουσί M |
 ἄριστος B^{2ms}S ἄριστον Stob. rell. || 22 ἐνδέκεσθαι Stob. | ἀναρμωστότατον δὲ
 <τόνδε> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 πάντων ἀναρμωστότατον Stob.

τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωμάζης, ἄχθεται, ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, ἣν τε
 θεραπεύη τις κάρτα, ἄχθεται ἄτε θωπὶ ἄν. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι
 ἐρέων· νόμαί τε κινεῖ πάτρια καὶ βιᾶται γυναῖκας κτείνει τε ἀκρίτους.
 πληθὸς δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν οὐνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην, 6
 5 δεύτερα δὲ τούτων τῶν ὁ μόνναρχος ποιεῖ οὐδέν· πάλω μὲν γὰρ ἀρχὰς
 ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν
 ἀναφέρει. τίθεμαι ὦν γνώμην μεθέντας ἡμέας μονναρχίην τὸ πληθὸς
 ἀέξειν, ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.²

Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, Μεγάβυξος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέ- 81
 10 λευε ἐπιτρέπειν λέγων, τάδε τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε τυραννίδα παύων,
 λελέχθω καὶ μοι ταῦτα, τὰ δ' ἐς τὸ πληθὸς ἀνώγων φέρειν τὸ κράτος
 γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε· ὁμίλου γὰρ ἀχρηίου οὐδέν ἐστι ἄξυν-
 ετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον. καίτοι τυράννου ὕβριν φεύγοντας ἄνδρας ἐς 2
 15 δῆμον ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ εἴ τι
 ποιεῖ, γινώσκων ποιεῖ, τῷ δὲ οὐδὲ γινώσκειν ἐν· κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι,
 ὅς οὐτ' ἐδιδάχθη οὔτε εἶδε καλὸν οὐδὲν οὐδ' οἰκίον, ὠθέει τε ἐμπεσῶν
 τὰ πρήγματα ἄνευ νόου χειμάρρῳ ποταμῷ εἵκελος; δῆμῳ μὲν νυν, οἷ 3
 Πέρσησι κακὸν νοέουσι, οὗτοι χράσθων, ἡμεῖς δὲ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων
 ἐπιλέξαντες ὁμίλῃν τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοις
 20 καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα, ἀρίστων τε ἀνδρῶν οἶκός ἄριστα βουλευματα γίνε-
 σθαι.³

AB C TM P(p) DR SV

5 Herodian. π. μον. λέξ. 11 τὰ εἰς ὅς . . . δισύλλαβα βαρύνοντα ἔχοντα δισσοὺν τὸ λ
 οὐ . . . οὐδέτερα . . . Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος· Ἡρόδοτος α' (I 30, 3) . . . πάλλος (γίλλος
 scr.)· Ἡρόδοτος γ' || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 115 ὑβριστότερον· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 μετρίως αὐτὸν M | θωμάζης CMPD² θωμάζεις D¹RV θανμάζης Stob. |
 ἀπέχθεται TM Ald. || 2 θεραπεύη] η D² θεραπεύει V | θωπὶ ἄν scripsi θωπείαν
 ABCT θωπείαν ἡγούμενος M Ald. θωπὶ cett. || 3 νόμαί M | γυναῖκα M | κτεί-
 νει τε ἀκρίτους om. S | κτείνειν C | τε²] δὲ V || 4 ἄρχων Stob. | ὄνομα Stob. |
 πάντων om. TM || 5 δεύτερά M | δὲ om. DRSV hab. Stob. | τῶν om. M |
 πάλω recognoscas ex Herodiano | γὰρ haplogr. om. ABCT Stob., supra lin.
 add. R¹ || 6 ἄρχει] ἔχει PD^{sc} | ἔχει] ἄρχει M | τὸ om. C || 7 μετέντας CPRSV
 μετέντες D μεθέντας Stob. rell., v. grammaticam meam 164 || 9 ταύτην τὴν
 γνώμην DRSV | Μεγάβυξος codd. (v. quod ad 70, 2 adnotavimus) | ὀλιγαρχί-
 ῃν D || 10 ἐπιτρέπειν CTMPD litterae a litteram e suprascr. A man. post. ||
 11 ἐμοὶ DRV | ταῦτα] τάδε CM | ἀνώγων Herwerden ἀνωγε ABCTMP ἀνωγε
 κελεύων cett. || 12 ἐξυνετώτερον CRV || 13 ὑβριστικώτερον TMP Antiatt. | καίτοι
 καὶ ABCTMP | φέροντας Pp || 14 ἀνάσχετον ABT || 15 γινώσκων DR | ποιέ-
 εις A | οὐδέ] οὐ ABCTMS || 16 ἴδε R οἶδε M Ald. | οὐδ' secl. Valckenaer, sequ.
 Stein Hude, supervacuo vero (cf. Kuehner-Gerth II 294s.). intellige: 'ne proprium
 quidem (bonum)' | ἐμπεσόν AB || 17 εἵκελος A¹ ἱκελος TMDRSV || 18 κακῶς
 DRSV | οὗτοι om. M | χράσθην T | ἀνδρῶν om. M || 19 περιθίμεν M Ald. |
 κάρτος B || 20 τε] δὲ PDRSV | εἰκός TMV^c

Μεγάβυξος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπ-
 82 εδείκνυτο γνώμην, λέγων· ἔμοι δέ, τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυξος ἐς τὸ πλῆθος
 ἔχοντα, δοκεῖ ὀρθῶς λέξαι, τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ
 προκειμένων καὶ πάντων, τῶν λέγω, ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου
 2 καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ 5
 ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος
 ἐπιτροπεύοι ἂν ἁμωμήτως τοῦ πλήθους, σιγῶτό τε ἂν βουλευματα ἐπὶ
 3 δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπ-
 ασκέουσιν ἐς τὸ κοινὸν ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι· αὐτὸς γὰρ ἕκα-
 στος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμῃσι τε νικᾷ ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλ- 10
 λήλοισι ἀπικνέονται, ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασιῶν φόνος,
 ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μοναρχίην, καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ
 4 τοῦτο ἀρίστον. δήμου τε αὖ ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι·
 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθρα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι
 κακοῖσι, φίλαι δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες 15
 ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς δὲ ἂν προστάς τις τοῦ δήμου τοῦς
 τοιοῦτους παύσῃ· ἐκ δὲ αὐτῶν θωμμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου, θωμ-
 μαζόμενος δὲ ἂν ὧν ἐφάνη μούναρχος ἐὼν· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος,
 5 ὥς ἡ μοναρχίη κράτιστον. ἐνὶ δὲ ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κότεν
 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίᾳ ἐγένετο καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ δήμου ἢ ὀλιγα- 20
 ρχίης ἢ μοναρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα
 ἄνδρα τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, χωρὶς τε τούτου πατρίους νόμους μὴ λύνειν
 ἔχοντας εἶ· οὐ γὰρ ἄμεινον.

AB C TM P(p) DR SV

1 Μεγάβυξος codd., Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob. cod. unus (v. supra) |
 δὴ ταύτην γνώμην] ταύτην DRSV | εἰσέφερε Mp Ald. | ἀπεδείκνυτο DRSV || 2 δέ
 om. TM | Μεγάβυξος codd. (ζ ex corr. D), Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob.
 cod. unus || 4 ὑποκειμένων M | τῶν λέγω] τῷ λόγῳ Stob. cod. unus (cf. VII 8 γ 3
 et v. grammaticam meam lll) || 5 τούτων M || 6 φανείη ἂν M | τοιαύτη om. TM |
 χρεώμενος Pp | χρώμενος Stob. || 10 εἰς TM | ἀλλήλοισι μεγάλα M || 11 ἀπι-
 κνέται M | ἀποκνέονται R | στάσεις DRV Stob. | στάσεων DRV Stob. cod.
 unus || 12 διέδοξεν RS Stob. cod. unus | ὅσον Mp Ald. || 13 τε αὖ] δέ M | ἀδύνατον
 Stob. | μὴ] καὶ SV | ἐγγενέσθαι ABCTM | ἐγγίνεσθαι Stob. rell. || 14, 15 τοῖσι
 κακοῖσι om. M || 15 οἱ] οὐ DRV | κείνα M | συγκύψαντες Stob. quod Wesselingio
 duce recepp. edd. συγκρίψαντες RS | συγγράψαντες TM | συγκρύψαντες rell. ||
 16 ποιεῦσι Stob. | τοιοῦτον RSV | τὸ τοιοῦτο C | τοιοῦτο Stob. rell. | γίνεται M |
 προστάσις AB | προστάσης (σσ ex corr.) D | προστάτις Stob. || 17 θωμμάζεται
 TM | θαυμάζεται Stob. | θαυμαζόμενος Stob. cod. unus || 18 δέ ἂν ὧν ἐφάνη ACP
 DRV | accentum vocis ἂν del. et ἀνεφάνη in mg. adser. A² | δέ ὧν ἀνεφάνη TM
 ἐφάνη Stob. | μούναρχος ἐὼν] ὁ μούναρχος ABCTM | ἐὼν μούναρχος Stob. ||
 19 ἔπει] ἐπὶ (ὑπὸ v. l.) Stob. || 20 τοῦ δήμου ABCTMP | δήμου Stob. rell. ||
 21 ἡμέας C || 22 τοιοῦτον RSV | τοιοῦτο Stob. rell.

Γινώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὐταὶ προεκέατο, οἱ δὲ τέσσαρες τῶν ἐπὶ τὰ ἀν- 83
 ὁρῶν προσέθεντο ταύτῃ. ὥς δὲ ἐσώθη τῇ γνώμῃ ὁ Ὀτάνης Πέρσησι
 ἰσονομίην σπεύδων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι, τάδε ἄνδρες στα- 2
 σιώται, δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι δεῖ ἓνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι ἥτοι
 5 κλήρω γε λαχόντα ἢ ἐπιτρεψάντων τῶν Περσέων πλήθει, τὸν ἂν ἐκεῖνο
 ἔληται, ἢ ἄλλη τινὶ μηχανῇ. ἐγὼ μὲν νῦν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι — οὔτε γὰρ
 ἄρχειν οὔτε ἄρχεσθαι ἐθέλω —, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς,
 ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι οὔτε αὐτὸς ἐγὼ οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ
 αἰεὶ γινόμενοι. τούτου εἰπαντος ταῦτα ὥς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, 3
 10 οὗτος μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ’ ἐκ μέσου καθῆστο. καὶ νῦν αὕτη
 ἡ οἰκίη διατελέει μούνη ἐλευθέρῃ ἐοῦσα Περσέων καὶ ἄρχεται τοσαῦτα,
 ὅσα αὕτῃ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν 84
 ἐπὶ ἐβουλεύοντο, ὥς βασιλέα δικαιοτάτα στήσονται· καὶ σφι ἔδοξε
 Ὀτάνη μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ Ὀτάneos αἰεὶ γινόμενοις, ἣν ἐξ ἄλλον τινὰ τῶν
 15 ἐπὶ ἐλθῇ ἢ βασιλῆῃ, ἐξαίρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος
 ἐκάστου καὶ τὴν πᾶσαν δωρεήν, ἣ γίνεται ἐν Πέρσησι τιμιωτάτη. τοῦδε
 δὲ εἵνεκεν ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε πρῶτος τὸ
 πρῆγμα καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ Ὀτάνη ἐξαίρετα, τάδε δὲ 2
 ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· παριέναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βουλούμενον
 20 τῶν ἐπὶ ἄνευ ἐσαγγελέος, ἣν μὴ τυγχάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεύς,
 γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων. περὶ 3
 δὲ τῆς βασιλῆας ἐβουλεύσαντο τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος ἡλίου ἐπανα-

AB C TM P(p) DR SV

T 22 Eust. II. 1190 (ad T 404) ἴσως ἀφελῶς οὕτω προσφωνήσας τοὺς ἵππους ὁ
 Ἀχιλλεύς, εἰδὼς δὲ τὸν Ξάνθον . . ., ὥς εἰκός, κατὰ χρεμετισμὸν ὑποφωνήσαντα καὶ
 φθεγγόμενον τοῦτο . . . τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος ὅτου ἂν ὁ ἵππος ἡλίου ἐπανατεί-
 λαντος πρῶτος φθέγγεται ἐτεκμήρατό τι ἐντεῦθεν μάντευμα τεχνικῶς περὶ ἑαυτοῦ.
 Io. Zonar. IV 3 (in enarratione cap. 80–87) attice vertit fere ὅτου ἂν — ἐν τῷ
 προαστείῳ γενομένων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλείαν

1 προσέκατο DRSV προσέκατο p Ald. προέκατο M | αὐταὶ δὲ προσέκατο (προ-
 κέατο M) τρεῖς TM | τέσσαρες ABTMDRV || 2 ὥς] ὁ C | ἐσώθη R || 2–3 σπεύ-
 δων ἰσονομίην Πέρσησι M || 4 ἓνα γέ τινα δεῖ M || 5 λαχόντων ABCTM | τῶν C^oSV
 τῷ C^o cett. | ἐάν DSV || 5.6 ἐκεῖνος ἔληται TDRSV ἐκεῖνοι ἔλονται M Ald. ||
 6 ἄλλην τινὰ μηχανήν TM Ald. | ὑμῖν om. M | ἀγωνιεῦμαι TM || 7 θέλω PDR
 SV || 8 ἄρχεσθαι DRSV || 9 γινόμενοι M | ταῦτα om. DRSV | ὥς om. TMPp
 Ald. || 10 ἡγωνίζετο TM || 11 ἐοῦσα μούνη Περσέων ἐλευθέρῃ M | καὶ — 12 Περ-
 σέων haplogr. om. B¹ | καὶ οὔτε ἄρχεται πλὴν τοσαῦτα DRSV || 12 θέλη C | οὐχ
 MDRV | τοὺς] τῶν TMDRV || 13 στήσονται M || 14 Ὀτάνω MPP Ὀτάneos
 Ald. | αἰεὶ om. M | ἐς] ἐπ’ Mp (ut vid.) || 14.15 τῶν ἐπὶ om. M || 15 ἐλθοι AB |
 βασιλεῖ D || 16–17 τούτου δὲ εἵνεκα DRSV || 18 δὲ om. R || 19 βασιλεία TM ||
 20 τυγχάνει V || 21 βασιλεῖ ABT | συναναστάντων DRSV || 22 ἐβούλευσαν (ex
 haplogr. litterarum το) ABCTMP, cf. Weber BPhW 1941, 235ss. | ὅτου Eust. M |
 ἐπανατέλλοντος ABCTMP ἀνατείλαντος D¹ Zon. ἐπανατείλαντος D² Eust. rell.

τείλαντος πρώτος φθέγγεται ἐν τῷ προαστίῳ αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλήην.

- 85 Δαρείῳ δὲ ἦν ἵπποκόμος ἀνὴρ σοφός, τῷ οὐνομα ἦν Οἰβάρης· πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεῖτε διελύθησαν, ἔλεξε Δαρεῖος, τάδε· Ὀἰβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ τῆς βασιλῆης ποιέειν κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρώτος 5 φθέγγεται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι αὐτῶν ἐπαναβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλήην. νῦν ὧν εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ, ὥς ἂν ἡμεῖς σχῶμεν 2 τοῦτο τὸ γέρας καὶ μὴ ἄλλος τις· ἀμείβεται Οἰβάρης τοῖσδε· εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βασιλέα εἶναι ἢ μή, θάρσει τούτου εἴνεκεν καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν, ὥς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται· τοιαῦτα 10 ἔχω φάρμακα· λέγει Δαρεῖος· εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, ὦρη μηχανᾶσθαι καὶ μὴ ἀναβάλλεσθαι, ὥς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν 3 ἡμῖν ἐστι· ἀκούσας ταῦτα ὁ Οἰβάρης ποιέει τοιόνδε· ὥς ἐγένετο ἡ νύξ, τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μάλιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστιον κατέδρασε καὶ ἐπήγαγε τὸν Δαρείου ἵππον καὶ τὰ 15 μὲν πολλὰ περιῆγε ἀγχού τῇ ἵππῳ ἐγχρίμπτων τῇ θηλέῃ, τέλος δὲ ἐπῆκε 86 ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. ἅμ' ἡμέρη δὲ διαφασκούσῃ οἱ ἔξ, κατὰ συνεθήκαντο, παρήσαν ἐπὶ τῶν ἵππων· διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστιον, ὥς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγένοντο, ἵνα τῆς παροιχομένης νυκτὸς κατεδέδετο ἡ 2 θήλεα ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δαρείου ἵππος προσδραμὼν ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ 20 τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι ἀστραπὴ ἐξ αἰθρίας καὶ βροντὴ ἐγένετο. ἐπιγεγόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γεγόμενα· οἱ δὲ καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνηον τὸν Δαρεῖον.

AB C TM P(p) DR SV

14.16 Greg. Cor. 41 τῆς 'θηλέας' τὸ ἰ ἐξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν· Ἡρόδοτος· τῶν θηλέων — μάλιστα, καὶ πάλιν· ἐγχρίμπτων τῇ θηλέῃ || 22 Thom. Mag. 347 (s. v. σύνθετον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ὥσπερ — τευ γεγόμενα

1 τῷ om. CP | προαστείῳ CTMPDRSV | αὐτῶν] cf. Zon. || 2 τὴν Καμβύσεω βασιλήην DRSV || 5 κατὰ om. DRSV | πρώτος in mg. D¹ om. TMPⁱ hab. P^{ms}p cett. || 7 ἔχοις p Ald. || 7-8 ἔχωμεν τοῦτο γέρας DRSV || 9 ἡ¹] εἰ M | βασιλέα M | θάρσει CTP θάρσει** M | εἴνεκα M Ald. || 10 καὶ οὐ θυμὸν R || 10-11 τοιαῦτα ἔχω φάρμακα om. M || 12 ἡμέρας B | ὁ om. DRSV || 13 ἐστὶν ἡμῖν TM | ἐγένετο D | ἡ om. MDRSV || 14 θηλέων Pp (v. praef. XII s.) | μίαν M Ald. || 15 εἰς RV | προάστιον A²CTMPDRSV || 16 περιῆγε ABC TM | ἐγχρίμπτων TDRSV ἐγχρίμπτων Greg. Cor. rell. | θηλέῃ D || 17 τὸν] τὴν M Ald. | διαφασκούσῃ D διαφανσκούσῃ RSV || 18 παρήσαν D²RSV παρήσαν D¹ | διελαυνόντων SV | κατὰ (i. e. κατ' αὐτὴν) A | προάστιον A²CTMPDRSV || 19 ἐγένοντο M Ald. | ἐδέδετο M || 20 ἵππος²] ἵππῳ R | ἐχρεμέτισε C^{ac} || 21 αἰθρῆς DRSV || 23 γινόμενα M | καταθορόντες T καταθορόντες (ex καταθορόντες potuit nasci) RV | προσεκύνηον μιν τὸν Δαρεῖον ὥς βασιλέα (βασιλῆα Ald.) M Ald.

Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα ταῦτα μηχανήσασθαι, οἱ δὲ τοιάδε (καὶ γὰρ 87
ἐπ' ἀμφοτέρω λέγεται ὑπὸ Περσέων), ὡς τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων
ἐπιπαύσας τῇ χειρὶ ἔχοι αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, ὡς δὲ ἅμα τῷ
ἡλίῳ ἀνιόντι ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ἐξείραντα
5 τὴν χεῖρα πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι, τὸν δὲ
αἰσθόμενον φοιμάξασθαι τε καὶ χρεμετίσαι.

Δαρεῖός τε δὴ ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ 88
Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι πλὴν Ἀραβίων Κύρον τε καταστρεψαμένον καὶ
ὑστερον αὐτὶς Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλосύνῃ
10 Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόν-
των γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. γάμους τε τοὺς 2
πρώτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Κύρον μὲν δύο θυγατέρας, Ἀτοσ-
σάν τε καὶ Ἀρτυστῶνῃν, τὴν μὲν Ἀτοσσαν προσνυικήσασαν Καμβύσῃ τε
τῷ ἀδελφεῷ καὶ αὐτὶς τῷ μάγῳ, τὴν δὲ Ἀρτυστῶνῃν παρθένον. ἐτέρην 3
15 δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγημε, τῇ οὐνομα ἦν Πάρμυς· ἐλέγετο
δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὑτάνεος θυγατέρα, ἣ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε. δυνά-
μιός τε πάντα οἱ ἐπιμπλέατο. πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον
ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν ἀνὴρ ἱππεύς, ἐπέγραψε δὲ οἱ γράμματα λέγοντα,
τάδε 'Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος σὺν τε τοῦ ἵππου τῇ ἀρετῇ (τὸ οὐνομα λέγων)
20 καὶ Οἰβάρεος τοῦ ἱπποκόμου ἐκτίησάτο τὴν Περσέων βασιληίην.'

Ποιήσας δὲ ταῦτα ἐν Πέρσῃσι ἀρχὰς κατεστήσατο εἴκοσι, τὰς αὐτοὶ 89
καλέουσι σατραπείας· καταστήσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας ἐπιστήσας

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Eust. Dion. 933 οὕτω πολὺς αὐτοῦ λιβανωτός, ὥστε χίλια τάλαντα λιβανωτοῦ
(97, 5) οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἐκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὡς
φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλосύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγένοντο. λέγει δὲ ὁ αὐτός καὶ ἐν μόνῃ
τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτὸν καὶ σμύρνην καὶ κασίαν καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον
(107, 1), ὅπερ, φησὶν, 'Αράβιοι καλοῦσι λάδανον (112)

6 Λέξ. φοιμάξασθαι· φοιμάσθαι, φνῆσαι. Suid. φοιμάξασθαι· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ
φοιμάσθαι, πεφυσῆσθαι

3 χειρὶ T | ἔχει TMPSV | τῇσι] τοῖσιν RV | τισιν) TM || 4 ἀπίεσθαι DRSV |
ἐξείραντα B² | ἐξάραντα M | ἐξείραν SV || 5 πρὸς τοὺς Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆ-
ρας ἐνεῖκαι M | προσενεῖκαι πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^c | προσενεῖκει
πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^{ac}RSV || 6 φοιμάσθαι SV || 10 ξένοι
Eust. | ἀεκόντων — 11 Αἴγυπτον om. M || 11 ἐσβάλλοιεν pD Ald. || 12 δύο] δὴ
CP¹ | δύο P²p cett. || 14 ἀδελφῷ M || 15 ἐλέγετο (sc. γῆμαι) ἔσχε ABCTMP ||
16 Ὑτάνεω Pp Ald. || 17 τε οἱ πάντα MDRS | τε πάντα V | ἐπιμπλέατο ABC | ἐμ-
πιμπλέατο Mp | τύπον ποιησάμενος λίθον ABCT | λίθον ποιησάμενος τύπον M ||
18 οἱ² om. ABCTMPV¹, in fine lin. add. V || 18.19 λέγον^{τα} τάδε (ta supra lin. add.
nescio quae man.) A || 19 τὸ] τοῦ RV || 21 Πέρσῃ, sin supra lin. add. prima
ut vid. man. A || 22 τὰς om. DRSV

- ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεά τε καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς
 πλησιοχώρους προστάσων καὶ ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας τὰ ἑκαστέρω
 2 ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα νέμων. ἀρχὰς δὲ καὶ φόρων πρόσδοτον τὴν ἐπέτειον
 κατὰ τὰδε διεῖλε· τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον ἀπαγινέουσι εἰρητο Βαβυ-
 λώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπαγινέειν, τοῖσι δὲ χρυσίον ἀπαγινέουσι 5
 Εὐβοϊκόν. (τὸ δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον δύναται Εὐβοϊδᾶς ἑβδομήκοντα
 3 μνέας.) ἐπὶ γὰρ Κύρου ἄρχοντος καὶ αὐτὶς Καμβύσεω ἦν κατεστηκὸς
 οὐδὲν φόρον πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον· διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν φόρου
 καὶ παραπλήσια ταύτῃ ἄλλα λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος,
 Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ 10
 πρήγματα, ὁ δὲ ὅτι χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἡπιὸς τε καὶ
 ἀγαθὰ σφι, τὰ ἐμηχανήσατο.
- 90 Ἀπὸ μὲν δὴ Ἰώνων καὶ Μαγνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Αἰολέων καὶ
 Καρῶν καὶ Λυκίων καὶ Μιληίων καὶ Παμφύλων (εἰς γὰρ ἦν οἱ τετα-
 γμένος οὗτος φόρος) προσῆγε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου· οὗτος μὲν δὴ 15
 πρῶτος οἱ νομὸς κατεστήκεε.

AB C TM P(p) DR SV

(Δαρεῖος τοῖς ἐπ' αὐτῶν ἔθνεσι φόρους πρῶτος ἐπέταξε καὶ Φ solus) διὰ ταύτην
 (δὲ \mathfrak{A} solus) τὴν ἐπίταξιν (τοῦ φόρου \mathfrak{A} solus) — ἐμηχανήσατο (89, 3) exc. floril.
 $\mathfrak{A}\Phi$ Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου λέγουσι, ὡς Δαρεῖος — ἐμηχανήσατο (89, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXI

T 6 Poll. IX 86 τὸ μὲν Ἀττικόν (scil. τάλαντον) ἐξήκοντα μνᾶς εἶχε, τὸ δὲ Βαβυ-
 λώνιον ἑβδομήκοντα || 8—12 Suid. s. v. Κύρος: Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου —
 ἐμηχανήσατο || 10—12 Eust. Od. 1433 (ad β 47) σημειῶσαι δὲ εἰς τὸ 'πατήρ ὡς
 ἡπιός ἦν' καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου τὸ Καμβύσης μὲν δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν
 ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἡπιός καὶ ἀγαθὰ σφίσιν ἐμηχανήσατο, ἦτοι
 τοῖς Πέρσais. id. II. 317 (ad B 669) διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ Καμβύσης μὲν δεσπότης,
 Κύρος δὲ πατήρ τοῖς Πέρσais ἦν· ὁ μὲν γὰρ ἀγρίως ἤρχεν, ὁ δὲ ἡπίως

1 οἱ φόρους DRSV | τοῖσι] τούτοις C || 2—3 τὰ ἑκαστέρω ἀλλήλοισι ἄλλα TM
 Ald. ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκαστέρω D ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκατέρω RSV || 3 δὲ om.
 DRSV | φόρον TMP | ἐπέτειον DRSV || 4 κατὰ τὰδε] κατὰ δὲ DRSV | ἀργύ-
 ρεον C | εἰρητο — 5 ἀπαγινέουσι haplogr. om. C | εἶρητο DRSV | Βαβυλώ-
 νειον M || 6 χρυσίου AB || 7 Εὐβοϊκόν CMP^p | <ὁκτώ καὶ> ἑβδομήκοντα Reitz,
 sequ. Stein Hude, ut ratio cap. 95 exposita exaequaretur, sed v. quae ibi adnota-
 vimus || 7 κ' αὐτῆς D^{ac} κ' αὐτῆς D^cR τ' αὐτῆς SV | κατεστηκὸς RV κα-
 τεστεῶς S || 8 ἐπίταξιν τοῦ φόρου ABCTMP \mathfrak{A} Const., Suid. cf. Φ || 9 ταύτῃ ἄλλα
 ABCTMP \mathfrak{A} ἄλλα ταύτῃ \mathfrak{A} rell. || 10 δέ¹ om. M | πάντα τὰ ABCTMP $\mathfrak{A}\Phi$ Const.,
 Suid. πάντα S τὰ πάντα DRV || 11 ἦν Φ τε ἦν \mathfrak{A} rell. | ὅτι² om. TP Suid.
 hab. floril. $\mathfrak{A}\Phi$ || 12 σφι τὰ ABCTM Suid., Const. σφίσιν τὰ $\mathfrak{A}\Phi$ Eust. σφι πάντα
 rell. | ἐμηχανήσατο Eust. || 13 τῶν om. DRV || 14 Μηλίων ABCTMP | οἱ] ὁ RM
 (ut vid.) || 15 φόρος οὗτος CTMP | προσῆγε ACTMP προσείη B || 15—16 ὁ μὲν
 δὴ πρῶτος οὗτος οἱ νομὸς ABT ὁ μὲν δὴ πρῶτος οὗτος νομὸς C ὁ μὲν δὴ πρῶτος
 οἱ νομὸς οὗτος M

Ἀπὸ δὲ Μυσῶν καὶ Λυδῶν καὶ Λασονίων καὶ Καβαλίων καὶ Ὑτεννέων πεντακόσια τάλαντα· δεύτερος νομὸς οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι καὶ Φρυγῶν καὶ Θρηάκων 2 τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Παφλαγόνων καὶ Μαριανδυνῶν καὶ Συρίων ἐξήκοντα 3 καὶ τριηκόσια τάλαντα ἦν φόρος· νομὸς τρίτος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Κιλικίων ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέ- 3 ρης εἷς γινόμενος, καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια· τούτων δὲ τεσσα- ράκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐς τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν ἀναισιμοῦτο, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἐξήκοντα Δαρείῳ ἐφοίτα· νομὸς τέταρ- 10 τος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ποσειδηλίου πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἰκίσε ἐπ' οὐ- 91 ροῖσι τοῖσι Κιλικίων τε καὶ Σύρων — ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης μέχρι Αἰγύπ- του, πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων (ταῦτα γὰρ ἦν ἀτελέα), πεντήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν· ἔστι δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα 15 καὶ Συρία ἢ Παλαιστίνη καλεομένη καὶ Κύπρος· νομὸς πέμπτος οὗτος.

Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ καὶ Κυρήνης 2 τε καὶ Βάρκης (ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται ἐκεκοσμέατο) ἑπτα- κόσια προσῆε τάλαντα πάρεξ τοῦ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένου ἀρ- γυρίου, τὸ ἐγίνετο ἐκ τῶν ἰχθύων· τούτου τε δὴ χωρὶς τοῦ ἀργυρίου καὶ 3 20 τοῦ [ἐπιμετρομένου] σίτου προσῆε τὰ ἑπτακόσια τάλαντα (πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ Τείχεϊ τῷ

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Steph. Byz. Ὑτεννα· πόλις Λυκίας, ὁ οἰκῆτωρ Ὑτεννεύς

1 Ἀλυσονίων ABCTMP | Καβαλέων Stein (cf. VII 77) | Ὑτεννέων e Steph. Byz. recep. Stein, sequ. Hude Ὑτεννέων ABCTMP Ἀυτεννέων DR Ἀυτεννέων SV || 2 τάλαντα ἀργυρίου M || 3 εἰσπλέοντι DRV || 4 Μαριανδυνῶν TM Μαριανδυνῶν p Ald. | καὶ Ἀσσυρίων T om. M || 5 τριηκόσια] τριήκοντα DRV | ἦν τάλαντα P ἦν τάλαντα ἦν C | φόρου V | οὗτος τρίτος TM || 6–7 ἡμέρας ἥς γινόμενος T || 7 εἷς γινόμενος expunctum M | δὲ om. DRSV | τεσσαράκοντα CMD¹ RV || 8 μὲν καὶ P^cp DRSV μὲν P^{ac} cett. | φρουρέουσιν] φορέουσιν RSV || 9 ἀναισιμοῦτο] ai ex corr. D ἀναισιμοῦτο vel sim. R ἀναισιμοῦντο (quod ex ἀναισιμοῦτο vel sim. potuit nasci) TMP | καὶ om. DRSV | νομὸς (vel νόμος) ἐφοίτα DRSV || 11 Ποσειδηλίου ABCTMP | πόλεως M πόλεος Ald. | οὐρεσι TM Ald. || 12 Κιλικίων ABC || 14 τάλαντα om. DRSV || 15 ἢ om. DRV | οὗτος πέμπτος TM || 16 Αἰγύπτου D | καὶ² om. ABCTMP || 17 τὸν γὰρ Αἰγυπτίων DRSV | ἐκοσμέατο AB κε supra lin. add A man. post. ἐκοσμέαντο M || 18 προσῆε ABCTMP | Μύριος MRSV | γενομένου RV || 19 τούτου δὲ δὴ TMDRSV τούτου δὲ B || 20 ἐπιμετρομένου seclusi (dialecto obstat nihilque est nisi ad σίτον ex eis quae sequuntur apposita explicatio) μετρομένου ABCTM | προσῆε ABCTMP | τὰ om. ABCTMP || 20–21 πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου scripsi πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάσι AB πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου proposit. Reiske, sequ. Stein Hude PDRSV σίτον γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας proposit. Reiske, sequ. Stein Hude

ἐν Μέμφι κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι)· νομὸς ἕκτος οὗτος.

- 4 Σατταγύδαι δὲ καὶ Γανδάριοι καὶ Λαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται ἐς τὸν τεταγμένοι ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον· νομὸς οὗτος ἑβδομος.

Ἀπὸ Σούσων δὲ καὶ τῆς ἄλλης Κισσίων χώρας τριηκόσια· νομὸς ὄγδοος οὗτος.

5

- 92 Ἀπὸ Βαβυλῶνος δὲ καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίας χίλια οἱ προσῆε τάλαντα ἀργυρίου καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πεντακόσιοι· νομὸς εἵνατος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἀγβατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς καὶ Παρικανίων καὶ 10 Ὀρθοκορυβαντίων πενήκοντά τε καὶ τετρακόσια τάλαντα· νομὸς δέκατος οὗτος.

- 2 Κάσπιοι δὲ καὶ Πανσίκαι καὶ Παντίμαθοί τε καὶ Δαρεῖται ἐς τὸν συμφέροντες διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἐνδέκατος οὗτος.

Ἀπὸ Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα 15 φόρος ἦν· νομὸς δωδέκατος οὗτος.

- 93 Ἀπὸ Πακτυνῆς δὲ καὶ Ἀρμενίων καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου τετρακόσια τάλαντα· νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος.

- 2 Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων καὶ Σαραγγέων καὶ Θαμαναίων καὶ Οὐτίων καὶ Μύκων καὶ τῶν ἐν τῇσι νήσοισι οἰκεόντων τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ἐν 20 τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, ἀπὸ τούτων πάντων ἑξακόσια τάλαντα ἐγένετο φόρος· νομὸς τεσσαρεσκαιδέκατος οὗτος.

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Steph. Byz. Κάσπειρος· πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ· Ἡρόδοτος γ'. τὸ ἐθνικὸν Κάσπειροι, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν. cf. quae ad 102, 1 laudantur || 19 Steph. Byz. Θαμαναῖοι· ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον· Ἡρόδοτος τρίτη

2 οὗτος om. SV || 3 Σατταγύται DRSV | δὲ om. C | Γανδάρειοι DR | τε] δὲ ABCP^{ac} om. M | Ἀπαρύται M || 4 νομὸς δὲ οὗτος ABCTMP || 6 δὲ om. D || 6, 7 οὗτος ὄγδοος RSV || 8 Ἀσσυρίας χώρας οἱ M Ald. || 9 ἑνατος ABC ἑννατος TM || 10 Ἀγβατάνων CTMP | Παρικανίων MDRSV Παρκανίων p Ald. || 11 Ὀρθοκορυβαντίων C Ὀρθοκορυβάντων PDRSV | τε om. M || 13 Κάσπιοι] v. quae e Steph. laudantur | Πανσίκαι καὶ] καὶ del. nescio quae man. A Πανσι καὶ RV Πανσοὶ καὶ S Πανσίκαι cett. | τε om. M | τοῦτο DRSV || 15 δὲ Βάκτρων DRSV | Αἰγλῶν DRSV || 16 δωδέκατος ABCTM || 17 Πακτυνῆς DRSV Πακτυνῆς cett., cf. IV 44, 2 | τοῦ om. M || 19 Σαγαρτίων ABCTM | Σαραγγαίων ABCTMP, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 1248. qui Δράγγας (Strab. XV 98.) confert || 20 Μύκων M Ald. | ταῖσι ABCT τοῖσι V | νήσοις RV | τῶν] t*** M τῇσι propos. Herald secl. Legrand || 21 καλεομένους T || 22, 23 οὗτος τεσσαρεσκαιδέκατος M τέταρτος καὶ δέκατος οὗτος PDRSV

Σάκαι δὲ καὶ Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ διηκόσια ἀπαγίνεον τάλαντα· 3
νομὸς πεντεκαίδεκατος οὗτος.

Πάρθοι δὲ καὶ Χωράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ Ἀρειοὶ τριηκόσια τάλαντα·
νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος.

5 Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπ- 94
αγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος.

Ματιηνοῖσι δὲ καὶ Σάσπειρσι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο
τάλαντα· νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος.

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρωσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ 2
10 Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προείρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος.

Ἰνδῶν δὲ πλῆθός τε πολλῶ πλεῖστόν ἐστι πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ
τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστός οὗτος.

Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον 95
15 τάλαντον γίνεται τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα·
τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκαστάσιον λογιζόμενον, τὸ ψήγμα εὐρίσκεται ἐν
[Εὐβοϊκῶν] ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων.

AB C TM P(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Χωρασμία· πόλις πρὸς ἑω Πάρθων. καὶ Ἡρόδοτος τρίτη· Πάρ-
θοι — Σόγδοι, καὶ πάλιν· τοῦτο τὸ πεδῖον ἦν ποτε Χωρασμίων (117, 1) || 7 Steph.
Byz. Ἀλαρόδιοι· ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτος φησιν

1 Σάκαι M Σύκαι C | ἀγίνεον ABCTM || 2 πέμπτος καὶ δέκατος PDRSV |
οὗτος om. M || 3 Χωράσμιοι D | τε om. M | Ἀρειοὶ DRV | τριηκόσια D || 5 Πα-
ρικάνιοι — 6 οὗτος haplogr. om. CM || 7 Ματιηνοῖσι CTP | δὲ om. pS | Σά-
σπειρσι R Σάρπειρσι ABP Σάρσπειρσι C Σαρπείρσι T Σαρπείρσι M | καὶ
καὶ Λαροδίοισι C || 9 Μοσσυνοίοισι CPRSV Μοσχοσσυνοίοισι D || 10 Μάρσοισι
ABC Μάρσσι Pp Μαρσοῖς RV Μαρσοῖσι S Μάρδοισι M Ald. Μάρδονσι T |
προείρητο· νόμος οὗτος ὄγδοος καὶ δέκατος· Ματιηνοῖσι δὲ καὶ Σαρπείρσι καὶ Ἀλα-
ροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νόμος οὗτος εἵνατος καὶ δέκατος M || 11 δὲ
om. RV | πλεῖον M || 14 Εὐβοικὸν CPM | συμβαλλόμενον MS Ald. || 15 γίνεται]
εἶναι ABCTM | τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια CTMRV ὀγδῶκοντα καὶ ὀκτακό-
σια in ras. S¹ θωπ' (i. e. 9880) S^m (v. quod sequitur) || 17 Εὐβοικῶν CTMP
seclusi (quod iam consideraverat Legrand) talique pacto facile fere ad rationem
advenias illorum 14560 talentorum infra dictorum: tributa omnia undeviginti tri-
buum 7600 efficiunt talenta Babylonia, ad quae trecentis sexaginta Dario e
quarta satrapia pensis necnon alteris trecentis sexaginta pulveris aurei additis
habes 8100 pondo talenta (Babylonia) quae secundum proportionem cuius mentio
fit cap. 89, 3 (i. e. 7 : 6) 9500 fere efficiunt Euboica (l. 15); ad 9540 indicata si ad-
dis duodecimas trecena sexagena, ut respectus habeatur pretio quanto ab argento
pervenit talenta Euboica, qui numerus ab illis 14560 minime distat (quia Hdt.
minora quam talenta negligit, v. infra) multoque utique minus quam qui obtineri
potuit numeralibus a cap. 89 usque ad hunc locum in edd. emendatis

- 2 τούτων ὧν πάντων συντιθεμένων τὸ πλῆθος Εὐβοϊκὰ τάλαντα συνελέγετο
 ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια
 96 καὶ ἑξήκοντα (τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπιεῖς οὐ λέγω)· οὗτος Δαρείῳ
 προσῆε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. προϊόντος
 μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσῆε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ 5
 2 Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων. τοῦτον τὸν φόρον θησανρίζει βασι-
 λεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πύθους κεραμίονους τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ
 ἄγγος περιαιρέει τὸν κέραμον. ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει
 τοσοῦτο, ὅσον ἂν ἐκάστοτε δέηται.
- 97 Αὗται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις· ἡ Περσίς δὲ χώρα 10
 μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος, ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν.
 2 οἶδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους
 Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε Νύσσην τὴν ἱερὴν κατοίκηται καὶ τῷ
 Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς. οὗτοι (οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι 15
 τούτοις) σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ, τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί,
 3 οἰκήματα δὲ ἔκτληται κατάγαια. οὗτοι συναμφότεροι διὰ τρίτον ἔτεος
 ἀγίνεον — ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ — δύο χοίνικας ἀπύρου χρυ-

AB C TM P(p) DR SV

T 12 s. Eust. Od. 1386 (ad α 23) ἔτεροι . . . μετὰγουσιν αὐτοὺς (i. e. τοὺς Αἰθίοπας)
 τῇ ἱστορίᾳ καὶ κατάγουσιν ἐπὶ τὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ τῆς Λιβύης ἔσχατα βόρεια· ὧν
 μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτου || 17—p. 317, 2 Plin.
 N. H. XII 17—18 *unam e peculiaribus Indiae Vergilius celebravit hebenum . . .*
Herodotus eam Aethiopiae intellegi maluit in tributi vicem regibus Persidis e materia
eius centenas phalangas tertio quoque anno pensitasse Aethiopus cum auro et ebore
prodendo; non omittendum id quoque, videnos dentes elephantorum grandes, quoniam
ita significavit Aethiopus ea de causa pendere solitos

1 Εὐβοϊκὰ CMP || 4 προσῆει ABCTMP | τε τῆς M Ald. | προϊόντος DR
 SV || 5 προσῆει M || 6 οἰκευμένων TM Ald. | τοῦτον] τοσοῦτον M | τὸν]
 τὸ A¹ | v add. prima ut vid. man. A || 7 κεραμίονους CTPp κεραμέους M
 Ald. | κατεγγέει DRV || 8 ἄγγος καὶ περιαιρέει DRSV || 9 τοσοῦτον CMD
 RSV | ὅσον TMD | ἐκάστον τε A ἐκάστωτε V^{sc} || 10 νυν] γὰρ TM om. AB
 CP | φόρον C | ἐπιτάξεις DRV || 12 Αἰθίοπες om. TM || 13 Αἰγύπτου D
 Eust. || 14 ante οἱ puncto distinxi indicans illos qui circum Nysam incolunt
 non fuisse Aethiopus (cf. qua ratione l. 15 interpunximus) | Νήσσην C Νήσ-
 σην P^{sc} Νύσσην T Νίσσην P^{sc} Νίσσην M Ald. || 15 quoad parenthesin cf. quod
 ad l. 14 adnotavimus; sunt qui pro ratione geographica οἱ — 17 κατάγαια secludi
 malint, cf. Legrand REA 40, 1938, 227 || 16 χρέονται Pp | τῷ αὐτῷ] τούτῳ
 DRSV | καὶ om. DRSV | Καλλαντίαι CPr Καλανδία TM Καλλιτία D
 Καλλιστία RSV || 17 κέκτληται ABDRSV | κατάγαια RSV || 18 μέχρι MPDRSV |
 ἀπύρου C

σίον καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένον καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ
 ἑλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δ' ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεὴν 4
 καὶ οἱ προσεχέες μέχρι Καυκάσιος ὄρεος — ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ
 Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων
 5 οὐδὲν ἔτι φροντίζει —, οὗτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ
 πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ 5
 χίλια τάλαντα ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. ταῦτα μὲν οὗτοι δῶρα
 παρέξ τοῦ φόρου βασιλείᾳ ἐκόμιζον· τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ 98
 Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλείᾳ κομίζουσι τὸ εἰρημένον, τρόπῳ τοιῷδε
 10 κτῶνται· ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν 2
 γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῶ καὶ
 ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ
 πρὸς τὴν ἡῶ ἐξημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον.

II

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνηα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν 3
 15 νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ
 ἰχθύας σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι,
 καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 933: v. quae ad 88, 1 laudavimus. Plin. N. H. XII 80 [Herodotus] *tradit singula milia talentum annua turis pensitasse Arabas regibus Persarum* || 16–17 Eust. Dion. 1167 λέγεται . . . ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμούς ἰχθύας σιτούμενοι . . . καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμιναι καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

1 Eust. II. 469 (ad Δ 250ss.) φάλαγγες . . . παρὰ τὰ φαλάγγια, ὡς φασιν οἱ παλαιοί. οὕτω δὲ παρ' ἐκείνοις ἐκαλοῦντο τὰ ξύλα, ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες, ἐπειδὴ ξύλοις οἱ πάλαι . . . ἐμάχοντο . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐβένου φάλαγγας πον φησὶν

1 διηκοσίας] cf. Plin. | ἐβένου ABC^cT εὐένου M || 2 μεγάλους om. M | δ' ἑταξάν οἱ ABCTMP δὲ <τὰ> ἐτάξαντο propos. Reiske, sequ. Hude δὲ ταξάμενοι Stein Legrand; resumitur tamen vocibus οὗτοι ὦν (5) neque igitur necesse est illa ad verbum congruere, praesertim cum nonnumquam in sententiis post parentheses resumptis aliquantulum invenias anacoluthum | εἰς AB || 3 τοῦ Καυκάσιος M Ald. Καυκάσιο RSV | ὄρεος CTMPD^c | ὄρος CTMPD^c || 4 βορρῇν DRSV || 5 φροντίζειν C | τὰ om. M | ἃ ἔτι M | ἐμεῦ M Ald. μὲν R || 6 πενταετηρίδος D πεντεετηρίδος R || 7 λιβανωτοῦ R | ἔτεος RV | μὲν] μὲν οὖν M μὲν ὦν Ald. || 9 κομίζουσι τὸ εἰρημένον οἱ Ἰνδοὶ κομίζουσι τὸ εἰρημένον DRSV τὸ εἰρημένον κομίζουσι Pp τὸ εἰρημένον ABCT τὸ εἰρημένον τῷ βασιλεί M || 11 καὶ¹ om. ABCTMD¹ || 12 Ἰνδοὶ om. ABCTM || 13 τῇ² τὸν TM || 14 ad divisionem libri v. praef. LIX || 15 Ἑλλῆσιν D || 16 ὀρμώμενοι Pp ὀρμώμενοι CTM || 17 ἕκαστον πλοῖον M

φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνῃν· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ
 κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὡς θώρηκα ἐνδύ-
 99 νουσι. ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσί, κρεῶν
 ἐδεσται ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι. νομαίοισι δὲ τοιοῖσδε λέγονται
 χρᾶσθαι· ὅς ἂν κάμη τῶν ἀστῶν, ἦν τε γυνή ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα 5
 ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὁμιλέοντες κτείνουσι φάμενοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ
 νούσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθείρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνος ἐστὶ μὴ μὲν νοσέειν, οἱ
 2 δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατενωχέονται. ἡ δὲ ἂν γυνή κάμη,
 ὡσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναῖκες ταῦτά τοῖσι ἀνδράσι ποιεῦσι.
 τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον θύσαντες κατενωχέονται. ἐς δὲ τούτου 10
 λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον
 100 πίπτοντα πάντα κτείνουσι. ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε
 κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι,
 ποιηφάγουσι δέ, καὶ αὐτοῖσι ἐστὶ ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι
 αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔφουσί 15
 τε καὶ σιτέονται. ὅς δ' ἂν ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἔρημον
 101 κέεται, φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀποθανόντος οὔτε κάμνοντος. μίξις δὲ
 τούτων τῶν Ἰνδῶν, τῶν κατέλεξα, πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν
 προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὁμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον

AB C TM P(p) DR SV

1 Phot. φλοῖνῃν· τὴν ἐκ φλοῦ· Ἡρόδοτος. Poll. VII 76 φλοῖνῃν . . . ἐσθῆτα Ἡρό-
 δοτος εἴρηκε. X 178 φλοῖνῃν . . . ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει
 λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων || 2 Λέξ. φορμός (φόρμος *beportu*)· ὡς
 κόφινος. Hes. φορμός· ἀγγεῖον τι πλεκτὸν ψάθῃς ὡς κόφινος. Suid. φορμός· προ-
 κάλυμμα ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ . . . φορμός οὐκ πλέγμα ὡς κόφινος· φησὶν
 Ἡρόδοτος. || 8 Hes. οὐ συγγινωσκόμενοι· οὐ συγκατατιθέμενοι

1 ἐσθῆτά τε φλοῖνῃν ABCTMP | φλοῖνῃν DSV φοῖνῃν R cf. Phot. | ἦν ἐπεὰν
 CTMP | ἀμήσωσι ABCTP ἀμείσωσι M || 2 ἐνθεῦτε R | vocis φορμοῦ ad accen-
 tum v. Lexx. | ἐνδυνέουσι ABCTMP || 3 οἰκέοντες R οἰκέουσι C¹ | μονάδες
 RSV || 4 ἡμῶν DRV om. S | νόμοισι MDRSV | δὲ om. B¹ | τοῖσδε M τοιοῖ-
 σις S || 5 χρᾶσθαι TM | ἦν τε ἀνὴρ ἦν τε γυνή M Ald. || 7 διαφθείρειν PDRSV |
 ἀπαρνεόμενος ABCTM || 8 ἀποκτείνοντες TM Ald. | ἡ δὲ ἂν] εἰ δὲ ἂν T ἦν δὲ M
 Ald. || 9 ἐπιχρεώμαι Pp | μάλιστα om. M | τοῖς M | ποιέουσι DRSV || 10 τὸν γὰρ
 δὴ] καὶ τὸν M τὸν δὲ δὴ coni. Dobree | ἀπικνέομενον DRS ἀπικνεόμενον V | θύ-
 σαντες κατενωχέονται V κατενωχέονται θύσαντες M || 10–11 ἐκ δὲ τούτου τοῦ λόγου
 CTMP || 11 αὐτῶν om. M αὐτέων Ald. | ἀπικνέονται R ἀπικνεύονται (quod ex
 ἀποκνέονται potuit nasci) M | τοῦ] τούτου DRSV || 12 πάντα πίπτοντα M Ald. |
 ὅδε om. M || 13 τι om. TMPRSV || 14 δέ] τε ABCTM | κέγχρος D¹ RV ||
 15 αὐτοὶ V^{ac} | τῇ om. DRSV || 16 αὐτέων M Ald. || 19 φέρουσιν D | πάντες –
 p. 319, 1 γυναῖκας om. R¹, in mg. suppl. man. prima R | καὶ² om. DRSV

Αἰθίοφι. ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ κατὰ περ τῶν 2
 ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα κατὰ περ τὸ χρώμα· τοιαύτην
 δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν
 Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότον ἀνέμον καὶ Δαρείον βασιλέως οὐδαμᾶ
 5 ὑπῆκουσαν.

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυκῇ χώρῃ εἰσὶ 102
 πρόσουροι, πρὸς ἄρκτον τε καὶ βορέω ἀνέμον κατοικημένοι καὶ τῶν
 ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαιταν· οὗτοι καὶ μαχι-
 μώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ
 10 τοῦτο ἐστὶ ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον. ἐν δὲ ὧν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμ- 2
 μῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἀλωπεκέων
 δὲ μέζονα· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεί τῶν Περσέων ἐνθεῦτεν θη-
 ρευθέντες. οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφορέουσι
 τὴν ψάμμον, κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 15 εἰσὶ δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἢ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις.
 ἐπὶ δὲ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος 3
 ἕκαστος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν,
 θήλειαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὲ αὐτὸς ἀναβαίνει ἐπιτηδεύσας, ὅπως
 ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξῃ· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων
 20 οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι, χωρὶς δὲ ἄχθεια δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Arist. de gen. anim. II 2 736a Ἡρόδοτος . . . οὐκ ἀληθῆ λέγει φάσκων μέ-
 λαιναν εἶναι τὴν τῶν Αἰθιοπῶν γονήν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ὅν τῶν τὴν χροάν μελάνων
 εἶναι πάντα μέλαινα. hist. anim. III 22 523a: Ἡρόδοτος διέφυσται γράφας τοὺς
 Αἰθίοπας προτεσθαι μέλαιναν τὴν γονήν· τὸ δὲ σπέρμα ἐξέρχεται . . . λευκὸν καὶ
 παχύ || 6 Steph. Byz. (cf. quae ad 92, 2 laudantur) Κασπάπυρος· πόλις Γανδαρικῇ

1 αὐτέων M | ἀπίονται ABCT litterae o litteram e suprascr. A man. post. ||
 2 ἀνθρώπων om. D || 3 ἀπίονται ABCT | ἐκατέρω DRSV || 4 ἀνέμω p Ald. |
 Δαρείω p Ald. | βασιλέως fort. CT βασιλῆος Ald. om. p || 6 Κασπατύρῳ] cf.
 Steph. Byz. | Πακτυκῇ R || 7 πρόσουροι D²RSV | ἄρκτον A¹B¹ | βορέων CM Ald. |
 ἀνεμον D¹ | κατοικημένοι AB || 8 Βάκτροισι DRSV | οὗτοι δὲ καὶ D || 9 καὶ οἱ
 ἐπὶ P²pDRSV, v. grammaticam meam 189 || 10 ἐρήμη DRSV | ἐρήμω DRV
 ἐρήμη S || 11 ἀλωπέκων TPDRSV, v. grammaticam meam 93 || 12 μέζονα RV |
 γὰρ ἐξ αὐτέων M Ald. | θηρευθέντες ἐνθεῦτεν M || 13–14 ἀναφέρουσι ψάμμον DR
 SV || 14 καὶ] κατὰ Stein Hude duce Heroldio Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 6ss.
 coll. I 182, 1; nota nostrum τὸν αὐτὸν τρόπον adverbialiter dicere I 179, 2; post
 μύρμηκες non distinxi, intellige: 'itemque consimiles sunt (scil. formicis Graecis)' ||
 15 τὸ PDRSV Ald. αὐτοὶ ABCT αὐτοῖς coni. Reiske (cf. quod ad praecedentia
 adnotavi) om. M | ὁμοιότατοι οὗτοι M Ald. || 16 ἐπὶ δὲ AC²TMDS ἐπεὶ δὲ
 BC²R ἐπεὶ δὲ V | εἰς M || 17 σειρηφόρον M Ald. | ἔρσενα TM ἔρσενα δὲ DRSV ||
 18 θήλειαν ABCTM | δὲ καὶ ἐς D | δὴ] δ' DRSV || 19 ὡς om. M | ζεύξει Bek-
 kerio duce edd. nescio cur (v. Kuehner-Gerth II 372) || 20 πολλῶ Mp Ald.

- 103 τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἢ κάμηλος, ἐπισταμένοισι τοῖσι Ἑλλήσι οὐ
 συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστάται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. κάμηλος ἐν τοῖσι
 ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς καὶ γούνατα τέσσαρα, τὰ τε
 104 αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα. οἱ δὲ δὴ
 Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξει τοιαύτη χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν
 χρυσὸν λελογισμένως, ὅπως κανμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσονται
 ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ
 2 γῆν. θερμότητος δ' ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις μεσαμβρίας,
 ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει
 πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως ὥστ' ἐν ὕδατι λόγος 10
 3 αὐτοὺς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα. μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παρα-
 πλησίως καίει τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ἀποκλιναμένης δὲ
 τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος, κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός·
 καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐπιὼν ἔτι μᾶλλον ψύχει, ἐς δ' ἐπὶ δυσμῆσι ἐὼν καὶ τὸ
 105 κάρτα ψύχει. ἐπεὰν δὲ ἔλθῃσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια, ἐμ- 15
 πλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ
 οἱ μύρμηκες ὀδμῇ, ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. εἶναι
 δὲ ταχυτῆτα οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις, ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς
 Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφειων
 2 ἀποσώζεσθαι. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἥσσονας 20
 θεῖν τῶν θηλεῶν, παραλύεσθαι ἐπελκομένους οὐχ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, τὰς

AB C TM P(p) DR SV

T 3—4 Aelian. nat. anim. X 3 Ἡρόδοτος λέγει τὰς καμήλους ἐν τοῖς ὀπισθεν
 σκέλεσιν <ἔχειν> τέτταρας (τε παρὰ scr.) μηρούς καὶ μέντοι καὶ γούνατα τσαῦτα, τὰ
 δὲ ἀρθρα διὰ τῶν σκελῶν τῶν κατόπιν ἐς τὴν οὐρὰν τετράφθαι αὐταῖς

2 γράφω MPp Ald. || 3 τέσσαρας ABPDS | τέσσαρα ABPDS | τε] δὲ PDR
 SV || 4 πρὸς] cf. Aelian. || 5 ζεύξει SV | χρεώμενοι Pp || 6 λελογισμένους D |
 ὅπως ἂν κανμάτων τῶν ABCTMP ὅπως αὐτῶν τῶν D ὅπως αὐτῶν R ὅπως
 αὐτῶν SV || 8 τὴν γῆν DRSV | μεσημβρίας AB οὐ μεσαμβρίας CTMP τὸ ἐωθι-
 νὸν οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις μεσημβρίας (ubi vetus iudico irrepsisse
 interpretamentum) DRSV || 9 ὑπὲρ τείλης DRV | μέχρις οὗ] μέχρις Scaliger in
 notis Cantabr. bibl. Univ. Nn. V. 26 || 10 μεσημβρίῃ DRSV | ὥστ'] ὡς DRSV ||
 10—11 λόγος αὐτοὺς ἐν ὕδατι M || 11 ἐστὶ om. MR | δὲ] δὴ M Ald. | ἢ om. DRSV ||
 12 τοὺς τε ἄλλους M Ald. (inepte cum παραπλησίως similitudinem exprimat) | ἀπο-
 κλινομένης DRS ἀποκλινομένης V || 13 μεσημβρίας DRSV | ὁ² om. DRSV ||
 14 ἀπιὼν propos. Schaefer, sequ. Stein Hude, supervacaneo: ἐπιὼν (scil. ἥλιος) in-
 sequentem significat fulgorem solis usque ad (ἐς δ) occasum | ἔτι] ἐστὶ C ἐπὶ DR
 SV | ἐὼν T || 17 ὀδμῇ om. M || 18 οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις scripsi οὐδενὶ ἑτέρῳ
 ὁμοίαν οὕτω p οὐδενὶ ἑτέρῳ ὁμοίαν τούτῳ (e coniectura crediderim) M Ald. οὐδενὶ
 ἑτέρῳ ὁμοίαν οὕτω ABCP οὐδενὶ ἑτέρῳ ὁμοίαν οὕτως cett. || 18—19 τῆς ὁδοῦ τοὺς
 Ἰνδοὺς p Ald. || 20 ἔρσενας T || 21 θηλέων CTMV (v. praef. XII s.) | καὶ παραλύε-
 σθαι ABCTMP | ἐπελκομένους ABCTM | οὐχ ὁμοῦ PDRSV, cf. οὐχ ὁμολογέουσι
 I 5, 2 οὐχ ὁμοῖοι IX 62, 3, v. grammaticam meam 38

δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας, τῶν ἑλιπον, τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω Ἴνδοι κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιότερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Αἱ δ' ἐσχατιαὶ κως τῆς οἰκημένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰ περ ἡ Ελ- 106
 5 λὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς 2
 τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγω πρότερον
 εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμπνυχα τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινὰ πολλῶ
 μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι πάρεξ τῶν ἵππων (τούτῳ δὲ ἐσ-
 σοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλενομένων ἵππων)· τοῦτο δὲ
 10 χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεύμενος ὑπὸ
 ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμενα ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια 3
 αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν
 ὁίων, καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δένδρεων χρέωνται.

Πρὸς δὲ αὐτὴν μεσαμβρίας ἐσχάτη Ἀραβίη τῶν οἰκεομένων χωρέων ἐστὶ· 107
 15 ἐν δὲ ταύτῃ λιβανωτός τέ ἐστι μόνῃ χωρέων πασέων φνόμενος καὶ σμύρνη
 καὶ κασίη καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον. ταῦτα πάντα πλὴν τῆς σμύρνης
 δυσπετέως κτῶνται οἱ Ἀράβιοι. τὸν μὲν γε λιβανωτὸν συλλέγουσι τὴν 2
 στύρακα θυμιῶντες, τὴν ἐς Ἑλληνας Φοίνικας ἐξάγουσι· ταύτην θυμιῶντες
 λαμβάνουσι· τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφεις ὑπόπτεροι

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Paus. Attic. (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx., Abh. Akad. Wiss. Berlin ph.-hist. Kl. 1949, 2) 187 ἵππος Νησαῖος· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσῃ Νήσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νησαῖον, ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν Ἴππον Νησαῖον || 158. Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

1 ἑλιπον D | διδόναι ABCTM || 2 τὸν] τὸ C | πλέον M | τοῦ eras. D | χρυσὸν D | οὕτω οἱ Ἴνδοι Pp | οὕτοι οἱ Ἴνδοι ABCTM | ὡς] οὕτω ὡς M || 3 ἄλλως D^c || 4 ἐσχατοὶ κως S | ἐσχατοὶ αἰκως V | οἰκουμένης TMPDRSV || 5 χώρας DRSV | πολλόν τι om. M | κάλλιστον DRS | finem vocis compendio notat V | κεκρημένας RSV | κεκραμένας ABCTMP | μὲν om. DRSV || 6 ἔω ABCTMP | ὀλίγον ABC | finem vocis compendio notat V || 7 τε om. M | πετεινὰ ABD^c || 8 μέζω AB | ἐν om. C | εἰσι M Ald. | τοῦτο ABRVS | οὕτοι M Steph. Stein Hude | δέ] γὰρ M Ald. || 9 Νησαίων TM Ald.; annon ita sit scribendum dubitat Schmitt ZDMG 117, 1967, 13 collato illo Nisāya Medicae provinciae nomine | δέ¹] τε C || 10 ἐστὶ αὐτόθι TM | ὁ δὲ καταφορεύμενος om. DRSV || 10, 11 ὑπὸ τῶν ποταμῶν DRSV || 11 ἐσήμενα M Ald. | δέ² om. R | δένδρεα M | τὰ² om. DRSV || 12 φέρει καρπὸν εἴρια αὐτόθι D | καλλονῇ C | τῶν¹] τῇ M Ald. || 13 οἱ Ἴνδοι M | χρέονται Pp || 14 μεσαμβρίας DRSV | χωρέων πασέων M (cf. lin. 15) | χωρίων Ald. || 15 δέ om. DRSV | τέ om. M | ἐστὶ καὶ μόνῃ M Ald. || 16 κασίη TMD² | κιννάμωμον AB¹CTPD¹ | κιννάμωμον B²D² Eust. rell. | λήδανον B² | ταῦτα γὰρ πάντα M Ald. || 17 δυσπετέως ABCTMP | κτέονται Pp | κτέονται CTM || 18 στύρικα RSV | ἐς om. RSV || 19 λαμβάνουσι R | secl. Legrand | ταῦτα om. DRSV

μικροὶ τὰ μεγάθεα, ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσσουνσι πλήθει πολλοὶ περὶ
 δένδρον ἕκαστον· οὗτοι, οἳ περ ἐπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται, οὐδενὶ δὲ
 108 ἄλλῳ ἀπελαύνονται ἀπὸ τῶν δενδρέων ἢ τῆς στύρακος τῷ καπνῷ. λέγουσι
 δὲ καὶ τόδε Ἀράβιοι, ὡς πᾶσα ἂν γῆ ἐπιμπλάτο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ
 γίνεσθαι κατ' αὐτούς, <ᾧ> ἀπηγέοντο, οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας. (ἦ 5
 2 πιστὰ μὴν γίνεσθαι· καὶ κως τοῦ θείου ἢ προνοίῃ, ὥσπερ καὶ οἰκός ἐστι,
 εἴοῦσα σοφῇ· ὅσα μὲν γὰρ ψυχὴν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πάντα
 πολύγονα πεποίηκε, ἵνα μὴ ἐπιλίπη κατεσθιόμενα, ὅσα δὲ σχέτλια καὶ
 3 ἀνιηρά, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ λαγὸς ὑπὸ παντός θηρεύεται θηρίου
 καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονός ἐστι· ἐπικυῖσκειται 10
 μῶνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρί, τὸ δὲ
 4 ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται· τοῦτο
 μὲν δὴ τοιοῦτόν ἐστι· ἡ δὲ δὴ λέαινα ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον
 ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ τίκτει ἐν, τίκτουσα γὰρ συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μή-
 τρας. τὸ δὲ αἷτιον τούτου τόδε ἐστὶ· ἐπεὶ ὁ σκύμνος ἐν τῇ μητρὶ ἐὼν 15
 ἄρχεται διακινεόμενος, ὁ δὲ ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξυτά-

AB C TM P(p) DR SV

T 13—15 Gell. XIII 7, 2 *leaeas inter omnem vitam semel parere eoque uno partu numquam edere plures quam unum Herodotus in tertia historia scriptum reliquit. verba ex eo libro haec sunt*: ἡ δὲ δὴ — μήτρας || 14 Antigon. Car. hist. mir. 25 XXI Keller ἡ δὲ λέαινα οἷς οὐ κυῖσκειται· τοῖς γὰρ ἐμβρύοις, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας. Arist. hist. anim. VI 31 579b ὁ δὲ λεχθεὶς μῦθος περὶ τοῦ ἐκβάλλειν τὰς ὑστέρας τίκτοντα ληρώδης ἐστὶ, συνετέθη δ' ἐκ τοῦ σπανίου εἶναι τοὺς λέοντας ἀποροῦντος τὴν αἰτίαν τοῦ τὸν μῦθον συνθέντος

9—12 Athen. 400e καὶ Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶν· τοῦτο — πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται

1 μεγέθεα CD || 2 δένδρων R | ἐπ' om. DRSV | στρατεύονται M || 3 ἄλλο B | τῷ om. DRSV || 4 ἐπιμπλέτο PD¹RSV^c ἐπιπλέτο V^{ac} | τῶν om. ABC || 5—6 <ᾧ> addidi, καὶ κατὰ Schweighaeuser, ἢ πιστὰ μὴν divisi: οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι ABCTMP ἀπηγέοντο οἷόν τι καὶ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι DRSV ἠπιστάμην del. Krueger οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας ἀπηγέοντο ἠπιστάμην γίνεσθαι ci. Weber BPhW 1941, 235ss. || 6 προνοίῃ B¹C | εἰκός TMSV || 7 εἴοῦσα om. DRSV | γὰρ fere eras. C γε ci. Stein secl. Steph. Hude || 8 ἐπιλίπηται ABCT ἐπιλείπηται M Ald. || 9 ἀνιηρά TM ἀνιηρά DR SV | λαγὸς SV λαγὼς Athen. rell. | ἅπαντος DRSV πάντων Athen. | θηρίου] καὶ θηρίου Athen. || 10 τι] τι τὸ M | πολύγονός DRSV Athen. πολύγονόν rell. | ἐπικυῖσκει τε Athen. || 11 πάντων τῶν θηρίων M Ald. || 12 ἄρτι V ἄρση S | δ' ἐπαναιρέεται Athen. || 13 τοιοῦτό ABCP | δὲ δὴ PDRSV Gell. δὲ rell. | ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον (scil. τέκνον) cum ἐν coniungas; v. quod ad II 92, 3 adnotavi | ἰσχυρόν Gell. || 14 τίκτουσι R || 15 τόδε] τοῦτο TM | μητρὶ D¹ (iam coniecerat Bekker) μήτρη D² cett. || 16 πάντων πολλὰ M

- τους ἀμύσσει τὰς μήτρας ἀυξόμενός τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐσικνέεται
καταγράφων· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστί, καὶ τὸ παράπαν λείπεται αὐτέων
ὑγιὲς οὐδέν.) ὥς δὲ καὶ αἱ ἔχιδναι τε καὶ οἱ ἐν Ἀραβίοις ὑπόπτεροι ὄφεις 109
εἰ ἐγίνοντο, ὥς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι·
5 νῦν δ' ἐπεὶ ἀνὰ θορνύωνται κατὰ ζεύγεα καὶ ἐν αὐτῇ ἡ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσει,
ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ἡ θήλεα ἄπτεται τῆς δειρῆς καὶ ἐμφῦσα οὐκ
ἀνίει πρὶν διαφάγη. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ, ἡ δὲ 2
θήλεα τίσιν τοιγόνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσει· τῷ γονεὶ τιμωρόντα ἔτι ἐν
γαστρὶ ἔόντα τὰ τέκνα διεσθίει τὴν μήτραν, διαφαγόντα δὲ τὴν νηδὺν
10 αὐτῆς οὕτω τὴν ἐκδυσιν ποιεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις ἔόντες ἀνθρώπων οὐ 3
δηλήμονες τίκτουσί τε ὥς καὶ ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα τῶν τέκνων.
αἱ μὲν δὴ νῦν ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσι, οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἔόντες
ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ· κατὰ τοῦτο δοκέουσι πολλοὶ
εἶναι.
15 Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀράβιοι· τὴν δὲ κασίην 110
ὧδε· ἐπεὶ καταδήσονται βύρρησι καὶ δέρμασι ἄλλοις πᾶν τὸ σῶμα καὶ
τὸ πρόσωπον πλὴν αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν κασίην· ἡ δὲ
ἐν λίμνῃ φύεται οὐ βαθέη, περὶ δὲ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ ἀλλίζεται κου θηρία
πτερωτὰ τῇσι νυκτερίσι προσείκελα μάλιστα (καὶ τέτριγε δεινόν) καὶ ἐς
20 ἄλλην ἄλκιμα· τὰ δεῖ ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οὕτω δρέπειν
τὴν κασίην. τὸ δὲ δὴ κιννάμωμον ἔτι τούτων θωνμαστότερον συλλέγουσι· 111

AB C TM P(p) DR SV

T 2188. Plin. N. H. XII 85 *cinnamomum et casias (cassias v. l.) fabulose narravit antiquitas princepsque Herodotus avium nidis et privatim Phoenicis, in quo situ*

20 Eust. Od. 1429 (ad α 445) τὸ 'βουλευέσθαι' ὁ ποιητὴς ἐν τε τῇ Τηλέει καὶ Ὀδυσσεΐα κατὰ ἐνεργητικὴν προάγει φωνήν· . . . κατὰ φωνὴν δραστηκὴν ἦτοι ἐνεργητικὴν οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προάγουσιν· ὕστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπεπόλασεν. οὕτω δὲ καὶ τὸ 'σέβεσθαι' καὶ 'μεταχειρίζεσθαι' καὶ 'δρέπεσθαι' οἱ παλαιοὶ ἐνεργητικῶς προέφερον καὶ Ἡρόδοτος δρέπειν φησὶ καὶ λόγον — χρημάτων (142, 5)

1 μήτρας. τὸ δὲ αἷτιον τοῦτο ταῦτό ἐστι M | αὐξανόμενός TMDRSV | ἐσικνέεται TM Ald. litteris ἐς litteras ἐξ suprascr. A man. post. || 2 καταγράφων S | αὐτῶν C || 3 αἱ om. TMDRSV | Ἀραβίῃσιν DV || 5 θορνύονται TRSV | ἄρσην T | τῇ] τοῦ D || 6 ἀπιεμένου C | δειρῆς DRSV || 7 ἀνίη ut vid. M || 8 τίσι R finem vocis compendio notat V | ἀποτίνει ABR^{ac} litteris ei litteram ι suprascr. A man. rec. ἀποκτείνει R^c | ἄρσει M | τιμωρόντα M || 8.9 ἐν τῇ γαστρὶ ABCT MP || 9 διεσθίει τὴν μήτραν DRSV διεσθίει P διαφθείρει p || 10 οὐ eras. M || 11 πολὺ M | τέκνων] ὀφίων ABCTM || 12 δὴ om. ABCTMP | τὴν om. DRSV || 15 τὸ μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτο M Ald. | κασίην D² Ald. || 16 καταδύσσει M || 17 πλὴν] πᾶν (expunctum) C | κασίην D² Ald. || 19 ταῖς DRSV | προσείκελα TD¹SV | τέτριγε TM Ald. || 20 δεῖ] δὴ TMPDRSV | ἀπαμυνομένους SV | δρέπειν C || 21 κασίην D² Ald. | κιννάμωμον A^{ac}CM^{ac}PR² | τούτου M | θωνμαστότερον A^{ac}TM

ὅκου μὲν γὰρ γίνεται καὶ ἥτις μιν γῇ ἢ τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν
 2 πλὴν ἢ λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι· ἐν τοῖσι δὲ χωρίοισι φασί τινες αὐτὸ
 3 φύεσθαι, ἐν τοῖσι δὲ Διόνυσος ἐτράφη. ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν
 ταῦτα τὰ κάρφεια, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν,
 φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς 5
 6 ἀποκρήμνοισι ὄρεσιν, ἐνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐδεμίαν εἶναι. πρὸς
 ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν
 ἀπογινωμένων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλα διαταμόντας ὡς μέ-
 γιστα κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία καὶ σφεα θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων
 ἀπαλλάσσεσθαι ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας αὐτῶν τὰ 10
 μέλα [τῶν ὑποζυγίων] ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιὰς, τὰς δὲ οὐ δυναμένας
 ἴσχειν καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῇ, τοὺς δ' ἐπιόντας συλλέγειν· οὕτω μὲν τὸ
 112 κιννάμωμον συλλεγόμενον ἐκ τούτων ἀπικέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας. τὸ
 δὲ δὴ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, ἔτι τούτου θωυμασιώτερον

AB C TM P(p) DR SV

*Liber pater educatus esset, ex inuiis rupibus arboribusque decuti carnis quam ipsae
 inferrent pondere aut plumbatis sagittis, item casiam (cassiam v. l.) circa paludes
 propugnante unguibus diro vespertilionum genere aligerisque serpentibus, his com-
 mentis augentes rerum pretia*

T 3—6 Eust. Dion. 939 ad locum se refert || 14 Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

3—4 Suid. κιννάμωμον· Ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ
 παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Etym. M. κιννάμωμον· Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ
 λέγει οὕτως· ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεια φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ (τῶν add. codd.
 duo) Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κιννάμωμον. P fol. 164^r τὸ 'κιννάμωμον' Φοινίκες
 τοῦτο ἐκάλεσαν· τὸ δὲ 'λάδανον' Ἀράβιοι (112) || 14 Eust. II. 1147 (ad Σ 352) τὸ δὲ
 γε λήδανον παρὰ Ἡροδότῳ, ὅ ἐστι λάδανον, ἐθνικόν ἐστιν, ὡς ἐκεῖνος ἐπισημασιεύεται.
 Eust. Od. 1686 (ad λ 298) τὸ δὲ γε παρὰ Ἡροδότῳ λήδανον ἀπέοικε τῶν τοιοῦτων
 βάρβαρον ὄν, ὡς αὐτὸς ἐκεῖνος ἐπισημαίνεται. P: v. ad 111, 1

1 ὅκου] οὐκουν C | γίνεται M || 2 ἢ] διτι ABCTMP | εἰκότι TMDRSV <οὐκ>
 οἰκότι coni. Welcker | χρεώμενοι Pp | χρώμενοι RV | post χρεώμενοι distinxi: post
 εἰπεῖν (1) distinguunt edd. alii | αὐτὸ φασί τινες M || 4 ἀπὸ] παρὰ Suid., Etym. M. |
 κιννάμωμον A^{ac}CTMPRV^{ac}, cf. Suid., Etym. M. || 5 τὰς D^c τοὺς D^{ac} cett. | νοσ-
 σιὰς TR νοσιὰς p | προσπεπλασμένας C προπεπλασμένας D πεπλασμένας M
 προσεκπεπλασμένας p | πηλῷ Tp || 6 ἀποκρήμνησιν V | ὄρεσι CTMP | ἀνθρώ-
 πων DRSV γρ' ἀνθρώπων P^{ms} ἀνθρώπων P^p cett. | οὐδεμίαν MD Ald. || 7 τάδε]
 ταῦτα TM || 8 διατάμοντες DR διατέμοντες SV | ὡς μέγιστα om. M || 9 θέντες
 DRSV | νεοσσιῶν P¹DV νεοσιῶν R νεοσσῶν S νοσσιέων TM Ald. || 10 κατα-
 πετωμένας C καταπταμένας DRSV || 10—11 αὐτῶν τὰ μέλα τῶν ὑποζυγίων AB
 CTMP τῶν ὑποζυγίων μέλα DRSV τῶν ὑποζυγίων veterem glossam considero
 ἴσχειν
 ad αὐτῶν allatam, secl. Gomperz || 12 φορέειν M | ἐς γῇν DS εἰς γῇν PRV
 ἐπὶ τῇν γῇν M Ald. | μὲν om. ABCTM || 13 κιννάμωμον A^{ac}CTMP | ἐκ] δ' ἐκ AB
 CTM | ἀπικέεται M || 14 λήδανον] λάδανον V^{ac} | τὸ — λάδανον om. D¹, in mg.
 suppl. D¹ | Ἀράβιοι καλέουσι PDRSV | ἔτι PDRSV ἐκ ABCTM | θωυμασιώτε-
 ρον TD¹

γίνεται. ἐν γὰρ δυσσοδομότητι γινόμενον εὐωδέστατόν ἐστι· τῶν γὰρ αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγῳσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, οἷον γλοιὸς ἀπὸ τῆς ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύρων ἐστί, θυμιασὶ τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. τοσαῦτα μὲν θυμιαμάτων περὶ εἰρήσθω, ἀπόζει δὲ τῆς 113
 5 χώρης τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὡς ἡδύ.

Δύο δὲ γένηα οἷων σφι ἔστι θώματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἐτέρωθι ἔστι· τὸ μὲν αὐτῶν ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακράς, τριῶν πῆχεων οὐκ ἐλάσσονας, τὰς εἴ τις ἐπεὶ σφι ἐπέλκειν, ἔλκεα ἂν ἔχοιεν ἀνατριβομενέων πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων· νῦν δ' ἅπας τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργεῖν ἐς 2
 10 τοσοῦτον· ἀμαξίδα γὰρ ποιεῦντες ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἐνὸς ἐκάστου κτήneos τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην καταδέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἷων τὰς οὐρὰς πλατέας φορέουσι καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος.

Ἀποκλινομένης δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπία 114
 15 χώρη ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων· αὕτη δὲ χρυσόν τε φέρει πολλόν καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφείας καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια καὶ ἔβενον καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

Αὐταὶ μὲν νῦν ἐν τε τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ· περὶ δὲ 115
 τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγωγε ἐνδέχομαι Ἑριδανόν τινα καλέεσθαι πρὸς βαρ-
 20 βάρων ποταμὸν ἐκδιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί, οὔτε νήσους οἶδα Κασσιτερίδας ἐούσας,

AB C TM P(p) DR SV

T 7–12 Aelian. nat. anim. X 4 ad locum se refert || 15 Eust.: v. quae ad 20, 1 laudavimus || 21 Eust. Dion. 561 Ἡρόδοτος . . . φησὶν ὅτι οὐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ

15 Eust. Dion. 458 ἰστέον . . . , ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ δασύτητος λέγεται τὸ 'ἀμφιλαφές' (ἀμφιλαβές v. l.), ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πλήθους ἢ πυκνότητος, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν βροντὰς ἀμφιλαφεῖς (IV 28, 3) καὶ ἐλέφαντας περὶ τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς

1 δυσσοδομότητι B¹T || 3 δ' ἐς] ἐς V || 3.4 τοῦτο μάλιστα M || 4 θωμάτων ABTM
 θωνμάτων (quod ex θώμάτων credo esse ortum) CP θωνμάτων in mg. (coni.?) A
 man. post. θυμιαμάτων P^{ms}p cett. || 6 θώματος CMP | ἐτέρωθι] ἄλλοθι M
 om. SV || 7 αὐτέων DRSV | μικράς C | τριπῆχεας ABCT | τριπῆχεων M Ald. ||
 8 ἐπὶ σφι DR | ἐποίει SV | ἐπῆει M Ald. | ἀπέλκειν M Ald. | ἀνατριβομένων AB
 | τῇ om. ABCT || 10 τοσοῦτο ABC^{ms}TMP | τοῦτο C¹ || 12 πλατέους SV^{ac} (ut vid.) |
 φορέει DRSV || 13 ἀποκλινομένης ABCTM | μεσημβρίας DRSV | δύνοντα ἥλιον C
 ἥλιον δύνοντα DR | ἥλιον δύνοντα SV || 14 οἰκεομένων D², v. grammaticam
 meam 105 || 15 ἀμφιλαφεῖς Eust. | ἅπαντα DRSV | ἔβεννον T || 17 ἐσχατιαὶ AB
 CTM || 19 τινα om. ABCTMP || 20 βορέην DRSV | ἀπὸ τοῦ scripsi (cf. 63, 2)
 ἀπὸ τευ MS Ald. ἀπὸ τευ ABTPDRSV ἀπὸ τε C unde priscum ἀπὸ τῶν (i. e. ἀπό-
 του in ἀπότεν mutatum restituo, cf. I 145 et v. grammaticam meam 109) ||
 21 οἶδα M | Κασσιτερίδας CM

- 2 ἐκ τῶν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γὰρ ὁ Ἡριδανὸς αὐτὸ κατηγο-
 ρεῖ τὸ οὐνομα, ὡς ἔστι Ἑλληνικὸν καὶ οὐ βάρβαρον, ὑπὸ [ποιητοῦ] δέ
 τινος ποιηθέν· τοῦτο δὲ οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι
 τοῦτο μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης. ἐξ ἐσχάτης
 116 δ' ὦν ὁ τε κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον. πρὸς δὲ ἄρκτου τῆς 5
 Εὐρώπης πολλῶν τι πλεῖστος χρυσὸς φαίνεται εἶναι. ὅπως μὲν γινόμενος,
 οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι, λέγεται δὲ ὑπὲκ τῶν γρυπῶν ἀρ-
 2 πάζειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μονοφθάλμους. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως
 μονόφθαλμοι ἄνδρες φύονται φύσιν ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοις
 3 ἀνθρώποις. αἱ δὲ ὦν ἐσχατιαὶ οἴκασιν περικλήνουναι τὴν ἄλλην χώραν καὶ 10
 ἐντὸς ἀπέργουσαι τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα ἔχειν
 αὐτά.
 117 Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ περικεκλημένον ὄρεϊ πάντοθεν, διασφάγες
 δὲ τοῦ ὄρεος εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ πεδίον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων ἐν οὐροῖσι
 ἐὼν Χορασμίων τε αὐτῶν καὶ Ὑρκανίων καὶ Πάρθων καὶ Σαραγγέων καὶ 15
 2 Θωμαναίων· ἐπεὶ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἐστὶ τοῦ βασιλέως. ἐκ
 δὲ ὦν τοῦ περικλήοντος ὄρεος τούτου ῥεῖ ποταμὸς μέγας, οὐνομα δὲ οἷ
 ἐστὶ Ἀκίς. οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε διαλελαμμένος πενταχοῦ τούτων

AB C TM P(p) DR SV

T 1—3 Eust. Dion. 14 καὶ ὁ Ἡριδανὸς . . . οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον,
 ἀλλὰ Ἑλληνικὸν ποιηθέν, φησιν, ὑπὸ τινος ποιητοῦ || 14 Steph. Byz.: v. ad 93, 3

8 Poll. II 62 τὸ . . . 'μονόφθαλμος' παρὰ Ἡροδότῳ || 18 Hes. Ἀκίς· ποταμὸς
 Ἀσίας

1 κασίτερος C | τοῦτο] οὕτω D || 2 οὐ βάρβαρον PDRSV Eust. οὔτε βαρβαρι-
 κόν AB² οὐ τι βαρβαρικόν CTM om. B¹ || 3 ποιητέω DRSV seclusi, cf. Eust. |
 τοῦτο] οὔτε ABCTMP | γινόμενον C | οὐ hapl. om. ABCTM || 4 μελετῶν] με
 λέγων DRV με λέγειν S | ὅπως TM | θάλασσά] τάλλα M | τῆς Εὐρώπης DR
 SV | ἐσχάτων PDRV ἐσχάτου S || 5 τε om. ABCTMP || 6 τι] τοι M Ald.
 om. A || 7 εἶπε CRV εἶπ. M | ὑπὲκ] ὑπὲρ ABTMP ὑπὸ C | γρυπῶν V γρυ-
 πῶν ut vid. M | ἀναρπάζειν DRSV || 8 Ἀριμαστούς RV | μονοφθάλμους DRSV |
 οὐδὲ om. D || 9 τοῖς ἄλλοις T || 10 δὲ ABCTM | περικλείουσαι CDSV || 11 τὰ δο-
 κέοντα κτλ. potius quam τὴν ἄλλην χώραν obiectum est considerandum verbi ἀπέρ-
 γειν et praeterea αὐτὰ participium δοκέοντα relativae propositionis instar conti-
 nuat (Kuehner-Gerth II 433): 'includunt ea (i. e. accessum prohibent ad ea) quae
 optima nobis videntur esse et difficillime obtinenda' (σπάνιος oppos. ῥάδιος, cf.
 Archyt. 3) | καὶ om. D || 12 αὐταὶ ABCTMP || 13 περικεκλειμένον C περικεκλη-
 μένον TM περικεκλησμένον PRV περικεκλησμένον DS | οὐρεὶ CTMPD² ||
 14 οὐρεος CTMPD² | ποτε DRV | ἐν — 15 Χορασμίων haplogr. om. ABCTMP ||
 15 αὐτέων DRSV | Σαραγγαίων C^{ac}MDRSV || 16 Θωμαναίων ABCTP Θωμα-
 νίων Mp Ald. | ἐπεὶ DRSV | βασιλέως T || 17 περικλείοντος CDS | οὐρεος CTM
 PD² || 18 Ἀκίς CSV cf. Hes. | διαλελαμμένος CTMPDRSV | πενταχοῦ P^cpD^cR
 πανταχοῦ P^{ac}D^{ac} cett. || 18—p. 327, 1 τούτον τὸν εἰρημνόν R

τῶν εἰρημένων τὰς χώρας διὰ διασφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι·
 ἐπεῖτε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσί, πεπόνθασι τοιόνδε· τὰς διασφάγας τῶν 3
 ὀρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγι ἔστησε, ἀποκεκλη-
 μένου δὲ τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου τὸ πεδίον τὸ ἐντὸς τῶν ὀρέων πέλαγος
 5 γίνεται ἐκδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι 4
 ὦν, οἳ περ ἔμπροσθε ἐώθεσαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες αὐτῷ χρᾶ-
 σθαι συμφορῇ μεγάλη διαχρέωνται· τὸν μὲν γὰρ χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεὸς
 ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις, τοῦ δὲ θέρεος σπείροντες μελίην
 καὶ σήσαμον χρήσκονται τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὦν μηδὲν σφίσι παραδιδῶται 5
 10 τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ τε καὶ γυναῖκες, στάντες
 κατὰ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως βοῶσιν ὠρνόμενοι, ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι
 δεομένοις αὐτῶν μάλιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς τοῦτο
 φερούσας. ἐπεὰν δὲ διάκορος ἢ γῆ σφρων γένηται πίνουσα τὸ ὕδωρ, 6
 αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ἀποκλήνται, ἄλλας δ' ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοις
 15 τοῖσι δεομένοις μάλιστα τῶν λοιπῶν. ὥς δ' ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρή-
 ματα μεγάλα πρησσόμενος ἀνοίγει πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ ἔχει
 οὕτω.

AB C TM P(p) DR SV

1 Λέξ. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι. Greg. Cor. 146 διάσφαγες δὲ αἱ διεστῶσαι
 πέτραι. Hes. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρέων. Suid. διασφάξ· διατομή
 ὄρους· καὶ διασφάγες· διεστῶσαι πέτραι. D fol. 42^r διὰ διασφάγος ἀγόμενος || 8 Har-
 pocr. s. v. μελίη· καὶ Ἡρόδοτος· σπείροντες μελίην || 13 Thom. Mag. 105 (s. v.
 διάκορος) οὐ μόνον 'διάκορος' ἢ διακορισθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ κεκορεσμένη . . . Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἐπεὰν — γένηται

1 διὰ haplogr. om. V | διασφάγος] cf. quae e grammaticis laudamus | ἐκάστης
 ἐκάστοισι] ἐκάστοισι A¹ ἐκάστης B ἐκάστης in mg. suppl. A¹ || 3 οὐρέων CT
 MP | ἐφ' ABC | διασφάγη D | ἀποκεκλειμένον C ἀποκεκλησμένον PDRV
 ἀποκεκλεισμένον S || 4 ἐξόδου ABC | τὸ² om. DRSV | οὐρέων CTMP || 5 ἐκδι-
 δόντος D ἐνδιδόντος cett. litterae σ litteram x suprascr. nescio quae man. A
 ἐκδιδόντος coniecit Madvig || 6 ὦν] ὦ RV | οἵπερ πρόσθεν DR οἱ πρόσθεν S
 οἱ Πέρσαι πρόσθεν V | εἰώθεσαν TM Ald. ἐώθασιν RSV || 7 διαχρέονται Pp ||
 8 μελίην T μελίην DRSV μελίην Harpocr. rell. || 9 χρήσκονται scripsi (i. e.
 iterativus verbi χρᾶσθαι, cf. ἐώθεσαν χρᾶσθαι lin. 6; ad aetatem quae Persarum
 imperium praecedat pertinet tempus quod 'consuetudinale' potius mihi appellan-
 dum videtur) χρήσκοντο codd. χρήσκονται Porto duce Stein Hude | μηδέ
 σφισι C μηδὲν σφι MPp σφι(ν) μηδὲν DRSV || 11 βασιλέως ABC | ὠρνόμενοι
 RV^{ac} (olim ὠρνόμενοι esse scriptum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 190) ||
 12 αὐτέων DRSV | τούτους P¹ DRSV τοῦτο P^mp cett. || 13 φερούσας PD^cRV |
 ἐπειδὴν C || 14 ἀποκλείονται C

III

- 118 Τῶν δὲ τῷ μάγῳ ἐπαναστάντων ἑπτὰ ἀνδρῶν ἓνα αὐτῶν Ἰνταφρένεα κατέλαβε ὑβρίσαντα τάδε ἀποθανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε ἐς τὰ βασιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε, τοῖσι ἐπαναστάσι τῷ μάγῳ ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα
 2 ἄνευ ἀγγέλου, ἣν μὴ γυναικὶ τυγχάνη μισγόμενος βασιλεύς. οὐκ ὦν δὴ Ἰνταφρένης ἐδίκαιον οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι, ἀλλ' ὅτι ἦν τῶν ἑπτὰ, ἐσιέναι ἤθελε· ὁ δὲ πύλουρος καὶ ὁ ἀγγελιφόρος οὐ περιώρων φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικὶ μίσγεσθαι. ὁ δὲ Ἰνταφρένης δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν ποιεῖ τοιαύδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ τε ὦτα καὶ τὰς ῥίνας καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένους
 10 119 σφέων ἔδῃσε καὶ ἀφῆκε. οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωντοὺς καὶ τὴν αἰτίην εἶπον, δι' ἣν πεπονθότες εἶσαν. Δαρεῖος δὲ ἀρρωδήσας, μὴ κοινῶ λόγῳ οἱ ἐξ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμπόμενος ἓνα ἕκαστον
 2 ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ. ἐπεῖτε δὲ ἐξέμαθε, ὥς οὐ σὺν ἐκείνοισι εἶη ταῦτα πεποιηκώς, ἔλαβεν αὐτόν τε τὸν Ἰνταφρένεα
 15 καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκίους πάντας ἐλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν, συλλαβὼν δὲ
 3 σφῆας ἔδῃσε τὴν ἐπὶ θανάτῳ. ἣ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφρένεος φοιτῶσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως κλαίεσκεν ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεύσα δὲ αἰεὶ τῶντὸ

AB C TM P(p) DR SV

(Ἰνταφρένης τῶν ἑπτὰ κωλυθεὶς ὦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐν πύλαις ὡς Δαρεῖον ἐσελθεῖν ἔτυψε τὸν πύλουρον P solus) ἐπεῖτε δὲ (ἐπεὶ δ' P) ἐξέμαθε (119, 2) — ἡσθεὶς αὐτῇ (119, 7) exc. floril. P P 'H γυνὴ αὐτῇ φοιτῶσα (119, 3) — ἀπέκτεινεν (119, 7) quibusdam omissis exc. S

3 Lex. Vind. 190 (s. v. χρηματίσασθαι) . . . Ἡρόδοτος· ἐς τὰ βασιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ. Thom. Mag. 401 (s. v. χρηματίζω) ἤθελεν — βασιλεῖ

1 ad divisionem libri v. praef. LIX | τῶν μάγων V^{ac} | Ἰνταφρένεα ABCTMP || 2 ἀποθανεῖν. αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἤθελε distinx. codd. nonnulli || 3 βασιλῆα Thom. Mag. | ἐλθὼν P¹ DRSV ἐσελθὼν P² p cett. | δὴ καὶ δὴ TMP^p Ald. om. DRSV || 4 εἶχε οὕτω M || 5 τύχῃ DRSV | ὁ βασιλεύς M Ald. | οὐκ οὐκ TM || 6 ὁ Ἰνταφρένης ABCTMP | ἐδίκαιον Mp Ald. || 6.7 ἐσιέναι ἤθελε ABM ἤθελε εἰσιέναι Ald. || 7 ὁ² om. ABCTM | ἀγγελιφόρος D^{ac} ἀγγελιφόρος D^c RSV | περιώρων C¹ TM Ald. || 8 Ἰνταφρένης ABCTMP || 9 τάδε S (ut vid.) M | ἀκινάκην D | ἀποτάμνει T | τὰ τε ὦτα αὐτῶν M | αὐτέων (ut vid.) V^{ac} || 10 περὶ¹ om. M Ald. || 11 ἀφῆκε MPDRSV | δεικνύουσι ABCP || 12 οἱ ἐξ om. D | ταῦτα] τὰ τοιαῦτα M || 14 ἐπειράτο RSV | ἐπεὶ D P ἐπεῖτε A rell. | ἐμαθε(ν) DRSV || 15 σὺν ἐκείνοισι] συγγενέοις ABCM¹ συγγενέοις τοῖς ἄλλοις P || ἔλαβε A | τὸν om. M | Ἰνταφρένεα ABCTMP P || 16 τὸν παῖδα ABC P || οἰκίους P | ἐλπίδας πολλὰς A codd. || 17 μιν om. M P hab. A rell. || 18 ἔδεισε R | Ἰνταφρένεος ABCTMP P || φοιτῶσα TMP Ald. φοιτῶσα C φοιτῶσα A P rell. || 19 βασιλέως ABCT P βασιλῆος S | κλαίεσκε A | ἂν om. MS S | ὀδυρέσκετο D¹ ὀδυρέσκετο D² ὀδυρέτο Mp Ald. | ποιῶσα ABCT P

τοῦτο τὸν Δαρείον ἔπεισε οἰκτεῖραι μιν, πέμψας δὲ ἄγγελον ἔλεγε, τάδε
 'ὦ γύναι, βασιλεύς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἓνα τῶν δεδεμένων οἰκηρίων ῥύ-
 σασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων.' ἡ δὲ βουλευσαμένη ὑπεκρίνετο, τάδε 'εἰ 4
 μὲν δὴ μοι διδοῖ βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελ-
 5 φεόν.' πυνθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα καὶ θωμάσας τὸν λόγον πέμψας 5
 ἠγόρευε· 'ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε βασιλεύς, τίνα ἔχουσα γνώμην τὸν ἄνδρα τε
 καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα τὸν ἀδελφεὸν εἴλεν περιεῖναι τοι, ὅς καὶ ἀλ-
 λοτριώτερός τοι τῶν παίδων καὶ ἦσσαν κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι.'
 ἡ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· 'ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν ἂν μοι ἄλλος γένοιτο, εἰ δαί- 6
 10 μων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι· πατρὸς δὲ καὶ μητρὸς
 οὐκέτι μεν ζώντων ἀδελφεὸς ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ
 γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα.' εὖ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνὴ καὶ 7
 οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε, τὸν παραιτέτο, καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον
 ἡσθεὶς αὐτῇ, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς
 15 αὐτίκα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

Κατὰ δὲ κοινὴν μάλιστὰ τὴν Καμβύσειον νοῦσον ἐγένετο τάδε· ὑπὸ Κύρου 120
 κατασταθεὶς ἦν Σαρδίῳν ὑπαρχος Ὀροίτης ἀνὴρ Πέρσης· οὗτος ἐπεθύ-
 μησε πρήγματος οὐκ ὀσίου, οὔτε γάρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον
 ἔπος πρὸς Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου οὐδὲ ἰδὼν πρότερον ἐπεθύμει λαβὼν
 20 αὐτὸν ἀπολέσαι, ὥς μὲν οἱ πλεῖνες λέγουσι, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίαν· ἐπὶ 2
 τῶν βασιλέως θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροίτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ
 οὔνομα εἶναι Μιτροβάτεια, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασκυλείῳ — τούτους

AB C TM P(p) DR SV, ad quos usque ad ἡσθεὶς αὐτῇ (119, 7) accedit
 floril. A² et partim S

1 τοῦτο om. S | ἔπεισε A ἔπειθεν DRSV | τάδε om. M || 2 οἰκηρίων om. M |
 ῥύσασθαι om. D || 3 βουλομένη DRSV βουλευσαμένη A² S² rell. | ὑπεκρίνατο AB
 CM² S² ἀπεκρίνατο A² S² || 4 μὲν διδοῖ μοι S | βασιλεὺς ἐνὸς (add. μόνου S) ψυχὴν,
 αἰρέομαι ἐκ πάντων CP² S² βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων R βα-
 σιλεὺς ἐκ πάντων ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι M² S² βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι
 ἐκ πάντων S² rell. || 5 ταῦτα Δαρεῖος TM | θωμάσας CTMPD² RSV A² S² || 6 γνώ-
 μην ἔχουσα S || 7 ἀδελφὸν A ἀδελφεὸν S² rell. | περιεῖναι ABCTM A² S² S² | τοι ὅς
 καὶ ἀλλοτριώτερος A (coniecerat Reiske) τοι ὅς καὶ ἀλλοτριώτατος ABCTMP S² S²
 τὸ καὶ ἀλλοτριώτατον DRSV || 8 κεχαρισμένον DRSV κεχαρισμένος A² S² rell. per
 concinnitatem ad id quod praecedat | ἐστὶ τοῦ ἀνδρός A² S² || 9 μὲν μοι ἂν ἄλλος
 ABP A² S² S² μέντοι ἂν ἄλλος C μὲν μοι ἄλλος ἂν TM || 10 θέλοι M ἐθέλοι (oi ex
 corr.) V | ἀποβάλοιμι V A || 11 ζώντων M (ut vid.) A² S² ζώντων T | γένηται C ||
 12 χρεωμένη PP² A² χρεωμένη S² rell. | ἔλεξε PDRSV A² S² | δὴ] οὐκ S || 13 τὸν¹
 ὄν M A² S² || 15 τρόπον τὸν εἰρημένον TM² || 16 τοιάδε C || 17 σταθεὶς DRSV | Ὀρεί-
 της M || 18 οὐχ AB, cf. II 119, 2 | τι] τοι V || 19 πρὸς om. MDRSV | οὔτε PDR
 SV | ἐπεθύμησε RSV | λαβὼν R || 20 ἀπολέσαι αὐτόν M | οἱ μὲν S οἱ μὲν οἱ
 DRV | διὰ om. DRSV || 21 βασιλέως CTMR βασιλῆος S | τε om. M | Ὀρεί-
 την M | τῷ] τῷ τὸ R τὸ D² S² || 22 εἶναι om. D¹ | Μιτροβάτεια B Μητροβάτεια
 C¹ TM | νόμον TM | Δασκυλίῳ D Δασκυλίῳ TM

ἐκ λόγων ἐς νείκεα συμπεσέειν· κρινομένων δὲ περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν τὸν
 3 Μιτροβάτεα τῷ Ὀροίτῃ προφέροντα· 'σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, δς βασιλεί
 νῆσον Σάμον πρὸς τῷ σῶ νομῷ προσκειμένην οὐ προσεκτήσας ὧδε δὴ
 τι εἶδον εὐπετέα χειρωθῆναι, τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλί-
 4 τῃσι ἐπαναστὰς ἔσχε καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.' οἱ μὲν δὴ μὴν φασὶ τοῦτο 5
 ἀκούσαντα καὶ ἀλγῆσαντα τῷ ὀνειδέει ἐπιθυμῆσαι οὐκ οὕτω τὸν εἴπαντα
 ταῦτα τίσασθαι ὥς Πολυκράτεα πάντως ἀπολέσαι δι' αἵτινα κακῶς
 121 ἤκουσε. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀροίτεα ἐς Σάμον κήρυκα ὅτεν
 δὴ χρήματος δεησόμενον — οὐ γὰρ ὧν δὴ τοῦτό γε λέγεται —, καὶ τὸν
 Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρεῖναι δὲ οἱ καὶ Ἀνα- 10
 2 κρέοντα τὸν Τήμιον· καὶ κως εἴτε ἐκ προνοίας αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ
 Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτη ἐπεγένετο· τὸν τε γὰρ
 κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι καὶ τὸν Πολυκράτεα —
 τυχεῖν γὰρ ἀπεστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον — οὔτε μεταστραφῆναι οὔτε
 122 τι ὑποκρίνασθαι. αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσιαι λέγονται τοῦ θανάτου 15
 τοῦ Πολυκράτεος γενέσθαι, πάρεστι δὲ πείθεσθαι, ὁκοτέρῃ τις βούλεται
 αὐτέων. ὁ δὲ ὧν Ὀροίτης ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαιάνδρου πο-
 ταμοῦ οἰκημένην ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω ἄνδρα Λυδὸν ἐς Σάμον ἀγ-
 2 γελίην φέροντα μαθὼν τοῦ Πολυκράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης γὰρ ἐστὶ
 πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Ἑλλήνων, δς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη, πάρεξ 20
 Μίνω τε τοῦ Κνωσίου καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος πρότερος τούτου ἤρξε τῆς
 θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπίνης λεγομένης γενεῆς Πολυκράτης πρῶτος
 3 ἐλπίδας πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ νήσων ἄρξειν. μαθὼν ὧν ταῦτά μιν
 διανοούμενον ὁ Ὀροίτης πέμψας ἐσαγγελίην ἔλεγε, τάδε Ὀροίτης Πολυ-
 κράτει ὧδε λέγει· πυνθάνομαί σε ἐπιβουλεύειν μὲν πρήγμασι μεγάλοις, 25

AB C TM P(p) DR SV

1 εἰς RV || 2 Μητροβάτεα TM | Ὀροίτη M | ἀνδρὸς M Ald. | ὥς C || 3 κει-
 μένην ABCTM || 3.4 δέ τι vel δ' ἔτι M Ald. || 4 ἐπ' ἔτεα SV | ἐγχωρίων M ||
 5 ἔσκε T || 6 ἀγῆσαντα V | εἰπόντα PDRSV || 7 δι' αἵτινα scripsi | διατίνα AB
 διάτινα C | διὰ τίνα T | διὰ τιν' & M | δι' ὅτινα PDRSV || 8 Ὀροίτεα M || 9 δὴ¹
 om. DRSV | οὐ — λέγεται om. S | δὴ τοῦτό γε] δὴ τοῦτο M Ald. | τοῦτο DRV ||
 10 καὶ om. R || 11 τὰ hapl. om. DRSV || 12 Ὀροίτεω M | τοιαύτη τις DRSV ||
 13 Ὀροίτεω M || 14 ἐπεστραμμένον ABCTMP | τὸν om. DRSV || 14—15 μεταστραφῆ-
 ναι οὔτε τι Schaeferio duce edd. | τι μεταστραφῆναι οὔτε ABCTMP | τι μεταστραφῆναι
 οὔτε τι cett. (posterius τι credo esse omissum postque inepto loco vel bis esse sup-
 pletum) || 15 ἀποκρίνασθαι propos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 ||
 17 δὴ TMS Ald. | Ὀροίτης M || 17.18 τοῦ ποταμοῦ οἰκούμενη M || 18 ἔπεμπε DR
 SV || 19 νόον D || 20 ἴδμεν R || 21 Μίνωος ABCTMP | Κνωσίου DR^{ac} | τις]
 τῆς RV¹ | τοῦτο C || 22 ἀνθρωπείης D^c | πρῶτος] ἐστὶ πρῶτος S | μόνος T | μόνος M
 Ald. || 23 πολλὰς om. M | μιν om. M Ald. || 24 Ὀροίτης M | ἐσαγγελίην scripsi (cf.
 ἐσαγγελεύς 84, 2) | ἐς ἀγγελίην DRSV | ἀγγελίην (litteris se ante sa omissis) cett. |
 Ὀροίτης M || 25 σε — μὲν] δὲ ἐπιβουλεύειν μὲν R | ἐπιβουλεύειν σε ABCTMP

χρήματα δέ τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα. σύ νυν ὥδε ποιήσας ὀρθώ-
 σεις μὲν σεωυτόν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ· ἐμοὶ γὰρ βασιλεὺς Καμβύσης ἐπι-
 βουλευεῖ θάνατον καὶ μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως. σύ νυν ἐμέ 4
 ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα τὰ μὲν αὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ἐμέ ἔα ἔχειν·
 5 εἴνεκέν τε χρημάτων ἄρξεις τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστέεις τὰ
 περὶ τῶν χρημάτων, πέμψον, ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει ἑὼν, τῷ
 ἐγὼ ἀποδέξω. ταῦτα ἀκούσας Πολυκράτης ἥσθη τε καὶ ἐβούλετο· καὶ 123
 κως ἱμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως, ἀποπέμπει πρῶτα κατοφόμενον
 Μαιάνδριον Μαιανδρίον ἄνδρα τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής· ὃς
 10 χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ
 Πολυκράτεος ἑόντα ἀξιοθέτητον ἀνέθηκε πάντα ἐς τὸ Ἡραϊον. ὁ δὲ Ὀροίτης 2
 μαθὼν τὸν κατάσκοπον ἑόντα προσδόκιμον ἐποίει τοιάδε· λάρνακας ὀκτώ
 πληρώσας λίθων πλὴν κάστα βραχέος περὶ αὐτὰ τὰ χεῖλα ἐπιπολῆς τῶν
 λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε, καταδήσας δὲ τὰς λάρνακας εἶχε ἐτοίμας. ἐλθὼν
 15 δὲ ὁ Μαιάνδριος καὶ θεησάμενος ἀπήγγελλε τῷ Πολυκράτει. ὁ δὲ πολλὰ 124
 μὲν τῶν μαντίων ἀπαγορευόντων, πολλὰ δὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο αὐτόσε,
 πρὸς δὲ καὶ ἰδοῦσης τῆς θυγατρὸς ὅψιν ἐνυπνίου τοιήνδε· ἐδόκεε οἱ τὸν
 πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον ἑόντα λοῦσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ Διός, χρίεσθαι δὲ
 ὑπὸ τοῦ Ἥλιου. ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὅψιν παντοίῃ ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι 2
 20 τὸν Πολυκράτα παρὰ τὸν Ὀροίτα, καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντη-

AB C TM P(p) DR SV

1 χρήματα δέ] καὶ χρήματα ABCTMP | τοι] οἱ T σοι M || 2 γὰρ] μὲν γὰρ M
 Ald. || 2–3 ἐπιβουλεύει θάνατον Καμβύσης M || 3.4 ἐκκομίσας ἐμέ M || 4 τὰ¹ haplogr.
 om. R | αὐτέων MR | ἐμέ om. SV μὲ (littera nescio qua manu suprascripta) A ||
 5 ἀπάσης τῆς ABCP πάσης τῆς T πάσης M ἀπάσης Ald. || 6 πέμψων R |
 τυγχάνει πιστότατος M || 7 ὑποδέξω TMPp Ald. | ὁ Πολυκράτης DRSV ||
 8 ἱμείρετο R | μεγάλως χρημάτων TM | πρῶτον M || 9 Μαιάνδρον TM Ald. |
 αὐτῶν R | οἱ] εἰ R || 9–10 ὃς οὐ χρόνῳ οὐ V || 10 τουτέων DRSV || 11 ἐς τὸ
 Ἡραϊον πάντα D πάντα εἰς τὸ Ἡραϊον M ἐς τὸ Οἰραῖον πάντα R | Ὀροίτης M ||
 12 μαθὼν R | τάδε Mp Ald. | λάρνακα M || 13 βραχέος τοῦ περὶ ABCTMP |
 τείχεα V^{ac} χεῖλα V^c cett. | ἐπὶ πολλῆς C || 14 ἐτοίμους M || 15 Μαιάνδρος
 TM Ald. | καὶ θεησάμενος om. RSV | ἀπήγγελε CTMV ἀπήγγειλε DS ἀπείγ-
 γελλε (quod ex ἀπήγγελλε quin sit natum non est dubium) B || 16 μὲν om. D |
 μαντηῶν CTMPRSV μαντείων D | αὐτόσε] αὐτὸς ἀπιέναι DRSV, v. Gebhardt
 Progr. Gymn. Churiae Rhaetorum 1858, 6s. ('στέλλεσθαι per se ipsum iam 'se con-
 ferre aliquo vel tendere' significat'); αὐτόσε intellige 'ad eum ipsum locum'; ἐκεῖσε
 inepte, dubitans vero, propos. Schweighauser || 17 τοιήνδε om. M || 18 ὄντα T |
 λοῦεσθαι AB v. grammaticam meam 120 | μὲν om. D | δὲ om. V || 19 ταύ-
 της C | τὴν ὅψιν ἰδοῦσα TM | ἐγένετο DRSV || 20 Ὀροίτα M | καὶ² om. TM |
 πεντηκόντορον TM Ald. πεντηκότερον D¹ R

- κόντερον ἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἠπειλήσε, ἣν σῶς ἀπονοστήσῃ, πολ-
λὸν μιν χρόνον παρθενεύσεσθαι. ἡ δὲ ἠρήσατο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι·
βούλεσθαι γὰρ παρθενεύσεσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερηθῆναι.
- 125 Πολυκράτης δὲ πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας ἔπλεε παρὰ τὸν Ὀροίτεια
ἄμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολλοὺς τῶν ἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα
τὸν Καλλιφῶντος Κρωτωνιήτην ἄνδρα ἱερὸν τε ἐόντα καὶ τὴν τέχνην
2 ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐωυτόν. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν Μαγνησίην ὁ
Πολυκράτης διεφθάρη κακῶς οὔτε ἐωυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἐωυτοῦ προ-
νημάτων, ὅτι γὰρ μὴ οἱ Συρηκοσίων γενόμενοι οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν τυράννων ἀξίος ἐστὶ Πολυκράτει μεγαλοπρεπεῖην συμβλη- 10
3 θῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος Ὀροίτης ἀνεσταύρωσε.
τῶν δὲ οἱ ἐπομένων ὅσοι μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε κελεύων σφέας ἐωυτῶ
χάριν εἶδέναι ἐόντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεῖνοί τε καὶ δοῦλοι τῶν
4 ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε. Πολυκράτης δὲ ἀνακρε-
μάμενος ἐπετέλεσε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ 15
Διός, ὅπως ὅτι, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνιεῖς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος
ἰκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν.
- 126 Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεια Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον.
μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσεω θάνατον καὶ τῶν μάγων τὴν βασιληίην μένων
ἐν τῇσι Σάρδισι ὁ Ὀροίτης ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας ὑπὸ Μήδων ἀπα- 20
2 ραιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ μὲν ἔκτεινε
Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὃς οἱ ὠνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια

ABCTM P(p) DRSV

Ὅτι οὐδὲ εἰς — συμβληθῆναι (125, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXII ad
exc. XXI (v. 89, 3) adiunctum

1 Eust. II. 28 (ad A 22) σημειῶσαι . . . , ὅτι τὸ παρ' Ἡροδότῳ 'ἐπιφημίζεσθαι'
οὐ ταυτόν ἐστι τῷ 'ἐπενφημεῖν', ἀλλὰ μαντική λέξις ἐστὶ δηλοῦσα προφορὰν τινα
μαντείας δι' ἀναμνήσεως ἐνυπνίου

1 ἐφημίζετο ABCTM ἐπεφημίζετο rell. cf. Eust. | σῶς] ὡς C || 2 μιν] μοι R |
παρθενεύσεσθαι ABCTMSV | ἡ δὲ — 3 παρθενεύσεσθαι haplogr. om. T¹M || 3 παρ-
θενεύσεσθαι DV παρθενεύσασθαι R | πλείω DRSV | πατρὸς] πνεύματος (vocem
compendio notatam false perscripsisse videtur) T || 4 Ὀροίτεια M || 5 ἐτέρων V
ἐτέρων R || 6 Καλλιφῶντος C Καλλοφῶντος SV | Κρωτωνιήτην M || 7 ἐπασκέ-
οντα M Ald. || 8 κακῶς] κῶς SV | αὐτοῦ V^{ac} || 9 Συρηκοσίων T Συρακονσίων M
Συρακοσίων RSV | γενόμενοι τυράννοι DRSV || 11 ἀξίω RSV | Ὀροίτης M ||
12 Σάμιοι ἦσαν DRSV ἔσαν M ἔσαν Σάμιοι Ald. || 14 ἀνακεκράμενος SV ἀνα-
κεκράμενος R || 15 ἐπετέλεσε M || 16 νῖοι D ὕει V^{ac} || 17 ἐτελεύτησαν, τῇ οἱ Ἀμα-
σις (Ἀμάσιος C) ὁ Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων M) βασιλεὺς προσμαντεύσατο ABCTMP ||
18 Ὀροίτεια M || 19 καὶ] κατὰ propos. Valckenaer || 20 ὁ om. ABCTMP | Ὀροί-
της M | Πέρσας οὐδὲν M | παραιρημένους R παραιρουμένους SV ἀπαιρευμένους
Mp Ald. || 21 τῇ ταραχῇ] τῇ ἀρχῇ ABCTMP | ἔκτεινε — p. 333, 1 δὲ om. B¹ ||
22 Μιτροβάτεια — p. 333, 1 δὲ om. SV | Μητροβάτεια D¹ | τὸν — p. 333, 1 δὲ
om. DR | Δασκυλείου TM

ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρ-
 σῃσι δοκίμους, ἄλλα τε ἐξύβρισε παντοῖα καὶ τινα ἀγγελιηφόρον Δαρείου
 ἐλθόντα παρ' αὐτόν, ὡς οὐ πρὸς ἡδονὴν οἱ ἦν τὰ ἀγγελώμενα, κτείνει μιν
 ὀπίσω κομιζόμενον ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' ὁδόν, ἀποκτείνας δὲ μιν
 3 ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρεῖος δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμει τὸν Ὀροίτεα 127
 τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν καὶ μάλιστα Μιτροβάτεω καὶ
 τοῦ παιδός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτόν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν
 ἅτε οἰδεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων καὶ νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν καὶ τὸν
 Ὀροίτεα μεγάλην τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενος ἔχειν, τὸν χίλιοι μὲν Περσέων
 10 ἐδορυφόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν. πρὸς 2
 ταῦτα δὴ ὦν ὁ Δαρεῖος τάδε ἐμηχανήσατο· συγκαλέσας Περσέων τοὺς
 λογιμωτάτους ἔλεγέ σφι, τάδε ὧ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ὑπο-
 στάς ἐπιτελέσειε σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ — ἐνθα γὰρ σοφίης δέει,
 βίης ἔργον οὐδέν — ὑμέων δὴ ὦν τίς μοι Ὀροίτεα ἢ ζῶντα ἀγάγοι ἢ ἀπο- 3

AB C TM P(p) DR SV

Ἐνθα — οὐδέν (127, 2) exc. Stob. floril. 48, 19

Σχόλ. 126, 2 (ad ὑπείσας) ἐνεργε αὐτῷ διὰ τινων ἀνδρῶν καθεσθῆναι ἐποίησεν.
 καὶ Ὀμηρος· ἄν ἀνερχομένῳ πνικινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες· ἔστιν οὖν ὁ ἀόριστος
 'εἶσα', ἢ μετοχή 'εἶσας', καὶ τὸ ἐναντίον ποιούμενος τοῖς δασύνουσιν ἐφίλωσεν B

ss. Suid. τίσαι καὶ τίσασθαι· ἀποδοῦναι· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὡς
 ἔσχε — ἐνεκεν || 7s. Suid. s. v. οἰδοῦσαν· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκεε πέμπειν τὸν
 στρατὸν ἅτε τῶν πραγμάτων ἔτι οἰδούντων. Suid. s. v. ἰθύ· Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν —
 πραγμάτων || 12s. Eust. II. 222 (ad B 286) Ἰωνικὴ ... αὕτη ἡ λέξις (scil. ὑποστήναι)
 κειμένη καὶ παρὰ ἄλλοις, ἐν οἷς καὶ Ἡρόδοτος, ὅς που φησί· τίς ἂν μοι ὑποστάς τελέ-
 σειεν. Lex. Vind. 169 (s. v. ὑποστάς) Ἡρόδοτος· ὧ Πέρσαι — βίῃ

1 ἔχοντα om. M | τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα T τὸν Μιτροβάτεω παῖδα Pp
 καὶ τὸν Μιτροβάτεω παῖδα D²R καὶ τὸν Μιτροβάτεω παῖδα D¹ Μιτροβάτεω
 παῖδα καὶ αὐτὸν Μιτροβάτεα S | Κρανάσπην ABTMD Κρανάτην RV Κρανά-
 τους S || 2 ἀγγελιηφόρον] καὶ ἀγγαρεῖον (ἀγγαρήιον SV) DRSV <τὸ> καὶ ἀγγα-
 ρεῖον glossam ad ἀγγελιηφόρον olim exstitisse censeo, cf. VIII 98, 2 || 2.3 Δαρεῖον
 ἐλθόντα D ἐλθόντα Δαρείου ABCTP ἐλθόντα M || 3 οὐ om. TM | ἀγγελώμενα
 CPr || 4 κομιζόμενος C | ὑπεῖς PDRSV | οὐδόν T οὐδόν M Ald. || 5 ἐπεθύμησε

TM Ald. Suid. | τὸν om. Suid. | Ὀροίτεα M || 6 τῶν] τε R τε τῶν SV | εἵνεκε M
 ἔνεκα Suid. | Μιτροβάτεα TMD¹ || 7 ἐκ μὲν δὴ] ἐκ μὲν γὰρ DRSV ὁ δὲ ἐκ
 Suid. | ἰθείης Suid. (s. v. ἰθύ) ἰθείης Suid. (s. v. οἰδοῦσαν) codd. || 8 οἰδανόντων
 CTP οἱ οἰδανόντων M οἱ δεόντων V | ἐπὶ V | πραγμάτων Suid. (s. vv. οἰδοῦσαν

et ἰθύ) || 9 Ὀροίτεα M | μεγάλην om. ABCTM | πυνθανόμενος ἔχειν τὴν ἰσχὺν TM
 τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενον ἔχειν D || 11 δὴ ταῦτα D || 12 δοκιμωτάτους ABCTM |
 ὑμῶν ὑποστάς Lex. Vind. ὑποστάς ὑμέων M || 13 τελέσειε Eust. | σοφίῃ τε καὶ
 TM Ald. | δέη D δέει (δέοι v. l.) Stob. || 14 δὴ M Ald. δὲ cett. | τίς ἂν] Schaefero duce edd. fere omnes, supervacuo tamen quod τίς ἂν μοι κτλ. e lin. 12

resumitur | Ὀροίτεα M | ζῶντα TMDPRV^c ζῶντα C | ἢ²] ἢ καὶ A^c

κτείνειε, δς ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα ἔοργε;
 τοῦτο μὲν δύο ἡμέων ἡίστωσε, Μιτροβάτεα τε καὶ τὸν παῖδα, τοῦτο δὲ
 τοὺς ἀνακαλέοντας αὐτὸν καὶ πεμπομένους ὑπ' ἐμεῦ κτείνει, ὕβριν οὐκ
 ἀνασχετὸν φαίνων. πρὶν τι ὦν μέζον ἐξεργάσασθαι μιν Πέρσας κακόν,
 128 καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ. Δαρεῖος μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, τῷ δὲ 5
 ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν αὐτὸς ἕκαστος ἐθέλων ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζον-
 τας δὲ Δαρεῖος κατελάμβανε κελεύων πάλλεσθαι, παλλομένων δὲ λαγχάνει
 2 ἐκ πάντων Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ Βαγαῖος ποιεῖ τάδε· βυβλία
 γραφάμενος πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα προηγμάτων σφρηγιδά σφι
 3 ἐπέβαλε τὴν Δαρείου, μετὰ δὲ ἦε ἔχων ταῦτα ἐς τὰς Σάρδεις. ἀπικόμενος 10
 δὲ καὶ Ὀροίτεω ἐς ὅπιν ἐλθὼν τῶν βυβλίων ἐν ἑκάστῳ περιαιρούμενος
 ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλῆϊ ἐπιλέγεσθαι (γραμματιστὰς δὲ
 βασιλῆϊους οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι), ἀποπειρώμενος δὲ τῶν δορυφόρων
 ἐδίδου τὰ βυβλία ὁ Βαγαῖος, εἰ οἱ ἐνδεξαίετο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω.
 4 ὁρέων δὲ σφεας τά τε βυβλία σεβομένους μεγάλως καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ 15
 τῶν βυβλίων ἔτι μεζόνως διδοῖ ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα τοιάδε· ὦ Πέρσαι,
 βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυφορέειν Ὀροίτεα. οἱ δὲ ἀκού-
 5 σαντες τούτων μετήκάν οἱ τὰς αἰχμάς. ἰδὼν δὲ τοῦτό σφεας ὁ Βαγαῖος
 πειθομένους τῷ βυβλίῳ, ἐνθαῦτα δὴ θαρσύνσας τὸ τελευταῖον τῶν βυβλίων
 διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ἐν ᾧ ἐγγέγραπτο· βασιλεὺς Δαρεῖος Πέρσῃσι 20
 τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐντέλλεται κτείνειν Ὀροίτεα. οἱ δὲ δορυφόροι, ὡς ἤκου-

AB C TM P(p) DR SV

7 Suid. πάλος· κλήρος· ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ
 λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος. et Βαγαῖος· ὄνομα κύριον· παλλομένων — Βαγαῖος ||
 11s. Lex. Vindob. 41 (s. v. γραμματιστής) Ἡρόδοτος· τῶν βιβλίων — ἐπιλέγε-
 σθαι

2 ἡμέων] ἡμερῶν C | Μητροβάτεα M | τε om. RSV | τὸν παῖδα αὐτοῦ DRSV |
 δέ] δὲ καὶ C || 3 καὶ — ἐμεῦ om. M | τοὺς ἐκπεμπομένους DRSV | ἐμοῦ p Ald. ||
 3—4 οὐκ ἀνάσχετον ὕβριν TM || 4 ἀνάσχετον codd., cf. III 81, 2 et al. et v. gram-
 maticam meam 102 | ἐργάσασθαι M || 5 καταλαμπτέον S | ἡμῖν] μιν DRSV |
 θανάτου TM | ἐπιδρώτα CMP | τῷ ABCTMP^{2ms}p τῶν P¹ cett. cf. O 75 ||
 6 ἐπέστησαν TM | θέλων DRSV | ταῦτα om. M || 8 τοιάδε TMDRSV | βιβλία
 codd. || 9 ἔχοντα] ἔόντα propos. Haupt λέγοντα propos. Abicht Progr. Gymn.
 Lüneb. 1862 | σφρηγιδά C σφρηγίδα D | σφι] τε C || 10 τὰς om. DRSV | Σάρ-
 δεις CT || 11 εἰς ὅπιν Ὀροίτεω M | βιβλίων codd. Lex. Vind. | ἐν om. Lex. Vind. |
 περιαιρούμενος Lex. Vind. || 13 ἀποπειρώμενος D¹ (ut vid.) V ἀποπειρούμενος CPp
 ἀποπειρώμενος TM Ald. || 14 βιβλία codd. | οἱ om. ABCTMP | Ὀροίτεω M ||
 15 βιβλία CTMPDRSV || 16 βιβλίων CTMPDRSV | μεζόνως AB | τάδε CTM
 PD || 17 Ὀροίτεα M || 18 τούτων] τοῦτο Pp | τοῦτό] τούτῳ MS² || 19 βιβλίῳ TMP
 DRSV | δὴ om. DRSV | βιβλίων TMPDRSV || 20 ἐν τῷ PDRSV || 21 Ὀροίτεα M

σαν ταῦτα, σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας κτείνουσι παραντίκα μιν. οὕτω δὲ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου τίσιες μετήλθον.

Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω χρημάτων ἐς τὰ 129
 Σοῦσα συνήγειρε χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον βασιλέα Δαρεῖον ἐν ἄγρῃ
 5 θηρίων ἀποθρῶσκοντα ἀπ' ἵππου στραφῆναι τὸν πόδα· καὶ κως ἰσχυρο- 2
 τέρως ἐστράφη, ὃ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων
 δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑωυτὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκέοντας εἶναι πρῶ-
 τους τὴν ἱπτρικὴν τούτοις ἐχρᾶτο. οἱ δὲ στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν
 πόδα κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐπ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ 3
 10 τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσει εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ
 ἔχοντί οἱ φλαύρως οἶα δὴ παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ
 Κροτωνιήτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην ἐσαγγέλλει τῷ Δαρείῳ, ὃ δὲ ἄγειν
 μιν τὴν ταχίστην παρ' ἑωυτὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὥς ἐξεῦρον ἐν τοῖσι Ὀροίτεω
 ἀνδραπόδοις ὅκον δὴ ἀπημελημένον, παρῆγον ἐς μέσον πέδας τε ἔλκοντα
 15 καὶ ῥάκεσι ἐσθνημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην 130
 εἰ ἐπίσταται· ὃ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο ἀρρωδέων, μὴ ἑωυτὸν ἐκφήνας τὸ παρ-
 ἅπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστερημένος. κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν 2
 ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας τε καὶ κέντρα

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι τὸν βασιλέα Δαρεῖον (129, 1) — ἐσεσθαι (130, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ
 κακ. exc. XXIII (cf. Suid.)

T 4ss. Suid. s. v. Δημοκίδης: Ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρῶ-
 σκων ἀπὸ ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως — ἐσεσθαι (130, 3). ὅτι
 ἀκὶ Ἰουσσα ἢ Κύρον μὲν θυγάτηρ, Δαρεῖον δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα
 (133, 1) — αἰσχύνῃ φέρει (133, 2) καὶ ἠτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀφίξιν. cf. Const.

18 Lex. Vindob. 121 'μάστιξ' καὶ τὸ ὄργανον· Ἡρόδοτος· μάστιγας τε καὶ κέντρα
 ἐκέλευσε παραφέρειν

1 τοὺς] τὰς C | ἀκινάκας DRSV || 2 Ὀροίτεα M || 3 Ὀροίτεα M || 4 συνένεικε
 CTP || 5 θηρῶν ABCTMP Suid., Const. | καὶ κως καὶ M || 6 ἐστράφη om. Suid. |
 ἄρθρων RV ἄρθρων Suid., Const. rell. || 7 τοὺς δοκέοντας Αἰγυπτίων Suid., Const. ||
 8 ἐχρᾶτο ABCTMP Suid., Const. || 9 ἐργάζοντο T | ἐπ' haplogr. om. DRSV
 hab. Const. ἐφ' Suid. | δὴ om. TMSV hab. Const., Suid. | καὶ ἐπ' ἑπτὰ M
 Ald. || 11 φαύλως M | οἶα δὴ om. ABCTMP Const., Suid., cf. Weber SIFC
 NS 17, 261ss. || 12 ἐσαγγέλλει RV ἀγγέλλει ABMP Const., Suid. ἀγγέλλει CT
 ἐπαγγέλλει D ἐσαγγέλλει Urb. gr. 88 Vat. gr. 122 (quod verum iudicat Alberti) ||
 13 ἐκέλευσε ABPRSV ἐκέλευε Const., Suid. rell. | Ὀροίτεω M || 14 δὴ ABCTM
 Const., Suid. δῆποτε rell. | τε om. R hab. Const., Suid. || 15 ῥάκεα propos.
 Werner coll. VI 112, 3 | ἡρώτα CMPV Suid. εἰρώτα Const. rell. || 16 ἐπίστατο M
 ἐπίσταται R | ἀπεδέκετο Const., Suid. | ἀρρωδέων Suid. ἀρρωδέων Const. codd. ||
 17 ἀπεστερημένος ἢ τῆς Ἑλλάδος M | δέ] τε ABCTM Const., Suid. || 18 ἄγοντας
 DRSV ἀγαγόντας Const. rell. | ἐκέλευσε — παραφέρειν] cf. Lex. Vind.

- παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει φὰς ἀτρεκέως μὲν
 3 οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἱητρῶ φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ
 ὡς οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι ἰήμασι χρεώμενος καὶ ἥπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ
 προσάγων ὕπνου τέ μιν λαγχάνειν ἐποίησε καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγίεια μιν
 4 [ὄντα] ἀπέδεξε οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. δωρέεται δὴ μιν 5
 μετὰ ταῦτα ὁ Δαρειὸς πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι· ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἰ
 οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν ἐπλήθεις νέμει, ὅτι μιν ὑγίεια ἐποίησε. ἡσθεὶς δὲ τῷ
 ἔπει ὁ Δαρειὸς ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐωντοῦ γυναῖκας. παράγοντες δὲ
 οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας, ὡς βασιλεῖ οὗτος εἶη, ὅς τὴν ψυχὴν
 5 ἀπέδωκε. ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλη τοῦ χρυσοῦ <ἐς> τὴν 10
 θήκην ἐδωρέετο Δημοκῆδεα οὕτω δὴ τι δαφιλέει δωρεῇ, ὡς τοὺς ἀποπίπτον-
 τας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατήρας ἐπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκί-
 των, ἀνελέγετο καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη.
 181 Ὁ δὲ Δημοκῆδης οὗτος ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀπιγμένος Πολυκράτει ὁμίλησε·
 πατρὶ συνείχετο ἐν Κρότωνι ὀργὴν χαλεπῶ· τοῦτον ἐπεῖτε οὐκ ἐδύνατο 15
 φέρειν, ἀπολιπὼν οἶχετο ἐς Αἰγίαν. καταστάς δὲ ἐς ταύτην πρώτῳ
 ἔτει ὑπερεβάλετο τοὺς ἄλλους ἱητροὺς ἀσκευῆς περ ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν
 2 τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐργαλῆα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντου Αἰγινή-
 ται δημοσίῃ μισθοῦνται, τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων, τετάρτῳ

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι ὑποτύπτουσα ἐκάστη — συνελέχθη (130, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XXIV Ὅτι Δημοκῆδης ὥδε (131, 1) — ταλάντων (131, 2) ibid. XXV

9s. Thom. Mag. 403 (s. v. ψυχὴ) ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ἀπλῶς· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ·
 ἔλεγον — ἀπέδωκε

1 ἐνθαῦτα] ἐν ἐωντῷ Const., Suid. | ἀνεκφαίνει DRSV ἐκφαίνει Const., Suid.
 rell. || 2 ἱατρῶ M || 3 οἱ om. ABCTM Const., Suid. | ἰήμασι] ῥήμασι Suidae codd.
 aliquot | χρεώμενος Pp | ἥπια μετὰ τὰ] ἥπια μετὰ R | ἡπιόματα τὰ ABCTM
 Const., Suid. || 4 προσάγων D^cRSV προσάγων Const., Suid. D^{ac} rell. | μιν¹
 om. B Suid. hab. Const. rell. | λαγχάνειν codd. Const. μεταλαγχάνειν Suid. |
 μιν² om. M || 5 ὄντα ABCTMP Const., Suid. ἐόντα rell. seclusi Kruegerio et Le-
 grandio ducibus | ἀπέδεξε M Suidae codd. aliquot ἀπέδεξε Suid. codd. cett.,
 Const. rell. | ἔτι om. Const. | δὴ] δέ T Ald. om. M || 6 ζεύγεα TM Ald. | ἐπεί-
 ρετο M || 8 ἐκπέμπει M | παράγοντες — 9 γυναῖκας haplogr. om. R || 9 ψυχὴν οἱ M
 Ald. || 10 φιάλην S Ald. fin. vocis compendio not. V | ἐς add. Porson, sequ.
 Hude || 10.11 σὺν θήκῃ (quod ex ἐς τὴν θήκην esse ortum haud absurdum iudico)
 ABCTP Const. τὴν θήκην DRSV om. M || 11 ἐδωρέετο DRSV ἐδωρέετο
 Const. rell. | τὸν Δημοκῆδεα M Ald. | δαφιλή TRV δαφιλέη CP δαφιλέει Const.
 rell. || 12 στατήρα M | Σκίτων D¹SV Σκίτων Const. D² rell. || 15 πατρὶ δς TM
 Ald. | τῇ Κρότωνι PDRSV Κρότωνι Const. rell. | ἡδύνατο Const. || 16 ὥχετο
 ABCTMP Const. | τῷ πρώτῳ DRSV πρώτῳ Const. rell. || 17 ὑπερέβαλε Const.
 ὑπερεβάλλετο T | ἄλλους ABCTMP Const. πρώτους DRSV γρ' πρώτους P^{m2} ||
 17—18 ἔχων ὅσα οὐδὲν περὶ M || 18 ἐστὶ ἐργαλῆα ABCTPD Const. || 19 δημοσίῃ
 μισθεῦνται CTP μισθεῦνται δημοσίῃ M δημοσίῃ μισθοῦνται Const. rell. | Ἀθη-
 ναῖοι — 3 ἔτει haplogr. om. C

δὲ ἔτεϊ Πολυκράτης δυνῶν ταλάντων. οὕτω μὲν ἀπίκετο ἐς τὴν Σάμον, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἤκιστα Κροτωνιῆται ἱητροὶ εὐδοκίμησαν (ἐγένετο γὰρ ὧν τοῦτο, ὅτε πρῶτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱητροὶ ἐλέγοντο ἀνὰ 3 τὴν Ἑλλάδα εἶναι, δεύτεροι δὲ Κυρηναῖοι· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον 5 καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι). τότε δὴ ὁ Δημο- 132 κήδης ἐν τοῖσι Σούσοισι ἐξησάμενος Δαρεῖον οἶκόν τε μέγιστον εἶχε καὶ ὁμοτράπεζος βασιλείᾳ ἐγεγόνεε· πλήν τε ἐνός, τοῦ ἐς Ἑλληνας ἀπιέναι, πάντα τὰλλὰ οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἱητρούς, οἱ βασιλέα 2 πρότερον ἰῶντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλλήνων ἱητροῦ 10 ἐσώθησαν, τούτους βασιλέα παραιτησάμενος ἐρρύσατο· τοῦτο δὲ μάντιν Ἡλείον Πολυκράτει ἐπισπόμενον καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρῆγμα Δημοκλήδης παρὰ βασιλείᾳ.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα τάδε ἄλλα συνήρκει γενέσθαι· Ἀτόσση 133 τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ, Δαρείου δὲ γυναικὶ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφν φῦμα, μετὰ 15 δὲ ἐκτραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη ἔφραζε οὐδενί, ἐπεῖτε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκλήδεα καὶ οἱ ἐπέδεξε. ὁ δὲ φᾶς ὑγίεια ποιήσιν ἐξορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ 2 ἀντυπουργήσιν ἐκείνην τοῦτο, τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, δείξεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα. ὥς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος 134

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι οὗτος ἐν τοῖσι (132, 1) — οἱ παρῆν (132, 2). Ὅτι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους — ἐρρύσατο (132, 2). Ὅτι καὶ μάντιν Ἡλείον — παρὰ βασιλείᾳ (132, 2). Ὅτι Ἀτόσση τῇ τοῦ Κύρου (133, 1) — φέροντα (133, 2) καὶ ἡγήσατο τὴν ἐς Ἑλλάδα ἀφίξιν Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXVI–XXIX cf. Suid.

T 4 Eust. Dion. 213 ad locum se refert || 5 ib. 419 κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον ἤκουσαν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι Ἑλλήνων (scil. οἱ Ἀργεῖοι) || 13–19 Suid.: v. quae ad 129, 1 laudavimus; cf. Const.

1 δυοῖν M Ald. δοῖων T || 2 Κροτωνιῆται ἱητροὶ οὐκ ἤκιστα M | εὐδοκίμησαν — 3 ἱητροὶ haplogr. om. C || 3 ἐγένετο — 5 πρῶτοι secl. Abicht, locum suspicatur Do- watur BCO 10, 1965, 145ss., sed v. Eust.; verba ad Κυρηναῖοι retinent Stein Le- grand cetera interpolata censentes | ὧν om. M | ὅτι MSV | ἐλέγοντο — 4 εἶναι] εὐδοκίμησαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑ. εὐφημίζοντο S || 4 δέ²] δὴ C | τοῦτον om. ABCT || 5 Ἑλλήνων πρῶτοι V πρῶτοι Ἑλλήνων Eust. | δὴ] δὲ CDRV om. M || 7 γεγόνεε Const. γέγονε M | τοῦ ἐς ABCTMP Const. τούτον τοὺς rell. || 8 ἱατρούς T || 9 ἰῶντο om. M | ἀνασκολοπιεῖσθαι ABCTMP Const. ἀνασκολοπιζεσθαι rell. | διότι] ὅτι ABCTMP Const. | ὑπὲρ T | ἱατροῦ T || 10 ἐσώθησαν RV Const. || 11 ἐπισπόμενον Πολυκράτει M Πολυκράτει ἐπισπώμενον Tp (ut vid.) Ald. || 12 πρῆγμα] χρῆμα Const. | Δημοκλήδης C | παρὰ τῷ βασιλεί M Ald. || 15 δὴ] οὐν M || 16 δέ] δὴ Suid. || 17 Δημοκλήδην Suid. | ἐπέδειξε ABM Const., Suid. | ἐξορκεῖ MS Ald. | μὴν M Ald. || 18 ἀντυπουργήσαι M | τούτῳ coni. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 9 | τὸ] δ AB Const., Suid. || 19 ἐς ABC Const. om. rell. | μιν μετὰ ταῦτά μιν DRV

ὕγιέα ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκλήδεος ἡ Ἄτοσσα
 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιόνδε· ὦ βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν
 τοσαύτην κάθησαι οὔτε τι ἔθνος προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι.
 2 οἰκὸς δ' ἐστὶ ἄνδρα καὶ νέον καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπότην φαίνεσθαι
 τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται. 5
 ἐπ' ἀμφοτέρω δέ τοι φέρει ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπι-
 στέωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προεστέωτα καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμῳ μὴδὲ
 3 σχολὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιτο ἔργον, ἕως
 νέος εἰς ἡλικίην· αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες,
 γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνον- 10
 4 ται· ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ γύναι,
 πάντα, ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσεις, εἰρηκας· ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι
 ζεύξας γέφυραν ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέραν ἡπείρου ἐπὶ Σκύθας
 5 στρατεύεσθαι, καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνου ἔσται τελεύμενα· λέγει Ἄτοσσα,
 τάδε ὄρα, νῦν ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην ἵεναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὰν 15
 σὺ βούλῃ, ἔσσονται τοι. σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπιθυ-
 μέω γὰρ λόγῳ πυνθανομένη Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι θεραπαίνας καὶ
 Ἀργείας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ἐπιτηδεότατον ἀν-
 δρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι τοῦτον,
 6 ὃς σευ τὸν πόδα ἐξήισατο· ἀμείβεται Δαρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι 20

AB C TM P(p) DR SV

Αὐξανομένῳ — ἀπαμβλύνονται (134, 3) exc. Stob. floril. CXVI 45

T 9 Schol. Hom. Od. β 315 αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνονται καὶ τῆς
 λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαληνόν, καὶ Ἡρόδοτος· αὐξανομένῳ — φρένες.
 Eust. Od. 1447 (ad β 315) λέγει . . . καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι αὐξομένῳ — συγγηράσκουσιν

11 Suid. διδαχῇ· ἀντὶ τοῦ 'διδασκαλίᾳ', Ἡρόδοτος γ'

1 ἀπεδέξατο M Ald. || 3 τοσαύτη A^{ac} | κάθησαι PDRSV || 4 οἰκὸς TSV | δεσπό-
 την μεγάλων TPp Ald. || 6 συμφέρει cod. Askewianus post φέρει add. τὸ supra
 lin. A² || 7 προεστέωτα ABDRSV || 8 ἐπιβουλεύουσί V ἐπιβουλεύσασιν D || 9 ἡς
 vel ἥς Mp^{ac}S Ald. | αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι ABCTP Eust. αὐξανομένῳ γὰρ
 τῷ σώματι MDRSV Stob. Schol. Hom. αὐξανομένου τοῦ σώματος (cf. infra)
 Stobaei cod. S, v. grammaticam meam 168 | συναυξάνονται Schol. Hom. Eust. |
 καὶ αἱ om. Stob. || 10 γηράσκοντος (cf. supra) Stobaei cod. S | γηράσκουσι R |
 καὶ ἐ καὶ ἐς M Ald. | εἰς τὰ πρήγματα Stob. | πάντα om. Stob. | ἀμβλύνονται
 Stob. ἀπλᾶμβλύνονται RV || 11 διαδοχῆς DSV v. Suid. | ἀμείβεται CM Ald. ||
 12 πάντα σύ, ἀπερ con. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | εἰρηκα T | ἐγὼ γὰρ
 om. M | γὰρ om. T || 13 ζεύξαι M Ald. | τῆσδε] δὲ M Ald. | ἐπὶ Σκύθας om. M ||
 14 καὶ ταῦτα — 16 στρατεύεσθαι] Ἄτοσσα δὲ οὕτω ἔφη M om. T¹ | τελεύμενα T² DR^c |
 λέγει δὲ Ald. || 15 ἐς] ἐπὶ TMPDRSV | μὲν om. T² DRV || 16 βούλει T² DR^c |
 στρατεύεσθαι D || 18 Ἀργείους D | Ἀττικὰς τε καὶ DRSV | ἄνδρας R | ἐπιτη-
 δεότατον TMPp Ald. || 19 δειξάι ABDRSV | τι SV | καταγήσασθαι DRV ||
 20 ἀμείβετο DR | τοι om. TM

δοκέει τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατασκόπους μοι δοκέει
 Περσέων πρῶτον μὲν ἄμεινον εἶναι ὁμοῦ τούτῳ, τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς
 αὐτούς, οἱ μαθόντες καὶ ἰδόντες ἐξαγγελέουσι ἕκαστα αὐτῶν ἡμῖν· καὶ
 ἔπειτα ἐξεπιστάμενος ἐπ' αὐτοὺς τρέψομαι.' ταῦτα εἶπε καὶ ἅμα ἔπος τε
 5 καὶ ἔργον ἐποίησε. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων 135
 ἄνδρας δοκίμους πεντεκαίδεκα ἐνετέλλετό σφι ἐπομένους Δημοκῆδεϊ
 διεξελεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τε μὴ διαδρῆσεται σφεας
 ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάντως ὀπίσω ἀπάξωσι. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις 2
 ταῦτα, δεύτερα καλέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα ἐδέετο αὐτοῦ, ὅπως ἐξηγησάμε-
 10 νος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι ὀπίσω ἦξει· δῶρα δὲ
 μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλα λα-
 βόντα ἄγειν φὰς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν· πρὸς δὲ ἐς τὰ δῶρα
 ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι πλήσας ἀγαθῶν παντοίων, τὴν ἅμα οἱ
 πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοί, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου 3
 15 ἐπαγγέλλετο οἱ ταῦτα, Δημοκῆδης δὲ δείσας, μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρεῖος,
 οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέετο, ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χῶ-
 ρην ἔφη καταλείπειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι, τὴν μέντοι ὀλκάδα,
 τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι
 ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα ὁ Δαρεῖος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Eust. II. 741 (ad I 137) ἰστέον . . . ὅτι πρὸς ὁμοιότητα τοιαύτης δωροφόρου
 ῥῆδος ἔστι παρακατέχειν καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος, ὡς Δαρεῖος Δημοκῆδεϊ ὀλκά-
 दा δῶρων ἔφη — παντοίων

48. Eust. II. 1182 (ad T 242) τοῦτο . . . ὁμοίων ἐστὶ τῷ 'ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον', ἅπερ
 Ἡρόδοτος ζηλώσας φησί· ταῦτα — ἐποίησεν

1 μοι] μὲν μοι D || 2 μὲν om. ABCTMP | ὁμοῦ om. M | τούτῳ τῷ] τούτῳ
 τῷ p τούτῳ M || 3 ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἕκαστα ἡμῖν C ἐξαγγαλέουσι ἡμῖν ἕκαστα
 αὐτῶν T ἐξαγγελέουσι ἕκαστα ἡμῖν αὐτέων M ἕκαστα αὐτῶν ἐξαγγελέουσι ἡμῖν
 Pp Ald. ἕκαστα ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἡμῖν DRSV || 4 ἐπ'] ἐς D | ἔπος — 5 ἡμέρη
 haplogr. om. TM | ἔπος τε DRSV Eust. τ' ἔπος τ' ἔφα AP τ' ἔπος τ' εἶπε Cp
 ἔπος τ' εἶπε P || 7 διαδρῆσεται Mp Ald. || 8 ἀπάξουσι PDRSV subiunctivum
 intellige: 'ut . . . si ulla ratione fieri poterit' (quod e contrario opponitur indicativo
 διαδρῆσεται, cf. Kuehner-Gerth II 376 n. 4) || 9 αὐτὸν καλέσας DRSV || 10 ἐπιδεί-
 ξας ABMRV ἐπιλέξας D | τῇσι RV || 11 ἐπιπλα λαβόντα] ἐπιπλαβόντα T om. M ||
 12 φὰς] σφὰς A φὰς sub obelo in mg. A² | πολλαπλήσια ABR || 13 συμβαλέεσθαι
 ABC συμβαλλέεσθαι M Ald. συμβαλεῖσθαι Eust. | πάντων ABCT ἀπάντων M
 παντοίων Eust. rell. || 14 πλεύσασθαι C^o RSV || 15 ἀπαγγέλλετο DRSV | εὖ] ε pro-
 pos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 16 πάντως TM Ald. || 17 κατα-
 λείπειν DRSV | σφέα] v. grammaticam meam 106 | ἔχη ABCTM^o || 18 οἱ M Ald.
 ὁ cett. | ἐπαγγέλλετο ABCP^{ms} p ἐπηγγέλλετο T ἐπαγγέλλετο M ἐπαγγέλλεται
 DRSV om. Pⁱ || 19 τούτῳ om. M | ἀπέστειλε DRSV

- 136 θάλασσαν. καταβάντες δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν
αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα δὲ αὐτῇσι καὶ γαυλὸν μέγαν
παντοίων ἀγαθῶν· παρσκευασμένοι δὲ πάντα ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα,
προσίσχοντες δὲ αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐθηεύντο καὶ ἀπεγράφοντο, ἐς
δὲ τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ ὀνομαστότατα θεησάμενοι ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας 5
2 ἐς Τάραντα. ἐνθαῦτα δὲ ἐκ Κρητῶνης, γῆς Δημοκίδεος, Ἀριστοφιλίδης
τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια παρέλυσεν τῶν Μηδικέων
νεῶν, τοῦτο δὲ αὐτοὺς τοὺς Πέρσας εἰρξε ὥς κατασκόπους δῆθεν ἐόντας·
ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκίδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται.
ἀπιγμένον δὲ ἤδη τούτου ἐς τὴν ἐωντοῦ ὁ Ἀριστοφιλίδης ἔλυσεν τοὺς Πέρ- 10
137 σας καί, τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. πλείοντες δὲ ἐνθεῦτεν οἱ
Πέρσαι καὶ διώκοντες Δημοκίδεα ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα, εὐρόντες
2 δὲ μιν ἀγοράζοντα ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν καταρ-
ρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα προῖναι ἔτοιμοι ἦσαν, οἱ δὲ ἀντάπτοντό
τε καὶ τοῖσι σκυτάλοις ἔπαιον τοὺς Πέρσας προῖσχομένους ἔπεα τάδε· 15
‘ἄνδρες Κροτωνιῆται, ὁρᾶτε τὰ ποιεέτε· ἄνδρα βασιλέως δροπέτην γενό-
3 μενον ἐξαιρέεσθε. καὶ κῶς ταῦτα βασιλεὶ Δαρείῳ ἐκχρήσει περὶ βροῖσθαι;
κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιεύμενα ἔξει καλῶς, ἣν ἀφέλησθε ἡμέας; ἐπὶ τίνα δὲ
τῆσδε προτέραν στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ προτέραν ἀνδραποδίζεσθαι
4 πειρησόμεθα;’ ταῦτα λέγοντες τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὦν ἐπειθον, 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. γαυλός (γαῦλος Lexx. seriatim conser.)· πλοῖον Φοινίκιον. Hes. γαυλοί· τὰ ποιμενικά τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ Φοινικικά πλοῖα ‘γαῦλοι’. Suid. γαῦλος· . . . ἢ πλοῖόν τι φορητὸν Φοινικικὸν ἢ ἄκατος. Etym. M. 222, 29 λέγεται . . . καὶ τριήρης ‘γαῦλος’ διὰ τὸ πλείστα δέχεσθαι, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν || 15 Λέξ. σκυτάλοις (σκατάλαις b n v x)· ῥάβδοις. Suid. σκατάλαι· στρογγύλα καὶ λεία ξύλα· παρὰ δὲ Ἡρόδοτον ῥάβδος. id. s. v. σκύταλον· Ἡρόδοτος· καὶ — Πέρσας

1 οὗτοι PDRSV οὗτοι M | καὶ ἐκ Φοινίκης DRSV || 2 αὐτοῖσι R | γαῦλον R Et. M. edd., cf. Lexx. || 3 παρσκευασάμενοι PDRSV || 4 προῖσχοντες DRSV | αὐτῇ M Ald. | θειεύντο RSV θεῖεύντο D | καὶ ἀπεγράφοντο om. M || 5 ὀνομαστά ABC TP οὐνομαστά Mp Ald. || 6 Κρητῶνης, γῆς scripsi Κρηστῶνης τῆς ABC TMP^c Κρότωνος τῆς P^{ac}DR²SV Κρότωνος τῆς R¹, cf. quae ad I 57, 1. 3 adnotavimus; ῥηστῶνης τῆς (cod. Askewianus) coniectura est iudicanda χρηστῶνης τῆς coni. Ahrens χρησιμοσύνης τῆς coni. Herold μηχανῆς τῆς coni. Erbse Glotta 39, 1961, 222–224 | Ἀριστοφίλης M || 8 εἰρξε CTMP || 9 ταῦτα οὗτοι M | Κρότωνα] cf. quae ad I. 6 necnon ad I 57, 1 adnotavimus || 10 τούτου ἤδη B τούτου M || 11 τῶν] τὸν R | ἀπέδοκέ D¹V || 15 τε καὶ P^cpDRSV καὶ P^{ac}cett. | ταῖσι σκατάλαις C τῇσι σκατάλῃσι TMP cf. Lexx. || 16 βασιλέως T | δροπέτην M | γινόμενον B || 17 ἐξαιρέεσθαι B^{ac}C^{ac} | καὶ om. ABCTMP || 18 ὑμῖν — ἔξει om. R SV | ἀφέλησθαι B¹ ἀπέλησθε P^cpDRSV, v. grammaticam meam 165 || 19 τῆσδε] ταύτης p Ald. om. R || 20 ταῦτα δὲ DRSV | ἐπειθον RSV

ἀλλ' ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκῆδεα καὶ τὸν γανλόν, τὸν ἅμα ἤγοντο, ἀπαιρεθέντες ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην οὐδ' ἔτι ἐζήτησαν τὸ πρῶ-
 σωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος.
 τοσόνδε μέντοι ἐνετείλατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι κελεύων εἰπεῖν 5
 σφας Δαρεῖω, ὅτι ἄρμοσται τὴν Μίλωνος θυγατέρα Δημοκῆδης γυναῖκα.
 τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος ἦν οὖνομα πολλὸν παρὰ βασιλεί, κατὰ δὲ
 τοῦτό μοι δοκᾷ σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα μεγάλα
 Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρεῖον ἔων καὶ ἐν τῇ ἐωντοῦ δόκιμος. ἀν- 138
 αχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρσαι ἐκπίπτουσι τῇσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυ-
 10 γήν, καὶ σφας δουλεύοντας ἐνθαῦτα Γίλλος ἀνὴρ Ταραντίνος φυχὰς
 ῥυσάμενος ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ τούτων ἔτοιμος ἦν
 διδόναι τοῦτο, ὅ τι βούλοιο αὐτός. Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τά- 2
 ραντα γενέσθαι προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν· ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ
 τὴν Ἑλλάδα, ἦν δι' αὐτὸν στόλος μέγας πλὴν ἐπὶ τὴν Ἰταλίην, Κνιδίους
 15 μόνους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγοντας γίνεσθαι, δοκέων ἀπὸ τούτων
 ἐόντων τοῖσι Ταραντίνουσι φίλων μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι.
 Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε, πέμπας γὰρ ἄγγελον ἐς Κνίδον κατ- 3
 ἀγειν σφέας ἐκέλευε Γίλλον ἐς Τάραντα· πειθόμενοι δὲ Δαρεῖω Κνιδιοὶ
 Ταραντίνους οὐκ ὦν ἐπειθον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν. ταῦτα 4
 20 μὲν νυν οὕτω ἐστάθη, οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπ-
 ίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε προῆγμα κατάσκοποι ἐγένοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολλίων πασέων πρῶ- 139
 τὴν Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην· Καμβύσειω τοῦ
 Κύρου στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον ἄλλοι τε συχνοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον

AB CTM P(p) DR SV

Ὅτι οἱ Πέρσαι οἱ ἀποσταλέντες ἐς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Δαρεῖου μετὰ Δημοκῆδεος
 ἀναχθέντες δὲ ἐκπίπτουσι (138, 1) — ἐς Τάραντα γενέσθαι (138, 2) Const. Porph.
 π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXX. Μετὰ δὲ ταῦτα (¶ solus) Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει
 διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην (139, 1) — ἐξανδραποδίστιος (140, 5) exc. floril. ¶

1 v. quod e grammaticis ad 136, 1 laudavimus || 15 Suid. et Bekk. Anecd. 439
 ἀποχρᾶν· ἐξαρκεῖν· Ἡρόδοτος

1 τε om. TM | γανλόν R | τόν³ ἦν M | ἤγοντο CTMP ἤγον D || 2 ἀπαιρεθέντες
 ABCTM | οὐδέτι vel οὐδέ τι CTMDRSV | ἐζήτησαν τῷ RV ἐζητήσαντο B ||
 4 κελεύων om. M || 5 Δημοκῆδης — 6 ἦν om. C | γυναῖκα Δημοκῆδης M || 6 δέ] δὴ M Ald. || 9 ἐκπίπτουσι TM Ald. || 10 Ταραντίνος] παρὰ τίνος C || 12 τούτω
 TMD^c Ald. || 15 μόνους BD || 16 δὴ τὴν S δὲ τὴν DRV om. cett. || 19 προσφέ-
 ρειν M Ald. || 20 ἐστάθη] ἐπρήχθη ABCTMP quod mihi interpretamentum esse
 videtur vocis difficilioris | ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀσίας p Ald. || 23 Ἑλληνίδα TM
 Ald. || 24 ἐς — p. 342, 1 Ἑλλήνων] ἀπύκοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον M ἀπύκοντο ἐς τὴν
 Ἑλλάδα T ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπύκοντο τῶν Ἑλλήνων ¶

ἀπίκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὡς οἰκός, κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι, οἱ δὲ τινες καὶ αὐτῆς τῆς χώρης θηταί· τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ Αἰάκειος
 2 Πολυκράτεος τε ἐὼν ἀδελφεός καὶ φεύγων ἐκ Σάμον. τοῦτον τὸν Συλο-
 σῶντα κατέλαβεν εὐτυχίη τις τοιήδε· λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλλόμενος
 πυρρὴν ἡγόραζε ἐν τῇ Μέμφι. ἰδὼν δὲ αὐτὸν Δαρεῖος δορυφόρος τε ἐὼν 5
 Καμβύσεω καὶ λόγον οὐδενός κω μεγάλου ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος καὶ
 3 αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν ὁρῶν τὸν Δαρεῖον μεγάλως ἐπι-
 θυμέοντα τῆς χλανίδος θείη τύχῃ χρεώμενος λέγει· 'ἐγὼ ταύτην πωλέω
 μὲν οὐδενός χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως
 τοι.' αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος παραλαμβάνει τὸ εἶμα. ὁ μὲν δὲ Συλοσῶν 10
 140 ἠπίστατο τοῦτό οἱ ἀπολωλέναι δι' εὐνηθίην. ὡς δὲ τοῦ χρόνου προβαίνον-
 τος Καμβύσης τε ἀπέθανε καὶ τῷ μάγῳ ἐπανέστησαν οἱ ἑπτὰ καὶ ἐκ τῶν
 ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιλείην ἔσχε, πυνθάνεται ὁ Συλοσῶν, ὡς ἡ βασιλείη
 περιελήλυθι ὡς τοῦτον τὸν ἄνδρα, τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ
 δεηθέντι τὸ εἶμα. ἀναβὰς δὲ ἐς τὰ Σοῦσα ἰζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασι- 15
 2 λέος οἰκίων καὶ ἔφη Δαρείου εὐεργέτης εἶναι. ἀγγέλλει ταῦτα ἀκούσας ὁ
 πνιουρὸς τῷ βασιλεί· ὁ δὲ θωμάσας λέγει πρὸς αὐτόν· 'καὶ τίς ἐστι
 Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεῦμαι νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων;
 ἀναβέβηκε δ' ἡ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν, ἔχω δὲ χρέος, ὡς εἰπεῖν,
 οὐδὲν ἄνδρὸς Ἑλλήνος· ὅμως δὲ αὐτὸν παράγαγε ἔσω, ἵνα εἰδέω τί θέλων 20
 3 λέγει ταῦτα.' παρῆγε ὁ πνιουρὸς τὸν Συλοσῶντα, στάντα δὲ ἐς μέσον
 εἰρώτων οἱ ἐρμηνέες, τίς τε εἶη καὶ τί ποιήσας εὐεργέτης φησὶ εἶναι βασι-

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐξανδραποδίστιος (140, 5)
 floril. A B

1 εἰκός MSV A B | στρατευόμενοι οἱ δὲ κατ' ἐμπορίην D κατ' ἐμπορίην στρατευό-
 μνοι ABCTMP A B || 2 Αἰάκειος C Αἰακαῖος TM Ald. || 3 ἐὼν om. A B || 4 κατέ-
 ἔλαβε A | τις τοιήδε] τοιήδε A τοιάδε B τοιήδε τις M Ald. | περιβαλλόμενος TMP
 Ald. || 5 πυρρὴν D B πυρρὴν A rell. | ὦν A B || 6 πω B πον A | μεγάλου om. A
 hab. B rell. || 7 ὁρῶν CTMPDRSV ὁρῶν A B rell. || 8 χρεώμενος A χρεόμε-
 νος P B χρεώμενος B rell. || 9 οὕτω DRV τοῦτο S οὕτω A B rell. | δεῖ δὲ CT ||
 10 σοι RV τοι A B rell. | αἰνέσας δὲ DRSV αἰνέσας A B rell. | ὁ¹ om. M || 11 οἱ
 τοῦτο PDRSV A τοῦτό οἱ B rell. | εὐνηθίην ABCTMA B | παραβαίνοντος C ||
 12 τε] δὲ V | ἐκ om. A hab. B rell. || 13 βασιλείην A B | ὁ om. A hab. B rell. |
 βασιλείη A B || 14 περιελήλυθε D περιελήλυθει M περιελήλυθοι A B rell. | ὡς AB
 CT B ἐς MPDRSV A, cf. II 121 ε 4; 135, 6, IV 125, 1 | ἐν Αἰγύπτῳ ἔδωκε DRSV
 ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ A B rell. || 15 ἰζετο M | τῶν τοῦ A B || 15.16 βασιλέως οἰκίων A¹ A B
 βασιλείων M || 16 εὐεργέτην A εὐεργέτης B rell. | ἀγγέλλει CD¹ RV ἀναγγέλλει
 TMP Ald. || 16-17 ὁ πνιουρὸς ἀκούσας DRSV ἀκούσας ὁ πνιουρὸς A B rell. ||
 17 θωμάσας TM | αὐτόν] ἐωντόν TM Ald. || 18 ᾧ] δν M Ald., v. grammaticam
 meam 110 || 19 δ' ἡ AB B δὲ CT A δὲ rell. || 19-20 ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν οὐδὲν
 ABCT ἐγὼ χρέος ὡς εἰπεῖν οὐδὲν D ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν M ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν
 οὐδὲν B ἔχω δὲ χρέος οὐδὲν εἰπεῖν A || 20 Ἑλλήνος ἄνδρὸς M | παράγαγε D A B
 παράγαγε rell. || 21 εἰς B ἐς A ABCTMPDR om. SV || 22 εἰρώτεον B² TM
 ἡρώτεον CP εἰρώτων A B B¹ rell. | φησὶ εἶναι βασιλέως T φησὶ εἶναι βασι-
 λέος DRV εἶναι φησὶ βασιλέως A B φησὶ βασιλῆος εἶναι M

λέος. εἶπεν ὦν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ περὶ τὴν χλανίδα γενόμενα, καὶ ὡς αὐ-
 τὸς εἶη κείνος ὁ δούς. ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Δαρεῖος· ὦ γενναιότατε ἀν- 4
 ὄρων, σὺ κείνος εἷς, ὃς ἐμοὶ οὐδεμίαν ἔχοντί κω δύναμιν ἔδωκας, εἰ καὶ
 σμικρά, ἀλλ' ὦν ἴση γε ἡ χάρις ὁμοίως, ὡς εἰ νῦν κοθέν τι μέγα λάβοιμι,
 5 ἀνθ' ὧν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι, ὡς μὴ κοτέ τοι μεταμε-
 λήσῃ Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος εὖ ποιήσαντι· λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλο- 5
 σῶν· ἐμοὶ μήτε χρυσόν, ὦ βασιλεῦ, μήτε ἄργυρον δίδον, ἀλλ' ἀνασώσα-
 μενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, τὴν νῦν ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκρά-
 τεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτῳ ἔχει δοῦλος ἡμέτερος — ταύτην μοι δὸς
 10 ἄνευ τε φόνον καὶ ἐξανδραποδίσιος· ταῦτα ἀκούσας Δαρεῖος ἀπέστελλε 141
 στρατιήν τε καὶ στρατηγὸν Ὀτάνεα ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ γενόμενον ἐντειλά-
 μενος, ὅσων ἐδείχθη Συλοσῶν, ταῦτά οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβὰς δὲ
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτάνης ἔστελλε τὴν στρατιήν.

Τῆς δὲ Σάμου Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίον εἶχε τὸ κράτος ἐπιτροπαίην 142
 15 παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν, τῷ δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομέ-
 νῳ γενέσθαι οὐκ ἐξεγένετο. ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος 2
 θάνατος, ἐποίησε τοιαῦτα· πρῶτα μὲν Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἰδρύσατο καὶ
 τέμενος περὶ αὐτὸν οὗρισε τοῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ προαστίῳ ἐστὶ· μετὰ δέ,
 ὡς οἱ ἐπεποίητο, ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀστῶν ἔλεξε, τάδε
 20 ἐμοί, ὡς ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος 3
 ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν· ἐγὼ δέ, τὰ τῷ πέλας
 ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω· οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης
 ἤρεσκε δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἐωντῷ οὔτε ἄλλος, ὅστις τοιαῦτα ποιεῖ.

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐξανδραποδίσιος (140, 5)
 floril. A²

1 εἶπε A | οὐν A² om. M || 2 ὁ Δαρεῖος DRSV Δαρεῖος A² rel. || 3 εἰ AB
 CTMPD^cS ἢ D^{ac}RV A² | ἐμοὶ οὐδεμίαν D οὐδεμίαν ἐμοὶ M οὐδεμίαν p Ald. |
 κω δύναμιν ἔχοντι D || 4 ὁμοίως ὡς om. DRSV hab. A² rel. | εἰ] ἢ SV || 5 ἀνθ'
 ὦν] v. grammaticam meam 38 | ἄπλετον om. A² | ποτέ A² | τοι] τι R | μετα-
 μελήσει ABP litteris ei litt. η suprascr. A man. rec. μεταμελήσοι T² κατα-
 μελήσει C μεταμελήσῃ A rel. || 7 ὦ βασιλεῦ μήτε χρυσόν M || 8 δὸς om. SV A²,
 secl. Hude, imperat. δὸς necesse est hic appareat resumptionis causa (lin. 9) |
 τοῦ om. SV | μοῦ A² ἐμοῦ A rel. | Πολυκράτῳ A Πολυκράτους A² || 9 Ὀροίτῳ M
 Ὀροίτῳ A² | ταύτην — 10 ἐξανδραποδίσιος om. RSV || 10 τε om. A² hab. A rel. |
 ἀπέστελε C ἀπέστειλε TMP^p Ald. || 12 ὁ Συλοσῶν PDRSV || 13 θάλατταν M ||
 14 Μαιάνδρος CTM Ald. | ὁ om. PDRSV | ἐπιτροπαίην] ai ex corr. D ἐπιτρο-
 πείην AB ἐπιτροπεύειν CTMP || 16 ἐξαγγέλθη M || 18 προαστίῳ CTM Ald. προ-
 αστείῳ rel. || 19 οἱ om. ABCTM | ἐκκλησίαν ABCTM | ἔλεγε DRSV || 20 ἐμοί,
 ὡς] ὁμοίως M Ald. || 21 καὶ — ἄρχειν om. D, in mg. suppl. D² | δέ om. SV | τὰ
 τῷ] ταντῷ DRSV || 22 ἐπιπλήσω R ἐπιπλήσσων D² || 23 ἤρεσκε C | δς SV |
 τοιαῦτα] ὅμοια M

- Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν
 4 ἀρχὴν τιθεὶς ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύω. τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα
 ἔμεωντῶ γενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημάτων ἐξαίρετα ἐξ
 τάλαντά μοι γενέσθαι, ἱερωσύνην δὲ πρὸς τούτοις αἰρεῖσθαι αὐτῷ τ' ἐμοὶ
 καὶ τοῖσι ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ γινομένοις τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, τῷ αὐτὸς τε 5
 5 ἱρὸν ἰδρυσάμεν καὶ τὴν ἑλευθερίην ὑμῖν περιτίθῃμι.' ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι
 Σαμίοις ἐπαγγέλλετο, τῶν δὲ τις ἐξαναστὰς εἶπε· 'ἀλλ' οὐδ' ἄξιός ἐστι
 σύ γε ἡμέων ἄρχειν γεγονώς τε κακῶς καὶ ἐὼν ὄλεθρος, ἀλλὰ μάλλον,
 143 ὅπως λόγον δώσεις, τῶν μετεχείρισας χρημάτων.' ταῦτα εἶπε ἐὼν ἐν
 τοῖσι ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ οὖνομα ἦν Τελέσαρχος. Μαιάνδριος δὲ νόῳ 10
 λαβὼν, ὡς εἰ μετήσει τὴν ἀρχήν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστή-
 σεται, οὐδ' ἂν τι ἐν νόῳ εἶχε μετιέναι αὐτήν, ἀλλ' ὡς ἀνεχώρησε ἐς τὴν
 ἀκρόπολιν, μεταπεμπόμενος ἕνα ἕκαστον ὡς δὴ λόγον τῶν χρημάτων
 2 δώσων συνέλαβε σφεας καὶ κατέδησε. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο, Μαιάνδριον δὲ
 μετὰ ταῦτα κατέλαβε νοῦσος· ἐλπίζων δὲ μιν ἀποθανέσθαι ὁ ἀδελφεός, 15
 τῷ οὖνομα ἦν Λυκάρετος, ἵνα εὐπετεστέρως κατάσχη τὰ ἐν τῇ Σάμῳ
 πρήγματα, κατακτείνει τοὺς δεσμώτας πάντας· οὐ γὰρ δὴ, ὡς οἴκασι,
 ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι.
 144 Ἐπειδὴ ὦν ἀπίκοντο ἐς τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι κατάγοντες Συλοσῶντα,
 οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταίρεται ὑπόσπονδοί τε ἔφασαν εἶναι ἔτοιμοι οἱ 20
 τοῦ Μαιανδρίου στασιῶται καὶ αὐτὸς Μαιάνδριος ἐκχωρῆσαι ἐκ τῆς νή-
 σου. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοις Ὀτάνεος καὶ σπεισασμένου τῶν Περ-
 σέων οἱ πλείστου ἄξιοι θρόνους θέμενοι κατεναντίον τῆς ἀκροπόλιος
 145 ἐκαθέατο. Μαιανδρίῳ δὲ τῷ τυράνῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος, τῷ

AB C TM P(p) DR SV

9 Eust.: v. ad 110 || 24 Lex. Vindob. 123 'μάργος' ὁ μαινόμενος ἢ ὁ ἔτοιμος
 εἰς θυμὸν· Ἡρόδοτος· τῷ τυράνῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος

1 ἐξέπληρωσε M | μοῖραν D || 2 τοσαῦτα D || 3 ἔμεωντοῦ M | γεγενῆσθαι TM
 Ald. || 4 ἱερωσύνην M Ald. | ἱερωσύνην RV | δέ] τε DRSV | ἐμοὶ τε αὐτῷ DR
 SV || 5 τοῖς DRV | τῷ] τὸ D || 6 καὶ αὐτὸς τὴν DRSV || 7 ἐπαγγέλλετο DRSV
 ἐπαγγέλλετο C | ἐπαγγέλλετο Ald. | ἐπαγγέλλετο M | τῶν] τῷ ABCTMP | εἰ codd. ||
 8 ἡμῶν DRV | κακῶς TMPD^oRSV || 9 δώσης V | δόσης R | δώσεις Eust. rell. |
 ὦν Eust. || 10 δέ om. C || 12 οὐδ' ἐτι D¹ | οὐδ' ἐτι S || 14 συνέλαβανέ M | ἐδέ-
 ατο D || 15 νοῦσος κατέλαβε M | ἀδελφός T || 16 ἦν M Ald. | εὐπετεστέρως A^{so} ||
 17 πάντας om. RSV | εἰκόασι M Ald. || 18 ἐβουλέατο] v. quod ad I 4, 2 adnota-
 vimus | εἶναι om. C || 19 ἐπεὶ δὲ ABCTM || 20 οὔτε] αἰεὶ τε DRSV | τι B¹CM
 Ald. | χεῖρά σφιν R | χεῖρα σφίσι DSV | ἀνὰ τ' αἰείρετο DR | ἀνὰ τ' εἰρετο SV |
 ἔτοιμοι om. PDRSV | οἱ <τε> dubitans Stein || 21 στρατιῶται ABCTM | ἐκχω-
 ρήσας Mp Ald. || 22 Ὀτάνεω Pp Ald. || 23 κατεναντίων R || 24 ἐκαθέατο P^cpDRSV,
 v. grammaticam meam 164 | ἀδελφός M

οὐνομα ἦν Χαρίλεως· οὗτος δ' τι δὴ ἐξαμαρτῶν ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο· καὶ
 δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησόμενα καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης,
 ὡς εἶδε τοὺς Πέρσας εἰρηναίως κατημένους, ἐβόα τε καὶ ἔφη λέγων
 Μαιάνδριω θέλειν ἐλθεῖν ἐς λόγους. ἐπακούσας δὲ ὁ Μαιάνδριος λύσαντας 2
 αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἐωυτόν. ὡς δὲ ἄχθη τάχιστα, λοιδορέων τε καὶ
 κακίζων μιν ἀνέπειθε ἐπιθέσθαι τοῖσι Πέρσησι λέγων τοιάδε· ἔμὲ μὲν,
 ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ἐόντα σεωυτοῦ ἀδελφεὸν καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον
 δεσμοῦ δῆσαι γοργύρῃ ἡξίωσας, ὁρέων δὲ τοὺς Πέρσας ἐκβάλλοντάς τέ
 σε καὶ ἄνοικον ποιέοντας οὐ τολμᾶς τίσασθαι, οὕτω δὴ τι ἐόντας εὐπετέας
 10 χειρωθῆναι; ἀλλ' εἴ τοι σύ σφεας καταρρώδηκας, ἐμοὶ δὲ τοὺς ἐπικού- 3
 ρους, καὶ σφεας ἐγὼ τιμωρήσομαι τῆς ἐνθάδε ἀπίξιος· αὐτὸν δὲ σε ἐκπέμ-
 ψαι ἐκ τῆς νήσου ἑτοιμός εἰμι.' ταῦτα δὲ ἔλεξε ὁ Χαρίλεως· Μαιάνδριος 146
 δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπ-
 ικόμενος ὡς δόξαι τὴν ἐωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλέως, ἀλλὰ
 15 φθονήσας μᾶλλον Συλοσῶντι, εἰ ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον
 τὴν πόλιν. ἐρεθίσας ὦν τοὺς Πέρσας ἤθελε ὡς ἀσθενέστατα ποιῆσαι τὰ 2
 Σάμια πρήγματα καὶ οὕτω παραδιδόναι εὖ ἐξεπιστάμενος, ὡς παθόντες
 οἱ Πέρσαι προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι εἰδώς τε ἐωυτῷ
 ἀσφαλέα ἔκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου τότε, ἐπεὰν αὐτὸς βούληται· ἐπε-
 20 ποίητο γάρ οἱ κρυπτὴ διωρυξ ἐκ τῆς ἀκροπόλιος φέρονσα ἐπὶ θάλασσαν.
 αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου, τοὺς δ' ἐπικούρους πάν- 3
 τας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως καὶ ἀναπετάσας τὰς πύλας ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας
 οὔτε προσδεκομένους τοιοῦτον οὐδὲν δοκούντάς τε δὴ πάντα συμβεβάναι.

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 145, 1 Γόργυρα τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα B³

2 Λέξ. γοργύρη (γοργύνη Lexx. seriatim conscr.)· δεσμοκτήριον ὑπόγειον. *Ἡεροστ.*
 γοργύρα· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα . . . ἔστι καὶ παρ' Ἡεροδότῳ ἐν γ'. *Suid.* γοργύνη·
 δεσμοκτήριον ὑπόγειον . . . γόργυρα· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρό-
 δοτος καὶ ἄλλοι || 13 *Thom. Mag.*: v. ad I 212, 3

1 Χαρίλῃος DS Χαρίλλος RV (e ΧΑΡΙΛΑΟΣ ortum censet Legrand) | γοργύρῃ M ||
 2 τότε om. DRSV | γοργύνῃς C cf. Lexx. || 3 εἰρηνέως B | καὶ om. M || 6 κακίζων τέ
 μιν M || 6 τῇσι V || 8 δήσας γοργύνῃς C (cf. Lexx.) | δήσας γοργύρης ABTMP | δέ] |
 τε T | τέ om. DRSV || 9 ποιεῦντας DRSV | τολμᾶ C | οὕτω δὴ τοι T om. M ||
 10 τοι] τι B¹ Mp^c Ald. | καταρρώδησας C || 11 δέ] τε M Ald. || 12 δέ om. TPDR
 SV | Χαρίλῃος DRSV || 14 βασιλέως C βασιλῆος S || 15 ἀπολάμψεσθαι M Ald.
 ἀπολάμψεσθε C || 16 ἔθελε M Ald. | ὡς] ἐς RSV || 18 κακῶς πάρος ἐμπικρανέ-
 σθαι DP^{ms} κακῶς πάρος ἐμπικρανέεσθαι RSV κακῶς προσεμπικρανέεσθαι P^p
 vocem κακῶς glossam iudico ad difficile πάρος adiunctum || 19 ἐκ τῆς νήσου
 om. M || 20 διόρυξ D¹ | ἐπὶ] ἐς M || 21 ἐκπλεῖ DRSV || 22 ὀπλίτας M | Χαρίλῃος
 DRSV | καὶ] λαβὼν καὶ M | ἐξῆγε M || 23 τοιοῦτο ABCP τοῦτο TM | δὴ
 om. M

ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἐπίκουροι τῶν Περσέων τοὺς διφροφορευμένους τε καὶ
 4 λόγον πλείστον ἔοντας ἔκτεινον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη
 στρατιὴ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθει, πιεζέμενοι δὲ οἱ ἐπίκουροι ὀπίσω κατ-
 147 ειλήθησαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Οὐτάνης δὲ ὁ στρατηγὸς ἰδὼν πάθος μέγα
 Πέρσας πεπονθότας ἐντολὰς τε, τὰς Δαρειὸς οἱ ἀποστέλλον ἐνετέλλετο, 5
 μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίον μήτε ἀνδραποδίζεσθαι ἀπαθέα τε κακῶν
 ἀποδοῦναι τὴν νῆσον Συλοσῶντι, τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος
 ἐπελανθάνετο, ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ πάντα, τὸν ἂν λάβωσι καὶ
 2 ἄνδρα καὶ παῖδα, ὁμοίως κτείνειν. ἐνθαῦτα τῆς στρατιῆς οἱ μὲν τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐπολιόρχεον, οἱ δὲ ἔκτεινον πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον, ὁμοίως 10
 148 ἐν τε ἱρῶ καὶ ἔξω ἱροῦ. Μαιάνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου ἐκπλέει εἰς
 Λακεδαίμονα· ἀπικόμενος δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἀνενικιάμενος, τὰ ἔχων
 ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιάδε· ὅπως ποτήρια ἀργυρεά τε καὶ χρύσεια προθεῖτο,
 οἱ μὲν θεράποντες αὐτοῦ ἐξέσμων αὐτά, ὁ δ' ἂν τὸν χρόνον τοῦτον Κλεο-
 μένῃ τῷ Ἀναξανδρίδῃ ἐν λόγοισι ἐὼν βασιλεύοντι Σπάρτης προηγέ μιν 15
 εἰς τὰ οἰκία· ὅπως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώμαζε τε καὶ
 ἐξεπλήσσετο· ὁ δὲ ἂν ἐκέλευεν αὐτὸν ἀποφέρεισθαι αὐτῶν, ὅσα βούλοιο.
 2 τοῦτο καὶ δις καὶ τρις εἶπαντος Μαιανδρίου ὁ Κλεομένης δικαιοτάτος ἄν-
 δρῶν γίνεται, ὃς λαβεῖν μὲν διδόμενα οὐκ ἐδικαίου· μαθὼν δὲ ὥς ἄλλοισι

AB C TM P(p) DR SV

Μαιάνδριος δ' ἀποδράς (148, 1) — γενέσθαι (148, 2) exc. floril. ¶

1 Λέξ. διφροφορευμένους· φορείς (φορείς Lexx. alphab. conser.) φερομένους. Etym. M. 279, 40 Ἡρόδοτος (Ἡρωδιανὸς scr.) τοὺς Πέρσας φορείς φερομένους διφροφορευμένους. Bachmann Anecd. II 367 Ἡρόδοτος . . . διφροφορευμένους λέγει τοὺς φορείς φερομένους. Hes. διφροφορευμένους· τοὺς φορείς φερομένους. Suid. διφροφορευμένους· Ἡρόδοτος· παρὰ Πέρσαις φορείς φερομένους

1 τε om. M || 2 πλείστον in πλείστοι mut. nescio quae man. A || 2—3 οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοὶ ut vid. M^{ac} || 3 πιεζόμενοι CTMP || 5 πεπονθότας Πέρσας TM | τε del. Krueger, Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 11; conservavi τε 'anacolutice' usurpatum et particula δέ continuatum (cf. Hammer De τε particulae usu Herodoteo Thucydideo Xenophonteo, diss. Lips. 1904, 26) ut II 33, 3, VIII 103, 1 | οἱ om. ABCTM || 6 μήτε¹] μὴ M || 7 τούτων ABD RS V || 8 πάντα τὸν om. M || 9 καὶ παῖδα om. M | κτανέειν T κτενέειν M (aliquid suprascr. litterae ε priori) Ald. || 10 ἔκτανον T || 11 δ' om. ¶ hab. ¶ codd. || 12 καὶ om. M | ἐνενικιάμενος RSV ἐνικιάμενος D ἀνενικιάμενος ¶ rel. || 13 τάδε DM τοιάδε ¶ rel. obelo signatum nihilo in mg. addito A | τε om. AB ¶ || 14 ἀνὰ ¶ | τὸν χρόνον τοῦτον ABCTMP ¶ τοῦτον τὸν χρόνον rel. || 14—15 τῷ Κλεομένῃ τῷ ABCTMP ¶ || 15 Ἀναξίνδρῳ ¶ | λόγοις ¶ λόγοισιν ¶ || 16 οἰκία M Ald. | ἴδοιτο om. M | ὁ Κλεομένης DRSV ὁ δὲ Κλεομένης M Κλεομένης ¶ rel. | ἐπεθώμαζε AB ¶ ἐπεθώμαζε C ἀπεθώμαζε PD^c || 17 ἐξεπλήττετο ¶ ἐξεπλήσσετο ¶ rel. | ὃς δὲ ABCT ὁ δὲ ¶ rel. | ἂν ἐκέλευε A ἀνέκελευεν CTMP ¶ αὐτῶν om. M ¶ | ὅσα ¶ ὅσα ¶ codd. || 18 τοῦτο om. B || 19 ὃς ABCTMP ¶ καὶ S om. D RV | ἐδικαίεν CTMP ἐδικαίου ¶ rel.

διαδιδόνους τῶν ἀστῶν εὐρήσεται τιμωρίην, βὰς ἐπὶ τοὺς ἐφόρους ἄμεινον εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέσῃ ἢ αὐτὸν ἢ ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων κακὸν γένεσθαι. οἱ δ' ὑπακούσαντες ἐξεκίρουν Μαιάνδριον. τὴν δὲ Σάμον σαγηνεύσαντες οἱ Πέρσαι παρέδωκαν Συλοσῶντι ἔρημον ἐοῦσαν ἀνδρῶν. ὅστερῳ μέντοι χρόνῳ καὶ συγκατοίκισε αὐτὴν ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης ἐκ τοῦ ὄψιου ὀνείρου καὶ νοῦσου, ἣ μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα.

Ἐπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένον Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι· ἐν ᾧσιν γὰρ ὁ τε μάγος ἦρχε καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἐπ' ἀνέστησαν, ἐν τούτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην παρεσκευάζοντο. καὶ κως ταῦτα ποιῶντες ἐλάνθανον. ἐπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ 2 ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε· τὰς μητέρας ἐξελόντες γυναῖκα ἕκαστος μίαν προσεξαίρετο, τὴν ἐβούλετο ἐκ τῶν ἐωντοῦ οἰκίων, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, τὴν δὲ μίαν ἕκαστος σιτοποιὸν 15 ἐξαίρετο· ἀπέπνιξαν δὲ αὐτάς, ἵνα μὴ σφῶν τὸν σῖτον ἀναισιμῶσιν. πυνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος καὶ συλλέξας ἅπασαν τὴν ἐωντοῦ δύναμιν 151 ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς, ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐπολιόρκεε φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίας. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος οἱ Βαβυλώνιοι κατωρχέοντο καὶ κατέσκηπτον Δαρεῖον καὶ 20 τὴν στρατιὴν αὐτοῦ, καὶ τις αὐτῶν εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος· 'τί κάθησθε, ὦ 2

AB C TM P(p) DR SV, ad quos a Καὶ συλλέξας ἅπασαν (151, 1) accedit **h** Πυνθόμενος δὲ (τῶντα **h** solus) Δαρεῖος (Βαβυλωνίους καταφρονούντας αὐτοῦ **h** solus) (ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς **h** solus) ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (δὲ ἐκεῖσε τὴν πόλιν **h**) ἐπολιόρκεε (151, 1) — τεκεῖν (151, 2) exc. floril. **h h**

4 Hes. σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος || 15 Eust. Od. 1595 (ad θ 258) τούτων... 'αἰσιμον' μὲν ἐξάπαντος τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, 'ἀναισιμον' δὲ ἴσως τὸ ἀνάπαλιν, ὥς δῆλον ἐκ τοῦ 'τὰς γυναῖκας ἀπέπνιξαν (ἐν πολιορκίᾳ δηλαδή) ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον'. Suid. ἀναισίμον· ἀνήλπισκε, κατεδαπάνη. καὶ 'ἀναισιμον' παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'δαπανᾶν, ἀναλίσκειν'· ἀναισιμῶσι· καταναλίσκωσι· τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι

1 διαδιδόνους scripsi διαδιδοῖ **DRSV** διδόνους **h h** rell. || 2 ἔφη εἶναι **M** || 3 ἡ¹ **PD RSV h h** om. rell. || 4 οἱ πακούσαντες **R** | ἐξεκίρουν — σαγηνεύσαντες haplogr. om. **RV** ἀπέπεμπον **S** | Σάμον om. **D**¹ || 5 οἱ δὲ **S** | ἔρημον om. **T**¹ || 6 συγκατοίκισεν **RSV** || 7 νόσου **RSV** || 9 κάρτα om. **SV** | παρεσκευασμένοι **V** || 10 τὴν om. **PDRSV** || 11 παρεσκευάδατο **CF** παρεσκευάσατο **p** παρεσκευάσαντο **TM** Ald. || 12 μητέρας] γυναῖκας **TM** || 13 μίαν **M** Ald. | τὴν **h** **M** Ald. | οἰκίῶν **M** Ald. || 14 μίαν **M** Ald. | ἕκαστος om. **M** || 15 τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι Suid. ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον Eust. || 16 ὁ om. **h h** | πᾶσαν **ABCTMP** || 17 ἐστρατεύετο **D** || 18 πολιορκίας **h** πολιορκίης **h** codd. || 18–19 τοῦ τείχεος τοὺς προμαχεῶνας **h** τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος **h** codd. || 19 τείχεος **M** | κατορχέοντο **D**¹ || 20 αὐτοῦ om. **h** | κάθησθε **BCTPD**^c **S** κάθησθε **h h D**^c rell. | ὦ om. **h h**

- Πέρσαι, ἐνθαῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι.' τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων οὐδαμᾶ ἐλπίζων
 152 ἂν ἡμίονον τεκεῖν. ἐπὶ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη ὁ Δαρεῖός τε ἤσχαλλε καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα οὐ δυνατὴ ἐοῦσα ἐλεῖν τοὺς Βαβυλωνίους. καίτοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκει ἐς αὐτοὺς 5
 Δαρεῖος, ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύνατο ἐλεῖν σφεας· ἄλλοισί τε σοφίσμασι πειρησάμενος καὶ δὴ καὶ τῷ Κῦρος εἰλέ σφεας, καὶ τούτῳ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδέ σφεας οἷός τε ἦν ἐλεῖν.
 153 Ἐνθαῦτα εἰκοστῷ μηνὶ Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύζου τούτου, ὃς τῶν ἐπὶ ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν μάγον κατελόντων, τούτου τοῦ Μεγαβύζου παιδί 10
 Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τόδε· τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμιόνων μία ἔτεκε. ὥς δὲ οἱ ἐξαγγέλθη καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέφος, ἀπείπας
 2 τοῖσι ἰδοῦσι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα, ὃς κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὰν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ τεῖχος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε εἶναι 15
 ἀλωσίμη δὴ ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε εἰπεῖν καὶ ἔωντῷ τε-
 154 κεῖν τὴν ἡμίονον. ὥς δὲ οἱ ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκεσθαι, προσελθὼν Δαρείου ἀπεπνυθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα ποιεῖται τὴν Βαβυλῶνα ἐλεῖν. πυνθόμενος δέ, ὥς πολλοῦ τιμῶτο, ἄλλο βουλευέται, ὅπως αὐτός τε ἔσται ὁ ἐλὼν αὐτὴν καὶ ἔωντοῦ τὸ ἔργον 20
 ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν Πέρσῃσι αἱ ἀγαθουργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος
 2 τιμῶνται. ἄλλῳ μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι μιν ὑποχειρῆν ποιῆσαι, εἰ δ' ἔωντόν λωβησάμενος αὐτομολήσειε ἐς αὐτούς. ἐνθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἔωντόν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον· ἀποταμῶν

AB C TM P(p) DR SV(b)

12 Bekk. Anecd. 84 βρέφος· ἐπὶ ἀλόγου ζώου, Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 ἐνθαῦτα ὁ Πέρσαι CTMP | ὑμέας M || 2 τις τῶν Βαβυλωνίων MSV om. A § ||
 3 ἂν om. TM p § Ald. hab. A tell. | ἐληλυθότος TM || 4 ἤσχαλλε ACTM || 5 ἐπε-
 ποιήκει A ἐποίκει R ἐποιήκει V || 6 ἐλεῖν] λαβεῖν B² || 7 τοῦτο D¹ RV ||
 7-8 ἀλλὰ γὰρ ἡσφαλισμένοι δεινῶς ἦσαν οἱ Βαβυλώνιοι TM || 9 Μεγαβύζου BC
 TMPDRSV | τούτου om. ABCTM || 10 τούτῳ τῷ ABCTMP | Μεγαβύζου BC
 TMPDRSV || 11 ἡ μή M Ald. || 13 ἰδοῦσι ABCTMP^{ac} p ἰοῦσι P^{ci} δούλοισι P^{ms}
 DRSV | ἐβούλετο C | τοῦ om. A, supra lin. suppl. A man. post. || 15 ταῦτα C |
 φήμην RSV | ἐδόκεε Ζωπύρῳ D || 16 ἀλωσίμη δὴ ἡ scripsi ἀλώσιμος ἤδη ἡ DRSV
 ἀλώσιμος ἡ cett., v. grammaticam meam 103 || 17 ἤδη εἶναι DRSV | τὴν Βαβυ-
 λῶν Vb τὴν Βαβυλῶνα S || 18 Δαρεῖῳ MD Ald. Δαρεῖον DRSV (gen. de verbo
 ἀποπνυθάνεσθαι pendet) || 18-19 εἰ περὶ πολλοῦ ποιεῖται κάρτα ἀπεπνυθάνετο D ||
 20 ἐβουλεύετο ABCTMP || 21 τοῖσι Πέρσῃσι ABCTMP | ἀγαθουργίαι PDRSV |
 εἰς D || 22 νυν] γὰρ M Ald. om. ABC | εἶναι μιν δυνατὸν TM δυνατὸν εἶναι μιν
 Ald. || 22, 23 αὐτοχειρῆν ποιῆσαι ABTM αὐτοχειρῆ ποιῆσαι C Ald. ὑποχειρῆν
 RSV || 24 ἐν - ἔωντόν] ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἐς ἔωντόν b

γὰρ τὴν εἶνα ἐώντοῦ καὶ τὰ ὦτα καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας καὶ
 μαστιγώσας ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δὲ κάρτα βαρέως ἤνεικε ἰδὼν 155
 ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, ἔκ τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας ἀνέβωσέ
 τε καὶ εἵρετό μιν, ὅστις εἶη ὁ λωβησάμενος καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ 2
 εἶπε· ‘οὐκ ἔστι οὗτος ὠνήρ, ὅτι μὴ σύ, τῷ ἐστὶ δύναμις τοσαύτη ἐμὲ δὴ
 ὧδε διαθεῖναι, οὐδέ τις ἄλλοτρίων, ὃ βασιλεῦ, τάδε εἵργασται, ἀλλ’ αὐτὸς
 ἐγὼ ἐμεινωτόν, δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσησι καταγελαῖν.’ ὁ 3
 δ’ ἀμείβετο· ‘ὦ σχετιώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὐνομα τὸ κάλ-
 λιστον ἔθεν φὰς διὰ τοὺς πολιορκεομένους σεωντὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι·
 10 τί δ’, ὦ μάταιε, λελωβημένου σεῦ θᾶσσον οἱ πολέμοιοι παραστήσονται;
 κῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντὸν διαφθείρας;’ ὁ δὲ εἶπε· ‘εἰ μὲν τοι 4
 ὑπερετίθεται, τὰ ἐμὲλλον ποιήσῃ, οὐκ ἂν με περιεῖδες· νῦν δ’ ἐπ’ ἐμεινωτοῦ
 βαλλόμενος ἐπρηξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ, αἰρέομεν Βαβυλῶνα.
 ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχω, αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος καὶ φήσω πρὸς αὐτούς,
 15 ὡς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα. καὶ δοκέω πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω
 τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δέ, ἀπ’ ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω ἐς τὸ τεῖχος, 5
 ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην τῆς σεωντοῦ στρατιῆς, τῆς μηδεμίας ἔσται
 ὥρη ἀπολλυμένης, ταύτης χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας
 πύλας, μετὰ δὲ αὐτὶς ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην ἄλλους μοι τάξον δισχι-
 20 λίους κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης διαλιπὼν
 εἴκοσι ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτισον ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων
 καλεομένας πύλας τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι μηδὲν

AB C TM P(p) DR SV(b)

3 Eust.: v. ad I 86, 6 || 5 id. Od. 1559 (ad ζ 201) ὄρα . . . τὴν σύντομον τῆς
 κόρης ἀντίθεσιν καὶ τὴν ἐπ’ αὐτῇ λύσιν ἐν τῷ ‘. . . οὐκ ἔσθ’ οὗτος ἀνὴρ’ . . . , ὁ
 μιμησάμενος Ἡρόδοτος σχηματίζει καὶ αὐτὸς που ἐν τοῖς κατ’ αὐτὸν οὕτως· οὐκ
 ἔστιν οὗτος ἀνὴρ, ὃ ἐστὶ δύναμις τοσαύτη ὡς τόδε τι ποιῆσαι || 11 Suid. s. v.
 ἐξέπλωσας: Ἡρόδοτος· πῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντὸν (σεαυτὸν v. l.) δια-
 φθείρας ἀντὶ τοῦ ‘ἐξέπλευσας’

1 ἐώντοῦ τὴν εἶνα ABCTP αὐτοῦ τὴν εἶνα M | κόμην Vb || 2 ἤνεικε BCTM ||
 3 ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον DRSV | καὶ ἔκ τε DRSV Eust. | πηδήσας DRSV
 Eust. || 4 τε] τι SV om. ABCTMD || 5 ἀνὴρ DRSV Eust. | ὃ Eust. || 6 οὔτε
 DRSV | τάδε εἵργασται βασιλεῦ DRSV | εἵργασται M Ald. || 9 δι’ αὐτοῦς b |
 πολιορκευμένους RSV | ἐς ἐώντὸν D || 10 δ’ om. ABCTM || 11 πῶς ABCTMPD
 Suid. | ἐξάμβλωσας DRSV, cf. VI 12, 3 | τοι] litterae τ litt. σ supraser. A
 man. rec. || 12 ἐμεινωτοῦ R || 13 βαλλόμενος BMDRSV | ἐπρηξα SV ἐπρηξα b rel. |
 δεήσῃ AB | ἐς Βαβυλῶνα T || 15 ἐπαθὼν ABCTM || 16 τεύξεσθαι RVb | ἐγὼ
 εἰσέλθω SVb^{ac} | ἐσέλθω ἐγὼ D || 17 ἐώντοῦ BDRSV | τῆς οὐδεμίας ABCTP τῇ
 οὐδεμίᾳ M Ald. || 18 ταύτη M Ald. | τὰς RV | Σεμιράμιδος C^{ac} || 19 χιλίους
 CP^{ac} || 20 τῆς Νινίως M^{ac} | διαλείπειν P²pDRSV || 21 καὶ om. M | κάτισσον D |
 Χαλκιδέων M Ald. || 22 πύλας καλεομένας DRSV καλεομένας C || 22—p. 350, 1 τῶν
 ἀμυνόντων μηδὲν M

- 6 [τῶν ἀμνησούντων] μήτε οὗτοι πλὴν ἐγχειριδίων· τοῦτο δὲ ἔαν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην ἰδέως τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος. Πέρσας δὲ μοι τάξον κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας καὶ Κισσίας πύλας· ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένου τά τε ἄλλα ἐπιτρέπονται ἐμοὶ Βαβυλώνιοι καὶ δὴ καὶ τῶν 5 πυλέων τὰς βαλανάγρας· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει, τὰ δεῖ ποιεῖν.
- 156 Ταῦτα ἐντειλάμενος ἦε ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπιστρεφόμενος ὥς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ὁρῶντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι κατέτρεχον κάτω καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλην εἰρώτων, τίς 10 τε εἶη καὶ ὅτεν δεόμενος ἦκοι. ὁ δὲ σφι ἠγόρευε, ὥς εἶη τε Ζώπυρος καὶ αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὴ μιν οἱ πυλουργοί, ταῦτα ὥς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστάς δὲ ἐπ' αὐτὰ κατοικτιζέτο φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τὰ ἐπεπόνθειε ὑπ' ἐόντου, παθεῖν δὲ ταῦτα, διότι συμβουλευσαι οἱ ἀπανιστάναί τὴν στρατιήν, ἐπεῖτε δὴ οὐδεὶς πόρος 15 ἐφαίνετο τῆς ἀλώσιος. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλώνιοι, ἦκω μέγιστον ἀγαθόν, Δαρείῳ δὲ καὶ τῇ στρατιῇ μέγιστον κακόν· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐζεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ
- 157 πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων.' τοιαῦτα ἔλεγε, οἱ δὲ Βαβυλώνιοι

AB C TM P(p) DR SV(b)

Σχόλ. 155, 6 Βαλανάγρα· ἡ κλείς, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν τὴν βάλανον· βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μόχλον σιδήριον, ὃ καλοῦσιν μάγκανον B³

6 Λέξ. βαλανάγρα· κλείς. Hes. βαλανάγρα· κλείς. Etym. M. et Suid. βαλανάγρα· ἡ κλείς || 13 Suid. κατοικτιζέτο· οἴκτου τυχεῖν ἡξίου, ἐλέους κυρῆσαι· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστάς κατοικτιζέτο || 18 Λέξ. seriatim conser. eandem vocem quam ad 36, 6 iterum explicant post βαλανάγρας (155, 6) οὐ καταπροΐζεται· προΐκτης· ἡ 'πρὸ' ἀντὶ τῆς 'παρά', παρὰ τὸ 'προϊκνεῖσθαι'. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ 'ἰξεσθαι', ὃ ἐστὶ δωρεάν τι λαβεῖν· Ἀρχίλοχος· 'ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐζεται.' ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ 'ἴσσω' φησί, ὥς καὶ Ἀρχίλοχος· 'προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι.' idem fere Etym. M. s. v. προΐκτης. Suid. s. v. καταπροΐζεται: Ἡρόδοτος· οὐ — καταπροΐζεται. cf. ad 36, 6

1 τῶν ἀμνησούντων (ἀμνησούνται D) seclusi cum dialecto respuat (interpretamentum esse ad ἐχόντων considero); aliter Weber BPhW 1941, 287 et SIFC 17, 261 ss. || 3 προσβάλλειν V^b | τε om. DRSV || 4 πύλας καὶ Κισσίας CP^b || 5 ἐπιτρέπονται A¹B CTMP || 7 τὰ δεῖ Reiskio duce edd. τάδε (i. e. τὰ δε, v. grammaticam meam 28) codd. || 8 ἐπὶ πρὸς DRSV | δὴ] δῆθεν D || 9 ὁρέοντες CTP^a DRSV ὁρέοντες M ὁρέωντες p^c Ald. || 10 τι om. DRSV | εἰρώτεον TM εἰρώτεον B² ἡρώτεον CP^p Ald. || 11 ἦκοι] ἔκει M || 12 αὐτομολέει M | πυλουργοί MD¹RSV || 13 δὲ ἐπ' αὐτὰ om. Suid. || 14 πεπόνθειε M Ald. || 15 συμβουλευσαι propos. Steph., sed cf. Kuehner-Gerth II 552 qui VI 137, 2 laudat | ἐπεῖ M | δὴ Schweighauser, sequ. Stein Hude δὲ ABCT^r om. cett. || 17 στρατιῇ καὶ Πέρσῃσι ABCTMP || 18 λωβησάμενος Suid. | καταπροΐζεται RV καταπροΐζεται v

ὁρῶντες ἄνδρα τὸν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώτατον ῥινός τε καὶ ὄτων ἐστερημέ-
 νον μάστιγι τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν
 ἀληθέα καὶ σφι ἵκειν σύμμαχον ἐπιτράπεσθαι ἔτοιμοι ἦσαν, τῶν ἐδέετο
 σφέων· ἐδέετο δὲ στρατιῆς. ὁ δὲ ἐπεῖτε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίησε, 2
 5 τὰ περ τῷ Δαρείῳ συνεθήκατο· ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὴν
 στρατιὴν τῶν Βαβυλωνίων καὶ κνκλωσάμενος τοὺς χιλίους, τοὺς πρώτους
 ἐνετείλατο Δαρείῳ τάξαι, τούτους κατεφόνευσεν. μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυ- 3
 λῶνιοι τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρεχόμενον ὅμοια, πάγχυ περιχαρές ἐόντες
 πᾶν δὴ ἔτοιμοι ἦσαν ὑπηρετέειν. ὁ δὲ διαλιπὼν ἡμέρας τὰς συγκειμένας
 10 αὐτῖς ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσεν τῶν
 Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς δισχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ 4
 Βαβυλώνιοι πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες. ὁ δὲ αὐτῖς διαλι-
 πὼν τὰς συγκειμένας ἡμέρας ἐξήγαγε ἐς τὸ προειρημένον καὶ κνκλωσά-
 μενος κατεφόνευσεν τοὺς τετρακισχιλίους. ὥς δὲ καὶ τοῦτο κατεργάσατο,
 15 πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοις Ζώπυρος καὶ στρατάρχης τε οὗτός
 σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο. προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα 158
 ποιευμένον πέριξ τὸ τεῖχος ἐνθαῦτα δὴ πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος
 ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυλώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος ἡμύνοντο τὴν
 Δαρείου στρατιὴν προσβάλλονσαν, ὁ δὲ Ζώπυρος τὰς τε Κισσίας καὶ Βη-
 20 λίδας καλεσμένας πύλας ἀναπετάσας ἐσήκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν 2
 δὲ Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον τὸ ποιηθέν, οὗτοι μὲν ἔφευγον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ
 Βήλου τὸ ἱερόν, οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῇ ἐόντου τάξει ἕκαστος, ἐς δὲ
 δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον προδομένοι.

Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεύτερον αἰρέθη, Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε ἐκράτησε 159
 25 τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφῶν τὸ τεῖχος περιεῖλε καὶ τὰς πύλας πά-
 σας ἀπέσπασεν (τὸ γὰρ πρότερον ἐλὼν Κῦρος τὴν Βαβυλῶνα ἐποίησε τού-
 των οὐδέτερον), τοῦτο δὲ ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα
 ἐς τρισχιλίους ἀνεσκόλοπισεν, τοῖσδε [λοιποῖς Βαβυλωνίοις] ἀπέδωκε τὴν

AB C TM P(p) DR SV(b)

1 ὁρέοντες CTPpS (ut vid.) ὁρέοντες M ὁρέωντες Ald. | τὸν] τῶν CMP ||
 7 τάξαι om. DRSV || 9 διαλιπὼν BD¹ || 10 ἐξήγαγε — 12 Βαβυλώνιοι om. R ||
 11 στρατιωτῶν M || 12 πάντα DRSV | στόματι CD στόματιν b || 13 ἐγκειμένας
 TM Ald. || 14 κατέργαστο ABCTMP || 15 ἐν secl. Cobet | στρατάρχης ABC
 TMP¹ στρατάρχης P^mp cett. | τε om. D || 16 ἀπεδέδεκτο D¹RSV ἀπέδεκτο
 TM || 18 ἔφαινε M | ἐξέφαινε — 19 Ζώπυρος om. T | οἱ μὲν — 19 Ζώπυρος om. M |
 γὰρ] γὰρ δὴ S | Βαβυλώνιοι (i suprascr. man. rec.) A || 19 προσβαλοῦσαν D |
 τὰς Βηλίδας DRSV || 21 ἰδον R | μὲν² om. ABCTMP || 22 τάξι AB || 27 οὐδ-
 ἐτερον M | τοῦτο] τούτων D² || 27—28 τοὺς κορυφαίους ἐς τρισχιλίους C ἐς τρισχι-
 λίους μάλιστα τοὺς κορυφαίους M || 28 τοῖς δὲ λοιποῖς Βαβυλωνίοις ABCTMP
 τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοις DRSV verba deleta ad τοῖσδε explicationis gratia
 olim addita esse iudico

- 2 πόλιν οἰκέειν. ὥς δ' ἔξουσιν γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα σφί γένη ὑπο-
 γίνηται, τάδε Δαρεῖος προῖδων ἐποίησε (τὰς γὰρ ἐωντῶν, ὥς καὶ κατ' ἀρ-
 χὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυλώνιοι τοῦ σίτου προορῶντες)· ἐπέταξε
 τοῖσι περιοίκοις ἔθνεσι γυναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι ἐκάστοις
 ἐπιτάσσειν, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε. 5
 ἐκ τούτων δὲ τῶν γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασιν.
- 160 Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρεῖω
 κριτῇ οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων οὔτε τῶν πρότερον (ὅτι μὴ Κῦρος μού-
 νος, τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε κω ἐωντὸν συμβαλέειν), πολλάκις
 δὲ λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὥς βούλοιτο ἂν Ζώπυρον εἶναι 10
 ἀπαθέα τῆς ἀεικείης μᾶλλον ἢ Βαβυλωνάς οἱ εἴκοσι πρὸς τῇ εὐσίᾳ προσ-
 2 γενέσθαι, ἐτίμησε δὲ μιν μέγας· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου
 ταῦτα, τὰ Πέρσῃ ἐστὶ τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα
 νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζῆς καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ
 τούτου γίνεται Μεγάβυξος, δς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντία Ἀθηναίων καὶ τῶν συμ- 15
 μάχων ἐστρατήγησε· Μεγαβύξου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, δς ἐς Ἀθή-
 νας ἡτομόλησεν ἐκ Περσέων.

AB C TM P(p) DR SV(b)

Ζωπύρου — προσγενέσθαι (160, 1) et Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυξος·
 Μεγαβύξου — Περσέων (160, 2) exc. floril. **AB** Ὅτι Ζωπύρου τοῦ τὴν Βαβυλῶνα
 προδόντος γίνεται Μεγάβυξος — Περσέων (160, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XXXI

3 Thom. Mag. 319 προορῶ· καὶ τὸ 'προβλέπω' καὶ τὸ 'φροντίζω'· Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ τρίτῃ· τοῦ σίτου προορῶντες || 7 Antiattic. Bekk. Anecd. 78 ἀγαθοεργίαν· Ἡρό-
 δοτος πρώτῳ (cf. I 67, 5)

1 γένεα S γενεῇ propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ὑπογέννηται MS || 2 τὰς]
 τὰ RVb | καὶ om. SVb || 3 προορῶντες ABTMP προορῶντες C Ald. || 4 γυ-
 ναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι ἐκάστοις ABCTM γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατ-
 ιστάναι δσας δὴ ἐκάστοις P^{ac}pDRSV γυναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι δσας δὴ
 ἐκάστοις P^c || 5 μυριάδες Sb finem vocis compendio not. V | τῷ κεφαλαίῳ τῶν
 γυναικῶν D τῶν γυναικῶν τὸ κεφαλαίωμα M || 7 ἀγαθοεργίην ABCB ἀγα-
 θοεργίην B² rell. | ὑπερεβάλλετο V ὑπερεβάλετο b rell. || 8 οὔτε¹] οὐδὲ ABCTM
AB | γινομένων M | οὔτε²] οὐδὲ ABCTM**AB** | μόνος ABCP¹**AB** μόνος P²
 rell. || 9 τοῦτο T || 10 λέγεται ABCTM**AB** Δαρεῖον λέγεται PDRSV om. B |
 τοιάνδε **AB** || 10, 11 ἀπαθέα εἶναι M || 11 ἀεικείης TD**AB** αἰκείης RSV || 12 ἂν
 ἅπαν RSV || 13 ταῦτα om. DRSV || 14 ζῶης vel ζώης B¹CTMVb | ἀπέδωκε M Ald. ||
 15 Μεγάβυξος ADVb**AB** Μεγάβυξος Const. rell. | ἀντὶ Ἀθηναίων Const. | Ἀθη-
 νέων καὶ συμμάχων V Ἀθηναίων καὶ ξυμμάχων b || 16 Μεγαβύξου ADVb Με-
 γαβύξου Const. rell. | γένεαι DRVb γίνεται **AB** Const. rell. | ἐς] ἐν C ||
 17 ἡτομόλησε A Const. αὐτομόλησε DRSV | Περσέων, μετὰ δὲ τὴν Βαβυλῶνος
 αἰρεσιν DRSVb

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Δ

Μελομένη

I

Μετὰ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου 1
 ἔλασις. ἀνθεύσης γὰρ τῆς Ἀσίας ἀνδράσι καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόν-
 των ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι ἐσβαλόν-
 τες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους ὑπῆρξαν ἀδι-
 5 κίης· τῆς γὰρ ἄνω Ἀσίας ἦρξαν, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Σκύθαι 2
 ἕτεα δυῶν δέοντα τριήκοντα, Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἀσίην καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους (οὗτοι γὰρ πρὶν ἢ Σκύθας
 ἀπικέσθαι ἦρχον τῆς Ἀσίας). τοὺς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ 3
 εἴκοσι ἕτεα καὶ διὰ χρόνον τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέρην ἐξεδέξατο
 10 οὐκ ἐλάσσω πόνος τοῦ Μηδικοῦ, εὖρον γὰρ ἀντιουμένην σφι στρατιὴν οὐκ
 ὀλίγην· αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες, ὡς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον
 πολλόν, ἐφοίτων παρὰ τοὺς δούλους. τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι πάντας 2
 τυφλοῦσι τοῦ γάλακτος εἵνεκεν, τοῦ πίνουσι, ποιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυση-
 τῆρας λάβωσι ὁστεῖνους ἀλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς
 15 τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα φυσῶσι, ἄλλοι δὲ ἄλλων φυσώντων ἀμέλγου-
 σι. φασὶ δὲ τοῦδε εἵνεκα τοῦτο ποιεῖν· τὰς φλέβας τε πίμπλασθαι φυνω-

AB C TM P(p) DR SV

T 12s. Plut. mor. 440 ad locum se refert

3s. Suid. ὑπῆρξαν· προκατήρξαντο· οὗτοι γὰρ πρῶτον (πρῶτοι v. l.) ὑπῆρξαν ἀδικίης

Ad divisionem libri v. praef. LIX || 1 μετὰ — αἵρεσιν in fine lib. III habent
 DRSV | δὲ om. T | Ἐπὶ Σκύθας ἐγένετο inc. lib. IV DRSV || 3 ὁ om. M | πρό-
 τεροι] πρῶτοι Suidae codd. aliquot πρῶτον ABCTM Suidae codd. cett. | ἐμβα-
 λόντες ABTMP^p ἐμβαλλόντες C ἐσβαλλόντες V ἐσβαλόντες P^m cett., cf. IV 12, 2;
 119, 3, V 15, 1, VI 84, 2, VII 20, 2; 176, 4, IX 6; 13, 2 et v. Kallenbergii commen-
 tationem, Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 24 || 6 δοιῶν T
 δυιῶν M | ἐσέβαλλον CV || 7 καταπαύοντες D¹ καταπαύσοντες D² Reiske ||
 9 καὶ om. C || 11, 12 χρόνῳ πολλῷ M || 12 ἐφοίτεον ABTMP ἐφοίτεων C |
 τοὺς — 13 τυφλοῦσι] οὕς τυφλοῦσι πάντας RSV τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι τυ-
 φλοῦσι πάντας D || 13 εἵνεκα DRSV εἵνεκε M Ald. | φυσιτῆρας B φυσσητῆρας
 TMR φυσσηρας SV || 14 τοῦτον T || 15 θηλεῶν ABTPDRSV v. praef. XII s. |
 φυσσωσι TMRSV | post φυσ(σ)ῶσι habent τοῖς στόμασι AB, τοῖσι στόμασι
 CTMP | φυσεόντων Pp συφεόντων C φυσσόντων RS φυσσόντων V φυσσεών-
 των TM || 16 ἔνεκα AB | ποιεῖν A | τὰς] τοῦ τὰς DRSV | ἐμπίπλασθαι RSV
 ἐμπίπλασται D | φυσεομένας Pp φυσεωμένας CM φυσσεωμένας T φυσομένας D¹
 φυσσωμένας RS φυσσομένας V

2 μένας τῆς ἵππου καὶ τὸ οὐθαρ κατίεσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξωσι τὸ γάλα,
 ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα καὶ περιστίζαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς
 τυφλοὺς δονέουσι τὸ γάλα καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες
 ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον, τὸ δ' ὑπιστάμενον ἦσσαν τοῦ ἑτέρου. τούτων
 μὲν εἴνεκα ἅπαντα, τὸν ἂν λάβωσι Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται 5
 3 εἰσὶ, ἀλλὰ νομάδες. ἐκ τουτέων δὴ ὧν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν γυναικῶν
 ἐπετράφη νεότης, οἱ ἐπεῖτε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, ἠντιοῦντο αὐ-
 2 τοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν Μήδων. καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο
 τάφρον ὀρυζάμενοι εὐρέαν κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν ὀρέων ἐς τὴν
 Μαιῆτιν λίμνην, ἣ περίεστι μεγίστη· μετὰ δὲ πειρωμένοισι ἐσβάλλειν 10
 3 τοῖσι Σκύθησι ἀντικατιεύμενοι ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλάκις
 καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς αὐτῶν
 ἔλεξε, τάδε ὅια ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκύθαι. δούλοισι τοῖσιν ἡμετέροισι
 μαχόμενοι αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα καὶ ἐκείνους κτείνον-
 4 τες ἐλασσόνων τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὧν μοι δοκίει αἰχμὰς μὲν καὶ τόξα 15
 μετεῖναι, λαβόντας δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν μᾶστιγα λέναι ἄσσαν αὐτῶν.
 μέχρι μὲν γὰρ ὥρων ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὅμοιοί τε καὶ
 ἐξ ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μᾶστιγας ἀντὶ ὅπλων ἔχοντας,

AB C TM P(p) DR SV

Γινομένης (3, 3) — σφετέρην (4) exc. A; γινομένης δὲ μάχης μετὰ τῶν σφετέρων δούλων τοῖς Σκύθαις καὶ οὐ δυναμένων πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυθῶν ἔλεξε τοιάδε (3, 3) — σφετέραν (4) exc. P

T 10 Eust. Dion. 163 ad locum se refert

1 τοῦ ἵππου TM | ἐπὰν ABM | ἀμέλξωσι ABCTM || 2 ἐσχέαντες M | περιστίζαντες PDRSV | περιστίζαντες CTM | κατὰ om. PDRSV || 4 ἡγεῦνται PDRSV | τιμιώτεροι R | ὑπιστάμενον SV || 5 πάντα M | οἱ Σκύθαι PDRSV || 6 τουτέων R | τούτων ABCTM | δὲ ABC || 7 ἐπετράφη RSV | ἐτράφη ABCTMP | νεότης R | αὐτοῖσι] τοῖσι M Ald. || 9 οὐρέων CTMP || 10 Μαιῆτιν D | Μαιῶτιν cett. | ἣ περίεστι μεγίστη scripsi 'quae (i. e. fossa) superest maxima parte (zu einem sehr grossen Teil)', cf. II 106, 1 (de illa fossa ad nostram quoque aetatem superstita v. Westberg, Klio 4, 1904, 183 et Legrand ad locum): ἣ πέρ (περὶ A) ἐστὶ μεγίστη codd. τῇ πέρ ἐστὶ μεγίστη (scil. Μαιῆτις λίμνη) propos. Dobree, sequ. edd. | πειρωμένοισι Pp | πειρωμένοισι CT | ἐσβάλλειν DRSV || 11 ἀντικατιζόμενοι P^apD | ἀντικαθιζόμενοι R | ἀντικαθεζόμενοι S | ἀντικαθιζόμενοι V, v. gramm. meam 164 || 12 πλέον οὐδὲν A | πλέον M^p | τὴν μάχην C^{ac} | πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυθῶν P | πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς ἐξ αὐτῶν D || 13 τοιάδε P | τοῖσι A || 14 αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα DR | ἐλάσσονες γινόμεθα ex haplogr. ABCTM^aP | ἐλάσσονες γινόμεθα αὐτοὶ τε κτεινόμεθα SV ^bἐλάσσονες γινόμεθα ^aαὐτοὶ τε κτεινόμενοι P unde indices ordinem verborum indicantes inepte interpretans scripsit αὐτοὶ τε ἐλάσσονες κτεινόμενοι γινόμεθα p itemque Ald. || 15 νῦν — 16 μετεῖναι om. M | οὐν A^p || 16 λαβόντας δὲ ἕκαστον scripsi | λαβόντα δὲ ἕκαστον ABCTMP | λαβόντας δὲ DRSV | αὐτῶ R || 17 μὲν om. M | ὥρεον TM^cP | ὥρεων C | ὥρεον M | ἡμᾶς T || 18 ἡμεῖν εἶναι A^{ac} | εἶναι ἡμῖν M

μαθόντες, ὥς εἰσὶν ἡμέτεροι δοῦλοι, καὶ συγγνόντες τοῦτο οὐχ ὑπομε-
 νέουσι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σκύθαι ἐποίησαν ἐπιτελέα· οἱ δὲ ἐκπλαγέντες 4
 τῷ γινομένῳ τῆς μάχης τε ἐπελάθοντο καὶ ἔφευγον. οὕτως οἱ Σκύθαι τῆς
 τε Ἀσίης ἤρξαν καὶ ἐξελασθέντες αὐτὶς ὑπὸ Μήδων κατήλθον τρόπῳ
 5 τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην. τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Δαρεῖος τίσασθαι βουλόμενος
 συνήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στράτευμα.

Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον ἀπάντων ἐθνέων εἶναι τὸ σφέτερον, 5
 τοῦτο δὲ γενέσθαι ὥδε· ἄνδρα γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ εὐρύμῳ
 ἐρήμῳ, τῷ οὐνομα εἶναι Ταργίταον. τοῦ δὲ Ταργιτάου τούτου τοὺς τοκέας
 10 λέγουσι εἶναι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες), λέγουσι δ' ὦν Δία τε καὶ Βορν-
 σθέneos τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. γένεος μὲν τοιούτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν 2
 Ταργίταον, τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λιπόξαιν καὶ Ἀρπόξαιν καὶ
 νεώτατον Κολάξαιν. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεα 3
 ποιήματα, ἄροτρον τε καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν καὶ φιάλην, πεσεῖν ἐς τὴν Σκυ-
 15 θικήν, καὶ αὐτῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον ἄσπον ἰέναι αὐτῶν βουλό-
 μενον λαβεῖν, τὸν δὲ χρυσὸν ἐπιόντος καίεσθαι. ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου 4
 προσιέναι τὸν δεύτερον, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτα ποιεῖν. τοὺς μὲν δὴ καιόμενον
 τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, τρίτῳ δὲ τῷ νεωτάτῳ ἐπελθόντι κατασβῆναι καὶ
 μιν ἐκεῖνον κομίσαι ἐς ἑωυτοῦ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφεοὺς πρὸς
 20 ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιλῆήν πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ. ἀπὸ 6
 μὲν δὴ Λιποξάιος γεγονέναι τούτους τῶν Σκυθέων, οἱ Ἀνχᾶται γένος

AB C TM P(p) DR SV et usque ad σφετέρην (4) X²

Σχόλ. 5, 3 (ad σάγαριν) πέλεκυς, τὸ ἀγοραίως λεγόμενον τρικούριον R

T 18–20 Eust. II. 513 (ad E 4ss.) μνηστέον, . . . ὅτι Κλεομένης καθ' Ἡρόδοτον
 (VI 82, 2) καλλιερυνόμενος εἶδεν ἐξ ἀγάλματος τῶν στηθέων φλόγα πυρὸς ἐκλάμψα-
 σαν· προσενθυμητέον δὲ καὶ τὸν (ὥς αὐτὸς λέγει) καιόμενον χρυσὸν ἐπὶ πρώτῳ
 ἀδελφῷ Σκύθῃ καὶ δευτέρῳ, ὃς ἐπὶ τῷ τρίτῳ καὶ νεωτάτῳ κατέσβη, φησὶν

1 εἰσὶ A | οὐχ PDRSV cf. VI 40, 2 | ὑπομενοῦσι CTM || 2 ἀκούοντες M |
 ἐποιοῦν X² || 3 τῷ ABCTMX² ἐπὶ τῷ rell. | γινομένῳ X² γινομένῳ X² rell. ||
 4 ἐξελασθέντες MX² Ald. ἐξελασθέντες X² rell. | αὐτὶς X² || 4.5 τοιούτῳ τρόπῳ
 DRSV τρόπῳ τοιῷδε CP τρόπῳ τοιούτῳ X² rell. || 5 σφετέρην X² σφετέρην X²
 rell. || 6 στράτευμα ἐπ' αὐτοῦ M || 7 malim ὥδε Σκύθαι λέγουσι legere (cf.
 p. 356, 4. 18) | πάντων ABCTM | εἶναι τὸ σφέτερον ἐθνέων M || 9 τοῦ] τοῦτο V |
 τούτου om. M | τοκέας] γονέας CTMP || 10 πιστὰ] πιθανὰ DRSV | Βαρυσθέ-
 νεος A || 11 γένος RSV γένεος C | δὴ τινος om. M || 12 παῖδας γενέσθαι DSV
 παῖδα γενέσθαι R | Λιπόξαιν M Ald. Νιπόξαιν D Νιτόξαιν RSV || 13 ἀρχόντων
 om. SV, secl. Stein || 14 σάγαριν RSV cf. I 215, 1 | πεσεῖν CTMP | ἐς γῆν τὴν
 DRSV || 15 καὶ αὐτῶν scripsi iudicans olim vocem καὶ compendio fuisse scriptam,
 deinde ai pro au esse lectum: καὶ τῶν RSV^c καὶ τὸν V^{ac} cett. καὶ [τὸν] Hude |
 ἰέναι ἄσπον DRSV | αὐτῶν βουλόμενον] βουλόμενον αὐτὰ ABCTMP || 16 ἀπαλλα-
 χθέντος C || 18 ἀπαλλάσσεσθαι DRSV | τρίτον TM | κατασβῆναι ABCTM κατα-
 βῆναι R cf. Eust. || 21 Λιποξάιος M Ald. Νιπόξαιος D Νιτόξαιος RSV | γεγο-
 νέναι – Ἀνχᾶται] οἱ κατὰροί τε καὶ οἱ Ἀνχᾶται M | Ἀνχᾶται D

- καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου Ἀρποξάιος, οἱ Κατίαροί τε καὶ Τράσπιδες
καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου αὐτῶν τοὺς βασιλέας, οἱ καλέονται
2 Παραλάται· σύμπασι δὲ εἶναι οὐνομα Σκολότους· τοῦ βασιλέως ἐπωνυ-
μίην Σκύθας δὲ Ἕλληνες ὠνόμασαν. γεγενῆσθαι μὲν νυν σφέας ὧδε λέγουσι
7 οἱ Σκύθαι, ἔτεα δὲ σφι ἐπέιτε γεγόνασι τὰ σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ 5
τοῦ πρώτου βασιλέως Ταργιτάου ἐς τὴν Λαρείου διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας
χιλίων οὐ πλέω ἀλλὰ τοσαῦτα. τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουν
οἱ βασιλεῖς ἐς τὰ μάλιστα καὶ θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται
2 ἀνὰ πᾶν ἔτος. δς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν τῇ ὁρτῇ ὑπαίθριος
κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθῶν οὐ διεναντίζειν, δίδοσθαι δέ 10
οἱ διὰ τοῦτο, ὅσα ἂν ἵππων ἐν ἡμέρῃ μιῇ περιελάσῃ αὐτός. τῆς δὲ χώρας
ἐούσης μεγάλης τριφασίας τὰς βασιληίας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἐωυτοῦ κατα-
στήσασθαι Κολάξαϊν καὶ τουτέων μίαν ποιῆσαι μεγίστην, ἐν τῇ τὸν
3 χρυσὸν φυλάσσεσθαι. τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορέην λέγουσι ἄνεμον τῶν
ὑπεροίκων τῆς χώρας οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε ὁρᾶν οὔτε δι- 15
εξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι
πλέον, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀποκλήγοντα τὴν ὄψιν.
8 Σκύθαι μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτέων καὶ τῆς χώρας τῆς κατύπερθε
λέγουσι, Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες ὧδε. Ἡρακλέα ἑλαύνοντα
τὰς Γηρυόναο βόας ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην ἐούσαν ἐρήμην, ἦντινα νῦν 20

AB C TM P(p) DR SV

T 19ss. Hippolytus Refut. haer. V 25 Ἡρόδοτος μὲν οὖν τὸν Ἡρακλέα φησὶν
ἀπὸ τῆς Ἐρυθρίας τοῦ Γηρυόναο τὰς βοῦς ἄγοντα εἰς τὴν Σκυθίαν ἐλθεῖν, κεκμηκότα
δὲ ἀπὸ τῆς πορείας εἰς ἐρημόν τι χωρίον . . . , κόρην δὲ τινα μιζοπάρθενον εὐρῶν ἐπὶ
τῆς ἐρημίας ἐπηρώτα, εἰ εἴη που τεθραυμένη τὸν ἵππον· ἡ δὲ κόρη φησὶν εἰδέναι μὲν,
μὴ δεῖξιν δὲ πρότερον αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς μῖξιν φιλίας συνέλθῃ αὐτῇ ὁ Ἡρακλῆς. ἦν
δὲ, φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, τὰ ἄνω αὐτῆς μέχρι βουβῶνος παρθένου, πᾶν δὲ τὸ κάτω
σῶμα μετὰ βουβῶνα φρικτὸν τι θέαμα ἐχίδνης

1 Τράπιδες CP Τράπιοι DRSV || 2 αὐτέων DRSV || 3 τοῦ] τοὺς S om. PD
RV | βασιλέως CT βασιλῆος S | ὁμωνυμίην ABCTM | Σκολότους· τοῦ βασιλέως
ἐπωνυμίην Σκύθας κτλ. distinxi, intelligens 'Scythas, [i. e.] regis appellationem (cf.
cap. 10), nominabant', cf. Pl. Phaedr. 238a (particula δὲ singularem partem senten-
tiae, appositionem videlicet continentem, sequitur): Σκολότους· Σκύθας δὲ Ἕλλη-
νες ὠνόμασαν, τοῦ βασιλέως ἐπωνυμίην Th. Reinach || 4 οὐνόμασαν CTM Ald. |
ὧδε σφέας B || 4-5 σφέας Σκύθαι ὧδε λέγουσι M || 6 βασιλέως C βασιλῆος S ||
7 τὸν δὲ — ἱρὸν] τὸν δὲ χρόνον τοῦτον ABCTM χρυσὸν sub obelo in mg.
adscr. A² || 8 οἱ om. M | βασιλῆες S | ἐς om. DRSV || 9 τὸν ἱρὸν τὸν χρυσὸν T ||
10 διεναντίζειν DRSV || 11 ὅσα] ὡς C | ἵππων R || 12 τοῖς ἐωυτοῦ D | καταστή-
σεσθαι TM Ald. || 13 μίην M Ald. | μεγίστην ποιῆσαι PDRSV || 14 φυλάττεσθαι M |
βορῆν DRSV | ἄνεμον λέγουσι DRSV | λέγουσι del. Krueger Hude || 15 προσιέ-
ναι (διεξιέναι suprascr.) M || 16 πτερῶν¹] τῶν πτερῶν D | ἄερα TM || 17 πλέων TD^c
πλέ•• M || 18 αὐτῶν ABCTMP || 19 οἱ τὸν Πόντον οἰκέουσι DRSV || 20 Γηρυόναο
βοῦς ABCTMP, cf. Pind. fr. 169 Sn. et III 38, 4 quaeque de hoc loco in praef. XXI
disserui | ἐπικέσθαι SV

Σκύθαι νέμονται· Γηρυόνην δὲ οἰκέειν ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον τὴν 2
 Ἑλλήνες λέγουσι Εὐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γηδείροις τοῖσι ἔξω Ἡρακλέων
 στηλέων ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ. τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου
 ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνύσι.
 5 ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρακλέα ὡς ἀπικέσθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομέ- 3
 νην (καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμόν), ἐπειρυσάμενον τὴν
 λεοντήν κατυπνῶσαι, τὰς δὲ οἱ ἵππους τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρματος νεμομένας ἐν
 τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀφανισθῆναι θείῃ τύχῃ. ὡς δ' ἐγερεθῆναι τὸν Ἡρακλέα, 9
 δίζησθαι· πάντα δὲ τῆς χώρας ἐπεξελθόντα τέλος ἀπικέσθαι ἐς τὴν
 10 Ὑλαίην καλεομένην γῆν· ἐνθαῦτα δὲ αὐτὸν εὑρεῖν ἐν ἄντρῳ μιξοπάρθενόν
 τινα ἔχιδναν διφυέα, τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτῶν εἶναι γυναικός, τὰ
 δὲ ἑνεργεῖ ὄφις. ἰδόντα δὲ καὶ θωυμάσαντα ἐπειρέσθαι μιν, εἴ κου ἴδοι 2
 ἵππους πλανωμένας· τὴν δὲ φάναι ἑωυτὴν ἔχειν καὶ οὐκ ἀποδώσειν ἐκείνῳ,
 πρὶν οἱ μιχθῆναι, τὸν δὲ Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην 3
 15 τε δὴ ὑπερβάλλεσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων βουλομένην ὡς πλείστον
 χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλεί, καὶ τὸν κομισάμενον ἐθέλειν ἀπαλλάσσεσθαι·
 τέλος δὲ ἀποδιδούσαν αὐτὴν εἰπεῖν· Ἴππους μὲν δὴ ταύτας ἀπικομένας
 ἐνθάδε ἔσωσά τοι ἐγώ, σῶστρα δὲ σὺ παρέσχε· ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς
 παῖδας ἔχω. τούτους, ἐπεὰν γένωνται τρόφεις, ὃ τι χρὴ ποίειν, ἐξηγέο 4

AB C TM P(p) DR SV

T 1088. Eust. Dion. 310 Ἡρόδοτος . . . οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρσον υἱοὺς
 Ἡρακλέος λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκύθην νεώτατον καὶ γενναιότατον, οὗς ἐγέννησεν Ἡρα-
 κλῆς . . . μιγείς, φησὶν, Ἐχίδνη μιξοπαρθένῳ γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλουτῶν
 ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω ὄφεως

18 Λέξ. σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα (om. Lexx. alph. ord. conscr.), λύτρα. Hes.
 σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα. idem Phot. et Bachm. Anecd. I 379 || 19 Eust.
 Od. 1468 (ad γ 290) . . . ὁ τρόφης, οὗ αἰτιατικὴ μὲν παρὰ Ὀππιανῷ (H. 2, 634) ἐν
 τῷ ἱερὸν τρόφιν ἐννοσιγαίου, ἐνθεῖα δὲ πληθυντικὴ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ ἐπεὰν
 γένωνται τρόφεις ἤγουν τέλειοι ἄνδρες

1 Γηρυόνηα ABCTMP, v. gramm. meam 74 || 2 οἱ Ἑλλήνες DRSV | Γαδείροις
 ABCTMP | ἔξω] ἔξω ἐπὶ ABCTM || 4 ἀνατολέων D || 5 ἐνθεῦτε R ἐνθεν τε SV |
 ὡς om. ABCTMP | Σκυθικήν DRSV deest M || 6 τε om. DRSV | κρυμόν
 RSV | τὴν] δὲ τὴν ABCTMP || 7 τὰς del. Krueger Stein Hude | ὑπὸ] ἀπὸ TM
 RSV ἐν D quod e male lecto compendio ortum esse iudicat Colonna De Hdt.
 mem. 58 || 8 χρόνῳ] χώρῳ TM Ald. | θείῃ τύχῃ ἀφανισθῆναι DRSV || 9 δίζησθαι
 TM Ald. | τὰ πάντα δὲ τῆς DRSV πάντα δὲ τὰ τῆς M Ald. || 10 καλεομένην γῆν
 om. DRSV | ἐν om. V || 11 τινα om. DRSV | γλουτέων DRSV || 12 ἐνεργεῖ CT
 MPDRSV | θωυμάσαντα TMD¹ RSV | πού εἶδεν ABCTM || 13 πλανωμένους TV ||
 14 πρὶν ἢ οἱ μιχθῇ DRSV πρὶν ἢ οἱ μιχθῆναι Pp | Ἡρακλέα οἱ μιχθῆναι M ||
 15 δὴ om. S | ὑπερβάλλεσθαι DM Ald. || 17 δὴ om. TMDRSV || 18 ἐνθαῦτα DRSV
 om. M | δέ] τε ABCTMP | ἐγὼ — 19 ἔχω] ἐγὼ γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς D ἔχω
 γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς RSV || 19 γίνονται T | τρόφεις SV

σύ, εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω — χώρης γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος αὐτῇ — εἴτε
 ἀποπέμπω παρὰ σέ. τὴν μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρωτᾶν, τὸν δὲ λέγουσι πρὸς
 5 ταῦτα εἰπεῖν· ἔπεαν ἀνδρωθέντας ἰδοὺ τοὺς παῖδας, τάδε ποιέουσα οὐκ
 ἂν ἁμαρτάνοις· τὸν μὲν ἂν ὁρᾷς αὐτῶν τόδε τὸ τόξον ὧδε διατεινόμενον
 καὶ τῷ ζωστήρι τῷδε κατὰ τάδε ζωννύμενον, τοῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρης
 οἰκήτορα ποιέῃ· ὃς δ' ἂν τουτέων τῶν ἔργων, τῶν ἐντέλλομαι, λείπηται,
 ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρης. καὶ ταῦτα ποιέουσα αὐτῇ τε εὐφρανέαι καὶ τὰ ἐντε-
 10 ταλμένα ποιήσεις. τὸν μὲν δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον (δύο γὰρ
 δὴ φορέειν τέως Ἡρακλέα) καὶ τὸν ζωστήρα προσδείξαντα παραδοῦναι
 τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωστήρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυ- 10
 σέην, δόντα δὲ ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας
 ἀνδρωθῆναι, τοῦτο μὲν σφι οὐνόματα θέσθαι, τῷ μὲν Ἀγάθυρσον αὐτῶν,
 τῷ δ' ἐπομένῳ Γελωνόν, Σκύθην δὲ τῷ νεωτάτῳ, τοῦτο δὲ τῆς ἐπιστολῆς
 2 μεμνημένην αὐτὴν ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν οἱ τῶν παίδων,
 τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἷους τε γενομένους ἐξικέσθαι 15
 πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον οἴχεσθαι ἐκ τῆς χώρης ἐκβληθέντας ὑπὸ
 τῆς γειναμένης, τὸν δὲ νεώτατον αὐτέων Σκύθην ἐπιτελέσαντα καταμεῖναι
 3 ἐν τῇ χώρῃ (καὶ ἀπὸ μὲν Σκύθειο τοῦ Ἡρακλέος γενέσθαι τοὺς αἰεὶ βα-
 σιλέας γινομένους Σκυθίων, ἀπὸ δὲ τῆς φιάλης ἔτι καὶ ἐς τόδε φιάλας ἐκ

AB C TM P(p) DR SV

T 8-9 Schol. Arist. p. 481 D. ad locum se refert || 15 Probi comm. in Verg. G. II
 115 Geloni sunt Scythiae populi dicti ab Herculis filio Gelono et Echidnae, ut in
 quarto Herodotus refert

1 τῆσδε — αὐτῇ] ἔχω τῆσδε τὸ κράτος ἐγώ M || 3 ἰδοὺ τοὺς παῖδας T ἰδο**
 τοὺς παῖδας M τοὺς παῖδας ἰδοὺ DRSV | ποιέουσα CPDRSV || 4 αὐτέων M
 Ald. | τὸ haplogr. om. ABC | διατεινόμενον DRSV || 5 κατὰ τάδε ζωννύμενον]
 καταζωννύμενον ABCTMP || 5-6 τοῦτον μὲν οἰκήτορα τῆσδε τῆς χώρης M τοῦ-
 τον μὲν δὴ τῆσδε τῆς χώρης οἰκήτορα R τοῦτον μὲν δὴ (δὲ V^{ac}) τῆς χώρης οἰκή-
 6 τορα SV τοῦτον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρης οἰκήτορα olim exstitisse iudicat Weber
 Anal. Hdt. 190 || 6 τούτων CPMT, v. praef. XIX | τῶν² om. C | λείπηται TMDR
 SV || 7 ἐκ om. B¹ | ποιέουσα CP | εὐφρανέαι Pp εὐφρα***αι M || 8 τὸ] τὸν C ||
 9 τῷ ζωστήρι DRSV | προδείξαντα DRSV, quod verbum recipere nolui quippe
 quod plane iudicandum sit lectio faciliior quam προσδεικνύναι (nusquam alias a
 prisca scriptoribus usurpatum) et apud nostrum cum abstractis tantum obiectis
 iungatur (I 60, 4, II 139, 2); sensus verbi προσδεικνύναι hic expressus ('ostendere',
 germanice *vorzeigen*, *herzeigen*) ab illo in lexicis e recentioribus extracto ('ultra
 indicare', anglice *show besides*) eo modo differt, de quo in grammatica mea p. 166ss.
 disserui || 10 τὸ*τόξον τε D τὸ τόξον ABCTM | τὸν] τὴν R | ἔχοντα] φέροντα B |
 συμβολῆς RSV, cf. praef. IX || 11 διδόντα ABCTMP | γινομένους TM || 12 θεί-
 ναι DRSV || 13 ἐπιτολῆς CM^{ac} Ald. || 14 δὴ δύο ABCTMP¹p δύο P² cett. | οἱ
 om. ABCTM || 15 οὐκ οἷους τε] οὐ M || 17 αὐτῶν ABCP, v. praef. XIX | μεῖναι M ||
 18 αἰεὶ AB CRV || 19 Σκυθίων M | ἔτι δὲ καὶ p Ald.

τῶν ζωστήρων φορέειν Σκύθας). τὸν δῆμον ὦν μηχανήσασθαι τὴν μητέρα Σκύθην. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες λέγουσι.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἔχων ὥδε, τῷ μάλιστα λεγομένῳ αὐτὸς πρόσ- 11
κειμαι· Σκύθας τοὺς νομάδας οἰκέοντας ἐν τῇ Ἀσίῃ πολέμῳ πιεσθέντας
5 ὑπὸ Μασσαγετέων οἴχεσθαι διαβάντας ποταμὸν Ἀράξην ἐπὶ γῆν τὴν
Κιμμερίην (τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέγεται τὸ παλαιὸν εἶναι
Κιμμερίων), τοὺς δὲ Κιμμερίους ἐπιόντων Σκυθίων βουλευέσθαι ὡς 2
στρατοῦ ἐπιόντος μεγάλου, καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας,
ἐντόνους μὲν ἀμφοτέρως, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων· τὴν μὲν γὰρ δὴ τοῦ
10 δῆμον φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη μηδὲ πρὸς πολλοὺς
δεόμενον κινδυνεύειν, τὴν δὲ τῶν βασιλέων διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας
τοῖσι ἐπιούσι. οὐκ ὦν δὴ ἐθέλειν πείθεσθαι οὔτε τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆ- 3
μον οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασιλέας. τοὺς μὲν δὲ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι
ἀμαχητὶ τὴν χώραν παραδιδόντας τοῖσι ἐπιούσι, τοῖσι δὲ βασιλεῦσι δόξαι
15 ἐν τῇ ἐωυτῶν κεῖσθαι ἀποθανόντας μηδὲ συμφεύγειν τῷ δήμῳ λογισα-
μένους, ὅσα τε ἀγαθὰ πεπόνθασιν καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
ἐπίδοξα καταλαμβάνειν. ὡς δὲ δόξαι σφί ταῦτα, διαστάντας καὶ ἀριθμὸν 4
ἴσους γενομένους μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας
πάντας ὑπ' ἐωυτῶν θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
20 Τύρην (καὶ σφῶν ἐτι δῆλός ἐστι ὁ τάφος), θάψαντας δὲ οὕτω τὴν διέξοδον
ἐκ τῆς χώρας ποιέεσθαι, Σκύθας δὲ ἐπελθόντας λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν.
(καὶ νῦν ἔστι μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τείχεα, ἔστι δὲ πορθμῆια Κιμ- 12
μέρια, ἔστι δὲ καὶ χώρα οὖνομα Κιμμερίη, ἔστι δὲ Βόσπορος Κιμμέριος

AB C TM P(p) DR SV

1 τὸν δῆμον ὦν scripsi τὸ δὴ μόνον codd. (quod e τ' δημόν corruptum esse
haud absurdum videtur); Σκύθην pro adiectivo ethnico sumendum; ad usum
verbi μηχανήσασθαι pro 'conficiendo' (herstellen, fertigstellen) cf. I 94, 6 τὸ δὲ μεῖ-
ναι temptans propos. Legrand | μηχανᾶσθαι ABCTM μηχανήσασθαι (?) P μη-
χανήσασθαι p cett. || 2 Σκύθην PDRSV || 3 ἄλλος] ἄτερος M Ald. || 4 πιασθέντας
TM^{sc} Ald. || 5 Μασσαγετέων M Ald. | τὸν ποταμὸν D | γῆν om. DRSV | τὴν
om. M || 6 τὸ παλαιὸν om. M || 9 ἀμφοτέρους C¹SV | δὲ] δὴ PDRSV || 10 πρᾶγμα
AB πρῆγμα C | εἴη] εἰ DRSV | πρὸ πολλοῦ ACTM πρὸς πολλοῦ B πρὸ σπο-
δοῦ propos. Stein || 11 δεόμενα AB²CTM γινόμενα B¹ δεομένων propos. Reiske
δέοι μένοντας propos. Buttman deόν μένοντας propos. Valckenaer δεόμενον de-
fendit Gebhardt Progr. gymn. Chur. 1858, 7ss. collato ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι IX
16, 5 | τὴν] τὰ M || 12 τοῖσι¹] τοῖς M p || 12–13 τὸν δῆμον οὔτε om. R || 14 παραδόν-
τας ABCTMP | τοῖς ἐπιούσι, τοῖς M || 15 κέεσθαι CTMPSV || 17 καταλαμβάνει
codd., em. Reiske | δ' ἔδοξε RSV | διαστάντες M¹ || 19 τῶν] τὸν R | τὸν ποταμὸν C ||
20 ἔξοδον ABCTMP || 21 ποιήσεσθαι SV ποιέσεσθαι R | τὴν χώραν ἐρήμην AB
CTM || 22 τῇ om. C || 23 χώρα] τῷ χώρῳ DRSV | Κιμμερία DRSV | Βόσπο-
ρος DRSV

- 2 καλεόμενος.) φαίνονται δὲ οἱ Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς τὴν Ἀσίην τοὺς
 Σκύθας καὶ τὴν χειρρόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 οἰκισται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐτοὺς καὶ ἐσβαλόντες
 3 εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν ἀμαρτόντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν
 παρὰ θάλασσαν ἔφευγον, οἱ δὲ Σκύθαι ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχοντες
 ἐδίωκον, ἐς οὗ ἐσέβαλον εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν εἰς μεσόγειαν τῆς ὁδοῦ στρα-
 φέντες. οὗτος δὲ ἄλλος ξυγὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λεγόμενος λόγος
 13 εἴρηται. ἔφη δὲ Ἀριστέης ὁ Καῦστροβίου ἀνὴρ Προκοννήσιος ποιέων ἔπεα
 ἀπικέσθαι εἰς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπος γενόμενος, Ἰσσηδόνων δὲ ὑπερ-
 οικέειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μονοφθάλμους, ὑπὲρ δὲ τουτέων τοὺς χρυ-
 10 σοφύλακας γρυῖπας, τούτων δὲ τοὺς Ὑπερβορέους κατήκοντας ἐπὶ θάλασ-
 2 σαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων ἀρξάντων Ἀριμασπῶν αἰεὶ
 τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσθαι, καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέεσθαι
 ἐκ τῆς χώρας Ἰσσηδόνας, ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων Σκύθας, Κιμμερίους δὲ
 οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ ὑπὸ Σκυθῶν πιεζομένους ἐκλιπεῖν τὴν
 15 χώραν. οὕτω δὲ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθησι.
 14 Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης ὁ ταῦτα εἶπας, εἴρηκα· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ

AB C TM P(p) DR SV

T 1–3 Eust. Dion. 772 Ἡρόδοτος . . . ἱστορεῖ, ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ἀσίαν
 τοὺς Σκύθας τὴν χειρρόνησον ἔκτισαν (ἔκτισαν v. l.), ὅπου νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 οἰκεῖται || 10 Eust. Dion. 31 ἱστορεῖ δὲ Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γρυῖπας
 ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν λέγων καὶ (36, 1) ὅτι ὡς περ εἰσὶ τινες Ὑπερβόρειοι,
 οὕτω καὶ ὑπερνότιοι, καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ ὑμνούμενος Ὑπερβόρειος ἦν, ὅς οὐδὲν τε
 σιτεῖσθαι λέγεται καὶ τὸν διστὸν περιφέρειν κατὰ πᾶσαν γῆν (πᾶσαν τὴν γῆν v. l.) ||
 17–cap. 15 Orig. c. Cels. III 26 ἀρκεῖ . . . νῦν τὴν Ἡροδότου παραθέσθαι λέξιν
 ἀπὸ τῆς τετάρτης τῶν ἱστοριῶν . . . καὶ ὅθεν — περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω

10 Poll.: v. ad III 116, 1

1 τοὺς] τὰς **R** || 2 χειρρόνησον **TMDRV** | κτίσαντες **D**¹ cf. Eust. || 3 οἰκισται **M**
 οἰκεῖται **DRSV** cf. Eust. | καὶ¹ om. **DRSV** | ἐσβαλόντες **C** ἐμβολόντες **DRSV** ||
 4 τὴν γῆν τὴν **D** | ἀμαρτόντες **DRSV** | αἰεὶ **MDRV** || 5 Καύκασιν Snell collato
 III 97, 4, sed cf. I 203, 1 || 6 ἐσοῦ **AB** ἐς δ **Pp** Ald. ἔστ' **DRSV** | ἐσέβαλλον **p** |
 γῆν om. **DRSV** | μεσόγειαν **RSV** | τραφέντες **C** τραφθέντες **AB**²**TM**¹ τραφθέν-
 τας **B**¹**M**², cf. grammaticam meam 134s. || 7 γενόμενος **TM** Ald. || 8 Ἀρισταίης **T** ||
 9 Σηδόνας **B**¹ Ἰσσηδόνας **M** | φοιβόλαμπος **M** Ald. φοιβόληπος **DRSV** cf.
 III 69, 4 | Ἰσσηδόνων **M** | δὲ om. **AB**¹ || 10 τούτων **AB**, cf. praef. XIX || 11 του-
 τέων **DRSV** || 12 αἰεὶ **AB** || 14 Ἰσσηδόνας **M** | Ἰσσηδόνων **M** || 15 ἐκλείπειν **ABC**
TMP || 16 οὕτω δὲ οὐδὲ οὗτος **S** οὕτω δὲ οὗτος **C** οὕτω οὐδὲ οὗτος **ABTMP**,
 cf. 16, 1 | Σκύθησι περὶ τῆς χώρας ταύτης **DRSV** || 17 ἦν **M** Ald. | ὁ Ἀριστέης
MDRSV Ἀριστέης Orig. rell. | εἶπας **P**¹**pDRSV** Orig. ποιήσας **ABCTMP**^{ms}
 (fort. olim glossa exstitit 'εἶπας· ποιήσας' (scil. ἔπη, cf. 13, 1) | εἴρηται **TMPD**
RSV εἴρηκα Orig. rell. | ὅν Orig.

ἡκουον λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀριστείην γὰρ λέγουσιν
 ἐόντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον ἐσελθόντα ἐς κναφήιον ἐν
 Προκοννήσῳ ἀποθανεῖν, καὶ τὸν κναφέα κατακλήσαντα τὸ ἐργαστήριον
 οἶχεσθαι ἀγγελλέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ· ἐσκεδασμένον δὲ ἤδη 2
 τοῦ λόγον ἀνὰ τὴν πόλιν, ὡς τεθνεὺς εἶη ὁ Ἀριστεύς, ἐς ἀμφισβάσις
 τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν ἡκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος
 φάντα συντυχεῖν τέ οἱ λόντι ἐπὶ Κυζίκῳ καὶ ἐς λόγους ἀπικέσθαι. καὶ τοῦ-
 τον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ
 τὸ κναφήιον παρεῖναι ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέν- 3
 τος δὲ τοῦ οἰκήματος οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι Ἀριστείην.
 μετὰ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προκόννησον ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦ-
 τα, τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων Ἀριμάσπεα καλέεται, ποιήσαντα δὲ ἀφανισθῆναι.
 ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι, τάδε δὲ οἶδα Μεταποντίνουσι τοῖσι ἐν 15
 Ἰταλίῃ συγκυρήσαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέραν Ἀριστείῳ ἔτεσι

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Aeneas Gaz. p. 72 Boiss. Πίνδαρος . . . ὁ Θηβαῖος καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρ-
 ρασσεὺς Ἀριστείαν φασὶ τὸν Προκοννήσιον ἐσελθόντα παρὰ τὸν κναφέα ἐν Προκον-
 νήσῳ ἐκεῖ καὶ τεθνάναι καὶ ἀφανισθέντα Κυζικηνοῖς φανερώς διαλέγεσθαι καὶ δια-
 κοσίους ὕστερον ἔτεσι καὶ τεσσαράκοντα ἐν Ἰταλίᾳ Μεταποντίνουσι ὀφθῆναι καὶ κε-
 λεύειν ἑαυτὸν θυσίαις τιμᾶν καὶ τὸν Ἀπόλλω . . . καὶ τοὺς Μεταποντίνους πέμψαν-
 τας εἰς Δελφοὺς ἐπερωτᾶν τὸν Ἀπόλλω, εἰ χρή τῷ Ἀριστεῖ πεῖθεσθαι, καὶ τὴν Πυ-
 θίαν χρῆσαι, ὡς πειθομένοις ἄμεινον ἔσται. καὶ νῦν ἀνδριάς ἔστηκεν ἐπωνυμίαν Ἀρι-
 στεῖας παρ' αὐτῷ τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις ἡ θυσία
 κοινὴ νομίζεται || 6 Eust. Od. 1650 (ad x 108) Ἡρόδοτος . . . πόλιν οἶδεν Ἀσιανὴν
 Ἀρτακίην, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ ἄνδρα Κυζικηνὸν ἐξ Ἀρτακίης πόλεως || 14ss. Tzetz. Chil.
 II 733 πάλιν ἀφανίζεται . . . καὶ θνήσκει· καὶ μετὰ διακόσια δις εἴκοσι τὰ ἔτη ἐφ'
 Ἡροδότου γέγονε καὶ πάλιν ἀνεφάνη, ὥσπερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 Προκοννήσῳ CM¹R Orig. || 2 γένος M Ald. γένους p γένει Orig. | εἰσελ-
 θόντα Orig. || 3 Προκοννήσῳ M¹ | κατακλείσαντα Orig. || 4 οἶχεσθαι] ἰκέσθαι
 Orig. | τοῖς Orig. | νέκνῃ Orig. || 5 τεθνηκῶς CTMP τεθνηῶς AB τεθνεῶς
 Orig. rell. | ὁ om. ABCTP Orig. | ἀμφισβάσις ABTS Orig. ἀμφιβάσις DRV
 ἀμφιβασίας M. nomen actionis (ad cuius formam acc. pl. v. praef. XX) ad homines
 agentes convenire mihi videtur (ἐς ἀμφισβάσις ἀπικνέεσθαι prorsus periphrastice
 usurpatur pro ἀμφισβητῆσαι) melius quam illud ἀμφισβασίη (λόγων VIII 81)
 primitus de adiectivo ἀμφίσβατος derivatum et de sermonibus dictum (ἐγένετο
 λόγων ἀμφισβασίη = λόγοι ἀμφίσβατοι ἐγένοντο); cf. Favre, Thes. verbb. quae in
 titulis Ionicis leguntur cum Hdt. serm. comparatus s. v. || 6 ἀπικέσθαι PDSV Orig.
 ἀπικέσθαι R | ἡκοντα om. M | Ἀρτακίης DRSV Eust. Ἀρτάκης Orig. rell. ||
 7 φάντα] φάντασμα Orig. (cf. φάσματι 15, 3) | ὄντι DRV ἐόντι S λόντι Orig.
 rell. | ἐς Αἶδον ἀπικέσθαι Orig. | ἀπικέσθαι RV | καὶ — 8 ἀμφισβητέειν om. M ||
 8 ἀμφισβατέειν Orig. ἀμφισβητεῖν DRSV | νέκνῃ Orig. || 10 οὔτε ζῶντα οὔτε
 τεθνεῶτα Orig. || 11 ἐν RP¹ εἰς Orig. ἐς P²p cett. | Προκόννησον M || 12 τὰ] δ δὴ
 Orig. | Ἀριμάσπεα Orig. | καλέονται C^{ac} | ἀφανισθῆναι τὸ δεύτερον PDRSV
 Orig. || 13 μὲν οὖν Orig. | αὗται ABCTMP Orig. αἶδε DRSV | τάδε δὲ TRSV
 Orig. τὰ δὲ vel τάδε rell. || 14 συγκυρήσαντα R | Ἀριστείῳ τοῦ Προκοννήσιου p
 Ald.

- τεσσαράκοντα καὶ διηκοσίοις, ὥς ἐγὼ συμβαλλόμενος ἐν Προκοννήσῳ
 2 τε καὶ Μεταποντίῳ εὗρισκον. Μεταποντῖνοί φασι αὐτὸν Ἀριστέην φανέντα
 σφι ἐς τὴν χώραν κελεύσαι βωμὸν Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι καὶ Ἀριστέω
 Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ' αὐτὸν στήσαι· φάναι
 γάρ σφι τὸν Ἀπόλλωνα Ἰταλιωτέων μούνοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, 5
 καὶ αὐτὸς οἱ ἔπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δέ, ὅτε εἶπετο τῷ θεῷ,
 3 εἶναι κόραξ. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι, σφέας δὲ Μετα-
 ποντῖνοι λέγουσι ἐς Δελφοὺς πέμπαντας τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν, ὅτι τὸ φάσμα
 τοῦ ἀνθρώπου εἶη, τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ φάσματι,
 πειδομένοις δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι· καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα ποιῆσαι 10
 4 ἐπιτελέα. καὶ νῦν ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω παρ' αὐτῷ
 τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, πέριξ δὲ αὐτὸν δάφναι ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα
 ἐν τῇ ἀγορῇ ἰδρυται. Ἀριστέω μὲν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω.
 16 Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ ὅδε ὁ λόγος ὁρμηται λέγεσθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρε-
 κές, ὅτι τὸ κατύπερθε ἐστὶ· οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαμένον 15
 δύναμαι πυνθέσθαι, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦ περ ὀλίγῳ πρότερον τού-
 των μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσωτέρῳ Ἰσσηδόκων ἐν αὐτοῖσι
 τοῖσι ἔπεισι ποιέων ἔφησε ἀπικέσθαι, ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ φᾶς
 2 Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ
 μακρότατον οἰοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται. 20
 17 Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου — τοῦτο γὰρ τῶν παραθαλασσίων

AB C TM P(p) DR SV

1 τεσσαράκοντα **ABP** τεσσαράκοντα Orig. rell. | τριηκοσίοις **PDRSV** δια-
 κοσίοις Orig. | διηκοσίοις Aen. Gaz. rell., cf. Tzetz. | συμβαλλόμενος **R** | Προ-
 κοννήσῳ **M** || 2 Μεταποντῖνοισι **DRSV** | Μεταποντῖνοι δέ Orig. Μεταποντῖνοι
 γάρ **M** Ald. || 3 χώραν] πόλιν **TM** Ald. | Ἀπόλλωνος **P¹DRSV** Orig. Ἀπόλλωνι
P²p rell. | ἰδρύσασθαι om. Orig. | Ἀριστέω scripsi Ἀριστέον **ABCTM** Ἀριστέω
 τοῦ (ex Ἀριστέω ortum) cett. || 4 Προκοννησίου **M¹** | καὶ ἀνδριάντα **DRV** ἀνδρι-
 άντα Orig. rell. | παρ' αὐτὸν ἰστάναι **ABCTMP** παραστήναι Orig. || 5 Ἰταλεω-
 τέων **T** Ἰταλίη τε ὧι Orig. cod. | δὴ om. **CP** hab. Orig. rell. || 6 δέ **ABCTMP**
 Orig. δέ οἱ rell.; ad casum cf. quae ad III 20, 2 adnotavimus || 7 μὲν om. **AB**
CTMP hab. Orig. rell. | εἰπαντα **RSV** εἰπόντα Orig. rell. || 8 ἐπειρωτᾶν Orig. |
 ὅτι τε φάντασμα Orig. cod. (cf. 14, 2) || 9 δέ] τε **M** Ald. || 10 δέ] τε Orig. | καί
 σφεα **RV** σφέας δέ **S** καὶ σφέας Orig. rell. || 11 ἔχων Ἀριστέης Orig. Ἀριστέας
 Aen. Gaz. || 12 περὶ **ABCTM** | αὐτῶν **DRSV** αὐτὸν Orig. rell. | ἐστᾶσι] εἰσὶ
 Orig. || 14 ὁρμηται **CTMPDRSV** | ἀτρεκές ὡς **ABC** λέγεσθαι ἀτρεκέως ὡς **M**
 ἀτρεκέως Bekkeri duce Stein Hude || 15 κατύπερθε **CV** | φαμένον εἰδέναι **DRSV**
 φαμένον **M** || 16 οὐδέ¹] οὐδενός **ABCTM** | πέρι **DRSV** | ὀλίγον **SV** (?) | τούτων
 αὐτ-
 πρότερον **DRSV** || 17—18 ἐν αὐτοῖσι τοῖσι] αὐτὸς ἐν τοῖσι (quod ex ἐν τοῖσι vel sim.
 iudico ortum) **DRSV** || 18 ἀκοῇ om. **ABCTM** || 20 ἀκοῇ ἐξικέσθαι **ABCTMPD**
 (cf. lin. 18) || 21 Βορυσθενεϊτέων **AB** Βορυσθενιτέων **DRSV** Βορυσθενεϊτέων **M**

μεσαιτάτον ἐστὶ πάσης τῆς Σκυθίας — ἀπὸ τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαι
 νέμονται ἐόντες Ἕλληνες Σκύθαι, ὑπὲρ δὲ τούτων ἄλλο ἔθνος, οἱ Ἀλιζῶνες
 καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκύθησι
 ἐπασκέουσι, σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται καὶ κρόμνα καὶ σκόροδα
 5 καὶ φακὸν καὶ κέγχρους. ὑπὲρ δὲ Ἀλιζόνων οἰκέουσι Σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ 2
 οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι τὸν σῖτον, ἀλλ' ἐπὶ πρήσῃ. τουτέων δὲ κατύπερ-
 θε οἰκέουσι Νευροί, Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημον ἀνθρώπων,
 ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανιν ποταμόν ἐστι ἔθνεα πρὸς
 ἐσπέρας τοῦ Βορυσθέneos. ἀτὰρ διαβάντι τὸν Βορυσθέnea ἀπὸ θαλάσσης 18
 10 πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη, ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί, τοὺς
 Ἕλληνες οἱ οἰκόντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέονσι Βορυσθενεῖτας,
 σφέας δὲ αὐτοὺς Ὀλβιοπολίτας. οὗτοι ὧν οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ 2
 μὲν πρὸς τὴν ἡῶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ κατήκοντες ἐπὶ ποταμόν, τῷ οὖνο-
 μα κεῖται Παντικάτης, τὸ δὲ πρὸς βορρὴν νέμονται πλόον ἀνὰ τὸν Βορ-
 15 σθέnea ἡμερέων ἔνδεκα· ἥδη δὲ κατύπερθε τούτων ἔρημός ἐστι ἐπὶ πολ-
 λόν. μετὰ δὲ τὴν ἔρημον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδα- 3
 μῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατύπερθε ἔρημον ἥδη ἀληθέως καὶ ἔθνος
 ἀνθρώπων οὐδέν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῶν γεωργῶν τοῦ- 19

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Strabo 550 οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλαζόνων, οἱ δ' Ἀμαζόνων ποιοῦντες,
 ... τοὺς μὲν Σκύθας Ἀλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ
 ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός τε καὶ Ἡρόδοτος καὶ Εὐδοξος κατεφλυάρεσαν ἡμῶν

1 Σκυθικῆς DRSV | Καλλιπίδαι CTM | Καλλιπίδαι Strabo || 2 Ἑλληνοσκύθαι
 DRSV | τούτων] αὐτέων DRSV | Ἀλαζῶνες D | Ἀλαζόνες ABCTMP | Ἀλιζῶνες
 Strabo rell. (e Strabone esse tractam lectionem codd. RSV iudicat Hemmerdinger
 CQ 2, 1952, 97ss.) || 3 Καλλιπίδαι BC^{ac}T | Καλλιπίδαι SV¹ Strabo | Κα***πίδαι M ||
 4 σῖτον] κατὰ ταῦτα DRSV | κρόμνα D | σκόροδα AB¹ || 5 κέγχρη DRSV | Ἀλι-
 ζόνων SV | Ἀλαζόνων ABCTMP, cf. Strab. et lin. 2 || 6 σιτίσει D^c | τὸν om.
 ADRSV | τούτων ABCTMP, cf. praef. XIX | κατύπερθε M Ald. || 7 Νεβροί M |
 Νεβρῶν M | τὰ πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἔρημος DRV | τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημος S;
 ad adiectivi ἔρημον sensu 'inane, vacuum' usum cf. lin. 17, quod non eadem con-
 structio est atque τὸ κατύπερθε . . . λίμναι καὶ ἔρημός ('vastitas') ἐστὶ 20, 2, ubi cf.
 et Eustathii lectionem || 8 Ὑσπανιν RSV | εἰσι TM || 9 ἐσπέραν M Ald. | αὐτὰρ C ||
 10 ἡ om. DRSV | ταύτην C | ἄνω Valckenaer | ἄνω CMDRSV | ἀνθρωποι ABTP
 Ald. | ἄνω ἰόντι propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 11–14, quem sequi.
 Stein Hude || 11 Ἕλληνες οἰκόντες ABCTP | οἱ οἰκόντες Ἕλληνες M | οἱ Ἕλληνες
 οἱ οἰκόντες DRSV | ἐπὶ ὑπὸ DRSV | Ὑσπάνι V | Βορυσθενεῖτας DRSV || 13 ἔω
 ABCTMP | ποταμοῦ TM || 14 Παντικάτης κεῖται M | Παντικάτης D¹SV | βορρὴν
 νέμονται] βορέην ἄνεμον ABCTMP || 15 ἡμερῶν AB | ἥδη ABCTMP¹ | ἡ P^{ms}p
 cett. | κατύπερθε M Ald. | ἡ ἔρημος ABCTMP² | ἔρημος P¹p cett. || 17 κατύπερθε M
 Ald. | ἔρημος DRSV || 18 οὐδέν ἀνθρώπων DRSV | ἀνθρώπων M | οὐδέν supra lin.
 add. M² | τὴν om. C | ἔω ABCTMP

- των Σκυθῶν διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν νομάδες ἤδη Σκύθαι νέμονται οὔτε τι σπείροντες οὐδὲν οὔτε ἀροῦντες, ψιλὴ δὲ δενδρέων ἢ πᾶσα αὕτη πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ νομάδες οὗτοι τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδὸν νέμονται χώραν κατατείνουσαν ἐπὶ ποταμὸν
- 20 Γέρον. πέρην δὲ τοῦ Γέρον ταῦτα δὴ τὰ καλούμενα βασιλήϊά ἐστι καὶ 5 Σκύθαι οἱ ἀριστοὶ τε καὶ πλείστοι καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας δούλους σφετέρους εἶναι· κατήκουσι δὲ οὗτοι τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην ἐς τὴν Ταυρικὴν, τὸ δὲ πρὸς ἡῶ ἐπὶ τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ
- 2 καλέεται Κρημνοί· τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. τὰ δὲ 10 κατύπερθε πρὸς βορρῆν ἄνεμον τῶν Βασιλήϊων Σκυθῶν οἰκέουσι Με- λάγχλαινοι, ἄλλο ἔθνος καὶ οὐ Σκυθικόν. Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε λίμναι καὶ ἔρημος ἐστὶ ἀνθρώπων, καθ' ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
- 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι οὐκέτι Σκυθική, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν 15 λαξίων Σαυροματέων ἐστί, οἱ ἐκ τοῦ μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαιήτιδος λίμνης νέμονται τὸ πρὸς βορρῆν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδὸν πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων· ὑπεροικέουσι δὲ

AB C TM P(p) DR SV

T 78. huc refert Benardete, Herodotean Inquiries 101, illud schol. ad Ar. Eq. 963 φαεινὸς μολγὸν ἀντὶ τοῦ 'τυφλόν'. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τοὺς Μολγὸν τούτους ἐπ' αὐτῶν τῆς Σκυθίας εἶναι, fabulam de caecis mulgentibus e similitudine vocum ἀμολγός et ἀμέλγειν explicans || 12s. Eust. Dion. 309 ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται διὰ τὸ ἐν ἔθει μέλαν καὶ ζοφερόν τοῦ ἐνδύματος, ὡς καὶ Ἡρόδοτος δοκεῖ (107), ὃς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπὼν λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίων τὸ κατύπερθε λίμναι καὶ γῆ ἔρημος ἀνθρώπων || 14 ib. 163 φησὶν οὖν Ἡρόδοτος· Τάναϊν διαβάντι οὐκέτι Σκυθίῃ

15 Λέξ. (sub fine ἱστορίας γ' Lexx. seriatim conscr.) λάξιν· λῆξιν (μίξιν blmno), μερισμόν, κλήρον. Greg. Cor. 139 λάξιν δὲ τὸν μερισμόν ἢ τὸν κλήρον. Hes. λαξίων· λήξεων, κληρώσεων. Suid. λάξιν· μίξιν, μερισμόν, κλήρον· Ἡρόδοτος

1 Παντικάπην D¹ || 2 οὗτ' ἐτι Bekker | οὐδὲν om. M | δὲ haplogr. om. C | ἢ om. SV || 3 πλὴν om. ABCT γῆ M γῆ πλὴν Ald. | οὔτοι om. DRSV | ἐω ABCTMP | ἡμερέων om. C || 4 τεσσάρων M | τεσσέρων καὶ δέκα] fort. cum Ren- nell, The Geographical System of Hdt., Londinii 1800, 71, τεσσέρων (i. e. Δ pro ΙΔ τεσσέρων vel Δ pro ΔΙΙΙ vel ex δέκα ortum, cf. Hemmerdinger, Les manuscrits 168) legen- dum, cf. gramm. meam 20 | νέμοντα RV | τὸν ποταμὸν C || 5 Γέρον A^{ac} | καλέο- μενα DRSV || 6 οἱ om. DRSV || 7 κατοικοῦσι ABC | μεσημβρίην ABCT || 8 ἐω DV ἔων R | τε om. ABCTM || 9 Μαιήτιδος ABS || 11 κατύπερθε M Ald. | βορρῆν DRSV | Μελάγχλαινον D¹ Μελαγχλαίων D² | Μελάγχλαινοι — 12 Σκυ- θικόν om. ABCTM || 12 κατύπερθε M Ald. || 13 ἔρημος] γῆ ἔρημος Eust. | ἐστι om. DRSV | κατ' ὅσον ABCTMP, cf. gramm. meam 38 || 14 οὐκέτι ABCT MP^{ms} p οὐκ ἐστι P^t cett. | Σκυθίῃ Eust. || 15 Μαιήτιδος ABS || 16 τὸ] τὰ CT MP | βορρῆν DRSV || 17 ἡμέρων καὶ ἀγρίων DSV ἡμερέων καὶ ἀγρίων R | दें- δρων M

τουτέων δευτέρην λάξιν ἔχοντες Βουδῖνοι γῆν νεμόμενοι πᾶσαν δασείην
 ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων δὲ κατύπερθε πρὸς βορρῆν ἐστὶ πρώτη μὲν ἔρημος 22
 ἐπ' ἡμερέων ἐπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἔρημον ἀποκλίναντι μᾶλλον πρὸς
 ἀπηλιώτην ἄνεμον νέμονται. Θυσσαγέται, ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον, ζῶσι
 3 δὲ ἀπὸ θήρης. συνεχέες δὲ τούτοις ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι 2
 εἰσὶ, τοῖσι οὖνομα κεῖται Ἰόρκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶντες τρόπῳ
 τοιῷδε· λοχᾷ ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς, τὰ δὲ ἐστὶ πυκνὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 χώραν· ἵππος δὲ ἐκάστω δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κείσθαι ταπεινότητος
 εἵνεκα ἑτοιμός ἐστι καὶ κύων· ἐπεὶ δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δένδρου,
 10 τοξεύσας ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει, καὶ ὁ κύων ἔχεται. ὑπὲρ δὲ του- 3
 τέων τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἀποκλίναντι οἰκέουσι Σκύθαι ἄλλοι ἀπὸ τῶν Βασι-
 λήων Σκυθέων ἀποστάντες καὶ οὕτως ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν χώρον.
 Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθέων χώρας ἐστὶ ἡ καταλεχθεῖσα 23
 πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγειος, τὸ δ' ἀπὸ τούτου λιθώδης τ' ἐστὶ καὶ
 15 τρηχέη. διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τρηχέως χώρον πολλὸν οἰκέουσι ὑπώρεαν 2
 ὄρεων ὑψηλῶν ἀνθρώποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φαλακροὶ ἐκ γενεῆς γινό-
 μενοι καὶ ἔρσηνες καὶ θήλεια ὁμοίως καὶ σιμοὶ καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα,
 φωνὴν δὲ ἰδίην λέντες, ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι Σκυθικῇ, ζῶντες δὲ ἀπὸ δεν-

AB C TM P(p) DR SV

T 4 Steph. Byz. Θυσσαγέται· ἔθνος περὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος ||
 4ss. Zenob. prov. V 25 ad capp. 23–26 se referre videtur || 5ss. Pomp. Mela
 Chorogr. I 19, 116s. *Budini Gelonion urbem ligneam habitant. iuxta Thyssagetae
 Turcaeque vastas silvas occupant alunturque venando. tum continuis rupibus late
 aspera et deserta regio ad Arempphaeos usque permittitur . . . et feminis et maribus
 nuda sunt capita. sacri itaque habebantur, adeoque ipsos nemo de tam feris gentibus
 violat, ut aliis quoque ad eos confugisse pro asylo sit* || 16ss. Zosim. IV 20 ad locum
 se refert

1 τούτων **Pp** τούτοις **ABCTM** | λάξι **R** τάξιν **SV** | δασείην **CTMPSV** ||
 2 ὕλη] ἴδη propos. Weber SIFC 17, 1936, 261ss. coll. 109, 2 | κατύπερθε **M** Ald. | βο-
 ρρῆν **P** βορρῆν **p** cett. || 3 ἀποκλίναντι **ABCP** aor. part. praetuli coll. ceteris eodem
 modo constructis participiis (διαβάντι 18, 1; 19, 1; 21, 1; ὑπερβάντι 25, 1; διεξελ-
 θόντι 23, 2; ἄνω ἴοντι II 7, 1; 8, 1; 29, 2) || 4 νέμονται om. **M** | ζῶουσι **CTMP** ||
 5, 6 κατοικημένοι εἰσὶ] κατοικημένοις **DRSV** || 6 ζῶντες **CP** || 7 δένδρεων **C** ||
 8 ἐκάστω ἐστὶ — 9 ἑτοιμός καὶ **RSV** | δεδιδαγμένος **R** δεδαγμένος **M** || 9 εἵνεκα **M** |
 ἐπειδὴν **MDRSV** | ἀπίδοι **M** Ald. | δένδρου **ABM** || 10 καὶ ἐπιβάς **DRSV** | ἔχεται]
 ἔπεται **PDRSV** | τούτων **ABCTMP**, v. praef. XIX || 11 τὸ] τῷ **C²RSV** | ἀπο-
 κλίνοντι **ABP** ἀποκλίνον **T** τετραμμένον **M** Ald., cf. lin. 3 || 12 Σκυθῶν **B** ||
 14 πεδιάς τε om. **SV** | βαθύγειος **TM** Ald. βαθύγειος Bekkerio duce edd., v.
 quae ad II 12, 2 adnotavi | τ' om. **ABCTM** || 15 τρηχέῃ **M** Ald. τρηχεῖα **DRSV** |
 καὶ om. **DRSV** | τρηχεῖς **MDRSV** | χώρας **ABCTMP** || 16 ὄρεων **CTM** |
 γενετῆς **ABCTM** | γενόμενοι **TM** || 17 θήλεια **DRSV** θήλεις **M** || 18 ἰδίαν **B** |
 χρεώμενοι **Pp**

- 3 δρέων. ποντικὸν οὖνομα τῷ δενδρέῳ, ἀπ' οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ σκέλην μάλιστα κη· καρπὸν δὲ φορέει κυάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει. τοῦτο ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι, ἀπορρέει δὲ ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν, οὖνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντί ἐστι ἄσχν· τοῦτο καὶ λείχουσι καὶ γάλακτι συμμίσγοντες πίνουσι, καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγός 5
 4 παλάθας συντιθέασιν καὶ ταύτας σιτέονται· πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλά ἐστί, οὐ γάρ τι σπονδαῖαι αἱ νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. ὑπὸ δενδρέῳ δὲ ἕκαστος κατοικῆται τὸν μὲν χειμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ, πῖλῳ στεγνῷ 5
 5 λευκῷ, τὸ δὲ θέρος ἄνευ πῖλου. τούτους οὐδεὶς ἀδικεῖ ἀνθρώπων, ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι, οὐδέ τι ἀρήμιον ὄπλον ἐκτέεται. καὶ τοῦτο μὲν τοῖσι 10
 6 περιοικέουσι οὗτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες, τοῦτο δέ, ὃς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικεῖται· οὖνομα δὲ σφί ἐστι Ὀργιμπαῖοι.
 24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ καὶ τῶν ἔμπροσθε ἐθνέων· καὶ γὰρ Σκυθέων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτούς, 15

AB C TM P(p) DR SV

2 s. Athen. II 57 b — c Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρός ἐν τῷ Περὶ ἐδεστών ὁστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους . . . οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ καρπὸν λέγῃ· πυρῆνα δ' ἔχει· τοῦτο ἐπὶ γένηται πέπον || 3 Eust. II. 624 (ad Z 55) ἰστέον . . . ὅτι κοινὸν τῷ γένει ἐστὶ τὸ ὀηθέν ὄνομα (i. e. πέπον), εὐρεται γὰρ καὶ οὐδέτερον τὸ 'πέπον', ὅλον 'πέπον' φαρμακεύειν, καὶ Ἡρόδοτος· ἐπὶ γένηται πέπον | Eust. II. 940 (ad N 420) ex Ael. Dionys. ἰστέον . . . ὅτι οὐ μόνον τὸ πολεμικὸν σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος σάκκος δι' ἐνὸς κάππα προσφέρετο παρ' Ἀθηναίους, καθά φησιν Αἴλιος Διονύσιος, ὅθεν καὶ 'σακεύειν', φησί, τὸ ὑλίζειν, ὡς Ἡρόδοτος (v. Erbse, Unters. z. d. attiz. Lex. 140). Antiatt. Bekk. Anecd. 113 σακκεύειν τὸ ὑλίζειν· Ἡρόδοτος τετάρτῳ. Phot. σακεύουσι τὸ 'ὑλίζουσι' παρ' Ἡροδότῳ. item Bachm. Anecd. I 365 || 6 Λέξ. παλάθας· τὰ ἐκ τρυγός πλάσματα, κυρίως δὲ ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. Hes. παλλάθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. παλάθαι· σύκων μαζία. Suid. παλάθαι· μᾶζαι σύκων || 10 cf. quae ad 66 ex Eust. laudamus

1 πάντικον DSV πάντοικον (e πάντικον sine ullo dubio natum) R ποντικὸν μὲν cett. | ἀπ' οὗ] ἀπὸ τοῦ DRSV, sed cf. III 115, 1 et v. gramm. meam 109 | ζώουσι DRSV || 2 πυρῆνα M || 3 ἐπεὰν] cf. Eust., Athen. | ad distinctionem cf. Athen. | πέπων T | σακκέουσιν (e σακκέουσιν ortum iudico) RV σακεύουσι vel σακκεύουσι e grammaticis (q. v.) recognoscitur || 4 ἄσχν SV | τοῦτο δὲ καὶ M Ald. || 6 παλάθας TM Ald. | συντιθέασιν DRSV || 7 τι] σφι PDRSV τοι supra lin. add. nescio quae man. M Ald. | σπονδαῖαι αἱ B σπονδαῖα αἱ R σπονδαῖαι ABCTM || 8 στεγνῷ R || 10 οὐδέν R | ἐκτέεται RSV || 11 ὡς T || 11, 12 καταφύγων καταφύγῃ AB CTP¹ καταφύγων καταφύγοι M Ald. καταφύγῃ p || 12 ἐν τούτοις M || 13 Ὀργιμπαῖοι R Zenob. Ὀργιμπαῖοι SV Ἀργιμπαῖοι ABCTMP cf. Pompon. Melam Ὀργιμπαῖοι olim exstitisse recte censet Hemmerdinger CQ 2, 1952, 97—99, Ὀργιμπαῖοι autem Weber Anal. Hdt. 90 || 14 πολλήν (?) B

τῶν οὐ χαλεπὸν ἐστὶ πνυθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυσθένεός τε ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων. Σκνυθένων δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτούς, δι' ἐπὶ τὰ ἐρμηνέων καὶ δι' ἐπὶ τὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. μέχρι 25 μὲν δὴ τουτέων γινώσκεται, τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατ' ὑπερθε οὐδεὶς ἀτρε-
 5 κέως οἶδε φράσαι· οὐρεα γὰρ ὑψηλὰ ἀποτάμνει ἄβατα καὶ οὐδεὶς σφεα ὑπερβαίνει· οἱ δὲ φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες) οἰκέειν τὰ οὐρεα αἰγίποδας ἀνδρας, ὑπερβάντι δὲ τούτους ἀνθρώπους ἄλλους, οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι ἀρχήν. ἀλλὰ 2 τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν φαλακρῶν γινώσκεται ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεόμενον,
 10 τὸ μὲντοι κατ' ὑπερθε πρὸς βορέην ἄνεμον οὐ γινώσκεται οὔτε τῶν φαλακρῶν οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων, εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τουτέων λεγόντων. νό- 26 μοις δὲ Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι· ἐπεὰν ἀνδρὶ ἀποθάνῃ πατήρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες καὶ καταταμόντες τὰ κρέα κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου
 15 τεθνεῶτα γονέα, ἀναμίξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα δαῖτα προτίθενται. τὴν 2 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ φιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες καταχρυσοῦσι καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται θυσίας μεγάλας ἐπιτελείους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο ποιεῖ, κατὰ περ Ἑλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι, ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι.
 20 γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι, τὸ δὲ ἀπὸ τουτέων τὸ κατ' ὑπερθε Ἰσσηδόνες 27 εἰσὶ οἱ λέγοντες τοὺς μονοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γρυπας εἶναι, παρὰ δὲ τουτέων Σκνύθαι παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ

AB C TM P(p) DR SV

T 88. Eust. Dion. 581 Ἡρόδοτος περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι ἀνθρώπους εἶναι, οἱ τὴν ἐξάμηνον (νύκτα add. codd. quidam) καθεύδουσιν

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 'γενέθλιον ἡμέραν' ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν, οὐ 'γενέθλια' οὐδὲ 'γενέσια' (Εὐριπίδης Ἰωνί, Ἡρόδοτος τετάρτῳ) || 21 v. quae ad III 116, 1 e Poll. adhibuimus

1 ἐμπορίου D¹ || 2 ἐμπορίων D¹ || 4 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | οὐδεὶς κατ' ὑπερθε ABCTM κατ' ὑπερθε οὐδεὶς Ald. | ἀτρεκέες DRSV cf. lin. 9 || 5 ὄρεα CT MPD^{ac} || 6 οὐ πιστὰ] ἄπιστα DRV || 7 ὄρεα CTMPD^{ac} | αἰγίποδας] ἰπποβάτας ABCTMP | ὑπερβάντα DRV ὑπερβάντας S | τούτους τοὺς PDRSV | ἄλλους ἀνθρώπους εἶναι M Ald. || 8 τὴν] τὸν M | τὴν ἀρχήν ABCTMP || 9 πρὸς τὴν ἡῶ DRSV | γινώσκεται ἀτρεκέως PDRSV nescio an non ut varia lectio e lin. 4 irrepserit | οἰκεόμενα DRSV || 10 βορέην DRSV || 11 τῶν om. DRSV | αὐτῶν τούτων AB¹CTMP αὐτέων τουτέων B² || 12 δὲ om. DRSV | τοῖσιδε ABCTMP | λέγουσι M | ἀποθάνοι M Ald. || 15 τεθνηῶτα AB τεθνηῶτα CP | πάντα om. AB | προτιθέαται C || 16 ἐκκαθάραντες AB καθήραντες DRSV | ἀποχρυσοῦσι AB CTM || 17 ἅτε om. DRSV | χρέονται PpV || 18 πατρὸς M^{ac} πατρός Ald. | οἱ Ἑλληνες Pp Ald. || 20 τούτων AB¹CTMP || 21 τοὺς¹ om. ABCTMP | τοὺς² om. ABCTMP || 22 εἶναι om. ABCTM | τούτων ABCTMP

- Σκυθίων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, καὶ ὀνομάζομεν αὐτοὺς σκυθιστὶ Ἀριμασπούς ('ἄριμα' γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, 'σποῦ' δὲ ὀφθαλμόν).
- 28 Δυσχεῖμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστι, ἐνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμός, ἐν τοῖσι ὕδωρ ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνακαίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα 5 πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ Κιμμέριος, καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ κρυστάλλου οἱ ἐντὸς τάφρου Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται καὶ τὰς ἀμάξας 2 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σίνδους. οὕτω μὲν δὴ τοὺς ὀκτὼ μῆνας διατελέει χειμῶν ἐών, τοὺς δ' ἐπιλοιπούς τέσσαρας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ χειμῶν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοις 10 γινομένοις χειμῶσι, ἐν τῷ τὴν μὲν ὥραϊν οὐκ ἔχει λόγον ἄξιον οὐδέν, τὸ 3 δὲ θέρος ὕων οὐκ ἀνίει. βρονταὶ τε ἡμος τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηνικαῦτα μὲν οὐ γίνονται, θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται, ὥς τέρας νενομίσται θωμάζεσθαι· ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμὸς γένηται, ἦν τε θέρεος 4 ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθικῇ τέρας νενομίσται. ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι 15

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion 31 Ἀριμασποί, καθὰ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοῦ τοιούτου πάθους καλοῦνται, ὡς οἶον εἰπεῖν, μονόφθαλμοι· ἀρὶ μὲν γὰρ τὸ ἐν σκυθιστὶ, 'μασπός' δὲ ὁ ὀφθαλμός. **D** fol. 42^v τὸ 'ἀριμασπός' μονόφθαλμον σημαίνει, καθὰ λέγει Ἡρόδοτος· 'ἄριμα' γάρ, φησί, τὸ ἐν καλοῦσι Σκύθαι, 'σποῦ' τὸν ὀφθαλμόν || 4—9 Eust. Dion. 669 οὕτω . . . Ἡρόδοτος . . . τὴν Σκυθικὴν ἐπάγει, ὅτι τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἐκεῖ ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμός, ὅτε ὕδωρ μὲν ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνακαίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος· τοὺς δὲ λοιπούς, φησί, τέσσαρας μῆνας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. Gell. XVII 8, 16 *philosophus Taurus* . . . 'Herodotus', inquit, '... contra omnium ferme . . . opinionem scribit mare Bosporicum, quod Cimmerium appellatur, . . . gelu stringi'

13 v. quae ad III 114 ex Eust. laudavimus

1 οὐνομάζομεν **CTMP** | αὐτοὺς om. **RSV** || 2 τὸν ὀφθαλμόν **M** Ald. || 3 τί] τοι **T** Ald. litt. o suprascr. **M**¹ || 4 γίνεται **M** | κρυμός **RSV** || 5 ἀνακαίων **R** || 6 πᾶς om. **M** Eust. | τούτου om. **ABCTMP** | κρυστάλλον **CTMP**^p**V** κρυστάλλου **P**^m cett. || 7 ἐκτός propos. Legrand | τάφρου **ABCTMP**, cf. 201, 2 || 8 ἐλαύνουσι **D**¹ | τοὺς Σίνδους edd. Wesselingio duce cum Holstenio vocem Σινδός conferente apud Steph. Byz. τοὺς Σινδούς **AB** τοὺς Ἰνδούς cett., cf. 86, 3 || 9 τέσσαρας **CMDRV** Eust. τέσσαρας cett. || 10 οὗτος om. **DRSV** | ἄλλοις χώροις **DRV** ἄλλῃσι χώρῃσι **S** || 12 ὅν **M** Ald. | τε] δὲ **SV** || 13 θέρος **RSV**, cf. lin. 14 et v. praeef. IX || 14 νενομίσται θωμάζεσθαι **B**²**P****D**² νενομίσται θωμάζεται **T** νομίζεται καὶ θωμάζεσθαι **M** θωμάζεσθαι del. man. prima Vat. gr. 122 (cf. Alberti Bell. Com. prep. ed. class. gr. e lat. NS 7, 1959, 73) θωμάζεται edd. plur., cf. lin. 15 et ad syntaxin cf. VI 138, 4 et v. Kuehner-Gerth II 33 | καὶ om. **ABCTM** | θέρος **ABCT** litterae o litteras ou suprascr. man. post. **A** (cf. lin. 13) || 15 ὥς τέρας θωμάζεται **P**^m**D**²**RSV** ὥς τέρας θωμάζεται **P**¹**p****D**² (cf. lin. 14)

φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ οὐδὲ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχήν·
 τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ
 ἡμίονοι ἀνέχονται. δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κῶλον διὰ 29
 ταῦτα οὐ φύειν κέρεια αὐτόθι· μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου
 5 ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐῃ ἔχον ὥδε· ‘καὶ Λιβύην, ὅθι τ’ ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τε-
 λέθουσι’ ὁρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέ-
 ρεα· ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι φύχεσι ἢ οὐ φύει κέρεια τὰ κτήνεα ἀρχὴν ἢ
 φύοντα φύει μόγισ. ἐνθαῦτα μὲν νυν διὰ τὰ φύχεα γίνεται ταῦτα· θωμάζω 30
 δέ (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίλζητο), ὅτι ἐν τῇ Ἡλείῃ
 10 πάσῃ χώρῃ οὐ δυνέεται γίνεσθαι ἡμίονοι οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος
 οὔτε ἄλλον φανεροῦ αἰτίου οὐδενός, φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἡλείοι ἐκ κατάρης
 τευ οὐ γίνεσθαι σφίσι ἡμιόνους. ἀλλ’ ἐπεὶ ἀνὰ προσίῃ ἢ ὥρῃ κυΐσκεσθαι τὰς 2
 ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιοχώρους αὐτὰς καὶ ἔπειτ’ αὖ σφι ἐν τῇ
 τῶν πέλας ἐπιείσι τοὺς ὄνους, ἐς οὓς ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρὶ, ἔπειτα
 15 δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι.

Περὶ δὲ τῶν πτερωτῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἥερα καὶ 31
 τούτων εἵνεκα οὐκ οἶοί τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου οὔτε
 διεξιέναι, τήνδε ἔχω περὶ αὐτῶν γνώμην· τὰ κατύπερθε ταύτης τῆς χώρας

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 28, 4 (ad ἀποσφακελίζουσι) διασπῶνται, πηδῶσιν, ὑποτρέμουσι· λέγεται καὶ
 σφακελισμός ἢ παραπληξία B³

T 4–8 Eust. Od. 1485 (ad δ 85) τὸ (scil. ἐν Λιβύῃ) ‘ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν’ ἀντὶ
 τοῦ ‘εὐθύς ἅμα τῷ γεννηθῆναι κεράτων φὴν προβάλλονται’· καὶ συντελεῖ πρὸς τοῦτο
 καὶ ὁ Ἡρόδοτος λόγος εἰπόντος ἐξ ἐναντίου κατὰ ιδιότητα ψυχροῦ τόπου, ὥς οὐ φύει
 κέρεια ἐν Σκυθίᾳ τὸ γένος τῶν βοῶν· ὁρθῶς οὖν, φησὶν, εἶπεν Ὀμηρος τὸ ‘Λιβύην,
 ὅθι τ’ ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν’, ἐν τοῖς θερμοῖς γὰρ ταχὺ παραγίνονται τὰ κέ-
 ρεα, ἐν δὲ τοῖς ἰσχυροῖς φύχεσιν ἢ οὐ φύει κέρεια τὰ κτήνεα τὴν ἀρχὴν ἢ φύει μό-
 γισ || 11 id. Dion. 409 περὶ τὴν τοιαύτην Ἡλιν μὴ ἡμιόνους γίνεσθαι δι’ οὐδὲν φα-
 νερόν αἰτίον, ἀλλ’ ἐκ τινος κατάρης, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

1 οὐδὲ om. B^{ac}CV καὶ S | οὐκ om. M Ald. | τὴν ἀρχὴν M Ald. cf. Eust. ||
 2 κρυμῷ RSV | ἀποσφακελίζουσι SV || 3 κῶλον C καθόλου PDRSV κολοβὸν
 propos. T. W. Allen RPh 13, 1939, 45 || 4 μου TMPDRSV | καὶ om. ABCTM ||
 5 δ 85 cf. Eust. || 6 παραγίνεται M cf. Eust. || 7 φύει DRSV Eust. φύειν ABCT
 MP | ἀρχὴν om. M || 8 φύει DRSV Eust. φύειν ABCTMP | νυν] ἔτι ut vid. M |
 θωμάζω B²CMPSV || 9 ἐδίλζητο] ἐζήτησε ABCTM | Ἡλίῃ D || 10 ἡμίονοι A¹B¹ |
 τοῦ om. M || 12 τευ οὐ] οὐ ABCTM τευ D τευ οὐ ex Eust. quoque recognoscas
 τευ^{ov} fort. olim exstiterat | σφι(ν) MPDRSV | ἐὰν A¹BCTM | προσῇ ABCT
 MP | ἢ om. SV | κυΐσκεσθαι SV || 12.13 τοὺς ἵππους T || 13 τοὺς] τὰς DRSV |
 ἐν] ἐπὶ M || 14 ἐς δ P¹ ἐσοῦ AB εἰς οὐ V ἐς οὐ P²p cett. | ἔχωσι(ν) DRSV |
 ἔπειτα — 15 ἀπελαύνουσι om. D¹ || 16 πτερωτῶν M πτερωτῶν τῶν Ald. | ἀνάπλεων
 TMD² || 17 ἔνεκα M | οἶά τε DRSV | εἶναι om. CTM || 18 αὐτέων DRSV | τὴν
 γνώμην S Ald.

- αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἰκός.
 2 ἤδη ὧν ὅστις ἀγχόθεν χιόνα ἀδρὴν πίπτουσαν εἶδε, οἶδε, τὸ λέγω· ἔοικε
 γὰρ ἢ χιῶν πτεροῖσι. καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐόντα τοιοῦτον ἀνολίκητα
 τὰ πρὸς βορρῇν ἐστὶν τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ ὧν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν
 χιόνα τοὺς Σκύθας τε καὶ τοὺς περιοίκους δοκέω λέγειν. ταῦτα μὲν νυν, 5
 τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.
- 32 Ὑπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέγουσι οὐδὲν οὔτε
 τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτη οἰκημένων εἰ μὴ ἄρα Ἰσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω,
 οὐδ' οὗτοι λέγουσι οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουν-
 οφθάλων λέγουσι. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, 10
 ἐστὶ δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τῷ ἐόντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ
- 33 ἔπεα ἐποίησε. πολλῶν δὲ τι πλεῖστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι φάμενοι
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα ἀπικνέεσθαι
 ἐς Σκύθας, ἀπὸ δὲ Σκυθῶν ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους
 2 ἐκάστους κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, ἐν- 15
 θεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρώτους Δωδωναίους Ἑλλή-
 νων δέκεσθαι, ἀπὸ δὲ τουτέων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιέα κόλπον καὶ
 διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν, πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν μέχρι Καρύστου, τὸ
 δ' ἀπὸ ταύτης ἐκλιπεῖν Ἄνδρον· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας
 3 ἐς Τήνον, Τηρίους δὲ ἐς Δῆλον. ἀπικνέεσθαι μὲν νυν οὕτω ταῦτα τὰ ἱρὰ 20
 λέγουσι ἐς Δῆλον, πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμπειν φερούσας τὰ
 ἱρὰ δύο κόρας, τὰς ὀνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην·
 ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλείης εἵνεκεν πέμπειν τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν
 ἄνδρας πέντε πομποὺς τούτους, οἳ νῦν Περφερέες καλέονται, τιμὰς με-
 4 γάλας ἐν Δήλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορέοις τοὺς ἀποπεμφθέν- 25
 τας ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, δεινὰ ποιευμένους, εἴ σφας αἰεὶ καταλάμψε-

AB C TM P(p) DR SV

24 Hes. πέρφερες· θεωροί

1 τοῦ¹ om. SV | εἰκός TMSV || 3 ἀοίκητα TM Ald. || 4-5 τοὺς Σκύθας τὴν
 χιόνα ABCTM || 5 καὶ om. M || 7 οὐδέν om. ABCTM || 8 δ' om. C || 9 ὥσπερ
 SV ὥσπερ περὶ (ex ὥσπερ ortum) DR ὥς καὶ περὶ Mp Ald. || 11 ἐν om. D |
 ὄντι ABCTMP || 12 ἐποίησε] Ὀμηρος D ἐποίησεν Ὀμηρος RV (ἐποίησε ταῦτα τὰ
 ἔπεα Ὀμηρος olim exstitisse veri simillimum est) | δὲ τι Kruegero duce edd. δ'
 ἐτι PDRSV δὴ ABC δὲ TM | αὐτέων M Ald. | Δῆλιοι om. M || 13 ἐκεδε-
 δεμένα C || 15 ἐκάστῳ CTMD² || 16 δὲ] δὴ M Ald. | πρώτους] πρὸς τοὺς TM ||
 17 τούτων ABCTMP, cf. praef. XIX | καταβαίνει D | τὸν om. D | Μηλιέα V ||
 18 τε] δὲ ABCTM || 19 γὰρ] δὲ M | τοὺς - 22 εἶναι haplogr. om. T¹M || 20 ἀπ-
 ικνέεσθαι - 21 Δῆλον haplogr. om. ABC || 21 Ὑπερβορέους AB¹ || 23 αὐτοῖσι M
 Ald. | εἵνεκα DRSV ἔνεκα M || 24 Περφερέες vel Περφέρες vel Πέρφερες DRSV
 Hes. || 25 ἐπεὶ] ἐπὶ M | ἀποπεμφθέντας A¹

ται ἀποστέλλοντας μὴ ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὲ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν κε-
 λεύοντας προπέμπειν σφέας ἀπὸ ἐωντῶν ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν 5
 οὕτω προπεμπόμενα ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον· οἶδα δὲ αὐτὸς τού-
 5 τοῖσι τοῖσι ἱροῖσι τόδε ποιούμενον προσφερέας, τὰς Θρηήσας καὶ τὰς
 Παιονίδας γυναικάς, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτεμίδι τῇ βασιλῆϊ, οὐκ ἄνευ
 πυρῶν καλάμης [ἐχούσας] τὰ ἱρά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτας οἶδα ποιεύσας, 34
 τῇσι δὲ παρθένοις ταύτῃσι τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃσι ἐν Δῆλῳ
 κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν πρὸ γάμου πλό-
 10 καμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι
 (τὸ δὲ σῆμά ἐστιν ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός, ἐπι- 2
 πέφυκε δὲ οἱ ἐλαίῃ), ὅσοι δὲ παῖδες τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινὰ εἰλίξαν-
 τες τῶν τριχῶν προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὗται μὲν δὴ ταύτην
 τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δῆλου οἰκητόρων, φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τὴν 35
 15 Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὠπιν εἰσάσας παρθένους ἐξ Ὑπερβορέων, κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους πορευομένας ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδίκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλειθυίᾳ ἀποφερούσας 2
 ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέσθαι, τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ
 τὴν Ὠπιν ἅμα αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι καὶ σφι τιμὰς ἄλλας
 20 δεδοσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναικάς ἐπονομαζούσας 3
 τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι Ὠλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε, παρὰ δὲ
 σφέων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἴωνας ὑμνέειν Ὠπὶν τε καὶ Ἀργὴν

AB C TM P(p) DR SV

1 ὑποδέκεσθαι **DRSV** | τοὺς σούρους (σ e prisco spiritu aspero ad vocem expli-
 candam superimposito nasci poterat) **DRSV** || 2 ἐνδεδεμένα **M** Ald. | τοῖς πλησιο-
 χώροις secundum Scaligeri notam in bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 τοῖσι πλησι-
 οχώροισι Wesseling Hude fortasse recte, sed v. GEL s. v. ἐπισκήπτω (idem subiectum
 habent ποιούμενους et κελεύοντας, sc. τοὺς φέροντας) || 3 σφέα **DRSV**, v. gramm.
 meam 106 (σφέας ad πλησιοχώρους spectat) || 5 Θρηήσας **SV** Θρηκίας **ABCTM** ||
 6 θύωσι **DRSV** || 7 ἐχούσας] θνούσας **PDRSV** vocem quae ipsorum mente de-
 fuit vel exciderat variis supplere modis temptabant librarii; ad ellipsin vel potius
 brachylogiam cf. Kuehner-Gerth II 564 qui e nostro VIII 80, 1 laudat (ellipsin
 vocis ποιούμενοι) et VIII 142, 3 (ellipsin vocis αἰτίους); delevi; proposuerant ἐρ-
 δούσας Eldike, (ἐπι)τελεούσας Reiske | μὲν om. **ABCTM** | οἶδα ταύτας **PDRSV** ||
 8 τῇσι] τοῖσι **T** | τελευτήσας **T** τελευτήσαν ut vid. **M** τελευτησάσης **RV** || 9 Δη-
 λίων **M** | αἱ μὲν — 12 Δηλίων haplogr. om. **T¹M** || 10 ἀποτεμνόμεναι καὶ **RV**
 ἀποτεμνόμεναι τὸν **T²** || 11 ἰόντι **T²DRSV** || 12 ἐλαῖα **ABC** ἐλαία **Pp** | ὅσοι] οἱ
TPDRSV || 13 τιθεῖσι **ABCTMP** || 14 τιμὴν] τὴν τιμὴν **TMPDRSV** om. **S** | Δη-
 λίων **C** | οἱ αὐτοὶ οὗτοι] αὐτοὶ **C^{ac}P^{ac}DRSV** οἱ αὐτοὶ **C^{ac}TMP^{ac}p** Ald. | τὴν] τὸν **R** ||
 15 Ἀργὴν **TM** || 17 Λαοδόκης **AB** | Εἰλειθυή **D¹** Εἰλειθυή **ABC** Εἰληθυή **M**
 Ald. || 18 Ἀργὴν **TM** Ald. || 19 τὴν om. **ABCTM** | αὐτῇσι τῇσι θεοῖσι propos.
 Legrand || 21 Ὠλὴν (litteris ἦν manu secunda additis) **D** Ὠλὴν* **R** | Λύκιος
 ἀνὴρ **PDRSV** || 22 Ἀργὴν **TM** Ald.

- ονομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας (οὗτος δὲ ὁ Ὀλὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς
 παλαιούς ὕμνους ἐποίησε ἐκ Ἀνκίης ἐλθὼν τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ),
 4 καὶ τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν ταύτην ἐπὶ τὴν
 θήκην τὴν Ὠπιός τε καὶ Ἀργῆς ἀναισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη
 αὐτέων ἐστὶ ὀπισθε τοῦ Ἀρτεμισίου, πρὸς ἧν τετραμμένη, ἀγχοτάτω 5
 τοῦ Κηίων ἱστυορίου.
- 36 Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων πέρι εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάρως λόγον
 τοῦ λεγομένου εἶναι Ὑπερβορέου οὐ λέγω [λέγων, ὥς τὸν διστὸν περιέφερε
 κατὰ πᾶσαν γῆν οὐδὲν σιτεόμενος]. εἰ δὲ εἰσι ὑπερβόρειοί τινες ἄνθρωποι,
 2 εἰσι καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. γελῶ δὲ ὄρων γῆς περιόδους γράψαντας πολ- 10
 λούς ἤδη καὶ οὐδένα νόον ἔχοντα ἐξηγησάμενον· οἱ Ὀκεανὸν τε ῥέοντα
 γράφουσι πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν
 Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην. ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέγαθος
 τε ἐκάστης αὐτέων καὶ οἷα τίς ἐστι ἐς γραφὴν ἐκάστη.
- 37 Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν τὴν Εὐρυθρὴν 15
 καλεομένην· τουτέων δ' ὑπεροικέουσι πρὸς βορέην ἄνεμον Μῆδοι, Μήδων
 δὲ Σάσπειρες, Σασπείρων δὲ Κόλχοι κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορήν θάλασ-
 σαν, ἐς τὴν Φᾶσις ποταμὸς ἐκδιδοί. ταῦτα τὰ τέσσαρα ἔθνη οἰκέει ἐκ
 38 θαλάσσης ἐς θάλασσαν. ἐνθεῦτεν δὲ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἅκται διφάσαι

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 31: v. ad 13, 1 || 9s. Schol. Apoll. Rh. II 675 Ὑπερβορέους μὴ εἶναι
 τελέως φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι.
 Strabo quoque (61) se refert ad locum || 11 Eust. Dion. 41 Ἡρόδοτος οὐκ ἀποδέχε-
 ται τοὺς γράφοντας τὸν Ὀκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς. ib. 1 τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ Ὀκε-
 ανοῦ περιέχεσθαι οὐκ ἀληθές ἐστι, καθὰ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ λέγοντι μὴ ἀποδέχεσθαι
 τοὺς λέγοντας κυκλοτερέα τὴν γῆν ὡς ἀπὸ τόρνου

1 τε om. M | ὁ om. R | Ὀλὴν CTP et aliquot alii || 2 ἐλθὼν om. B || 3 σποδὸν
 (ut vid.) MS ἐποδὸν A¹B¹ || 4 τὴν] τῆς DRSV | Ἀργίος M Ald. || 5 ἀγχοτάτη
 DRSV || 6 Κήων RSV | ἐστιητορίου D¹ ἐστιητορείου D² ἐστιητορίου RSV ||
 7 καὶ om. M | Ὑπερβορέω A¹B¹CTM || 8 λέγων — 9 σιτεόμενος seclusi | λέγων
 del. Reiske et edd. plurimi λέγοντα propos. Schweighaeuser | ἱστὸν T¹ || 9 τὴν
 γῆν TMPp Ald. Eust. codd. quidd. | σιτεόμενον TM cf. Eust. || 10 ὄρων vel
 ὄρεων PDRSV ὄρων AB ὄρων M Ald. || 11 ἔχοντα Weber SIFC 17, 1936,
 261ss.: 'καὶ οὐδένα ἐξηγησάμενον numero singulari pro γράψαντας πολλοὺς plurali
 adhibito inter se est coniungendum et νόον οὐδένα pendet ab ἐξηγησάμενον' ἔχον-
 τες T ἔχοντας cett. ἐχόντως Dobraeo duce Stein Hude | οἱ] ὃν C || 12 τὴν τε
 γῆν M Ald. τῆς γῆς Eust. || 13 ποιεύτων R ποιεύσι M Ald. ποιεύνται propos.
 Legrand | ὀλίγῳ SV || 14 ὅση τέ ἐστι ABCTM an ὥς οἷα τέ ἐστι scribendum? ||
 15 initio capitis aliquid periisse existimabat Stein Ἀσίην supplendum censuit
 Schweighaeuser || 16 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | βορέω ἀνέμου DRSV ||
 17 Σάσπειρες Σασπείρων TMP¹RSV Σάσπειρες Σασπείρων P²p cett. || 18 τὰ om. AB
 CTMP | τέσσαρα ABCTP || 19 ἐσπέρη MDRSV

ἀπ' αὐτῆς κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγγήσομαι. ἔνθεν μὲν 2
 ἡ ἀκτὴ ἡ ἐτέρη τὰ πρὸς βορέην ἀπὸ Φάσιος ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 θάλασσαν παρὰ τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μέχρι Σιγείου τοῦ
 Τρωικοῦ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ αὐτὴ αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανδικοῦ κόλπου
 5 τοῦ πρὸς Φοινίκῃ κειμένου τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης.
 οἰκέει δ' ἐν τῇ ἀκτὴ ταύτῃ ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ 39
 ἐτέρη τῶν ἀκτέων, ἡ δὲ δὴ ἐτέρη ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, ἡ τε Περσικὴ καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη Ἀσ-
 συρίη καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίης Ἀραβίη· λήγει δὲ καὶ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ
 10 μὴ νόμῳ) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρειῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώ-
 ρυχα ἐσήγαγε. μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων χώρος πλατὺς καὶ 2
 πολλὸς ἐστὶ, τὸ δ' ἀπὸ Φοινίκης παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ
 αὕτη παρὰ τε Συρίην τὴν Παλαιστίνην καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν τελευτᾶ, ἐν
 <τε> τῇ ἔθνεα ἐστὶ τρία μῦνα. ταῦτα μὲν ἀπὸ Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρας 40
 15 τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι, τὰ δὲ κατύπερθε Περσέων καὶ Μήδων καὶ Σα-
 σπειρών καὶ Κόλχων τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα, ἔνθεν μὲν
 ἡ Ἐρυθρὴ παρήκει θάλασσα, πρὸς βορέω δὲ ἡ Κασπίη τε θάλασσα καὶ
 ὁ Ἀράξης ποταμὸς ῥέων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς 2
 οἰκέεται ἡ Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει
 20 οὐδεὶς φράσαι, οἷον δὴ τι ἐστὶ. τοιαύτη μὲν καὶ τοσαύτη ἡ Ἀσίη ἐστὶ, ἡ δὲ 41
 Λιβύη ἐν τῇ ἀκτὴ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ, ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη ἤδη ἐκδέκεται·
 κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον ἡ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστὶ, ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θα-
 λάσσης ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυιέων, αὐται

AB C P(p) TM DR SV

2 ἡ ἀκτὴ ἐτέρη M | τὸ DRSV | εἰς D¹RV || 3 Σιγείου A¹BC litterae i alterae
 litt. ei suprascr. A man. post. || 4 νότον MRSV | αὕτη hapl. om. DRSV | Μα-
 ριανδικοῦ RSV Μαριανδύων AB Μαριανδυνῶν CP Μαριανδυνῶν TMp Ald.
 Μυριανδρικοῦ Wesselingio duce Stein || 5 Φοινίκην MDRSV | τὰ del. Legrand ||
 7 παρατίθεται τὸ ἐς DRSV παρατετέαται τὸ ἐς visum est Hudio scriptum in
 cod. V (e παρατίθεται an sit ortum dubito) || 8 ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη ἡ P ἀπὸ
 ταύτης ἐκδεχομένη ἡ p ἀπὸ ταύτης ἐκδεδομένη ἡ DSV ἀπὸ ταύτης ἐκδο-
 μένη ἡ R || 9 τῆς om. ABCPTM | ἡ Ἀραβίη ABCPT | καὶ² om. ABCPTM |
 αὕτη PMRSV || 10 εἰς¹ M | τὸν¹ om. PMDRSV || 11 εἰσήγαγε M | ἀπὸ — 12 Φοι-
 νίκης haplogr. om. B¹ || 11–12 πλατὺς καὶ πολλός] πολὺς T¹ πολὺς καὶ πλα-
 τὺς M || 13 παρὰ — Παλαιστίνην] Συρίην τὴν παρὰ τὴν Παλαιστίνην M Ald. ||
 14 τε addidi; quae praecedunt παρὰ — τελευτᾶ secl. Stein in ed. ad usum scho-
 larum conscripta, ut ἐν τῇ et ἡ ἀκτὴ αὕτη melius cohaereant | ἐσπέρας MDRSV ||
 15 ἐστὶ om. ABCM | Σασπειρών TMRSV || 16 ἡέλιον DRSV || 17 πρὸς — θά-
 λασσα haplogr. om. ABCM || 18 ῥέον A¹ | ἡέλιον DRSV || 19 ἡ om. ABCM |
 ἔρημον M ἔρημον Ald. | τὸ πρὸς τὴν ἑω ABCPTM || 20 ἡ¹ om. C || 21 τῇ ἀκτὴ
 om. SV || 22 ἡ αὕτη ἀκτὴ TM | στενὴ ἐστὶ p DRSV ἐστὶν ἢ ἐστὶν CT ἐστὶ ἢ
 ἐστὶ ABM ἐστὶ στενὴ P^{ac} signis β et α his vocibus superimpositis ordinem
 mutavit P^c

δ' ἂν εἰεν χίλιοι στάδιοι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στεينوῦ τούτου κάρτα πλατέα τυγχάνει ἐοῦσα ἢ ἀκτὴ, ἥτις Λιβύη κέκληται.

- 42 Θωμάζω ὧν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (οὐ γὰρ σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτῶν ἐστί), μήκεϊ μὲν γὰρ παρ' ἀμφοτέρων παρήκει ἡ Εὐρώπη, εὐρεος δὲ πέρι οὐδὲ συμβάλλειν 5 ἀξίη φαίνεται μοι εἶναι.
- 2 Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ ἐωυτὴν ἐοῦσα περίρρυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει, Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως πρώτου, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, καταδέξαντος, ὃς ἐπέιτε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἄνδρας 10 πλοίοισι, ἐντεϊλάμενος ἐς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλέων στηλέων διεκπλέειν,
- 3 ἕως ἐς τὴν βορείην θάλασσαν καὶ οὕτως ἐς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. ὁρμηθέντες ὧν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ἔπλεον τὴν νοτὶν θάλασσαν· ὅπως δὲ γένοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπεύρεσκον τὴν γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες γινοίαιτο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμην 15 τον· θερίσαντες δ' ἂν τὸν σῖτον ἔπλεον, ὥστε δύο ἐτέων διεξεληθόντων τρίτῳ ἔτει κάμψαντες Ἡρακλέας στήλας ἀπίκοντο ἐς Αἴγυπτον. καὶ ἔλεγον (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά, ἄλλω δὲ δή τε), ὥς περιπλῶντες τὴν Λιβύην τὸν ἥλιον
- 43 ἔσχον ἐς τὰ δεξιὰ. οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ Καρχηδόνιοι εἰσι οἱ λέγοντες, ἐπεὶ Σατάσπης γε ὁ Τεάσπιος ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης 20 οὐ περιέπλωσε Λιβύην ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεμφθεὶς, ἀλλὰ δείσας τό τε μήκος τοῦ πλόου καὶ τὴν ἐρημίην ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε τὸν ἐπέταξέ οἱ
- 2 ἢ μήτηρ ἀεθλον. θυγατέρα γὰρ Ζωπύρου τοῦ Μεγαβύξου ἐβίησατο παρθένον· ἔπειτα μέλλοντος αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκολοπιεῖσθαι

AB C TM P(p) DR SV

15 s. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θερισμόν ἀντὶ τοῦ 'ἀμητόν'. Ἡρόδοτος τετάρτῳ

1 δ' om. DRSV | τὸ] τὰ B || 2 ἢ om. TM Ald. || 3 θωνμάζω CMP | διορισάντων καὶ διελόντων T | διακρινάντων καὶ διαχωρισάντων M | καί²] τε καὶ PRSV || 4 μικρὰ DRSV | αὐτέων MPDRSV | ἐστί] εἰσί M || 4.5 γὰρ παρ' ABCTMP^{ms}p γὰρ P^c cett. || 5 οὐ DRSV | συμβάλλειν DRSV || 7 οὔσαν C οὔσα AB an partic. delendum et περίρρυτον scribendum? αὕτη pro ἐωυτὴν scrib. Legrand; ad constructionem v. Schwyzer-Debrunner 397 || 8 βασιλέως CT || 9 καταδείξαντος M || 10 ἔχουσαν ABCTM || 11 Ἡρακλήων M Ald. | στηλῶν T om. SV | ἐκπλέειν AB CTMP || 12 ἕως del. Powell | εἰς RV | βορείην DRSV || 13 οἱ om. C | Ἐρυθρῆς T Ἐρυθρῆς καλεομένης M Ald. || 14 δὲ om. R | γένοιτο M Ald. | προσσχόντες AB προσσχόντες CTMP || 15 γινοίαιτο CTMP | τὸν om. DRSV | ἀμητόν AM Ald. cf. Antiatt. || 16 δ' om. C || 17 Ἡρακλήας M Ald. || 18 δὴ om. PDRSV | τὴν om. DRSV || 20 ἐπὶ R | Τεάσπιος RSV || 22 ἐπιτέλεσε RV || 23 Μεγαβύξου ABCTMPRSV | παρθένον ἐβιάσατο DRSV || 24 αὐτοῦ om. C

ὕπὸ Ξέρξεω βασιλέως ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος ἐοῦσα Δαρείου ἀδελφεὴ
 παρητήσατο φᾶσά οἱ αὐτὴ μέζω ζημίην ἐπιθήσειν ἢ περ ἐκεῖνον. Λιβύην 3
 γάρ οἱ ἀνάγκην ἔσεσθαι περιπλώειν, ἐς δ' ἂν ἀπίκηται περιπλέων αὐτὴν
 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξεω ἐπὶ τούτοις ὁ Σατά-
 5 σπης ἀπικόμενος ἐς Αἴγυπτον καὶ λαβὼν νέα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων
 ἔπλεε ἐπὶ Ἡρακλέας στήλας, διεκπλώσας δὲ καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον 4
 τῆς Λιβύης, τῷ οὖνομα Σολόεις ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην, περήσας δὲ
 θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μῆσι, ἐπεῖτε τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀπο-
 στρέψας ὀπίσω ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. ἐκ δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ 5
 10 βασιλέα Ξέρξεα ἔλεγέ σφεας τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους μικροὺς παρα-
 πλέειν ἐσθῆτι φοινικίῃ διαχρεωμένους, οἱ ὅκως σφεῖς καταγοιάτο τῇ
 νηί, φεύγεσκον πρὸς τὰ ὄρεα καταλείποντες τὰς πόλεις. αὐτοὶ δὲ ἀδικεῖν
 οὐδέν [ἐσιόντες, βρωτὰ δὲ μούνα ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ περιπλῶ- 6
 σαι Λιβύην παντελῶς αἷτιον τόδε ἐλέγετο]· τὸ πλοῖον τὸ πρόσω οὐ δυνατόν
 15 ἔτι εἶναι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχεσθαι. Ξέρξης δὲ οὐ οἱ συγγινώσκων λέ-
 γειν ἀληθεῖα, οὐκ ἐπιτελέσαντά γε τὸν προκείμενον ἄεθλον ἀνεσκολόπισε
 τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατάσπεος ἐννοῦχος ἀπέδρη 7
 ἐς Σάμον, ἐπεῖτε ἐπύθετο τάχιστα τὸν δεσπότηα τετελευτηκότα, ἔχων
 χρήματα μεγάλα, τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὖνομα
 20 ἑκὼν ἐπιλήσομαι.

AB C TM P(p) DR SV

16 s. Thom. Mag. 120 (s. v. ἐπίτιμος) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δ'· ἀνεσκολόπισε — ἐπιτιμῶν

1 βασιλέως C | Σατάσπεως D Σατάσπης M Σατανάσπεος V | οὔσα ABCT ||
 2 παρητήσατο DRV, v. gramm. meam 151 || 3 περιπλώειν C περιπλέειν M |
 ἀπίκηται ABCTM || 3–4 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον περιπλέων αὐτὴν M || 4 Σατάσπης M
 Ald. || 6 ἐπὶ παρ' ABCTM | ἀκρωτήριον BD¹ || 7 Σολόεις M Ald. | μεσαμβρίην
 AB | περήσας A^{ac} πρήσας C || 8 μῆνεσι(ν) DRSV | πλέονος AB¹ || 10 Ξέρξην
 ABCTM | σφείας] φᾶς ABCTMP, cf. gramm. meam 105s.; accusativi σφείας cum
 infinitivo παραπλέειν constructio infinitivo cum nominativo coniuncto (αὐτοὶ ἀδι-
 κέειν 12) ea de causa continuatur, quod pronomen αὐτοὺς reflexiva vi carens, si in
 accusativo casu esset positum, ad 'parvos homines' fuisset referendum | προσώ-
 τατα (ut vid.) SV || 11 φοινικίῃ D | χρεωμένους DRSV χρεομένους Pp | σφίσι D ||
 12 οὖρεα ABCTMPD² | καταλιπόντες PRSV λείποντες ABCTM | πόλεις BCT
 πόλιας MPDRSV || 13 ἐσιόντες — 14 ἐλέγετο seclusi haec iudicans posteriore
 aetate esse inserta, ut τὸ ἀδικεῖν (quod 'iniuria per nefas commissa, scil. erga par-
 vos homines' intellegebatur) explicaretur. at ἀδικεῖν hic 'iusto imperio minus ob-
 temperare' significat, cuius rei excusatio 'vis maior' (οὐ δυνατόν) affertur; inter-
 polationem comprobare videntur etiam aliquae a dialecto abhorrentes formae in
 codd. transmissae | ἐσίνοντες p σίνοντες ABCTMP^{ms} | βρωτὰ] πρόβατα P^{ms}p
 DRSV | αὐτέων PDRSV || 14 ἐλέγετο ABCMP^cp ἔλεγε P^{ac} cett. | τό² om. M ||
 15 ἔτι εἶναι] ἔτι ABCTM ἔστιν εἶναι RSV | ἐνίσχεσθαι MR | οἱ οὐ PDRSV |
 λέγειν om. M || 16 γε Reiske τε codd. || 17 Σατανάσπεος V || 20 ἐπιλήσομαι
 ABCTM

- 44 Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν — ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται — τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα 2 Καρυανδέα. οἱ δὲ ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυῆς 3 γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐς θάλασσαν, διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρό- 3 τερον εἶπα, ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο. οὕτως 10 καὶ τῆς Ἀσίας πλὴν τὰ πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοία παρεχομένη τῇ Λιβύῃ.
- 45 Ἡ δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γνωσκομένη οὔτε τὰ πρὸς ἡλίον ἀνατέλλοντα οὔτε τὰ πρὸς βορέην, εἰ περίρουτός ἐστι· μήκει δὲ 2 γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρων παρήκουσα. οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτεν 15 μὴ εὐσση γῇ οὐνόματα τριφάσια κεῖται ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, καὶ οὐρίσματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς ἐτέθη καὶ Φᾶσις ὁ Κόλ- χος (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν τὸν Μαίητην καὶ Πορθμήια τὰ Κιμμέρια λέ- γουσι), οὐδὲ τῶν διουρισάντων τὰ οὐνόματα πνθέσθαι καὶ ὅθεν ἔθεντο τὰς 3 ἐπωνυμίας. ἤδη γὰρ Λιβύη μὲν ἐπὶ Λιβύης λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν 20 Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οὐνομα γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προ-

AB C P(p) TM DR SV

T 15ss. Eust. Dion. 7 Ἡροδότου εἰπόντος, ὅτι τῇ γῇ μιᾷ οὐσση τριφάσια κεῖνται οὐνόματα ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. ib. 270 Ἡρόδοτός φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν λέγων, ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία ἀπὸ τῆς Προμηθέως μητρὸς ἐπονομάζεται, Λυδοὶ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ Ἀσίᾳ τοῦ Ἄττος καλεῖσθαι φασιν αὐτήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλὴ τις καλεῖται Ἀσιὰς· ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα. Procop. bell. Goth. IV 6 καὶ μοι οὐκ ἀπὸ καιροῦ ἔδοξεν εἶναι αὐτὰ τοῦ Ἡροδότου τὰ γράμματα τῷ λόγῳ ἐνθῆναι ὧδε πη ἔχοντα· οὐδὲ ἔχω — τὰ Κιμμέρια λέγουσιν

2 δς] ὡς RV | πάντων ποταμῶν TMDRSV || 3 ἐκδιδοί RV | πλοίοισι πέμπει TM || 4 ἄλλοισι DRSV | ἀληθείην M Ald. | καί² om. ABC || 5 Κατύρου R Κασπατύρου DSV | Πακτυῆς ABCPT Πλατυκῆς M, cf. III 93, 1 et v. gramm. meam 99s. || 6 τὸν ποταμὸν DRSV | ἡλίου om. M || 7 τριακοστῷ M || 9 περιπλῶν RV || 10 οὗτος CTM || 11 ἡέλιον DRSV | τὰ om. DRSV || 12 παρεχομένη CTM || 13 δὲ δὴ PDSV || 14 ἡέλιον DRSV | βορέην AB || 15 συμβαλέσθαι C | ἐπ' ὅτεν] ἀπὸ τοῦ Procop. || 16 κέεται CPTDRS καίεται V κέεται Procop. κέηται ut vid. M | γυναικῶν om. M || 17 αὐτῇσι DRSV ^{αὐτῇ} γυναικῶν M αὐτῇ Procop. rell. | ἐτέθη om. SV || 18 ποταμὸν καὶ Μαίῳτιν Procop. || 19 διουρησάντων TM || 20 ἐπωνυμίας A¹ | ἐπὶ ABCP²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell. || 21 ἐπὶ ABC P²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell.

μηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ
 οὐνόματος Λυδοὶ φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ τοῦ Κότνος τοῦ Μάνεω κεκληθῆναι
 τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προμηθέος Ἀσίας, ἐπ' ὅτεν καὶ τὴν ἐν Σάρδισι
 φυλὴν κεκληθῆναι Ἀσιάδα. ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη, οὔτε εἰ περίρρυτός ἐστι, γι- 4
 5 νώσκειται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ὁκόθεν τὸ οὐνομα ἔλαβε τοῦτο,
 οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμενος φαίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίας φήσομεν
 Εὐρώπης λαβεῖν τὸ οὐνομα τὴν χώραν· πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώνυμος
 ὥσπερ αἱ ἑτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίας τε φαίνεται εὐῶσα καὶ οὐκ 5
 ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἥτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ'
 10 ὅσον ἐκ Φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Λυκίην. ταῦτα μὲν νυν
 ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι αὐτῶν χρῆσόμεθα.

II

Ὁ δὲ Πόντος ὁ Εὐξείνος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο ὁ Δαρεῖος, χωρέων πα- 46
 σέων παρέχεται ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεα ἀμαθέστατα· οὔτε γὰρ ἔθνος
 τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι οὔτε ἀνδρα

AB C TM P(p) DR SV

T 12ss. Eust. Dion. 669 οὗ μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων, ὅτι ὁ Εὐξείνος πα-
 ρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα, καὶ ἔξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγε-
 ται παρέξ τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις

2 Eust. Dion. 620 Ἰωνικῶς Ἀσίῳ, ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ εὔρηται || 14s. Hero-
 dian. Cram. Anecd. Ox. I 379s. παρέξ· . . . οὐκ ἐστὶ πρόθεσις, ἀλλ' ἐπίρρημα βαρύ-
 τονον, ἀφ' οὗ χωριστικὸν ἐπίρρημα οἱ παρὰ Ἡρόδοτον ἐποίησαν . . . οὕτως ἔχει . . .
 τὸ παρ' Ἡροδότῳ· οὔτε ἀνδρα λόγιον οἶδαμεν γενόμενον παρέξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους
 καὶ Ἀναχάρσιος. id. Iliaca pros. ad I 7 (p. 63 Lentz) τὸ παρέξ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ
 δύο μέρη λόγου ἐστὶ καὶ ἐγκλίνονται αἱ δύο προθέσεις· . . . Τυραννίων δὲ ἐν μέρος
 λόγου ἤκουσεν, ἢ ἢ ἐπίρρημα, καὶ βαρύνει, καὶ ἔχει λόγον ὡς Ἡρόδοτος ἐν δ'· πά-
 ρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος. id. monad. I 25 (p. 931s. Lentz) πάρεξ· οὐδὲν εἰς εἰς ἐπίρ-
 ρημα βαρυνόμενον ἐκ δύο προθέσεων συνεστηκός, ὅπερ καὶ γενικῇ θέλει συντάττε-
 σθαι, ἀλλὰ μόνον τὸ πάρεξ . . ., ὃν τρόπον καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ εἶπεν· πάρεξ
 τοῦ τε Σκυθικοῦ ἔθνεος

1 γυναικὸς] cf. Eust. || 2 ονόματος M Ald. | ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹
 rell. | Ἀσίῳ TM Ald. | τοῦ Κότνος RSV om. cod. Vat. gr. 122 Valla τοῦ Ἄτνος
 Eust. | Μάνεω D | κεκληθῆναι B || 3 ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹ rell. | ἀπό-
 τευ ABCTMP cf. Eust. | Σάρδι M || 4 φυλακὴν R | καλεῖσθαι M κεκληθῆναι V^c |
 δὴ om. M | οὐδ' ABCTM || 6 Τυρίας A¹BCTM τ suprascr. A² || 7 τῆς χώ-
 ρης C^{ac} || 8 αἱ om. DRSV || 9 τὴν om. PDRSV || 10 καὶ ἐκ Κρήτης M | Λιβύην
 TMSV Λυκίην C^{ac} || 11 αὐτέων MDRSV quod Stein praetulit in ed. in usum
 scholarum confecta ὀνόμασι vel sim. post νομιζομένοισι excidisse et αὐτέων pro
 τῶν γέων dici censens || 12 ad divisionem libri cf. praef. LVII ss. | ὁ³ om. MPD
 RSV || 12, 13 παρέων παρέχεται A^{ac} corr. A¹ || 13 οὐδὲν TM || 14 προβαλέσθαι V
 παραβαλέσθαι TM Ald.

- λόγιον οἶδαμεν γενόμενον πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος καὶ Ἀναχάρσιος.
 2 τῷ δὲ Σκυθικῷ γένει ἐν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπείων πρηγμάτων
 σοφώτατα πάντων ἐξεύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι.
 τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφι ἀνεύρηται ὥστε ἀποφυγεῖν τε μηδένα ἐπελθόντα
 ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε ἐξευρεθῆναι καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι.
 3 τοῖσι γὰρ μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ φερέοικοι πάντες
 ἔωσι, ἐόντες ἱπποτοξόται ζῶντές τε μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων,
 οἰκήματά τε σφι ἢ ἐπὶ ζευγέων — κῶς οὐκ ἂν εἴησαν οὗτοι ἄμαχοί τε καὶ
 47 ἄποροι προσμίσγειν; ἐξεύρηται δὲ σφι ταῦτα τῆς τε γῆς εὐόσης ἐπιτη-
 δέης καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφι συμμάχων· ἢ τε γὰρ γῆ εὐῶσα πεδιάς
 αὕτη ποιῶδης τε καὶ εὐδρός ἐστι, ποταμοὶ τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ πολλῶ
 2 τεῷ ἀριθμὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρύχων. ὅσοι δὲ ὀνομαστοὶ τέ
 εἰσι αὐτῶν καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, τούτους ὀνομανέω· Ἰστρος
 μὲν πεντάστομος, μετὰ δὲ Τύρης τε καὶ Ὑπανίς καὶ Βορυσθένης καὶ Παν-
 τικάπης καὶ Ὑπάκυρις καὶ Γέρρος καὶ Τάναϊς.
 48 ῥέουσι δὲ οὗτοι κατὰ τάδε· Ἰστρος μὲν ἐὼν μέγιστος ποταμῶν πάντων,
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωντῷ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος,
 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέων κατὰ τοιόνδε μέγιστος
 2 γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ μέγαν
 αὐτὸν ποιεῦντες· διὰ μὲν γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέντε μόνοι ῥέοντες, τὸν
 τε Σκύθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν, καὶ ἄλλος Τιάραντος

AB C TM P(p) DR SV

1 λόγιον ABCTM Herodian. λόγιμον PDRSV ἐλλόγιμον fort. recognoscas ex Eust. | λεγόμενον PDRSV | τοῦ] v. quae ex Herodiano laudavimus, fort. τοῦ τε recognoscendum ex illo, π. μον. λέξ. α' || 4 δὲ om. CDRSV | ἀποφυγεῖν M Ald. ἀποφεύγειν PDRSV | ἀπελθόντα DRV || 6 φερέοικοι DRSV || 6-7 πάντες ἔωσι ἐόντες 'sed quasi sciuri sunt omnes' (propter pernecitatem eorum dicitur et ad ef-fugiendum agilitatem, pace Schwyzer Gr. Gramm. I 441) | ἐόντες πάντες ἔωσι AB CTMP || 7 ζῶντες PTM ζῶντες C | τε om. ABCTMP | ἄροτον P¹ DRSV ἀρότρον TM Ald. ἀρότου P² p cett. || 9 προσμίσγειν MDRV || 10 σφίσι DRSV | γῆ om. C || 11 ποιῶδης M Ald. | εὐδρός ἐστι D εὐδρος RSV || 12 τεῷ] τε AB τι CTM | ὀνομαστοὶ CPDRSV οὐ ὀνομαστοὶ M || 13 αὐτέων M Ald. | πρὸς πλωτοὶ ABTM | ὀνομανέω MDRV || 14 καὶ Ὑπανίς — 15 καὶ Ὑπάκυρις om. M | Παντικάπης A Παντηκάπης D¹ || 15 Γέρρος DRSV | Τάναϊς D || 16 δὲ οὗτοι] γὰρ οἶδε ABCTMP | inter μέγιστος et ποταμῶν lacunam statuerunt Scaliger et Dobraeus in notis Cantabrigiensibus bibl. univ. Oo. I. 59 et Pp. VI. 26 | πάντων ποταμῶν M ποταμῶν ἀπάντων DRSV || 19 ἐσδιδόντων RSV, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. 1884, 24 | δέ] δὴ Stein | οἶδε om. DRSV || 20 ποι-έοντες ABTM | μὲν γε] μὲν V μὲν τοι S | μόνοι Valckenaer μὲν οἱ codd. με-γάλοι Koenig duce Legrand collato 49, 1 || 21 Ποράτα PDRSV | Τισάραντος B¹ C Τισαραντός TM Τι in fine versus litteris σα manu poster. additis et *ραντος in initio versus A

καὶ Ἀραρός τε καὶ Νάπαρις καὶ Ὀρδησσός (ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν 3
 ποταμῶν μέγας καὶ πρὸς ἡῶν ῥέων ἀνακοινοῦται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ
 δεύτερος λεχθεὶς Τίαντος πρὸς ἐσπέρην τε μᾶλλον καὶ ἐλάσσων, ὁ δὲ
 δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ὀρδησσός διὰ μέσον τούτων ῥέοντες
 5 ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰστρὸν)· οὗτοι μὲν αὐθιγενέες Σκυθικοὶ ποταμοὶ 4
 συμπληθύνουσι αὐτόν, ἐκ δὲ Ἀγαθύρσων Μάρις ποταμὸς ῥέων συμμίσγε-
 ται τῷ Ἰστρῷ, ἐκ δὲ τοῦ Αἴμου τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι 49
 ῥέοντες πρὸς βορρῇν ἄνεμον ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Αὔρας καὶ
 Τίβισις, διὰ δὲ Θρηκίης καὶ Θρηκίων τῶν Κροβύζων ῥέοντες Ἄθρος καὶ
 10 Νοίας καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδούσι ἐς τὸν Ἰστρὸν, ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρεος
 Ῥοδόπης Σκίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἴμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν, ἐξ 2
 Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς βορρῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς ἐσβάλλει ἐς τὸ πε-
 δῖον τὸ Τριβαλλικὸν καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἰστρὸν
 (οὕτω ἀμφοτέρους ἔοντας μεγάλους ὁ Ἰστρὸς δέκεται), ἐκ δὲ τῆς κατύπερθε
 15 χώρας Ὀμβρικών Κάρις ποταμὸς καὶ ἄλλος Ἄλπις πρὸς βορρῇν ἄνεμον
 καὶ οὗτοι ῥέοντες ἐκδιδούσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης 3
 ὁ Ἰστρὸς, ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι πρὸς ἡλίον δυσμέων μετὰ
 Κύνητας οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ἐς
 τὰ πλάγια τῆς Σκυθίας ἐσβάλλει. τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων καὶ ἄλλων 50
 20 πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ γίνεται ὁ Ἰστρὸς ποταμῶν
 μέγιστος, ἐπεὶ ὕδωρ γε ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν ὁ Νεῖλος πλήθει ἀποκρα-

AB C TM P(p) DR SV

T 20s. Eust. Dion. 298: cf. quae ad II 33, 3 sunt laudata

1 καὶ Ἀραρός τε om. R | Ὀρδησσός MDRSV || 2 τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται D τῷ
 Ἰστρῷ ἀνακοινοῦνται R τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται SV || 3 Τίαντος PDRSV |
 ἐσπέρης ABCTM | τε] τι C ται R | ἐλάσσων D || 4 ὁ¹ om. RSV | ὁ²
 om. ABCRSV | Ὀρδησσός DRSV | τούτων M Ald. | ῥέοντες] ἰόντες AB
 CTM || 5 αὐθιγενέες M αὐθιγενέες Ald. αὐθιγενέες V | ποταμοὶ Σκυθι-
 κοὶ Pp || 7 κορυφαίων TM Ald. || 8 βορρῇν CTMP | Αὔρας] Ἀρας ut vid. M¹
 Ἀβρας M² Αὔρας DRSV || 9 Τίβισις TM Ald. | Θρηκίης C | τῶν om. DR
 SV | Κροβύζων ABCT | Ἄθρος M Ald. || 10 Νόης ABCTMP, cf. gramm.
 meam 62 | Ἀτάρης CTMP | ἐκδιδούσι DRSV | τὸν om. CP | ὄρεος CM
 Pp Ald. || 11 Ῥοδόπης SV Ῥοδόπης T | Κίος ABCTMP, cf. Ὅσκιον nomen
 fluminis apud Thuc. II 96, 4 | μέσος ABCT | ἐκδιδοῖ ABTM || 12 βορρῇν
 CTMP | ἄνεμος R | Ἀγγρος M | τὸ om. ABCTMP || 13 Τριβαλλικὸν CM Τρι-
 βάλλιον DRSV | Βρόγγον TM, cf. Ἀγγρος (12) | Βρόγγος TM || 14 διαδέκε-
 ται M Ald. || 15 Κάρις DRSV | Ἄλπις ποταμὸς ABCT | βορρῇν CTMP ||
 15–16 ῥέοντες ἄνεμον καὶ οὗτοι M Ald. | ἐκδιδούσι RSV | δὴ om. MDRSV ||
 17 ἔσχατοι om. M | πρὸς A^{2ms} MPDRSV πρὶν A¹BCT | δυσμέας M Ald. ||
 18 τῆς om. ABCTM || 19 Σκυθικῆς DRSV | τούτων DRSV || 21 ἐν πρὸς
 haplogr. om. M | ἐπικρατεῖ MPDRSV

- τέει, ἐς γὰρ δὴ τοῦτον οὔτε ποταμός οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσδιδούσα ἐς
 2 πληθὸς οἱ συμβάλλεται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἰστρος
 κατὰ τοιόνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκέει· τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι, ὅσος περ ἐστὶ,
 ὀλίγῳ τε μέζων τῆς ἐωντοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χει-
 3 μῶνος πάμπαν ὀλίγῳ, νιφετῷ δὲ τὰ πάντα χρᾶται. τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιὼν 5
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδού-
 ἐς τὸν Ἰστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιὼν ἐσδιδούσα ἐς αὐτὸν συμπληθύνει καὶ
 4 ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ, ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῳ δὲ πλεον
 ἐπ' ἐωντὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρεϊ ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσοῦτῳ
 τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἰστροῦ πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἢ περ τοῦ 10
 χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα ἀντισήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μιν
 αἰεὶ φαίνεσθαι ἐόντα.
- 51 Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθῃσι ἐστὶ Ἰστρος, μετὰ δὲ τοῦτον
 Τύρης, ὃς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνέμον ὁρμάται, ἄρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης
 μεγάλης, ἣ οὐρίζει τήν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ στό- 15
 ματι αὐτοῦ κατοικῶνται Ἕλληνες, οἱ Τυρίται καλέονται.
- 52 Τρίτος δὲ Ὑπανίς ποταμός ὁρμάται μὲν ἐκ τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ
 λίμνης μεγάλης, τὴν πέριξ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί· καλέεται δὲ ἡ
 2 λίμνη αὕτη ὀρθῶς Μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ Ὑπανίς
 ποταμός ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερῶν πλόον βραχὺς καὶ γλυκὺς ἐτι, ἀπὸ δὲ 20

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Eust. Dion. 226 ὁ Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἐαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι
 βούλεται λέγων ὅτι οὔτε κρήνη οὔτε ποταμός τις εἰς αὐτὸν ἐσδίδωσιν || 17ss. de qui-
 bus capp. 52 et 53 tractat locis et fluminibus Hdt. describit Pompon. Mela cho-
 rogr. II 4—7 hic illic e nostro hauriens. Eust. Dion. 1143 κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ
 Σκυθικός ποταμός τις ἐστὶ λεγόμενος Ὑπανίς, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣτις λέ-
 γεται Μήτηρ Ὑπάνιος . . . λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι πέριξ τοῦ Σκυθικοῦ τούτου ποτα-
 μοῦ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί, καὶ ὅτι κρήνη ἐκδίδωσιν εἰς αὐτὸν οὕτω πικρά, ὥστε
 κινᾷ τὸν Ὑπανίον || 19ss. Athen. 43c—d Ἡρόδοτος . . . ἐν τετάρτῃ τὸν Ὑπανίον
 φησιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν,
 μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλόον πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης
 τινὸς πικρᾶς. cf. Stein, Vindiciarum Hdt. specimen 18. ad locum se referunt Steph.
 Byz. s. v. Ὑπανίς et Paus. IV 35, 12 et fortasse Arist. met. II 3 359b 18

1 ἐκδιδούσα D¹ A² cf. Eust. || 2 οἱ συμβάλλεται] ἐς συμβάλλεται RSV (e correc-
 tione vocis ἐκδιδούσα videtur ortum) συμβάλλεται οἱ T οἱ συμβάλλεται οἱ M
 Ald. | δέ] τε CTM | ῥέειν A^{ac} | καὶ ἐν χειμῶνι DRSV || 4 ὀλίγον S finem vocis
 compendio notat V | μέζων C μείζων DRSV || 5 τὰ om. ABCTMP | χρᾶται
 PDRSV || 7 τε δὴ] δὲ C | ἐσδιδούσα SV ἐκδιδούσα C (quod probat Bredovius),
 cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 24 || 8 δὴ
 om. Pp || 10 πολλαπλήσι PDRSV πολυπλήσι M | θέρου R || 11 ἀντιθέμε-
 να T | ἀντισήκωσις B | ὥστε] ὡς SV || 12 αἰεὶ om. M || 13 τοῖσι om. ABCTM |
 ὁ Ἰστρος ABCTM || 14 βορέου DRSVM^c | ἔρχεται ABCTP | ῥέον A || 15 τὴν
 om. ABCTMP | Εὐρίδα D || 16 Τυρήται MDSV || 17 μὲν om. A || 18 ἡ om. T ||
 20 ἐτι DR ἐστι cett. ex Athenaeo quoque recognoscendum

τούτου πρὸς θαλάσσης τεσσέρων ἡμερέων πλὸν πικρὸς δεινῶς· ἐκδιδοῖ 3
 γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρῇ, ἢ μεγάλῃ σμικρῇ ἐοῦσα
 κινῶ τὸν Ὑπανιν ἐόντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη
 ἐν οὖροις χώρης τῆς τε ἀροτήρων Σκυθῶν καὶ Ἀλιζώνων· οὐνομα δὲ τῇ
 5 κρήνῃ καὶ τῷ χώρῳ, ὅθεν ῥέει, Σκυθιστὶ μὲν Ἐξαμπαῖος, κατὰ δὲ τὴν
 Ἑλλήνων γλῶσσαν Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὃ τε Τύρης καὶ 4
 ὁ Ὑπανις κατὰ Ἀλιζώνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἀποστρέφας ῥέει ἐκάτερος
 εὐρόνων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ Βορυσθένης ποταμός, ὃς ἐστὶ μέγιστός τε μετὰ Ἰστρον 53
 10 τούτων καὶ πολυαρκέστατος κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας οὕτι μόνον τῶν
 Σκυθικῶν ποταμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων πλὴν Νείλου τοῦ
 Αἰγυπτίου, τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι συμβαλεῖν ἄλλον ποταμόν· τῶν 2
 δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρκέστατος, ὃς νομάς τε καλλίστας καὶ
 εὐκομιδεστάτας κτήνεσι παρέχεται ἰχθύας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ
 15 πλείστους πίνεσθαί τε ἡδιστός ἐστι ῥέει τε καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι,
 σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἄριστος γίνεται ποίη τε, τῇ οὐ σπείρεται ἢ χώρη,
 βαθυτάτη. ἄλλες τε ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πηγνύνται ἄπλετοι· 3
 κήτεά τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται ταριχεύειν,
 ἄλλα τε πολλὰ θωνμάσαι ἄξια. μέχρι μὲν νυν Γερρέων χώρου, ἐς τὸν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 9-18 Eust. Dion. 311 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ
 μὲν Βορυσθένης μέγιστος καὶ πολυαρκέστατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν καὶ πίνεσθαι
 ἡδιστος, ῥέων καλὸς παρὰ θολεροῖς. πηγνύνται δὲ καὶ ἄλλες παρὰ τῷ στόματι αὐτοῦ
 αὐτόματοι, καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν ἀντακαίους.
 ὁ δὲ Παντικάπης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ
 μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι

1 τεσσάρων MV | πικρῶς δεινῶς M πικρὸς αἰνῶς DS πικρῶς αἰνῶς RV ||
 2 οὕτω — πικρὴ haplogr. om. B | μεγάλῃ AB | σμικρῇ (π erasum) A μικρῇ T ||
 4 Ἀλιζώνων A^cR Ἀλαζώνων D^aS Ἀλαζόνων A^aC D^c cett. || 5 ὅθεν ῥέει τῷ χώρῳ
 ABCTMP | Ἀμαξάμπαιος A Ἀμαξάμπιος BM Ald. Ἀμοξάνπαιος C Ἀμαξάμ-
 πιος T || 7 Ἀλιζώνας A^c Ἀλάζωνας vel Ἀλαζόνων A^aC BCTM Ἀλάζωνας vel Ἀλα-
 ζώνας DRSV | ἐκάτερος ῥέει ABCTMP || 9 ὁ Βορυσθένης M Ald. | ὃς haplogr.
 om. ABCTM | μέγιστός γε AB^cC τε μέγιστος PDRV om. TM || 10 τούτον
 TM || 11 πάντων ABCTM || 12 συμβαλέειν CTM συμβάλλειν PDRSV || 14 εὐκο-
 μιδεστάτας P^{ms}p DRSV | ἰχθύς DRSV, v. gramm. meam 78 | καὶ om. ABCTM ||
 16 αὐτῶν D || 17 ἀλλ' ἐστὶ RV | στόμα B | αὐτόματοι om. M || 18 κήτεά τε] κήτη
 ἃ τε DRSV cf. Eust. | κήτεα — καλέουσι om. M | παρέχεται (pass.) ταριχεύ-
 εις scripsi Eustathio duce παρέχεται εἰς ταριχεύειν ABCTM παρέχεται ἐς
 ταριχεύειν cett. || 19 θωνμάσαι DRSV | ἄξιον D | Γερρέων ABCTP Γερέων
 (ou in lit.) M Γερρέων Ald. Γέρρου τε DRS Γέρου τε V Γέρρου edd. pluri-
 mas

- τεσσέρων καὶ δέκα ἡμερέων πλόος ἐστί, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω
 ἀνέμου, τὸ δὲ κατ' ὑπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδείς ἔχει φράσαι, φαί-
 νεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμον ἐς τῶν γεωργῶν τῶν Σκυθέων τὴν χώραν.
 5 οὔτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μόνον
 δὲ τούτου τοῦ ποταμοῦ καὶ Νείλου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς, δοκέω δέ, 5
 οὐδὲ οὐδείς Ἑλλήνων. ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γίνεται
 6 καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανις ἐς τὸν τὸ τέλος ἐκδιδούς. τὸ δὲ μεταξὺ
 τῶν ποταμῶν τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας Ἰππόλεω Ἀκρη καλέεται,
 ἐν δὲ αὐτῷ ἱερὸν Μητρὸς ἐνίδρυνται· πέρην δὲ τοῦ ἱεροῦ ἐπὶ τῷ Ὑπάνι Βο-
 54 ρυσθενεῖται κατοικῆνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν. 10
 Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ ὄνομα Παντικάπης·
 ῥέει μὲν [γὰρ] καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ
 τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθέneos νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, ἐκδιδού-
 δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην, παραμειψάμενος δὲ ταύτην τῷ Βορυσθένει συμμίσγε-
 15 ται.
 55 Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμός, ὃς ὀρμαῖται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ
 τῶν νομάδων Σκυθέων ῥέων ἐκδιδού κατὰ Καρκινίτιν πόλιν ἐς δεξιὴν
 ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλίον δρόμον καλεόμενον.
 56 Ἑβδομος δὲ Γέρος ποταμός ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθέneos κατὰ
 τοῦτο τῆς χώρας, ἐς δὲ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης. ἀπέσχισται μὲν νῦν ἐκ 20
 τούτου τοῦ χώρου, ὄνομα δ' ἔχει, τό περ ὁ χώρος αὐτός, Γέρος, ῥέων
 δὲ ἐς θάλασσαν οὐρίζει τὴν τε τῶν νομάδων χώραν καὶ τὴν τῶν Βασιληίων
 Σκυθέων, ἐκδιδού δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν.

AB C TM P(p) DR SV

T 5 Eust. Dion. 226 ἰστέον ὅτι Ἡρόδοτος λέγει τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκε-
 σθαι. διὸ οὐδὲ αὐτὸς ἔχει φράσαι τούτου τὰς πηγὰς· δοκῶ δὲ φησιν ὅτι (codd. plur.)
 οὐδὲ οὐδείς τῶν (codd. plur.) Ἑλλήνων

1 τεσσέρων καὶ δέκα scripsi Reitzium secutus τεσσαράκοντα CTMRVS τεσσε-
 ράκοντα cett. *quadraginta dierum iter* Mela (prisca iam similitudo spectanda est
 signorum numeralium *Id* et *M*) || 3 τῶν² om. DRSV || 4 πλοῦν M | μόνον R ||
 5 τοῦ om. ABCTM || 6 οὐδὲ om. RSV ὅτι οὐδὲ Eust. || 7 Ὑσπανις RV | ἐς
 τῶν τὸ τέλος 'in idem (i. e. in eundem locum) denique (i. e. in fine)' | ἐς τὸ ἔλος
 ABCTM | μεταξὺ δὲ PDRSV || 8 ἐὼν A^{sc} | Ἰππολέων ABTM || 9 αὐτῷ τὸ
 SV | Δήμητρος PMDRSV A^{ms} (man. post.) | ἐπὶ Valckenaerium secutae edd.
 ὑπὸ codd. | Βορυσθενεῖται ABCTMP || 11 ἄλλος ποταμός M || 12 μὲν γὰρ δὲ PD
 RSV γὰρ del. Stein | καὶ² om. ABCTM || 13 τε om. B || 14 παραμειψας DR
 SV | Βορυσθένης RSV || 16 Ὑπάκυρις ABTM Ὑπάκυρις C || 17 Καρκινίτον AB
 CTM || 18 Ἀχιλλεῖον Pp | καλεόμενον δρόμον M Ald. || 19 Γέρος V Γέροντος C |
 μὲν δὲ T | τοῦ om. D || 21 ὄνομα B | Γέρος V^{sc} || 22 δὲ om. RV | εἰς RSV |
 οὐρίζει M Ald. || 23 Ὑπάκυριν TM Ald. Ὑπάκυριν RSV

Ὀγδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμός, ὃς ῥέει τἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης 57
 ὀρμώμενος, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς μέζω ἐτι λίμνην καλεομένην Μαιῶτιν, ἣ οὐρίζει
 Σκύθας τε τοὺς βασιλήϊους καὶ Σανρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος
 ποταμός ἐσβάλλει, τῷ οὐνομά ἐστι Ὑργις. τοῖσι μὲν δὴ ὀνομαστοῖσι 58
 5 ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκενδάται· τοῖσι δὲ κτήνεσι ποίη ἢ
 ἀναφρομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ ἐστι ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο
 οὕτως ἔχει. τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφι εὐπορά ἐστι, τὰ δὲ λοιπὰ νόμια 59
 κατὰ τάδε σφι διάκειται.

10 Θεοὺς δὲ μόνους τούσδε ἱλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα, ἐπὶ δὲ Δία
 τε καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναικα, μετὰ δὲ τούτους
 Ἀπόλλωνα τε καὶ οὐρανίην Ἀφροδίτην καὶ Ἡρακλέα καὶ Ἄρεα. τούτους
 μὲν πάντες Σκύθαι νενομίκασι, οἱ δὲ βασιλῆῖοι Σκύθαι καὶ τῷ Ποσει-
 δέωνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυθιστὶ Ἰστίη μὲν Ταβιτί, Ζεὺς δὲ ὀρ-

AB C TM P(p) DR SV

T 18. Arrian. anab. III 30 ἄλλος δὲ ἂν εἴη Τάναϊς, ὑπὲρ ὅτου λέγει Ἡρόδοτος
 ὁ λογοποιὸς ὀγδοὺς εἶναι τῶν ποταμῶν τῶν Σκυθικῶν Τάναϊν καὶ ῥέειν μὲν ἐκ λί-
 μνης μεγάλης ἀνίσχοντα, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς μέζω ἐτι λίμνην τὴν καλουμένην Μαιῶτιν.
 Eust. Dion. 14 τοῦ . . . Τανάδος ἄλλοι μὲν φασί . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐκ λίμνης μεγά-
 λης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἐτι μεῖζονα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν λέγων καὶ ὅτι (86, 4)
 ἡ Μαιῶτις οὐ πολὺ ἐλάττω τοῦ Πόντου ἐστὶ λεγομένη, φησί, καὶ μήτηρ τοῦ Πόν-
 του || 14—p. 384, 3 Orig. c. Cels. VI 39 εἰτ' ἐκτίθεται ἀπὸ Ἡροδότου λαβὼν, ὡς τὸν
 μὲν Ἀπόλλωνα Γοργόσυρον καλοῦσι Σκύθαι, τὸν δὲ Ποσειδῶνα Θαγμάσαδα, τὴν δ'
 Ἀφροδίτην Ἀργίμπασαν, Ἑστίαν δὲ Ταβιτί. ad locum se referre videtur Celsus
 ibid. V 41

7 Suid. s. v. ἀνοίγει· ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις· Ἡρόδο-
 τος. idem Bekk. Anecd. 406 || 10ss. Eust. II. 978 (ad Ξ 201) ἰστέον . . . ὅτι ὥσπερ
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν συνδυάζει ἀλλήλοις ὁ μῦθος, . . . καὶ ὁ μὲν ἀρσενικῶς
 προσβάλλεται τοῖς ὀνοματοθέταις, ἡ δὲ γῆ οἷα γυνὴ θηλυκῶς σχηματίζεται, ὁ δὲ
 νόημα καὶ εἰς βαρβάρους ἰκνεῖται κατὰ Ἡρόδοτον εἰπόντα, ὅτι Σκύθαι ἱλάσκονται
 Ἰστίαν μὲν μάλιστα, εἰτα Δία καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυ-
 ναῖκα

1 δὲ δὴ ABCTMP²pDRSV δὲ P¹ | Τάνεος V | τὰ ἀνέκαθεν DRSV || 2 ὀρ-
 μέμενος Pp ὀρμώμενος CTM | Μαιῶτιν Arrian. Eust. || 3 τὸν Τάναϊν DR
 SV || 4 οὐνομαστοῖσι TMP || 5 ποίη ἢ scripsi ποίη PDRSV ἢ ποίη cett. ἢ
 ποίη ἢ Reiskio duce Hude || 6 ἐπιχολωτάτη DRSV χολωτάτη M ἐπιχολω-
 τάτη C | ποιέων om. SV || 8 νόμια M || 9 διάκειται AB κέεται D διακείται
 cett. || 10 δέ¹ μὲν TPDRSV | ἱλάσκονται R | ἐπὶ δέ] cf. Eust. || 11 τε om. AB
 CTMP Eust. | τοῦ Διὸς εἶναι γυναικα τὴν Γῆν M || 12 Ἡρακλέα καὶ Ἄρεα C
 Ἄρεα καὶ Ἡρακλέα PDRSV || 13 οἱ Σκύθαι TM Ald. | οἱ δὲ καλεόμενοι βασι-
 λῆῖοι ABCTM | Ποσειδέωνι RV || 14 ὀνομάζονται DRSV οὐνομάζονται Pp |
 ταβιστὶ M | ὀρθώτατα T

- θότατα κατὰ γνώμην γε τὴν ἐμὴν καλεόμενος Παπαῖος, Γῇ δὲ Ἀπία, Ἀπόλλων δὲ Οἰτόσυρος, οὐρανίη δὲ Ἀφροδίτῃ Ἀριμήασα, Ποσειδέων δὲ Θαγμιασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμούς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν
 60 πλὴν Ἀρη, τούτῳ δὲ νομίζουσι. θυσίῃ δὲ ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκεν περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως ἐρδομένη ὧδε· τὸ μὲν ἱερίον αὐτὸ ἐμπεποδισμένον τοὺς 5 ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε, ὁ δὲ θύων ὀπισθε τοῦ κτήνεος ἑστὼς σπάσας 2 τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου καταβάλλει μιν, πίπτοντος δὲ τοῦ ἱερίου ἐπικαλέει τὸν θεόν, τῷ ἂν θύῃ, καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει καὶ ἀποπνίγει οὔτε πῦρ ἀνακαύσας οὔτε καταρξάμενος οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας τράπεται 10
 61 πρὸς ἔψησιν. τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλον ἐούσης ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται. ἐπεὶ ἀποδείρωσι τὰ ἱερία, γυμνοῦσι τὰ ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα δὲ ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχῳσι ἔχοντες, <ἐς> λέβητας ἐπιχωρίους — μάλιστα Λεσβίοισι κρητῆρσι προσεικέλους, χω- ρὶς ἢ ὅτι πολλῶ μέρζονας — ἐς τούτους ἐσβαλόντες ἔφουσι ὑποκαίοντες τὰ 15

AB C TM P(p) DR SV

1 Eust. II. 565 (ad E 408) ὀνοματοπεποιήται . . . τὸ 'παπάζειν' καὶ δηλοῖ τὸ βρε- φικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα· ἐκ δὲ τῆς λέξεως ταύτης καὶ ὁ πάππος . . . αὐτὸς ὁ πατήρ . . . ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον . . . Ἡροδότου τὸ 'καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυ- θῶν ὀρθότατα Παπαῖος' || 2 Hes. Γοιτόσυρον· τὸν Ἀπόλλωνα Σκύθαι. id. Ἀριμη- σαν· Οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὑπὸ Σκυθῶν || 7 Λέξ. στρόφος· τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν (στρόφιον, ὃ ἐστὶν add. Lexx. seriatim conser.) ἐρεοῦν. Phot. στρόφισ· πανοῦργος (στροφιοπανοῦργος scr.). <στρόφον> τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος

1 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην M | γε ABCP²p τε T om. P¹ cett. | Ἀπὶ PDRSV || 2 Φοιτόσυρος olim scriptum fuisse ex Hesychii Γοιτόσυρος recognoscitur (v. gramm. meam 24 et cf. Kallenberg Progr. gymn. Freder.-Werder. Berolin. Pasch. 1884, 17ss.), cf. Celsum | Ἀριμήασα scripsi Hesychio nixus, cuius Ἀριμηασα ex Ἀρφι- μηασα similiter ac illud Γοιτόσυρος ex Φοιτόσυρος iudico esse ortum, necnon ea de causa quod Hdt. codicum librarii variis modis illam veram sed difficillimam lec- tionem Graecis nominibus voluisse videntur adaequare scribentes Ἀρίπασα AB CT Ἀρίπασα M Ἀργίπασα PDRV^{ac} Cels. Ἀρτίπασα SV^c || 3 Θαγμιασάδας Stein Hude Θαγμιασάδα (quod fort. acc. forma est) Cels. Θαγμιασά PDRSV Θαμμιασάδας ABCT Θαμμιασάδης M Ald. | οὐνομάζουσι CP¹ οὐ νομίζουσι P²p cett. || 4 ἡ αὐτὴ πᾶσα PDRSV πᾶσι ἢ αὐτὴ M || 5—6 τοὺς δύο πόδας τοὺς ἐμ- ^{εὼς} προσθίους p Ald. || 6 ἐστηκώς M || 7 ἐπικαλέειν C || 8 τῷ θεῷ TM | ᾧ M | θύοι M | περιων D¹SV περιὼν M Ald. | ἔβαλλε TD || 9 καὶ πνίγει D om. RSV || 10 κατευξάμενος PDRSV | ἐπισπείρας M || 11 πρὸς] περὶ M | αἰνῶς] δεινῶς M ai in litt. A || 12 ἐφεύρηται M | ἐπειδ' ἂν ABCTM | ἀπογυμνοῦσι M || 13 δὲ om. ABCTM | ἣν] εἰ M || 14 ἐς suppl. Gronovius | Λεβίοισι AB¹ Χλεσβίοισι (quod ex obelo anteposito iudico natum) RV, Athen. XI 486 confert Wesseling | προσεικέλους — 15 ἔφουσι om. C || 15 μέρζονας ABV | ἐσβάλλοντες ABCTMP βαλόντες R βάλλοντες SV | ὑποκείμενους ARS¹V litterae ε litt. ai suprascr. man. post. A

ὁστέα τῶν ἰρηίων· ἦν δὲ μή σφι παρῇ ὁ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας τῶν ἰρηίων ἐμβαλόντες τὰ κρέα πάντα καὶ παραμίξαντες ὕδωρ ὑποκαίουσι τὰ ὁστέα. τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα, αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ 2 κρέα ἐπιλωμένα τῶν ὁστέων, καὶ οὕτω βοῦς τε ἐπ' αὐτῶν ἐξέφει καὶ 5 τὰλλα ἰρήια ἐωντὸ ἕκαστον· ἐπεὰν δὲ ἐψηθῇ τὰ κρέα, ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος ῥίπτει ἐς τὸ ἔμπροσθε. θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα.

Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων, τῷ 62 δὲ δὴ Ἄρη ὧδε· κατὰ νομοὺς ἑκάστοισι τῶρχαῖον ἵδρυνται σφι Ἄρεος ἱδρὸν 10 τοιόνδε· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίου τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον. ἄνω δὲ τούτου τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται, καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐπιβατόν· ἔτεος 2 δὲ ἑκάστου ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ σηκοῦ ἀκινάκης 15 σιδήρεος ἵδρυνται ἀρχαῖος ἑκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἄρεος τὸ ἄγαλμα. τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκῃ θυσίας ἐπετελοῦς προσάγουσι προβάτων καὶ

AB C TM P(p) DR SV

6s. Eust. Od. 1649 (ad κ 85) μῆλα καλοῦνται καὶ πρόβατα . . . Πίνδαρος . . . τὰς τοῦ Διομήδους ἵππους 'πρόβατα' καλεῖ, ἐθέλει δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ θύουσι — μάλιστα. Antiattic. Bekk. Anecd. 112 πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ || 10 Eust. Il. 689 (ad H 428) ἐστὶ . . . 'νῶ' τὸ 'σωρεύω' καὶ ἀναδιπλασιασμῷ 'νανῶ' καὶ τροπῇ 'νηνῶ', ἐξ οὗ τὸ 'ἐπενήνεον'· ἡ δὲ λέξις καὶ παρὰ Ἡρόδοτον ἐν τῷ συννεύεται φρυγάνων φάκελοι. Et. M. 599, 22ss. ἐστὶ . . . 'νῶ' ῥῆμα . . . ἐξ οὗ γίνεται Ἰωνικῶς 'νενέεται'· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται. idem fere in Cramerii Anecd. Oxon. I 300

1 ὁστέα TM | τῶν ἰρηίων — γαστέρας haplogr. om. M | ὁ om. MPDRSV | εἰς T || 2 ἐμβαλόντες D ἐσβαλόντες PRV ἐσβάλλοντες cett. | ὑποκαίουσι RV || 4 ἐπιλωμένων DRSV | ἐπ' αὐτῶν scripsi (i. e. ἐπὶ τῶν ὁστέων, quae sequitur voce ἐωντὸ ad boves et ad ceteras victimas identidem spectante) ἐπ' αὐτὸν C ἐωντὸν (quod ex ἐπ' αὐτὸν potuit nasci) PDRSV ἐαυτὸν cett. | ἐφει M || 5 τὰ ἄλλα DR SV | ἐωτὸ M || 6 θύουσι — 8 ἄλλοισι om. C || 7 τὰλλα vel τὰλλα DRSV | καὶ ἵππους] ἵππους δὲ Eust. || 8 τοῖς AB | ταῦτα] τὰ ἄλλα DSV τὰλλα πρόβατα R || 9 δὴ om. ABCTMP | Ἄρηι D | ὧδε κατὰ νόμους ABT κατὰ νόμους ὧδε sine distinctione M | ἑκάστους Legrand; codicum lectionem conservavi etsi ἑκάστοισι . . . σφι minime placet | τῶρχαῖον scripsi τῶν ἀρχαίων PDRSV τῶν ἀρχαίων AB τῶν ἀρχαίων CTM τῶν ἀρχαίων (quae vox nihilo magis quam ἀρχαίων 'provinciam' significat neque I 207, 3 quidem duobus locis pro 'satrapia' usurpatur, ad quod accedit ut quoad genus nominis cum ἑκάστοισι pessime congruat) Stein Hude | ἐσίδρυνται A^o BCTMP ἐσίδρυνται A^o ἐνίδρυνται Stein, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 26 | Ἄρης CM Ἄρεος S || 10 φάκελοι Eust. | συννεύεται A^o CTMP¹ p, corr. A¹ συννέεται S συνέεται RV cf. Et. M., Eust. | τ' om. M || 10–11 εὖρος καὶ μῆκος M || 11 ἄνευ M | ἐπίπεδον PD RSV || 14 ἐπὶ] ἐτι M ὑπὸ DRSV | δὲ R | σηκοῦ] ὄγκου PDRSV, cf. p. 386, 5 || 15 Ἄρης CM Ἄρεος S

- 3 ἵππων (καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι), ὅσους
 δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἕνα θύουσι
 τρόπον οὗ τῷ αὐτῷ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλὰ ἑτεροίῳ· ἐπεὰν γὰρ οἶνον
 ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλῶν, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος
 καὶ ἔπειτα ἀνενείκοντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων καταχέουσι τὸ
 4 αἷμα τοῦ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο, κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱρὸν
 ποιεῦσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς δεξιὺς ὤμους πάντας
 ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ ἐς τὸν ἡέρα ἰεῖσι καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα
 ἀπέρξαντες ἱρήμια ἀπαλλάσσονται· χεὶρ δὲ τῇ ἂν πέσῃ, κέεται καὶ χωρὶς
 ὁ νεκρός.
 63 Θυσίαι μὲν νυν αὐταὶ σφι κατεστέασι· ὕσιν δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι οὐδὲ
 64 τρέφειν ἐν τῇ χώρῃ τὸ παράπαν θέλουσι. τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφι
 διακέεται· ἐπεὰν τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος
 ἐμπίνει· ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τούτων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει
 τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν τῆς λήϊας μεταλαμβάνει, τὴν ἂν
 2 λάβωσι, μὴ ἐνείκας δὲ οὐ. ἀποδείρει δὲ αὐτὴν τρόπον τοιῷδε· περιταμὼν
 κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσεῖται, μετὰ δὲ σαρκίσας
 βοὸς πλευρῇ δέψει τῇσι χερσὶ, ὀργάσας δὲ αὐτὸ ἅτε χειρόμακτρον ἔκτεται,
 ἐκ δὲ χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει καὶ ἀγάλλ-
 λεται· ὅς γὰρ ἂν πλείστα χειρόμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται. 20

AB C TM P(p) DR SV

"Ὅσους δ' ἂν ζωγρήσωσιν οἱ Σκύθαι, ἀπὸ τῶν — θύουσι (62, 3) et Τάδε
 ἐς πόλεμον — τῷ βασιλεῖ (64, 1)· πολλοὶ δὲ (64, 3) — ποιεῦσι τάδε (65, 1)
 exc. v

17 Poll. II 233 Ἡρόδοτος . . . 'σαρκίσαι' τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα ἀφελεῖν ||
 18 Λέξ. ὀργίσας· μαλάξας. Hes. Phot. Suid. ὀργάσας· μαλάξας

1 καὶ² om. TMR || 2 δ' ἂν om. Pp | δ' secl. Bekker Stein Hude | ἄνδρα ἕνα]
 ἄνδρα ABCTMP (ex ἄνδρα α' ortum, v. gramm. meam 20) || 3 οὗ τῷ] τοιούτῳ B |
 ᾧ Struwio duce secl. Stein Hude, sed cf. κατὰ τὸντὸ δ καὶ . . . I 1, 3 | τὰ ἄλλα
 πρόβατα D | οἶον TM || 4 κεφαλαίων CRV | σφάζουσι D σφάζουσι RV σφάζαν-
 τες S || 6 κινάκεος R | φορέουσι] ἀνεφέρουσι D ἀναφέρουσι RSV | ταῦτα DRSV ||
 8 ἀποτάμοντες PDRSV | ἐς τὸν om. R | διείσι M¹ | τὰλλα DRSV || 9 ἐπάρξαν-
 τες DRSV ἀπάρξαντες Pp | κέεται AB κείται DRSV || 11 ὕσ* D || 13 διακέα-
 ται ABC | καταλάβῃ v || 14 πίνει M || 15 γὰρ om. SV | λείης DRSV || 16 ἀπο-
 δέρει DR ἀποφέρει SV | δέ²] τε DRSV || 17 ἐξίει A'BTMP ἐξήει C ἐκ-
 σεῖται A^{2ms} cett. || 18 δευεῖ ABCp δέψει P ἐπει TM | ὀργίσας AB¹CTM^cP
 Lexx. ὀργήσας RSV ὀργάσας Hes., Phot., Suid. A man. post. B²M^cD rell. |
 χειρόμακτρον ABC || 19 τῶν χαλινῶν PRSV | τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνει C^{ac} | τὸν ἂν
 αὐτὸς ἐλαύνῃ Pp | τούτων Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 ||
 20 πλείστα] πλείστα δέσματα ABCTMP | χειρόμακτρα ABCD¹ | ἔχει BD¹
 ἔχει Mp Ald.

πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδαρμάτων καὶ χλαίνας ἐφέννυσθαι ποιεῦσι 3
 συρράπτοντες κατὰ περ βαίτας· πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιάς
 χειρὸς νεκρῶν ἐόντων ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι καλύπτρας τῶν φαρε-
 τρέων ποιεῦνται· δέρμα δὲ ἀνθρώπου καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν ἦν ἄρα,
 5 σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὄλους 4
 ἄνδρας ἐκδείραντες καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων ἐπ' ἵππων περιφέρουσι.
 ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφι νερόμισται, αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὗτι πάντων 65
 ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε· ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνερθε τῶν
 ὀφρυῶν ἐκκαθαίρει, καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοέην μούνην
 10 περιτείνας οὕτω χρᾶται, ἦν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει,
 ἔσωθεν δὲ καταχρυσώσας οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ 2
 ἐκ τῶν οἰκῆϊων, ἦν σφι διάφοροι γένωνται καὶ ἦν ἐπικρατήση αὐτοῦ
 παρὰ τῷ βασιλεί. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων, τῶν ἂν λόγον ποιῇται, τὰς
 κεφαλὰς ταύτας παραφέρει καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκῆιοι πόλεμον
 15 προσεθήκαντο καὶ σφρων αὐτὸς ἐπεκράτησε, ταύτην ἀνδραγαθήν λέ-
 γοντες. ἅπαξ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον ὁ νομάρχης ἕκαστος ἐν τῷ ἐωντοῦ 66
 νομῷ κίοναται κρητῆρα οἶνον, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν Σκυθέων τοῖσι ἂν ἄν-
 δρες ἀραιρημένοι ἔωσι· τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἡ τοῦτο, οὐ γεύονται
 τοῦ οἶνου τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκαθέεται, ὄνειδος δὲ σφί ἐστι

AB C TM P(p) DR SV, ad quos usque ad ποιεῦσι τάδε (65, 1) accedit **b**
 Σχολ. 64, 3 (ad βαίτας) διφθέρας **B**³

19 Eust. II. 234 (ad B 340) τὸ 'γενοίαιτο' ὡς καὶ . . . τὸ 'ἐφθίαιτο' ἀντὶ τοῦ 'γέ-
 ροιντο' καὶ 'ἐφθιντο' Ἰωνικά ἐστι, . . . μυρία δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτά εἰσιν· ὅλως γὰρ
 τὰ διὰ τοῦ αὐτῶν καὶ ἀπὸ τρίτα παθητικὰ πληθυντικά Ἰωνικοῦ εἰσὶ σχηματισμοῦ,

1 αὐτέων **M** Ald. | ἀποδαρμάτων **CTMPA**^{2ms} | ἐφέννυσθαι scripsi varietate lec-
 tionum inductus ἐφηνύσθαι **D** ἐφέννυσθαι **A**^{ms} (man. post.) ἐπέννυσθαι **ABCT**
 ἐπέννυσθαι **PRSV** **b** ἐπέννυσθαι **M** ἐπέννυσθαι Wesselingio duce Hude | ποιέουσι
DRSV **b** || 2 βαίτας] βαίνοντας **b** || 3 ἀποδείραντες καὶ διατείναντες **MS** Ald. | φα-
 ρέτρων **D**^{ac} || 4 ποιέονται **M**^{ac} ποιεῦνται **R** | inter λαμπρόν et ἦν distinx. **M**
 λευκό
 Ald. || 5 *πάντων **D** | λαμπρότερον **M** καὶ λαμπρότατον **DRSV** **b** | ταχύτητι **M** ||
 6 καὶ διατείναντες om. **C** | ἐφ' ἵππων **ABCTM** || 7 οὕτω σφι] σφι οὗτοι **M** | οὗτοι **M**
 Ald. οὐ **b** || 8 ἕκαστος del. Stein Krueger sequ. Hude || 9 μούνην **M** || 10 περιτεί-
 νας — ὠμοβοέην haplogr. om. **C** | ἡ om. **PDRSV** del. Hude Legrand || 11 περι-
 χρυσώσας **ABCTM** | ποιέουσι **PDRSV** πολλοὶ **M** | τούτω **R** || 12 οἰκείων **V**^c |
 γίνονται **ABCTM** | ἦν²] ἦν τις **M** Ald. || 13 ποιέηται **CTMP** ποιείται **SV** || 14 οἰ-
 κείοι **V** || 15 προσεθήκαντο **P**^{2p} **DRSV** | ταύτην τὴν **SV** | ἀνδραγίαν **M** | λέγεται
PDRSV || 16 δὲ καὶ τοῦ **R** | ἕκαστου οὐνομάρχης **M** Ald. | αὐτοῦ **C** ἐαυτοῦ **AB**
 αὐτῷ **TM** ἐαυτῷ Ald. || 17 κρητῆρα **TV** | ἀπ' οὗ] v. gramm.
 meam 38 | τοῖσι] ὅσοι **DRS** ὅσοι **V** | ἂν ἄνδρες Schweighaeuser, sequ. edd. ἄν-
 δρες ex haplogr. **ABCTMP** δὴ ἄνδρες (ΔΗ sine dubio pro AN lectum, cf. 68, 2)
DRSV | ἄνδρες πολέμιοι (quod explicationis causa censeo additum, cf. p. 388, 1)
ABCTMP || 18 ἀναιρημένοι **A**² **CPD** | ἴωσι **TM** || 19 ἀποκαθέεται **ABCTMP**
 ἀποκαθέεται Eust. rell.

μέγιστον τοῦτο· ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀραιρηκότες
ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας ἔχοντες πίνουσι ὁμοῦ.

- 67 Μάντιες δὲ Σκυθῶν εἰσι πολλοί, οἱ μαντεύονται ῥάβδοις ἰτεῖνῃσι
πολλῇσι ὧδε· ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες
χαμαὶ διεξελίσσουσι αὐτούς, καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες θε- 5
σπίζουσι ἅμα τε λέγοντες ταῦτα συνειλέουσιν τὰς ῥάβδους ὀπίσω καὶ
2 αὖτις κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφι ἡ μαντικὴ πατρῷη ἐστὶ, οἱ δὲ
Ἐναρέες οἱ ἀνδρόγυνοι τὴν Ἀφροδίτην σφι λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φι-
λῶρης ὧν φλοιῷ μαντεύονται· ἐπεὰν τὴν φιλόρην τρίχα σχίσῃ, διαπλέκων
68 ἐν τοῖσι δακτύλοις τοῖσι ἐωντοῦ καὶ διαλύων χρᾶ. ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ 10
Σκυθῶν κάμῃ, μεταπέμπεται τῶν μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκί-
μέοντας μάλιστα, οἱ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται· καὶ λέγουσιν οὗτοι
ὥς τὸ ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς βασιλείας ἰστίας ἐπιώρκεκε δς καὶ
2 ὅς, λέγοντες τῶν ἀστῶν, τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιλείας ἰστίας νόμος
Σκύθῃσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῆναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον ὄρκον ἐθέ- 15

AB C TM P(p) DR SV

T 1s. Pomp. Mela Chorogr. II 1, 12 ad locum spectat necnon ad cap. 70

ὁποῖον καὶ τὸ 'λελάχεται' καὶ . . . παρ' Ἡροδότῳ τὸ ἐσεσάχατο (VII 62, 2; 70, 2;
73; 86, 1. 2) ἀντὶ τοῦ 'ὀπλισμένοι ἦσαν' καὶ τὰς κνήμας ῥάκεσι κατελίσχαιτο (VII 76)
καὶ τὰς κεφαλὰς ἐλίσχαιτο μίτραις (VII 90). ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῆς δα
συλλαβῆς, ὅλον τὸ . . . ἐσταλάδατο κατὰ Ἡρόδοτον (VII 90), καὶ τὰ κατὰ ἀποβολὴν
τοῦ ῥ καὶ διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος ἢ εἰς ε καὶ α· οὕτω γοῦν Ἡρόδοτος διχα πολ-
λῶν ἐτέρων καὶ ἀποκαθέεται φησι καὶ εἰρέεται (IV 181, 1, VII 81) ἀντὶ τοῦ 'εἰρην-
ται' καὶ ὁμνέεται (V 67, 1) καὶ ἐκτέατο (apud nostrum ἐκτέαται exstat IV 23, 5;
174, VI 52, 1, VII 176, 4 et ἐκτεῖντο II 108, 4, V 90, 2) ἀντὶ τοῦ 'ἐκέκτηντο' καὶ ἐτι-
μέατο (ἐτετιμέατο VI 124, 1)· οἷς ὁμοία καὶ ἐν ὀνόμασι παρ' αὐτῷ τὸ 'Ἀριστα-
γόρην, Ἀρισταγόρεα' (cf. V 33, 1) καὶ 'Καμβύσεα' καὶ 'Μιλτιάδεα'. καὶ ἐν τούτοις
γὰρ τὸ ἢ διαλύεται, ἀπέρχεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον ῥ . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ στρατεύ-
εσθαι ὀρμέεται (V 121) φησὶ καὶ ἀγωνίδαται (IX 26, 7) καὶ παρεσκευάδατο (V 65, 1,
IX 100, 1)

8 Λέξ. ἐνάριες· οἱ ὀπλίται. Greg. Cor. 145 ἐνάριες οἱ ὀπλίται παρ' αὐτοῖς ὀνο-
μάζονται | Λέξ. ἀνδρόγυνος· ἀνανδρὸς καὶ ἐρμαφρόδιτος. Hes. ἀνδρόγυνος· ὁ ἐρμα-
φρόδιτος καὶ ὁ ἀσθενὴς ἦγον ὁ ἀνίσχυρος. Suid. ἀνδρόγυνος· ὁ Διόνυσος . . . ἢ
ἀνανδρὸς καὶ ἐρμαφρόδιτος

1 τοῦτον (v eras.) A | ἂν om. ABCTM | ἀναιρηκότες A²CPD || 3 ἰτεῖνῃσι TM
Ald. ἐτεῖνῃσι SV || 4 φακέλλους D^c | μεγάλους ῥάβδων M || 7 μὲν τοι ἡ μαντικὴ
πατρῷη σφι ἐστὶ M Ald. || 8 Ἐναρέες scripsi (cf. I 105, 4) Νάρεες PDRSV Ἐνά-
ριες ABCTM cf. Lexx., Greg. Cor. | καὶ οἱ ABCTM | ἀνδρογόνοι TM | σφίσι
propos. Stein || 9 τρία ABCTP¹ || 10 τοῖσι² om. DRSV || 11 μαντητῶν C μαν-
τείων V || 13 ἐστίας C ἱεστίας B¹A obelo signatum ad nihil in mg. spectante A
(v. praef. XXVII) | ἐπιώρκεκε(v) MSV || 14 δὴ om. TMP¹ hab. P²p cett. ||
15 ἐστὶ τὰ μάλιστα M | ὁμνῆναι — ἐθέλωσι haplogr. om. MP^t hab. P^{ms}p cett. |
θέλωσι DRSV

λωσι δμνύναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται οὗτος, τὸν ἂν δὴ φῶσι
ἐπιорκῆσαι, ἀπιγμένον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντιες, ὡς ἐπιорκῆσας φαίνεται
ἐν τῇ μαντικῇ τὰς βασιλῆας ἰστίαις καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεύς·
ὁ δὲ ἀρνέεται οὐ φάμενος ἐπιорκῆσαι καὶ δεινολογέεται. ἀρνεομένου δὲ 3
5 τούτου ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους διπλησίους μάντιας, καὶ ἦν μὲν
καὶ οὗτοι ἐσορῶντες ἐς τὴν μαντικὴν καταδήσωσι ἐπιорκῆσαι, τοῦ δὲ
ἰθέως τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ
πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες μάντιες ἀπολύσωσι, ἄλλοι 4
πάρεισι μάντιες καὶ μάλα ἄλλοι· ἦν ὧν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύ-
10 σωσι, δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι. ἀπολ- 69
λῶσι δὲ αὐτοὺς τοιῶδε τρόπῳ· ἐπεὰν ἄμαξαν καμάρης φρυγάνων πλήσωσι
καὶ ὑποζεύξωσι βοῦς, ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας καὶ χεῖρας ὀπίσω δῆσαν-
τες καὶ στομώσαντες κατειργνῶσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα, ὑποπρήσαντες δὲ
αὐτὰ ἀπιεῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς. πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι 2
15 μάντισι βόες, πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ
ῥυμὸς κατακαυθῇ· κατακαίουσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας
αἰτίας τοὺς μάντιας ψευδομάντιας καλέοντες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασι- 3
λεύς, τούτων οὐδὲ τοὺς παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ
δὲ θήλεα οὐκ ἀδικεῖ.
20 Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιέωνται· ἐς κύλικα με- 70
γάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες αἷμα συμμίσγονουσι τῶν τὸ ὄρκιον ταμνο-
μένων τύφαντες ὀπεατῇ, ἐπιτάμνοντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

4 Poll. II 124 εἰρηκεν . . . δεινολογεῖται Ἡρόδοτος || 11 Hes. καμάρης· δέσμης
(huc refert Weber PhW 1934, 1068ss.) || 21 Poll. X 190 Ἡρόδοτος . . . καὶ κερα-
μίνην (κεραμεῖην, κεραμηῖην νν. ll.) κύλικα ἔφη

1 διαλελαμμένος MRSV | ἄγεται om. DRSV | ἂν δὴ] ἂν DRSV ex haplogr.
maiusculorum || 4 δεινολογέεται R δεινολογέεται (alt. o ex e corr.) V | ἀρνεομέ-
νου R || 5 μὲν] μιν vel μὲν μιν propos. Schweighaeuser || 6 ἐσορέοντες M ἐσορέ-
ωντες Ald. | καταδήσωσι A | ἐπιорκῆσαι D¹RV || 8 μαντηίων T μαντείων V |
ἦν] καὶ ἦν AB¹CT || 10 τοῖς DRV | μαντηίων D μαντείων V | ἀπόλλουσι V
ἀπόλλουσι R (ἀπολλῶσι olim scriptum fuisse ἀπολλύουσι notans recognosci pot-
est) || 11 δὲ MP^{ms}pDRSV δῆτα P^t cett. | τρόπῳ τοιῶδε ABCT | καμάρης
om. ABCT cf. Hes. || 12 ἐμποδίσαντες T ἐμπεδίσαντες M Ald. || 13 κατειργνῶσι]
κατατείνουσι DRSV || 14 συγκατακείονται R || 15 αὐτέων M Ald. || 16 κατακέουσι R
κατακαίεουσι V || 17 καλέονσι C | ἀποκτεῖνοι M Ald. || 18 ἔρσεα RV || 20 ποιεῦ-
ται] ποιέονται B | τοῖς] οὖς M om. SV || 21 κεραμίνην] cf. Poll. | ἐκχέαντες B
intelligens (cf. φρεατῖα ad φρέαρ) ὑπεατῇ AB ἐπεατῇ C ὑπεατῇ T ὑπέατι
ῇ PDRSV exruxit M | ἐπιταμόντες MD²RSV | μικρὸν ABCT

ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκινάκην καὶ διστοὺς καὶ σάγαριν καὶ ἀκόντιον· ἔπεαν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύχονται πολλὰ καὶ ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι καὶ τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἄξιοι.

- 71 Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροισι εἰσι, ἐς δ' ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσ- 5
πλωτός. ἐνθαῦτα, ἔπεαν σφι ἀποθάνῃ ὁ βασιλεύς, ὄρυγμα γῆς μέγα
ὀρύσσουσι τετράγωνον, ἔτοιμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες ἀναλαμβάνουσι τὸν
νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν καὶ
καθαρθεῖσαν πλὴν κυπέρου κεκομμένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου
σπέρματος καὶ ἀνῆσου συνερραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ 10
2 ἐς ἄλλο ἔθνος. οἱ δὲ ἂν παραδέξονται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, ποιῶσι, τά
περ οἱ Βασιλῆιοι Σκύθαι· τοῦ ὧτός ἀποτάμνονται, τρίχας περικεῖρονται,
βραχίονας περιτάμνονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καταμύσσονται, διὰ τῆς
3 ἀριστερῆς χειρὸς διστοὺς διαβυνέονται, ἐνθεῦτεν δὲ κομίζουσι ἐν τῇ
ἀμάξῃ τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος, τῶν ἄρχουσι· οἱ δὲ σφι 15
ἔπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἦλθον. ἔπεαν δὲ πάντας περιέλθωσι τὸν νεκρὸν
κομίζοντες, ἐν Γέρροισι ἔσχατα κατοικημένοις εἰσι τῶν ἐθνέων, τῶν
4 ἄρχουσι, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἔπεαν θέωσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι
θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παραπήξαντες αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ
ξύλα ὑπερτείνουσι καὶ ἔπειτα ῥίπῃ καταστεγάζουσι, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ- 20
χωρίῃ τῆς θήκης τῶν παλλακέων τε μίαν ἀποπνίξαντες θάπτουσι καὶ τὸν
οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἵπποκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον καὶ
ἵππους καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς καὶ φιάλας χρυσέας· ἀργύρῳ δὲ

AB C TM P(p) DR SV

Ταφαὶ δὲ τῶν (71, 1) — τοὺς βασιλέας θάπτουσι (73, 1) exc. b

T 2-4 Pomp. Mela: v. ad cap. 66

1 ἐς om. B¹ | σάγαριν RSV || 2 καταχεύονται T || 6 μέγα γῆς M || 8 κατα-
κεκρωμένον T κατακεκρωμένον SVb || 9 καθαρισθεῖσαν C | θυμῆματος] ἡ D^c
μῆματος A, θυ supra lin. add. A man. post. | σελίνου M || 10 σπέρματος om. R |
ἀνῆσου M Ald. ἀρήσου SVb | συνερραμμένην A litterae v litt. ρ suprascr. man.
rec. A συνερραμμένην B ^{οραμ}συνεραμμένην C συνερραμμένην Vb συνεραμμένην M,
v. gramm. meam 138 (συνεραμμένην olim exstitisse censet Weber Anal. Hdt. 228) |
καί² om. ABCTM obelo sign. P hab. p cett. || 11 ποιέουσι MDRSVb || 12 τρίχας —
13 περιτάμνονται haplogr. om. ABCT || 13 τῆς τε MPDRSVb || 14 χειρὸς M
Ald. | τῇ om. CMP || 15 τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος D τὸν νέκυν ἐς
ἄλλο ἔθνος C ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως Pp Ald. ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν
νεκρὸν τοῦ βασιλέως M || 16 νέκυν ABCT || 17 ἐν Γέρροισι] ἐν τε τοῖσι DRSVb ἐν
τε Γέρροισι coni. Stein || 17.18 ὧν ἄρχουσι Mp || 18 καί² om. DRSVb || 18.19 τοῖσι
θήκοισι T || 19 στιβάδ V στιβάδι b | πήξαντες T || 20 ῥίπει ABCP^cpD ῥίπει sub
obelo A^{2ms} || 21 παλλακέων CMRSVb | μίην Mp Ald. | ἀποπνίγουσι θάπτοντες B ||
23 πάντων ABCT

οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται. ταῦτα δὲ ποιήσαντες χοῦσι πάντες χῶμα μέγα 5
 ἀμιλλώμενοι καὶ προθυμεόμενοι ὥς μέγιστον ποιῆσαι. ἐνιαυτοῦ δὲ περι- 72
 φερομένου αὐτῶν ποιέουσι τοιόνδε· λαβόντες τῶν λοιπῶν θεραπεόντων τοὺς
 ἐπιτηδεωτάτους (οἱ δὲ εἰσι Σκύθαι ἐγγενέες, οὗτοι γὰρ θεραπεύουσι, τοὺς
 5 ἂν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρῶνῃται δὲ οὐκ εἰσὶ σφι θεράποντες),
 τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσιν πεντήκοντα καὶ ἵππους τοὺς 2
 καλλιστεύοντας πεντήκοντα, ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην καὶ καθήραντες
 ἐμπιπλάσι ἀχύρων καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἥμισυ ἐπὶ δύο ξύλα στή- 3
 σαντες ὑπτίον καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἀψίδος ἐπ' ἕτερα δύο, καταπήξαν-
 10 τες τρώπῳ τοιούτῳ πολλὰ ταῦτα, ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ μήκεα ξύλα
 παχέα διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς
 ἀψίδας· τῶν δὲ αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ὑπέχουσι τοὺς ὤμους τῶν ἵππων, 4
 αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς μηρούς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι, σκέλεα δὲ
 ἀμφότερα κατακρέμνεται μετέωρα· χαλινούς δὲ καὶ στόμια ἐμβαλόντες
 15 ἐς τοὺς ἵππους κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν αὐτῶν καὶ ἔπειτα ἐκ πασσά-
 λων δέουσι. τῶν δὲ δὴ νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα 5
 ἓνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον ὧδε ἀναβιβάζοντες· ἐπεὰν νε-
 κροῦ ἕκαστον παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσῃ μέχρι τοῦ τραχή-
 λου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τόρμον πηγνῷσι τοῦ
 20 ἑτέρου ξύλου τοῦ διὰ τοῦ ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ σῆμα ἱππέας
 τοιούτους ἀπελαύνουσι. οὕτω μὲν τοὺς βασιλέας θάπτουσι· τοὺς δὲ ἄλλους 73

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad θάπτουσι (73, 1) b

19 Λέξ, τόρνον (τόρνον Lexx. alph. ord. conscr.)· τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό. Suid. τόρνος· ξύλον στρογγύλον ἢ τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό

1 οὐδὲ ἄλλων ἀπάντων χαλκῷ R | χρέονται Pp | μέγα om. DRSVb obelo sign. P hab. p cett. || 2 ἀμιλλώμενοι DRSVb | προθυμεόμενοι MV^b || 4 ἐπι-
 τηδεωτάτους ABT ἐπιτηδεωτάτους CMP | οἱ δὲ] οἱ δέοι C | γὰρ δὴ θεραπεύουσι
 DSVb γὰρ εἰσι ** θεραπεύοντες M γὰρ εἰσι θεραπεύοντες Ald. || 7 καλλιστούς
 ABCTMP | κοιλίαν RSV | καθάραντες AB || 8 ἐμπιπλάσι D² | ξύλα δύο p
 ξύλα δύο ἥμισυ M Ald. || 9 ὑπτία M | ἐπ' om. ABCT ἐπὶ supra lin. add. A man.
 rec. || 10 καὶ τρώπῳ CT | κατὰ τὰ μήκεα cod. Cantabr. Askewianus καταμήκεα
 CMPp καὶ τὰ μήκεα A¹B || 11 τραχίλων D¹ | ἀναβιβάζονται ABCT || 12 πρότε-
 ρον T | ὑπερέχουσι ABCT || 14 κατακρέματα ABCTMP | καὶ χαλινούς B || 15 ἐς¹
 om. DRSVb | κατατείνουσι Mp || 16 ἀπεπνιγμένων Vb || 17 ἐπ' ἵππον PDRSVb
 ἐπ' ἵππων M Ald. || 18 τραχίλου D || 19 δὲ secl. Abicht | τόρνον Lexx. seriatim
 conserr. τόρνον Lexx. alphab. conserr., Suid. βορμόν (potius quam κορμόν) sub
 obelo in mg. A²; fort. ad Lexx. seriatim conscriptorum exemplum τορμόν 'foramen
 terebratum' scribendum et τόρνον Lexx. alphab. ord. conscriptorum e M maiusculo
 pro NI lecto explicandum, ut ita 'terebratum' ab instrumento distinguatur | πη-
 γνῷσι ABCTMP || 20 τοῦ¹ om. ABCT | σπείσαντες DRSVb περιστήσαντες con.
 Stein στήσαντες con. Legrand | περὶ τὸ σῆμα con. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26

Σκύθας, ἐπεὰν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες κατὰ
 τοὺς φίλους ἐν ἀμάξεισι κειμένους, τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει
 τοὺς ἐπομένους καὶ τῷ νεκρῷ ἀπάντων παραπλησίως παρατίθησι, ὅσα
 τοῖσι ἄλλοισι· ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται περιάγονται, ἔπει-
 2 τα θάπτονται. θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησά- 5
 μενοι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι ποιεῦσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἐπεὰν
 ξύλα στήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα πῖλους εἰρωνέους
 περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ ὥς μάλιστα λίθους ἐκπύρους διαφανέας
 74 ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πέλων. ἔστι
 δέ σφι κάρναβις φνομένη ἐν τῇ χώρῃ πλὴν παχύτητος καὶ μεγάλθους τῷ 10
 λίνῳ ἐμπερεστάτη, ταῦτα δὲ πολλῶν ὑπερφέρει ἢ κάρναβις· αὕτη καὶ
 αὐτομάτη καὶ σπειρομένη φύεται, καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήικες μὲν καὶ εἵματο-
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοις ὁμοιώματα. οὐδ' ἄν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη
 αὐτῆς, διαγνοίῃ λίνου ἢ καννάβιος ἐστι· δς δὲ μὴ εἰδέ κω τὴν καννάβίδα,
 75 λίνεον δοκῇσιν εἶναι τὸ εἶμα. ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος τὸ σπέρμα 15
 ἐπεὰν λάβωσι, ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πῖλους καὶ ἔπειτα ἐπιβάλλουσι τὸ
 σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας λίθους· τῷ πυρὶ τῷδε θυμιᾶται ἐπιβαλλόμενον
 καὶ ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἄν μιν πυρὶν
 2 ἀποκρατήσκει. οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρὶν ὠρύονται· τοῦτό σφι ἀντὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 14 Poll. VII 72 (de linteis vestimentis et ex ἀμοργίδος factis tractans) καὶ ἡ
 κάρναβις δὲ ὁμοίον ἐστι λίνῳ, μέμνηται δ' αὐτῆς Ἡρόδοτος εἰπὼν λίνου ἢ καννάβεως
 (κανάβεως v. l.) || 18 id. VII 168 βαλανείῳ δ' ἄν καὶ ἡ πυρὶα ἐποιτο, εἴρηκε δ'
 Ἡρόδοτος· πυρὶα Ἑλληνική

1088. Hes. κάρναβις (κάρναμις scr.)· Σκυθικὸν θυμίαμα, δ τοιαύτην ἔχει δύναμιν
 ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρεστώτα· ἔστι δὲ φυτόν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ
 Θρήισσαι ἱμάτια ποιοῦσιν· Ἡρόδοτος· τούτου τὸ σπέρμα θυμιᾷσιν. Antiatt. Bekk.
 Anecd. 105 κάρναβις· Σοφοκλῆς Θαμύρα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

1 περιάγουσι RV || 2 ἀμάξῃ A¹ | σι supra lin. add. sec. ut vid. man. A || 3 τῶν
 νεκρῶν C | πάντων DRSV | παραπλησίως παρατίθησι] παρατιθεῖ DRSV | ὅσα]
 τῶν καὶ DRSV || 4 τοῖς DRV | τεσσαράκοντα CTMRV || 5 καταίρονται CS ||
 7 εἰρωνέους ABC | εἰρωνέους (εἰ in lit.) D | εἰρωνέους V || 8 ἐκ πυρός MPDRSV ||
 10 κάρναβις T cf. Hes., Antiatt., Poll. | μεγέθους AB || 11 λινέῳ DRSV | ταύτη
 ABCTMP; ad rectionem verbi ὑπερφέρειν cf. VIII 138, 2; I 44, 1, IX 96, 2 |
 κάρναβις CTR¹ V¹ || 12 εἵματα ποιεῦνται ABCTMP || 13 λινέουσι A¹ | ὁμοιώμα-
 τα D¹ || 14 κανάβιος V cf. Poll. | καναβίδα CV || 15 λίνον DRSV || 16 ὑποβάλλουσι
 CMPDRSV || 17 ἐπὶ] ὑπὸ M | τῷ πυρὶ· τὸ δὲ ABTMDSV || 18 οὐδεμίαν M
 Ald. || 19 ἐπικρατήσκει M | ἀποκρατήσκει — πυρὶν haplogr. om. RSV | ὠρύε-
 ται S

λουτροῦ ἐστὶ, οὐ γὰρ δὴ λούονται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. αἱ δὲ γυν- 3
 ναῖκες αὐτῶν ὕδωρ παραχέουσαι κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχὴν τῆς
 κυπαρίσσου καὶ κέδρον καὶ λιβάνου ξύλου καὶ ἔπειτα, τὸ κατασχωόμενον
 τοῦτο παχὺ ἐόν, καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον· καὶ
 5 ἅμα μὲν εὐωδίῃ σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέουσαι τῇ δευτέρῃ
 ἡμέρῃ τὴν καταπλαστὴν γίνονται καθαραὶ καὶ λαμπραί.

Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ οὗτοι φεύγουσι αἰνῶς χρᾶσθαι, μήτε γέων 76
 ἀλλέων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ ἥμιστα, ὥς διέδεξαν Ἀνάχαρσις τε καὶ δεύ-
 τερα αὐτὶς Σκύλης. τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις ἐπεῖτε γῆν πολλὴν θεωρή- 2
 10 σας καὶ ἀποδεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλὴν ἐκομίζετο ἐς ἡθεα τὰ
 Σκυθέων, πλέων δὲ δι' Ἑλλησπόντον προσίσχει ἐς Κύζικον καὶ — εἶρε γὰρ 3
 τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀνάγοντας τοὺς Κυζικηνοὺς ὁρτὴν κάρτα μεγαλο-
 πρεπέως — εἵξατο τῇ Μητρὶ ὁ Ἀνάχαρσις, ἣν σῶς καὶ ὑγιὲς ἀπονοστήσει
 ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταῦτά, κατ' ἃ ὥρα τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας,
 15 καὶ παννυχίδα στήσειν. ὥς δὲ ἀπρίκετο ἐς τὴν Σκυθικὴν, καταδὺς ἐς τὴν 4
 καλεομένην Ὑλαίην (ἣ δ' ἐστὶ μὲν παρὰ τὸν Ἀχιλλέιον δρόμον, τυγχάνει

AB CTM P(p) DR SV

Σχόλ. 75, 3 (ad κατασώχουσι) κατατρίβουσι B man. rec. (cf. Lexx.)

2 Λέξ. σώχουσι· τρίβουσι. Suid. σώχουσι· τρίβουσιν, Ἡρόδοτος. Hes. σώχειν·
 τρίβειν

1 λούονται CTMP | αἱ δὲ — 4 πρόσωπον distinxi ita intelligens: 'pultem faciunt
 (is sensus 'depsendi' glossematis τρίβειν verbo σώχειν attribuendus est, cf. e. g.
 φάρμακον καταπλαστὸν τρίβειν Ar. Pax 16) circa lapidem scabrum aquam affun-
 dentes e ligno (genitivus 'partitivus' pro obiecto usurpari nequit, et cf. Kühner-
 Gerth I 376) cupressi et cedri et turiferae arboris (scil. mixto) et deinde ea pulve
 pingui facta (cuius constructionis in modum accusativi 'absoluti' explicatio, quam
 Kühner-Gerth II 90 animo contemplantur, magnopere praeferenda est illi, quae,
 quamquam illicitum duplicem accusativi usum supponens difficultatem haud mini-
 mam crearet, nihilominus ab eisdem (I 321) proponebatur) totum corpus praeser-
 timque faciem oblinunt' || 2 παραχέουσι C προχέουσαι D παρέχουσαι R om. M |
 κατασχωοῦσι M cf. Lexx. | τρηχὴν D¹ τραχὴν M || 3 λιβανωτοῦ DRSV | τὸ] τοῖ
 DR om. SV | κατασχωόμενον M || 4 καὶ καταπλάσσονται ABCT καταπάσσον-
 ται M Ald. || 5 εὐωδίῃ A^{sc} εὐωδίας C εὐώδη DR εὐώδεις SV | ἴσχει] ἔχει R ||
 6 καταπλαστήν C (ut vid.) MRS litt. v. ex corr. V || 7 νομέοισι RV | αἰνῶς χρᾶ-
 σθαι φεύγουσι PDRSV χρᾶσθαι δεινῶς φεύγουσι M || 7-8 μήτε γέων ἀλλέων
 scripsi μήτε γε ὦν ἀλλήλων D μήτι γε ὦν ἀλλήλων cett. μήτε τεῶν ἄλλων coni.
 Stein, sequ. Hude μή τι γε ἄλλων Hermann || 8 καὶ¹ om. CTMP | ἥμιστα] μά-
 λιστα M quod explicationem censeas, cf. illa Schweighauseri: 'in eandem quidem
 sententiam ex nostri sermonis usu μάλιστα expectasses' | Ἀναχάρσι DRSV ||
 9 Σκύλης C Σκύλη DRSV || 10 κατ' αὐτὴν] κατὰ τὴν B¹ | πολλὴν σοφίην M ||
 11 πλέων D | δὲ δι'] δι' MP Ald. δ' DSV δὲ R | προίσχει B¹ προσίχει R ||
 12 μεγαλοπρεπέως κάρτα Pp μεγαλοπρεπέα κάρτα M Ald. μεγαλοπρεπέως ABC ||
 13 ἡἵξατο DRSV | ἀπονοστήσει C || 14 ἐς] ἕως T | θύσει C | κατ' ἃ] κατὰ B² C
 TM κατὰ τὰ PDSV om. R | ὥρα C || 15 ἀπρίκετο RV

δὲ πᾶσα ἐοῦσα δενδρέων παντοίων πλήη) — ἐς ταύτην δὴ καταδύς ὁ Ἀνάχαρ-
 σις τὴν ὀρτὴν ἐπετέλεσε πᾶσαν τῇ θεῷ τύμπανόν τε ἔχων καὶ ἐκδησάμενος
 5 ἀγάλματα. καὶ τῶν τις Σκυθῶν καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα
 ἐσήμηνε τῷ βασιλεῖ Σαυλίῳ· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπικόμενος ὡς εἶδε τὸν
 Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ νῦν ἦν τις 3
 εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν Σκύνθαι γινώσκειν, διὰ τοῦτο, ὅτι
 6 ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν Ἑλλάδα καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. ὡς δ' ἐγὼ
 ἤκουσα Τύμνεω τοῦ Ἀριαπείδεος, ἐπίτροπον εἶναι αὐτὸν Ἰδανθύρσον, τοῦ
 Σκυθῶν βασιλέως πατρὸν, παῖδα δὲ εἶναι Γνούρου τοῦ Λύκου τοῦ
 Σπαργαπείθεος· εἰ ὦν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ Ἀνάχαρσις, ἔστω ὑπὸ τοῦ 10
 ἀδελφιδεοῦ ἀποθανόντος (Ἰδανθύρσος γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου, Σαύλιος δὲ ἦν
 77 ὁ ἀποκτείνων Ἀνάχαρσιν). καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ
 Πελοποννησίων λεγόμενον, ὡς ὑπὸ τοῦ Σκυθῶν βασιλέως Ἀνάχαρσις
 ἀποπεμφθεὶς τῆς Ἑλλάδος μαθητὴς γένοιτο, ὁπίσω τε ἀπονοστήσας φαίη
 πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα Ἕλληνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν σοφίην 15
 πλὴν Λακεδαιμονίων, τούτοις δ' εἶναι μόνοις σωφρόνως δοῦναί τε καὶ
 2 δέξασθαι λόγον. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλ-

AB C TM P(p) DR SV

68. Lex. Vind. 50 διεχρήσατο ἀντὶ τοῦ 'ἐφόνευσε' καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς 'ἐχρήσατο'.
 ὅτι ἐξεδήμησέ τε — διεχρήσατο || 17 Eust. Od. 1594 (ad θ 251) τὸ . . . παῖσατε
 ἀντὶ τοῦ 'παῖξατε'. . . ἢ δὲ χρῆσις τοῦ τοιούτου 'παῖσαι' (a verbo παίζειν potius
 quam a παῖειν) καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οὗτος μὲν — ὑπὸ
 'Ἑλλήνων' τινὲς δὲ τὸ 'παῖσατε' ἀντὶ τοῦ 'τύφατε'.

1 πάντα R | δὴ] δὲ ABC || 2 ἐπετέλεσε πᾶσαν C πᾶσαν ἐπετέλεσε PDRSV
 πᾶσαν ἐπιτέλει (ι¹ in lit.) M | ἐκδησάμενος MRV^{ac} || 3 τις τῶν MPDRSV ||
 4 ἐσήμηνε T | Σαυλαίῳ DRSV (e Σαυαίῳ ortum, cf. lin. 11) || 5 ἀπέκτεινε αὐ-
 τόν M || 7 εἰς R Lex. Vind. | ξεινικοῖσι Lex. Vind. | ἤθεσι DRSV || 8 Τίμνεω
 MSV τοῦ νεῶ ABC T | Σπαργαπείθεος PDRSV Παργαπίθεος M | ἐπίτροπον
 CTMP | quod ad distinctionem attinet, Σκυθῶν βασιλεύς (9) est Σαύλιος intelli-
 gendus (cf. lin. 4) | Ἰδανθύρσον T^cM Ald. Ἰδανθύρον DRSV || 9 βασιλέως CTD |
 Γνούρου D || 10 Σπαργαπείθεος (na eras.) A Σπαργαπίθεος MPDRSV | οὖν M |
 τῆς οἰκίης — 11 δὲ ἦν haplogr. om. RSV | ὁ om. MPDS | ἔστω temptavi pro
 ἴστω codd. 'concedi potest a fratris nepote esse occisum' (nihil huc spectare mihi
 videtur ille Pausaniae locus I 6, 8 ἴστω κεκτημένος a compluribus commentato-
 ribus explicationis causa laudatus) | ὑπὸ] ἀπὸ T Ald. || 11 ἀδελφιδεῶν CMD¹ quod
 recepp. alii Valla duce (ἀδελφιδεῶν credo vel de aliquo consanguinitate fere aliqua
 propinquo posse dici vel nepotem quoque fratris designare) | Ἰδανθύρσος ABC
 TM Ἰδανθύρος D | Σαυαίου Σαυαίος D || 12 ὁ om. ABC T || 13 Πελοποννησίων
 D¹RV | τῶν ABC | βασιλέως C || 15 ἐς] πρὸς M Ald. || 16 μόνοις εἶναι D ||
 17 ἄλλος D | πέπαισται DRSV Eust. πέπλασται cett. (quod fort. ad glossae mo-
 dum interpretamentum fuit, cf. Sch. Ar. Av. 42) | ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Mp ὑπὸ
 Ἑλλήνων Eust.

λήνων, ὁ δ' ὢν ἀνὴρ, ὥσπερ πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. οὗτος μὲν νυν οὕτω δὴ ἐπρηξε διὰ τὰ ξεινικά τε νόμια καὶ Ἑλληνικάς ὁμιλίας.

Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕστερον Σκύλης ὁ Ἀριαπεῖθεος ἔπαθε παρα- 78
πλήσια τούτῳ· Ἀριαπεῖθεϊ γὰρ τῷ Σκυνθέων βασιλείᾳ γίνεται μετ' ἄλλων
5 παίδων Σκύλης. ἐξ Ἰστρινηῆς δὲ γυναικὸς οὗτος γίνεται καὶ οὐδαμῶς
ἐγχωρίης, τὸν ἢ μήτηρ αὐτὴ γλῶσσάν τε Ἑλλάδα καὶ γράμματα ἐδίδαξε.
μετὰ δὲ χρόνῳ ὕστερον Ἀριαπεῖθης μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπεῖθεος 2
τοῦ Ἀγαθύρσων βασιλέως, Σκύλης δὲ τὴν τε βασιληίην παρέλαβε καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πατρὸς, τῇ οὐνομα ἦν Ὑποίη. ἦν δὲ αὕτη ἢ Ὑποίη ἀστή, ἐξ
10 ἧς ἦν Ὅρικος Ἀριαπεῖθεϊ παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυνθέων ὁ Σκύλης διαίτη 3
μὲν οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυνθικῇ, ἀλλὰ πολλὸν πρὸς τὰ Ἑλληνικά μᾶλλον
τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεύσεως, τῆς ἐπεπαίδευτο, ἐποίεε τε τοιοῦτον·
εὔτε ἀγάγοι τὴν στρατιὴν τὴν Σκυνθέων ἐς τὸ Βορυσθενεϊτέων ἄστν (οἱ δὲ
Βορυσθενεῖται οὗτοι λέγουσι σφέας αὐτοὺς εἶναι Μιλησίους), ἐς τούτους
15 ὅπως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν στρατιὴν κατελίπεσκε ἐν τῷ προαστίῳ,
αὐτὸς δὲ ὅπως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος καὶ τὰς πύλας ἐγκλήσειε, τὴν στολὴν 4
ἀποθέμενος τὴν Σκυνθικὴν λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα, ἔχων δ' ἂν ταύ-
την ἠγόραζε οὔτε δορυφόρων ἐπομένων οὔτε λαοῦ οὐδενός (τὰς δὲ πύλας
ἐφύλασσαν, μή τις μιν Σκυνθέων ἴδοι ἔχοντα ταύτην τὴν στολὴν), καὶ τὰ
20 ἄλλα ἐχρᾶτο διαίτη Ἑλληνικῇ καὶ θεοῖσι ἱρὰ ἐποίεε κατὰ νόμους τοὺς
Ἑλλήνων. ὅτε δὲ διατρίψει μῆνα ἢ πλεον τούτου, ἀπαλλάσσετο ἐνδὺς τὴν 5

AB CTM P(p) DR SV

Ὅτι Σκύλης ὁ Ἀριαπεῖθεος ἐξ Ἰστρινηῆς γυναικὸς γεννηθεὶς καὶ οὐκ ἐγχωρίης
σοφὸς ἦν τὰ Ἑλληνικά· τὸν ἢ μήτηρ (78, 1) — βασιλέως (78, 2) et βασιλεύων
(78, 3) — στολὴν (78, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXII

1 ἠρέθη C ἐρρήθη MP^cp || 2 ἔπραξε ABCP τι ἐπρηξε DRSV | τὰ om. ABC
TMP || 3 ἔτεσι κάρτα ABCT | Ἀριαπεῖθεος TMPDRSV | παραπλήσια — 4 γίνεται]
παραγίνεται T | παραπλήσια] ὁμοία M || 4 Ἀριαπεῖθεϊ MPDRSV | τῶν DRSV |
μετ'] μὲν C || 5 Ἰστρινηῆς B Ἰστρίνης DRSV Ἰστρινῆς CTMP cf. Const. | δὲ
om. T || 6 ἐπιχωρίης conl. Naber collato fine capitis et I 199, 1 | αὕτη ABCTMP
αὕτη Const. rel. || 7 χρόνον Const. | Ἀριαπεῖθης MPDRSV || 8 βασιλέως C Const. ||
9 Ὑπίη SV | Ὑπίη SV || 10 Ὅρικος AB Ὅριχος C Ὅριος M | Ἀριαπεῖθεϊ MPD
RSV | βασιλέων Σκυνθέων Rⁱ, corr. R^{ms} || 11 μὲν om. ABCT Const. | πολλοῦ
Const. || 12 παιδεύσεως V | ἧς M | ἐπαυδέτο T | τοιοῦτο ABCTMPD || 13 τὴν²]
τῶν TMPp Const. | Βορυσθενεϊτέων Const. || 14 Βορυσθενεῖται Const. | οὗτοι
λέγουσι] ἔλεγον Const. || 15 ἔλθῃ CDRV ἔλθοι Const. rel. | καταλείπεσκε (e κα-
τάλειπεσκε ortum?) DRSV καταλείπεσκε Const., cf. p. 396, 1 et gramm. meam 126 |
προαστείῳ codd. || 16 δὲ om. V | ἐγκλήσειε A^{sc} ἐγκλείσειε RSV ἐκκλείσειε C ||
17 Σκοιθικὴν Const. | δὲ M || 18 λαοῦ] ἄλλων ABCTMP Const., v. gramm.
meam 61, cf. I 80, 2; II 124, 3 || 19, 20 τὰ ἄλλα ABCT Const. τὰλλα PDSV
ταῦτα R || 20 ἐποίησε RSV ἐποίεε Const. rel. | τῶν C || 21 δὲ om. M | διέτριψε
Const. | ἐνδὺς ABCTMP Const. ἐσδὺς rel.

Σκυθικὴν στολήν. ταῦτα ποιεέσκε πολλάκις, καὶ οἰκία τε ἐδείματο ἐν
 79 Βορυσθένει καὶ γυναῖκα ἐγήμε ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίην. ἐπεῖτε δὲ ἔδει οἱ κακῶς
 γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τοιῆσδε· ἐπεθύμησε Διονύσω Βακχείῳ
 τελεσθῆναι, μέλλοντι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν ἐγένετο φάσμα
 2 μέγιστον. ἦν οἱ ἐν [Βορυσθενεῖτων] τῇ πόλει οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος 5
 περιβολή, τῆς καὶ ὀλίγω τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, τὴν τε πέριξ
 λευκοῦ λίθου σφίγγες τε καὶ γρυπες ἕστασαν· ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε
 βέλος. καὶ ἡ μὲν κατεκάη πᾶσα, Σκύλης δὲ οὐδὲν τούτου εἶνεκα ἤσσον
 3 ἐπετέλεσε τὴν τελετὴν. Σκῦθαι δὲ τοῦ βακχεύειν πέρι Ἑλλήσι ὀνειδίζουσι·
 οὐ γὰρ φασὶ οἰκὸς εἶναι θεὸν ἐξευρίσκειν τοῦτον, ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει 10
 4 ἀνθρώπους. ἐπεῖτε δὲ ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ ὁ Σκύλης, †ἐπρήστευσε†
 τῶν τις Βορυσθενεῖτων πρὸς τοὺς Σκῦθας λέγων· ἡμῖν γὰρ καταγελάτε,
 ὧ Σκῦθαι, ὅτι βακχεύομεν καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων
 καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάβηκε, καὶ βακχεύει τε καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 5 μαίνεται. εἰ δέ μοι ἀπιστέετε, ἔπεσθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω. εἶποντο τῶν 15
 Σκυθέων οἱ προεστεῶτες, καὶ αὐτοὺς ἀναγαγὼν ὁ Βορυσθενεῖτης λάθρη
 ἐπὶ πύργον κατεῖσε. ἐπεῖτε δὲ παρῆε σὺν τῷ θιάσῳ ὁ Σκύλης καὶ εἰδόν

AB CT MP(p) DR SV

10 Lex. Vind. 53 (s. v. ἐνάγει) Ἡρόδοτος· ὅστις — ἀνθρώπους || 14 Phot.: v. ad III 42, 4

1 ἐποίεσκε R (cf. p. 395, 15) | πλεονάκις DRSV ^{πολλά} πολλά T (quin πλεονάκις olim fuerit scriptum haud potest esse dubium) | καὶ om. MPDRSV || 2 καὶ γυναῖκά τε C | ἔδε D¹ | ἔδεέ MPD²RSV || 3 ἐγένετο A^cMPDRSV | Βακχείῳ T || 4 εἰς T | τελευτήν CR || 5 τῶν Βορυσθενεῖτων D^c | τῶν Βορυσθενεῖτων S | τῷ Βορυσθένει τῶν D^{ac}RV | Βορυσθενεῖτων CTMP formam Βορυσθενεῖτων a sermone nostri

abhorrentem, quam primitus scriptam fuisse et correctiones speciei Βορυσθενεῖ-
 τέων, e quibus ceterae codicum lectiones facillime potuerunt nasci, produxisse
 credo, seclusi ab explicatione ad τῇ πόλει adscripta iudicans ortam | πόλει CT
 πόλει DRV || 6 ὀλίγον DRS finem vocis compendio notat V | τούτῳ μνήμην
 R^cSV | τούτων νήμην R^{ac} | τε om. MPDRSV || 8 κατακάη R | τούτων MPp |
 ἕνεκα M | ἤσσον om. M || 9 ἐπετέλεε R | ἐπετέλλεε SV | τελευτήν RV || 10 εἰκὸς
 TMSV | εὐρίσκειν C | τοῦτον] τόνδε M || 11 Βακχείῳ T || 11, 12 ἐπρήστευσε τῶν
 ABC obelo signat nihil in mg. sub obelo adscr. A | διεπρήστευσε DRV | διεπρί-
 στευσε S | διεπρήστευσε τῶν MP Ald. an ἰών legendum (pro τῶν)? pro priore voce
 proposuerunt διεδρήστευσε Schneider ap. Schweighauserum nixus Hesychio (δρῆ-
 στης· δραπέτης), διεδρηπέτευσε Dindorf, διεπρήστευσε 'clam pervasit' Stein in ed.
 ad us. schol. confecta, διεπρέσβεε primus nescio quis ap. Gebhardt Progr. Gymn.
 Chur. 1857, 9, Allen RPh 13, 1939, 45, διεκπερήσας ἔσπευσε collatis codd. lec-
 tionibus IV 152, 2 ipse Gebhardt, διέδρη ἐνθεῦτεν Abicht Progr. Johannei Lüne-
 burg. 1868, 13ss. || 12 γὰρ] δὲ MPDRSV || 13 ὦ om. T | ὑμέας MP^cp Ald. ||
 14 καὶ¹ om. D | ἡμέτερον M | λελάβηκε CRSV | τε om. MPDRSV || 16 προ-
 στώτες ABCTM | λάθρα M || 17 κάτισε ABCPS | ἐκάτισε M Ald.

μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι, κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, ἐξελ-
θόντες δὲ ἐσήμαινον πάσῃ τῇ στρατιῇ, τὰ ἴδιοιεν. ὥς δὲ μετὰ ταῦτα ἐξήλανε 80
ὁ Σκύλης ἐς ἥθεα τὰ ἐωντοῦ, οἱ Σκύθαι προστησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν
αὐτοῦ Ὀκταμασάδην γεγονότα ἐκ τῆς Τήρεω θυγατρὸς ἐπανιστέατο τῷ
5 Σκύλῃ. ὁ δὲ μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ' ἐωντῷ καὶ τὴν αἰτίην, δι' ἣν ἐποιέετο, 2
καταφεύγει ἐς τὴν Θρηίκην. πνθόμενος δὲ ὁ Ὀκταμασάδης ταῦτα ἐστρα-
τεύετο ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεῖτε δὲ ἐπὶ τῷ Ἰστρῷ ἐγένετο, ἡντίασάν μιν
οἱ Θρηίκες, μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν ἐπεμψε Σιτάλκης παρὰ τὸν
Ὀκταμασάδην λέγων τοιαῦτα· 'τί δεῖ ἡμέας ἀλλήλων πειρηθῆναι; εἰς μὲν 3
10 μιν τῆς ἀδελφεῆς παῖς, ἔχεις δὲ μιν ἀδελφεόν. σὺ τέ μοι ἀπόδος τοῦτον,
καὶ ἐγὼ σοι τὸν σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατιῇ δὲ μήτε σὺ κινδυνεύσης
μήτε ἐγώ.' ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης ἐπεκηρυκεύετο, ἦν γὰρ παρὰ 4
τῷ Ὀκταμασάδῃ ἀδελφεὸς Σιτάλκεος πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμα-
σάδης καταινέει ταῦτα, ἐκδιδὼς δὲ τὸν ἐωντοῦ μήτρῳ Σιτάλκῃ ἔλαβε
15 τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην· καὶ Σιτάλκης μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεόν 5
ἀπήγετο, Σκύλῳ δὲ Ὀκταμασάδης αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν.
οὕτω μὲν περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμια Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρακτωμέ-
νοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι.

Πλήθος δὲ τὸ Σκνθέων οὐκ οἶός τ' ἐγενόμην ἀτρεκέως πνθέσθαι, ἀλλὰ 81
20 διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι
σφεας καὶ ὀλίγους, ὥς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινόν μοι ἐς 2
ᾧσιν, ὥς ἔστι μεταξὺ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ Ὑπάνιος χώρος,
οὕνομα δὲ οἷ ἔστι Ἑξαμπαῖος, τοῦ καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τούτων μνήμην
εἶχον φάμενος ἐν αὐτῷ κρήνην ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορ-

AB CT MP(p) DR SV

2 ἐξέλαυε ABCTP || 3 Σκύλης CT | ἐαυτοῦ T | οἱ om. DRSV || 4 Τήρεω
CP^V ut vid. D¹R Τυρέω MP^{ac}pS Ald. | ἐπανισταίατο M Ald. || 5 ἐπεωντόν V^{ac} ||
6 εἰς RV | Θρηίκην DRSV | πνθόμενος – 7 Θρηίκην haplogr. om. TM | δὲ
ὁ om. C || 7 Θρηίκην vel Θρηίκην D^cRSV | ἐγένετο TMPDRSV, cf. 154, 4 et
v. Hettrich, Kontext u. Aspekt in d. altgr. Prosa Hdt., 1976, 64 | ἡντίασάν μιν M
ἡντίασά μιν V ἡντίασάμην R || 8 αὐτέων M Ald. | συνάπτειν MPDRSV | Σιτάλ-
κης DRSV, cf. VII 137, 3 || 9 εἰς] ἧς T || 10 ἀδελφῆς C | τέ] δὲ ABCTR δὴ
Legrand Steinio nixus || 11 τὸν σὸν om. cod. Vat. gr. 122 Valla || 12 Σιτάλκης
DRSV || 12, 13 παρ' αὐτῷ C || 13 Ὀκταμασάδῃ A | Σιτάλκεος DRSV Σιτάλκῳ
cod. Cantabr. Askewianus | τοῦτον om. ABCT || 14 συναίνεει M κατ ex corr. D |
ἐκδίδους MPDRSV ἐκδιδὼς 'promptus ad tradendum' cett. | μήτρῳ D^cRSV
μήτρων Legrand collato πάτρων 76, 6 al. | Σιτάλκῃ CM Ald. Σιτάλκη DRSV ||
15 Σκύλην – ἀδελφεόν haplogr. om. R | Σιτάλκης DSV || 16 ὁ Ὀκταμασάδης C^c
(man. pr.) T | ἀπέταμε αὐτοῦ ταύτῃ DRSV || 17 νόμια R νόμια V || 19 ἀτρεκέως
om. M || 22 ὥς om. MPDRSV || 23 οἱ ἐστί] ἐστί CT ἐστί οἱ MPp Ald. | ὀλίγον S
fin. vocis compend. not. V

3 ρέον τὸν Ὑπανιν ἄποτον ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κέεται χαλκίον, με-
 γάθει καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, τὸν Πανσα-
 4 νίης ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε. ὃς δὲ μὴ εἶδέ κω τοῦτον, ὥδε δηλώσω·
 ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ ἐν Σκύνθῃσι χαλκίον, πάχος δὲ
 τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκίον ἐστὶ δακτύλων ἑξ. τοῦτο ὧν ἔλεγον οἱ ἐπι- 5
 5 χώριοι ἀπὸ ἀρδίων γενέσθαι, βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, τῷ
 οὐνομα εἶναι Ἀριάνταν, τοῦτον εἰδέναι τὸ πλῆθος τὸ Σκυνθέων κελεύειν
 μιν πάντας Σκύθας ἄρδιν ἑκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ ὀιστοῦ κομίσαι. ὃς δ' ἂν
 6 μὴ κομίσῃ, θάνατον ἀπείλει. κομισθῆναι τε δὴ χρῆμα πολλὸν ἀρδίων
 καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτέων μνημόσυνον ποιήσας λιπέσθαι· ἐκ τουτέων δὴ 10
 μιν τὸ χαλκίον ποιῆσαι τοῦτο καὶ ἀναθεῖναι ἐς τὸν Ἑξαμπαῖον τοῦτον.
 82 ταῦτα δὴ περὶ τοῦ πλῆθους τοῦ Σκυνθέων ἤκουον. θωμάσια δ' ἡ χώρα
 αὕτη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἢ ὅτι ποταμούς τε πολλῶ μεγίστους καὶ ἀριθμὸν
 πλείστους. ὁ δὲ ἀποθωμάσαι ἄξιον καὶ πάρεξ τῶν ποταμῶν καὶ τοῦ
 μεγάρους τοῦ πεδίου παρέχεται, εἰρήσεται· ἵχνος Ἡρακλέους φαίνουσι ἐν 15
 πέτρῃ ἐνεόν, τὸ ἔοικε μὲν βήματι ἀνδρός, ἔστι δὲ τὸ μέγαθος δίπτυχον,
 παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. τοῦτο μὲν νυν τοιοῦτό ἐστι, ἀναβήσομαι δ' ἐς
 τὸν κατ' ἀρχὰς ἦα λέξων λόγον.

AB CT MP(p) DR SV

8 Λέξ. ἄρδιν· ἀκίδα βέλους καὶ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα (Lexx. seriatim conscr. sola, cf. I 215, 1). Suid. ἄρδιν· ἀκίδα βέλους ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα· Ἡρόδοτος καὶ ἄρδιν πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ 'φαιέτρας'. Lex. Vind. 23 (s. v. ἄρδιν) Ἡρόδοτος· ἄρδιν ἑκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ ὀιστοῦ κομίσαι.

1 ποιεῖ PMDRSV inf. cett. codd. conservavi etsi nullo modo noster cap. 52
 aquam Hypanis impotabilem esse memorat | καίεται V M (αἱ in lit.) | χαλκίον
 ABCP^pD¹ χαλκήϊον M Ald. χαλκίον P^{ac} cett., cf. 152, 4 || 2 καὶ om. TMP
 Ald. | τῷ στόματι M Ald. | πονητοῦ DRSV || 4 χωρέει εὐπετέως P¹ εὐπετέως
 χωρέει P²p cett. εὐπετέας con. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 |
 χαλκίον ABCP χαλκήϊον M Ald. || 5 χαλκίον ABCP χαλκήϊον M Ald. |
 οὐν RV || 6 ἀπὸ om. RSV || 7 οὐνομα εἶναι] οὐναι V οὐνομα S | Ἀριάντον V^{ac} |
 τοῦτον secl. Schaefer Hude τοῦτον <βουλόμενον> propos. Reiz | τό²] τῶν CT²MP
 DRSV | τὸ Σκυνθέων — 12 πλῆθος haplogr. om. T¹ || 8 μιν] μὲν con. Legrand |
 πάντως SV | πάντα Σκύθην T² | μίην M Ald. | ἀπὸ τοῦ ὀιστοῦ del. Stein Hude,
 hab. Lex. Vind. || 8—9 ὃς δὲ μὴ κομίσῃ T² || 9 τε δὴ] ται δὴ R τε ABC δὴ V
 δὲ S | χρήματα (τα exprunx. nescio quae man.) A | πολλῶν M Ald. | ἀρχαδίων C ||
 10 αὐτῶν DRSVT² | ποιήσαντι MPDRSV, v. Kühner-Gerth II 105s. (cf. e. g.
 Thuc. III 36) | τούτων ABC | δὴ] δὲ Legrand || 11 χαλκίον ABCP χαλκήϊον M
 Ald. || 12 δὴ M Ald. δὲ cett. | τοῦ²] τῶν DRSV | θωνμάσια ABCMP || 13 χωρὶς
 om. M | τε om. M || 14 ἀποθωμάσαι C ἀποθωνμάσαι MPp | καί¹ om. PMD
 RSV || 15 παρέχεται om. M | Ἡρακλέους BC || 16 ἐνεόν] ἐν supra lin. m. prima
 ut vid. A | οἶκε RV || 17 τοιοῦτόν RSV

III

Παρασκευαζομένου Δαρείου ἐπὶ τοὺς Σκύθας καὶ ἐπιπέμποντος ἀγ- 83
 γέλους [ἐπιτάξοντας τοῖς μὲν πεζὸν στρατόν, τοῖς δὲ νέας παρέχειν, τοῖς
 δὲ ζεύγνυσθαι τὸν Θρηίκιον Βόσπορον] Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος, ἀδελ-
 φεὸς ἑὸν Δαρείου, ἔχρηζε μηδαμῶς αὐτὸν στρατιὴν ἐπὶ Σκύθας ποιέεσθαι,
 5 καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίην. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόντων 2
 οἱ χρηστά, ὁ μὲν ἐπέπαντο· ὁ δ', ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρεσκεύαστο,
 ἐξήλανε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. ἐνθαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος ἐδεήθη 84
 Δαρείου τριῶν ἐόντων οἱ παίδων καὶ πάντων στρατενομένων ἕνα αὐτῷ
 καταλειφθῆναι· ὁ δὲ οἱ ἔφη ὡς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ δεομένῳ πάντας
 10 τοὺς παῖδας καταλείπειν. ὁ μὲν δὴ Οἰόβαζος περιχαρὴς ἦν ἐλπίζων τοὺς 2
 υἱὰς στρατιῆς ἀπολελῦσθαι, ὁ δὲ κελεύει τοὺς ἐπὶ τούτων ἐπεστεῶτας
 ἀποκτείνειν πάντας τοὺς Οἰοβάζου παῖδας· καὶ οὗτοι μὲν ἀποσφαγέντες
 αὐτοῦ ταύτη ἐλίποντο. Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπίκετο 85
 τῆς Καρχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔξενκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς
 15 ἐς νέα ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυνάεας καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἑλλη-

AB CT MP(p) DR SV

T 14—p. 400, 9 Eust. Dion. 142—144 aliquoties se ad cap. 85 refert dicens inter alia οὕτω νοεῖ καὶ Ἡρόδοτος λέγων τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι εἰς τὸν Ἑλλήσποντον et (Dion. 147) Ἡρόδοτος . . . ἀξιοθέατον (ἀξιοθεώτατον v. l.) Πόντον τὸν Εὐξείνιον λέγει καὶ πελαγέων ἀπάντων θαυμασιώτατον. Suid. s. v. Εὐξείνιος· λέγει Ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ ἀπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος

1 ad divisionem libri cf. gramm. meam 201 et praef. LVII s. | ἐπιπέμποντας V περιπέμποντος coni. Cobet, sequ. Hude; ἐπιπέμπειν 'ultro mittere' quae cap. 4 dicta sunt resumit; hoc verbo absolute noster utitur minimoque iure, ut videtur, Steinius in ed. in us. schol. conscripta iudicat necesse fuisse illos dativos supplere τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ . . . τοῖς δὲ, qui a sermone nostri abhorrentes quin delendi sint minime dubito || 2 ἐπιτάξοντας — 3 Βόσπορον seclusi (v. quae praecedunt) | ἐπιτάξαντος TR | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV || 3 ζεύγνυσθαι DRSV | σπόρον V | Ἀρτάβανος A || 4 ὦν PRV | ἐχρημάτιζε T | στρατεῖν C || 6 ἐπεὶ M | τὰ πάντα ABCT | παρεσκεύαστο ABC || 7 τῶν <τις> Legend | ὁ Ἰόβαζος C Ἰόβαζος V || 10 καταλείπειν] καλύπειν V || 11 υἱὰς C | στρατηγὴς MPD²RSV, cf. quae ad III 67, 3 adnotavimus | ἐκέλευσε ABC | ἐπὶ τούτων om. ABCT | ἐπιστεῶτας R ἐστεῶτας C || 13 ἐλείποντο T | αὐτοῦ ταύτη ἀπο-
 ἀπολείφθησαν
 λείφθησαν ἀποσφαγέντες M (ἐλίποντο mihi olim exstitisse videtur; ad medii aor. formam verbi λείπειν intransitive usurpatam cf. A 693, δ 710, cf. Kühner-Gerth I 118, nullaue ratione necesse est imperf. formam cod. T transmissam Bekkero ceterisque editoribus ducibus in textum recipere) | ὁ Δαρεῖος SV || 14 Καρχηδο-
 νίης M Καρχηδονίας V^{ac} Καρχηδονίης D | ἐμβὰς SV || 15 καλεομένας MD | Ἑλληνες om. M

νές φασιν εἶναι, ἐξόμενος δὲ ἐπὶ ῥίῳ ἐθνεῖτο τὸν Πόντον ἐόντα ἀξιοθέητον·
 2 πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωμασιώτατον, τοῦ τὸ μὲν μῆκος στάδιοι
 εἰσι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι, τὸ δὲ εὖρος, τῇ εὐρύτατος αὐτὸς ἑωντοῦ,
 3 στάδιοι διηκόσιοι καὶ τρισχίλιοι. τούτου τοῦ πελάγεος τὸ στόμα ἐστὶ
 εὖρος τέσσερες στάδιοι· μῆκος δὲ τοῦ στόματος, ὃ ἀνχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος 5
 κέκληται, κατ' ὃ δὴ ἔξευκτο ἡ γέφυρα, ἐπὶ σταδίου εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
 4 ἐστὶ· τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. ἡ δὲ Προποντὶς, εὖσα
 εὖρος μὲν σταδίων πεντακοσίων, μῆκος δὲ τετρακοσίων καὶ χιλίων,
 καταδιδοῖ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐόντα στενότητι μὲν ἑπτὰ σταδίους, μῆ-
 κος δὲ τετρακοσίων. ἐκδιδοῖ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγεος, τὸ 10
 86 δὴ Αἰγαῖον καλεῖται. (μεμέτρηται δὲ ταῦτα ὧδε· νεῦς ἐπίπαν μάλιστα κη
 κατανέει ἐν μακρομερίῃ ὀργυιᾷς ἑπτακισμυρίας, νύκτωρ δὲ ἑξακισμυ-
 2 ρίας.) ἥδη ὦν ἐς μὲν Φᾶσιν ἀπὸ τοῦ στόματος — τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ
 Πόντου μακρότατον — ἡμερέων ἑννέα πλόος ἐστὶ καὶ νυκτῶν ὀκτώ·
 αὐταὶ ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν ὀργυιέων γίνονται, ἐκ δὲ τῶν ὀργυιέων 15
 3 τουτέων στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ Θεμισκύρην τὴν
 ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Σινδικῆς — κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ
 Πόντου εὐρύτατον — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόος· αὐταὶ δὲ
 τρεῖς μυριάδες καὶ τριήκοντα ὀργυιέων γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκόσιοι
 4 καὶ τρισχίλιοι. ὁ μὲν νῦν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπορός τε καὶ Ἑλλήσποντος 20

AB CT MP(p) DR SV

1 ἐξόμενος ut vid. D¹ ἰζόμενος R | ῥίῳ Corn. de Pauw ῥῶι (i add. prima ut
 vid. man.) A ἰρῶ TMPDR τῷ ἰρῶ BS ἰρὸν C τὸ ἰρῶ V. duplicem memoriam
 ῥῶι olim exstitisse recte censet Weber Anal. Hdt. 228 | ἐθνεῖτο T Ald. | ὄντα M ||
 2 πέφυκε] cf. Suid. | θωμασιώτατον P¹ θωνμασιώτατος ABCMP²p θωμα-
 σιώτατος T cf. Suid. | τοῦτο ABCM τούτω S || 2.3 εἰσι στάδιοι PDRSV || 3 εἰσι
 om. M | τῇ om. T || 4 τριηκόσιοι S^c ad rationem fort. rectius | τὸ om. DRSV ||
 5 τέσσαρες ABTMV τέσσαρα R || 6 ἔξευκται D || 7 τὴν om. C | Ποντίδα D Προ-
 ποντίδα Eust. tell. | Ποντὶς D || 8 εὖρος om. B¹ || 9 στενότητα DRV στενότη-
 τον S στενότητα Schweighaeuserio duce edd. prorsus omnes, sed 'Graeco' accu-
 sativo aptius convenit dativus ad talis significationis vocem || 10 ἐσδιδοῖ DRSV |
 ὁ om. SV || 11 νηὺς ABCTMP ναῦς S νεῦς cett. quam lectionem ut difficillimam
 retinui, v. praef. XXII (Hecataei esse credo, cf. quae ad grammaticos ad 86, 4 lau-
 dados adnotavi) || 12 κατανέει D^{ac}RSV κατανέει D^c | μακροῦ ἡμέρη MPDRSV |
 ὀργυιᾷς M Ald. | νύκτωρ δὲ ἑξακισμυρίας (sub obelo ad ἑπτακισμυρίας) A^{2ms} νυ-
 κτὸς δὲ ἑξακισμυρίας BCTMP om. A¹ cett., cf. quae modo ad νεῦς adnotavi et
 quae Hemmerdinger disseruit CQ 2, 1952, 97—99 || 13 τοῦ¹ om. DRSV || 14 πλόος
 ἑννέα T || 16 τουτέων AB | Θεμισκυραν M Ald. Θεμισκυρον D Θεμισκυρον PR
 Θεμισκυρον SV || 17 Σινδικῆς Wesselingio duce edd. ἀττ⁺⁺ης M Ἰνδικῆς cett.
 γρ' Σκυθικῆς in mg. adscr. man. prima cod. Vat. gr. 122; obelo signat in mg. re-
 petito sed nihil adscr. A cf. 28, 1 || 18 τε] δὲ RSV | δυὼν νυκτῶν πλόον ABC
 νυκτῶν πλόον δύο T || 19 καὶ τριήκοντα μυριάδες M Ald. || 20 τε om. ABCT

οὕτω τέ μοι μεμετρέαται καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασιν.) παρέχεται δὲ καὶ λίμνην ὁ Πόντος οὗτος ἐκδιδούσαν ἐς αὐτὸν οὐ πολλῶ τεῶ ἐλάσσω ἑωντοῦ, ἣ Μαιῆτις τε καλέεται καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου.

Ὁ δὲ Δαρεῖος ὡς ἐθεήσατο τὸν Πόντον, ἐπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, 87
5 τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς Σάμιος· θεησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ λίθου λευκοῦ ἐνταμὼν γράμματα ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, ἔθνεα πάντα, ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα, τῶν ἦρχε· τούτων μυριάδες ἐξηριθμήθησαν χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ ἑβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι, νέες δὲ ἑξακόσιαι συνελέχθησαν. τῇσι μὲν νυν 2
10 στήλῃσι ταύτησι Βυζάντιοι κομίσαντες ἐς τὴν πόλιν ὕστερον τούτων ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος χωρὶς ἐνὸς λίθου· οὗτος δὲ κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος. τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ χῶρος, τὸν ἔξευξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυζαντίου τε καὶ τοῦ
15 ἐπὶ στόματι ἱεροῦ.

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μαν- 88
δροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζευξίν τοῦ Βοσπόρου καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα,
20 ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον ἐπιγράψας τάδε·

AB CT MP(p) DR SV

T 2 s. Eust.: v. ad 57

1 Et. M. 578, 41 ss. μεμετρέαται· μετροῶ, μετρήσω, . . . μεμέτρωνται, καὶ Τακῶς 'μεμετρέαται'· παρὰ Ἰππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται. Zonar. 1352 idem habet. Cramer Anecd. Oxon. I 287 μεμετρέαται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστιν· ὡς γὰρ νερόνται νερόαται καὶ περιποῖνται περιποῖαται, οὕτως καὶ μεμέτρωνται μεμετρέαται παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ (v. praef. XXII)· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος κατὰ ταῦτά μοι μεμετρέαται || 18 Eust. II. 626 (ad Z 88) ὅτι διάλυσιν ἢ μετατύπωσιν λέγεται τοῖς παλαιοῖς τὸ 'ἐν πόλει ἄκρη' ληφθὲν ἀντὶ τοῦ συνθέτου ὀνόματος τοῦ 'ἀκροπόλει'· . . . ὁμοία δὲ τούτοις . . . καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ ὁ δὲ νεκρὸς ἦν θῆς ἄξιος ἦτοι ἀξιοθέατος μεγέθους ἕνεκα καὶ κάλλους (IX 25, 1) καὶ ζῶα γραψάμενος ἦγον ζωγραφῆσας

1 οὗτοι ABCT | πεφύκασιν V || 2 οὗτος om. ABCT, secl. Hude | ἐκδιδούσαν DRSV | αὐτὸν ABCTP^{ac} ἑωντὸν MP^cp Ald. cett. || 4 ὡς om. D | ἐθεήσατο DRSV ut vid. M | ἐπὶ ἐς C || 5 Μανδροκλῆς PDRSV | θεησάμενος DRSV || 6 ἐπ' αὐτοῦ 'aus diesem Anlaß' (ut consuetudo est regum orientis antiqui) ἐπ' αὐτὸν ABCT ἐπ' αὐτῷ Gronovius Wesseling Hude || 7 τὴν¹ τὴν ἐτέρην MPDR SV || 8 ἐξηριθμήσαν R || 10 Βυζαντίου SV || 12 δὲ om. ABCT | κατελείφθη T | τῶν νηῶν T | Βυζαντίων SV || 13 πλέως TD² || 14 δοκέει ABCTMP | συμβαλλομένῳ CM^{ac} | ἐς μέσον ABCT | τε om. DRSV || 15 στόματος R^{ac}SV || 17 πᾶσι] παισὶ TMP^p Ald. || 18 ζωγραφῆσας MP^p Ald. | ζωγραφῆσας T | τοῦ om. M | τε om. M || 19 προεδρίῃ T | κατήμενον] τ in lit. D¹

2 Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
 Μανδροκλέης Ἡρη μνημόσυνον σχεδίας
 αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
 Δαρείου βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

89 ταῦτα μὲν νυν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα ἐγένετο, Δαρεῖος 5
 δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην τοῖσι Ἴωσι παραγ-
 γείλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ, ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται
 ἐς τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν ζευγνύντας τὸν ποταμόν· τὸ γὰρ
 2 δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἴωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Ἑλλησπόντιοι. ὁ μὲν δὴ ναυ-
 τικὸς Κυνάεας διεκπλώσας ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου, ἀναπλώσας δὲ ἀνὰ πο- 10
 ταμόν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, ἐκ
 3 τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ Ἰστρου, ἐξεύγνυε. Δαρεῖος δὲ ὡς διέβη
 τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηίκης, ἀπικόμενος
 90 δὲ ἐπὶ Τέαρον ποταμοῦ τὰς πηγὰς ἐστρατοπεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς. ὁ δὲ
 Τέαρος λέγεται ὑπὸ τῶν περιοίκων εἶναι ποταμῶν ἄριστος τά τε ἄλλα ἐς 15
 ἄκεσιν φέροντα καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ
 δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυῶν δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέουσai
 2 καὶ αἱ μὲν αὐτέων εἰσὶ ψυχραί, αἱ δὲ θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση
 ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθῳ καὶ ἐξ Ἀπολλωνίης τῆς ἐν τῷ
 Εὐξείνῳ πόντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Τέαρος οὗτος ἐς τὸν 20
 Κοντάδεσδον ποταμόν, ὁ δὲ Κοντάδεσδος ἐς τὸν Ἀγριάνην, ὁ δὲ Ἀγριάνης

AB CT MP(p) DR SV

T 1-4 Tzetz. Chil. I 861 *δν* (scil. τὸν Βόσπορον) Μανδροκλέης ὁ Σάμιος ἐξευξε
 γεφυρώσας (Μανδροκλέης etiam ib. III 471) || 15-18 Eust. II. 1263 (ad X 148) λέ-
 γει . . . καὶ Ἡρόδοτος ποταμόν Σκυθικὸν Τέαρον τά τε ἄλλα εἰς ἄκεσιν φέροντα καὶ
 δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποις ἀγαθὸν ψώραν ἀκέσασθαι· πηγαὶ δὲ φησιν τούτου δυοῖν
 δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρας τῆς αὐτῆς ῥέουσai καὶ αἱ μὲν αὐτῶν εἰσὶ ψυχραί, αἱ
 δὲ θερμαί || 19 Steph. Byz. Ἡραίων· πόλις Θράκης· Ἡρόδοτος τετάρτη

1ss. = Anth. Pal. VI 241 Waltz, extat etiam ap. Dion. Byz. II 42 Müller et
 cod. Paris. gr. 1712 fol. 73 (Chronica Symeonis Metaphrastae Logothetae) || 2 Μαν-
 δροκλέων Anth. Pal. Σμαρδοκλέης Chron. Sym. Ἀνδροκλέης Dion. Byz. cf.
 Tzetz. | σχεδίας Anth. Pal. || 3 αὐτῷ μὲν M Ald. αὐτῷ μὲν AB τῷ μὲν δὴ Anth.
 Pal. αὐτῷ μὲν rell. || 4 Δαρείου βασιλέως C Anth. Pal. Δαρείῳ βασιλεῖ Chron.
 Sym. || 6 ἐς om. M || 7 εἰς B | Πόντον] ποταμόν R | ἐπειὰν V || 9 ἦγον
 om. DRSV | ναυτικὸς στρατὸς TPDRSV ναυτικὸς στρατὸς τὰς M Ald. ||
 10 ἰθὺ V εὐθὺ ABCT | ἀνὰ τὸν CPp Ald. ἐπὶ τὸν M || 11.12 ἐξ οὗ ABCTM ||
 13 Βόσπορον] Πόντον DRSV | Θρηίκης DRSV || 15 ἄριστος εἶναι ποταμῶν M |
 <τὰ> ἐς Kruegerio duce Hude εἰς T || 16 καὶ² om. ABCT || 17 αὐτοῦ] τούτου
 MPDRSV Eust. | τεσσαράκοντα C¹TMRV | πέτρας V || 18 αὐτῶν DRSV ||
 19 ἐξ — ἐν τῷ om. C | Ἡρέου M || 20 ἡμερέων om. SV || 21 Κοντάδεστον DRSV |
 Κοντάδεστος DRSV

ἐς τὸν Ἑβρον, ὃ δὲ ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἰνῶ πόλι. ἐπὶ τοῦτον ὦν τὸν 91
 ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος ὡς ἐστρατοπεδεύσατο, ἡσθεῖς τῷ ποταμῷ
 στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα γράμματα ἐγγράψας λέγοντα, τάδε Ἑτάρου 2
 ποταμοῦ κεφαλαὶ ὕδωρ ἄριστόν τε καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων
 5 ποταμῶν· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀπύκετο ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας στρατὸν ἀνὴρ
 ἄριστός τε καὶ κάλλιστος πάντων ἀνθρώπων, Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος
 Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου βασιλεύς. ταῦτα δὴ ἐνθαῦτα ἐγράφη.
 Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὁρμηθεὶς ἀπύκετο ἐπ' ἄλλον ποταμόν, τῷ ὄνομα 92
 Ἰρτησκόσ ἐστι, ὃς διὰ Ὀδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπ-
 10 ικόμενος ἐποίησε τοιόνδε· ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατιῇ ἐκέλευε πάντα
 ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξιώντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τοῦτο χωρίον.
 ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων
 καταλιπὼν ἀπήλυνε τὴν στρατιήν. πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, 93
 πρῶτους αἰρέει Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησ-
 15 σὸν ἔχοντες Θρηῖκες καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβρίας πόλιος
 οἰκημένοι, καλεῦμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νιψαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς
 παρέδωσαν Δαρείῳ· οἱ δὲ Γέται πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι αὐτίκα
 ἐδουλώθησαν Θρηῖκων ἐόντες ἀνδρεϊότατοι καὶ δικαιοτάτοι. ἀθανατίζουσι 94

AB CT MP(p) DR SV

T 288. Liban. Antioch. 296 Δαρείῳ μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Τέταρος ἐν
 Θράκη ποταμὸς ἔδοξεν εἶναι κάλλιστος, καὶ στήλην ὁ Δαρεῖος στήσας τοῦτο ἐνέγρα-
 ψεν αὐτῇ, Τέταρον εἶναι ποταμῶν κάλλιστον || 14—p. 404, 15 Eust. Dion. 304 Ἡρό-
 δοτος . . . μέρος οἶεται εἶναι τῶν Θρακῶν τοὺς Γέτας . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν
 φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βρογχὴν καὶ τὴν ἀστραπὴν ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ . . . καὶ
 Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν
 καὶ δουλεῦσαι αὐτὸς τῷ Πυθαγόρᾳ φησὶν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρεϊοτάτους Θρακῶν τοὺς
 Γέτας καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἶλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε σχεδία διαβὰς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπορεύετο διὰ τῆς Θράκης || 16 Steph. Byz. Σκυρμιάδαι· ἔθνος σὺν
 Γέταις, . . . Σκυρμιάδαι καὶ Γέται. id. Νίψα· πόλις Θράκης· ὁ πολίτης Νιψαῖος·
 Ἡρόδοτος τετάρτη

1 Ἑβρον T Ἑβρον (β ex corr.) D | θάλατταν M | Αἰνον S | πόλει CTD πόλιν
 RS || 2 ὁ Δαρεῖος ἀπικόμενος DRSV || 3 γράψας ABCT cf. Liban. || 4 κεφα-
 λαιον T || 5—6 στρατὸν ἀνὴρ ἄριστος καὶ κάλλιστος B στρατὸν ἀνὴρ κάλλιστος καὶ
 ἄριστος AC ἀνὴρ κάλλιστος στρατὸν καὶ ἄριστος T || 6 ὁ om. T || 7 δὴ S δέ
 cett. | ἐνθαῦτα RV || 8 ἐπ' ἐς ABCTMP || 9 Ἀρτισκός vel Ἀρτίσκος BTMPSTV
 Ἀρτικὸς R | ὃς δὴ διὰ M Ald. | Ὀδρυσῶν ABCMP Ὀδρυσῶν T || 10 χωρίον
 ABCT || 11 ἓνα λίθον C λίθον M | τὸ τὸν R || 12 μεγάλων ABC μεγάλους
 (vs in ras.) V || 13 ἀπέλυνε DRSV || 14 πρῶτης T | ἀθανατίζοντας] cf. Eust. |
 δὴ om. ABCTMP | Σαλμυδισὸν S Σαλμυδῶν V || 15 καὶ¹ om. C | ὑπὲρ om. SV |
 Μεσαμβρίας τε πόλιος ABC || 16 καλέμενοι RV | Κυρμιάναι vel Κυρμιᾶναι AB
 CMP Κυρμιῶναι T Σκυρμιάδαι Steph. Byz. | Νιψαῖοι DR Μιψαῖοι ABCTP
 μινψαῖοι M cf. Steph. Byz. | αὐτοὺς om. DRSV || 17 παρέδωσαν D¹ R || 18 καὶ
 δικαιοτάτοι om. B | ἀπαθανατίζουσι D, quod ex Eust. quoque recognoscas

δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἑωυτοὺς νομίζουσι ἵναί τε τὸν
 ἀπολλύμενον παρὰ Σάλμοξιν δαίμονα. (οἱ δὲ αὐτέων τὸν αὐτὸν τοῦτον
 2 ὀνομάζουσι Βελέϊζιν.) διὰ πεντητηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα αἰεὶ σφέων
 αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Σάλμοξιν ἐντελλόμενοι, τῶν ἂν
 ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχθέντες ἀκόντια 5
 τρία ἔχουσι, ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Σάλμοξιν
 τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥίπτουσι ἐς τὰς
 3 λόγχας· ἣν μὲν δὴ ἀποθάνη ἀναπαρεῖς, τοῖσδε ἴλεος ὁ θεὸς δοκέει εἶναι,
 ἣν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον φάμενοί μιν ἄνδρα κακὸν
 εἶναι, αἰτιησάμενοι δὲ τοῦτον ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι 10
 4 ζῶντι. οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρηῖκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύον-
 τες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπειλέουσι τῷ θεῷ οὐδένα ἄλλον θεὸν νομί-
 95 ζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον. ὥς δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσ-
 ποντον καὶ Πόντον οἰκεόντων Ἑλλήνων, τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐόντα ἄν-
 θρωπον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ (δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μνησάρχῳ), 15
 2 ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν γενόμενον ἐλεύθερον χρήματα κτήσασθαι συχνά,
 κτησάμενον δὲ ἀπελθεῖν ἐς τὴν ἑωυτοῦ· ἅτε δὲ κακοβίων τε ἐόντων τῶν
 Θρηίκων καὶ ὑπαφρονεστέρων τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐπιστάμενον δίαιτάν

AB CT MP(p) DR SV

T 1588. Diog. Laert. VIII 1 ἔσχε (scil. Πυθαγόρας) . . . δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται
 θύουσι Κρόνον νομίζοντες, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. Etym. M. Ζάμολξιν· Πυθαγόρα
 δουλεύσας, ὥς Ἡρόδοτος τετάρτη (item Photius s. v.). Hes. Ζάμολξιν· τοῦτον Ἡρό-
 δοτος μὲν φησι τοὺς περὶ τὸν Πόντον οἰκοῦντας Ἑλληνας λέγειν δοῦλον Πυθαγόρου
 γενέσθαι, εἰτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλεύσαντα ἀπελθεῖν καὶ ἀφρονεστέραν μαθόντα
 . . . δίαιταν καὶ Ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν λέγοντα,
 ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξουσιν. Suid. λέγουσι δὲ τινες, ὥς ὁ Ζάμολξιν
 ἐδούλευσε Πυθαγόρα Μνησάρχῳ Σαμίῳ καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο

2 Ζάμοξιν S¹ Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. cf. testimonia | αὐτῶν ABCT
 MP || 2.3 τοῦτον ὀνομάζουσι Mehlerio duce edd. τοῦτόνομίζουσι A τοῦτον νομί-
 ζουσι cett. || 3 Βελέϊζιν T Γεβελέϊζιν MPp Ald. (quod e Γέ<ται> Βελέϊζιν mihi
 videtur ortum) Γεβελέϊζιν DRSV | πεντητηρίδος DRSV | δέ] τε ABC | πάλω
 παῦλον T | αἰεὶ DRV || 4 Ζάμοξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν TP Ald. | ἐντελλό-
 μενοι A¹ || 5 δέονται T || 6 τοὺς ἀποπεμπομένους ABCT | Ζάμοξιν S Σάμο-
 ξιν p Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. || 7 τὰς χεῖρας καὶ] ἐντελλόμενοι SV | ῥί-
 πτεῦσι DSV ῥίπτεῦσιν R || 8 τοῖσδε] τοῖσι δὲ CTMP | ἴλεως TPDRSV || 9 τὸν
 om. SV || 10 αἰτιησάμενοι ABCT || 11 τὴν βροντὴν DRSV || 12 ἄνω om. R | ἀπει-
 λεῦσι DRSV | ἄλλον] o in ras. (ω videtur eras.) A || 13—14 Ἑλλήσποντον οἰκεόντων
 Ἑλλήνων (καὶ Πόντον haplogr. om.) ABCT Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων καὶ
 Πόντον MP || 14 οἰκημένων T | Ζάμοξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. Σάλ-
 μοξιν Pp cett. cf. testimonia || 16 αὐτὸν om. MP Ald. | κτήματα κτήσασθαι μεγά-
 λα κτησάμενον ABCT κτήσασθαι χρήματα συχνὰ κτησάμενον M || 17 ἀπελθεῖν
 DRSV || 18 Ζάμοξιν S Σάμολξιν TM Ald.

τε Ἰάδα καὶ ἡθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηίκας — οἷα Ἑλλησί τε ὁμιλήσαντα
καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ — κατασκευάσα-
σθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ 3
εὐωχέοντα ἀναδιδάσκειν, ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ οὔτε οἱ
ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθανέονται, ἀλλ' ἤξουνσι ἐς χῶρον τοῦτον,
ἵνα αἰεὶ περιέοντες ἔξουνσι τὰ πάντα ἀγαθὰ. ἐν ᾧ δὲ ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα 4
καὶ ἔλεγε ταῦτα, ἐν τούτῳ κατάγειον οἶκημα ἐποιέετο. ὥς δὲ οἱ παντε-
λέως εἶχε τὸ οἶκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρηίκων ἠφανίσθη, καταβὰς δὲ κάτω
ἐς τὸ κατάγειον οἶκημα διαιτᾶτο ἐπ' ἔτεα τρία. οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε καὶ 5
ἐπένθεον ὥς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρηιζί, καὶ οὕτω
πιθανά σφι ἐγένετο, τὰ ἔλεγε ὁ Σάλμοξις. ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι· ἐγὼ 96
δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὐτ' ἀπιστέω οὐτ' ὦν
πιστεύω τι λήν, δοκέω δὲ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τὸν Σάλμοξιν τοῦτον
γενέσθαι Πυθαγόρεω. εἴτε δὲ ἐγένετό τις Σάλμοξις ἄνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ 2
δαίμων τις Γέτησι οὗτος ἐπιχώριος, χαιρέτω.

Οὗτοι μὲν δὴ τρόπῳ τοιούτῳ χρεώμενοι ὥς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περ-
σέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ· Δαρείος δὲ ὥς ἀπρίκετο καὶ ὁ πεζὸς 97
ἄμ' αὐτῷ στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων Δαρείος
ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἔπεσθαι κατ' ἡπειρον ἐωντῷ
καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰόνων λύειν καὶ ποιεῖν 2
τὰ κελεύόμενα Κώης ὁ Ἐρξάνδρου στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων ἔλεξε

AB CT MP(p) DR SV

T 20 Tzetz. Chil. III 466ss. ad rem pertinet nulla Hdt. nominis mentione facta

1s. Eust. II. 479 (ad A 330) τὰς . . . τῶν Κεφαλλήνων στίχας 'οὐκ ἀλαπαδνὰς' . . .
φησὶν (sc. Homerus), . . . δηλαδὴ ἐξ ἐναντίου ἀνδρειοτάτας . . . ὁμοιον καὶ παρ' Ἡρο-
δότῳ τὸ ὁμιλήσαντα Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσοφωτάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ

2 ἀσθενεστάτῳ] ἀσοφωτάτῳ Eust. || 6 αἰεὶ MDRV | περιέοντες MDRSV | τὰ]
ταῦτα M Ald. || 7 ἐκ τούτῳ D^{ac} ἐκ τούτου D^c | κατάγειον RSV | ἐποιέετο —
8 οἶκημα haplogr. om. RSV | παντελῶς ABCTM || 8 κάτω om. M || 9 διαιτᾶτο C
διαιτᾶτο (ιτ ex corr.) D olimne exstabat διαιτᾶτο? (cf. 121) || 10 Θρηιζί AB
Θρηζί S Θραζί T || 11 ὁ om. ABCM | Σάλμοξις S Ζάμολξις TM Ald. || 12 τού-
του καὶ om. ABCT | καταγέον RSV || 12–13 οὔτε πιστεύω λήν MPDRSV οὐτε
οὐδ' πιστεύω λήν D || 13 Σάλμοξιν S Σάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. || 14 Πυθα-
γόρῃ B Πυθαγόρῃων DRSV | εἴτε . . . εἴτ'] εἰ δὴ . . . εἰ δὲ DRSV | τις γε
DRV | Σάλμοξις S Σάμολξις M Ζάμολξις T Ald. || 15 Γέτησι D | ἐπιχώριος
om. M || 16 οὕτω DRV | χρεώμενοι Pp | ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσέων M Ald. ||
17–18 καὶ ὁ πεζὸς ἄμ' αὐτῷ στρατὸς ABT καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς MPDRSV πεζὸς
ἄμ' αὐτῷ C || 18 πάντων om. M¹ | Δαρείος om. M erant qui delebant (Scaliger in
notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26, et v. Powell CR 52, 1938, 58–59) || 19 τοῦς
<τε> Steinio duce Hude || 20 τὸν ἐκ om. SV || 21 ὁ ἐξ ἀνδρῶν D ὁ Ἐρξάνδρου P
ὁρξάνδρου R ὁ Ἐρξάνδρου SV Ὁρξάνδρου e Tzetze recognoscitur | Μυτιλη-
ναίων codd.

Δαρείω τάδε πυνθόμενος πρότερον, εἴ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι
 3 παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσθαι· ὧ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις
 στρατεύεσθαι, τῆς οὔτε ἀρηρεμένον φανήσεται οὐδὲν οὔτε πόλις οἰκεομένη·
 σὺ νυν γέφυραν ταύτην ἔα κατὰ χώραν ἐστάναι φυλάκους αὐτῆς λιπὼν
 4 τούτους, οἳ περ μιν ἔξευξαν. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες 5
 Σκύθας, ἔστι ἀποδος ἡμῖν, ἦν τε καὶ μή σφεας εὐρεῖν δυνεώμεθα, ἢ γε
 ἀποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς· οὐ γὰρ ἔδεισά κω, μὴ ἐσσωθῶμεν ὑπὸ Σκυθίων
 μάχῃ, ἀλλὰ μᾶλλον, μὴ οὐ δυνάμενοί σφεας εὐρεῖν πάθωμέν τι ἀλώμενοι.
 5 καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἔμεωντοῦ εἴνεκεν, ὥς καταμένω· ἐγὼ δὲ
 γνώμην μὲν, τὴν εὐρισκον ἀρίστην σοί, βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω, αὐτὸς 10
 6 μέντοι ἐφομαί τοι καὶ οὐκ ἂν λειφθείην· κάρτα τε ἦσθη τῇ γνώμῃ Δαρεῖος
 καὶ μιν ἡμείψατο τοῖσδε· ἔεινε Λέσβιε, σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον
 τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι
 98 ἔργοισι ἀμείψωμαι· ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀπάψας ἄμματα ἐξήκοντα ἐν
 2 ἱμάντι καλέσας ἐς λόγους τοὺς Ἰώνων τυράννους ἔλεγε, τάδε ἄνδρες 15
 Ἴωνες, ἡ μὲν πρότερον γνώμῃ ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείσθω μοι,
 ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε ποιεέτε τάδε· ἐπεὰν ἐμὲ ἴδητε τάχιστα πο-
 ρευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου λύετε ἄμμα ἐν
 ἐκάστης ἡμέρης· ἦν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλὰ διεξέλθωσι
 3 ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέρεν αὐτῶν. μέχρι 20
 δὲ τούτου, ἐπεῖτε οὕτω μετέδοξε, φυλάσσετε τὴν σχεδίην πᾶσαν προθυ-
 μίην σωτηρίας τε καὶ φυλακῆς παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιέοντες ἐμοὶ με-
 γάλως χαριεῖσθε· Δαρεῖος μὲν ταῦτα εἰπας ἐς τὸ πρόσω ἠπειγέτο.
 99 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηίκῃ τὸ ἐς θάλασσαν πρόκειται. κόλπου δὲ
 ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθική τε ἐκδέκεται, καὶ ὁ Ἰστρος ἐκδιδοῖ 25

AB CT MP(p) DR SV, ad quos ab initio cap. 99 usque ad ἐβουλεύοντο
 (137, 1) accedit v

1 εἴ οἱ] εἴη M | ἀποδέξασθαι Mp Ald. || 3 ἀρηρεμένον SV ἀρηρομένον A²P^{ms}
 sequens videlicet Eustathium (Il. 1161s. f. ad Σ 548 τὸ . . . ἀρηρομένην ὁρθῶς
 μὲν οὕτως ἔχει, εὐρηται δὲ τινα τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀρηρεμένην ἔχοντα διὰ τοῦ
 εἰ καὶ ἴσως οὐκ ὁρθῶς) ἀρηρεμένον A¹P^p cett. || 3 πόλις C || 4 γεφύρην M Ald. |
 αὐτοὺς T || 6 ἔσται M Ald. | ἀποδος DRSV | δυνεώμεθα TMPDRSV, cf. VII
 163, 1 et v. grammaticam meam 17 || 7 ἀποδος DRSV || 8 τι] τοι A¹C | τι sub
 obelo in mg. A² cett. || 9 ἐμεωντοῦ CTMP | εἴνεκα M | καταμενέω DRSV || 10 φή-
 σω ABCT || 11 ὁ Δαρεῖος C || 12 ἦν τε C | τοῖσιδε CT || 13 ἐφάνη τοῖ μιν C
 ἐπιφάνητί μοι ABT | συμβουλῆς M || 14 ἀμείψωμαι CDRSV | δὲ om. PDRSV ||
 15 Ἴωνες DRSV || 16 πρότερον A προτέρα M || 17 ἐμὲ] με MPDRSV | ἰδητάχι-
 στα T || 18 ἄμμα MR || 19 ἐν om. ABCT | τούτῳ om. D | διελθῶσι ABCT ||
 20 ἀμάτων V ἀμμάτων R | ἀποτελέετε T || 21 προθυμίην (φ eras.) A || 22 τε
 σωτηρίας τε M | δὴ CT | ποιέοντες ABCT | μεγάλως] μάλιστα M || 23 χαριεῖσθαι
 BC | ἐς] ἐπὶ M | ἐπειγέτο ABCTP || 24 Θρηίκῃ DRSV || 25 καὶ om. C

ἐς αὐτὴν πρὸς εὖρον ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένος. τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστρου 2
 ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς χώρας ἐς
 μέτρησιν· ἀπὸ Ἰστρου αὕτη ἤδη <ῆ> ἀρχαίη Σκυθική ἐστι πρὸς μεσαμ-
 βρίην τε καὶ νότον ἄνεμον κειμένη μέχρι πόλιος Καρκινίτιδος καλεομένης,
 5 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν ἐοῦσαν 3
 ὀρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον νέμεται τὸ Ταυρικὸν
 ἔθνος μέχρι χερσονήσου τῆς τρηχέως καλεομένης, αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν
 τὴν πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον κατήκει· ἐστὶ γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο 4
 μέρη τῶν οὐρῶν ἐς θάλασσαν φέροντα τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην καὶ τὴν
 10 πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰ περ τῆς Ἀττικῆς χώρας· καὶ παραπλήσια ταύτη καὶ
 οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὥς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ
 Ἀθηναῖοι νεμοίαιτο τὸν βουνὸν τὸν Σουνιακὸν μᾶλλον ἐς τὸν πόντον [τὴν
 ἄκρην] ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Ἀναφλύστου δήμον. (λέγω δέ, 5
 ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν.) τοιοῦτον ἡ Ταυρική ἐστι.
 15 ὅς δὲ τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ δὲ ἄλλως δηλώσω· ὥς
 εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἰήπυγες ἀρξάμενοι ἐκ Βρεντεσίον λι-
 μένος ἀποταμοίαιτο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοίαιτο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων
 ταῦτα πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοις ἔοικε μὲν ἡ Ταυρική. τὸ δ' ἀπὸ 100
 τῆς Ταυρικῆς ἤδη Σκύθαι κατ' ἐπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης
 20 τῆς ἡοίης νέμονται τοῦ τε Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου τὰ πρὸς ἐσπέρας καὶ
 τῆς λίμνης τῆς Μαυρίτιδος μέχρι Τανάιδος ποταμοῦ, ὅς ἐκδιδοῖ ἐς μυχὸν
 τῆς λίμνης ταύτης. ἤδη ὦν ἀπὸ μὲν Ἰστρου τὰ κατ' ἐπερθε ἐς τὴν μεσό- 2

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 68. Steph. Byz. Χερρόνησος· Ἡρόδοτος τετάρτη· νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χερρονήσου τῆς τρηχέως καλεομένης

1 αὐτὸν (i. e. τὸν κόλπον) num sit scribendum dubitat Legrand | τοῦ Ἰστρου T ||
 2 σημανέων RVb | τῆς om. MPD^b Ald. || 3 αὕτη C | ἡ add. Krueger, sequ. Stein
 Hude | Σκυθική MPDRSV²b || 4 καλεομένης Καρκινίτιδος MPDRSVb || 5 τὸ δὲ
 ἀπὸ] ἀπὸ δὲ M | θάλατταν M | φέρουσα C || 6 νέμονται M Ald. || 7 χερσονήσου S
 χερρονήσου CM | Χερρονήσου Steph. Byz. | τρηχέως M Steph. Byz. || 9 τε om. b ||
 10 ἔω ABCT || 11 Ἀττικῆς χώρας DRSVb || 12 βουνὸν A² γουνὸν A¹ cett., cf.
 199, 1 et 2 323 | τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Ἀναφλύστου
 δήμον μᾶλλον ἐς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα transpos. Valla probatque Valcke-
 naer, sed Σουνιακὸν ad πόντον potius pertinere iudico || 12.13 τὴν ἄκρην secl.
 Krueger utpote glossam ad τὸν γουνὸν adscriptum, quod probat Stein verbum
 ἀνέχειν cetera intransitive usurpari indicans || 13 Θορικοῦ M | Θωικοῦ RSV |
 Ἀναφλύστου M | δὴ C || 14 συμβάλλειν ABCTMP | τοιοῦτο MPD || 15 παραπέμ-
 πλωκεν C || 16 εἰ] εἴη M Ald. || 17 ἀποταμοίαιτο AB | δὲ om. MP Ald. || 18 μὲν
 om. MPDRSVb || 19 τὸ κατ' ἐπερθε ABCTMP || 20 τοῖς οἰή⁷ ut vid. M | τῆς
 ἡοῦς DRSV | τε] δὲ DRSV || 21 τῆς Μαυρίτιδος — 22 τῆς λίμνης haplogr. om. b ||
 22 τὰ] τοῦ SV om. C | κατ' ἐπερθεν εἰς RV | μεσόγειαν RSV^cb

- γαιαν φέροντα ἀποκλήεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρώτων Ἀγαθύρων, μετὰ δὲ
 101 Νευρῶν, ἔπειτα δὲ Ἀνδροφάγων, τελευταίων δὲ Μελαγχλαίων. ἔστι ὧν
 τῆς Σκυθικῆς ὡς εἰσὶν τετραγώνου τῶν δύο μερῶν κατηκόντων ἐς
 θάλασσαν πάντῃ ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον καὶ τὸ παρὰ τὴν
 2 θάλασσαν. ἀπὸ γὰρ Ἰστρου ἐπὶ Βορυσθένα δέκα ἡμερῶν ὁδός, ἀπὸ 5
 Βορυσθένης τε ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαιήτιν ἑτέρων δέκα, καὶ τὸ ἀπὸ
 θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν ἐς τοὺς Μελαγχλαίους τοὺς κατύπερθε Σκυθῶν
 3 οἰκημένους εἴκοσι ἡμερῶν ὁδός· ἡ δὲ ὁδὸς ἡ ἡμερησίῃ ἀνὰ διηκόσια στά-
 δια συμβέβληταί μοι. οὕτως ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια τετρακισ-
 χιλίων σταδίων καὶ τὰ ὀρθία τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα ἑτέρων 10
 τοσοῦτων σταδίων. ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγας τοσαύτη.
 102 Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὥς οὐκ οἴοι τέ εἰσι τὸν Δαρείου
 στρατὸν ἰδυμαχίῃ διώσασθαι μῦνοι, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιοχώρους ἀγ-
 γέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβουλεύοντο ὥς στρατοῦ
 2 ἐπελαύνοντος μεγάλου, ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς Ταύρων καὶ 15
 Ἀγαθύρων καὶ Νευρῶν καὶ Ἀνδροφάγων καὶ Μελαγχλαίων καὶ Γελω-
 νῶν καὶ Βουδίων καὶ Σαυροματέων.
 103 Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τοιοῖσδε χρέωνται· θύουσι μὲν τῇ παρθένῳ
 τοὺς τε ναηγούς, καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντες, τρόπῳ
 2 τοιῷδε· καταρξάμενοι ῥοπάλῳ παίουσιν τὴν κεφαλὴν. οἱ μὲν δὴ λέγουσι, 20
 ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ ὠθέουσι κάτω (ἐπὶ γὰρ κρημνοῦ ἵδρται τὸ
 ἱρόν), τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι, οἱ δὲ κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολο-
 γέουσι, τὸ μέντοι σῶμα οὐκ ὠθέεσθαι ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ
 γῇ κρύπτεσθαι· τὴν δὲ δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, λέγουσι αὐτοὶ Ταῦροι

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 5-6 Eust. Dion. 311 ad locum se refert || 23-p. 409, 1 Paus. I 43, 1 ad locum se refert

9 Zonar. ἐπικάρσιον· πλάγιον, οὐκ εὐθύ· οὕτως Ἡρόδοτος

1 ἀποκλείεται C || 2 τελευταίων C τελευταίων p Ald. || 3 δύο b | κατοικόντων R || 4 ἴσον] ὅσον C | μεσόγειαν RSVb || 6 τὴν¹ om. T | voci τὸ vocem τῷ suprascr. C¹ || 7 μεσόγειαν RSVb || 8 ἡ² om. DRSV || 9 τῆς] πρὸς ABCT an rectius? || 10 καὶ — 11 σταδίων haplogr. om. MR | μεσόγειαν SVb || 11 μέγεθος Vb | τοιαύτη C || 12 δὲ δὴ M | δέοντες D || 13 ἰθὺ μάχη ABCT | διασώσασθαι T || 14 καὶ om. M | στρατῷ b || 15 ἐπελαύνοντος] ἐπιόντος DRSVb quod glossam iudico ne transitivo sensu intellegatur verbum ἐπελαύνειν | οἱ om. ABCT | βασιλεῖς M Ald. || 17 Βουδίων RVb || 18 τοιοῖσδε B²MS | χρέωνται Pp || 19 ἐπαναχθέντας CTPDRSVb ἐπαναθέντας M ἐπαναθέντας p Ald. || 20 καταρξάμενοι B¹ κατενξάμενοι DRSVb κατὰ^αρξάμενοι A καταρξάμενοι C γρ' καταρξάμενοι in mg. B² κατ' ἀρ εὐξάμενοι vel simil. spiritibus TMPp Ald. || 21 ἐπωθέουσι C διωθέουσι M Ald. || 23 ὠθέεσθαι CT ὀθέεσθαι Vb | ἀλλὰ — 24 λέγουσι haplogr. om. R

- Ἰφιγένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. πολεμίους δὲ ἄνδρας, τοὺς ἂν χειρώ- 3
 σονται, ποιεῦσι τάδε· ἀποταμὼν ἕκαστος κεφαλὴν ἀποφέρεται ἐς τὰ
 οἰκία, ἔπειτα ἐπὶ ξύλον μέγαν ἀναπεύρας ἰστᾶ ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχου-
 σαν πολλόν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῆς καπνοδόκης· φασὶ δὲ τούτους φυλάκους
 5 τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι. ζῶσι δὲ ἀπὸ λήϊας τε καὶ πολέμου.
 Ἀγάθουροι δὲ ἀβρότατοι ἀνδρῶν εἰσὶ καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα, 104
 ἐπίκοινον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, ἵνα κασίγνητοί τε ἀλλή-
 λων ἔωσι καὶ οἰκῆιοι ἐόντες πάντες μήτε φθόνῳ μήτ' ἔχθρῃ χρέωνται ἐς
 ἀλλήλους. τὰ δ' ἄλλα νόμια Θρήξι προσκεχωρήκασιν.
 10 Νευροὶ δὲ νόμοισι μὲν χρέωνται Σκυθικοῖσι, γενεῇ δὲ μῆν πρότερόν 105
 σφας τῆς Δαρείου στρατηλασίης κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώραν πᾶσαν
 ὑπὸ ὀφίων· ὄφιας γάρ σφι πολλοὺς μὲν ἢ χώραν ἀνέφαινε, οἱ δὲ πλεῖνες
 ἀνωθέν σφι ἐκ τῶν ἐρήμων ἐπέπεσον, ἐς οὗ πιεζόμενοι οἰκήσαν μετὰ
 Βουδίνων τὴν ἐωυτῶν ἐκλιπόντες. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι
 15 γόητες εἶναι. λέγονται γὰρ ὑπὸ Σκυθῶν καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ 2
 κατοικημένων ὥς ἕτερος ἐκάστου ἄπαξ τῶν Νευρῶν ἕκαστος λύκος γίνεται
 ἡμέρας ὀλίγας καὶ [αὐθις] ὀπίσω ἐς τὸν τόπον κατίσταται. ἐμὲ μὲν νῦν ταῦτα
 λέγοντες οὐ πείθουσι, λέγουσι δὲ οὐδὲν ἦσσαν, καὶ ὁμνῶσι δὲ λέγοντες.
 Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἥθηα οὔτε δίκην 106
 20 νομίζοντες οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι ἐσθῆτά τε φο-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6ss. Stob. XLIV 43 Ἡροδότου ἱστορίας τετάρτης· Ἀγάθουροι ἀβρότατοι
 ἄνδρες — ἐς ἀλλήλους. Eust. Dion. 310 ἔτους — ἐκάστου, φησὶν (sc. Ἡρόδοτος),
 ἄπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας καὶ αὐθις εἰς ἄνθρωπον ἀπο-
 καθίσταται. . . . ἔστι δὲ περὶ αὐτοὺς (i. e. τοὺς Γελωνοὺς) πόλις ξυλίνη μεγάλη κατὰ
 Ἡρόδοτον (108, 1) κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνη μεγάλη . . . λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθού-
 ρους ὁ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀβροτάτους καὶ χρυσοφόρους καὶ ἐπίκοινον τὴν μίξιν τῶν γυναι-
 κῶν ποιουμένους. τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἑλληνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι (108, 2) γῆς ἐργάτας
 (109, 1)

1 χειρώσονται R χειρώσονται Mp Ald. || 2 ποιεῦσι PDRSV b || 3 οἰκία V^c b |
 ἰστᾶ] εἰς τὰ C | οἰκίης πάσης C | ὑπερέχουσα B¹ || 6 ἄνδρες DRSV (b) Stob. ||
 7 τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν] ad ordinem verborum cf. Eust. || 8 ἐς] πρὸς M || 10 χρέ-
 ονται Pp | τοῖσι Σκυθικοῖσι M Ald. || 10.11 σφας πρότερον ABCT || 11 χώραν
 πᾶσαν] πόλιν M || 12 ἀνέφαινε C || 13 ἐς δ ABCTMP || 14 ἐαυτῶν M | οὗτοι οἱ
 ἄνθρωποι DRSV b || 16 τῶν Νευρῶν — 17 ὀλίγας] ad verborum ordinem cf. Eust. ||
 17 αὐθις e λυθις DSV λιθις R αὐτῖς cett. restitutum ut interpretamentum ad
 κατίσταται ab Hdt. sermone alienum seclusi | ἐς ταῦτα ABCT | καθίσταται RSV
 ἀποκαθίσταται (quod interpretamenti loco ab Aristotelis usu inepte intulisse vide-
 tur scriba quidam) D Eust. || 18—19 ὁμνῶσι. Ἀνδροφάγοι DRSV ὁμνῶσι λέγον-
 τες. Ἀνδροφάγοι M || 19 ἀνθρώπων om. M || 20 οὐδὲν DRSV | χρεώμενοι Pp |
 εἰσιν πλήθη ἐσθῆτα b | τε] δὲ MPDRSV

- 107 ρέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Μελάγχλαινοι δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι (<Ἀνδροφάγοι> δὲ ἀνθρωποφαγέουσι μῦνοι τούτων), νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέωνται.
- 108 Βουδίνοι δέ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς ἐστί καὶ πυρρὸν. πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, οὖνομα δὲ τῇ πόλει 5 ἐστὶ Γελωνός· τοῦ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον τριήκοντα σταδίων ἐστὶ, ὑψηλὸν δὲ καὶ πᾶν ξύλινον, καὶ <αἱ> οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι καὶ τὰ ἱρά.
- 2 ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρὰ Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασι τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοις, καὶ τῷ Διονύσῳ τριετηρίδας ἀνάγουσι καὶ βακχεύουσι. εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρχαῖον Ἕλληνες, 10 ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες οἰκήσαν ἐν τοῖσι Βουδίνοισι· καὶ γλώσση
- 109 τὰ μὲν Σκυθικῇ, τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Βουδίνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται καὶ Γελωνοί, οὐδὲ δίαίτα ἢ αὐτή· οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι ἐόντες αὐτόχθονες νομάδες τέ εἰσι καὶ φθειροτραγέουσι μῦνοι τῶν ταύτην, Γελωνοὶ δὲ γῆς τε ἐργάται καὶ σιτοφάγοι καὶ κήπους ἐκτημένοι, οὐδὲν 15 τὴν ἰδέην ὁμοιοὶ οὐδὲ τὸ χρῶμα. ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ
- 2 Βουδίνοι Γελωνοὶ οὐκ ὀρθῶς καλεόμενοι. ἡ δὲ χώρα σφέων πᾶσά ἐστι δασέη ἰδησι παντοίησι· ἐν δὲ τῇ ἰδῇ τῇ πλείστη ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν. ἐκ δὲ ταύτης ἐνύδριες ἀλίσκονται καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, τῶν τὰ δέρματα παρὰ 20

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1 Eust.: v. ad 20, 2 || 4 Steph. Byz. Γελωνός· πόλις Σαρματίας . . . ἐστὶ δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοισι, ἔθνεϊ μεγάλῳ, ὡς Ἡρόδοτος. Eust.: v. ad 104 || 14 Arrian. peripl. 27 ad locum se refert

1 γλῶσσαν δὲ ἰδίην hic omissum post πάντες (2) inseruit D || 1-3 γλῶσσαν δὲ ἰδίην <ἔχουσι>, ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μῦνοι τούτων. Μελάγχλαινοι . . . ἐπωνυμίας ἔχουσι e Wesselingii transpositione verborum ἀνθρωποφαγέουσι - ἔχουσι tamquam propter vocem ἔχουσι iam a Reiskio bis positam primo omissorum deinde vitioso loco suppletorum edd. plur. || 1 μὲν - 2 πάντες] μέλανα φορέουσι πάντες p μέλανα φορῶντες M μὲν φορέουσι μέλανα πάντες S μὲν φορέουσι μέλανα μὲν πάντες DRV || 2 ἐπ' ἀπ' PDRSV ἀφ' M || 2-3 Ἀνδροφάγοι δὲ ἀνθρωποφαγέουσι scripsi ἀνθρωποφαγέουσι δὲ DRSV Eust. ἀνδροφαγέουσι δὲ rell. (quae lectiones non habeo dubium quin altera e duabus vocibus similibus primo ommissa et deinde supra lineam suppleta proque correctione lecta sint natae) || 3 τούτων] πάντων T | χρέονται Pp^{bc} || 4 δέ om. RVb || 5 πόλει CTMDRV || 7 πᾶν DRSV | αἱ add. Reiske || 8 δὴ om. M | Ἑλληνικά M | Ἑλληνικῶν M || 11 δὲ τῶν MPp Ald. | ἐξ-
 αναστήσαντες ABCT || 12 χρέονται Pp^b | Βουδίνοι - 13 χρέωνται om. Vb || 12-13 Βουδίνοι - αὐτή] ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἢ αὐτή ἐστὶ Γελωνοῖσι καὶ Βουδίνοισι S, cf. praef. XLI || 14 τέ om. T || 15 τε om. Mp | οὐδὲν] οὐδὲ S || 16 τὴν om. ABCT | ὁμοίην T || 17 δασείη DRSV || 18 ἰδησι παντοίοισιν C ἰδη δὲ παντοίη DRSV | τε om. M || 19 ἐν δὲ ταύτῃ ABCTMP | ἐν ὑδρίαις D ἐνύδριες CTMPRSV | ἀλίσκοντες R || 20 τῶν] ὧν DRSV om. C

τὰς σισύρας παραγράφεται καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκυσιν.

Σαυροματέων δὲ περί ὧδε λέγεται· ὅτε Ἕλληνας Ἀμαζόσι ἐμαχέσαντο 110
(τὰς δὲ Ἀμαζόνας καλέουσι οἱ Σκύθαι Οἰόρπατα, δύναται δὲ τὸ οὖνομα
5 τοῦτο κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν ἀνδροκτόνοι· 'οἶορ' γὰρ καλέουσι ἄνδρα, τὸ
δὲ 'πατά' κτείνειν), τότε λόγος τοὺς Ἕλληνας νικήσαντας τῇ ἐπὶ Θερμώ-
δοντι μάχῃ ἀποπλέειν ἄγοντας τρισὶ πλοίοισι τῶν Ἀμαζόνων, ὅσας ἡδυνέατο
ζωγρῆσαι, τὰς δ' ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένους ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας· πλοῖα 2
δὲ οὐ γινώσκουσιν αὐτὰς οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ
10 εἰρεσίῃ, ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον.
καὶ ἀπικνέονται τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνούς (οἱ δὲ Κρημνοὶ
εἰσι γῆς τῆς Σκυθίων τῶν ἐλευθέρων), ἐνθαῦτα ἀποβῆσαι ἀπὸ τῶν
πλοίων αἱ Ἀμαζόνες ὠδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκουμένην. ἐντυχοῦσαι δὲ πρώτῳ
ἰπποφορβίῳ τοῦτο διήρπασαν καὶ ἐπὶ τούτων ἰπαζόμεναι ἐληίζοντο τὰ
15 τῶν Σκυθίων. οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα· οὔτε 111
γὰρ φωνὴν οὔτε ἐσθῆτα οὔτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν θώματι ἦσαν,
ὁκόθεν ἔλθοιεν, ἐδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας
μάχην τε δὴ πρὸς αὐτὰς ἐποιοῦντο. ἐκ δὲ τῆς μάχης τῶν νεκρῶν ἐκράτη-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6–11 Eust. Dion. 653 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων (i. e. de Sauromatis) τοιαῦτά
φησιν· Ἕλληνας νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ Θερμώδοντι καὶ ζωγρήσαντες, ὅσα ἡδύ-
ναντο, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθέμεναι κατέκοψαν τοὺς
ἄνδρας. εἶτα φερόμεναι κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαιώτιν καὶ ἐξελ-
θοῦσαι καὶ ληϊζόμεναι τὴν Σκυθικὴν τὴν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι, γνωσθεῖ-
σαι δὲ ποτε κατεργασθῆσαν εἰρηνικῶς καὶ ζευχθεῖσαι τοῖς ἐγγυρτοῖς νεανίαις διέβη-
σαν τὸν Τάναϊν καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὁδεύσασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα κατέμειναν
ἐν τῇ νῦν χώρα Σαυροματῶν (116, 1)

1 Λέξ. σισύρα· βαρβαρικὸς χιτῶν. Gregor. Cor. 148 σισύρα· βαρβαρικὸς χιτῶν ||
138. T fol. 42^v ἰπποφόρβιον ἢ κοινῶς †λαμινία†· Ἡρόδοτος· ἐντυχοῦσαι – διήρπασαν.
ὅτι Ἰωνικόν ἐστὶ τὸ 'οἶχωκα', Ἡρόδοτος (128, 1)· ὁ μὲν – Δαρείω

1 σισύρας SV^{ac} b σισύρας CTMP cf. Lexx. Greg. | παραγράφεται AB | ὄρχιες M
Ald. | αὐτοῦ DRSV αὐτέων M Ald. || 3 Ἀμαζόνισιν R || 4 οἱ om. ABCTMP |
Αἰορπατά vel sim. acc. et spir. MPDRSV || 5 κατὰ τὰ V κατὰ b κατὰ τὴν S |
ἀνδροκτόνοι M | αἶορ MPDRSV | γὰρ om. R | τὸν ἄνδρα M Ald. || 6 νικήσαντας
τοὺς Ἕλληνας T | Θερμώδοντι T || 7 τρισὶ τοῖσι T | ὅσα C | ἡδυνάετο CMD ||
8 κατακόψαι recognoscas ex Eust. | πλοῖα καὶ πλοῖα D || 9–10 οὐδὲ πλοίοισι χρῆ-
σθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ πηδαλίοισι οὐδὲ εἰρεσίῃ D || 11 ἐπὶ ἐς M || 12 τῆς γῆς τῆς
PDRSV τῆς γῆς τῶν M Ald. || 13 ὠδοιπόρεον ABD ὠδοιπόρεων M | οἰκουμένην
ABCT || 14 ἐπὶ ἀπὸ suprascr. M² | τούτου M τούτω D || 15 οὔτε οὐδὲ ABC ||
16 οὐδὲ ἐσθῆτα οὐδὲ τὸ ABCT οὔτε ἐσθῆτα οὔτε D | θώματι MPp Ald. || 17 ὁπό-
θεν ABCT | ἄνδρας εἶναι T | αὐτὴν 'eiusdem aetatis' (i. e. imberbis) | πρώτῃν
Hude Dietschium sequens nescio cur | ἐν ἡλικίᾳ ἐόντας Scaliger in notis Cantabr.
bibl. univ. Nn. V. 26 || 18 τῶν νεκρῶν τινὰς τῶν γυναικῶν T Ald.

- 2 σαν οἱ Σκύθαι καὶ οὕτως ἔγνωσαν ἐούσας γυναῖκας· βουλευομένοισι ὧν
 αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτάς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς νεωτά-
 τους ἀποπέμψαι ἐς αὐτάς πληθὺς εἰκάσαντας, ὅσαι περ ἐκεῖναι ἦσαν·
 τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκεινέων καὶ ποιέειν, τὰ περ ἂν
 καὶ ἐκεῖναι ποιέωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν 5
 δέ· ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλησίον στρατοπεδεύεσθαι.
 ταῦτα ἐβουλευσαντο οἱ Σκύθαι βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐκγενήσε-
 112 σθαι. ἀποπεμφθέντες δὲ οἱ νεηνίσκοι ἐποίησαν τὰ ἐντεταλμένα. ἐπεὶ δὲ
 ἔμαθον αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιᾷ δηλήσει ἀπιγμένους, ἔων χαίρειν·
 προσεχώρεον δὲ πλησιαιτέρῳ τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ 10
 ἐκάστη. εἶχον δὲ οὐδὲν οὐδ' οἱ νεηνίσκοι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ
 τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους, ἀλλὰ ζῶν ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνησι θηρεύοντες
 113 τε καὶ ληιζόμενοι. ἐποίησαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε·
 ἐγίνοντο σποράδες κατὰ μίαν τε καὶ δύο πρόσω δὴ ἀπ' ἀλλήλων ἐς εὐμα-
 ρείην ἀποσκιδνάμεναι. μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι ἐποίησαν τὸντὸ τοῦτο· 15
 καὶ τις μονωθεισέων τινὶ αὐτέων ἐνεχρίμπετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν οὐκ
 2 ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεῖδε χρήσασθαι· καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ
 συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν ἐς τὸντὸ
 χωρίον καὶ ἕτερον ἄγειν σημαίνουσα δύο γενέσθαι καὶ αὐτὴ ἑτέραν ἄξειν.
 3 ὁ δὲ νεηνίσκος ἐπεὶ ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς· τῇ δὲ δευτε- 20
 ραίῃ ἦλθε ἐς τὸ χωρίον αὐτός τε οὗτος καὶ ἕτερον ἤγε καὶ τὴν Ἀμαζόνα
 εὔρε δευτέραν αὐτὴν ὑπομένουσαν· οἱ δὲ λοιποὶ νεηνίσκοι ὥς ἐπύθοντο
 114 ταῦτα, καὶ αὐτοὶ ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. μετὰ δὲ συμ-

AB CT MP(p) DR SV(b)

14 Λέξ. εὐμάρεια· ἡσυχία καὶ (om. Lexx. alph. **ord.** conscr.) ἀπόπατος (εὐκολία
 Lexx. alph. **ord.** conscr.). Hes. εὐμάρεια· εὐχέρεια, ἡσυχία, ἀπόπατος. Suid. εὐμάρεια·
 ἡσυχία, Ἡρόδοτος || 23 Eust. II. 403 (ad Γ' 196) ἔστι . . . κτίλος μὲν ὁ χειροῦθης
 καὶ ἡμερος, ἐκ τοῦ 'κίω' τὸ 'πορεύομαι', ὁ τῶν ἄλλων προπορευόμενος, ἐξ οὗ . . .
 καὶ 'κτιλῶσαι' ῥῆμα παρὰ Ἡροδότῳ εἰπόντι· ἐκτιλώσαντο — Ἀμαζόνων. Bekk.
 Anecd. 258 ἐκτιλώσαντο· πρῶως καὶ χειροῦθως μετεχειρίσαντο

1 οὕτω D οὕτε RVb τότε S | βουλομένοισι RSV || 3 εἰκεύσαντας Vb || 4 ἐκείνων
 MP¹ DRSV ἐκεινέων P²p cett. || 5 μὴ] καὶ RVb οὐ S || 6 παύσονται B | στρα-
 τοπεδεύεσθαι C || 7 βουλευόμενοι DRSV | παῖδας om. DRSV | ἐκγενήσεσθαι
 Reiskio duce (coll. 155, 1 et cf. V 105, 2) edd. omnes γενήσεσθαι TP¹ ἐγγενή-
 σεσθαι P²p cett. || 8 ἐποίησαν Cb ἐποίησαν D ἐποίησαν R || 10 πλησιαιτέρῳ DRSV ||
 11 οὐδὲ om. ABCTM || 12 ζῶν CTsvb | ἔζων T || 13 ἐποίησαν ABCTMP ||
 14 μίαν M Ald. | δὴ om. MPDRSV | ἀλλήλων MDRSV | εὐμαρείην TD^c Lexx.
 εὐμαρῆν ABCMPD^{ac}R εὐήμερίην SVb, cf. II 35, 3 || 15 καὶ om. CT | ἐποίησαν
 ABC | τὸ αὐτὸ DRSV || 16 αὐτέων τινὶ ἐνεχρίμπετο MPp αὐτῶν τινὶ ἐχρίμπετο
 MRSV αὐτῶν τινὶ ἐγχρίμπετο D || 18 δὲ — ἐλθεῖν] δ' ὑστεραίῃ ἐφραζε ἐλθεῖν M |
 ἐφραξεν RV || 19 αὐτὴν ἑτέραν ἄξειν BM Ald. αὐτὴ ἔφη ἑτέραν ἄξειν DRSV ||
 20 ἔλεξε — 21 ἦλθε haplogr. om. R | ὑστεραίῃ Mp Ald. Legrand || 22 αὐτὸν C¹MP
 Ald. || 23 ἐκτιλώσαντες M^{ac}D^cRSV ἐκτιλώσαντο Eust., Bekk. Anecd. M^cD^{ac} roll.

μίξαντες τὰ στρατόπεδα οἴκεον ὁμοῦ γυναῖκα ἔχων ἕκαστος ταύτην, τῇ
 τὸ πρῶτον συνεμίχθη. τὴν δὲ φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ
 ἔδυνάτο μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. ἐπεὶ δὲ συν- 2
 ἦκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε οἱ ἄνδρες· ἡμῖν εἰσὶ μὲν
 5 τοκέες, εἰσὶ δὲ καὶ κτήσεις. νῦν ὧν μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζόην τοιήνδε
 ἔχομεν, ἀλλ' ἀπελθόντες ἐς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα· γυναῖκας δὲ ἔχομεν
 ὑμέας καὶ οὐδαμὰς ἄλλας'. αἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἔλεξαν, τάδε ἡμεῖς οὐκ ἂν 3
 δυνάμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμια
 ἡμῖν τε καὶ κείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντίζομεν καὶ ἱπ-
 10 παζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες
 τούτων μὲν οὐδέν, τῶν ἡμεῖς κατελέξαμεν, ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆα
 ἐργάζονται μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάξεσιν οὗτ' ἐπὶ θήρην ἰοῦσαι οὔτε ἄλλη
 οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὧν δυνάμεθα ἐκείνησι συμφέρεσθαι. ἀλλ' εἰ βούλεσθε 4
 γυναῖκας ἔχειν ἡμέας καὶ δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ τοὺς
 15 τοκέας ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος, καὶ ἔπειτα ἐλθόντες οἰκέωμεν
 ἐπὶ ἡμέων αὐτῶν.' ἐπειθήντο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεῖτε δὲ 115
 ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον ἦλθον ὀπίσω παρὰ τὰς Ἀμαζό-
 νας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτούς, τάδε ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος, 2
 ὅπως χρή οἰκέειν ἐν τῷδε τῷ χώρῳ τοῦτο μὲν ὑμέας ἀποστερησάσας πα-
 20 τέρων, τοῦτο δὲ τὴν γῆν τὴν ὑμετέραν δηλησαμένας πολλά. ἀλλ' ἐπεῖτε 3
 ἀξιοῦτε ἡμέας γυναῖκας ἔχειν, τάδε ποίετε ἅμα ἡμῖν· φέρετε ἐξαναστέω-
 μεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκέωμεν.' ἐπειθήντο

AB CT MP(p) DR SV(b)

15 Lex. Vind. 23 (s. v. ἀπέλαχε) Ἡρόδοτος· ἀπέλαχε τε τῶν — μέρος || 16s. ib. 87 ἐπιβάλλον· τὸ κληρωθέν, Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — Ἀμαζόνας || 18 Ammon. δέος καὶ φόβος διαφέρει· δέος μὲν γὰρ ἐστὶ πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια, φόβος δὲ ἡ παρὰ τὴν πτόησιν· διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ· ἡμέας — δέος

2 τὸ] τε DRV om. S | τὴν μὲν τῶν γυναικῶν] τῶν γυναικῶν μὲν R τῶν γυναικῶν M^{ac} τῶν μὲν γυναικῶν M^cS τῶν μὲν τῶν γυναικῶν Vb || 3 ἔδυναίτο C^{ac}MD || 4 οἱ ἄνδρες τάδε MD || 5 καὶ om. ABCTMP | ζώην T || 6 ἔχομεν CRVb || 7 οὐδαμὰς ABCT | ἔδοξαν R || 8 δυνάμεθα R | ὑμετερέων Legrand, sed v. gramm. meam 114 | ταῦτα ABC ταῦτα T || 9 τε καὶ κείνησί RSV τε καὶ ἐκείνησί D δὲ καὶ κείνησί C | μὲν om. M | τε² om. DRSV || 11 τῶν ἡμέας κατελέξαμεν οὐδέν M | κατελέξαμεν R || 12 μένουσι A^{ac}T μένουσαι A^c (corr. map. prima) BCMP μὲν οὐσαι A² καὶ μένουσι DRSV || 13 οὐδαμὰ M | δυνάμεθα Vb || 14 δίκαιοι ABCMP δίκαιον T || 15 ἀπολάχετε] cf. Lex. Vind. | οἰκέωμεν DRSV || 16 αὐτέων MPDRSV | ἐπύθοντο Vb || 19 ὅπως RVb | ἀποστερήσασαι S ἀποστερήσασας priore accentu eraso V || 20 τὴν¹ om. ABCT || 21 γυναῖκας ἡμέας ἔχειν T γυναῖκας ἔχειν, ἀξιοῦτε ἡμέας M Ald. | ἅμα om. R || 22 τῆσδε] ταύτης M | οἰκέωμεν SVb

- 116 καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Τάναϊν ὁδοιπόρεον πρὸς ἥλιον
 ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Τανάιδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς
 λίμνης τῆς Μαιήτιδος πρὸς βορρῇν ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον τὸν
 2 χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοικῆνται, οἴκησαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου
 χρέωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες καὶ ἐπὶ θήρην 5
 ἐπ' ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι καὶ χωρὶς τῶν ἀνδρῶν καὶ
 ἐς πόλεμον φοιτῶσαι καὶ στολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι.
- 117 φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
 ἀρχαίου, ἐπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. τὰ περὶ γάμων
 δὲ ὧδέ σφι διακέεται· οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία πρὶν ἢ τῶν πολε- 10
 μίων ἄνδρα ἀποκτείνει. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν
 γήμασθαι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.
- 118 Ἐπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασιλέας ἀλισμένους
 ἀπικόμενοι τῶν Σκυθῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες, ὥς ὁ Πέρσης,
 ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας 15
 ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἡπειρον, διαβάς δὲ
 καὶ καταστρεφάμενος Θρήικας γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον βουλόμενος καὶ
 2 τάδε πάντα ὑπὸ ἐωντῷ ποιήσασθαι· ὅμεῖς ὧν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ τοῦ μέ-
 σου κατήμενοι περιῖδητε ἡμέας διαφθαρέντας, ἀλλὰ τῶντο νοήσαντες
 ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκ ὧν ποιήσετε ταῦτα; ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι 20
 3 ἢ ἐκλείβομεν τὴν χώραν ἢ μένοντες ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πάθωμεν
 μὴ βουλομένων ὕμεων τιμωρέειν; ὅμῃν δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρό-
 τερον· ἥκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπ' ὕμεας,
 4 οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμενῳ ὕμεων ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ
 ὅμῃν λόγων τῶνδε μαρτύριον ἐρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας μόνους ἔστρα- 25
 τηλάττεε ὁ Πέρσης τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρῆν

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1s. Eust. Dion. 653: v. ad 110

1 Τάναϊν ποταμὸν S^bc Τάναϊν ποταμὸν οἰκέομεν (cf. p. 413, 22) V^bac | ὁδοιπόρεον
 ABD¹RV || 2 μὲν om. D || 3 βορρῇν TR βορέειν D || 4 ἐν τῷ] ἐς τὸν M | οἴκουσαν V
 οἴκουσιν b || 5 χρέονται Pp | τῇ παλαιῇ χρέωνται D | Σαυροματαίων V^cb | αἱ γυναῖ-
 kes τῶν Σαυροματέων M || 6 ἐκφοιτῶσι M Ald. | <καὶ> ἅμα Stein ἅμα om. C || 7 φοι-
 τῶσι M Ald. | τοῖς ἀνδράσι τὴν αὐτὴν M | φορέουσι A^{ac}MD corr. A¹ || 8 σολικί-
 ζοντες R | αὐτοὶ SVb || 9 ἐπεὶ] ὅτι DRSV | γάμων M || 10 κέεται D | οὐδεμὴν TM
 Ald. | ἂν om. D || 11 αὐτῶν DRSV || 13 ἀλλισμένους DR ἀλισκομένους CT
 om. SVb || 15 πείρω Vb | κατέστραπται πάντα M | τεύξας M τάξας p || 19 παρ-
 ἰδητε T | τούτων RV τούτων b τούτο T | νομίσαντες Mp Ald. || 20 ἀντιάζωμεν
 SVb | οὐκων A οὐ ὧν sub obelo A^{2ms} | ποιήσεται C¹R || 21 ἢ¹ om. CMPDRSV |
 πάθωμεν C || 22 τούτῳ M Ald. τούτο cett. || 23 οὐ καὶ ἐπ' AB οὐ καὶ ἐπὶ M²P^{ms}
 οὐκ ἐπ' TP¹DR οὐκ ἐπὶ Cp καὶ ἐπὶ M¹S Ald. οὐ καὶ π' Vb || 25 λόγων τόνδε D
 λόγων τόδε S λόγων τῷ δὲ Vb | μόνους C || 26 πρόσθεν δουλοσύνης Vb

αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον ἵνα οὕτω ἐπὶ τὴν ἡμετέραν καὶ
 ἂν ἐδήλου πᾶσι, ὥς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν δέ, 5
 ἐπεῖτε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους
 ἡμεροῦται πάντας. τοὺς τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωντῶ Θρήικας καὶ δὴ καὶ
 5 τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας. ταῦτα Σκυθῶν ἐπαγγελλομένων 119
 ἐβουλεύοντο οἱ βασιλεῖς οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἦκοντες, καὶ σφῶν ἐσχίσθη-
 σαν αἱ γνώμαι. ὁ μὲν Γελωνὸς καὶ ὁ Βουδίνος καὶ ὁ Σαυρομάτης κατὰ
 τὸντο γινόμενοι ὑπεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσιν, ὁ δὲ Ἀγάθυρσος καὶ
 Νευρὸς καὶ Ἀνδροφάγος καὶ οἱ τῶν Μελαγχλαίων καὶ Ταύρων τάδε
 10 Σκύθησι ὑπεκρίναντο. 'εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες 2
 Πέρσας καὶ ἄρξαντες πολέμου, τούτων δεόμενοι, τῶν νῦν δέεσθε, λέγειν
 τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθά, καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες τῶντο ἂν ὑμῖν ἐπρήσ-
 σομεν. νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐκείνων ἐσβαλόντες γῆν ἄνευ ἡμέων ἐπεκρα- 3
 τέετε Περσέων, ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ θεὸς παρεδίδου, καὶ ἐκεῖνοι, ἐπεὶ
 15 σφῶν ὥντος θεὸς ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσιν. ἡμεῖς δὲ οὔτε τι 4
 τότε ἡδίκησαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους οὐδὲν οὔτε νῦν πρότεροι πειρησό-
 μεθα ἀδικεῖν. ἦν μέντοι ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἄρξιν τε ἀδικεῖν, καὶ
 ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα. μέχρι δὲ τοῦτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ' ἡμῖν αὐτοῖσι,

AB CT MP(p) DR SV(b)

5 huc refert Legrand illud Suidae ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοῖ· οὕτως Ἡρόδοτος

1 οὕτω ἵνα **MP** Ald. || 2 ἐλαύνειν **RSV** || 3 διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον] *in nostram tendere regionem* Valla, unde Dietschio duce διέβη <ἐς> edd.; 'fortasse iniuria' illo modo intellexisse iudicat Schweighaeuser Vallam et ab initio capitis (p. 414, 16) inductum hicque 'Thraciae vicinaeque regionis transitum Scythas designare', cum illo qui praecedit loco noster perfectum eiusdem verbi usurpans de regionibus ante Thraciam occupatam iam captis loquatur | τὴν om. **SVb** | ἐμποδῶν **AB** || 4 ἡμεροῦνται **C** | τε δὲ δὴ **DRSV** || 5 ἐπαγγελλομένων **C** || 6 βασιλῆς **S** Ald. | ἀπὸ] ὑπὸ **DRSV** || 7 μὲν γὰρ **CTMP** || 8 τοῦτο **T** | ὑπεδέκετο **C** ὑπεδέκοντο σκοντο **Vb** (ex

ΥΠΕΔΕΚΟΝΤΟ littera ε, i. e. σ, superscripta pro C, i. e. σ, lecta recte iudicat natum Weber Anal. Hdt. 210) | τιμωρήσαι **b** || 9 οἱ] ὁ **ABCT** || 10 ὑπεκρίναντο **RSV** ὑπεκρίναντο **b** cett. | ἔαται **T** | πρότεροι propos. Stein || 11 πολέμους **R** || 12 φαίνεσθε **D** | ἐφαίνεσθε καὶ ἡμῖν **T** | ἐπρήσσομεν ὑμῖν **P^{ac}** ἐπρήσσομεν **M** || 13 τε om. **RSV** | ἐσβαλόντες **Vb** ἐμβολόντες **T** || 14 ὁ om. **T** || 14–15 ἐκεῖνοι ἐπὶ

σφῶν **AC** ἐκεῖνοισι ἐπὶ σφῶν (ex ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΙ sine dubio natum) **S** || 15 ὥντος **R** αὐτὸς **C** ἐωντὸς **p** | δὲ om. **ABCT** || 16 τούτους om. **MP** || 17 ἐπεὶ **R**, ut vid. **D¹** ἐποίει **V** ἐπίει **b** om. **M** | ἄρξει **DRSV** || 18 οὐ πεισόμεθα (non tolerabimus Valla) despuitur a nonnullis, inter quos Stein qui codd. textum nescio cur nulli esse usui ('unbrauchbar') censuit οὐ πεισόμεθα **Vb** οὐκ οἰσόμεθα **S** οὐ περι-
 οφόμεθα propos. Bekker Cobet οἱ ἐπεισόμεθα Eltz ἐπεισόμεθα Hermann in notis Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (Powell CR 52, 1938, 58s.) ἀπωσόμεθα Hoeger | ἴδωμεν **M** Ald. | μενέομεν **C¹Vb**

ἤκειν γὰρ δοκέομεν οὐκ ἐπ' ἡμέας Πέρσας, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης γενομένους.²

- 120 Ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, ὅτε δὴ σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο, ὑπεξιώντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν 5 αὐτοί, καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν τὴν ποίην τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν διχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκώ- πασις, προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Τανάιδος ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην ὑπο- φεύγοντας, ἀπελαύνοντός τε τοῦ Πέρσεω ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μὲν σφι 10 μία ἦν μοῖρα τῆς βασιληίης τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδόν, ἣ περ εἴρηται. 3 τὰς δὲ δύο τῶν βασιληίων, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἤρχε Ἰδάνθυρσος, καὶ τὴν τρίτην, τῆς ἐβασίλευε Τάξαις, συνελθούσας ἐς τὸντο καὶ Γελωνῶν τε καὶ Βουδίνων προσγινομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῶ προέχοντας τῶν 4 Περσέων ὑπεξάγειν ὑπιόντας τε καὶ ποιεῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα 15 μὲν νυν ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἴ γε μὴ ἐκόντες [γε] ὑπέ- δυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλὰ ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι· μετὰ δὲ τοῦτο ὑποστρέφειν ἐς τὴν σφετέρην καὶ ἐπιχειρέειν, ἣν δὴ βουλευομέ- νοισι δοκέη. 20
- 121 Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι ὑπηντίαζον τὴν Λαρείου στρατιὴν προδρομούς ἀποστέλλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσιν σφι διαιτᾶτο τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι καὶ τὰ πρόβατα πάν- τα, πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα ὑπολιπόμενοι τὰ ἄλλα ἄμα

AB CT MP(p) DR SV(b)

8 et 16 Antiattic. Bekk. Anecd. 114 ὑπαγε· πορεύον, Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Ἀριστοφάνης Βατράχοις

1 ἐπὶ μέας RV b || 1-2 γενομένους τῆς ἀδικίης M || 4 μηδεμίαν M Ald. | ὅτι CMP^cp ὅτε P^{ac} cett. || 5 προσεγίνοντο MP S Ald. | τάπερ ἐξίοιεν BDRSV παρεξίοιεν M || 6 διχοῦς DRSV || 7 μίην M Ald. | τῆς om. M | Σκώπαισις ABCTMP²p Κώπα- σις P¹ cett. || 8 Σαυρομάτης DRV || 9 τὴν om. CT | Μαιῶτιν b^{ac} Μαιήτιν V^{ac} || 10 ἀπελαύνοντός — ἐπιόντας haplogr. om. b || 11 μίην M Ald. | μοίρη CTM Ald. | ἡ S Ald. || 12 τῆς TMP²pDSV ἥς ABCP¹ om. R | Ἰνδάθυρσος T Ald. Ἰνδάν- θυρσος ut vid. M || 13 τῆς om. R | τόντῳ V^{ac} τώντῳ b^{ac} || 14 προσγινομένην SV b προσγενομένην MPp | προσγινομένων — 15 Περσέων om. R | ἡμέρην Vb μοίρην S om. cod. Urb. 88 || 16 νυν om. M | χώρων τῶν ἀπυγμένων DRSV || 17 γε¹ δὲ

ABCTMP γὰρ dubitans propos. Stein | γε² seclusi (ex ei δὲ esse ortum iudi- cans) || 19 στρέφειν SV b | ἦν R | δὲ C | βουλομένοισι DRSV || 23 ἐδιαιτᾶτο AB | τε τέκνα T | τε om. ABCMP | πάσας S | πάντα om. ABCT || 24 ὑπολειπό- μενοι B ἀπολιπόμενοι DRSV^{ac}b

τῇσι ἀμάξεσι προέπεμψαν ἐντειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐλαύνειν.
 ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζετο, τῶν δὲ Σκυθῶν οἱ πρόδρομοι, ὡς εὗρον τοὺς 122
 Πέρσας ὅσον τε τριῶν ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχοντας ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ, οὗτοι μὲν
 τούτους εὐρόντες ἡμέρης ὁδῶ προέχοντες ἐστρατοπεδεύοντο τὰ ἐκ τῆς γῆς
 5 φνόμενα λεαίνοντες. οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον ἐπιφανεῖσαν τῶν Σκυθῶν 2
 τὴν ἵππον, ἐπῆσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων. καὶ ἔπειτα — πρὸς γὰρ
 τὴν μίαν τῶν μοιρέων ἔθυσαν — οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἡῶ τε καὶ τοῦ
 Ταναΐδος. διαβάντων δὲ τούτων τὸν Τάναϊν ποταμὸν οἱ Πέρσαι ἐπιδία- 3
 βάντες ἐδίωκον, ἐς δὲ τῶν Σαυροματέων τὴν χώραν διεξελθόντες ἀπίκοντο
 10 ἐς τὴν τῶν Βουδίνων. ὅσον μὲν δὴ χρόνον οἱ Πέρσαι ἦσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς 123
 καὶ τῆς Σαυρομάτιδος χώρας, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σίνεσθαι ἄτε τῆς χώρας
 ἐούσης χέρσον· ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν τῶν Βουδίνων χώραν ἐσέβαλλον, ἐνθαῦτα
 δὴ ἐντυχόντες τῷ ξυλίνῳ τείχεϊ ἐκλελοιπότην τῶν Βουδίνων καὶ κεκενωμέ-
 νου τοῦ τείχεος πάντων ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο δὲ ποιήσαντες εἶποντο αἰεὶ 2
 15 τὸ πρόσω κατὰ στίβον, ἐς δὲ διεξελθόντες ταύτην ἐς τὴν ἔρημον ἀπίκοντο.
 ἡ δὲ ἔρημος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ τῆς Βου-
 δίνων χώρας ἐοῦσα πληθὺς ἐπὶ ἡμερέων ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσ- 3
 σαγέται οἰκέουσι, ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μεγάλοι ῥέοντες διὰ
 Μαιητέων ἐκδιδούσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιητιν, τοῖσι οὐνό-
 20 ματα κέεται τάδε· Λύκος, Ὑαρος, Τάναϊς, Σύργις. ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος 124
 ἦλθε ἐς τὴν ἔρημον, παυσάμενος τοῦ δρόμου ἰδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ
 ποταμῷ Ὑάρῳ. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα ἴσον ἀπ’ ἀλ-
 λήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μάλιστα κη, τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ
 ἐρίπια σόα ἦν. ἐν ᾧ δὲ οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι 2
 25 περιελθόντες τὰ κατύπερθε ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν. ἀφανισθέντων
 δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζετό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 17 Steph. Byz.: v. quod ad 22, 1 laudavimus

1 βόρρω B¹ || 2 προεκομίζοντο Mp Ald. || 3 τοῦ om. MPDRSV || 4 προέχοντας
 DRSV | τὰ] τῆς Vb | τῆς om. T || 6 ἐποίησαν SVb || 7 μίην M Ald. | μύρεων C
 μειρέων RV μοιρέων b cett. | καὶ ἐδίωκον DRV || 9 δ] τὸ C om. T | διελθόντες
 SVb || 10 ἦσαν TM || 11 χώρας M¹ | σινέεσθαι DRSV || 12 ἐούσης om. D |
 ἐσέβαλον MpDS || 13 κενωμένου Rb || 15 δὴ ἐξελθόντες SVb ἐξελθόντες R ||
 17 Θυσσαγέται R || 18 αὐτέων M Ald. | τέσσαρες CMVb || 19 Μαιητέων R | Μαῖ-
 ητιν R | ὀνόματα ABR || 20 καίεται M | Ὑάρος R ὁ Ἄρης Vb | Σύργης RSV
 "Υργις propros. Schaefer coll. cap. 57 || 21 παυσάμενον ABCT || 24 ἐρίπια CTM
 PD², cf. II 154, 5 | σῶα ἦν CMPDSV ἦν σῶα T || 25 τὰ om. DRSV | κατύπερ-
 θεν TRVb || 26 δὲ τούτων om. T | τὸ παράπαν τούτων DRSV | ἐφαντάζετό (sc.
 τὰ τείχεα) σφι (i. e. Scythia) ἐφαντάζοντό σφι ABCTMP

- τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμίεργα μετήκε, αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦε πρὸς ἐσπέρην δο-
 κέων τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι καὶ πρὸς ἐσπέρην σφέας φεύ-
 125 γειν. ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν ὡς τὴν Σκυθικὴν ἀπίκετο, ἐς δ
 ἐνέκυρσε ἀμφοτέρησι τῇσι μοίρῃσι τῶν Σκυθῶν, ἐντυχὼν δὲ ἐδίωκε
 2 ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδόν· καὶ οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιὼν ὁ Λαρεῖος, οἱ Σκύθαι 5
 κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμ-
 3 μαχίην, πρῶτην δὲ ἐς τῶν Μελαγχλαίων τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐσβαλόντες τού-
 τους ἐτάραξαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν
 Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους, ταραχθέντων δὲ καὶ τούτων ὑπῆγον ἐπὶ τὴν
 Νευρίδα, ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων ἦσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς 10
 4 τοὺς Ἀγαθύρσους. Ἀγαθύρσοι δὲ ὁρῶντες καὶ τοὺς ὁμόρους φεύγοντας
 ὑπὸ Σκυθῶν καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφι ἐμβαλεῖν τοὺς Σκύθας πέμ-
 ψαντες κήρυκα ἀπηγόρευον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων
 προλέγοντες, ὡς, εἰ πειρησονται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται.
 5 Ἀγαθύρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα ἐβοήθηον ἐπὶ τοὺς οὖρους ἐρύκειν ἐν 15
 νῶ ἔχοντες τοὺς ἐπιόντας· Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευροὶ
 ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθησι οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐπι-
 λαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐς τὴν ἔρημον
 6 τεταραγμένοι. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρσους οὐκέτι ἀπείπαντας
 ἀπικνέονται, οἱ δ' ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο 20
 τοῖσι Πέρσησι.
- 126 Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγένετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, πέμψας Λαρεῖος ἱππέα
 παρὰ τὸν Σκυθῶν βασιλέα Ἰδάνθυρσον ἔλεγε, τάδε δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί

AB CT MP(p) DR SV(b)

88. Zonar. κατηγορεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἡγρεῖσθαι παρὰ Ἡροδότῳ· φησὶ γοῦν, ὅτι καθ-
 ηγέοντο — χώρους

2 τε] γε ABC om. M | τοὺς om. DRSV || 3 ὡς] ἐς MPDRSV ὡς ἐς (ex ὡς
 ortum) ABCT, cf. II 121 ε 4; 135, 6, III 140, 1 | εἰς δ R om. ABCT || 4 τοῖσι
 μοίροις V om. b || 5 ὑπεκφέροντας 'e conspectu semet auferentes' recte (cf.
 gramm. meam 175) in lexico Schweighaeuser qui in aliquo codice ὑπεκφέροντας se
 legisse profitetur sed falso προέχοντας cum ὑπεξάγειν iunctum confert ex 120, 3:
 ἐπεκφέροντας DRSV | ὁδόν (ad ἐδίωκε iungendum) ὁδῶ ABCTMP | ἀνίει ABC
 TMP | οἱ Σκύθαι om. DRSV || 6 ὑπαιφεύγων R ὑπαιφεύγων Vb ὑποφεύγων S |
 σφετέρην συμμαχίην] χώραν Mp || 7 ἐσβαλόντας M^{ac} || 8 κατηγέοντο M cf. Zonar. ||
 9 καταραχθέντων R | ὑπῆγον — 10 τούτων haplogr. om. RSV || 10 ἦσαν B ἦσαν
 ACTM | ὑποφεύγοντας R || 11 ὁρέοντες TPp ὁρέωντες CM Ald. | ὁμόρους DRV ||
 12 τεταγμένους SVb | σφι ἐμβαλεῖν M Ald. σφι μβαλεῖν V σφιν μβαλεῖν b σφι
 συμβαλεῖν S || 14 ἐσβάλλοντες propos. Stein || 15 μὲν] δὲ RSV μὲν δὲ Legrand |
 προειπόντες D || 15—16 ἐν νῶ ἔχοντες ἐρύκειν M || 20 ἀπικνέοντο PDRSV || 22 ἐγέ-
 νετο DS Ald. || 23 τὸν] τῶν C^{ac} D^{ac} RSV | Ἰνδάνθυρσον T Ald. Ἰνδάνθυρσον M cf.
 Bekk. Anecd. ad 127, 4

φεύγεις αἰεὶ, ἐξέόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποίειν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιόχρεος δο-
κῆεις εἶναι σεωντῶ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ
πανσάμενος πλάνης μάχεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἡσσων, σὺ δὲ
καὶ οὕτω πανσάμενος τοῦ δρόμου δεσπότη τῷ σῶ δῶρα φέρων γῆν τε καὶ
5 ὕδωρ ἐλθὲ ἐς λόγους.· πρὸς ταῦτα ὁ Σκυθέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρσος λέγει, 127
τάδε· οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δείσας ἔφν-
γον οὔτε πρότερον οὔτε νῦν σὲ φεύγω· οὐδέ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν,
ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἔωθα ποίειν. ὅ τι δὲ οὐκ ἀντίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ 2
τοῦτο σημανέω· ἡμῖν οὔτε ἄστεα οὔτε γῆ πεφυτευμένη ἔστι, τῶν πέρι
10 δείσαντες, μὴ ἁλῶ ἢ καρῇ, ταχύτερον ἢ ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἐς μάχην· εἰ
δὲ δέοι πάντοις ἐς τοῦτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, τυγχάνουσι ἡμῖν ἐόντες
τάφοι πατρῶοι. φέρετε, τούτους ἀνευρόντες συγγέειν πειρᾶσθε αὐτούς, 3
καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ οὐ
μαχησόμεθα. πρότερον δέ, ἦν μὴ ἡμέας λόγος αἰρή, οὐ συμμίζομέν τοι.
15 ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα εἰρήσθω· δεσπότης δὲ ἐμὸς ἐγὼ Δία τε νομίζω 4
τὸν ἐμὸν πρόγονον καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθέων βασιλείαν μόνον εἶναι. σοὶ
δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος δῶρα πέμπω τοιαῦτα, οἷα σοὶ πρέπει
ἐλθεῖν, ἀντὶ δὲ τοῦ, ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμός, κλαίειν λέγω.· [τοῦτό
ἔστι ἢ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις.]

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 18a. Proverbiorum graecorum codd. Vat. gr. 483 (cap. II 7) et Oxon. Barocc. 219 (§ 479) (Corpus Ptoem. Gr. I 250) Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις· πρὸς Δαρειὸν τὸν Πέρσῃ ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι κλαίειν αὐτόν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ· εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων. Diogenian. V 11 (CPG ibid.) Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις· ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρειὸν τὸν Πέρσῃ ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι. Bekk. Anecd. 305 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις τί ἐστίν· Ἰδάνθυρσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Δαρειὸν πέμπαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπ-

1 ἐξόν codd. | ἀξιόχρεως TPpD² Ald. || 2 πράγμασιν RV | στάς — 3 σὺ δὲ haplogr. om. Mp verbis στῆθι καὶ μάχεο· εἰ δὲ μὴ lacunam explev. M Ald. || 3 συγγινώσκειται C || 4 τοῦ δρόμου] τῶν ἔργων M || 5 Ἰδάνθυρσος T Ald. Ἰνδάνθυρσος CV Ἰνδάνθυρσος b | ἔλεγε MPDRSV, v. Bénard, Essai sur . . . les formes verbales . . . d'après le texte d'Hérodote 237 || 6 τὸν C | Πέρσαι ABCT | δείσας ἀνθρώπων M || 7 φεύγων R | ad sensum locutionis εἰμι ποιήσας ('sum factur') v. grammaticam meam 191 || 8 ἐώθεα ABCT || 10 ἁλῶ edd. ἁλώη ABC ἁλώη TPp ἁλώη M Ald. ἁλώη DRSV | τάχιστα Mp Ald. | ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἢ ἐς μάχην DRV συμμίσγοιμεν ἢ ἐς μάχην ὑμῖν MPp συμμίσγοιμεν ἢ ἐς μάχην S || 11 δὲ δέοι] δέ σοι D | πάντος B πάντες Vb | κατὰ τάχος ἐς τοῦτο M || 12 φέρε RSV | συγγέει RV συγγέει b || 13 εἴτε¹ om. b | μαχησόμεθα Vb | περὶ — 14 μαχησόμεθα haplogr. om. SV περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ μὴ M || 15 ἐγὼ om. M | Δία τε ἐγὼ PD RSV || 16 Ἰστίαν MPDRSV | σοὶ] σὺ CD¹Vb || 17 πρέπει σοι M σοὶ πρέπει C || 18 τοῦ om. DRSV | λέγων R | τοῦτο — 19 ῥῆσις secl. Valckenaer Stein Hude ut explicationem ad κλαίειν λέγω adiunctam proverbii usitatissimi (cf. testimonia); extrema Idanthyrsi verba esse iudicat Legrand

- 128 Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ, οἱ δὲ Σκυθῶν βασι-
 2 λείες ἀκούσαντες τῆς δουλοσύνης τὸ οὖνομα ὁργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν
 δὴ μετὰ Σαυροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἤρχε Σκώπασις, πέμπουσιν
 Ἰωσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοις, οἱ τὸν Ἰστρον ἐξευγμένον
 ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπολειπομένοις ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι 5
 Πέρσας, σῖτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοις ἐπιτίθεσθαι. νωμῶντες ὧν σῖτα
 3 ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου ἐποίουν τὰ βεβουλευμένα. ἡ μὲν δὴ ἵππος τὴν
 ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἡ τῶν Σκυθῶν, οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππόται φεύγοντες
 ἐσέπιπτον ἐς τὸν πεζόν, ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρει· οἱ δὲ Σκύθαι ἐσαράξαν-
 τες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεόμενοι. ἐποιέοντο δὲ καὶ τὰς 10
 129 νύκτας παραπλησίας προσβολὰς οἱ Σκύθαι. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι τε ἦν
 σύμμαχον καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξουν ἐπιτιθεμένοις τῷ Δαρείῳ στρα-
 τοπέδῳ — θῶμα μέγιστον ἐρέω —, τῶν τε ὄνων ἡ φωνὴ καὶ τῶν ἡμίονων
 2 τὸ εἶδος· οὔτε γὰρ ὄνον οὔτε ἡμίονον γῆ ἢ Σκυθικὴ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν
 μοι δεδήλωται, οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ παράπαν οὔτε 15
 ὄνος οὔτε ἡμίονος διὰ τὰ ψύχρα· ὑβρίζοντες ὧν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν
 3 ἵππον τῶν Σκυθῶν. πολλάκις δὲ ἐπελανθόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας μεταξὺ
 ὅπως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποστρε-
 φόμενοι καὶ ἐν θῶματι ἔσκον, ὀρθὰ ἰστάντες τὰ ὦτα, ἅτε οὔτε ἀκούσαν-
 τες πρότερον φωνῆς τοιαύτης οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ 20
 130 σμικρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου. οἱ δὲ Σκύθαι, ὅπως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν
 τεθορυβημένους, ἵνα παραμένοιεν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ καὶ
 παραμένοντες ἀνιῶντο τῶν πάντων ἐπιδευέες ἐόντες, ἐποίουν τοιάδε· ὅπως

AB CT MP(p) DR SV(b)

ἀκούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίναντο οἰμώζειν Δαρείῳ. Suid. Ἡ ἀπὸ Σκυ-
 θῶν ῥῆσις· τέτακται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· παρ'
 ὅσον οἱ Σκύθαι τῷ Πέρσῃ μηνύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι ἀπεκρίναντο κλαίειν αὐτὸν
 εἰπόντες

1 D: v. ad 110, 2 || 16 Λέξ. ὑβρίζοντες· σκιρτῶντες (Lexx. seriatim conscr. tan-
 tum). Greg. Cor. 149 ὑβρίζειν· τὸ σκιρτᾶν. Suid. ὑβρίζοντες· σκιρτῶντες, Ἡρόδοτος

1 ἀγγέλων D || 3 μοῖρην MDRSV | Κώπασις MPDRSV || 6 σῖτα¹] σιτία DRSV |
 ἀναιρεομένοις V | ἀνερρεομένοις b | νωμῶντες T || 7 ἀναιρεομένοις V
 ἀνερρεομένοις b || 7-8 αἰεὶ τὴν ἵππον D | αἰεὶ τὴν ἵππον RVb || 8 ἢ om. DR
 SV || 9 ἐσέπιπτον M | ἂν] αἰεὶ M¹ Ald. | Σκύθαι om. M || 10 ἐπέστρεφον C |
 φοβεομένοι R | ἐποιέοντο DRSV || 12 Σκύθοις M | ἀντίξων T | στρατῷ DRSV ||
 13 θῶμα CTDRSV | ἐρείω M || 15 δεδήλωται μοι DRSV | οὐδὲ ἔστι] οὐδέτι D |
 πᾶσι R om. S || 18 ἱππόται DRSV || 19 θῶματι CTDRSV | ἰστάντες M Ald. ||
 20 τὸ om. MPDRSV, secl. Hude | νυν] τοι M || 22 πλέον T | ἐν om. M || 23 ἀνι-
 ῶντο MPDRSV | ἐπιδευέες MPD^{ac}RSV | ἐποίουν MDRSV | τοιόνδε M Ald.

τῶν προβάτων τῶν σφετέρων αὐτῶν καταλίποιεν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ
 ἂν ὑπεξήλανον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες ἐλάβεσκον
 τὰ πρόβατα καὶ λαβόντες ἐπήρουντο ἂν τῷ πεποιημένῳ. πολλάκις δὲ 131
 τοιούτου γινομένου τέλος Δαρειὸς τε ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθίων
 βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἔπεμπον κήρυκα δῶρα Δαρείῳ φέροντα ὄρνιθά
 τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ οἰστοὺς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη οἱ ἐπεστάλθαι
 ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε,
 εἰ σοφοί εἰσι, γνῶναι, τὸ θέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Πέρ-
 10 σαι ἐβουλεύοντο. Δαρείου μὲν νυν ἡ γνώμη ἦν Σκύθας ἐωντῷ διδόναι 132
 σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ (εἰκάζων τῇδε, ὡς μῦς μὲν ἐν γῇ
 γίνεται καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι,
 ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ, τοὺς δὲ οἰστοὺς ὡς τὴν ἐωντῶν ἀλκὴν
 παραδιδούσιν)· αὕτη μὲν Δαρείῳ ἀπεδέδεκτο ἡ γνώμη, συνεστήκει δὲ 2
 15 ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ ἑνὸς τῶν τὸν μάγον
 κατελόντων εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν ἥν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῇ- 3
 σθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὧ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε
 ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω
 ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.²

AB CT MP(p) DR SV(b)

Πολύκις (131, 1) (Δαρειὸς ἐς Σκυθίην εἰσβαλὼν ἀπορίῃσιν εἶχετο 131, 1 P) –
 βαλλόμενοι (132, 3) exc. flor. A P

T 5 Athen. 343a ad locum se refert

6, 12, 18 Eust. Od. 1570 (ad η 87) ὅτι . . . πολλαὶ τοιαῦται ἀφώνων τροπαὶ γί-
 νονται Ἰωνικῶς, δηλοῖ πρὸς ἄλλοις καὶ τὸ 'ἐνθεῦτεν' καὶ ὁ 'βάθρακος' τὰ παρὰ τῷ
 Ἰωνι Ἡροδότῳ

1 καταλείποιεν BPRV || 2 ἂν² om. M Ald. | ἐλάβεσκον] cf. gramm. meam 126 ||
 3 ἐπειρώντο DRSV | ποιημένῳ C || 4 τοιούτου] τούτου M A | γενομένου MS γι-
 νομένου A rel. | τε om. A | ἐν om. P | ἀπορίῃσι A || 5 βασιλεῖς T Ald. | ὄρνιθά –
 6 φέροντα haplogr. om. R || 6 καὶ βάτραχον καὶ μῦν M | βάτραχον] v. Eust. | βά-
 τραχόν τε καὶ DRSV | φερόντα A P || 7 δῶρα A P | ἐπειρώτεον CTPP ἐπη-
 ρώτ² M ἐπειρώτεον A P rel. | δεδομένων BT | οὐδὲν δὲ ὅδε ἐπεστάλθαι οἱ ἔφη
 ἄλλο A οὐδὲν δ' ὅδε ἐπεστάλθαι ἔφη οἱ P || 8 Περσέας A P || 9 ἐθέλει ABCT
 ἐθέλοι A P || 10 ἔην M Ald. || 11 αὐτοὺς om. M | τε² om. A | εἰκάζοντος M Ald. ||
 11–12 γίνεται ἐν γῇ A P || 12 αὐτὸν ἀνθρώπῳ] ἀνθρωπον τῆς ut vid. M | βάτρα-
 χον R || 13 ἔοικε μάλιστα P μάλιστα ἔοικε A μάλιστα ἔοικεν A rel. | ὡς A
 codd. ἐς P | ἀλκὴν P codd. ἀρχὴν A || 14 παραδιδούσι A | ἀποδέδοκτο ἡ
 γνώμη A P ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο MPDRSV | συνεστήκει R || 15 ταῦτα D | τῇ
 γνώμῃ ἡ ABC A P ἡ γνώμη rel. | Γωβρύεω ABCTMP Γωβρύεω A P rel. |
 ἐνός om. DRSV | τῶν² om. SV b || 16 ἦν] εἰ M | ἀναπτῆσθε DRV ἀναπτῆ-
 σησθε S ἀναπτῆσθε A P rel. || 17 τῆς A codd. om. P | καταδύετε TRb κατα-
 δύσετε D καταδύσθε M καταδύετε A P rel. || 18 ἐσπηδήσατε RV b ἐσπηδή-
 σετε D^c ἐσπηδήσητε A P D^{ac} rel. | ὀπίσω om. A || 19 βουλλόμενοι R

- 133 Πέρσαι μὲν δὴ τὰ δῶρα εἵκαζον, ἡ δὲ Σκυθέων μία μοῖρα ἢ ταχθεῖσα
 πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρὸν
 2 Ἰωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὡς ἀπίκετο ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἔλεγε, τάδε ἄνδρες
 Ἰωνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἣν πέρ γε ἐθέλητε ἑσακούειν·
 πυνθανόμεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας 5
 φρουρήσαντας τὴν γέφυραν αὐτοῦ μὴ παραγενομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
 3 ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν ὑμετέραν. νῦν ὧν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες ἐκτὸς μὲν
 ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας
 παραμείναντες τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε. οὗτοι μὲν νῦν ὑποδεξαμέ-
 134 νων Ἰώνων ποιήσιν ταῦτα ὀπίσω τὴν ταχίστην ἡπεύγοντο, Πέρσῃσι δὲ 10
 μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖω ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι
 πεζῶ καὶ ἵπποισι ὡς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθησι λαγὸς
 ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὡς ἕκαστοι ὤρων τὸν λαγὸν ἐδίωκον. ταραχθέν-
 των δὲ τῶν Σκυθέων καὶ βοῇ χρεωμένων εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντι-
 πολεμίων τὸν θόρυβον· πυνθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας εἶπε 15
 2 ἄρα, πρὸς τοὺς περ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· οὗτοι ὧνδρες ἡμέων πολλὸν
 καταφρονέουσι, καὶ μοι νῦν φαίνεται Γωβρύης εἰπεῖν περὶ τῶν Σκυθικῶν
 δώρων ὀρθῶς. ὡς ὧν οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βουλῆς
 ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλέως ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω. πρὸς ταῦτα
 Γωβρύης εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων 20
 τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην, ἐλθὼν δὲ μᾶλλον ἐξέμαθον ὁρῶν αὐτοὺς ἐμ-
 3 παίζοντας ἡμῖν. νῦν ὧν μοι δοκεί, ἐπεὰν τάχιστα νῦξ ἐπέλθῃ, ἐκκαύσαν-
 τας τὰ πυρά, ὡς ἐώθαμεν καὶ ἄλλοτε ποιεῖν, τῶν στρατιωτέων τοὺς

AB CT MP(p) DR SV(b)

19 Λέξ. κομιδὴ· ἡ ἀνάσσωσις (ἀνάλωσις *lmonwx*), ἐπιμέλεια (Lexx. alph. ord. conser. tantum). Suid. κομιδὴ· ἡ ἀνάσσωσις, Ἡρόδοτος. id. κομιδὴν· ἐπιμέλειαν

1 τὰ δῶρα ἤκαζον AB οὕτω τὰ δῶρα εἵκαζον T Ald. τὰ δῶρα εἵκαζον οὕτω M | μία μοῖρα] μοῖρα p μοῖρη M μοῖη μοῖρη Ald. || 4 ἤκομεν ὑμῖν ABC | εἰσακούειν ABC || 6 παραγενομένου R παραγινομένου ABC || 7 ὑμετέραν RSV | ἡμεῖς RV ἡμῆς b || 8 ἔσεσθαι M | πρὸς ἐκείνου — 9 ἀπαλλάσσεσθε om. b | προσκειμένας CD προκειμένας ὧν T || 9 τὸ ἀπὸ om. SV | ἀπαλλάσσεσθαι B || 10 ἐπείγοντο ABTP ἐπήγοντο M ἡπεύγοντο C || 11 τὰ² om. C || 12 λαγὼς TDRV^c λαγῶς V^{ac} b || 13 ἐώρων DRSV ὤρεον TMPp ὤρεον C | λαγὼν TDR λαγῶν Vb || 14 χρεωμένων Pp | ἤρετο M | ὁ om. D | ἀντιπολέμων DRSV || 15 λαγῶν D² R λαγῶν Vb || 16 τοὺς] τούτους RSV | παρεώθεε SVb | ὧνδρες AB οἱ ἄνδρες DRSV || 17 καταφρονέουσι T | Βωβρύης R Γωβρύης CP | εἶπαι PDR εἶπε S εἶτε Vb | Σκυθέων M Σκυθικῶν (ix ex corr.) D || 19 τὸ om. MPDRSV || 20 Γωβρύης ABCTMP || 21 ὁρέων CTMP || 22 ἐπὶν ABCT | ἐπέλθοι Mp Ald. ἐλθῇ ABCT | ἐκκαύσαντες TD || 23 καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν Mp Ald. | στρατέων M

ἀσθενεστάτους ἐς τὰς τάλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας καὶ τοὺς ὄνους πάντας
καταδήσαντας ἀπαλλάσσεσθαι πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἰθὺσαι Σκύθας
λύσοντας τὴν γέφυραν ἢ καὶ τι Ἴωσι δόξαι, τὸ ἡμέας οἷόν τε ἔσται
ἐξεργάσασθαι. Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλευε, μετὰ δὲ νύξ τε ἐγένετο, 135
καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ· τοὺς μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν,
καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδή-
σας κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ· κατέλιπε δὲ τοὺς τε ὄνους 2
καὶ τοὺς ἀσθενεῖας τῆς στρατιῆς τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρ-
έχωνται· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀσθενεῖς μὲν εἵνεκεν κατελείποντο, προφάσιος
10 δὲ τῆσδε δηλαδὴ· αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρχῷ τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι
μέλλοι τοῖσι Σκύθῃσι, οὗτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ἔνοιατο.
ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος καὶ πυρὰ ἐκκαύσας 3
τὴν ταχίστην ἠπείγετο ἐπὶ τὸν Ἰστρον. οἱ δὲ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ δμίλου
οὕτω δὴ μᾶλλον πολλῶ ἴεσαν τῆς φωνῆς, ἀκούσαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν
15 ὄνων πάγχυ κατὰ χώραν ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι. ἡμέρης δὲ γενομένης 136
γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες, ὡς προδεδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χειρὰς τε
προετείνοντο τοῖσι Σκύθῃσι καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα· οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν
ταῦτα, τὴν ταχίστην συστραφέντες (αἶ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθέων καὶ
ἡ ἡμίσεια Σαυρομάται <τε> καὶ Βουδίνοι καὶ Γελωνοί) ἐδίωκον τοὺς
20 Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστρον. ἅτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν τοῦ πολλοῦ ἐόντος 2
πεζοῦ στρατοῦ καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ ἐπισταμένον ὥστε οὐ τετμημένων τῶν
ὁδῶν, τοῦ δὲ Σκυθικοῦ ἱππότεω καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένον
ἀμαρτόντες ἀλλήλων ἐφθησαν πολλῶ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν
γέφυραν ἀπικόμενοι. μαθόντες δὲ τοὺς Πέρσας οὐκ ἂν ἀπιγμένους ἔλεγον 3

AB CT MP(p) DR SV(b)

238. Lex. Vind. 92 ἐφθησαν ἀντὶ τοῦ 'προκατέλαβον', Ἡρόδοτος· ἐφθησαν — ἀπ-
ικόμενοι

2 καταδήσαντας om. DRSV | ἀπαλλάττεσθαι ABC | ἐπὶ] ἐς M || 3 λύσαντας D,
ut vid. B¹ | ἔσται om. ABCT || 4 Γωβρύης ABCTP || 5 ταύτῃ τῇ γνώμῃ M |
κατηροὺς SVb || 7 ταύτῃ om. MPDRSV | κατέλιπε² B || 8 εἵνεκα MPDRSV |
παρέχονται BDRSV || 9 μὲν om. T | εἵνεκα DRSV εἵνεκε ut vid. M | κατελί-
ποντο TMD | προφάσιος — 11 ἔνοιατο distinxi Schweighaeuserum secutus: ...
τῆσδε δηλαδὴ, <ὡς> αὐτὸς ... Reizium secuti edd. plurimi || 11 μέλλει TM ||
12 ὑπολειμμένοις ABCT | ὑπερθέμενος con. Stein || 13 ἐπείγετο ABCTP
ἠπείχετο V ἠπείγετο b cett. || 14 οὕτω τῷ μὲν δὴ DRSV οὕτω μὲν δὴ PpM
Ald. | ἴεσαν M | ἀκούοντες RSV || 15 χώραν DRSV χώραν M || 17 προετείνον
MPDRSV | ἔλεγε b || 19 ἡ ἡμίσεια scripsi coll. cap. 120: ἡ μία codd. ἡ μία <καὶ>
Stein ἡ μετὰ (Σαυροματέων) Buttmannio duce Hude | Σαυροματέων S Σαυρο-
μάτον b (V incertum) | <τε> de Pauw || 20—21 τοῦ πεζοῦ ἐόντος πολλοῦ M ||
20 ἐόντες B² || 21 ἐπισταμένον B² | ὥστε — 22 ἐπισταμένον haplogr. om. Mp |
τῶν om. DRSV, secl. Hude || 22 δὲ om. T | ὁδοῦ om. SVb || 23 ἀμαρτόντων
δὲ M | ὠφθησαν C | τὴν om. R

- πρὸς τοὺς Ἴωνας ἐόντας ἐν τῇσι νηυσί· ἄνδρες Ἴωνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῖν
 4 τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται, καὶ οὐ ποιεῖτε δίκαια ἔτι παραμένοντες. ἀλλ' ἐπεὶ
 πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πόρον τὴν ταχίστην ἄπιτε
 χαίροντες ἐλεύθεροι θεοῖσί τε καὶ Σκύθῃσι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ πρότερον
 ἐόντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτως ὥστε ἐπὶ μηδαμῶν 5
 137 ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι.' πρὸς ταῦτα Ἴωνες ἐβουλεύοντο.
 Μιλτιάδεω μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννεύοντος Χερσονη-
 σιτέων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ ἦν γνώμη πείθεσθαι Σκύθῃσι καὶ ἐλευθεροῦν
 2 Ἰωνίην, Ἰστιαίου δὲ τοῦ Μιλησίου ἐναντίη ταύτῃ λέγοντος, ὥς νῦν μὲν
 διὰ Δαρεῖον ἕκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλις, τῆς Δαρείου δὲ δυνάμις 10
 κατααιρεθείσης οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον
 οὐδένα οὐδαμῶς· βουλήσεσθαι γὰρ ἐκάστην τῶν πολλῶν δημοκρατέεσθαι
 3 μᾶλλον ἢ τυραννεύεσθαι. Ἰστιαίου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδεικνυμένου
 αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύτην τὴν γνώμην πρότερον τὴν
 138 Μιλτιάδεω αἰρεόμενοι. ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον καὶ 15
 ἐόντες λόγον πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι Δάφνης τε
 Ἀβυδηνὸς καὶ Ἰπποκλὸς Λαμψακηνὸς καὶ Ἡρόφαντος Παριηνὸς καὶ Μη-
 τρώδωρος Προκοπήσιος καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνὸς καὶ Ἀρίστων Βυζάν-
 2 τιος, οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου, ἀπ' Ἰωνίης δὲ Στράτις τε Χίος καὶ
 Αἰάκης Σάμιος καὶ Λαοδάμας Φωκαεὺς καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν 20
 γνώμη ἡ προκειμένη ἐναντίη τῇ Μιλτιάδεω, Αἰολέων δὲ παρὴν λόγιμος
 139 μόνος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος. οὗτοι ὧν ἐπεῖτε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώ-
 μην, ἔδοξέ σφι πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐβουλεύοντο (137, 1) v

1 πρὸς τοὺς Ἴωνας] τοῖσι Ἴωσι M || 2 ἀριθμοῦ] ἐνιαυτοῦ DRSV | διήχονται Vb
 διοίχονται A διώχονται (ω ex corr.) M | ποιεῖται M ποιετέ γε CT || 3 δειμαί-
 νοντες] διαβαίνοντες C || 4 χαίροντες om. Mp | Σκύθοισι M | ἰδόντες χάριν C εἰ-
 δόντες χάριν v χάριν εἰδότες M || 5 ὑμέων ἐόντα ABCT || 6 ἀνθρώπους ἔτι D |
 στρατεύεσθαι M στρατεύσεσθαι coni. Madvig | οἱ Ἴωνες M Ald. | ἐβουλεύσαντο T ||
 7 μὲν] δὲ ABCT | Χερσοννησιέων RV Χερσοννησιωτέων M^cp Χερσοννησιωτέων M^{ac}
 Ald. || 8 ἐν om. SV | ἦν ἡ γνώμη M || 10 δυνάμις BCpV δυνάμεως TM ||
 11-12 οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶς (οὐδαμῶν ABCTMP)] 'notabilis structurae
 ἀλλοίωσις; debuisse οὔτε ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμῶν, verum tanquam praecessisset οὔτε
 αὐτὸν οἷόν τε εἶναι, instruxit orationem' (Wesseling); casum autem incongruita-
 tem non resolvit illud a Reiskio propositum atque ab omnibus prorsus editoribus
 receptum ἔσεσθαι pro ἔσται; simile anacoluthon habes I 207, 1 et generatim cf.
 quae de 'Intrusive oblique infinitives in Hdt.' disseruit G. L. Cooper TAPA 104,
 1974, 23-76, praecipue 39ss. || 12 πολεμίῳ R || 15 τε τὴν om. DRSV || 16 βασι-
 λέως T βασιλῆος S Ald. || 18 Προκοπήσιος V || 19 μὲν ἦσαν οἱ ABCTMP | Στρα-
 τίης ut vid. D¹ Στρατίης ABCMP || 20 Αἰακίδας ABCMP Αἰακίδης T Ald. |
 Φωκαεὺς MPDRSV || 21 ἡ γνώμη D | ἡ om. MPRSV || 22 ὁ Κυμαῖος S Ald. |
 αἰρέοντος RV αἰρέοντες S || 23 ταύτῃ] ταῦτα DRSV

γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἐόντα, λύειν δέ, ὅσον τόξευμα ἐξ-
 ικνέεται, ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι ποιεῦντες μηδέν, καὶ εἰ Σκύθαι μὴ
 πειρώατο βιώμενοι καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυραν,
 λιπεῖν τε λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὡς πάντα ποιήσω-
 5 σι, τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέθησαν τῇ γνώμῃ, μετὰ δὲ 2
 ἐκ πάντων ὑπεκρίνατο Ἰστιάϊος τάδε λέγων· ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἤκετε
 φέροντες καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς
 ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται. ὡς γὰρ
 ὁρᾶτε, καὶ λύομεν τὸν πόρον καὶ προθυμίῃν πᾶσαν ἔξομεν θέλοντες εἶναι
 10 ἐλεύθεροι. ἐν ᾧ δὲ ἡμεῖς τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς ἐστι δίζησθαι ἐκεί- 3
 νους, εὐρόντας δὲ ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως, ὡς
 κείνους πρέπει.

Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν ἀληθέα ὑπέστρεφον 140
 ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου.
 15 αἷτιοι δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο τὰς νομὰς τῶν ἱππῶν τὰς
 ταύτη διαφθείραντες καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες· εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, 2
 παρείχε ἂν σφι, εἰ ἐβούλοντο, εὐπετέως ἐξευρεῖν τοὺς Πέρσας, νῦν δέ, τὰ
 σφι ἐδόκεε ἄριστα βεβουλευσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μὲν 3
 νυν τῆς σφετέρης χώρας, τῇ χιλὸς τε τοῖσι ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, ταύτη
 20 διεξιόντες ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιού-
 των τὴν ἀπόδρησιν ποιέεσθαι· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωντῶν γε-

AB CT MP(p) DR SV

Ἄνδρες Σκύθαι (139, 2) — πρέπει (139, 3) exc. A

8 Hes. ὁδοῦται· καθ' ὁδὸν πορεύεται || 19 Suid. χιλή· τροφή· καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς
 ἢ τροφή· . . . διὰ τῆς ἐτέρης χώρας, τῇ χιλὸς τε ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, Ἡρόδοτος ||
 21 id. στιβία καὶ στιβός· ἡ ὁδός· . . . ἀρσενικὸν ὁ στιβός, καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ δὴ
 Πέρσαι — φυλάσσοντες ἦσαν

2 εἰ scripsi oī codd. || 3 πειρώαται T | καὶ βουλόμενοι om. C, secl. Hude; πει-
 ρώατο absolute 'impetum facere' (de uno verbo βουλόμενοι pendet inf. διαβῆναι) ||
 4 λιπεῖν S λυπεῖν DRV ἐπεῖν T εἰπεῖν cett. (λιπεῖν cum ποιέειν τι coniunctum
 cum δοκέωσι construendum est et illo quod sequitur λύοντας ab infinitivi con-
 structione ut haud raro ad acc. c. inf. transit noster) | ποιήσουσι ABCTMP ||
 7 ἐπείγεσθε R ἐπείγεσθε A rell. || 8 ὑμᾶς CMPDV ἡμᾶς R | ὑπηρετέεται ἐπι-
 τηδέως D ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται A rell. || 9 ὁρᾶτε ABCTMPDR A ἡρᾶτε SV ||
 10 ἡμέας S Ald. | καὶ ὑμέας A | δίζησθαι P^rRSV δίζησθαι P^{ms}pA (ἡ ex corr.
 man. post.) A rell. || 11 ὑμέων καὶ ἡμέων αὐτῶν T | αὐτέων ABMA || 12 κείνους A
 ἐκείνους M ἐκείνοισι DRSV || 13 Ἰωσι om. M | πιστεύοντες PDRSV¹ | λέγειν
 ἀληθέα om. M | ἐπέστρεφον SV || 15 τῶν om. R || 17 σφι ἂν M | ἐξευρέειν Mp
 Ald. | τὰ τάδε M || 18 βουλευσθαι RV συμβουλευσθαι M || 19 ταύτην P^{ms}
 DRSV ταύτη P^rp cett. || 20 διεξιόντες ABCT | δίζηντο DRSV | ἀντιπολέ-
 μους DRSV | τούτων DRSV || 21 ποιήσασθαι Mp Ald. | δὴ om. MDRSV

- νόμον στίβον τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν καὶ οὕτω μόγις εὗρον τὸν πόρον·
 4 οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι καὶ λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες ἐς
 141 πᾶσαν ἄρρωδίην ἀπίκατο, μὴ σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες. ἦν δὲ
 περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων· τοῦτον τὸν
 ἄνδρα καταστάντα ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ Ἰστρου ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν 5
 Ἰστιαῖον Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίεε ταῦτα, Ἰστιαῖος δὲ ἐπακούσας τῷ
 πρώτῳ κελεύσματι τάς τε νέας ἀπάσας παρείχε διαπορθμεύειν τὴν στρα-
 142 τὴν καὶ τὴν γέφυραν ἔξευξε. Πέρσαι μὲν ὧν οὕτω ἐκφεύγουσι, Σκύθαι
 δὲ διζήμενοι καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο μὲν, ὥς
 ἐόντας Ἴωνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους κρίνουσι 10
 εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων, τοῦτο δέ, ὥς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιούμε-
 νοι, ἀνδράποδα φιλοδέσποτά φασι εἶναι καὶ ἄδραστα μάλιστα· ταῦτα μὲν
 δὴ Σκύθησι ἐς Ἴωνας ἀπέριπται.
 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πορευόμενος ἀπίκετο ἐς Σηστόν τῆς Χερ-
 σονήσου, ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη τῇσι νηυσὶν ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ 15
 στρατηγὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, τῷ Δαρεῖος κοτε
 2 ἔδωκε γέρας τοιόνδε εἰπας ἐν Πέρσῃσιν ἔπος· ὀρμημένον Δαρεῖον ῥοιᾶς
 τρώγειν, ὥς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην τῶν ῥοιῶν, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελ-
 φὸς Ἀρτάβανος, ὃ τι βούλοιτ' ἂν οἱ τοσοῦτο πληθὸς γενέσθαι, ὅσοι ἐν
 τῇ ῥοιῇ κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσοῦτους ἀριθμὸν 20
 3 γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι
 ταῦτά μιν εἰπας ἐτίμα, τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν ἔχοντα τῆς
 144 στρατιῆς τῆς ἑωντοῦ ὀκτὼ μυριάδας. οὗτος δὲ ὁ Μεγάβαζος εἰπας τότε

AB CT MP(p) DR SV

Δαρεῖος δὲ (μὲν P) διὰ Θρηίκης (143, 1) — ὑπήκοον (143, 2). οὗτος δὲ (144, 1) —
 τυφλοί (144, 2) exc. floril. X P

T 4 Eust. II. 607 (ad E 785) μέμνηται . . . Ἡρόδοτος εὐρυβόα τινὸς φωνοῦντος
 ὑπὲρ τοὺς τότε ἀνθρώπους λέγων, ὥς ἦν περὶ — ἀνθρώπων || 12 Plut. mor. 174e
 Ἰδάθυρος . . . τοὺς Ἰώνων τυράννους . . . ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδραστα ἐκάλει ||
 16—21 Eust. II. 240 (ad B 372) ad locum se refert

12 Poll. III 74 ἀνδράποδα φιλοδέσποτα, Ἡρόδοτος

1 τοῦτο R | ἦσαν AB Suid. ἦσαν Mp Ald. || 3 ἀπίκοντο ABCTMP || 4 τοῦτον
 δὴ τὸν MPp Ald. || 6 ἐποίεε AC || 7 κελεύματι BC || 10 ἀνελευθέρους RSV ||
 11 εἶναι om. M | πάντων MSV | πάντων τῶν DR | δούλων T || 14 Χερσονήσου C
 Χερσονήσου M X P | Χερσονήσου p || 15 ἐνθεῦθεν X | μὲν] τε P | διέβη] δὴ ἔβη
 RV | νηυσὶ A | λείπει RV || 16 Μεγάβαζον X P | Μεγάβυζον TD | κοτε om. X P ||
 17 Πέρσῃσι A | ὀρμημένον TMPDRSV X P | ὀρμημένοι C || 18 ῥοιῶν ABCT X P
 an recte? cf. gramm. meam 59 | ἦρετο P || 19 τοσοῦτω ut vid. M | τοσοῦτον S
 Ald. | πόλεων πληθὸς X || 20 Μεγαβύζους B¹ D || 22 εἰπὼν ut vid. P¹ | εἰπας P² p
 cett. | τότε — ὑπέλιπε om. B¹ || 23 δέ] δὴ X P | Μεγάβυζος B¹ T | τότε τὸ AB
 CT X P

ἔπος ἐλλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων· γενόμενος γὰρ ἐν 2
 Βυζαντίῳ ἐπύθτετο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτίσαντας
 τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ ἔφη Καλχηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον
 τυγχάνειν ἔοντας τυφλοὺς, οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίζειν
 5 χώρου τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὲ ὢν τότε ὁ 3
 Μεγάβαζος στρατηγὸς λειψθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησποντίων τοὺς μὴ μη-
 δίζοντας κατεστρέφετο.

Οὗτος μὲν νυν ταῦτα ἔρησε, τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ 145
 Λιβύην ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος διὰ πρόφασιν, τὴν ἐγὼ ἀπηγῆσομαι
 10 προδιηγησάμενος πρότερον τάδε· τῶν ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων 2
 παῖδες ἐξελαθέντες ὑπὸ Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρωνος ληισαμένων τὰς
 Ἀθηναίων γυναῖκας, ὑπὸ τούτων δὲ ἐξελαθέντες ἐκ Λήμνου οἴχοντο πλέον-
 τες ἐς Λακεδαιμόνα, ἰζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαι- 3
 μόνιοι δὲ ἰδόντες ἄγγελον ἔπεμπον πευσόμενοι, τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσί·
 15 οἱ δὲ τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτῶντι ἔλεγον, ὡς εἶπεν μὲν Μινύαι, παῖδες δὲ εἶεν
 τῶν ἐν τῇ Ἀργοὶ πλεόντων ἡρώων, προσσχόντας δὲ τούτους ἐς Λήμνον
 φντεῦσαι σφέας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς 4
 τῶν Μινυέων πέμπαντες τὸ δεῦτερον εἰρώτων, τί θέλοντες ἤκοιεν τε ἐς
 τὴν χώραν καὶ πῦρ αἶθοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες
 20 ἦκειν ἐς τοὺς πατέρας — δικαιοτάτον γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι —,

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad τυφλοί (144, 2) floril. X³

T 2ss. Eust. Dion. 764 καὶ Μεγάβζος δὲ μαθὼν, ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὡς φησὶν
 Ἡρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων οἱ Καλχηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς αὐτοὺς
 εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπου παρόντος,
 ἀνθείλοντο τὸν αἰσχίονα

1 ἐλλείπετο C¹M^c¶ | γενόμενος] ἐρόμενος ABCX³ | εἰρόμενος T || 2 Βυζαντιεῖω
 RSV | πρότερον] cf. Eust. | Καλχηδονίους D Καλχηδονίους M Χαλχηδονίους TX³
 Ald. cf. Eust. | κτίσαντας BSV cf. Eust. || 3 χώραν] πόλιν M^{ac} | Βυζαντιεῖων
 RSV | Καλχηδονίους D Καλχηδονίους M Χαλχηδονίους TX³ Ald. || 4 τυγχά-
 νειν om. M || 5 δὲ] μὲν δὲ DRSV | ὁ om. DRSV || 6 ληφθεὶς MPp Ald. | μὴ
 om. D || 7 κατεστρέφετο SV κατεστρέφετο olim exstitisse coni. Weber Anal.
 Hdt. 184 || 8 δὲ] δὲ T | ἐγένετο D || 10 προδιηγησάμενος SV || 10.11 παῖδες παίδων
 DRSV || 11 ἐξελασθέντες PDRSV | Βραυρωνος ABDR Βαυρωνος SV Βαβρῶ-
 νος TM || 12 Ἀθηναίων V | δὲ ἐξελαθέντες Schaefer probatque Herold coll. VI 42,
 2; 58, 3, VII 43, 1 (Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 14) διεξελαθέντες B^c δὲ ἐξελα-
 θέντες AB^{ac}T δὲ ἐξελασθέντες C ἐξελαθέντες M ἐξελασθέντες PDRSV ||
 13 ἐζόμενοι DRSV | πύρην ἔκαιον ABCP¹ πῦρ ἀνέκαιον P²p cett., cf. II 39, 1 et
 quae illic adnotavimus || 14 πευσόμενον CMP Ald. || 15 μὲν Μινύαι RV^{ac} Μεμιν-
 νύαι SV^c Μινύαι T || 16 προσσχόντας TMPDRSV προσχώντας C | δὲ] γὰρ AB
 CT || 18 Μηνίων V^{ac} Μινύων V^c | πέμπαντες C | εἰρώτεον T ἡρώτεον CMPp |
 τε om. DRSV

- δέεσθαι δὲ οἰκέειν ἅμα τούτοις μοῖραν τε τιμέων μετέχοντες καὶ τῆς
 5 γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι
 θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγγε σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυν-
 δαριδέων ἢ ναυτιλῆς ἐν τῇ Ἀργοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας γῆς τε μετέ-
 146 δωσαν καὶ ἐς φυλὰς διεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα μὲν γάμους ἔγῃμαν· τὰς δὲ ἐκ 5
 οἱ Μινύαι ἐξύβρισαν τῆς τε βασιληίης μεταίτεοντες καὶ ἄλλα ποιέοντες
 2 οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι ἔδοξε αὐτοὺς ἀποκτείνειν, συλλα-
 βόντες δὲ σφεας κατέβαλον ἐς ἐρκτήν· κτείνουσι δέ, τοὺς ἂν κτείνωσι,
 3 Λακεδαιμόνιοι νυκτός, μετ' ἡμέρην δὲ οὐδένα. ἐπεὶ ὦν ἔμελλον σφεας 10
 καταχρησασθαι, παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μινυέων εἶναι ἀσφαί τε
 καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες ἔσω ἐλθεῖν τε ἐς τὴν ἐρκτήν καὶ
 ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ ἑωυτῆς ἀνδρὶ. οἱ δὲ σφεας παρήκαν οὐδένα
 4 δόλον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ δὲ ἐπεῖτε ἐσῆλθον, ποιέουσι τοιαῦτα·
 πᾶσαν τὴν εἶχον ἐσθῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀνδράσι αὐταὶ τὴν τῶν ἀν- 15
 δρῶν ἔλαβον. οἱ δὲ Μινύαι ἐνδύντες τὴν γυναικίην ἐσθῆτα ἅτε γυναῖκες
 ἐξῆσαν ἔξω, ἐκφυγόντες δὲ τρόπῳ τοιούτῳ ἴζοντο αὐτὶς ἐς τὸ Τηθύγετον.
 147 τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον χρόνον Θήρας ὁ Αὔτεσίλωνος τοῦ Τισαμενοῦ τοῦ
 2 Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκεος ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος. ἦν
 δὲ ὁ Θήρας οὗτος γένος ἐὼν Καδμεῖος τῆς μητρὸς ἀδελφεὸς τοῖσι Ἀριστο- 20
 δήμῳ παισὶ Εὐρυσθένῃ καὶ Προκλεί, ἐόντων δὲ ἔτι τῶν παίδων τούτων
 3 νηπίων ἐπιτροπίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληίην. ἀνελθόντων
 δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχὴν οὕτω δὴ ὁ Θήρας δεινὸν
 ποιεύμενος ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεῖτε ἐγεύσατο ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μενεῖν
 4 ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἀλλ' ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας. ἦσαν δὲ ἐν 25
 τῇ νῦν Θήρῃ καλεομένη νήσῳ, πρότερον δὲ Καλλίστῃ τῇ αὐτῇ ταύτῃ,

AB CT MP(p) DR SV

1 δέ] τε **MP^cp DRSV** || 1-2 μετέχοντας καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντας **DR** μετέ-
 χοντας **SV** || 2 ἔαδε] ἔα **C** ἔδεε **DRSV** | Μινύας **V^{ac}** || 3 Λαριδέων **T** || 4 μετέ-
 δωσαν **B** μετέχοντας **V^{ac}** μετέδωσαν **V^c** || 5 φυλακὰς **C** | διεδαίσαντο **MDR²SV**
 διεδέσαντο **R¹** | μὲν om. **ABCT** || 6 ἦγοντο om. **DRSV** | ἐξέδοντο **M** | οὐ om. **DR**
SV | διεξεληθόντος **ABCTMP** || 7 βασιληίης τε **DRSV** | ποιέοντες **DRSV** || 9 κατ-
 έβαλλον **T** | ἐρκτήν **C** ἐρκτήν **A** εἰρκτήν **MDRSV** || 11 καταχρησασθαι **CMp**
Ald. || 12 ἔσω ἐλθεῖν scripsi cf. ἔξω (lin. 17) ἐσὸ (i. e. ἐς δ) ἐλθεῖν **AB** ἐς δ ἐλ-
 θεῖν **CT** ἐσελθεῖν **MPpDRSV** | τε om. **Mp Ald.** | ἐρκτήν **A** εἰρκτήν **MDRSV** ||
 13 λόγον **PDRSV** || 14 δόλον] λόγον **CMPDRSV** λόγον propos. Scaliger in notis
 bibl. univ. Cantabr. Nn. V. 26 | ποιέουσι **DRSV** | τάδε **MDRSV** || 16 Μινύαις **R** |
 γυναικίαν **D** γυναικίην **M** || 17 τῷ τρόπῳ τούτῳ **MPDRSV** || 18 χρόνον τοῦτον
ACT || 19 ἐκ om. **DRSV** || 20. 21 Ἀριστομήδου παισὶ **B** παισὶ Ἀριστοδήμου **Mp Ald.** ||
 22 ἐπιτροπίην **C** ἐπιτροπήν **T** || 23 ἀδελφεῶν **TMPDRSV** | ἀρχὴν] ^{ἀρχήν} βασιληίην **M** ||
 24 μένειν codd., corr. Stephanus || 25 ἀποπλεύσεσθαι **DRSV**

ἀπόγονοι Μεμβλιάρεω τοῦ Ποικίλεω ἀνδρὸς Φοίνικος. Κάδμος γὰρ ὁ
 Ἀγήνωρος Εὐρώπην διζήμενος προσέσχε ἐς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην,
 προσσχόντι δὲ εἶτε δὴ οἱ ἢ χώρα ἤρесе εἶτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι
 τοῦτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων καὶ δὴ
 5 καὶ τῶν ἑαυτοῦ συγγενέων Μεμβλίαν. οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλλίστην 5
 καλεομένην ἐπὶ γενεὰς πρὶν ἢ Θήραν ἔλθειν ἐκ Λακεδαιμόνος ὁκτὼ ἀν-
 δρῶν. ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θήρας λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων ἔστελλε 148
 συνοικήσων τούτοις καὶ οὐδαμῶς ἐξελὼν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηέμε-
 νος. ἐπεῖτε δὲ καὶ οἱ Μινῶαι ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτης Ἰζοντο ἐς τὸ Τηϋγε- 2
 10 τον, τῶν Λακεδαιμονίων βουλευομένων σφέας ἀπολλύναι παραιτέται ὁ
 Θήρας, ὅπως μῆτε φόνος γένηται, αὐτὸς τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ἐκ
 τῆς χώρας. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, τρισὶ 3
 τριηκοντέροις ἐς τοὺς Μεμβλιάρεω ἀπογόνους ἔπλωσε οὕτι πάντα ἄγων
 τοὺς Μινῶας, ἀλλ' ὀλίγους τινας. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς 4
 15 Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας, τούτους δὲ ἐξελάσαντες ἐκ τῆς χώρας σφέας
 αὐτούς ἐς ἑξ μοίρας διεῖλον καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιας τάσδε ἐν αὐτοῖσι·
 Λέπρεον, Μάκιστον, Φρίξας, Πύργον, Ἐπιον, Νούδιον· τουτέων δὲ τὰς
 πλεῖνας ἐπ' ἐμέο Ἡλεῖοι ἐπόρθησαν. τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα
 ἢ ἑπωνυμῇ ἐγένετο. ὁ δὲ παῖς οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι, τοιγαρῶν 149
 20 ἔφη αὐτὸν καταλείπειν ὅν ἐν λύκοις· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὐνομα τῷ

AB CT MP(p) DR SV

Τῇ δὲ νήσῳ (148, 4) — Σπάρτη (149, 1) exc. floril. ㉞

T 20 D fol. 42^v Οἰόλυκος, φησὶν (scil. Ἡρόδοτος), ὠνομάσθη, ὅτι ἔφη καταλείπειν
 αὐτὸν ὁ πατήρ ὅν ἐν λύκοις

1 Μεβλιάρεω SV (β ex corr.) Μεμβλίαν Stein, cf. infra l. 13 | ἀνδρὸς Φοίνικος
 DRSV || 2 Ἀγήνωρος T | Θήραν T | καλεομένη A¹ καλεομένη B || 3 προσσχόντι
 edd. (cf. 145, 3) προσσχόντι codd. | δὴ om. M | ἢ om. V || 4 γὰρ om. Mp Ald. |
 ταύτῃ om. D || 5 Μεβλίαν SV Μεμβλιάρεω Hude, cf. ll. 1 et 13; huius nominis
 flexio quae sit nescio, at formam consensu codd. transmissam proprio arbitrio
 mutare minime audeo, cf. etiam Ποικίλεω (supra) cuius nominativus in -λος
 cadere videtur || 7 φυλῶν T || 8 συνοικήσων Mp Ald. | ἐξελὼν CTMDSV, cf. gramm.
 meam 218 | οἰκηέμενος D οἰκιστέος TM || 9 ἐρκτης A cf. 146, 2. 3 || 10 βου-
 λομένων Mp Ald. || 11 τε] δὲ CRSV || 12 τῶν Λακεδαιμονίων τῇ γνώμῃ M ||
 13 Μεβλιάρεω SV Μεμβλίαν Stein cf. l. 1 | οὕτι] ὅτι CV || 16 ἑαυτούς ἐξ CT
 ἑαυτούς ἐξ AB αὐτούς ἐξ fort. olim exstabat (constructio verbi διατερεῖν I 94, 5
 usurpata non est eadem ac ea qua hoc loco usus est noster) | ἔπειτα om. DRSV ||
 17 Λέπρεον T Λέπρειον DR Λέπριον SV | Κάκιστον SV Μάκιστον ABCP Μά-
 στιγον Mp | Φρίξας MPDRSV | Ἐπιον DRSV | Νούδιον DRSV | τούτων
 ABC T | τοὺς T || 18 ἐμοὶ DRSV ἐμὲ ut vid. M ἐμεῦ fort. C | ἐπὶ] ἀπὸ MPD
 RSV | οἰκιστέος M || 19 ἢ ABCTMP ㉞ om. rell. | ὁ δὲ] οὐδὲ T | τοιγαρῶν
 PDRSV ㉞ || 20 λύκοις ㉞ | ἐπὶ ABC T ㉞ ἀπὸ rell. | ὀνομα ㉞ τὸ ὄνομα
 MPDRSV

νεηνίσκω Ολόλυκος ἐγένετο, καὶ κως τοῦτο ἐπεκράτησεν. Ολόλυκον δὲ
 2 γίνεται Αἰγεύς, ἐπ' οὗ Αἰγεῖδαι καλέονται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι
 δὲ ἐν τῇ φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύσαντο ἐκ
 θεοπροπίου Ἐρινύων τῶν Λαῖον τε καὶ Οἰδιπόδεω ἱρόν, καὶ μετὰ τοῦτο
 ὑπέμεινε τὸν τοῦτο καὶ ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι. 5
 150 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι Θηραίοισι κατὰ ταῦτα
 2 λέγουσι, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μῦθοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι· Γρίννος
 ὁ Αἰσανίου, ἐὼν Θήρα τούτου ἀπόγονος καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς νήσου,
 ἀπῆκετο ἐς Δελφούς ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἑκατόμβην, εἶποντο δὲ οἱ καὶ
 ἄλλοι τῶν πολιητέων καὶ δὴ καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστου ἐὼν γένος Εὐφρῆ- 10
 3 μίδης τῶν Μινυέων· χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεί τῶν Θηραίων
 περὶ ἄλλων χρᾶ ἢ Πυθίῃ κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων·
 'ἐγὼ μὲν, ὦναξ, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ
 τινα τῶνδε τῶν νεωτέρων κέλευε ταῦτα ποιεῖν.' ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ
 4 ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν τοσαῦτα, μετὰ δὲ ἀπελθόντες ἀλογίην 15
 εἶχον τοῦ χρηστηρίου οὔτε Λιβύην εἰδότες, ὅκου γῆς εἴη, οὔτε τολμῶντες
 151 ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. ἐπτα δὲ ἔτεων μετὰ ταῦτα οὐκ ἔ-
 την Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ νήσῳ πλην ἑνὸς ἐξανάν-
 θη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἢ Πυθίῃ τὴν ἐς Λιβύην
 2 ἀποικίην. ἐπεῖτε δὲ κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἄγ- 20
 γέλους διζημένους, εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην.
 περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὔτοι ἀπῆκοντο καὶ ἐς Ἴτανον πόλιν, ἐν ταύτῃ
 δὲ συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, τῷ οὖνομα ἦν Κορώβιος, ὃς ἔφη ὑπ'

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad Σπάρτη (149, 1) floril. A B

158. Thom. Mag. 52 ἀλογία ἢ τοῦ λόγου στέρησις καὶ ἡ ἀφροντισία· Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ τετάρτῃ· ἀλογίην — χρηστηρίου

1 νεηνίσκω SV νεηνίσκω τούτῳ ABCTA B | τοῦνομα τοῦτο A B τὸ οὖνομα
 τοῦτο ABCT | ἐπεκράτησε A || 2 ἐπ' οὗ ABCTA B ἀπ' οὗ MPp Ald. ἀπὸ τοῦ
 DRV ἀπὸ τούτου S | Αἰγίδαι S γείδαι R | καλοῦνται C καλέονται A B rell. ||
 4 Ἐρινύων T Ald. | τῶν] τῷ RSV || 5 ὑπέμειναν, <συνέβη δὲ> τῶν τοῦτο coni.
 Stein simili coniectura Reiskii nixus | ταῦτο C | Θήρῃσι DRSV | γεγόνασι RV ||
 6 κατὰ τὰ C || 7 ἀπὸ τοῦ μῦθοι C ἀπὸ τούτου μῦθοι TM | Γρίνος vel Γρίνος AC
 TM¹ PD || 9—10 οἱ καὶ οἱ ἄλλοι ABCTP || 10 Βάτος CV¹ | Εὐφρῆμίδης a Wesse-
 lingio edd. omnes ut Battii fabulae communiter acceptae congruat Εὐφρῆμίδης
 e cod. nunc deperdito Gale Εὐθυμίδης codd. nostri || 11 χρεωμένῳ Pp | δὲ om. D |
 Γρίνῳ CTMPD || 13 ἐμοὶ μὲν, ὦναξ RS ἐμοί, ὦναξ V | τε] τε γὰρ RSV ἀείρα-
 σθαι DRSV || 14 τῶνδε] τῶν A | ποιεῖν τάδε MPDRSV | ἔλεγε om. SV ||
 16 εἴη] ἢ DRSV || 17 χρήματα DRSV | ἀποικίην ἀποστέλλειν M || 18 ἀπαντα AB ||
 19 χρεωμένοισι Pp | Θηραίοισι M || 20 σφι ἦν MDRSV || 22 περιπλανώμενοι V ||
 23 συμμίσθουσι DRSV | ἔην M Ald. | Κορώβιος RSV

ἀνέμων ἀπενεχθεὶς ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην καὶ Λιβύης ἐς Πλατέαν νῆσον.
 μισθῷ δὲ τοῦτον πείσαντες ἤγον ἐς Θήρην, ἐκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκο- 3
 ποι ἄνδρες τὰ πρῶτα οὐ πολλοί· κατηγησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν
 νῆσον ταύτην δὴ τὴν Πλατέαν τὸν μὲν Κορώβιον λείπουσι, σιτία παρα-
 5 καταλιπόντες, ὅσων δὴ μηνῶν, αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην ἀπαγγελέον-
 τες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. ἀποδημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ 152
 συγκειμένου τὸν Κορώβιον ἐπέλιπε τὰ πάντα· μετὰ δὲ νηὺς Σαμίη, τῆς
 ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου ἀπηνέχθη ἐς τὴν Πλατέαν
 ταύτην· πυνθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον σιτία
 10 οἱ ἐνιαυτοῦ καταλείπουσι, αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου καὶ γλιχόμε- 2
 νοι Αἰγύπτου ἔπλεον ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτη ἀνέμῳ. καὶ οὐ γὰρ ἀνίει τὸ
 πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες ἀπίκοντο ἐς Ταρτησσὸν θείη
 πομπῇ χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, 3
 ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω μέγιστα δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν
 15 ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν
 Λαοδάμαντος Αἰγινήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ δὲ 4
 Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες ἐξ τάλαντα ἐποίησαντο
 χαλκίον κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρόπον — πέριξ δὲ αὐτὸ γρυπῶν κεφαλαί
 πρόκροσσοί εἰσι — καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραϊον ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
 20 χαλκέους κολοσσούς ἐπταπῆχας τοῖσι γούνασι ἐρηγισμένους. Κυρηναίοισι 5
 δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φίλαι μεγάλαι
 συνεκρήθησαν. οἱ δὲ Θηραῖοι ἐπεῖτε τὸν Κορώβιον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ 153
 ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπὴγγελλον, ὥς σφι εἶη νῆσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμέ-
 νη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεόν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλω λαχόντα

AB CT MP(p) DR SV

T 15 Eust. Dion. 511 λέγεται δὲ καὶ Σώστρατός τις Αἰγινήτης ἔμπορος μεγάλα ἐκ φορτίων κερδήσαι

1 ἀπενεχθεὶς TPr | ἀπικέσθαι R ἀπαγέσθαι S ἀπυγέσθαι V | Πλάταιαν
 MPDRSV Πλατέην T || 2 ἤγον] ἄγον (ἀγειν voluerat?) M || 3 ἐς om. M || 4 δὴ
 om. M | Πλάταιαν MPDRSV | καταλιπόντες ABCTMP || 5 ὅσων C¹S | δὴ]
 δύο S | μηνῶν ἔφη αὐτοὶ M | ἀπαγγέλλοντες RSV || 6 χρόνου D || 7 Κορώβιον A |
 ἐπέλιπε B¹ | μετὰ δὲ ταῦτα ABCT || 8 ἔην M Ald. | Κωλαῖος T | ἐπ'] ἀπ' MPD
 RSV | ἀπηνέχθη DRSV | Πλάταιαν MPDRSV || 10 ἀνεχθέντες SV || 11 ἀνῆει C ||
 12 διεκπερήσαντες C | Ταρτησσὸν T || 13 χρεώμενοι Pr | τὸν δὲ A^{ac} || 14 μέγιστα]
 cf. Eust. | δὲ C || 15 ἀτρεκίην D^c | ἴσμεν codd. | ἐκέρδησαν M || 16 ἐστι om. M ||
 17 τὴν δεκάτην om. DRSV | κερδίων**ἐξελόντες (ὅπ' eras. ut vid.) M | ἐξελθόν-
 τες D | ἐποίησαν τὸ MV || 18 χαλκίον ABCTMP | τρόπου D | αὐτοῦ CTMP
 DRSV || 19 οἱ πρόκροσσοί RSV || 20 ἐρηγισμένους ABCRSV ἐρηγισμένους D ||
 22 συνεκρήθησαν M Ald. || 23 ἀπὴγγελλον CMD¹SV | ἐκτισμένῃ A || 24 τε om. A¹,
 supra lin. add. A² | πάλω V | λαχόντα ABCT

καὶ ἀπὸ τῶν χώρων ἀπάντων ἐπὶ ἐόντων ἀνδρας <διηκοσίους>, εἶναι δὲ σφεων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὲ στέλλουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

- 154 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι, τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι· Κυρηναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολο- 5 γέουσι Θηραίοισι. λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ὑαξὸς πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο Ἐτέαρχος βασιλεύς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὐνομα ἦν 2 Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἐγημε ἄλλην γυναικα. ἡ δὲ ἐπεισελθοῦσα ἐδικαίον καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι μητροῦ τῇ Φρονίμῃ παρέχουσα τε κακὰ καὶ πᾶν 3 ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὑαξῷ· τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια ἐξορκῶν ἢ μὲν οἱ διηκονήσιν, ὃ τι ἂν δεηθῇ. ἐπεῖτε δὲ ἐξώρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παρα-

AB CT MP(p) DR SV

Ὅτι ἦν τῆς (τις scr.) Κρήτης πόλις Ὑαξός, ἐν τῇ Ἐτέαρχος (154, 1) — Κυρηναῖοι λέγουσιν (155, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIII

T 6 Steph. Byz. Ἄξος· πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 6—p. 433, 8 Suid. Βάττος· . . . πόλις ἦν Κρητικὴ Ὑαξός, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεύς — Φρονίμη· παρέχουσα τε — ὃ δὲ Θεμίσων περιεμέκτεσεν ἐν τῷ πελάγει καὶ ἀφοσιούμενος — ἐτέθη Βάττος (per multas formas litterarum mutatione in Atticas vertens); cf. excerptum Const. Porph.

10 Eust. II. 1183 (ad T 261) τὸ . . . ἐπενείκει· δηλοῖ μὲν τὸ ἐπενέγκαι . . . ἔστι δὲ ἡ λέξις Ἰωνικὴ· Ἡρόδοτος δὲ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνει ἐν τῷ μαχλοσύνην ἐπενείκασα οἱ, τούτεστι κατηγορήσασα . . . ἐκ δὲ τοῦ ἐνείκει ὀρήματος παρ' Ἡροδότῳ ἐπὶ ἐκφορᾶς νεκρικῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξενείκει κάλλιστα καὶ θάψαι (VII 117, 1) || 118. Suid. ἀναγνωσθεῖς· ἀναπεισθεῖς· ὃ δὲ ἀναγνωσθεῖς — Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος. ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις, Ἡρόδοτος (v. ad I 116, 1)

1 ἀνδρας <σ'> Cobet Mahaffy <ἐκατόν> ἀνδρας Jeffery Historia 10, 1961, 139 — 147, cf. Oliver GRBS 7, 1966, e restauratione tituli SEG IX 3 lin. 29 || 2 καὶ βασιλέα καὶ ἡγεμόνα M Ald. || 3 ἐς] ἐπὶ Mp | Πλάταιαν MPDRSV || 4 συμφέροντα V || 5 τὰ] τὸ DRSV || 6 Ὑαξός ABTMP Const. cf. Suid. Ἄξος D Ἄξος RSV Ἄξος Steph. Byz. || 7 ἀμη*τρι R ἀμη*τρι SV ἀμήτορι Const. rel. obelo signat nihilo ad alterum obelum adscripto A || 8 ἐπεισελθοῦσα ACTS ἐπισελθοῦσα ut vid. M ἐπὶ σελθοῦσα Const. ἐπελθοῦσα B ἐπεσελθοῦσα rel., cf. I 37, 1, V 15, 2, VII 42, 2; 50, 1 | ἐδικαίον MS || 9 εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ Mp Ald. | εἶναι om. V || 10 ἐπενεγκοῦσα ABT Const. ἐνεγκοῦσα C ἐπενείκασα Eust. rel. || 11 οὐχ DRV Suid. (sed v. quod ad eius testimonium adnotavimus) οὐκ Const. rel. || 12 ἐμηχανήσατο T | δὴ ABCTMP Suid. Const. om. rel. | Θηραῖος D Θηβαῖος Suid. (s. v. ἀναγνωσθεῖς) Θηραῖος Suid. (s. v. Βάττος) rel. || 13 Ὑαξῷ C Ἄξῳ DRSV Ὑξῷ Const. (ex Ἄξῳ sine dubio ortum) | ξείνῃ CTPp Suid. ξείνῃ M Ald. ξείνια Const. rel. || 14 διακονήσιν Const. διακονήσεις DRV | δεηθείη Suid., Const. | δὲ CTMPV δὴ Suid., Const. rel. | ἐξέρκωσε Const. ἐξόρκωσε D

διδού τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόν-
τα. ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος 4
τὴν ξενίην ἐποίησε τοιάδε· παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε, ὥς δὲ ἐγένετο
ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου σχοινίοισι αὐ-
5 τὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ ἀπύκετο ἐς τὴν Θήρην.

Ἐνθεῦτεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος ἐὼν τῶν Θηραίων 155
ἀνὴρ δόκιμος ἐπαλλακεύετο· χρόνον δὲ περιόντος ἐξεγένετο οἱ παῖς
ἰσχύφωρος καὶ τραυλός, τῷ οὖνομα ἐτέθη Βάττος, ὥς Θηραῖοί τε καὶ
Κυρηναῖοι λέγουσι· ὥς μέντοι ἐγὼ δοκέω, ἄλλο τι, Βάττος δὲ μετῴνο- 2
10 μάσθη, ἐπεῖτε ἐς Λιβύην ἀπύκετο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου
ἐν Δελφοῖσι αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς, τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην ποιούμε-
νος· Λίβυες γὰρ βασιλέα βάττον καλέουσι· καὶ τούτου εἵνεκα δοκέω θε-
σπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι μιν Λιβυκῇ γλώσσῃ εἰδυῖαν, ὥς βασιλεὺς
ἔσται ἐν Λιβύῃ. ἐπεῖτε γὰρ ἡνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφούς περὶ τῆς 3
15 φωνῆς, ἐπειρωτῶντι δὲ οἱ χρᾶ ἡ Πυθίῃ, τάδε

‘Βάττ’, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἀναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα’,

AB CT MP(p) DR SV usque ad γενομένον (155, 2) et inde AB C M(t)P(p)
DR SV (v. praef. XXXIV)

Σχόλ. 154, 4 (ad ἀποσιεύμενος) ἦτοι ἀφοσιούμενος· ἔστι δὲ τὸ ‘ἀφοσιώσασθαι’
κατ’ Ἰσαίον τὸ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ’ οἷα ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι B³
(cf. Suid.)

T 8 Plut. de Pyth. orac. 22 (mor. 405 B) καὶ τὸν Βάττον, οἶμαι, διὰ τοῦτ’ ἐπὶ
τὴν φωνὴν παραγενόμενον εἰς Λιβύην ἐπεμψεν οἰκιστὴν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ
ἰσχύφωρος || 16s. versus habet Tzetzes Chil. VI 349 ad locum se referens

28. Suid. περιημεκτήσας· ὁ δὲ περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος
τὴν ξενίην ἐποίησε τοιάδε || 4 id. ἀφοσιούμεθα· τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ
ἀφοσιούμενος ‘πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν’· ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν
τοῦ ἐπάρχου ἐμχανᾶτο τοιάδε || 8 Antiatt. Bekk. Anecd. 100 ‘ἰσχύφωρος’ τὸν
μογιλάλον οὐκ ἔωσι λέγειν, ἀλλὰ τὸ †μογολλάλον ἀπελαύνουσιν†· Ἡρόδοτος ἰσχύ-
φωρον

2 περιημεκτήσας T περιημεκτήσας Suid. s. v. Const. | καὶ om. CMPp ||
3 ξενίην M Ald. | ἐποίησε] cf. Suid. | τοιάδε ABCTM Suid., Const. τάδε rell. |
ἐγένετο MS Ald. || 4 ἀποσιεύμενος TM Ald. ἀποσιούμενος DRSV ἀφοσιούμενος
Suid. (s. v., cf. s. v. Βάττος) ἀποσιεύμενος Const. rell. | ἐπάρχον Suid. (s. v.
ἀφοσιούμεθα) Ἑτεάρχον Suid. (s. v. Βάττος) rell. || 5 ἐς¹] εἰς R || 6 λαβὼν SV^c |
Πολύμνητος Const. || 7 περιόντος A¹ || 8 ἰσχύφωρος ABD¹ Antiatt. ἰσχύφωρος
Plut., Suid. D² rell. || 9 ἄλλος τις M | μετονομάσθη V^c μετονομασθή CV^{ac} ||
10 εἰς D | ἀπὸ τε τοῦ om. R || 11 τὴν¹] τὴνδ’ ABC ἦν MP Ald. τῆς ut vid. D¹ ||
12 τὸν βασιλέα M Ald. | ἔνεκα M || 13 βασιλῆ V || 14 ἐπεὶ ABC || 15 ἐπειρωτέοντι
Ct Ald. ἐπειρωτε**** M || 17 πέμπει] τρέφει M | οἰκίζοντα DRS ὀρκίζοντα V
οἰκιστῆρα M Ald. οἰκιστῆρα Tzetz. rell.

- ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.⁷
 4 ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ
 τῆς φωνῆς, σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾶς κελεύων Λιβύην ἀποικίζειν· τέω
 δυνάμει, κοίῃ χειρί;⁸ ταῦτα λέγων οὐκ ἐπειθεν ἄλλα οἱ χρᾶν· ὥς δὲ κατὰ
 ταῦτα ἐθέσπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἴχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος ἐς
 156 τὴν Θήρην. μετὰ δὲ αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τοῖσι ἄλλοις Θηραίοις συνεφέρετο
 παλιγκότως. ἀγνοεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι ἔπεμπον ἐς Δελφούς
 2 περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε συγκτίζουσι Βάττω
 Κυρήνην τῆς Λιβύης ἄμεινον πρήξειν. ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον
 οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροισι. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, οὐ
 3 γὰρ εἶχον, ὅ τι ποιέωσι ἄλλο, ὀπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην· οἱ δὲ
 Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχειν, ἀλλ' ὀπί-
 σω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ ἀναγκαζόμενοι ὀπίσω ἀπέπλων καὶ ἔκτισαν
 νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ οὖνομα, ὥς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ
 Πλατέα. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἡ νῆσος τῇ νῦν Κυρηναίων [πόλει].¹⁵
 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γὰρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, ἕνα αὐ-
 τῶν καταλιπόντες οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλων ἐς Δελφούς, ἀπικόμενοι δὲ
 ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἐχρέωντο φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην καὶ οὐδὲν
 2 ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χρᾶ, τάδε

ἂν τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
 μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ.²⁰

ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον ἀπέπλων ὀπίσω· οὐ γὰρ δὴ
 σφεας ἀπείει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκωνται ἐς αὐτὴν Λιβύην.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 21 Plut. Pyth. orac. 27 (mor. 408 A) ὑπειπὼν οὖν ὁ θεός· ἂν τὸ ἐμεῦ Λιβύαν
 μαλοτρόφον οἶσθας ἄρειον μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ

1 εἰ om. DRSV | χρεωμένη Pp || 3 τῆς om. MPDRSV || 4 οὐ καὶ MPDRSV
 οὐκ C | οἱ om. DRSV || 4, 5 κατὰ ταῦτα] καὶ ταῦτα DRSV || 5 οἱ] ἢ οἱ C¹ ἢ οἱ
 Pp οἱ ἢ M Ald. | οἴχοιτο P || 6 Θηραίοις — 7 οἱ haplogr. om. R || 8 ἐχρηζε
 DRSV || 9 ἄμεινον R | ἀπέστελον CS || 10 οὐ om. R || 12 ἔβαλον MDRV ||
 13 πλώειν CM^c, cf. grammaticam meam 120 | ἀπέπλων SV^c ἀπέπλων R ||
 14 ἐστὶ, ὥς καὶ πρότερον ἐρρήθη M Ald. | ἐρρήθη MPp litteris q̄e vocis εἰρέθη
 litteram η suprascr. man. rec. A || 15 Πλάταια MPpDRSV Ald. | Κυρηναίων M |
 τῇ πόλει RV | πόλει a sermone nostri abhorrentem seclusi; intellige τῇ νῦν Κυρη-
 ναίων scil. νήσῳ, quibus verbis Theraeorum insulam eandem esse ac quae ipsius
 temporibus Cyrenaeorum erat declarat Hdt. || 16 ταύτη D || 17 ἀπέπλων SV ἀπ-
 έπλεον ABCMP || 18 τὸ] τὸν P | ἐχρέοντο BPRV || 19 οἰκέοντες ABCM || 20 αἱ τὴν
 AC αἱτ· B ἄστυ cett. | Λιβύην — ἄμεινον] cf. Plut. || 21 ἐλθόντες C | ἄγαν
 om. M | σοφίης D || 22 δὲ om. PDRSV | τοῦτο M | ἀπέπλων C ἀπέπλεον M
 Ald. || 23 σφεα RV | δὴ om. MR | ἀπίκωνται B | αὐτὴν τὴν C

ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νῆσον καὶ ἀναλαβόντες, τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν αὐτῆς 3
 τῆς Λιβύης χῶρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ ὄνομα ἦν Ἀζιρις, τὸν νάπαι τε
 κάλλισται ἐπ' ἀμφοτέρω συγκλήουσι καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θάτερα παραρρέει.
 τοῦτον οἶκεον τὸν χῶρον ἐξ ἔτεα, ἐβδόμῳ δὲ σφεας ἔτει παραιτησάμενοι 158
 5 οἱ Λίβνες, ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἤξουσιν, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, ἦγον δὲ 2
 σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβνες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην, καὶ τὸν κάλλιστον
 τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν
 ὥρην τῆς ἡμέρης νυκτὸς παρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ ὄνομα Ἰρασα.
 ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος εἶπαν· ἄν- 3
 10 ὄρες Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 τέτρηται.

Ἐπὶ μὲν νῦν Βάττου τε τοῦ οἰκιστέω τῆς ζόης ἄρξαντος ἐπὶ τεσσερά- 159
 κοντα ἔτεα καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρχεσίλεω ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα
 οἶκεον οἱ Κυρηναῖοι ἑόντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλη-
 15 σαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου Βάττου τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου Ἕλληνας πάν- 2
 τας ὥρμησεν χρήσασα ἡ Πυθίη πλέειν συνοικήσοντας Κυρηναίοισι Λι-
 βύην, ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῶ. ἔχρησε δὲ ὧδε 3
 ἔχοντα.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 8 Steph. Byz. Ἰρασα· τόπος Λιβύης, εἰς ὃν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβνες, ὡς
 Ἡρόδοτος τετάρτῃ || 10 Eust. Dion. 214 οὕτω . . . εὐφορωτάτῃ ἐστὶν ἡ Κυρήνη,
 ὥστε ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἢ ὁπώρα (199, 2)· ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις
 αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος, καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι, ὅτι
 ἐνταῦθα οὐρανὸς τέτρηται

10 Eust. II. 742 (ad I 141) Ὅμηρος τὴν μητέρα γῆν ὡς οἶα τινα γυναῖκα θέμενος
 . . . ἐθεώρησεν . . . ὁ δὲ περὶ τινα Λιβυκὴν γῆν τετρηθῆαι τὸν οὐρανὸν φάμενος
 ἄλλως γηποικικῶς ἑτεροτεύσατο, ἐθέλει γὰρ εἰπεῖν τὸν οὐρανὸν ὡς οἶα καὶ τινα δε-
 ξαμένην ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις γαίαις ἐστεγανῶσθαι, περὶ δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον οἶον
 συντετρηθῆαι, ὡς ὑετὸν συχνὸν ἐξερεύγεσθαι καὶ ἄρδεν τὰ ἐκεῖ πρὸς τροφιμό-
 τητα

2 τῷ] τῇ MDRSV | Ἀζιρις, τὸν Wesselingio duce edd. omnes ἀζίριστον ACM
 PRSV ἀζήριστον D ἀζάριστον B || 3 συγκλείουσι CM^ePS Ald. συγκλείου-
 σαι M^{ac} | παραρρέει ABRV || 4 παραψησάμενοι coni. Madvig παραπετασάμενοι
 coni. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1863; σφεας cum ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν coniun-
 gendum esse et verba ὡς — ἤξουσιν sicut ὡς ἔξουσιν (III 159, 2) exitum animis
 intentum vel petitum exprimentia e quod sequitur ἐκλιπεῖν pendere iudico || 5 οἱ
 haplogr. om. MPDRSV | ὡς — 6 Λίβνες haplogr. om. M | ὡς ἐς] ἐς C ὡς p
 Ald. | ἀμείνονα p ἀμείνον R ἀμεινον D | ἀξουσιν ABCMP | ἐκλείπειν DRSV ||
 6 ἀναστήσαντες D ἀναστάντες C¹ || 7 τῶν om. R || 8 παρεξήγον M Ald. | Ἰρασα
 DRV Ἰρασιά cod. Vat. gr. 122 Valla || 10 ὑμῖν] μὲν ABC || 12 Βάττου τε] Βάτ-
 τεω MPDRS Βάτεω V | οἰκιστέου Mp | ζώης CSV | ἄρξαντες M¹p^e | τεσσα-
 ράκοντα CMRV || 15 τοῦ² om. C | καλεομένου R

ὅς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
γᾶς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.'

- 4 συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην περιταμνόμενοι γῆν πολ-
λὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα
τῆς τε χώρας στερισκόμενοι καὶ περιωβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων 5
πέμψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ τῷ Αἰγύπτου βασι-
5 λέι. ὁ δὲ συλλέξας στρατὸν Αἰγυπτίων πολλὸν ἔπεμψε ἐπὶ τὴν Κυρήνην.
οἱ δὲ Κυρηναῖοι ἐκστρατοπεδευσάμενοι ἐς Ἰρᾶσα χώραν καὶ ἐπὶ κρήνην
6 Θέστιν συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοισι καὶ ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. ἅτε
γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων καὶ παραχρεώμενοι 10
διεφθάρησαν οὕτω, ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον.
ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ ταῦτά ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ.
- 160 Τούτον δὲ τοῦ Βάττου παῖς γίνεται Ἀρκεσίλεως, ὃς βασιλεύσας πρῶτα
τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἰχοντο ἐς 15
ἄλλον χώραν τῆς Λιβύης καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλόμενοι ἔκτισαν πόλιν ταύτην,
ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες δὲ ἅμα αὐτὴν ἀπιστᾶσι ἀπὸ
2 τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας. μετὰ δὲ ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμέ-
νους τε τῶν Λιβύων καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐστρατεύετο.
οἱ δὲ Λίβυες δέισαντες αὐτὸν οἰχοντο φεύγοντες πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν 20
3 Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἶπετο φεύγουσι, ἐς οὗ ἐν Λεύκωνί τε τῆς
Λιβύης ἐγένετο ἐπιδιώκων καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβαλόν-
τες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσοῦτον ὥστε ἑπτακισχιλίους ὀπλίτας
4 Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσεῖν. μετὰ δὲ τὸ τρῶμα τοῦτο Ἀρκεσίλεων μὲν
κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει, 25

AB C M(t)P(p) DR SV

2 ἀναδαιομένας CD ἀναδ*αιομένας M | φημι A man. rec. M | μελήσει D || 4 ἦν
οὐνομα M || 4-5 Ἀδικρανοῖα τῆς DRSV || 7 Αἰγυπτίων στρατὸν D^{ac} | ἔπεμψε
MPDRSV || 8 ἐκστρατοπαυδενσάμενοι V ἐκστρατευσάμενοι ABCMP | εἰς M |
Ἰρᾶσα DRV Ἰρᾶσα AB Ἰρᾶς C || 9 Θέστιν MPDRSV | συμβολῇ A^{ac} ||
10 πειρώμενοι C | οἱ Αἰγύπτιοι ABC | παραχρεώμενοι Pp || 12 κατὰ ταῦτά] κατὰ
ταῦτα DRSV καὶ κατὰ ταῦτα t καὶ ταῦτα conl. Bekker, sequ. Stein Hude; κατὰ
(sensu κατ' & intelligendum) ex ἐπιμεμφόμενοι pendet et ad παραχρεῶσθαι spec-
tat || 14 Βάττω S | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. || 15 ἑάντοῦ D |
ἐστασίασεν RV | μὴν C¹ μιν D || 16 βαλόμενοι BP βαλλόμενοι cett. || 17 ἀπ-
ίστασαν DRSV || 18 ὁ om. MPDRSV | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M
Ald. || 21 Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. | ἐς δ MP¹ ἐς οὗ P²p
cett. || 22 συμβαλλόντες CRV || 23 τοσοῦτο ABCMPD | ὀπλήτας B || 24 πεσεῖν
MPDRSV | Ἀρκεσίλεων ABDRSV Ἀρκεσίλαον M || 25 πεπωκότα RSV πεπο-
κότα M | Ἀλίαρχος ABCP Ἀλίορχος M | ἀποπνίγει] ἀποκτείνει M¹ ἀποπνί-
γει M^{2ms} cett.

Λεάρχον δὲ ἢ γυνή ἢ Ἀρκεσίλειω δόλω κτείνει, τῇ οὐνομα ἦν Ἐρμζώ.
 διεδέξατο δὲ τὴν βασιλῆην τούτου [Ἀρκεσίλειω] ὁ παῖς Βάττος χολός τε 161
 ἐὼν καὶ οὐκ ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν
 ἔπεμπον ἐς Δελφούς ἐπειρησόμενους, ὅτινα τρόπον καταστησάμενοι
 5 κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν· ἢ δὲ Πυθίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων 2
 καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. αἴτεον ὧν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες ἔδο-
 σαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Δημῶναξ. οὗτος ὧν 3
 ὠνήρ ἀπικόμενος ἐς τὴν Κυρήνην καὶ μαθὼν ἕκαστα τοῦτο μὲν τριφύλους
 ἐποίησέ σφεας τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν καὶ τῶν περιοίκων μίαν μοῖραν
 10 ἐποίησε, ἄλλην δὲ Πελοποννησίων καὶ Κρητῶν, τρίτην δὲ νησιωτέων πάν-
 των· τοῦτο δὲ τῷ βασιλεί Βάττω τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε.

Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττου οὕτω διετέλεε ἔοντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου 162
 παιδὸς Ἀρκεσίλειω πολλὴ ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο, Ἀρκεσίλειως 2
 15 γὰρ ὁ Βάττου τε τοῦ χολοῦ καὶ Φερετίμης οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι, κατὰ τὰ
 ὁ Μαντινεὺς Δημῶναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προγόνων γέρεα. ἐν-
 θεῦτεν στασιάζων ἐσώθη καὶ ἔφυγε ἐς Σάμον, ἢ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμίνα
 τῆς Κύπρου ἔφυγεν. τῆς δὲ Σαλαμίνας τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε 3
 Εὐέλθων, ὃς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον ἐὼν ἀξιοθέτητον ἀνέθηκε, τὸ ἐν
 20 τῷ Κορινθίῳ θησανρῶ κέεται. ἀπικομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἢ Φερετίμη

AB C M(t)P(p) DR SV

Ἡ δὲ (om. Φ) μήτηρ Ἀρκεσιλάου τοῦ παιδὸς Βάτου Φερετίμη (Κυρήνης ἐκπεπτω-
 κυῖα add. Φ) ἐς Σαλαμίνα (162, 2) — στρατιῇ (162 fin.) exc. floril. $\mathfrak{A}\Phi$

T 20—p. 438, 7 Eust. II. 657 (ad Z 493) οἰκεῖον εἶναι γυναιξὶ τὴν οἰκουρίαν γνω-
 ματεύει ὁ ποιητής· . . . τῆς πρὸς γυναικας Ὀμηρικῆς ταύτης παραγγελίας εὐρηται
 καὶ παρὰ Ἡροδότῳ παραδείγμα, ἐνθα φησὶν, ὅτι Φερετίμη γυνὴ Βάττου τοῦ χολοῦ
 . . . ἐδέετο στρατιᾶς . . . , ὁ δὲ . . . τελευταῖον ἐξέπεμψεν αὐτῇ δῶρον ἄτρακτον χρύ-

1 Ἀλάρχον **ABCM** | ἢ² om. **M** Ald. || 2 διέλετο **C** | τούτου ὁ παῖς scripsi
 τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς **MP** Ald. τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς **ABC** τούτου παῖς
 Ἀρκεσίλειω **S** τούτου γὰρ Ἀρκεσίλειω **V** τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω **DR** | τε om. **MP**
DRSV || 5 οἰκέειν **R** | ἐκ Μαντινέης **C** ἐκ τῆς Μαντινέης **MP** Ald. || 7.8 ὧν ὠνήρ]

ὠνήρ **ABCD** ὧν ἄνηρ **M** || 8 τριφύλλους **MP** || 9 τῇδε] **τω **M** | διατεθείς **M** |
 Θηραίων **V^{ac}** | γὰρ καὶ **ABCM^pPM** καὶ **P^{ac}** cett. | τῶν om. **M** | μοῖραν **ABCM** ||
 10 ὑπὲρ τὴν (v in lit. accentu circumfl. superposito) in init. versus **A** || 11 τούτω
CD²V | ἱερωσύνας **ABCM** | τὰ τε ἄλλα **M** || 12 πάντα τὰ] πάντα **D^{ac}**, corr. **D¹** |
 εἶχον om. **V** | βασιλῆες **M** Ald. || 13—14 τούτου τοῦ παιδὸς **BDRSV** || 14 Ἀρκεσί-
 λεος **ABD¹RSV** Ἀρκεσίλαος **M** || 15 τὰ del. Struwe fort. recte (κατὰ = κατ' αἰ),
 sequi. Hude; an κατὸ (= κατ' ὁ) scribendum et codicum lectionem e κατὸ ὁ Μαντι-
 νεὺς esse ortam iudicandum? || 16 Μαντινεὺς **V** Μαντινεὺς **R** | γέρεα **D^{ac}**, corr. **D¹**
 γέρεα **M^{ac}** || 17 ἐσώθη **CV** | ἢ] οἱ **RV** || 18 ἔφυγε **A** | χρόνον] χρόνον **C** || 19 ὃς τὸ
 — 20 κέεται deest $\mathfrak{A}\Phi$ | τὸ²] τῷ **CD** || 20 τῷ om. **M** | Κορινθίῳ **D** | ἀπικομένη \mathfrak{A} rell.

4 ἐδέετο στρατιῆς, ἥ κατάξει σφέας ἐς τὴν Κυρήνην· ὁ δὲ Εὐέλθων πᾶν μᾶλ-
 λον ἢ στρατιήν οἱ ἐδίδου, ἥ δὲ λαμβάνουσα τὸ διδόμενον καλὸν μὲν ἔφη καὶ
 5 τοῦτο εἶναι, κάλλιον δὲ ἐκεῖνο τὸ δοῦναί οἱ δεομένην στρατιήν. τοῦτο ἐπὶ
 παντὶ γὰρ τῷ διδομένῳ ἔλεγε, τελευταῖόν οἱ ἐξέπεμψε δῶρον ὁ Εὐέλθων
 ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, προσῆν δὲ καὶ εἴριον· ἐπειπάσης δὲ 5
 αὐτὶς τῆς Φερετῆς τῶντ' ἔπος ὁ Εὐέλθων ἔφη τοιούτοις γυναικας δω-
 163 ρέεσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῇ. ὁ δὲ Ἀρκεσίλειος τοῦτον τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σά-
 μῳ συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένου δὲ στρατοῦ
 πολλοῦ ἐστάλη ἐς Δελφοὺς ὁ Ἀρκεσίλειος χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ
 2 κατόδου. ἥ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ, τάδε ἐπὶ μὲν τέσσαρας Βάττους καὶ Ἀρκεσί- 10
 λειος τέσσαρας, ὅκτ' ἄνδρων γενεάς, διδοῖ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρή-
 3 νης· πλεόν μόντοι τοῦτον οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. σὺ μόντοι ἥσυχος
 εἶναι κατελθὼν ἐς τὴν σεωντοῦ. ἦν δὲ τὴν κάμινον εὖρης πλέην ἀμφορέων,
 μὴ ἐξοπτήσης τοὺς ἀμφορέας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον, εἰ δὲ ἐξοπτήσεις
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρρυτον· εἰ δὲ μή, ἀποθανέαι καὶ 15
 164 αὐτὸς καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεύων. ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλειῳ χρᾶ. ὁ δὲ
 παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Σάμου κατήλθε ἐς τὴν Κυρήνην καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν πρηγμάτων τοῦ μαντηίου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντιστα-
 2 σιώτας αἴτεε τῆς ἐωντοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας

AB C M(t)P(p) DR SV usque ad χρᾶ τάδε (163, 2, v. praef. XXXIV) et
 inde AB CT MP(p) DR SV

σεων καὶ ἡλακάτην, ἥ καὶ εἴριον προσέκειτο, καὶ προσεπέειπεν, ὅτι γυναῖκα τοιού-
 τοις δωρεῖσθαι χρή, ἀλλ' οὐ στρατιᾷ

1 Eust. Od. 1383 (ad α 8) οὕτω . . . καὶ ἐκ τῆς 'ἐλθών' μετοχῆς 'Εὐέλθων' βαρύ-
 τονον παρὰ Ἡροδότῳ κύριον ὄνομα. Π. 1098 (ad P 112) τὸ . . . 'ἀέκων' παροξύνεται
 παραδόξως, οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἡ
 'ἀέκων'· τὸ 'Εὐέλθων' οὐκ ἀντίκειται πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον, οὐ γὰρ ἀπλῶς μετοχή,
 ἀλλὰ παρὰ Ἡροδότῳ μετοχικόν ἐστίν ὄνομα. Π. 395 (ad Γ 148) ἐξ ἀποφάσεως πέ-
 πλεκται κύριον ὄνομα ὁ Οὐκαλέγων. . . εἰς δὲ τὸ τὴν μετοχὴν ἦτοι τὸ 'ἀλέγων'
 μετενεχθῆναι εἰς κύριον ὄνομα ἔστω παράδειγμα ὁμοιότητος καὶ τὸ 'Εὐέλθων' κύριον
 παρὰ Ἡροδότῳ || 19 Lex. Vind. 175 τὸ παράπαν γράφεται χωρὶς καὶ ἀρνητικοῦ μο-
 ρίου· Ἡρόδοτος· ἀπὸ γὰρ τῆς χώρας τὸ παράπαν

2 οἱ ἢ στρατιήν M⁸ ἢ στρατιήν οἱ A¹ rell. | ἐνεδίδου M || 3 καλλόν B || 3-4 γὰρ
 ἐπὶ παντὶ Mt Ald. || 4 τελευτῶν οἱ ἐξέπεμπε A¹ || 5 χρύσειον V | ἡλακάτην
 DRV⁸ ἡλακάτην A¹ Eust. rell. | δὲ καὶ δὲ οἱ καὶ PDRSV δέ τι καὶ M δὲ A¹ ||
 ἐπὶ πάσης RV εἰπάσης ABC¹A¹ cf. Eust. || 6 τοῦτοις P⁸ τοιούτοις A¹ rell.
 cf. Eust. | δωρεῖσθαι P⁸ δωρέεσθαι A¹ rell. || 7 Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 8 συνάγειρε D || 9 ὁ om. ABCTMP | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 10 οἱ om. MPp Ald. | τέσσαρας CMRV || 11 τέσσαρας CMV | ὅκτ' ὅ-
 κτ' om. M | ἀνδρῶν om. DRSV | ἡμῖν CRV || 13 εἶναι om. M | εἰς CRV | εὖρης
 DRSV || 14 ἐξοπτήσεις] ἐξοπτήσης Mp Ald. || 15 εἰσέλθης MpS Ald. | εἰς M |
 ἀμφίρρυτον ABC | ἀποθανέαι MPp Ald. || 16 αὐτὸς om. Mp || 19 παράπαν —
 ἀπαλλάσσοντο] cf. Lex. Vind.

ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ τινὰς χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐρρύσαντο καὶ ἐς Θήρην ἀπέστειλαν· ἑτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων ἐς πύργον μέγαν Ἀγλωμάχον καταφυγόντας ἰδιωτικὸν ὕλην 5 περινήσας ὁ Ἀρκεσίλεως ἐνέπρησε. μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοισι τὸ μαν- 3 τήμιον ἐὼν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος δειμαίνων τε τὸν κεκορημένον θάνατον καὶ δοκέων ἀμφίρρυντον τὴν Κυρήνην εἶναι. εἶχε δὲ 4 γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως, τῷ 10 οὐνομα ἦν Ἀλάζειρ· παρὰ τοῦτον ἀπικνέεται, καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινὲς καταμαθόντες ἀγοράζοντα κτείνουσι, πρὸς δὲ καὶ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Ἀλάζειρα. [Ἀρκεσίλεως μὲν νυν εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρτῶν τοῦ χρησιμοῦ ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.]

Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾷτο 165 15 ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ καὶ τᾶλλα νεμομένη καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα. ἐπεῖτε δὲ ἔμαθε ἐν τῇ 2 Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εὐεργεταὶ ἐς Καμβύσεια τὸν Κύρον πεποιημένοι. [οὗτος γὰρ ἦν ὁ Ἀρκεσίλεως, δς Κυρήνην Καμβύση ἔδωκε καὶ φόρον 20 ἐτάξατο.] ἀπικομένη δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη Ἀρνανδεῶ ἰκέτις 3 ἔζετο τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμόν ὁ παῖς οἱ τέθνηκε. ὁ δὲ Ἀρνανδῆς ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὑπαρ- 166 4 χος ὑπὸ Καμβύσειῳ κατεσταώς, δς ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων παρισεύμενος

AB CT MP(p) DR SV

cap. 166 exc. floril. 88

1 χειρωσαμένους B¹R | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M || 2 μὲν νυν] μέντοι M || 3 τὴν om. SV || 5 ὁ om. TMDRSV | Ἀρκεσίλεως ABM²D¹RSV Ἀρκεσίλαος M¹ || 7 ἔργετο TMDR | ἐκὼν τῆς] ἐκ τῆς τῶν ABC | δειμένων RV || 8 ἀμφίρρυντον ABC || 9 τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως V τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως M τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλῆος Ald. || 10 Ἀλάζειρ ABC^c Ἀλαζήρ C^{ac}TMP | τε] γε ABC || 11 καὶ om. ABC || 12 Ἀλιζάρα ABC Ἀλαζήρα TMP | Ἀρκεσίλεως B Ἀρκεσίλαος MRV | Ἀρκεσίλεως – 13 ἑωυτοῦ seclusi, cf. memoriam nominis Arcesilai et formam vocis ἄκων, cf. infra | νυν om. M | εἴτε ἐκὼν om. SV || 13 ἐξαμαρτῶν M Ald. | μοῖραν MD Ald. || 14 ἑως M, conl. Dindorf, sequ. Stein | ὁ om. M | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M | διητᾷτο M || 15 ἐξεργασμένος RV (ex ἐξεργασμένος pro ἐξεργασάμενος videtur ortum) | ἦδε DRV | αὕτη V || 16 τὰ ἄλλα DRV | ἔμαθον V || 19 οὗτος – 20 ἐτάξατο seclusi, cf. supra | Ἀρκεσίλαος M | φόρους Mp Ald. || 20 τὴν om. MPDRSV | Ἀρνανδεῶ TMR^cSV cf. Hes. ad Ἀρνανδικόν (p. 440, 6) | ἰκέτης ut vid. M V^{ac} | ἔζετο ABCTM || 22 ὁ δὲ – ὑπαρχος] Ἀρνανδῆς ἱππαρχος Αἰγύπτου 88 | Ἀρνανδῆς RSV | ἱππαρχος 88 cf. supra || 23 κατεσταώς, δς 88 κατεσταώς 88 | τούτων χρόνῳ 88 | παρισεύμενος ABCTP88 παριστάμενος M παριστούμενος p

- Δαρείῳ διεφθάρη. πνθόμενος γὰρ καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμέοντα μνη-
 μόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι τοῦτο, τὸ μὴ ἄλλω βασιλείῃ εἶη κατεργασμένον,
 2 ἐμιμέετο τοῦτον, ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. ὁ Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσίον
 καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον νόμισμα ἐκόψατο, Ἀρνάνδης
 δὲ ἄρχων Αἰγύπτου ἀργύριον τῶντὸ τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν ἔτι ἐστὶν 5
 ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀρνανδικόν. μαθὼν δὲ μιν Δαρεῖος ταῦτα
 167 ποιεῦντα, αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανίσταται, ἀπέκτεινεν. τότε
 δὲ οὗτος ὁ Ἀρνάνδης κατοικτεῖρας Φερετίμην διδοῖ αὐτῇ στρατὸν τὸν
 ἐξ Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν, στρατηγὸν δὲ τοῦ
 μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδειξε ἄνδρα Μάρφιον, τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην ἑόντα 10
 2 Πασαργάδην γένος. πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρνάνδης πέμ-
 ψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα ἐπυνθάνετο, τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας·
 οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑπεδέκοντο πάντες· πολλά τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν
 ὑπ' αὐτοῦ. πνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρνάνδης οὕτω δὴ τὴν στρατιήν ἀπέστειλε
 3 ἅμα τῇ Φερετίμῃ. αὕτη μὲν νῦν αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγον ἐγίνετο, ἀπε- 15
 πέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ δοκέειν, ἐπὶ Λιβύης καταστροφῇ. Λιβύων
 γὰρ δὴ ἔθνη πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα [βασιλέως]
 ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλέω ἐφρόντιζε βασιλέως Δαρείου οὐδέν.
 168 Οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβνες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἄδρυ-

AB CT MP(p) DR SV, ad quos in cap. 166 accedit floril. Ψ

T 19 Steph. Byz. Ἀδαρχίδαι (Ἄδρυχίδαι v. l.)· Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος

6 Hes. Ἀρνανδικόν (Ἀρσανδικόν codd.)· νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι, ἀπὸ Ἀρνανδῶν

1.2 μνημόσυνον ἑωυτῷ ABCPΨ Ψ ἑωυτοῦ μνημόσυνον M || 2 τοῦτο om. Ψ | εἶη
 βασιλείῃ κατεργασμένον ABCTMPΨ βασιλείῃ κατεργασμένον εἶη Ψ || 3 ἐμιμέετο D
 ἐμίεατο RSV | τοῦτο RSV τοιούτον M | ἐς δὲ MPDRSV | ὁ om. ABCTMPΨ ||
 μὲν om. Ψ || 3.4 καθαρώτατον χρυσίον Ψ || 4 ἀπεψήσας DRSV ἀπεψήσας ABC
 TMPΨ om. Ψ | ἀπεκόψατο T || 5 Αἰγύπτου Ψ | ἐποίησε M | ἔτι ἐστὶν scripsi
 ἐστὶ AB ἐστὶν CTPDRSVΨ ἔτι M Ald. || 6 τὸ om. DRSV | Ἀρνανδικόν] cf.
 Hes. | μιν om. MΨ | Δαρεῖος μιν PDRSV || 7 ἀπενείκας M | ἐπανίσταται Schweig-
 haeuser, sequ. edd. omnes ἐπανιστέατο A^cCTPDRSVΨ ἐπανιστέατο (ex ἐπ-
 ανίστατο quin sit natum non habeo dubium) A^cB ἐπανισταίατο M Ald. | ἀπέκτει-
 νε A || 8 αὐτὴν C¹ D | τὸν om. CSV || 9 τὸ ναυτικόν R || 9-10 δὲ τοῦ μὲν] μὲν τοῦ RS
 μὲν τοῦ μὲν DV || 10 ἀπέδειξε M | Μάρφην PDRV Μάρδην S || 11 ἡ om. Mp Ald. |
 ὁ om. C^cPMRSV, suppl. C¹ || 12 Ἀρκεσίλειον ABR Ἀρκεσίλαον M || 13 ὑπεδέκατο
 MPDRSV || 14 ἀπέστειλε MPDRSV || 15 ἐγένετο M | ἐπέμπετο TDRSV || 16 δὴ T |
 δοκέει MPDRSV | Λιβύης] Λιβύων MPDRSV || 17 δὴ om. RSV | ἐστὶ] εἰσι C.
 ἐστὶ suprascr. C¹ | βασιλέως AB seclusi iudicans genitivum βασιλέως Δαρείου
 (lin. 18, ubi 'fortasse unum βασιλέως verum' adnotat Stein) ἀπὸ κοινοῦ et ad ὑπήκοα
 et ad ἐφρόντιζε οὐδέν esse usurpatum || 18 ἐπήκοα V | βασιλέως om. MPDRSV ||
 19 τάδε] τὰ DSV om. R | Λίβνες ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι. P Λίβνες ἀπ' Αἰγύ-
 πτου ἀρχόμενοι. Mp Ald. Λίβνες ἀρξάμενοι T | Ἄδρυμαγίδαι C¹¹ Ἄδρυμαγί-
 δαι C^{2m} cett. cf. Steph. Byz.

μαχίδαι Λιβύων κατοίκηνται, οἱ νόμοισι μὲν τὰ πλέω Αἰγυπτίοισι χρέωνται, ἐσθῆτα δὲ φορέουσι, οἴην περ οἱ ἄλλοι Λίβυες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ψέλιον περὶ ἐκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον· τὰς κεφαλὰς δὲ κομῶσαι, τοὺς φθειράς ἐπεὰν λάβωσι τοὺς ἐωυτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει καὶ οὕτω ὀρίπτει. οὗτοι δὲ μῦθοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται καὶ τῷ βασιλεῖ 2 μῦθοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικεῖν ἐπιδεικνύουσι, ἥ δὲ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθελεύεται. παρήκουσι δὲ οὗτοι οἱ Ἀδυρμαχίδαι ἀπὸ Αἰγύπτου μέχρι λιμένος, τῷ ὄνομα Πλενός ἐστι. τούτων δὲ ἔχονται Γιλγιάμαι νεμόμενοι τὸ πρὸς ἐσπέρην χώραν μέχρι 169 10 Ἀφροδισιάδος νήσου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χώρῳ τούτῳ ἢ τε Πλατέα νήσος ἐπικέεται, τὴν ἐκτισαν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μενέλαος λιμὴν ἐστὶ καὶ Ἀζιρις, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἀρχεται ἐκ τούτου, παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος τὸ σίλφιον. νόμοισι δὲ χρέωνται οὗτοι παραπλησίοισι τοῖσι ἐτέροισι. Γιλγιάμ- 170 15 μέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀσβύσται· οὗτοι τὸ ὑπὲρ Κυρήνης οἰκεύουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι Ἀσβύσται, τὸ γὰρ παρὰ τὴν θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμονται. τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἤκιστα, ἀλλὰ μάλιστα Λιβύων εἰσὶν· νόμους δὲ τοὺς πλεῦνας μιμέσθαι ἐπιτηδεύουσι τοὺς Κυρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Αὐσχίσαι· οὗτοι ὑπὲρ 171 20 Βάρκης οἰκεύουσι κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐσπερίδας. Αὐσχισέων

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Γιλγιάμαι· ἔθνος Λιβύης, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

6 s. Lex. Vind. 50 διαπαρθελεύεται· τὴν παρθενίαν ἀπόλλυσιν· Ἡρόδοτος· ἡ δὲ — διαπαρθελεύεται. Poll. III 42 τὸ . . . τῆς παρθενίας ἀφελέσθαι 'διακορῆσαι' λέγουσιν, . . . διαπαρθελεύεται δὲ Ἡρόδοτος εἰρηκεν

1 κατοίκενται R | χρέονται PpV^{ac} || 2 δέ¹] τε C | περ om. MPp Ald. || 3 ψέλιον Pp | περὶ] παρὰ T | ἐκάτερον DRSV | χάλκειον D^c || 4 ἐωυτούς M Ald. || 5 ἐργάζοντο D^c || 7 ἀρετὴ RV ἐσθὴ C || 8 Ἀδυρμαχίδαι MD Ἀδυρμαγίδαι C | Πλενός ABCTM^c || 9 Γιλγιάμαι C¹ Steph. Byz. Γιλγιάμαι MPDR Γηγιάμαι SV Γιλγιάμμαι C^m rel. cf. infra | τὸ] τὴν M Ald. || 10 Ἀφροδισιάδος RSV | χώρῳ τούτῳ] τούτου χώρῳ ABCT | Πλάταια M^{ac}PD^cRSV || 11 οἱ om. MPDRSV | Μενέλαος D¹RSV^c Μενελάιος M Ald. Μενέλεως D² || 12 Ἀζιρις DRSV | τὴν Κυρηναῖοι οἴκεον D τὴν οἴκεον Κυρηναῖοι M | ἐκ] ἀπὸ ABCTMP || 13 Πλαταίης PDRSV || 14 χρέονται Pp | Γιλγιάμων MPDR Γιλγιάμων V Γηγιάμων S cf. supra || 15 Ἀσβύται ABC | οὗτοι — 16 Ἀσβύσται haplogr. om. T | τὸ²] τοῖ DRV om. ABCTM || 16 οὐ] οἱ RSV | Ἀσβύται ABC | τὴν om. ABCTMP || 17 δὲ om. C | μάλλον T || 19 Ἀσβυσταίων M Ἀσβυστέων ABC Ἀσβυστέων V | Αὐσχίσαι DV^c Αὐχίσαι C Αὐχισοι RS Αὐχισοι V^{ac} || 20 Βάρκης R | κατοίκοντες R | κατ' — p. 442, 2 θάλασσαν haplogr. om. T | Εὐσπερίδας AB¹ Εὐσπερίδας D | Αὐσχισαίων M Αὐχισέων SV

δὲ κατὰ μέσον τῆς χώρας οἰκέουσι Βάκαλες, ὀλίγον ἔθνος, κατήκοντες
ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς Βαρκαίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐ-
172 τοῖσι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ὑπὲρ Κυρήνης. Αὐσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς
ἐσπέρης ἔχονται Νασαμῶνες, ἔθνος ἐὼν πολλόν, οἳ τὸ θέρος καταλείπον-
τες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα ἀναβαίνουνσι ἐς Αἰγίλα χώρον ὁπωριεῦν- 5
τες τοὺς φοίνικας· οἳ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφές πεφύκασιν πάντες ἐόντες
καρποφόροι. τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, ἀθήναντες πρὸς τὸν
2 ἥλιον καταλέουσι καὶ ἔπειτα ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες πίνουσι. γυναῖκας δὲ
νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος ἐπικοινωνοῦν αὐτέων τὴν μίξιν ποιεῦνται
τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται· ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται, 10
μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέοντος Νασαμῶνος ἀνδρὸς νόμος ἐστὶ τὴν
νύμφην νυκτὶ τῇ πρώτῃ διὰ πάντων διεξελεθεῖν τῶν δαιτυμόνων μισγομέ-
νην· τῶν δὲ ὥς ἕκαστός οἱ μιχθῇ, διδοῖ δῶρον, τὸ ἂν ἔχη φερόμενος ἐξ
3 οἴκου. ὀρκίοισι δὲ καὶ μαντικῇ χρέωνται τοιγῆδε· ὁμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ
σφίσι ἄνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέσθαι, τούτους 15
τῶν τύμβων ἀπτόμενοι, μαντεύονται δ' ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτῶντες τὰ
σήματα καὶ κατενξάμενοι ἐπικατακοιμῶνται· τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ ὄψει
4 ἐνύπνιον, τούτῳ χρᾶται. πίστισι δὲ τοιγῆσινδε χρῶνται· ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ

AB CT MP(p) DR SV

Τ 4—18 Eust. Dion. 209 οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἐκ τινος βασιλεύσαντος
τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχον, ὃς Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο, εἰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ'
αὐτοῦ ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος . . . ἄλλοι δὲ καὶ πολυ-
γυναϊκας τούτους ἱστοροῦσι καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιοῦμένους ἐπικοινωνοῦν
μαντεύονται δέ, φασίν, ἀπὸ ἐνυπνίων, ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων
μνήματα. τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ τεθνεώ-
τας ὁμνύουσιν αὐτοὺς τῶν τύμβων ἀπτόμενοι

8 s. Lex. Vind. 127 νομίζοντες ἀντὶ τοῦ 'νόμον ἔχοντες'· Ἡρόδοτος· γυναῖκας —
ἕκαστος

1 Βάκαλες] Κάβαλες **TMPDRSV** aliud nomen alius praefert editor || 2 Ταύ-
χειρα **AB** Τεύχειραν **T** || 3 χρέονται **Pp** | οἱ om. **CD**, suppl. **D**¹ | Αὐσχισαίων **M**
Αὐσχισέων **S** Αὐχισέων **V** || 4 Νασάμωνες **ABCMPD**¹ cf. Eust. | πολύ **D**^c | κατα-
λείποντες **TDRSV** || 5 Αἰγίλα vel Αἰγίλα **MPDRSV** | ὁπωριεῦντες **M** || 7 ἀττελέ-
βους **RSV** ἀντιλίβους **M** || 8 καταλέουσι litteram erasam signavit obelo ad quem
in mg. repetitum nihil add. **A** | ἐπὶ om. **ABCTMP** || 9 νομίζουσι **R** | αὐτῶν **M** |
τὴν om. **ABC** || 10 Μασαγέται **M** | σκίπωνα **MS** Ald. κίπωνα **C** | προστήσον-
ται **R** || 11 γαμέοντες **R** | Νασάμωνος **ABCTMPD**¹ || 12 πρῶτοι **R** om. **C** ||
13 ἕκαστοι οἱ **A** ἕκαστό οἱ **B** | ἔχοι **TM** || 14 ὀρκίοισι **MPDRSV** | χρέονται **Pp** ||
15 σφι **DRSV** | τούτων coni. Scaliger in notis bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 ||
16 ἐπὶ cf. Eust. | φοιτέοντες **TMPDSV** φοιτῶντες **CR** || 17 σήματα] μνήματα
Eust. | ἐπικατακοιμῶνται **Pp** ἐπικατακοιμῶνται **M** Ald. ἐπικοινωνῶνται **ABC**
ἐπικοινωνῶνται **T** ἐπικοινωνῶνται **C** | ἴδοι ἐν **p** ἴδοιεν **M** Ald. || 18 τοῦτο **D**^{ac} **RV**,
corr. **D**¹ | τοιγῆσινδε **AB** τοιγῆσι **CMPSRV** | χρέονται **Pp**

πιεῖν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει· ἦν δὲ μὴ ἔχουσι ὕγρὸν μηδέν, οἱ δὲ τῆς χαμαῖθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι.

Νασαμῶσι δὲ προσόμουροι εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξαπολώλασι τρόπῳ 173
τοιῶδε· ὁ νότος σφιν πνέων ἄνεμος τὰ ἔλντρα τῶν ὑδάτων ἐξηύνη, ἡ δὲ
5 χώρῃ σφι ἅπαντα ἐντὸς ἐοῦσα τῆς Σύρτιος ἦν ἄνυδρος· οἱ δὲ βουλευσά-
μενοι κοινῷ λόγῳ ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον (λέγω δὲ ταῦτα, τὰ λέγουσι
Λίβνες), καὶ ἐπεῖτε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσε
σφεας. ἐξαπολομένων δὲ τούτων ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες.

Τούτων δὲ κατύπερθε πρὸς νότον ἄνεμον ἐν τῇ θηριώδεϊ οἰκέουσι 174
10 Γαράμαντες, οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίην, καὶ οὔτε
ὄπλον ἐκτέαται ἀρήιον οὐδὲν οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται. οὗτοι μὲν δὴ 175
κατύπερθε οἰκέουσι Νασαμῶνων, τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ
πρὸς ἐσπέρης Μάκαι, οἱ λόφους κείρονται τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν
ἀνιέντες αὖξασθαι, τὰ δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν κείροντες ἐν χροῖ, ἐς δὲ τὸν
15 πόλεμον στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν 2
Κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλευμένον Χαρίτων ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ·
ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί ἐστι ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς

AB CT MP(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Ψύλλοι καὶ Ψυλλικός κόλπος ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ· περὶ δὲ
Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ· Νασαμῶσι προσόμουροι εἰσι Ψύλλοι. Gell. XVI 11 in
quarto . . . Herodoti libro fabulam de Psyllis hanc invenimus: Psyllos quondam fuisse
in terra Africa conterminos Nasamonibus Austrumque in finibus eorum quodam in
tempore perquam validum ac diutinum flavisse; eo flatu aquam omnem in locis, in
quibus colebant, exaruisse; Psyllos . . . decretum . . . fecisse, uti armis sumptis ad
Austrum . . . proficiscerentur, atque ita profectis ventum Austrum . . . venisse obviam
eosque universos . . . operuisse; eo facto Psyllos ad unum omnis interisse, itaque eorum
fines a Nasamonibus occupatos || 10 s. Steph. Byz. Γαράμαντες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρό-
δοτος τετάρτῃ· οἱ πάντα . . . ὁμιλίαν. Eust. Dion. 217 οἱ Γαράμαντες . . . πάντα
ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται καὶ οὔτε ὄπλα ἔχουσι πολεμικά κατὰ
τὸν Ἡρόδοτον οὔτε ἀμύνασθαι οἶδασιν

3 Hes. ψύλλα· ψύλλαι θηλυκῶς· ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. Suid. ψύλλα καὶ
ψύλλαι θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. idem Phot. et Ael.
Dion. || 11 Eust.: v. ad 66

1 ποιεῖν RSV || 2 χαμάθε D χαμάσθεν S χαμάσθε RV || 3 Νασάμωσι ABCT
MPD¹ Νασαμῶσι D² Steph. Byz. rell. cf. supra | προσόμουροι CDRV || 4 ἐξηύνη
DRSV || 5 πᾶσα MPDRSV || 6 τὰ δ M || 7 νόστος M || 8 Νασάμωνες ABCM
PD¹ || 10 Γαράβαντες C Γαράμαντες Eust., Steph. Byz. rell. Γαμφάσαντες
inepte scribere vult Legrand (ci. Baehr) nixus Pompon. Mela I 47, qui tamen Gara-
mantas Augilasque et Gamphasantes separatim inter Libyae gentes enumerat |
πάντα] πάντες SV | παντὸς] πάντες SV | ὁμιλίαν Steph. Byz. || 11 ἀμύνασθαι DV
Eust. || 12 οἰκέουσι om. SV | ἔχον M || 13 ἐσπέρη DRSV | Μάκαι M || 14 καὶ ἐν-
θεν om. RSV | κείρονται MPDRV || 15 καταγαίων V | φέρουσι ABCT || 16 κα-
λευμένου M καλουμένου Ald. || 17 ὁ Χαρίτων — p. 444, 1 προκαταλεχθείσης om. T

- προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς, ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διη-
 176 κόσιοι εἰσι. Μακέων δὲ τούτων ἐχόμενοι Γινδᾶνές εἰσι, τῶν αἱ γυναικες
 περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορέει κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται·
 κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται, ἥ δ' ἂν πλείστα
 ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν φιληθεῖσα. 5
 177 ἄκτῃν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται
 Λωτοφάγοι, οἱ τὸν καρπὸν μούνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶουσι. ὁ δὲ τοῦ
 λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου, γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνι-
 κος τῷ καρπῷ προσείκελος· ποιεῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτο-
 178 φάγοι καὶ οἶνον. Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν ἔχονται Μάχλυνες, τῷ 10
 λωτῷ μὲν καὶ οὗτοι χρεώμενοι, ἀτὰρ ἤσσόν γε τῶν πρότερον λεχθέντων.
 κατήκουσι δὲ ἐπὶ ποταμὸν μέγαν, τῷ οὖνομα Τρίτων ἐστί· ἐκδιδοῖ δὲ
 οὗτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. ἐν δὲ αὐτῇ νῆσος ἐνι, τῇ οὖνομα Φλά·
 ταύτην δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι.
 179 Ἔστι δὲ καὶ ὁδε λόγος λεγόμενος· Ἰήсона, ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη ὑπὸ 15
 τῷ Πηλῖῳ ἢ Ἀργῷ, ἐσθόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε ἐκατόμβην καὶ δὴ καὶ
 τρίποδα χάλκεον περιπλώειν Πελοπόννησον βουλόμενον ἐς Δελφοὺς ἀ-
 2 ικέσθαι· καὶ μιν, ὡς πλέοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον
 βορέην καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, πρὶν δὲ κατιδέσθαι γῆν, ἐν τοῖσι
 βράχεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος· καὶ οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν 20
 λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα καὶ κελεύειν τὸν Ἰήсона ἐωντῷ δοῦναι τὸν

AB CT MP(p) DR SV

T 7 Steph. Byz. Γινδᾶνες· ἔθνος Λιβυκὸν λωτοφάγον, οἱ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ
 λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι || 7-10 Eust.: v. quae ad II 92, 2 laudavimus || 12s. Steph.
 Byz. Φίλα· πόλις Μακεδονίας· ... ἐστὶ καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ· Ἡρόδοτος τετάρτῃ·
 ἐπὶ ποταμὸν τὸν μέγαν — Τριτωνίδα | Eust. Dion. 267 οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα
 λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, δς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρί-
 τωνα καλούμενον φησὶν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν· λέγει δὲ
 καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ
 τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ ὅτι μεμφθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἐποιήθη εἰς θυγατέρα,
 τουτέστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ Διὶ (180, 5)

1 διηκόσιοι στάδιοι M || 2 Μακέων — εἰσι haplogr. om. M | τουτέων AB ||
 4 δέεται McPpDRV δέεται S || 5 ἔχοι M Ald. | δέδοκε SV || 6 προσέχουσαν
 D^cRSV | πόντον] τόπον R | τοῦτον C^o || 7 μούνον] cf. Steph. Byz. | ζῶουσιν T
 ζῶσι Steph. Byz. rell. || 8 καρποῦ λωτός M | τῆς τε T τὸ τῆς M Ald. | γλυκύ-
 τατα R cf. Eust. || 10 καὶ om. D¹ | τῷ om. MPDRSV || 11 χρεώμενοι Pp | προ-
 τέρων B || 12 τὸν μέγαν φ Steph. Byz. | ἐστὶ καὶ ἐκδιδοῖ δὲ C || 13 ἐνι] ἐστὶ M |
 Φίλα Steph. Byz. || 14 Λακεδαιμονίοισι TMP¹ Λακεδαιμονίοισι P²p cett. | λόγον
 DRSV || 15 ὁδε] ὡδε B ὁ T || 16 ἐσθόμενος A¹C || 17 περιπλώειν M | Πελοποννή-
 σου T || 18 Μελέην DR || 19 βορῆν ABC²T βορᾶν C¹ || 20 βράγχεσι M Ald.
 τραχέσι DRSV | λίμνης om. M | Τριτωνίδος TM | ἀπορέοντι B || 21 τὸν Τρί-
 τωνα D

τρίποδα φάμενόν σφι καὶ τὸν πόρον δείξειν καὶ ἀπήμονας ἀποστελέειν.
 πειθομένου δὲ τοῦ Ἰήσονος οὕτω δὴ τὸν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δει- 3
 κνύναι τὸν Τρίτωνά σφι καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑωυτοῦ ἱρῷ ἐπιθε-
 σπίσαντά τε τῷ τρίποδι καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημῆναντα τὸν πάντα λόγον,
 5 ὥς ἐπεὰν τὸν τρίποδα κομίσηται τῶν τις ἐκγόνων τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ συμ-
 πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλλη-
 νίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκην. ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν
 Λιβύων κρύψαι τὸν τρίποδα.

Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλῶν Αὐσῆες. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες 180
 10 πέρειξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων.
 καὶ οἱ μὲν Μάχλυνες τὰ ὀπίσω κομῶσι τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ Αὐσῆες τὰ ἔμ-
 προσθε. ὁρτῇ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι 2
 μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεὶ θεῷ λέγουσαι
 τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέουσι· τὰς δὲ ἀποθνησκούσας
 15 τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνεῖναι 3
 αὐτὰς μάχεσθαι, τάδε ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκά-
 στοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλληνικῇ καὶ ἐπ' ἄρμα
 ἀναβιβάσαντες περιάγουσι κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ- 4
 θένους πρὶν ἢ σφι Ἑλλήνας παροικισθῆναι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, δοκέω δ' ὦν
 20 Αἰγυπτίοισι ὅπλοισι κοσμέεσθαι αὐτάς· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπί-
 δα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀπῆχθαι ἐς τοὺς Ἑλλήνας. τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ 5
 Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ μιν μεμφθεῖ-
 σάν τι τῷ πατρὶ δοῦναι ἑωυτὴν τῷ Δίῳ, τὸν δὲ Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι
 θυγατέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι· μίξιν δ' ἐπύκρινον τῶν γυναικῶν ποιεόνται
 25 οὔτε συνοικέοντες κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἐπεὰν δὲ γυναικὶ τὸ παιδίον 6

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Αὐσεῖς· ἔθνος Λιβύης· Ἀπολλόδωρος δευτέρῃ Περὶ γῆς καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 22s. Eust.: v. ad 178

1 φάμενός TM Ald. | ἀπήμονα^{ac} M | ἀποστελέειν T ἀποστελλέειν V || 2 διέκ-
 πλον M | βραχέων MD² Ald. || 3 θῆναι B || 4 σημῆναντα DRSV θεσπίσαν-
 τα M^{ac} || 5 τῶν¹] πάντων DRSV | ἐκγόνων τις ABC ἐκγόνων τις MPp | ἐν
 om. M || 6 οἰκῆσαι TM Eltz in notis Dobraei bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26 ||
 7 πᾶσας M || 9 Αὐσῆες temptavi Αὐσεῖς Struvio duce edd. Αὐσῆς A¹ BCTMDV
 Αὐσεῖς Steph. Byz. SA^{ms} Αὐσεῖ R || 10 ὁ om. C || 11 κομέουσι MPp Ald. κο-
 μέωσι CT | Αὐσῆς ABCTMDV Αὐσεῖς S Αὐσεῖ R || 13 ἀλλήλους B¹ | αὐθι-
 γενεῇ C || 14 ἐπιτελέειν MS | καλέουσαι τὴν Ἀθηναίην S | καλέουσι MPDRV ||
 15 τῶν παρθένων] παρθένους MPDRSV || 16 ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον distinguunt
 Mp edd. ποιεῦσι κοινῇ· παρθένον ABCT ποιεῦσι· κοινῇ παρθένοι cett. || 17 κο-
 μῆσαντες A^{ac} || 18 περιάγουσι τὴν λίμνην κύκλῳ ABCTMP | ὁτέοις DRV ||
 19 εἴπαι M Ald. || 25 συνοικέοντες M | τε] δὲ DRSV

ἄνδρὸν γένηται, συμφοιτῶσι ἐς τὸντὸ οἱ ἄνδρες τρίτου μηνός, καὶ τῷ ἄν
οἴκῃ τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

- 181 Οὗτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι τῶν νομάδων Λιβύων εἰρέεται· ὑπὲρ δὲ
τούτων ἐς μεσόγειαν ἢ θηριώδης ἐστὶ Λιβύη, ὑπὲρ δὲ τῆς θηριώδους
ὄφρῳ ψάμμος κατήκει παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων 5
2 ἐπ' Ἡρακλέας στήλας. ἐν δὲ τῇ ὄφρῳ ταύτῃ μάλιστα διὰ δέκα ἡμερέων
ὁδοῦ ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι, καὶ ἐν
κορυφῇσι ἐκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλός ὕδωρ
ψυχρόν καὶ γλυκύ, περὶ δὲ αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἔσχατοι πρὸς τῆς
ἐρήμου καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδους, πρῶτοι μὲν ἀπὸ Θηβέων διὰ δέκα ἡμε- 10
ρέων ὁδοῦ Ἀμμώνιοι ἔχοντες τὸ ἱερὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίου Διός (καὶ γὰρ τὸ
ἐν Θήβῃσι, ὥς καὶ πρότερον εἰρηταί μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῷγαλμά
3 ἐστὶ)· τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κρηναῖον ἐόν, τὸ τὸν μὲν ὄρθρον
γίνεται χλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυνούσης ψυχρότερον, μεσαμβρίῃ τέ ἐστι
καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν, τηρικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀπο- 15
κλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπέρκειται τοῦ ψυχροῦ, ἐς οὗ δύεται τε ὁ ἥλιος καὶ
τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμόν ἐς μέσας νύκτας
4 πελάζει, τηρικαῦτα δὲ ζέει ἀμβολάδην· παρέρχονται τε μέσαι νύκτες καὶ
ψύχεται μέχρι ἐς ἡῶ. ἐπίκλησιν δὲ αὕτη ἢ κρήνη καλεῖται Ἥλιον.
- 182 Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους διὰ τῆς ὄφρῳ τῆς ψάμμου δι' ἁλλέων δέκα ἡμε- 20
ρέων ὁδοῦ κολωνός τε ἄλός ἐστι ὅμοιος τῷ Ἀμμωνίῳ καὶ ὕδωρ, καὶ ἄν-
θρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ οὐνομα Αὔγιλά ἐστι. ἐς

AB C TM P(p) DR SV

Τυγχάνει δὲ (181, 3) — Ἥλιον (181, 4) exc. floril. 𐤀𐤓

3 Eust.: v. ad 66 || 18 Λέξ. ἀμβολάδην· καθ' ὑπερβολήν. Suid. ἀμβολάδην· ἀνα-
βάλλων· Ἡρόδοτος· καθ' ὑπερβολήν. Eust. II. 1241 (ad Φ 364) τὸ . . . ἀμβολάδην
ἀντὶ τοῦ 'ἀναβλητικῶς' ἢ 'ἀναβολικῶς' . . .· κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ,
ἐνθα ἱστορεῖ κρήνην περὶ μέσας νύκτας ζέουσαν ἀμβολάδην

1 ἀνδρὸν D¹ ἀνδρῶν RSV | συμφοιτέουσι MPp συμφοιτέωσιν CT | τοῦτο B
τῷ V || 2 ἦκη M Ald. || 3 ἡρέεται C cf. Eust. || 4 εἰς V | μεσόγειαν RSV | ἢ
om. DRSV || 5 ψάμμος TMPDRSV | κατατείνουσα ABC | ἀπὸ] ὑπὸ p ὑπὲρ M |
Θηβαίων CMDRSV Θηβῶν AB | Αἰγυπτίων C Αἰγυπτίων DRSV || 8 τῶν
κολωνῶν M Ald. | ἀνακοντίζει RSV || 9 τε καὶ D | αὐτὸν propos. Stein || 10 Θη-
βαίων TMDRV || 11 Ἀμμώνιοι V | ἱερὸν M || 13 σφιν A | Κρηναῖον T | ὄρθρον R ||
14 λιανόν C | πληθυνούσης T | μεσαμβρίης RV μεσημβρίῃ 𐤀𐤓 | τέ] δὲ AB
CT 𐤀𐤓 || 15 γίνεται κάρτα 𐤀 κάρτα γίνεται 𐤀 codd. || 16 τε om. MP RS hab.
𐤀𐤓 rell. || 17 λιανόν C | ἐπεὶ DRV ἐπὶ 𐤀𐤓 rell. | ἐς² om. DRSV hab. 𐤀𐤓 rell.,
cf. Eust. (ante ἐς non distinxi, verbum πελάζει 'impersonaliter' esse usurpatum
intelligens, ut Germanice dicitur es nähert sich) || 18 πελαγίζει MPp Ald. || 19 μέ-
χεις CTMS 𐤀𐤓 | ἐς om. M | δὲ om. T || 20 τῆς ὄφρῳς T om. R | ἁλλέων C^{ac} R |
δέκα] δὲ C || 21 ἄλλος ABCTMD | ὁμοίως C || 22 αὐτὸ D | Αὔγιλά MPp Ald.

τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμῶνες ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας φοιτῶσι.
 ἀπὸ δὲ Αὐγίλων διὰ δέκα ἡμερέων ἀλλέων ὁδοῦ ἕτερος ἄλος κολωνὸς καὶ 183
 ὕδωρ καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοί, κατάπερ καὶ ἐν τοῖσι ἐτέροισι· καὶ
 ἀνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι οὖνομα Γαράμαντές ἐστι, ἔθνος μέγα
 5 ἰσχυρῶς, οἱ ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες οὕτω σπείρουσι. συντομώτατον 2
 δὲ ἐστὶ ἐς τοὺς Λωτοφάγους, ἐκ τῶν τριήκοντα ἡμερέων ἐς αὐτοὺς ὁδὸς
 ἐστὶ, ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπισθονόμοι βόες γίνονται. ὀπισθονόμοι δὲ διὰ τὸδε
 εἰσὶ· τὰ κέρεια ἔχουσι κεκυφῶτα ἐς τὸ ἔμπροσθεν· διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀνα- 3
 χωρέοντες νέμονται, ἐς γὰρ τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἰοί τέ εἰσι προεμβαλ-
 10 λόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερῶν. ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλλων βοῶν
 ὅτι μὴ τοῦτο καὶ τὸ δέρμα ἐς παχύτητά τε καὶ τριψιν. οἱ Γαράμαντες δὲ 4
 οὗτοι τοὺς τρωγοδύτας Αἰθίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίπποισι· οἱ γὰρ
 τρωγοδύται Αἰθίοπες πόδας τάχιστοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ, τῶν πέρι
 ἡμεῖς λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν. σιτέονται δὲ οἱ τρωγοδύται ὄφεις
 15 καὶ σαύρας καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρπετῶν· γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ
 παρομοίῃ νενομίκασιν, ἀλλὰ τετρίγασιν κατάπερ αἱ νυκτερίδες.

Ἀπὸ δὲ Γαράμαντων δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ ἄλλος ἄλος τε κολω- 184

AB C TM P(p) DR SV

T 2—p. 448, 3 ex hoc capite nonnulla haurit Pomp. Mela chorogr. I 8, 42—46
 nulla nostri mentione facta || 12—16 Eust. Dion. 180 Ἡρόδοτος . . . τοὺς Τρωγλο-
 δύτας Αἰθίοπας εἶναι ἱστορῶν φησιν, ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι ἀνθρώ-
 πων εἰσὶ πάντων, σιτοῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ σαύρας, τῇ δὲ διαλέκτῳ τετρίγασιν καθ-
 ἄπερ αἱ νυκτερίδες || 17—p. 448, 11 ib. 66 Ἡρόδοτος . . . τοιαῦτα . . . λέγει· μετὰ
 τοὺς Γαράμαντας ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ Ἀτλαντες, ἀνθρωποι ἀνώνυμοι, τουτ-
 ἐστὶ κοινῶς μὲν λεγόμενοι Ἀτλαντες, ἐν δὲ ἐκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα.
 λέγει δὲ καὶ ὅτι καταρῶνται ὑπερβαλλόντως τῷ ἡλίῳ οἱ Ἀτλαντες, διότι κατακαίων
 ἐπιτρίβει αὐτούς, καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερές τὸ τοιοῦτον ὄρος ὃ Ἀτλας καὶ ὑψη-
 λότατον ὥς μὴ εἶναι δυνατόν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφὰς καὶ μηδὲ νέφη (νέφος v. l.)
 αὐτάς ποτε ἐπιλείπειν

1 Lex. Vind. 135 ὀπωρίζειν ἀντὶ τοῦ ὀπώρας συνάγειν· καὶ ὀπωριᾶν ἐπὶ μέλλον-
 τος· Ἡρόδοτος· ὀπωριεῦντες — φοιτῶσιν

1 Νασάμωνες ABCTMPD¹ | φοιτέουσι MPp Ald. φοιτέωσι C cf. Lex. Vind. ||
 2 Αὐγίλων DRSV | Αἰγίλων MPp Ald. | ἄλλων MDRSV, cf. gramm. meam 113 |
 ἄλλος A¹B¹CT, corr. A²m^s || 4 ἐν αὐτῷ τοῖσι om. A¹, in mg. suppl. A² | Γαρά-
 βαντές RSV | εἰσιν T || 5 ἐπιφορέοντες R || 7 καὶ om. T || 8 τὰ om. R | διὰ —
 9 ἔμπροσθεν haplogr. om. SV | διὰ τοῦτο δὲ DR || 9 προεμβαλλόντων CT | προεμ-
 βαλλόντες SV || 10 τὴν om. DRSV || 11 Γαράβαντες RSV | δὲ CPpM Ald. ||
 12 τρωγλοδύτας B²TMPDRSV | litteras γλ suprascr. A² | θηρεύουσι — 13 Αἰθί-
 οπες om. V | γειτονεύουσι οἱ S || 13 τρωγλοδύται B²TMPDRSV Eust. || 13, 14 πέρι
 ἡμεῖς scripsi ἡμεῖς DRSV ἡμεῖς περὶ A ἡμεῖς περὶ B ἡμεῖς πέρι cett. ||
 14 τρωγλοδύται B²TMPDRSV | litt. λ suprascr. A² || 14 ὄφεις DRSV Eust. ||
 15 σαύρας P²m^sMDRSV Eust. | σαύρους P¹p cett. || 16 παρομοίῃ DRV | παρ-
 ομοίῃ C | τετρίγασιν MS | καθάπερ Eust. | αἱ om. M¹ | νυκτερίδες R || 17 Γα-
 ραβάντων R | Γαράβαντων SV | ἄλλων V | ἄλλων M | ἄλλος ἄλλος τε M

- νός καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι οὐνομά ἐστι
 Ἀτλαντες, οἱ ἀνώνυμοί εἰσι μούνοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἄλλοι μὲν
 γὰρ σφί ἐστι Ἀτλαντες οὐνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ αὐτῶν οὐνομα οὐδὲν κέεται.
 2 οὗτοι τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται καὶ πρὸς τούτοις πάντα τὰ
 αἰσχροὶ λαιδορέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει αὐτούς τε τοὺς ἀνθρώ- 5
 3 πους καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. μετὰ δὲ δι' ἄλλων δέκα ἡμερέων ἄλλος κο-
 λωνός ἄλος καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχειται δὲ τοῦ
 ἄλός τούτου ὄρος, τῷ οὐνομά ἐστι Ἄτλας, ἐστι δὲ στεινὸν καὶ κυκλοτερές
 πάντη, ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται ὥς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε
 εἶναι ἰδέσθαι, οὐδέποτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα οὔτε θέρεος οὔτε 10
 4 χειμῶνος· τοῦτο τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. ἐπὶ
 τούτου τοῦ ὄρους οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ
 δὴ Ἀτλαντες· λέγονται δὲ οὔτε ἔμψυχον οὐδὲν σιτέεσθαι οὔτ' ἐνύπνια
 ὁρᾶν.
 185 Μέχρι μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν τῇ ὀφρῇ 15
 κατοικημένων καταλέξει, τὸ δ' ἀπὸ τούτων οὐκέτι. διήκει δ' ὧν ἡ ὀφρῇ
 2 μέχρι Ἡρακλέων στηλέων καὶ τὸ ἔξω τουτέων. ἐστι δὲ ἄλος τε μέταλλον
 ἐν αὐτῇ διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες. τὰ δὲ οἰκία τού-
 τοις πᾶσι ἐκ τῶν ἀλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται. ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λι-
 βύης ἀνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἂν ἡδυνέατο μένειν οἱ τοῖχοι ἐόντες ἄλινοι, εἰ 20
 3 ὕε. ὁ δὲ ἄλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος τὸ εἶδος ὁρύσσεται. ὑπὲρ δὲ
 τῆς ὀφρῆς ταύτης τὸ πρὸς νότον καὶ ἐς μεσόγαιαν τῆς Λιβύης ἔρημος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Steph. Byz. Ἀτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν· Ἡρόδοτος τετάρτη· ἐστὶ δὲ τὸ ὄνομα
 ἀπὸ τῶν ὀφρῶν τῶν δύο Ἀτλάντων. Paus. I 33, 5 Νασαμώνες . . . , οὗς Ἀτλαντας
 Ἡρόδοτος (scil. καλεῖ) || 13 cf. quae ad 2 e Steph. Byz. laudavimus

2 Ἀτράντες Salmasio duce edd. *Atlantes* Mela; codicum lectionem conservavi
 hos Atlantes ab illis qui infra (185, 1) Ἀτλαντες οὗτοι nominantur distingui iudi-
 cans et utramque gentem uno atque eodem nomine a montis designatione deri-
 vato (184, 4) a nostro unum esse populum existimari; cf. Steph. Byz. | ἄλλοι D |
 μὲν om. MP || 3 οὐνομα Ἀτλαντες M | Ἀτράντες edd. (v. 2) || 4 ὑπερβαλλόντως
 Eust. | καταρῶνται C || 4-5 τὰ αἰσχροὶ πάντα D πάντα τὰ ἐσχροὶ BR || 5 λαιδο-
 ροῦνται DRSV | κατακαίων Eust. | τε] τε καὶ M || 6 ἄλλων MDRSV, sed cf.
 gramm. meam 113 | ἡμερέων ὁδοῦ CMP || 6-7 ἡμερέων ἄλος κολωνός καὶ M ||
 8 οὄρος CTMPD² | τῷ τὸ V^{ac} | ἐστι om. MPDRSV || 9 δὴ om. ABCT || 10 ἀπο-
 λείπει TPR ἀπολείπειν V ἐπιλείπει M ἐπιλείπειν Eust. | θέρος R || 11 τοῦτο
 (quod ad ὄρος, lin. 8, spectat) τόν] τούτον τὸν C τοῦτο M Ald. | εἶναι οἱ ἐπιχώριοι C |
 ἐπὶ] ἀπὸ S || 12 οὄρος CTMPD² || 13 δὴ om. ABCT | δέ] γὰρ M | ἐνύπνιον T ||
 15 ὀφρῇ TMPp || 17 στηλέων om. M | ἐστι] ἐν DRSV | ἄλλος B¹ || 19 ὀκοδο-
 μέαται B || 20 ἂν om. MRSV | ἡδυνέατο MD ἡδυνέετο C || 21 ἄλος CD | δέ²
 om. R || 22 νότον καὶ μεσόγαιαν MPDRSV

ἄνδρος καὶ ἄθροος καὶ ἄνομβρος καὶ ἄξυλός ἐστι ἡ χώρα, καὶ ἰκμάδος ἐστὶ ἐν αὐτῇ οὐδέν.

Οὕτω μὲν μέχοι τῆς Τριτωνίδος λίμνης ἀπ' Αἰγύπτου νομάδες εἰσὶ 186 κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται Λίβνες καὶ θηλέων τε βοῶν οὐτι γενομένοι, δι' ὃ τι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι, καὶ ὅς οὐ τρέφοντες. βοῶν μὲν νυν θηλέων 2 οὐδ' αἱ Κυρηναίων γυναῖκες δικαιοῦσι πατέεσθαι διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἴσιν, ἀλλὰ καὶ νηστείας αὐτῇ καὶ ὁρτὰς ἐπιτελέουσιν· αἱ δὲ τῶν Βαρκαίων γυναῖκες οὐδὲ ὧν πρὸς τῇσι βουσί γέγονται. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει, 187 τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρας τῆς Τριτωνίδος λίμνης οὐκέτι νομάδες εἰσὶ Λίβνες οὐδὲ νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώμενοι οὐδὲ κατὰ τὰ παιδία ποιεῦντες, οἷόν τι καὶ οἱ νομάδες εἰώθασιν ποιεῖν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες (εἰ μὲν 2 πάντες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἰπεῖν, ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιάδε) τῶν παιδίων τῶν σφετέρων, ἐπεὰν τετραετία γένηται, οἰσύπη προβάτων καίουσιν τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας, μετεξέτεροι δὲ αὐτῶν τὰς ἐν τοῖσι 15 κροτάφοισι τοῦδε εἵνεκα, ὥς μὴ σφῆας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται· καὶ διὰ τοῦτο σφῆας λέγουσι εἶναι ὕγιηρο- 3 τάτους, εἰσὶ γὰρ ὥς ἀληθέως οἱ Λίβνες ἀνθρώπων πάντων ὕγιηρότατοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν, ὕγιηρότατοι δ' ὧν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσιν τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι 20 ἄκος· τράγον γὰρ οὐρον σπείσαντες ῥύονται σφεα. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβνες.

Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε· ἐπεὰν τοῦ ὥτος ἀπάρξωνται τοῦ κτή- 188

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 187, 2 (ad οἴσπη) κόπεω, ῥύπω C

13 Λέξ. οἰσύπη· ῥυπαρῶν (ῥυπαρὰ Lexx. alph. plur.) προβάτων ἔρια. Greg. Cor. 150 οἰσύπη δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Suid. οἴσπη· ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια· Ἡρόδοτος. cf. Schol.

4 κρεοφάγοι TD | τε¹ om. DRSV | γαλακτοπῶται D² | θηλεῶν PR, v. praef. XII s. | οὐτι] ὅτι C || 5 τρέφονται R τρέφουσι M | θηλέων] v. praef. XII s. || 6 ἀπτεσθαι ABCTM || 7 ἀλλὰ om. T | ἐπιτηδεύουσι P¹ DRSV ἐπιτελέουσιν P² p cett. | Βαρκαίων B || 8 ἔχειν C || 9 τὸ] τὰ BC | οὐκ ἔστι RV | οἱ Λίβνες D || 10 αὐτοῖσι om. B¹ | χρεώμενοι Pp | πεδία B || 11 εἰώθασιν MPDRSV || 12 τοῦτο ἀτρεκέως DRSV | τοῦτο om. M | εἶπαι M Ald. || 13 τετραετία CM | γένονται C | οἰσύπη B **σπη C οἴσπη A cf. grammaticos || 14 κορυφοῖσι C | αὐτέων M Ald. | τοῖσι] τῇσι CSV || 15 κροτάφοισι φλέβας τοῦδε C || 16 δηλῆται D δηλῆται RSV | ὕγι- κροτάτους RSV || 17 ἀληθῶς ABC ἀληθῇ T | οἱ om. ABCT | ὕγιηρότατοι πάντων ἀνθρώπων M | ὕγιηρότατοι RSV || 18 εἶπαι M Ald. || 18–19 εἰσὶ δ' ὧν ὕγιηρότατοι M ὕγιηρότατοι δ' ὧν εἰσὶ R ὕγιηρότατοι δ' ὧν εἰσὶ SV || 19 καίουσιν formam dat. pl. participii esse censeo absoluta constructione usurpatam ('wenn man brennt'): καίωσι Pp || 20 γὰρ om. C | σφῆας ABCTM, cf. grammaticam meam 106

νεος, ῥίπτουσιν ὑπὲρ τὸν δόμον, τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἀποστρέφουσι τὸν
 αὐχένα αὐτοῦ. θύουσι δὲ Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ μόνουσι. τούτοις μὲν νυν
 πάντες Λίβνες θύουσι, ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες τῇ
 189 Ἀθηναίῃ μάλιστα, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ καὶ τῷ Ποσειδῶνι. τὴν δὲ ἄρα
 ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων
 ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες· πλὴν γὰρ ἡ ὅτι σκυτίνη ἢ ἐσθῆς τῶν Λιβυσσέων
 ἐστὶ καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων αὐτῇσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάν-
 2 τиноι, τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ τὸν νότον ἐσταλται. καὶ δὴ καὶ τὸ ὄνομα κατ-
 ηγορέει, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ στολή τῶν Παλλαδίων· αἰγέας γὰρ περιβάλ-
 λονται ψιλὰς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτάς αἱ Λίβυσσαι κεχρισμένας ἐρεν- 10
 3 θεδάνῳ, ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν. δο-
 κέει δ' ἔμοιγε καὶ ὁλολυγὴ ἐπὶ ἱεροῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα
 γὰρ ταύτῃ χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. καὶ τέσσαρας

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion. 185 τὰ τῶν νομάδων . . . ἄσπετα φύλα, οὓς φησιν Ἡρόδοτος Ἡλίῳ
 καὶ Σελήνῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν || 3s. Eust. II. 1265 (ad X 183) οἱ περὶ
 Τριτωνίδα λίμνην θύουσι τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα καθ' Ἡρόδοτον, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ
 καὶ τῷ Ποσειδῶνι || 4—11 ib. 603 (ad E 738) φησὶ . . . Ἡρόδοτος ὅτι τὴν ἐσθῆτα —
 ἱμάντινοι. ὁ δὲ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι δὲ ἐκ Λιβύης — μετωνόμασαν. λέγει δὲ Ἡρόδοτος
 ἐν τούτοις αἰγέας μὲν δορὰς αἰγῶν, ὡς καὶ προεῖρηται, ἐρενθεδάνῳ δὲ ἥτοι ἐρενθο-
 δάνῳ κεχρισμένας τὰς ἐρενθοβαφεῖς || 12s. ib. 643 (ad Z 301) καθ' Ἡρόδοτον ἐκ
 Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἑλλήνας τὸ ὁλολύειν ἐπὶ ἱεροῦ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι δοκεῖ μοι,
 ὡς ἡ ὁλολυγὴ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐν Λιβύῃ πρῶτον ἐγένετο. κάρτα γὰρ ταύτῃ χρέωνται αἱ
 Λίβυσσαι || 13s. ib. 707 (ad Θ 185) Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . ὅτι τέσσαρας ἵππους
 ζευγνύναι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες μεμαθήκασι. id. Dion. 175 θηροτρόφον . . . τὴν
 Λιβύην ἱστοροῦσι καὶ ἐρημον τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὅς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἐστὶν
 (192, 2), ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσιν. φησὶν οὖν Ἡρόδοτος, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύ-
 ναι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες ἔμαθον

5 Λέξ. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν. Hes. αἰγίς· ὀξεῖα προή καὶ ἦν οἱ Λίβνες
 φέρουσι δοράν. Suid. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν || 9—11 Harpocr. αἰγίδας· . .
 Ἡρόδοτος . . . ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι

1 τὸν¹] τῶν **B**¹ | δόμον **CM** || 4 τῷ² om. **C** hab. Eust. rell. || 5 ἐκ — 6 ἐσθῆς
 om. **B**¹ | Λιβυσσέων **R** Λιβυσσῶν Eust. || 6 ἐποίησαντο — Λιβυσσέων om. **T** |
 πλὴν ὅτι Eust. πλὴν γὰρ ὅτι **M** Ald. | ἡ τῶν Λιβυσσέων ἐσθῆς σκυτίνη **M** | Λιβυ-
 σέων **A** Λιβυσσῶν Eust. || 7 θύσανοι οἱ **R** θύσανοι οἱ **V** θύσανοι **M** | αὐτοῖ-
 σιν **SV** αὐτῇ εἰσι **A**^c**BC** αὐτῇ εἰση **A**^c αὐτοῖ εἰσιν **T** om. Eust. | ἀλλὰ — 8 δὲ
 haplogr. om. **RSV** | ἱμάντινοι **C** || 9 Παλαδίων **CR**^c**V**^{ac} || 10 θυσανωτάς **V** θυσα-
 νωτούς Eust. | Λίβυσσαι **CR**^c Λίβνες **T** | κεχρισμένας **A**^c**D**¹ Eust. || 11 δὲ
 om. Eust. | τούτων **MP** Eust. | οἱ om. **SV** || 12 ἡ ὁλολυγὴ Eust. | ἐν ἱεροῖσι
ABCTMP ἐπὶ τῶν ἱερῶν Eust. | πρῶτον ἐν ἱεροῖσι ἐνθαῦτα **M** | πρῶτα **DRSV** ||
 13 ταύτῃ χρέωνται **Pp** χρέωνται ταύτῃ **T** cf. Eust. | αἱ Λίβυσσαι — καλῶς] κα-
 λῶς αἱ Λίβυσσαι **ABCTMP** αἱ Λίβυσσαι Eust. | τέσσαρας **CMRV** Eust. (II.,
 Dion.)

ἵππους συζευγνύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες μεμαθήκασιν. θάπτουσι δὲ 190
τοὺς ἀποθνήσκοντας οἱ νομάδες κατὰ περὶ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων·
οὗτοι δὲ κατημένους θάπτουσι φυλάσσοντες, ἐπεὶ ἀπὶ τὴν ψυχὴν, ὅπως
μὴν κατίσωσι, μὴδὲ ὑπτιος ἀποθανέεται. οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀν-
5 θερικών ἐνερμένων περὶ σχοίνους ἐστί, καὶ ταῦτα περιφορητά. νόμοισι
μὲν τοιοῦτοισι οὗτοι χρέωνται.

Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρας τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ Αὔσεων ἔχονται ἀροτῆρες 191
ἤδη Λίβνες καὶ οἰκίας νομίζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξνες,
οἱ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τῶν κεφαλέων κομῶσι, τὰ δ' ἐπ' ἀριστερὰ κείρουσι, τὸ
10 δὲ σῶμα μίλτω χρίονται· φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. ἡ δὲ 2
χώρη αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Λιβύης ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδε-
στέρη τε καὶ δασυτέρη ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς 3
τὴν ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώ-
δης μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρας, ἡ τῶν
15 ἀροτῆρων, ὄρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης· καὶ γὰρ οἱ ὄφεις οἱ 4
ὑπερμεγάρθεις καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσὶ καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ
ἄρκτοι καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρεια ἔχοντες καὶ κυνοκέφαλοι καὶ
οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες (ὥς δὴ λέγονται
γε ὑπὸ Λιβύων) καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριοι καὶ ἄλλα πλήθει
20 πολλὰ θηρία ἀκατάφυστα. κατὰ τοὺς νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων οὐδέν, 192
ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύγαργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ

AB C TM P(p) DR SV

4 Λεξ. ἀνθερίκων· τῶν τοὺς καυλοὺς φησιν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ εὐθραυστοι. Suid.
ἀνθερίκες· . . . Ἡρόδοτος . . . τοὺς καυλοὺς φησὶ τῶν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ εὐθραυστοι.
Et. M. ἀνθερίκος· . . . καὶ ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου· ἐστὶ δὲ φυτὸν εὐθραυστον ||
5 Λεξ. σχοῖνον συμβολεῖς· οἱ ψαθοπλόκοι (καὶ σχοῖνος ἢ ψιάθος add. Lexx. seriatim
conscr.). Greg. Cor. 160 σχοῖνων δὲ συμβολεῖς· οἱ ψαθοπλόκοι. Suid. σχοῖνον συμ-
βολεῖς· οἱ ψαθοπλόκοι, καὶ σχοῖνος ἢ ψιάθος | Λεξ. περιφορητά· ἀκτά

1 συζευγνύναι T ζευγνύναι D ζευγνύναι MPp Ald. Eust. (Il., Dion., ubi
ἐπιζευγνύναι legit cod. unus) | οἱ om. M Eust. (Il., Dion.) | μεμαθήκασιν cf. Eust.
Dion. || 2 Νασαμώνων V || 4 κατίσωσι P κατήσουσι Mp Ald. | κατίσωσι, μὴδὲ
distinxi tempus futurum verbi ἀποθνήσκων consecutiva vñ iudicans protasin κατ-
ημένους θάπτουσι continuare || 5 ἐνερμένων MPp Ald. ἀνερμένων DRSV || 6 τοιοί-
σιν C | οὗτοι om. M | χρέονται Pp || 7 ἐσπέρην M Ald. || 8 ἡδη] οἶδε RSV ἡ
δὲ D | Μάξνες V¹ || 9 κομῶσι ABCTMP || 10 χρίονται μίλτω ABCT || 11–12 αὕτη
τε τῆς Λιβύης καὶ ἡ λοιπὴ ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδεστέρη ἐστὶ καὶ δασυ-
τέρη M || 14 ἐσπέρην ABC || 15 ὄρινὴ D¹ RV | θηριώδης B¹ | οἱ ὄφεις καὶ
οἱ M || 16 τε] δὲ DRSV || 17 οἱ ἄρκτοι καὶ οἱ ἀσπίδες T | τε om. D | οἱ τὰ
om. M | ἔχοντες – 18 ὀφθαλμοὺς haplogr. om. T || 17–18 καὶ οἱ κυνοκέφαλοι
καὶ οἱ ἀκέφαλοι ABCT καὶ κυνοκέφαλοι MPRSV || 18 λέγεται Tmp Ald. ||
19 γε om. DRSV | οἱ om. MPp Ald. | πλήθη ABCTD^{ac} || 20 θηρία] χωρία M |
ἀκατάφυστα T κατάφυστα con. Reiz || 21 τάδε MPD RSV | πύγαργοι T πύ-
γαροι M | ζορκάδες] δορκάδες DRSV

- τὰ κέρεια ἔχοντες ἀλλ' ἄλλοι ἄποτοι (οὐ γὰρ δὴ πίνουσι), καὶ ὄρυες, τῶν
κατὰ κέρεια [τοῖς φοίνιξι] οἱ πήχες ποιεῦνται (μέγαθος δὲ τὸ θηρίον τοῦτο
2 κατὰ βουὴν ἐστὶ), καὶ βασσάρια καὶ ὕαιναι καὶ ὕστριχες καὶ κριοὶ ἄγριοι
καὶ δίκτυες καὶ θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
τριπήχες χερσαῖοι τῇσι σαύρησι ἐμφερέστατοι καὶ στρουθοὶ κατάγαιοι 5
καὶ ὄφεις μικροὶ κέρας ἐν ἑκάστος ἔχοντες. ταῦτα δὲ δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία
κατάπερ τῇ ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου καὶ ὕος ἀγρίου, ἐλαφος δὲ καὶ ὕς ἄγριος
3 ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἐστὶ. μυῶν δὲ γένεα τριζὰ αὐτόθι ἐστὶ· οἱ μὲν δίπο-
δες καλέονται, οἱ δὲ ζεγέριες (τὸ δὲ οὐνομα τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυστικόν,
δύναται δὲ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί), οἱ δὲ ἐχινέες. εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ 10
ἐν τῷ σιελίῳ γινόμεναι τῇσι Ταρτησσέησι ὁμοιόταται. τοσαῦτα μὲν νυν
θηρία ἢ τῶν νομάδων Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρό-
τατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.
- 198 Μαξίων δὲ Λιβύων Ζαύηκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ
ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. 15
- 194 Τούτων δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι πολλὸν μὲν μέλισσαι κατ-
εργάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλέον λέγεται δημιουργοὺς ἄνδρας ποιεῖν. μιλ-
τοῦνται δ' ὧν πάντες οὗτοι καὶ πιθηκοφαγέουσι (οἱ δὲ σφι ἄφθονοι,
195 ὅσοι ἐν τοῖσι ὄρεσι γίνονται). κατὰ τούτους δὲ λέγουσι Καρχηδόνιοι κεί-

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust.: v. ad 189, 3. Arist. hist. anim. 606a ad locum se referre videtur ||
14 Steph. Byz. Ζαύηκες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρόδοτος δ' || 16 id. Γύζαντες· ἔθνος Λιβυκόν,
ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ καὶ Ἡρωδιανός. id. . . . καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ· παρ'
Ἡροδότῳ δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες

3 Suid. βασσαρος· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον. Et. M. 191, 1 λέγεται βασσαρος ἢ
ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. Bachmann Anecd. I 179 βασσαρος· ἀλώ-
πηξ κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Eust. Od. 1854 (ad τ 28) κεῖται . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ βάρ-
βαρος λέξις ὁ βουνός· Λιβυκὴ γάρ. cf. 199, 1

1 οὐ — πίνουσι om. S | ὄρυες M, conl. Legrand nixus Arist. hist. anim. II 1 ||
2 κατὰ] τὰ ABC T | verba τοῖς φοίνιξι forma τοῖς (τοῖσι ABCTMPS) a dialecto ab-
horrente (cf. praef. XXI s.) glossa esse recognosci possunt antiquitus addita ut πήχες
in formam (κατὰ) cornuum ficti (ποιεῦνται) organi cuiusdam partes esse intelli-
gantur || 3 βασσάρια RSV βασσάρια D βασσαροι recognoscas e grammaticis |
ὕαιναι D || 4 δείκνυες SV || 5 σαύροις V | ἐμφερέσταται ABC || 6 δέ] τε ABC
TMP || 7 κατάπερ scripsi καὶ ἄπερ ABCTDRSV καὶ ἄλλα MPp καὶ τὰ περ
Struvio duce edd. | καί] τε καὶ MPDRSV | νῖος D | ἄγριοι AB¹ | ὕις D || 8 οὐκ-
ἐτι C || 9 ζεγέριες BC | Λιβυστίνον DRSV Λιβυκόν MPp || 10 ἐχίνες MPD
RSV || 11 σιελίῳ RV | Ταρτησέησι D | ὁμοιόταται C ὁμοιώτατοι SV || 13 οἰόν
CM || 14 Μαξίων SV | Ζάβνηκες MRSV | τοῖσι — 16 ἔχονται haplogr. om. M ||
16 τούτων — μὲν om. R¹SV | Ζύγαντες PDR² Γύζαντες recognoscas e Steph.
Byz. qui Βύζαντες velle videtur | μὲν πολλὸν MPDR² || 17 λέγονται DRSV |
ποιεῖν] καλέειν fort. O || 18 δ' ὧν] δὲ M || 19 οὗρεσι CTMPDRSV | Καρχη-
δόνιοι R

σθαι νῆσον, τῇ οὐνομα εἶναι Κύρανιν, μῆκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλά-
τος δὲ στενὴν, διαβατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου, ἐλαιῶν τε μεστήν καὶ ἀμπέλων.
λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ παρθένου τῶν ἐπιχωρίων πτεροῖσι ὀρνί- 2
θων κεκριμένοισι πίσση ἐκ τῆς ἰλύος ψῆγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. ταῦτα εἰ
5 μὲν ἔστι ἀληθές, οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται, γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν, ὅσον καὶ
ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην αὐτὸς ἐγὼ ὤρων.
εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι, ἡ δ' ὧν μεγίστη αὐτέων ἐβδομή- 3
κοντα ποδῶν πάντη, βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιεῖσι
ἐπ' ἄκρῳ μυρσίην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίῃ
10 πίσσαν ὁδμήν μὲν ἔχουσαν ἀσφάλτου, τὰ δ' ἄλλα τῆς Πιερικῆς πίσσης
ἀμείνω· ἐσχέουσι δὲ ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, ἐπεὰν
δὲ ἀθροίσωσι συγχήν, οὕτως ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου κατα-
χέουσι. ὅ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν ἰὸν ἀναφαίνεται ἐν τῇ 4
θαλάσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὡς τέσσαρα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὧν καὶ
15 τὰ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκότα ἐστὶ ἀληθείη.

Λέγουσι δὲ καὶ τάδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης χῶρόν τε καὶ ἀν- 196
θρώπους ἔξω Ἑρακλέων στηλέων κατοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν ἀπίκων-
ται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματογῆν,
ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα τύφειν καπνόν, τοὺς δ' ἐπιχωρίους ἰδομένους τὸν
20 καπνὸν ἰέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέ-
ναι καὶ ἐξαναχωρεῖν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδονίους 2

AB C TM P(p) DR SV

Σχολ. 196, 1 (ad κυματογῆν) ὑπαγωγὴν αἰγιάλειον T

T 1 Steph. Byz. Κυρανίς (Κυρανίς, Καραβίς νν. ll.)· νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν
Λιβύῃ ὡς Ἡρόδοτος τετάρτη || 18s. Eust. Dion. 752 ἔμποροι . . . ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος
ἐρχόμενοι καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν

18 Λεξ. κυματογῆ· ὑπαγωγὴ, αἰγιάλος. Hes. κυματογῆ· ῥαγία, αἰγιάλου ὑ-
παγωγὴ. Eust. Od. 1540 (ad ε 404) ἐπιωγαί· . . . ἐξοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ πλα-
τεῖς αἰγιάλοι. . . . καθ' ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ κυματογῆ παρ' Ἡροδότῳ ἡ ἀκτὴ,
ἐνθα δηλαδὴ τὰ κύματα ἀγνυνται

1 Κυρανὴν ABCT Κύρανιν Vat. gr. 122 cf. Steph. Byz. || 2 στενὸν D | ἐλαιῶν
DRSV || 3 λιμένα DRSV | δὲ] τε T | αἰ om. ABCTP¹ hab. P²p cett. || 4 κεκρι-
μένοισι D¹ | πίση C || 5 ὅκε C || 6 καὶ ὕδατος πίσσαν] κατ' ὕδατος πίσσαν con.
Dobree in notis bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26: om. M | ἐγὼ αὐτὸς M | ὤρων
TMPp Ald. ὠρέων C || 7 μὲν γὰρ καὶ T | δ' ὧν] δὲ M | αὐτῶν DRSV || 9 τῇ
μυρσίῃ om. M || 10 πίσαν C | Πιερικῆς V Πιερικῆς ut vid. M Πιερερικῆς D
πενκλίνης S | πίσης C || 11 ἔχουσι C | λάκκον ὀρωρυγμένον D¹ λάκκον ὀρωρυγμένον T ||
13 ἐμπέσῃ SV ἐμπέσοι M ἐσπέσοι Ald. || 14 τέσσαρα CMRV || 15 τὰ] τὸ DRSV |
εἰκότα SV || 17 ἐξ B¹ | Ἑρακλήτων M Ald. | κατηκείμενους V || 18 ἐφεξῆς Mp Ald.
ὑπεξῆς T | κυματογῆν D^c κυματογῆν RSV cf. Eust. || 19 τοὺς — 20 καπνόν haplogr.
om. SV | τύφειν] cf. Eust.

- ἐκβάντας σκέπτεσθαι, καὶ ἦν μὲν φαίνεται σφιν ἄξιος ὁ χρυσὸς τῶν
 φορτίων, ἀνελόμενοι ἀπαλλάσσονται, ἦν δὲ μὴ εἴη ἄξιος, ἐσβάντες ὀπίσω
 ἐς τὰ πλοῖα καθέεται, οἱ δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὧν ἔθηκαν χρυσόν,
 3 ἐς οὗ ἂν πείθωσι· ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους, οὔτε γὰρ αὐτοὺς τοῦ χρυσοῦ
 ἄπτεσθαι, πρὶν ἂν σφί ἀπισωθῇ τῇ ἀξίᾳ τῶν φορτίων, οὔτ' ἐκείνους τῶν 5
 φορτίων ἄπτεσθαι, πρότερον ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.
- 197 Οὗτοι μὲν εἰσι, τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομάσαι· καὶ τούτων οἱ
 2 πολλοὶ βασιλέως τοῦ Μήδων οὔτε τι νῦν οὔτε τότε ἐφρόντιζον οὐδέν. το-
 σόνδε ἔτι ἔχω εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσερα ἔθνηα νέμεται
 αὐτὴν καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, καὶ τὰ μὲν δύο αὐτόχθονα 10
 τῶν ἐθνέων, τὰ δὲ δύο οὐ, Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες αὐτόχθονες οἱ μὲν
 τὰ πρὸς βορέω, οἱ δὲ τὰ πρὸς νότον τῆς Λιβύης οἰκέοντες, Φοίνικες δὲ
 καὶ Ἑλληνες ἐπήλυδες.
- 198 Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἢ Λιβύη σπουδαίη ὥστε ἢ Ἀσίῃ
 ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι πλὴν Κίνυπος μούνης (τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ οὐνομα 15
 2 ἢ γῆ τῷ ποταμῷ ἔχει)· αὕτη δὲ ὁμοίᾳ τῇ ἀρίστη γέων Δήμητρος καρπὸν
 ἐκφέρειν οὐδὲ ἔοικε οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, μελάγγεός τε γὰρ ἔστι καὶ
 ἔπυδρος πίδαξι καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν οὔτε ὄμβρον πλέω
 ποιῶσα δεδήληται, ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς Λιβύης· τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ
 3 καρποῦ ταῦτά μέτρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν 20
 Εὐεσπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστά γάρ, ἐπεὰν αὕτη ἐωντῆς ἄριστα
 199 ἐνείκη, ἐκφέρει, ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπι ἐπὶ τριηκόσια. ἔχει δὲ καὶ ἡ Κνρηναίη

AB C TM P(p) DR SV

16 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 γῆν ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν ἐνικῶς, μηδέποτε δὲ πληθυν-
 τικῶς, <ὡς> Ἡρόδοτος τετάρτῳ (πρώτῳ ser., cum Δ' pro A' sit lectum)

1 ἐσβάντας P¹ DRSV ἐκβάντας P² p cett. | σκέπασθαι Mp Ald. | μὲν om. DR
 SV || 2 ἀπελόμενοι ABC | εἴη om. MPDRSV || 2-3 ἐς τὰ πλοῖα ὀπίσω MPD
 RSV || 3 κατέεται ABCTMP | ἄλλο DRSV | προσανέθηκαν TM | χρυσίου
 DRSV || 4 ἂν πείθωσι] ἀπείθωσιν V | αὐτοῦ τοῦ B¹ | χρυσίου DRSV || 5 ἀπισω-
 θεῖη M Ald. | ἀξίῳ R | οὔτ' - 6 ἄπτεσθαι] ου (in fine versus) πτεσθαι A, in mar-
 ginibus sub obelis corr. man. rec. || 8 βασιλέως CT | τοῦ] τῶν T | τοσόνδε δὲ T
 quod recep. Hude | τόσον δὲ C | τοσοῦτον δὲ MPDRSV || 9 τέσσαρα CMRS ||
 10 αὐτὴν] ταύτην ABCT | ὅσων T | ἴσμεν ABCTM || 12 οἰκέοντες τῆς Λιβύης P¹
 τῆς Λιβύης οἰκέοντες P² p cett. || 14 ἢ] ἦν D¹ RV | ἐν S || 15 Κίνυπος TM | γὰρ
 om. D | αὐτοῦ ὄνομα C || 16 τῷ ποταμῷ ἢ γῇ M | γέων] γέ ὧν Pp | γαιῶν TMS
 cf. Antiattic. || 17 οἶκε CTMP | μελάγγαίος TMP² p (v. quae ad II 12, 2 adnota-
 vimus) || 18 ὄμβρον T | πλέων DRSV | om. M || 19 ποιῶσα BMDRSV | ποιεύσα S
 Ald. | δεδήλωται C | οἶται A¹ B || 20 τὰ αὐτά DRSV | Βαβυλῶνι ἢ γῇ DRSV
 Βαβυλωνίων γῇ M Ald. | κατίσταται - γῇ haplogr. om. B¹ || 21 ἑκατὸν τὰ RV
 ἑκατὸν S || 22 ἐνείκει MR | ἐνείκη V | ἐν om. DRSV | Κύνυπι T | Κύνυπι M^{ac} |
 τριακόσια V

χώρη ἐοῦσα ὑψηλοτάτη ταύτης τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, τρεῖς
 ὥρας ἐν ἑωτῇ ἀξίας θώματος. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρ-
 πῶν ὀργᾶ ἀμᾶσθαι τε καὶ τρυγᾶσθαι· τούτων τε δὴ συγκεκομισμένων τὰ
 ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων χώρων ὀργᾶ συγκομίζεσθαι, τὰ βουνούς καλέουσι·
 5 συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος καρπὸς καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς 2
 πεπαίνεται τε καὶ ὀργᾶ, ὥστε ἐκπέποταί τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶτος
 καρπός, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται. οὕτω ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρη-
 ναίους ὁπώρη ἐπέχει. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεῖτε ἐκ τῆς Αἰγύπτου σταλέντες 200
 10 ὑπὸ Ἀριάνδεω ἀπίκατο ἐς τὴν Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν ἐπαγγελ-
 λόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλεω· τῶν δὲ πᾶν
 γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους. ἐνθαῦτα δὴ ἐπο- 2
 λιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἐννέα ὀρύσσοντές τε ὀρύγματα ὑπόγαια
 φέροντα ἐς τὸ τεῖχος καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιούμενοι. τὰ μὲν νυν ὀρύγ-
 15 ματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὧδε ἐπιφρασθεῖς· περιφέρων
 αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τεύχεος προσίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος· τὰ μὲν 3
 δὴ ἄλλα ἔσκε κωφά, πρὸς ᾧ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα ἤχεεσκε ὁ
 χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν

AB C TM P(p) DR SV

T 78. Eust.: v. ad 158, 3 || 158. Eust. II. 918 (ad N 23) ὅτι . . . ἡχητικὸς ὁ χαλ-
 κός, . . . δηλοῖ . . . καὶ ἡ καθ' Ἡρόδοτον ἱστορία ἐκείνη λέγουσα, ὅτι Βαρκαῖος χαλ-
 κεὺς . . . ὑπόνομον ἐκ μηχανῆς πολεμίων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν πόλει ὀρυγνέντα δι' ἀσπί-
 δος ἐπιχάλκον ἐφράσατο. περιφέρων γάρ, φησί, αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τεύχεος προσίσχε
 τῷ δαπέδῳ, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἦν κωφά, ἐνθα δὲ ἐγεωρῶχον οἱ πολέμοι, ἤχει ὁ χαλ-
 κὸς τῆς ἀσπίδος, καὶ οὕτως ἀντορύξαντες οἱ Βαρκαῖοι καὶ ἐντυχόντες τοῖς πολεμίοις
 ἀπέκτειναν αὐτούς

4 Eust.: v. quae ad 192, 3 laudavimus || 118. Suid. s. v. μεταίτιον . . . Ἡρόδοτος·
 τῶν δὲ — λόγους || 158. Eust. II. 436 (ad Δ 2) ἔστι . . . δάπεδον μὲν τόπος ἐγγὺς
 οἰκημάτων, αὐτὸς μὴ ἔχων οἰκήματα, ἢ τόπος ἐν πόλει φιλὸς οἰκημάτων, ὡς δηλοῖ
 παρὰ τινι καὶ τὸ περιφέρων τὴν ἀσπίδα ἐπιχάλκον οὖσαν προσίσχε τῷ δαπέδῳ ἐντὸς
 τοῦ τεύχεος

1 ὑψηλοτάτην P ὑψηλοτάτη p cett. | τὴν] τῆς P^{ac} DRSV τὴν P^c p cett. || 2 ὥρας]
 χώρας MPD^{ac} RSV χώρας D^c | θώματος MPp Ald. || 3 δὲ δὴ MV δὲ S |
 συγκεκομισμένων CR συγκεκοσμημένων V || 4 τῶν om. ABCT | χώρων τὰ μέσα
 MPp χωρῶν τὰ μέσα AB χωρῶν τὰ μέσα CT || 5 συγκεκόμισται R συγκεκό-
 σμηται V | οὕτως ABC | μέσος τῶν καρπῶν M^{ac} | τῇ ὑπερτάτῃ S τ' ὑπερτά-
 τη V || 6 καὶ¹ — 7 καρπός haplogr. om. RSV | τε² om. CM || 7.8 ὁπώρη Κυρη-
 ναίος M || 8 ἔχει Eust. || 9 Αἰγύπτου] ἐρήμου M || 10 ὑπὸ τοῦ S Ald. | Ἀριάνδεω
 SV^{ac} | ἀπίκοντο TMPD ἀπίκατο (litterae eras. a suprascr.) B ἀπίκατο (litterae
 a posteriori litteras on suprascr. man. rec.) A || 12 ἐπολιόρκεον A || 13 ὑπόγαια
 RV || 16 προῖσχε C || 17 προῖσχε ABC | ἤχεεσκε Bredovio duce Hude ἤσχε-
 σκε R ἤχεεσκε cett. || 18 ἂν] ἐν ABCT

Περσέων τοὺς γεωρῶντας. τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, τὰς δὲ προσ-
 201 βολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. χρόνον δὲ δὴ πολλὸν τριβομένων καὶ
 πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων Ἀμασις ὁ
 στρατηγὸς τοῦ πεζοῦ μηχανᾶται τοιάδε· μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὡς κατὰ
 μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἵρετοί εἰεν, δόλῳ δὲ αἵρετοί, ποιεῖ τοιάδε· νυκτὸς 5
 τάφρην ὀρύξας εὐρέαν ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς, κατόπερθε δὲ
 ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρῃσε ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον.
 2 ἅμα ἡμέρη δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς
 ὑπήκουσαν, ἐς ὃ σφιν ἔαδε ὁμολογίῃ χρήσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῦν-
 το τοιήνδε τινὰ· ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρκια, ἔστ' ἂν ἡ γῇ 10
 αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν, καὶ Βαρκαίους τε ὑποτε-
 λέειν φάναι ἀξίην βασιλείῃ, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρ-
 3 καίους. μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον Βαρκαῖοι μὲν πιστεύσαντες τούτοις αὐτοῖ
 τε ἐξῆσαν ἐκ τοῦ ἀστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν
 βουλόμενον τὰς πάσας πύλας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες 15
 τὴν κρυπτὴν γέφυραν ἔθενον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα
 τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμποδορκέοιεν ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι
 χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῇ μένῃ, κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρ-
 202 ρήξασι δὲ οὐκέτι ἔμενε τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν. τοὺς μὲν νῦν αἰτιωτάτους
 τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη, ἐπεῖτε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, 20
 ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος, τῶν δὲ σφι γυναικῶν τοὺς μαζοὺς

AB C TM P(p) DR SV

6 Suid. s. v. τάφρος . . . καὶ τάφρην θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῳ· ὀρύξαντες τάφρην
 εὐρέην ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς || 10 Eust. II. 191 (ad B 124) τὸ . . . ὄρ-
 κια πιστὰ ταμόντες· ἀντὶ τοῦ 'τελέσαντες, θύσαντες'· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ 'ταμόν-
 τες' . . . οὕτω λέγει ὁ ποιητὴς κατὰ διάλεκτον Ἰωνικὴν, ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ
 ἔστιν εὐρεῖν

2 χρόνων δὲ δὴ πολλῶν M Ald. χρόνω δὲ δὴ πολλῶ Scaliger in notis univ. Can-
 tabr. Nn. V. 26 || 4 μαθὼν δὲ R || 5 τὸν ἰσχυρὸν C | τάδε Mp Ald. || 6 τάφρον
 CTMPRS τάφρην cod. Vat. gr. 122 τάφρηνον V v. Suid. (cf. 28, 1) | τάφρην —
 ἐπέτεινε] v. Suid. | εὐρέην ABCTMP Suid. | ἀπέτεινε D ἀπέκτεινε RV ἀπ-
 ἐθήκε S cf. Suid. | ὑπὲρ] ἐπ' Suid. | κατόπερθεν P¹DRSV κατόπερθε P²p cett. |
 δὲ om. P¹DRV || 7 ἐπὶ πολλῆς vel ἐπιπολλῆς CMV || 8 δὲ ἡμέρη T | προεκαλέετο
 DRSV προεκαλέεται C || 10 κρυπτῆς] εἰρητῆς M || 11 ἔχοι M | τε om. A¹ | ὑπο-
 τελέην AS || 12 φάναι] φόνου dubitat num sit scribendum Stein | νεοχμοῦν C
 νεοχλοῦν V ἐνοχλοῦν S | Βαρκαίων CTMP || 14 ἐξῆσαν MDRSV ἐξίησαν p ||
 15 τὰς ἀπάσας πύλας DR τὰς ἀπάσας SV τὰς πύλας πάσας M Ald. | καταρρήξαν-
 τες AB || 16 ἔθενον — 17 γέφυραν haplogr. om. C | ἔξω BT ἔξω (litterae ξ litt. σ
 suprascr. man. alt.) A || 17 τήν] ἡν T | ἐμποδορκέοιεν D || 18 μένει T | κατ' αὐτὰ
 DR κατὰ Struve Hude | καταρρήξασι ABC || 19 αἰτιωτάτους B || 21 μασθοὺς
 DS^acV μαστοὺς RS^c

ἀποταμοῦσα περιέστιξε καὶ τούτοις τὸ τεῖχος· τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν 2
 Βαρκαίων λήϊν ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτέων ἦσαν
 Βαττιάδαι τε καὶ τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τούτοις δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε
 ἡ Φερετίμη.

- 5 Τοὺς ὧν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν 203
 ὀπίσω· καὶ ἐπεῖτε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι λόγιόν
 τι ἀποσιεύμενοι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος. διεξιούσης δὲ τῆς στρα- 2
 τῆς Βάδρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν
 πόλιν, Ἀμασις δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα, ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
 10 μούνην Ἑλληνίδα πόλιν· ἐς δὲ διεξελθοῦσι καὶ ἰζομένοις ἐπὶ Διὸς Λυκαίου
 ὄχθον μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην. καὶ ἐπειρῶντο τὸ δεύτερον
 παριέναι ἐς αὐτήν, οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρων. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι οὐδενὸς 3
 μαχομένου φόβος ἐνέπεσε, ἀποδραμόντες δὲ ὅσον τε ἐξήκοντα στάδια
 ἴζοντο. ἰδρυνθέντι δὲ τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀρβάνδεω ἄγγελος
 15 ἀποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεηθέντες ἐφόδια σφι δοῦναι
 ἔτυχον, λαβόντες δὲ ταῦτα ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες 4
 δὲ τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυες τῆς τε ἐσθῆτος εἵνεκα καὶ τῆς σκευῆς τοὺς
 ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόρουν, ἐς δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον
 ἀπίκοντο.
- 20 Οὗτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτῳ ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε. 204
 τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλέα· βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς
 Βακτρίας χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο
 Βάρκην, ἣ περ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκομένη ἐν γῇ τῇ Βακτρίῃ.

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν οἱ Πέρσαι μετὰ τὴν τῆς Βάρκης ἄλωσιν καὶ
 οἱ Κυρηναῖοι (203, 1) — ἔτυχον (203, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIV

1 περιέστιξε Steph., Scaliger in notis univ. Cantabr. Nn. V. 26 || 2 Βαρκαίων B |
 λήϊν M | ἐκέλευε ABCT | αὐτῶν ABCTMP, cf. praef. XIX | ἦσαν om. M || 3 ἐπέ-
 στρεψεν R || 5 ἐξανδραποδισάμενοι M Ald. | ἀπῆσαν TPDRSV ἀπῆσαν cett. ||
 6 πόλει CTDRV πόλει Const. rell. || 7 ἀποσιεύμενοι TM Ald. ἀποσιεύόμενοι
 Const. || 8 ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸς Βάρης Const. | Βδρῆς V Μάνδρης S Βάρης
 ABCTMP Const. || 9 Βάρην C Βάρκην Const. rell. || 9–10 ἀποσταλῆναι μόστην ἐς
 δ Const. || 10 ἰζομένοις M || 10–11 ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθην M Ald. ἐπὶ τινος
 ὄχθου Const. || 12 οὐκ om. DRSV hab. Const. rell. | περιώρων CTMP περιώρων
 Const. rell. || 13 δὲ ὅσον MPDRSV Const. τε ὅσον C ὅσον τε B¹¹ τε ὅσον τε
 AB^{2ms} || 14 ἴζοντο — 15 Πέρσαι] ἴζοντο καὶ τοὺς Ἀρβάνδεω ἄγγελος ἐκάλεσε καὶ οἱ
 Πέρσαι Const. | ἰδρυνθέντι B | Ἀρβάνδεω MS Ald. || 15 ἐφόδια M ἐπόδια Ald.
 ἐφόδια Const. rell. || 18 ἐπελκομένους DRSV | ἐς οὐ DRSV || 19 ἀπικέατο DRSV
 ἀπικέατο CP ἀπικέατο T || 21 ἡνδραποδίσαντο M ἡνδραποδίσαν DRSV || 22 ἀνα-
 σπάστους Mp Ald. | ἐποιήσαντο DRSV | ἔδωκε B || 23 χώραν M | τῇ] τῷ R |
 ἔθεντο οὖνομα M || 24 ἐς om. V | τῇ γῇ τῇ M Ald.

- 205 Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζώην κατέπλεξε· ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης τισαμένη τοὺς Βαρχαίους ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς, ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε· ὥς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς Βατταίου τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρχαίους. 5

AB C TM P(p) DR SV

Οὐ μὲν — γίνονται (205) exc. X

Σχόλ. 205 (ad εὐλέων) σκωλήκων B³R

3 Suid. εὐλαί· σκώληκες· καὶ εὐλαίων· τῶν σκωλήκων· ἡ δὲ Φερετίμη, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε, δίκας ἔδωκε, ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλέων ὅ ἐστι σκωλήκων. Lex. Vind. 71 ἔξεσεν ἐπὶ σκωλήκων· καὶ συντάσσεται γενικῇ· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἔξεσεν. cf. Schol.

1 μὲν ABCX μὲν rell. | ζώην CTMR SVX | κατέπλεξε X || 2 εἰς Αἴγυπτον X || 3 ἐξεσε ABC Lex. Vind. ἐξέζεσε Suid. rell. || 4 Βατταῖος idem ac Βαττιάδης significare videtur Βάττου ABCTMP iuxta eam vocem fortasse aliquid intercidisse censet Legrand || 5 τε om. D | primas voces libri V (οἱ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων) hic in fine addunt et in initio libri V iterum habent DSV

BIBLIOTHECA TEVBNERIANA

(Aeschylus). Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia

Herausgegeben von O. L. Smith, Kopenhagen

Pars II. Fasc. 2. Scholia in Septem adversus Thebas

XXIX, 423 Seiten. Leinen DDR 129,- M; Ausland 129,- DM

ISBN 3-322-00220-9

Bestell-Nr. 6660696 — Smith, Scholia II, 2 gr.

Euripides. Alcestis

Herausgegeben von A. Garzya, Neapel

2. Aufl. (verbesserte Ausgabe der 1. Aufl. von 1980)

XIX, 46 Seiten.

Leinen DDR 20,- M; Ausland 20,- DM

ISBN 3-322-00166-0

Bestell-Nr. 6659740 — Garzya, Eur. Alcestis gr.

Euripides. Cyclops

Herausgegeben von W. Biehl, Göttingen

XX, 60 Seiten.

Leinen DDR 24,50 M; Ausland 24,50 DM

ISBN 3-322-00137-7

Bestell-Nr. 6661277 — Biehl, Euripid. Cyclops gr.

Euripides. Heraclidae

Herausgegeben von A. Garzya, Neapel

XXII, 42 Seiten.

Leinen DDR 10,- M; Ausland 10,- DM

ISBN 3-322-00167-9

Bestell-Nr. 6656179 Garzya, Eur. Heraclid. gr.

Euripides. Supplices

Herausgegeben von C. Collard, Swansea

XVII, 66 Seiten. Leinen DDR 26,- M; Ausland 26,- DM

ISBN 3-322-00149-0

Bestell-Nr. 6661728 — Collard, Eur. Supplices gr.

Euripides. Troades

Herausgegeben von W. Biehl, Göttingen

XXVII, 92 Seiten. Leinen DDR 12,- M; Ausland 12,- DM

ISBN 3-322-00136-9

Bestell-Nr. 6655344 — Biehl, Eurip. Troades gr.

Hephaestio Thebanus. Apotelesmaticorum libri tres

Herausgegeben von D. Pingree, Providence

Vol. I. XXX, 463 Seiten. Leinen DDR 80,- M;

Ausland 80,- DM

ISBN 3-322-00210-1

Bestell-Nr. 6656187 — Pingree, Hephaest. I gr.

Vol. II. XXX, 491 Seiten. Leinen DDR 83,- M;

Ausland 83,- DM

ISBN 3-322-00212-8

Bestell-Nr. 6656937 — Pingree, Hephaest. II gr.

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT